

ΕΓΩ ΕΙΜΙ ΤΟ Α ΚΑΙ ΤΟ Ω, ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ
 ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΤ ΧΡΙΣΤΟΤ.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ
 ΗΤΟΙ
ΟΚΤΩΗΧΟΣ Η ΜΕΓΑΛΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑ ΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΑΝΗΚΟΥΣΑΝ ΑΥΤΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ
 ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΤΕΛΕΙ ΣΥΝΗΘΩΝ ΠΡΟΣΩΝΚΩΝ

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Ἐπεξεργασθεῖσα μένεται καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθείσα
 ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμολογιωτάτου ἐν Ἱεροῦσιν

ΑΝΔΡΕΟΥ ΤΟΥ ΙΑΡΟΜΕΝΟΥ

νῦν δὲ ἀνατυπωθεῖσα, ἐπισταθίῃ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΖΕΡΒΟΥ

Ἀρχιμηνδρίτου τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Θρόνου

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

Ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Τυπογραφίας τοῦ Φαίνικος

1858

99.90.5F

Treat fund

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΥΣΕΒΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ.

Ἰδού τέλος πάντων ἐξέρχεται εἰς φῶς καὶ ἡ ἱερά βίβλος τῆς **ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗΣ** ἐκ-
κεκαθαρμένη τῶν ἀπειρῶν σφαλμάτων, ἐλλείψεων, καὶ πλεονασμῶν, ὧν οἱ κατὰ καιροῦς
διορθωταί, ἢ ἐξ ἀπειρίας, ἢ ἀμαθείας, ἢ, ὃ καὶ χεῖριστον, ἐκ δοκησιοφίας τὴν εἶχον
ἐμπλήσει.

Ὑπάρχει γνωστὸς ἤδη ὁ ζῆλος, καὶ αἱ προσπάθειαι, ἃς ἐξυπαρχῆς ἡ διεύθυνσις τῆς
Ἐκκλησιαστικῆς Τυπογραφίας τοῦ **Φοίνκος** κατέβαλε διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ἐκ τῶν
πιστηρίων τῆς ἐξερχομένων βιβλίων· ἡ δὲ προτίμησις τῶν βιβλίων τῆς **Τυπογραφίας**
ταύτης, καὶ ἡ ταχεῖα αὐτῶν ἐξάντλησις, προσμαρτυρεῖ τὰ λεγόμενα καὶ ἱκανοποιεῖ τὰς
προσπαθείας αὐτῆς.

Προκειμένης οὖν τῆς ἀνατυπώσεως τῆς **Παρακλητικῆς**, ὧς εὐσεβέστατε ἀναγνώστα,
συνειδοῦσα ἡ διεύθυνσις τῆς ῥηθείσης **Τυπογραφίας** τὴν ἀνάγκην μιᾶς ἀκριβοῦς διορθώ-
σεως, πλὴν γενομένης παρ' ἀνδρὸς, καὶ τῆς εὐκλεοῦς καὶ μελιρρύτου γλώσσης ἡμῶν ἐγ-
κρατοῦς, καὶ τῆς περὶ τὰ **Θεῖα** γνώσεως εἰδήμονος, προσέτρεξεν εἰς τὸν **Αἰδεσιμοελ-**
λογιμώτατον Ἀρχιμανδρίτην τοῦ **Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Σπυρίδωνα Ζερβόν**, καὶ ἀνέθετο
αὐτῷ τὴν διόρθωσιν. Ὁ δὲ ἐνάρετος οὗτος τῆς ἐν **Βενετίᾳ Ἑλληνικῆς** ἀποικίας ποιμὴν,
εδέχθη τὸ βῆρος τοῦτο, καίτοι ὑπὸ τοσούτων, ὡς ἐκ τῶν ἱερῶν αὐτοῦ καθηκόντων, περι-
κυκλούμενος ἀσχολίῳ, μὴ ἀνεχόμενος νὰ ἴδῃ αὐτὴν ἀνατυπούμενην, εἰς ἣν ὑπῆρχε κα-
τάστασιν.

Ἀλλ' ὁρῶντος τὸ ἐργῶδες τῆς ἀσχολίας, πασχούσης καὶ τῆς ὑγείας του, οὐ μὴν
ἀλλὰ καὶ μετριότητος ἔνεκεν, ἀπεφάσισε νὰ προστρέξῃ καὶ εἰς ἄλλα βοηθήματα, καὶ
ιδίως ἐξαιτησάμενος ἔλαβε παρὰ τοῦ **Ἐλλογίμου Δόκτορος Κυρίου Μιχαὴλ Ἰδρωμένου**,
τὰς ὑπὸ τοῦ **Σεβασμιωτάτου** αὐτοῦ πάππου γενομένας πρὸ εἰκοσαετίας ἐπὶ τῆς **Πα-**
ρακλητικῆς διορθώσεις, αἵτινες, ἀποβιώσαντος τοῦ μακαρίου ἐκείνου ἀνδρὸς, ἔμενον ἐν
γωνίᾳ αὐτῶς εἰπεῖν καὶ παραβύστω. Τούτων λοιπὸν τυχὼν ὁ ῥηθεὶς **Σπυρίδων Ζερβός**
ἐπεσκεύασε τὴν βίβλον ῥιζήθεν, ἣν καὶ παρεδωκεν ἡμῖν ἵνα ἐκδώσωμεν αὐτὴν εἰς νέαν
ἐκδοσιν, ἐπὶ ῥητῇ διαταγῇ τοῦ νὰ μὴ παρασιωπήσωμεν τὰ ῥηθέντα βοηθήματα, ὧν ἐχρή-
σατο, καὶ τὰς ἐξῆς ὀλίγας ἐκ τῶν πολλῶν διορθώσεων, ἃς θέλεις ἀπαντήσῃ, φίλτατε,
μετ' ἐπιστάσις ἀναγινώσκων τὴν βίβλον, ὥσει μαρτύριον τῶν εἰρημένων, καὶ ἑλεγχον τῆς
ἀνὰ χεῖράς σου **Παρακλητικῆς**, καὶ τῶν πρὸ αὐτῆς ὑπαρχουσῶν.

Εἰς τὸ β'. Δοξαστικὸν τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ τοῦ α'. ἤχου, φέρ' εἰπεῖν, ἀνεγινώσκετο, ἐκ σοῦ γὰρ ὡς ὑετός, κτλ. ὅπερ διωρθώθη διὰ τοῦ, ἐν σοὶ γὰρ κτλ. διότι οὐρανόθεν ὁ Κύριος, ὡς ὑετός ἐπὶ πόκον κατέβη. Τῇ γ'. τοῦ αὐτοῦ ἤχου, ἐν τῇ ἡ. ᾠδῇ τῇ Προδρόμου τὸ Θεοτοκίον, καὶ φλογὸς ἀμαρτίας, διὰ τοῦ, καὶ φλογὸς τῆς γεέννης, ἵνα μὴ δις ἡ λέξις, ἀμαρτίας, λέγεται. Ἐν τῇ γ'. ᾠδῇ τῶν μαρτυρικῶν τὸ β'. ὅλον μεταποιηθὲν, εὐληπτον ἀπέβη, ὡς δηλωθέντων τῶν ὀργάνων, δι' ὧν αἱ Μάρτυρες ἤγειραν ἑαυτὰς καὶς κτλ. Τῇ δ'. ἑσπέρας, εἰς τὰ, Κύριε ἐκέκραξα, τοῦ Ἁγίου Νικολάου τὸ β'. μετεφέρθη τὸ, ἐκείνην, ὅπου τὸ, ἀγίων, καὶ τὰ, ἀγίων, ὅπου τὸ, ἐκείνην, ἵνα σαφεστέρᾳ γείνη τοῦ συγγραφέως ἡ ἔννοια· οὕτω, τὴν φοβεράν ἀγίων κατενόησας δόξαν, ἅγιε, ἐκείνην, κτλ. καὶ μὴ ἄλλως αὐτὴν ἐκλαμβάνωσιν αἱ ἀπλούστεροι, μόνος γὰρ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐστὶν ἅγιος ἀγίων.

Πλὴν ἐκτὸς τῶν πολλῶν σφαλμάτων, ἅπερ, ἐσκεμμένως τὴν βίβλον ταύτην ἀναγινώσκων, διωρθωμένα εὐρήσεις φίλτατε Ἀναγκῶσα, πόσαι πρότερον αἱ ἐλλείψεις συλλαβῶν, λέξεων, καὶ ὁλοκλήρων τῆς περιόδου μελῶν! Οὕτω, τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, τοῦ αὐτοῦ ἤχου, ἐν τῇ γ'. ᾠδῇ τῆς Θεοτόκου, τὸ α'. ἐλλειπὲς ὄν, ἀνεπληρώθη διὰ τοῦ, μετὰ δακρύων σοῦ δέομαι· εἰς τὸ β'. τῆς αὐτῆς, μετὰ τὰ, ἱαμάτων, προστετέθη τὸ, ταῖς πρεσβείαις σου.

Εἰς τὸν β'. ἤχον, ἐν τῇ δ'. ᾠδῇ τῶν ἁσωμάτων, τὸ β'. ἀνεπληρώθη διὰ τοῦ, Χριστέ μου ὑπεράγαθε.

Τοιούτου εἶδους προσθήκας, ὡς καὶ πάλιν ἀφαίρέσεις συλλαβῶν τε καὶ λέξεων, ὅτι περιττῶν, πλείστας εὐρήσεις καὶ ὅλους τοὺς ἤχους, αἱ παραλείπονται διὰ τὸ σύντομον. Σημειοῦνται δὲ μόνον ἐνταῦθα τέσσαρες διορθώσεις, αἱ ὁποῖαι κατὰ παραδρομὴν δὲν ἐτέθησαν ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ. Τῇ δ'. ἑσπέρας τοῦ πλ. β'. εἰς τὸ Δόξα καὶ νῦν, τοῦ Κυρίου ἐκέκραξα, τὸ, Μεγίστων δωρημάτων ἡμῖν κτλ. ἐλλειποῦς οὔσης τῆς προτάσεως, δαωρθώθη διὰ τοῦ, Μέγιστον δωρημάτων κτλ. Τῇ Παρασκευῇ τοῦ αὐτοῦ ἤχου, ἐν τῇ ἡ. ᾠδῇ τοῦ Σταυρωσίμου τὸ α'. ἀντὶ τοῦ, ὕμνῳ σε ἀναμείλων, διὰ τοῦ, διό περ ἀνυμνῶ σε. Τῷ Σαββάτῳ τοῦ αὐτοῦ, ἐν τῇ γ'. ᾠδῇ τῇ κανόνος τῶν κεκαμημένων τὸ α'. ἀντὶ τῆς, βραβεύσει, διὰ τοῦ, αἰτοῦσί σε.

Τῇ ε'. τοῦ βαρέος ἤχου, ἐν τῇ δ'. ᾠδῇ τῶν Ἀποστόλων τὰ γ'. ἀντὶ τῶν σεπτῶν, διὰ τοῦ, καὶ τῶν σῶν.

Τοιαύτην λοιπὸν οὔσαν ἐκδίδομεν αὐτὴν εἰς φῶς, ἀποδίδαντες τὴν εὐγνωμοσύνην μας εἰς τὸν τοσοῦτο μοχθήσαντα διορθωτὴν αὐτῆς Σπυρίδωνα Ζερβὸν Ἀρχιμανδρίτην κτλ.

Ἐρρώσθε

Ἐν Βενετίᾳ, τῇ 1 Ἰουλίου 1858.

Η ΔΙΕΤΘΤΗΣΙΣ.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ Α. ΠΧΟΥ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἰσῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, γ'. δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἐπόμενον Θεοτοκίον, τὸ Δογματικόν.

Ἦχος α'.

Παρθενικὴ πανήγυρις σήμερον, ἀδελφοί· σκιρτάτω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ ἀνθρωπότης· συνεκάλεσε γὰρ ἡμᾶς ἡ ἀγία Θεοτόκος, τὸ ἀμόλυντον κειμήλιον τῆς παρθενίας, ὁ λογικὸς τοῦ δευτέρου Ἀδάμ Παράδεισος, τὸ ἐργαστήριον τῆς ἐνώσεως τῶν δύο φύσεων, ἡ πανήγυρις τῆς σωτηρίου συναλλάγματος, ἡ παστάς, ἐν ᾗ ὁ Λόγος ἐνυμφεύσατο τὴν σάρκα, ἡ ὄντως κούφη νεφέλη, ἡ τὸν ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ μετὰ σώματος βαστάσασα. Ταῖς αὐτῆς ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἵτα τὸ, **Φῶς ἱλαρόν**, καὶ τὸ Προκείμενον. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸ, **Καταξίωσον**, κτλ. ψάλλομεν τὸ πρῶτον Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῶν Ἀποσίχων, καὶ τὰ παρόντα Προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Δεδοξασμένη ὑπάρχεις ἐν γενεαῖς γενεῶν, παρθενομήτορ Κόρη, Θεοτόκε Μαρία, τοῦ Κόσμου προστασία, τεκοῦσα σαρκί, τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, καὶ συναϊδίον Πνεύματι ἀληθῶς· ὃν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀκουσον θύγατερ.

Οἱ συνεχόμενοι θλίψεσιν ἀδοκῆτοις ἀγνῇ, σὲ προστασίαν μόνην, κεκτημένοι Παρθέने, βοῶμεν εὐχαρίστως· Σῶσον ἡμᾶς, Παναγία Θεόνυμφε· σὺ γὰρ ὑπάρχεις τοῦ Κόσμου καταφυγή, καὶ ἀντίληψις τοῦ γένους ἡμῶν.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου.

Α'νεκακίσθη ὁ Κόσμος ἐν τῇ κυήσει σου, Θεοκυῆτορ Κόρη, τῶν πιστῶν σωτηρία, καὶ ἄγρυπνος προστατίς τῶν εὐσεβῶς, αἰτουμένων σε ἄχραντε· μὴ διαλείπῃς πρεσβεύουσα ἐκτενῶς, ὑπὲρ πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Δογματικόν.

Νεφέλην σε φωτὸς αἰδίου, Παρθέने, ὁ Προφήτης ὠνόμασεν· ἐν σοὶ γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καταβαῖς ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατεῖλας, τὸν Κόσμον ἐφώτισε, τὴν πλάνην κατήγησε, Χριστὸς ὁ Θεός ἡμῶν. Αὐτὸν ἱκετεύουσα ἐκτενῶς, Παναγία, δεόμεθα, μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἀληθῆ Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Νῦν Ἀπολύεις· τὸ Τρισάγιον· τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἰσῶμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ζ'. καὶ τῇ Ἀγίᾳ τῆς ἡμέρας γ'. ἢ δ'. καὶ ε'. εἴπερ ἐορτάζεται ὁ Ἅγιος.

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος α'.

Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχαῖς, πρόσδεξαι Ἁγίε Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ὅτι μόνος εἶ ὁ δείξας ἐν Κόσμῳ τὴν Ἀνάστασιν.

Κυκλώσατε Λαοὶ Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ, τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Δεῦτε Λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χριστόν, δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ τὸν Κόσμον λυτρωσάμενος.

Ἔτερα Στιχηρά Ἀνατολικά.

Εὐφράνθητε οὐρανοὶ, σαλπίσατε τὰ ὄρη εὐφροσύνης· ἰδοὺ γὰρ ὁ Ἐμμανουὴλ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, τῷ σταυρῷ προσήλωσε, καὶ ζωὴν ὁ διδούς, θάνατον ἐνέκρωσε, τὸν Ἀδάμ ἀναστήσας, ὡς φιλάνθρωπος.

Τὸν σαρκὶ ἐκουσίως, σταυρωθέντα δι' ἡμᾶς, παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Στήριξον ὁρθοδοξίαν τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ, καὶ εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τῷ ζωοδόχῳ σε τάφῳ, παρεστῶτες οἱ ἀνάξιοι, δοξολογίαν προσφέρομεν τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὅτι σταυρὸν κατεδέξω, καὶ θάνατον ἀναμάρτητε, ἵνα τῷ Κόσμῳ δωρήσῃ τὴν Ἀνάστασιν, ὡς φιλάνθρωπος.

Τὸν τῷ Πατρὶ συνἀναρχον, καὶ συναἰδιον Λόγον, τὸν ἐκ παρθενικῆς νηδύος προελθόντα ἀφράστως, καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον δι' ἡμᾶς ἐκυσίως καταδεξάμενον, καὶ ἀναστάντα ἐν δόξῃ, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Ζωοδότα Κύριε δόξα σοι, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, εἰ ἐστὶν ἑορταζόμενος. Καὶ νῦν, τὸ ἐπόμενον Θεοτοκίον· εἰδὲ μὴ, Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν Πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανόσ· καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· αὕτη τὸ μεσότηχον τῆς ἐχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀν-

τεισῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέωξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσείτω τοίνυν, θαρσείτω Λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθροὺς, ὡς παντοδύναμος.

Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον καὶ τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, βαλὼν ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς τὴν συνήθη μετάνοιαν τῷ Προεστῶτι, ψάλλει τὸ τῆς ἡμέρας.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. β'.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. Στίχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιέζωσατο.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής, τὸ Καταξίωσον, κτλ. καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον Στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, λιτανεύοντες ἐν τῷ Νάρθηκι. Μετὰ δὲ τὰς συνήθεις εὐχαῖς, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ, καὶ ψάλλομεν τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν τῶν Ἀποστίχων.

Ἦχος α'.

Τῷ πάθει σου, Χριστέ, παθὼν ἠλευθερώθημεν, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν· Κύριε δόξα σοι.

Ἔτερα Στιχηρά κατὰ Ἀλφάβητον.

Αγαλλιάσθω ἡ κτίσις, οὐρανοὶ εὐφραινέσθωσαν, χεῖρας κροτεῖτω τὰ ἔθνη μετ' εὐφροσύνης· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τῷ σταυρῷ προσήλωσε τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ τὸν θάνατον νεκρώσας, ζωὴν ἡμῖν ἐδωρήσατο, πεπτωκότα τὸν Ἀδάμ παγγενῇ ἀναστήσας, ὡς φιλάνθρωπος.

Βασιλεὺς ὑπάρχων οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἀκατάληπτε, ἐκὼν ἐσταύρωσαι διὰ φιλανθρωπίαν· ὃν ὁ Ἄδης συναντήσας κάτωθεν ἐπικράνθη, καὶ δικαίων ψυχαὶ δεξάμεναι, ἠγαλλιάσαντο· Ἀδάμ δὲ ἰδὼν σε τὸν Κτίστην ἐν τοῖς καταχθονίοις ἀνέστη. Ὡ τοῦ θάυματος! πῶς θανάτου ἐγεύσατο ἡ τῶν ἀπάντων ζωὴ; ἀλλ' ἢ ὡς ἠβουλήθη, κόσμον φωτίσαι, κραυγαζόντα καὶ λέγοντα· Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Γυναῖκες μυροφόροι μύρα φέρουσαι, μετὰ σπουδῆς καὶ ὀδυρμοῦ τὸν τάφον σου κατέλαβον· καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, παρὰ δὲ τοῦ Ἀγγέλου μαθεῖναι τὸ κακὸν καὶ παραδόξον θαῦμα, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τοῦ Ἀγίου, εἰ ἔστιν· εἰδὲ μὴ,

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῶν πεπλήρωται ἡ τοῦ Ἡσαΐου πρόρρησις· Παρθένος γὰρ ἐγέννησας, καὶ μετὰ τόκον ὡς πρὸ τόκου διέμεινας· Θεὸς γὰρ ἦν ὁ τεχθεὶς, διὸ καὶ φύσεις ἐκαινοτόμησεν. Ἀλλ' ὦ Θεομήτορ, ἐκείας σῶν δούλων, σὺ τεμένει προσφερομένας σοι, μὴ παρίδης· ἀλλ' ὡς τὸν Εὐσπλαγχνον σαῖς ἀγκάλαις φέρουσα, σοῖς οἰκέταις σπλαγχνίσθητι, καὶ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ, δωρέμενος τῷ Κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα· Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλόνηρωπε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου σοι Παρθένε τὸ, Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκούτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ· ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Ψάλλομεν τὸν εἰς τὴν ἀγίαν καὶ ζωαρχικὴν Τριάδα Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Μίαν σε μέλπω τὴν τρισηλίον Φύσιν.

Ποίημα Μητροφάνους.

Ἦχος α΄. Ὡδὴ α΄.

Ὁ Εἰρμός. Σὺ ἡ τροπαιῆχος δεξιᾷ.

Μίαν τρισυπόστατον ἀρχὴν, τὰ Σεραφίμ ἀσιγήτως δοξάζουσιν, ἀναρχον αἰδίων, παητικὴν ἀπάντων ἀκατάληπτον, ἣν καὶ πᾶσα γλῶσσα, πιστῶς γεραίρει τοῖς ᾠμασιν.

Ἦνα τοῖς ἀνθρώποις ἐνίκην, τὴν τριλαμπὴ σου δηλώσης Θεότητα, πλάσας πρὶν τὸν ἄνθρωπον, κατὰ τὴν σὴν εἰκόνα διεμόρφωσας, νοῦν αὐτῷ καὶ λόγον, καὶ πνεῦμα δούς ὡς φιλόνηρος.

Ἀνωθεν δεικνὺς μοναδικόν, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι, κράτος Πάτερ ἔφησας, τῷ ἰσουργῷ Υἱῷ σου καὶ τῷ Πνεύματι· δεῦτε καταβάντες, αὐτῶν ταῖς γλώσσας συγγέωμεν.

Θεοτοκίον.

Νῆς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, εἰκονικῶς ταῖς σοφοῖς προηγόρευται, Λόγος δὲ συνάναρχος, ὁ συμφυὴς Υἱός, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, τὸ ἐν τῇ Παρθένῳ, τοῦ Λόγου κτίσαν τὴν σάρκωσιν.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδώς.

Σὺ παλαι σαφῶς τῷ Ἀβραάμ, ὡς ὠφθης τρισυπόστατος, μοναδικός τε φύσει Θεότητος, θεολογίας τὸ ἀκραιφνέστατον, τυπικῶς ἐνέφηνας· καὶ πιστῶς ὑμνοῦμέν σε, τὸν μονάρχην Θεὸν καὶ τρισηλίον.

Εκ σὺ γεννηθεὶς θεοπρεπῶς, ἀρρέυστως Πάτερ ἔλαμψε, φῶς ἐκ φωτός, Υἱὸς ἀπαραλλaktos, καὶ Πνεῦμα θεῖον φῶς ἐκπεπόρευται· καὶ μιᾶς Θεότητος, αἵγλην τρισυπόστατον, προσκυνοῦμεν πιστῶς καὶ δοξαζομεν.

Μονὰς ἡ Τριάς ὑπερφυῶς, ἀρρήτως ὑπὲρ ἔννοιαν, ταῖς νοεραῖς Οὐσίαις δοξάζεται, ταῖς τρισαγίαις φωναῖς ἀσίγητον, ἐκβοώσαις αἴνεσιν· αἷς συμφώνως ὑμνεῖται, καὶ ἡμῖν τρισυπόστατος Κύριος.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ χρονικῶς ἄνευ σποράς, προῆλθεν ὁ ὑπέρχρονος, ὁμοιωθεὶς ἡμῖν ὁ ἀνείδεος, καὶ μίαν φύσιν καὶ κυριότητα, τοῦ Πατρὸς ἐδίδαξε, καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, Θεοτόκε· διό σε δοξαζομεν.

Κάθισμα. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Πατέρα καὶ Υἱόν, προσκυνήσωμεν πάντες, καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθεές, καὶ ἰσότιμον δόξῃ, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, καὶ ὑπέρθεον Δύναμιν· ἣν δοξάζουσι, τῶν Ἀσωμάτων αἱ τάξεις· ταύτην σήμερον, καὶ γηγενεῖς μετὰ φόβου, πιστῶς εὐφημήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οδῆγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας αἰεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Ὡδὴ δ΄. Ὅρα σε τῇ χάριτι.

Λάμπσον μοι Θεαρχία τρισηλίε λάμψεστ, σῶν θεουργῶν μαρμαρυγῶν, τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλμοῖς, τὸ κάλλος φαντάζεσθαι, τῆς ὑπὲρ νοῦν θεαρχικῆς σου λαμπρότητος, καὶ φωταυγοῦ καὶ γλυκείας μεθέξεως.

Πρότερον οὐρανοὺς ἐστερέωσας Κύριε, καὶ πᾶσαν δύναμιν αὐτῶν, τῷ Λόγῳ σου τῷ παντουργῷ, καὶ Πνεύματι στόματος τῷ συμφυεῖ, μεθ' ὧν δεσπόζεις τοῦ σύμπαντος, ἐν τριλαμπεῖ μοναρχίᾳ Θεότητος.

Ως ἐπλασας κατ' εἰκόνα με σὴν καὶ ὁμοίωσιν, Θεαρχικὴ παντουργικὴ, Τριάς ἀσύγχυτε Μοναῖς, συνέτισον φωτίσον, πρὸς τὸ ποιεῖν τὸ θελημα σου τὸ ἅγιον, τὸ ἀγαθὸν ἐν ἰσχυῖ καὶ τέλειον.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Πανάχραντε, Θεαρχικώτατον Υἱόν, σωματωθέντα δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ, καὶ αὐγάζοντα τοὺς γηγενεῖς τῆς τρισηλίου Θεότητος, τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ καὶ ταῖς λάμψεσιν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ητὸν πρῶτον τῶν Ἀγγέλων ἀμέσως διάκωμον, ἀπροσίτοις τοῦ σοῦ καλλοῦς ἀκτίσιν ἐλλάμπουσα, ταῖς σαῖς αἴγλαις φωτίσον, Τριάς ἡ μοναρχικωτάτη, τοὺς ὀρθοδόξως σε μέλποντας.

Νῦν ἡ φύσις ἐνικὴ Θεαρχία τρισηλιε, ἀνυμνεῖ σε, ἣν οὐσίωσας δι' ἀγαθότητα, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ πειρασμῶν ἐξαιτουμένη, καὶ τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων.

Τὸν Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, μίαν φύσιν καὶ Θεότητα πίστει δοξάζομεν, μεριστὴν ἀμέριστον, ἕνα Θεὸν τῆς ἀοράτου καὶ ὀρωμένης τε κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Ρήσεις πᾶσαι Προφητῶν προδιέγραψαν Ἀχραντε, τὸν σὸν τόκον τὸν ἀπόρρητον καὶ ἀνερμήνευτον· ὃν ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, μυσταγωγὸν τῆς ἐνιαίας καὶ τρισηλίου Θεότητος.

ᾠδὴ ζ'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ισόρροπον τὴν δύναμιν ὡς ἔχουσα, Τριάς ἡ ὑπερούσιος, ἐν ταυτότητι βουλήσεως Μοναῖς, πέφυκας ἀπλὴ καὶ ἀδιαίρετος. Σὺ οὖν ἡμᾶς, ἐν τῇ δυνάμει σου περιφρούρησον.

Δίς.

Σὺ πάντας τῆς αἰῶνας τῇ βηλήσει σε, ὡς ἀγαθὴ ὑπέσθης, ἐξ ἑκ ὄντων, ἀκατάληπτε Τριάς, εἴτα καὶ τὸν ἄνθρωπον διέπλασας. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ἐκ πάσης ῥῦσαι με περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Ηλίου τοῦ αἵματος οἶκος γέγονας, τοῦ κτίσαντος καὶ τάξαντος, τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους πανσθενῶς, ἄχραντε Παρθένε θεονύμφευτε. Ἀλλὰ καὶ νῦν, τῆς τῶν παθῶν με ῥῦσαι ζοφώσεως.

Κάθισμα. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, καὶ ἀμέριστον φύσιν, προσώποις ἐν τρισί, τεμινομένην ἀτμήτως, καὶ μένουσαν ἀμέριστον, κατ' οὐσίαν Θεότητος, προσκυνήσωμεν, οἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου, καὶ δοξάζωμεν, ὡς Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, Θεὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσας, ἀπωλείας Πανάμωμε· καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, σὺ ἐξάρπασον, κατηγορούντων Δαιμόνων, καὶ πάσης κολάσεως.

ᾠδὴ ζ'. Σε νοητὴν Θεοτόκε.

Λόγε Θεῶ, συμφυεῖς ἀπαύγασμα, τῇ παντοκράτορος Θεῶ, ὡς ὑπέσχε τὴν παρα σου, θεουργὸν ἐνοίκησιν, ποίησον ὡς εὖσπλαγχνος, σὺν τῷ Πατρί σε, καὶ τῷ Πνεύματι, καὶ φοβερὸν τοῖς Δαίμοσί με, δεῖξον καὶ πάθει.

Δίς.

Γνα τῆς σῆς, εὖσπλαγχνίας Δέσποτα, δεῖξης τὸ πέλαγος ἡμῖν, τὸν Υἱόν σου πρὸς τὴν ἡμῶν, πέμψας ταπεινότητα, αὐτὴς ἀνεμόρφωσας, πρὸς τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα. Ἀλλὰ καὶ νῦν, τῷ Δείῳ με συνέτισον Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ο Χερουδὶμ, θρόνῳ ἐποχούμενος, καὶ τῶν ὁπάντων Βασιλεὺς, ἐν γαστρὶ σε παρθενικῇ, ὥκησε Πανάχραντε, πάντας ἐκλυτρούμενος, ἐκ τῆς φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις με περιφρούρησον.

ᾠδὴ η'. Θαύματος ὑπερφουοῦς.

Νεῦματι θεουργικῷ Κύριε πάντων, τρισυπόστατε καὶ παντοκράτορ, ἕρανθες ἐξέτεινας ὥσει δέρριν, εἴτα καὶ γῆς ἀπηώρησας τὸ βάθος πανσθενεῖ σου δρακί. Διὸ καὶ τοὺς δούλης σου κραταίωσον, τῇ ἀγάπῃ καὶ πίστει τῇ σῇ φιλόανθρωπε, ἵνα σε δοξάζωμεν πόθῳ εἰς αἰῶνας.

Δίς.

Φωτίσον Θεαρχικὸν Φῶς τοὺς ὑμνοῦντας, τὰ τρισηλίων φῶς τοῖς προσώποις, ἐνιαῖον αὐτὴς δὲ τῇ οὐσίᾳ, καὶ πρὸς ταῖς σαῖς, φωτοδότιδας ἀκτῖνας ἐπιβλέπειν αἰεὶ· δι' ὧν χορτασθήσομαι τὴν δόξαν σου, τὴν γλυκεῖαν καὶ φωταυργὸν καὶ πανάλκιον, καὶ ὑπερυψῶ σε πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υψωσεν εἰς οὐρανοὺς τὴν τῶν ἀνθρώπων, προσλαβόμενος φύσιν ἀτρέπτως, ὁ Υἱός

σου πάντα γνε Θεοτόκε, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ῥυσάμενος τῆς πάλαι φθορᾶς· ὧ καὶ εὐχαρίσας ἀναμείλομεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ΄. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Σῶσον ὁ Σωτὴρ τῆς κτίσεως, τῆς αἰσθητῆς καὶ νοουμένης τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν δυσμενῶν ἐπιβουλῆς καὶ κακώσεως, παναγία Τριάς ὁμοούσιε, καὶ φρούρει τὴν σὴν ποιμνὴν διαπαντός ἀνεπιβούλευτον. Δίς.

Ινα τὸν βυθὸν τὸν ἄπειρον, τῆς οὐσιώδους Δείξης σου ἀγαθότητος, δέδωκας ἡμῖν ἐπαγγελίας τρισηλίου, καὶ μονάρχᾳ Θεῷ παντοδύναμει, σωστικαῖς τοῖς σοῖς δούλοις, ἅς ἐκπληρῶσαι καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον ταῖς ἡμῶν δεήσεσιν, ὁ ἐν τρισὶ Θεάρχαις ὑποστάσει, μόνος εἷς Θεὸς ἀληθινός πιστευόμενος, καὶ παράσχου σοῖς δούλοις παράκλησιν, πρεσβείαις τῆς ἀχράντης, καὶ πανμνήτου Θεομήτορος.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μεσονυκτικοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, ψάλλομεν τὸ, Θεὸς Κύριος, εἰς Ἦχον α΄, καὶ τὸ Ἀνασάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, τὸ δὲ Θεοτοκίον ἅπαξ. Εἴτα ἡ συνήθης Στιχολογία τῆ Ψαλτηρίας. Μετὰ δὲ τὴν α΄ Στιχολογίαν, ψάλλομεν Καθίσματα Ἀνασάσιμα.

Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος, Γυναῖξί τὴν Ἀνάστασιν. Σε δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην· σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἐκουσίως Οἰκτίρμων, ἐν μνήματι τεθεὶς, ὡς θνητὸς ζωοδότα· τὸ κράτος συνέτριψας, Δυνατὲ τῷ θανάτῳ σε· σὲ γὰρ ἔφριξαν, οἱ πυλωροὶ οἱ τοῦ Ἄδου· σὺ συνήγειρας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανέντας, ὡς μόνος φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανείσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ προστα-

σίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνήμα παρεγένοντο ὄρθρια, καὶ ἀγγελικὴν ὀπτασίαν θεασάμεναι ἔτρεμον· ὁ τάφος ἐξήστραπτε ζωὴν, τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς· διὰ τοῦτο ἀπελθούσαι, τοῖς Μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν Ἐγερσιν· Τὸν Ἄδην ἐσκύλευσε Χριστὸς, ὡς μόνος κραταῖος καὶ δυνατός, καὶ φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον, λύσας δυνάμει Σταυροῦ. Δόξα.

Εν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς ἡ Ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεὶς ὁ ἀθάνατος Κύριος· ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ, καὶ ἡγεiras Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς· διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοὶ ζωοδότα· Δόξα τοῖς σοῖς παθήμασι Χριστέ· δόξα τῇ Ἀναστάσει σου· δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότητος δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνωσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταῖα προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ δὲ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ἀμώμου, ψάλλομεν τὰ Εὐλογητάρια. Εἰδ' οὕτω, Συναπτὴ μικρά, καὶ ἡ Ὑπακοή.

Η τοῦ Ληστοῦ μετάνοια τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χάραν ἐμήνυσεν· Ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α΄.

Εν τῷ θλίβεσθαί με, εἰσάκουσόν μου τῶν ὀδυνῶν, Κύριε σοὶ κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ἄπαυστος ὁ Θεὸς πόθος ἐγγίνεται, κόσμου οὐσι τοῦ ματαίου ἐκτός.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα, ὡς περ Πατρὶ, πρέπει ἅμα καὶ Υἱῷ· διὰ τοῦτο ἔσῳμεν τῇ Τριάδι Μονοκρατορίᾳ.

Ἀντίφωνον Β΄.

Εἰς τὰ ὄρη τῶν σῶν, ὕψωσάς με νόμων· ἀρεταῖς ἐκλάμπρυνόν, ὁ Θεός, ἵνα ὑμῶν σε.

Δεξιᾷ σου χειρὶ λαβὼν σὺ Λόγε, φύλαξόν με, φρουρήσον, μὴ πῦρ με φλέξῃ τῆς ἁμαρτίας,

Δόξα, καὶ νῦν.

Α γίω Πνεύματι, πᾶσα ἡ κτίσις καινουργεῖται, παλινδρομεῖσα εἰς τὸ πρῶτον· ἰσοσθενὲς γάρ ἐστι Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ε πὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι: Ὁδεύσωμεν εἰς ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου· εὐφραίνθη με τὸ πνεῦμα, συγχαίρει ἡ καρδιά.

Ε πὶ οἶκον Δαυὶδ, φόβος μέγας· ἐκεῖ γὰρ θρόνων ἐκτεθέντων, κριθήσονται ἅπασαι, αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ γλῶσσαι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Α γίω Πνεύματι, τιμὴν προσκύνησιν, δόξαν καὶ κράτος, ὡς Πατρί τε ἄξιον, καὶ τῷ Υἱῷ δεῖ προσφέρειν· Μονὰς γάρ ἐστιν ἡ Τριάς τῇ φύσει, ἀλλ' οὐ προσώποις.

Προκείμενον.

Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρρήσιάζομαι ἐν αὐτῷ.

Στίχ. Ταῖς λόγια Κυρίου, λόγια ἀγνά.

Πᾶσα πνοή· Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν, τὸ ἐνδιακτικόν. Εἶτα, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· καὶ μετὰ τὸν πεντηκοστὸν Ψαλμόν, ψάλλομεν εἰς Ἦχον β'.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις Ἑλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἑλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα.

Ε'λέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὰ πλήθος τῶν αἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἦχος β'.

Ἀνασταῖς ὁ Ἰησοῦς, ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰῶναν ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

Μετὰ δὲ τὸ, Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου, καὶ τὴν Ἑκφώνησιν, ἀρχόμεθα τῶν Κανόνων, ποιῶντες τὸν μὲν Ἀναστάσιμον εἰς δ'· τὸν Σταυροαναστάσιμον εἰς γ'· τὸν τῆς Θεοτόκου εἰς γ'· καὶ τὸν τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας εἰς δ'· εἰ δὲ ἐορτάζεται ὁ Ἅγιος, εἰς ε'· ἢ ἡ· καταλιμπάνοντες τότε τὸν Σταυροαναστάσιμον Κανόνα.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος α'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

- **Σ** οὐ ἡ τροπαιοῦχος δεξιᾷ, θεσπρεπῶς ἐν
- **Σ** ισχυὶ δεδοξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε,
- ὡς πανσθενὴς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς
- Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Ο χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοῶς, θεουργικῶς κατ' ἀρχαῖς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Ν ἐκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Χ αἶρε ἡ τῆς χάριτος πηγὴ· Χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· Χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῇ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν ζωοδότην, Χριστὸν τῷ Κόσμῳ κηύσασα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ Εἰρμός. Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε.

Χ ριστὸς θεοὶ με σαρκούμενος, Χριστὸς με ἀνυψοῖ ταπεινούμενος, Χριστὸς ἀπαθῆ ἔργάζεται, πάσχων ὁ ζωοδότης φύσει σαρκός· ὅθεν ἀναμέλπω, χαριστήριον ὧδὴν, ὅτι δεδοξασται.

Χ ριστὸς ὑψοῖ με σταυρούμενος, Χριστὸς συνακιστᾷ με νεκρούμενος, Χριστὸς μοι ζωὴν χαρίζεται· ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ χεῖρας κροτῶν, ἄδω τῷ Σωτῆρι, ἐπινίκιον ὧδὴν, ὅτι δεδοξασται.

Θεοτοκίον.

Θ εὸν Παρθένε συνέλαβες, Χριστὸν ἐν παρθενίᾳ δὲ τέτοκας, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Πάναγνε, ἕνα τῇ ὑποστάσει μονογενῇ, ἐν δυσὶν οὐσίαις, γνωριζόμενον Υἱόν· ὅτι δεδοξασται.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ὁ Εἰρμός. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιᾷ.

Π οῖάν σοι ἐπάξιον ὧδὴν, ἡ ἡμετέρα προσοίσει ἀσθένεια; εἰμὴ τὴν χαρμόσυνον, ἣν Γαβριὴλ ἡμᾶς ἐμυσταγώγησε: Χαῖρε Θεοτόκε, παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε.

Τ ῇ Ἀειπαρθένῳ καὶ Μητρὶ, τῇ Βασιλέως τῶν ἄνω Δυναμέων, ἐκ καθαρωτάτης καρδίας πισοί, πνευματικῶς βοήσωμεν: Χαῖρε Θεοτόκε, παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε.

Α πειρος ἡ ἄβυσσος τῆς σῆς, ἀκαταλήπτου κηύσεως Πάναγνε· πίστει ἀδισάκτῳ οὖν, εἰλικρινῶς προσφερομέν σοι λέγοντες: Χαῖρε Θεοτόκε, παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ο** μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
- τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
- μορφωσάμενος, περιζωσάν με ἐξ ὕψους δύναν

» μιν, τοῦ βοᾶν σοι: Ἅγιος, ὁ ναὸς ἔμφυχος,
» τῆς ἀχράντου σου δόξης φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Θεὸς μου ὑπάρχων Ἀγαθὲ, πεσόντα κατω-
κτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ἠϋδό-
κησας, ἀνύψωσάς με διὰ σαυρώσεως, τοῦ βοᾶν
σοι: Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος
ἐν ἀγαθότητι.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ
φθαρέντα με, ὡς συμπαθὴς Θεὸς ἐνδυσά-
μενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβάς Δέσποτα,
τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος,
ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἡμφίασας.

Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε δια-
Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλε-
κτος· ἐπεὶ σὲ βάλτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ, φλε-
γομένη ἀκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ
πῦρ δεξαμένην τὸ ἄσπεκτον.

Κανὼν Σταυροῦν. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Τῷ ἐπὶ τῶν ὤμων, τὸ πλανώμενον πρόβατον
ἄραντι, καὶ καθελόντι διὰ ξύλου, τὴν αὐτῇ
ἀμαρτίαν, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν: Ὁ ἀνυ-
ψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἰ Κύριε.

Τῷ ἀναγαγόντι, τὸν ποιμένα τὸν μέγαν ἐξ
Ἰδοῦ Χριστόν, καὶ τῇ αὐτοῦ ἱεραρχίᾳ,
διὰ τῶν Ἀποστόλων, σοφῶς τὰ ἔθνη ποιμά-
ναντι, ἐν ἀληθείᾳ, τῷ θείῳ πιστοί, Πνεύματι
λατρεύσωμεν.

Θεοτοκίον.

Τῷ ἐκ τῆς Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως βε-
λήσει Υἱῷ, καὶ τὴν τεκῆσαν μετὰ τόκον,
θείκῃ δυναστείᾳ, ἀγνὴν παρθένον φυλάξαντι,
τῷ ἐπὶ πάντων βοῶμεν Θεῷ: Ἅγιος εἰ Κύριε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ μόνος εἰδώς.

Νεφέλην σε κούφην ἀψευδῶς, Παρθένε ὀνο-
μάζομεν, προφητικαῖς ἐπόμενοι ῥήσεσιν·
ἐλήλυθε γὰρ ἐπὶ σοὶ Κύριος, καθελεῖν Αἰγύ-
πτια, πλάνης χειροποίητα, καὶ φωτίσαι τοὺς
ταῦτα λατρεύοντας.

Σὲ ἐσφραγισμένην ἀληθῶς, χορὸς Προφητικὸς,
πηγὴν, καὶ κεκλεισμένην, πύλην ὠνόμασε,
τῆς παρθενίας τῆς σῆς Πανύμνητε, τηλαυγῶς
τὰ σύμβολα, ἡμῖν διαγράφοντα, ἣν ἐφύλαξας
καὶ μετὰ γέννησιν.

Νοῦν τὸν ὑπερούσιον ἰδεῖν, ὡς θέμις ἀξιέμε-
νος, ὁ Γαβριὴλ Παρθένε πανάμωμε, περι-
χαρῇ σοι φωνὴν ἐκόμισε, τὴν τοῦ Λόγου σύλλη-
ψιν, ἐμφανῶς μηνύουσιν, καὶ τὸν ἄφραστον τό-
κον κηρύττουσιν.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρος σε τῇ χάριτι, τῇ θείᾳ κατάσκειν,
» προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακούμ, κατανσή-
» σας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τοῦ
» Ἰσραὴλ προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτη-
» ρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Τροπάρια.

Τίς οὗτος σωτὴρ, ὁ ἐξ Ἐδῶμ ἀφικόμενος,
στεφνοφορῶν ἐξ ἀκανθῶν, πεφοινιγμένος
τὴν στολὴν, ἐν ξύλῳ κρεμάμενος; Τοῦ Ἰσραὴλ
ὑπάρχει οὗτος ὁ Ἅγιος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν
καὶ ἀνάπλασιν.

Ιδετε λαὸς τῶν ἀπειθῶν, καὶ αἰσχύνθητε· ὃν
ὡς κακοῦργον γὰρ ὑμεῖς, ἀναρτηθῆναι ἐν
σταυρῷ, Πιλάτῳ ἡτήσασθε φρενοβλαβῶς, θά-
νάτου λύσας τὴν δύναμιν, θεοπρεπῶς ἐξανέστη
τοῦ μνήματος.

Θεοτοκίον.

Ξύλον σε Παρθένε τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα· σὺ
γὰρ τῆς βρώσεως καρπὸς, θανατηφόρος
τοῖς βροτοῖς, ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν, ἀλλὰ ζωῆς
τῆς αἰδίου ἀπόλαυσις, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν
ὑμνούντων σε.

Κανὼν Σταυροῦν. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης.

Τίς οὗτος ὡραῖος ἐξ Ἐδῶμ, καὶ τοῦτου τὸ
ἐρύθημα, τῶν ἱματίων ἐξ ἀμπέλους Βοσώρ;
Ὡραῖος, ὅτι Θεὸς· ὡς βροτὶς δὲ αἵματι, σαρ-
κὸς τὴν στολὴν πεφοινιγμένος· ὃ μελωδοῦμεν
πιστοί: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Χριστὸς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, φανεὶς ἀρ-
χιερεὺς ἡμῶν, τὴν ἀμαρτίαν διεσκέδασε·
καὶ δείξας ξένην ὁδόν, τῷ ἰδίῳ αἵματι, εἰς
κρείττονα καὶ τελειότεραν, εἰσέδραμε δὲ σκη-
νὴν, πρόδρομος ἡμῶν εἰς τὰ Ἅγια.

Θεοτοκίον.

Τῆς Εὐας τὴν παλαιὰ ὀφειλὴν, ἀπέτισας Πα-
νύμνητε, τῷ δὲ ἡμᾶς φανέντι νέῳ Ἀδάμ·
ἐνώσας γὰρ ἑαυτῷ, ἐξ ἀγνῆς συλλήψεως, σάρκα
νοερὰν ἐμψυχωμένην, ἐκ σοῦ προῆλθε Χριστὸς,
εἰς τὸ συναμφοτέρον Κύριος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Ακουε θυμαίων οὐρανέ, ἐνωτίζου δὲ ἡ γῆ,
ὅτι θυγάτηρ χοῖκῃ, τῇ πεπτωκότος μὲν
Ἀδὰμ, Θεῷ ἐχρημάτισε, τῇ ἑαυτῆς Δημιουργῇ τε-
λοχεύτρια, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Υμνοῦμεν τὸ μέγα καὶ φρικτὸν σου μυστή-
ριον· ὑπερκοσμίους γὰρ λαθὼν, Ταξιαρ-
χίας ἐπὶ σέ, ὁ Ὡν καταβέβηκεν, ὡς ὑετὸς, ὁ
ἐπὶ πόκον Πανύμνητε, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ
ἀνάπλασιν.

Αγίων ἁγία Θεοτόκε πανύμνητε, ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν, καὶ σωτηρία τῶν πιστῶν, ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ λυτρωτὴς καὶ ζωοδότης καὶ Κύριος, ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

ᾠδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρουσίας Χριστέ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυρῷ σου τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, ταῖς καρδίαις φώτισον φωτὶ, τῆς σῆς Θεογονωσίας, τῶν ὁρῶν δοδόξως ὑμνούντων σε.

Τροπάρια.

Τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν καὶ Κύριον, Ἰουδαῖοι διὰ ξύλου σταυροῦ ἐθανάτωσαν· ἀλλ' αὐτὸς ὡς πρόβατα νεκροῦς, ἐν Ἀδῇ τεθαμμένους, κράτους θανάτου ἐρρύσατο.

Τῷ Σταυρῷ σου τὴν εἰρήνην εὐαγγελισάμενος, καὶ κηρύξας αἰχμαλώτοις Σωτήρ μου τὴν ἄφεσιν, τὸν κρατοῦντα ἡσυχνας Χριστέ, γυμνὸν ἠπορημένον, δείξας τῇ θείᾳ Ἐγέρσει σε.

Θεοτοκίον.

Ταῖς αἰτήσεις τῶν πιστῶς αἰτουμένων Πανύμνητε, μὴ παρίδης, ἀλλὰ δέχου, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ Υἱῷ σου Ἀχραντε Θεῷ τῷ μόνῳ εὐεργέτῃ· σὲ γὰρ προστάτιν κεκτήμεθα.

Κανὼν Σταυροαν. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ω πλοῦτος καὶ βάθιος, σοφίας Θεοῦ! τοὺς σοφοὺς ὁ δρασσόμενος Κύριος, τῆς τέτων πανουργίας ἐλυτρώσατο ἡμᾶς· παθῶν γὰρ ἐκθυσίως, σαρκὸς ἐξ ἀσθενείας, ἐξ ἰδίας ἰσχύος, ζωποιὸς νεκρὸς ἐγήγερται.

Θεὸς ὢν ἐνοῦται, σαρκὶ δι' ἡμᾶς, καὶ σαυρεῖται καὶ θνήσκει καὶ θάπτεται, καὶ αὐθις ἐξανίσταται, καὶ ἀνεισι φαιδρῶς, σαρκὶ σὺν τῇ ἰδίᾳ, Χριστὸς πρὸς τὸν Πατέρα, μετ' ἧς ἡξει καὶ σώσει, τοὺς εὐσεβῶς αὐτῷ λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Αγίων ἁγία, Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγίων τὸν Ἅγιον τέτοκας, τὸν πάντας ἁγιάζοντα, Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν· διό σε Βασιλῖδα, καὶ Δέσποιναν ἀπάντων, ὡς Μητέρα τοῦ Κτίστου, τῶν ποιημάτων καταγγέλλομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Εὐφραίνονται οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ὁρῶσαι σε, ἀγάλλονται σὺν αὐταῖς, τῶν βροτῶν τὰ συστήματα· τῷ γὰρ τόκῳ ἦνῶνται τῷ σῷ, Παρθένε Θεοτόκε· ὃν ἐπαξίως δοξάζομεν.

Κινεῖσθωσαν πᾶσαι γλῶσσαι βροτεῖαι καὶ ἔννοιαι, πρὸς ἔπαινον τοῦ βροτῶν, ἀλη-

θῶς καλλωπίσματος· ἡ Παρθένος πάρεστι σαφῶς, δοξάζουσα τοὺς πίστει, ταύτης ὑμνοῦντας τὰ θαύματα.

Δοξάζεται ὕμνος ἅπας σοφῶν καὶ ἐγκωμίον, τῇ Παρθένῳ καὶ Μητρὶ, τοῦ Θεοῦ προσφερόμενος· τῆς γὰρ δόξης γέγονεν, αὕτη ναὸς τῆς ὑπερθέου· ἣν ἐπαξίως δοξάζομεν.

ᾠδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος· οὐκ ἔστιν ὁ ρυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς τῶν ἀσθενούντων, καὶ ἐπανόρθωσις.

Τροπάρια.

Τῷ πταίσματι τοῦ πρωτοπλάστου Κυρίου, δεινῶς ἐτραυματίσθημεν· τῷ δὲ μῶλῳ πιεῖσθαι τῷ σῷ, ὃ ὑπὲρ ἡμῶν ἐτραυματίσθης Χριστέ· σὺ γὰρ ἰσχύς τῶν ἀσθενούντων, καὶ ἐπανόρθωσις.

Ανήγαγες ἡμᾶς ἐξ Ἀδῆ Κυρίε, τὸ κῆτος χειρωσάμενος, τὸ παμφάγον Παντοδύναμε, τῷ σῷ, κράτει καθελὼν αὐτοῦ τὴν δύναμιν· σὲ γὰρ ζωὴ καὶ φῶς ὑπάρχεις, καὶ ἡ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, τῇ γέννῃ οἱ προπάτορες, τὴν Ἐδέμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν· σὺ γὰρ ἀγνή, καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ μετὰ γέννησιν.

Κανὼν Σταυροαν. Σπλάγγνων Ἰωνᾶν.

Νοῦς ὢν ἀπαθής, καὶ αὐλὸς μίγνυται, Χριστὸς ὁ Θεὸς, τῷ ἀνθρωπίνῳ νοῖ, μεσιτεύοντι, θείᾳ φύσει σαρκὸς τε παχύτητι, καὶ ὀλῳ μοι, ἀτρέπτως ὅλος ἦνῶται, ἵνα σωτηρίαν ὀλῳ μοι, τῷ πεσόντι ὁρέξῃ σταυρούμενος.

Πίπτει πτερνισθεὶς, Ἀδὰμ καὶ συντρίβεται, ἐλπίδι ψευθεὶς πάλαι θεώσεως, ἀλλ' ἀνίσταται, τῇ ἐνώσει τοῦ Λόγου θεούμενος, καὶ πάθει τὴν ἀπάθειαν κομίζεται, θρόνῳ ὡς Υἱὸς δοξάζεται, συνεδρεύων Πατρὶ τε καὶ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Κόλπῳ οὐκ ἐκσταῖς, ἀνάρχου Γεννήτορος, ἐν κόλποις ἀγνῆς Κόρης αὐλίζεται, καὶ καθίσταται, ὁ ἀμήτωρ ἀπάτωρ σαρκούμενος, ὁ τῆς δικαιοσύνης βασιλεύων Θεός· τούτῳ ἀγενεαλόγητος, ἡ φρικτὴ γενεὰ καὶ ἀπόρρητος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

Παρίστανται δουλοπρεπῶς τῷ Τόκῳ σου, αἱ τάξεις αἱ οὐράνιαι, ἐκπληττόμεναι ἀξίως τὸ τῆς σῆς, ἀσπόρου λοχείας Ἀειπάρθενε· σὺ

γὰρ ἀγνή καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ μετὰ γέννησιν.

Σεσάρκωται ὁ πρὶν ὑπάρχων ἄσαρκος, ὁ Λόγος ἐκ σῆ Πάναγνε, ὁ τὰ σύμπαντα βυλῆματι ποιῶν, ὁ τῶν Ἀσωμάτων τὰ βρατεύματα, παραγαγὼν ἐκ τῆ μη ὄντος, ὡς παντοδύναμος.

Νενέκρωται ἐχθρὸς τῷ ζωηφόρῳ σου, καρπῷ Θεοχαρίτῳ, καὶ πεπατήται ὁ Ἄδης προφανῶς, καὶ οἱ ἐν δεσμοῖς ἠλευθερώθημεν· διό βοῶ: Τὰ πάθη λύσον, τὰ τῆς καρδιάς μου.

Κοντάκιον. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Εξανέστης ὡς Θεός ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ Κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδάμ χορεύει Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρωμένη, χαίρει κράζουσα: Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστέ τὴν Ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα καθὼς ἠυδόκησε, πρώταις ταύταις τὸ, Χαίρετε, φήσας, καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ Γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται· καὶ Ἄδης στεναρίζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ Κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι· Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστέ τὴν Ἀνάστασιν.

Ὤδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον, κατανοοῦμεν
- » οἱ πιστοὶ· ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς,
- » ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἐν
- » τῇ γαστρὶ σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πα-
- » τέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Εφριξε γῆ, ἀπεστράφη ἥλιος, καὶ συνεσκότασε τὸ φῶς, διερράγη τὸ τῆ Ναοῦ θεῖον καταπέτασμα, πέτραι δὲ ἐσχίσθησαν· διὰ σταυροῦ γὰρ ἦρται ὁ δίκαιος, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σὺ γεγονώς, ὡσεὶ ἀβοήθητος, καὶ τραυματίας ἐν νεκροῖς, ἐκουσίως τὸ κατ' ἡμᾶς, ὁ ὑπερυψούμενος, πάντας ἠλευθέρωσας, καὶ κραταῖα χειρὶ συνανέστησας, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πηγὴ, ἀειζώου νάματος· Χαῖρε Παράδεισε τρυφῆς· Χαῖρε τεῖχος τὸ τῶν

πιστῶν· Χαῖρε Ἀπειρόγαμε· Χαῖρε ἡ παγκόσμιος χαρὰ, δι' ἧς ἡμῖν ἐξανέτειλεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν Σταυροῦ. Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα.

Πάλαι μὲν κατηράθη, τῷ τοῦ Ἀβελ, φοινῇ χθεῖσα αἵματι, ἀδελφοκτόνῳ γῆ χειρὶ· θεορρύτῳ δέ σου αἵματι, εὐλογεῖται ῥαντισθεῖσα, καὶ σκιρτώσα βοᾷ: Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θορνείτω Ἰουδαίων, ὁ ἀντίθεος λαὸς, τὸ τόλμημα τῆς ἀναιρέσεως Χριστοῦ· τὰ δὲ ἔθνη εὐφραινέσθωσαν, καὶ κροτεῖτωσαν τὰς χεῖρας, καὶ βοάτωσαν: Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰδοὺ ταῖς Μυροφόροις, ἐξαστράπτων, ἀνεβόα Ἄγγελος: Τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, δεῦτε ἴδετε τὰ σύμβολα, τὰς σινδόνας καὶ τὸν τάφον, καὶ βοήσατε: Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Σὲ νοητὴν.

Σὲ Ἰακώβ, Θεοτόκε κλίμακα, προφητικῶς κατανοεῖ· διὰ σοῦ γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις τε, συνανεστράφη ὡς ἠυδόκησεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Χαῖρε Σεμνή, τοῦ Ἀδάμ τὸ κώδιον· ἐκ σοῦ προῆλθεν ὁ Ποιμὴν, ἐνδυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπερυψούμενος ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀκατάληπτον, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Νέος Ἀδάμ, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σῃ, ὁ προαιώνιος Θεὸς ἐ χρημάτισεν ἀληθῶς· ὃν περ νῦν ἰκέτευε, τὸν παλαιωθέντα με, ἀνακαινίσαι κραυγάζοντα: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Ὤδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**ν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χω-
- » νευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας,
- » καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγον-
- » τες: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον
- » ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
- » αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ο βυλήσει ἅπαντα ποιῶν, ὁ καὶ μετασκευάζων, ἐκτρέπων σκιὰν θανάτου εἰς αἰώνιον ζωὴν, τῷ πάθει σου Λόγε Θεοῦ, σὲ ἀπαύστως πάντα τὰ ἔργα, ὡς Κύριον ὑμᾶμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺ καθεῖλες σύντριμμα Χριστέ, καὶ τὴν ταιπωρίαν, ἐν πύλαις καὶ ὀχυρώμασι τοῦ

Ἀδου, ἀνασταῖς ἐκ τάφου τριήμερος. Σὲ ἀπαύ-
στως πάντα τὰ ἔργα, ὡς Κύριον ὑμνοῦσι, καὶ
ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀσπόρως καὶ ὑπερφυῶς, ἐξ ἀστραπῆς
τῆς θείας, τεκοῦσαν τὸν μαργαρίτην, τὸν
πολύτιμον Χριστὸν, ὑμνήσωμεν λέγοντες: Εὐ-
λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαν. Θαύματος ὑπερφυῶς.

Δεῦτε Λαοὶ προσκυνήσωμεν τὸν τόκον, ἐν
ᾧ ἔστησαν ἄχραντοι πόδες, καὶ ἐν ξύλῳ
θεῖαι Χριστοῦ παλάμαι ζωοποιαί, ἐξετάθησαν
εἰς πάντων σωτηρίαν βροτῶν, καὶ τάφον ζωῆς
κυκλοῦντες μέλψωμεν: Εὐλογεῖτω ἡ Κτίσις
πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Η λέγεται τῶν Θεοκτόνων Ἰουδαίων, ἡ πα-
ράνομος συκοφαντία· ὃν γὰρ πλάνον ἔφη-
σαν, ἐξηγέρθη ὡς δυνατὸς, μυκτηρίσας τῶν
ἀνόμων τὰ σφραγίσματα. Διὸ γεγηθότες ἀνα-
μέλψωμεν: Εὐλογεῖτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύ-
ριον, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Τρισὶν ἐν ἀγιασμοῖς θεολογοῦντες, τῆς μιᾶς
κυριότητος δόξαν, Σεραφίμ τὰ ἄχραντα,
μετὰ δέους δουλοπρεπῶς, τρισυπόστατον δο-
ξάζουσι Θεότητα· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς εὐσεβοῦν-
τες ἀναμέλψωμεν: Εὐλογεῖτω ἡ Κτίσις πᾶσα
τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἐν καμίνῳ.

Τὴν παστάδα τὴν φωτοειδῆ, ἐξ ἧς ὁ τῶν ἁ-
πάντων Δεσπότης, ὡσπερ νυμφίος προε-
λήλυθε Χριστὸς, ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ἐκβοῶντες:
Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερ-
υψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χαῖρε θρόνε ἔνδοξε Θεοῦ· πιστῶν χαῖρε τὸ
τείχος, δι' ἧς φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἐξανέτει-
λε Χριστὸς, τοῖς σὲ μακαρίζουσι, καὶ βοῶσι:
Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερ-
υψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σωτηρίας αἷτιον ἡμῖν, τὸν Κύριον τεκοῦσα,
ἰκέτευε ὑπὲρ πάντων, τῶν βωόντων ἐκτε-
νῶς, Παρθένε πανύμνητε: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ
ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
• **Τ**μένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν
• καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσιν, κα-

• τασθῆσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεο-
• τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ω πῶς ὁ λαὸς ὁ ἄνομος, ὁ ἀπειθής καὶ πο-
νηρὰ βουλευσάμενος, τὸν ἀλάστορα καὶ
ἀσεβῆ ἐδικαίωσε, τὸν δὲ δίκαιον ξύλῳ κατέ-
κρινε, τὸν Κύριον τῆς δόξης! Ὁν ἐπαξίως με-
γαλύνωμεν.

Σῶτερ ὁ Ἀμνὸς ὁ ἄμωμος, ὁ τὴν τοῦ κόσμου
ἁμαρτίαν ἀράμενος, σὲ δοξάζομεν τὸν ἀ-
ναστάντα τριήμερον, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ θείῳ
σου Πνεύματι· καὶ Κύριον τῆς δόξης, θεολο-
γοῦντες μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον.

Σῶσον τὸν λαόν σου Κύριε, ὃν περ ἐκτήσω τῷ
τιμίῳ σου αἵματι, κατ' ἐχθρῶν ἰσχὺν τῷ
Βασιλεῖ χαριζόμενος, καὶ ταῖς σαῖς Ἐκκλησίαις
φιλάνθρωπε, βραβεύων τὴν εἰρήνην, τῆς Θεότη-
τος ταῖς ἐντεύξεσι.

Κανὼν Σταυροαν. Μυστήριον ξένον.

Δεδόξασται τῇ ἀπορρήτῳ δυνάμει σου, ὁ
Σταυρὸς σου Κύριε· σοῦ γὰρ τὸ ἀσθενὲς
ὑπὲρ δυνάμιν πᾶσιν ἐδείχθη· δι' οὗ δυνατοὶ
μὲν, καταθέβληνται εἰς γῆν, καὶ πτωχοὶ πρὸς
οὐρανὸν ἀνακομίζονται.

Νενέκρωται ὁ ἀμειδῆς ἡμῶν θάνατος· ἐκ
νεκρῶν ἀνάστασιν, σὺ γὰρ ἐπιφανεῖς, τοῖς
ἐν Ἀδῇ Χριστὲ ἐδωρήσω. Διὸ ὡς ζωνῇ σε καὶ
ἀνάστασιν, καὶ φῶς τὸ ἐνυπόστατον, ὑμνοῦν-
τες μεγαλύνωμεν.

Η ἀναρχὸς φύσις καὶ ἀπεκρίσιτος, ἐν τρι-
σὶ γνωρίζεται, μόναις θειαρχειαῖς Ὑπο-
στάσεσι· μία Θεότης Πατρὶ, Υἱῷ τε, καὶ
Πνεύματι, ἐφ' ἧς ὁ θεόφρων Βασιλεὺς ἡμῶν πε-
ποιθῶς σώζεται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ρίζης ἐκ Δαυὶδ ἐβλαίστησας, προφητικῶς Παρ-
θένε τοῦ Θεοπάτορος· ἀλλὰ καὶ Δαυὶδ,
ὡς ἀληθῶς σὺ ἐδόξασας, ὡς τεκοῦσα τὸν προ-
φητευόμενον, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ὃν ἐπαξίως
μεγαλύνωμεν.

Απας ἐγκωμίων Πάναγνε, νόμος ἡττάται
τῷ μεγέθει τῆς δόξης σου· ἀλλὰ Δέσποινα
παρ' ἡμετέρων ἀναξίων μὲν, ἐξ εὐνοίας δέ σοι προσ-
φερόμενον, προσδέχου Θεοτόκε, μετ' εὐμενείας
τὸ ἐφύμνιον.

Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου! σὺ γὰρ
Παρθένε μόνη ὑπὲρ τὸν ἥλιον, πᾶσι δέδω-
κας κατανοεῖν τὸ καινότατον θαῦμα Πανᾶ-

γενε, τῆς σῆς γεννήσεως, τὸ τῆς ἀκαταλήπτου.

Διό σε πάντες μεγαλύνουμεν.

Ἐξαποστειλάριον, τὸ ἐνδιάτακτον Ἑωθινόν.

Ὅρα ἐν τῷ τέλει τῆς παρούσης βίβλου.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Ἰστώμεν δὲ Στίχους ἢ ψάλλοντες τὰ πρῶτα δ'. Στιχ. Ἀναστ. καὶ τὰ ἐξῆς δ'. Ἀνατολ. Ἐάν ὅμως τύχη ἐορτὴ τῆς Θεομήτορος, ἢ δοξολογουμένου Ἀγίου, τότε μετὰ τὰ πρῶτα δ'. Στιχ. Ἀναστ. ψάλλομεν δ' ἐκ τῆς ἐορτῆς, καταλιμπάνοντες τὰ δ'. Ἀνατολικά.

Στιχηρά Ἀναστασίμα.

Ἦχος α'.

Ἦμνουμέν σου Χριστέ, τὸ σωτήριον Πάθος, καὶ δοξαζόμεν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Ὁ ἄστυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ ἀνασταίς ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν Κύριε, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ, ἀξιώσον ἡμᾶς ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξαζεῖν σε.

Τὴν Θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν δοξαζόντες, ὑμνουμέν σε Χριστέ· ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρί· ἔπαθες ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἐκουσίως ὑπέμεινας σταυρόν· ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προελθὼν, ἵνα σώσης τὸν Κόσμον· Κύριε δόξα σοι.

Ἔτερα Στιχηρά Ἀνατολικά.

Ὅτε προσηλωθῇς τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, τότε ἐνεκρώθη τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ· ἡ Κτίσις ἐσαλεύθη τῷ φόβῳ σου, καὶ ὁ Ἄδης ἐσκυλεύθη τῷ κράτει σου· τοὺς νεκροὺς ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησας, καὶ τῷ Ληστῇ τὸν Παραδείσον ἠνοιξας· Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ ὑδρόμενοι μετὰ σπουδῆς, τὸ μνημά σου κατέλαβον αἱ τίμαι Γυναῖκες· εὐροῦσαι δὲ τὸν τάφον ἀνεωγμένον, καὶ μαθοῦσαι παρὰ τοῦ Ἀγγέλου, τὸ καινὸν καὶ παράδοξον θαῦμα, ἀπήγγειλαν τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν τῶν παθῶν θείαν μωλώπωσιν, σὺ προσκυνούμεν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὴν ἐν τῇ Σιών δεσποτικὴν ἱεραυρίαν, τὴν ἐν τέλει τῶν αἰώνων Θεοφανῶς γεγεννημένην· τοὺς γὰρ ἐν σκότει καθεύδοντας, ὁ ἥλιος ἐφώτισας τῆς δικαιοσύνης, πρὸς ἀνέσπερον χειραγωγῶν ἔλλαμψεν· Κύριε δόξα σοι.

Τὸ φιλοτάραχον γένος τῶν Ἰουδαίων ἐνωτίσασθε· Πᾶσιν οἱ Πιλάτῳ προσελθόντες· εἰπώσιν οἱ φυλάσσοντες στρατιῶται· ποῦ εἰσιν αἱ σφραγίδες τοῦ μνήματος; ποῦ μετετέθη ὁ ταφεῖς; ποῦ ἐπράθη ὁ ἄπρατος; πῶς ἐσυλήθη ὁ θησαυρός; τί συκοφαντεῖτε τὴν ἔγερσιν τοῦ Σταυρωθέντος, παράνομοι Ἰουδαῖοι; Ἀνέστη ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, καὶ παρέχει τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ Ἰδιόμελον Ἑωθινόν τῆς Κυριακῆς.

Ὅρα ἐν τῷ τέλει τῆς παρούσης βίβλου.

Καὶ νῦν, τὸ παρὸν Θεοτοκίον.

Ἦπερευλογημένη ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος ὁ Ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδάμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρρα νεκρώται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Εἵτα, Δοξολογία μεγάλη, καὶ μετ' αὐτὴν τὸ ἐπόμενον Τροπάριον.

Ἦχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ Κόσμῳ γέγονεν· ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῆκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Ληστὴν, ἀντεισηγάγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, Μνήστητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προσκυνῶ σου τὰ παθήματα, δοξολογῶ καὶ τὴν Ἀνάστασιν· σὺν τῷ Ἀδάμ καὶ τῷ Ληστῇ, μετὰ φωνῆς ἀναβοῶ σοι λαμπρᾶς· Μνήστητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐσταυρώθης Ἀναμάρτητε, καὶ ἐν μνημείῳ κατετέθης ἐκὼν· ἀλλ' ἐξάνεστης ὡς Θεός, συνεγείρας ἑαυτῷ τὸν Ἀδάμ, Μνήστητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν ναόν σου τὸν τοῦ σώματος, τῇ τριημέρῳ ἀναστήσας ταφῇ, σὺν τῷ Ἀδάμ τοὺς ἐξ Ἀδάμ, ἐξάνεστησας Χριστέ ὁ Θεός, Μνήστητί μου κράζοντας, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μυροφόροι ἤλθον κλαίονσαι, ἐπὶ τὸ μνήμα σου Χριστέ ὁ Θεός, λίαν πρωΐ, καὶ ἐν λευκοῖς, εὗρον Ἄγγελον καθήμενον, Τί ζητεῖτε; κρᾶζοντα· ἐξανέστη Χριστός, μὴ θρηνεῖτε λοιπόν.

Οἱ Ἀπόστολοι σου Κύριε, ἐπὶ τὸ ὄρος, οὗ ἐτάξω αὐτοῖς, παραγενόμενοι Σωτὴρ, σὲ ἰδόντες προσεκύνησαν· οὓς καὶ ἐξαπέσειλας, εἰς τὰ ἔθνη διδάσκειν, καὶ βαπτίζειν αὐτούς.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ πανάγιον ὁμοῦ, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, κρᾶζοντες καὶ λέγοντες: Παναγία Τριάς, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα σου προσάγει σοι, εἰς ἰκεσίαν ὁ Λαός σου Χριστέ· ταῖς παρακλησεσιν αὐτῆς, τῆς οἰκτιρμούς σου δὸς ἡμῖν Ἀγαθὲ, ἵνα σε δοξαζώμεν, τὸν ἐκ τάφου ἡμῖν ἀνατείλαντα.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ Δεσποτικά.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τὰ πάντα παρήγαγες τῷ σῶ, Λόγω καὶ τῷ Πνεύματι, δι' ἀγαθότητα Κύριε· εἶτα πεπαίηκας, λογικόν με ζῶον, ἵνα σου τὸ ἅγιον, δοξάζω Παντοδύναμε ὄνομα· ἐγὼ δὲ μάλιχα, τοῖς αἰσχροῖς μου ἔργοις πάντοτε, ἀτιμάζω· ἀλλὰ φεῖσαι δέομαι.

Γνώθι σου ταλαίπωρε ψυχὴ, τὴν θείαν εὐγένειαν, καὶ τὴν πατρίδα τὴν ἀφθαρτον, καὶ σπεῦδε πάντοτε, ἀγαθοεργίαις, ταύτην καταλήψασθαι· μηδὲν σε τῶν φθαρτῶν προσηλώσει· τῆς ἄνω μοίρας εἶ, τὸ δὲ σῶμα γῆ, καὶ φθείρεται· μὴ νικήσῃ τὸ χεῖρον τὴν κρείττονα.

Δεῦρο παναθλία μου ψυχὴ, πρὸς τὸν ὑπεράγαθον, θερμοῖς τοῖς δάκρυσι πρόσελθε, τὰ πεπραγμένα σοι, πρὸ τῆς κρίσεώς σου, πάντα ἐξαγόρευσον, καὶ ἴλεων τὸν Κτίστην ταλαίπωρε, σαυτῇ ἀπέργασαι, καὶ συγχώρησιν ἐξαίτησαι, πρὶν τὴν θύραν κλείσῃ σοι ὁ Κύριος.

Ἔτερα τῶν Ἀσωμάτων.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ασώματοι Ἄγγελοι Θεοῦ, θρόνῳ παριστάμενοι, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἐλλάμψεσι καταστραπτόμενοι, καὶ φωτοχυσταῖς αἰωνίως λάμ-

ποντες, καὶ φῶτα χρηματίζοντες δεύτερα, Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Αθάνατοι Ἄγγελοι ζωῆς, ὄντως τὴν ἀνώλεθρον, παρὰ τῆς πρώτης δεξάμενοι, ζωῆς πανόλβιοι, αἰδίου δόξης, καὶ σεπτοὶ θεάμονες, σοφίας αἰδίου γεγονάτε, φωτὸς πληρούμενοι, καὶ λαμπάδες συσρεφόμεναι, ἀρμοζόντως, ἐπαναδεικνύμενοι.

Αρχάγγελοι Ἄγγελοι Ἀρχαί, Θρόνοι Κυριότητες, τὰ Σεραφίμ ἐξαπτέρυγα, καὶ πολυόμματα, Χερουβίμ τὰ θεία, τῆς σοφίας ὄργανα, Δυναμεις Ἐξουσίαι θειόταται, Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Μαρία τὸ ἄμωμον καὶ νοῦν, πάντα ὑπερκείμενον, τῆς καθαρότητος ὄχημα, περικρατούμενον, πολλαῖς ἀμαρτίαις, καὶ στενοχωρούμενον, πρὸς πλάτος μετανοίας με ἵθυνον, πανσθενεσάτη σου, προσασία· καὶ γὰρ δύνασαι, οἶα Μήτηρ, τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἰδού δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δῆλοι Κυρίου.

Στίχ. Οἱ ἐσῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου.

Εἶτα, τὸ, Καταξιώσον, κτλ.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Οτι τὸ πέλαγος πολὺ, τῶν παραπτωμάτων μου Σωτὴρ, καὶ δεινῶς βεβύθισμαι ταῖς πλημμελείαις μου, δός μοι χεῖρα σῶσόν με, ὡς τῷ Πέτρῳ ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Οτι ἐννοίαις πονηραῖς, καὶ ἔργοις καταδικάσμαι Σωτὴρ, λογισμὸν μοι δώρησαι, ἐπιστροφῆς ὁ Θεός, ἵνα κρᾶζω: Σῶσόν με, Εὐεργέτα ἀγαθὲ, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε.

Μαρτυρικόν.

Τῇ πρεσβείᾳ Κυρίε, πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προσασία, ἄχραντε Παρθένε, σῶσον ἡμᾶς, ταῦς εἰς σὲ καταφεύγοντας, ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεόν, Θεοτόκε ἀνεβέβηθα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΓ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, ψάλλομεν τὸ, Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν Στίχ. αὐτοῦ, καὶ τὸ Τροπάριον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας. Ἐν δὲ ταῖς ἀγίαις Τεσσαρακοσαῖς, τὸ, Ἀλληλουῖα, μετὰ τῶν Στίχ. αὐτοῦ, καὶ τοὺς Τριαδικοὺς Ὑμνους τοῦ Α΄. Ἰηχοῦ. (Ὅρα αὐτοὺς ἐν τῷ τέλει τῆς παρουσίας βίβλου.) Μετὰ δὲ τὴν α. Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, ψάλλομεν τὰ παρόντα Καθίσματα Κατανυκτικά.

Ἰηχος α΄.

Εἴν' ἀνομίαις συλληφθεὶς ἐγὼ ὁ ἄσωτος, οὐ τολμῶ ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὴν φιλανθρωπίαν σου, κράζω: Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Εἰ ὁ δίκαιος μόλις σῶζεται, ἐγὼ ποῦ φανῶμαι ὁ ἁμαρτωλός; τὸ βάρος, καὶ τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας οὐκ ἐβάσασα· τοῖς περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν, συναρίθμησόν με ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αῖχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν ἑρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αῖγάλας πατρικὰς, διανοῖξά μοι σπεῦσον· ἄσώτως τὸν ἐμόν, κατηνάλωσα βίον· εἰς πλοῦτον ἁδαπάνητον, ἀφορῶν τῶν οἰκτιρμῶν σου Σωτήρ· νῦν πτωχεύουσιν, μὴ ὑπερίδης καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε, ἐν κατανύξει κραυγᾶς: Ἡμαρτόν σοι σῶσόν με.

Τὸ βῆμά σου φρικτόν, καὶ ἡ κρίσις δικαία, τὰ ἔργα μου δεινὰ· ἀλλ' αὐτὸς Ἐλεῆμον, προφθάσας με διάσωσον, καὶ κολάσεως λύτρωσαι· ῥῦσαι Δέσποτα, τῆς τῶν ἐρίφων μερίδος, καὶ ἀξιώσον, ἐκ δεξιῶν σου μέ στήναι, Κριτὰ δικαιότατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἰκτερον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσιν, ἀπώλειαις Πανάμωμε· καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων Δαιμόνων, φρικτῆς ἀποφάσεως.

Μετὰ τὴν γ΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα ἕτερα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αῖφρόνως ἀπὸ σοῦ, μακρυνθεὶς Πανοικτίρμον, ἄσώτως τὸν ἐμόν, ἑδαπάνησα βίον, δουλεύων τοῖς πάθεσι, τοῖς ἀλόγοις ἐκάστοτε· ἀλλὰ δέξαι με, ταῖς τῶν Ἀγγέλων πρεσβείαις, Πάτερ εὐσπλαγχνε, ὥσπερ τὸν Ἀσωτον παῖδα, καὶ σῶσόν με δέομαι.

Μαρτυρικόν.

Αῖθλήσεως καύχημα, καὶ σεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἐνδοχοὶ Ἀθλοφόροι, περιβέβληνται σε Κύριε· καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θεικῇ ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, ἐλευθέρωσον τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αῖύλων Στρατῶν, ὑπερέχουσα Κόρη, καὶ Τάξεις οὐρανῶν, ὑπερβαίνουσα μόνη, ἐπάξιον τὴν αἴνεσιν, παρ' αὐτῶν δέχη. Πάναγνε· ἀλλὰ πρέσβευε, τῷ σῷ Υἱῷ σὺν Ἀγγέλοις, τοῦ ῥυσθῆναί με, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, τὸν μόνον κατακρίτον.

Καὶ μετὰ τὸν Πεντηκοστὸν Ψαλμόν, ψάλλομεν τοὺς ἐπομένους δύο Κανόνας.

Κανὼν Κατανυκτικὸς ποίημα Ἰωσήφ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τῶν πταισμάτων μου τὸν ῥύπον πλύνον Λόγε· Ἰωσήφ.

Ἰηχος α΄. Ὠδὴ α΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**οῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν
» ἰσχυρῇ δεδοξασαί· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς
» πανσθενὴς ὑπεναντίῃς ἔθραυσε, ταῖς Ἰσραη-
» λitais, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Τῶν ἁμαρτιῶν με τὴν πληθύν, κατὰ τὸ πλήθος Χριστὲ τῷ ἐλέει σου, δέομαι ἐξάλειψον, καὶ λογισμόν ἐπιστροφῆς μοι δώρησαι, ὅπως σου δοξάζω, τὴν ὑπὲρ νοῦν ἀγαθότητα.

Οῖφθης διὰ σπλάγχχνα οἰκτιρμῶν, ἐπὶ τῆς γῆς σωματούμενος ἄνθρωπος· ὅθεν ὑπὲρ ἄνθρωπον, Λόγε Θεοῦ ἡμαρτηκότα δέξαι με, νῦν ἐν μετανοίᾳ, τοῖς οἰκτιρμοῖς σου προσπίπτοντα.

Μαρτυρικά.

Νεκρωσιν μαρτυρούμενοι Χριστοῦ, τοῦ ἐκουσίως παθόντος καὶ θάνατον, πάθη ὑπεμείνατε, πολυειδῆ καὶ θάνατον αἰοδιμοὶ· ὅθεν ἀθανάτοι, ζωῆς ἐτύχετε Μάρτυρες.

Πῦρ ἐνδον ἀγάπης θεϊκῆς, περιφανῶς περιφέροντες Μάρτυρες, πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, ἀλλὰ θερμαῖς τῶν πόνων ἐπιδόσεσι, τῆς πολυθεΐας τὴν ὕλην πᾶσαν ἐφλέξατε.

Θεοτοκίον.

Τάξεις Ἀσωμάτων σὺν ἡμῖν, σὲ ἀνυμνοῦσι Παρθένε πανύμνητε· τὸν γὰρ ἀπερίληπτον, ἐν σῇ γαστρὶ σωματωθέντα τέτοκας, μείνασα παρθένος, ὡς πρὸ τοῦ τόκου Θεόνυμφε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων,

Ποῖημα Θεοφάνους, ἔχων Ἀκροσιχίδα.

Θεοφάνους ὁ πρῶτος Ἀγγέλων ὕμνος.

Ὁ Εἰρμός. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Θρόνῳ παριστάμενοι φαιδρῶς, τῷ τοῦ Δεσπότη πανάγιοι Ἀγγελοι, τὸν Πατρὶ συνάναρχον, καὶ τῆς αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς Ἀγγελον, λόγον μοι ἐμπνεῦσαι, ὑμᾶς ὑμνοῦντι πρεσβεύσατε.

Εσοπτρα φωτὸς Θεαρχικοῦ, καὶ τρισηλίου λαμπάδος τὴν ἑλλάμψιν, πᾶσαν εἰσδεχόμενα, ὡς ἐφικτόν, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, πρῶτον ἐννοήσας, ὁ Νοῦς ὁ Θεῖος ὑπέστησεν.

Θεοτοκίον.

Ο΄ διακοσμήσας ὡς Θεός, ταξιαρχίας τῶν ἁγίων Δυνάμεων, μήτραν ἀπειρόγαμον, τῶν Σεραφίμ ὑψηλοτέραν ὥκησε, τὴν σὴν Θεοτόκε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ἐγένετο.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**΄ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, ἡσίας τὴν
» ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορ-
» φωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν,
» τοῦ βοᾶν σοι: Ἅγιος ὁ ναὸς ὁ ἐμψυχος, τῆς
» ἀχράντου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Α΄ νάνηψον δεῦρο ὦ ψυχὴ, καὶ βόησον τῷ Κτίσει σου, τῷ τὰ κρυπτά σου πάντα γινώσκοντι, καὶ μετανοίας καρποὺς ἐπιδείξαι, ὅπως ἐλέησῃ σε, ὁ οἰκτίρμων Κύριος, καὶ πυρὸς αἰωνίου λυτρώσῃται.

Ιλάσθητι μόνε Ἀγαθὲ, ἰλάσθητι καὶ σῶσόν με, ὡς ὁ Τελώνης φόβῳ κραυγάζω σοι, ἐσμὸν πταισμάτων ἐπισυρόμενος, καὶ κατακαμπτόμενος, βάρει παραπτώσεων, καὶ αἰσχύνης ἀμέτρου πληρούμενος.

Μαρτυρικά.

Σοφία καὶ γνώσει ἀληθεῖ, οἱ Μάρτυρες πληρούμενοι, Ἑλληνικὴν σοφίαν ἐμώρναναν, τὸν σοφιστὴν τε κακίας ὤλεσαν, καὶ σερόνως ἀθλήσαντες, ἐπαξίως ἔλαβον, τοὺς τῆς νίκης σεφάτους γηθόμενοι.

Μονάδα μὲν φύσει Ἀθληταί, Τριάδα τοῖς προσώποις δὲ, ὁμολογοῦντες, πλάνην πολύθεον, ἐνθέῳ πίσει ἐξηφανίσατε, καὶ φωστῆρες ὤφθητε, πάντων καταυγάζοντες, τὰς καρδίας ἀκτῖσι τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Α΄ γία Θεόνυμφε ἀγνή, ἀγίως ἀπεκύησας, τὸν ἐν Ἀγίοις ἀναπαυόμενον, Υἱὸν καὶ Λόγον Πατρὶ συνάναρχον, τὸν καθαγιαζόντα ἐν ἀγίῳ Πνεύματι, τοὺς αὐτὸν εὐσεβῶς ἀγιάζοντας.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Φωτὶ Θεουργῷ τὰ Σεραφίμ, ἀμέσως πλησιάζοντα, καὶ πολλαχῶς αὐτοῦ ἐμπιπλάμενα, ταῖς πρωτοδότοις σαφῶς ἐλλάμψεσι, πρωτουργῶς λαμπρύνονται, καὶ ὡς φῶτα δεύτερα, χρηματίζουσι θεοῖς Θεούμενα.

Αγγέλων λαμπρότητας ὑμνεῖν, προθύμως ἐφιεμένοι, τὴν δι' αὐτῶν θεόθεν βοήθειαν, χορηγουμένην πισοί, αἰτήσωμεν, νοὸς καθαρότητι, καὶ πανάγνοις σόμασι, καὶ τευξόμεθα τούτων ἐλλάμψεως.

Θεοτοκίον.

Νοῦν τὸν ὑπερούσιον ἰδεῖν, ὡς θεῖς ἀξιούμενος, ὁ Γαβριὴλ Παρθένε πανάμωμε, περιχαρῇ σοι φωνὴν ἐκόμισε, τὴν τοῦ Λόγου σύλληψιν ἐμφανῶς μηνύων σοι, καὶ τὸν ἄφραστον τόκον κηρύττων σου.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**΄ρος σε τῇ χάριτι, τῇ θεῇ κατάσκιον,
» προβλεπτικοῖς ὁ Ἀβθακὴμ, κατανοήσας
» ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τῷ Ἰσραὴλ
» προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν
» καὶ ἀνάπλασιν.

Τροπάρια.

Τῖνι σε ψυχῇ με ὁμοιώσω ταλαίπωρε, ἐργαζομένην τὰ δεινὰ, καὶ μὴ ποιῆσαν τὰ καλὰ; ἐπίστρεψον βόησον, τῷ δια σέ ἐθελυσίως πτωχεύσαντι: Καρδιογνώσα οἰκτείρησον σῶσόν με.

Ωρίσας μετάνοιαν, Σωτὴρ ἐπιστρέφουσιν, ἣν μοι παράσχου ἀγαθὲ, πρὸ τῆς τοῦ βίου τελευτῆς, διδούς μοι κατάνυξιν καὶ σεναγμόν, ὥσπερ τῇ Πόρνῃ τοπρότερον, καταφιλούσῃ τὰ ἴχνη σου Δέσποτα.

Μαρτυρικά.

Ναμάτων τῷ Πνεύματος, πλησθέντες οἱ Μάρτυρες, ὕδατος ζῶντος ποταμοί, ὤφθησαν νεύσει θεϊκῇ, καὶ πλάνης ἐξήραναν, τοὺς θολεροὺς Χριστὲ χειμάρρους ἐν Πνεύματι, καὶ τῶν πριστῶν διανοίας κατήρδυσαν.

Μεγάλως οἱ Θεῖοι, ἡγωνίσαντο Μάρτυρες· πῦρ γὰρ καὶ ξίφος, καὶ δεινὴν, πᾶσαν ὑπὴνεγκαν ποιήν. Αὐτῶν παρακλήσεσι, Λόγε Θεοῦ, μεγίστης ῥῦσαι κολάσεως, καὶ αἰώνιου τοῦς πίσει ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Οἱ παλαιοὶ Πατέρες ἐξ ἀγεννήτου, Υἱὸς γεννηθεὶς, γέννησιν ἔσχε χρονικὴν, ἐκ σῆ Παρθένου γεννηθεὶς, τὸν χρόνιον πόλεμον τῶν γηγενῶν, ἐξῆραι θέλων ὡς εὐσπλαγχνός, ὁ ἡμερῶν τε καὶ χρόνων ἐπέκεινα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Οἱ Θρόνοι τὸν πρῶτον συμπληροῦντες διακόσμον, καὶ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ταῖς τῆς Θεότητος αὐγαῖς, ἀμέσως ἐλλάμπονται, Θεουργικαῖς ἱεραρχίαις δεχόμενοι, καὶ μελωδῶσι: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υμνοῖσι τρισάριθμον μονάδα Θεότητος, τριαδικοῖς ἁγιασμοῖς, ἀκαταπαύστοις ἐν φωναῖς, τρανῆντα τὸ ἄχραντον, τὰ Σεραφὶμ Θεολογίας μυστήριον, καὶ τὴν Ὁρθόδοξον πίσιν διδάσκοντα.

Σοφίας τὴν χύσιν, καὶ τὸ πλάτος τῆς γνώσεως, τῆς ἐνείας καὶ ἀπλῆς, αὐτοσοφίας εὐλαβῶς, Χερουβὶμ δεχόμενα, τοῖς ἐφεξῆς Θεομιμήτως παρέχουσι, διαπορθμεύοντα τοῦτοις τὴν ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Οἱ πάσης ἐπέκεινα νοούμενος κτίσεως, τῆς ὑπὲρ νοῦν ζωαρχικῆς, ζωοπλαστίας ἀληθῶς, ἐκτελῶν τεράσια, παρθενικαῖς ἡγλαῖσμένην φαιδρότησι, τὴν σὴν γαστέρα κατώκησεν Ἀἴχραντε.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρουσίας Χριστέ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυρῷ σου τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας φωτίσον φωτὶ, τῆς σῆς Θεογνωσίας, τῶν ὀρθοδόξως ὑμνοῦντων σε.

Τροπάρια.

Υπέπεσα τῶν παθῶν τῇ φθορᾷ, καὶ πτοῦμαι σὺ τὸ δίκαιον δικαστήριον, δίκαιε Κύριε· διὸ ἱκετεύω σε, ἐνίσχυσόν με τοῦ ποιῆσαι, πράξεις καλὰς δικαιούσας με.

Τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια, σὺ τῆς καρδίας μου ἐπίστασαι, ὁ Θεός μου καὶ Πλάτης καὶ Κύριος· μὴ οὖν κατακρίνης με ἐν ᾧρᾳ κρίσεως, ἥνίκα ἔρχῃ τοῦ κρῖναι τὰ σύμπαντα.

Μαρτυρικά.

Οἱ Ἅγιοι ὁμιλοῦντες πυρὶ, τὸ διάπυρον ἐδείκνυνον τῆς ἐνθέου αὐτῶν ἀγαπήσεως·

ὅθεν δροσιζόμενοι, τῇ προσδοκίᾳ τῶν μελλόντων, οἱ Θεοφόροι ἡγάλλοντο.

Νευρούμενοι ἀγαθῶν τῇ ἐλπίδι οἱ Μάρτυρες, ὑπέφερον σπαραγμοὺς τῶν μελῶν καρτερώτατα, καὶ τὸν πολυμήχανον νευραῖς, τῆς τούτων ἀνενδότου ὑπομονῆς ἐναπέπνιξαν.

Θεοτοκίον.

Ρήτορεῦον οὐ δυνήσεται ζόμα τοῦ τόκου σὺ, τὸ ἄρρήτον διηγήσασθαι θαῦμα, Θεόνυμφε· τὸν γὰρ ἀνερμήνευτον τίκεις, καὶ φέρεις ἐν ἀγκάλαις, χειρὶ κρατοῦντα τὰ σύμπαντα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Πόθῳ θεῶν πυρπολούμεναι αἱ Κυριότητες, Ἐξουσίαι, αἱ Δυνάμεις, αἱ τάξεις αἱ δευτεραί, ἀσιγήτοις ζόμασι, θαρραλικὴν ὑμνολογῆσι, μίαν οὐσίαν καὶ δύναμιν.

Ρυθμίζονται Ἀρχαγγέλων αἱ τάξεις τῷ Πνεύματι, καὶ Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχῶν σὺν ἀπείροις στρατεύμασι, μίαν τρισυπόστατον, φωτιστικὴν Οὐσίαν σέβειν, περιφανῶς διδασκόμεναι.

Θεοτοκίον.

Ωραιώθης ὑπὲρ πᾶσαν Ἀγγελῶν εὐπρέπειαν· τὸν γὰρ τούτων Ποιητὴν, συλλαβοῦσα καὶ Κύριον, Θεομήτορ ἄχραντε, σωματωθέντα ἀπορρήτως, ἐκ σῶν αἱμάτων ἐκύησας.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος· οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεός ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς τῶν ἀσθενούντων, καὶ ἐπανόρθωσις.

Τροπάρια.

Υπάρχων ἰατρὸς Χριστέ ἰάτρευσον, τὰ πάθη τῆς καρδίας μου, καὶ ἀπόπλυνον παντός με μολυσμοῦ, ρείθροις Ἰησοῦ μου κατανύξεως, ἵνα ὑμῶν καὶ μεγαλύνω τὴν εὐσπλαγχνίαν σου.

Πλανώμενον ὁδοῖς τῆς ἀπωλείας με, καὶ βέβηλοις παραπτώσεων, περιπίπτοντα ἐπίσρεψον Χριστέ, καὶ πρὸς ἀπλανεῖς τρίβους εἰσάγαγε, σοῦ τῶν σεπτῶν δικαιωμάτων, ἵνα δοξάζω σε.

Μαρτυρικά.

Οἱ λίθοι ἀληθῶς οἱ πολυτίμητοι, τοῖς λίθοις συγχωννύμενοι, οὐκ ἠρνήσαντο τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, οὐδὲ τοῖς γλυπτοῖς λίθοις ἐπέδυσαν, οἱ εὐκλεεῖς καὶ στεφανόφοροι Κυρίου Μάρτυρες.

Νεώσαντες ψυχὰς ἀρότρῳ Πίστεως, τὸν ἁσταχυν οἱ Μάρτυρες τῆς ἀθλήσεως, ἐν

Πνεύματι Θεοῦ, τὸν ἑκατοσεύοντα ἐξήνθησαν,
καὶ τῆς τρυφῆς τῆς μακαρίας κατηξιώθησαν.

Θεοτοκίον.

Πυρίκων Λειτουργῶν τὸ πῦρ κηύσασα, ἐφά-
νης παναμώμητος, καὶ τῆς κτίσεως ἀπά-
σης πρωτουργός, πάναγνε Παρθένε ὑπερέχουσα,
ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τὰ τάγματα τῶν Ἀσωμάτων Κύριε, τῷ
Θρόνῳ παριστάμενα τῷ τῆς δόξης σου,
φωναῖς ἀγγελικαῖς, ταῖς ἀκαταπαύστοις σὲ
γεραίρουσι· σὺ γὰρ ἰσχύς τούτων ὑπάρχεις,
Χριστέ, καὶ ὕμνησις.

Οἱ πρόσωπον τὸ σὸν ὁρῶντες Ἄγγελοι, τὸ
κάλλος τὸ ἀμήχανον, τὴν ὑπέρθεον εὐ-
πρέπειαν τῆς σῆς Θείας ἀγλαΐας ἐκλαμπρύ-
νονται· σὺ γὰρ αὐτῶν καὶ φῶς ὑπάρχεις, καὶ
ἀγαλλίαμα.

Θεοτοκίον.

Σεσάρκωται ὁ πρὶν ὑπάρχων ἄσαρκος, ὁ
Λόγος ἐκ σοῦ Πάναγιε, ὁ τὰ σύμπαντα
Θελήματι ποιῶν, ὁ τῶν Ἀσωμάτων τὰ στρα-
τεύματα, παραγαγὼν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, ὡς παν-
τοδύναμος.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον, κατανοοῦμεν
» οἱ πιστοί· ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς,
» ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον ἐν
» τῇ γαστρὶ σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πα-
» τέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος. Τροπάρια.

Λέοντας πρὶν, Δανιὴλ ἐφίμωσε, σύνοικον ἑ-
λχων ἀρετὴν· τοῦτον ζήλωσον, ὦ ψυχὴ,
καὶ τὸν ὠρυόμενον πάντοτε ὡς λέοντα, καὶ
συλλαβεῖν σε βουλούμενον, τῇ πρὸς Θεὸν ἀνα-
νεύσει αἰεὶ, ἀπρακτον ποιήσον.

Υπερβολῇ, ἁσωτείας Κύριε, ψυχὴν ἐρρύπω-
σα δεινῶς· ὑπερβάλλουσιν οὖν Χριστέ,
ἔχων ἀγαθότητα, δέξαι ὡς τὸν Ἀσωτον, καὶ
μελωδοῦντά με οἴκτειρον· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πα-
τέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Μαρτυρικά.

Νόμῳ Χριστοῦ, εὐσθενῶς ῥωννύμενοι, τῶν ἀ-
νομούντων ταῖς βουλαῖς, ἐξηφάνισαν ἀνδρι-
κῶς οἱ ἀκαταγώνιστοι Μάρτυρες νομίμως τε·
τελειωθέντες δὲ ἔμελπον· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πα-
τέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Οἱ Θεαυγεῖς, τοῦ Κυρίου Μάρτυρες, πεπυρ-
σευμένοι τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος περιφα-
νῶς, σκότος τῶν κολάσεων, πλάνης τὴν ὁμί-
χλην τε, διεληλύθατε μέλποντες· Ὁ αἰνετὸς
τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοὶ, φύσεως καινίζονται· τὸν νομο-
δότην γὰρ Χριστὸν, δίχα νόμων τῶν σαρ-
κικῶν τίκεις Παναμώμητε, πᾶσιν ἀπολύτρω-
σιν νομοθετοῦντα τοῖς μέλπουσιν· Ὁ αἰνετὸς
τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Αναρχὸν φῶς, σὺ ὑπάρχεις Δέσποτα, φωτὸς
ἐκλάμπας ἐκ Πατρὸς· τῶν Ἀγγέλων ταῖς
στρατιαῖς, φῶτα κατεσκευάσας, ἔσοπτρα δεχό-
μενα, τὴν ἀστραπὴν σου τὴν ἄδυτον, ὁ αἰνετὸς
τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Γένος βροτῶν, ὁ τῶν ὅλων Κύριος, ἐπιστα-
σίαις ἐμφανῶς, περισώζεις ἀγγελικαῖς·
τούτους γὰρ ἐπέστησας πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν,
καὶ ὀρθοδόξως ὕμνουσί σε, τὸν αἰνετὸν τῶν Πα-
τέρων Θεὸν, καὶ ὑπερένδοξον.

Γλῶσσα καὶ νοῦς, οὐκ ἰσχύει Δέσποτα, τῶν
σῶν θαυμάτων ἐξεπεῖν, καὶ τῶν ἔργων
τὸ εὐπρεπές· σὺ γὰρ κατηγλαΐσας, πᾶσαν διγ-
κόσμησιν τῶν οὐρανίων Δυναμέων, ὁ αἰνετὸς
τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ Σεμνὴ, ὁ Υἱὸς σεσάρκωται, ὁ πρὶν
ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς, καὶ ἀπάτωρ τὸ καθ'
ἡμᾶς δι' ἡμᾶς γενόμενος· ὃ καὶ νῦν λατρεύουσι
τῶν Ἀσωμάτων αἱ φάλαγγες, ὡς αἰνετὸν τῶν
Πατέρων Θεὸν, καὶ ὑπερένδοξον.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνει-
» τηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθα-
» ρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες· Εὐλο-
» γεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Λυτρωτά μου εὐσπλαγχνε Χριστέ, τῆς νῦν
με κατεχούσης ὁμίχλης ἀμαρτιῶν τε,
καὶ παντοίων πειρασμῶν λύτρωσαι κραυγά-
ζοντα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύ-
ριον ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Οταν μέλλης ἔρχεσθαι Χριστέ, ἐν δόξῃ κρῖ-
ναι κόσμον, τῇ στάσει τῶν ἐκλεκτῶν σου
συναρίθμησον καὶ ἐμὲ, βοῶντα καὶ λέγοντα· Εὐ-
λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Γῆς ἀγίας Μάρτυρες σοφοί, ἐπέβητε· ἐν γῇ
γὰρ μεγάλως ἀγωνισάμενοι, οὐρανίαν

ζωὴν εἰλήφατε μέλποντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εκδυθέντες σῶμα τὸ φθαρτὸν, στολὴν ἀθανασίας, ὡς Μάρτυρες νικηφόροι ἐπενδύσασθε Χριστῷ, ἐξ ὕψους κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εραὶ σε πόρρωθεν φωναί, γενήσεσθαι Μητέρα τοῦ πάντα τεκτηναμένου, προκατήγγειλαν Θεοῦ, ὃ μέλομεν Ἀχραντε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Λαμπομένας καὶ πλησιφαεῖς, Ἀγγέλων στρατηγίας, ἀκτίσι τῆς τρισηλίου ὠραιότητος πιστοὶ, μιμούμενοι μέλψωμεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως πηγαία πάντων τῶν καλῶν, ἡ Θεαρχικωτάτη παραγίγει θεία δυνάμει φῶτα δευτέρα τὸ φῶς, τὸ πρῶτον δεχόμενα, καὶ βοῶντα· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νῦν ὁ πρῶτος καὶ δημιουργός, ὑπερκοσμίης νόας Ἀγγέλων ὑπερουσίως ὑπέσχησατο αὐτῷ, σαφῶς πλησιάζοντας, καὶ βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Υπὲρ λόγον τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς, τεχθέντα πρὸ αἰώνων, ἀφράστως σεσαρκωμένον, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Παρθένε πανάμωμε, ὃ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένα βάλτος ἔδειξεν ἀφλεκτός· καὶ νῦν καὶ ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσιν, κατασβέσαι αἰτούμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύτως μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ωσπερ Χαναναία κραῖζω σοι· Ἐλέησόν με Λόγε· ψυχὴν γὰρ κέκτημαι, ταῖς δαιμονικαῖς ἐπιφοραῖς κινδυνεύουσαν, καὶ ἀφρόνως τὰ ἄθεσμα πράττουσαν, καὶ μὴ αἰσθανομένην, τῷ Δείου φόβου σου Μακρόθυμε.

Στῆσον ἐπὶ πέτρᾳ Κύριε, ταῖς τῆς ψυχῆς μου βάσεις τῶν πρᾶγματός σου, καὶ τὸν

ἀναιδῶς ὑποσκέλιζεν με θελόντα, ὑποσκέλισον ὄφιν, καὶ ῥύσαι με, τῆς τούτου κακουργίας, ὡς ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος.

Μαρτυρικά.

Ηδη παρελθόντες Μάρτυρες, τῶν πειρασμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον, καὶ τῶν αἰκισμῶν τῶν χαλεπῶν τὸ κλυδώνιον, πρὸς λιμένα σαφῶς κατηντήσατε, τῆς ἁνῶ Βασιλείας, θείας γαλήνης ἀπολαύοντες.

Φέγγεις ἀνεσπέρη Μάρτυρες, φωτοειδεῖς γενομένοι ἡξιώθητε, καὶ ἐν Ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων εὐφραίνεσθε, καὶ Ἀγγέλων χοροῖς συναγάλλεσθε· μετ' ὧν τὸν Ζωοδότῃν ὑπὲρ ἡμῶν καθικετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Φέρεῖς τὸν τὰ πάντα φέροντα, καὶ γαλαχεῖς τὸν πᾶσι τροφήν παρέχοντα· μέγα καὶ φρικτὸν τὸ ὑπὲρ νοῦν σου μυσῆριον, κιβωτὲ τοῦ σεπτοῦ ἀγιασματος, Παρθένε Θεοτόκε· ὅθεν σε πίστει μακαρίζομεν.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Μύσας τῆς ἀρρήτου δόξης σου, τοὺς ἄσωμάτους Νόας Σῶτερ ὑπέσχησας· καὶ νῦν δι' αὐτῶν τὸν σὸν λαὸν διαφυλάξον, τὸν πίσει σοι καὶ πόθῳ προσφεύγοντα, ἵνα σε τὸν Δεσπότην ἀκαταπαύτως μεγαλύνωμεν.

Νέμεῖς τῆς εἰρήνης Ἀγγελον, περιφρουρῆντα, Παντοκράτορ, τὴν ποιμήνην σου, (τῆς εἰρήνης γὰρ, καὶ τῆς ἀγάπης σὺ αἴτιος·) καὶ τὴν ἔμφρονα πίσιν φυλάττοντα, καὶ πάσας ταῖς αἱρέσεις, τῇ σῇ δυνάμει καταλύοντα.

Ολος γλυκασμός ὑμνούμενος, τῶν οὐρανίων τὴν γλυκεῖαν φαίδροτητα, καταφύτευσον ἐν Ἐκκλησίαις σου Δέσποτα, καὶ τὴν εὐτακτον δίδου κατάσασιν, ἵνα σε τὸν Σωτῆρα ἀκαταπαύτως μεγαλύνωμεν. Θεοτοκίον.

Στίφη τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, νῦν ἀσιγήτως τὸν σὸν τόκον γεραίρουσι· ταῖς γὰρ τάξεσιν ἐπιστατοῦντα θεώμενοι, ταῖς αὐτῶν, θυμηδαῖς ἐμπίπλονται, καὶ σὲ τὴν Θεοτόκον ἀκαταπαύτως μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποσειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αρχάγγελοι καὶ Ἀγγελοι, Ἀρχαὶ καὶ Κυριότητες, Δυνάμεις καὶ Ἐξουσίαι, καὶ Θρόνοι, πολυόμματα, τὰ Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ, νῦν καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων, καὶ τῷ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου.

Θεοτοκίον.

Σύμου προσάτις Ἀχραντε, καὶ ἰσχυρὸν προ-
πύργιον, καὶ προσασία τοῦ Κόσμου, καὶ
σοὶ προσπίπτω κραυγάζων· Τῶν ὀδυνῶν με λύ-
τρωσαι, καὶ τοῦ πυρὸς ἐξάρπασον, τοῦ αἰωνίου
Παρθένε, τὸν ἐπὶ σοὶ πεποιθότα.

Ἀπόσιχα τῶν Αἰνῶν, Κατανυκτικά.

Αἴλλος σε Κόσμος ψυχὴ ἀναμένει καὶ Κριτὴς,
τὰ σὰ μέλλων δημοσιεύειν κρυπτά καὶ
δεινά· μὴ ἔν ἐμμείνης τοῖς ὧδε, ἀλλὰ πρόφθα-
σον βοῶσα τῷ Κριτῇ· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι,
καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωὶ τοῦ ἐλέους.

Μὴ ἀποδοκιμάσης με Σωτὴρ με τῇ ῥαθυμίᾳ
τῆς ἀμαρτίας συνεχόμενον· διέγειρόν μου
τὸν λογισμόν πρὸς μετάνοιαν, καὶ τοῦ σοῦ ἀμ-
πελῶνος ἐργάτην δόκιμον ἀνάδειξόν με, δωρού-
μενός μοι τῆς ἐνδεκάτης ὥρας τὸν μισθόν, καὶ
τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Στίχ. Καὶ ἔσω ἡ λαμπρότης Κυρίου τῷ Θεῷ
ἡμῶν.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε λαοὶ
ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς
πνευματικαῖς, τοὺς φωστῆρας τοῦ Κόσμου καὶ
κήρυκας τῆς πίστεως, τὴν πηγὴν τὴν αἰέναν,
ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. Αὐτῶν
ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡρῶν, τὴν εἰρήνην
δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αἰγιωτέρα ἀγίων πασῶν Δυνάμεων, τιμιωτέρα
πάσης, κτίσεως Θεοτόκε, Δέσποινα τοῦ
Κόσμου σῶσον ἡμᾶς, τὸν Σωτῆρα κησάσα, ἀ-
πὸ πταισμάτων μυρίων, ὡς ἀγαθὴ, καὶ κινδύ-
νων ταῖς πρεσβείαις σου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχ-
θρὸς τὸν Ἀδὰμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Λη-
σὴν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, Μνήσθητί με
κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Κατανύξεις πηγὴν μοι δώρησαι, τῇ εἰσλπαγ-
χνίᾳ σου Χριστέ ὁ Θεός, παντός με ρύπου
τῶν κακῶν, τῶν ἀμέτρων ἐκκαθαίρουσαν, καὶ
τῆς Βασιλείας σου, εὐεργέτα, μέτοχόν με ποίησον.

Τῶν Ἀγγέλων σου τὰ τάγματα, εἰς ἰκεσίαν
σοὶ κινουμέν Χριστέ· σῶσον οἰκτείρησον
ἡμᾶς, δι' αὐτῶν ὡς ὑπεράγαθος, πάντα παρορῶν
ἡμῶν, τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἀγνοίᾳ πταίσματα.

Μαρτυρικόν.

Τῶν αἱμάτων ὑμῶν Ἅγιοι, τοῖς ὀχετοῖς τὸν
νοητὸν Φαραῶ, ἐναπεπνίξατε σαφῶς· νῦν
δὲ βλύζετε θουμάτων κρουνοὺς, πέλαγος ξη-
ραίνοντας νοσημάτων· ἔθεν μακαρίζεσθε.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν
δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα,
πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, κράζοντες καὶ
λέγοντες· Παναγία Τριάς, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η τεκῆσα φῶς τὸ ἄχρονον, ἐσκοτισμένην τὴν
ψυχὴν με αἰεὶ, ταῖς τῶν Δαιμόνων προσβο-
λαῖς, φωταγωγήσον Πανάμωμε, καὶ πυρὸς τοῦ
μέλλοντος, μεσιτείαις θείαις ἐλευθέρωσον.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια
Δεσποτικά Κατανυτικά.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αμαρτημάτων πελάγει περιαντλήμενος, καὶ
ἐν βυθῷ πταισμάτων, συνεχόμενος ὅλως,
βοῶ σοι τῷ Δεσπότη· Τῶν χαλεπῶν, καὶ ποι-
κίλων με λύτρωσαι, πειρατηρίων τοῦ βίου, καὶ
τοῦ πυρὸς, τοῦ ἀσβέσου Ὑπεράγαθε.

Βεβυθισμένος ὑπάρχων ἐξ ἀπογνώσεως, καὶ
πονηρίας πλήρης, λογισμῶν ἐναντίων, πρὸς
σέ μου τὰς ἐλπίδας, Λόγε Θεοῦ, ἀνεθέμην ὁ
ἄθλιος· ἀπὸ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, ἐπι-
θέσεώς με λύτρωσαι.

Κατοικτειρήσας ὁ Κτίστης ἅπαν τὸ ποίημα,
διὰ φιλανθρωπίας, καὶ ἀφάτου πτωχείας,
ὁ αἴρων τὴν τοῦ Κόσμου, Λόγε Θεοῦ, ἀμαρτίαν
ὡς εὖσπλαγχνος, ἄρον κάμου τὸ φορτίον, καὶ
τὸν κλοιόν, τὸν βαρύτατον ἐλάφρυνον.

Ἔτερα τοῦ Προδρόμου.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Προφῆτα θουμάσιε Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ
Πρόδρομε, τὴν ξηρανθεῖσαν καρδίαν μου,
τοῖς ἀτοπήμασι, ποταμοὺς δακρύων, αἰενάως
ποίησον, προχέειν, δυσωπῶ σε πρεσβείαις σου,
ὅπως σωζόμενος, διὰ σοῦ ὁ πολυῶδυνος, μεγα-
λῶκο· τὸν σὲ μεγαλύναντα.

Προφῆτα μακάριε πρὸς σέ, τὰς ἐλπίδας πά-
σας μου, καὶ τὴν ζωὴν ἀνατίθηναι, τῆς
προσδοκίας μου· ὁ Χριστὸν βαπτίσας, Ἰησοῦν
τὴν ἄβυσσον, τὸν αἴροντα τῷ Κόσμῳ τὰ πταί-
σματα, τοῦτον ἰκέτευε, Ἰωάννη τὴν καρδίαν με,
δυσωπῶ σε, καθᾶραι καὶ σῶσαί με.

Ο κήρυξ τῆς χάριτος Χριστοῦ, ὁ πᾶσι με-
τάνοιαν, προκαταγγείλας τοῖς ἔθνεσι, τὴν
παναθλίαν μου, καὶ πεπώρωμένην ψυχὴν, θεῖε
Πρόδρομε, προσμένειν μετάνοιᾳ εὐόδωσον, καὶ
τὰ θελήματα, τοῦ Κυρίου πράττειν πάντοτε,
ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα Ἀγνή, μόνῃ ἐχρημάτισας,
τῷ ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψαντος· ὅθεν κραυ-
γάζω σοι: Τὴν ἐσκοτισμένην, ψυχὴν μου τοῖς
πάθεσι, φωτὶ τῶν ἀρετῶν καταφαίδρυνον, καὶ
ἐν σκηνώμασι φωτεινοῖς σου κατασκήνωσον, ἐν
ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως Ἀχραντε.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Κύριος εἰσακούσεται μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με
πρὸς αὐτόν.

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου,
ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Οτι τὸ πέλαγος πολὺ, τῶν παραπτωμάτων
μου Σωτήρ, καὶ δεινῶς βεβύθισμαι ταῖς
πλημμελείαις μου, δός μοι χεῖρα, σῶσόν με, ὡς
τῷ Πέτρῳ ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Οτι ἐννοίαις πονηραῖς, καὶ ἔργοις καταδε-
δίκασμαι Σωτήρ, λογισμὸν μοι δώρησαι
ἐπιστροφῆς ὁ Θεός, ἵνα κράζω: Σῶσόν με,
Εὐεργέτα ἀγαθὲ, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε.

Η ἐν σταδίῳ ὑμῶν ὁμολογία Ἅγιοι, τῶν
Δαιμόνων κατέπτηξε τὴν δύναμιν, καὶ τῆς
πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἠλευθέρωσε· διὸ καὶ
ταῖς κεφαλαῖς ἀποτεμνόμενοι ἐκράζετε: Γενέ-
σθω Κύριε, ἡ θυσία τῶν ψυχῶν ἡμῶν εὐπρόσ-
δεκτος ἐνώπιόν σου, ὅτι σὲ ποθήσαντες, κατε-
φρονήσαμεν τῆς προσκαίρου ζωῆς φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ
θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα,
πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι
ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ, ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσματα Κατανυκτικά.

Ἦχος α'.

Εν ἀνομίαις συλληφθεῖς, ἐγὼ ὁ ἄσωτος, σὺ
τολμῶ ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ,

ἀλλὰ θαρρόν εἰς τὴν φιλάνθρωπίαν σου, κράζω:
Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με.

Εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ἐγὼ ποῦ φανοῦ-
μαι ὁ ἁμαρτωλός; τὸ βάρος καὶ τὸν καύ-
σωνα τῆς ἡμέρας οὐκ ἐβάστασα· τοῖς περὶ τὴν
ἐνδεκάτην ὥραν συναρίθμησόν με ὁ Θεός, καὶ
σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αρρήκτον τεῖχος κεκτημένοι, πιστοὶ τὴν
Θεοτόκον Μαρίαν, δεῦτε προσπέσωμεν
αὐτῇ· παρρησίαν γὰρ ἔχει πρὸς τὸν τεχθέντα
ἐξ αὐτῆς, τοῦ πρεσβεῦειν καὶ σῶζειν ἀπὸ
ὀργῆς, καὶ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αγκαλᾶς πατρικᾶς, διανοῖξαί μοι σπεῦσον·
ἀσώτως τὸν ἐμὸν κατηνάλωσα βίον· εἰς
πλοῦτον ἀδαπάνητον ἀφορῶν τῶν οἰκτιρμῶν
σου Σωτήρ· νῦν πτωχεύουσιν μὴ ὑπερίδης
καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε, ἐν κατανύξει κραυ-
γάζω: Ἠμάρτηκα σῶσόν με.

Τὸ βῆμά σου φρικτὸν, καὶ ἡ κρίσις δικαία,
τὰ ἔργα μου δεινὰ, ἀλλ' αὐτὸς Ἐλεῆμον,
προφθάσας με διάσωσον, καὶ κολάσεως λύ-
τρωσαι· ῥύσαι Δέσποτα, τῆς τῶν ἐρίφων με-
ρίδος, καὶ ἀξίωσον ἐκ δεξιῶν σου μὲ στήναι,
Κριτὰ δικαιοτάτε.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Απόθου ὦ ψυχῇ, ραθυμίας τὸν ὕπνον, καὶ
ἀναψὸν φαιδράν, μετάνοίας λαμπάδα, καὶ
ἐξελθε νῦν χαίρουσα, τῆς τοῦ βίου συγχύσεως,
εἰς ἀπάντησιν, τοῦ ἀθανάτου Νυμφίου, Δέξαι
λέγουσα, καὶ μὴ αἰπώσῃ με Λόγε, λιταῖς τῆς
τεκούσης σε.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο παλαί ταῖς ῥοαῖς, Ἰορδάνου βαπτίσας,
τὴν καθαρσιν παντός, Ἰωάννη τοῦ Κόσμου,
πολλοῖς με βυθίζόμενον, πλημμελήμασιν ἔλκυ-
σον, καὶ ἀπόπλυνον ἀπὸ παντοίας κηλίδος,
τὸν Φιλάνθρωπον, διαπαντὸς ἱκετεύων, ὡς
πρέσβυς εὐπρόσδεκτος.

Μαρτυρικόν.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ως καλοὶ στρατιῶται ὁμοφρόνως πιστεῦ-
σαντες, τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων μὴ
πτοούμενοι Ἅγιοι, προσήλθετε προθύμως τῷ
Χριστῷ, ἀράμενοι τὸν τίμιον Σταυρόν, καὶ τε-
λέσαντες τὸν δρόμον, ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην
ἐδέξασθε· Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ

στεφανώσαντι· δόξα τῷ δωρουμένῳ δι' ὑμῶν, πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Νηδυῖ μητρικῇ, Ἰωάννης σκιρτήσας, φερόμενον Ἀγνή, τὸν Θεὸν ἐν γαστρί σου, ἐπέγνω θεία χάριτι, καὶ πιστῶς προσεκύνησεν· ἀλλὰ δέομαι σὺν τῷ Προδρόμῳ Παρθένε, καδικέτευσον, ὃν ἐσωμάτωσας Λόγον, σωθῆναι τὸν δοῦλόν σου.

Κανὼν Κατανυκτικός, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

(ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.)

Δέχοις θεὸς δέ, θεὸς ἐμὸς λόγος, Λόγε. Ἰωσήφ.

Ἰηχος α'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ω**δὴν ἐπινίκιον ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ
• ποιήσαντι θαυμαστά τέρατα, βραχίονι
• ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι δεδό-
• ξασται.

Τροπάρια.

Δαυλούμενος πάθει τῆς ἀμαρτίας, προσπίπτω σοι Κύριε, ὅπως ἀποδείξης με τήτων ἐλευθέρων, δοξάζοντά σου ἐκτενῶς τὴν ἀγαθότητα.

Ε'πλήγην ὁ ἄθλιος τῆς ἀμαρτίας, ρομφαία καὶ τέθηκα, καὶ ὀρῶν με κείμενον ἐχθρὸς ἀγάλλεται· ὁ ἀναστήσας τοὺς νεκροὺς, ζώωσον σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Χοροὶ ἐδοξάσθησαν τῶν Ἀθλοφόρων, σεπτοῖς αὐτῶν μέλεσι, τὸν Χριστὸν δοξάσαντες, σάρκα φορέσαντα, καὶ διὰ πάθους τὴν φθορὰν ἐξαφάνισαντα.

Οἱ πύργοι καὶ πρόμαχοι τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ἔνδοξοι Μάρτυρες, προσβολαῖς ἀκλόνητοι ἐχθροῦ διέμειναν. Αὐτῶν πρεσβείαις ὁ Θεὸς ζώωσον πάντας ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ως θρόνος πυρίμορφος φέρεις τὸν Κτίστην, ὡς ἐμψυχὸς θάλαμος, καὶ τερπνὸν παλάτιον τὸν Βασιλέα χωρεῖς, γεγόμενον ὅπερ ἐσμέν, δίχρα τροπῆς καὶ φυρμού.

Ἔτερος Κανὼν τῷ Προδρόμῳ, ὃ ἡ Ἀκροστιχίς:
Φωνῆς ἄκησον τῶν βωόντων σοι, Μάκαρ. Ἰωσήφ.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Φωνὴ ἐχρημάτισας τοῦ Λόγου Μάκαρ· διὸ τὰς φωνὰς ἡμῶν, αἶς πρὸς σέ ποιούμεθα, προσδέχου Πρόδρομε, ἐλευθερῶν ἡμᾶς κακῶν τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ως ἄρθρος ὡς ἥλιος ἐξαναστείλας, φωτίζεις τὰ πέρατα, καὶ σκοτίζεις πνεύματα τὰ

πονηρότατα· διὸ τὸν ζόφον τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἀπέλασον.

Νεκροῖς τὴν ζωὴν ἡμῶν ἐλευσομένην, ἐκήρυξας Πρόδρομε· διὸ τὰ νεκροῦντά με πάθη θανάτωσον, καὶ δεῖξον θείας κοινωνόν, Μάκαρ λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Η μόνη τὸν ἄχρονον Υἱὸν ἐν χρόνῳ, τεκοῦσα σαρκούμενον, Παναγία Δέσποινα, πάντα τὰ χρόνια τῆς παναθλίας μου ψυχῆς, πάθη θεράπευσον.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῶντες,
• οὗτος ἐγενήθη, εἰς κεφαλὴν γωνίας· αὐ-
• τὸς ἐστὶν ἡ πέτρα, ἐν ἣ ἐσπερώσε, τὴν Ἐκ-
• κλησίαν ὁ Χριστὸς, ἣν ἐξ ἐθνῶν ἐξηγοράσατο.

Τροπάρια.

Ιδε τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν, ὁ φορέσας ταύτην· ἴδε τῆς ψυχῆς μου, τὴν δεινὴν ἀμορφίαν, πρόσχες τῇ φωνῇ μου, Χριστέ πολυέλεε, καὶ μεταποίησον αὐτῆς, τό εἰδεχθὲς, εἰς εὐμορφίαν Σωτήρ.

Σώσον Ἰησοῦ τὸν ἄσωτον, σῶσόν με τὸν μόνον, σοῦ τοὺς σωτηρίους, παραβάντα νόμους, καὶ πᾶσαν ἀμαρτίαν, ἀλόγως τελέσαντα, καὶ ὑπαχθέντα λογισμοῖς, σοῦ Ἀγαθὲ ἀλλοτριούσί με.

Μαρτυρικά.

Τάξις Ἀσωμάτων Ἅγιοι, τὴν ὑμῶν ἀνδρίαν, ὄντως κατεπλάγη, πῶς ἐν τῷ σταδίῳ ἀθλοῦντες παραδόξως, καὶ πίπτοντες σώμασιν, ἀσάρκους πάντας δυσμενεῖς, θεία ροπῇ κατηδαφίσατε.

Ετι τῶν πληγῶν τοῖς αἵμασι, περιηθησμένοι, ἔτι τῶν αἱμάτων τῷ λυθρῷ Ἀθλοφόροι, σταζόμενοι Κυρίῳ, παρέστητε χαίροντες, τῷ αἰθανάτῳ Βασιλεῖ, νικητικῶς καταστεφόμενοι.

Θεοτοκίον.

Τίγκεις, ὃν Πατὴρ ἐγέννησε, πάντων πρό αἰώνων· τρέφεις τὸν τροφέα, πείραν ἀνδρὸς μὴ γνοῦσα. Παραδόξον τὸ θαῦμα! καινὸν τὸ μυστήριον, Θεοχαρίτωτε! διὸ πᾶσα πιστῶν ψυχὴ δοξάζει σε.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου..

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Στείρας ἐξ ἀκάρπου Πρόδρομε, ἱερῶς βλαστήσας, ὥφθης καρποφόρος, γεωργίαις θείαις· διό μου τὴν καρδίαν, παντοίων στερεύουσαν, εὐτεκνον ποιήσαν καλῶν, ὅπως πιστῶς αἰεὶ δοξάζω σε.

Αὐτῷ οὐρανίῳ στήριξον, τὴν ἐμὴν καρδίαν
Μάκαρ, παρειμένην ταῖς πονηραῖς μελέ-
ταις, καὶ δίδου μοι προθύμως, ποιεῖν τὰ θελή-
ματα, τοῦ πανοικτίρμονος Θεοῦ, ὅπως πιστῶς
αἰεὶ δοξάζω σε.

Κόσμη ἀμαρτίαν αἶροντα, τὸν Ἀμὸν κηρύ-
ξας, τῶν ἀμαρτιῶν μου τὸ βαρὺ φορτίον,
μακάριε Προφῆτα, εὐλόφρυνον δέομαι, κατάνυξιν
μοι χορηγῶν, ρύπου παθῶν ἀποκαθαίρουσαν.

Θεοτοκίον.

Ολον τὸν Ἀδὰμ ἐφόρεσεν, ἐκ σὲ Θεοτόκε, ὅλος
σαρκοφόρος, προελθὼν ὁ Λόγος. Αὐτὸν ἔν
Θεοτόκε, δυσώπει με ρύσασθαι, ἐκ πειρασμῶν
παντοδαπῶν, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίζοντος.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν Πνεύματι προβλέπων, Προφῆτα Ἀβ-
• βακούμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν ἐκή-
• ρυττες βοῶν: Ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνω-
• σθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθή-
• σῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ον ἔδωκάς μοι πλοῦτον, ἐσκόρπισα κακῶς,
ἐκτελῶν τὰ ἄτοπα, καὶ γέγονα γυμνός,
ἐνδεδυμένος τὰ ἔργα τῆς ἀτιμίας· διὸ βοῶ σοι:
Καταφαίδρυνον γολαῖς με, θεία κατανύσσων
με χάριτι.

Υπήχθην ἀπονοία, καὶ πέπτωκα δεινῶς,
καὶ εἰς γῆν κατάκειμαι, ἀνίατα νοσῶν·
ἀνάστησόν με τῶν πεπτωκότων ἡ στάσις, καὶ
ἐπὶ πέτραν σωτηρίου μετανοίας, στήριξον Χρι-
στὲ τὴν καρδίαν μου.

Μαρτυρικά.

Σταυρῷ τὸν ὑψωθέντα, μιμούμενοι Χριστὸν,
ὁμιλοῦντες μάλιστα, ἡγάλλοντο ὁμοῦ, οἱ
Ἀθλοφόροι· καὶ τῶν αἱμάτων τοῖς ὄμβροις, πο-
λυθείας ἀναστεύσαντες χειμαρρῶς, ρεῖθρα ἰα-
μάτων πηγαῖζουσιν.

Διέπλευσαν ἀβρόχως, βασιάνων τὸ σφοδρὸν,
καὶ πικρὸν κλυδώνιον, οἱ θεῖοι Ἀθληταί,
τῇ κυβερνήσει τῆς σωτηρίου ἐλπίδος, καὶ πρὸς
τοὺς ἄνω, προσωρμίσθησαν λυμένας, πάσης θυ-
μηδίας πληρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Εξέστησαν ὁρῶσαι, Ἀγγέλων στραταῖ, πῶς ὁ
ἀθεώρητος, μορφῇ τῇ κατ' ἡμᾶς, ἐκ σὲ ὡ-
ράθη, Παρθένε Θεοκυῆτορ· ὃν ἐκδυσώπει σωτη-
ρίας ἀξιῶσαι, πάντας τὴς πιστῶς σε δοξάζοντας.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Υφάνας σωτηρίου, ἱμάτιον σαυτῷ, τῇ γυ-
μνώσει σώματος, Κυρίου Βαπτιστᾶ, γεγυ-

μνωμένον πάσης ἀγαθοεργίας, ἐπένδυσόν με
δυσωπῷ δικαιοσύνης, καὶ ἀγαλλιάσεως ἐνδυμα.

Σταγὼνα σωτηρίας, ἐπὶ ὁμβρισὸν καί μοι, τηκο-
μένῳ Προδρόμε, αὐχμῷ τῶν ἡδονῶν, ὁ κα-
ταδύσας ἐν ταῖς ῥοαῖς Ἰορδάνου, τρυφῆς χει-
μαρρῶν, Ἰησοῦν τὸν ζωοδότην, ὅπως κατὰ
χρὲος δοξάζω σε.

Οὐκ Ἀγγελος οὐ πρέσβυς, διέσωσεν ἡμᾶς,
ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς,
οὐ τὰς εὐθείας ὁδοὺς ἡτοίμασας, Μάκαρ· ὃν
νῦν δυσώπει, ὑποδείξαι μοι τὴν τρίβον, τὴν πρὸς
Βασιλείαν εἰσάγουσαν.

Θεοτοκίον.

Ναὺς ἡγιασμένους ἐδείχθης, τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐν
σοὶ οἰκήσαντος Παρθένε ὑπὲρ πάντων. Αὐτὸν
δυσώπει ἀμαρτιῶν, ἡμᾶς ρύπου ἀποκαθαῖραι,
ὅπως οἶκος γνωρισθῶμεν, καὶ κατοικητήριον
Πνεύματος.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ·
• ἄλλον γὰρ ἐκτός σου Θεὸν οὐ γινώσκο-
• μεν· τὸ ὄνομά σε ὀνομάζομεν, ὅτι Θεὸς ζών-
• των, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Τροπάρια.

Επλήσθην παραπτώσεων πολλῶν καὶ χα-
λεπῶν, Δέσποτα οἰκτίρμον μακρόθυμε,
οἰκτερήσόν με τὸν κατάκριτον, καὶ μή με ἀ-
πορρίψῃς ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου.

Τελώνην ἐδικαίωσας στεναῖζαντα Χριστέ·
τοῦτον οὖν καὶ γὰρ ἐκμιμούμενος, τύπτω τὸ
στήθος, καὶ κραυγάζω σοι: Ἰλάσθητί μοι, μόνε
εὐσπλαγχνε καὶ οἰκτίρμον.

Μαρτυρικά.

Οἱ Ἅγιοι σοῦ Κύριε, φωστῆρες ἀπλανεῖς,
ὥφθησαν τῆς πλάνης, διώκοντες νύκτα
βαθεῖαν, καὶ φωτίζοντες, τὴν Οἰκουμένην πα-
σαν θαυματίων δαδουχαῖς.

Υπέρτιμοι ὡς λίθοι σε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς,
Δέσποτα, παθοῦντες οἱ Μάρτυρες, διὰ βα-
σιάνων κυλιόμενοι, πᾶσαν οἰκοδομίαν κατέσρε-
ψαν τῆς πλάνης.

Θεοτοκίον.

Εν δυνά ταῖς θείαις σε τὸν ἕνα τῆς σεπτῆς,
τέτοκας Τριάδος, Πανάχραντε, φέροντα
μίαν τὴν ὑπόστασιν· ὃν ἐκτενῶς δυσώπει, πάν-
τας ἡμᾶς σωθῆναι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τὴν ἔρημον κατώκησας, ὡς παλαιὸν Ἡλιοῦ,
Προδρόμε Χριστοῦ· διὰ τὴν καρδίαν μου

ἐρημωθεῖσαν πλημμελήμασιν, ἐπιμελεία θεία βελτίωσον Παμμακάρι.

Ος στύλος ἀπερίτρεπτος, καὶ βάσις τῶν πιστῶν, μέγιστος Χριστοῦ γενόμενος, Πρόδρομε, τὸν λογισμόν μου σαλευόμενον, ταῖς μηχαναῖς τοῦ πλάνου, ἀπερίτρεπτον δεῖξον.

Νεκροὶ εὐηγγελίσθησαν τὸ Φῶς τὸ ἐκ Φωτός, λάμπαν ἐπὶ γῆς φωτί σου, Μακάριε, καὶ αἱ ἐν σκότει ἐφωτίσθημεν· διὸ καταύγασόν με, δεινῶς ἀμαυρωθέντα.

Θεοτοκίον.

Βασίλισσαν Παρθένον σε κηρύττει ὁ Δαυὶδ, ἄχραντε Ἀγνή· διὸ ἱκετεύω σε, τῆς οὐρανίου Βασιλείας με, ποιήσον κληρονόμον, ἵνα σε μακαρίζω.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ:
• Τὴν ζών μου Ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, κράζοντα: Δόξα σοι.

Τροπάρια.

Συνετρίβη τὰ ὅσα, τῆς ἀθλίας με ψυχῆς, καὶ τῷ βάρει τῶν πολλῶν, κατεκαύμην ἡδονῶν· βοήθει μοι Χριστέ, ἡ μόνη πάντων βοήθεια.

Εν πελάγει τῶν δεινῶν, καὶ τῇ ζάλῃ τῶν παθῶν, ἐμπεσὼν ἀναβοῶ: Παντοδύναμε Χριστέ, ἀνάγαγε, τῇ κραταιᾷ σὲ χειρὶ, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Μυριόλεκτος πληθὺς, τῶν ἀγίων Ἀθλητῶν, μυριάδας νοητῶν, κατεπάτησαν ἐχθρῶν, καὶ ἡνῶνται, ταῖς μυριάσι τῶν οὐρανίων Νοῶν.

Οί ξηράναντες βυθὸν, ἀθεΐας Ἀθληταί, τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς, ἐκληρώσασθε· διὸ, ξηράνατε, τὰς διεκχύσεις τῆς ἀμαρτίας μου.

Θεοτοκίον.

Αγίασματος σκηνή, δεδειγμένη Μαριάμ, μίανθεῖσαν ἡδοναῖς, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, ἀγίασον, καὶ θείας δόξης μέτοχον ποιήσον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ο μετανοίαν ἐν γῇ, καταγγείλας Βαπτιστὰ, μετανοίας μοι ὁδοῦς, ὁδηγούσας με πρὸς φῶς, ὑπόδειξον, καὶ τῶν βαρύνων τῆς πλάνης ῥύσαι με.

Ος τὴν ἄβυσσον ῥοαῖς, καταδύσας ποταμοῦ, τὰς ἀβύσσους τῶν ἐμῶν, ἀποξήρανον παθῶν, παρέχων μα, δακρύων ὄμβρους, Πρόδρομε κήρυξ Χριστοῦ.

Νοσημάτων ψυχικῶν, καὶ παθῶν τῶν σαρκικῶν, τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν, καὶ παν-

τοίων πειρασμῶν, καὶ θλίψεων, διάσωσόν με Κυρίου Προδρόμε. Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ καλὴν ἐν γυναίξιν, δυσωπῶ σε ἐκτενῶς, μὴ παρίδῃς με Ἀγνή, ἀλλ' οἴκτειρον, καὶ πάσης βλάβης σῶον συντήρησον.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτὴρ, οὐχ ἥψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε οἱ Τρεῖς ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος, ὕμνουν καὶ εὐλόγουν λέγοντες: Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Υπομονὴν ἐξήσκησεν Ἰωβ, καὶ ἔμεινε, πᾶσαι πρόσβολαῖς τοῦ πονηροῦ ἀκλόνητος, καθάπερ πύργος ὁ γενναῖος· τοῦτον ζήλου πάντοτε, καὶ μηδαμῶς ὦ ψυχὴ, ὀκλάσης ἐν τοῖς δεινοῖς.

Σωματικαῖς ἠττήθην ἡδοναῖς, καὶ γέγονα ἄλογος, ὑπάρχων λογικός· Λόγε Θεοῦ, ὁ διὰ λόγου Πόρνην σώσας, σῶσόν με τὸν δειλαιον, ἵνα ὕμνῳ εὐλογῶ, τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Μαρτυρικά.

Λελυτρωμένοι Μάρτυρες σοφοί, τῷ Αἵματι τοῦ σαρκὶ παθόντος δι' ἡμᾶς, ὑπὲρ αὐτοῦ προθύμως εἴλεσθε, κενῶσαι τὰ οἰκεῖα αἵματα· διὸ ἀπαύστως αὐτῷ συμβασιλεύετε.

Οικοδομία ἁθλῶν ἱερῶν, παλαίτιον ὥφθητε σοφοί περιχαρές, ἐν ᾧ Χριστὸς ἐπανεπαύσατο, ὁ μόνος Βασιλεὺς καὶ Κύριος, ὁ πρὸς μοναῖς οὐρανῶν, μεταβιβάσας ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Εκ γενεῶν πασῶν σε ὁ Χριστὸς, Πανύμνητε μόνην ἡρετίσατο αὐτῷ, οἷα σεμνὴν καὶ καθαρὰν εἰς κατοικίαν, καὶ ἐκ σοῦ ὡς ἥλιος, ἐξαναστείλας τὴν γῆν, πᾶσαν ἐφώτισεν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Ος παλαιᾶς καὶ νέας γεγονῶς, πανάριστε, ἐνδοξος μεσίτης Βαπτιστὰ, μεσίτευσον παλαιωθέντα ἀμαρτίαις, ὅλον καινουργῆσαι με, τὸν καινουργόν τοῦ παντός, ἐκδυσωπῶν Ἰησοῦν. **Ν**ομοθετῶν μετανοίαν ἐν γῇ, ἐπέφανας Πρόδρομε Χριστοῦ καὶ Βαπτιστὰ· ἦν ἐκτελεῖν πάντας ἐνίσχυσον εὐχαῖς σου, ὅπως λυτρωθῆμεν, ἐκ τῶν ἀμέτρων κακῶν, ὧν πλημμελοῦμεν αἰεὶ.

Σὺ τὴν στενὴν διώδευσας ὁδόν, ἐγκράτειαν πᾶσαν μετερχόμενος σοφέ, καὶ πλατυσμῷ, θεωριῶν τῶν φανωτάτων, ὅλως κατηγλαῖσαι ὧν ἐντροφᾶν καὶ ἡμᾶς, δίδου Χριστὸν δυσωπῶν.

Τριαδικόν.

Ομοφυῇ Τριάδα οἱ Πιστοί, δοξάζομεν, ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱόν, Πνεῦμα εὐθές, ἰσοβασίλειον οὐσίαν, μίαν κυριότητα, μίαν ἀρχὴν, καὶ ζωὴν, ζωοποιούσαν ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Γκετηρίαν Ἀχραντε Θεῶ, προσάγαγε, ὅπως παραβλέψηται ἡμῶν τὰ πταίσματα, καὶ ταῖς ἀμέτρους ἀμαρτίας, καὶ διακρινίζοντος ἐλευθερώσῃ ἡμᾶς, πυρὸς κολάζοντος.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐ φρίττουσιν Ἀγγελοι, καὶ πᾶσαι στρα-
» τιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε
» Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί,
» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Γυμνόν με εἰργάσατο, παντοίων ἀρετῶν, ὁ ὅφιος ὁ δόλιος, κακίστη συμβουλῇ· στολαῖς ἐναρέτοις καταφαίδρυνον νῦν, ὁ γυμνώσας τούτου, Σωτὴρ μου τὴν κακίαν.

Οκρῖναι ἐρχόμενος, τὸ γένος τῶν βροτῶν, Κριτὰ δικαιοτάτε, ἐν ὥρᾳ φοβερά, κατὰκριτον ὄντα, μὴ ἐκπέμψῃς με, εἰς πῦρ τὸ τῆς γεέννης, ἀλλ' οἴκτειρον καὶ σῶσον.

Μαρτυρικά.

Υμᾶς παναοίδιμοι, Κυρίου Ἀθληταί, οὐ θλίψις, οὐ κίνδυνος, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ, ἐχώρισεν ὅλως τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, τοῦ δι' εὐσπλαγχνίαν, ἡμᾶς ἡγαπηκότος.

Σαρκὶ συμπλεκόμενοι, ἀσάρκῳ δυσμενεῖ, αὐτὸν κατεβάλετε, γενναῖοι Ἀθληταί, καὶ σὺν Ἀσωματοῖς συγχορευεῖτε, ἰώμενοι πάθη, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων.

Θεοτοκίον.

Ως κρίνον κοιλάδεσι, τοῦ βίου εὐρηκῶς, ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν, ὁ πάντων φυτουργός, ὁσμάϊς ἐναρέτοις, καὶ σεμνότητος νῦν, κατευωδιάζον ἡμᾶς, Θεογεννητορ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἄλλος. Τὸν τοὺς ὑμολόγους.

Μόνος ὑπὲρ πάντας πλημμελήσας, τοὺς ἐπὶ γῆς γεννηθέντας, μόνος γεγένημαι παραβάτης τῶν σῶν νόμων Κύριε· διό με διὰ τοῦ Προδρόμου, οἴκτειρήσον καὶ σῶσον.

Αγγελος ταῖς τρόποις ἀνεδείχθης, Βαπτιστὰ Ἰωάννη, βουλῆς τὸν Ἀγγελον τῆς μεγάλης κηρύττων τοῖς πέρασιν· διό σε ἀνυμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κάραν ἐκτμηθεὶς ἀδίκως Μάκαρ, ὁ καταδύσας τὴν κάραν, Χριστοῦ ἐν ὕδασι, ἐν-

δυνάμωσον πάντας πρεσβεῖαις σου, τοῦ πλάνη συμπατεῖν τὴν κάραν, τὴν ὄντως ὀλεθρίαν.

Απασιν ταῖς τρίβους, ταῖς φερούσας πρὸς ταῖς θείας εἰσόδους, Μάκαρ ὑποδείξον, ἐν αὐταῖς ὅπως περιπατήσαντες, νυμφῶνος θείου κληρονόμοι γενώμεθα εὐχαῖς σου.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι με ἀτόπου ἀμαρτίας, καὶ φλογὸς τῆς γεέννης, σκότους κολάζοντος, καὶ βρυγμοῦ τῶν ὀδόντων, καὶ σκώληκος Παρθένε, μόνῃ προστασίᾳ, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ἣ ὁ πάντων
» Δεσπότης, ὡς ὑετὸς ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ
» πόκον κατήλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γε-
» νόμενος ἄνθρωπος ὁ ἀναρχος, μεγαλύνωμεν
» πάντες, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀγνήν.

Τροπάρια.

Ιδοὺ καιρὸς μετανοίας, καὶ καθαράς ἐργασίας· ἰδοὺ ἡμέρα τοῦ φωτός· ἐπεργάζου τὰ ἔργα, φεῦγε τὸ σκότος τῶν παθῶν, τὸν ὕπνον ἐκδίωξον, τῆς κακίστης ῥαθυμίας ψυχὴ μου, ὅπως γένη θείου φέγγους κοινωνός.

Ως ὁ Τελώνης στενάζω, ὥσπερ ἡ Πόρνη δακρύω, ὡς ὁ Ληστής ἀναβοῶ, Μνήσθητί μου οἰκτίρμον, καὶ ὡς ὁ Ἀσωτος υἱὸς κραυγάζω τὸ, Ἥμαρτον· προσπίπτω σοι, ὥσπερ ἡ Χαναναία, Ἐλεῆμον, μὴ παρίδῃς με Χριστέ.

Μαρτυρικά.

Σωματικῶν παθημάτων, καὶ ψυχικῶν συντριμμάτων, ὥφθητε ὄντως ἰατροί, παραδόντες τὸ σῶμα πρὸς αἰκισμοὺς καρτερικῶς, πρὸς βίαιον θάνατον, πανεύφημοι Ἀθληταί τοῦ Κυρίου· διὰ τοῦτο μακαρίζεσθε αἰεὶ.

Ηλιακῶν λαμπηδόνων, ἐναπαστράψασα πλέον, ἡ καρτερία τῶν σοφῶν, τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρων, σκότους τὸν ἄρχοντα σαφῶς ἠφάνισαν χάριτι, καὶ ἔλυσαν ἀθείας τὴν νύκτα, καὶ καρδίας κατεφώτισαν πιστῶν.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς λαμπηδόσι, τοῦ ἀνατείλαντος Λόγου, ἐκ τῆς ἀγίας σου γαστροῦ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ καταυγάσαντος τῆς γῆς τὰ πέρατα, φώτισον τὴν ψυχὴν μου ἡδονῶν ἀμαυρώσει, σκοτισθεῖσαν, ἵνα πίστευι σε ὕμνῳ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ιδοὺ ὁ λύχνος ὁ φαίνων, τοῖς ἐν τῷ σκότει τοῦ βίου, ἡ καλλικέλαιος ἰδοὺ χελιδὼν, ἡ τὸ ἔαρ πᾶσι μηνύουσα Χριστόν, ὁ μέγιστος

Πρόδρομος, μεσίτης τε παλαιᾶς, καὶ τῆς νέας· οὐ πρεσβείαις φυλαττόμεθα αἰεί.

Ὡς τοῦ νυμφίου σε φίλον, νυνὶ προβαίλλομαι πρέσβυν, ἔχων πληθύν ἁμαρτιῶν, βοῶ σοι Βαπτιστά· Ἀποκοπήν μοι τῶν χρεῶν, Παμμακάρ πρυτάνευσον, καὶ ἄναψον τῆς ψυχῆς μου τὸν λύχνον, ἐσθεςμένον ἀμελείᾳ παντελῶς.

Σὺν ἁσωμάτοις Ἀγγέλοις, σὺν τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις, σὺν Ἀθλοφόροις ἱεροῖς, σὺν Προφήταις Προφῆτα, τὸν ὑπεράγαθον Θεὸν ἱκέτευε πάντοτε, τυχεῖν ἡμᾶς ἀγαθῶν αἰωνίων, τοὺς πλουτοῦντάς σε προσάτην ἀγαθόν.

Ἡ χελιδὼν ἡ ὥραία, ἡ ἀηδὼν ἡ τιμία, περὶ στερεὰ ἡ παγκαλὴς, ἡ φιλήρημος τρυγῶν, ὁ τοῦ Κυρίου Βαπτιστής, ἐρήμου τὸ βλάστημα, τὴν ἔρημον ἀκαρπία, ψυχὴν μου γεγонуῖαν, δεῖξον γόνιμον καλῶν.

Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, Χερουβικός ὥσπερ θρόνος· τρέφεις τὸν τρέποντα ἡμᾶς· ὃν ἀπαύστως δυσώπει, Θεοχαρίτωτε ἀγνή, σεισμοῦ καταπτώσεως, ἀλώσεως, καὶ παντοίας ἀνάγκης, σοῦ τὴν ποιμνὴν ἐκλυτρώσασθαι αἰεί.

Ἐξαποστ. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, τὸν ἐκ Προφήτου Προφῆτην, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, τῆς Ἐλισάβετ τὸν γόνον, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Καὶ σὲ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, μή μου ἐλέγξῃ τὰς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· παρακαλῶ σε Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικὰ τῶν Ἁγιῶν.

Ἦχος αἰ.

Ἄλλος σε κόσμος ψυχὴ ἀναμένει, καὶ Κριτὴς τὰ σὰ μέλλον, δημοσιεύειν κρυπτὰ καὶ δεινὰ· μὴ οὖν ἐμμείνῃς τοῖς ὧδε, ἀλλὰ πρόφθασον βοῶσα τῷ Κριτῇ· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Μὴ ἀποδοκιμάσῃς με Σωτήρ μου, τῇ ῥαθυμίᾳ τῆς ἁμαρτίας συνεχόμενον· διεγείρόν μου τὸν λογισμόν πρὸς μετάνοιαν, καὶ τοῦ σὲ ἀμπελῶνος ἐργάτην δόκιμον ἀνάδειξόν με, δωρούμενός μοι τῆς ἐνδεκάτης ὥρας τὸν μισθόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Ὁὗτοι οἱ Στρατιῶται τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, ἀντέστησαν τοῖς δόγμασι τῶν τυράννων, γενναίως κατεφρόνησαν τῶν βασάνων·

καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν πατήσαντες, ἀξίως στεφανωθέντες, αἰτοῦνται παρὰ τοῦ Σωτῆρος εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παρθένε πανύμνητε Μωσῆς, τὸ ἐν σοὶ μυστήριον, προφητικοῖς εἶδεν ὄμμασι, βάιτον τὴν ἄφλεκτον, εἶπερ καιομένην· πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος, τὴν μήτραν σου Ἀγνή οὐ κατέφλεξε. Διὸ αἰτοῦμέν σε, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν εἰρήνην τῷ Κόσμῳ δωρήσασθαι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τῇ Παραδείσῳ ὁ ἔχθρος τὸν Ἀδάμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Ἀηστὴν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, Μνήσθητί μου, κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καθ' ἐκάστην ἁμαρτάνοντα, καὶ παραβαίνοντα τὰς σὰς ἐντολάς, ἐπίστρεψόν με ὁ Θεός, καὶ κολάσεως ἐξάρπασσον, ὅπως σου τὴν ἄφατον, εὐσπλαγχνίαν δοξάζω Φιλάνθρωπε.

Λύχνος ὧφθης θείῃ Προδρόμε, προπορευόμενος ἀδύτου Φωτός, τοῦ ἐκ νεφέλης φωτεινῆς ἀνατείλαντος ἀρρήτως ἡμῖν. Τοῦτον οὖν ἱκέτευε, καταυγάζσαι ψυχὰς τῶν τιμώντων σε.

Μαρτυρικόν.

Υπομείναντες πολὺπλοκα, βάσανα Μάρτυρες πανεύφημοι, ἐπουρανίων ἀγαθῶν ἐν ὑψίστοις ἠξιώθητε· ὅθεν μακαρίζεσθε, ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ἐκάστοτε.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, Μνήσθητί μου, κράζοντες, ὁμοούσιε Τριάς, καὶ Μονὰς ὁ Θεός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον αἰεπάρθενος, ὡς πρὸ τοῦ τόκου, ἐφυλάχθης Ἀγνή, Θεὸν γεννήσασα σαρκί· ὃν δυσώπει σαρκικῶν ἡμᾶς, Ἀχραντε λυτρώσασθαι, ψυχικῶν τε παθῶν, ἱκετεύομεν.

Τῇ ΤΡΙΤῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρωσίμα. Ἦχος αἰ.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Παλάμας ἀχράντους σου Χριστέ, ἐπὶ ξύλου ἠπλώσας, καὶ τοὺς δακτύλους ἡμάτω-

σας, θέλων λυτρώσασθαι, τῶν θείων χειρῶν σου, τὸ ἔργον Φιλάνθρωπε, Ἀδάμ τὸν παραβάσει κρατούμενον, εἰς τὰ βασίλεια, τοῦ θανάτου, ὃν καὶ ἡγεiras, ἐξουσία τῇ παντοδυνάμῳ σου.

Σταυρῷ προσηλούμενος Χριστέ, ὁ Θεὸς ὡς ἄνθρωπος, ἀνθρώπων φύσιν ἐθέωσας, καὶ τὸν ἀρχέκακον, θανατώσας ὄφιν, ἡμᾶς ἡλευθέρωσας, ἀρᾶς τῆς ἐκ τοῦ ξύλου ὡς εὐσπλαγχνος, ἀρὰ γενόμενος, καὶ τῷ Κόσμῳ παρεχόμενος, εὐλογίαν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ο πάσης ἐπέκεινα τιμῆς, χρηματίζων Δέσποτα, αἰτιμασθῆναι ἠὲ δόκησας, τὸν ἐπονείδιστον, ὑποσταὺς Οἰκτιρμον, ἐν τῷ ξύλῳ θάνατον, δι' οὗ ἀθανασίαν ἐτρέψης, γένος ἀνθρώπινον, καὶ ζωὴν τὴν πρὶν ἀπέβληκε, σοῦ θανόντος, σαρκὶ Παντοδύναμε.

Ἔτερα τῆς Θεοτόκου ὁμοία.

Ο δύνῃς με λύτρωσαι πικρᾶς, τῶν ποδῶν μου Πάναγνε, καὶ τῶν γονάτων παρέσεως, ἄρθρων τε θρύψεως, καὶ ἀρμῶν χειρῶν τε, καὶ ποδῶν ἐκλύσεως, καὶ βλάβης διαφόρων ρευμάτων δέ, ἐν πᾶσι τούτοις με ἀκηλίδωτον φυλάττουσα, ἐν ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ καὶ Πλάστου μου.

Υπέκυψα πάθεσι δεινοῖς, ὁ δεινὸς καὶ πέπραχα, αἰσχύνῃς ἔργα πανάσωτα, ἐξ ὧν καὶ ἔτι νῦν, φαντασία τούτων, καὶ αἰσχροὶ με εἶδωλα, κλονοῦσιν, ἀλλοιοῦσι, καὶ τρέπουσι, πρὸς ἡδυπάθειαν, τῶν αὐτῶν ἐν τῇ αἰσθήσει μου, τῆς καρδίας· ἀλλὰ σύ με σῶσον Ἀγνή.

Ο βίος μου Πάναγνε πολλῶν, πειρασμῶν ἀνάπλεως, ἐκ τῶν πολλῶν κακῶν γέγονεν, ὧν ἐπλημμέλησα· ἀλλὰ σὺ κἀκείνων, καὶ τούτων με λύτρωσαι, καὶ δός μοι νοῦν καὶ βίον ἀπρόσκοπον, καὶ λόγον σώφρονα. ἵνα πιστεῖ μακαρίζω σε, καὶ δοξάζω τὸ θεῖόν σου ὄνομα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόᾳ σοι: Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Προκείμενον. Ἦχος α'.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Σταυρὸς κατεπάγη ἐν Κρανίῳ, καὶ ἠνθησεν ἡμῖν ἀθανασίαν, ἐκ πηγῆς ἀενάου, τῆς πλευρᾶς τοῦ Σωτῆρος.

Α ῥήκτον τεῖχος ἡμῖν ἐστίν, ὁ τίμιος Σταυρὸς ὁ τοῦ Σωτῆρος· ἐν αὐτῷ γὰρ πεποιθότες, σωζόμεθα πάντες. Μαρτυρικόν.

Ω τῆς καλῆς ὑμῶν πραγματείας Ἀγιοι! ὅτι αἵματα ἐδώκατε, καὶ οὐρανούς ἐκληρονομήσατε· καὶ πρὸς καιρὸν πειρασθέντες, αἰωνίως ἀγαλλεσθε. Ὅντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα! φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, τὰ ἀφθαρτα ἀπελάβετε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες, ὑμνεῖτε ἀπαύστως Τριάδα ὁμοούσιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ρομφαία διήλθεν ὡς Υἱέ, (ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστόν κρεμάμενον) τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαραττεῖ Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοι προέφησεν· ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον Ἀθάνατε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννὶς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὐτε γὰρ Ἀγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσας ἡμᾶς· δόξα σοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρήμενοι, τῷ Σταυρῷ τῇ Υἱᾷ σου ἐν παντὶ φηρουμένοι, καταχρέως σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Καθίσμ. Σταυρῶς.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνοῦμεν Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων: Παράδεισον ἡνέφξας Σωτῆρ, τῷ πιστεῖ προσελθόντι σοι Ληστῇ, καὶ τρυφῆς κατηξιώθῃ, ὁμολογῶν σοι, Μνήστητί μου

Κύριε. Δέξαι ὡςπερ ἐκείνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας: Ἠμάρτομεν πάντες, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ ὄπλον τῷ Σταυρῷ, ἐν πολέμοις ἐδείχθη, ποτὲ τῷ εὐσεβεῖ Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, ἀήτητον τρόπαιον, κατ' ἐχθρῶν διὰ Πίσεως. Τῷτο τρέμουσιν αἱ ἐναντίαι δυνάμεις· τῷτο γέγονε, καὶ τῶν πιζῶν σωτηρία, καὶ Παύλου τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ω δαύματος καινοῦ! ὦ φρικτοῦ μυστηρίου! (ἐβόα ἡ Ἀμναῖς, καὶ παναίωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἐώρακεν ἀπλωθέντα τὸν Κύριον·) ὁ τὰ σύμπαντα ἐν τῇ δρακί περιφέρων, πῶς κατὰκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, σταυρῷ κατακρίνεται;

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Α πλώσας ἐν Σταυρῷ, ταῖς παλάμας Οἰκτίρμον, τὰ ἔθνη τὰ μακρὰν ἀπὸ σοῦ γεγνότα, συνήγαγες δοξάζειν σου, τὴν πολλὴν ἀγαθότητα· ἀλλ' ἐπίβλεψον, ἐπὶ τὴν σὴν κληρονομίαν, καὶ κατὰβαλε, τοὺς κατ' ἡμῶν πολεμίους, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Μαρτυρικόν.

Ταῖς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, αἷς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν ταῖς οἰδύνας, ἴασαι Φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Η ἄσπιλος Ἀμναῖς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὀρώσα, ἐν δάκρυσιν ἐκραύγαζε, μητρικῶς ἀλαλάζουσα: Πῶς ὑμνήσω σε, τὴν ὑπὲρ λόγον, Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκέσια πάθη, Θεέ ὑπεράγαθε;

Κανὼν Σταυρῶσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Σταυρῷ σέσωσμαι τοῦ παθόντος Δεσπότου. Ὁ Ἰωσήφ. Ἦχος α'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Χριστὸς γεννᾶται.

- **Η** μικρὰς δουλείας ῥυσθεὶς Ἰσραὴλ, τὴν ἄβρατον διήλθεν ὡς ἡπειρον· ἐχθρὸν δὲ ὀρῶν ποντούμενον, ὕμνον τῷ εὐεργέτῃ ᾄδει
- Θεῷ, τῷ τερατουργοῦντι, βραχίονι ὑψηλῷ,
- ὅτι δεδοξασται.

Τροπάρια.

Σταυρῷ Χριστέ ἀναρτώμενος, ἀνύψωσας πεσόντα τὸν ἄνθρωπον, καὶ πᾶσαν ἐχθροῦ κατερράξας, Λόγε τὴν δυναστείαν· ὅθεν τὸ σὸν, πάθος ἀναμέλπω, τοῦ παθόντος, καὶ παθῶν λυτρωσαμένου με.

Τῆς δόξης Κύριος πέφυκας, ὁ δόξη σεφανώσας τὸν ἄνθρωπον· ἀκάνθαις διὸ κατέσσει, τὴν ἀκανθοφορῶσαν φύσιν ἡμῶν, ὅπως ἀπεργάσῃ, καρποφόρον, Φυτηργέ, ἐνθέων πράξεων.
Μαρτυρικά.

Α γίων δῆμος πανάγιος, νομίμως ἐναθλήσας τὴν σύμπασαν, αἱμάτων ἀγίοις ρεύμασι, κτίσιν καθαγιασας ταῖς ἐναγεῖς, Δαίμοσι θυσίας, φερομένας, ἐν Θεῷ Πατρὶ ἠφάνισαν.

Υμῶν πανάγιοι Μάρτυρες, τὰ νέφη τῶν βασάνων οὐκ ἔκρυψαν, τὰ καρτερικὰ παλαίσματα· ὅθεν ὑπὲρ Ἡλίου μαρμαρυγαῖς, ἐνδοξοὶ ὀράσθε, ἀπαστράπτοντες, σαφῶς αἴγλην σωτήριον.

Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία Πάναγνε τέτρωσαι, τὸ πάθος τοῦ Υἱοῦ σου ὡς ἐβλεψας, αὐτὸν τῇ λόγῃ νυττόμενον, καὶ τὴν ἐν Παραδείσῳ κωλυτικὴν, εἶργοντα ρομφαίαν, μὴ διδοῦσαν τοῖς πιστοῖς, τὴν θείαν εἴσοδον.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἔχων Ἀκροστιχίδα, κατ' Ἀλφάβητον.

Ὁ Εἰρμός. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Α γιόν σε τέμενος εὐρὼν, ὁ ὑπεράγιος Λόγος ἐσκήνωσεν, Ἄχραντε ἐν μήτρᾳ σου, ἀγιασμόν, καὶ φωτισμόν, καὶ λύτρωσιν, τῶν ἀμαρτημάτων, τοῖς σὲ τιμῶσι δωρούμενος.

Βότρυν ἡ τεκοῦσα τῆς ζωῆς, ἀναπηγάζοντα οἶνον σωτήριον, μέθη σκοτισθέντα με, ἀμαρτιῶν, ὡς συμπαθὴς, σωφρόνισον, καὶ πρὸς μετανοίας, ὁδοὺς εὐθείας εἰσάγαγε.

Γνώμη ὀλισθαίνοντα αἰεὶ, καὶ λογισμοῖς πονηροῖς ἐξελκόμενον, καὶ δελεαζόμενον φρενοβλαβῶς, καὶ τοῖς ἐχθροῖς εὐχείρωτον, ὅλον γεγονότα, μὴ ὑπερίδῃς με Δέσποινα.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς, Τῷ πρὸ τῶν αἰῶνων.

- **Μ**ὴ ἐν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πλούτῳ καυχᾶσθω θνητὸς τῷ αὐτοῦ, ἀλλὰ τῇ πίστει
- τοῦ Κυρίου, ὀρθοδόξως κραυγάζων, Χριστῷ
- τῷ Θεῷ, καὶ μέλπων αἰεὶ: Ἐπὶ τὴν πέτραν
- τῶν σῶν ἐντολῶν, στήριξόν με Δέσποτα.

Τροπάρια.

Ωρυξάν σου χεῖρας, Ἰησοῦ μου καὶ πόδας οἱ ἄνομοι, τοῦ τῇ παλάμῃ ἀπορρήτως διαπλάσαντος πρώην, Χριστέ ὁ Θεός, τὸν ἄνθρωπον, καὶ διὰ πάθους, παθῶν καὶ φθορᾶς, πάντας ἀπαλλάξαντος.

Στήτω, ἀνεβόα, Ἰησοῦς, ἡ σελήνη καὶ ἡλῖος· τὴν ἐν Σταυρῷ προδιαγράφων, τοῦ πα-

Θόντος Δεσπότη, σαρκὶ τῶν φωστήρων ἔκλειψιν· δι' οὗ τοῦ σκότους ἀρχαὶ πονηραὶ, παρεδειγματίσθησαν.

Μαρτυρικὰ.

Εϋφρον προθύμως, ὀλγιδόνας οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, τῷ τραυματῆσθαι τὸν Βελιάρ, τραυματίζοντες ὅφιν, ξερόως· ὅθεν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὰς ὀλγιδόνας ἰῶνται αἰεὶ, θείαις ἐπινεύσεσι.

Στήλας τῶν Δαιμόνων, καὶ ναοὺς ἐδαφίσαντες Μάρτυρες, ὑπομονὴν τε καὶ ἀνδρίαν, ἐαυτοὺς παραδόξως, ναοὺς ἡγείρατε ἅγιοι, χωρητικούς τοῦ Πατρὸς, καὶ Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος.

Σταυροθεοτοκίον.

Ωρα τῇ τοῦ Πάθους, τὸν ὥραϊον ἐν κάλλει εἰσβλέψασα, εἶδος Παρθένης, οὐδὲ κάλλος κεκτημένον, ἐθόας πικρῶς Ἀγνή, ἀλαλάζουσα: Οἶμοι! πῶς πάσχεις Υἱὲ ἐκ παθῶν, πάντα θέλων ῥύσασθαι!

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ μόνος εἰδώς.

Δεσπότην τεκοῦσα τοῦ παντός, καὶ πάντων οὔσα Δέσποινα, τῆς δεσποτείας νῦν με ἐξάρπασον, τῶν ἀκαθάρτων παθῶν Πανάμωμε· ἐμαυτὸν ἀθλίως γάρ, τούτοις κατεδούλωσα, ῥχθυμία καὶ γνώμης στρεβλότητι.

Εχουσα αἰεὶ τὸ συμπαθές, ὡς μόνη συμπαθέστατον, καὶ ἀγαθὸν κηύσασα Κύριον, ἀσυμπαθῇ με ὄντα καὶ ἄσπλαγχνον, μοχθηρίαν φύσεως, μὴ παρίδης Ἀχραντε, ἀλλ' ἐπίστρεψον σαῖς παρακλήσεσι.

Ζᾶλῃς με ἀτόπων λογισμῶν, κινδύνων τε καὶ θλίψεων, καὶ πειρασμῶν Παρθένη ἐξάρπασον, καὶ πρὸς λημένας ἐνθέους ἔθνον, καὶ γαλήνης πλήρωσον τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ἱκετεύω σε μόνη Πανύμνητε.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ. Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

- » **Α**κήκοε πάλαι Ἀββακούμ, Χριστέ σου ὁ
- » θαυμάσιος, τὴν ἀκοήν, καὶ φόβῳ ἔκρα-
- » ζεν: Ἀπὸ Θαιμάν ὁ Θεός, καὶ ὁ ἅγιος ἦξεις,
- » ὅρους ἐκ δασέος κατασκίου, τοῦ σῶσαι σοῦ
- » τοὺς χριστοὺς· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Στίγματα καὶ μῶλωπας Χριστέ, ὑπήνεγκας σταυρούμενος, τοὺς τῆς καρδίας μου ἰώμενος· χολῆς ἐγεύσω πικρᾶς, ἐνθόου γεύσεως, τὴν φθοροποιὸν ἐξαίρων βλάβην· ἐν ξύλῳ δὲ προσπαγεῖς, ξύλου τὴν κατάραν ἠφάνισας.

Μακρὰν ἀπωσθέντα ἀπὸ σοῦ, τὰ ἔθνη ἀνψύμενος, ἐπὶ Σταυροῦ πλησίον εἴλκυ-

σας· κατήλλαξας δὲ ἡμᾶς τῷ Πατρὶ, Μακρόθυμε μέσον ἐμβαλὼν οἷα μεσίτης σαυτὸν, καὶ μέσον τῆς γῆς, πάθος ἐνεγκὼν ἐπονείδιστον.

Μαρτυρικὰ.

Αιμάτων θαλάσση μυστικῇ, ὑμῶν Θεομακάριστοι, σὺν τοῖς αὐτοῦ πᾶσι στρατεύμασιν, ὁ νοητὸς Φαραὼ ἐμπεσὼν ἀπώλετο· ὅθεν ἐν χαρᾷ ὑμεῖς σωθέντες, ἐπαγγελίας πρὸς γῆν, οὐρανοπολίται γεγόνατε.

Ισχυὶ νευρούμενοι Χριστοῦ, τὸ πάθος τὸ μακάριον, πάθη ποικίλα ἀνεδέξαντο ἐν τῇ τιμῇ σαρκί· διὰ τοῦτο παύουσι, πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, τῶν εὐφημούντων αὐτοὺς, καὶ μακαρίζόντων ἐκάστοτε.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν ἀδικὸν βλέπουσα σφαγὴν, Χριστέ ἢ σὲ κηύσασα, ὀδυρομένη ἀνεβόα σοι: Δικαιοκρίτα Υἱέ, πῶς ἀδίκως κέκρισαι, θέλων δικαιοῦν τοὺς παραβάσει, κατακριθέντας τὸ πρὶν, καὶ πρὸς τὴν φθορὰν ὀλισθήσαντας;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Ηλιον ὀλόφωτε νεφέλῃ, κηύσασα δικαιοσύνης Ἰησοῦν, τὸν φωτοδότην καὶ Θεόν, ψυχὴν μου καταύγασον, τὴν ἐν νυκτὶ τῆς ἀμαρτίας ὑπάρχουσαν, καὶ ἡδονῶν ἀμαυρώσει τυφλώττουσαν.

Θήρας με Δαιμόνων καὶ φθορᾶς ἐξάρπασον, ἐπιζητούντων με αἰεὶ κακοποιῆσαι δολερῶς, ἐτοίμῃ βοήθειᾳ Χριστιανῶν, τῶν θλιβομένων ἀνάψυξίς, Θεοκυῆτορ πανάμωμε Δέσποινα.

Ισχύς μου καὶ ὕμνησις ὑπάρχει ὁ Κύριος, ὃν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνὼν ἐκυοφόρησας Ἀγνή· αὐτὸν οὖν ἱκέτευε διαπαντός, ἀγνὸν ψυχῇ τε καὶ σώματι, συντηρηθῆναι Παρθένη τὸν δοῦλόν σου.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Θεὸς ὢν εἰρήνης.

- » **Τ**ὸ φῶς σου τὸ ἄδυτον, λάμψον Χριστέ,
- » ταῖς καρδίαις τῶν πίστει ὑμνούντων σε,
- » εἰρήνην παρεχόμενος ἡμῖν τὴν ὑπὲρ νοῦν,
- » ὅπως ἐξ ἀγνώστιας, νυκτὸς πρὸς τὴν ἡμέραν,
- » ἐντολῶν σου τρέχοντες, δοξολογῶμέν σε Φι-
- » λάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ο ἥλιος Σῶτερ, γυμνοῦται φωτὸς, ἐπὶ ξύλου γυμνὸν σε θεώμενος, κρεμάμενον τὸν ὕδασι κρεμάσαντα τὴν γῆν· πέτραι δὲ ἐπὶ πέτραν ὡς ἦσθοντο ἀρθέντα, διερράγησαν φόβῳ, καὶ τὰ θεμέλια σεσαλευται.

Υψώθη· ἐν ξύλῳ καὶ ἡλοῖς παγεῖς, ἡμπτῶ-
θης δακτύλους Μακρόθυμε, καὶ λόγχης
διατρήσεων ἐνύχθης τὴν πλευράν, ἰώμενος τὸ
τραῦμα Ἀδάμ, ὅπερ ὑπέστη, τῆς πλευρᾶς ὑ-
πακούσας, καὶ παρακούσας τοῦ ποιήσαντος.

Μαρτυρικά.

Παραδείσος ὥφθη Μαρτύρων πληθὺς, τῆς
ζωῆς μέσον ἔχων τὸ ξύλον Χριστόν· δι'
ὃν τὸν ἐπονεῖδιστον γενναίῳ λογισμῷ, θάνατον
ὑποστάντες, τὸν βρώσει τοὺς Γεννάρχας θά-
νατώσαντα ῥφιν, θεία δύναμις ἐθανάτωσαν.

Αἱμάτων σταγόσι Χριστοῦ Ἀθληταί, αἰεταῖς
βυθὸν ἐξηράνατε. καὶ θείαις ἀναβλύσεσι
θαυμαίων ἱερῶν, παθῶν τὰς ἀναβλύσεις, ψυ-
χῶν τε καὶ σωμάτων ἀποπαύετε· ὅθεν ἀξιο-
χρέως μακαρίζεσθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Θαμβεῖται ἐν ξύλῳ ὁρῶσα Χριστόν, ὑψω-
θέντα βουλήσει ἡ Ἀμεμπτος, καὶ κλαίει-
σα ἐκραύγαζεν· Υἱέ μου καὶ Θεέ, ὠδῖνας ἐν
τῷ τίκτειν λαθοῦσα, νῦν ὁδύνας ὑπομένω ἀδί-
κως, ὑπὸ ἀνόμων σταυρουμένου σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ φωτίσας.

Καρπαφόρον ἀρετῶν τὴν ψυχὴν μου ἀνάδει-
ξον, τοὺς ἀκάρπους λογισμοῦ μου Παρ-
θένε διώκῃσα, καὶ τὰς συμπνιγῆσας με, προρ-
ρίζους τέμνουσα ἀκάνθας, τῆς ἀμαρτίας Πα-
νάρχραντε.

Λάγον θείον δι' Ἀγγέλου, ἐν μήτρᾳ ἐχώρη-
σας, ὑπὲρ λόγον Θεοτόκε· αὐτόν οὖν
δυσώπησον, ἐξ ἀλόγων πράξεων, καὶ ἡδονῶν
θανατηφόρων, ἐλευθερώσαι τοὺς δούλους σου.

Μαράνασα τῷ βλαστώσῳ σου, τὴν ξύλῳ βλα-
στήσασαν ἀμαρτίαν, τῆς σαρκός μου
φρονήματα μάρanon, καὶ παθῶν ὁρμήματα,
καὶ τρικυμίας ἐναντίας, ὅπως ὑμνῶ σε Πανύ-
μνητε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ. Σπλάγχχνων Ἰωνᾶν.

» **Ο**λος ἐκ παθῶν, ἀμέτρων συνέχομαι, καὶ
» κήτει κακῶν συγκαταπέπτωκα· ἀλλ'
» ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με, ὡς πρὶν Ἰω-
» νᾶν, καὶ ἐν πίστει τὴν ἀπάθειάν μοι δώρη-
»σαι, ὅπως ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε
» πνεύματι θύσωσαι.

Τροπάρια.

Οτε Μωϋσῆς, τὰς χεῖρας ἐπέτασεν, εἰς ὕψος
τὸ σὸν πάθος εἰκόνιζε, τοῦ τανύσαντος,
ἐπὶ ξύλου παλάμας, καὶ τοῦ πονηροῦ, διαλε-

σαντος τὸ κράτος τὸ ὀλέθριον· ὅθεν λυτρωτὴν
εἰδότες σε, καὶ σωτῆρα ὑμνοῦμεν Φιλάνθρωπε.

Νέκρωσιν ἀρθεῖς, ἐν ξύλῳ ὑπέμεινας, καὶ
τὸν νεκρωτὴν ἡμῶν ἐνέκρωσας, καὶ ἐζώω-
σας, τῶν χειρῶν σου Χριστέ τὸ πλαστούργημα·
τὴν πλευράν δὲ ὀρυττόμενος ἐξέβλυσας, δύο πο-
ταμούς ἀφέσεως, τοῖς θελήσει διὸ ὑμνοῦσί σε.

Μαρτυρικά.

Τίμιος ὑμῶν, ὁ θάνατος Ἅγιοι, ἐνώπιον νῦν
Κυρίου γέγονε, τοῦ τιμήσαντος, τοῖς τι-
μίοις αὐτοῦ πάντας πάθεσι, καὶ τὸν ἄτιμον
Βελίαρ καταισχύναντος, πάσαις προσβολαῖς
κολάσεων, κατεσῆται ὑμᾶς μηχανώμενον.

Ολὴ τῇ ψυχῇ, πρὸς ὅλα χωρήσαντες, τὰ
εἶδη σοφοί, τὰ τῶν κολάσεων, ὅλην εὐ-
ρατε, συμμαχοῦσαν ὑμῖν τὴν βοήθειαν, τοῦ δι'
ὅλου τὸ ἀνθρώπινον φρέσαντος, ὅθεν μεληδὸν
τεμνόμενοι, καὶ πυρὶ ὀμιλοῦντες ἡγάλλεσθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταύρωσιν τὴν σὴν, ἡ Πάναγνος βλέπουσα,
ἐβόα· Υἱέ, τί τὸ ὀρώμενον, ξένον θέαμα.
ὁ τὰ πάθη νοσοῦντων ἰώμενος, πῶς τὸ πάθος
ὑπομένεις τὸ κακινότατον; τί σοι οἱ ἐχθροὶ ἀπέ-
δωκαν, Εὐεργέτα, ἀνθ' ὧν εὐηργέτηνται;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Νενέκρωται ἐχθρὸς τῷ ζωηφόρῳ σου, κερπῶ
Θεοχαρίτωτε, καὶ πεπάτηται ὁ Ἄδης
προφανῶς, καὶ οἱ ἐν δεσμοῖς ἠλευθερώθημεν·
διὸ βοῶ· Τὰ πάθη λῦσον, τὰ τῆς καρδιάς μου.

Ξενούμενον Θεοῦ διὰ φαυλότητα, καὶ πόρρω
καθιστάμενον, Παναμώμητε οἰκείωσον αὐ-
τῷ, ξένη μεσιτεία σου Θεόνυμφε, ὅπως ὑμνῶ,
τὰ μεγαλεῖα τῆς δυναστείας σου.

Ο ἄχρονος Υἱός, ἐν χρόνῳ γέγονεν, ἐκ σοῦ
ἀποτικτόμενος· ὃν ἰκέτευε τὰ χρόνια
Ἀγνή, πάθη θεραπεῦσαι τῆς καρδιάς μου, καὶ
πρὸς ζωὴν, τὴν αἰωνίαν καθοδηγήσάί με.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός. Πρὸς τὸ Οἱ Παῖδες.

» **Υ**πῆλθον ὡς νυμφῶν, τῆς καμίνου τὴν
» φλόγα τὴν ἄστεκτον, οἱ δὲ εὐσέβειαν
» ποτε, Παῖδες ἅγιοι δειχθέντες Θεοῦ, καὶ
» συμφώνως ἀνυμνοῦντες, ὕμνον ἔμελπαν· Ὁ
» τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητός εἶ.

Τροπάρια.

Δεσπότης ὢν ἐκ δούλου, κατεδέξω Ἰησοῦ
μου ῥάπισμα, ἐλευθερώσάί με ζητῶν, δε-
λωθέντα τῷ αἰάτρω· τῷ σταυρῷ δὲ προσπα-
γείς, σῶζεις με μέλποντα· Ὁ τῶν Πατέρων
Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ε'σείσθη πᾶσα κτίσις, σταυρουμένου σου εὐσπλαγχνε Κύριε· λόγῃ τρωθέντος σου ἐχθρός, ὁλοσώματον ἐδέξατο πληγὴν· ὁ δὲ πληγεὶς Ἀδάμ ὑγίεται, ἀναβοῶν· Ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Μαρτυρικὰ.

Σταυρῷ τετειχισμένος, Ἀθλοφόρων ὁ στρατός ὁ ἔνθεος, τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ ἐξηφάνισεν ἐν χάριτι, καὶ τῆς νίκης ἐκβοῶν, στεφάνους εἴληφεν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητός εἶ.

Πυρὸς δυνατωτέραν κεκτημένοι, Ἀθληταὶ προαίρεσιν, ἐκατεφλέχθητε πυρὶ ὁμιλῶντες, ἀλλ' ἐφλέξατε δυσσεβείας πονηρὰν ὕλην, κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητός εἶ.

Σταυροθεοτοκίον.

Ο'τόκος σου Παρθέने, τοὺς αἰῶνας παραδόξως ἔτεκε, καὶ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ, τοὺς πεσόντας συνανύψωσε, καὶ βοῶντας οὐρανοῦ πολίτας ἔδειξεν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητός εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Σὲ νοητήν.

Πύλη φωτός, πύλας μοι διάνοιξον τῆς μετανοίας φωταυγεῖς, τὰς εἰσόδους τῶν ἡδονῶν εἰργουσα πρεσβείαις σου, καὶ ἀποδιώκουσα τὰς πονηραὶς ἐνθυμήσεις μου, ὅπως ὑμνῶ καὶ δοξάζω, τὴν σὴν ἀμαχον δύναμιν.

Ρ'ὑπον ψυχῆς, ἐξ ἀπροσεξίας μου, τὸν προστριβέντα μοι δεινῶς, ταῖς ῥανίσι σῶν οἰκτιρμῶν, Πάναγνε ἀπόπλυνον, καὶ τῆς διανοίας μου τὸ ὀπτικὸν ἀποκάθαρσον, ἵνα φωναῖς ἀσιγήτοις ὑμνῶ τὰ μεγαλεῖά σου.

Σὕ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς κηύσασα, θανατωθέντα με δεινῶς, ταῖς Δαιμόνων ἐπαγωγαῖς, Ἀχραντε πανάμωμε, ζώωσον πρεσβείαις σου, τῷ σῷ Υἱῷ ἀναμέλποντα· Ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Θαύματος ὑπερφουῶς.

- **Τ**έρας ὑπερφουῶς ἔδειξε τύπον, ἡ πυρὸς ἐνδρόσος κάμινος πάλαι· τὸ γὰρ πῦρ οὐκ ἐφλέξε νέους Παῖδας, Χριστοῦ δηλοῦν,
- τὴν ἀσπόρως ἐκ Παρθένου θείαν Γέννησιν·
- διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογοῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω,
- εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Τέταται ἐπὶ σταυροῦ ἐθελουσίως, ὁ ἐν πνεύματι οὐρανὸν τείνας· ἥλιος προσηλοῦται δὲ, ἐξηλῶσαι ἐπιποθῶν, διαθέσεις ἐμπαθεῖς τοῦ

πρωτοπλάστου Ἀδάμ· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογοῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οτε σε ζωῆς τὴν πέτραν, ἐπὶ πέτραν, λιθοκάρδιος ὑψωσε δῆμος, ὄρη ἐκλονήθησαν, γῇ ἐσείσθη, Λόγε Θεοῦ, καὶ ψυχαὶ σεσαλευμέναι, ἐστηρίχθησαν πρὸς θείαν ζωὴν, μέλψουσαι πάντοτε· Εὐλογοῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικὰ.

Υφαναν καταστολὴν σωτηριῶδη, ἑαυτοῖς σοφῶς οἱ Ἀθλοφόροι, ἐν γυμνώσει σώματος ἐναθλοῦντες καρτερικῶς, καὶ κινάδας αἰκισμῶν ὑποδεχόμενοι· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλπουσιν· Εὐλογοῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ονύξιν ἀνηλεῶς οἱ Ἀθλοφόροι, σπαραττόμενοι, καὶ ἀνενδότως μεληδὸν κοπτόμενοι, καὶ αἰκίαις παντοδαπαῖς ὁμιλοῦντες, τοῖς ξοάνοις οὐκ ἐπέθυσαν, ἀνδρείας πιστοῖς στηλῆαι δὲ ὤφθησαν, Εὐλογοῖτε Χριστὸν τὰ ἔργα κραυγάζοντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Γνα σε παραπικραίνων ἄφρων δῆμας, ὡς ὑπέλαβεν, ἐκ γῆς ἐξάρη, ἄτεκνος γεγένημαι καὶ δονοῦμαι, καὶ μητρικῶς τὴν καρδίαν ὀδυνῶμαι, ἡ Ἀπείρανδρος ἐβόα ποτέ, σταυρῷ ἀρῶσά σε ὑψοθέντα· μεθ' ἧς ἡ κτίσις δοξάζει σε πάντων, λυτρωτὰ Ἰησοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ.

Τυραννεῖ με πρόσληψις παθῶν, Δαιμόνων ἐπηρεαί· ἀλλ' ἔχων καταφυγὴν σε διασώζομαι, τῷ σῷ Υἱῷ μέλπων Ἀχραντε· Εὐλογοῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπερτέρα οὐσα οὐρανῶν, ὑπέρτερον τὸν νῦν με τῆς ὕλης, καὶ τῶν ἐν βίῳ παραπτώσεων, Ἀγνὴ ἀνάδειξον μέλποντα· Εὐλογοῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, ὑμνεῖτω, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοδότην τέξασα Θεόν, ὁλόφωτε Παρθέने, τὰ ὄμματα τῆς καρδίας με, καταύγασον φωτὶ Θεοῦ ἐπιγνώσεως, ὅπως φαῖλλω· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Μυστήριον ξένον.

- **Α**πόρρητον τὸ τῆς Παρθένου μυστήριον· Οὐρανός γὰρ αὕτη, καὶ θρόνος Χερουβικός,

» καὶ φωσφόρος πασταὶς ἀνεδείχθη, Χριστοῦ
» τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος· αὐτὴν εὐσε-
» βῶς, ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ως εἶδε σε πάλαι, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν
τὴν γῆν κρεμάσαντα, Σῶτερ ἐπὶ υἰάτων
ἀπείρων, Ληστής ὁ εὐγνώμων, πιστῶς ἀνεβόα
σοι τό, Μνήσθητι· μεθ' οὗ εὐσεβῶς, σοῦ τὰ πα-
θήματα δοξάζομεν.

Σταυρέμενος ἔσεισας γῆς τὰ θεμέλια· λόγχῃ
ἐκκεντήμενος, βλύζεις ἀθανασίας σταγόνας,
αἱμάτε ὕδωρ, δι' ὧν τὸ ἀνθρώπινον ἐκάθηρας
παθῶν Ἰησοῦ· ὃν ἐπαξίως μεγαλύνωμεν.

Μαρτυρικά.

Ηγάλλοντο ἐν ταῖς βασάνοις οἱ Ἅγιοι, ἑαυ-
τοὺς προτρέποντες ὥσπερ ἐπὶ τρυφήν οἱ
γενναῖοι, Στῶμεν, ἐκβαδόντες, ἰδοὺ ὡς ἀνέωγέ-
το στάδιον, Χριστὸς τοὺς στεφάνους νῦν προ-
τείνει, οἷς ἠγάπησε.

Φαιδρύνεται πᾶσα, πιστῶν ἡ ὁμήγυρις, τοὺς
ἄλλους γεραίρουσα, πάντων τῶν ἀήττη-
των Μαρτύρων, τοὺς μυρίους πόνους, δι' ὧν τῆς
ἀπόνοῦ ἠξιώθησαν, τρυφῆς καὶ ζωῆς, καὶ αἰ-
δίου ἀπολαύσεως.

Σταυροθεοτοκίον.

Φιλάνθρωπον Λόγον, ἀρρήτως κηρύσσας, ὃν
ὁρῶσα πάσχοντα, Κόρη ὑπὲρ ἄνθρωπον
βουλήσει, Τί τοῦτο; ἐβόας· Θεὸς ἀπαθὴς πά-
θος ὑφίσταται, παθῶν ὅπως ῥύσεται, τοὺς πί-
στει προσκυνοῦντας αὐτόν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

Χαίραις ἡ χαρὰν κηρύσσας· Χαῖρε τὴν λύπην
μόνη ἐξαφανίσασα· Χαῖρε ἡ τὰ νέφη τῶν
ψυχῶν ἐκδιώκουσα, καὶ φωτὶ νοητῷ καταυ-
γάζουσα, τοὺς πίστει σε καὶ πόθῳ, Θεοκῆτορ
μεγαλύνοντας.

Ψύξον τῶν παθῶν μου Πάναγνε, τὰς διεκχύ-
σεις πᾶσας καὶ ἀποξήρανον, τῶν ἀμαρ-
τιῶν μου τὸν βυθὸν τὸν ἀμέτρητον, ἡ σωτήριον
ὄμβρον γεννήσασα, καὶ παταμὸν εἰρήνης, καὶ
εὐσπλαγχνίας μέγα πέλαγος.

Ωφθης ἰατρεῖον ἄμισθον, τραυματισθεῖσι πα-
σι καὶ τὴν ἀπόγνωσιν, Ἀχραντε νοσοῦσι,
καὶ λιμὴν θαλαττεύουσιν, ἐν πελάγει τοῦ βίου
σωτήριος, ἐν ᾧ πᾶς καταφεύγων, πίστει σωζό-
μενος δοξάζει σε.

Ἐξαποστ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸ ὄπλον τὸ ἀήττητον, τὸ στήριγμα τῆς
Πίστεως, Σταυρὸν τὸν θεῖον ὑμνοῦμεν,

καὶ προσκυνοῦμεν ἐν πίστει, τὸ μέγα κατα-
φύγιον, Χριστιανῶν τὸ καύχημα, τῶν Ὁρθοδό-
ξων φύλακα, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ κλέος, ἀξίως
ἀνειφημοῦμεν.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Σαυρὲ Χριστοῦ μου τὸ ὄπλον, τὸ μέγα τῶν
Ὁρθοδόξων, τῶν Βασιλέων τὸ νίκος, καὶ
τῶν Δαιμόνων ἡ πτώσις, τοὺς προσκυνοῦντάς
σε πόθῳ, φρούρει καὶ δίδου σὴν χάριν.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Τοὺς τὸν Σταυρὸν καὶ τὰ πάθη τοῦ σου
Υἱοῦ Θεοτόκε, ἐν ἀδιστακτῇ καρδίᾳ,
πανευλαβῶς προσκυνοῦντας, τοῦ Παραδείσου
πολίτας, καὶ δόξης μετόχους δεῖξον.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Σταυρώσιμα.

Ἦχος α'.

Σὲ τὸν ἐν ξύλῳ προσπαγέντα, καὶ ζῶν
ἡμῖν παρεσχηκότα, ὡς Σωτῆρα καὶ Δε-
σπότην, ὑμνοῦμεν ἀπαύστως.

Διὰ τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, μία ποιμένη
γένονεν, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, καὶ
μία Ἐκκλησία· οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἀγάλλεται·
Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Υμᾶς πανεύφημοι Μάρτυρες, οὐ θλίψις, οὐ
στενοχωρία, οὐ λιμός, οὐ διωγμός, οὐδὲ
μάστιγες, οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ
ἀπειλοῦν, χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηνται· πόθῳ δὲ
μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτόν, ὡς ἐν ἄλλοτρίοις ἀ-
γωνισάμενοι σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάβετε, θανά-
του καταφρονήσαντες· ὅθεν καὶ ἐπαξίως, τῶν
πόνων ὑμῶν, μισθὸν ἐκομίσαθες· οὐρανῶν Βα-
σιλείας κληρονόμοι γεγονάτε· ἀπαύστως πρε-
σβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τῶν ἑρανίων ταγμαίων.

Τῷ σῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, Λόγε Θεοῦ ἡ
αἰνὰς, καὶ ἁμωμός σου Μήτηρ, θρηνηθῆ-
σα ἐβόα· Πῶς θνήσκεις, ὦ Υἱέ μου, ἐπὶ σταυ-
ροῦ; οἶμοι φῶς μου γλυκύτατον! ποῦ σου τὸ
κάλλος νῦν ἔδυ τὸ τῆς μορφῆς, τὸ ὡραῖον παρὰ
πάντας βροτούς;

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξηγάγε, τοῦ Παραδείσου ὁ
ἐχθρὸς τὸν Ἀδὰμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν
Ληστήν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, Μνή-
σθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασι-
λείᾳ σου.

Επὶ πονεῖδιστον ὑπέμεινας, πάθος Χριστέ καὶ
τὰ ὄνειδα ἡμῶν, πάντα ἀφείλω ἀγαθῆ,

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσματα Ἀποστολικά.
Ἦχος α'.

Οἱ σοφοὶ τῆς οἰκουμένης ἀλλεῖς, ἐκ Θεοῦ λαβόντες τὸ συμπαθές, πρεσβεύσατε καὶ νῦν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν βρωόντων· Κύριε, σῶσον τὸν λαὸν καὶ τὴν πόλιν σου, καὶ τῶν συνεχόντων δεινῶν ἐλευθέρωσον, διὰ τῶν Ἀποστόλων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῇ σαγήνῃ τοῦ λόγου ταῖς πλοκαῖς τῶν ῥητόρων, οἱ ἀλλεῖς τῷ καλᾷ τῷ Σταυροῦ ἀνατρέψαντες, ἐφώτισαν τὰ ἔθνη εὐσεβῶς, δοξάζειν σε Θεὸν ἀληθινόν· διό σοι τῷ ἐνδυναμώσαντι αὐτοὺς βοῶμεν· Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, δόξα τῷ ὁμοουσίῳ Πνεύματι, δόξα τῷ δι' αὐτῶν φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Συλλαβῆσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκῆσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περισώζε τὴν σὲ μεγαλύνοντας.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. ἕτερα Καθίσμ. Ἀποστολικά.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ταῖς σάλπιγγας Χριστοῦ, ταῖς εὐήχους ἐν ὕμνοις, τιμήσωμεν πιστοὶ, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους· τοὺς ἵππους τοὺς ταράξαντας, ἀδείας τὴν θάλασσαν, καὶ ἐλκύσαντας, ὡς ἐκ βυθοῦ τοὺς ἀνθρώπους, πρὸς τὸν ἔνθεον, τῆς σωτηρίας λιμένα, τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Τὸ Φῶς τὸ ἐκ Φωτός, προεκλάμψαν ἀχρόνως, ἐν χρόνῳ σαρκικῶς, τοῖς ἐν γῇ ἐπεφάνη, καὶ Κόσμον κατεφώτισε, δι' ὧν παμμακάριστοι· ὅθεν ἅπαντες, οἱ διδασκαῖς ὑμῶν Δεῖαις, φωτιζόμενοι, τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην, τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Προσάτιν πρὸς Θεόν, κεκτημένοι σε πάντες, προστρέχομεν Σεμνὴ, τῷ ἁγίῳ ναῶ σου, αἰτούμενοι βοήθειαν, παρὰ σοῦ Ἀειπάρθενε· ῥῦσαι οὖν ἡμᾶς, τῆς τῶν Δαιμόνων κακίας, καὶ ἐξάρπασον, ἐκ καταδίκης φρικώδους, τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχ. ἕτερα Καθ. τῷ ἁγίῳ Νικολάῳ.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοῖς Μύροις παροικῶν, αἰσθητῶς Ἱεράρχα, τῷ μύρῳ νοητῶς, τῷ τοῦ Πνεύματος ὡφθης, χρισθεὶς πάτερ Νικόλαε, καὶ τοῖς μύροις

θαυμάτων σου, κατεμύρισας, μύρον ἀένναον χέων, τοὺς μυρίσαι σε, μεμυρισμένοις ἐν ὕμνοις, τὴν μνήμην ἐθέλοντας.

Μαρτυρικόν.

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ, ἱκετεύσωμεν πάντες· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν αἰτούνται· καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίψεως· οὗτοι νέμονται, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν· οὗτοι φαίλαγγας, ἀποσοβοῦσι Δαιμόνων, ὡς φυλακες τῆς Πίστεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Οἱ Δεῖοι Μαθηταί, καὶ Ἀπόστολοι Κόρη, ἐνθέοις διδασκαῖς, ἀνεκήρυξαν πᾶσι, τὴν ἄφραστον σου γέννησιν, Θεοτόκε πανάχραντε, σὲ διδάξαντες, τοῦ προσκυνεῖσθαι ἀξίως· ἀλλ' αἰτούμεν σε, σὺν τούτοις αἴτει σωθῆναι, τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος α'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**οῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν
» **Ι**σχυὶ δεδοξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε,
» ὡς πανσθενὴς ὑπεναντίους ἔθραυσε, ταῖς
» Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Θεαῖς φωτιζόμενοι αὐγαῖς, τῆς τρισηλίου ἐλλάμψεως ἐνδοξοί, θέσει χρηματίζετε ὄντως Θεοὶ, θεοειδεῖς Ἀπόστολοι· ὅθεν κατὰ χρέος, ὑμᾶς ἐν πίστει γεραίρομεν.

Λόγῳ τῷ φανέντος ἐπὶ γῆς, δι' εὐσπλαγχνίαν παχύτητι σώματος, ἄριστοι διάκονοι, καὶ τῶν αὐτοῦ, ἐκπληρωταὶ προσταξέων, πίστει γεγονότες, αἰεὶ τιμᾶσθε Ἀπόστολοι.

Ταῖς φωτιστικαῖς μαρμαρυγαῖς, τοῦ παναγίου αἰοίδιμοι Πνεύματος, ὅλον με φωτίσατε, ἀμαρτιῶν ἐν σκότει καλυπτόμενον, καὶ πρὸς μετάνοίας, ὁδὸν σοφῶς ὁδηγήσατε.

Θεοτοκίον.

Η τῶν Ἀποστόλων χαρμονὴ, Θεογεννητορ πανάμωμε Δέσποινα, Μήτηρ ὡς ὑπάρχουσα, τῇ ἐν αὐτοῖς θεοπρεπῶς λαλήσαντος, σὺν αὐτοῖς δυσώπει, πυρὸς γεέννης ῥυσθῆναί με.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου· οὐ ἡ ἀκροστιχίς·
Σοί, Ν(ικόλ)αε, πρῶτον εἰσφέρω μέλος ἐγὼ Ἰωσήφ.

Ὁ Εἰρμός. Ὡδὴν ἐπινίκιον.

Στεφάνοις κοσμούμενος δικαιοσύνης, καὶ θρόνῳ τῆς χάριτος παρεστῶς Νικόλαε, τοὺς ὑμνωδίας σε, νῦν καταστέφοντας πιστῶς, σῶζε πρεσβεῖαις σου.

Ο χάριν δεξάμενος τῶν ἱαμάτων, παμμακάρο Νικόλαε, τῆς ψυχῆς μου τραύματα,

εὐχαῖς σε ἴασαι, καὶ συμβαινόντων πειρασμῶν, ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Ἰσχυΐ Νικόλαε τῆς σῆς πρεσβείας, ὅλην παρειμένην μου, τὴν ψυχὴν ἀνόρθωσον, τοῖς πλημμελήμασι, καὶ τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν, πάντα διάσωσιν.

Θεοτοκίον.

Νοός με Πανάμωμε τὰς ἀμαυρώσεις, φωτί σε ἀπέλασον, καὶ τῇ σκοτίᾳ ῥύσαί με τῇ αἰωνίζοντος, ὅπως ὑμῶν διηνεκῶς, τὰ μεγαλεῖά σε.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μὀρφωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύναι-
» μιν, τοῦ βοᾶν σοι: Ἅγιος ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,
» τῆς ἀχράντου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ο μόνος ἀόρατος Θεὸς, ὥραθι σωματούμενος, καὶ μαθηταῖς ὑμᾶς ἐξελέξατο, εἰς πάντα Κόσμον αὐτοῦ τὸ ὄνομα, καὶ τὴν ὑπερκόσμιον, δόξαν καταγγέλλοντας, παμμακάριστοι Θεοὶ Ἀπόστολοι.

Σοὶ μόνῳ ἡμάρτηκα Χριστέ, σοὶ μόνῳ ἐπλημέλησα, καὶ τὴν ψυχὴν κακῶς κατεμόλυνα· τῷ σῷ ἐλέει κάθαρον σῶσόν με, ἔχων δυσωποῦντάς σε, μόνε εὐδιάλλακτε, Ἰησοῦ τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους σου.

Πικρίας παθῶν καὶ λογισμῶν, καὶ πάσης ἀμαρτίας με, ὡς συμπαθεῖς Ἀπόστολοι ῥύσασθε, τῇ μετανοίᾳ καταγλυκαίνοντες, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ὡς τὸν Θεὸν φέροντες, γλυκασμόν ἐν καρδίᾳ πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Μετά τῶν αὐτῶν Λειτουργῶν, Παρθένε ἀπειρόγαμε, μετὰ πασῶν τῶν ἄνω Δυνάμεων, μετὰ Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων Χριστέ, ὃν περ ἐσωμάτωσας, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Στερεωθήτω ἡ καρδίᾳ μου.

Αρχιερέων ἐγκαλλώπισμα, εὐωδία Θεία τοῦ Πνεύματος, ταῖς μυριπνόοις σου εὐχαῖς, τὰ δυσώδη ἀπέλασον, τῆς καρδίας με Νικόλαε, σοφὴ πάθη δέομαι.

Εν ἀμελείᾳ διεξάγων μου, τὴν ζωὴν ὁ τάλας πτοῦμαί σου, τὸ δικαστήριον Χριστέ, ἐν ᾧ μὴ κατακρίνης με, Νικόλαε μεσιτεῖαις ἱεραῖς δυσωπούμενος.

Πεποικιλμένος Θεία χάριτι, Ἱεράρχα πάτερ Νικόλαε, ἀπὸ ποικίλων πειρασμῶν, καὶ

κινδύνων με διάσωσον, προσφυγόντα σου τῇ σκέπῃ, τῇ σεπτῇ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ρύσαί με πάσης περιστάσεως, καὶ πολλῶν σκανδάλων τοῦ ὄφους, καὶ αἰωνίζοντος πυρὸς, καὶ τοῦ σκότους Πανάμωμε, ἡ τὸ Φῶς ἀποκυνήσασα, βροτοῖς τὸ ἀνέσπερον.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ῥος σε τῇ χάριτι, τῇ Θεῇ κατὰ σκινον,
» προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακούμ, κατανοή-
» σας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τοῦ
» Ἰσραὴλ προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτη-
» ρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Τροπάρια.

Θαλάσσας ἀθέεον ἀπιστίας ταραξάντες, ταῖς ἐπιθάσεσιν ὑμῶν, Ἱπποὶ Θεόλεκτοι Χριστοὶ, ἐχθρόν ἐβυθίσατε τὸν νοητὸν, καὶ βυθισθέντας εἰλκύσατε, πρὸς σωτηρίαν ἀνθρώπους Ἀπόστολοι.

Δοχεῖα τοῦ Πνεύματος τῶν Θεῶν ἐλλάμψεων, τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν, καὶ δεκτικὴν παντοδαπῶν, παθῶν χρηματίζουσιν, τῷ φωτισμῷ τῆς μετανοίας λαμπρύνετε, Θεομακάριστοι Θεοὶ Ἀπόστολοι.

Νεφέλαι τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς ἐπομβρίσαντες, τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν, τῇ αὐχμηρίᾳ τῶν παθῶν, ἐνθέως ἀρδεύσατε, καὶ ἀρετῶν βλαστάνειν στάχυν ποιήσατε, σωτηριῶδη, Ἀπόστολοι ἐνδοξοί.

Θεοτοκίον.

Προφῆται Ἀπόστολοι, πανένδοξοι Μάρτυρες, σὺν τῇ Μητρὶ τοῦ Λυτρωτοῦ, ἐκδυσωπεῖτε ἐκτενῶς, ὅπως λυτρωθῆμεν, ἀμαρτιῶν καὶ αἰωνίᾳ κολάσεως, καὶ πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Ως πάντων προσταγμάτων, Θεοῦ ἐκπληρωτῆς, συντηρεῖν εὐόδωσον πρεσβείαις σου ἡμᾶς, νομοθεσίας πρὸς σωτηρίαν φερύσας, καὶ ῥύσαι πάντων πειρασμῶν ἐπερχομένων, πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε.

Τὸν δρόμον σου τέλεσας ὁσίως ἐν Χριστῷ, τὰς ὁδοὺς κατεύθυνον ἡμῶν τὰς πρὸς αὐτόν, ὅπως φυγόντες τὰς ἀνοδίας τοῦ πλάνου, πρὸς σωτηρίαν καταντήσωμεν τελείαν, Πάτερ Θεοφόρε Νικόλαε.

Ο πάσας μεθοδεῖας, κοιμήσας τοῦ ἐχθροῦ, Θεαῖς ἐγρηγόρσεσι, Νικόλαε σοφέ, ἐπαγρυπνοῦντας, καὶ τὸν Θεὸν ἀνυμνοῦντας, καὶ

σέ μεσίτην πρὸς αὐτὸν προβαλλομένους, πάντας ἡμᾶς Πάτερ χαρίτωσον.

Θεοτοκίον.

Νοήσας ὁ Προφήτης, ἐν Πνεύματι Θεοῦ, ὅρος σε προέγραψε κατὰσκιον Ἀγνή, τοὺς ἐκτακέντας φλογμῷ πολλῶν ἐγκλημάτων, σαῖς εὐπροσδέκτοις μεσιτείαις, Θεοτόκε νῦν ἐπισκιάζουσιν χάριτι.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρουσίας Χριστέ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυρῷ σου τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας » φωτίσον φωτὶ τῆς σῆς Θεογνωσίας, τῶν ὀρθο- » δόξως ὑμνούντων σε.

Τροπάρια.

Σταλάζοντα γλυκασμὸν καὶ τερπνὴν ἀγαλλίασιν, ἐδείχθητε παναοίδιμοι ὄρη Ἀπόστολοι, τὴν πικρίαν ἀπάσαν τοῦ Διαβόλου καθελόντες, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐνηδύνοντες.

Ερχόμενον ἀλλοτρίως Χριστὸν εἰς τὰ ἴδια, ἐπέγνωτε, καὶ γνησίως αὐτῷ ἐκολληθήτε: ἐκ τοῦ ἀλλοτρίου με διὸ λυτρώσατε τῆς βλάβης, Θεῖοι τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι.

Τὰ κρύφια τῆς ψυχῆς μου Θεράπευσον τραύματα, ἱκεσίαις ἱεραῖς τῶν ἐν Κόσμῳ τὴν Θεῖαν σου κηρυζάντων ἔλευσιν, καὶ τὰ παθήματα Οἰκτίρμον, καὶ τὴν ἐκ τάφου Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Μετά πάντων Ἀσωμάτων, ὃν περ ἐσωμάτωσας, Θεὸν Λόγον Θεοτόκε Παρθένε ἱκέτευε, ἐξ ἀλόγων πράξεων, καὶ ἡδονῶν θανατηφόρων, ἐλευθερῶσαι τοὺς δούλους σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τὸ φαεινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον.

Εν ταῖς αὐλαῖς Κυρίου πεφύτευσαι πάτερ Νικόλαε, ὡς κατὰκαρπος ἐλαία, χάριτι καθίλαρύνων, πάντων νῦν τὰ πρόσωπα, ἐλαίῳ τῶν πόνων σου.

Ικετηρίαν νῦν Πάτερ ποιήσον ὑπὲρ τῶν δούλων σου, ὅπως ἄφεσιν πταισμάτων λάβωμεν, καὶ συνεχοῦσης θλίψεως ῥυσθείημεν, καὶ πάσης στενώσεως.

Σέ τὸν Θερμὸν προστατὴν πρὸς Κύριον καδικετεύομεν· μὴ ἐάσης ἡμᾶς Ἁγιε ἀπροστατεύτους, ἀλλὰ τῇ συνήθει σου πρεσβείᾳ περισώσον.

Θεοτοκίον.

Φωτοειδὲς Χριστοῦ Κόρη τέμενος, Θεοχαρίτωτε, τοῦ Πατρὸς, Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος,

ταῖς προσευχαῖς σου οἴκους ἡμᾶς ποιήσον, τὰ ὅσια πράττοντας.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος· οὐκ » ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρό- » βατα σφαγῆς· σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς » ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς τῶν ἀσθενούντων καὶ » ἐπανόρθωσις.

Τροπάρια.

Δικτύοις λογικοῖς ἐσαγηνεύσατε, τὰ ἔθνη πρὸς ἐπίγνωσιν, τοῦ γνωσθέντος εἰς ἀνάπλασιν βροτῶν, ὃ θεομακάριστοι Ἀπόστολοι· ὃν ἐκτενῶς ὑπὲρ τοῦ Κόσμου καθικετεύσατε.

Ψυχὴ μου ταπεινὴ ψυχὴ ταλαίπωρε, ψυχὴ ἀμετανόητε, μετανόησον καὶ βόησον Χριστῷ: Ἡμαρτον ἱλάσθητι Φιλάνθρωπε, ταῖς προσευχαῖς τῶν Ἀποστόλων, ὡς ὑπεραίγαθος.

Ο παλαί Ἰσραὴλ πηγὰς ὕδατα, ἐκ πέτρας Παντοδύναμε, διαλύσας μου τὴν πώρωσιν Χριστέ, φέρειν ὀχετοὺς δακρύων ποιήσον, ταῖς προσευχαῖς τῶν Ἀποστόλων, ὡς πολυέλεος.

Θεοτοκίον.

Παρθένε, τὸν ἐκ σοῦ δι' ἀγαθότητα τεχθῆναι εὐδοκήσαντα, ἐκδυσώπησον ὡς Πλάστην καὶ Θεὸν, σῶσαι πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, τοὺς ἐπὶ σοὶ τῇ Παναγίᾳ, αἰεὶ ἐλπίζοντας.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τὸν Προφήτην Ἰωάνν.

Εχὼν πληθὸς οἰκτιρμῶν, τὴν πληθύνειν με τῶν κακῶν, ἀπομείωσον σοφέ, κυβερνῶν μου τὴν ζωὴν, τοῖς κύμασι, τῆς ἀμαρτίας χειμαζομένην αἰεὶ.

Ρωμαλέως τὸν ἐχθρὸν, κατεπάτησας σοφέ· ὃν συντρίβειν καὶ ἡμᾶς, σαῖς ἐνίσχυσον εὐχαῖς, Νικόλαε, τοὺς σὲ προστατὴν Θεῖον πλουτήσαντας.

Ος τῶν Μύρων γεγονώς, ἀληθὴς Ἀρχιερεὺς, εὐωδίασον ἡμῶν, τὰς αἰσθήσεις τῆς ψυχῆς, τὰ βλάπτοντα, δυσώδη πάθη, Πάτερ διώκων αἰεὶ.

Θεοτοκίον.

Μεγαλεῖά σοι Χριστὸς, ἐποίησατο Ἀγνή· ὃν ἱκέτευε αἰεὶ, μεγαλῦναι ἐν ἐμοί, τὰ πλούσια, αὐτοῦ ἐλέη, Θεοχαρίτωτε.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**έ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον, κατανοοῦμεν » οἱ πιστοί· ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς, » ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον ἐν

» τῇ γαστρί σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πα-
» τέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Πηγὴ ζωῆς Ἰησοῦς ὁ Κύριος, ὑπάρχων ὥσπερ ποταμούς, ἐπαφῆκε τοὺς Μαθηταίς, νάμα-
σιν ἀρδεύοντας, πᾶσαν τὴν ὑψηλίον Θεογνω-
σίας καὶ μέλποντας: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων,
Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

Πῦρ νοητὸν, ἐν καρδίᾳ φέροντες, τὴν θείαν
χάριν τοῦ Χριστοῦ, ἐνεπρήσατε Μαθηταί
ὑλὴν ἀθεότητος· ὅθεν τὰ ὑλῶδη μου βοῶντος
πάθη συμφλέξατε: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων,
Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

Τῆς τοῦ πυρὸς τιμωρίας ῥῦσαί με, ταῖς ἱε-
σίαις ὁ Θεός, τῶν ἐνδόξων σου Μαθητῶν,
καὶ μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
ἐν μετανοίᾳ κραυγάζοντα: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πα-
τέρων, Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Φθοροποιῶν, ἐξελού με Κύριε, ἀμαρτημάτων
καὶ παθῶν, ὁ ἀφθόρως ἀποτεχθεὶς ἐκ τῆς
Θεομήτορος, πᾶσιν ἀφθαρσίαν τε τοῖς μελω-
δοῦσι δωρούμενος: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων,
Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Τοὺς ἐν καμίνῳ.

Εῤευστικῇ πρεσβείᾳ σου σοφὲ, καρδίας μου
ῥεῖσον τὰς βάσεις ἀσφαλῶς, πέτρα Θεῷ
τῶν ἐντολῶν τῶν φανωτάτων, σώζων ἀπερί-
τρεπτον, μεθοδεῶν βλαβερῶν τοῦ ἀρχεκαίου
ἐχθροῦ.

Λύσιν ἡμῖν τῶν ἀμαρτιῶν πρυτάνευσον, πάν-
των τε τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν, καὶ πει-
ρασμῶν τῶν ἐπερχομένων, ἱερὲ Νικόλαε, πάν-
των προστάτα πιστῶν, καὶ Ἀρχιερέων ἑ-
ρεῖσμα.

Ο κατακρύψας δοῦλος πονηρὸς τὸ τάλαν-
τον, ὃ εἰς ἐργασίαν Ἀγαθὲ ἀπείληφεν,
ἐγὼ ὑπάρχω, καὶ πτοοῦμαι τὸ ἐκεῖ κριτήριον,
ἐν ᾧ Θεὸς τοῦ παντὸς μὴ κατακρίνης με.

Θεοτοκίον.

Σὲ Παναγία ἄχραντε ἀγνή, οἱ δοῦλοί σου
πάντοτε ἡμέρας καὶ νυκτὸς, συντετριμμένη
διανοία δυσωποῦμεν: Λύτρωσιν ἀμαρτημάτων
τῶν πολλῶν, λιταῖς σου δίδου ἡμῖν Ἀγαθή.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευ-
» τηρίῳ, τῷ καλλεῖ τῆς εὐσεβείας, καθα-
» ρώτερον χρυσῷ, ἀπέστειλον λέγοντες: Εὐλο-
» γεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ως ἀκτῖνας ἥλιος ὑμᾶς, ἐξήπλωσεν ὁ με-
γας εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, καταυγάζ-
οντας πιστὸς βοῶντας, Ἀπόστολοι: Εὐλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπε-
ρυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως ποιμένες ὄντες λογικοὶ, ὡς ἄρνες τοῦ
Ποιμένος, ὡς θρέμματα τοῦ Ἀμνοῦ, καὶ
λυτρωτοῦ ἡμῶν Θεοῦ, θεόπται Ἀπόστολοι,
νοητοῦ με λύκου ῥυσθῆναι, πρεσβεύσατε ἀ-
παύστως, καὶ τῆς τῶν ἐρίφων, ὀδυνηρᾶς με-
ρίδος.

Παναθλία στέναξον ψυχὴ, καὶ βόησον Κυ-
ρίῳ: Ἠμάρτηκα ὑπὲρ πάντας, καὶ ἡνό-
μησα δεινῶς· καθάρισον σώσόν με, ὡς τὴν Πόρ-
νην, ὡς τὸν Τελώνην, ὡς τὸν Ληστήν, Οἰκτίρ-
μον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις εὐπροσ-
δέκτοις.

Θεοτοκίον.

Σὺν Ἀγγέλοις Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, καὶ σὺν τοῖς
Ἀποστόλοις, καὶ Μάρτυσι καὶ Προφή-
ταις, ἐκδυσώπησον Χριστὸν, σῶσαι τοὺς κραυ-
γάζοντας: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύ-
ριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὅν φρίττουσιν Ἀγγελοι.

Εν ὅρει ἱστάμενος τῶν θείων ἀρετῶν, τοῖς
πέρασι γινώριμος θαυμάτων ὑψηλῶν, Νι-
κόλαε ὠφθης, ἐπιδείξῃς· ὅθεν πᾶσα γλῶσσα,
τιμᾷ σε εἰς αἰῶνας.

Γνευσάμενος Ὅσιε τοῦ θείου γλυκασμοῦ, πι-
κρίαν ἐμίσησας παντοίων ἡδονῶν· ἐξ ὧν
ἡμᾶς ῥῦσαι, ἱκετεύων Χριστὸν, ἐπανισταμένους
κινδύνους καταπαύειν.

Ως στύλος ἀκράδαντος, καὶ ἑρεῖσμα Πιστῶν,
αἰεὶ με κλονούμενον τοῦ βίου τοῖς κακοῖς,
καὶ ταῖς τῶν Δαιμόνων ἐπιπνεύσεσι, στήριζον
παμμακάρ, Νικόλαε εὐχαῖς σου.

Θεοτοκίον.

Γάτρευσον δέομαι, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, καρ-
δίας κυήσασα τὸν πάντων Ἰατρὸν, καὶ τῆς
τῶν δικαίων δεῖξον μέτοχον, Παρθένε μερίδος,
Χριστὸν ἐκδυσωποῦσα.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
» μένη βᾶτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν
» καὶ ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσιν,
» κατασβέσαι αἰτούμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε
» Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Θεῖαι τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καὶ φωταυγεῖς λαμπάδες ἀποδεικνύμενοι, ἐφωτίσατε ταῖς φωταυγείαις Μακάριοι, τοῦ σεπτοῦ καὶ πανσόφου κηρύγματος, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, σκότος εἰδῶλων ἐκμειώσαντες.

Θεῖα τῆς ἀμπέλου κλήματα, τῆς νοητῆς ὑπάρχοντες, θείης βότρυας, ἐβλαστήσατε, ἀναπηγάζοντας ἐνδοξοὶ, τὸν σωτήριον οἶνον Ἀπόστολοι· διό με ἐκ τῆς μέθης, τῶν ἡδονῶν ἀπολυτρώσατε.

Τρέμω ἐννοῶν ὁ ἄθλιος, τὸ φοβερόν ἐκεῖνο Χριστέ μου βῆμά σου· πράξεις γὰρ αἰσχροῖς καὶ ῥυπαράς νῦν περίκειμαι, καὶ πρὸ δίκης ὑπάρχω καταδίκος· διό με ταῖς πρεσβείαις, τῶν Ἀποστόλων σου οἰκτείρησον.

Θεοτοκίον.

Μόνη τοὺς βροτοὺς ἐθέωσας, σωματωθέντα Λόγον ἀποκηύσασα· ὃν ἰκέτευε σὺν Ἀποστόλοις καὶ Μάρτυσι, παναγία Παρθένε Θεόνυμφε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πίστει, μακαριζόντων καὶ τιμώντων σε.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ως τοῦ Χριστοῦ Ἱεράρχην, καὶ φωτοδόλον ἀστέρα, ὡς τῶν θαυμαμάτων αὐτουργόν, ὡς πηγὴν ἰαμάτων, ὡς τὸν ἐν λύπαις βοηθόν, ὡς πρέσβυν θερμότατον, τῶν καλούντων ἐν ἀνάγκαις σε Πάτερ, εὐφημοῦμεν μελωδίαις ἱεραῖς.

Σὲ τὸν ποιμένα τὸν μέγαν, καὶ μιμητὴν κατὰ πάντα, τῷ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, ἐκτενῶς δυσωπῶμεν· ἐξ ὑψωμάτων ἱερῶν, Νικόλαε ποίμανον τοὺς δούλους σου, ἐκλυτρούμενος πάντων τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν διηνεκῶς.

Ηᾶδη τὸ τέλος ἐγγίζει· τί ἀμελεῖς ὦ ψυχὴ μου; τί οὐ σπουδαῖς τῷ Θεῷ εὐαρέστως δουλεῦσαι; σπεῦσον ἀνάνηψον λοιπόν, καὶ κράζον· Φιλάνθρωπε οἰκτείρησον, Νικολάου πρεσβείαις, κυβερνῶν μου τὴν ζωὴν ἐν ἀγαθοῖς.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον, ἐσκοτισμένον με πάσαις, ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ῥαθύμως βιοῦντα, καὶ παροργίζοντα Θεόν, Πανάμωμε φώτισον, ὁδηγοῦσα πρὸς καλαῖς ἐργασίας, ὡς αἰτία αὖσα πάντων τῶν καλῶν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἀποστόλων.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Απόστολοι τοῦ Κυρίου, οἱ τὴν ὑψηλὴν πᾶσαν, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπάτης, λόγῳ ἐλ-

κύσαντες πρὸς φῶς, μὴ διαλίπητε τοῦτον, ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ πρεσβεῦειν.

Ἄλλοτερον ὁμοίον.

Η δωδεκαὶς ἡ ἁγία, τῶν Ἀποστόλων τὸ κλέος, σὺν τῷ σεπτῷ Νικολάῳ, καὶ Ἱεράρχῃ Μυρέων, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσωπεῖτε ἀπαύστως.

Θεοτοκίον, ὁμοίον.

Τὸν σὸν Υἱὸν μὴ ἐλλείπης, καταφυγὴ Χριστιανῶν, σὺν τῷ κλεινῷ Ἱεράρχῃ, ἐκδυσωπεῖν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἀναξίων σου δούλων, τυχεῖν χαρᾶς αἰωνίου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀπόστιχα Ἀποστολικά.

Ἦχος α'.

Η τῶν Ἀποστόλων παναρμόνιος λύρα, ἐξ ἁγίου Πνεύματος κινουμένη, τὰς τῶν συγερῶν Δαιμόνων τελεταῖς κατήργησε, καὶ τὸν ἕνα Κύριον κηρύξασα, ἔθνη ἐλυτρώσατο τῆς πλάνης τῶν εἰδῶλων, καὶ προσκυνεῖν ἐδίδασκε Τριάδα ὁμοούσιον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Πέτρον καὶ Παῦλον συμφώνως ἀνευφημήσωμεν, Λουκᾶν, Ματθαῖον, Μάρκον, Ἰωάννην, Ἀνδρέαν, Θωμᾶν, Βαρθολομαῖον, Σίμωνα τὸν Κανανίτην, Ἰάκωβον, Φίλιππον, καὶ τὴν ὁμήγυριν πᾶσαν τῶν Μαθητῶν, ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Μαρτυρικόν.

Αγαλλιᾶσθε Μάρτυρες ἐν Κυρίῳ, ὅτι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἡγωνίσασθε· ἀντέστητε Βασιλεῦσι, καὶ τυράννοις ἐνίκησατε· πῦρ καὶ ξίφος ἐκ ἐπτοήθητε, θηρῶν ἀγρίων κατεσθιόντων τὰ σώματα ὑμῶν, Χριστῷ μετὰ Ἀγγέλων τὴν ὑμνωδίαν ἀναπέμποντες, τοὺς ἀπ' οὐρανῶν στεφάνους ἐκομίσασθε· αἰτήσασθε δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Προφητικῶς τὴν Παρθένον ἀνευφημήσωμεν, στάμνον χρυσὴν τοῦ μάννα, ἀκατάφλεκτον βάτον, καὶ τράπεζαν, καὶ θρόνον, λυχνίαν χρυσὴν, τὸ λαμπάδιον ἔχουσαν, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, καὶ κιβωτὸν, ἀγιασματος, καὶ πύλην Θεοῦ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ· διὰ Σταυρῶ δὲ τὸν Ἀηστὴν ἀντεσιγήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ο τὰ πέρατα φωτίσαντες, θείαις ἀκτίσι τῶν δογμάτων ὑμῶν, τὸν σκοτασμόν τῆς πονηρᾶς ἀσεβείας διελύσατε, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἄδυτον, μεταβάντες αἰεὶ μακαρίζεσθε.

Τοῦ Πατρὸς τὴν ἐνυπόστατον, σχόντες σοφίαν Μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ, πάντας σοφίζουσιν ἡμᾶς, τῇ μωρίᾳ τοῦ κηρύγματος, Κόσμον ἐφωτίσατε, καὶ πρὸς γνῶσιν θείαν μετηγάγετε.

Μαρτυρικόν.

Τὰς βασάνους ὑπομείναντες, καθάπερ ἄσαρκοι Χριστοῦ Ἀθληταί, πάντας ἀσάρκους δυσμενεῖς, κατὰ κράτος ἐνίκησατε· ὅθεν μακαρίζεσθε, ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ἐκάστοτε.

Δόξα.

Τὴν Τριάδα προσκυνήσωμεν, σὺν τῷ Πατρὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ἀδιαίρετον πιστοὶ, καὶ ἀχώριστον καὶ σύνθρονον, Μονάδα κραυγάζοντες· Ἅγιος εἰ Θεὸς τρισάγις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Πάναγνε, ὡς προεφήτευσας Ἀγνή· Θεὸν γὰρ ἐκυοφόρησας, χορὸς Ἀποστόλων ὃν ἐκήρυξε· μεθ' ὧν ἡμῖν αἵτησαι, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν Πανάμωμε.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Σταυρώσιμα Δεσποτικά.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ξύλῳ τὸ πρὶν ὁ Προπάτωρ, θανάτῳ γεύεται· ξύλῳ δὲ νῦν τιμίῳ, πᾶς πιστὸς ἐκλυτρεῖται, θανάτου καταδίκης· πᾶσα πνοή, ἀνυμνοῦντες δοξάζωμεν, τὸν σταυρωθέντα βουλήσει ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ φωτίσαντα τὰ πέρατα.

Πεπωρωμένος καρδίαν, καὶ λογισμοῖς πονηροῖς, ἀπεγνωσμένος ὅλος, καὶ κατακεκριμένος, ὑπάρχων ἐκβοῶ σοι· Λόγε Θεῶ, τὰ κρυφῆ μοι ἐγκλήματα, καὶ ταῖς ἀτάκτους κινήσεις τῶν λογισμῶν, καταπραΰνον ὡς εὐσπλαγχνος.

Εν τῷ Σταυρῷ σου Οἰκτίρμον, Χριστέ καυχώμεθα, καὶ ἐν αὐτῷ τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ ἐκπορθοῦντες, ὑμνοῦμέν σε ἀπαύστως, ὅτι ἡμῶν, τὸ σωτήριον Εὐσπλαγχνε, τῆς γῆς ἐν μέσῳ εἰργάσῃ, ὡς ἀγαθὸς, ἐκουσίως ὑψωθείς ἐν αὐτῷ.

Ἔτερα Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου, ὁμοία.

Σὲ σωτηρίαν μου πάντοτε ἐπιγράφομαι· ἐν σοὶ θάρρῳ σωθῆναι, παναγία Παρθένε· ἐκ

πάσης ἔν με βλάβης, φθορᾶς καὶ παθῶν, ἀνελπίστου κακίας τε, καὶ ἐξαιρέτως ἐκ γνῶμης ἀνηλεοῦς, φιλαργύρου τε ἐξάρπασον.

Επικαλοῦμαί σε πάλιν, Παρθένε Δέσποινα, κατὰ τοῦ πάθους τούτου τῆς φιλοχρηματίας, καὶ γὰρ θηρὸς ἀγρίου αὐτῆς ταῖς ὁρμαῖς, ἀληθῶς πλέον δέδοικα· φιλαργυρία γὰρ πράγμασι καὶ μικροῖς, φειδομένοις τούτων κρίνεται.

Γλαρωτάτη προθέσει, καὶ διαθέσει χρηστῇ, πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ ξένους, καὶ πενήτων τὰ πλήθη, ἔρᾳν με κατ' ἐκάστην, ἰσχὺν κραταιάν, Θεοτόκε χορήγησον, ἀκτημοσύνην ἀσπασσθαι τῷ Θεῷ, οἰκειῶσαι δυναμένην με.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Αναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἀμνόν, ἡ ἄμωμος Παρθένος, θρηνηδοῦσα ἐβόα· Γλυκύτατόν μου τέκνον, τί τὸ καινὸν καὶ παραδόξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ δρακί, ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί;

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Η βοήθειά μου παρά Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν.

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Σταυρὸς κατεπάγη ἐν Κρανίῳ, καὶ ἥνθησεν ἡμῖν ἀθανασίαν, ἐκ πηγῆς ἀενάου, τῆς πλευρᾶς τοῦ Σωτῆρος.

Αρρήκτον τεῖχος ἡμῖν ἐστίν, ὁ τίμιος Σταυρὸς ὁ τοῦ Σωτῆρος· ἐν αὐτῷ γὰρ πεποιθότες, σωζόμεθα πάντες.

Μαρτυρικόν.

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ὡς ὁ μόνος Οἰκτίρμων.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τὴν γεῦσιν τὴν πάλαι τῇ Ἀδὰμ, τὴν πικράν ἐγλύκανας, χολὴν καὶ ὄξος γευσάμενος, τέκνον γλυκύτατον, ὑψωθείς ἐν ξύλῳ, ὡς κριτὸς ὁ δίκαιος· διό με φαρμαχθεῖσαν τῷ πάθει σου γλύκανον Δέσποτα, ἀνασᾶς ὡς παντοδύναμος· ἡ Παρθένος ἔλεγε δακρύουσα.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΠΡΩΤῇ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, ἔσωσας ἡμᾶς· δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σταυρῷ σου τοὺς ἐχθροὺς, τροπωσάμενος Σῶτερ, διάλυσον αὐτῶν, τὰς αἰρέσεις, ὡς κόνιν· τὸ κέρας δὲ ἀνύψωσον, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας σου· στήσον Κύριε, τὴν κατ' ἡμῶν τούτων ζάλην, καὶ εἰρήνευσον, τῶν Ὁρθοδόξων τὰ πλήθη, εὐχαῖς τῆς Τεκνοῦσής σε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνούμεν Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων. Παράδεισον ἡνέφξας Σωτήρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι Ληστῇ, καὶ τρυφῆς κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου Κύριε· δέξαι λοιπὸν, ὥσπερ ἐκείνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας· Ἠμάρτομεν πάντες, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδης ἡμᾶς.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ ὄπλον τῷ Σταυροῦ, ἐν πολέμοις ἐδείχθη, ποτὲ τῷ εὐσεβεῖ, Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, ἀήττητον τρόπαιον, κατ' ἐχθρῶν διὰ πίστεως. Τοῦτο τρέμουσιν αἱ ἐναντίαι δυνάμεις· τοῦτο γέγονε καὶ τῶν πιστῶν σωτηρία, καὶ Παύλου τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Οῦ ῥῶσά σε νεκρὸν, καὶ γυμνὸν ἐπὶ ξύλου, τιτρώσκομαι δεινῶς, καὶ δονοῦμαι τὰ σπλάγχνα, Υἱέ μου ὑπεράγαθε, καὶ Θεέ παντοδύναμε· ἡ Πανάμωμος ἐν ζεναγμοῖς ἀνεβόα· ἦν ὑμνήσωμεν, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, καὶ πιστεῖ δοξάσωμεν.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἐκουσίως Οἰκτίρμον, ἐθέωσας ἡμῶν, τὴν φθαρεῖσαν οὐσίαν, καὶ τὸν ἀνθρωπόλεθρον, ἐθανάτωσας δράκοντα·

ἀλλὰ στήριξον ὀρθοδοξίαν τὸν Κόσμον, καὶ κατάρταλε αἰρετικῶν τὰς ἐπάρσεις, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Μαρτυρικόν.

Α'θλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἐνδοχοὶ Ἀθλοφόροι περιβέβληνται σε Κύριε· καρτερίαν γὰρ αἰνισμῶν τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θείκῃ ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο· αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Η' ἄσπιλος Ἀμναῖς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, ὁρῶσα ἐν Σταυρῷ, ὡς ἄμνὸν ἐσφαγμένον, τὰς ὄψεις διεσπάραττε, καὶ θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Ὡς τολμήματος τῶν μαιφόνων Ἑβραίων, καὶ τῆς θείας σου μακροθυμίας, Υἱέ μου! καὶ γὰρ θείων πέπονθας.

Κανὼν Σταυρώσιμος. (Ποίημα Ἰωσήφ).

Ἦχος α'. Ωδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ βοηθήσαντι Θεῷ, ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Μωσῇ, καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Φαραῶ, παντρά-
» τιᾶ βυθίσαντι, ἐπινίκιον ᾠδὴν ἄσωμεν· Ὅτι
» δεδοξασται.

Τροπάρια.

Παθεῖν ἡνέσχου δι' ἡμᾶς, ὁ τῇ φύσει ἀπαθής, καὶ σταυρωθεὶς μετὰ ληστῶν, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, ἐθανάτωσας Λόγε, καὶ ἔσωσας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Α'νατολὴ ἀνατολῶν, χρηματίζων πρὸς δυσμαῖς, τῆς ἀπωσμένης Ἰησοῦ, ἡλθες φύσεως ἡμῶν· ὃν ὁ ἥλιος βλέπων κρεμάμενον, τὸ φῶς συνέστειλεν.

Μαρτυρικά.

Θάνατον πρόξενον ζωῆς, αἰωνίου Ἀθληταί, ἀνταλλαζάμενοι καλῶς, βασιλείας ἑβρανῶν ἡξιώθητε· ὅθεν δοξάζεσθε, καὶ μακαρίζεσθε.

Οἱ τὰ παθήματα Χριστοῦ, μιμησάμενοι καλῶς, πάθη ἰᾶσθε τῶν βροτῶν, χειρουργία μυστικῇ, καὶ διώκετε λόγῳ τὰ πνεύματα, ἅγιοι Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ωσπερ ἄμνὸν ἐπὶ Σταυροῦ, καθορῶσα ἡ Ἀμναῖς, ἀναρτηθέντα τὸν Χριστὸν, ἀλαλάζει καὶ βοᾷ· Ποῦ σου ἔδω τὸ κάλλος μακρόθυμε, Υἱέ προάναρχε;

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Εν τῷ πελάγει τῶν δεινῶν, καὶ τῇ ζάλῃ τῶν παθῶν, κλυδωνιζόμενος ἐγὼ, τὴν σὴν

ἄχραντε Σεμνή, ἐπικαλοῦμαι γαλήνην· διάσω-
σόν με· λιμὴν γὰρ εἶ τῶν πιστῶν.

Προκαθαρθείσα τὴν ψυχὴν, Θείου Πνεύμα-
τος φωτὶ, ὅλον ἐδέξω ἐν γαστρὶ, τὸ ἀπαύ-
γασμα Πατρός· διὸ τὸν ζόφον μου λύσον τοῦ
πταίσματος, Παρθένε ἄχραντε.

Σὲ τὴν οὐράνιον σκηνὴν, καὶ ἀγίαν κιβωτὸν,
ἐν ἣ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ, ὠκοδόμησε Χριστός,
καὶ ἱλαστήριον ἔδειξεν εἰς σωτηρίαν, ἡμῶν με-
γαλύνομεν.

Σὺ εἶ τοῦ γένους τῶν βροτῶν, ἀσφαλὴς κα-
ταφυγὴ, τεῖχος, καὶ σκέπη, καὶ λιμὴν,
καὶ προστατίς κραταιά, ἐν μοχθηροῖς τοῦ βίου
πανύμνητε, Θεογεννήτρια.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θελήμα
» σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανὸν
» στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς
» ὕδασι, τὴν γῆν Παντοδύναμε.

Τροπάρια.

Επὶ Σταυροῦ παλάμας ἠπλώσας, καὶ δα-
κτύλους Θείους ἡμάτωσας, ἔργον χειρῶν
σου τὸν Ἀδάμ, φονικῆς χειρὸς Δέσποτα, ἐκλυ-
τρούμενος, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Πλευράν ἐνύγης λόγχῃ Δέσποτα, ἀνορθῶν
πλευρᾶς τὸ ὀλίσθημα· ξύλῳ ὑψώθης τὸν
ποτέ, ναυαγήσαντα ξύλου καρπῷ, πρὸς Πα-
ραδείσον εἰσάγων, σὺν Ἀησὶ τῷ εὐγνώμονι.

Μαρτυρικά.

Τῆς Ἐκκλησίας τὰ στηρίγματα, τὰ τῆς εὐ-
σεβείας προπύργια, τοὺς καθαιρέτας τοῦ
ἐχθροῦ, τοῦ Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, διανοίξαι
καθαρᾶ μελωδικῶς ἀνυμνήσωμεν.

Οἱ ἀπερ Θεῖα ὄντες κλήματα, νοητῆς ἀμπέ-
λου οἱ Μάρτυρες, βότρυας ἠνεγκαν σα-
φῶς, καρτερίας προχέοντες οἶνον, πάντων τὰς
καρδίας, τῶν πιστῶν κατευφραίνοντα.

Σταυροθεοτοκίον.

Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, ὁ καρπὸς
Παρθένε πανύμνητε, ὁ τοὺς φθαρέντας
τῷ καρπῷ, διὰ ξύλου Σταυροῦ αὐτοῦ, ἀφθαρ-
σίας καταστήσας κοινωνοὺς Θεῖα χάριτι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Στερέωσον Κύριε.

Εν τῷ φωτὶ Δέσποινα τῷ τοῦ Υἱοῦ σου, τὸ
ζοφῶδες τῶν ἐμῶν ἀγνοημάτων, μετὰ
δακρύων σοῦ δέομαι, διασκεδάσον τῇ σῇ πρε-
σβείᾳ.

Ως ἔχουσα Πανάχραντε, θαυμάτων ἄβυσ-
σον, καὶ πηγὴν ἱαμάτων, ταῖς πρεσβείαις

σου ἀπόσμηξον πάντα ῥύπον τῆς ἐμῆς ψυχῆς,
τὸν ἐξ ἁμαρτίας.

Τὸν ἄρρητον τόκον σου Εὐλογημένη προσ-
κυνούμεν, εἰς πρεσβείαν σε καλοῦντες·
δυσώπει Ἀγνή πάσης ἀνάγκης λυτρωθῆναι, τῆς
σὲ ἀνυμνοῦντας.

Ελπίδων σε πλήρωμα, καὶ Θεῖαν σκέπην,
προστασίαν, καὶ ἡμέραν σωτηρίας, κε-
κτήμεθα, Μήτηρ τοῦ Λόγου· λάμψον ἡμῖν φῶς
τῆς μετανοίας.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐ-
φοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου (ὁ
Προφήτης ἔλεγε), καὶ ἐδόξασά σου τὴν δύ-
ναμιν.

Τροπάρια.

Νομοθέτης ὢν δίκαιος, μετὰ ἀνόμων κατελο-
γίσθης, ἐπὶ ξύλου ἀναρτώμενος, εὐεργέτα
Κύριε, πάντας δικαιοῦσαι βουλόμενος.

**Αἐπὶ Σταυροῦ σε, θαυμάζονται ὑψούμενον,
καὶ τοῦ σκότους Ἥλιε, τὰς ἀρχὰς δυνάμει τρο-
πούμενον.**

Μαρτυρικά.

Γαμάτων χαρίσματα, ἐκ τῶν τοῦ Πνεύματος
χαρισμάτων, ἀπαντλήσαντες οἱ Μάρτυρες,
πάντων ἀποπαύουσι, πάθη ψυχοφθόρα ἐν χά-
ριτι.

Νυσταγμὸν ἀπώσάμενοι, τῆς ἀμελείας οἱ
Ἀθλοφόροι, ἐγρηγόρει Θεῖας πίστεως,
τῶν θηρῶν ἐκοίμησαν τὰς ὀρμάς, καὶ χαίρον-
τες ἠθλήσαν.

Σταυροθεοτοκίον.

Οἱμοὶ τέκνον! πῶς βλέψω σε, ἐπὶ τοῦ ξύλου
ἀνηρτημένον, καὶ ἀδίκως θανατούμενον,
τὸν ζῶν παρέχοντα; ἡ Παρθένος κλαίουσα
ἔλεγεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Κατενόησα Παντοδύναμε.

Ιλαστήριον ἀκαταίσχυτον, τὴν πρεσβείαν
σου πάντες, ἀγνή Παρθένε, οἱ πιστοὶ κε-
κτήμεθα.

Θεὸν Ἀγνή Λόγον ἐν μήτρᾳ σου, ἀφράστως
συλλαβοῦσα, Θεὸν σωτῆρα τίκεις τοῦ
γένους ἡμῶν.

Απρόσμάχητον τεῖχος ἔχοντες, τὴν σὴν σκέ-
πην Παρθένε, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν λυ-
τρούμεθα.

Πεπτωκότας ἁμαρτήμασι, διανόησον Κόρη
εὐλογημένη· ἐλπίς γὰρ εἶ τῶν πιστῶν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸ φαινὸν ἡμῖν ἑξανάτειλον, φῶς τὸ αἰ-
» διον, τοῖς ὀρθρίζουσιν ἐπὶ τὰ κρίματα
» τῶν ἐντολῶν σου, Δέσποτα φιλάνθρωπε, Χρι-
» στὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τροπάρια.

Επὶ Σταυροῦ σαρκὶ ἀνυψούμενος, ἔθνη ἐκά-
λεσας, μὴ εἰδότα σε, πρὸς σὴν ἐπίγνω-
σιν, Κριτὰ τῶν ὅλων, μόνε εὐσυμπάθητε, Χρι-
στὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Σοῦ πρὸς κριτήριον στάντος ἄδικον, δίκαιε
Κύριε, δεδικαίωται ὁ πρὶν κατὰ κρίτος
Ἀδὰμ, καὶ κράζει: Δόξα τῇ σταυρώσει σου,
μακρόθυμε Κύριε.

Μαρτυρικά.

Ωσπερ Παραδείσος θεοφύτευτος, ὥφθητε
Μάρτυρες, πάθη τίμια, ὡς ἄνθη εὖσσμα
προσκεκτημένοι, οἷς εὐωδιάζεται πιστῶν ψυχὴ
ἅπασα.

Τὰ εὐθαλέστατα καὶ κατὰ καρπὰ, δένδρα
τῆς πίστεως, τὸν ἀθάνατον καρπὸν ἀν-
θήσαντα, ταῖς τῆς κακίας ρίζας ἀνασπάσαντα,
ὑμνοῦμεν τοὺς Μάρτυρας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ράβδος ἡ ἐντιμος ἡ βλαστήσασα, κλάδον
ἀμάραντον, ἀνυψούμενον αὐτὸν ὡς ἔβλε-
πεν ἐπὶ τοῦ ξύλου, Δέσποτα, ἐκραύγαζε, μὴ
ἄτεκνον δεῖξῃς με.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες.

Κραταιάν σε ἀντίληψιν, Ἀειπάρθενε ὑ-
πάρχουσαν, ἐν πειρασμοῖς καὶ θλίψε-
σι, καὶ δειναῖς ἀμαρτίαις, εὕροιμεν εὐκαιρον
βοήθειαν.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, ὡς τὸν
Κτίστην τῶν ἀπάντων, ὑπερφυῶς κυήσα-
σαν, καὶ Παρθένον μείναςαν, Θεοτόκε ἀνυμνῶ-
σί σε αἰεὶ.

Εν τῇ πηγῇ τῶν ἱαμάτων σου, καὶ τοῖς ρεί-
θροις τῶν θαυμάτων σου, τὸν μολυσμὸν
ἀπόπλυνον, τὸν ἐκ τῆς ἀμαρτίας, προστριβέντα
μοι Πανάμωμε.

**Τσυλλαβοῦσα Ἀγνή, σωτηρίαν τέτοκας,
τοῖς ἐν πίστει ἀπλέρῳ, Θεοτόκον σε δοξάζ-
ουσιν.**

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ» **Φ**ιλάνθρωπε· καί με τοῦ βυθοῦ τῶν
» πταισμάτων, ἀνάγαγε δέομαι.**

Τροπάρια.

Ο τιμῆς πάσης ὑπερθεν, ἀτιμίαν ὑπήνεγκας,
Σταυρῷ προσπαγεῖς τοὺς ἀνθρώπους, τι-
μῆσαι βουλόμενος.

Υπογράφεις μοι ἄφεσιν, τῷ καλάμῳ τυπτό-
μενος, καταδουλωθέντι τῷ πλάνῳ, Χρι-
στὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Διὰ πόνων ἀθλήσεως, πρὸς τὴν ἀπονον Ἀ-
γιοι, μετέβητε λῆξιν ἀρρήτου, χαρᾶς ἀ-
ξιοῦμενοι.

Επυρώθητε ἀνθραξι, τῆς Χριστοῦ ἀγαπή-
σεως· ὅθεν τῷ πυρὶ ὁμιλοῦντες, ἐμείνατε
ἄφλεκτοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Μετὰ τόκον Πανάμωμε, ὡς πρὸ τόκου διέ-
μεινας· Θεὸν γὰρ ἐκύησας, ξύλῳ, τὸν
ἄνθρωπον σώσαντα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Σὺν τῷ Ἰωῆ βοῶμέν σοι Κύριε.

Τῶν ἀλγεινῶν παθῶν μου τὰ συντρίμματα,
ἐν τῷ συνδέσμῳ Δέσποινα, τῆς πρεσβείας
σου θεράπευσον, καὶ τὴν ῥῶσίν μοι δώρησαι.

Ολος συλληφθεὶς πολλοῖς ἀτοπήμασι, καὶ
συληθεὶς τὸν νοῦν ἀμαρτίαις πολλαῖς, τῇ
σκέπῃ σου καταφεύγω, διάσωσόν με.

Πάντες ἀδιστακτῶ πίστει σε Πάναγνε, ἐκ-
δυσωποῦμεν Παρθένε, τῶν ἐπταισμένων
ἡμῖν δώρησαι λύσιν, ὡς Μήτηρ Θεοῦ.

Ως τῇ νοητῇ Ἠλίθ Πανάμωμε, ἀναδειχθεῖ-
σα ὄχημα, φωταγωγῆσον τοὺς ἐν νυκτὶ,
ἀγνωσίας καθεύδοντας.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η** καίμινος Σωτὴρ ἐδροσιζέτο, οἱ Παῖδες
» **Η** δὲ χορεύοντες ἑψαλλον: Εὐλογητὸς ὁ
» Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Σταυρούμενος τὴν κτίσιν ἐσάλευσας, νεκρού-
μενος τὸν ὄφιν ἐνέκρωσας. Εὐλογητὸς ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ποτίζεται χολῇ ὁ μακρόθυμος, πηγαῶν μοι
γλυκασμὸν σωτήριον, τῷ βρώσει στερη-
θέντι, Παραδείσου τῆς τρυφῆς.

Μαρτυρικά.

Οἱ Μάρτυρες ξεῶμενοι ὄνυξι, νεκρώσεως τὸ
πάχος ἀπέθεντο, καταστολὴν δὲ θείαν
ἐκ Θεοῦ ἐκομίσαντο.

Τοῖς πάθεσι τὸ πάθος τὸ ἄχραντον, μιμού-
μενοι καλλίνικοι Μάρτυρες, τοὺς αἰκισμῶς
ῥαδίως, τῶν ἐχθρῶν ὑπεμείνατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον ὁρῶσα τὸν Κύριον, ἡ ἄμεμ-
πτος Θεοτόκος ἔλεγεν· Οἱ μοι! Υἱέ πῶς
θνήσκεις, ἡ ζωὴ καὶ ἐλπίς τῶν πιστῶν;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ ἐν τῇ βάτῳ.

Εν πειρασμοῖς βοηθὸν, ἐν κινδύνοις σωτη-
ρίαν, σὲ Δέσποινα ἐπιστάμενοι, πιστῶς
ἐκβοῶμεν· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς
τῆς κοιλίας σου.

Τὸν τῆς ζωῆς χορηγόν, ὡς τεκοῦσα Θεοτό-
κε, ἀνάστησον νεκρωθέντα με, δειναῖς ἁ-
μαρτίαις, Εὐλογητὸς εἰ κράζοντα, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Θεὸς ἐκ σοῦ προελθὼν, ἐλυτρώσατο τὴν φί-
σιν τῆς κατάρας, καὶ ἰάσατο ταῖς πάν-
των ὁδύνας. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς
τῆς κοιλίας σου.

Χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν, καὶ λυτήριον λύ-
πης· Χαῖρε πάντων ἱλαστήριον, τῶν πί-
στει βοῶντων· Εὐλογημένη ἄχραντε, Θεοτόκε
πανύμνητε.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν τοὺς ὑμνολόγους ἐν καμίνῳ διασώ-
» **Τ**σαντα Παῖδας, καὶ τὴν βροντόφλογον
» μεταβαλόντα καμίνῳ εἰς δρόσον, Χριστὸν
» τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Οτε τῷ Σταυρῷ Σῶτερ ἐπάγης, ἐκλονεῖτο
ἡ Κτίσις, ἥλιος ἔπαυσε ταῖς ἀκτῖνας, καὶ
πέτραι ἐσχίζοντο, καὶ Ἄδης Σῶτερ ἐγυμνοῦτο,
μὴ φέρων σου τὸ κράτος.

Υπὲρ καταδίκων ἀπωσμένων, καταδίκης
ἡνέσχου· ὑπὲρ τοῦ γύμνωσιν ὑποστάντος,
γυμνὸς ξύλῳ κρέμασαι Οἰκτίρμον. Μέγα σου
τὸ κράτος, καὶ ἡ φιλανθρωπία!

Μαρτυρικά.

Οἱ τῶν Ἀσωμάτων συμπολῖται, οἱ Χριστοῦ
Στρατιῶται, Σταυρὸν ὡς θώρακα ἐνδυ-
σάμενοι, πρὸς τὸν ἀντίπαλον χωροῦσι, καὶ
τοῦτον ὠραίοις ποσὶ καταπατοῦσιν.

Ισταντο ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, τοῖς μοχλοῖς
οἱ γενναῖοι μέλη συνθλώμενοι, καὶ τὴν δόμη-
σιν ἀναμοχλεύοντες τῆς πλάνης, καὶ τοὺς Δαι-
μόνων βωμοὺς ἐδαφιοῦντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Η τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα, ὑψωθέντα ἐν ξύ-
λῳ, καὶ καταράσσοντα ταῖς ὑψώσεις ἐχ-
θροῦ θρωήσασα, τὸν μόνον ὑψιστον, ἀνύμνει
Χριστὸν μεγαλοφώνως.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὑμνον σοι προσφέρομεν.

Γλέσσαι τὸν εὐσπλαγχνὸν Θεὸν καὶ Λόγον,
Θεοκυῆτορ ὑπὲρ τῶν πίστει, ἀσιγήτως
βοῶντων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

Καθάρσιον ἔχοντες τὴν σὴν πρεσβείαν, οἱ
ἐμπαγέντες βυθῷ πταισμάτων, Θεοτόκε
βοῶμεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον.

Σὲ πάντες καταφύγιον ἐν περιστάσει, καὶ
συμμαχίαν καὶ προστασίαν, κекτημένοι
βοῶμεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον.

Αχλὺς κυμάτων δεινῶν συνταράττει με· διό
προστρέχω ἐν τῷ λιμένι, τῆς σῆς πρε-
σβείας κραυγάζων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ ἥνπερ εἶδε Μωϋσῆς, ἀκατάφλεκτον βά-
» **Σ**τον, καὶ κλίμακα ἔμψυχον, ἣν ὁ Ἰακώβ
» τεθέαται, καὶ πύλην οὐράνιον, δι' ἧς διῆλθε
» Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὕμνοις Μῆτερ ἀγνῇ
» μεγαλύνομεν. Τροπάρια.

Ω! πῶς λαὸς ὁ ἀπειθής, παραδίδωσι σταυ-
ρῷ, τὸν μόνον μακρόθυμον, ἐθέλοντι
πτωχεύσαντα, καὶ πάθος δεξάμενον, καὶ ἀπα-
θείας πρόξενον γεγόμενον, πᾶσι τοῖς ἐξ Ἀδάμ
ὀλισθήσασιν.

Σταύρωσιν ἄτιμον Χριστέ, κατεδέξω ἐν σαρ-
κί, τιμῆσαι βουλόμενος, ἀτιμασθέντα πά-
θεσιν ἀλόγοις, τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὸ ἀρχαῖον
κάλλος ἀπολέσαντα· δόξα τῇ ὑπὲρ νοῦν εὐ-
σπλαγχνίᾳ σου.

Μαρτυρικά.

Ηλιε ἄδυτε Χριστέ, τοὺς ὀρθρίζοντας πρὸς
σέ, καὶ σκότος κολάσεως, παραδραμόν-
τας νεύσει σου, εἰς φέγγος ὠδήγησας τῆς σῆς
ἀρρήτου δόξης καὶ λαμπρότητος· φώτισον οὖν
ἡμᾶς ταῖς αὐτῶν προσευχαῖς.

Φαλαγξ Μαρτύρων ἱερῶν, μυριάδας νοητῶν,
ἐχθρῶν ἐτροπώσαντο, καὶ μυριάσιν ἥνων-
ται ἀγίων Δυνάμεων, καὶ τὰ μυρία πάθη τῶν
ψυχῶν ἡμῶν, νεύσει παντουργικῇ θεραπεύουσι.

Θεοτοκίον.

Φέγγει Παρθένε τοῦ ἐκ σοῦ, ἀνατείλαντος
σαρκί, τὸν νοῦν μου καταύγασον, καὶ τὴν
καρδίαν φώτισον, τὸ σκότος διώκουσα τῆς ἁ-
μαρτίας, καὶ τῆς ῥαθυμίας μου ἄπασαν τὴν
ἀχλὺν ἀπελαύνουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Εῡχουσα πλῆθος συμπαθές, καὶ πλουσίους οἰκτιρμούς, τὰ πάθη καὶ τραύματα τοῦ σώματος καὶ μώλωπας, καὶ τὰς ὀδύνας θεράπυσσον Δέσποινα, δούλου τοῦ σου, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Σὲ ὡς τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ, καὶ τοῦτον κυήσασαν, ὑπὲρ φύσιν Πάναγνε, καὶ Παρθένον μείναςαν, δοξολογῶ εὐχαρίστως, κράζων σοι: Χαῖρε ἀμαρτωλῶν ἡ βοήθεια.

Μόνη ὑπάρχεις ἀπλανής, ὁδηγία τῶν πιστῶν, καὶ τρίτος σωτήριος, εἰς εὐθείαν ἡμᾶς ἄγουσα, ὁδὸν οὐράνιον, τῆς Βασιλείας τοῦ μόνου Θεοῦ, Ἄχραντε, ἡ ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σὺ τὸν οὐράνιον ἡμῖν, ἐγεώργησας στάχυν, καὶ τρέφεις Πανάμωμε, καὶ πρεσβεύεις πάντοτε, καὶ σώζεις ἐκ θλίψεως καὶ κινδύνων, καὶ παρέχεις ἅπασιν, ἱλασμόν ἀμαρτιῶν τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ἐξαποστειλ. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Σταυρέ Χριστοῦ μου τὸ σκῆπτρον, καὶ νίκος τῶν Ἀνακτόρων, τῶν Ὁρθοδόξων ἡ δόξα, φρούρει τοὺς σὲ προσκυνοῦντας, ἵνα ἡττῶνται τὰ πλῆθη, τῶν κακοδόξων ἀνθρώπων.

Ἔτερον.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης. Σταυρὸς ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας. Σταυρὸς Βασιλέων τὸ κραταίωμα. Σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα. Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν Δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπύρως τεκοῦσα, καὶ θρηνηδοῦσα ἐβόα: Οἶμοι! γλυκύτατον Τέκνον· πῶς ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Σταυρώσιμα. Ἦχος α'.

Σὲ τὸν ἐν ξύλῳ προσπαγέντα, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότα, ὡς Σωτῆρα, καὶ Δεσπότην, ὑμνοῦμεν ἀπαύστως.

Διὰ τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, μία ποίμνη γέγονεν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων, καὶ μία Ἐκκλησία· οὐρανόσ καὶ ἡ γῆ ἀγάλλεται· Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς φωστήρας τοῦ Κόσμου, καὶ κύρυκας τῆς Μίστεως· τὴν πηγὴν τὴν ἀένναον,

ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Υψώθης Οἰκτίρμον ἐν Σταυρῷ, ὡς ἀρνίον ἄκακον, ἐθελουσίως σφαττόμενος, τέκνον γλυκύτατον, (ἐν κλαυθμῷ ἐβόα ἡ Ἀμναῖς ἡ ἄσπιλος, ὁρῶσα ἐπὶ ξύλου τὸν Κύριον) ἐγὼ δὲ πίμπραμαι, τὴν καρδίαν καὶ τιτρώσκομαι· ἀλλ' ὕμνῳ σου τὸ ἄμετρον ἔλεος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδὰμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Ληστήν ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ· Μνήστητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Σταυρωθεὶς ὁ ἀναμάρτητος, τὰς ἀμαρτίας πάντων ἡρας Χριστέ· καὶ λογχευθεὶς σου τὴν πλευράν, σωτηρίας κρουνοὺς ἔβλυσας, αἵματος καὶ ὕδατος, ἀναπλάττων, τοὺς συντετριμμένους φθορᾷ.

Επὶ ξύλου καθηλούμενος, ἐθελουσίως Ἰησοῦ ὁ Θεός, ἅπαν ἐξήλωσας Ἀδὰμ, ἐμπαθὲς Οἰκτίρμον νόημα· τραύμασι τιμίοις δὲ, τῶν Δαιμόνων πληθὺν ἐτραυματίσας.

Μαρτυρικόν.

Οἱ τὰ πάθη μιμησάμενοι, τοῦ ἐκουσίως πεπονθότος σαρκί, Μάρτυρες ἐνδοξοὶ αἰεὶ, πάθη παύετε δυσίατα, νόσους τε διώκετε, τῶν ἀνθρώπων, ἰσχυρὶ τοῦ Πνεύματος.

Δόξα.

Ισοδύναμον ὁμότιμον, σὲ τὴν Τριάδα ὀνομάζομεν, Πατέρα ἀναρχον Θεόν, καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ἅγιον, μίαν τρισυπόστατον, Θεαρχίαν, πιστῶς μεγαλύνοντες.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ Σταυρῷ σε καθηλούμενον, ὡς ἐθεάσατο Χριστέ ὁ Θεός, ἡ σὲ κυήσασα σαρκί, θρηνηδοῦσα ἀπεφθέγγετο: Τί σοι ἀνταπέδωκεν, ὦ Υἱέ μου, δῆμος ὁ ἀχάριστος;

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Δεσποτικά Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ξύλου βρώσει τέθνηκα ποτέ, συμβουλία ὁφείω, συνεπαρθεὶς καὶ ἐξόριστος, τῆς

Θείας δόξης σου, γεγονώς ὁ τάλας· διὸ τεθανάτωμαι, ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας ὁ δειλῖος· λοιπὸν Φιλάνθρωπε, σὺ ὡς μόνος εὐδιαλλάκτος, Παραδείσου, οἰκήτορα ποίησον.

Πάντα καταλείψασα ψυχὴν, ἐννοῶ τὴν ὥραν σου, τὴν τελευταίαν καὶ πρόσεχε, σαυτῇ, πρὸς ἔξοδον, ἐτοιμαζομένη, ὅπως μὴ αἰφνίδιος, ἐλθὼν σε καταλάβῃ ὁ θάνατος, εὐρὼν ἀνέτοιμον· τῷ Κυρίῳ ἔν ἀείποτε, γρηγορήσα, προσεύχου καὶ δάκρυε.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα παθῶν, τῶν παρενοχλοῦντων με, καὶ ταῖς ἀτάκτους κινήσεις μου, Θεὲ προάναρχε, θεία ἐξουσία, πρᾶϋνον ὡς εὐσπλαγχνος, παρέχων μοι πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, ὡς εὐδιαλλάκτος, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος, διὰ πλουτὸν, τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Ἑτέρα τῆς Θεοτόκου, ὁμοία.

Αγία Θεόνυμφε ἀγνὸν, σεμνὸν με καὶ σώφρονα, πρᾶον ἡσύχιον κόσμιον, εὐθὴ καὶ ὅσιον, ἀληθὴ ἀνδρεῖον, φρόνιμον μακρόθυμον, χρηστὸν ἐπιεικὴ καὶ μέτριον, ἄμεμπτον ἁμωμον, ἀνεπίληπτόν τε ποίησον, καὶ πρὸς τοῦτοις Παραδείσου μέτοχον.

Υπέκκαυμα γέγονα αἰσχυρᾶς, ἀσωτίας Ἀχραντε, ἐφευρετῆς παραπτώσεων, παθῶν διδάσκαλος, ὁδηγὸς λαγνείας, ἀσελγείας πρόξενος, δεινῆς ἀκολασίας συνήγορος· καὶ ἔτι τούτων γάρ, ταῖς ἐννοίαις ἐνηδύνομαι· ἀλλὰ πάσης ἀπωλείας ῥύσαι με.

Δεινῶς με χειμάζουσι δεινοὶ, ἀμαρτίας χεῖμαρροι, ὠδίνες Ἄδου κυκλοῦσί με, παγὶς θανάτου δέ, ψυχικοῦ προφθαίνει· ἐλεῆμον Δέσποινα, βοῶ σοι μετ' ὀδύνης καρδίας μου· Σπεῦσον ἐξάρπασον, ἐκ θανάτου ἀπογνώσεως, καὶ ἐξ Ἄδου, νῦν τῆς ἀπωλείας με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα. Αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος. Αὕτη τὸ μεσότειχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισηῆξε, καὶ τὸ βασιλείον ἠνέωξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες τῆς Πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσεῖτω ταῖνυν, θαρσεῖτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς παλεμήσει τοὺς ἐχθρούς, ὡς παντοδύναμος.

Προκείμενον. Ψῆχος βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μὲ εἶ, τὸ ἔλεός σου προφθάσαι με.

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεός.

Ἀπόστιχα Μαρτυρικά.

Η ἐν σταδίῳ ὑμῶν ὁμολογία Ἁγιοι, τῶν Δαιμόνων κατέπτηξε τὴν δύναμιν, καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἠλευθέρωσε· διὸ καὶ ταῖς κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι, ἐκράζετε· Γενέσθω Κύριε ἡ θυσία τῶν ψυχῶν ἡμῶν, εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου· ὅτι σὲ ποθήσαντες, κατεφρονήσαμεν τῆς προσκαίρου ζωῆς Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός.

Ω τῆς καλῆς ὑμῶν πραγματείας Ἁγιοι! ὅτι αἵματα ἐδώκατε, καὶ οὐρανούς ἐκκληρονομήσατε, καὶ πρὸς καιρὸν πειρασθέντες, αἰωνίως ἀγάλλεσθε· ὄντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα! φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, τὰ ἄφθαρτα ἀπελάβετε· καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες, ὑμνεῖτε ἀπαύστως, Τριάδα ὁμοούσιον.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Αὐτόμελον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς, οὐχ ἡ γῇ κατέκρυψεν, ἀλλ' οὐρανὸς ὑπέδεξατο· ὑμῖν ἠνοίγησαν, Παραδείσου πύλαι, καὶ ἐντὸς γενόμενοι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε, Χριστῷ πρεσβεύοντες, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμον.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω.

Ποία τοῦ βίου τρυφή διαμένει λύπης ἀμέτοχος; ποία δόξα ἔστηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; πάντα σκιᾶς ἀσθενέστερα, πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα· μία ῥοπή, καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται. Ἀλλ' ἐν τῷ φωτὶ Χριστὲ τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὠραιότητος, οὓς ἐξελέξω ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν ἀγία Θεοτόκε Παρθένε, τὸ σεπτὸν κειμήλιον ἀπάσης τῆς Οἰκουμένης, ἡ λαμπρὰ ἡ ἁσβεστος, τὸ χωρίον τοῦ ἀχωρήτου, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος. Χαίροις ἐξ ἧς Ἀμνὸς ἐτέχθη, ὁ αἵρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου.

Μαρτυρικά, ὅταν ἐν Ἀλληλουῖα, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλονται. Εἰς δὲ τὸν Στίχον λέγομεν τὸ α. Μαρτυρικόν, καὶ τὰ δύο Νεκρώσιμα.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΤΩ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετά τὴν α'. Στιχολ., Καθίσματα Μαρτυρικά.

Ύμνος α'.

Ος καλοὶ στρατιῶται ὁμοφρόνως πισεύσαντες, ταῖς ἀπειλαῖς τῶν τυράννων μὴ πτοήμενοι Ἅγιοι, προσήλθετε προθύμως τῷ Χριστῷ, ἀράμενοι τὸν τίμιον Σταυρόν· καὶ τελέσαντες τὸν δρόμον, ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐλάβετε. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ σεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' ὑμῶν πᾶσιν ἰάματα.

Ταῖς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν ταῖς ὁδύνας, ἴασαι Φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ, ἱκετεύσωμεν πάντες· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν αἰτοῦνται· καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίστεως· οὗτοι βρύουσι, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν· οὗτοι φαλαγγας, ἀποσοβοῦσι Δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς Πίστεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκουῦτο, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ Κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ· ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βασταύσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Μετά τὴν β'. Στιχολ., Κάθισμα Μαρτυρικόν.

Αθλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἐνδοξοὶ Ἀθλοφόροι περιβέβληνταί σε Κύριε· καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θεικῇ, οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἔτερα Νεκρώσιμα.

Τὸ τοῦ θανάτου κράτος, Χριστέ κατήγησας, καὶ ἀφθαρσίαν τοῖς ἐπὶ γῆς ἐπήγασας· καὶ οἱ εἰς σέ πιστεύοντες αὐθνήσκουσιν, ἀλλὰ ζῶσιν ἐν σοί. Ἀνάπαυσον οὖν, Κύριε, ταῖς ψυχαῖς τῶν δούλων σου, καὶ κατὰ ταξον αὐτοὺς μετὰ τῶν Ἀγίων σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, χαριζόμενος αὐτοῖς τὰ ἑλέη σου.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν χορῷ τῶν δικαίων, ἀνάπαυσαν Σωτήρ, τοὺς πρὸς σέ μεταστάοντας· εἰς σέ γὰρ φιλάνθρωπε, ταῖς ἐλπίδας

ἀνέθεντο. Δέξαι δέησιν, ὑπὲρ πατέρων καὶ τέκνων, καὶ δικαίωσον, ὧν ἐκτελοῦμεν τὴν μνήμην, ὡς ὧν πολυέλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θαῦμα θαυμάτων, Κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ θεωροῦσα ἡ Κτίσις ἀγαλλεται· συνελάβες γὰρ ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως, ὃν ταξιαρχίαι Ἀγγέλων ὁρᾶν οὐ δεδύνηται· αὐτὸν Θεοτόκε ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν εἰς Προφῆτας καὶ Μάρτυρας,
οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τῇ 2'. ὠδῇ, Ἰωσήφ.

Ύμνος α'. ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

- Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά, θεοπρεπῶς ἐν
- ἰσχυρῇ δεδόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε,
- ὡς πανσθενὴς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς
- Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Χερσὶν ὁμοιωθῆς Προφητῶν, ὁ τῇ χειρὶ σου συνέχων τὰ πέρατα· τούτων παρακλήσεσι, τὸ τῶν ἐμῶν ἁμαρτιῶν χειρόγραφον, Λόγε διαρρήξας, ἐχθροῦ χειρῶν με ἐξάρπασον.

Θείων ἐπιλάμψεων τὸν νοῦν, προφητικῶς δεκτικὸν ἐργασάμενοι, φῶς ἐχρηματίσαστε, τὴν νοητὴν ἀνατολὴν κηρύττοντες, ἐνδοξοὶ Προφῆται, φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Αἵμασιν ὑμῶν ἀθλητικοῖς, πολυθείας ξηράναντες πέλαγος, τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τοὺς ποταμοὺς ξηράνατε Μακάριοι, θείαις ἐπομβρίαις, τῶν ἱερῶν προσευχῶν ὑμῶν.

Νέφος Ἀθλητῶν φωτοειδές, τὸν ἐκ Παρθένου νεφέλης ἐκλάμψαντα, ἥλιον δυσώπησον, τὰ σκοτεινὰ νέφη τῶν καρδιῶν ἡμῶν ἐναποδιώξαι, καὶ τῆς γεέννης λυτρώσασθαι.

Θεοτοκίον.

Γνώμη ὀλισθαίνοντα αἰεὶ, καὶ λογισμοῖς πονηροῖς ἐξελκόμενον, καὶ δελεαζόμενον φρενοβλαβῶς δέ, τοῖς ἐχθροῖς εὐχείρωτον, ὅλον γεγονότα, μὴ ὑπερίδης με Δέσποινα.

Κανὼν Νεκρώσιμος, 8 ἡ Ἀκροστιχίς:

Πιστῶς θιανοῦσιν πρῶτον ὕμνον προσφέρω.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Πύλας τοῦ θανάτου καὶ μοχλοῦς, τῷ σῷ θανάτῳ συντρίψας Ἀθάνατε, πύλας ἀναπέτασον, τῆς ὑπὲρ νῦν ἀθανασίας Δέσποτα, τοῖς κεκοιμημένοις, πρεσβείαις τῶν Ἀθλοφόρων σου.

Γὰ τῆς ἐνθέου σου ζωῆς, ἀξιοθῶμεν κατῆλθες πρὸς θάνατον· τέτου προνομήσας δέ, τῆς θησαυροῦς ἡμᾶς ἐκεῖθεν εἴλκυσας· νῦν δέ ζωοδάτα, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσαν.

Σὺ μου τὸ φθαρτὸν τε καὶ θνητὸν, ἀναλαβὼν ἀφθαρσίαν ἐνέδυσας, καὶ πρὸς ἀτελεύτητον, διαγωγὴν καὶ μακαρίαν ὑψώσας· ἔνθα ὡς οἰκτίρμων, οὓς προσελάβου ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Τὴν κυφορήσασαν πισοί, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον ὑμνήσωμεν· αὕτη γὰρ ἡ Πάναγνος, ὁδὸς ζωῆς τοῖς τεθνεῶσι γέγονεν· ἦν ὡς Θεοδόχον καὶ Θεοτόκον δοξάζομεν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ο** μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, ἐσίας τὴν
- ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορ-
- φωσάμενος, περιζώσόν με ἐξ ὑψους δύναμιν,
- τοῦ βοᾶν σοι: Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς
- ἀχράντου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Δοχεῖα τῷ Πνεύματος σοφοί, Προφῆται χρηματίσαντες, τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ Λόγου κατὰ βάσιν, φαινοτάτως διетρανώσατε· διὸ δυσωπήσατε, φωτισμὸν καὶ ἔλεος, δωρηθῆναι τοῖς πίστει τιμῶσιν ὑμᾶς.

Πλαξὶ καρδιῶν ὑμῶν σοφοί, τὸν νόμον τὸν σωτήριον, ἐγγεγραμμένον πίξει ἐσχήκατε· διὸ τῷ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας με χαλεπῶς τροπήμενον, θείαις παρακλήσεσι, θηγόροι Προφῆται λυτρώσασθε.

Μαρτυρικά.

Φρύαγμα τυράννων δυσσεβές, γενναίως συνετρίψατε, πρὸς τὸν Θεὸν ὑψούμενοι Μάρτυρες· διὸ κραυγάζω κατεπαιρόμενον, καὶ σοβαρευόμενον, κατ' ἐμοῦ τὸν δράκοντα, ταῖς ὑμῶν ἰκεσίαις συντρίψατε.

Θείων παθημάτων κοινωνοί, μελλούσης βασιλείας τε, ἀδιαδόχου Μάρτυρες ἔνδοξοι, παθῶν σαρκὸς με ἀπολυτρώσασθε, καὶ γεέννης ῥύσασθε, καὶ μελλούσης κρίσεως, ταῖς ὑμῶν πρὸς τὸν Κτίστην δεήσεσι. Θεοτοκίον.

Σκηνὴ πλατυτέρα οὐρανῶν, λαόν σου συνερχόμενον, ἐν τῇ σκηνῇ σου ταύτῃ ὑμνήσαι σε, σκηνῶν αὐτῶν μέτοχον ποιήσον, τῇ θερμῇ δεήσει σου τῇ πρὸς Χριστὸν ὃν ἔτεκες, τὸν Δεσπότην ἀπάντων καὶ Κύριον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός ὁ αὐτός

Ως μόνος ὑπάρχων ἀγαθός, καὶ μόνος πολυέλεος, τοὺς εὐσεβῶς πρὸς σὲ ἐκδημήσαντας, ἐν οὐρανίαις σκηναῖς ἀνάπαυσον, ἔνθα ἡ ἀνέκφραστος, χαρὰ καὶ ἀπόλαυσις, ἔνθα νέφος Μαρτύρων εὐφραίνεται.

Σὺ μόνος ἐφάνης ἐπὶ γῆς, Σωτήρ μου ἀναμάρτητος, ὁ ἀμαρτίας αἵρων ὡς εὐσπλαγ-

χνος, τοῦ Κόσμου τούτου τῶν μεταστάντων πιστῶς, τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον, ἐν αὐλαῖς Ἀγίων σου, ἐν τρυφῇ Παραδείσου Φιλάνθρωπε.

Θανάτου τὸ κράτος καθελὼν, ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον, πᾶσι πισοῖς ἐπήγασας, Δέσποτα· ἐν ταύτῃ τούτους τοὺς ἐκδημήσαντας, εὐσεβῶς κατὰ τάξιν, παρορῶν τὰ πταίσματα, συγχωρῶν ἀμαρτίας Ἀθάνατε.

Θεοτοκίον.

Α'σπόρως συνέλαβες Ἀγνὴ, τὸν Λόγον τὸν αἰδῖον, σωματικῶς ἡμῖν ὁμιλήσαντα, τὸν τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν λύσαντα, καὶ ζωὴν πηγάσαντα, καὶ θνητοῖς ἀνάστασιν, τῇ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ παρέχοντα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ο** ἴσος σε τῇ χάριτι, τῇ θείᾳ κατάσκιον,
- προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακούμ, κατανοή-
- σας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τῷ Ἰσ-
- ραὴλ προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτηρίαν
- ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Τροπάρια.

Λαμπάδες ἐν Πνεύματι, ζωῆς λόγον φαίνουσαι, καὶ τὰ πληρώματα τῆς γῆς φωταγωγοῦσαι μυστικῶς, Προφῆται ὠράθητε· διὸ βοᾶ: Εὐχαῖς ὑμῶν συντηρήσατε, τὴν τῆς ψυχῆς μου λαμπάδα ἀκοίμητον.

Ως πλήρεις ναμάτων, ζωηρόντων τοῦ Πνεύματος, ἀναφανέντες ποταμοί, καὶ καταρδεύοντες τὴν γῆν, Προφῆται θεισπέσιοι, τὴν τῷ αὐχμῷ κατατακεῖσαν καρδίαν μου, καταδροσίσατε ταύτην πανεύφημοι.

Μαρτυρικά.

Αιμάτων πανεύφημοι, ῥάνισι τοὺς ἄνθρακας, ἐναποσθέσαντες σοφοὶ τῆς ἀθείας, Ἀθλήται, τοῖς πεπυρωμένοις με, τοῦ πονηροῦ καταφλεγόμενον βέλεσι, καταδροσίσατε δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Μαρτύρων Χριστέ μου, ταῖς λιταῖς προσδεχόμενος, ἐναθλησάντων ὑπὲρ σοῦ, καὶ νικησάντων τὸν ἐχθρόν, ἐχθρῶν ὀρωμένων με, ὡς ἀγαθός, καὶ ἀοράτων ἐξάρπασον, ἐπιζητούντων αἰεὶ θανατῶσαί με.

Θεοτοκίον.

Ναὸν σε τῆς δόξης ἐπιστάμενοι Ἀχραντε, ἐν τῷ ναῷ σε τῷ σεπτῷ συναθροιζόμενοι πιστῶς, τὴν σὴν ἐξαιτούμεθα, θεσπεπῶς ἀγνὴ Παρθένε βοήθειαν, καὶ τῇ σεπτῇ σε πρεσβείᾳ σωζόμεθα.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Νεκρώσας τὸν Ἄδην ἀηττήτῳ δυνάμει σου, ὁ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς μόνος ἐλεύ-

Θερος Χριστέ, ψυχὰς ἐλευθέρωσον, τῶν εὐσεβῶν τῆς ἐν αὐτῷ κατακρίσεως, ταῖς τῶν ἀγίων Μαρτύρων δεήσεσιν.

Οὐ πάντων ὑπάρχων ὡς Δεσπότης ἀντάξιος, τοὺς ἐξ Ἀδάμ τῆς σῆς σφαγῆς, λύτρον ἐδέξω καὶ τιμὴν· διό σου δεόμεθα, τῶν οἰκτιρμῶν τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, τὴν τῶν πταισμάτων παρέχων συγχώρησιν.

Υπέρβουτος Σωτήρ μου τὴν ἐν τάφῳ κατὰθες, καὶ τοὺς ἐν τάφοις κατοικεῖν, κατακριθέντας γηγενεῖς νεκροὺς, ἐξανέστησας· νῦν δὲ ζωῆς τῆς αἰδίου, ἀξιώσον τοὺς μεταστάντας, ὡς μόνος φιλόανθρωπος.

Θεοτοκίον.

Σέσωσται τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων τῷ τόκῳ σου· σὺ γὰρ ἐκύησας ἡμῖν τὴν ἐνυπόστατον ζωὴν, θανάτου καθαίρεσιν, καὶ πρὸς ζωὴν ἐργαζομένην ἐπάνοδον, Θεογεννητορ πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

Οὐ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρουσίας Χριστέ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυρῷ σου τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας φωτίσον φωτὶ, τῆς σῆς θεωγνωσίας, τῶν ὁρθοδόξως ὑμνούντων σε. Τροπάρια.

Οἱ τοῦ Νόμου τῇ σκιᾷ εὐσεβῶς διαπρέψαντες, καὶ τὸ φέγγος τῆς ἐνθέου μηνύσαντες χάριτος, τῆς σκιᾶς με ῥύσασθε, θανατηφόρου ἁμαρτίας, Θεοῦ Προφῆται πανένδοξοι.

Επορθρίσας πρὸς Θεὸν ἐκ νυκτὸς θεωυέστατε, Ἡσαΐα, ἐφωτίσθης, καὶ φῶς ἐ χρηματίσας· διὸ ἱκετεύω σε, τὴν σκοτισθεῖσάν με καρδίαν, σαῖς προσευχαῖς φωταγώγησον.

Μαρτυρικά.

Τεινόμενοι καὶ τὸ σῶμα ποιναῖς συντριβόμενοι, πανεύφημοι Ἀθλοφόροι, Θεὸν ἐδοξάσατε, τοῖς οἰκείαις μέλεσιν· ὃν ἱκετεύσατε, τυχεῖν με δόξης ἐνθέου Μακάριοι.

Συλλαβεῖν με ἐν γαστρὶ διανοίας τὸν φόβον σου, καὶ κυῆσαι σωτηρίας σου πνεῦμα ἀξιώσον, διὰ τῶν Μαρτύρων σου, τῶν ὀλικῶς σε ποθησάντων, Λόγε Θεοῦ ὑπεράγαθε.

Θεοτοκίον.

Μητέρα σε τοῦ τὰ πάντα βουλήσει ποιήσαντος, γινώσκοντες τῷ ναῶ σου τῷ θείῳ προσρέχονεν, ἐν αὐτῷ αἰτούμενοι, τῇ μεσιτείᾳ σου Παρθένε, λύσιν σφαλμάτων κομίσασθαι.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ιώμενος τὸν ἰὸν τοῦ θανάτου, τὸν θάνατον, κατεδέξω, καὶ θανάτου τὸ κέντρον ἡμαυ-

ρώσας· ἀλλ' αὐτὸς ἀνάπαυσον, οὓς προσελάβου ζωοδότα, ταῖς τῶν Μαρτύρων δεήσεσι.

Νεκρώσεως καὶ φθορᾶς τῆς ἀνθρώπου ἀπηλλαγξας· τὰ πνεύματα τῶν πιζῶς μεταστάντων κατὰταξον, ἐν σκηναῖς Ἀγίων σε, ὅθεν ἀπέδρα πᾶσα λύπη, καὶ εὐφροσύνη πεφύτευται.

Παράδειςον τῷ σὺν σοὶ κρεμασθέντι ὡς ἡνοίξας, νῦν προσδέχε τὰς ψυχὰς τῶν πρὸς σὲ διὰ πίξεως, μεταστάντων Δέσποτα, διδὼς αὐτοῖς ἐν Ἐκκλησίᾳ, τῶν προτοτόκων αὐλίζεσθαι.

Θεοτοκίον.

Ρυομένη τοὺς ἐν σοὶ τῆς ἐλπίδος τὴν ἄγκυραν, κατέχοντας, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος, εὐμενῶς ὁδήγησον, τῇ μητρικῇ σου παρρησίᾳ, εὐλογημένη Πανάμωμε.

ᾠδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος· οὐκ
» ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
» βατα σφαγῆς· σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεός
» ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς τῶν ἀσθενούντων, καὶ
» ἐπανόρθωσις.

Τροπάρια.

Πελάγει με τῷ βίου κινδυνεύοντα, καὶ κήτει προσριπτούμενον, ἁμαρτίας, ἀναμάρτητε Χριστέ, ὡς τὸν Ἰωνᾶν ἐκ φθορᾶς ἐξάρπασον, καὶ πρὸς ζωῆς γαληνοτάτους λιμένας ἵθυσον.

Χορὸς προφητικὸς καθικετεύει σε, οἱ Νόμοι διαλαμψάντες, τὸν πρὸ Νόμου θεωραπεύσαντες Χριστὸν, σὲ τὸν ἐν αὐτοῖς ἀναπαυόμενον, ἁμαρτιῶν πᾶσι παράσχου, λύσιν ὡς εὐσπλαγχνος.

Μαρτυρικά.

Κυκλούμενοι ποιναῖς καὶ μαστιγώσεσι, Χριστὸν οὐκ ἐξηρνήσασθε, Παμμακάριστοι· διό με, τοῦ ἐχθροῦ ταῖς ἐπαγωγαῖς περικυκλήμενον, ταῖς πρὸς Θεὸν ὑμῶν πρεσβείαις ἀπολυτρώσασθε.

Τῶν ἄθλων καλλοναῖς ὠραϊζόμενοι, τῇ πάντων ὠραιότητι, πλησιάζετε, Ὁπλῖται τοῦ Χριστοῦ· ὅθεν δυσωπῶ τῆς διανοίας μου, τὸ ἀκαλλὲς καθωραΐσαι θείαις δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρὸν τοῦ Λόγου σκηνώμα, παθῶν ἐναποκάθαρον τὴν καρδίαν με, καὶ σκεῦος καθαρὸν, Πνεύματος τοῦ θείου, ἀποτελέσον, ἵνα ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω σε τὴν πανύμνητον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ως εὐσπλαγχνος τοῖς μετασταῖσι δώρησαι, πταισμάτων τὴν συγχώρησιν, τὴν αἰώ-

νιον ἀπολαυσιν διδούς, ἔνθα καταλάμπει τοῦ προσώπου σου ὁ φωτισμός, καὶ καταυγάζει τοὺς Ἀθλοφόρους σου.

Τῷ αἵματι τῷ ἐκ πλευρᾶς σου ρεύσαντι, τὸν Κόσμον ἠλευθέρωσας· τοὺς ἐν πίστει μεταστάντας οὖν πρὸς σέ, ρύσαι τῇ δυνάμει τῶν παθημάτων σου· σὺ γὰρ τιμὴν, τὴν ὑπὲρ πάντων σεαυτὸν δέδωκας.

Ο πλάσας με χερσὶν ἀχράντοις πρότερον, καὶ πνεῦμα χαρισάμενος, καὶ πρὸς γῆν καταπεσόντα χαλεπῶς, πάλιν ἀναπλάσας ὠραιότερον, νῦν τὰς ψυχὰς, τῶν μεταστάντων αὐτὸς ἀνάπαυσον.

Νυμφῶνά σου τὸν φωτοφόρον Κύριε, σκηνώσαι καταξίωσον, τοὺς ἐν πίστει κοιμηθέντας τῇ εἰς σέ, τούτων παρορῶν τὰ ἀμαρτήματα, ὡς ἀγαθός, καὶ ἐλεήμων, καὶ πολυέλεος.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογημένη Ἀχραντε, δι' ἧς ἡμῖν ἀνέτειλε, τοῖς ἐν σκότει τοῦ θανάτου καὶ σκιά, τῆς δικαιοσύνης ἄδυτος ἥλιος· σὺ γὰρ ἡμῖν τῆς σωτηρίας πρόξενος γέγονας.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**έ νοητὴν Θεοτόκε κάμινον, κατανοοῦμεν
» οἱ πιστοί· ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς,
» ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον ἐν
» τῇ γαστρὶ σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πα-
» τέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ο Τροπάρια.

Τῶν Προφητῶν δυσωπεῖ σε Κύριε, ὁ ἱερω-
τατος χορός· εὐλογίαις πνευματικαῖς,
πάντας ἐπευλόγησον τοὺς δοξολογοῦντάς σε,
καὶ ἐν αἰνέσει κραυγάζοντας· Ὁ αἰνετὸς τῶν
Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Οἱ τοῦ πυρὸς φύσιν ἐκνικήσαντες, ἐπουρα-
νίῳ δροσισμῷ, θείοι Παῖδες ἐκ τοῦ πυ-
ρὸς, τοῦ διαιωνίζοντος, ρύσασθέ με ψάλλοντα,
καὶ ἐν αἰνέσει κραυγάζοντα· Ὁ αἰνετὸς τῶν
Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Μαρτυρικά.

Μαρτυρικαῖς νίκαις κλειζόμενοι, δόξης ἐτύ-
χετε Θεοῦ· αἰωνίου δόξης ἡμᾶς, ὅθεν ἀ-
ξιώσατε, Μάρτυρες πανένδοξοι, τοὺς εὐσεβῶς
ἀναμέλποντας· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς
καὶ ὑπερένδοξος.

Οἱ τὰς ὁρμὰς τῶν λεόντων παύσαντες, τῇ
πρὸς τὸν Κύριον ὁρμῇ, τὸν ὁρμῶντα νῦν
κατ' ἐμοῦ, δράκοντα πατάξατε Μάρτυρες, καὶ
σώσατε εὐσεβοφρόνως βοῶντά με· Ὁ αἰνετὸς
τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Πρὸς τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα Κύριον, γενοῦ
μεσίτης, Ἀγαθὴ, τῆς γεέννης καὶ τοῦ πυ-
ρὸς, ὅπως με λυτρώσῃται, καὶ καταξιώσῃ με
τῆς βασιλείας κραυγάζοντα· Ὁ αἰνετὸς τῶν
Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Μαρμαρυγαῖς. τῆς ἀχράντου δόξης σου, πε-
ριαυγάζεσθαι Χριστέ, τοὺς ἐκ ζάλης τῆς
κοσμικῆς, πρὸς σέ ἐκδημήσαντας, πάντας κα-
ταξίωσον, μετὰ Μαρτύρων κραυγάζειν σοι· Ὁ
αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Νέος Ἀδάμ, ἀληθῶς γενόμενος, ὁ τοῦ Ἀδάμ
δημιουργός, τὴν κατάραν τὴν τοῦ Ἀδάμ,
μόνος ἐξηφάνισας· ὅθεν σου δεόμεθα, τοὺς με-
ταστάντας ἀνάπαυσον, ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ Πα-
ραδείσου Χριστέ, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ο τὴν ἡμῶν, φυσικὴν ἀσθένειαν, μόνος γινώ-
σκων ὡς Θεός, ἀγαθός τε καὶ συμπαθής,
πάντας οὓς μετέστησας, ἔνθα φῶς τὸ ἄδυτον,
ἐπισκοπεῖ τοῦ προσώπου σου, τάξον Χριστέ, ὁ
τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Νόμου σκιαί, καὶ τὰ πρὶν αἰνίγματα, τῷ σῷ
παρῆλθον τοκετῷ Θεομητορ· σὺ γὰρ ἡμῖν
τὸ τῆς θείας χάριτος, φέγγος ἐξανέτειλας, δι'
οὔ τῆς πρὶν ἐκλυτρούμεθα, ἀρᾶς Ἀγνή, ἀνυ-
μνοῦντες, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευ-
» τηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας καθα-
» ρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστλθον ψάλλοντες· Εὐ-
» λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Πειρασθέντες καὶ διὰ Χριστὸν, ἀδίκως διω-
χθέντες Προφῆται, ἐκ πειρασμῶν τε καὶ
κολάσεων ἡμᾶς, λυτρώσασθε μέλποντας· Εὐλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ος δοχεῖα θείων δωρεῶν, Προφῆται θρηγό-
ροι πρεσβεύσατε, καταγωγία ἡμᾶς γενέ-
σθαι τοῦ Πνεύματος, τοὺς βοῶντας· Πάντα τὰ
ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Δεσμευθέντες πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ, ἐλύσατε
κακίαν· διό με πεπεδημένον, ἀμαρτήμασε
σοφοί, λυτρώσατε Μάρτυρες, μελωδῶντα· Πάν-

τα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψθε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτοδότην τέξασα Θεὸν, ὀλόφωτε Παρθένε, τὰ ὄμματα τῆς καρδίας μου, καταύγασον φωτὶ Θεοῦ ἐπιγνώσεως, εἰς τὸ μέλπειν: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Παραστάτας Σῶτερ δεξιούς, τῇ πίστει δικαιώσας, πρεσβείαις τῶν Ἀθλοφόρων, οὓς μετέστησας πιστοὺς, ἀνάδειξον μέλποντας: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρύπον πάντα τῶν σῶν οἰκετῶν, τῆς σῆς φιλανθρωπίας τῇ δρόσῳ, τῶν κοιμηθέντων ἀποπλύνας, σέ ὑμνεῖν, ἀξιώσον ψάλλοντας: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο΄ θανάτου ἔχων καὶ ζωῆς, πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν, τοὺς πίστει κεκοιμημένους, σῆς ἐλλάμψεως τυχεῖν, εὐδόκησον κράζοντας: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας πρόξενος ἡμῖν, καὶ τῆς εἰς ἀπεράντους, αἰῶνας διαμονῆς τε, καὶ λαμπρότητος, Ἀγνὴ ἐγένου Πανάμωμε. Σέ ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πύρπολου-
» μένη βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν
» καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσιν, κα-
» τασθέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεο-
» τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ινα ἱεροῖς σκηνώμασι, προδηλωθῇ Χριστέ σὺ ἡ συγκατάβασις, σκευὴ ἐκλεκτὰ τοὺς σους Προφήτας ἀνέδειξας, δι' αὐτῶν προδηλῶν τὰ ἐσόμενα· δι' ὧν σε δυσωποῦμεν, τοὺς οἰκτιρμῆς σου ἡμῖν δώρησαι.

Ωφθης τοῖς Προφήταις Δέσποτα, καθὼς ἐχώρουν βλέπειν σου τὴν λαμπρότητα· τέτων προσευχαῖς, χωρητικούς ἡμᾶς ποιήσον, τῶν ἐν σοὶ καθαρῶν ἐπιλάμψεων, παθῶν ἐξ ἀμαρτίας, ἀποκαθάρας τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Σῶμα παραδόντες μάστιγι, τὰ τῶν Δαιμόνων στίφη κατεμαστιξατε, ἅπληγον τὸν νοῦν

διατηρήσαντες Μάρτυρες· πληγωθεῖσαν διὸ τὴν καρδίαν μου, τῷ βέλει τῆς κακίας, ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν ἰάσασθε.

Ηλγει διωκτῶν κακόννοια, ταῖς ἐκ πληγῶν ὀδύνας ὑμῖν προσφέρουσα, Μάρτυρες σεπτοί, τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχοι· τῆς ψυχῆς μου διὸ θεραπεύσατε, τὰς χαλεπαῖς ὀδύνας, καὶ τῆς καρδίας μου τὰ τραύματα.

Θεοτοκίον.

Φρίττει νοερὰ στρατεύματα, τὸ τοῦ Πατρὸς ὀρῶντα θείον ἀπαύγασμα, σοῦ ἐν ταῖς χερσίν, ἀνερμηνεύτως κρατούμενον, καὶ τὸ σὸν κεκτημένον ὁμοίωμα, ἵνα βροτοὺς θεώσῃ, Παρθενομῆτορ παναμώμητε.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Φεῖσαι ὡς Θεὸς φιλάνθρωπος, καὶ ἐλεήμων, τοῦ ἰδίου σου πλάσματος, καὶ ἀνάπαυσον ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν Ἀγίων σου, ἐνθα Μάρτυρες πάντες ἀγάλλονται, τοὺς πίστει μεταστάντας, ἐκ τῶν προσκαίρων Πολυέλες.

Εχὼν τοῦ ἐλέους ἄβυσσον, ὑπερνικῶσαν τὰ τῶν δούλων σου πταίσματα, προσδεξάμενος οὓς ἐξελέξω ἀνάπαυσον, Ἀβραάμ ἐν τοῖς κόλποις Φιλάνθρωπε, καὶ μετὰ τοῦ Λαζάρου ἐν τῷ φωτὶ σου κατασκήνησον.

Ρύστης καὶ Σωτὴρ γεγόμενος, τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους διὰ σταυρώσεως, οὓς νῦν ἐξ ἡμῶν, ὡς εὐεργέτης μετέστησας, ἀπολαύσεως θείας ἀξιώσον, καὶ ζωῇ ἀκηράτου, καὶ εὐφρασύνης καὶ λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου! σὺ γὰρ Παρθένε μόνη, ὑπὲρ τὸν ἥλιον, πᾶσι δέδωκας, κατανοεῖν τὸ καινότατον, θαῦμα Πάναγνε, τῆς σῆς γεννήσεως, τὸ τῆς ἀκαταλήπτου· διὸ σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάρια. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ο ἐν Ἀγίοις μόνος, ἀναπαυόμενος Θεός, τῶν Προφητῶν, Ἀποστόλων, Ἱεραρχῶν, καὶ Μαρτύρων, καὶ τῶν Ὀσίων πρεσβείαις, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Ὅμοιον.

Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς Θεός, ἀνάπαυσον τοὺς σους δούλους, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ ἡμαρτον Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Θεοτοκίον.

Ημεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἁγίαν, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς

ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἀγίου.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Μαρτυρικά.

Ἦχος α'.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς φωστῆρας τοῦ Κόσμου, καὶ κήρυκας τῆς Πίστεως, τὴν πηγὴν τὴν ἀένναον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Οὗτοι οἱ Στρατιῶται τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, ἀντέστησαν τοῖς δόγμασι τῶν τυράννων, γενναίως κατεφρόνησαν τῶν βασάνων, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν πατήσαντες, ἀξίως στεφανωθέντες, αἰτοῦνται παρὰ τοῦ Σωτῆρος εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Υμᾶς πανεύφημοι Μάρτυρες, οὐ θλίψις, οὐ στενοχωρία, οὐ λιμὸς, οὐ διωγμός, οὐδὲ μάστιγες, οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν, χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηνται· πόθῳ δὲ μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτόν, ὡς ἐν ἀλλοτρίοις ἀγωνισάμενοι σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάβετε, θανάτου καταφρονήσαντες· ὅθεν καὶ ἐπαξίως τῶν πόνων ὑμῶν, μισθὸν ἐκομίσασθε· οὐρανῶν βασιλείας κληρονόμοι γεγονάτε· πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αγαλλιᾶσθε Μάρτυρες ἐν Κυρίῳ, ὅτι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσασθε· ἀντέστητε βασιλεῦσι, καὶ τυράννοισι ἐνίκησατε· πῦρ καὶ ξίφος οὐκ ἐπτοήθητε· θηρῶν ἀγρίων κατεσθιόντων τὰ σώματα ὑμῶν, Χριστῷ μετὰ Ἀγγέλων τὴν ὑμνωδίαν ἀναπέμποντες, τοὺς ἀπ' οὐρανῶν στεφάνους ἐκομίσασθε· αἰτήσασθε δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμον.

Εργῷ Σωτῆρ μου δεικνύς, ὅτι σὺ εἶ ἡ πάντων ἀνάστασις, λόγῳ Λόγε Λάζαρον ἐκ νεκρῶν ἐξανέστησας. Τότε μοχλοὶ συνετρίβησαν, πύλαι δὲ Ἀδου συνεταράχθησαν· τότε ὕπνος ὁ τῶν ἀνθρώπων θάνατος ἀπεδείκνυτο. Ἀλλ' ὁ εἰς τὸ σῶσαι τὸ πλάσμα σου, καὶ οὐκ εἰς τὸ κρῖναι παραγενόμενος, οὓς ἐξελέξω ἀνάπαυσον, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὅτι ἔτεκες τὸν Βασιλέα, τὸν Σωτῆρα καὶ φωστῆρα πάντων τῶν αἰώνων.

Ὅτε δέ ἐστιν Ἀλληλουῖα, ψάλλομεν τὰ ἀνωτέρω Μαρτυρικά εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀπόστιχα δὲ τὰ ἐπόμενα Προσόμοια, τοῦ κυρίου Θεοφάνους· ὧν, καὶ τῶν ἐν τοῖς ἄλλοις Ἦχοις τοιούτων Προσομοίων ἡ Ἀκροστιχίς ἐστὶ:

Σοὺς, Χριστέ, δούλους γράψον ἐν ζώντων βίβλῳ.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σοῦ Σῶτερ δεόμεθα τῆς σῆς, γλυκείας μεθέξεως, τοὺς μεταστάντας ἀξιώσον, καὶ κατασκήνωσον, ἐν σκηναῖς Δικαίων, ἐν μοναῖς Ἀγίων σου, καὶ ἐν ἐπουρανίοις σκηνώμασι, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, παρορῶν τὰ πλημμελήματα, καὶ παρέχων αὐτοῖς τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Οὐδεὶς ἀναμάρτητος οὐδεὶς, τῶν ἀνθρώπων γέγονεν, εἰμὴ σὺ μόνε Ἀθάνατε· διὸ τοὺς θούλους σου, ὡς Θεὸς οἰκτιρῶν, ἐν φωτὶ κατὰ ταξον, σὺν ταῖς χοροστασίαις Ἀγγέλων σου, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, παρορῶν τὰ ἀνομήματα, καὶ παρέχων αὐτοῖς τὴν συγχώρησιν.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Υπὲρ τὰ ὀρώμενα τὰ σά, Σῶτερ ἐπαγγέλματα! ὃ ὀφθαλμὸς οὐ τεθέαται, καὶ οὓς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν οὐκ ἀνέβη πώποτε, ἀνθρώπου· τούτων τοίνυν δεόμεθα, τυχεῖν εὐδόκησον, τοὺς πρὸς σέ μεταχωρήσαντας, καὶ παράσχου ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Σταυρῷ σου γηθόμενοι Σωτῆρ, θαρρόυντες οἱ δοῦλοί σου, πρὸς σέ μετέστησαν Κύριε, ὃν νῦν ἀντίλυτρον, τῶν αὐτῶν πταισμάτων, ὡς Δεσπότης δώρησαι, ὑφ' οὗ σου τὸ ζωήρρυτον ἔχεας, Αἷμα καὶ τίμιον, καὶ τῆς δόξης ἀνεσπέρου σου, ἀπολαύειν τούτους καταξιώσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χριστὸν ἐκδυσώπησον τὸν σὸν, τόκον Μητροπάρθενε, τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν, δοῦναι τοῖς δούλοις σου, τοῖς σέ Θεοτόκον εὐσεβῶς κηρύξασι, καὶ λόγῳ ἀληθεῖ δογματίσασι, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἀγίων καὶ φαιδρότητος, ἀξιῶσαι ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτῇ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Ληστήν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ· Μνήσθητί μου, κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Αθλητῶν πληθὺς ἀμέτρητος, Ἀρχιερέων, καὶ σοφῶν γυναικῶν, καὶ Προφητῶν πα-

νευκλεῶν, δυσωπεῖ σε Ἰησοῦς ὁ Θεός· δίδου παῖ-
σιν ἄφεσιν, τῶν πταισμάτων, ὡς μόνος φιλάν-
θρωπος.

Οἱ τὸν δρόμον διανύσαντες, τὸν ἱερώτατον
Χριστοῦ Ἀσκηταί, σὺν Ἱεράρχαις ἱεροῖς,
καὶ Προφήταις ἡξιώθητε, πόλιν τὴν οὐράνιον,
σὺν Ἀγγέλοις, οἰκεῖν εὐφραινόμενοι.

Εν φωτὶ Χριστὲ κατὰταξον, τῷ ἀνеспέρῳ,
οὓς μετέστησας, τὰ παραπτώματα αὐ-
τῶν παραβλέψας, ὡς οἰκτίρμων Θεός· ὅπως
σὺ δοξάζωμεν, Εὐεργέτα, τὸ πλούσιον ἔλεος.

Δόξα.

Σὺν Πατρὶ τῷ προανάρχῳ σου, καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι Χριστὲ ὁ Θεός, πάντες δοξάζο-
μεν τὴν σὴν, φιλανθρωπίαν ἀνακράζοντες·
Μνήσθητι τῶν δούλων σου, ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς κρί-
σεως Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως παλάτιον εὐρύχωρον, καὶ θρόνον δόξης
καὶ νεφέλην φωτός, ὑμνολογοῦμέν σε Ἀ-
γνή, καὶ δεόμεθα· διαλυσον νέφη τὰ δεινότα-
τα, καὶ τὰ πάθη, Κόρη, τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τέλος τοῦ Πρώτου Ἦχου.

Τέχνη μελουργός, σοὺς ἀγασθεῖσα κρότους,
Πρώτην νέμει σοι τάξιν· ὦ τῆς ἀξίας!
Ἦχος ὁ πρῶτος μουσικῇ κληθεὶς τέχνη,
Πρῶτος παρ' ἡμῶν εὐλογεῖσθω τοῖς λόγοις.
Τὰ πρῶτα πρῶτε τῶν καλῶν λαχὼν φέρεις·
Πρωτεῖα νίκης πανταχοῦ πάντων ἔχεις.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ Β. ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ γ'. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, δευτεροῦντες τὸ α'.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον Δογματικόν.
Ἦχος β'.

Οτὴ μεγίστου μυστηρίου! βλέπων τὰ θαύματα, ἀνακηρύττω τὴν Θεότητα, οὐκ ἀρνούμαι τὴν ἀνθρωπότητα· ὁ γὰρ Ἐμμανουὴλ φύσεως μὲν πύλας ἥνοιξεν, ὡς φιλάνθρωπος, παρθενίας δὲ κλεῖθρα οὐ διέρρηξεν, ὡς Θεός, ἀλλ' οὕτως ἐκ μήτρας προήλθεν, ὡς δι' ἀκοῆς εἰσῆλθεν· ἔτως ἐσαρκώθη, ὡς συνελήφθη· ἀπαθῶς εἰσῆλθεν, ἀφράδως ἐξῆλθε, κατὰ τὸν Προφήτην τὸν λέγοντα: Αὕτη ἡ πύλη κεκλεισμένη ἔσται, οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, εἰμὴ μόνος Κύριος ὁ Θεός Ἰσραὴλ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. Προκείμενον: Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς δὲ τὰ Ἀπόστιχα ψάλλομεν τὸ α'. Ἀναστάσιμον, εἴτα τὰ παρόντα Προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρὰ, καὶ ἀδικημένων προσάτις, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ ὀρφανῶν βοηθός, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις Ἀχραντε· σπεῦσον, δυσωποῦμεν σωῆσθαι τοὺς δούλους σου.

Στίχ. Ἀκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Πᾶσαν ἀνομίαν ἀφειδῶς, πᾶσαν ἀκρατῶς ἀμαρτίαν, ὁ τάλας ἔπραξα· πάσης κατακρίσεως ἄξιος πέφυκα· ἀφορμαὶς μετανοίας μοι παρὰ σὺ Παρθένε, ὅπως ἀκατάκριτος ἐκεῖ ὀφθῇσω·

μαί· σὲ γὰρ ἐπιγράφομαι πρέσβιν, σὲ ἐπικαλεῖμαι προσάτιν· μή με καταισχύνῃς, Θεοnúμφευτε.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Ἄλλο καταφύγιον Ἀγνή, πρὸς τὸν Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, ἐκ εὐπορῶμεν ἡμεῖς, εἰμὴ σὲ Θεόνυμφε· μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς, τῆς θερμῆς προστασίας σου, μηδὲ καταισχύνῃς, πόθῳ τοὺς προστρέχοντας ὑπὸ τὴν σκέπην σου. Μήτηρ τῆ Θεοῦ ἡμῶν σπεῦσον, δεῖξόν σῃ ἐλέους τὸν πλῆτον, καὶ τῆς νῦν ὀργῆς ἡμᾶς διάσωσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς σε κατ' ἀξίαν ἐπαινέσει, καὶ μακαρίσει Κόρη Θεόνυμφε, ὑπὲρ τῆς διὰ σὲ γεγενοῦίας τῷ Κόσμῳ ἀπολυτρώσεως; εὐχαριστοῦντες οὖν κραυγάζομέν σοι λέγοντες: Χαῖρε ἡ τὸν Ἀδάμ θρώσασα, καὶ τὰ διεσῶτα συνάψασα. Χαῖρε ἡ φωτίσασα τὸ γένος ἡμῶν, τῇ φωτοφόρῳ Ἀναστάσει τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν· σὲ γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος, ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ α'. Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. καὶ Ἀνατολικά δ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'. ἐορταζομένον δὲ τοῦ Ἁγίου, δ'. ἢ ε'.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος β'.

Τὸν πρό αἰῶνων ἐκ Πατρός γεννηθέντα, τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα, ἐκ Παρθένου Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν· σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, τῇ ταφῇ παρεδόθη, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ κατ' ἡμῶν χειρό-
γραφον προσηλώσας, τῷ σταυρῷ ἐξήλειψε,
καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος κατήργησε· προσ-
κυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν, Χριστοῦ τὴν
Ἀνάστασιν· αὐτὸς γὰρ λυτρωτὴς ἐστὶ, καὶ
σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· καὶ ἐν δόξῃ φοβερά,
καὶ κραταιᾷ δυνάμει, πάλιν ἔρχεται, κρίναι
Κόσμον, ὃν ἐπλασεν.

Ἑτέρα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Σὲ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα, Ἄγγελος
ἐκήρυξε Δεσπότην, καὶ ἔλεγε ταῖς γυναῖξί·
Δεῦτε ἴδετε, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος· ἀνέστη
γὰρ καθὼς εἶπεν, ὡς παντοδύναμος· διό σε
προσκυνοῦμεν τὸν μόνον ἀθάνατον, ζωοδότα
Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εν τῷ σταυρῷ του κατήργησας, τὴν τοῦ
ξύλου κατάραν· ἐν τῇ ταφῇ σου ἐνέκρω-
σας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος· ἐν δὲ τῇ ἐγέρσει
σου, ἐφώτισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· διὰ
ταῦτό σοι βοῶμεν· Εὐεργέτα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν δόξα σοι.

Ηνοίγησάν σοι Κύριε, φόβῳ πύλαι θανάτου·
πυλωροὶ δὲ Ἄδου ἰδόντες σε ἐπτήξαν· πύ-
λας γὰρ χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλὸς σιδη-
ραῦς συνέθλασας, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκο-
τούς, καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς
ἡμῶν διέρρηξας.

Τὸν σωτήριον ὕμνον ᾄδοντες, ἐκ στομάτων
ἀναμελῶμεν· δεῦτε πάντες ἐν οἴκῳ Κυ-
ρίῃ, προσπέσωμεν λέγοντες· Ὁ ἐπὶ ξύλῳ σταυ-
ρωθεὶς, καὶ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, καὶ ὢν ἐν κόλποις
τοῦ Πατρὸς, ἱλασθήτι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.. Θεοτοκίον.

Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, τῆς χάριτος
ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βλάβη οὐκ ἐκαίετο
καταφλεγόμενη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ
παρθένας ἔμενας· ἀντὶ στυλοῦ πυρός, δικαιο-
σύνης ἀνέτειλεν ἥλιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός,
ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα

Η Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτήρ, ἀπάσαν
ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀνεκαλέσω
τὸ ἴδιον πλάσμα· Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Διὰ ξύλου Σῶτερ κατήργησας, τὴν τοῦ ξύ-
λου κατάραν· κράτος θανάτου τῇ ταφῇ
σου ἐνέκρωσας· ἐφώτισας δὲ τὸ γένος ἡμῶν τῇ
ἐγέρσει σου· διὸ βοῶμέν σοι· Ζωοδότα Χριστέ,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι..

Εν τῷ σταυρῷ Χριστέ, φανείς καθηλωμένους,
ἡλλοίωσας κάλλος κτισμάτων· καὶ τὸ μὲν
ἀπ' ἀνθρώπων στρατιῶται δεικνύμενοι, λόγχῃ πλευ-
ράν σου ἐκέντησαν· Ἑβραῖοι δὲ σφραγίσαι τάφον
ἠτήσαντο, τὴν σὴν ἐξουσίαν ἐκ ἐπιστάμενοι. Ἀλλ'
ὁ δι' οἴκτον σπλάγχνων σου καταδεξάμενος τα-
φήν, καὶ τριήμερος ἀναστὰς, Κύριε δόξα σοι.

Ζωοδότα Χριστέ, ἐκουσίως πάθος ὑποστάς
διὰ θνητῆς, ἐν Ἄδῃ δὲ κατελθὼν ὡς δυνα-
τὸς, τοὺς ἐκεῖ τὴν ἔλευσιν μένοντας τὴν σὴν,
ἀφαρπάσας ὡς ἐκ χειρὸς κραταιᾶ, Παράδεισον
ἀντ' Ἄδου οἴκειν δεδώρησαι· διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς
δοξαζούσι τὴν σὴν τριήμερον ἔγερσιν, δώρηται
ἱλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω θαύματος καινοῦ, πάντων τῶν παλαι-
οτάτων! τίς γὰρ ἔγνω Μητέρα, ἀνὴρ
ἀνδρὸς τετοκυῖαν, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν
τὸν ἀπάσαν τὴν Κτίσιν περιέχοντα; Θεοῦ ἐξ
βουλή τὸ κυθέν· ὃν ὡς βρέφος Πάναγνε σαῖς
ὠλέναις βασιάσασα, καὶ μητρικὴν παρρησίαν
πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα
ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ
σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀπολυτίκιον.

Οτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ Ζωὴ ἡ
ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας τῇ
ἄσραπῃ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τε-
θνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πα-
σαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον·
Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ
σα Θεότοκε μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφρα-
γισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μητὴρ
ἐγκώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν·
αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ Κυριακῇ Πρωί.

Εἰς τὸ Μεσονύκτικον.

Κανὼν Τριαδικός, οὗ ἡ Ἀκροσιχίς·
Τὸ τρισσὸν ὕμνῳ τῆς Θεαρχίας σέλας.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέβρωσε.

Τὴν τρίτην καὶ μίαν ἀρχικὴν, φύσιν τῆς
Θεότητος, ἀσματοικῶς ἀνυμνήσωμεν, λέ-
γοντες· Τοῦ ἐλέους πέλαγος ἀνεξάντλητον,
αὐσιῶδες ὡς ἔχουσα, σὲ τοὺς προσκυνοῦντας
φρούρησον, καὶ σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Ο πηγὴ καὶ ρίζα πεφυκώς, ὁ Πατὴρ ὡς αἷτιος, τῆς ἐν Υἱῷ καὶ ἀγίῳ σου Πνεύματι, συμφυοῦς Θεότητος, τὸ τρισήλιον τῇ καρδίᾳ μου πῆγασον σέλας, καὶ μεθέξει λάμπρυνον, σῆς Θεουργοῦ ἐλλάμψεως.

Τριφεγγὴς Μονὰς Θεαρχικὴ, πᾶσαν διασκέδασον, ἀμαρτιῶν καὶ παθῶν μου τὴν ζώφωσιν, φωτεινῶν ἀκτίνων σου, γλυκυτάταις ἐν μετουσίαις, καὶ ποιήσον σοῦ τῆς ἀπροσίτου, δόξης με ναόν, καὶ σκηνὴν ἄχραντον.

Θεοτοκίον.

Ροῦν τὸν πρὶν τῆς φύσεως ἡμῶν, πεπονθυίας ἄτοπον, καὶ πρὸς φθορὰν ὀλισθησάσης Ἀχραντε, σαρκωθείς ἐν μήτρᾳ σου, ὁ Θεὸς Λόγος, φιλανθρώπως ἀνέσειλε, καὶ τὴν Θεαρχίαν τρίφωτον, ἡμᾶς ἐμυσαγώγησεν.

ᾠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίξεως.

Ισότητι τῆς φύσεως Θεαρχία, ὁμότιμον δοξάζω σε τοῖς προσώποις· ζωὴ γὰρ ἐκ ζωῆς σὺ προελθοῦσα, ἀρρέυζως πέφυκας, εἰς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Σὺ Τάξεις τὰς αὐλούς καὶ ἑρανοῖς, ὑπέστησας ὡς ἔσοπτρα τοῦ σοῦ κάλλους, Τριάς ἡ ἀδιαίρετος μοναρχία, ὑμνεῖν ἀπαύτως σε· ἀλλὰ καὶ νῦν ἡμῶν, ἐκ πηλίνου σώματος, δέξαι τὴν αἴνεσιν.

Στερέωσον τῆς Πίξεως ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ πλάτυνον ἀγάπης σου τῷ πελάγει, καρδίαν καὶ διάνοιαν τῶν σῶν θυλῶν, Μονὰς τρισήλιε· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐφ' ᾧ περ ἐλπίζοντες, μὴ αἰσχυνηθῆμεν.

Θεοτοκίον.

Ο πᾶσαν πρὶν ὑπόστασιν οὐσιώσας, τῆς Κτίσεως ἐν μήτρᾳ σου οὐσιώθη, ἀπείρῳ ἀγαθότητι Θεοτόκε, καὶ φῶς τρισήλιον, πᾶσιν ἀνέτειλε, τῆς μιᾶς Θεότητος, καὶ Κυριότητος.

Κάθισμα.

Οτε κατ' ἀρχαίς, τὸν Ἀδάμ διέπλασας Κύριε, τότε τῷ Λόγῳ σου τῷ ἐνυποστάτῳ ἐβόησας εὐσπλαγγχε· Ποιήσωμεν κατὰ τὴν ἡμετέραν ὁμοίωσιν· τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον συμπαρήν δημιουργόν· διὸ βοῶμέν σοι· Ποιητὰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτε πρὸς ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐλθεῖν κατηξίωσε, τότε σου Πάναγνε, τὴν καθαρωτάτην νηδὺν ἐγκατέθηκε· καὶ ἔσωσε διὰ σοῦ τῶν ἀνθρώπων τὸ φύραμα, χαρισάμενος ἅπασιν βασιλείαν οὐρανῶν· διὸ βοῶμέν σοι· Θεοτόκε ἀγνή, χαίρε Δέσποινα.

ᾠδὴ δ'. Ὑμνῶ σε ἀκοῇ.

Νοεῖν σε οὐδὲ τάξεις αὐλοῖ, ἐξισχύουσι τῶν Ἀγγέλων, Τριάς μονὰς ἀναρχε· ἀλλ' οὖν ἡμεῖς πηλὴν γλώττη, τὴν σὴν οὐσιώδη ἀγαθότητα, καὶ ἀνυμνοῦμεν πίσει καὶ δοξάζομεν.

Υπάρχων πλασουργὸς τῆς φύσεως, Παντοκράτορ, τῆς τῶν ἀνθρώπων, πᾶσαν ἐμὴν βλέπεις νῦν, ὡς πανδερκὴς ἀδυναμίαν· διὸ κατοικτείρησον τὸν δοῦλόν σου, καὶ πρὸς ζωὴν βελτίστην ἐπανάγαγε.

Μονάδος ἀρχικῆς ἀσύγχυτα, τρία Πρόσωπα ἀνυμνοῦμεν, ὡς ἰδικῶς ἔχοντα καὶ μερίσως τὰς ὑποστάσεις· ἀλλ' οὖν ἡνωμένα, καὶ ἀμέριστα, ἐν τε βουλῇ καὶ δόξῃ καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε καθαρὸν καὶ ἄχραντον, ἀειπάρθενε Θεοτόκε, ὁ Παντεργὸς εὗρηκε, μόνην σαφῶς ἐκ τοῦ αἵωνος· ἐν ᾧ κατοικήσας ἀνεμόρφωσε, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, ὡς φιλάνθρωπος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Ος ὀλίκως, ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα τῆς σῆς προνοίας, τὰς εἰρηνοδώρους ἀπλῶν ἀκτίνων, καὶ σωτηρίους, Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, φρούρησόν με ἐν τῇ εἰρήνῃ σου· σὺ γὰρ εἶ ζωὴ καὶ εἰρήνη τοῦ σύμπαντος.

Τῷ Μωϋσῇ, ἐν τῇ βιάτῳ ὡς ὥφθης πυρὸς ἐν εἵδει, Ἄγγελος ἐκλήθης Πατὴρ ὁ Λόγος, τὴν πρὸς ἡμᾶς σου προδηλῶν παρουσίαν· δι' ἧς πᾶσι σαφῶς ἀνήγγειλας, κράτος Θεαρχίας μιᾶς τρισυπόστατον.

Η φυσικὴν, συναῖδιον δόξαν προβαλλομένη, μοναρχικωτάτη Τριάς ἁγία, τοὺς ἀνυμνοῦντας ὀρθοδόξῳ σε πίστει, τῆς σῆς δόξης ἰδεῖν ἀξίωσον, ἀναρχον καὶ μίαν αὐγὴν τὴν τρισήλιον.

Θεοτοκίον.

Συνεκτικός, κατ' οὐσίαν ὑπάρχων ὁ Θεὸς Λόγος, πάντων τῶν αἰώνων ἐν τῇ γαστρὶ σου, Παρθενομήτορ, συνεσχέθη ἀφράζως, τοὺς ἀνθρώπους ἀνακαλούμενος, πρὸς τὸ ἐνικόν τῆς μιᾶς Κυριότητος.

ᾠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Θελήτᾳ τῆς ἐλέους ἐλέησον, τοὺς εἰς σὲ πιεζούντας, Θεὲ τρισήλιε· καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Εν ἀφάτῳ πελάγει χρηστότητος, τὴν ἀπειρινόητον τῆς σῆς ἐλλάμψεως, καὶ τρελαμπὲς Θεότητος, φωτοδοτίδα αἴγλην μοι βροῦ βευσόν.

Θεοτοκίον.

Α 'πρὸρρήτως Παρθένε ὁ Ὑψιστος, ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ τὸν ἄνθρωπον, ὀλκῶς ἐνδυσάμενος, καὶ φωτὶ τριλαμπεῖ με κατηύγασε.

Κάθισμα. Εὐσπλαγχνίας.

Εὐσπλαγχνίας τὸ πέλαιος ἡμῖν ὑφαπλώσας, ὑπόδεξαι ἡμᾶς Ἐλεῆμον. Βλέπον εἰς λαὸν τὸν σὲ δοξάζοντα, δέξαι τὰς ὡδαὶς τῶν αἰτουμένων σε, Τριάς μοναὶς ἄναρχε· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν τὸν τῶν ὅλων Θεόν, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐσπλαγχνίας κηύσασα πηγὴν, συμπαθὴς σὺ ὑπάρχεις, ἀγαθὴ Θεοτόκε· σὺ γὰρ τῶν πιστῶν μόνῃ ἀντίληψις, σὺ τῶν λυπουμένων ἢ παρακλήσις· διό σοι νῦν ἅπαντες, ἐν πίστει προσπίπτομεν, εὐρεῖν λύσιν δεινῶν, οἱ πλουτοῦντες μόνῃ σε βοήθειαν.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνοιο χρυσῆς.

Ρυθμίζεις αἰεὶ, τῶν Ἀγγέλων στρατιάς πρὸς ἀτρεψίαν, μόνος ὑπάρχων ἀναλλοιώτος, ὁ τρισυπόστατος Κύριος· δεῖξον ἔν καμῶ τὴν καρδίαν, ἀπερίτρεπτον πάντοτε, πρὸς τὸ δοξάζειν σε θερμῶς, καὶ ἀνυμνεῖν εὐσεβῶς. Δίς.

Χοροὶ νοεροὶ, τῶν αὐλῶν οὐσιῶν ταῖς σαῖς αἰκτῖσι, Θεὲ μονάρχα καὶ τρισήλιε, καταυγαζόμενοι γίνονται, θέσει δευτερεύοντα φωτὰ· ὧν καμὲ ταῖς ἐλλάμψεσι, καὶ μετουσίαις δεῖξον φῶς, ὡς φωτουργὸς τριλαμπῆς.

Θεοτοκίον.

Ιθύνειν ἡμᾶς, καὶ ὑψοῦν πρὸς οὐρανούς μὴ διαλείπης, τοὺς σὲ φιλοῦντας, ὁ δὲ ἄφικτον φιλανθρωπίαν γεγόμενος, ἄνθρωπος ἐν μήτρᾳ Παρθένου, καὶ θείας τὸν ἄνθρωπον, καὶ θρόνῳ δόξης τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος.

ᾠδὴ η'. Ἰνδάλματος χρυσοῦ.

Α 'πρόσιτε Τριάς, συναΐδιε συνάναρχε Θεαρχία, ἡ ἀπαράλλακτος ἐν πᾶσι, πλήν τῶν φωσφόρων ιδιοτήτων, πᾶσαν πονηρίαν κατάργησον, τῶν ἀντικειμένων βυλὴν, καὶ ἐνόχλησιν τῶν Δαιμόνων, ἀβλαβῇ τηρῶν με αἰεὶ, Κύριε πάντων.

Δίς.

Σοφῶς καὶ πανσθενῶς, ἀπερίγραπτε τρισήλιε Μοναρχία, ἡ ὑποστήσασα τὸν Κόσμον, καὶ συντηροῦσα ἐν αἰωβήτῳ τάξει παντελεῖ, ἐνοίκησον τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε ἀσιγήτως, σὺν χοροῖς Ἀγγέλων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοφία τοῦ Πατρὸς, ἀκατάληπτε ἀνέκφραξε Θεοῦ Λόγε, τὴν ἀμετάβλητόν σου φύσιν

οὐκ ἀλλοιώσας, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν συμπαθῶς ἀνέλαβες· καὶ τὴν ἐνιαίαν Τριάδα, ἐδίδαξας πάντας σέβειν, ὡς κυριαρχίαν, ἀπάντων τῶν αἰώνων.

ᾠδὴ θ'. Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου φωστῆρα.

Εκ φωτὸς ἀνάρχου, συνάναρχος Υἱὸς φῶς ἐξανέτειλε, καὶ συμφυὲς φῶς Πνεῦμα ἐκπεπόρευται, ἀπὸρρήτως, θεοπρεπῶς, ἀρρέυσθ τῆς γεννήσεως, πιστευομένης ἅμα δὲ, καὶ τῆς ἀφράστου ἐκπορεύσεως.

Λάμψον τὰς καρδίας, τρισήλιε Θεότης τῶν ὑμνούντων σε, τῷ τριλαμπεῖ φωτὶ σε, καὶ δὸς σύνεσιν, τοῦ ἐν πᾶσι κατανοεῖν, καὶ πράττειν τὸ σὸν θέλημα, τὸ ἀγαθὸν καὶ τέλειον, καὶ μεγαλύνειν καὶ δοξάζειν σε.

Α 'πειρος τῇ φύσει ὑπάρχων ὡς Θεός, ἅπειρον πέλαγος τῶν οἰκτιρμῶν, ὡς ἔχων κατωκτείρησας, Τριάς πρώην, οὕτω καὶ νῦν, οἰκτείρησον τοὺς δούλους σε· καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με Θεέ μου, παντοίας ἐπιτηρείας καὶ κακώσεως, ὁ ἐν τρισὶ Προσώποις ἀνυμνέμενος ἀνέκφραξτος μοναδικός, Θεός καὶ παντοδύναμος, καὶ τὴν σὴν ποιμνὴν φύλαττε, τῆς Θεοτόκου ταῖς ἐντεύξεσι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Ἦχος β'.

Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα· σινδὼν καδαρᾷ, εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Ταῖς μυροφόροις Γυναξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπίστās, ὁ Ἄγγελος, ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγάσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Υπερδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνουμένη σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρ-

χαίαν ἀπόλαυσιν· διό εὐχαριστοῦντες δοξολογῶμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς Πίσεως, ἀνασᾶς παρέσχες πᾶσι, Κύριε δόξα σοι. Δόξα.

Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορὸς, σὺν μυροφόροις Γυναῖξιν ἀγάλλεται συμφώνως· κοινήν γὰρ ἑορτὴν σὺν αὐτοῖς ἑορτάζομεν, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς Ἀναστάσεως· καὶ δι' αὐτῶν φιλάνθρωπε Κύριε, τῷ λαῷ σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἀδὴς ἠχημαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθιναίωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν: Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας δόξα σοι.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή.

Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ σῶμά σου αἱ Γυναῖκες Χριστὸν ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Εν τῷ οὐρανῷ τὰ ὄμματα, ἐκπέμπω μου τῆς καρδίας, πρὸς σέ Σωτήρ· σῶσόν με σὴ ἐπιλάμψει.

Ελέησον ἡμᾶς τοὺς πταίοντάς σοι πολλὰ, καὶ ἐκάστην ὥραν, ὦ Χριστέ μου, καὶ δὸς πρό τελους τρόπους, τοῦ μετανοεῖν σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἀγιαζεῖν, τὸ κινεῖν τὴν Κτίσιν· Θεὸς γὰρ ἐσίν, ὁμοούσιος Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰμὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, τίς ἱκανὸς σῶος φυλαχθῆναι, ἐκ τοῦ ἐχθροῦ ἅμα καὶ ἀνδρωποκτόνου;

Τῷς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μὴ παραδῶς Σῶτερ τὸν σὸν δοῦλον· λέοντος τρόπον κατ' ἐμοῦ κινούνται, καὶ γὰρ οἱ ἐχθροί μου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, ζωαρχία καὶ γέρας· πάντα γὰρ τὰ κτιστά, ὡς Θεὸς ὢν δυναμοῖ, συντηρεῖ ἐν Πατρὶ δι' Υἱοῦ δέ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιοῦτες ἐπὶ Κύριον εἰκόασιν ὄρει τῷ ἀγίῳ· οἱ οὐδαμῶς σαλεύονται, προσβολαῖς τοῦ Βελίαρ.

Εν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, μὴ ἐκτεινάτωσαν οἱ θείως ζῶντες· οὐ γὰρ ἔα Χριστὸς, τῇ ῥάβδῳ τὸν κληρὸν αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, προσπηγάζει πᾶσα σοφία· ἐνθεν χάρις Ἀποστόλοις, καὶ τοῖς ἁθλοῖς κατασέφονται Μάρτυρες, καὶ Προφῆται ὁρώσι. Προκείμενον.

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προσάγματι ὃ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε.

Στίχ. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Τὸν πεντηκοστὸν Ψαλμόν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα ὀπισθεν σελ. 6. Μετὰ ταῦτα ψάλλονται οἱ Κανόνες.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ψχος α'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν βυθῷ κατέβρωσέ ποτε, τὴν Φαραωνίτιδα, πανσρατιάν, ἡ ὑπέροπλος δύναμις·
• σαρκωθείς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξῆλειπεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος·
• ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Τροπάρια.

Ο τοῦ Κόσμου ἄρχων Ἀγαθὲ, ὃ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῇ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γὰρ σοὶ ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου, καὶ ἀσθενὴς διηλεγκται.

Ανθρωπότης τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν Κόσμον ἐληλύθας· τῇ γὰρ Ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε, καὶ ὁρατῆς ἀειπάρθενε Κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίσιν τέτοκας, ὡς νηδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου· ὃ σὺν παρρησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς σὺν τοῖς Εἰρμοῖς:

• Ἀδὼ τὸν αἶνον τῷ φερεσβίῳ Λόγῳ •.

Ὁ Εἰρμός. Ἀτριπτον ἀσυνήθη.

Δύναμις ἀσθενούσιν, ἀνάσας πεσοῦσι, καὶ ἀφθαρσία τοῖς τεθνεῶσι γέγονας Χριστέ, τῆς σαρκὸς τῷ πάθει σου· ὅτι δεδοξασται.

Ω κτεῖρε τὴν πεσῦσαν, εἰκόνα καὶ ἀνέστησε, συντριβεῖσαν, ὁ πλαστουργὸς Θεὸς καὶ καινουργός, νεκρωθεὶς, ὃ γέγονεν ὅτι δεδοξασται.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,

οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

« Ἄδω τὸν αἶνον τῇ φερεσβίῳ Κόρῃ »

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Α ὕλος πάλαι κλίμαξ, καὶ ξένως χερσωθεῖσα, ὁδὸς θαλάσσης, τὴν σὴν ἐδήλῃ γέννησιν Ἀγνὴν ἣν ὑμνοῦμεν ἅπαντες, ὅτι δεδοξασται.

Δ ὕναμις τοῦ Ὑψίστου, Ὑπόστασις τελεία, Θεοῦ Σοφία, σωματωθεῖσα Ἀχραντε ἐκ σοῦ, τοῖς βροτοῖς ὠμίλησεν ὅτι δεδοξασται.

Ω δευσε διὰ πύλης, ἀθάτου κεκλεισμένης, τῆς σῆς νηδύος, δικαιοσύνης Ἥλιος Ἀγνή, καὶ τῷ Κόσμῳ ἔλαμψεν ὅτι δεδοξασται.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε** ξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὥσεί κρίνον Κύριε,
» ἡ τῶν ἐθνῶν στερεύσασα, Ἐκκλησία τῇ
» παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἑστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Τροπάρια.

Η Κτίσις ἐν τῷ πάθει σε, ἡλλοιῆτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα θείῳ νεύματι.

Ε κ' χοὸς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρὶ σου ἐπλάσας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβαὶς εἰς Ἀδὴν συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πιστεῖ σέβομεν.

Κανὼν Σταυροαν. Τόξον συνετρίβη δυναστῶν.

Ο πάντων ἐπέκεινα Χριστὸς, ἡλάττωται βραχὺ, τῷ πάθει τῷ τῆς σαρκὸς, τῆς Ἀγγέλων φύσεως.

Νεκρὸς μετ' ἀνόμων λογισθεὶς, ἐκλάμπων Γυναίξι, στεφάνῳ δόξης Χριστέ, ὥφθης τῆς Ἐγέρσεως.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ο χρόνου ἐπέκεινα παντός, ὡς χρόνων Ποιητὴς, ἐκ σοῦ Παρθένε ἐκὼν, βρέφος πεπλαστούργηται.

Νηδὺν πλατυτέραν ἑρανῶν, ὑμνήσωμεν πιστοί· δι' ἧς Ἀδάμ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, χαίρων πεπολίτευται.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε** λήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς, οὐκ
» Ἀγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρ-

» κωμένος, καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον·

» διὸ κραυγάζω σοι: Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Τροπάρια.

Παρίστασαι ὡς κριτὸς ὁ Θεός μου τῷ βήματι, οὐ κραυγάζων Δέσποτα, κρίσιν ἐνάγων τοῖς ἔθνεσιν, ἣν διὰ τοῦ πάθους σου, τῇ Οἰκουμένῃ εἰργάσω σωτηρίαν Χριστέ.

Τῷ πάθει σου, τοῦ ἐχθροῦ αἱ ῥομφαῖαι ἐξέλιπον· τῶν ὑπεναντίων δέ, ἐν τῇ εἰς Ἄδην καθόδῳ σου, πόλεις καθηρέθησαν, καὶ τοῦ τυράννου τὸ θράσος καταβέβληται.

Θεοτοκίον.

Σ ἐλιμένα, σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα· σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἀκήκοα Κύριε, τὴν ἔνδοξόν σου.

Γ δῶσα ἐν ξύλῳ σε, Χριστέ παγέντα Παρθένος, ἡ ἀνωδίως σε κηῖσας, τὰς μητρικὰς οἰκίας ὑπέμεινε.

Νενίκηται θάνατος, νεκρὸς σκυλεύει Ἄδου τὰς πύλας· τοῦ παμφάγου γὰρ ῥαγέντος μοι, τὰ ὑπὲρ φύσιν πάντα δεδώρηται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Γ δὲ ὑπερύψωται, τὸ θείον ὄρος οἴκῳ Κυρίῳ, ὑπεράνω τῶν Δυνάμεων, ἡ Θεομήτωρ ἐμφανέστατα.

Νομίμων τῆς φύσεως, Παρθένε ἄτερ μόνη τεκοῦσα, τὸν δεσπόζοντα τῆς Κτίσεως, κατηξιώθης θείας κλήσεως.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ** εσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας,
» Χριστέ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα,
» τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ
» νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Τροπάρια.

Ως κέδρος Χριστέ, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα συνέτριψας, ἐκουσίως Δέσποτα, ἐν τῇ κυπαρίσσῳ ὡς ἠυδάκησας, καὶ τῇ πεύκῃ καὶ κέδρῳ, σαρκὶ συνανυψούμενος.

Ε ν' λαίκῳ Χριστέ, κατωτάτῳ ἔθεντό σε, ἅπνουν νεκρόν· ἀλλ' οἰκίῳ μῶλωπι, ἐπιλεησμένους τραυματίας Σωτὴρ, τῆς ἐν τάφοις ὑπνοῦντας, σεαυτῷ συνεξανέστησας.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει τὸν σὸν, Υἱὸν καὶ Κύριον, Παρθένε Ἀγνή, αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν, εἰρηνικὴν δωρήσασθαι.

Κανὼν Σταυροαν. Ὁ ἄνθραξ τῷ Ἡσαΐα.

Νηστεύειν ἀπανηγάμενος, Ἀδάμ γεύεται, θανατηφόρῳ τοῦ ξύλου ὁ πρότερος· ἀλλὰ τούτου τὴν ἀμαρτίαν ἐξαφανίζει, σταυρωθεὶς ὁ δεύτερος.

Τὴν φύσιν παθητὸς, καὶ θνητὸς γέγονας, ὁ ἀπαθὴς τῇ αὐτῇ Θεότητι, ἀφθαρτίσας νενεκρωμένους Χριστέ, κευθμώνων Ἄδου ἐξάνεστησας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Νεφέλαι τῆς εὐφροσύνης, γλυκασμὸν ῥάνατε, τοῖς ἐπὶ γῆς, ὅτι παιδίον δεδοται ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθεὶς Θεὸς ἡμῶν.

Τῷ βίῳ καὶ τῷ σαρκίῳ μου, τὸ φῶς ἔλαμψε, καὶ τὸ στυγνὸν τῆς ἀμαρτίας ἔλυσεν, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς Παρθένου, ἄνευ σποράς σωματωθεὶς ὁ Ὑψιστος.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
• ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐ-
• πικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθοράς ὁ Θεός με
• ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Ως κακῆργος ὁ Δίκαιος κέκριται, καὶ μετὰ ἀνόμων τῷ ξύλῳ προσήλωται, τοῖς ὑπευθύνοις ἄφεσιν, τῷ οἰκείῳ δωρθέμενος αἵματι.

Δι' ἐνὸς μὲν ἀνθρώπου τοῦ πρώτου Ἀδάμ, πάλαι εἰς τὸν Κόσμον εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, καὶ δι' ἐνὸς Ἀνάστασις, τοῦ Υἱοῦ τῆς Θεοῦ πεφανέρωται.

Θεοτοκίον.

Α'πειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαϊωνίζεις παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Κανὼν Σταυροαν. Ἦχου ῥημάτων.

Φύλακας ἔθου τῷ πταίσαντι, τὰ Χερουβὶμ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς· ἀλλ' ἰδόντα σε τὰς πύλας ἤνοιξαν· ὥφθης γὰρ ὁδοποιῶν, τῷ Ἀγῇ Παράδεισον.

Ερῆμος Ἄδης καὶ ἄπορος, διὰ θανάτου γέγονεν ἐνός· ὃν πολὺν γὰρ πλοῦτον ἐθησαύρισεν, εἰς ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, ὁ Χριστὸς ἐκένωσεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Φύσις ἀνθρώπων δουλεύουσα, τῇ ἀμαρτίᾳ Δέσποινα ἀγνή, διὰ σοῦ ἐλευθερίας ἔτυχες γὰρ Υἱὸς ὡς ἀμνός, ὑπὲρ πάντων τέθυται.

Ε'πιβώμεθα πάντες, σὲ τὴν ἀληθῇ Μητέρα τοῦ Θεοῦ· Παροργίσαντας οἰκέτας λυ-

τρωσαι· μόνη γὰρ πρὸς τὸν Υἱόν, παρρήσιαν κέκτησαι.

Κοντάκιον. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Α'νέστης Σωτὴρ, ἐκ τάφου Παντοδύναμε, καὶ Ἄδης ἰδὼν, τὸ θάυμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ Κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἀδάμ συναγάλλεται, καὶ Κόσμος Σωτὴρ μου ἀνυμνεῖ σε αἰεὶ.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντας συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτὴρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ Ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Ἀέγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θάυμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα Κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, φιλόνηρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξαζόμεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, καὶ Κόσμος Σωτὴρ μου ἀνυμνεῖ σε αἰεὶ.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**'ντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
• ράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπι-
• σε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι παισί,
• δρόσον τὴν τῆς Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημένος
• καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Οὐκ ἔφερες Δέσποτα δι' εὐσπλαγχνίαν, θανάτῳ τὸν ἄνθρωπον, καθορᾶν τυραννοῦμενον, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἰδίῳ Αἵματι, ἄνθρωπος γενόμενος, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ιδόντες σε ἔπτηξαν ἡμφιεσμένοι, στολὴν ἐκδικήσεως, οἱ πυλωροὶ τοῦ Ἄδου Χριστέ· ἀγνώμονα τύραννον, οἰκέτην Δέσποτα, ἦλθες γὰρ χειρώσασθαι, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Α'γίων Ἀγίαν σε κατανοῶμεν, ὡς μόνην κυήσασαν Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, Παρθένε ἀμολυντε, Μητὴρ ἀνύμφευτε· πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ θείῳ τόκῳ σου.

Κανὼν Σταυροαν. Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν.

Ε'κρινε τὸν προπάτορα πάλαι, ἐν τῇ Ἐδέμ παρακοή· ἀλλ' ἐκουσίως ἐκρίθη, τῷ παραβάντι λύων τὸ ἔγκλημα, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σέσωκας τὸν τρωθέντα τῇ γλώσσει, τῇ ἰοδό-
λῳ ἐν Ἐδέμ· τὸ ἐθελούσιον δῆγμα, τῷ ἐ-
κουσίῳ πάθει ἰάσω γὰρ, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πα-
τέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Βαίνοντα ἐν σκιά με θανάτου, ἀνεκαλέσω πρὸς τὸ φῶς, τὸν σκοτεινόμορφον Ἄδην, τῇ ἀστραπῇ βαλὼν τῆς Θεότητος, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Εώρα ἐν νυκτὶ Ἰακώβ μὲν, ὡς ἐν αἰνίγματι Θεὸν σεσαρκωμένον, ἐκ σοῦ δὲ ἐν φρυκτωρίᾳ ὥφθη τοῖς μέλπουσιν: Ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σύμβολα τῆς ἐν σοὶ ἀπορρήτου, προκαταγγέλλων συμπλοκῆς, τῷ Ἰακώβ προσπαλαίει, δι' ἧς ἐκὼν ἠνώθη ἀνθρώποις Ἀγνή, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Βέβηλος ὁ μὴ ἓνα κηρύττων, τὸν τῆς Παρθένου σε Υἱόν, τῆς παννυμνήτου Τριάδος, καὶ ἀδιστακτῶ γνώμη καὶ γλώσση βοῶν: Ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**αίμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαθυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ πιστὴς δροσίζουσα, ψάλλοντας: Εὐλογεῖ-
» τε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Αἵματι Χριστέ, τῷ σῷ πεφοινιγμένην, τὴν τῆς σαρκός σου καθορῶντα στολήν, ἐν τρόμῳ ἐξίσταντο, τὴν πολλὴν μακροθυμίαν σου, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα κράζοντα: Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Σύμου τὸ θνητόν, ἐνέδυσας Οἰκτίρμον, ἀθανασίαν τῇ ἐγέρσει σου· διὸ ἀγαλλόμενος, εὐχαρίστως ἀναμέλπει σοι, ὁ ἐκλεκτὸς λαὸς Χριστέ κράζων σοι: Κατεπόθη ὄντως εἰς νίκος ὁ θάνατος.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ, θειανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπύρως συνέλαβες, καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας, Θεογεννητορ πάντα γνε· ὅθεν σε σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Κανὼν Σταυροῦ. Ἰνδαλματος χρυσοῦ.

Ωράθης ἐν Σταυρῷ, καθηλούμενος ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει· ἐκὼν ἐτάφης δὲ, καὶ τριήμερος ἐξανέστης, καὶ ἐλυτρώσω πάντας τοὺς βροτοὺς φιλάνθρωπε, πίστει μελωδοῦντας: Ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψύτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λυτρεῖσαι τῆς φθορᾶς, ὑπελθὼν τὰ καταχθόνια, Θεοῦ Λόγε, ὅνπερ διέπλασας δυνάμει σου, Χριστέ μου θεία, καὶ ἀφθαρτίσας, δόξης

αἰδίου μέτοχον, τῆς σῆς ἀπειργάσω: Ὑμνεῖτω κραυγάζοντα πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψύτω Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ωράθης ἐπὶ γῆς, διὰ σοῦ καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη, ὁ ἀγαθότητι ἀσύγκριτος, καὶ δυνάμει, ὃ μελωδοῦντες πάντες οἱ πιστοὶ κραυγάζομεν: Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψύτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κυρίως σε Ἀγνήν, καταγγέλλοντες δοξάζομεν Θεοτόκε· σὺ γάρ τὸν ἓνα ἀπεκύησας, τῆς Τριάδος σεσαρκωμένον, ὃ σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι πάντες μελωδοῦμεν. Ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψύτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέ-
» φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
» τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν παννύμνητον, Θεο-
» τόκον μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ως ἐν Παραδείσῳ φυτευθὲν, ἐν τῷ Κρανίῳ Σωτήρ, τὸ τρισόλβιον ξύλον τοῦ σοῦ ἀχράντου Σταυροῦ, αἵματι καὶ ὕδατι θείῳ, ὡς ἐκ πηγῆς τῆς θείας πλευρᾶς σου, Χριστέ ἀρδευόμενον, τὴν ζωὴν ἡμῖν ἐξήνθησε.

Καθεῖλες δυνάστας, σταυρωθεὶς ὁ Παντοδύναμος, καὶ τὴν κάτω κειμένην, ἐν τῇ τῷ Ἄδῃ φρουρᾷ, φύσιν τῶν ἀνθρώπων ὑψώσας, τῷ πατρικῷ ἐνίδρυσας θρόνῳ· μεθ' ἧς σε ἐρχόμενον, προσκυνοῦντες μεγαλύνομεν.

Τριαδικόν.

Μονάδα τρισάριθμον, Τριάδα ὁμοούσιον, ὁρθοδοξῶς ὑμνοῦντες, πιστοὶ δοξάσωμεν, ἄτμητον ὑπέρθεον φύσιν, τρισσοφεγγῇ, ἀνέσπερον αἴγλην, τὴν μόνην ἀκήρατον, τὴν τὸ φῶς ἡμῖν ἐκλάμπουσιν.

Κανὼν Σταυροῦ. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Εν μέσῳ τῶν καταδίκων, ὡς ἄμνος ἀνηρτήθης, Χριστέ ἐπὶ Κρανίου τοῦ Σταυροῦ· λόγῃ πλευρὰν ἐκκεντούμενος, τὴν ζωὴν ἐδώρῃσω, ἡμῖν τοῖς χοϊκοῖς ὡς ἀγαθός, τοῖς ἐν πίστει τιμῶσι τὴν θείαν σου Ἀνάστασιν.

Τὸν τῷ ἰδίῳ θανάτῳ, τοῦ θανάτου τὸ κράτος, δυνάμει καταργήσαντα Θεόν, πάντες πιστοὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι τῆς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς συνεξανέστησε, καὶ τοῖς πᾶσι παρέχει, ζωὴν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὅλος ὑπάρχεις ἔφεις.

Πᾶν δὸς ἰσχύος δέδοται, φύσει τῇ σαθρᾷ, Λόγος Θεοῦ, ἐν μήτρᾳ σου Ἀγνή, καὶ ταύτην ἀνέστησε, πρὸς Ἄδην ὀλισθήσασαν· διό σε Πάναγνε, ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἦν ἡρετίσω Δέσποτα, δέξαι συμπαθῶς, πρέσβιν Μητέρα, σὴν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σὺ τῆς χρηστότητος, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται, ἵνα σε ἅπαντες, ὡς εὐεργέτην μεγαλύνωμεν.

Εἰς τοὺς Ἀΐνους, Στιχ. Ἀναστάσιμα. Ἦχος β΄.

Πᾶσα πνοή, καὶ πᾶσα Κτίσις, σέ δοξάζει Κύριε, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ τὸν θάνατον κατήργησας, ἵνα δείξης τοῖς λαοῖς, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ὡς μόνος φιλόνητος.

Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι, πῶς οἱ στρατιῶται ἀπώλεσαν, τηρῶντες τὸν Βασιλέα; διὰ τί γὰρ ὁ λίθος οὐκ ἐφύλαξε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς; ἢ τὸν ταφέντα δότωσαν, ἢ ἀναξάντα προσκυνεῖτωσαν, λέγοντες σὺν ἡμῖν: Δόξα τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Χαίρετε λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε· Ἀγγελος ἐκάθισεν εἰς τὸν λίθον τοῦ μνήματος· αὐτὸς ἡμᾶς εὐηγγελίστατο εἰπών: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, καὶ ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα εὐωδίας. Χαίρετε Λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Αγγελος μὲν τὸ Χαῖρε, πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως Κύριε, τῇ Κεχαριτωμένῃ ἐκόμισεν· Ἀγγελος δὲ τὸν λίθον τοῦ ἐνδόξου σου μνήματος ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐκύλισεν. Ὁ μὲν, ἀντὶ τῆς λύπης, εὐφροσύνης σύμβολα μηνύων, ὁ δὲ, ἀντὶ θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν. Διὸ βοῶμέν σοι: Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων Κύριε δόξα σοι.

Ἑτέρα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Εῤῥάνα μύρα μετὰ δακρῶν, ἐπὶ τὸ μνημά σε αἱ Γυναῖκες, καὶ ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα αὐτῶν, ἐν τῷ λέγειν: Ἀνέστη ὁ Κύριος.

Αἰνεσάτωσαν ἔθνη καὶ λαοί, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἐκουσίως δι' ἡμᾶς σταυρὸν ὑπομείναντα, καὶ ἐν τῷ Ἄδῃ τριήμερεύσαντα· καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτοῦ, τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, δι' ἧς πεφώτισται πάντα τὸ Κόσμον τὰ πέρατα.

Εσταυρώθης, ἐτάφης Χριστέ, ὡς ἡβηλήθης, ἐσκύλευσας τὸν θάνατον, ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης, δωρούμενος τῷ Κόσμῳ ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Οὕτως παρὰ νομοῖς, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μείζονος ἡμᾶς θαύματος ἡξιώσατε· ἔχου-

σι τὴν γνῶσιν οἱ φύλακες· σήμερον προῆλθε τὸ μνήματος λέγοντες· πρὸς οὓς ὑμεῖς: Εἶπατε, ὅτι, ἡμῶν κοιμωμένων, ἦλθον οἱ Μαθηταί, καὶ ἔκλεψαν αὐτόν. Καὶ τίς κλέπτει νεκρὸν, μάλιστα δὲ καὶ γυμνόν; Αὐτὸς ἀνέστη αὐτεξουσίως ὡς Θεός, καταλιπὼν καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτῷ. Δεῦτε ἴδετε Ἰηδαῖοι, πῶς ἐδιέρρηξε τὰς σφραγίδας, ὁ τὸν θάνατον πατήσας, καὶ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, τὴν ἀτελεύτητον ζωὴν δωρούμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ Ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ μετ' αὐτὴν τὸ Τροπικόν, Σήμερον σωτηρία τῷ Κόσμῳ γέγονεν, ὡς καὶ ἐν τῇ προλαβούσῃ Κυριακῇ τοῦ Α΄ Ἦχου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Τὴν φωνὴν σοι προσάγομεν, τοῦ Ληστοῦ καὶ βοῶμέν σοι: Μνήσθητι ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν Σταυρὸν σοι προσάγομεν, εἰς πταισμάτων συγχώρησιν· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν κατεδέξω φιλόνητος.

Προσκυνούμεν σου Δέσποτα, τὴν ταφὴν καὶ τὴν ἔγερσιν, δι' ὧν ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώσω, τὸν Κόσμον φιλόνητος.

Τῷ θανάτῳ σου Κύριε, κατεπόθη ὁ θάνατος, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου Σῶτερ, τὸν Κόσμον διέσωσας.

Οἱ ἐν σκότει καθεύδοντες, σὲ τὸ φῶς θαυμάζοντες, ἐν τοῖς κατωτάτοις τοῦ Ἄδου, Χριστέ ἐξανέστησαν.

Μυροφόροις ὑπὸντησας, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τοῖς Μαθηταῖς ἐπηγγείλω, εἰπεῖν σοι τὴν ἔγερσιν. Δόξα.

Τὸν Πατέρα δοξάζωμεν, τὸν Υἱὸν προσκυνῶμεν, πάντες καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, πιστῶς ἀνυμνήσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε· Χαῖρε ἡ Θεὸν τοῖς ἀνθρώποις, Παρθένε κηύσασα.

Τῇ Κυριακῇ Ἑσπερας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Δεσποτικά Προσόμοια. Ἦχος β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Δὸς μοι μετάνοίας λογισμόν, δὸς καὶ κατανύξεως πόθον τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἔγει-

ρον ἐξ ὕπνου με δεινῆς πωρώσεως, καὶ τὸ σκότος ἀπέλασον, τὸ τῆς ῥαθυμίας, καὶ τῆς ἀπογνώσεως λῦσον τὴν ζόφωσιν, ὅπως, ἀνανεύσας ὁ τάλας, σοὶ προσκολληθήσωμαι Δόγε, καὶ σὺ τοῖς θελήμασι πορεύσωμαι.

Μόνε εὐδιαλλάκτε Χριστέ, μόνε ὑπεράγαθε Δόγε καὶ ἀνεξίκακε· σοὶ προσπίπτω εὐσπλαγχνε, σὲ ἱκετεύω θερμῶς, σοὶ κραυγάζω δεόμενος: Ἠμάρτηκα σῶσον, σῶσόν με τὸν ἄσωτον τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, ὅπως εὐχαρίστως κραυγάζω: Κύριε, συγχώρησιν δός μοι, καὶ σοῦ τῇ χρηστότητι πορεύσομαι.

Πάντα ἅπερ ἡμάρτον εἰς σέ, λόγοις τε καὶ ἔργοις Θεέ μου, καὶ ἐνθυμήσεσι, πάντα ἐξαγγέλλω σοι, πάντα νῦν λέγω σοι· τὴν ἡμέραν παρῆλθον γάρ, καὶ πάντα τὸν χρόνον, νύκτα δὲ κατέλαβον πλήρης ὑπάρχων κακῶν· ὅθεν σοι προσπίπτω κραυγάζων: Δέσποτά μου, Δέσποτα Σῶτερ, ἡμάρτον, συγχώρησον, καὶ σῶσόν με.

Ἔτερα τῶν Ἀσωμάτων, ὅμοια.

Δεῦτε ἐν ὧδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς προαρχηγούς τῶν Ἀγγέλων ἀνευφημήσωμεν· πάντων γάρ ὡς πρόκριτοι, τῶν ἁσωμάτων Χορῶν, Στρατηγοί, καὶ Ἀρχάγγελοι, ἐκλήθησαν ἅμφω· ἄρχων γὰρ τῆς χάριτος ὁ Γαβριήλ πεφυκῶς, νόμος, καὶ τῶν πρὸ Μωϋσέως, ἔξαρχος γνωρίζεται αὐθις, ὁ τῶν Ἀρχαγγέλων ἀρχηγὸς Μιχαήλ.

Εὕγε Ἀσωμάτων ὁ φωστήρ! εὕγε τῆς αὐλῆς χορείας ὃ Ἀρχιστράτηγε, μύστα, καὶ πρωτάγγελε τῶν ἀπορρήτων Θεοῦ, Μιχαήλ παμμακάριστε, αὐτόπτα τῶν ἄνω. Λύτρωσαι δεόμεθα τίς σοὶ προσρέχοντας, πάντων δυσχερῶν καὶ κινδύνων· σὲ γὰρ πρὸς τὸν Κύριον πάντες, εὐμενῇ προστάτην προβαλλόμεθα.

Χαίροις τῶν Ἀγγέλων στρατηγέ, καὶ τῶν ἀπορρήτων ὁ μύστης, καὶ λειτουργέ τοῦ Θεοῦ, ἄρχων καὶ ἀκρότατε, τῶν ἁσωμάτων Χορῶν, Γαβριήλ ὑπερένδοξε· φρικτῶν μυσηρίων, ὧφθης γὰρ διάκονος κρυφιομύστου βουλῆς· σὺ γὰρ τὴν Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους, ἄκραν συγκατάβασιν ἤλθες, ἐπὶ σωτηρίᾳ προαγγέλλων ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ωραν τῆς ἐτάσεως σκοπῶν, φριττω ἐννοῶν μου τὰ πλήθη τῶν παραπτώσεων· τί ἀπολογήσομαι; πῶς διαφεύξομαι, τὴν αἰσχύνην τὴν μέλλουσαν, ἀσώτως βιώσας; ὅθεν Κόρη κράζω σοι θερμῶς ταῖς δάκρυσι: Πλῆνον τῆς ψυχῆς μου τὸν ῥύπον, ἢ τὸν καθαρὸν μαργαρίτην, τὸν Χριστὸν κυήσασα, καὶ σῶσόν με.

Ἀπόσιχα Κατανυκτικά.

Ημάρτον εἰς σέ Σωτήρ, ὡς ὁ Ἄσωτος υἱὸς· δέξαι με Πάτερ μετανοοῦντα, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Κράζω σοι Χριστέ Σωτήρ, τοῦ Τελώνου τὴν φωνήν: Ἰλάσθητί μοι, ὥσπερ ἐκείνω, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Μαρτυρικόν.

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν μὴ ποθήσαντες Ἀθλοφόροι, οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, καὶ Ἀγγέλων συμπόλιται γεγόνاسι. Κύριε, πρεσβείαις αὐτῶν ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αδιόδευτε πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε Παρθένε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ σὺ Ὡῶ καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΠΡΩΤῇ.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσματα Κατανυκτικά.
Ἦχος β'.

Ως κύματα θαλάσσης ἐπ' ἐμέ ἐπανέστησαν αἱ ἀνομίαι μου· ὡς σκάφος ἐν πελάγει ἐγὼ μόνος χειμαῖζομαι, ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν· ἀλλ' εἰς εὐδιον λιμένα οδήγησόν με Κύριε, διὰ τῆς μετανοίας, καὶ σῶσόν με.

Εγὼ ὑπάρχω τὸ δένδρον τὸ ἄκαρπον Κύριε, κατανύξεως καρπὸν μὴ φέρων τὸ σύνολον· καὶ τὴν ἐκκοπὴν πτοοῦμαι, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο δειλιῶ τὸ ἀκοίμητον· διό σε ἱκετεύω, πρὸ ἐκείνης τῆς ἀνάγκης, ἐπίστρεψον καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθεῖς ἀξιώσον ἡμᾶς, Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σέ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριήλ, ὁ τῶν Ἀσωμάτων, Ἀρχιστράτηγος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ελέησόν με, εἶπεν ὁ Δαυῖδ, καὶ γὰρ σοὶ κράζω: Ἠμάρτον Σωτήρ, τὰς ἐμὰς ἁμαρτίας, διὰ τῆς μετανοίας ἐξαλείψας, ἐλέησόν με.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ἐπὶ δυσὶν ἁμαρτήμασιν ὁ Δαυῖδ ἐθρήνει· ἐπὶ μύριοις ἐγὼ πλημμελήμασι βοῶ σοι: Ἐκεῖνος τὴν στρωμνὴν ταῖς δάκρυσιν ἔβρεχεν, ἐγὼ δὲ ῥα-

νίδα μίαν οὐ κέκτημαι· ἀπέγνωσμαι, καὶ δέομαι, ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ πύλη ἡ κεκλεισμένη, δι' ἧς ἡνοίγη ἀνθρώποις, ὁ παῖλαι Παραδείσος.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Α'σωμάτων πανάγιοι χοροὶ, δυσωπεῖτε Θεὸν τὸν ἀγαθόν, καὶ Δεσπότην, φείσασθαι ἡμῶν ἐν ᾧ ῥα τῆς κρίσεως, ῥύσασθαι ἡμᾶς πικρᾶς κολάσεως, δαιμόνων κακώσεως, καὶ παθῶν ἀμαυρώσεως, καὶ πάσης ἀπειλῆς, προσρέχοντας πόθῳ τῇ σκέπῃ ὑμῶν.

Μαρτυρικόν.

Σὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ἔχοντες οἱ Ἅγιοι περιβολὴν ἐν τῷ Κόσμῳ, ταῖς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδῶλων κατήργησαν· αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις ἐλευθέρωσον τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, Σωτὴρ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ποία μήτηρ ἠκούσθη παρθένος; ποία δὲ παρθένος μήτηρ ἐγνωρίσθη; πάντα τὰ σὰ Θεοτόκε παραδόξα· διὰ τοῦτό σε πιστῶς μεγαλύνομεν.

Κανὼν Κατανυκτικὸς, ᾠὴ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ὁ μῦθος δίδω μοι δακρύων, Θεὲ Δόγε. Ἰωσήφ.

Ἦχος β'. ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**εῦτε λαοὶ, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
» τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαν-
» τι, τὸν λαόν, ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων·
» ὅτι δεδοξάσται.

Τροπάρια.

Ο σαρκωθείς, καὶ μὴ δικαίους, ὡς ἔφησας, ἀμαρτωλοὺς καλέσαι δὲ παραγενόμενος, εἰς μετάνοιαν Δόγε, πολλὰ ἡμαρτηκότα δέξαι, καὶ σῶσόν με.

Μόνος ἐγὼ, τῇ ἀμαρτίᾳ δεδύλωμαι, μόνος ἐγὼ τοῖς πάθεσι θύραν ἠνέωξα· Εὐδιάλλακτε μόνε, ἐπίστρεψόν με, σῶσον τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Μαρτυρικά.

Βῆμα τὸ σὸν, στεφνοφοροῦντες παρίστανται, οἱ Ἀθλοφόροι Κύριε, τὰ τοῦ ἀλάστορος ἐνίκησαντες θράση, καὶ τὴν ἀθανασίαν καταπλουτήσαντες.

Ρεῖθρον ἡμῖν, τῶν ἱαμάτων πηγαῖζοντες, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, τὰ ἀναβλύζοντα τῆς σαρκὸς ἡμῶν πάθη, ξηραίνουσι, δυνάμει τοῦ Δείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Η τὴν πηγὴν, τῆς ἀπαθείας κυήσασα, τραυματισθέντα πάθεσι, Κόρη θειάπευσον, καὶ πυρὸς αἰωνίου ἐξάρπασόν με, μόνη Θεοχαρίτωτε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

» Ἄδω τὸν αἶνον τῷ χορῷ τῶν Ἀγγέλων.

» Ὁ Εἰρμός. Ἀτριπτον, ἀσυνήθη.

Α'νθρακας θεοφόρους, τῇ αἴγλῃ πυρσωθέντας τῆς σῆς οὐσίας, τοὺς ἀσωμάτους ἔδειξας Χορὸς, σὲ Χριστὲ δοξάζοντας, ὡς παντοδύναμον.

Δύναμιν ἀφθαρσίας, καὶ δόξαν κεκτημένοι ἀθανασίας, δεδορημένοι Ἀγγελοι Χριστέ, τῇ πρὸς σὲ ἐγγύτητι καταφωτίζονται.

Ωφθησαν λαμπροφόροι, τὴν αὔλῳ δεικνύντες καὶ κατὰ φύσιν, διὰ συμβόλων Ἀγγελοι Χριστέ, αἰσθητῶς τυπούμενοι τὴν καθαρότητα.

Θεοτοκίον.

Τάγματα τῶν Ἀγγέλων, τῷ Τόκῳ σου Παρθένε, τῷ ὑπὲρ φύσιν, ὑπηρετοῦσι χαίροντα Σεμνῇ· τὸν γὰρ τούτων τέτοκας Θεὸν καὶ Κύριον.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Τροπάρια.

Ο μήτραν ὑποδύς Χριστέ ἄφθορον, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι τὴν ψυχὴν μου, μετανοία καينوποίησον, καὶ φωτὸς αἰδίου δεῖξον ἔμπλεων.

Υπήκουσα ἐχθροῦ παραπικραίνοντος, καὶ πᾶσαν ἐτέλεσα ἀμαρτίαν, καὶ ἀφθόνως παρεπύκρυνα, σὲ τὸν μόνον μακρόθυμον, Φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικά.

Σταυρῷ τετειχισμένοι αἱ ἀήττητοι, ὀπλῖται, καὶ Μάρτυρες τοῦ Σωτῆρος, ὡσπερ τείχη κατηδάψισαν, τὰ τῆς πλάνης γενναίως ὀχυρώματα.

Δυναμίει θεϊκῇ τὸ ἀσθενὲς ὑμῶν, γενναῖοι νευρώσαντες Ἀθλοφόροι, τὴν ἰσχύϊν τοῦ πολεμήτορος, παντελεῖ ἀπωλείᾳ παρεδώκατε.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ χρυσοῦν θυμιατήριον, παθῶν μου ἀπέλασον τὸ δυσωδὲς, καὶ στερέωσον κλονούμενον, προσβολαῖς τοῦ δολίου πολεμήτορος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Τόξον συνετρίβη.

Ο φύσει ἀθάνατος Θεός, σοφός δημιουργός, ἐν χάριτι στρατιάς, ἀθανάτους δείκνυσιν. **Ν**ῦν παρεστῶτες ὀρεκτῶν, ἀκρότητι Χριστῷ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς, Ἀγγελοι πρεσβεύσατε.

Θεοτοκίον.

Αρχὴν ὑπὸ χρόνον εἰληφώς, πιστεύεται ἐκ σοῦ, ὁ χρόνων Δημιουργός, Μήτηρ αἰε-παρθενε.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἰμῶ σε· ἀκοὴν γὰρ Κύριε, εἰσακήκοα
• καὶ ἐξέστην· ἕως ἐμοῦ ἦκεις γὰρ, ἐμέ
• ζητῶν τὸν πλανηθέντα· διὸ τὴν πολλὴν σου
• συγκατάβασιν, τὴν εἰς ἐμέ δοξάζω Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Ιλῦι, ἀμαρτίας πέπτωκα, καὶ τὴν ἄνωθεν εὐμορφίαν ἀπώλεσα Κύριε, καὶ δέδοικα τὴν τιμωρίαν· διὸ μετανοίας ὠραιότητι, τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου καταφαίδρυνον.

Δολίαις λαλιαῖς ὁ δόλιος, ἀπὸ σοῦ με ἀπο-συλήσας, κατάβρωμα ἴδιον εἰργάσατο, Θεε τῶν ὅλων· αὐτοῦ τῆς κακίας με ἐξάρπασον, καὶ μετανοίας τρόποις ἀνακάλεσαι.

Ο χρόνος τῆς ζωῆς μου γέγονεν, ἐργασία μοι ἀπωλείας· μιᾷ ῥοπῇ σῶσόν με, ὡς ἔσωσας ποτὲ τὴν Πόρνην, Χριστὲ μεταγνοῦσαν τῇ κελεύσει σε, ἵνα ἡμῶ σε μόνε Ἀναμάρτητε.

Μαρτυρικά.

Υπάρχων καινουργός ὁ ἄνομος, τῆς κακίας ἐθελουσίως, τοὺς τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρας ἠνάγκαζεν, ἀψύχοις σέβας Θεοῖς ἀπονεῖμαι, ἀλλ' ἡμαύρωται· Θεὸν γὰρ μόνον ἔγνω τὸν ποιήσαντα.

Μοναδα τῇ ὑσίου σέβοντες, καὶ Τριάδα τοῖς χαρακτῆρσι, Θεότητα ἄκτιστον, τοῖς κτίσμασιν οὐδόλως σέβας ὑμεῖς, Χριστομάρτυρες ἐνείματε· ὅθεν κολάσεις πάσας ὑπεμείνατε.

Θεοτοκίον.

Σαρκοῦται ἐξ ἀγκῶν αἱμάτων σου, ἀνθρώποις ἐνοῦται θέλων ὁ Κύριος, Ἀχραντε, καὶ δέχεται μετανοοῦντας, τοὺς πρὶν ὑπαχθέντας ἀμαρτήμασι, ταῖς σαῖς λιταῖς αἰεὶ κατακαμπτόμενος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἐνδοξὸν σου.

Γκέτας προσάγω σοι τοὺς Ἀσωμάτους· οὓς περ Οἰκτίρμον, προσδεξάμενος ὡς εὐσπλαγχνος, τῆς ἀμαρτίας με λύτρωσαι.

Νοῖ πλησιάζοντες τῷ παναιτίῳ, Νόες οἱ Θεῖοι, καθαιρόμενοι φωτίζονται, ταῖς ὑπερτάταις νοήσεσιν.

Οἱ Θεῖοι δίακοσμοι τῆς ὑρανίης ταξιαρχίας, Δεῖω Πνεύματι κοσμούμενοι, διαφυλάττονται ἄτρωτοι.

Θεοτοκίον.

Νοήσας σε πόρρωθεν Θεόν, Παρθένε σεσαρκωμένον, ἐν ἀγκάλαις σου βραστάσουςαν, ὁ Ἡσαΐας προκατήγγειλεν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** τοῦ φωτός χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
• ποιητής Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
• προσαγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σε γὰρ
• ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Τροπάρια.

Ο ὁματώσας τυφλοὺς, τὴν τυφλωθεῖσάν μου ψυχὴν, φώτισον ἐπαγρυπνεῖν, ταύτην ἐνισχύων εἰς πράξεις ἀγαθὰς, ὑπνον ἀμελείας τελείως μισήσασαν.

Ιασαι μόνε Σωτῆρ, τὴν πληγωθεῖσάν με ψυχὴν, ἰδήματι τῆς χαλεπῆς ὄντως ἀμαρτίας, ὁ πάλαι τὰς πληγαῖς, τοῦ περιπεσόντος λησαῖς ἰασάμενος.

Μαρτυρικά.

Δῆμος σεπτῶν Ἀθλητῶν, δῆμον ἀνόμων διωκτῶν ἤσχυνε, πολυειδεῖς πόνους ὑπομείνας, καὶ νῦν τοῖς ἱεροῖς δήμοις, τῶν Ἀγγέλων αἰεὶ ἐπαγάζεται.

Αστρα πολύφωτα, μαρμαρυγαῖς ὑπομονῆς πέμποντα, καὶ τῶν πιστῶν ἐν Πνεύματι Δεῖω, φωτίζοντα ψυχὰς, οἱ πεφωτισμένοι ἐδείχθησαν Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Νέον ὡς βρέφος ἡμῖν, τὸν προαιώνιον Υἱὸν τέτοκας, θελητικαῖς δυσὶν ἐνεργείαις, ὑπάρχοντα διπλῆν, ὡς ἄνθρωπον ἅμα, Θεὸν τε Πανάμωμε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ὁ ἄνθρωξ τῷ Ἡσαΐα προσφθείς.

Τῇ Δεῖα τῆς Θεαρχίας προσεχῶς λάμποντα, τὰ Σεραφίμ καὶ Χερουβὶμ λαμπρότητι, σὺν τοῖς Θρόνοις ταῖς ἐπηρμένους, θεομιμήτως τοῖς ἐξῆς φωτίζουσιν.

Ως πάσης φωτοχυσίας χορηγός, ἔσοπτρα φωτοειδῆ, Λόγε Θεοῦ παρήγαγες, τὴν σὴν αἴγλην μετ' εὐφροσύνης, καὶ συντανίας ἀκλινοὺς δεχόμενα.

Θεοτοκίον.

Χαράν σοι τῶν Προπατόρων, σκυθρωπὸν λύουσας, ὁ Γαβριὴλ ὁ ἱερός Ἀρχάγγελος,

οὐρανόθεν καταφοιτήσας, εὐαγγελίζεται σεμνή Θεόνυμφε.

Ὠδὴ εἰς. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
- » ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
- » ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον: Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
- » με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Κατεβλήθην κακία τοῦ ὄφους, καὶ ἐν ἀπογνώσεως κλίνῃ κατὰκειμαι· ὁ παραλύτους ῥήματι, ἀνορθώσας, Χριστέ με ἀνάστησον.

Ριπιζόμενον αὐραὶς τοῦ δράκοντος, καὶ κλυδωνιζόμενον κύμασι πάντοθεν, τῆς ἀμαρτίας σῶσόν με, ὡς τὸν Πέτρον φιλόνηρωπε Κύριε.

Μαρτυρικά.

Υπερβάντες τοὺς ὅρους τῆς φύσεως, ταῖς ὑπὲρ τὴν φύσιν βασάνους ὑπέστητε· διὸ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀγαθῶν ἡξιώθητε Μάρτυρες.

Ως καλοὶ, ὡς ὠραῖοι, ὡς ἔντιμοι, τῷ καλλοποιῷ καὶ ὠραίῳ συνήφθητε, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες, παναοιδίμοι πάντοτε Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Εκ πασῶν γενεῶν ἐξελέξατο, σὲ τὴν καλλονὴν Ἰακώβ ἦν ἡγάπησεν, ὁ Ποιητὴς Πανάμωμε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἦχου ῥημάτων δεήσεως.

Οὐ δέοι τύποι τῆς δόξης σου, τῆς ἀρχιφώτου Δέσποτα Χριστέ, φωτοδόλοις λάμπειν, ἀκτινοφωτοειδεῖς, οἱ Ἄγγελοι, αἰωνίως μένουσι.

Ρώμη τῇ θείᾳ ῥωννύμενα, τὰ Σεραφίμ κραυγάζουσι, φωναῖς ἀσιγήτοις, ὕμνον τὸν τρισάγιον· σέβειν ὑπανοίγουσιν ἡμῖν, φύσιν τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Ομωσεν ὡσπερ ὁ Κύριος, ἐν ἀληθείᾳ παλαὶ τῷ Δαυὶδ, ἐκ γαστρός σου προελθὼν πεπλήρωκε· τέτοκας γὰρ τὸν τῆς γῆς, Κόρη βασιλεύοντα.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**ἰκόνας χρυσεῆς, ἐν πεδίῳ Διερᾷ λατρευο-
- » μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
- » σαν, ἀθεωτάτου προσάγματος· μέσον δὲ πυ-
- » ρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον: Εὐ-
- » λογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Νοὺς ἐκτροπαῖς, καὶ Δαιμόνων προσβολαῖς, μακρὰν γεγένημαι τῶν ἀγκαλῶν σου, ὡς

ὁ Ἄσωτος, πάσης αἰσχύνῃς πληρούμενος· νῦν δὲ ἐπιστρέψας κραυγάζω, ὡς ἐκεῖνος τὸ Ἥμαρτον· μὴ με βδελύξη Ἰησοῦ, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἐμέ.

Θεὸς τοῦ παντός, Νινευίτας, ἀπειλῆς γεννώσης θάνατον, μετανοήσαντας πάλαι ἔσωσας· ὡσαύτως, μόνε Φιλόνηρωπε, τὴν ὑπερβολὴν ἀμαρτίας, μολυνθεῖσαν καρδίαν μου, νῦν ἐπιστρέφουσιν, φρικτῆς ῥύσαι κολάσεως.

Μαρτυρικά.

Επλήγη δεινῶς, ὁ πληγῶσαι βουλευθεὶς ὑμᾶς κακοῦργος, Θεομακάρισοι θεῖοι Μάρτυρες, καὶ ἀνιάτρευτος ἔμεινε· πᾶσι δὲ πιστοῖς ἰατρῆον, αἱ πληγαὶ ὑμῶν ὥφθησαν, τοῖς πληγωθεῖσι προσβολαῖς, τοῦ παλαιοῦ πτερνισοῦ.

Οὐ θήρας πικροῦς, οὐ τυράννων ἀπειλᾶς, οὐ ξίφη τέμνοντα, οὐδ' αἰκίσσεις καὶ τὰ πριζήρια καπεπτοήθητε ὄργανα, ὡς ἐν ἄλλοτρίῳ δὲ πάντα ὑπεμείνατε σώματι, Μεγαλομάρτυρες, διὸ ἐξεφανώθητε.

Θεοτοκίον.

Αὐτοῦ φωτός, οἰκητήριον ἡ σὴ μήτρα γεγένηται, τοῦ φρυκτωρίας θείας γνώσεως, τὴν ἀθεΐαν μειώσαντος, ἄχραντε Θεόνυμφε Κόρη· ὃν ὕμνουντες κραυγάζομεν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν.

Τῷ θρόνῳ τῆς ἀρρήτου σου δόξης, περιχορεύοντες αἰεὶ, οἱ ἐπουράνιοι Νόες, ἐν ἄσωμάτοις σόμασιν ἄδουσιν: Ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ως εἶδον τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, εἰς οὐρανοὺς μετὰ σαρκὸς ἀναφερόμενον, πύλας τὰς οὐρανίους ἡράν σοι ψάλλοντες: Ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νόμου σε τὸ κεφάλαιον Κόρη, καὶ Προφητῶν ὁ Γαβριήλ, ὑποδεικνύων ἐβόα: Ἰδοὺ σὺ τίκεις, μόνη Πανύμνητε, τὸν ὑπέρθεον τῶν Πατέρων, καὶ ἡμῶν Θεὸν εὐλογημένην.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
- » τοῖς Παισὶ συγκαταθάντα, καὶ τὴν
- » φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὕμνεϊ-
- » τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
- » πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Υποπесὼν τῷ πονηρῷ, ταῖς ἐκείνου μηχαναῖς κατεδουλώθην, καὶ ὁρῶν με ὁ πλά-

νος, ἐν ἀπωλείᾳ πολλῇ καυχᾶται· τούτου με ἐξάρπασον ἢ τῶν πλανωμένων, ἐπιστροφή Οἰκτίρμον.

Λύσον ἀλύτοις με δεσμοῖς, τῶν τοῦ σώματος παθῶν κεκρατημένον, ὃ τὰ ἄλυστα λύσας τῶν ἀπ' αἰώνων δεσμά, καὶ τρέχειν πρὸς τρίβους εὐόδωσον, ταῖς σωτηριώδεις, Χριστέ Σωτήρ τοῦ Κόσμου.

Μαρτυρικὰ

Οἱ τῶν παθῶν δημιουργοί, ἐπ' ἐμοὶ τῷ ταπεινῷ πᾶσαν κακίαν ἐτεκτῆναντο ὄντως· τῶν παθημάτων Χριστοῦ, ὡς ὄντες μιμηταί, μακάριοι Μάρτυρες, τῆς τούτων λυτρώσασθέ με βλάβης.

Γόνυ μὴ κάμψαντες γλυπτοῖς, ἐν καμίνῳ αἰκισμῶν, ὥσπερ οἱ Παῖδες, ἐνεβλήθητε πάλαι, καὶ δροσισμῷ θείκῳ, ἀφθέντες, ἀφλεκτοὶ ἐμείνατε, Μάρτυρες ὑμνοῦντες, Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ε'ξασθενήσασαν πολλαῖς, προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ, Θεογεννητορ, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, ταῖς ῥωσικαῖς σου λιταῖς, Παρθένε ὑγίῃ ἀπέργασαι, ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἰνδάλματος χρυσοῦ.

Α'γάματα τῆς σῆς, ἀγαθότητος ὑπέστησας τοὺς Ἀγγέλους, ταῖς ἐντολαῖς σου ἐκτελοῦντας Λόγε ἐν ἰσχυί, καὶ συνεργοῦντας, πᾶσι τοῖς πισῶς κραυγάζουσιν: Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνεῖτω τὸν Κύριον, πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γονίμοις ἀρεταῖς, τὴν οὐράνιον ἐκόσμησας πολιτείαν, ταῖς τῶν Ἀγγέλων καταγαλῖσας ἱεραρχίαις, ταύτην δέχη δέ, Χριστέ μου αἰὲ κραυγάζουσιν: Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνεῖτω τὸν Κύριον, πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γηθόμενοι λαμπρῶς, μελωδήσωμεν τὴν ἔνθεον μελωδίαν, τῶν Ἀσωμάτων ἀνενδότως, καὶ τῷ Δεσπότη θεολογοῦντες, ᾄσμα σὺν αὐτοῖς κραυγάζωμεν: Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνεῖτω τὸν Κύριον, πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εὐθύτης ἢ σοφῶς, τὸ πᾶν διευθύνουσα, ἡγάπησεν ἐπαξίως, σέ τὴν πανάμωμον καὶ πανάχραντον Θεοτόκον, ἀνερμηνεύτως Πάναγνε, ἐν σοὶ σκηνώσασα, ἣν δοξολογοῦμεν: Ὑ-

μνεῖτω τὸν Κύριον, πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω
• σοφία, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
• βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
• Παρθένου, ἀφράδως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, αἵ
• πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Γδοῦ καιρὸς ἐργασίας· τί καθεύδεις ἀφρόνως, ψυχὴ ἐν ἀθυμίᾳ παντελεῖ; ἐγείραι, δάκρυσι φαιδρυνον τὴν λαμπάδα σου· σπεῦσον, ἐγγίξει ὁ Νυμφίος τῶν ψυχῶν· μὴ βραδύνῃς, καὶ μείνης τῆς θείας θύρας ἔξωθεν.

Ωπὼς φρικτὸν σὺ τὸ βῆμα, φανερῶν πᾶσαν πράξιν, γυμνὴν ἐπὶ Ἀγγέλων καὶ βροτῶν! Ὡπὼς δευρὴ ἢ ἀπόφασις, ἣν τοῖς πταίσασι μέλλεις διδόναι! ἐξ ἧς ῥῦσαι με Χριστέ, πρὸ τοῦ τέλους, παρέχων ἐπιστροφῆς μοι δάκρυα.

Μαρτυρικὰ.

Σημειωθέντες τῷ πόθῳ, τοῦ Ἀμνοῦ καὶ Παμένος, οἱ ἐνδοξοὶ καὶ θεῖοι Ἀθληταί, αἵματι θύονται χαίροντες, ὥσπερ ἄκακοι ἄρνες, καὶ πᾶσαν πρωτοτόκων ἀληθῶς, Ἐκκλησίαν ἀγίαν, ἐν οὐρανοῖς φαιδρύνουσιν.

Ηλιακαῖς λαμπηδόσιν, ὡς φωστῆρες δειχθέντες, τῷ φέγγει τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν, πᾶσαν ψυχὴν καταυγάζετε, πάντα ζόφον τῆς πλάνης, διώκετε, γενναῖοι Ἀθληταί· διὰ τοῦτο ἐν πίσει, ἀξίως μακαρίζεσθε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἢ σέ κυοφορήσασα Χριστέ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Μαρτύρων σύλλογος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ὅλος ὑπάρχεις ἔφεσις.

Λευχειμονοῦντες ὥφθησαν, Ἀγγελοι φαιδροί, συμβολικῶς, τοῖς θείοις Μαθηταῖς, τὴν σὴν σαφηνίζοντες δευτέραν παρουσίαν Χριστέ· μεθ' ὧν σε ἅπαντες, θεολογοῦντες μεγαλύνωμεν.

Ως εὐεργέτης ἅπασαν, φύσιν λογικὴν δημιουργεῖς, τῆς πρώτης σου αὐγῆς, δευτέραν λαμπρότητα, Χριστέ μου ὑπεράγαθε· διό σε ἅπαντες, ὑμνολογοῦντες μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον.

Νενοηκῶς σου Πάναγνε, τὸ φωτοειδὲς τῆς παρθενίας, καὶ καταπλαγεῖς, χαράν σοι

ἐθέτησεν ὁ Θεὸς Ἀρχιερατὴς διό σε ἅπαντες ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἀπόσιχα τῶν Αἵνων, Κατανυκτικά.

Τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν ἐννοῶν τὰ ἄτοπα, ἐπὶ τοὺς σου καταφεύγω οἰκτιρμῆς, Τελώνην μιμούμενος, καὶ Πόρνην τὴν δακρύσαν, καὶ τὸν Ἀσωτον υἱόν· διό καὶ προσπίπτω σοι Ἐλεῆμον, πρὶν μὲ καταδικάσης, φεῖσαι μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Τὰς ἀνομίας μου πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ τὴν καρδίαν μου καθαρίσον, ναὸν αὐτὴν ποιῶν τῷ ἁγίου σου Πνεύματος· μή με ἐξουδενώσης ἀπὸ τοῦ σου προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Υπὲρ Χριστοῦ παθόντες μέχρι θανάτου, ὡς ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ψυχὰς μὲν ἔχετε εἰς οὐρανούς ἐν χειρὶ Θεῷ, καὶ κατὰ Κόσμον ὅλον δορυφορεῖται ὑμῶν τὰ λείψανα· Ἱερεῖς καὶ Βασιλεῖς προσκυνοῦσι, καὶ λαοὶ πάντες ἐπαγγαλλόμενοι· συνήθως βοῶμεν: Ὑπνος τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ωσεὶ ἐλαία κατάκαρπος, ἡ Παρθένος ἐβλάστησε σὲ τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, καρποφορεῖν τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Τὴν φωνήν σοι προσάγομεν, τοῦ Λησοῦ, καὶ βοῶμέν σοι: Μνήσθητι ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὰ πολλά μοι ἐγκλήματα, παραβλέψας Φιλάνθρωπε, δεῖξον μέτοχόν με τῆς σῆς, λαμπρότητος, δέομαι.

Τῶν Ἀγγέλων τὰ τάγματα, δυσωποῦσί σε Κύριε, ὑπὲρ πάντων τῶν πιστῶν, τῶν πόθῳ ὑμνούντων σε.

Μαρτυρικόν.

Ταῖς λιταῖς τῶν Μαρτύρων σε, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, ἵλεως ἡμῖν γενεῖ, ἐν ᾧ ῥα τῆς κρίσεως.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα δοξάζωμεν, τὸν Υἱὸν προσκυνήσωμεν, καὶ Πνεῦμα πάντες πιστοί, τὸ Δεῖον ὑμνήσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο καρπὸς τῆς κοιλίας σου, τοὺς καρπῷ ὀλισθήσαντας, τοῦ Παραδείσου Ἀγνή, πολίτας εἰργάσατο.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Μόνε ἀναμάρτητε Χριστέ, μόνε ἀνεξίκακε μόνε, πηγὴ χρηστότητος, ἴδε μου τὴν σένωσιν, ἴδε τὴν θλίψιν μου, καὶ οὐλαῖς τῶν τραυμάτων μου, ἐξάλειψον πάσας, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου σῶσον τὸν δούλόν σου· ὅπως ἀθυμίας τὰ νέφη, πόρρῳ ἐκδιώξας δοξαῖζω, σὲ τὸν ὑπεράγαθον Σωτῆρά μου.

Βλέψον ὦ ψυχὴ μου ταπεινὴ, ἴδε σε τὰ ἔργα ὅποια, εἰσὶ παμβέβηλα, ἴδε σε τὴν γύμνωσιν, φεῦ καὶ τὴν μόνωσιν· καὶ γὰρ μέλλεις χωρίζεσθαι, Θεοῦ καὶ Ἀγγέλων, καὶ πρὸς ἀτελεύτητον ρίπτεσθαι βάσανον. Νῆψον, διεγέρθητι, σπεῦσον, βόησον: Ἠμάρτηκα Σῶτερ, δός μοι τὴν συγχώρησιν, καὶ σῶσόν με.

Σῶμα κατεμόλυνα δεινῶς, ἔφθειρα ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ λογισμοῖς ῥυπαροῖς, πάσας τὰς αἰσθήσεις μου κατετραυμάτισα, ὀφθαλμοὺς ἐβεβήλωσα, ἐσπίλωσα ὦτα, λόγοις γλῶσσαν ἔχρανα, καὶ πάντα ἔχω αἰσχρά· ὅθεν σοι προσπίπτων κραυγάζω: Δέσποτα Χριστέ ἡμαρτόν σοι, ἡμαρτον, συγχώρησον, καὶ σῶσόν με.

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου ὁμοία.

Σπεῦσον ἐξελοῦ με πειρασμῶν, ἐνδοξε Κυρίου Προφήτα, καθικετεύω σε· μάτην γὰρ κενίηται οἱ πολεμῶντές με, κατ' ἐμὲ πικροὶ Δαίμονες, ζητοῦντες ἀρπᾶσαι, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὥσπερ στρουθίον οἰκτρόν· μή με καταλίπῃς εἰς τέλος, γνώτωσαν δὲ μᾶλλον Παμμακάαρ, ὅτι σύ μου πέλεις καταφυγίον.

Στείρας ὁ πανάγιος βλαστός, βλάστημα τερπνὸν τῆς ἐρήμου, ἡ χελιδὼν ἡ τερπνὴ, ἀηδὼν ἡ εὐλαλος, περιερά ἡ χρυσὴ, τὴν σειρεῦσαν πάντοτε, ἀθλίαν ψυχὴν μου, εὐκαρπον ἀνάδειξον, ἀγαθῶν πράξεων, ὅπως ἐκβλασάνουσα στάχυν, τὸν ἐκατοστεύοντα Μάκαρ, ἐνθεον προσάξῃς τὴν αἴνεσιν.

Ρῦσαι αἰωνίου με πυρός, σκότους ἀφεγγοῦς καὶ ἀνάγκης, καὶ πάσης θλίψεως, πάσης ἡκαυχίας τε, πάσης σενώσεως, ἱκετεύω σε Πρόδρομε, καὶ δεῖξον μερίδος, τὸν αὐτοκατάκριτον ὄντα τοῖς πταιίσμασι, Μάκαρ σωζομένων εὐχαῖς σου, ἐνθα τῶν Ἀγίων χορεῖται, καὶ χαρὰ ὑπάρχει ἡ ἀνέκφραστος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θλίψεις, καὶ δεινῶν ἐπαγωγαί, πάθη τε ποι-
κίλα χειμάζει, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν,
Κόρη ἀπειρόγαμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ·
κυβερνήτις μοι φάνηθι, θαλάσση τοῦ βίου, καὶ
τὸν ἐπικείμενον πρᾶυνον κλυδωνά, ὁρμῶ γα-
ληνῶ μετανοίας, καὶ ἀναψυχῆς ὁδηγοῦσα, τὸν
τῇ Δεῖᾳ σκέπη σου προστρέχοντα.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ημάρτον εἰς σέ Σωτὴρ, ὡς ὁ Ἄσωτος υἱός·
δέξαι με Πάτερ, μετανοῶντα, καὶ ἐλέησόν
με ὁ Θεός.

Κράζω σοι Χριστέ Σωτὴρ, τοῦ Τελώνου τὴν
φωνήν· Ἰλασθητί μοι, ὥσπερ ἐκείνω, καὶ
ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἀγίων Μαρτύρων, πρεσβευόντων ὑπὲρ
ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνούντων, πᾶσα
πλάνη πέπαυται, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος,
πίστει διασωίζεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθμι·
Μήτηρ τῆς ζωῆς, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέ-
πην σου.

Τῇ ΤΡΙΤῃ, ΠΡΩΓ.

Εἰς τὸν ὉΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.
Ἦχος β'.

Ε'ννοῶσα ψυχὴ μου, τῆς φρικτῆς ἡμέρας τὴν
ἔτασιν, τρόμαξον τὴν ἀνταπόδοσιν, τῆς
αἰωνίου κολάσεως, καὶ ἐν μετανοίᾳ βόησον δα-
κρύουσα· Ὁ Θεός, ἡμάρτον ἐλέησόν με.

Ε'ρευνῶν με τὸ συνειδὸς τὸ κατὰ κριτον, δει-
λιῶ σου τὸ φοβερόν δικαστήριον Κύριε, ὅτι
οὐκ ἔστιν ἐξ ἔργων σωτηρία· ἀλλ' ὡς ἔχων τὸν
πλῆτον τῆς εὐσπλαγχνίας, οἰκτεῖρξόν με Χρι-
στέ, ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ
ράβδος, ἐξ ἧς ἀσπόρως Θεός βλαστήσας,
ἀνεῖλεν ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ., Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ε'λέησόν με εἶπεν ὁ Δαυῖδ, καὶ γὰρ σοι κράζω·
Ἥμάρτον Σωτὴρ· ταῖς ἐμαῖς ἀμαρτίαις, δια-
τῆς μετανοίας ἐξαλείψας, ἐλέησόν με.

Ε'λέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ἐπὶ δυσὶν
ἀμαρτήμασιν ὁ Δαυῖδ ἐθρήνη· ἐπὶ μυ-
ρίοις ἐγὼ πλημμελήμασι βοῶ σοι· Ἐκεῖνος τὴν
στρωμνὴν τοῖς δάκρυσιν ἔβρεχεν· ἐγὼ δὲ ῥα-
νίδα, μίαν οὐ κέκτημαι· ἀπέγνωσμαι καὶ δέο-
μαι· Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σὺ εἶπες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, μὴ παρίδῃς με δεόμενον, ἀντιλή-
ψεως τῆς παρὰ σοῦ· ἐπὶ σοὶ γὰρ πέποι-
θεν ἡ ψυχὴ μου, ἐλέησόν με.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄφθονον πηγὴν, Ἰορδὰ-
νου κατέδυσας ῥοαῖς Ἰωάννη· ὅθεν ἐκτε-
νῶς καθικετεύω σε, πάθῃσι πολλοῖς καταπον-
τούμενον, πελάγει με τοῦ βίου κατ' ἐκάστην
χαλεπῶς, εὐπροσδέκτοις σὺ εὐχαῖς, ζωῆς πρὸς
λιμένα χειραγώγησον.

Μαρτυρικόν.

Ο φαιδρύνας τοὺς Ἁγίους σου ὑπὲρ χρυ-
σόν, καὶ δοξάσας τοὺς Ὁσίους σου ὡς ἀ-
γαθός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος Χριστέ ὁ Θεός,
τὴν ζωὴν ἡμῶν κυβέρνησον ὡς φιλάνθρωπος,
καὶ τὴν εὐχὴν κατεύθυνον ὡς θυμίαμα, ὁ μό-
νος ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς εἶδε, τίς ἤκουσε Μητέρα τίκτουςαν τὸν
ἑαυτῆς Δημιουργόν; ἀπειράνδρως θηλά-
ζουσαν τὸν διδόντα τροφὴν πάσῃ σαρκί; ὦ
τοῦ θαύματος! θρόνος Χερουβικὸς ἐδείχθη ἡ
γαστήρ σου, Θεοτόκε κεχαριτωμένη· πρέσβευε
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν Κατανυκτικός.

Ἦχος β'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν Μωσέως ὥδην, ἀναλαβοῦσα βόησον
» ψυχὴ· Βοηθός καὶ σκεπαστής, ἐγένετό
» μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεός, καὶ δοξά-
» σω αὐτόν.

Τροπάρια.

Ε'αυτοὺς ἀδελφοί, πρὸ τῆς ἐξόδου κλαύσω-
μεν πικρῶς, ὅπως δάκρυσιν καλοῖς, φύγω-
μεν δάκρυα τιμωρίας, ἔχοντα οὐδὲν τότε ὀ-
φελος.

Μυριάκις Χριστέ, ἐπηγγειλάμην τοῦ μετα-
νοεῖν, καὶ ἀναίσθητον ψυχὴν, ἔχων τοῖς
σφάλμασι περιπίπτω· οἰκτεῖρον Σωτὴρ τὴν
ἀσθενεῖάν μου.

Μαρτυρικά.

Οί βασάνων πυρὰν, ὑπενεγκόντες Δεῖω
δροσισμῶ, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, πυ-

ρὸς γέννης λυτρώσασθέ με, πάθη χαλεπὰ περικείμενον.

Γσχυραὶ κατ' ἐχθρῶν, ἀναδειχθέντες σθένει Δείκῳ, τὴν ἀνίσχυρον αὐτῶν, κατεπαλαίσατε δυναστείαν, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀξιώγαστοι.

Θεοτοκίον.

Φλογοφόρε λαβίς, ἣν Ἡσαΐας ἐβλεψέ ποτε, τὰ ὑλῶδη τῆς ἐμῆς, καρδίας πάθη Θεογεννητορ, φλέξον, καὶ εἰς τέλος ἀφάνισον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Βαπτισὰ τὴν δε τὴν δέησιν προσδέχῃ. Ἰωσήφ.
Ὁ Εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε Χριστοῦ, καταβαπτιζόμενον, διηνεκῶς ταῖς ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τὸν νοῦν μου κυβέρνησον, καὶ τὰ κύματα τῶν παθῶν καταπραΰνον, ὅπως ἐν γαλήνῃ θείᾳ γεγονῶς ὑμνολογήσω σε.

Απορρήτῳ λάμψας φωτισμῷ, ἄστρον ὡς πολύφωτον, τῆς νοητῆς ἀνατολῆς προέδραμες· ὑφ' ἧς καταυγάζεσθαι, τὴν καρδίαν μου Βαπτισὰ καθικέτευε, τὴν ἐσκοτισμένην, πάσαις τῶν Δαιμόνων ἐπιθέσει.

Ποταμῷ τὴν ἄβυσσόν ποτε, Πάνσοφε κατέδυσας, κατακλυσμὸν ἐργαζομένην χάριτι, πάσης παραβάσεως· ἀλλὰ δέομαι, τοὺς χειμάρρους Μακάριε, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ξήρανον ἐνθέῳ μεσιτείᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Τῆς ἀγνῆς Παρθένου συγγενῆς, Μάκαρ ἐχρημάτισας, τῆς τὸν Θεὸν σωματωσάσης Πρόδρομε· μεθ' ἧς σε γεραίρομεν, καὶ δεόμεθα, οἱ τῷ θείῳ τεμένει σου, νῦν περιπολοῦντες, οἰκούς ἡμᾶς ποιήσον τοῦ Πνεύματος.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ
- Θεὸς ἀναδειξόν με, γεωργὲ τῶν καλῶν,
- φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Τροπάρια.

Ραθυμίας νυσταγμῷ, ἐβαρύνθην τὴν ψυχὴν· διέγειρόν με, πρὸς ἐγρήγορσιν Χριστέ, μετanoiάς τοῦ ποιεῖν, τὰ σὰ προσταγμάτα.

Μή με δείξης Ἰησοῦ, ἐν ἡμέρᾳ φοβερά, κατεγνωσμένον, ἀλλὰ πρὸ τελευτῆς, ἐπιστρέψας χαλεπῆς, ῥῦσαι καλᾶσεως.

Μαρτυρικά.

Οἱ τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ, μμησάμενοι καλῶς, ἐνθέοις τρόποις, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ δεινὰ, πάθη ἰάσασθε.

Γνα τῶν ἐν οὐρανοῖς, αἰδίων ἀγαθῶν, ἀξιώσῃτε, πᾶσαν πείραν δεινῶν, Ἀθλοφόροι ἐπὶ γῆς, σερρώως ἠνέγκατε.

Θεοτοκίον.

Γαλουχεῖς μητροπρεπῶς, τὸν τροφέα τοῦ παντός, καὶ φέρεις τοῦτον, ἐν ἀγκαλῆαις Ἀγνῇ, τὸν τὰ σύμπαντα, χειρὶ φέροντα πάντοτε.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίσεως σερεώσας.

Γάτρευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, τὸν νοῦν μου σκοτιζόμενον ἀμελείᾳ, καταύγασον ἐνθέῳ σου μεσιτείᾳ, Κυρίου Προδρόμε, καὶ πάσης ῥῦσαί με, ἐναντίας δέομαι περιζάσεως.

Στειρώσεως ἀπέλυσας τὴν τεκῆσαν, τεχθεῖς Θεοῦ προνοία, σοφὲ Προφῆτα· σειρεύουσιν οὖν ἐργασαὶ καρποφόρον, νῦν τὴν καρδίαν μου, Κυρίου Προδρόμε, ἀρετῶν ἐκφέρουσιν τὰ βλασήματα.

Τὸν πόθῳ σοι δεινόμενον θείον οἶκον, τῆς ἁνῶ κληρουχίας τυχεῖν δυσώπει, τοὺς πίσει τῷ τεμένει σου λειτουργοῦντας, ναοὺς τοῦ Πνεύματος, τοῦ θείου ποιήσον, Βαπτισὰ καὶ Πρόδρομε μεσιτείαις σου.

Θεοτοκίον.

Αγάλλετο ὁ Πρόδρομος ἐν νηδυῖ, φερόμενος μητρῷα, καὶ προσεκύνει, τὸν Κύριον φερόμενον σὴ νηδυῖ, Θεοχαρίτωτε· ὃν καθικέτευε, ἀπὸ πάσης θλίψεως λυτρωθῆναί με.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Τὴν ἐκ παρθένου σου γέννησιν, ὁ Προφῆ-
- τῆς προβλέπων, ἀνεκήρυττε βαῶν: Τὴν
- ἀκοὴν σου ἀκήκοα, καὶ ἐφοβήθην, ὅτι ἀπὸ
- Θαιμᾶν, καὶ ἐξ ὄρους ἀγίου κατασκίου, ἐ-
- πεδήμησας Χριστέ.

Τροπάρια.

Σεσυλημένον με· πάντοθεν, καὶ πτωχεύοντα Λόγε, καθορῶν ὁ δυσμενῆς, τῇ ἀπωλείᾳ μου τέρπεται ὁ δολιόφρων· Κύριε τῆς δόξης, πλουτιστὰ τῶν ἀπόρων, τῆς αὐτοῦ με κακουργίας ἐξελοῦ.

Χεῖρας καὶ ὄμματα Κύριε, κατερρύψωσα πράττων, ἃ οὐ ἔξεστι ποιεῖν, καὶ εἰς ὀργὴν συνεκίνησα τοὺς οἰκτιρμούς σου, καταδαπανήσας τὴν σὴν μακροθυμίαν, ἐπιβλέψας, οἰκτειρόν με Ἀγαθέ.

Μαρτυρικά.

Ως θαυμασὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν Ἀγίοις ὑπάρχει, πειθαρχήσασιν αὐτῷ, καὶ καθελοῦσι τὰ ξόανα τῆς ἀπωλείας, καὶ κληρωσα-

μένοις Παραδείσου τὸ πλάτος, οὐπερ παλαι ἐξεβλήθη ὁ Ἀδάμ.

Ρεῖθροις αἱμάτων Μακάριοι, ἀνεξείλατε λύθρον, προσαγόμενόν ποτε, Δαίμοσι πρᾶσιν ὀλέθριον, ἐπ' ἀπωλεία καὶ φθορᾷ τῶν αὐτοῖς προσαγόντων ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο μακαρίζεσθε αἰεὶ. Θεοτοκίον.

Μεμνημένος ἐν Πνεύματι, Προφητῶν Θεοτόκε, ὁ περιδόξος χορὸς, τὸ ὑπὲρ νοῦν σου μυστήριον ποικιλοτρόπως, τοῦτο προχαράττει, ἱεροῖς ἐν συμβόλοις, ὧν τὸ πέρας καθορῶμεν τηλαυγῶς.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Τοῦ κλίναντος οὐρανούς, καὶ βροτοῖς ὀμιλήσαντος, τὴν κάραν ὑπέκλινας, τῇ δεξιᾷ σου, Πανόλβιε· ἢ με περιφρούρησον, ἐν ταπεινώσει φυλάττων τὴν καρδίαν μου.

Η ἔρημος σέ πολίτην, ἡ ἄβυσσος ἔσχηκε, μακάριε Πρόδρομε· ὅθεν βοῶ σοι: Τὴν ἔρημον πάσης θείας πράξεως, γεγεννημένην ψυχῇ μου περιποίησον.

Νόμον θεῖον ἐκδικῶν, παρανόμως ἀνῆρησαι· διὸ ἱκετεύω σε, παρανομοῦντά με πάντοτε, καὶ δελεαζόμενον, ταῖς τῶν Δαιμόνων ἀπάταις ἐπανόρθωσον.

Δειμάμενος σεαυτὸν, τοῦ Δεσπότη ἀνάκτορον, πρὸς θεῖα σκηνώματα, νῦν μεταδέβηκας Πρόδρομε, ὧν τυχεῖν ἱκέτευε τὸν σοὶ πανάγιον οἶκον ἀνεγείραντα.

Θεοτοκίον.

Επίβλεψον ἐπ' ἐμέ, τὸν νοσοῦντα Πανάμωμε, καὶ λύσον τὰ πάθη μου τὰ χαλεπὰ καὶ δυσίατα, ὅπως μεγαλύνω σε, τὴν μεγαλύναντα ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν ἀχλὺν τῆς ψυχῆς μου, Σωτὴρ μου διασκέδασας, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου κα-
• ταύγασόν με, ὡς μόνος τῆς εἰρήνης Βασιλεὺς.

Τροπάρια.

Αμαρτίας συνάπτω, ἀφρόνως ταῖς ἀμαρτίαις, καὶ ἀνάνευσις οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ μου· οἶμοι! πῶς ὀφθήσομαι Χριστῷ;

Ναυαγήσας ὡς πλοῦν, ἀπώλεσά μου τὸν φόρτον, ὃν μοι δέδωκας Οἰκτίρμον, καὶ νῦν πενόμενος κράζω: Μὴ παρίδης με Χριστέ.

Μαρτυρικά.

Ὡς τὴν δόξαν παριδόντες, τὴν καίτω καὶ πατομένην, οὐρανόθεν Ἀθλοφόροι, κατηξιώθητε δόξης, συνυπάρχοντες Χριστῷ.

Συμπαθείας τῆς πρὸς σάρκα, τὸν νοῦν χωρίζαντες πίσει, τὰς βασάνους οἰκτιροῦσθε ἐρωτικῶς Ἀθλοφόροι, οἰκτιρούμενοι Χριστῷ.

Θεοτοκίον.

Δανιὴλ σε ὄρος μέγα, ἐν πνεύματι ἐθεώρει, Θεοτόκε, ἐξ οὗ λίθος ἀποτμηθεὶς, ἐκλεπτύνει τῶν Δαιμόνων τὰ γλυπτὰ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Ταῖς προχοαῖς, Ἰορδάνου, τὰ ρεῖθρα, τῆς ἀφθαρσίας Πρόδρομε βαπτίσας Χριστὸν, δυσώπει, τὰς ἀναβλύσεις τῶν παθῶν μου ξηρᾶναι, καὶ χειμάρρουν τρυφῆς κληρώσασθαι, καὶ τὴν τῶν Δικαίων τερπνὴν ἀγαλλίασιν.

Η ὅδη θρηνῶ, καὶ συστέλλομαι φόβῳ, καὶ ἀπορίᾳ πάντοτε συνέχομαι, ἐννοῶν μου τὰ πεπραγμένα, καὶ τὴν μέλλουσαν δίκην τὴν φρικώδη· εὐσπλαγχνε Κύριε φεῖσαί μου, τοῦ σοῦ Βάπτιστοῦ παρακλήσεσιν.

Νομοθετῶν, τοῖς λαοῖς σωτηρίαν, ἐν μεταγνώσει Πρόδρομε, πταισμάτων γενησομένην, μέσον τοῦ νόμου καὶ τῆς χάριτος ἔστης· διὰ τοῦτο ἐκδυσωποῦμέν σε, τρόποις μετανοίας ἡμᾶς καταφαίδρυνον.

Δός μοι καιρὸν, μετανοίας ῥαθύμως, τὸν παρελθόντα ὅλον δαπανήσαντα, Εὐεργέτα ἔχων εἰς τοῦτο δυσωποῦντά σε Δόγε, Ἰωάννην τὸν μέγαν Πρόδρομον, καὶ τῆς μετανοίας παγκόσμιον κήρυκα.

Θεοτοκίον.

Επιβουλαῖς, καὶ ἐνέδραις τοῦ πλάνου, ἐθανατώθην Δέσποινα πανάμωμε· ζώωσόν με ἡ τετοκυῖα τὴν Ζωὴν τῶν ἀπάντων, Θεοτόκε τὴν ἐνυπόστατον, ἵνα σε ὑμνῶ εὐσεβῶς τὴν Πανάμωμον.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Β**υθῷ ἀμαρτημάτων συνέχομαι αἰεὶ, καὶ ἐν πελάγει τοῦ βίου χειμάζομαι·
• ἀλλ' ὥσπερ τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ θηρός, καὶ μέ τῶν παθῶν ἀνάγαγε, καὶ διάσωσον
• Σωτὴρ.

Τροπάρια.

Ὡς παλαι Χαναναία κραυγάζω σοι Σωτὴρ, ὅτι θεὸς ἐλέησας με ὀκτεῖρον· ψυχὴν γὰρ πάσχουσαν ἔχω ἐν δεινοῖς, καὶ μὴ ἑαυτῆς εἰς αἴσθησιν βουλομένην νῦν ἐλθεῖν.

Ταράσσει με αἰμέτρων κλυδώνιον παθῶν· ὡς τῇ θαλάσῃ ποτὲ ἐπετίμησας, καὶ ἔσωσας τοὺς αἰγίους Μαθηταῖς, καὶ ἡμεῖς Ἰησοῦ ἀνάγαγε, καὶ διάσωσον Χριστέ.

Μαρτυρικὰ.

Εξέστησαν Ἀγγέλων ἀσώματοι χοροὶ, τὴν καρτερίαν ὑμῶν τὴν ἐν σώματι, καὶ ἤνεσαν τὸν παρέχοντα ὑμῖν, σεπτοὶ Ἀθληταὶ καὶ δύναντες, καὶ καμάτων ἀμοιβὴν.

Ραίνόμενοι αἱμάτων οἰκείων ταῖς ῥοαῖς, καὶ ὀφθαλμοὺς ἐκκεντούμενοι Μάρτυρες, πηγνύμενοι ὑπὸ κρύους χαλεποῦ, πρὸς Θάλασσαν ζωῆς μετέβητε, ἀνυμνοῦντες τὸν Χριστόν.

Θεοτοκίον.

Ος τράπεζα τὸν ἄρτον χωρεῖς τὸν μυστικόν, ἐξ οὗ φαγόντες, οὐκ ἔτι λιμώττομεν Πανύμνητε, οἱ εἰδότες σε Χριστοῦ, τοῦ πάντων Θεοῦ γεννήτριαν, καὶ τροφὸν ὡς ἀληθῶς.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ηφωγὴ ἡ τὸν Λόγον κηρύξασα, πάντων ταῖς φωναῖς προσδεξάμενος αἴτησαι, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, δωρηθῆναι τοῖς πίστει ὑμνοῦσί σε.

Συντριβὴν τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, τῶν ἀμαρτιῶν τὸ φορτίον διάλυσον, καὶ παρ' ἐλπίδα σῶσόν με, ταῖς εὐχαῖς σου μακάριε Πρόδρομε.

Ιησοῦν ὃν χειρὶ σου ἐβάπτισας, Πρόδρομε ἰκέτευε χειρὸς με ρύσασθαι, τῆς ἀμαρτίας αἶροντα, πρὸς αὐτὸν αἰεὶ χεῖρας πανένδοξε.

Θεοτοκίον.

Νυσαγμῷ ἀμελείας συνέχομαι, ὑπνος ἀμαρτίας βαρεῖ τὴν καρδίαν μου· τῇ σῇ ἀγρύπνῳ Πάναγνε, μεσιτεία ἐξέγειρον σῶσόν με.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὰ Χερουβὶμ μιμούμενοι, Παῖδες ἐν τῇ
• καμίνῳ ἐχόρευον βοῶντες: Εὐλογητός
• εἰ ὁ Θεός, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγα-
• γες, ταῦτα πάντα διὰ ταῖς ἀμαρτίας ἡμῶν, ὁ
• ὑπερύμνητος, καὶ δεδοξασμένος, εἰς πάντας
• τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Νόμους τοὺς σους ἠθέτησα, ὑπήχθην τε ταῖς ἀλόγοις ἐπιθυμίαις, πράττων τὰ μὴ ἀνήκοντα Χριστέ, ὅτι ἐματαιώθην ἐν τῇ ἀπονοίᾳ μου, ὥσπερ ἄλλος οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐπὶ γῆς· μὴ οὖν ἐάσης με Σῶτερ ἀπολέσθαι, διὰ φιλανθρωπίαν.

Εν ἀνομίαις Κύριε, ἰδοὺ ἐγὼ συνελήφθην, ὡς ὁ Δαυὶδ κραυγάζω, καὶ ὡς ἡ Πόρνη δακρύω· καὶ ὡς παραπικραίνων δοῦλος παρεπίκρανα, σὲ τὸν μόνον ὑπάρχοντα Θεὸν ἀγαθόν· μὴ οὖν ἐάσης με Σῶτερ ἀπολέσθαι, διὰ φιλανθρωπίαν.

Μαρτυρικὰ.

Μαρτυρικῶς ἠγωνίσται, δῆμος τῶν Ἀθλοφόρων, μαρτυρικῶς ἐστέφθη τῇ ζωηφόρῳ δεξιᾷ, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ τὸν Θεὸν ἠγάπησε, τὸν τὰ πάντα πεποιηκότα λόγῳ· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, χαίρων ἀπολαύει, τῆς θείας κληρουχίας.

Οφθαλμοὺς ἐκκεντούμενοι, καὶ ἀφαιρούμενοι χεῖρας, καὶ πόδας εὐθυδρόμως, πρὸς οὐράνιον οἱ εὐκλεεῖς, ἐστέλλοντο πορείαν, καθυποσκελίζοντες ταῖς πορείαις τοῦ μόνου πολεμήτορος. Αὐτῶν ταῖς προσευχαῖς, σῶσον πάντας Λόγε, τοὺς σὲ δοξολογοῦντας.

Θεοτοκίον.

Τὰ Χερουβὶμ δοξάζουσι, τὰ Σεραφὶμ ἀνυμνοῦσι, Θρόνοι καὶ Ἐξουσίαι, καὶ Κυριότητες αἰεὶ, τὸν ὑπὲρ νοῦν σου τόκον, Μαρία πανύμνητε, ὅτι μόνη Θεὸν κυοφορεῖς ἐν σαρκί· ὃν αἴτησαι Ἀγνή, πάντας ἡμᾶς σωθῆναι, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Ἀντίθεον πρόσαγμα.

Προρρίζους ἀξίνη σου τῆς μετανοίας, ἐκτίλας τοὺς μώλωπας, τῆς ἐμπαθεῖς καρδίας μου, ἐμφύτευσον Πρόδρομε, θείαν ἀπάθειαν, φόβον τε ἀγνότατον Θεοῦ, πάσης κακίας ἀλλοτριοῦντά με.

Ροαῖς ὡς ἐβάπτισας τοῦ Ἰορδάνου, γεγάζοντα ὕδασι, τὰ ὑπερῶα Κύριον, αὐτὸν καθικέτευε, ὕδωρ δωρήσασθαι. θείας κατανύξεως, αἰεὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ἔνδοξε Πρόδρομε.

Ο Κόσμου τὸν αἶροντα τὴν ἀμαρτίαν, Ἀμνὸν Θεοῦ Πρόδρομε, κηρύξας, τοῦτον αἴτησαι, ἐρίφων τῆς μοίρας με, δεῖξαι ἀλλότριον, καὶ τοῖς δεξιοῖς αὐτοῦ, καὶ με συναριθμῆσαι, προβάτοις ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Στειρεύουσα φέρει σε νηδὺς Παρθέने, ἐγγάστριον φέρσας, τὸν Λόγον σωματούμενον· ὃν θείοις σκιρτήμασιν, ὁ μέγας Πρόδρομος, στείρας ὁ πανάγιος καρπός, ἐπέγνων χαίρων, καὶ προσεκύνησε.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν τῇ βάλτῳ Μωσῇ, τῆς Παρθένου τὸ
• θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, προτυπώ-
• σαντά ποτε, ἔμνεϊτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυ-
• ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Γνα θεώσης ἡμᾶς, ἐσαρκώθης δι' οἶκτον· οὐ συνῆκα δὲ ὅλως, δουλωθεὶς ταῖς ἡδοναῖς. τῇ σῇ ἀγαθωσύνῃ, ἐπίστρεψόν με Χριστέ, ἡ πάντων σωτηρία.

Σὺ ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, πλανηθεῖσαν εἰς ὄρη, παραβάσεως Λόγε, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν ἐπίστρεψον σῶσον, μὴ με τελείως ἐχθρὸς, ὁ πλάνος καταπίη.

Μαρτυρικὰ.

Στῶμεν ἀνδρείως ὁμοῦ, ἀνεβόων ἀλλήλοις, οἱ τερπνοὶ Ἀθλοφόροι, αἰκίζόμενοι δεινῶς· Χριστὸς ἰδοὺ προτείνει, τῆς νίκης τοὺς στεφάνους, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ισχυροτάταις νευραῖς, τῶν στερρῶν ὑμῶν πόνων, ἀπεπνίξατε ὄφιν, τὸν βουλούμενον ὑμᾶς, δελεάσαι κακούργως, καὶ Παραδείσου τρυφῆς, ὥφθητε κληρονόμοι.

Θεοτοκίον.

Ινα θεώσῃ ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐσαρκώθη, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, καὶ ἐγένετο βροτὸς, παρθένε Θεοτόκε· ὃν ἐκδυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν σέ τιμώντων.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Κάμινός ποτε.

Δίδου δεξιάν, ἐμοὶ χαμαὶ κειμένῳ, ὁ δεξιάν ἐκτείνας Πρόδρομε, καὶ λούσας τοῖς ὕδασι τὸν Ἀμόλυτον, καὶ ῥύσαι με τῇ μολυσμῇ τοῦ σώματος, ὅλον ἀποκαθαίρων, τῇ μετανοίᾳ καὶ σῶσόν με.

Εῆχουσα ψυχὴ, καιρὸν τοῦ μεταγνῶναι, τῆς ἀμελείας τὸν βαθύτατον, ὕπνον ἀποτίναξον, καὶ σπουδαίως ἐπαγρύπνησον, βοῶσα τῷ Δεσπότη σου: Εὐσπλαγχνε οἴκτειρόν με, τοῦ Βαπτιστοῦ παρακλήσεσι.

Χεῖμαρροι παθῶν, καὶ ὕδατα κακίας, ἕως ψυχῆς μου ἐπεισήλθοσαν, μακάριε Πρόδρομε· σπεῦσον τάχος ἐξελεῖσθαι με, ὁ ποταμοῦ τοῖς ρεύμασι, λούσας τῆς ἀπαθείας, τὸ γαληνότατον πέλαγος.

Οἱμοὶ τῷ πολλᾷ, κακᾷ πεποιηκότι! οἶμα τῷ μόνῳ παροργίσαντι, Θεὸν τὸν πανάγαθον! Βαπτιστὰ Χριστοῦ βοήθει μοι, καὶ βράβευσον πταισμάτων μου λύσιν, καὶ τῶν χρεῶν μου, ἀποκοπὴν μεσιτείαις σου.

Θεοτοκίον.

Υψισταν Θεὸν σαρκὶ ἀποτεκοῦσα, ἀπὸ κοπρίας με ἀνάστησον, παθῶν τῶν θλιβόντων με, καὶ δεινῶν· ὅλον πτωχεύσαντα, ταῖς θείαις καταπλούτισον, Πάναγνε ἀρεταῖς με, ὅπως ὑμνῶ σε σωζόμενος.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῶν γηγενῶν τίς ἤκουσε τοιοῦτον; ἢ τίς ἐώρακέ ποτε, ὅτι Παρθένος εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα, καὶ ἀνωδίνως τὸ βρέφος ἀ-

» ποτεκοῦσα; Τοιοῦτόν σου τὸ θαῦμα, καὶ σέ ἀγνή Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ω πῶς φρικτὸν ὑπάρχει σου τὸ βῆμα, ἐν ᾧ κριθῆναι προσδοκῶ, καὶ οὐκ αἰσθάνομαι ὅλως τούτου τὸ ἔμφοβον, ἐν ἀμελείᾳ τὸν πάντα διάγων χρόνον! ἐπίσρεψόν με, μόνε Δημιουργέ, ὁ Μανασσὴν ἐπιστρέψας πλημμελήσαντα.

Στῆσον Χριστέ, τὰ ρεύματα βοῶ σοι, τῶν ἀμετρήτων μου κακῶν, ὁμβροὺς διδούς μοι δακρύων, ἐναποπλύνοντας τὸν μολυσμὸν, ὃν ὑπέστην ἐξ ἀφροσύνης· καὶ σῶσόν με ὁ σῶσας, τὴν ἐκ ψυχῆς μετανοήσασαν Πόρνην τῷ ἐλέει σου.

Μαρτυρικὰ.

Η φωταυγὴς τῶν θείων Ἀθλοφόρων μνήμη, ὡς ἥλιος ἡμῖν ἐξανατείλασα πᾶσι, τῆς γῆς τοῖς πέρασι φωταγωγεῖ, καὶ τὸ σκότος ἀποδιώκει τῆς εἰδωλομανίας, καὶ τῶν παθῶν τῶν ψυχοφθόρων τὸν ζόφον θείῳ Πνεύματι.

Φαλαγὴ σεπτῇ, στρατὸς τροπαιοφόρος, καὶ ἐκλεκτὴ παρεμβολή, δῆμος ἀγίων Μαρτύρων, χορὸς μακάριος χοροστασίαις συνήφθη τῶν Ἀσωμάτων. Αὐτῶν Χριστὲ πρεσβείαις, πάντας ἡμᾶς τῆς σῆς Βασιλείας μετόχους ποιήσον.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς αὐγαῖς τοῦ ἐκ γαστρός σου ἐξανατείλαντος ἡμῖν, καὶ ἀθείας τὴν νύκτα ἐξοφάνισαντος, Παρθενομήτορ Μαρία, φώτισον πάντας τοὺς πίστευσε τιμώντας, καὶ ἀφεγγῆς λύτρωσαι σκότους, ἐν ᾧ καὶ κατακρίσεως.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Γλύος με λύτρωται, τῆς ἀμαρτίας Κύριε, ἀνμαίρτητε μόνε καὶ πολυέλεε, ταῖς τοῦ Βαπτιστοῦ ἱκεσίαις, τοῦ σέ παντὶ κηρύξαντος Κόσμῳ, Ἀμνὸν Θεοῦ αἶροντα, τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτήματα.

Ως ῥόδον ἡδύπνοον, ὡς εὖοσμον κυπάρισσον, ὡς ἀμάραντον κρίνον, ὡς μύρον τίμιον, ἔχων σε Κυρίου Προφήτα, τῆς τῶν ἐμῶν ἔργων δυσωδίας, εὐχαῖς σου ῥυσθήσομαι, ὁ προστρέχων ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Στειρεύειν ἀκάρπων με, Παμμακάαρ ἔργων ποιήσον, ἀρετῶν εὐτεκνίαν αἰεὶ προσφέροντα, τέκνον με Κυρίου ποιῶντα, καὶ κοινωνὸν θείας Βασιλείας, καὶ τῆς ὁμηγύρεως τῶν Ἀγίων ὁμοδίαιτον.

Ημῖν τοῖς ποθοῦσί σε, καὶ πόθῳ σε γεραίρησι, καὶ τῷ θείῳ ναῶ σου περιχορεύσει,

δίδου οὐρανόθεν τὴν λύσιν τῶν δυσχερῶν, Πρόδρομε Κυρίου, καὶ βίου διόρθωσιν, καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Φερόμενον ἅπαντα τὸν φέροντα τῷ νεύματι, ἐν γαστρὶ προσεκύνεις τῆς Θεομήτορος· μεθ' ἧς ἐκδυσώπει Προφῆτα, τὴν ταπεινὴν σώζεσθαι ψυχὴν μου, πολλοῖς περιπίπτουσιν, καὶ ἡμέραν πλημμελήμασι.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικὰ τῶν Ἁγίων.

Πάντας ὑπερβάλλω τῇ ἁμαρτίᾳ· τίμι μαθητεύσω τῇ μετανοίᾳ; ἐὰν στενάξω ὡς ὁ Τελώνης, νομίζω βαρεῖν τοὺς οὐρανοὺς· ἐὰν δακρύσω καθὼς ἡ Πόρνη, μιαίνω τοῖς δάκρυσι τὴν γῆν· ἀλλὰ δός μοι τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησόν με.

Τὰς ἀνομίας μου πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ τὴν καρδίαν με καθάρισον, ναὸν αὐτὴν ποιῶν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος· μή με ἐξουδενώσης ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ λαβόντες οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, ὅπλον ἀκαταχώνιστον, πᾶσαν τοῦ Διαβόλου τὴν ἰσχὺν κατήργησαν· καὶ λαβόντες στέφος οὐράνιον, τεῖχος ἡμῖν γεγόνασιν, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῷ πρεσβεύοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μαρία Θεότοκε, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος, μᾶλλον δὲ ὁ Ἅγιος, καθὼς βοᾷ ὁ Προφήτης: Ἅγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

—●—●—●—●—●—●—

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Τὴν φωνὴν σοι προσάγομεν, τοῦ Λησοῦ, καὶ βοῶμέν σοι: Μνήσθητι ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν Ληστὴν ὑπερβέβηκα, καὶ τὴν Πόρνην τοῖς πάθεσιν· οἰκτεῖρήσόν με Σωτήρ, τὸν αὐτοκατάκριτον.

Καταδύσας τὴν ἄβυσσον, εὐσπλαγχνίας ἐν ὕδατι, Πρόδρομε ταῖς σαῖς εὐχαῖς, τὰ πάθη μου μείωσον.

Μαρτυρικόν.

Οἱ τῆς πλάνης τὰ ῥήματα, τῶν αἱμάτων τοῖς ρεύμασι, ψύξαντες Χριστοῦ Ἀθληταί, ἀξίως δοξάζεσθε.

Δόξα.

Ρήτορεύων ὡς γέγραπται, νοῦς ἀνθρώπων οὐ δύναται, Θεότητος μίαν ἀρχὴν, ὑμνεῖν τρισυπόστατον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀφλέκτως κησάσαν, τὸν Θεὸν τὸν προάναρχον, ἐγκωμίων πάντες ᾠδαῖς, ἀπαύστως ὑμνήσωμεν.

—●—●—●—●—●—●—

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Σῶτερ τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἥλιος ἰδὼν ἐσκοτίσθη, ἀπὸ τοῦ φόβου αὐτοῦ, καὶ τὸ καταπέτασμα Ναοῦ ἐρρήγνυτο, ἡ δὲ γῆ κατεσείετο, καὶ πέτραι ὡσαύτως, τρόμῳ διεσχιζόντο, ὁρᾶν μὴ σθένουσαι, Κτίστην τὸν αὐτῶν ἐπὶ ξύλου, πάσχοντα ἀδίκως βουλήσει, καὶ ὑπὸ ἀνόμων ὕβριζόμενον.

Ολος καταβέβληται εἰς γῆν, ὅλος ἀνετραύπη καὶ κεῖται, πτώμα ἐξαίσιον, ὅφρις ὁ παμπόνηρος, ἀνυψωθέντος σου, ἐπὶ ξύλου Φιλάνθρωπε· Ἀδάμ δὲ κατάραις, λύεται, καὶ σώζεται, ὁ πρὶν κατάκριτος· ὅθεν καὶ ἡμεῖς δυσωποῦμεν, σῶσον ἡμᾶς, οἰκτερον πάντας, καὶ τῆς Βασιλείας σου ἀξίωσον.

Κρίσιν δέχῃ μόνη Βασιλεῦ, ὁ κρῖναι τὰ σύμπαντα μέλλων, ἐν τῇ ἐλείψει σου, στέφος ἀνεδήσω δὲ Σῶτερ· ἀκάνθινον, ὑπεκτίλλων Φιλάνθρωπε, τὴν ἐκ τῆς ἀπάτης, ἀκανθὰν προθέλυμον, τῇ δυναστείᾳ σου, πᾶσιν ἐμφυτεύων τοῖς πίστει, σταύρωσιν τὴν σὴν προσκυνοῦσι, τὴν τῆς εὐσπλαγχνίας σου ἐπίγνωσιν.

Ἔτερα τῆς Θεοτόκου, ὅμοια.

Πλοῦτος πτωχευόντων καὶ τρυφή, καὶ καταφυγὴ τῶν πενήτων, καὶ ὀρφανῶν ἡ ἐλπὶς, σὺ ὑπάρχεις Δέσποινα, καὶ σὲ δοξάζομεν, οἱ ἐν θλίψει κραυγάζοντες: Ἀγία Ἀγίων, λύτρωσαι προφθάσασα, καὶ νῦν τοὺς δούλους σε, πάσης ἐπηρείας Δαιμόνων, καὶ τῆς χαλεπῆς τιμωρίας, καὶ τῆς αἰωνίου κατακρίσεως.

Οντως ὑπερῆραν ἀληθῶς, τῶν ἀνομιῶν μου τὰ πλήθη, τὴν κεφαλὴν μου Ἀγνή, καὶ αἱ ἀνομίαι μου ὑπερεπλήθυναν, καὶ φορτία δυσβάστακτα, καὶ ἄμετρα, Κόρη, κέκτημαι ὁ δειλαιο, καὶ ἀδιόρθωτος. Σὺ ἦν τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, πρόφθασον καὶ σῶσόν με μόνη, τῶν ἁμαρτανόντων ἡ διόρθωσις.

Οσπερ ἐν λιμένι προσδραμὼν, ὑπὸ τὴν ἀ-
γίαν σου σκέπην, Παρθενομήτορ ἀγνή,
δέομαι σπλαγγίσθητι, μὴ ἀπορρίψῃς με, ἀλλὰ
ῥῦσαι τὸν δούλόν σου, τῆς νῦν ἐπελθούσης, θλί-
ψεως, ὡς ἔχουσα, τὸ συμπαθὲς φυσικόν· Μητέρα
τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, πάντοτε πρεσβεύουσα
σῶζε, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Βότρυν τὸν παμπέπειρον Ἀγνή, ὃν ἀγεωρ-
γήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς
ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ἡ-
λάλαζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐνα-
πόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν πα-
θῶν Εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας,
θεαίαι παρακλήσεις, ὡς εὐσπλαγγνος.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Σῶσόν με Χριστέ Σωτήρ, τῇ δυνάμει τοῦ
Σταυροῦ, ὃ σῶσας Πέτρον ἐν τῇ θαλάσῃ,
καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον Χριστέ ὁ Θεός,
ξύλον ζωῆς ἀνέδειξας ἡμῖν, τοῖς πιστεύου-
σιν εἰς σέ· καὶ δι' αὐτοῦ καταργήσας τὸν τὸ
κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, ἐζωοποίησας ἡ-
μᾶς νεκρωθέντας τῇ ἀμαρτίᾳ· διὸ βοῶμέν σοι·
Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων Κύριε, δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Χοροὶ Μαρτύρων ἀντέστησαν, τοῖς τυράν-
νοις λέγοντες· Ἡμεῖς στρατευόμεθα τῷ
Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων· εἰ καὶ πυρὶ καὶ βα-
σανοῖς ἀναλώσῃτε ἡμᾶς, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς
Τριάδος τὴν δύναμιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πόνους ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ
καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἀχραντε, ἔστε-
νες δακρύουσα, καὶ ἀλαλάζουσα· Οἱμοὶ! τέκνον
γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, θέλων ἐκλυ-
τρώσασθαι τοὺς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς; Ὅθεν πα-
ναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει,
ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΠΡΩΪ.

Εἰς τὸν ὉΡΘΟΝ.

Μετά τὴν α'. Στιχολ., Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς Χριστέ
ὁ Θεός· ἐπὶ Σταυροῦ ταῖς ἀχράντους σου
χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη,
κράζοντα· Κύριε δόξα σοι.

Τὸν ζωποῖόν Σταυρόν, τῆς σῆς ἀγαθότητος,
ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ
προσάγομεν εἰς πρεσβείαν· σῶζε τῆς βασιλεῖς
καὶ τὴν πόλιν σου, εἰρηνεύοντας διὰ τῆς Θεοτό-
κου, μόνη Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Η Παρθένο καὶ Μητέρα σου Χριστέ, ἐπὶ ξύ-
λου ὀρώσᾳ σε νεκρόν ἡπλωμένον, κλαίονσα
πικρῶς, Υἱέ μου, ἔλεγε, τί τὸ φοβερόν τοῦτο
μυστήριον; ὁ πᾶσι δωρόμενος ζωὴν τὴν αἰώνιον,
ἐκουσίως ἐν σταυρῷ πῶς θνήσκεις, θάνατον
ἐπονείδιστον;

Μετά τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα Σταυρώσιμα.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, προσκυνοῦμεν
Ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πται-
σμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ
ἡδύοκησας σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα
ῥύσῃ οὓς ἔπλασας, ἐκ τῆς θυλείας τῆ ἐχθροῦ·
ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαρὰς ἐπλήρωσας
τὰ πάντα ὁ Σωτήρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς
τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

Ο φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ Σταυροῦ, καὶ
καλέσας εἰς μετάνοιαν ἀμαρτωλοὺς, μὴ
χωρίσῃς με τῆς ποιμένης σου ὁ ποιμὴν ὁ καλός,
ἀλλὰ ζητήσόν με Δέσποτα τὸν πλανώμενον,
καὶ τῇ ἀγίᾳ σου ποιμνῇ συναρίθμησον, ὁ μό-
νος ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ σου ἡ ἀσπόρως τε-
κοῦσά σε, καὶ μὴ φέρουσα ὄραν ἀδίκως
πάσχοντα, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ, καὶ ἀνεβόα
σοι· Πῶς πάσχεις ὁ τῇ φύσει ἀπαθής, γλυκύ-
τατε Υἱέ; ὕμνῳ σου τὴν ἄκραν ἀγαθότητα.

Μετά τὴν γ'. Στιχολ., ἕτερα Σταυρώσιμα.

Ος ὁ Ληστής ὁμολογῶ, καὶ βοῶσαι τῷ ἀ-
γαθῷ· Μνησθητί με Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ
σου, καὶ σὺν αὐτῷ με συναρίθμησον, ὁ ἐκουσίως
τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Μαρτυρικόν.

Αθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ ἡ πλαν-
θεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγαι αἱ
σκηναὶ αἱ δεξαίμεναι τὰ σώματα ὑμῶν· ἐν
σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρόν ἐθριαμβεύσατε, καὶ
Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε· αὐτὸν ὡς
ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ο θάυμα κακόν! ἐβόα ἡ Πανάμωμος, γαι-
ρῷ τὸν Υἱὸν ἰδοῦσα καθηλούμενον· ὁ

δρακὶ τὰ σύμπαντα περιφέρων, πάθος ὑφίσταται, καὶ ὡς κριτὸς κατακρίνεται, ὁ πᾶσι παρέχων τὴν συγχώρησιν.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Πτώσις πέφυκε Δαιμόνων Σταυρῶσάσις. Ἰωσήφ.

Ἦχος β'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν Φαραῶ-
- νίτιδα πανστρατιάν, ἡ ὑπέροπλος δύ-
- ναμις· σαρκωθείς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμό-
- χθηρον αἵμαρτιαν ἐξήλειπεν, ὁ δεδοξασμένος
- Κύριος ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Παραβάς τὴν πρώτην ἐντολὴν, πάλαι ὁ Πρωτόπλαστος, ἐκ τοῦ φυτοῦ θάνατον ἀπετρύγησεν· ὑψωθείς ἐν ξύλῳ δέ, ὁ Ἀθάνατος καὶ θανάτου γευσάμενος, τὴν ἀθανασίαν, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο.

Τοῦ Σταυροῦ παγέντος ἐπὶ γῆς, πέπτωκε τὸ φρύαγμα, τοῦ δυσμενοῦς, καὶ παντελῶς ἠφάνισται· ὁ πρὶν ἀπωσμένος δέ, πρὸς Παράδεισον ἐπανέρχεται ἄνθρωπος· δόξα σοι τῷ οὕτῳ, μόνῳ εὐδοκήσαντι Θεῷ ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Ος κριοὶ, ὡς ἄρνες λογικοὶ, ἐναποσφαττόμενοι, καὶ μελῆδὸν ἀνηλεῶς κοπτόμενοι, πανεύφημοι Μάρτυρες, προσηνέχθητε τῷ τυθέντι ὡς πρόβατον, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, νῦν τῶν πρωτοτόκων ἐφαιδρύνετε.

Σταθῆραὶν τὴν ἐνστασιν σοφοί, πάντοτε ποιούμενοι, τοὺς πονηροὺς ἐχθροὺς κατεπαλαΐσατε, ξίφεσι τεμνόμενοι, καὶ ἐν ὕδατι καὶ πυρὶ προσριπτόμενοι· ὅθεν μακαρίου, τέλους Ἀθλοφόροι ἠξιώθητε. Σταυροθεοτοκίον.

Γερὸς ἐκάλει σε χορὸς, πύλῃν ἀδιοδευτον, γῆν ἐκλεκτὴν καὶ ὅρος ἀλατόμητον, παναγία Δέσποινα· τὸν Δεσπότην γὰρ τῶν ἀπάντων ἐκύησας, τὸν ἐθελουσίως, σταύρωσιν σαρκὶ καταδεχάμενον.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ος ὡραίαν ὡς περικαλλῇ, ὅλην ὡς ἀμώμητον, ἐν γυναιξὶ Θεὸς σε ἐκλεξάμενος, σοῦ τὴν μήτραν ὥκησε τὴν ἀμώμητον· ὃν δυσώπει Πανάμωμε, μώμου ἐγκλημάτων, ἀπαντας ρύσθῃναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ψαλμικῶς Ἀγνή ἐκ δεξιῶν, οἷά περ Βασίλισσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος ἀναλάμψαντος, Βασιλέως ἕστηκας· ὃν ἰκέτευε, δεξιὸν παραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρᾳ, τῆς ἀνταποδόσεως Πανάμωμε.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν ἀτεπλήμασι, τὸν ὑετὸν τεκούσα τὸν οὐράνιον, ὅλην ἀνεκαίνισας· ἀλλὰ δέομαι, τῆς ψυχῆς μου τὴν αὐλακα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον καρποφόρον Θεονύμφευτε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ξήνηθσεν ἡ ἔρμος, ὥσεί κρίνον Κύριε,
- ἡ τῶν ἐθνῶν στείρευούσα, Ἐκκλησία τῇ
- παρουσίᾳ σε, ἐν ἣ ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Τροπάρια.

Σταυρούμενος ἐσάλευσας, πᾶσαν Κτίσιν Κύριε, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐστήριξας, ἐπιγνόντας τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν ἄφατον Δόγε συγκατάβασιν.

Παράδειςον ἡνέφξας, τῷ Σταυρῷ σε Δέσποτα, καὶ τὸν Λησὴν εἰσήγαγες, ἐπιγνόντα τὴν Βασιλείαν σου, καὶ τὸν πλοῦτον τῆς θείας εὐσπλαχνίας σου. Μαρτυρικά.

Εξήνηθσαν οἱ Μάρτυρες, ὥσπερ ῥόδα εὖοσμα, ταῖς νοηταῖς κοιλάσι, καὶ δυσώδη πλάνην ἐμείωσαν, καὶ πιζῶν τὰς καρδίας εὐωδίασαν.

Φωστῆρες οἰκουμένης, πιζῶν σωτῆρες Ἅγιοι, φωτιστικάς τοῦ Πνεύματος φρυκτωρίαις, πάντας φωτίσατε, τοὺς ὑμᾶς καταχρέως μακαρίζοντας.

Σταυροθεοτοκίον.

Υψούμενον ἐν ξύλῳ σε, τὸν Ζωοδότην βλέπουσα, καὶ ἐκουσίως θνήσκοντα, καὶ τοῖς πᾶσι ζῶν παρέχοντα, ἐδονεῖτο τὰ σπλάγχχνα ἡ Πανάμωμος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστροῦ σου πρόειςιν, ὁ Ποιητὴς Πανάχραντε, ἀφθαρσίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖσιν ἀτοπήμασιν.

Υπέρτιμον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Ἀχραντε, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὴν ταπεινὴν με ψυχὴν, ἡδονῶν ἀτιμία σκυθρωπάξασαν.

Τὰ τραύματα θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου Πάναγνε· τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, φαρμαχθεῖσαν ἰῶ τοῦ ὀφews, δραστικῶ σου φαρμάκῳ περιποίησαι.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**λήλυθας, ἐκ Παρθένου, οὐ πρέσβις, οὐκ
- Ἀγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος σεσαρκωμένος, καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον·
- διὸ κραυγάζω σοι: Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Τροπάρια.

Κατήργησας, τὰς ἀρχαῖς τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος, ἐν ξύλῳ ὑψούμενος, καὶ τὴν ἀράν

ἐξηφάνισας· ὅθεν σε δοξάζομεν, οἱ διὰ σοῦ σε-
σωσμένοι μόνε Κύριε.

Εφ' ἡπλώσω, ἐν σταυρῷ, καὶ συνέστειλεν ἡ-
λιος τὸ φῶς θεωρήσας σε, ὅρη καὶ πέτραι
ἐσχίσθησαν, καὶ τὸ καταπέτασμα, τὸ τοῦ ναῦ
διεῖράγη Παντοδύναμε.

Μαρτυρικὰ.

Νεκρούμενοι, τὸν ἐχθρόν παντελῶς ἐνεκρώ-
σατε· σιδήρῳ ξεόμενοι, τῆς δερματίνης
νεκρώσεως, πάθος ἐξεδύσασθε, Μάρτυρες Θεῶι,
καὶ δόξαν ἐνεδύσασθε.

Διέκοψαν, κεφαλὰς ἐν ἐκστάσει οἱ Μάρτυ-
ρες, πονηρῶν δυνάμεων, τὰς κεφαλὰς ἐκ-
τεμνόμενοι, καὶ τὴν διαμένουσαν, ἐκληρονόμη-
σαν δόξαν ἀγαλλόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ανέτειλεν, ἐκ γαστροῦ σου Πατὴρ τὸ ἀ-
παύγασμα, Χριστὸς, καὶ ἐφώτισε, τὴν Οἰ-
κουμένην σαυρούμενος, Κόρη ἀπειρόγαμε, καὶ
τῶν Δαιμόνων σκίτος ἐξηφάνισεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Σταγόνα μοι, κατανύξεως ὁμβρισον Δέσποι-
να, ἐξαίρουσα ἅπαντα τὸν τῆς καρδίας
μου καύσωνα, καὶ τῆς διανοίας μου, τὰς σφα-
λεραῖς ἐνθυμήσεις ἀναστέλλουσα.

Ρομφαία με, ἡδονῆς τὸν πληγέντα καὶ κεί-
μενον, τραυματίαν Ἀχραντε, μὴ ὑπερίδης,
ἀλλ' ἴασαι, λόγχῃ καὶ πῶ αἵματι, τοῦ σταυρω-
θέντος Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Πλουτήσασα, δεσποτείαν ἀπάσης τῆς Κτί-
σεως, δεινῶς με πτωχεύσαντα, χάριτος
Θείας οἰκτείρησον, ὅπως μεγαλύνω σε, ὡς ἀγα-
θὴν μου προστάτιν Παναμώμητε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**εσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας,
» **Χ**ριστέ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα,
» τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ
» νυκτὸς ἀγνώσιας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Τροπάρια.

Ικρίῳ παγεῖς, τὰ τῆς γῆς θεμέλια ἐσάλευσ-
σας· καὶ λόγχῃ νυττόμενος, ἐχθρόν τὸν ἀρ-
χέκακον κατέσφαξας, καὶ κρουνοὺς σωτηρίας,
πᾶσι Χριστέ ἐπήγασας.

Μὴ φέρων ὄραν, ὃν χερσὶ διέπλασας πλα-
νώμενον, τὰς χεῖρας ἐξέτεινας, Λόγε ἐπὶ
ξύλου θανατούμενος, καὶ ἐζώσας τῆτον, ξύλῳ
ποτέ τεθνήξαντα.

Μαρτυρικὰ.

Οἱ φίλοι Θεοῦ, οἱ θερμοὶ ἀνθρώπων ἀντιλή-
πτορες, τὰ ἄνθη τὰ τίμια, τὰ περιφανῆ

σκεύη τοῦ Πνεύματος, οἱ σοφοὶ Ἀθλοφόροι, ἀ-
ξίως μακαρίζονται.

Νομίμως ἀθλῶν, ὁ χορὸς ὁ ἅγιος τῶν σῶν
Ἀθλητῶν, ἀνόμους κατήσχυε, μόνε Νο-
μοδότα τῇ δυνάμει σου, καὶ τελέσας τὸν δρό-
μον, μαρτυρικῶς κατέστεπται.

Σταυροθεοτοκίον.

Οραῖθης Ἀγνή, μετὰ τόκον ἄφθορος· Θεός
γὰρ ἐκ σοῦ, ἐτέχθη ὡς ἄνθρωπος, ὃν κη-
τανοήσασα σταυρώμενον, τὴν τῶν σπλάγχχνων
οδύνην, μὴ φέρουσα ἠλάλαζες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Οδὸν τῆς ζωῆς, ἡ τεκούσα Ἀχραντε, ὁδήγη-
σον, ὁδὸν εἰς εὐθεϊάν με, νῦν εἰς ἀνοδίας
τε καὶ βάραθρα, χαλεπῶν συμπτωμάτων, ἀ-
λόγως κρημνιζόμενον.

Ενώσας φρενὶ, ἐμαυτὸν ἀγνώμονι, Παρθένε
Μήτηρ Θεοῦ, ἀσώτως ἐβίωσα, χώραν εἰς
μακρὰν περιπλανώμενος· ἀλλ' ἐπίστρεψον σω-
σον, ταῖς σαῖς με παρακλήσεσιν.

Ναμάτων τῶν σῶν, ζωηρῶν πότισον τὸν
δοῦλόν σου, φλογμῷ συγκαιόμενον, τῶν αἰ-
μαρτιῶν καὶ κινδυνεύοντα, προσβολαῖς τῶν
Δαιμόνων, Παρθενομήτητορ Ἀχραντε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**ρὸς Κύριον ἐκ κήτους, ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε·
» **Σ**ὺ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος Ἄδου δέο-
» μαι, ἵνα ὡς Λυτρωτῇ ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀ-
» ληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Τροπάρια.

Νεαζούσαις κάραις Θεῖς, παλάμας ποτέ Ἰα-
κώβ, Σταυρὸν προέγραψεν, ἐν ᾧ Λόγε ἐ-
ξεπέτασας, παλάμας καὶ χειρὸς, πλάνου πολε-
μήτορος, ἐλυτρώσω Χριστέ τὸ ἀνθρώπινον.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, παμβασιλεῦ βου-
λήματι, ἡ βασιλεύουσα, ἀμαρτία ἐξωστρί-
κισαι· Ἀδάμ δὲ ὁ ποτέ, Παραδείσου ἄποικος,
ἐν αὐτῷ σὲ ὑμῶν εἰσοικίζεται.

Μαρτυρικὰ.

Τοὺς ὡραίους ἐν σίγμασιν, ἱεροὺς ὑπάρχον-
τας, τῆς τὴν εὐπρέπειαν, σολισθέντας τὴν
οὐράνιον, τοὺς ὄντως ποθητοὺς, τοῦ Κυρίου Μάρ-
τυρας, ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ ὑμνήσωμεν.

Ανύσакτον λαμπαδα, τὴν ἐαυτῶν τηρήσαν-
τες, οἱ Θεῶι Μάρτυρες, ἠρδεύθησαν πλε-
σιώτατα, τοῖς αἵμασιν αὐτῶν, καὶ τῆς Θείας
ἐτυχον, τοῦ Νυμφῶνος εἰσόδου γηθόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε Πανύμνητε, ὡς Θεὸν κυήσα-
σαν, τὸν ὑπερύμνητον, τὸν ξύλῳ τὸν ἀρ-

χέκακον, δυνάμει τῇ αὐτῇ, ὀλέσαντα τύραννον, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν καὶ καύχημα.

• Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Μὴ με δείξης Δαιμόνων ἐπίχαρμα, ἐν τῷ κριτηρίῳ τῷ μέλλοντι Δέσποινα, ἀλλ' εὐμενῶς προσβλέψαι μοι, τὸν Κριτὴν καὶ Υἱόν σου δυσώπησον.

Λογισμοῖς παροργίζω σε Κύριε, καὶ ταῖς πονηραῖς ἀθέστοις μου πράξεσιν· εἰς ἔλασμόν προσάγω σοι, τὴν Μητέρα σου· οἴκτειρον, σῶσόν με.

Κατακρίσεως ῥῦσαί με Δέσποινα, τὸν αὐτοκατάκριτον ὄντα ταῖς πταισμάσιν, ὡς τὸν Κριτὴν κυήσασα, καὶ Θεὸν τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**ντίθεον πρόσαγμα παρανομοῦντος, τυράννου, μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπτει· **Χ**ριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, Θεοσεβέσι Παισὶ, δρόσον τὴν τῇ Πνεύματος, ὃ ὦν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Ρομφαία τὸ πρότερον ἡ σρεφομένη, τὰ νῦν μοι δίδωσιν, ἀφ' ἧς τῇ λόγχῃ τέτρωσαι, σαυρῷ ἀνυψόμενος, εὐσπλαγχνε Κύριε· ὅθεν μεγαλύνῃ σε, τῷ σῷ τιμῶ πάθει εὐρῶν ἀπάθειαν.

Οἴφιος ὑψόμενος ὑπὸ Μωσέως, τὴν θείαν ἀνάρτησιν, ἐν ξύλῳ προεικόνιζε, Χριστῇ, τοῦ τὸν δόλιον ὄφιν νεκρώσαντος, πάντας τε ζώσαντος ἡμᾶς, τῆς νεκρωθέντας ταῖς παραβάσεσιν.

Μαρτυρικά.

Υιοὶ χρηματίζετε θεία μεθεξεί, ἀνάρχε Γενήτορος, Υἱὲ ἀνάρχε Ἁγιοι, τὸ πάθος τὸ ἄχραντον ἐκμιμησάμενοι· ὅθεν ἀδελφοὺς ὑμᾶς καλεῖ, καὶ πληρονόμῃς τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

Σταυρῷ ἀναρτώμενοι ὡς ὁ Δεσπότης, καὶ λόγχῃ νυττόμενοι, καὶ ξίφει συγκοπτόμενοι, πυρίτε καὶ ὕδατι προμεριζόμενοι, καὶ κατατεμνόμενοι τροχοῖς, οἱ Θεοφόροι ἔχαιρον Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὼν βότρυν τὸν πέπειρον ἀγεωργήτως, Ἀγνή ὃν ἐβλάβησας, ἐν ξύλῳ ὡς ἐώρακας κρεμάμενον ἔκραζες· Τέκνον μου γλυκύτατον, γλεῦκος ἐναπόδαξον, δι' οὗ, παθῶν ἡ μέθη ἀνασφαλίσεται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ισχύς μου καὶ ὕμνησις καὶ σωτηρία, βεβαία ἀντίληψις, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ὑπαί-

χουσα Δέσποινα τοὺς πολεμοῦντάς με, Δαίμονας πολέμησον αἰεὶ, ἐπιζητοῦντας τοῦ θανατῶσαί με.

Θεὸν σωματώσασα παρθενικῶν σου, αἱμάτων, ἐθέωσας, Παρθένε τὸ ἀνθρώπινον· διό με ταῖς πάθεσι, καταρρύπουμένον, καὶ καταφθειρόμενον ἐχθροῦ, ταῖς μεθοδεῖαις, ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Η κάμινος γέννησιν προδιετύπου, τὴν σὴν Παναμώμητε· τοὺς Παῖδας γὰρ οὐκ ἔφλεξεν, ὡς οὐδὲ τὴν μήτραν σου, τὸ πῦρ τὸ ἄσκητον· ὅθεν δυσωποῦμέν σε πυρός, τοῦ αἰωνίου ῥῦσαι τοὺς δούλους σου.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**άμινός ποτε, πυρός ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προσάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Αἵματι τῷ σῷ, πλευρᾷ ἐξ ἀκηράτου, ἐναποσταῖζοντι Μακρόθυμε, ἡ Κτίσις ἡγιάσται, ποταμοὶ δὲ ἐξηράνθησαν παλυθεῖας, ὄμβροι τε ὠφθήσαν εὐσεβείας, πλάνης αὐχμὸν ἀνασέλλοντες.

Σταύρωσιν τὴν σὴν, ὃ Ἥλιος ἠδέσθη, καὶ ταῖς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψε· πέτραι δὲ ἐσχίσθησαν, καὶ ὁ Ἄδης κάτω ἔφριξε· Δικαίων δὲ ἐσκήρτησαν πνεύματα, προσδοκῶντα, τὴν παντελῇ Λόγῃ λύτρωσιν.

Μαρτυρικά.

Γὰμα πιστοῖς, ἡ κόνις τῶν λειψάνων, τῶν Ἀθλοφόρων βρύει πάντοτε· ἰχώρες δυσίατα θεραπεύουσι παθήματα. Ὡς θουμαστὸς εἶ Κύριε, κράζομεν εὐχαρίσως, ἐν ταῖς ἀγίαις σου Μάρτυσι!

Στόματα θηρῶν, καὶ βράσματα λεβήτων, πῆξιν τε κρύους, βάρος κυσωνος, ὀνύχων σπαράγματα, ὑπεμείνατε σερρότατα, καὶ κείρειν, καὶ βίαιον θάνατον Ἀθλοφόρα· ὅθεν Χριστῷ συνευφραίνεσθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Σάρκα ἐκ τῆς σῆς, γαστρός λαμβάνει θέλων, καὶ καθοράται ὁ Ἀόρατος, καὶ σταύρωσιν δέχεται, καὶ κατάρα ὀνομάζεται, κατάρας ἐξαιρούμενος, ἅπαντας ὁ Υἱὸς σου, Θεοχαρίτῳ Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ζήλῳ τὰ καλὰ, πακῶν μακρυνομένη, δι' ἐμμελείας θείων πράξεων, ψυχὴ μου πρεσ-

βεύουσιν, ὑπὲρ σοῦ τὴν Θεομήτορα, καὶ πάντων ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα προστασίαν, ὡς συμπαθὴ καὶ φιλάγαθον.

Εἰς λυσιμωμεν, τῆς πάλαι καταδίκης, Θεοκυήτορ τὸ ἀνθρώπινον· διὸ ἱκετεύω σε, διαλύται πάντα σύνδεσμον, κακίας τῆς καρδίας μου, Ἀχραντε συνδεσμοῦσα, θεία στοργὴ με τοῦ Κτίσαντος.

Δόξης τοῦ Πατρὸς, ἀπαύγασμα τεκοῦσα, τὴν ἀδοξία σκυθρωπάζουσιν, πταισμάτων καρδίαν μου, Θεοτόκε καταφαίδρυνον, καὶ δόξης με ἀνάδειξον, μέτοχον αἰδίου, εὐλογημένη Πανάμωμε.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀρχοῦ Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον Θεοτόκον μεγαλύνομεν. Τροπάρια.

Γάσω τὸ σύντριμμα, καὶ τὴν ταλαιπωρίαν μου, τῷ σῶ μῶλωπι, Λόγε ἀνεξιχνίασε, καὶ τὴν συγχωσθεῖσαν εἰκόνα, πονηροῖς πάθεσιν, ἐκάθηρας τῷ πάθει σου Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ωράθης ὑψόμενος, ἐν κυπαρίσσῳ Δέσποτα, καὶ τῇ πεύκῃ καὶ κέδρῳ δι' ἀγαθότητα, ὁ εἰς τῆς ἀγίας Τριάδος, μοναδικὴν ὑπόστασιν ἔχων, ἐν δυσὶ θελήσεις, ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον.

Μαρτυρικά.

Σταυρὸν ὥσπερ θώρακα, ἐνδεδυμένοι Μάρτυρες, ἀπαράτρωτοι πᾶσι βέλεσιν ὠφθητε, τῷ δημιουργῷ τῆς κακίας· ὅθεν αὐτὸν νῦν καταπατεῖτε, τῶτον καταπαίζοντες, ὡς οἰκτρὸν στρουθίον πάντοτε.

Ηγὴ μὲν τὰ αἵματα, ὑμῶν νῦν ὑποδέχεται, οὐρανὸς δὲ τὰ θεία κέκτηται πνεύματα, μετὰ τῶν πυρίνων Ταγματῶν, τῷ θείῳ θρόνῳ παρεστῶτα, ἀβλοφόροι Μάρτυρες, Ἐκκλησίας πύργοι ἀσίστοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Φθαρεῖσαν ἐκαίνισας, τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, καὶ παρενεύουσα, φύσεως ἀπάσης τὸν Πλάστην· ὃν ἐν σταυρῷ κρεμάμενον παλαι, ἡλαλάζεις βλέπουσα, παναγία Μητροπάριθε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Γνευσάμενος βρώσεως, μὴ προσηκούσης θάνατον, ὁ Ἀδάμ ἐκ τοῦ ξύλου πικρῶς ἐτρώγησε· ξύλῳ δὲ παγεῖς ὁ Υἱὸς σου, τὸν γλυκασμὸν τῆς ἀθανασίας, ἐπήγαγεν Ἀχραντε· διὰ τοῦτο σε γεραίρομεν.

Βασίλισσα πέφυκας, τὸν Βασιλέα Κύριον, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, τὸν διαλύσαντα, Ἀδου τὰ βασίλεια Κόρη· ὃν ἐκτενῶς δυσώπει τῆς ἄνω, Βασιλείας ἅπαντας, ἀξιώσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Αγάθυνον Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, ἡδονῶν κακωθεῖσαν ταῖς ἐπικλύσεσιν, ὡς τὸν Ἀγαθὸν τετοκυῖα, καὶ ἀγαθὴ ὑπάρχουσα ὅλη, καὶ πρὸς μετανοίας με, ἀγαθαῖς πύλας εἰσάγαγε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Σταυρώσιμα.

Σταυρωθήτω ἔκραζον, οἱ τῶν σῶν χαρισμάτων αἰεὶ ἐντρυφῶντες, καὶ κακῆργον ἀντ' εὐεργετη ἡτῆντο λαβεῖν οἱ τῶν δικαίων φονεῖται· ἐσιώπας δὲ Χριστέ, φέρων αὐτῶν τὴν προπέτειαν, παθεῖν θέλων, καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς φιάνθρωπος.

Εκουσίως πτωχεύσας τὴν πτωχεῖαν τοῦ Ἀδάμ, Χριστέ ὁ Θεός, ἦλθες ἐπὶ γῆς, ἐκ Παρθένου σαρκωθείς· καὶ Σταυρὸν κατεδέξω, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῆς δουλείας τῆς ἐχθροῦ· Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικά.

Τῶν Ἀγίων σου τὰ πλήθη δυσωποῦσί σε Χριστέ· ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς φιάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οτε σε ὁ ἄνομος λαὸς, Σῶτερ τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, ξύλῳ ἀνῆρτησε, τότε ἡ πανάμωμος Ἀγνὴ καὶ Μητηρ σου, παρεσῶσα ἐκράυγαζεν, ὀλοφυρομένη· Τέκνον μου γλυκύτατον, φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, οἶμοι! πῶς κακούργων ἐν μέσῳ, ξύλῳ προσπαγῆναι ἠνέσχου, ὁ τὴν γῆν κρεμάσας ἐν τοῖς ὕδασι;

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Τὴν φωνὴν σοι προσάγομεν, τοῦ Ληστοῦ καὶ βοῶμέν σοι: Μνήσθητι ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εν σταυρῷ ἀνυψούμενος, συνανύψωσας ἅπασαν, φύσιν Σωτήρ τῶν βροτῶν, ἀπαύστως ὑμνοῦσάν σε.

Τοῦ Ἀδάμ τὸ χειρόγραφον, σοῦ τῇ λόγχῃ διέρρηξας, γράφων ἐν βίβλῳ αὐτὸν, τῶν ζώντων Φιάνθρωπε.

Μιμηταὶ χρηματίσαντες, τοῦ σταυρὸν ὑπομείναντος, δόξης αὐτῷ κοινωνοί, γεγόνατε Μάρτυρες. Δόξα.

Ο Πατὴρ ὁ προάναρχος, ὁ Υἱὸς ὁ συνάναρχος, ὑμνεῖται μιᾷ τιμῇ, καὶ δόξη σὺν Πνεύματι.

Εἵνα σταυρωθῷ ὡς ἐώρακας, ὃν ἀσπόμενος ἐκύη-
σας, τούτου ἀνύμνεις Παρθένε, τὸ ἄφατον
ἔλεος.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια
τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος α΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Λόγου τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, σάλπιγγες κα-
θάρπευ ὀφθέντες, θεῖοι Ἀπόστολοι, τήτε
τὸ σωτήριον πᾶσιν ἐφάνητε, καὶ λαοὺς συνη-
θροίσατε, πρὸς ἔνθεον Πίστιν, πλάνης ὀχυρώ-
ματα καταστρεψάμενοι· ὅθεν καὶ ἀξίως τὰ γέ-
ρα, καὶ νικητικῶς τοὺς στεφάνους, ὧντως ἐκο-
μίσασθε Μακάριοι.

Δ ἡμοι τῶν Ἀγγέλων ἀληθῶς, χαίροντες ἐκρότησαν ἄνω, τοὺς ἱεροὺς Μαθηταῖς, βλέποντες κυρύττοντας, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, τοῦ Κυρίου τὴν σάρκωσιν, καὶ πᾶσι βοῶντας: Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πρὸ αἰώνων ἐστὶ, σὰρκα προσλαβὼν ἐκουσίως, σύνθρονος Πατρὶ δὲ ὑπάρχων, καὶ τῷ ᾤῳ Πνεύματι ὁμότιμος.

Πάσης Οἰκουμένης ἀλιεῖς, τὴν ἡγκιστρωμένην ψυχὴν μου, ταῖς μεθοδεαῖς ἐχθροῦ, τάχος ἐκλυτρώσασθε, καὶ ἀπογνώσει με νῦν, κινδυνεύοντα σῶσατε, καρποὺς μετανοίας, φέρειν ἐνισχύοντες, θεῖοι Ἀπόστολοι, ὅπως τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης, πεῖραν μὴ λαβὼν, Βασιλείας, τῆς τῶν Οὐρανῶν ἀξιωθῇσωμαι.

Ἔτερα τοῦ ἁγίου Νικολάου, ὅμοια.

Πλήθει πειρασμῶν περισχεσθεῖς, καὶ ταῖς
 τρικυμίαις τοῦ βίου περικυκλούμενος, σά-
 λω τε ποντούμενος τῶν περιστάσεων, καὶ ταῖς
 λύπαις βαλλόμενος, ἐν σαὶ τὴν ἐλπίδα, πᾶσαν
 ἀνατίθημι, Πάτερ Νικόλαε· πάντων τῶν δεινῶν
 μοι παράσχου, λύσιν ταῖς πρεσβείαις σου Μά-
 καρ, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην σου ἐντεύξεις.

Νέφει ἀθυμίας σκοτεινῷ, καὶ στενοχωρίας
ὁμίλῃ, νυνὶ καλύπτομαι, θλίψεις ἀλλε-
παλληλοὶ διαταραάττουσιν, ὃ δὲ φόβος κινδύνων
με, δεινῶς περιέχει· δέομαί σου σωσόν με, Θεο-
μακάριστε· σὲ γὰρ ὀνομάζω προστάτην, καὶ
σοῦ τὴν βοήθειαν Πάτερ, ἐπικαλουμένῳ μοι
κατάπεμψον.

Χάριν εἰληφώς παρὰ Θεοῦ, πᾶσι χορηγεῖς
τὰς ἰάσεις, ὑπὸ τὴν σκέπην σου, ἅγιε
Νικόλαε, τοῖς σοὶ προστρέχουσι· φυγαδεύεις

Δαιμόνων γάρ, ἀνίατα πάθη, πάντας θρα-
πεύεις δὲ τῇ προστασίᾳ σου· ὅθεν καὶ ἡμεῖς
δυσωπῶμεν, πρέσβευε πρὸς Κύριον, πάσης, λυ-
τρωθῆναι βλάβης τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

· Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Πᾶσα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἰσχὺς, σὺ ὑπάρχεις ἀ-
 χραντε Μήτηρ, καὶ καταφύγιον· πάντων
 τῶν ὑμνούντων σε, σὺ εἰ ἀντίληψις· μὴ οὖν μά-
 την λογιζοιντο, τὴν σὴν προστασίαν, οἱ κατα-
 καυχώμενοι κατὰ τῶν δούλων σου· σὺ γὰρ πρὸς
 Θεὸν προστασία, δέδοσαι· διὸ μὴ παρίδης, δια-
 σῶσαι Δέσποινα τοὺς δούλους σου.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικά.

Εἰμεγάλυνας Σωτὴρ, ἐν τῇ Οἴκουμένῃ τῶν κορυφαίων Ἀποστόλων τὰ ὀνόματα· ἔμαθον τῶν οὐρανῶν τὰ ἄρρητα, ἔδωκαν τοῖς ἐπὶ γῆς ἰάματα, καὶ αἱ σκιαὶ αὐτῶν μόναι τὰ πάθη ἑθεράπευον· ὁ ἐξ ἀλλείων ἐθαυματουργεῖ, καὶ ὁ ἐξ Ἰουδαίων ἐθεολόγει τῆς χάριτος τὰ δόγματα· δι' ὧν Εὐσπλαγχνε, δὸς ἡμῖν τὸ μέγα σου ἔλεος.

Οἱ ἐξ ἀδίκων πράξεων πάντοθεν πολεμοῦ-
μενοι, καὶ πρὸς σέ καταφεύγοντες τὸν
ὄντως ὄντα Θεόν, τὴν φωνὴν τῶν σῶν Μαθη-
τῶν προσφερόμέν σοι, λέγοντες: Σῶσον ἡμᾶς
Ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα· δεῖξον καὶ νῦν τοῖς
ἐχθροῖς ἡμῶν δεόμεθα, ὅτι σκέπεις λαόν, καὶ
σῴζεις ἐκ κινδύνων τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἀποστό-
λων, παρορῶν ἁμαρτίας διὰ πολλὴν ἀγαθότη-
τα, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν .

Μεγάλη ἡ δόξα, ἣν ἐκτίσασθε Ἅγιοι, διὰ τῆς Πίσεως! οὐ μόνον γὰρ ἐν τῷ πάσχειν τὸν ἐχθρὸν ἐνίκησατε, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον πνεύματα ἀπελαύνετε· ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατροί· πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πάντων προστατεύεις Ἀγαθὴ, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῇ κραταίᾳ σὺ χειρί· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν αἰεὶ μεσιτεύαν, οἱ κατακαμπτόμενοι, ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὅθεν σοι προσπίπτομεν· ῥῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΓ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσματα Ἀποστολικά.
Ἦχος β'.

Ο σοφίσας ὑπὲρ ῥήτορας τοὺς Ἀλιεῖς, καὶ ἐκπέμψας ὥσπερ κήρυκας πάση τῇ γῇ, τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπία, Χριστέ ὁ Θεός, δι' αὐτῶν κραταίωσον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ τοῖς πιστοῖς κατὰπεμψον τὴν εὐλογίαν σου, ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Σαγηνεύσαντες τὰ ἔθνη οἱ Ἀλιεῖς, καὶ διδάξαντες τὰ πέρατα σὲ προσκυνεῖν, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Χριστέ ὁ Θεός, δι' αὐτῶν σερέωσον Πίσιν τὴν ἔνθεον, καὶ τοῖς λαοῖς κατὰπεμψον νῦν τὰ ἐλέη σου, ὁ μόνος ἐν Ἀγίοις ἀναπαυόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Ἀειπάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον ἔτεκες· διὸ κατὰ χρέος σε, πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. ἕτερα Ἀποστολικά.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Εὐσπλαγχνία πτωχεύσας ὁ Θεός, πλουτισταῖς ἐξαπέστειλεν ὑμᾶς ἐν τῷ Κόσμῳ, φαίνοντας πτωχεῖα τοῦ κηρύγματος, πλοῦτον τὸν οὐράνιον τοῖς πέρασι· δι' ὧν καὶ πλουτήσαντες τὴν Πίσιν τὴν ἔνθεον, ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς, τὴν Θεῖαν ὑμῶν μνήμην Ἀπόστολοι.

Τῆς σοφίας ὑπάρχοντες Θεοῦ Μαθηταὶ καὶ αὐτόπται, τῶν σοφῶν καὶ ῥητόρων ἄσφον σοφίαν ἐξεφάυλισαν, τῇ ιδιωτεῖᾳ τοῦ κηρύγματος, τὰ ἔθνη σοφίσαντες οἱ Θεῖοι Ἀπόστολοι, ὀρθοδόξως ἀνυμνεῖν, τὸν Δημιουργὸν καὶ μόνον Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Βοηθὸς τοῖς ἐν θλίψει Θεοκυῆτορ, καὶ προσάτις ὑπάρχεις τοῖς ἐν ἀνάγκαις, ἀπεγνωσμένοις ἐλπίδα παρέχουσα, καὶ ἀνιάτων τὰς νόσους καθαίρουσα, Θεοτόκε πανύμνητε· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ταῖς τῶν θαυματῶν ἀκτίσι Νικολάε, κηταφαιδρύνεις ὑψηλὸν ἅπασαν, καὶ λύεις τὸν ζόφον τῶν θλίψεων, καὶ τῶν κινδύνων ἐλαύνεις τὴν ἔφοδον, προσάτης ὑπάρχων θερμότετος.

Μαρτυρικόν.

Α'πόστολοι, Μάρτυρες καὶ Προφῆται, Ἱερεῖς καὶ Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἁγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν Πίστιν τηρήσαντες, παρρήσιαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η μόνη Θεὸν ἀσπόρως κηύσασα, καὶ μετὰ φρικτὴν λοχείαν ἀγνεύουσα, σοὶ προσπέπτω Ἀχραντε, μετὰ φόβου κράζων καὶ πίστεως· Ἐκ παθῶν καὶ νόσων δεινῶν, καὶ πάσης ἀνάγκης με διάσωσον.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος β'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν Φαραῶνίτιδα πανστρατιὰν ἡ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθείς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξηλείψεν, ὁ δεδοξασμένος· Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι.

Τροπάρια.

Τοῦ φωτὸς τοῦ Θεοῦ ἀσραπαὶ, πίσει χρηματίσαντες, φωτοειδεῖς τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι, ὅλον με φωτίσατε, σκοτιζόμενον ἡδονῶν ἀμαυρότησι, καὶ ἐν ἀμελείᾳ, πάντα με τὸν βίον διακύνοντα.

Μαθηταὶ καὶ φίλοι τοῦ Χριστοῦ, φίλον με γενόμενον, τοῦ δυσμενοῦς διὰ κακῶν οἰκείωσιν, τούτου ἐκλυτρώσασθε, συγκινουντές μου τὴν ψυχὴν εἰς ἀγάπην, τοῦ πεφιληκότος, γένος τῶν βροτῶν δι' ἀγαθότητα.

Ταπεινὴ ψυχὴ μου, πρὸ θανῆς, σπεῦσον μετανόησον, καὶ σεαυτὴν νενεκρωμένην πένθησον, ὅπως ὁ τὸν Λάζαρον, τετραήμερον ἀναστήσας ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ σὲ ἀναστήσῃ, ταῖς τῶν Ἀποστόλων παρακλησεσι.

Θεοτοκίον.

Α'γαθὸν κηύσασα Θεὸν, πάντας ἀγαθύνοντα, τοὺς τῇ φθρᾷ κεκρατημένους Πάναγνε, τοῦτον καθικέτευε, Παναμώμητε, σὺν Προφῆταις καὶ Μάρτυσι, καὶ τοῖς Ἀποστόλοις, πάντας λυτρωθῆναι παραβάσεως.

Κανὼν τῷ Ἀγ. Νικολάου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Σοὶ, Νικόλαε, Θεῖον ἐξάδω μέλος.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Στεφανόφορος βήματι Χριστοῦ, πάνσοφε Νικόλαε, παρεστηκώς σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι, φωτισμὸν μοι δώρησαι, καταιυγάζοντα τῆς ψυχῆς μου τὴν ζόφωσιν, ὅπως εὐφημήσω, χαίρων σου Παμμακάρε τὸ μνημόσυνον.

Ο δοξάζων πάντας τοὺς αὐτόν, Κύριος δοξάζοντας, σὲ τοῖς πιστοῖς καταφύγιον δέδωκε, πειρασμῶν ῥυόμενον τοὺς προστρέχοντας, τῇ σῇ σκέπῃ Νικόλαε, καὶ προσκαλουμένους πίστει σε καὶ πόθῳ Παναοῖδιμε.

Θεοτοκίον.

Γσωθῆναι πόθον μοι ἐνθεῖς, ὄφεις ὁ παμπόνηρος, τῷ Πλασουργῷ ὡς αἰχμάλωτον εἶλέ με· διὰ σοῦ δὲ Πάναγγε, ἀνακέκλημαι· θεωθεῖς ἀληθέστατα· σὺ γὰρ Θεομητορ, τὸν ἐμὲ θεώσαντα γεγέννηκας.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξήνηθησεν ἡ ἔρημος, ὥσει κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στερεῦνσα Ἐκκλησία, τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἐξερρώθη ἡ καρδιά μου.

Τροπάρια.

Διδάσκαλον κητσάμενοι, τὴν σοφίαν ἐνδοξοῖ, τὴν τοῦ Πατρὸς ἐν Πνεύματι, τῶν Ἑλλήνων ἀπεμωράναι, τὴν σοφίαν Θεόπται ἀξιάγαστοι.

Τὴν στείρωσιν Πανεύφημοι, τῆς ψυχῆς μου λύσατε, καὶ εὐτεκνίαν πράξεων, ἐναρέτων φέρειν ποιήσατε, ὡς τοῦ Λόγου αὐτόπται πανσεβάσμιοι.

Δεινῶς με φαρμαχθέντα νῦν, τῷ ἰοβόλῳ δῆγματι, τοῦ δυσμενοῦς θεράπευσον, ἱκεσίαις τῶν Ἀποστόλων σου, Εὐεργέτα τῶν ὅλων πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον, ἐκδυσώπει Πάναγγε, σὺν Ἀποστόλοις ἅπασι, πάσης βλάβης καὶ περιστάσεως, καὶ κινδύνων ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Νικόλαε μακάριε, τοῦ Δεσπότη γνήσιος, σὺ μαθητῆς γενόμενος, διασώζεις τοὺς σοὶ προστρέχοντας, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ θανάτου πικροῦ.

Γλαίσθητι τοῖς δούλοις σου, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, ὡς ἀγαθὸς δωρούμενος, Νικολάου τοῦ σοῦ θεράποντος, ταῖς πρὸς σὲ μεσιτεῖαις Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν τάραχον, τῶν παθῶν μου Δέσποινα, καὶ τὴν ζωὴν κυβέρνησον, Παναγία Θεὸν ἡ τέξασα, ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**λῆλυθας, ἐκ Παρθένου, οὐ πρέσβις, οὐκ ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρ-

• κωμένος, καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Πεινῶντά με, καὶ λιμῷ κατ' ἐκάστην τηκόμενον, σωτηρίου βρώσεως, ἐμπλησον μόνε Ἀθάνατε, θείαις παρακλήσεσι, τῶν εἰς τὸν σύμπαντα Κόσμον κηρυζάντων σε.

Εἰς θαλάσσαν, κοσμικὴν ἐπεβίβασας ἅπαντας, ὡς ἵππης Φιλάνθρωπε, τοὺς εὐκλεεῖς Ἀποστόλους σου, ταύτης συνταράσσοντας, τῆς ἀλμυρᾶς ἀπιστίας πικρὰ ὕδατα.

Τὸν ἥλιον, τοῖς ἐν σκότει Χριστὸν ἀνατείλαντες, ἐν σκότει με κείμενον, τῆς ἀμαρτίας φωτίσατε, εἵργοντες Πανεύφημοι, τὰς πονηρὰς ἐνθυμήσεις τῆς καρδίας μου.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, ἡ Θεὸν ὑπερύμνητον τέξασα, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε, σὺν Ἀποστόλοις ἱκέτευε, ὅπως λυτρωθῇμεν ἀμαρτιῶν καὶ κινδύνων καὶ κολάσεως.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ομιλήσας, καθαρῶς ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, φωτοφόρος γέγονας, Κόσμου φωτίζων τὰ πέρατα, πᾶσι προϊστάμενος, καὶ πάντας σώζων τοὺς πίστει σε δοξάζοντας.

Λυτρούμενος, ἐκ θανάτου ὡς ὥφθης τὸ πρότερον, νεανίας Ὅσιε, οὕτω καὶ νῦν με διάσωσον πάσης περιστάσεως, καὶ πειρασμῶν καὶ κινδύνων Παμμακάριστε.

Απήσραψας, ἀρετῶν λαμπηδόνας Πανὸλβιε, μιμητῆς πανάριστος, τοῦ σοῦ Δεσπότη γενόμενος, σώξεις δὲ καλούμενος, τοὺς εὐλαβεῖα καὶ πόθῳ σε δοξάζοντας.

Θεοτοκίον.

Ελῆλυθεν, ἐπὶ σοὶ ὁ Δεσπότης τῆς κτίσεως, σωματωθησόμενος, καὶ διασώζων ὡς εὐσπλαγχνος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διό σε πάντες Θεοτόκον πιστοὶ σέβομεν.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Μ**εσίτης Θεῶ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χριστέ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Τροπάρια.

Ο μέγας Ποιμὴν, μέσον λύκων ἔστειλεν ὡς πρόβατα, αὐτοὺς μεταπλάττοντα, τῇ θεοσθενείᾳ τοῦ Βαπτίσματος, καὶ τῷ κάλλει τῶν λόγων, τοὺς θείους Μαθητὰς αὐτοῦ.

Τῷ Δεῖῳ φωτὶ, ταῖς ἐν ζόφῳ πλάνης ἐφωτί-
σατε, καρδίας Ἀπόστολοι· ὅθεν ἱκετεύω
σκοτισθέντα με, ἡδονῶν ἀμαυρώσει, φωτίσατε
Μακάριοι.

Αῖθλία ψυχῇ, πρὸ τοῦ τέλους σπεῦσον μετα-
νόησον, Κυρίῳ κραυγάζουσα· Ἡμαρτόν σοι
Δέσποτα, συγχώρησον, διὰ τῶν Ἀποστόλων,
καὶ σῶσόν με ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Φωτὶ με τῷ σῷ, τὸν ἐν σκότει κείμενον κα-
ταύγασον, Φωτὸς οἰκητήριον, καὶ σὺν Ἀ-
ποστόλοις καθικέτευε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης,
ῥυσθῆναι ταῖς πρεσβείαις σου.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου Νικολάου. Ὁ φωτισμός.

Θεοπρεπεῖ, πολιτεία τρισμάκαρ λελαμπρυ-
σμένος, τοὺς κατακριθέντας ἀδίκῳ ψήφῳ,
θανάτωθῆναι παραξὰς ἐλυτρώσω, τῷ Δεσπό-
τῃ Χριστῷ κραυγάζοντας· Ἐτερον ἐκτός σου
Θεὸν οὐ γινώσκωμεν.

Εν ἑράνοῖς, τὴν αἰδίδιον δόξαν νῦν ἐποπτεύων,
καὶ τῆς ἀπορρήτου καὶ θείας αἴγλης, ταῖς
φανωτάταις ἐντρυφῶν λαμπηδόσι, σκέπασόν με
τῇ προστασίᾳ σου, Ὅσιε θεράπον Χριστῷ παν-
σεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Ινα τὴν σὴν, ἐκζητήσης εἰκόνα συγκεχωσμέ-
νην, πάθεσιν οὐσίας λαθῶν, Χριστέ μου ταῖς
οὐρανίους, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἐπεφάνης
τοῖς σοὶ κραυγάζουσιν· Ἐτερον ἐκτός σε Θεὸν
οὐ γινώσκωμεν.

ᾠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
» με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Οὐ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν εὐπορήσαντες, τὴν κα-
τατακεῖσαν ψυχὴν μου τῷ καύσωνι, τῆς
ἀμαρτίας δέομαι, Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος πο-
τίσατε.

Οὐρανοὶ νοητοὶ χρηματίσαντες, δόξαν τοῦ
Θεοῦ διηγεῖσθε τὴν ἀρρήτον, θεοφεγγεῖς
Ἀπόστολοι, ἧς τυχεῖν ἡμᾶς πάντας πρεσ-
βεύσατε.

Εν πελάγει δεινῶν κυματόμενος, σοὶ τῷ τῷ
παντός Κυβερνήτῃ προσέρχομαι· διὰ τῶν
Ἀποστόλων σε, σωτηρίας πρὸς ὄρμον με ἵθυον.

Θεοτοκίον.

Μετὰ πάντων τῶν ἄνω Δυναμέων, μετὰ
Προφητῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων σου, εἰς

ἰλασμόν προσάγω σοὶ τὴν Μητέρα σου· οἴκτει-
ρον, σῶσόν με.

Κανὼν τῷ Ἀγίου Νικολάου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Οἱ τῆς νίκης Νικόλαε στέφανος, τῇ σῇ κα-
ρυφῇ ἀξίως ἐπιτίθεται· ὡς νικητὴς οὖν
ἄριστος, τοὺς σὲ προσκαλουμένους διάσωσον.

Νεκρωθέντα με Μάκαρ τοῖς πταίσμασι, καὶ
ταῖς τῶν παθῶν τρικυμίαις ποντούμενον,
ἐπιφανεῖς διάσωσον, πρὸς λιμένα τοῦ Δεῖου
Δελήματος.

Θεοτοκίον.

Επὶ σοὶ ταῖς ἐλπίδας ἀνέθηκα, Μητερ αἰεί-
παρθενε τῆς σωτηρίας μου, καὶ σὲ προ-
στάτιν τίθημι, τῆς ζωῆς ἀσφαλῆ τε καὶ ἁ-
σειστον.

ᾠδὴ 7'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
» ράννου, μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπι-
» σε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεδέσι Παισί,
» δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημένος
» καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Πυρὶ Δεῖου Πνεύματος προσαναφθέντες, τῆς
πλάνης τοὺς ἄνθρωπας, Ἀπόστολοι ἐσθέ-
σατε, Θεοῦ δὲ τὸν ἔρωτα, ἐν ταῖς φρεσὶ τῶν
πιστῶν πάντων ἐπανήψατε· διὸ μεγαλοφώνως
ὑμᾶς γεραίρομεν.

Τὸν Κόσμον μισήσαντες καὶ τὰ ἐν Κόσμῳ,
Χριστὸν ἠγαπήσατε, ἐν Κόσμῳ μετὰ σώ-
ματος, βροτοῖς ὁμιλήσαντα· ὃν ἱκετεύσατε,
πάντων τῶν ἐν βίῳ με δεινῶν, ἐλευθερωῶσαι,
θεοὶ Ἀπόστολοι.

Κριτὰ δικαιοτάτε καρδιογνώστα, ὁ μόνος
τὰ κρύφια, εἰδὼς μου πλημμελήματα, ἐν
ᾧρα τῆς κρίσεως μὴ κατακρίνης με, μηδὲ
πέμψῃς με εἰς πῦρ, ταῖς ἱκεσίαις τῶν Ἀποστό-
λων σου.

Θεοτοκίον.

Τὸ πῦρ τῆς Θεότητος οὐ κατεφλέχθης, ἀρ-
ρήτως κυήσασα, Παρθένη ἀπειρόγαμε·
διὸ καθικέτευε σὺν Ἀποστόλοις Ἀγνή, διαιωνι-
ζούσης με φλογός, ἐλευθερωῶσαι, τὸν σὲ δοξά-
ζοντα.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου Νικολάου. Εἰκόνας χρυσεῆς.

Ξηρῷ πειρασμῷ, περιπέπτωκα δεινῶς κατα-
κεντούμενος, καὶ πύλαις Ἄδου προσεπέ-
λασα, ταῖς ἀθυμίαις βαλλόμενος· σῶσόν με
πρεσβείαις σου Μάκαρ, καὶ ἀνάστησον ψαλ-
λεῖν σοὶ· Σὲ μακαρίζω ἱερὲ Χριστοῦ θερά-
πον αἰεί.

Αὐτοῦ φωτός, ταῖς αὐλοῖς ἀστραπαῖς περιλαμπόμενος, τοὺς ἐν τῷ σκότει τῷ τῶν ὀλίψεων, κεκρατημένους ἐξάρπασον, καὶ πρὸς φωτισμὸν εὐσεβείας, καθοδήγησον ψάλλοντας: Σὲ μακαρίζομεν αἰεὶ, Θεράπον ὄντως Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει Χριστὸν, τὸν Υἱὸν σου καὶ Θεὸν Θεογεννήτρια, τοὺς πεπραμένους δεινοῖς πταισμασι, καὶ ταῖς ἀπάταις τῆ ὀφείας, αἵματι αὐτοῦ τῷ τιμίῳ, ἀναρρύσασθαι ψάλλοντας: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άμινός ποτε, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, ταῖς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ πισοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας: Εὐλογεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Σωματοειδῶς, ὑμῖν ἐπιφοιτῆσαν, πυρὸς ἐν εἵδει Παράκλητον, Πνεῦμα ἀπειργάσατο, ὡς λαμπάδας φλογίζουσας μὲν, αἰθέρους, φωτιζουσας δὲ πάντας τοὺς εὐσεβοῦντας, θεῖοι τῆ Λόγου Ἀπόστολοι.

Παῖθη τὰ δεινῶς, χειμαῖζοντα Οἰκτίρμον, τὴν ἀδιόρθωτον καρδίαν μου, θεράπευσον δέομαι, τὴν ψυχὴν μου φωταγώγησον, τὸν νοῦν μὲ καθοδήγησον, ρέποντα εἰς κακίαν, τῶν Μαθητῶν σου δεήσεσι.

Στέναξον ψυχὴ, καὶ δάκρυσον συντόνως, καὶ σεαυτὴν πρὸ τέλους πένθησον, πρὸ τοῦ καταλάβῃ σε, ὁ κλαυθμὸς ὁ ἀπαράκλητος, καὶ βόησον τῷ Κτίστη σου: Δέσποτα οἴκτειρόν με, τῶν Ἀποστόλων δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Κάμινός ποτε, μὴ φλέξασα τοὺς Παῖδας, τὴν σὴν λοχείαν προεικόνιζε, Παρθένε πανάχραντε: διὰ τοῦτο ἰκετεύω σε, σὺν Ἀποστόλοις πρέσβευε, ἅπασι καὶ Προφήταις, πυρὸς γεέννης ῥυσθῆναι με.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Ως εὐμενὴς καὶ συμπαθὴς, τοὺς ἐν βάθει πειρασμῶν περισχεθέντας, ἐλευθέρωσον Μάκαρ, τῶν κατεχόντων δεινῶν, τὴν λύσιν βραβεύων πρεσβείαις σου, ταῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα, Χριστὸν Ἱερομύστα.

Μυσαγωγὸς τῶν ὑπὲρ νῦν, τῶν αὐλῶν λειτηργὸς καὶ ὑρανίων, χρηματίζων Θεόφρον, Ἀρχιερεὺς τε πιστός, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν αἵτησαι, παρὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἱερομύστα.

Θεοτοκίον.

Εξασθενεῖ μὲ νῦν ὁ νῆς, εἰς τὰ βάθη ἐμπεσὼν τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις περιπαρῆναι κακοῖς: ἀλλὰ σὺ Παρθένε θεράπευσον, τῷ τῆς ἀπαθείας φωτὶ περιβαλοῦσα.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεός καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
» τὰ ἐσκορπισμένα: διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Εμὲ τὸν κατάκριτον, ἐμὲ τὸν ἀδιόρθωτον, τὸν τῶν σῶν προσταγμάτων καταφρονήσαντα, καὶ ταῖς τῶν Δαιμόνων ἀπάταις, φρενοβλαβῶς ἐξακολουθοῦντα, ἐπίστρεψον Κύριε, προσευχαῖς τῶν Ἀποστόλων σου.

Απόστολοι ἐνδοξοί, Ἀπόστολοι μακάριοι, Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, Κήρυκες πάνσοφοι, πάσης με λυτρώσασθε βλάβης, πάσης ὀργῆς, πάσης ἀμαρτίας, πάσης περιστάσεως, καὶ ποικίλης παραβάσεως.

Ψυχὴν ἀδιόρθωτον, προσφέρων καὶ συνειδήσιν, συγχωσθεῖσαν τῇ ὕλῃ τῶν παραπτώσεων, καὶ μεμολυσμένην καρδίαν, καὶ λογισμὸν κατεσπιλωμένον, βοᾶ σοι φιλάνθρωπε: Οἴκτειρόν με τῷ ἐλέει σου.

Θεοτοκίον.

Απόστολοι Πάναγνε, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκήρυξαν, εἰς τὸν σύμπαντα Κόσμον, Θεὸν καὶ Ἀνθρώπον: ὅθεν σὺν αὐτοῖς ἐκδυσώπει, τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς δίκης, ῥυσθῆναι κολάσεως τῆς πιστῶς σε μεγαλύνοντας.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Λαμπᾶσι τῆς χάριτος, Θεόφρον φωτιζόμενος, καὶ φωστὴρ εὐσεβείας, σαφῶς γενόμενος, τοὺς ἐν πειρασμοῖς διασωζεις, τοὺς ἐν βυθῷ θαλάσσης λυτροῦσαι, καὶ τρέφεις λιμώτοντας, παραδόξως Παμμακάριστε.

Ο ἐν Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, νῦν αὐλιζόμενος, καὶ τὴν ἄφραστον δόξαν τρανῶς θεώμενος, ἐκ τῶν οὐρανίων ἀψίδων, τοὺς ὑμνηταῖς τοὺς σοὺς ἐποπτεύεις, παθῶν ἐκλυτρούμενος, Θεοφόρε πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ δύναμιν, καὶ Λόγον ἐνυπόστατον, τοῦ Πατρὸς Θεομητορ ἀγνὴ συνέλαβες, ἐκ τῶν σῶν ἀχράντων αἱμάτων, τὸν ἑαυτῆς ναὸν προσλαβοῦσαν, καὶ τούτῳ κατ' ἐνωσιν, ἐνωθεῖσαν ἀδιάρρηκτον.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Ἀποστολικά.

Εμεγάλυνας Χριστέ, ἐν τῇ Οἰκυμένη τῶν κορυφαίων Ἀποστόλων τὰ ὀνόματα· ἔμαθον τῶν ἑρανῶν τὰ ἄρρητα, ἔδωκαν τοῖς ἐπὶ γῆς ἰάματα, καὶ αἱ σκιαὶ αὐτῶν μόναι τὰ πάθη ἐθεράπευον· ὁ ἐξ ἀλλείων ἐθαυματοῦργει, καὶ ὁ ἐξ Ἰουδαίων ἐθεολόγει τῆς χάριτος τὰ δόγματα· δι' ὧν Εὐσπλαγχνε, δὸς ἡμῖν τὸ μέγα σου ἔλεος.

Οἱ ἐξ ἀδίκων πράξεων πάντοθεν πολεμούμενοι, καὶ πρὸς σέ καταφεύγοντες τὸν ὄντως ὄντα Θεόν, τὴν φωνὴν τῶν σῶν Μαθητῶν προσφερόμεν σοι λέγοντες: Σῶσον ἡμᾶς, Ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα· δεῖξον καὶ νῦν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν δεόμεθα, ὅτι σκέπεις λαόν, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἀποστόλων, παρορῶν ἁμαρτίας, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα· Κύριε δόξα σοι.

Πᾶσα πόλις καὶ χώρα τιμᾷ ὑμῶν τὰ λείψανα, ὧς ἀθλοφόροι Μάρτυρες· ὑμεῖς γὰρ νομίμως ἀθλήσαντες, στέφανον οὐράνιον ἐλάβετε, καὶ διὰ τοῦτο Ἱερέων ἐστὲ τὸ καύχημα, Βασιλέων τὸ νῆκος, Ἐκκλησιῶν ἡ εὐπρέπεια.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων θλιβομένων εἰ χαρά, καὶ ἀδικουμένων προστατίς, καὶ τῶν πεινῶντων τροφή, ξένων τε παράκλησις, χειμαζομένων λιμὴν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, Μητηρ τῇ Θεῷ τῇ Ὑψίστῃ· ὅθεν σοι προσπίπτομεν πάντες, πάσης ἡμᾶς ῥύσαι περιστάσεως.

Ⲅⲉⲉⲉⲉⲃ

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Τὴν φωνὴν σοι προσάγομεν, τοῦ Ἀηστοῦ καὶ βοῶμέν σοι: Μνήσθητι ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὰ τοῦ Κόσμου πληρώματα, διελθόντες Ἀπόστολοι, σκότους τοῦ τῆς πλάνης βροτῆς, ἐρρύσασθε πάνσοφοι.

Τῇ σαγήνῃ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος, ἀνθρώπους Μύσται σοφοί, σαφῶς ἀνελκύσατε.

Μαρτυρικόν.

Τοὺς τὸν δρόμον τελέσαντας, καὶ τὴν πίξιν τηρήσαντας, τοὺς Ἀθλοφόρους Χριστοῦ, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Δόξα.

Ισουργὸν τῷ Γεννήτορι, τὸν Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι, ἅπαντες νῦν οἱ πιστοί, ἐν φόβῳ δοξάσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αποστόλων τὸ καύχημα, Ἀθλητῶν ἐγκαλῶπισμα, σὺ εἰ Παρθένε ἀγνή, καὶ Κόσμου διάσωσμα.

Ⲅⲉⲉⲉⲉⲃ

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Σῶτερ τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἥλιος ἰδὼν ἐσκοτίσθη, ἀπὸ τοῦ φόβου σου, καὶ τὸ καταπέτασμα, ναοῦ ἐρρήγνυτο, ἡ δὲ γῆ κατεσείετο, καὶ πέτραι ὡσαύτως, τρόμῳ διεσχίζοντο, ὅραν μὴ σθένευσαι, Κτίστην καὶ Θεὸν ἐπὶ ξύλου, πάσχοντα ἀδίκως βουλήσει, καὶ ὑπὸ ἀνόμων ὑβριζόμενον.

Ολος καταβέβηται εἰς γῆν, ὅλος ἀνεστράπη καὶ κεῖται, πτώμα ἐξαισίον, ὅφρις ὁ παμπόνηρος, ἀνυψωθέντος σου, ἐπὶ ξύλου φιλάνθρωπε· Ἀδαμ δε κατάρας, λύεται, καὶ σώζεται ὁ πρὶν κατάκριτος· ὅθεν καὶ ἡμεῖς δυσωποῦμεν, σῶσον ἡμᾶς, οἰκτεiron πάντας, καὶ τῆς Βασιλείας σου ἀξιώσον.

Οτε ὁ παράνομος λαὸς, Σῶτερ τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, ξύλῳ ἀνήρτησε, τότε Κτίσις ἅπασα, φόβῳ ἐτρόμαξε, τὰ τοῦ Ἄδου βασιλεία, καὶ κράτος θανάτου, πάντα ἐξηφάνισαι, Δεῖα δυνάμεισθ'· τότε καὶ Ἀδαμ ὁ προπάτωρ, χαίρων ἀνεβόασοι: Δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου, φιλάνθρωπε.

Ἔτερα τῆς Θεοτόκου, ὅμοια.

Νεῦσον ταῖς δεήσεσιν Ἀγνή, τῶν σῶν οἰκῶν καὶ παράσχου, πηγὰς δακρύων ἡμῖν, ἵνα ἀποπλύνωμεν τῶν ἐγκλημάτων ἡμῶν, ταῖς κηλίδας Παναίωμε, καὶ σθέσωμεν φλόγα, τοῦ διαιωνίζοντος, καὶ πικροτάτου πυρός· σὺ γὰρ τῶν ἐξ ὅλης καρδίας, σὲ τὴν τοῦ Δεσπότη Μητέρα, ἐπικαλουμένων ταῖς δεήσεις πληροῖς.

Ζαλὴ ἐναντίων λογισμῶν, καὶ ταῖς τρικυμίας τῇ βίου κλυδωνιζόμενος, πνεύμασιν ἀτάκτοις τε περιφερόμενος, τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος, βοᾷ σοι Παρθένε: Σπεῦσον ἐξελεσθαι με, τῶν κατεχόντων δεινῶν, ὅπως εὐχαρίστῳ καρδίᾳ, σοῦ τὰ μεγαλεῖα κηρύττω, πᾶσι τοῖς πιστοῖς Θεοχαρίτωτε.

Ιδε τὴν ἀσθένειαν ἐμήν, καὶ τὴν τῆς ἀθλείας ψυχῆς μου ταλαιπωρίαν Ἀγνή, καὶ τὴν τῆς καρδίας μου, κάκωσιν Δέσποινα, καὶ βουλαῖς

διασκεδάσον, ἐχθρῶν ἀοράτων, τῶν ἐπεμβαίνοντων μοι, καὶ πολεμούντων δεινῶς· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν τετοκυῖα, τοῖς ἐν τοῖς κινδύναις τελοῦσι, δύνασαι παρέχειν ἀπολύτρωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ω τῆς ἀγαθότητος τῆς σῆς! ὦ τῆς ὑπὲρ νῦν εὐσπλαγχνίας! ὦ τῆς πολλῆς ἀνοχῆς, καὶ μακροθυμίας σου, Λόγε προάναρχε! ἡ Παρθένος ἐκραύγαζεν, ὀλοφυρομένη· πῶς ὁ ὢν ἀθάνατος, θανεῖν ἠγάπησας; Μέγα τὸ μυστήριον βλέπω, ὅμως προσκυνῶ σου τὰ Πάθη, ἅπερ ἐκουσίως καθυπέμεινας.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Σῶσόν με Χριστέ Σωτήρ, τῇ δυνάμει τῆ Σταυροῦ, ὃ σῶσας Πέτρον ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον Χριστέ ὁ Θεός, ξύλον ζωῆς ἀνέδειξας ἡμῖν, τοῖς πιεζέουσιν εἰς σέ· καὶ δι' αὐτοῦ καταργήσας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, ἐζωοποίησας ἡμᾶς, νεκρωθέντας τῇ ἀμαρτίᾳ· διὸ βοῶμέν σοι: Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν, μὴ ποθήσαντες Ἀθλοφόροι, οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, καὶ Ἀγγέλων συμπολῖται γεγόνασιν. Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Βότρυν τὸν παμπέπειρον Ἀγνή, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἐώρακας, τῷτον κρεμαίμενον, θρηνῶδοῦσα ἠλάλαζες, καὶ ἔκραζες: Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν Εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σέ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ἦχος β'.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστέ ὁ Θεός· ἐπὶ Σταυροῦ ταῖς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυναίγων πάντα τὰ ἔθνη, κράζοντα: Κύριε δόξα σοι.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίαις Κύριε, σοὶ

προσάγομεν εἰς πρεσβείαν· σῶζε τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, εἰρηνεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Εὐσπλαγχνίας.

Καθορώσα νεκρούμενον Χριστὸν, θρηνῶδοῦσα ἐβόα ἡ Ἀμναὶς καὶ Παρθένος: ὦ μαιφονίας τόλμημα! Κρύψον σου τὸ φέγγος νῦν ὁ ἥλιος· ὁ κτίσας γὰρ ἅπαντα, νεκροῦται βουλήματι, καὶ ὁράται ὡς κριτὸς, ὁ τῶν Ἀσωμάτων μόνος Κύριος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Τὴν ἀχραντὸν Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ νῦν ὁ Θεός· ἐπλάσας ἐκ τῆς δουλείας τῆ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι: Χαρὰς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτήρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

Ο φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ Σταυροῦ, καὶ καλέσας εἰς μετάνοιαν ἀμαρτωλοὺς, μὴ χωρίσης με τῆς ποιμένης σου ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, ἀλλὰ ζήτησόν με Δέσποτα τὸν πλανώμενον, καὶ τῇ ἀγίᾳ σου ποιμένι συναρίθμησον, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν, τὸν Παραδείσον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταῖον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ως ὁ Ληστής ὁμολογῶ, καὶ βοῶ σοι τῷ ἀγαθῷ: Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σὺν αὐτῷ με συναρίθμησον, ὁ ἐκουσίως τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Μαρτυρικόν.

Σὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ἔχοντες οἱ Ἅγιοι περιβολὴν ἐν τῷ Κόσμῳ, ταῖς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδῶλων κατήργησαν. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις ἐλευθέρωσον τὴν ἀσπράττου ἐχθροῦ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρεσῶσα τῷ Σταυρῷ σου, ἡ ἀσπὸρως τεκοῦσά σε Χριστέ, καὶ μὴ φέρουσα ὄραν

αδίκως πάσχοντα, ωλοφύρετο κλαυθμῷ, καὶ ἀνεβόασαι: Πῶς πάσχεις ὁ τῇ φύσει ἀπαθής, γλυκύτατε Υἱέ; ὕμνῳ σου τὴν ἄκραν ἀγαθότητα.

Κανὼν Σταυρώσιμος, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς:
Σταυροῦ παγέντος, Δαιμόνων πίπτει πλάιη.

Ἰωσήφ.

Ἦχος β'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α** "τριπτον, ἀσυνήτη, ἀβρόχως θαλαττίαν
» ἀνύσας τρίβον, ὁ ἐκλεκτὸς ἐβόα Ἰσραήλ:
» Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδοξάσαι.

Τροπάρια.

Σταύρωσιν κατεδέξω, καὶ ἥλοις προσεπάγης
αἰτίμως Λόγε, πάντας τιμῆσαι θείων τῆς
βροτῆς, τοὺς τὰ σὰ ἐκέσια, πάθη δοξάζοντας.

Τείνας Σταυρῷ παλάμας, ὁ τείνας πόλον
Σῶτερ, καθάπερ δέρριν, ἐνηγαλίσω ἔθνη
καὶ λαὸς τῆς τὰ σὰ ἐκέσια, πάθη δοξάζοντας.

Μαρτυρικά.

Α"ραντες ἐπὶ ὤμων, Σταυρὸν οἱ Ἀθλοφόροι,
τῷ σταυρωθέντι, ἀκολυθῆσαι εἴλοντο Χριστῷ,
τούτου συμμορφούμενοι, τοῖς θείοις πάθεσι.

Υ"μνησαν τῶν Ἀγγέλων δυνάμεις, κατιδοῦ-
σαι ὕμῶν τοὺς ἄθλους· ἐθρήνησε Δαιμόνων
δὲ πληθὺς, κηκηφόρα Μάρτυρες, θεωιδέστατοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ρ'ἥσις σεπτοῦ Προφήτου πεπλήρωται· ῥομ-
φαία γὰρ τὴν καρδίαν τὴν σὴν διήλθεν,
ὅτε ἐν Σταυρῷ λογχευθέντα Δέσποινα, τὸν σὸν
Υἱὸν ἐβλεψας.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,

οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ, σῶζε, Παρθένε.

Ὁ Εἰρμός. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Τὸν εὐσεβῶς, σέ Θεοτόκον κυρίως Ἀγνή, ὁ-
μολογοῦντα Ἀχραντε, ψυχῇ καὶ στόματι,
χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ νόσων καὶ πταισμά-
των νῦν με διάσωσον.

Ο "λην ἐν σοί, τῶν χαρισμάτων τὴν ἄβυσσον,
ἀποκειμένην ἐγνώμεν· διὸ προσφεύγοντες,
Θεοτόκε προθύμως, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ
διασωζόμεθα.

Υπὲρ ἡμῶν, τῶν σέ ὑμνούντων δυσώπησον,
τὸν σαρκωθέντα Πάναγνε, ἐκ τῶν ἀχράν-
των σου, καὶ τιμίων αἱμάτων, ῥυσθῆναι ἐκ
πταισμάτων, καὶ χαλεπῶν πειρασμῶν.

Σὲ οἱ πιστοὶ, καύχημα πάντες κεντήμεθα,
καταφυγὴν καὶ στήριγμα, καὶ ἀγαλλίαμα,
καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, ἐλπίδατε καὶ τεῖχος,
Θεοχαρίτωτε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρῃς τῆς Πίστεως στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς
» μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ
» ψάλλειν: Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
» καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ο βότρυσ ἐπὶ ξύλου τῆς ἀφθαρσίας, κρε-
μáμενος ἀπέσταξε θείον γλεῦκος, καρ-
δίας κατευφραῖνον τὰς τῶν ἀνθρώπων, κακίας
παῦον δὲ τὴν μέθην πάντοτε, Ἰησοῦς ἡ λύτρω-
σις τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Υψώθης ἐπὶ ξύλου ἐθελουσίως, καὶ πᾶσαν
Διαβόλου κακοπραγίαν, κατέρράξας· πε-
σόντας δὲ τοὺς ἀνθρώπους, εἰς τὴν ἀπώ-
λειαν, γνώμης στρεβλότητι, Ἰησοῦ ἀνύψωσας
πολυέλεε.

Μαρτυρικά.

Πυρὶ τοῦ θείου πόθου προσαναφθέντες, τὸ
πῦρ οὐκ ἐδειλίασαν οἱ γενναῖοι, οὐκ ἔ-
πτηξαν τὸν θάνατον ἀθανάτους, ἀποσκοπού-
μενοι δωρεὰς λήψεσθαι, καὶ χαρὰν μὴ λήγου-
σαν, καὶ φῶς αἰδύτον.

Αιμάτων ἐξ οἰκείων οἱ Ἀθλοφόροι, ὑπέρ-
λαμπρον ἐπέχρωσαν πορφυρίδα, καὶ ταύ-
την σολισάμενοι δεξιᾷ τε, ὡς σκῆπτρον φέρον-
τες, χειρὶ τὸν θεῖον Σταυρὸν, τῷ Κυρίῳ πάντο-
τε συμβασιλεύουσι.

Σταυροθεοτοκίον.

Γεραίρουσί σε τάξεις τῶν Ἀσωμάτων· τὸν
πάντων γὰρ Δεσπότην σωματοφόρον, ἐ-
κύησας τὸν λύσαντα διὰ ξύλου, δεσμίους ἅπαν-
τας, Κόρη Θεόνυμφε, καὶ πιστοὺς συνδήσαντα
τῇ στοργῇ αὐτοῦ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Στερεώσον ἡμᾶς.

Πρεσβείαις σου, Ἀγνή Θεόν, ὃν ἔτεκες, πα-
ράσχου εὐίλατον σοῖς ἱκέταις, τοῖς προσ-
τρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, καὶ πιστῶς προσκυνού-
σί σου τὴν κύσιν.

Ρημάτων τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἐπάκουσον, Παρ-
θένε δεινῶς ἐκταραττομένης, ἣν εἰρήνευ-
σον Πανύμνητε, αἰεὶ ταύτην κινδύνων διασώ-
ζουσα.

Ο "λην μου τὴν ζωὴν διακυβέρνησον, Παρθέ-
νε ἐλπίς μου καὶ προστασία, πειρασμῶν
καὶ περιστάσεων, λυτρουμένη δεινῶν με Θεο-
νύμφευτε.

Σαφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, ἀγκά-
λαις ὡς φέρουσα Θεομήτορ, ἐξ ἀγνοίας

καὶ πωρώσεως, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νῦν καθι-
κέτευε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε** λήλυθας, ἐκ Παρθένου, ἐπρέσβυς, ἐκ Ἀγ-
• γελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος σεσαρκωμέ-
• νος, καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διό
• κραυγάζω σοι: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ε κρέμασο, ἐπὶ ξύλου κρεμάσας ἐν ὕδασι,
τὴν γῆν Παντοδύναμε, λόγῃ πλευράν ὀ-
ρυττόμενος, αἷμά τε σὺν ὕδατι, ἐναποστάξας
εἰς πάντων ἀπολύτρωσιν.

Ν υγείης σου, τῆς πλευρᾶς ἱατρεύθη τὸ ἄλ-
• γος μου· χειρὶ ράπισθέντος σου, ἐλευθε-
• ρίας ἐπέτυχον· χολῆς γευσάμενου δέ, τῆς ἐν-
• δόνου ἐρρύσθην Χριστέ βρώσεως.

Μαρτυρικά.

Τ οῖς τραύμασι, τραυματίσαντες ὄφιν τὸν δό-
• λιον, ἰᾶσθε τραύματα, τῶν καρδιῶν ἡ-
• μῶν πάντοτε, χάριν ἀναβλύζοντες, ἐκ τῶν πη-
• γῶν τοῦ Σωτῆρος Θεῶι Μάρτυρες.

Ο λώσωμον, τῷ ἐχθρῷ τὴν πληγὴν προσηνέ-
• κατε, πληγαῖς αἱματούμενοι, ἐπὶ τροχοῦ
• τε τεινόμενοι, καὶ τυμπαυζόμενοι, Θεοειδεῖς
• Ἀθλοφόροι πανσεβάσμιοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Σ εσάρκωται, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων ὁ Ὑψι-
• στος, ὃν βλέπουσα Πάναγνε ξύλῳ ἀδίκως
• ὑψούμενον, ἔστενες δακρύουσα, καὶ τὴν αὐτοῦ
• εὐσπλαγχνίαν ἐμεγάλυνες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον.

Τ ῶν τραυμάτων μου Δέσποινα τῶν τῆς ψυ-
• χῆς, σαρκὸς τε νοσημάτων, ἡ Θεὸν τεκοῦ-
• σα, λύσιν παράσχου μοι.

Ρ ἐπιζόμενον πάθει καὶ λογισμοῖς, βίβ τρικυ-
• μίαις, ἐλπίδι Παρθένε, καὶ πίσει βεβαίωσον.

Ε κ περιστάσεως ρύσαί με, Μήτηρ Θεοῦ, καὶ
• ζάλης καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις
• μόνῃ Πανύμνητε.

Χ ειμαζόμενον κλυδωνι βιωτικῷ, ἐξάρπασον
• Παρθένε, πρὸς τὸν σὸν λιμένα καθοδηγοῦ-
• σά με.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** ἄνθραξ τῷ Ἡσαΐᾳ προσφθεῖς, ἥλιος
• παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἀνέτειλε, τοῖς
• ἐν σκότει πεπλανημένοις, καὶ Θεογνωσίας
• φωτισμὸν δωρούμενος.

Τροπάρια.

Δ ἰ οἶκτον προσομίλησας τῷ σταυρῷ, Δέ-
• σποτα ἐκ τοῦ βυθοῦ με τῶν κακῶν ἀνέ-

σπασας, καὶ ἐτίμησας συνεδρίᾳ, τῇ πατρικῇ,
ἀτιμασθεῖς θελήματι.

Α κάνθαις στεφανωθείς ὁ στεφανῶν, ἄνθεσι
• πᾶσαν τὴν γῆν, τὴν τῶν παθῶν με ἄκαν-
• θαν, ἀποτέμνεις ριζόθεν Λόγε, καὶ ἐμφυτεύεις
• μοι τὴν σὴν ἐπίγνωσιν.

Μαρτυρικά.

Ι σχυῖ τῇ τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν Ἅγιοι, ἐθέλοντι
• περιθεμένθ Μάρτυρες, δυναμήμενοι, τῶν Δαι-
• μόνων, τὴν δυναστείαν παντελῶς ὠλέσατε.

Μ εγάλως ἀγωνισάμενοι ἐν γῇ Ἅγιοι, ἐν οὐ-
• ρανοῖς μεγίστην δόξαν εὗρατε, καὶ με-
• γίστων ἡμᾶς κινδύνων, ἀπολυτροῦσθε τοὺς ὑμᾶς
• γεραίροντας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ο νώτοις Χερουβικοῖς, ἐν οὐρανοῖς Θεοπρε-
• πῶς, ὡς ἀληθῶς ὀχοούμενος, ταῖς ἀγκά-
• λαις σου ἐποχεῖται, καὶ σταυρωθεῖς πάντας
• φθορᾶς διέσωσε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Ο πλον ἀήττητον, κατὰ ποικίλων πειρα-
• σμῶν ἔχοντες, τῶν δυσμενῶν πάσης ἐπη-
• ρείας, λυτρούμεθα σαφῶς, οἱ σὲ Θεοτόκον ἀεὶ
• ἐπιστάμενοι.

Ν ὄμου τὸ πλήρωμα, ἡ ἀνωτέρα Χερυβίμ
• τέτοκας, τὸν τοῦ Θεοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέν-
• τα, Υἱὸν μονογενῆ, ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων τῶν
• σῶν ἐκδυσώπησον.

Τ ὦν τοῦ παντός Ποιητὴν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις
• σου Ἀγνή φέρουσα, τῷτον ἡμῖν ταῖς σαῖς
• ἰκεσίαις, εὐῖλατον δίδου, τοῖς νῦν ἐκ καρδίας
• πρὸς σὲ καταφεύγουσιν.

Α πὸ στενώσεως, καὶ κατωδύνου μου ψυχῆς
• δέησιν, τῶν οἰκτιρμῶν μόνῃ τῇ Τεκούσῃ,
• τὸν αἴτιον Λόγον, προσφέρω ὁ ταλας· οἰκτεί-
• ρασα σῶσόν με.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Η** χου ρημάτων δεήσεως, ἐκ κατωδύνου
• Δέσποτα ψυχῆς, ἐπακούσας, τῶν δει-
• νῶν με λύτρωσαι· μόνος γὰρ εἶ τῆς ἡμῶν,
• σωτηρίας αἴτιος.

Τροπάρια.

Ν ὦτον παρέχων εἰς μάστιγας, καὶ σιαγόνας
• σε εἰς ράπισμόν, πρόσωπον δὲ Σῶτερ, εἰς
• ἐμπτύσματα, ἔσωσάς με τὸν πολλὰ, ἀφρόνως
• σοι πταίσαντα.

Ο σπερ ἀρνίον τοῦ θύεσθαι, ἦλθες Χριστέ
• μου, λύκου νοητοῦ, ἰοδόλῳ δῆγματι, τοὺς
• θνήξαντας ἐπανάγων πρὸς ζωὴν. Δόξα τῇ
• σταυρώσει σου.

Μαρτυρικά.

Νόμους τηροῦντες οἱ Μάρτυρες, τοὺς τῷ Δεσπότῳ, ἄνομον βουλὴν, παρανόμων παντελῶς ἐξέκλιναν, καὶ θανόντες, τῆς ζωῆς, τῆς μελλούσης ἔτυχον.

Παραταξάμενοι Ἅγιοι, πρὸς ἐναντίας χαίροντες ἀρχαῖς, θείοις ὅπλοις, ταύτας ἐτροπώσασθε, καὶ σεφάνους ἐκ Θεοῦ, νίκης ἐκομίσασθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Γὶνα θεώσῃ τὸν ἄνθρωπον, ἐκ σοῦ Παρθένη τίκεται Θεός, καὶ σταυροῦται, καὶ θανάτου γεύεται, ἀποκτείνων τὸν ἐμέ, τὸ πρὶν ἀποκτείναντα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἐν ἀβύσσῳ.

Σωτηρίας λιμένα γινώσκων σε, πλέων πολυφρόντιδος βίβη τὴν θαλάσσαν, ἐπικαλῶμαι Δέσποινα, κυβερνήτιν ψυχῆς με γενέσθαι σε.

Ενεδύθην στολὴν κακουχούμενος, Μήτηρ αἰεπάρθενε, τῆς ἀφροσύνης μου· ἀλλ' ἡ Θεὸν κηύσασα, τῆς χαρᾶς τὸν χιτῶνα ἀντίδος μοι.

Γεράς πολιτείας ἐκπέπτωκα, ἀθυμῶν ὁ δειλῖος· ἀλλ' ἐπανάγαγε, εὐλογημένη Δέσποινα, προσαγαῖς τοῦ Υἱοῦ σου ρύθμιζουσα.

Συμπαθείας με θείας ἀξιώσον, ἢ τὸν συμπαθέσατον Λόγον κηύσασα, τὸν τῷ ἰδίῳ αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ρυσάμενον.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυράννου, μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπι-
» σε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισι,
» δρόσον τὴν τῷ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημένος
» καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Πτωθέντα με ἠγειρας τῇ παραβάσει, σταυρῷ ἀνυψούμενος, ἢ πάντων ἐξανάστασις· καὶ πτώσας τὸν πτώσαντα, Λόγε πολέμιον, ὅλον ἀνενέργητον, νεκρὸν ὑποδεικνύεις. Δόξα τῷ κράτει σου.

Τοῖς ἡλοῖς ἐξήλωσας τὴν ἀμαρτίαν, Χριστέ τοῦ προπάτορος· καλᾶμω δὲ τυπτόμενος, ὑπέγραψας ἅπασιν ἐλευθερίαν βροτοῖς. Δόξα τοῖς Παθήμασι τοῖς σοῖς, δι' ὧν μυρίων παθῶν ἐρρύσθημεν.

Μαρτυρικά.

Ετέμνοντο σώματα τῶν μαιφόνων, χερσὶν οἱ καλλίνικοι, Χριστοῦ Μεγαλομάρτυρες, καὶ ἔμενον Πνεύματι Θεοῦ ἀχώριστοι, τέμνοντες τὸν δόλιον ἐχθρόν, ἀνδρίας ξίφει, καὶ κατασφάτοντες.

Γσχὺν ἀπροσμάχητον τὸν σταυρωθέντα, Χριστὸν ἐπαγόμενος, Στρατὸς ὁ ἀκατάπληκτος, ὀλέθριον εὐαγγέλιον κατεξωλόθρευσεν, ἔπαθλον ληψόμενος, ζωὴν τὴν μακαρίαν τε καὶ ἀνώλεθρον.

Θεοτοκίον.

Παλάτιον ἔμψυχον τῷ Βασιλέως, καὶ θρόνος πυρίμορφος, Παρθένη ἀναδέδειξαι· ἐν ᾧ καθεζόμενος πάντας ἐξήγειρε, τῷ προτέρου πτώματος βροτοῦς, καὶ συνεδρία Πατρὸς ἐτίμησε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἰκόνας χρυσεῆς.

Σταυρῷ προσπαγεῖς, ὁ ἐκ σοῦ σωματωθεὶς Θεογεννήτρια, Ἀδάμ διέρρηξε τὸ χειρόγραφον· ὃν νῦν Παρθένη δυσώπησον, πάσης πονηρίας ρύσθηναι, τῆς ἐν πίσει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ελπίς ἀγαθὴ, προστασία φοβερά ὑπάρχεις Δέσποινα· καὶ νῦν δεόμεθα σου δωρησασθαι, τῆς συμπαθείας τὸ πέλαγος, πᾶσι τοῖς εἰς σέ πεποιθόσι, καὶ τῷ Υἱῷ σε κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σκοτία δεινὴ, τῇ τοῦ βίου συσχεθεὶς τὸν συλλυπούμενον, καὶ συναλγοῦντα οὐ κατέλαβον· τῇ σῇ Παρθένη λαμπρότητι, λύσον τὴν ἀχλὺν τῶν πταισμάτων, καὶ καταύγασον ψάλλοντα· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωραῖαν γολὴν, σωτηρίων ἐντολῶν διὰ Βαπτίσματος, ἀμφιεσάμενος ἀπημαύρωσα, δι' ἀμελείας ὁ δειλῖος· νῦν δέ σοι προστρέχω Παρθένη, τὸν χιτῶνα αἰτούμενος, τῆς σωφροσύνης διὰ σοῦ, πάλιν ἐνδύσασθαι.

Ζωῆς ἐκπεσὼν, ἀκηράτου μὲν τὸ πρὶν ὁ Ἀδάμ σέσωσαι· διὰ τοῦ Τόκου σου, νῦν δὲ Πάναγνε, τὸν ἀρρώστια κρατούμενον, σῶσον ἐπιρρώσασα Κόρη, καὶ ἀξιώσον ψάλλειν σοι· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν, σαρκὶ κηύσασα.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**νδαλματος χρυσῆ, καταπτύσαντες τρισόλ-
» βιοὶ Νεανίαι, τὴν ἀπαράλλακτον καὶ ζω-
» σαν Θεοῦ Εἰκόνα τεθεαμένοι, μέσον τοῦ πυ-
» ρὸς ἀνέμελπον· Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνεῖτω τὸν
» Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Λαὸς ὁ ἀπειθής, ἀδελῶς τε τὰ παράνομα πάντα πράττων, μέσον ἀνόμων Οἰκτίρμον, τὸν δικαιοῦντα σε παρανομοῦντας, ξύλῳ ἀνυψοῖ σταυρούμενον· ὃν πᾶσα Κτίσις δοξάζει ὡς Κύριον, ἀνυμνολογοῦσα τὴν σὴν μακροθυμίαν.

Αίμάτωσας Χριστέ, τοὺς δακτυλοὺς σου ἐν ξύλῳ προσηλωμένος, τὸ προσαγόμενον τοῖς Δαίμοσιν αἷμα πάλαι, ἐπ' ἀπωλεία τῶν προσαγομένων ἔπαυσας· ὅθεν σε δοξάζει ἡ σύμπασα Κτίσις, Θεὲ τῶν ὧν, ἀνυμνολογοῦσα τὴν σὴν μακροθυμίαν.

Μαρτυρικά.

Ναμάτων ζωτικῶν, ὄντες ἔμπλεοι οἱ Μάρτυρες τοὺς χειμάρρους, τοὺς τῆς ἀπάτης ἀπεξήραναν, θείοις ρείθροις τοῖς τῶν αἱμάτων, πίστει ἀκλινεῖ κραυγάζοντες· Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ ἀπειρος πληθὺς, τῶν αἱμάτων ὑμῶν Ἀγιοι, ἀσεβείας τὸ πῦρ κατέσβεσε, καὶ Ἑλλήνων τὴν πολύθεον ἔλυσε πλάνην, πάντας δὲ πιστοὺς ἐφώτισε μελωδοῦντας· Ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἄμωμος Ἀμναῖς, Προφητῶν τε καὶ Μαρτύρων ἡ ὠραιότης, ὥσπερ ἄμνόν σε ἀναρτώμενον ἐπὶ ξύλου θρασυμένη, ἔκλαιε πικρῶς καὶ ἔλεγεν· Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τὸν ἐν καμίνῳ.

Εξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, εἰς τὰ βάρη ἐμπεσῶν τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις περιπαρῆναι κακοῖς· ἀλλὰ σύ με Παρθένε θεία πευσον, τῷ τῆς ἀπαθείας φωτὶ περιβαλοῦσα.

Πύργον ἰσχύος ἀσφαλῆ, καὶ κρηπίδα καὶ φρουράν καὶ προστασίαν, κεκτημένοι σε πάντες, διασωζόμεθα νῦν, ὑμνοῦντες τὸν Τόκον σου Πάναγνε, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγὴν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον τοῦ ἀθανάτου Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτου λυτροῦμενον, τῆς ὑπερυψῶντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρεῖθρον ἰάσεων ἡμῖν, ἀενάως ταῖς πιστοῖς Ἀγνή πηγάζεις, οὐ τὴν ἀφθονον χάριν ἀπαρῶμενοι, σοῦ ὑμνοῦμεν τὸν Τόκον Πανάχραντε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**πορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς
• **Α**ξίαν· ἱλιγγίᾳ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκό-

• σμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἐνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἰ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Γνα τυπώσῃ πάλαι, Ἰσαὰκ σοῦ τὸ πάθος, δεσμεῖται Λόγε· λύεται, δεθέντος δὲ, προβάτου ἀντιτύπου, ἐν φυτῷ Σαβὲν ἀφέσεως, καὶ ἀπελύθη, τῆς ἀκουσίως τότε θυσίας ἀληθοῦς· σοῦ δὲ ἐθελουσίως τυθέντος, κακῶν ἐρύσθημεν.

Ωραῖος κάλλει, παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, Χριστέ ὑπάρχων κάλλος οὐκ ἐκέκτησο, οὐδὲ εἶδος ἐν τῷ πάσχειν, ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ κρεμάμενος, καὶ καλλωπίζων, τὴν ἀμορφίαν πᾶσαν τοῦ γένους τῶν βροτῶν. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου μόνη, εὐσπλαγχνε Κύριε.

Μαρτυρικά.

Σιὼν τῆς ἄνω ὤφθητε, οἰκήτορες θεῖοι, καὶ τῶν Ἀγγέλων Μάρτυρες ἰσαγγελοι, ὡς ὄντες συμπολῖται, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Ἁγιοτῶν πρωτοτόκων, περιφανῶς φαιδρύνετε, λάμποντες φωτὶ θείῳ, καὶ μαρτυρίου στεφάνῳ, καλλωπιζόμενοι.

Ἡ γαπημένοι φίλοι, τοῦ ἡμᾶς παραδόξως πεφιληκτός, ρύσασθε φιλίας με, δολίας τῆς πρὸς σάρκα, ἅγιοι Κυρίου Μάρτυρες, ἁγιασμόν τε καὶ φωτισμόν, καὶ λύσιν πταισμάτων χαλεπῶν, πᾶσι τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην ὑμῶν αἰτήσασθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Φωστήρων κάλλος δρόμου, τοῦ συνήθους ἀπέστη, ὅτε σε εἶδεν Ἥλιε τῆς δικαιοσύνης, ἐπηρμένον ἐπὶ τοῦ σταυροῦ θελήματι· ἡ δὲ Παρθένος, σὺν Μαθητῇ παρθένῳ, ἡλάλαζε πικρῶς, Οἶμοι! ἀναβοῶσα, τί τοῦτο τὸ ξένον θέαμα;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Θεομακάριστε Κόρη, τὴν ἐλπίδα μου πᾶσαν προθύμως ἀνατίθιμι ἐν σοί· σῶσον με Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς, καὶ τρυφῆς αἰδίδης, πλησθῆναι καθικέτευσον Ἀγνή, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Επιφανεῖσα Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὸν ζόφον, φωτὸς σου ταῖς αὐλοῖς ἀστραπαῖς, αὐγασσον, πύλη τοῦ θείου φωτός, καὶ τρυφῆς αἰωνίου, πλησθῆναι καταξίωσον Ἀγνή, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Νεοσηκότας ὀρώσα, καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, καὶ βεβλημένους πάθει δεινοῖς, τῇ

τῶν ὀδόντων τε, καὶ τοῦ ἀκοιμήτου, σπώληκος Πανάμωμε, τὴν ἀγριότητα· ὅθεν, ἐν ὀδύνη καρδίας, σὲ καθικετεύω Παρθένε, τῆς φρικτῆς με ῥῦσαι κατακρίσεως.

Οτε τῶν τοῦ σώματος μελῶν, μέλλη ἢ ψυχὴ μὴ βιαίως, διαχωρίζεσθαι, τότε μοι παράσῃθι, καὶ τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν, ταῖς βουλαῖς διασκέδασον, καὶ τούτων ταῖς μύλας, σύντριψον ζητούντων με, καταπιεῖν ἀφειδῶς, ὅπως ἀκωλύτως διέλθω, τοὺς ἐν τῷ αἰερί ἐξῶτας, ἄρχοντας τοῦ σκοτούς, Θεονύμφευτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθῆθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, οὕτω Παρθένος ἔτεκες, καὶ Παρθένος ἔμεινας· ἀντὶ στυλοῦ πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἡλῖος· ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀποστιχα Μαρτυρικά.

Τῶν ἀγίων Μαρτύρων πρεσβευόντων ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνούντων, πᾶσα πλάνη πέπαυται, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πίστει διασώζεται.

Χοροὶ Μαρτύρων ἀντέστησαν, τοῖς τυράννοις λέγοντες· Ἡμεῖς στρατευόμεθα τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων· εἰ καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις ἀναλώσῃτε ἡμᾶς, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν.

Μεγάλη ἡ δόξα, ἣν ἐκτήσασθε Ἅγιοι διὰ τῆς Πίστεως! Ἐ μόνον γὰρ ἐν τῷ πάσχειν τὸν ἐχθρὸν ἐνίκησατε, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον πνεύματα ἀπελαύνετε, ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατροί· πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Ως ἄνθος μαραίνεται, καὶ ὡς ὄναρ παρέρηχεται, καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος· πάλιν δὲ ἡχούσης τῆς σάλπιγγος, νεκροὶ ὡς ἐν συσσεισμῷ, πάντες ἀναστήσονται πρὸς τὴν σὴν ὑπάντησιν, Χριστέ ὁ Θεός· τότε Δέσποτα, οὗς μετέστησας ἐξ ἡμῶν, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων σου κατάταξον σκηναῖς, τὰ πνεύματα τῶν σῶν δούλων Χριστέ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθην, Μήτηρ τοῦ φωτός· φυλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΤῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσματα Μαρτυρικά.

Ο φαιδρύνας τοὺς Ἁγίους σου ὑπὲρ χρυσόν, καὶ δοξάσας τοὺς Ὁσίους σου ὡς ἀγαθός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος Χριστέ ὁ Θεός, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον ὡς φιλόανθρωπος, καὶ τὴν εὐχὴν κατεύθυνον, ὡς θυμίαμα, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Αθλοφόροι Κυρίε, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγιοι αἱ σκηναὶ, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· ἐν σαδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρήσιας ἐκηρύξατε. Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Απόστολοι Μάρτυρες καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, παρρήσιαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια! τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἔτερα Καθίσματα, μετὰ τὸν Ἀμωμον, καὶ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Σὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν ἕρπυλλον ἐν νεφέλαις, ἔχοντες οἱ Ἅγιοι περιβολὴν ἐν τῷ Κόσμῳ, ταῖς βασάνοις τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδῶλων κατήργησαν. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις καὶ ἡμᾶς ἐλευθέρωσον, τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ Σωτῆρ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Νεκρώσιμα. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Ο νεκρῶν καὶ τῶν ζώντων ὡς Θεός, ἐξουσίαν ἀπάντων ἐσχηκὼς ζωοδότα, πρόσχες ταῖς δεήσεσι τῶν δούλων σου, δεῖξόν σου τὰ σπλαγχνὰ τὰ φιλόανθρωπα, καὶ δίδου τὴν ἀφῆσιν ψυχαῖς, ἃς μετέστησας, ἐπ' ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ, ὁ δὲ εὐσπλαγχνίαν ὑπεράγαθος.

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθός τῶν δούλων σου, καὶ εἴτι ἐν βίῳ ἡμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἁγία ἡ τῆ ἀφράσου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἀγίους.

Ἦχος β'. Ὡδὴ ἀ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν Μωσέως ὠδὴν, ἀναλαβοῦσα βόησον
» ψυχὴ: Βοηθὸς καὶ σκεπαστής, ἐγένετό
» μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξά-
» σω αὐτόν.

Τροπάρια.

Διωγμὸς χαλεπὸς, καὶ αἰκισμὸς σφοδρὸς καρ-
τερικῶς, ἐνεγκόντες Ἀθληταί, πᾶσαν τὴν
πλάνην ἐκ τῶν περάτων, σθένει θείκῳ ἐδιώξατε.

Οἱ Θεοῦ λειτουργοί, καὶ Ἱεράρχαι, φέγγει
νοητῷ, ἀπαστράπτοντες, σαφῶς, πρὸς
φῶς ὠδήγησαν εὐσεβείας, πάντων εὐσεβῶν τὰ
πληρώματα.

Υπερήφανον νοῦν, ταπεινωθέντες Ὅσιοι κα-
λῶς, κατεκλίνετε εἰς γῆν, καὶ ὑψωθέντες
ἐνθέοις τρόποις, πᾶσι ταπεινοῖς βοηθεῖτε αἰεὶ.

Νεκρώσιμον.

Λαμπροτάτου φωτός, καὶ αἰωνίου δεῖξον
κοινωνούς, εὐφροσύνης ὡς Θεός, οὓς περ
μετέστησας τῶν προσκαίρων, δούλους σου πι-
στούς, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Αἰ ἀσκήσει στερρόως, ἡγωνισμέναι καὶ ἀθλητι-
κῶς, καθελῶσαι τὸν ἐχθρόν, σεμναὶ Γυναῖ-
κες Θεοκυῆτορ, σὲ περιστῶσαι εὐφραίνονται.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τοῖς τεθνεῶσι δεύτερον πλέκω μέλος.

Ὁ Εἰρμός. Τῷ τὴν ἄβαντον.

Τῷ θανάτῳ σου, καταπατήσας θάνατον,
θείας ζωῆς ἀνέβλυσας αἰδιότητα· ἦν πα-
ράσχου Ἀγαθὲ, ταῖς τῶν κοιμηθέντων ψυχαῖς,
ταῖς τῶν Μαρτύρων σου, πρεσβείαις ἄφειν,
πταισμάτων χαριζόμενος.

Ο τὸ πλούσιον αἰεὶ πηγάζων ἔλεος, τοῖς εὐ-
σεβῶς φιλάνθρωπε προσδεχομένοις σε, ἐν
τῷ οἴκῳ σε Χριστέ, ἐν τῇ θαυμαστῇ σε σκηנῇ,
τόπον ἀνέσεως παράσχου Δέσποτα, τοῖς δού-
λοις σου ὡς εὐσπλαγχνος.

Ισχυρότατος κατὰ θανάτου γέγονας, ὅθεν
αὐτόν ἐδέσμευσας, ἡμᾶς ῥυσάμενος· καὶ
νῦν ῥῦσαι τῆς αὐτοῦ, τοὺς κεκοιμημένους φθο-
ρᾶς ὡς ὑπεράγαθος, τῆς σῆς ἐλλάμψεως τὴν
μέθεξιν δωρούμενος.

Θεοτοκίον.

Στερεώσασα τὴν κλονουμένην φρένα μου, Μή-
τηρ Θεῶ βεβαίωσον, θείοις προσταγάσιν,

τοῦ τεχθέντος ἐκ τῆς σῆς, καθηγιασμένης γασ-
τρὸς, καὶ καταργήσαντος, τοῦ Ἄδου Δέσποτι-
να, τὸ ζοφερόν βασίλειον.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ
» Θεὸς ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν κα-
» λῶν, φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγ-
» χνίᾳ σου.

Τροπάρια.

Πυρωθέντες τῷ πυρὶ, τῆς ἀγάπης τοῦ Χρι-
στοῦ οἱ Ἀθλοφόροι, τῶν βασάνων τὴν
πυράν, δροσισμῷ τοῦ παντουργοῦ, ἔσθυσαν
Πνεύματος.

Αγιώτατοι Χριστοῦ, Ἱεράρχαι καὶ σεπτοὶ
Ὅσιων δῆμοι, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τὸν
φιλάνθρωπον Θεόν, ἐκδυσωπήσατε.

Ιερώτατος χορὸς, τῶν ἐνθέων Προφητῶν ἐμε-
γαλύνθη, καὶ Γυναίων πληθὺς, ἐναθλήσασα
στερρόως, δόξης ἐπέτυχον.

Νεκρώσιμον.

Νεκρωθεῖς ἐπὶ σταυροῦ, ἐδωρήσω τοῖς θνη-
τοῖς ἀθανασίαν· ἥς τυχεῖν τοὺς πρὸς σέ,
καταξίωσον Χριστέ μεταχωρήσαντας.

Θεοτοκίον.

Μετὰ πάντων Προφητῶν, καὶ Γυναίων ἱε-
ρῶν, Θεὸν Παρθένε, τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ,
δυσώπει ἐκτενῶς, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως στερεώσας.

Ταῖς τῆς σῆς ὠραιότητος λαμπηδόσιν, αὐγά-
ζεσθαι τοὺς πίστει κεκοιμημένους, εὐδό-
κησον ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει, μετὰ Μαρτύρων σε·
σὺ γὰρ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν
σου Κύριε.

Εν τόποις ἀναψύξεως ὡς οἰκτίρμων, ἐν χώ-
ρᾳ Ἀβραάμ τε τοῦ ἐκλεκτοῦ σου, ἀξίω-
σον αὐλίζεσθαι τοὺς σοὺς δούλους, τοὺς σοὶ
κραυγάζοντας: Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι
δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Θαλάμοις οὐρανίοις περιπολεῦειν, φρονίμοις
ταῖς Παρθένοις συνεισελθόντας, ὑπόδεξαι
τοὺς δούλους σου λαμπαδούχους, οὓς περ μετέ-
στησας, τῷ σῷ βουλήματι, ἐκ τῶν προσκαίρων
Δέσποτα, μόνε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα, καὶ πρὸς γῆν με ἀποστραφέν-
τα, ἀνέστησας τεκοῦσα τὸν ζωοδότην·
ἀνήγαγες ἐξ Ἄδου με κατωτάτου, τὸν Θεοτό-
κον σε πίστει δοξάζοντα, καὶ τιμῶντα Πάνα-
γνε, σέ τὴν πανύμνητον.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν, ὁ Προφή-
 » τῆς προβλέπων, ἀνεκήρυττε βοῶν: Τὴν
 » ἀκοήν σου ἀκήκοα, καὶ ἐφοβήθην, ὅτι ἀπὸ
 » Θαιμάν, καὶ ἐξ ὄρους ἀγίου, κατασκίου, ἐ-
 » πεδήμησας Χριστέ.

Τροπάρια.

Οἱ τοῦ Χριστοῦ τὰ παθήματα, εὐκλεεῖς Ἀ-
 θλοφόροι, μιμησάμενοι καλῶς, κατατει-
 νόμενοι ἔχαιρον, πολλαῖς βασάνοις, ταῖς αἰώνι-
 ζούσας ἀντιδόσεις σκοποῦντες, ὧν τυχόντες,
 μακαρίζονται αἰεί.

Νόμους τηροῦντες τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχαι
 προφρόνως, ἐπωκείλατε λαούς, ὡς κυβερ-
 νῆται πανάριστοι, πρὸς θεῖον ὄρμον, καὶ μετα-
 τεθέντες ἐκ τῶν κάτω θορύβων, πρὸς γαλήνην
 μετηνέχθητε ζωῆς.

Γῆς παρεπίδημοι ὦφθητε, μεταθέντες Πατέ-
 ρες, τὸ πολίτευμα ὑμῶν, ἐν οὐρανοῖς, κα-
 θὼς γέγραπται, εὐσεβοφρόνως, καὶ σαρκὸς τὰ
 πάθη, χαλινώσαντες πόνοις ἐγκρατείας, τῇ ду-
 νάμει τοῦ Χριστοῦ.

Νέκρωσιν θεῖαν ποθήσασαι, τὴν ζωὴν τὴν
 αἰγιόω, προξενούσαν ἀληθῶς, διὰ βασά-
 νων καὶ θλίψεων, καὶ ἐγκρατείας, τίμια Γυ-
 ναῖκες, ἡξιώθητε ταύτης, δυσωποῦσαι τὸν Χρι-
 στὸν ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Ηὺν μετεβίβασας Κύριε, τῶν προσκαίρων
 τοῦ βίου, πολυάριθμον πληθύν, ἐν ὀρθο-
 δόξῳ λατρεύσασαν, Λόγε τῇ Πίστει, πάση σω-
 ζομένων, τῇ πληθυῖ συνάψας, αἰωνίου κατα-
 ξίωσον ζωῆς.

Θεοτοκίον.

Οὐρος κατάσκιον βλέπει σε, ἀρεταῖς ὁ Προ-
 φήτης, Θεοτόκε Ἀββακούμ, ἐξ οὗ ἐπέ-
 φανεν ἀνθρώποις ὁ Θεός, ἀφράστως ἀρετῇ, κα-
 λύψας οὐρανούς, καὶ τὸ γένος ἀνθρώπων, δια-
 σώσας ἐκ φθορᾶς.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ὑμνῶ σε ἀκοήν.

Ελπίδι, καὶ ἀγάπῃ ζήσαντας, καὶ φρονήμα-
 τι ὀρθοδόξῳ, τῆς ὑπὲρ νῦν δόξης σε, ἀξίω-
 σον τῆς σῆς οἰκέτας Χριστέ, τῇ πολλῇ φιλαν-
 θρωπίᾳ σου, τῶν εὐκλεῶν Μαρτύρων ταῖς δεήσεσι.

Ως ἔχων, τῆς τρυφῆς ἀένναον, τὸν χειμάρ-
 ρουν αἰεὶ ποτίζεις, τοὺς ἐκλεκτοὺς Κύριε·
 μετ' ὧν καὶ νῦν τοὺς μεταστάντας Χριστέ, τῇ
 ἀφάτῳ εὐσπλαγχνίᾳ σου, παρὰ τὸ ὕδωρ θρέ-
 ψον τῆς ἀφέσεως.

Σὺ ζώντων, κυριεύεις Δέσποτα, καὶ θανά-
 του ἐξουσιάζεις· Σὺ τοὺς ἐκ γῆς χώμα-
 τι, δυνάμει σου ἐξανέστησας· διὸ τοὺς πρὸς σέ
 μεταφοιτήσαντας, ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Σῶτερ
 κατασκήνωσον.

Θεοτοκίον.

Ιάσω, τὸ τῆς Εὐᾶς σύντριμμα, καὶ τὴν πάλαι
 τάλαιπωριάν· τὸν Κτίστην γὰρ τέτοκας, τῆς
 πτώματι καταρράγέντας, ἡμᾶς ἀνορθῶσαι τὸν
 δυνάμενον, Θεογεννητορ μόνη Μητροπάρθενε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἀχλὺν τῆς ψυχῆς μου, Σωτήρ με δια-
 » σκεδάσας, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σε κα-
 » ταύγασόν με, ὡς μόνος τῆς εἰρήνης Βασιλεὺς.

Τροπάρια.

Σὲ ποθοῦντες Οἰκτίρμον, ἐμίσησαν πάντα
 κόσμον οἱ γενναῖοι Ἀθλοφόροι, προσομι-
 λοῦντες βασάνοις, ἀπαρνήσει τῆς σαρκός.

Ιεράρχαι Προφῆται, καὶ Ὅσιοι Θεοφόροι, ταῖς
 τοῦ Πνεύματος ἀκτῖσι, φωταγωγοῦντες τὴν
 Κτίσιν, σκότος λύετε παθῶν.

Οἱ ὅσιοι Πατέρες, Προφῆται καὶ Ἱεράρχαι,
 καὶ αἰοίδιμοι Γυναῖκες, σοὶ τῷ Δεσπότῃ
 τῶν ὅλων, εὐηρέστησαν Χριστῷ.

Νεκρώσιμον.

Ικετεύομεν Σῶτερ, οὗς ἐξ ἡμῶν προσελάβου,
 ἐν τῷ χορῷ ἐκλεκτῶν σου, κατασκηνώσας,
 μετόχους, δείξαν κρείττονος ζωῆς.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, τὸ καύχημα τῶν Μαρτύ-
 ρων, καὶ Ὁσίων καὶ Δικαίων, πάσης ἡμᾶς
 τυραννίδος, ἐξελοῦ τῶν πειρασμῶν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Ὁ τῷ φωτὶ χορηγός.

Νενεκρωμένους ἡμᾶς, καὶ τεθειμένους ἐν
 φρουρᾷ ἡγείρας, ἐκ ζοφερῶν τοῦ Ἄδου
 κευθμώνων, ἀρπάσας Ἀγαθὴ, καὶ δείξας ἀγίων
 Μαρτύρων στρατεύματα.

Διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς παραγέγονας Χρι-
 στέ, δέξαι νῦν, τοὺς εὐσεβῶς πρὸς σέ με-
 ταστάντας, καὶ κόλποις Ἀβραάμ, καὶ μετὰ
 Λαζάρου αὐτοὺς κατασκήνωσον.

Ελυσας Δέσποτα, τὸν χρόνιόν μου καὶ μα-
 κρόν πόλεμον, τὸν πρὶν πρὸς σέ, μεσίτης
 καὶ πρέσβης εἰρήνης γεγωνώς· καὶ νῦν τοὺς σῆς
 δούλους, οἰκτεῖρας ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Υπὸ τὴν σκέπην σε, οἱ πεποιθότες ἐπὶ σοῖ,
 ζήσονται, Μήτηρ Θεοῦ· τὸν γὰρ Ζωοδότην
 ἐγέννησας ἡμῖν, τὸν ζωοποιοῦντα, τὰ πάντα
 βουλήματι.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Βυθῷ ἀμαρτημάτων, συνέχομαι αἰεὶ, καὶ
» τρικυμία τοῦ βίου χειμάζομαι· ἀλλ' ὥσ-
» περ τὸν Ἰωάνν ἐκ τοῦ θηρός, καὶ μετ' αὐτῶν πα-
» θῶν ἀνάγαγε, καὶ διάσωσον Σωτήρ.

Τροπάρια.

Στερρότητι καρδίας, ἐχθρὸν οἱ Ἀθληταί, κα-
ταπαλαίσαντες, τοῦτον κατέβαλον, καὶ
ἔλαβον νίκης στέφος ἐκ Θεοῦ· διὸ ἐκτενῶς
πρεσβεύουσι, τοῦ σωθῆναι νῦν ἡμᾶς.

Χριστοῦ τοὺς Ἱεράρχας, τιμήσωμεν πιστῶς,
καὶ τοὺς Ὀσίους αὐτοῦ μακαρίσωμεν, σω-
ζόμενοι ταῖς δεήσεσιν αὐτῶν, ἐκ πάσης ὀργῆς
καὶ θλίψεως, καὶ κακίας τοῦ ἐχθροῦ.

Εὐνήθησε Γυναίων, ὁ ἐνθεὸς χορὸς, καὶ ἐν
ἀσκήσει Θεὸν ἐθεράπευσε, καὶ ἔτυχε Βα-
σιλείας οὐρανῶν. Αὐτῶν προσευχαῖς τὸν Κό-
σμον σου, σῶσον μόνε Ἰησοῦ.

Νεκρώσιμον.

Ὁ πλάσας Ζωοδότα, τὸν ἄνθρωπον ἐκ γῆς,
τοὺς ἐξ ἡμῶν μεταστάντας ἀνάπαυσον,
τὴν ἄφесιν παρεχόμενος αὐτοῖς Χριστέ, τῶν
κακῶν ὡς εὐσπλαγχνός, καὶ οἰκτίρμων Ἰησῦ.

Θεοτοκίον.

Ἀγία Θεοτόκε, ἀγίασον ἡμῶν, τῆς λογισμῆς
καὶ τὸ φρόνημα στήριξον, καὶ σῶσον ἐκ
τῶν βελῶν τοῦ πονηροῦ, αἰτρώτους ἡμᾶς δοξά-
ζοντας, σοῦ τὸ ἔλεος Ἀγνή.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τῆς ἀφράστου καὶ θείας λαμπρότητος, ἐν-
θα τῶν Μαρτύρων χοροὶ καταξιώσον, ὅς
ἀπὸ γῆς μετέστησας, παντουργῷ σου βουλήσει
Φιλάνθρωπε.

Εὐλαμφθῆναι τῷ κάλλει τῆς δόξης σου, τῆς
καταλιπόντας τὸν βίον ἀξιώσον, καὶ πρὸς
τὸ φῶς σου Δέσποτα, μετακεχωρηκότας τὸ ἄ-
φραστον.

Θεοτοκίον.

Ρυομένη προθύμως ἐπίφανον, τοὺς προσκα-
λουμένους σε, πάνταγε Δέσποινα, ἢ τὸν
Χριστὸν γεννήσασα, τὸν ζωῆς καὶ θανάτου
δεσπόζοντα.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὰ Χερουβὶμ μιμούμενοι, Παῖδες ἐν τῇ
» καμίνῳ, ὑπέφαλλον βοῶντες: Εὐλόγη-
» τὸς εἰ ὁ Θεός, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐ-
» πήγαγες, ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἀμαρτίας
» ἡμῶν, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ δεδοξασμένος, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Υπομονὴν κατέβαλον, οἱ Ἅγιοι τὸν Βελίαρ,
ὑπενεγκόντες πᾶσαν, πείραν βασάνων χα-
λεπῶν, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ τὸν Θεὸν ἠγάπησαν, τὸν
παθόντα διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν. Αὐτῶν προσ-
ευχαῖς, σῶσον πάντας Λόγε, πειρασμῶν καὶ
κινδύνων.

Φωτοειδεῖς Ἱεράρχαι, καὶ Ὅσιοι καὶ Προφη-
ται, καὶ Ἱερομαρτύρων, ἡ ἀξιάγατος πλη-
θὺς, καὶ Γυναικῶν ἁγίων ἅγιος καταλόγος, ἐν
ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει ἐκλάμπας φαίδρως, ὑπὲρ
ἡμῶν αἰεὶ, δέησιν ποιεῖσθε, ὅπως ἐλεθῶμεν.

Νεκρώσιμον.

Εὐθα οἰκνῶν πέφευγε, σенаγμός τε καὶ λύπη,
ὅπου τὸ φῶς ἐκλάμπει, Χριστέ, τοῦ σοῦ
προσώπου, ἐνθα Ἀγίων δῆμοι νῦν περιχορεύεσι,
τάξον πάντας τοὺς μεταστάντας ἀφ' ἡμῶν, τὰ
πταίσματα αὐτῶν, πάντα παραβλέψας, ὡς μόν-
ος ἐλεήμων.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Μαρτύρων Ἀχραντε, καὶ ὁσίων Πατέ-
ρων, καὶ Προφητῶν, πασῶν τε, τῶν ὁσίων
Γυναικῶν, τὸν ἐν Ἀγίοις μόνον ἐπαναπαυόμε-
νον, ἐκδυσώπει ἡμᾶς καθαγιασάσῃ Ἀγνή, ἀγίαις
ἐν φωναῖς, τοὺς δοξολογοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Ἀντίθεον πρόσαγμα.

Ὁ ὡν καταβέβηκας, ἐπὶ τὸ σῶσαι, τὸ πάλαι
πλανώμενον, ἀνθρώπων γένος Κύριε· διό σε
οἱ Μάρτυρες, αἰεὶ καθικετεύεσι, τίτῃς ὅς μετέ-
στησας ἐκ γῆς, ἐν γῇ πράξεις, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Νεκρώσει τὴν νέκρωσιν, ἀπετινάξω, ἐν νε-
κροῖς ἐλεύθερος, αὐτὸς μόνος γενόμενος·
καὶ νῦν τῆς νεκρώσεως, τῆς ἀμαρτίας Δέσποτα,
λύτρωσαι τοὺς δούλους σου, δεικνύς, καὶ κληρο-
νόμος τῆς Βασιλείας σου.

Πολλή σου καὶ ἄφατος, ἡ εὐσπλαγχνία, ἀ-
μέτρητος ἄβυσσος, ἡ τῆς φιλανθρωπίας
σου· πταισμάτων οὖν ἄφесιν, τοῖς μεταστᾶσι
Χριστὲ δίδου, καὶ τῇ χάριτι τῇ σῇ, κεκαθαρμέ-
νους αὐτοὺς ἀνάδειξον.

Θεοτοκίον.

Λυχνία γεγένησαι, τῆς θείας δόξης, ἀπαύ-
γασμα φέρουσα, Παρθένε διὰ Πνεύματος,
ἡμῶν φανερούμενον, καὶ τὴν τοῦ Ἄδου ἀχλὺν,
φέγγει τῆς Θεότητος, αὐτοῦ ἐξαφανίζον, Θεο-
χαρίτωτε.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐν τῇ βάρῃ Μωσῇ, τῆς Παρθένου τὸ
» θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, προτυπώ-

» σάντα ποτέ, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυ-
» ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ρεῦσαν τὸ αἷμα ὑμῶν, καθηγίασε πᾶσαν,
Ἀθλοφόροι τὴν Κτίσιν, καὶ ἐξήρανε σαφῶς,
τὴν χύσιν τῆς ἀπάτης, καὶ τῶν πιστῶν τὰς
ψυχὰς, κατήρδευσε πλουσίως.

Ωφθη χορὸς Ἀσκητῶν, Ἱερέων τε δῆμος, καὶ
Γυναίων ἀγίων, Προφητῶν τε εὐκλεῶν, ὁ-
μότιμος Ἀγγέλων, ἀγγελικῶς ἐπὶ γῆς, ἐν Πνεύ-
ματι βιώσας.

Νεκρώσιμον.

Οὗς ἐξ ἡμῶν Ἰησοῦ, προσελάβου ἐν κόλποις,
Ἀβραὰμ κατατάξας, μετὰ πάντων ἐκλε-
κτῶν, ἀνάπαυσον, παρέχων, ἀμαρτημάτων αὐ-
τοῖς, ὡς πανοικτίρμων λύσιν.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ ἀγνή, μετὰ πάντων Μαρτύρων,
Προφητῶν καὶ Ὁσίων, καὶ ἀγίων Γυναι-
κῶν, καὶ Ἱερομαρτύρων, κατοικτειρῆσαι ἡμᾶς,
τὸν Σωτῆρα δυσώπει.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Καίμινός ποτε.

Εδείξας ἡμῖν, τοῦ δυσμενοῦς θανάτου, τὰς
διεξόδους ὡς ἀθάνατος, τῇ θείᾳ δυνάμει
σου, τὰς εἰσόδους δὲ ἐγνώρισας, τὰς τῆς ζωῆς
ἀθάνατε· ἥς περ οἱ Μάρτυρές σου, νῦν ἐπαξίως
ἐπέτυχον.

Καὶ ἄλλους νοητοῦ, τοῦ σοῦ κατατρυφῆσαι,
τοὺς μεταστάντας καταξίωσον, τὸ αἴ-
σχος τὸ δύσμορφον, ἐκκαθαίρων ὡς φιλάνθρω-
πος, τῆς ἀμαρτίας Δέσποτα· μόνος γὰρ ἀνε-
δείχθης, τῆς ἀμαρτίας ἐλεύθερος.

Ωρθώσας ἡμᾶς, Χριστέ τοὺς πεπτωκότας,
εἰς χοῦν θανάτου, τῷ θανάτῳ σου ζωὴν
χαριζόμενος, καὶ τρυφὴν τὴν ἀτελεύτητον, καὶ
χαρμονὴν αἰδίου, ἥς νῦν τοὺς μεταστάντας, ὡς
ἐλεήμων ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Μέγα καὶ φρικτὸν, ὑπάρχει Θεομήτορ, τῆς
σῆς λοχείας τὸ μυστήριον· Θεὸν γὰρ ἐ-
γέννησας, ὃν ὁ θάνατος οὐκ ἔσπεξε, καὶ τά-
φος οὐ διέλυσεν· ὅθεν σε Παναγία, πάντα τὰ
ἔθνη δοξάζομεν.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ὑπερφυῶς σαρκί, συλλαβοῦσαν ἐν
» **Τ**γασρὶ, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, προσεκ-
» λάμψαντα Λόγον, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις, μεγα-
» λύνωμεν Πιστοί.

Τροπάρια.

Ισχυροὶ κατὰ παθῶν, δυνατοὶ κατὰ ἐχθρῶν,
φανέντες Ἀθλοφόροι, ἀπηνέγκατε νίκην, ἀ-
θλήσαντες νομίμως, καὶ στεφθέντες ἐκ Θεοῦ.

Ως Θεοῦ Ἱεουργοί, καὶ Ποιμένος τοῦ καλῆ,
μιμηταὶ γεγονότες, ἐποιμάνατε αὐτοῦ, τὰ
θρέμματα ὁσίως, Ἱεράρχαι εὐκλεεῖς.

Σὺν ὁσίοις Ἀσκηταῖς, καὶ Προφήταις ἱεροῖς,
μιμήσωμεν Γυναίων, ἀθλησάντων τὰ πλή-
θη, καὶ τῶν ἐν τῇ ἀσκήσει, καθελόντων τὸν
ἐχθρόν.

Νεκρώσιμον.

Η πανένδοξος Χριστέ, τῶν Ὁσίων σου πλη-
θὺς, ἀπαύστως δυσωπεῖ σε· Οὗς μετέση-
σας πίξει, μετόχους αἰωνίου, δεῖξον Κύριε ζωῆς.

Θεοτοκίον.

Φιλοικτίρμονα Θεόν, ἡ κηῖσασα σαρκί, με-
τὰ πάντων Ἀγίων, καθικέτευε αἰεὶ, κινδύ-
νων ἡμᾶς σῶσαι, Μητροπάρθενε ἀγνή.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου φωστῆρα.

Εχων ἐξουσίαν καὶ ζώντων, καὶ νεκρῶν
Ζωαρχικώτατε, τοῖς ἀπὸ γῆς πρὸς σέ
μεταφοιτήσασι, κληρουχίαν ἐν οὐρανοῖς, πα-
ράσχου καὶ λαμπρότητα, τὴν τῶν ἀγίων Δέ-
σποτα, καὶ τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων σου.

Λόγος ὢν ὁ πάλαι, τὸ εὖ εἶναι μοι διδούς
Ζωαρχικώτατε, καὶ τὸ εὖ εἶναι πάλιν χα-
ριζόμενος, ἐν τοῖς κόλποις τοῖς ὀρεκτοῖς, Ἀ-
βραὰμ τοῦ προπάτορος, τοὺς μεταστάντας δού-
λους σου, ὡς ἐλεήμων κατασκήνωσον.

Ολος χρηματίζεις Σωτὴρ μου, γλυκασμὸς
φωτοειδέστατος, ὅλος ὑπάρχεις ἔφεσις ἀ-
κόρεστος· τὸν χειμάρρουν τὸν τῆς τρυφῆς, καὶ
ὑδωρ τῆς ἀφέσεως, τοὺς κοιμηθέντας πότισον,
ἀκαταπαύστως σὲ δοξάζοντας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν Θεοτόκον ἀξίως, οἱ πιστοὶ νῦν μακα-
ρίζομεν, τοῖς θεοπνεύστοις λόγοις σου ἐπό-
μενοι· σὺ γὰρ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, Θεὸν ἐκυο-
φόρησας, τὸν τοῦ θανάτου λύσαντα, τὴν δυνα-
στείαν Μητροπάρθενε.

Ἀπόσιχα τῶν Αἰνῶν, Μαρτυρικά.

Τὸν Σταυρόν τοῦ Χριστοῦ λαβόντες οἱ ἁ-
γιοὶ Μάρτυρες, ὅπλον ἀκαταγώνισον, πᾶ-
σαν τοῦ Διαβόλου τὴν ἰσχὺν κατήργησαν· καὶ
λαβόντες στέφος οὐράνιον, τεῖχος ἡμῖν γεγόνα-
σιν, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύοντες.

Τῶν Ἀγίων σου τὰ πλήθη, δυσωποῦσί σε
Χριστέ, ἐλέησον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πᾶσα πόλις καὶ χώρα, τιμᾷ ὑμῶν τὰ λείψανα, ὡς ἀθλοφόροι Μάρτυρες· ὑμεῖς γὰρ νομίμως ἀθλήσαντες, στέφανον οὐράνιον ἐλάβετε· καὶ διὰ τοῦτο Ἱερέων ἐστὲ τὸ καύχημα, Βασιλέων τὸ νίκος, Ἐκκλησιῶν ἡ εὐπρέπεια.

Νεκρώσιμον.

Οἱ μοι οἷον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ, χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος! οἱ μοι πόσα δακρύει τότε, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἔλεων αὐτήν! πρὸς τοὺς Ἀγγέλους τὰ ὄμματα ῥέπουσα, ἀπρακτα καθικετεύει· πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ταῖς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα. Διὸ ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχύ τῆς ζωῆς, τοῖς μεταστάσι τὴν ἀνάπαυσιν παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ολὴν τὴν ζωὴν μου ἐν κακοῖς, καταδαπανήσας ὁ τάλας, νῦν κατελείφθην Ἀγνή. πάσης ὁλος ἔρημος, ἀγαθῆς πράξεως· προσεγγίζοντα βλέπων δέ, τὸν θάνατον, οἱ μοι! τρέμω τὸ κριτήριον τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ· οὐ περ ἐξελοῦ με Παρθένε, καὶ πρὸ τῆς ἀνάγκης ἐκείνης, Δέσποινα ἐπίστρεψον, καὶ σῶσόν με.

Εἰ δέ ἐσιν, Ἀλληλουῖα, λέγομεν τὰ Μαρτυρικὰ εἰς τοὺς Αἵνους· Ἀπόστιχα δέ ταῦτα.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ρῦμην τοῦ θανάτου καὶ φθορᾶν, σοῦ τῷ ζωηφόρῳ θανάτῳ, καθεῖλες Δέσποτα, πᾶσι δέ ἐπήγασας, ζωὴν αἰώνιον, καὶ νεκροῖς ἐξανάστασιν, Σωτὴρ ἐδωρήσω· ὅθεν σου δεόμεθα, καὶ νῦν ἀνάπαυσον, πίστει τοὺς πρὸς σέ μεταστάντας, καὶ τῆς ἀθανάτου σου δόξης, τούτους καταξίωσον Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Ινα τοὺς ἀνθρώπους κοινωνοὺς, θείας Βασιλείας ἐργάσῃ, σταυρόν ὑπέμεινας, θάνατον ἐκούσιον, καταδεχόμενος· διὰ τοῦτο δεόμεθα, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, μετόχους ἀνάδειξον, τῆς

Βασιλείας σου, πίστει τοὺς πρὸς σέ μεταστάντας, καὶ τοῦ γλυκυτάτου σου κάλλους, τέτους καταξίωσον Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν.

Τρόμῳ τῷ φρικτῷ καὶ φοβερῷ, θρόνῳ σου Χριστέ παρεστῶτες, οἱ ἀπ' αἰῶνος νεκροί, ψῆφον ἀναμένοντες, τὴν σὴν δικαίαν Σωτὴρ, καὶ τὴν θείαν ἐκδέχονται, δικαιοκρισίαν· τότε φείσαιο Δέσποτα, Σῶτερ τῶν δέλων σου, πίσει τῶν πρὸς σέ μεταστάντων, καὶ τῆς αἰδίου τρυφῆς σου, καὶ μακαριότητος ἀξίωσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦτε τὴν Μητέρα τοῦ φωτός, ὕμνοις ἀσιγήτοις βοῶντες, πάντες δοξάζωμεν· αὕτη γὰρ ἐκύησε, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν, καὶ τὸ Χαῖρε προσάξωμεν, ὡς μόνῃ τεκῆση, πάντων ἀρχαιότατον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν. Χαίροις τὸν τὴν Εὐὰν τεκοῦσα, πάλιν ἀναπλάσαντα. Χαίροις, ἄχραντε Παρθένε ἀπειρόγαμε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Τὴν φωνὴν σοι προσάγομεν, τῇ Ληστοῦ καὶ βοῶμέν σοι: Μνήσθητι ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τοῦ Χριστοῦ τὰ παθήματα, μιμησάμενοι Μάρτυρες, πάθη ποικίλα βροτῶν, αἰεὶ θεωραπεύετε.

Σὺν Προφήταις Ἀπόστολοι, σὺν Ὀσίοις Διδασκαλοῖς, τῷ πάντων Δημιουργῷ, καλῶς εὐηρέστησαν.

Μετὰ πάντων ἀνάπαυσον, τῶν Ἀγίων σου Κύριε, οὓς προσελάβου πιστοὺς, δεόμεθα δούλους σου. Δόξα.

Ω Τριάς ὁμοούσιε, τῆς ὑμνοῦντάς σε οἴκτειρον, ἐκ τῶν σκανδάλων ἐχθροῦ, πάντας λυτρομένη αἰεὶ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, μὴ παρίδης Πανάμωμε, σῶζουσα ἡμᾶς ἐκ πολλῶν πταισμάτων καὶ θλίψεων.

Τέλος τοῦ Δευτέρου Ἦχου.

Κ ἄν δευτέραν εἴληφας ἐν τάξει θείῳ,

Ἄλλ' ἡδονὴ πρώτη σοὶ τῷ μελιρρύτῳ.

Τ ὁ σὸν μελιχρόν, καὶ γλυκύτατον μέλος

Ὅσῃ πιαίνει, καρδίας τ' ἐνηδύνει.

Σ πρῆνες ἡδον δευτέρου πάντως μέλη.

Ὁ ὕτω πρῶς σοὶ ρεῖ μελισταγὲς μέλος.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ Γ. ΠΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Τὰ τρία Στιχ. Ἀνασ. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ Δογματικόν.

Ἦχος γ'.

Μέγιστον θαῦμα! παρθένος τεκῆσα, καὶ τὸ τεχθὲν Θεὸς πρὸ αἰώνων· προφανὴς ὁ τόκος, καὶ τὸ τελούμενον ὑπὲρ φύσιν. ὦ Μυστηρίου φρικῶδους! ὃ καὶ νοούμενον, ἄφρασον μένει, καὶ θεωρούμενον, ἔ καταλαμβάνεται. Μακαρία σὺ εἰ ἄχραντε Κόρη, Ἀδάμ τοῦ γηγενῆς θυγάτηρ, καὶ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου φανεῖσα μήτηρ. Αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, πρῶτον τὸ Ἀναστασίμον, εἶτα τὰ παρόντα Προσέμοια τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος γ'.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνῶ Χριστέ τὸν τίμιον.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Κιβωτόν σε νοητὴν Ἀγνή γινώσκωμεν, ἃ φέρουσιν τὰς πλάκας τὰς θεογράφους, τὸν δὲ νόμου ποιητὴν, καὶ χάριτος τὰ δόγματα, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Κτίστην· ὃ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ἀκουσον θυγάτερ, καὶ ἴδε.

Επὶ γῆς σὲ ἕρανόν Ἀγνή ἀνέδειξεν, ὃ ἐν μήτρᾳ τῇ σῇ κατασκηνώσας Θεὸς Λόγος, σάρκα προσλαβὼν ὃ φύσει ἀθεώρητος· καὶ ἐπομβρίζεις τοῖς πᾶσιν, ἀθάνατον δρόσον Ἀπειρόγαμε.

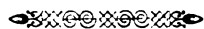
Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Σωτηρίαν ταῖς πρεσβείαις σε κεκτήμεθα, ὅτι δι' αὐτῶν Παρθέने, ἐκ τῶν κινδύνων αἰεὶ καὶ τῶν πειρασμῶν, τὴν ζάλην ὑπεκφεύγομεν καὶ διὰ τοῦτο αἰτοῦμεν, μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν δεομένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος γ'.

Ανάπλασιν καὶ ζωὴν, διὰ σοῦ δευτέραν γινώσκωμεν, ἄχραντε Μαρία, τῆς ἀνθρωπί-

νης φύσεως, ἐν τῇ γαστρί σου φυραθέντα τὸν Κτίστην τῆς Κτίσεως, καὶ ἀναστήσαντα ἡμᾶς, ἐκ τοῦ Ἄδου καὶ τῆ θανάτου, καὶ ζωὴν αἰώνιον παρεσχηκότα ἡμῖν, τοῦ βοᾶν σοι Ἀειπάρθενε: Χαῖρε ἡ συνόψασα τὰ κατώ τοῖς ἐπουρανίοις· Χαῖρε ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ προστασία καὶ ἀντίληψις· Χαῖρε ἡ τῇ ἀναστάσει τοῦ Υἱοῦ σου, φαιδρύνουσα τὰ σύμπαντα, καὶ παρέχουσα τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὰ λοιπὰ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστασίμα.

Ἦχος γ'.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστέ Σωτήρ, θανάτου κράτος λέλυται, καὶ Διαβόλου ἡ πλάνη κατήργηται· γένος δὲ ἀνθρώπων, πίστει σωζόμενον, ὕμνον σοι κατ' ἐκάστην προσφέρει.

Πεφώτισται τὰ σύμπαντα, τῇ Ἀναστάσει σου Κύριε, καὶ ὁ Παραδείσος πάλιν ἠνέωκται· πᾶσα δὲ ἡ Κτίσις ἀνευφημοῦσά σε, ὕμνον σοι κατ' ἐκάστην προσφέρει.

Δοξάζω τοῦ Πατρὸς, καὶ τῆ Υἱοῦ τὴν δύναμιν, καὶ Πνεύματος ἁγίου, ὕμνῳ τὴν ἐξουσίαν, ἀδιαίρετον, ἄκτιστον Θεότητα, Τριάδα ὁμοῦσιν, τὴν βασιλεύουσαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, προσκυνούμεν Χριστέ, καὶ τὴν Ἀνάστασίν σε ὕμνοῦμεν καὶ δοξαζόμεν· τῷ γὰρ μῶλωπί σου, ἡμεῖς οἱ πάντες ἰάθημεν.

Υμνοῦμεν τὸν Σωτῆρα, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθέντα· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσαυρώθη, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῶς ἐν Ἀδῇ καταβάς, Χριστὸς εὐηγγελίσατο, Θαρσεῖτε, λέγων, νῦν νενίκηκα. Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις· ἐγὼ ὑμᾶς ἀνάξω, λύσας θανάτου τὰς πύλας.

Οἱ ἀναξίως ἐστῶτες, ἐν τῷ ἀχράντῳ σου οἴκῳ, ἐσπερινὸν ὕμνον ἀναμέλπομεν, ἐκ βαθέων κραυγάζοντες· Χριστέ ὁ Θεός, ὁ φωτίσας τὸν Κόσμον τῇ τριήμερῳ Ἀναστάσει σου, ἐξελοῦ τὸν λαόν σου, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν σου Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θαυματοποιὸν σε τόκον Πανσεβάσμιε; πείραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκί, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπὴν, ἢ φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἐκατέρας οὐσίας τὴν ιδιότητα, σῶαν φυλάξαντα. Διὸ Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἐκέτευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα. Ἦχος γ'.

Ο τῷ πάθει σου Χριστέ, ἀμαυρώσας τὸν ἥλιον, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς Ἀναστάσεως, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, πρόσδεξαι ἡμῶν τὸν ἐσπερινὸν ὕμνον Φιλάνθρωπε.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Η ζωοδόχος σου Ἐγερσις Κύριε, τὴν Οἰκουμένην πᾶσαν ἐφώτισε, καὶ τὸ ἴδιον πλάσμα, φθαρὲν ἀνεκαλέσατο. Διὸ τῆς κατάρας τοῦ Ἀδάμ, ἀπαλλαγέντες βοῶμεν: Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Θεὸς ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, σαρκὶ πάσχων ἡλλοίωσαι· ὃν ἡ Κτίσις μὴ φέρουσα κρεμᾶμενον ὄραν, τῷ φόβῳ ἐκλονεῖτο, καὶ στένουσα ὕμνει τὴν σὴν μακροθυμίαν· κατελθὼν ἐν Ἀδῇ δέ, τριήμερος ἀνέστης, ζωὴν τῷ Κόσμῳ δωρούμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Γνα τὸ γένος ἡμῶν, ἐκ τοῦ θανάτου Χριστέ λυτρώσης, θάνατον ὑπήνεγκας· καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, ἐαυτῷ συνανέστησας, τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας, καὶ Κόσμον ἐφώτισας, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ασπόρως ἐκ θείου Πνεύματος, βουλήσει δὲ Πατρός, συνειληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα, δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ ἀπάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας. Διὸ μὴ παύσης πρεσβεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας Ἀδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Τῇ Κυριακῇ Πρωί.

Εἰς τὸ Μεσονυκτικόν.

Κανὼν Τριαδικός, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Αἰνῶ Τριάς σε, τὴν μίαν Θεαρχίαν.
Μητροφάνους.

Ἦχος γ'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.
Ὁ τὰ ὕδατα.

Ακατάληπτε μόνη Κυριαρχία, καὶ μία τριαδικὴ Θεαρχία, τριλαμποῦς αἴγλης με τῆς σῆς ἀξίωσον νῦν, ὅπως ἀνυμνήσω σε, τὴν ὑμνουμένην ἀπαύστως, τρισαγίοις ᾠσμασιν, Ἀγγέλων στόμασιν.

Γερῶς τῶν Ἀγγέλων πᾶσαι αἱ τάξεις ὕμνοῦσι, ποιητικὴν ὡς αἰτίαν, ἐνικὴν τρίφωτον ἀρχικωτάτην σαφῶς αἰς συμφώνως μέλψωμεν, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὰ πλήθη, καὶ πιστῶς δοξάζωμεν, πηλίνοις στόμασι.

Νοῦν, καὶ Λόγον, καὶ Πνεῦμα, οἱ θεολόγοι προσφόρως, συμβολικῶς σε καλοῦσιν, ἀπαθῆ γέννησιν ἐξ ἀγεννήτου Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ σημαίνοντες, Θεὲ μονάρχα τῶν ὅλων, ἅμα καὶ τοῦ Πνεύματος, θείαν ἐκπόρευσιν.

Θεοτοκίον.

Ως φιλάνθρωπος φύσει, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, προσειληφὼς Θεοῦ Λόγε, τὸ τρισσὸν ἔλαμψας μοναρχικώτατον φῶς, τῆς μιᾶς Θεότητος, δεδοξασμένην τοῖς πᾶσι, δείξας τὴν τεκοῦσάν σε, Παρθένον ἄχραντον.

Ὡδὴ γ'. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Τρισσεῦσαι παλαι τὸ ὕδωρ προστεταχώς, Ἡλίας ταῖς σχίδαξι, τυπικῶς παρενέφηνε, τὴν τριττὴν ὑπόστασιν, τῆς ἐνιαίας Θεοῦ Κυριαρχίας.

Ρῶδης φύσις ὑμνεῖ σε τῶν γηγενῶν, τὸν ἕνα καὶ τρίφωτον, Πλαστοουργὸν ἀναλλοιώτον, καὶ βοᾷ σοι: Δέσποτα, παντοδαπῆς με τροπῆς ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Ισηγοροῦντες τοῖς λόγοις τῶν Προφητῶν, κλεινῶν Ἀποστόλων τε, καὶ κηρύκων τῆς πίστεως, ἰσουργὸν Τριάδα σε, δοξολογοῦμεν πιστοὶ Θεὸς τῶν ὅλων.

Θεοτοκίον.

Απὸ τοῦ θρόνου κατήλθε τοῦ ὑψηλοῦ, ὁ Χριστὸς τὸν ἄνθρωπον, ἀνυψῶν ὡς φιλάνθρωπος, διὰ σοῦ Πανάχραντε, καὶ τὸ τρισήλιον φῶς ἔλαμψε πᾶσι.

Καθίσματα. Τὴν ὡραιότητα.

Ο ὑπερούσιος, καὶ μόνος Κύριος, Χριστὸς ἀπαύγασμα, τοῦ προανάρχου Πατρὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ θεϊκότατον, ἐλέησον τοὺς δούλους σου· πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπέστημεν· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, Τρισυπόστατε Κύριε, ὡς ἔχων ἐξουσίαν, τὸ πλάσμα σου, σῶσον ἐκ πάσης περιστάσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο ὑπερέσιος, Θεὸς καὶ Κύριος, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, δι' ἀγαθότητα, τὸ κατ' ἡμᾶς ἐσιωθεῖς, καὶ μείνας ὅπερ πέφυκεν· ὅθεν καὶ Θεάνθρωπον, τοῦτον σέβοντες Πάναγνε, σὲ τὴν Ἀπειρόγαμον, Θεοτόκον κηρύττομεν, δοξαζόντες τὸ μέγιστον θαῦμα, τῆς σῆς ἀσπόρου κυήσεως.

Ῥδὴ δ'. Ἐθου πρὸς ἡμᾶς.

Στελεχος διττὸν, ἐκ Πατρὸς ὡς ρίζης ἐβλάστησεν, ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές, οἱ συμφυεῖς βλαστοὶ καὶ θεόφυτοι, καὶ ἄνθη συνάναρχα, ὡς τρία εἶναι φῶτα τῆς Θεότητος. Δίς.

Στίφη νοερῶν, Οὐσιῶν ἀπαύστως ὑμνοῦσί σε, τὸν ἀπερινόητον Θεόν· μετ' ὧν ἡμεῖς δοξαζόμεν λέγοντες: Τριάς ὑπερούσιε, τοὺς σου οἰκέτας σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Εθέλξας ἡμᾶς, εἰς ἀγάπην σὴν πολυέλεε, Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σωματωθεῖς ἀτρέπτως, καὶ τρίφωτον τὴν μίαν Θεότητα, μυσταγωγήσας· ὅθεν σὲ δοξαζόμεν.

Ῥδὴ ε'. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Τ

Η πάντων ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τὴν φύσιν ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πρῖν, ὑποστησαμένη

Μονὰς τρισήλιε, τοὺς ἕνα Θεόν σε πιστῶς, εὐφημοῦντας, ἐκ παντοίων πειρασμῶν, ἐκλυτρωσαμένη, τῆς σῆς δόξης ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νυμφῶνα φωτοφόρον καὶ καθαρὸν, Παρθένε γεγонуῖαν Θεοῦ, σὲ ὑμνοῦμεν πόθῳ καὶ μακαρίζομεν· ἐκ σοῦ γὰρ ἐτέχθη Χριστὸς, ἐν οὐσίαις καὶ θελήσει διτταῖς, ὁ εἷς τῆς Τριάδος, καὶ τῆς δόξης ὢν Κύριος.

Ῥδὴ ς'. Ἀβυσσος ἐσχάτη.

Μέτοικος ὑπάρχων ὁ Ἀβραάμ, κατηξιώθη τυπικῶς ὑποδέξασθαι, ἐνικὸν μὲν Κύριον, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ὑπερούσιον, ἀνδρिकाῖς δὲ μορφώσεσιν. Δίς.

Ιθύνον καρδίας σῶν οἰκετῶν, πρὸς φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ὦ τρισήλιε Κύριε, καὶ σῆς δόξης ἔλλαμψιν, παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τοῦ φαντάζεσθαι, τὸ σὸν κάλλος τὸ ἄρρητον.

Θεοτοκίον.

Ανοίξον τὰς πύλας μοι τοῦ φωτός, τοῦ κυνέεντος ἐκ νηδύος σου Ἀχραντε, ἵνα βλέπω τρίφωτον, ἀκτῖνα τῆς Θεότητος, καὶ δοξάζω σε, τὴν ὁλόφωτον Δέσποιναν.

Καθίσματα. Θείας Πίστεως.

Θείας φύσεως ὁμοουσίον, τὸ τρισήλιον ὑμνοῦμεν κράτος, καὶ τρισαγίαις φωναῖς ἐκβοήσωμεν: Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ προάναρχος, Ἅγιος εἶ, ὁ Υἱὸς ὁ συνάναρχος, Πνεῦμα Ἅγιον, ὁ εἷς ἀμερῆς Θεὸς ἡμῶν, καὶ πάντων Ποιητὴς καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θαῦμα μέγιστον! πῶς συνεσχέθη, ὁ ἀχώρητος ἐν τῇ γαστρί σου, καὶ ἐσαρκώθη, καὶ ἐφάνη ὡς ἄνθρωπος, μὴ ὑπομείνας φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, τῆς θεϊκῆς καὶ ἀτρέπτου Θεότητος, Κόρη πάναγνε· διὸ Θεοτόκον σε πιστῶς, κηρύττομεν αἰεὶ καὶ δοξαζόμεν.

Ῥδὴ ζ'. Ὡς παλαι τοὺς εὐσεβεῖς.

Ναὸν με δεῖξον τῆς σῆς, Θεότητος Δέσποτα, τῆς τριλαμποῦς ὅλον φωτεινόν, ἀμαρτητικῆς ἀμαυρώσεως δεινῆς, καὶ παθῶν ἀνώτερον, ταῖς φωτουργαῖς σου λάμψεσιν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεότητος τὴν μορφήν, μίαν καταγγέλλομεν, ἐν τρισὶν ὑποστατικαῖς, καὶ διαιρεταῖς ιδιότησι, Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος. Εὐλογητὸς εἰ κρίζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εφάνη τῷ Ἀβραάμ, Θεὸς τρισυπόστατος, ἐν τῇ δρυὶ παλαι τῇ Μαμβρῇ, τῆς φιλο-

ξενίας μισθόν, τὸν Ἰσαάκ ἀντιδοὺς δι' ἑλεον· ὃν περ νῦν δοξάζομεν, ὡς Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ε'φάνη ἐπὶ τῆς γῆς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ Πανουργὸς ἀγαθοπρεπῶς, ἐκ παρθενικῆς καὶ ἀχράντη σου γαστρὸς, καὶ ἡμᾶς ἐθέωσεν, εὐλογημένη πάντα γνε, Θεοτόκε πανάχραντε.

Ἐλδὴ ἡ. Ἀστέκτω πυρὶ ἐνώθεντες.

Α'νάρχου Πατρὸς ὡς ἐκ ρίζης, Λόγος καὶ τὸ Πνεῦμα συνανάρχως πεφυκότες, ὡς βλαστοὶ τῆς ὑπερουσίου Θεαρχίας, ἔδειξαν τῆς Τριάδος, δόξαν μίαν τε καὶ δύναμιν· ἦν ὑμνοῦμεν πάντες, πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Δίς.

Ρ'υθμίζεις ταῖς σαῖς φροντωρίαις, Τάξεις οὐρανίους ἀναμέλπειν ἀσιγήτως, τρισαγίοις ἄσμασι θείοις, Πάτερ Λόγε σύμμορφε, καὶ τὸ Πνεῦμα τρίφωτον, κράτος καὶ ἰσόρροπον· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χρησμοὶ Προφητῶν τὸν σὸν Τέκον, πόρρωθεν ἰδόντες, Θεοτόκε ἀνευφήμουν, ὡς ἀσπύρως καὶ ὑπερφυῶς, γεννηθέντα Δέσποινα· καὶ συμφώνως τοῦτον ὑμνοῦμεν, ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐλδὴ θ'. Καινὸν τὸ θαῦμα.

Ι'δεῖν τὴν δόξαν τὴν τρισσολαμπῇ, αἱ Θεοειδεῖς τῶν Ἀσωμάτων τάξεις, σαφῶς ἀνιέναι πτέρυξιν, ἀφίενται ἄνω, ἀλλ' εὐλαβοῦνται σφόδρα, τὸ ἀπρόσιτον φῶς, καὶ ὕμνον ἀπαύστως ἐκβοῶσι· ταύταις συμφώνως, μοναδικῇ Τριάδι σε δοξάζομεν. Δίς.

Α'πλέτω πόθῳ καὶ οἱ ἐπὶ γῆς, νοερὰν ψυχὴν ἐκ σοῦ λαβόντες, καὶ λογικὴν, σὲ ὑμνοῦμεν Δέσποτα, Θεὲ τῶν ἀπάντων, τὴν ἐνκαίαν φύσιν ἀληθῶς, καὶ τριττὴν προσώποις, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας· διὸ Οἰκτίρμον, ὡς πολυέλεος ἡμᾶς οἰκτεiron. Θεοτοκίον.

Ναόν με δεῖξον τῆς μοναρχικῆς, καὶ τριφεγούους σου Θεαρχίας φωτοειδῇ, καθαρῶς λατρεύειν σοι τῷ Κτίστη τῶν ὅλων, καὶ τῆς ἀφράστου δόξης νοερὸν θεωρὸν, πρεσβείαις τῆς μόνης Θεοτόκου· ἦν ἐπαξίως, ὡς ὑπερένδοξον μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσματα Ἀναστάσιμα.
Ἦχος γ'.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων· ὁ Πρωτότοκος τῆς

Κτίσεως, καὶ Δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. Οὐκ ἔτι θάνατε κυριεύεις· ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε. Δόξα.

Σαρκεὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τῷ θανάτῳ ἐξέτεμες τῇ ἐγέρσει σου· καὶ τὸν ἄνθρωπον νῦν κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσας, τῆς ἀρχαίας κατάρτας τὴν ἥτταν ἀνακαλούμενος. Ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς, ἐβόα σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσεταίην βροῶ σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Καθίσματα ἕτερα.

Τὴν ὠραιότητα.

Τὸ ἀναλλοίωτον τὸ τῆς Θεότητος, καὶ τὸ ἐκούσιον πάθος σου Κύριε, εἰς ἑαυτὸν καταπλαγεῖς, ὁ Ἄδης ἐπωδύρετο· Τρέμω τὴν τοῦ σώματος, μὴ φθαρεῖσαν ὑπόστασιν· βλέπω τὸν ἀόρατον, μυστικῶς πολεμοῦντά με· διὸ καὶ οὓς κατέχω κραυγάζουσι· Δόξα Χριστὲ τῇ Ἀναστάσει σου. Δόξα.

Τὸ ἀκατάληπτον τὸ τῆς σταυρώσεως, καὶ ἀνερμήνευτον τὸ τῆς ἐγέρσεως, θεολογοῦμεν οἱ πιστοὶ ἀπόρρητον Μυστήριον· σήμερον γὰρ θάνατος, καὶ ὁ Ἄδης ἐσκυλευται, γένος δὲ ἀνθρώπινον, ἀφθαρσίαν ἐνδεδυται· διὸ καὶ εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Δόξα Χριστὲ τῇ Ἀναστάσει σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἀκατάληπτον καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν ὁμοούσιον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ γαστρὶ σου μυστικῶς, ἐχώρησας Θεομήτορ· μίαν καὶ ἀσύγχυτον, τῆς Τριάδος ἐνέργειαν, ἐγνώμεν τῷ Τόκῳ σου, ἐν τῷ Κόσμῳ δοξάζεσθαι· διὸ καὶ εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, καὶ τὰ Εὐλογητάρια,
ἡ Ὑπακοή.

Ε'κπλήττων τῇ ὁράσει, δροσιζὼν τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτῶν, γινώτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, σὺ ἐξείλου ἐκ Βαβυλῶνος· καὶ ἐκ τῶν παθῶν, πρὸς ζωὴν ἔλκυσον Δόγε.

Εν τῷ Νότῳ οἱ σπείροντες, δάκρυσιν ἐνθέοις, θριοῦσι στάχους, ἐν χαρᾷ αἰσιζῶντας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδωρία, ὡς Πατρὶ καὶ Υἱῷ συναστράπτει, ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῇ, καὶ κινεῖται.

Ἀντίφωνον Β'.

Εὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τῶν ἀρετῶν, μάτην κοπιῶμεν· τὴν δὲ ψυχὴν σκεποντος, οὐδεὶς ἡμῶν πορθεῖται τὴν πόλιν.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦ, τῷ Πνεύματι υἱοποιητῶς σοὶ τῷ Χριστῷ, ὡς Πατρὶ οἱ Ἄγιοι πάντοτε εἰσι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, ἐνθεωρεῖται πᾶσα ἀγιότης, σοφία· ἔσι οἱ πᾶσαν γὰρ Κτίσιν· αὐτῷ λατρεύσωμεν, Θεὸς γὰρ, ὡς Πατρὶ τε, καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ο

Κύκλω τῆς τραπέζης σου εὐφράνῃ, καθορῶν σου Ποιμενάρχᾳ, τὰ ἔκγονα φέροντα, κλαδους ἀγαθοεργίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, ἐξ οὗ χάρις καὶ ζωὴ πάσῃ τῇ Κτίσει· σὺν Πατρὶ γὰρ, ἀνυμνεῖται καὶ τῷ Λόγῳ.

Προκείμενον.

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν Οἰκουμένην, ἣτις ἔσθ' αὐτῷ θαυμάσια.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Α'. Ἦχος, ὅρα σελ. 6.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος γ'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** τὰ ὕδατα πάλαι νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμῶν
• θάλασσαν Ἰσραηλίτη λαῷ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδοξασται.

Τροπάρια.

Ο τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἰδρωτὸς φέρειν καρπὸν ταῖς ἀκάνθας, ἀ-

κανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρὸς, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδοξασται.

Νικητὴς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνατος δεδυνῶς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμψυχωμένην λαβὼν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακεῖς τῷ τυράνῳ, πάντας συνανέστησεν, ὅτι δεδοξασται.

Θεοτοκίον.

Αληθὴ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ κατ' ἡμᾶς ἐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Ὁ Εἰρμός:

ᾠσμα καινόν.

Γένος βροτῶν αἵματι θείῳ, δεδουλωμένον τυράνῳ φιλαμαρτήμονι, Χριστὸς ἐξηγόρασε, καὶ θεοποιήσας ἀνεκαίνισεν, ὅτι δεδοξασται.

Ως μὲν θνητὸς, θανάτῳ θείῳ, ὁ τῆς ζωῆς ταμιοῦχος, Χριστὸς ἐγεύσατο· ὡς ὢν δὲ ἀθάνατος φύσει, τῆς νεκρῶν ἐζωοποίησεν, ὅτι δεδοξασται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ἢ ἡ Ἀκροσιχίς:

σὺν τοῖς Εἰρμοῖς.

Ἀγῶ τρίτον μέλισμα σοί, Θεοτόκε.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Γόνυ κάμπτει ἅπαντα φύσις, ἐπερανίων Παρθένε, τῷ σαρκωθέντι ἐκ σῆς, σὺν τοῖς ἐπιγείοις τε, ἀξιοπρεπῶς τὰ καταχθόνια, ὅτι δεδοξασται.

Ω συναλλαγματῶν τῶν ἐν σοί! ἀγαθῶν γὰρ ἀφθόνως, παρεκτικὸς ὢν Θεός, Πνεῦμα θείον δούς ἡμῖν, σάρκα ἐκ σοῦ Κόρη προσελάβετο, ὅτι δεδοξασται.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν,
• τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, παντοκράτορ Δέσποτα, ἐν τῇ ἀγάπῃ
• τῇ σῇ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Διὰ Σταυροῦ σου ἡσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο βόθρον γὰρ, ὃν ὀρυξάς εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δὲ, Χριστέ τὸ κέρας ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε ταῖς θαλάσσαις Φιλάνθρωπε· ἀναστὰς ἐκ τάφου γὰρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἡ ἔμψυχος, τοῦ αἰεὶ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανέστραφη.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τόξον ἔθραυσας ἐχθρῶν.

Ρύψις ἄχραντε Σταυρέ, εἰδωλικῶν εἰδείχθης σὺ καθαρμάτων· ὅτι Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, ἐν σοὶ χεῖρας ἐξεπέτασεν.

Ινα πάντες οἱ πιστοὶ, τὸ ζωοδόχον Μνῆμα σὲ προσκυνῶμεν, τέθαπται ἐν σοὶ, καὶ ἐγγήγερται Χριστὸς, ὅντως ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ράβδος ῥίζης Ἰεσσαί, προφητικῶς βλαστήσασα, ἡ Παρθένος ἄνθος σε Χριστέ, ἐξάντελεν ἡμῖν· Ἄγιος εἶ Κύριε.

Ινα θείας κοινωνοῦς, τοὺς γηγενεῖς ἐργάσῃ ἐκ τῆς Παρθένου, σὰρκα τὴν ἡμῶν, σὺ ἐπτώχευσας λαβῶν· Ἄγιος εἶ Κύριε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**θου πρὸς ἡμᾶς, κραταιὰν ἀγάπησιν Κύριε· τὸν μονογενῆ γαίρ σου Υἱόν, ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας· διό σοι κραυγαζομεν εὐχαριστοῦντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Στίγματα Χριστέ, συμπαθῶς καὶ μώλωπας ἤνεγκας, ὕβριν ῥαπισμάτων καρτερῶν, καὶ μακροθύμως φέρων ἐμπτύσματα, δι' ὧν κατειργάσω μοι τὴν σωτηρίαν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σώματι θνητῷ, ἡ Ζωὴ θανάτῳ ὠμίλησας, τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν, καὶ στεναγμοῦ πενήτων σου ἔνεκεν· καὶ φθείρας τὸν φθείραντα δεδοξασμένε, πάντας συνανέστησας, μόνε Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Μήσθητι Χριστέ, ἥς ἐκτίσω ποιμένης τῷ πάθει σου, τῆς δεδοξασμένης σου Μητρός, ταῖς συμπαθεῖς ἐντεύξεις δεξαίμενος, καὶ ἐπισκεψάμενος, κεκακωμένην ῥῦσαι, τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κανὼν Σταυροαν. Τὸ ξένον καὶ ἀπόρρητον.

Οπλάσας κατ' εἰκόνα σου, Φιλάνθρωπε τὸν ἄνθρωπον, καὶ νεκρωθέντα τῇ αἵμαρτίᾳ, διὰ τῆς παραβάσεως, σταυρωθεὶς ἐν Κρανίῳ διέσωσας.

Νεκροῦς μὲν οὕς κατέπειν, ὁ θάνατος ἀπέδωκε· κατελύθη δὲ καὶ τὸ τοῦ Ἄδου,

φθοροποιὸν βασίλειον, ἀναστάντος ἐκ τάφου σου Κύριε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Οστήσας ὄρη Δέσποτα, ζυγῷ τῆς θείας γνώσεως, λελατόμησαι ἐκ τῆς Παρθένου, λίθος χειρῶν ἀνευθεν. Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Νοσοῦσαν ἐθεράπευσας, ἡμῶν τὴν φύσιν Δέσποτα, δραστηκώτατον ἐν τῇ Παρθένῳ, ταύτῃ ἐνώσας φάρμακον, τὴν σὴν ἄχραντον Λόγε Θεότητα.

Μερίμῳ εἶ ὁ Κύριος, καὶ κληρὸς ἐπιπόθητος, ὁ ἐνώσας με ἐκ τῆς Παρθένου, Λόγε τῇ ὑποστάσει σου, τῇ σαρκὶ χρηματίσας ὑπόστασις.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**ρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν τοῦ παντός Δημιουργόν, τὴν ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν εἰρήνην· διότι φῶς τὰ προστάγματα σου, ἐν οἷς με καθοδήγησον.

Τροπάρια.

Κριτὴ ἀδίκῳ, Ἑβραίων φθόνῳ προδοθεὶς, ὁ Παντεπόπτης καὶ ἅπασαν δικαίως, κρίνων τὴν γῆν, τὸν Ἀδάμ τῆς παλαί, ἐρρύσω κατὰ κρίσεως.

Τὴν σὴν εἰρήνην, ταῖς Ἐκκλησίαις σου Χριστέ, τῇ ἀληθείᾳ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς παρὰ σχοῦ, καὶ σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴ ἀγία, καὶ πλατυτέρα οὐρανῶν, ὡς τὸν ἐν πάσῃ ἀχώρητον τῇ Κτίσει, Λόγον Θεοῦ δεξαμένη, μόνη εἰδείχθης Ἀειπαρθένος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Ἐπὶ τῆς γῆς.

Λόγῃ πλευράν, ὦ Χριστέ μου νυγείς σου, τὴν ἐκ πλευρᾶς ἀνθρωπίνης κτισθεῖσαν, ὀλέθρου πᾶσι βροτοῖς, γεγонуῖαν πρόξενον, τῆς κατάραις ἡλευθέρωσας.

Ισος Πατρί, κατ' οὐσίαν ὑπάρχων, τὸν ἱερόν ἐξανέστησας δάμον, τοῦ παναχράντου σου, καὶ πανσέπτου σώματος, ἐκ νεκρῶν, Χριστέ Σωτὴρ ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Λόγος Θεοῦ, ὁ Υἱὸς σου Παρθένε, Δημιουργὸς Ἀδάμ τῇ πρωτοπλάστῳ, οὐ δημιούργημα, εἰ καὶ σὰρκα ἔμψυχον, ἑαυτῷ ἐκ σοῦ διέπλασεν.

Ισος Πατρί, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου, Λόγος Θεοῦ, ὑπόστασις τελεία, ἐν δύο φύσεσιν, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, Θεὸς τέλειος καὶ ἄνθρωπος.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α** "βυσσος ἐσχάτη ἁμαρτιῶν, ἐκύκλωσέ με,
• καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου· ἀλλ' ἐκ-
• τείνας Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς
• τὸν Πέτρον με, Κυβερνήτα διάσωσον.

Τροπάρια.

Α "βυσσος ἐλέους καὶ οἰκτιρμῶν, ἐκύκλωσέ με, τῇ εὐσπλαίγῃ καθόδῳ σου· σαρκω-
θεῖς γὰρ Δέσποτα, καὶ γεγονὼς ἐν δούλου μορφῇ, ἐθεέργησας, καὶ σεαυτῷ συνεδόξασας.

Ν ἐκρωσιν ὑπέστη ὁ νεκρωτής, τὸν νεκρω-
θέντα ζωοθέντα θεώμενος· τῆς σῆς Ἀνα-
στάσεως, ταῦτα Χριστέ τὰ σύμβολα, καὶ τοῦ
Πάθους σου τοῦ ἀχράντου τὰ ἑπαθλα.

Θεοτοκίον.

Π ἀναγνε ἡ μόνη τῷ Πλαστουργῷ, καὶ τοῖς
ἀνθρώποις, ὑπὲρ νοῦν μεσιτεύσασα, τὸν
Υἱόν σου ἔλεων, τοῖς ἐπταικόσι δούλοις σου,
καὶ ὑπέρμαχον, χρηματίσαι δυσώπησον.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Σκηνώσεως.

Μ ωλώπων σὺ πειραθεῖς, Ἄδου τραυματίας,
πάθει Σταυροῦ συνανέστησας· ὅθεν σοὶ
κραυγάζω· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου
Φιλάνθρωπε.

Α 'νοίγονταί σοι Χριστέ, φόβῳ πύλαι Ἄδου,
σκεύη ἐχθροῦ δὲ ἀρπάζονται· ὅθεν σοὶ
Γυναῖκες ὑπήντησαν, ἀντὶ λύπης χαρὰν κοι-
σάμεναι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Μ ορφοῦται τὸ καδ' ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀκηράτου
Κόρης, ὁ σχήματι ἄμοιρος, σχήματι ὑ-
πάρχας καὶ πράγματι, μὴ τραπείς τὴν Θεότη-
τα ἄνθρωπος.

Α 'βύσσου ἁμαρτιῶν, καὶ τῆς καταγίδος,
Πάναγνε τῶν παθῶν ρῦσαί με· πέφυκας
λίμην γὰρ καὶ ἄβυσσος, τῶν θαυμάτων τοῖς
πίστει σοὶ προστρέχουσιν.

Κοντάκιον. Ἡ Παρθένος.

Ε 'ξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρ-
μον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν
τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδαίμ χορεύει, καὶ χαί-
ρει Εὐα, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πα-
τριαρχαῖς, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύτως, τὸ θεῖον
κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Ο ' οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν,
καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεί-
τωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέ-
στησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ Κτίσις, προσφέρου-
σα ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων Κτίστη καὶ

Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ Ἄδου σή-
μερον, ὡς ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρα-
νοὺς συνανυφοῖ, καὶ καταρράσσει τοῦ ἐχθροῦ
τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τῆς Ἄδου διαθλάττει,
τῷ θεῷ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ω** 'ς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς, τρεῖς Παῖδας ἐ-
• δρόσισας, ἐν τῇ φλογὶ τῇ Χαλδαϊκῇ,
• τῷ φωτιστικῷ τῆς Θεότητος πυρὶ, καὶ ἡμᾶς
• καταύγασον, Εὐλογητὸς εἰ κρίζοντας, ὁ
• Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ε 'ρράγη τὸ τοῦ Ναοῦ, φαιδρὸν καταπέτα-
σμα, ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Δημιουργοῦ, τὴν
ἐγκεκρυμμένην τῷ γράμματι δηλοῦν, τοῖς πι-
στοῖς ἀλήθειαν, Εὐλογητὸς εἰ κρίζουσιν, ὁ
Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ν υγείσης σου τῆς πλευρᾶς, ῥανίδες θεορρύ-
τοι ζωοποιοῦ αἵματος Χριστέ, οἰκονομι-
κῶς ἀποσταίζουσαι εἰς γῆν, τοὺς ἐκ γῆς ἀνέ-
πλασαν, Εὐλογητὸς εἰ κρίζοντας, ὁ Θεὸς ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Τ ὁ Πνεῦμα τὸ ἀγαθόν, Πατρὶ συνδοξάσωμεν,
καὶ τῷ Υἱῷ τῷ μονογενεῖ, μίαν ἐν τρισὶ
πιστοὶ σέβοντες ἀρχὴν, καὶ μίαν Θεότητα, Εὐ-
λογητὸς εἰ κρίζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Σοβαρὸς ὁ τύραννος.

Ο ὑ ψιλὸν ὁ ἥλιος, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον
ἄνθρωπον, ἀλλὰ Θεὸν σκοτίζεται, σε-
σαρκωμένον ὁρῶν, ὃ καὶ ψάλλομεν· Εὐλογη-
τὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ι σχυρὸν Θεότητι, δεδεγμένος Ἄδης ὁ δειλῆιος,
τὸν ἀφθαρσίας πάροχον, ψυχᾶς Δικαίων
βρώσας ἡμεσε· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θ ησαυρὸς πολῦτιμος, εὐλογίας Πάναγνε πέ-
φυκας, τοῖς καθαρᾷ καρδίᾳ, σὲ ὁμολο-
γοῦσι Θεογεννήτριαν· καὶ γὰρ ἐκ σοῦ σεσάρ-
κωται, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ο ' τῆς δόξης Κύριος, καὶ κρατῶν τῶν ἄνω
Δυνάμεων, ὁ σὺν Πατρὶ καθήμενος, παρ-
θενκαῖς ταῖς χερσὶ φερόμενος, Εὐλογητὸς εἰ
Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ι 'ταμός ὁ θάνατος, ἀλλὰ τοῦτον σοὶ ὁμίλη-
σαντα, ἐκ τῆς Παρθένου ὤλεσας, Θεοῦ πό-

στατος σάρξ γενόμενος. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτόκον πάντες σε, τὸν Θεὸν κηύτασαν ἔγνωμεν· τὸν τῆς Τριάδος ἕνα γάρ, σε-
σαρκωμένον ἀγνή γεγέννηκας. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ωδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Α** 'στέκτω πυρὶ ἐνώθεντες, οἱ Θεοσεβεῖα
» προσετῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δέ μὴ
» λωθηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ε 'ρράγη ναοῦ ἡ φαιδρότης, ὅτε ὁ σταυρὸς
σου ἐπάγη ἐν Κρανίῳ, καὶ ἡ Κτίσις συνε-
κλονεῖτο, φόβῳ ἀναμέλπουσα· Εὐλογεῖτε πᾶν-
τα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Α 'νέστης Χριστέ ἐκ τοῦ τάφου, καὶ τὸν πε-
πτωκότα τῇ ἀπάτῃ, διὰ ξύλου ἀνωρθώσω
θεῖα δυνάμει, κράζοντα καὶ λέγοντα· Εὐλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ναὸς τοῦ Θεοῦ ἀνεδείχθης, ἔμψυχον χωρίον
κιβωτός τε· τὸν Ποιητὴν, τοῖς βροτοῖς γὰρ
Θεογεννητορ, ἄχραντε κατήλλαξας· καὶ ἀξίως
πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμέν σε, καὶ ὑπερυψοῦμεν
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαν. Ἐνύλου φλόγα πυρός.

Ο ' Λόγος οὐ παθητὸς, ἀπαθὴς γὰρ τῇ Θεό-
τητι· πάσχει σαρκὶ δὲ Θεός, ὃ καὶ ψάλλο-
μεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Υ 'πνώσας μὲν ὡς θνητὸς, ἐξηγέρθης ὡς αἰθά-
νατος Σῶτερ, καὶ σῶζεις θανάτῃ τῆς μέλ-
ποντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Α τρεῦόμεν εὐσεβῶς, τρισυπόστατον Θεότη-
τα, ἐνίζομένην ἀπαύστως καὶ ψάλλομεν·
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Η ' τάξεις τὰς νοεράς, οἷα Μήτηρ ὑπεράρασα,
καὶ πλησίον Θεοῦ χρηματίσασα, εὐλο-
γοῦμεν εὐλογημένη, Παρθένε τὸν Τόκον σου,
καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τ ὁ κάλλος τὸ φυσικόν, ὠραιότερον ἀνέδει-
ξας, ἐξαστράψασα σάρκα Θεότητος. Εὐ-

λογοῦμεν εὐλογημένη, Παρθένε τὸν Τόκον σου,
καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ** αινὸν τὸ θαῦμα καὶ θεοπρεπές! τῆς
» Παρθένου γὰρ τὴν κεκλεισμένην πύλην,
» σαφῶς διοδεύει Κύριος· γυμνὸς ἐν εἰσόδῳ,
» καὶ σαρκοφόρος ὥφθη ἐν ἐξόδῳ Θεός, καὶ
» μένει ἡ πύλη κεκλεισμένη· ταύτην ἀφραίως,
» ὡς Θεομήτορα μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Φ ρικτὸν ιδέσθαι σέ τὸν Ποιητὴν, ἐπὶ ξύλου
ἀναρτηθέντα Λόγε Θεοῦ, σαρκικῶς δὲ
πάσχοντα, Θεὸν ὑπὲρ δούλων, καὶ ἐν μνημείῳ
ἄπνουν κατακείμενον, νεκροὺς δὲ τοῦ Ἄδου
λελυκότα· ὅθεν Χριστέ σε, ὡς παντοδύναμον
μεγαλύνομεν.

Φ θορᾶς θανάτου ἔσωσας Χριστέ, τοὺς Προ-
πάτορας, κατατεθεὶς ἐν τάφῳ νεκρός,
καὶ ζωὴν ἐξήνθησας, νεκροὺς ἀναστήσας, χει-
ραγωγήσας φύσιν τὴν βροτείαν πρὸς φῶς, καὶ
θεῖαν ἐνδύσας ἀφθαρσίαν· ὅθεν πηγὴν σε, φω-
τὸς αἰεζώου μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ν αὸς καὶ θρόνος ὥφθης τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ὥ-
κησεν ὁ ἐν ὑψίστοις πέλων, τεχθεὶς ἀπει-
ράνδρως Πάναγνε, σαρκὸς μὴ ἀνοίξας ὅλως σε
πύλας· ὅθεν ταῖς ἀλήκταις Σεμνὴ λιταῖς σου,
τὰ φύλα τῶν βαρβάρων, θάττον εἰς τέλος,
τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν καθυπόταξον.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Οἱ τῷ γλυκεῖ τοῦ ἀχράντου σου.

Γ έρας βροτοῖς ἐξ ἀτίμου θανάτου, πᾶσιν
ἐπήγασας· οὐ διὰ σταυρώσεως Σῶτερ
γευσάμενος, τῇ ἑσὶα τῇ θνητῇ, ἀφθαρσίαν μοι,
ἐδωρήσω Χριστέ ὡς φιλόανθρωπος.

Ε 'σωσάς με ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου, Χριστέ
καὶ ὑψώσας, καὶ Πατρὶ προσήγαγες τῷ
σῷ Γεννήτορι, δεξιᾷ τε τῇ αὐτοῦ συνεκάθισας,
διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου Κύριε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Κ ὁρος τῶν σῶν ἐφυμνίων Παρθένε, τοῖς
εὐαγέσι πιστοῖς, ὅλως οὐ προσγίνεται·
πόθῳ γὰρ πόθον αἰεὶ θεῖον, καὶ πνευματικόν
προσλαμβάνοντες, ὡς μητέρα Θεοῦ μεγαλύ-
νουσιν.

Ε 'θου ἡμῖν ἀκαταίσχυντον πρέσβιν, τὴν σέ
Τεκοῦσαν Χριστέ· ταύτης ταῖς ἐντεῦξε-
σιν, ἔλεων νέμοις ἡμῖν, Πνεῦμα μεταδοτικόν
ἀγαθότητος, ἐκ Πατρὸς διὰ σοῦ προερχό-
μενον.

Εἰς τοὺς Αἰνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος γ'.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γινώτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἐκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Διηγῆσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ φύλακες σου Κύριε· ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, πληρώσαν δώρων τὴν δεξιὰν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν Ἀνάστασίν σου, ἣν ὁ Κόσμος δοξάζει. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Χαρὰς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς Ἀναστάσεως τὴν πείραν εἰληφότα· Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνὴ ἐπὶ τὸ μνήμα ἦλθεν, εὗρεν Ἀγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοῖς ἱματίοις ἐξαστράπτοντα, καὶ λέγοντα· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἐγήγερται, καθὼς εἶπε, προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Εν τῷ φωτί σου Δέσποτα, ὁψόμεθα φῶς φιλάνθρωπε· ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος, ἵνα σε πᾶσα Κτίσις δοξολογῇ, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Υμνον ἑωθινὸν, αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, τὰ δάκρυα προσέφερον Κύριε· εὐωδίας γὰρ ἀρώματα κατέχουσαι, τὸ μνήμά σου κατέλαβον, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, μυρίσαι σπουδαζουσαι. Ἀγγελος καθήμενος ἐπὶ τὸν λίθον, αὐταῖς εὐηγγελίσατο· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τὸν θάνατον γὰρ πατήσας, ἀνέστη ὡς Θεός, παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Εξαστράπτων Ἀγγελὸς ἐπὶ τὸ μνήμά σου τὸ ζωποιοῦν, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγεν· Ἐκένωσε τοὺς τάφους ὁ Λυτρωτὴς, ἐσκύλευσε τὸν Ἄδην, καὶ ἀνέστη τριήμερος, ὡς μόνος Θεὸς καὶ παντοδύναμος.

Εἰς τὸ μνήμα σὲ ἐπεζήτησεν, ἐλθοῦσα τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ· μὴ εὐροῦσα δὲ ὠλοφύρετο, κλαυθμῷ βοῶσα· Οἶμοι! Σωτὴρ μου, πῶς ἐκλάπης πάντων Βασιλεῦ; Ζεῦγος δὲ ζωηφόρων Ἀγγέλων, ἔνδοθεν τῆ μνημεῖο ἐβόα· Τί κλαίεις, ὦ Γύναι; Κλαίω, φησὶν, ὅτι ἦραν τὸν Κύριόν μου τοῦ τάφου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Αὕτη δὲ στραφεῖσα ὀπίσω, ὡς κατεῖδέ σε, εὐθέως ἐβόα· Ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Εβραῖοι συνέκλεισαν ἐν τῷ τάφῳ τὴν Ζωὴν· Ἀηστὴς δὲ ἀνέωξεν ἐν τῇ γλώσσῃ τὴν τρυφήν, κραυγάζων καὶ λέγων· Ὁ μετ' ἐμοῦ δι' ἐμέ σταυρωθεὶς, συνεκρέματό μοι ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἐφαίνετό μοι ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος· αὐτὸς γάρ ἐστι Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ Ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς. Καὶ νῦν.

Ὑπερευλογημένη. Εἴτα Δοξολογία μεγάλη, καὶ μετ' αὐτὴν τὸ Τροπάριον·

Σήμερον σωτηρία τῷ Κόσμῳ γέγονεν. Ὅρα σελ. 11.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Αβελήσαντα Χριστέ τὴν ἐντολὴν σου, τὸν προπάτορα Ἀδὰμ, τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ Ἀηστὴν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν σαυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσώκισας κράζοντα· Μνήσθητί μου Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Αμαρτήσαντας ἡμᾶς, τῇ τοῦ θανάτου, κατεδίκασας ἀρχῇ, ὁ Ζωοδότης καὶ Κύριος· ἐν δὲ τῷ σώματί σου ἀναμαρτήτως Δέσποτα παθὼν, τοὺς θνητοὺς ἐζώωσας κράζοντας· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Αναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, συνεξανέστησας ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν, τῇ Ἀναστάσει σου Κύριε, τοῦ δὲ θανάτου πᾶσαν, τὴν δυναστείαν ὠλεσας Σωτὴρ· διὰ τοῦτο πίσει σοι κράζομεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῇ τριημέρῳ σου ταφῇ, τοὺς ἐν τῷ Ἄδῃ νεκρωθέντας ὡς Θεός, ζωοποιήσας συνήγειρας· καὶ ἀφθαρσίαν πᾶσιν, ὡς ἀγαθὸς ἐπήγασας ἡμῖν, τοῖς ἐν πίστει κράζουσι πάντοτε· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ταῖς Μυροφόροις γυναῖξί, πρώταις ἐφάνης ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Σωτὴρ βοήσας τὸ, Χαίρετε· καὶ δι' αὐτῶν τοῖς φίλοις, τὴν σὴν μηνύεις ἔγερσιν Χριστέ· διὰ τοῦτο πίσει σοι κράζομεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εν τῷ ὄρει Μωϋσῆς, χεῖρας ἀπλώσας, προετύπε τὸν Σταυρόν, τὸν Ἀμαλὴκ τροπώσας· ἡμεῖς δὲ πίσει τῆτον, κατὰ Δαιμόνων ὄπλον κραταιόν, εἰληφότες πάντες κραυγάζομεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Τ

ὡς ἐξ ἑνὸς Ἡλίου· τρισσολαμπής γάρ ἐστιν ἡ Τριας, καὶ φωτίζει πάντας τοὺς κρᾶζοντας· Μνησθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς διῆλθε σαρκοθεῖς ὁ Πλαστουργός, ἐσφραγισμένην φυλάξας σε. Χαῖρε νεφέλη κούφη, τὸν Δεῖον ὄμβρον φέρουσα Χριστόν. Χαῖρε κλίμαξ καὶ θρόνε οὐράνιε. Χαῖρε ὅρος σεπτόν, πῖον ἀλατόμητον.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρά Προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος γ'.

Σῶσόν με Κύριε ὁ Θεός μου.

Ηἡμαρτον Κύριε ὁ Θεός μου, ἡμαρτόν σοι· ἱλάσθητί μοι, μὴ ἀπίωσι, μὴ βδελύξη με Λόγε· ἀλλ' ὡς μόνος συμπαθής τε καὶ ἐλεήμων, πρόσδεξάι με μεταγνόνα, καὶ τὰ σὰ ποιεῖν με Σῶτερ δικαιοῦματα, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος ἐνδυναμῶσον.

Πρόφθασον Κύριε ἐξελοῦ με, ἐκ χειρὸς τοῦ ἀντικειμένου· καὶ γὰρ θέλων ἐδουλώθην τῷ πλάνῳ, καὶ ἀπέστην ἐκ τῶν ἐντολῶν σου Οἰκτίρμον· δός μοι χρόνον μετανοίας, καὶ πρὸς φῶς εἰσάγαγέ με κατανύξεως, ὅπως πενήθσω μου τὴν ἀπόπτωσιν Σῶτερ.

Λύτρωσαι Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκ πωρώσεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ παραύχου τῶν δακρύων μοι ὄμβρης, ἵνα πλύνω τῶν ἀνομιῶν μου τὰ αἵσχη· αὐγασόν με τὸν ἐν τῷ σκότει· φῶς τῆς σῆς δώρησαι Σῶτερ ἐπιγνώσεως, ὅπως πορεύσωμαι, ἐν σεπταῖς ἐντολαῖς σου.

Ἔτερα Στιχηρά τῶν Ἀσωμάτων.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου.

Χορείας Ἀσωμάτων, Κύριε ὑπέστησας, τὸν πλοῦτόν σου δεικνύων, πᾶσι τῆς ἀγαθότητος, καὶ παρήγαγες ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου, τῇ νῦν δοξάζειν σε, ἐν φωναῖς αἰσιγήτοις.

Μεγάλη τῶν Ἀγγέλων σου Χριστέ ἡ δύναμις· ἀσώματοι γὰρ ὄντες, τὸν Κόσμον διατρέχουσι, περιέποντες τὰς Ἐκκλησίας ἐν ἰσχυϊ, τῇ παρὰ σοῦ Δέσποτα, καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῆς Οἰκουμένης.

Δυναμεις, Ἐξουσίαι, Ἀγγελοι, Ἀρχάγγελοι, καὶ Σεραφίμ καὶ Θρόνοι, Ἀρχαὶ καὶ Κυριότητες, Χερουβίμ δόξης τῆς ἀνεκφράστου

καὶ τελείας, σοφίας τε τῆς ὄντως, νῦν ἱκετεύσατε, ὑπὲρ τῆς Οἰκουμένης.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεγάλης διαί σοῦ εὐεργεσίας Ἀχραντε, τυγχόντες σὺν Ἀγγέλοις, γεραίρομεν τὸν Τόκον σου, τὸν καταξιώσαντα ἐκ μήτρας σου τεχθῆναι, δι' ἧς ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἀναπλάσαντα, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ε'σπερινὸν ὕμνον προσφερόμέν σοι Χριστέ, μετὰ θυμιάματος καὶ ᾠδῶν πνευματικῶν· ἐλέησον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσόν με Κύριε ὁ Θεός μου· σὺ γὰρ πάντων ἡ σωτηρία· ὁ κλύδων με τῶν παθῶν ἐκταράττει, καὶ τὸ βάρος τῶν ἀνομιῶν με βυθίζει· δός μοι χεῖρα βοηθείας, καὶ πρὸς φῶς ἀνάγαγέ με κατανύξεως, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλόνητος.

Μαρτυρικόν.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε ἡ δύναμις· ἐπάγη γὰρ ἐν τόπῳ, καὶ ἐνεργεῖ ἐν Κόσμῳ, καὶ ἀνέδειξεν ἐξ αἰλιῶν Ἀποστόλους, καὶ ἐξ ἐθνῶν Μάρτυρας, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α'γιόπρωτε Σεμνή, ἐγκώμιον οὔσα, τῶν οὐρανίων Ταγμάτων, Ἀποστόλων ὕμνωδία, Προφητῶν περιοχή, Δέσποινα πρόσδεξαι, καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΠΡΩΓ'.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Κατανυκτικά. Ἦχος γ'.

Παροικοῦσα ἐν τῇ γῇ, ψυχὴ με μετανόησον· χοῦς ἐν τάφῳ οὐχ ὕμνεϊ, πταισμάτων οὐ λυτροῦται· βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· Καρδιογνώστα ἡμαρτον· πρὶν με καταδικάσης, φείσάι μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Εως πότε ψυχὴ με, ἐπιμένεις τοῖς πταισμάσιν; ἕως τίνος λαμβάνεις, μετανοίας ὑπερθεσιν; Λάβε κατὰ νοῦν τὴν κρίσιν τὴν μέλλουσαν· βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· Καρδιογνώστα ἡμαρτον, ἀναμάρτητε Κύριε, ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μαρία, μήτηρ καὶ παρθένε, τὸ ὅρος τὸ ἅγιον, ὁ ἐν Ἑδὲμ Παράδεισος· ἐξ ἧς ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Θεός, ἄνευ σπορᾶς ὁ μόνος, δι' οὗ ἡ ζωὴ τῷ Κόσμῳ ἐβλάστησε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Καθίσματα ἕτερα.

Επὶ τῆς δίκης τῆς φοβεράς, ἄνευ κατηγόρων ἐλέγχομαι, ἄνευ μαρτύρων κατακρίνομαι· αἱ γὰρ βίβλοι τοῦ συνεδότος ἀναπτύσσονται, καὶ τὰ ἔργα τὰ κεκρυμμένα ἀνακαλύπτονται· πρὶν οὖν ἐν ἐκείνῳ τῷ πανδήμῳ θεάτρῳ, μέλλης ἐρευνῆσαι τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα, ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Φοβερόν δικαστήριον, περιμένει με Κύριε· ἐμοῦ γὰρ σιωπῶντος, βοῶσι τὰ ἔργα μου· ἀλλὰ προφθάσας, πεπλανημένον ζήτησον, Χριστέ ὁ Θεός, διὰ τῆς μετανοίας, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θείας πίστεως.

Θεῖα γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάντα γενησέσθαι Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας, ἐμὲ οὖν γενόμενον, ρερυπωμένον, σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρτον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα Σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, Καθίσματα ἕτερα.

Τὴν ὡραιότητα.

Τὰ ἐπεράνια, καὶ τὰ ἐπίγεια, λόγῳ παρήγαγες, ὡς παντοδύναμος· οἱ τῶν Ἀγγέλων δὲ χοροὶ, σὺν τρόμῳ παρεστηκότες, ἄπαυστον τὴν αἴνεσιν, σοὶ προσφέρουσι Δέσποτα, πάντα καταυγάζοντες, τῷ φωτί σου τὰ πέρατα· δι' ὧν σοὶ καὶ ἡμεῖς ἐκβοῶμεν· Σῶσον ἡμᾶς τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Μαρτυρικόν.

Τὸ ἔμψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα, τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος· ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ σῶσαι τὸ ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν ὡραιότητα.

Τὰ ἐπουράνια, φόβῳ ἠγάλλοντο, καὶ τὰ ἐπίγεια, τρόμῳ ἠφραίνοντο, ὅτε ἡ ἄχραντος φωνὴ, ὑπῆλθέ σοι Θεοτόκε· μία γὰρ πανηγυρίς, ἀμφοτέροις ἐπέλαμψεν, ὅτε τὸν Πρωτόπλαστον, ὁ Δεσπότης ἐρρύσατο· διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Κανὼν Κατανυκτικός.

Ἦχος γ'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Φ**αραὼ τὰ ἄρματα, βυθῷ καλύψας Κύριε,
» τὴν θαλάσσαν διέρρηξας, καὶ ἔσωσας
» ἄσμασι τὸν ὑμνοῦντά σε, λαὸν Ἰσραηλίτην.

Τροπάρια.

Εγκλημάτων ῥῦσαί με, μυρίων Ἀναμάρτητε, ἀφρόνως ὧν περ ἔπραξα, παρέχων μοι δάκρυα κατανύξεως, καθὼς ποτὲ τῇ Πόρνῃ.

Paralitichi.

Γεγονότα σπηλαιον, ληστῶν ἀτόποις πράξεσι, δι' ἀρετῶν ἀνάδειξον, Φιλάνθρωπε οἰκόν σου, ὁ θελήματι, τεχθεὶς ἐν τῷ σπηλαίῳ.

Μαρτυρικά.

Κυβερνήσει Πνεύματος, τοῦ Θεοῦ παρεδράμετε, βασάνων τὸ κλυδώνιον, Θεόπνευσοι Μάρτυρες, καὶ πρὸς ἐνθεον, ἐφθάσατε λιμένα.

Λαμπρυνθέντες Μάρτυρες, τοῦ Πνεύματος τῇ χάριτι, τὸ σκότος τὸ βαθύτατον, ἐξέφυγον χαίροντες, οἱ πανεύφημοι, τῆς εἰδωλομανίας.

Θεοτοκίον.

Παναγία ἄχραντε, ἀμαρτωλῶν βοήθεια, πιπτόντων ἐπανόρθωσις, μετανοίαν δίδου μοι, κατανύξεως, πολλὰ ἡμαρτηκότι.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

» Ἀγὼ τρίτον μέλισμα τοῖς Ἀσωμάτοις.

Ὁ Εἰρμός. Ἄσμα καινόν.

Αναρχὸν φῶς καὶ περιεκτικόν, φαῖους ὑπάρχων παντὸς Χριστέ ὁ Θεός, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, τῇ ἐπιφασίᾳ φωταγώγησον, τῶν σῶν Δυνάμεων.

Γεγηθότες ἀγγελοπρεπῶς, τῇ πανολβίῳ μεθεξέει οἱ τῶν Ἀγγέλων χοροὶ, τῆς σῆς κρυφιοτήτος, τοῖς ὡραιότατοις ἐναστράπτονται, Θείοις χαρίσμασιν.

Ως ἀγαθὸν καὶ ζωοποιόν, ἀγαθοδότως τὸ Πνεῦμα πανσθενὲς τοῦ Πατρὸς, οὐρανῶν τὴν δύναμιν, ἐν ἀμεταπτώτοις ἐξερέωσε, Θεταῖς λαμπρότησι.

Θεοτοκίον.

Ταξιαρχῶν Θεῖε Γαβριήλ, ταῖς Ἀσωμάτοις χορείαις, καὶ νῦν πανόλβιε, φωνὴν τὴν χαρμόσυνον, τῇ Κεχαριτωμένῃ ἀναβόησον· Χαῖρε Πανάμωμε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσόν με Κύριε, καὶ μόνε Πολυέλεε,
» καὶ ἐκτεινόν μοι χεῖρα, βοηθείας, ὡς φι-
» λάνθρωπος.

Τροπάρια.

Ως Πέτρον βυθίζομενον, διέσωσας φιλάνθρωπε, οὕτως ἐκ τοῦ βυθοῦ με, τῶν κακῶν μου ἐπανάγαγε.

Νεκρώσας με ὁ δόλιος, τοῖς πάθεσιν ἀπέκτεινεν· αὐτὸς με ζωοδότα, μετανοίας τρόποις ζώωσον.

Μαρτυρικά.

Πυρὶ ἐνύλῳ Μάρτυρες, ἀδίκως φλογιζόμενοι, αὐλῶς τοῦ αὐλοῦ, ἀνεφλέξασθε τῷ ἔρωτι.

Οἱ Μάρτυρες στρεβλούμενοι, τὰς στρέβλας καὶ τὰ ἔνεδρα, ἠφάνισαν τοῦ πλάγῃ, καὶ στεφάνων ἡξιώθησαν.

Θεοτοκίον.

Μαρία κυριώνυμε, πολλοῖς κυριευθέντα με, πάθῃσι ψυχοφθόροις, ἐλευθέρωσον πρεσβείαις σου.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Ὁ Εἰρμός.

Τόξον ἔθραυσας ἐχθρῶν.

Ρεῖθρα βλύζων Ἀγαθὲ, καὶ ποταμοὺς χρηστότητος, τοὺς Ἀγγέλων ἔδειξας χοροὺς, κρυφιοτήτος τῆς σῆς, αἴγλη διαλάμποντας.

Ἰνα δείξης ἐμφανῶς, τοὺς θησαυροὺς τοῦ πλούτου σου, καὶ ἰσχύος Δέσποτα Χριστέ, τῆς σῆς δόξης κοινωνῆς, τοὺς Νόας παρήγαγες.

Τρόμῳ σοι λειτουργικῶς, Ἀγγελικαὶ λαμπρότητες, παρεστῶσαι μέλπουσιν αἰεὶ, τὴν σὴν δύναμιν Χριστέ, τὴν ἀπειροδύναμον.

Θεοτοκίον.

Ολον εἴληφεν ἐκ σοῦ, ἀνελλειπῶς τὸν ἄνθρωπον, ὁ Δεσπότης τοῦδε τοῦ παντός, Θεομήτορ καὶ πηγὴν, χάριτός σε ἔδειξεν.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**ὴ ἐν ποταμοῖς, ὀργισθῆς Κύριε, μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σου, ἢ ἐν θαλάσῃ
» τὸ ὄρημά σου.

Τροπάρια.

Λύσον τοὺς δεσμοὺς, τῶν παθῶν μου Κύριε, καὶ τῇ μετανοίᾳ συνδήσας, μέτοχον ποιήσον τῶν ἀγαθῶν σου.

Λάμψον φωταυγεῖς, μετανοίας τρόπους μοι, Ἦλιε Χριστέ, τῶν κακῶν μου, ἀποδιώκων νύκτα βαθεῖαν.

Μαρτυρικά.

Ωφθητε σοφοί, Ἀθληταὶ ὡς ἄνθρακες, ὕλην ἀθείας τεφροῦντες, καὶ τὴς ἐν σκότει φωταγωγοῦντες.

Νεκρῶσιν Χριστοῦ, ἐκμιμούμενοι Μάρτυρες, πόνοις ὠμιλεῖτε ποικίλοις· ὅθεν τὴν θείαν ζωὴν κληροῦσθε.

Θεοτοκίον.

Δίδου μοι Ἀγνή, ἀληθῇ μετάνοιαν, παῦσον τῶν παθῶν μου τὸν σάλον, ἀμαρτανόντων ἡ προστασία.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Τὸ ξένον καὶ ἀπόρρητον.

Νεφέλαι τὴν τρισηλίον, φωταυγίαν δεχόμεναι, παρηνέχθητε θεία βουλήσει, τριαδικοῖ Διάκοσμοι, κυβερνώμενοι σθένει τοῦ Πνεύματος.

Μουῦνται κρυφιοτήτα, τὴν αὔλον οἱ Ἀγγελοι, τῇ ἐγγύτητι τῆς θειάρχιας, τῆς σῆς Χριστέ λαμπόμενοι· Τῇ δυνάμει σου δόξα, κραυγάζοντες.

Εν Κόσμῳ πρὸς τοὺς μέλλοντας, πιστεύειν σοι ἐκπέμπονται, ὥσπερ φύλακες τῆς σωτηρίας, τῶν εὐσεβῶν οἱ Ἀγγελοι, περιέποντες Σῶτερ τοὺς δούλους σου.

Λαμπάδες συστρεφόμεναι, τὴν αἴδουτον λαμπρότητα, τῆς Θεότητος τῆς ὑπερθέου, πρωτοφανῶς πλουτίσασαι, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις κηρύττονται.

Θεοτοκίον.

Ἰκέτης νῦν προσέρχομαι, τῇ σκέπη σου Πανάμωμε· ἀλλὰ ῥῦσαί με Θεογεννητορ, τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως, ἀπαθείας ὡς αἴτιον τέξασα.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον Χριστέ, καταύγασον ὁ Θεὸς τῇ ταπεινῇ ψυχῇ, καὶ
» ὁδήγησον εἰς τὸν φόβον σου· διότι φῶς τὰ
» προσταγμάτά σου.

Τροπάρια.

Μὴ στήσης με γυμνὸν ἔργων καλῶν, ἐπὶ τοῦ βήματός σου φιλάνθρωπε Χριστέ· ἀλλ' ἀμφιάσον θείων πράξεων, κατὰστολαῖς, διὰ μετανοίας.

Επλήγην τῇ ῥομφαίᾳ τῶν παθῶν, καὶ ἀπογνώσεως βόθρῳ ἐμπέπτωκα βαθεῖ· μὴ πκρίδης με, ἀλλὰ ἴασαι, ἐπιστροφῆς Δέσποτα φαρμάκῳ.

Μαρτυρικά.

Καὶ ὄνυξι ξεόμενοι δεινῶς, καὶ ξίφεσιν Ἀθληταὶ τυμπανιζόμενοι, καὶ ταῖς μάστιξι δαπανώμενοι, οὐ τοῖς γλυπτοῖς ἐκάμψατε γόνυ.

Ο Κόσμος τοῖς παθήμασιν ὑμῶν, κατακοσμεῖται σύμπας ἅγιοι Μάρτυρες· καὶ γὰρ ὑπερκόσμιον εὗρατε, διαγωγὴν μετὰ τῶν Ἀγγέλων.

Θεοτοκίον.

Η μόνη διὰ λόγου ἐπὶ γῆς, τὸν Λόγον τέξασα, καὶ παρθενεύουσα, τῶν ἀλόγων με ῥῦσαι πράξεων, λόγοις σεπτοῖς, ὅπως ἀνυμνῶ σε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος.

Σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, τρισσοφегγεί φωτὶ λελαμπρυσμένοι, πιστοὶ ὑμνήσωμεν, τὴν μίαν Θεότητα, σὺν Ἀγγέλων τοῖς στρατεύμασι.

Μίαν ἀρχὴν ὑπεράρχιον σέβειν, οἱ Σεραφίμ διδάσκουσι βωῶντες, φωνὴν τὴν τρισά-

γιον, ἐμφανῶς τῷ Πνεύματι, φωτιζόμενοι οἱ Ἀγγελοι.

Θεοτοκίον.

Ανεν σποράς ὁ Ἀρχάγγελος Κόρη, σοὶ Γαβριήλ τεκεῖν τὸν Ζωοδότην, εὐηγγελίσατο Θεοτόκε πάνσεμνε, οὐρανόθεν ἀφικόμενος.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων, καταντή-
» σαντας φιλάνθρωπε, καὶ τρικυμiais πει-
» ρασμῶν, ἀπολέσθαι κινδυνεύοντας, βοῶντας,
» μὴ παρίδης: Σῶσον Σωτὴρ ὡς ἔσωσας, τοῦ
» Σηρὸς τὸν Προφήτην.

Τροπάρια.

Υπεραρθεῖς τῇ διανοίᾳ, ὡς ὁ παῖλαι Φαρι-
σαῖος πρὶν, πτώμα κατέπεσα δεινόν· καὶ
ὁρῶν ὁ πλάνος τέρπεται Χριστὲ, ὁ ταπεινώσας τῷ
Σταυρῷ, ταπεινωθέντα δεινῶς οἴκτειρόν με.

Φιλαμαρτήμων ἐγενόμην, ὡς οὐδεὶς ἐν βίῳ
πώποτε, καὶ ἔδαπάνησα τὴν σὴν, μακρο-
θυμίαν ὁ ταλαίπωρος, καὶ ἔτι δὲ ὑπάρχω ἀ-
ναισθητῶν· ἐπίσρεψόν με τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ.

Μαρτυρικά.

Ιταμωτάτη προαιρέσει, οἱ παρ' ἄνομοι τῆς εὐ-
φρονας, καταδικάζοντες πυρὶ, καὶ πριζήσι
καὶ στρεβλώσει, χρυσοῦ λαμπροτέρους, ὡς
ἀληθῶς ἀπέδειξαν, καὶ Χριστοῦ κληρονόμους.

Στάδιον πλήρες παλαισμάτων, καὶ ἀγώνων
παμμεγίστων, καὶ ὑπὲρ φύσιν αἰκισμῶν,
ὑπελθόντες ἐνίκησατε, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκό-
τους, καὶ ἐκ Θεοῦ ἐδέξασθε, Ἀθληταὶ τοὺς
στεφάνους.

Θεοτοκίον.

Τὴν κιβωτὸν τῆς Διαθήκης, τὴν ἀγίαν ὄν-
τως τράπεζαν, τὸ ἱλαστήριον ἡμῶν, τὸν
ναὸν Θεοῦ τὸν ἔμψυχον, τὴν πάγχρυσον λυ-
χνίαν, τὴν ἀληθῆ Μητέρα σε, τοῦ Πλαστουργοῦ
ἀνυμνοῦμεν.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Σκηνώσεως Ἰωάννης.

Τὸ πρῶτον καὶ παντουργόν, τῆς ἀγαθα-
ρίας φέγγος, Ἀρχάγγελοι, Ἀγγελοι, δυνα-
τῶς ὑμνεῖτε, κραυγαῖζοντες, σὺν Ἀρχαῖς, Ἐξου-
σίαις, Δυναμέσιν.

Ο Κόσμον τὸν νοητὸν, ἐν παναρμονίᾳ τάξει,
κοσμήσας Ἀόρατε, τούτῃ ἐκμιμεῖσθαι τὸ
εὐτακτον, τὴν σεπτήν Ἐκκλησίαν εὐδόκησον.

Θεοτοκίον.

Ιάσεών σε πηγὴν, ὁ ἐν σοὶ σκηνώσας Λόγος,
ἀένναον ἔδειξε· τῆς ἐμῆς ψυχῆς ὅν τὰ τραύ-
ματα, Θεοτόκε Παρθένε θεράπευσον.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ, τὴν Τριάδα τυ-
» πώσαντες, τοῦ πυρὸς τὴν ἀπειλὴν κα-
» τεπάτησαν, καὶ ὑμνοῦντες ἐβόων: Εὐλογη-
» τὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ο χρόνος μου πληροῦται, ἐπὶ Σύραις ἡ ἔ-
ξοδος, μετανοίας ὡς ψυχὴ, καρπούς ἐπί-
δειξαι, πρὶν ἂν κλεισθῶσιν αἱ Σύραι, ἀναβοῶσα
τῷ Χριστῷ: Κύριε σῶσόν με.

Νεώσωμεν ἀρότρῳ, ἀληθῆς ἐπιγνώσεως. ταῖς
καρδίας, μετανοίας σῆτον φέροντες, ὅπως
θερίσωμεν στάχυν δικαιοσύνης, ἐν Χριστῷ τῷ
γεωργῷ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Αμπτῆρες εὐσεβείας, ἀσεβείας ἀντίπαλοι,
τῶν ἀπόρων πλουτισταί, Κυρίου Μάρτυ-
ρες, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, στερουμένην ἀρετῶν
καταπλουτίσατε.

Ο σῶσας τὸν Τελώνην, ἀπὸ βάθους στενά-
ξαντα, τὸν μικρόν μου στεναγμὸν δέξαι
καὶ σῶσόν με, διὰ τῶν Ἀθλοφόρων, τῶν δοξα-
σάντων σε Χριστέ οἰκείοις μέλεσι.

Θεοτοκίον.

Η κρήνη ἡ τὸ ὕδωρ, τῆς ἀφέσεως βρύουσα,
ταῖς ἐκβλύσεις τῶν ἐμῶν πταισμάτων ξή-
ρανον, παρεχομένη μοι ὄμβρους δακρύων, ὅπως
σε αἰεὶ ὡς Θεοτόκον ὑμῶν.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Σοβαρὸς ὁ τύραννος.
Σταθερῷ φρονήματι, καὶ εὐτόνῳ βλέμματι
βλέποντες, τὴν ἀρχικὴν λαμπρότητα, με-
δέξει γίνεσθε φῶτα δεύτερα: Εὐλογητὸς εἰ
κράζοντες, ὁ Θεός, οἱ τῶν Ἀγγέλων χοροί.

Α κλινεῖ τῷ ἔρωτι, ἀνενδότῳ σχέσει τε νεύον-
τες, ταῖς καλλοναῖς τοῦ Κτίσαντος, τῇ
δέξει γίνεσθε φῶτα δεύτερα: Εὐλογητὸς εἰ
κράζοντες, ὁ Θεός, οἱ τῶν Ἀγγέλων χοροί.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα τέτοκας, Θεοτόκε Λόγον τὸν
ἀναρχον, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, τὴν
προαιώνιον θείαν γέννησιν: Εὐλογημένος Δέ-
σποινα, ὁ Καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν φλογὶ τοῖς Παισὶ τῶν Ἑβραίων,
» συγκαταβάντα θείκῃ τῇ δυνάμει, καὶ
» ὀφθέντα Κύριον, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυ-
» ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Γέλῳτι Χαῖμ πατρικῇ ἀποφάσει, δούλος γε-
γέννηται· τί ποιήσεις ψυχὴ μου, δουλωθεῖσα

πάθεσι, καὶ ἀτάκτως γελῶσα, καὶ μὴ αἰδου-
μένη τὸν οὐράνιον Πατέρα;

Επιμανεῖς Καῖν ἀδελφοκτόνος ἀφρόνως, γέ-
γονε· τούτου ὥφθης ὁμοία, οὐκ ἄλλον φο-
νεύσασα, ἑαυτὴν δὲ ψυχὴ μου, ταῖς φιληδονίαις,
καὶ ἀπάταις τοῦ βίου.

Μαρτυρικά.

Τοὺς ἐκλεκτοὺς μαργαρίτας Κυρίου, σκευή
τὰ τίμια, ταῖς λαμπούσας λαμπάδας, αἰ-
γλὴν θείας χάριτος, τοὺς Χριστοῦ Ἀθλοφόρους,
πίστει συνελθόντες, τιμῶμεν ἀξίως.

Ο τῶν σοφῶν Ἀθλοφόρων τὸ αἷμα, ὑπὲρ
θυμιάμα προσδεξάμενος Λόγε, ταῖς αὐ-
τῶν δέκσεσι, τῆς ἐν μετανοίᾳ σοι, προσπίπτον-
τας σῶσον, ὡς μόνος ἐλεήμων.

Θεοτοκίον.

Υπερβολῇ ἀσωτείας τῷ Ἄδῃ, νυνὶ προσή-
γισα· ὑπερβάλλουσαν Κόρη, εὐσπλαγ-
χνίαν ἔχουσα, ὡς Θεὸν τὸν εὐσπλαγχνον, ἀρ-
ρήτως τσικοῦσα, οἰκτείρασά με σῶσον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἐνύλου φλόγα πυρὸς.

Ος πάντων Δημιουργὸς, τοὺς Ἀγγέλους ἐνόη-
σας, καὶ παρεστήκασι φόβῳ κραυγάζον-
τες: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μεθέξει θείου πυρὸς, ὥσπερ φλόγες χρημα-
τίζοντες, ἐπουράνιοι Νόες κραυγάζουσιν:
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑ-
περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αύλους καὶ νοερούς, τοὺς Ἀγγέλους προῦ-
πέστησας, τῶν ὀρωμένων ἀπάντων σοὶ
κράζοντας: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύ-
ριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τὸν τῷ Πατρὶ, ὑπὲρ λόγον σω-
ματούμενον, Θεογενῆτορ Παρθένε γεγέν-
νηκας· ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον,
καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέν σε, ἐν τῇ βάρ-
» τῳ Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς
» Θεότητος, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί· Δαυὶδ
» δέ σε εἶδεν, ὅρος αἰατόμητον· ῥάβδον βλά-
» στήσασαν, Ἡσαΐας κέκραγε, τὴν ἐκ ῥίζης
» Δαυὶδ.

Τροπάρια.

Ιακώβ πρωτοτόκια εἴληφε, δι' ἐγκράτειαν πο-
τέ, καὶ Ἡσαΐ τὰ πρωτεῖα ἀπέδοτο, μὴ κρα-
τήσας τῆς γαστρὸς. Ὡς κακὸν ἀκρασία! Ὡς μέ-

γα ἐγκράτεια! Φεῦγε τὴν μίμησιν τῶν κακῶν·
στέργε ὡς ψυχὴ τῶν καλῶν τὴν ἐπίδοσιν.

Ος πολλὰ ὑπομείνας ὁ ἄμεμπτος, ἐστεφά-
νεται Ἰωβ· πειρασμῶν γὰρ συρρέουσιν-
τες χεῖμαρροι, οὐκ ἐσάλευσαν αὐτοῦ τῆς καρ-
δίας τὸν πύργον· τῆτον ζήλῃ πάντοτε, ἄτρωτος
μένουσα, τοῖς τῷ πονηρῷ, ὡς ψυχὴ μηχανήμασι.

Μαρτυρικά.

Στομωθέντες πυρὶ θείου Πνεύματος, ξίφη
ὥφθητε σαφῶς, ἐναντίας συγκόπτοντες
φαλαγγας, Ἀθλοφόροι τῷ Χριστῷ· καὶ μεγάλως
ταῖς νίκαις κατακλιεῖζόμενοι, ἐστεφανώθητε, τῇ
παντοδυναμίῳ χειρὶ τοῦ Παντάνανκτος.

Η πληθὺς τῶν Μαρτύρων ἡ ἄμεμπτος, τῶν
ἀμέτρων μου κακῶν τὴν πληθύν, ἐξαλει-
ψαι ἱκέτευε, τὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν, τὸν ὑ-
μῶν τοὺς ἀπείρους, καμάτους δεξάμενον, καὶ
τοῖς στρατεύμασι, τοῖς τῶν Ἀσωμάτων ὑμᾶς
ἀριθμήσαντα.

Θεοτοκίον.

Φωτεινὸν τοῦ Δεσπότης παλάτιον, οἶκον
δειξόν με φωτός. Ἀδιόδευτε πύλη, ὑπά-
νοιξον μετανοίας μοι ὁδοὺς. Γῇ ἀγία πρὸς γῆν
με, πρᾶξων ὁδήγησον Δέσποινα· πάσης με δεῖ-
ξον, δεσπρτείας παθῶν ἀπελευθέρων.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Οἱ τῷ γλυκεῖ.

Οἱ τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ καὶ πρώτῳ, νῦν πα-
ρεσῶτες Χοροὶ, πρέσβεις δυνατώτατοι γί-
νεσθε πᾶσιν ἡμῖν, τοῖς ὑμᾶς ὡς ἐφικτόν, ὡς
Θειότατοι, ὡς Ἀγγέλους Θεοῦ μεγαλύνουσι.

Ισοσθενῇ τὴν Τριάδα δοξάζειν, ἀξιοθέντες
τρανῶς, ταύτης ταῖς ἐλλάμψεσι πρώτως
πυρσούμενοι, λάμπειν δευτεροφανῶς ἀξιώσατε,
τοὺς ὑμᾶς εὐσεβῶς μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τῆς ἡμῶν σωτηρίας κρηπίδα, πάντες γι-
νώσκομεν· σοῦ γὰρ ὁ πανάχραντος Τόκος
διέσωσεν, Αἵματι Θεουργικῷ τοὺς ὑμνοῦντάς
σε, Θεοτόκε πιστῶς καὶ δοξάζοντας.

Ἀπόστιχα τῶν Αἵνων, Κατανυκτικά.

Τὸν διεσπαρμένον μου νοῦν συνάγαγε Κύ-
ριε, καὶ τὴν χερσωθεῖσάν μου καρδίαν
καθάρισον, ὡς τῷ Πέτρῳ διδούς μοι μετάνοιαν,
ὡς τῷ Τελῶνῃ στεναγμόν, καὶ ὡς τῇ Πόρνῃ
δάκρυα, ἵνα μεγάλη τῇ φωνῇ κραυγάζω σοι:
Ὁ Θεὸς σῶσόν με, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος καὶ
φιάνθρωπος.

Πολλάκις τὴν ὑμνωδίαν ἐκτελῶν, εὐρέθην
τὴν ἁμαρτίαν ἐκπληρῶν· τῇ μὲν γλώττῃ
ᾠσματα φθεγγόμενος, τῇ δὲ ψυχῇ ἄταπα λογι-

ζόμενος· ἀλλ' ἐκάτερα διόρθωσον, Χριστέ ὁ Θεός, διὰ τῆς μετανοίας καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἁγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν· ὅτι θάνατον γενόμενοι Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, τὸν τῆς νίκης στέφανον παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου.

Α'γγέλων οὐρανίων ὄντως ὑπερέχουσα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, προσάγαγε τὴν δέησιν, Παναγία τῷ Δεσπότη τῶν ἀπάντων, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει, ὁμολογοῦντάς σε, ἀληθῆ Θεοτόκον.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Α'θετήσαντα Χριστέ τὴν ἐντολήν σου, τὸν προπάτορα Ἀδὰμ, τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ Λησὴν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσώκισας κράζοντα· Μνήσθητί μου Σωτὴρ ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῶν κακῶν με τὴν πληθύν, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου Χριστέ, παραβλεψάμενος σῶσόν με, καὶ ἐν ἡμέρᾳ δίκης, τῆς καταδίκης ῥύσαι με Σωτὴρ, καὶ τῆς αἰώνιου κολάσεως, ὅπως ὑμνολογῶ, σοῦ τὴν ἀγαθότητα.

Χερυθίμ, καὶ Σεραφίμ, Θρόνοι, Ἀρχάγγελοι, Δυνάμεις καὶ Ἀρχαί, καὶ Κυριότητες, Ἀγγελοι, καὶ Ἐξουσίαι πάσαι, ἐκδυσωπεῖτε τὸν Δημιουργόν, παριδεῖν με τότε τὰ σφάλματα, ὅταν μέλλῃ τὴν γῆν κρῖναι, ὡς φιλόανθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Ε'ξ αἱμάτων ἱερῶν, πορφύραν βάψαντες Χριστοῦ οἱ Ἀθληταί, τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, συμβασιλεύειν ὄντως, κατηξιώθησαν θεοπρεπῶς, καὶ ἡμῖν αἰτοῦνται πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς ἀξίως αὐτοὺς, πάντοτε γεραίρουσι.

Δόξα.

Τρισυπόστατον πῖσοι, μίαν Θεότητα, ὑμνοῦντες εὐσεβῶς, Πατέρα, Λόγον, σὺν Πνεύματι, τῷ παρακλητῷ πάντες, ἀγγελικαῖς βοηθώμεν φωναῖς, ἀσιγήτως· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἰ ὁ Θεός· σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η' τὸ Φῶς τὸ ἐκ Φωτὸς κυσφορήσασα, Νεφέλη φωτεινὴ, ἐσκοτισμένον με πάθει, καὶ ἡδοναῖς τοῦ βίου, τῇ μετανοίᾳ φώτισον Ἀγνή, καὶ τυχεῖν τῆς δόξης ἐκείτης, ἧς ἐπέτυχον οἱ καλῶς βιώσαντες.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος γ'.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Τὰ πάθη τῆς ψυχῆς Σωτὴρ μου καὶ τοῦ σώματος, δεινῶς ἐπαναστάντα, βυθίζουσί με ἄμφω· καὶ πρὸς βάθος ἀπογνωσέως με ἔλκουσιν· ἀλλ' ὥς ποτε θάλασσαν, ταῦτα κατεύνασον, καὶ γαλήνην μοι δίδου.

Οὐκ ἔχω παρρησίαν ὅλως ὁ κατάκριτος, εἰς ὕψος ἀτενίσαι, τοῦ οὐρανοῦ καὶ βλέψαι, ἀπὸ πλήθους καθελκόμενος πταισμάτων μου· λοιπὸν ὡς ὁ Τελώνης, βοῶ· Ἰλάσθητι, τῷ ἀθλίῳ μοι Σῶτερ.

Μεγάλη καὶ φρικτὴ σου Δέσποτα ἡ ἔλευσις, ἐν ᾗ καθίστης κρίσιν δικαίαν ἐκτελέσας· μὴ οὖν κρῖνῃς με τὸν κατακεκριμένον· ἀλλ' ὡς Θεός φείσαι μου, καὶ ἐλευθέρωσον, τῆς μελλούσης ἀνάγκης.

Ἔτερα τοῦ Προδρόμου, ὁμοία.

Ω'ς ὀρθρος ἐξανέτειλας πᾶσι τοῖς πέρασιν, φωτίζων τὰς καρδίας, τῶν σὲ ὑμνοῦντων ἐνδοξε· διὸ φώτισον ἡμῶν τὰς διανοίας, καὶ τὰς ψυχὰς Προφῆτα, τοῦ γεραίρειν σε, Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος.

Μὴ παύσῃ ἰκετεύειν Πρόδρομε μακάριε, ὑπὲρ παντὸς τοῦ Κόσμου, δεόμεθά σου πάντες· ὅπως λάβωμεν ἐξ ὕψους θείαν χάριν, καταπατεῖν τὴν κάραν, τοῦ κακογνώμονος, οἱ πλουτοῦντές σε πρέσβιν.

Η'νίκα τῷ φθαρτῷ με μέλλει Κύριος, χωρίζειν τότε σκήνης, προσάτην εὐροίμῃ σε, καὶ ἀντίληψιν καὶ σκέπην, Ἰωάννη Πρόδρομε καὶ Προφῆτα, καθοδηγῶντά με, πρὸς ἀνέσπερον φέγγος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Μὴ παύσῃ ἰκετεύουσα ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου, ἀλλὰ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, μελλούσης ἡμᾶς λύτρωσαι, ἀπειλῆς καὶ ἐνεστῶτης, πάσης βλάβης, καὶ τῆς ὀργῆς Κυρίου, πάντας ἐξάρπασον, Θεοτόκε σους δούλους.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ε'σπερινόν ὕμνον προσφερόμέν σοι Χριστέ, μετὰ θυμιάματος, καὶ ὡδῶν πνευματικῶν. Ἐλέησον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσόν με Κύριε ὁ Θεός με, σὺ γὰρ πάντων ἡ σωτηρία· ὁ κλύδων με τῶν παθῶν ἐκταράττει, καὶ τὸ βάρος τῶν ἀνομιῶν με βυθίζει· δός μοι χεῖρα βοηθείας, καὶ πρὸς φῶς ἀνάγαγέ με κατανύξεως, ὁ μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλόανθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου Χριστέ ἡ δύναμις· ἐν μνήματι γὰρ κεῖνται, καὶ πνεύματα διώκουσι, καὶ κατήργησαν ἐχθροῦ τὴν ἐξουσίαν, τῇ πίσει τῆς Τριάδος, ἀγωνισάμενοι, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σέ θαρρόυμεν, εἰς σέ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστί. Πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Τῇ ΤΡΙΤῃ, ΠΡΩΓ'.

✠○○○○✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Παροικουῖσα ἐν τῇ γῇ, ψυχὴ μὴ μετανόησον· χυῖς ἐν τάφῳ οὐχ ὑμνεῖ, πταισμάτων οὐ λυτροῦται· βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ: Καρδιογνώστα ἡμαρτον· πρίν με καταδικάσης, φεῖσαι μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Εως πότε ψυχὴ μὴ ἐπιμένεις τοῖς πταίσμασιν; ἕως τίνος λαμβάνεις μετανοίας ὑπέρδεις; λάβε κατὰ νοῦν τὴν κρίσιν τὴν μέλλουσαν· βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ: Καρδιογνώστα ἡμαρτον, ἀναμάρτητε Κύριε ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ Κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. ἕτερα.

Τὸν βυθὸν τῶν πταισμάτων μου, σὺ γινώσκεις Κύριε· δός μοι χεῖρα ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ σῶσόν με.

Δικαίας κρίσεως ἐπερχομένης, καὶ τοῦ Κριτοῦ τῶν ὅλων δικάζοντος, ποίαν ἀπολογίαν δώσεις ψυχῇ μου, εἰμὴ πρὸ τοῦ τέλους βοήσης· Ἠμαρτον ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν ὠραιότητα.

Θεομακάριζε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, τὴν ἀσθενῆσάν με, ψυχὴν θεράπευσον, ὅτι συνέχομαι δεινῶς, τοῖς πταίσμασιν ὁ ἄθλιος· ὅθεν καὶ κραυγάζω σοι, ξεναγμῷ τῆς καρδίας μου: Δέξαι με Πανάμωμε, τὸν πολλὰ πλημμελήσαντα, ἵνα ἐν παρρησίᾳ βοῶ σοι: Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα. Θείας πίστεως.

Εν τῇ σκέπῃ σου, προσπεφυγότες, πίστει κράζομεν, ψυχῆς ἐκ βάθους: Θεομακά-

ριστε Προφῆτα καὶ Πρόδρομε, τῶν πειρασμῶν καὶ κινδύνων τὸν τάραχον, καὶ νοσημάτων τὸν σάλον κατεύνασον, καὶ ματαίωσον ἐχθρῶν δυσμενῶν βουλευματα, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῶν Ἀθλοφόρων σου, τὴν μνήμην Κύριε, ὑπερεφαιδρυνας, ὡς παντοδύναμος· ὅτι ἐνίσχυσας αὐτοὺς, τὰ πάθη σου μιμήσασθαι· ἐνίκησαν ἀνδρία δέ, τοῦ Βελιάρ τὴν δύναμιν· ὤθεν καὶ ἀπέλαβον, ἱαμάτων χαρίσματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Οἰκτίρμον, εἰρήνην παράσχου τῷ λαῷ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κανὼν Κατανυκτικός.

Ίψχος γ'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αυμαστός ἐνδόξως ποιῶν τέρατα, σὺ εἶ
» ὁ Θεός, ὁ ἄβυσσον γεώσας, καὶ ἄρματα
» καλύψας, καὶ λαὸν διασώσας, ἄδοντά
» σοι ὡς λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ.

Τροπάρια.

Εαυτοὺς θερμῶς ἀδελφοὶ κλαύσωμεν, ὅλη τῇ ψυχῇ· ἐγγίζει ὁ Νυμφίος· ἀνάψωμεν ταῖς πράξεις, ὥσπερ φαιδράς λαμπαδάς, ὅπως θείου νυμφῶνος τύχωμεν ἐκεῖ.

Μεταγνοὺς ἐξ ὅλης ψυχῆς σέσωσται, πάλαι Μανασσῆς· ἐβόησε γὰρ μέσον, δεσμῶν κατελιημένος, πρὸς μόνον τὸν Δεσπότην· τοῦτον ζήλου ψυχῇ, καὶ σῶζῃ εὐχερῶς.

Μαρτυρικά.

Οφθαλμῶν πηρώσεις, χειρῶν ἑρήσιν, γλώσσης ἐκκοπὴν, ποδῶν τε ἀφαιρέσεις, μηρῶν καὶ βραχιόνων, ὑπήνεγκαν οἱ θεῖοι Ἀθλοφόροι, εὐχαριστοῦντες Ἰησοῦ Χριστῷ.

Γατρεῖον ὥφθη ἡμῖν Μάρτυρες, πᾶσι ταῖς पिστοῖς, ἡ θήκη τῶν λειψάνων, ἐξ ἧς ἀντλούμεν ῥῶσιν, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, καταχρέως ὑμᾶς γεραίροντες αἰεὶ.

Θεοτοκίον.

Αθανασίας μάννα Χριστὸν φέρουσα, Σταίμεν λογικῇ, πικρίας ψυχοφθόρων, παθῶν ἐκλύτρωσαί με, Παρθένε Παναγία, ὅπως πίστει δοξολογῶ σε εὐσεβῶς.

Κανὼν τοῦ τιμίου Προδρομοῦ.

Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

Στειρευούσης νηδύος βλάβστημα θείον, καρπούς με τῶν ἀρετῶν ἐκβλαστάνειν, τῷ

Θεῷ πρέσβευε, τῆς ἀκαρπίας μου, λύων τὴν κατῆφειαν, καὶ ἀπελαύνων τὸν ζόφον, ἐκ τῆς διανοίας μου, Κυρίου Πρόδρομε.

Τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης μέγιστος, ὥσπερ, προτρέχων ἀστὴρ ἐν γῇ σὺ ἐφάνης, τοῦ τὴν γῆν ἀπασαν, καταφαιδρύνοντος· τοῦτον οὖν ἐκέτευε, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχὴν μου, φαύλαις ἐνθυμήσεσι, φωτίσαι Πρόδρομε.

Τὴν ζωὴν τοῖς ἐν Ἀδῇ Πνεύματι θείῳ, ἐγγίζουσας προμηνύσας Προφῆτα, τὴν ἐμὴν ζώωσον νενεκρωμένην ψυχὴν, σοῦ ταῖς παρακλήσεσι, καὶ ὡς ἐκ τάφου πταισμάτων, ἀνάστησον δέομαι, ἐνδοξε Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τῶν Ἀρχαγγέλων, μετὰ τῶν Ἀγγέλων, Παρθένε μετὰ Ἀγίων ἀπάντων, τὸν ἐκ σοῦ Κύριον ἐπιφανέντα ἡμῖν, αἵτησαι δεόμεθα, τοὺς ἀληθῆ Θεοτόκον, καθομολογοῦντάς σε, κινδύνων ρύσασθαι.

Ἐδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κτῆσαι καρπὸν
• **Σ**εὐκλεῆ, εὐτεκνουμένη βόησον: Ἐσερεώ-
• θην διὰ σοῦ ὁ Θεός. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, οὐκ
• ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Τροπάρια.

Νόμον Θεοῦ ἠθέτησα, ὁ ἀσυνειδήτος, καὶ μέλλω κατακρίνεσθαι, καὶ τί ποιήσω οὐκ ἐπίσμαι. Κριτὰ δικαιοτάτε, οἵκτειρον σῶσόν με, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ανάτολῃ Φιλάνθρωπε, ὑπάρχων ἀνατολῶν, ἀνάτειλόν μοι δέομαι, δικαιοσύνης φῶς, ἐξαίρων με, παθῶν ἀμαυρώσεως, καὶ σκότους κολάσεως, Πολυελεε.

Μαρτυρικά.

Τῆς νοητῆς οἰκήτορες, ξύλα κατάκαρπα, τῇ Παραδείσου Μάρτυρες, πηγαὶ τὸ θεῖον ὕδωρ ἔχουσαι, κρατῆρες προχέοντες, τὸ πόμα τὸ ἅγιον, ἀνεδείχθητε.

Μίαν ἐν πλείστοις σώμασι, γνώμην περιφέροντες, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ταῖς μυριαδας ἐτροπώσαντο, ἐχθροῦ κοσμοκράτορος, Τριάδα ἀμέριστον, καταγγέλλοντες.

Θεοτοκίον.

Παρθενομήτορ ἄχραντε, μετανοοῦσιν ἡμῖν, καὶ τῷ Χριστῷ προσρέχουσι, καὶ τῶν πταισμάτων λύσιν θέλουσι, λαβεῖν, τοῦτον ἔλεων, τοῖς πᾶσιν ἀπέργασαι, πάντων Δέσποινα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων.

Φωνὴ τοῦ Λόγου γενόμενος, Βαπτιστὰ, φωνὰς τῶν τιμώντων σε, πρὸς αὐτὸν νῦν κα-

τεύθυνον, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν, τῇ μεσιτείᾳ ἡμῖν τῇ σῇ παράσχου.

Ημάρτηκά σοι ἠνόμησα, καὶ δεινῶς, Σωτὴρ ἐπλημμέλησα, καὶ ψυχὴν κατερρύπωσα· διὰ τοῦτο δέομαι, διὰ τοῦ σοῦ Βαπτιστοῦ οἰκτερήσόν με.

Εν ἐρημίᾳ πλανώμενον ἡδονῶν, ἐρήμου τὸ θρέμμα σε, ὁδηγόντε τῇ νέῃ λαῷ, ἐκετεύω Πρόδρομε, πρὸς μετανοίας ὁδὸν ὁδήγησόν με.

Θεοτοκίον.

Σὺν Ἀποστόλοις, Προφήταις, Ἱεουργοῖς, σὺν Μάρτυσιν Ἀχραντε, σὺν ταῖς ἁγίαις Δυνάμεσι, τῷ Υἱῷ σου πρέσβευε, τοῦ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Ἐδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸ κατάσκιον ὅρος, ὁ Ἀβθακούμ προεώ-
• ρα, τὴν ἄχραντόν σου μήτραν Ἀγνή·
• διὸ καὶ ἀνεκραύγαζεν: Ἀπὸ Θαιμὰν ἤξει ὁ
• Θεός, καὶ ὁ Ἅγιος καὶ ἐξ ὅρους, κατασκήνους
• δασέος.

Τροπάρια.

Οπηγάσας ἐκ πέτρας, πάλαι λαῷ, ἀπειθοῦντι Χριστῇ καὶ ἀντιλέγοντι, ὕδωρ τῆς δίψης ἱάμα, ἐκ τῆς ψυχῆς μου ὁ Θεός, κατανύξεως σταγόνας, ἐκπλυνούσας με βλύσον.

Ιατρὲ τῶν νοσούντων, τὰ τῆς καρδίας μου πάθη, ἰάτρευσον εὐσπλαγχνῶ ῥοπῇ, τῆς μετανοίας φάρμακα, προσεπιπλάττων ὡς Ἀγαθός, δωρούμενός μοι ῥῶσιν, τὴν ψυχικὴν ὡς οἰκτιρμῶν.

Μαρτυρικά.

Συμπαθοῦς Ἀθλοφόροι, τῆς πρὸς τὸ σῶμα φιλίας, ἀποζευγνύντες τὸν λογισμόν, τοῖς τιμωρεῖν ἐθέλουσι, παραδεδώκατε ἑαυτοὺς, ὅπως γνήσιοι τοῦ Κτίστου, χρηματίζητε φίλοι.

Πολυῶδυνα ἄλγη, πολυειδῶν ἐκ βασάνων, ὑπέστητε Ὀπλῖται τοῦ Χριστοῦ, καὶ χάριν ἐκομίσασθε, ἐκ τῶν τῇ Πνεύματος δωρεῶν, τῶν παθῶν ἡμῶν διώκειν, ταῖς χρονίους ὁδύνας.

Θεοτοκίον.

Πολυνώμμε Κόρη, χαῖρε ἐξ ἧς ὁ Λόγος, ἐτέχθη, ἀλογίας ἡμᾶς, λύων ἀτόπων πράξεων. Χαῖρε νεφέλη φωτεινὴ, ἡ σκεδάζουσα τὰ νέφη, τῆς ἡμῶν ἀθυμίας.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἔθου πρὸς ἡμᾶς.

Λόγου σε φωνὴν, τοῦ σαρκὶ φανέντος ὑπάρχουσαν, Πρόδρομε Κυρίε δυσωπῶ, ἀλογωτάτων ρύσαι με πράξεων, τῶν λόγοις τιμῶντάς σε, καὶ καταχρέως πίσει μακαρίζοντάς.

Στέναξον ψυχή, καὶ Θεῷ τῷ Κτίσῃ σου βόησον: Ἡμαρτον, ἱλάσθητι Χριστέ, καὶ φοβεράς με ῥῦσαι κολάσεως, κινδύνων καὶ θλίψεων, ταῖς τῷ Προδρόμῳ θείαις παρακληήσεσι.

Κύμασι πολλοῖς χαλεπῶν παθῶν βυθιζόμενον, καὶ κλυδωνιζόμενον δεινῶς, καὶ στυγερῶς αἰεὶ βυθιζόμενον, Βαπτιστὰ ἐξάρπασον, καὶ σωτηρίας ὁρμῇ καθοδήγησον.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ τοῦ Θεοῦ Σεραφὶμ ὑπέρτερον ὄχημα, μετὰ τῶν αὐλῶν Λειτουργῶν, μετὰ Ἀγίων ἀπάντων, ἰκέτευε Χριστόν, ὃν ἐκύησας, ἀπεγνωσμένον σῶσαι με Πανάμωμε.

Ὡδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ρθρίζοντες ἀνυμνεῖς σε Λόγε, Υἱέ Θεῷ
» μονογενές· τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν,
» καὶ ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ
» πιστῶς προσκυνοῦντας.

Τροπάρια.

Ράντισας με μετανοίας ὑσώπῳ, καθαρον ῥύπου τῶν παθῶν, ἵνα ὁφθῶ σοι καθαρὸς, ὅταν μέλλῃς Ἰησοῦ κρῖναι τὰ σύμπαντα, τῇ δικαίᾳ σου κρίσει.

Οί μὲν ὡλῶπες συνεσάπησαν Λόγε, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς, Ἰατρὲ τῶν ἀσθενῶν, καὶ Δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, ἴασαι σῶσόν με, διὰ πληθὸς ἐλέους.

Μαρτυρικά.

Συντέτριπται τὰ ὄσρακινα σκεύη, τῶν Ἀθλοφόρων ἐπὶ γῆς, ἀλλ' ὁ τόνος τῆς ψυχῆς ἐκρατύνετο πλέον, καὶ ἐλαμπρύνετο, τοῦ Χριστοῦ τῇ δυνάμει.

Χεόμενον τῶν Ἀγίων τὸ αἷμα, πᾶσαν ἡγίασε τὴν γῆν, καὶ κατήρδευσε ψυχὰς, καὶ ἐξήρανε σαφῶς τῆς ματαιότητος, θολεροὺς τῆς χειμάρρους.

Θεοτοκίον.

Τῷ Τόκῳ σου ἀπεξείρωσας Κόρη, τὴν τοῦ Προπάτορος αἶραν, καὶ ἐπήγασας ἡμῖν, εὐλογίας ποταμούς, τοῖς εὐλογοῦσί σε, καὶ δοξάζουσι πίσει.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Ἐπὶ τῆς γῆς.

Επὶ τῆς γῆς, ὥσπερ Ἀγγελος Μάικαρ, ἐπολιτεύσω σαφῶς μετὰ σαρκός· διό σου δέομαι, σαρκικοῦ φρονήματος, τὴν ψυχὴν μου ἐλευθέρωσον.

Τὼν εἰς βυθὸν ἀμαρτίας πεσόντα, καὶ ἠδοναῖς τὴν ψυχὴν μολυνθέντα, καὶ κινδυνεύοντα, τοῦ Κυρίου Πρόδρομε, προσφυγόντα σοι διάσωσον.

Σὺ Προφητῶν περισσότερος ὦφθης· καὶ γὰρ αὐτόν ἐθεάσω, Προφῆτα τὸν κηρυττόμενον· ὃν ἀπαύστως αἵτησαι, τοῦ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα σὺ ὦφθης, ὡς ἀληθῶς Θεότοκε, Παρθένε Θεοχαρίτωτε· τῆς σενοχωρούσης με, ἀμαρτίας ἐλευθέρωσον.

Ὡδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

» **Β**υθός μοι τῶν παθῶν ἐπανεῖση, καὶ ζάλη
» ἐναντίων ἀνέμων· ἀλλὰ προφθάσας με
» σὺ, σῶσον Σωτήρ, καὶ ῥῦσαι φθοράς, ὡς ἐσωσας, τοῦ θνητοῦ τὸν Προφῆτην.

Τροπάρια.

Ημὲν βλύνθη ἀμαρτίας ὁμίχλη, καὶ κεῖμαι ἀνενέργητος ὅλος· ὁ πληγωθεὶς δι' ἐμέ λόγῃ ποτὲ, Χριστέ ὁ Θεός, οἰκτείρησόν με τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ.

Στεναῖζω καὶ κακοῖς ἐπιμένω· δακρύω, καὶ τὴν κρίσιν ἐφρίττω, ἀναισθησίαν νοσῶν. Λόγε Θεοῦ, οἰκτείρησόν με, καὶ σῶσον τοῖς ἀγαθοῖς κρίμασί σου.

Μαρτυρικά.

Ος ἄρνες οὐκ ἐρίζοντες ὅλως, οὐ λόγον, οὐ φωνὴν ἀφίεντες, πανευκλεεῖς Ἀθληταί, πρὸς τὴν σφαγὴν, καὶ τοὺς αἰκισμοὺς, προσήγεσθε, τὸν Χριστὸν ἀνυμνοῦντες.

Θηρίοις παρεδίδοσθε βρώμα, θαλάσσης, τοῖς βυθοῖς ὠμιλεῖτε, ἀγαλλομένη ψυχῇ· ὅθεν ὑμᾶς Χριστός, Ἀθληταί, νίκης σεφάνοις τοῖς ἀφθάρτοις ἐκόσμει.

Θεοτοκίον.

Η θύρα τῶν πιστῶς σωζομένων, ἡ πύλη, ἣν διώδευσε μόνος, ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, πύλας ἡμῖν δικαιοσύνης, ὑπάνοιξον, τοῖς πιστῶς σὲ ὑμνοῦσι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Υδατι χειμάρρουν τὸν τῆς τρυφῆς ὑποκλιθέντα, τῇ χειρὶ σου ἐβάπτισας· ἀλλ' αὐτὸν ἰκέτευε, καταπέμψαι μοι ὕδωρ, Σοφὲ κατανύξεως, τῷ πολλὰ πλημμελήσαντι.

Αβυσσον ἐλέους ἐν ποταμῷ Προφῆτα λείεις, ὑπερῶα τοῖς ὕδασι, οὐρανοὺς σεγάζοντα, Ἰησοῦν τὸν φιλόανθρωπον· ὃν δυσώπησον, ἐπομβρῆσαί μοι ἄφειν.

Η γγικεν ἡ βασιλεία τῶν ἑρρανῶν· μετανοεῖτε, ἀνεκραύγαζες Πρόδρομε· ἥς τυχεῖν ἀξίωσον, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας, καὶ τῇ σκέπῃ σου, τῇ σεπτῇ καταφεύγοντας.

Θεοτοκίον.

Α΄ χραντε ἡ σάρκα τῷ Πλασουργῷ δανεισα-
μένη, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, σὺν Προφή-
ταις ἅπασιν, Ἀποστόλοις καὶ Μάρτυσι, τοῦτον
πρέσβευε, οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαί με.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**΄ τὴν φλόγα δροσίσας τῆς καμίνου, καὶ
• τοὺς Παῖδας ἀφλέκτους διασώσας, εὐ-
• λογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ
• τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ε΄ γυμνώθην χιτῶνα ἀφθαρσίας, ἐνεδύθην δὲ
ἔργα ἀτιμίας· διὸ βοῶ σοι οἰκτίρμον Θεέ·
Ἀρετῶν σολαῖς με καταφαίδρυνον.

Ο΄ φθαλμοῖς ἀκολάστοις ἐσπιλώθην, ἐπαφῇ
ἀκρασίας ἐρρύπωθην, καὶ ἐβδελύχθην
ἐκώπιόν σου Ἰησοῦ· ὡς τὸν Ἀσωτον δέξαι με.

Μαρτυρικά.

Υ΄ περτέραν ζωὴν ἡγαπηκότες, ὑπερτέρους
ἠνέγκατε τοὺς πόνους, Χριστοῦ Ὀπλῖται,
φωστῆρες Θεῖοι· διὰ τοῦτο πιστῶς μακαρίζεσθε.

Αμπρυνθέντες τῇ αἰγλῇ τῶν βασάνων, ἀ-
πησράψατε πλέον τοῦ ἡλίου, καὶ πάντα
ζόφον τῆς ἀθείας, ἐδιώξατε, ἄγιοι Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Ω΄ τὸν πάντων τεκοῦσα συνοχέα, τοῦ συνέ-
χοντος ζόφου τῆς ἀγνοίας, καὶ ἁμαρτίας
ἀπαλλάξόν με, Δέσποινα, Θεοτόκε Ἀειπαρθένη.

Κανὼν τοῦ Προδρ. Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ο΄ λύχνος τοῦ Ἡλίου, τὴν ψυχὴν με καταύ-
γασον, ἐσθεςμένην ῥαθυμία καὶ τυφλώ-
τουςαν, μετανοίας πρὸς τρίβους, καθοδηγῶν με
Βαπτιστὰ Κυρίου Πρόδρομε.

Τῆς κρίσεως τὴν ὥραν ἐννοῶν, ὅλος δεδοικα,
περικείμενος πληθὺν ἀτόπων πράξεων·
Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος, πρόστηθι ῥῦσαί με πυ-
ρὸς ἀποκειμένου μοι.

Προσάτα τῆς ζωῆς μου, ἀντιληπτὸρ μου Πρό-
δρομε, ἐξ ἐχθρῶν μου ἀοράτων ὀρωμένων
τε, περιφυλαττε σκέπε, καὶ Βασιλείας οὐρα-
κῶν μέτοχον ποίησον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Θεοτόκε, τὸν Υἱόν σου ἰκέτευε, σὺν
Προφήταις, Ἀποστόλοις τε καὶ Μάρτυσι,
τῆς μελλούσης ἀνάγκης, ἀπολυτρώσασθαι ἡμᾶς
τοὺς σὲ τιμῶντας αἰεί.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως, ἐν ὑψίστοις
• δοξαζόμενον Θεόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρα-
• κῶν, γῆ καὶ ὄρη, καὶ βουνοὶ, καὶ βυθὸς καὶ

• πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτὸν ὡς Κτί-
• στην, καὶ Λυτρωτὴν εὐλογεῖτε.

Τροπάρια.

Ο΄ τι τὸν φόβον σου οὐκ ἔχω, ἐνοικοῦντα τῇ
καρδίᾳ τῇ ἐμῇ, πᾶσαν ἐτέλεσα σαρκὸς,
ἁμαρτίαν ὁ ἀσυνείδητος, καὶ τρέμω σου τὴν
δίκην Παμβασιλεῦ· μή με βδελύξῃ νυνὶ μετα-
γνόντα.

Υῆς τῆς ἀγίας ἐπιβῆναι, Πολυέλε ἀξιώσον
κἀμέ, ἣν κατοικοῦσιν οἱ πρᾶεῖς, μετανοία
ἀποπλύνας με, γνήνης ἁμαρτίας, ὁ ἐπὶ γῆς ἀ-
ναμαρτήτως γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

Μαρτυρικά.

Ε΄ν τῷ οἰκείῳ ὑμῶν αἵματι, κατεβάφησαν
οἱ πόδες ὑμῶν, ὑποσκελίζοντες ἐχθρούς,
καὶ πορείαν τὴν οὐράνιον ποιοῦμενοι, ὁσίως
πανευκλεεῖς, Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ Ἀ-
θλοφόροι.

Ε΄ναπεδύσασθε προθύμως πρὸς τὰ μέγιστα
παλαισμάτα ὑμεῖς, ἀπογυμνώσαντες ἐχ-
θρόν, καὶ αἰσχύνην ἐπενδύσαντες· διὸ στεφα-
νηφόροι, ἐν οὐρανοῖς χορεύετε, εὐκλεεῖς Χριστοῦ
Ἀθλοφόροι.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἰακώβ τὴν καλλονὴν σε ὁ ὠραῖος καλ-
λει Κύριος Ἀγνή, ἡγαπηκῶς, τὴν σὴν νη-
δὺν, Παναμώμητε κατώκησεν, ἀνθρώπων τὴν
οὐσίαν ταῖς καλλοναῖς, φαιδρύνων τῶν ὑπὲρ
νοῦν δωρημάτων.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἀστέκτω πυρί.

Α΄ μὲν τοῦ Θεοῦ ὁ κηρύξας, τὸν ταῖς ἁμαρ-
τίας τῶν ἀνθρώπων ἀφαιροῦντα, Ἰωάννη
Θεῖε Προφήτα, τοῦτον ἐκδυσώπησον, τὸ φορ-
τίον λῦσαι τῶν ἁμαρτημάτων μου, καὶ τῶν
σωζομένων μερίδος ἀξιώσαι.

Καμίνου φλογὸς καιομένης, σκότους ἀφεγ-
γοῦς τε ἐξωτέρου λύτρωσαί με, τὸν ἐν
σκότει πονηρῶν ἔργων, ὅλον συνεχόμενον, δυ-
σωπῶ σε Λόγε τοῦ Θεοῦ προάναρχε, διὰ τοῦ
ἐνδόξου καὶ Θείου Βαπτιστοῦ σου.

Ε΄ρήμοις ψυχῶν χερσωθείσαις, διὰ μετα-
νοίας εὐκαρπία ὁ κηρύξας, τοῦ Κυρίου
Θεῖε Προφήτα, ἀκάνθηφορήσασαν, τὴν ψυχὴν
μου πάσαις ἡδοναῖς καθάρισον, ὅπως ἐκβλα-
στήσω ἀγαθῶν ἔργων σταχύιν.

Θεοτοκίον.

Ω΄ς μήτηρ Θεοῦ ἐκδυσώπει, μετὰ τῶν ἀγίων
Ἀγγέλων, Προφητῶν τε, Ἀποστόλων καὶ
τῶν Μαρτύρων, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ

μελλούσης πάντας κολάσεως ῥύσασθαι, τοὺς σέ Θεοτόκον αἰεὶ ὁμολογοῦντας.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐλογητός Κύριος ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ
» ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ
» Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ, διὰ σπλάγχνα ἐ-
» λέους, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, Ἀνατολή ἐξ
» ὕψους, καὶ κατεῦθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Τροπάρια.

Ιδού καιρὸς εὐπρόσδεκτος, καὶ ἡμέρα ἰλα-
σμοῦ· ἐπιστρέψαι θέλῃσον λοιπὸν, ὦ ψυχῇ,
ποιούσα καρπὸν μετανοίας, μὴ ἄκαρπὸν σε
εὖρη, θανάτῳ ἀξίῃ φοβερά, καὶ ὡς συκὴν τὴν
πάλαι, ἐκτεμῆσα, τῷ πυρὶ, τῷ ἐκείθεν πέμψῃ.

Ως ὁ ποτὲ Πλούσιος, ἐπαγγάλλομαι τρυφαῖς,
ἀσπλαγχνίαν ἔχων πρὸς τὸν πέλαις πολ-
λὴν, καὶ πῦρ δειλιῶ τὸ ἀκοίμητον· διό μου τὴν
λιθώδη, ἀπόπλυνον Δέσποτα ψυχὴν, ὅπως κἄν
ἐπὶ τέλους, εὐσπλαγχνίᾳ λαμπρυνθῶ ὁ ἐσκο-
τισμένος.

Μαρτυρικά.

Σημειωθέντες αἵματι, θεῖοι Μάρτυρες Χριστοῦ,
ἐν σημείοις πίστει ἐνανθλοῦντες στερόνως,
ἀπίστους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε, καὶ πλάνης
ἀνιέρου πολλοὺς ἀφηρπάσατε λαοὺς, μεταβο-
λαῖς ἐνθέοις, λαμπρυνθέντας τῷ φωτὶ τῆς Θεο-
γνωσίας.

Ηΰκνημένα ὥφθητε, ξίφη τέμνοντα ἐχθροῦ,
παρατάξεις, θεῖοι Ἀθλοφόροι Χριστοῦ,
καὶ σκευὴ τὴν αἴγλην χωρήσαντα, τῆς αἰγίας
Τριάδος, καὶ λύχνοι πυρσεύοντες τὸ φῶς, τῆς
εὐσεβείας πίστει, καὶ δόξης τῆς νοσητῆς, ἀλη-
θεῖς ὀπλίται.

Θεοτοκίον.

Φωτοειδῇ νεφέλῃ σε, ὁ Προφήτης προορᾷ,
ἐξ ἧς μέγας Ἥλιος ἐπέφανεν ἡμῖν, Χρι-
στός ὁ Θεός καὶ ἐφώτισε, τὰ πρὶν ἐσκοτισμέ-
να· αὐτὸν οὖν δυσώπει Ἀγαθὴ, τὰ τῶν παθῶν
μου νέφη, ἐκδιώξαι καὶ φωτὶ, θείῳ φαιδρυν-
θῆναι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἐν νόμῳ σκιαῶ.

Εκ νόμου σκιαῶ προκύψας, τὴν αἴγλην τῆς
θείας χάριτος, πλουσίως ἐθεάσω, τὰ τῆς
γῆς πληρώματα Σοφῆ, φωταγωγεύσαν, καὶ σκό-
τος, ἀποδιώκουσαν, τῆς ἀγνωσίας Προφῆτα·
διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Ως Μάρτυς Χριστοῦ, ὡς θεῖος Βαπτιστής,
ὡς μετανοίας λαμπτήρ, ὡς ὀρθρος εὐσε-
βείας, παλαιᾶς μεσίτης καὶ καινῆς, παλαιω-

θεῖσαν κακίᾳ, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, δι' ἐ-
πιγνώσεως θείας, καινουργήσας φωταγωγήσον.

Εν ὥρᾳ φρικτῇ, ἐν ὥρᾳ φοβερά, ἐν ὥρᾳ δι-
κης Σοφῆ κρινόμενόν με ῥῦσαι, ἀπειλῆς
μενούσης με ἐκεῖ, καθυπακούοντα ἔχων, τῶν
σῶν δεήσεων, οἷά περ φίλος νυμφίον, τὸν Σω-
τῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ως Μήτηρ Θεοῦ, ὡς Μήτηρ τοῦ ἐκ σοῦ τε-
χθέντος Λόγου Θεοῦ, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων,
Ἀποστόλων τε καὶ Προφητῶν, Ἱεραρχῶν καὶ
Μαρτύρων, τοῦτον δυσώπει αἰεὶ, τοῦ εἰρνεῦσαι
τὸν Κόσμον, Παναγία Μητροπάρθε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν. Κατανυκτικά.

Τὸν διεσπαρμένον μου νοῦν συναγάγε Κύριε,
καὶ τὴν χερσωθεῖσάν μου καρδίαν καθά-
ρισον, ὡς τῷ Πέτρῳ διδούς μοι μετάνοιαν, ὡς
τῷ Τελῶνῃ στεναγμόν, καὶ ὡς τῇ Πόρνῃ δά-
κρυα, ἵνα μεγάλη τῇ φωνῇ κραυγᾷ σοι: Ὁ
Θεός σῶσόν με, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φι-
λάνθρωπος.

Πολλάκις τὴν ὑμνωδίαν ἐκτελῶν, εὐρέθην
τὴν ἁμαρτίαν ἐκπληρῶν, τῇ μὲν γλώττῃ
ἄσματα φθεγγόμενος, τῇ δὲ ψυχῇ ἄτοπα λο-
γιζόμενος· ἀλλ' ἐκάτερα διόρθωσον, Χριστέ ὁ
Θεός, διὰ τῆς μετανοίας καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Βασιλέων καὶ τυράννων τὸν φόβον, ἀπώσαν-
το οἱ Χριστοῦ Στρατιῶται, καὶ εὐθαρσῶς
καὶ ἀνδρείως αὐτὸν ὡμολόγησαν, τῶν ἀπάν-
των Κύριον, Θεὸν καὶ Βασιλέα, καὶ πρεσβεύ-
σιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ασπύρως συνέλαβες ἐκ Πνεύματος αἰγίου,
καὶ δοξολογοῦντες ἐκβοῶμεν σοι: Χαῖρε
Παναγία Παρθένε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Αϋθετήσαντα Χριστέ, τὴν ἐντολήν σου, τὸν
προπάτορα Ἀδὰμ, τοῦ Παραδείσου ἐξώ-
ρισας· τὸν δὲ Ληστὴν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαν-
τά σε ἐν σαυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσώκισας κρίζοντα:
Μνησθητί μου Σωτῆρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε.

Ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς, ἐσπλωμένην κεκτη-
μένος τὴν ψυχὴν, τοῖς οἰκτιρμοῖς σε προσ-
έρχομαι· κατεγνωσμένος ὅλος, καὶ ἡττημένος
κράζω σοι Σωτῆρ, τῷ εἶδόντι μόνῳ τὰ κρύφια:
Κάθαρόν με τῇ σῇ, εὐσπλαγχνίᾳ Χριστέ.

Ως μεσίτης παλαιᾶς, καὶ τῆς καινῆς γενό-
μενος, θεῖς Βαπτιστὰ, παλαιωθέντα με

πταιίσμασιν, ἀνακαινίσας δίδου, σαῖς ἰκεσίαις βαίνειν ἀσφαλῶς, πρὸς μετανοίας τρίβους Πανεύφημε, εἰσαγούσας καλῶς, πρὸς Βασιλείαν Χριστοῦ.

Μαρτυρικόν.

Τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, ἀγωνισάμενοι, γενναῖοι Ἀθληταί, μυρίους πόνους ἠνέγκατε, καὶ διὰ τοῦτο πάντα, πόνον κουφίζετε διηλεκῶς, καὶ πνευμάτων λῶβην διώκετε· ὅθεν πιστεῖ ὑμᾶς Ἅγιοι δοξάζομεν.

Δόξα.

Φῶς καὶ ζωὴ καὶ παντουργός, ἡ τρισυπόστατος Μονὰς ὡς ἀληθῶς, ὑπάρχει, ἦν περ δοξάζομεν· Πατὴρ γάρ, Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, ὁ ἐνιαῖος καὶ συνεκτικός, τῶν ἀπάντων Δεσπότης καὶ Κύριος, εἰς Θεὸς ἐν τρισί, Προσώποις γνωρίζεται.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Αῖμαρτάνοντα αἰεὶ, καὶ παροργίζοντα Θεὸν τὸν ἀγαθόν, Παρθενομῆτορ οἰκτείρησον, καὶ μετανοίας τρόποις, ὡς ἀγαθὴ βελτίωσον Ἀγνή, ὅπως ταῖς μελλούσας κολάσεις φύγω, ὑμῶν ἐκτενῶς, Κόρη τὴν πρεσβείαν σου.

.....

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος γ'.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Ηῦκτίσις ἡλλοιώθη Δόγε τῇ σταυρώσει σου, ὁ ἥλιος ἀκτῖνας, συνέστειλε τῷ φόβῳ, καὶ ναοῦ τὸ καταπέτασμα ἐσχίσθη, καὶ πᾶς πιεσὸς σέσωσται· ὅθεν δοξάζομεν, σοῦ τὸν ἄμετρον πλοῦτον.

Οσάρκα τὴν ἡμῶν δι' οἶκτον προσλαβόμενος, Θεὸς τε καὶ Δεσπότης, τῷ ξύλῳ προσεπάγη, καὶ ἀνύψωσεν ἡμᾶς κατερράγμένους, ἀνυψωθείς σώματι, ὥσπερ ἠυδόκησε, διὰ σπλάγχνα ἐλέους.

Ρανίδες Στεορρύτου αἵματος καὶ ὕδατος, ἀνέπλασαν τὸν Κόσμον, χυθεῖσαι ἐκ πλευρᾶς σου· τῷ μὲν ὕδατι ἐκπλύνεις ὡς οἰκτιρμῶν, πάντων ταῖς ἀμαρτίας Κύριε, τῷ δὲ αἵματι, τὴν συγχώρησιν γράφεις.

Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου, ὁμοία.

Εν κλίνῃ κατακείμενος τῆς ἀμελείας μου, τὸν τῆς ζωῆς μου χρόνον, ῥαθύμως ἐξετέλεσα, καὶ πτοοῦμαι τῆς ἐξόδου μου τὴν ὥραν· ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἐγείρασά, σῶσόν με πρὸς μετάνοιαν Κόρη.

Τὸ ἄλγος τῆς καρδίας μου Ἀγνή Στεράπτει-
σον, καὶ στησον τῇ νοός μου, τὴν πλάνην,
καὶ ἀξιώσον, καθαρά σε ἀνυμνεῖν καρδίᾳ, καὶ
ἐξατεῖσθαι χάριν, εὐρεῖν καὶ ἐλεος, ἐν ἡμέρᾳ
τῆς δίκης.

Απόθου ταπεινὴ ψυχὴ μου τὰ δυσβάστακτα,
φορτία τῆς κακίας, καὶ πρόσελθε δακρύ-
σα, καὶ βοῶσα: Τὸν ζυγὸν ἀγνή Παρθένε με
ἀξιώσον, τὸν ἐλαφρὸν βαρύνειν, τοῦ Υἱοῦ καὶ
Θεοῦ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ρομφαία τὴν καρδίαν σου, διήλθε Πάναγνε,
ἡνίκα τὸν Υἱόν σου, ἐπὶ σταυροῦ προσέ-
βλεψας, καὶ ἐβόας: Μὴ ἄτεκνόν με δείξης, Υἱέ
μου καὶ Θεέ μου, ὁ συντηρήσας μετὰ τόκον
παρθένον.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνῶ Χριστέ τὸν τί-
μιον, τὸν φύλακα τοῦ Κόσμου, τὴν σωτη-
ρίαν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, τὸ μέγα ἱλαστήριον,
τῇ Βασιλείᾳ τὸ νῆκος, τὸ καύχημα πάσης τῆς
Οἰκουμένης.

Ξύλον παρακοῆς τῷ Κόσμῳ θάνατον ἐβλά-
στησε, τὸ δὲ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, ζωὴν καὶ
ἀφθαρσίαν. Διό σε προσκυνοῦμεν τὸν σταυρω-
θέντα Κύριον· σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς
τοῦ προσώπου σου.

Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι Χριστοῦ, καὶ Μάρ-
τυρες, ἐδίδαξαν ὑμνεῖσθαι Τριάδα ὁμοου-
σιον, καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ πεπλανημένα,
καὶ κοινωνοὺς Ἀγγέλων, ἐποίησαν τοὺς υἱοὺς
τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Σταυρῷ σε ἀναρτῶμενον, Χριστέ μου ὡς ἐώ-
ρακεν, Ἀμνὰς ἡ σὲ τεκοῦσα, ἡ ἄμωμος
καὶ Μήτηρ σου, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ καὶ ἀνε-
βόα: Μὴ με δείξης ἄτεκνον, ἦν ἐφύλαξας ἀγνήν
καὶ μετὰ τόκον.

.....

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΙ.

.....

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ἦχος γ'.

Σταυρὸς ἐπάγη ἐπὶ γῆς, καὶ ἤψατο τῶν οὐ-
ρανῶν, οὐχ ὡς τοῦ ξύλου φθίσαντος τὸ
ὑψος, ἀλλὰ σοῦ τοῦ ἐν αὐτῷ πληροῦντος τὰς
σύμπαντας. Κύρια δόξα σοι.

Εν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ, ὑψώ-
σης ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα σώσης τοὺς
ἐν πίσει προσκυνῶντας, τὴν ἐκέσιόν σου Σταυ-
ρῳσιν. Χριστέ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ράβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν
τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβα-
λοῦμεν, τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε
ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Οράπισθεῖς ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων, καὶ
μὴ ὀργισθεῖς, ἐλευθέρωσον ἐκ φθορᾶς, τὴν
ζωὴν ἡμῶν Κύριε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ὠραιότητα.

Τὸ ἀναρίθμητον, τῆς ἐξουσίας σου, καὶ τὸ
ἐκούσιον, τὸ τῆς σταυρώσεως, αἱ τῶν Ἀγ-
γέλων στρατιαί, ἐξίσταντο καθορῶσαι. Πῶς ὁ
ἀθεώρητος, ἐν σαρκὶ ἐμασίζετο; Θέλων ἐκλυ-
τρώσασθαι, τῆς φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον· διὸ ὡς
ζωοδότῃ βοῶμέν σοι: Δόξα Χριστῇ τῇ εὐσπλαγ-
χνίᾳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ηἀπειρόγαμος, ἀγνή καὶ Μήτηρ σου, Χρι-
στὲ ὁρῶσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ
ξύλου μητρικῶς, θρηνηλογοῦσα ἔλεγε: Τί σοι
ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος
καὶ ἀχάριτος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ
μου, δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμῶ σου τὴν θείαν
συγκατάβασιν.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

Τὴν ὠραιότητα.

Σταυρὸν ὑπέμεινας, ἀτίμως Δέσποτα, ὁ ὑπερ-
έκεινα, πάσης τῆς Κτίσεως, ὅπως τιμήσης
με τὸν πρὶν, δεινῶς ἀτιμασθέντα· λόγῃ τὴν
πλευράν σου δέ, ἐκεντήθης Μακρόθυμε, θέλων
ἐκλυτρώσασθαι, τῆς φθορᾶς με τὸ πλάσμα σου.
Ὑμῶ σου τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, καὶ τὴν
ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικόν.

Θωρακισάμενοι τὴν πανοπλίαν Χριστοῦ, καὶ
ἐνδυσάμενοι, ὅπλα τῆς Πίστews, ταῖς πα-
ρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ, ἀθλητικῶς κατεβάλετε·
προθύμως τῇ ἐλπίδι γάρ, τῆς ζωῆς ὑπεμείνατε,
πάσας τῶν τυράννων πρὶν, ἀπειλάς τε καὶ
μάστιγας· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξασθε,
Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ καρτερόψυχοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Αναρτηθέντα σε, ὡς ἐθεάσατο, ἐν ξύλῳ Δέ-
σποτα, ἡ ἀπειρόγαμος, καὶ παναμώμητος
ἀγνή, Παρθένος τε καὶ Μήτηρ σου, Οἱ μοι! ἀνε-

βόα σοι, ὦ Υἱέ μου γλυκύτατε, πῶς σε ἀνομώ-
τατος, δῆμος ξύλῳ κατέκρινε, τὸν πάντων
Ποιητὴν καὶ Δεσπότην; Ὑμῶ σου τὴν ἀκραν
ἀγαθότητα.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Πόνους ἔπαυσας τῶν βροτῶν πόνοις, Λόγε.

Ἰωσήφ.

Ἦχος γ'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**τὰ ὕδατα πάλαι νεύματι θείῳ, εἰς μίαν
» συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμῶν
» θάλασσαν Ἰσραηλίτη λαῷ, οὗτος ὁ Θεός ἡ-
» μῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ᾄ-
» σωμεν, ὅτι δεδοξασται.

Τροπάρια.

Πολυδύνα πάθη ἔπαυσας Λόγε, τοῖς πά-
» θεσι τῆς τιμίας σαρκός σου, καὶ βροτῆς
» ἔσωσας, οὓς ἐτραυματίσε, πάλαι ὁ ἀντίπαλος,
» τοὺς εὐσεβῶς προσκυνοῦντας, τὴν ἀπερινόητον
» οἰκονομίαν σου.

Οδεσμεύσας ἀπάτη ἐν Παρθεσίῳ, τὸν ἄν-
» θρωπον ἐντολῆς παρκαθάσει, σοῖς δεσμοῖς
» δέδεται ἀλύτοις Κύριε, οἷς περ σωματούμενος,
» ἐθελουσίως ἐδέθης, λύων τὸ παράπτωμα ἡμῶν
» Φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικά.

Ναυαγῆσαν ὁρῶντες οἱ Ἀθλοφόροι, τὴν Κτί-
» σιν ταῖς τῶν Δαιμόνων ἀπάταις, τῶν πι-
» στῶν ὠφθησαν λιμένες εὐδιοι, πᾶσαν τοῦ ἀλά-
» ξορος, χύσει αἰκείων αἱμάτων, δύναμιν βυθί-
» ζοντες οἱ μεγαλώνυμοι.

Οχορὸς τῶν Μαρτύρων χοροεστίαις, ταῖς
» ἄνω περιφανῶς συνημμένος, ἀσραπαῖς
» πάντοτε περιουγάζεται ἀκτίστῃ Θεότητος, καὶ
» τοὺς ἐν γῇ καταυγάζει, τούτου τὰ τεράσια πί-
» σει δοξάζοντας.

Σταυροθεοτοκίον.

Υπερτέρα τῶν ἄνω ὠφθης Τάγματων, τε-
» κοῦσα ἐπὶ τῆς γῆς Θεὸν Λόγον, τὸν ἡμᾶς
» Ἀχραντε πρὸς τὰ οὐράνια, τοῖς αὐτοῦ παθή-
» μασι, καὶ τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐπαναβιβά-
» σαντα δι' ἀγαθότητα.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,

οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τρίτον μέλισμα τῇ Θεητόκῳ φέρω.

Ὁ Εἰρμός. Τὸ κατάσκιον ὄρος.

Ραντισμῷ θείου ρέθρου, τοῦ κενωθέντος ἐκ
» θείας Ἀγνῆς, πλευρᾶς τοῦ Υἱοῦ σου, τοὺς
» ἐμοὺς ἐκπλυνον, καρδίας μωλωπας, ὅπως με-
» γαλύνῃ σε, καὶ καταχρέως δοξάζω, τὴν αἰμα-
» κάρισον καὶ παναμώμητον.

Ισουργὸν τῷ Τεκόντι, ἔτεκες Λόγον θεώσαν-
τα, τῶν βροτῶν τὴν οὐσίαν· ἀλλ' αὐτὸν αἵ-
τησαι, ἠπορημένον με, καὶ ἐξασθενήσαντα, ταῖς
τοῦ ἐχθροῦ μεθοδείαις, θείας παρακλήσεως κα-
ταξιῶσαι Ἀγνή.

Ωδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν,
» τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύ-
» ματι, Παντοκράτορ ὑψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ
» σῇ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Σὲ τὸν τῇ φύσει Θεότητος ἀπαθῆ, παθητὸν
γενόμενον, σαρκὶ δι' ἀγαθότητα, ξύλῳ ἐθα-
νάτωσεν Ἑβραίων δῆμος, ἡμᾶς ἀθανατοῦντα.

Επὶ ὑδάτων κρεμάσας Λόγε τὴν γῆν, ἐν
ξύλῳ θελήματι ἐκρεμάσθης, ἀνάγων με
εἰς τὰ ἐπουράνια, πρὸς τῆς κακίας, τὰ βάραι-
δρα πεσόντα.

Μαρτυρικά.

Πεποικλιμένοι τοῖς στίγμασι τοῦ Χριστοῦ,
πανεύφημοι Μάρτυρες, τῷ Κυρίῳ παρί-
στασθε, παρ' αὐτοῦ δεχόμενοι, πλουσιωτάτῃ
χειρὶ τὰς ἀντιδόσεις.

Αγαλλομένη ψυχῇ πρὸς τοὺς αἰκισμοὺς, ἐ-
χώρουν οἱ Ἅγιοι, τὴν ἐσχάτην τῷ δρά-
κοντι, λύπην ἐμποιοῦμενοι, καὶ τοὺς Ἀγγέλων
χοροὺς χαρᾶς πληροῦντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Αναρτηθέντα ὁρῶσα ἐν τῷ ξυρῷ, Χριστὸν
Ἀπειρόγαμε, ὀδυρομένη ἔλεγες: "Εἶδus δό-
ξης Ἥλιε, ἐξ ὀφθαλμῶν μου, φωτίζων τοὺς ἐν
σκότει.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Τὸν ἐν ἐλέει ἀφάτῳ καὶ οἰκτιρμοῖς, ὑπάρ-
χοντα πλούσιον, ἐλεήμων ὑπάρχουσα,
Παναγία αἵτησαι, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς κε-
κακωμένους.

Οἶκος τοῦ πάντων ὑπάρχουσα Ποιητοῦ, οἰ-
κῆσαι δυσώπησον, ἐν ἐμοὶ τὸν Παρακλή-
τον γεγονότι σπῆλαιον, τῶν ψυχοφθόρων λησῶν
ἀγνή Παρθένε.

Νεῦματι πάντα τὸν φέροντα θεικῶς, ἀγκά-
λαις ὡς φέρουσα, Θεοτόκε ἐπίνευσον, ἐπ'
ἐμέ, καὶ ρῦσαί με, τῆς πρὸς τὰ πάθη συννεύ-
σεως ἀτόπου.

Ωδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**θὺ πρὸς ἡμᾶς κραταιὰν ἀγάπησιν Κύριε·
» τὸν μονογενῆ γάρ σε Υἱὸν ὑπὲρ ἡμῶν
» εἰς θάνατον δέδωκας. Διὸ σοι κραυγάζομεν
» εὐχαριστῶντες: Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Τροπάρια.

Υθριν ἀληθῶς, ὁ τιμῆς ἀπάσης ἐπέκεινα,
Δέσποτα ὑπέμεινας Χριστέ, τὴν κεφαλὴν
καλάμῳ τυπτόμενος, ὅπως παραβάσει με ἀτι-
μασθέντα, τιμῆς Φιλάνθρωπε.

Στέφος ἀκανθῶν, ἀνεδήσω θέλων Μακρόθυ-
με, οἷα βασιλεὺς ἀληθινός, καὶ τὴν ἀκαν-
θηφόρον προθέλυμνον, ἀμαρτίαν ἔπαυσας· ὑ-
μνολογῶ σου Σῶτερ τὰ παθήματα.

Μαρτυρικά.

Αθραυσοι ποιναῖς, αἰκισμῶν ἐμείνατε Μάρ-
τυρες, θραύοντες τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ,
καὶ τοῖς ποσὶν ὑμῶν ὑποτάττοντες, ἄμετρα
καυχώμενον, καὶ ἀπονοῖα ὅλον μαραινόμενον.

Σώμασι φθαρτοῖς, ἀφθαρσίαν θείαν ἐκτῆ-
σασθε, πάθῃσι τὸ πάθος τὸ σεπτόν, τοῦ
ἀπαθῆς σερόνως μιμησάμενοι, πανεύφημοι Μάρ-
τυρες, τῶν Ἀσωμάτων πάντων συναρίθμοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Τόμον σε ποτέ, ὁ Προφήτης Κόρη τεθέαται,
ἐν ᾧ τῷ δακτύλῳ τῷ Πατρὸς, ἐναπεγρᾶφη
Λόγος σαρκούμενος, καὶ τὸ τοῦ Προπατόρος,
λόγῃ ρήγνυει, Ἀχραντε, χειρόγραφον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Μώλωπας Χριστέ, καὶ σφαγὴν ἐκὼν ὡς ὑ-
πέμεινας, τὴν μωλωπισθεῖσαν μου ψυχὴν
ταῖς ληστρικαῖς Δαιμόνων κακώσεσι, πρεσβείαις
θεράπευσον, τῆς σὲ Τεκούσης, μόνη Πολυέλεε.

Εργὸν σῶν χειρῶν, Πλασουργέ ὑπάρχω καὶ
ποιήμα, κακία δὲ ὀφείως Χριστέ, ὑφ' ἡδο-
νῶν τοῦ βίου συντέτριμμαι· διὸ με ἀνάπλασον,
τῆς σὲ Τεκούσης, θείαις παρακλήσεσι.

Λόγον τοῦ Πατρὸς, ὑπὲρ λόγον τέτοκας, λύ-
σαντα πάσης ἀλογίας τοὺς βροτούς· ὃν
ἐκτενῶς δυσώπει, ἀλόγοις με πάθῃσι δουλούμε-
νον, ἐλευθερώσαι, μόνη Ἀειπάρθενε.

Γαμα ἡμῖν, ἐκ παλάμης βρύεις ἐκάστοτε,
ὅλη ἀγιάσματος σκηπὴ, ὅλη φωτὸς ὑπάρχε-
σα ἔμπλεως, ὅλη ἀποσάξουσα, μύρον εὐωδίας,
πάνταγνε Θεόνυμφε.

Ωδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος ὤφθη, καὶ τοῖς
» βροτοῖς ἐκὼν, συνανεστράφη ὁ ἀκατά-
» ληπτος· διὸ πρὸς σὲ ὀρθρίζοντες, ἀνυμνεῖμεν
» σε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ὡσπερ αἰνὸς ἀνηρτήθης ἐν ξύλῳ, καὶ τῷ
Πατρὶ θυσία προσηνέχθης, ὑπὲρ ἡμῶν
Ἀγαθέ, καὶ θυσίας ἔπαυσας, τῶν εἰδῶλων
Παντοδύναμε.

Νυγείς πλευράν Ζωοδότα τῇ λόγχῃ, δύο κρηνὲς σωτηρίας προχέεις, τοῖς τῆς Τριάδος, σὲ ἕνα καταγγέλλουσιν, ἐνεργείας δύο φέροντα.

Μαρτυρικά.

Βάσιν στερρόαν καὶ ἀσάλευτον πέτρην, σὲ Ἰησοῦ οἱ στερροὶ Ἀθλοφόροι, πίστει εὐράμενοι, ὥσπερ λίθοι τίμιοι, ἑαυτοὺς ἐπωκοδόμησαν.

Ρώμη Θεοῦ δυναμούμενοι πίστει, πᾶσαν δεινὴν, δυναστείαν τοῦ πλάνου κατεπαλαίσατε, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, καὶ λαμπρῶς ἐστεφανώθητε.

Θεοτοκίον.

Ρεύσασαν πρὶν παραβάσει, τὴν φύσιν τὴν κατ' ἡμᾶς, ὡς ἀρρέυστως τεκῆσα Χριστόν, ἀνέπλασας, Παναγία Δέσποινα, προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Σαρκὸς μου τὰς ὁδύνας καὶ τῆς ψυχῆς, τὸν πόνον μεταποίησον, καὶ τῆς ῥαθυμίας τὰ νέφη διώξον Παρθένε, φωτὸς νεφέλη, καὶ ὑγείαν, καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν, δίδου μοι αἰτοῦντι, καὶ πόθῳ σε δοξάζοντι.

Μεσίτιν σε καὶ πρέσβιν πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα, νῦν προβαλλομαι, πάσης ἀμαρτίας ὑπάρχων ἔμπλεως. Παρθένε ἐγγυητής μοι, καὶ βίου ἐπανόρθωσις γενοῦ, καὶ χειραγωγία, πρὸς τρίβους θείας γνώσεως.

Αγίασον τὸν νοῦν μου καὶ τὴν ψυχὴν, Παρθένε φωταγωγήσον, καὶ τῆς θείας δόξης μέτοχον ποίησον· ἰδοὺ γὰρ κακῶν ἐπλήσθην, καὶ παντοίαις ἐδουλώθην ἡδοναῖς, καὶ μεμολυσμένην, προσφέρω τὴν συνειδήσιν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν, ἐκύκλωσέ με,
» καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου· ἀλλ' ἐκ-
» τείνας Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς
» τὸν Πέτρον με, Κυβερνήτα διάσωσον.

Τροπάρια.

Οφίς με ἐξήγαγε τῆς Ἑδέμ, δολία βρώσει δελεάσας ὁ δολίος· ὁ Χριστὸς ἐν ξύλῳ δὲ ἀναρτηθεὶς θελήματι, τὴν ἀρχαίαν μοι, πάλιν δίδωσιν εἴσοδον.

Τέτρωται τρωθείσης σου τῆς πλευραῖς, ἡμᾶς ὁ τρώσας, καὶ ἀνιάτος ἔμεινεν, εὐεργέτα Κύριε· οἱ δὲ πιστοὶ ἰάθημεν, σοῦ τοῖς μύλωψιν, οἷς ἐκὼν τετραυματίσαι.

Μαρτυρικά.

Ωφθητε πυρὸς ἐν μέσῳ, σοφοὶ Χριστοῦ Ὁ-πλῖται, ὥσπερ ἄρνες ὀπτῶμενοι, καὶ Θεῷ

παντάνακτος, τραπέζῃ προσαγόμενοι, καὶ τὴν ἄφραστον, εὐφροσύνην κληρούμενοι.

Νέμετε ἰάσεων ποταμούς, ἐξ ἀκενώτων θησαυρῶν ἀρυόμενοι, καὶ παθῶν ἐπήρειαν, Ἀθλοφόροι ξηραίνετε, καὶ ἀρδεύετε, τῶν πιζῶν τὰ συστήματα.

Σταυροθεοτοκίον.

Νέκρωσιν ὀρώσα τοῦ ἐκ τῶν σῶν, αἱμάτων Λόγου σαρκωθέντος Πανάμωμε, μητρικῶς ἡλαλάζες, καὶ ζωῆς ὄντα αἷτιον, ἐμεγάλυνες, Μητροπάρθενε Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων.

Τὸν Φαρισαῖον ἐπηρμένη διανοίᾳ ὑπερβέβηκα, σοβαρευόμενος αἰεὶ, καὶ βαράθροις συνωθούμενος, ἀμέτρων συμπτωμάτων· μόνη Ἀγνή, ταπεινωθέντα δεινῶς οἵκτειρόν με.

Η ὑπερθαύμαστον τὴν σύλληψιν, ἐσχηκυῖα καὶ τὴν γέννησιν, τὰ σὰ ἐλέη ἐπ' ἐμοί, τῷ ἀθλίῳ νῦν θαυμάστωσον· καὶ γὰρ ἐν ἀνομίαις καὶ συλληφθεὶς καὶ γεννηθεὶς, ἡδοναῖς ἐδουλώθην.

Θορνῶ καὶ κλαίω καὶ ὀδύρομαι, ὀπηνίκα τὸ κριτήριον, τὸ φοβερὸν ἐνθυμηθῶ· πονηρὰ γὰρ ἔργα κέκτημαι· ἀπείρανδρε Παρθένε, Μήτηρ Θεοῦ, ἐν ὥρᾳ τῇ φοβερᾷ πρόστη-δί μοι.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸ πρὶν εἰκόνι τῇ χρυσῇ, Περσικῶ σε-
» βάσματι, Παῖδες ἃ προσεκύνησαν τρεῖς,
» ὑμνοῦντες ἐν μέσῳ τῆς καμίνου· Ὁ τῶν Πα-
» τέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Πόνοις σου ἔπαυσας ἡμῶν, τοὺς πόνους Φιλάνθρωπε· καὶ νῦν ζωὴν πρὸς ἄπονον, μετῆγάγου τοὺς τὰ σεπτά σου Πάθη, προσκυνοῦντας εὐσεβῶς, Θεὲ τῶν ὅλων.

Οτε σε ἐβλεψε Χριστέ, ἡ Κτίσις σταυρούμενον, ἡλλοιοῦτο καὶ ἔτρεψε· γῇ ἐσείσθη, ἐρρήχησαν δὲ πέτραι, καὶ παρέστειλε τὸ φῶς ἡλίου δρόμος.

Μαρτυρικά.

Νόμοις πειθόμενοι Χριστοῦ, ἀνόμων ἐξέκλιναν, τὰς θωπείας οἱ Μάρτυρες· καὶ νομίμως ἐν μέσῳ, τοῦ σαδίου ἐναθλοῦντες, εὐκλεῶς ἐστεφανοῦντο.

Οὐ κατεφλέχθητε φλογί, πυρὸς τὴν προαίρεσιν, θερμότεραν κτησάμενοι, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, στεφανηφόροι, ἐκδοῶντες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σταυροθεοτοκίον.

Ιστασο βλέπουσα Χριστὸν, σταυρῷ ἀνιψού-
μενον, ὃν ἐκύησας Ἀχραντε, καὶ ἐβόας:
Μὴ ἄτεκνόν με δείξης, ἣν ἐτήρησας ἀγνήν καὶ
μετὰ τόκον.

Θεοτοκίον.

Επὶ τοῦ βήματος Χριστοῦ, ὅταν μέλλω κρί-
νεσθαι, ὡς ὑπεύθυνος Ἀχραντε, φάνηθί
μοι, ἐκ πάσης με βασάνου, ῥυομένη τῇ Ψερμῇ
σου προστασίᾳ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ.

Εξ ἔργων σωτηρία, ἔχ ὑπάρχει μοι Δέσποι-
να· ἀμαρτίας γὰρ ἀμαρτίαις προστίθηναι,
καὶ κακίαν κακία· τῇ οὖν πρεσβείᾳ σε Ἀγνή,
οἴκτειρον σῶσόν με.

Η κρίσις ἐπὶ Ψύραις, τὸ κριτήριον ἔτοιμον,
ἐτοιμάζου ὡς ψυχῆ μου καὶ βόησον: Ἐν
τῷ κρίνειν σε Λόγε, μὴ κατακρίνης με, εὐχαῖς
τῆς κυΗΣάσης σε.

Τρυγῆσας ἀμαρτίας, τοὺς καρποὺς τεθανά-
τωμαι, καὶ προσφέρων τὴν ψυχὴν ἄκαρ-
πον, κράζω σοι: Καρποφόρον με δείξον, ἢ τῷ
καρπῷ σου τὴν φθορὰν ἐξαφανίσασα.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» Βαβυλωνία κάμινος, τοὺς Παῖδας οὐκ ἔ-
» φλεξεν, οὐδὲ τῆς Θεότητος τὸ πῦρ, τὴν
» Παρθένον διέφθειρε· διὸ μετὰ τῶν Παίδων
» πιστοὶ βοήσωμεν: Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου
» τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Σοὺ σταυρωθέντος ἦνοικται, πάλιν ὁ Παρά-
δεισος, καὶ ἡ στρεφομένη κατ' ἡμῶν, ῥομ-
φαία νῶτα δίδωσι, τὴν λόγχην αἰδεσθεῖσα, τὴν
ἐκκεντήσασαν, τὴν ἀγίαν πλευράν σου, Χριστέ
πολυέλεε.

Λόγχῃ σε ὁ πολέμιος, τέτρωται καὶ πέπτω-
κεν, ὁ παραπεσὼν δὲ πρὸς ζωὴν, Ἀδάμ
ἀνακομίζεται, βοῶν σοι τῷ τυθέντι, ἐθελουσίως
Χριστέ: Εὐλογῶν σε δοξάζω, Θεέ πολυέλεε.

Μαρτυρικά.

Ο Κόσμος τοῖς παλαίσμασιν, ὑμῶν κατα-
λάμπεται, καὶ ταῖς ἀριστεταῖς Ἀθληταί,
καὶ τοῖς ἀπείροις θαύμασι, καὶ σκότους νοση-
μάτων λυτροῦται πίστει, βοῶν: Εὐλογεῖτε τὰ
ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Γέλως ὁράται κείμενος, ποσὶν ὑμῶν Ἅγιοι, ὁ
πρὶν ἐγκαυχώμενος τὴν γῆν, ἐξαλείφειν καὶ
θάλασσαν· Χριστὸς δὲ ζωηφόρῳ, κατακοσμεῖ
δεξιᾷ, ἀμαράντοις σεφάνοις, ὑμῶς Πανοιδίμοι.

Θεοτοκίον.

Εν χρόνῳ ἀπεκύνσας, τὸν χρόνων ἐπέκεινα,
λύοντα τὰ χρόνια δεσμά, τοῖς δεσμοῖς αὐ-
τοῦ Ἀχραντε, Ἀδάμ τοῦ πρωτοπλάστου, καὶ
συνδεσμοῦντα αὐτόν, τοῖς δεσμοῖς τῆς γλυ-
κειᾶς αὐτοῦ ἀγαπήσεως.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἀστέκτω πυρὶ.

Ο ἡ ὡς καλὴ καὶ πλησίον, τοῦ Παμβασι-
λέως, γεγонуῖα Θεοτόκε, πλήρωςόν με ἀ-
γαθῶν ἔργων, κακία συζήσαντα, καὶ ῥαθύμως
πάντα τὸν βίον τελέσαντα, ὅπως σὲ δοξάζω
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κητώσας γαστρός ὡς ἐρρύσω, πάλαι τὸν Προ-
φήτην, Θεοῦ Λόγε παραδόξως, οὕτω ῥυ-
σαί μου τὴν ψυχὴν, βυθῷ ὀλισθήσασαν ἀπω-
λείας, ἔχων Σῶτερ δυσωποῦσάν σε, τὴν ἀπει-
ρογάμως, τεκοῦσάν σε Παρθένον.

Ωραίαν στολὴν ἐνδυθέντα, Ψεογενεσίᾳ, εὐ-
ρηκότες Θεοτόκε, οἱ κακίαν δημιουργοῦν-
τες, ταύτης ἀπεγύμνωσαν· ἀλλ' αὐτὴ με θείαις
στολαῖς καταφαίδρυνον, διὰ μετανοίας, πρεσ-
βείαις σου Παρθένε.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν ἐν βᾶτῳ καὶ πυρὶ, προγραφεῖσαν ἐν
» Σινᾷ, τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ, καὶ τὸ θείον
» ἐν γαστρὶ, ἀφλέκτως συλλαβοῦσαν πῦρ, τὴν
» ὀλόφωτον, καὶ ἄσβεστον λαμπάδα, τὴν ὄν-
» τως Θεοτόκον, ἐν ὕμνοις τιμῶντες σὲ μεγα-
» λύνομεν.

Τροπάρια.

Γνα εὖρης τὴν δραχμὴν, ἣν ἀπώλεσας Χριστέ,
ἀνῆψας ἐν τῷ σταυρῷ, σοῦ τὴν σάρκα Ἀ-
γαθὴ, καὶ κοινωνοὺς, ποιεῖς τῆς χαρᾶς τὰς Δυ-
νάμεις σου, τὰς ἄνω Ζωοδότα, μεθ' ὧν σε Εὐερ-
γέτα, ὑμνοῦντες, ἐν ἁσμασι μεγαλύνομεν.

Ως ἀνύψωσας Χριστέ, σοῦ τὰς χεῖρας ἐν
σταυρῷ, τὰς παρειμένας μου πρὶν, χεῖρας
πάθεσι πολλοῖς, ἐκίνησας δυνάμει τῇ σῇ, καὶ
τὰ γόνата πρὸς θείον δρόμον ὄντως, τὰ παρα-
λελυμένα ἐνίσχυσας· ὅθεν σὲ μεγαλύνομεν.

Μαρτυρικά.

Συγκαίόμενοι φλογμῷ, τῶν ἀπείρων αἰκι-
σμῶν, δρόσον σε εὖρον Χριστέ, ἀναψύξεως
οἱ σοὶ, στερροὶ καὶ θαυμαστοὶ Ἀθληταί· ὅθεν
χαίροντες διήνουν τὸν δρόμον, ἐφέσει τῶν βρα-
βείων, ἐν ὕμνοις ἀπαύστως σὲ μεγαλύνοντες.

Η πληθὺς τῶν Ἀθλητῶν, τῶν Ἀγίων ὁ χο-
ρός, ἐκδισωπεῖ σε Χριστέ, ὑπὲρ δήμου
καὶ λαοῦ πολλὰ παραπικραίνοντος, ἐν τῷ πλή-

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρά προσόμοια
Ἀποστολικά. Ἦχος γ'.

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου Χριστέ ἡ δύναμις.

Πρεσβείαις τῶν σεπτῶν καὶ θείων Ἀποστόλων σου, φιλόανθρωπε Οἰκτίρμον, καὶ μόνε ἐλεῆμον, τὴν εἰρήνην σου παράσχου τῷ λαῷ σου, καὶ τῶν δεινῶν λύτρωσαι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ πιστῶς προσκυνοῦντας.

Βελῶν με ὡς Θεοῦ αὐτόπται, τοῦ ἀλάστορος, λυτρώσασθε, σθεννῦντες αὐτοῦ τὰς πανουργίας, καὶ δροσίσατέ με πνεύματος τῇ δρόσῳ, τὸν ἁμαρτιῶν καύσωνι, ἐκτεκόμενον, εὐεργέται μου θεῖοι.

Εἰς πᾶσαν Οἰκουμένην ὄντως ἐξεληλυθεν, ὁ θεῖος ὑμῶν φθόγγος, Ἀπόστολοι Κυρίου, καὶ ἐφώτισεν ἐν σκότει τοὺς κειμένους, καὶ τῷ Θεῷ προσήγαγεν, ὡς θυμίαμα, τοὺς αὐτὸν ἐγνωκότας.

Ἑτέρα τοῦ ἁγίου Νικολάου, ὁμοία.

Μεγίστη σωτηρία πᾶσιν ἀνεδείχθης ἡμῖν, Νικόλαε τρισμάκαρ· λυτροῦσαι γὰρ παντοίων, τῆς οἰκέτας σου κινδύνων, καὶ ἀνάγκης, καὶ πειρασμῶν, καὶ νόσων, καὶ περιστάσεων, καὶ ἐχθρῶν ἀοράτων.

Επλήγην ἰοβόλῳ δήγματι ὁ ἄσωτος, καὶ κεῖμαι ἐρρίμμενος, καὶ ἐξηπορημένος· τῇ ἀγρυπνῳ σου δεήσει Ἱεράρχα, ἐν τάχει ἀνάστησον, ἵνα δοξάζω σου, τὴν ταχύκοον χάριν.

Εν ὥρᾳ τῇ φρικτῇ, ἐν ἣ μέλλω παρίσασθαι, τὸ βῆμα τὸ φρικτῶδες, καὶ πέμπεσθαι κολάσει, βοηθόν σε εὖροιμι Ἱερομύστα, ῥυόμενόν με σκότῃς, καθικετεύω रे, παρρήσιαν ὡς σχόντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Απάντων κυριεύουσα κτισμάτων Δέσποινα, δεινῶς κυριευθεῖσαν, τοῖς πάθεσι Θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν μου ἐλευθέρωσον ἐν τάχει, φαρμάκῳ σῆς πρεσβείας, καὶ καταδούλωσον, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικά.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος ὑμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι· εἰδῶλων πλάνην ἐλύσατε, θεογνωσίαν κηρύξαντες· οὗτος ὁ καλὸς ἀγὼν ὑμῶν ὑπάρχει Μακάριοι· διὸ ὑμνοῦμεν καὶ δοξολογοῦμεν, ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Τὰς τοῦ Χριστοῦ παραγγελίας, ἀμέμπτως φυλάξαντες, ἅγιοι Ἀπόστολοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατροῦντες τὰ πά-

θη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· διὸ ἔχοντες παρρήσιαν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, πίστει στηριχθέντες, ἐλπίδι βεβαιωθέντες, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Σταυροῦ σου, ψυχικῶς ἐνωθέντες, τοῦ ἐχθροῦ τὴν τυραννίδα ὤλεσαν· καὶ τυχόντες τῶν στεφάνων, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου Χριστέ ἡ δύναμις.

Αγγέλων χαρμονῇ τῶν θείων Κόρη πέφυκας, τῶν Ἀποστόλων δόξα, καὶ Προφητῶν ἐκσφράγισμα, τῶν ἀνθρώπων τε πιστῶν ἡ προστασία, καὶ ὁδηγὸς σωτήριος· διὰ τοῦτο σε, προσκυνοῦμεν Παρθένε.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Ἀποστολικά.
Ἦχος γ'.

Τὴν ὠραιότητα.

Τῶν Ἀποστόλων σου, τὴν μνήμην Κύριε, ὑπερεφαιδρυνας, ὡς παντοδύναμος, ὅτι ἐνίσχυσας αὐτοὺς, τὰ πάθη σου μιμήσασθαι· ἐνίκησαν ἀνδρείως γὰρ, τοῦ Βελιάρ τὴν δύναμιν· ὅθεν καὶ ἀπέλαβον, ἰαμάτων χαρίσματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Φιλόανθρωπε, εἰρήνην παράσχου τῷ λαῷ σου.

Θείας πίστεως.

Πᾶσαν ἥρδευσαν, τὴν γῆν τοῖς ρείθροις, οἱ Ἀπόστολοι, τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ ἀνεβλάστησεν ὁ στάχυς τῆς Πίστεως, καὶ ἐπληρώθη τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, τὰ γὰρ ζιζάνια πάντα ἐξέκοψαν· ὅθεν ἅπαντας Χριστῷ τῷ Θεῷ προσήγαγον, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς Τριάδα τὴν ἄκτιστον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὠραιότητα.

Τῆς συμπαθείας σου, πλοῦτον τὸν ἄμετρον, καὶ δυναστείας σου, κράτος τὸ ἄμαχον, ἀναλαβόμενος εἰς νοῦν, προσέδραμον τῇ σκέπῃ σου, θλίψει συνεχόμενος, καὶ δεινῶς ἀπορούμενος, κράζων ἐκ βαθέων με, τῆς καρδίας τοῖς δάκρυσι, Παρθένε Θεοτόκε βοῶ σοι: Σῶσόν με, σῶσον τὸν ἀνάξιον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. ἕτερα.

Θεῖας πίστεως.

Δεῦτε ἅπαντες, τοὺς Ἀποστόλους, εὐφημήσωμεν, ἄσμασι θείοις· τῶν εἰδώλων γὰρ τὴν πλάνην βυθίσαντες, πρὸς θεῖον φῶς τοὺς βροτοὺς ἐπανήγαγον, καὶ τῇ Τριάδι πιστεύειν ἐδίδαξαν· ὅθεν σήμερον αὐτῆς εὐσεβῶς γεραίροντες, δοξάζωμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Εργοῖς λάμπαντες ὀρθοδοξίας, πλάνην ἐσβεσαν κακοδοξίας, οἱ εὐκλεεῖς καὶ θεόπται Ἀπόστολοι· καὶ εὐσεβεῖα τὸν Κόσμον πλουτίσαντες, ταῖς Ἐκκλησίαις φαιδρῶς κατεκόσμησαν, ἐξαιτούμενοι Χριστῷ τῷ Θεῷ, δωρησασθαι εἰρήνην, τοῖς πιστοῖς καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Βυθιζόμενος παθῶν θαλάσση, εἰς τὸ πέλαγος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καταφεύγω, Θεοτόκε βοήθει μοι· ἔκτεινον Πανάχραντε, δεξιάν μοι τῷ δούλῳ σου· σῶσον ὡς τὸν Πέτρον πρὶν, ὁ Υἱός σου διέσωσεν· ἐλέησον ψυχὴν ποντομένην, σάλῳ πολλῶν παραπτώσεων.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ., ἕτερα ὅμοια.

Σὲ τὸν κήρυκα τῆς ἀληθείας, καὶ ὑπέρλαμπρον φωστῆρα Κόσμου, εὐφημοῦντες ἀνυμνοῦμεν Νικόλαε, καὶ ἐκβοῶμεν ἐν πίστει δεόμενοι· Ὡς τοὺς ἀθώους θανάτου ἐξήρπασας, οὕτως Ἄγιε, κινδύνων ἡμᾶς καὶ θλίψεων, καὶ πάσης ἐξελοῦ δεινῆς κακώσεως.

Μαρτυρικὸν Ἰδιόμελον.

Εκλάμπετε διὰ τῆς πίστεως, ὑπέρλαμπροι φωστῆρες Ἄγιοι, τῶν ἀσθενούντων ἰατροί, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· τῶν τυράννων γὰρ ταῖς αἰκίσεις μὴ δειλανδρίσαντες, τῶν εἰδώλων ταῖς δυσφημίας κατηδαφίσατε, τρόπαιον ἔχοντες ἀήττητον, τὸν Σταυρὸν τῆς ἀληθείας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θρόνος πάγχρυσος τῆ Βασιλέως, καὶ Παράδεισος διηνητισμένος, ἀνεδείχθης Θεοτόκε πανάχραντε· τὸν γὰρ Θεὸν ἐν γαστρὶ σου βαστάσασα, εὐωδιαῖς ἡμᾶς θείαις χάρισιν· ὅθεν ἅπαντες, Θεοῦ ἀληθῶς Μητέρα σε, κηρύττομεν αἰεὶ, καὶ μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Ἦχος β'.

Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τὰ ὕδατα παλαι, νεύματι θείῳ, εἰς
» μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τε-
» μῶν θάλασσαν Ἰσραηλίτη λαῷ, ἔτος ὁ Θεός
» ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ
» ἄσωμεν, ὅτι δεδοξασται.

Τροπάρια.

Εκκλησίας τοὺς πύργους τῷ θμελίῳ, τῆς Πίστεως εὐσεβῶς ἠδρασμένους, καὶ πιστοὺς ἅπαντας ἐπιστηρίζοντας, δεῦτε μακαρίσωμεν, τοὺς ἱεροὺς Ἀποστόλους, ὅπως ταῖς δεήσεσι, τούτων σωθῆιμεν.

Απερίτρεπτοι σῦλοι τῆς εὐσεβείας, τῇ πλάνῃ με τοῦ ἐχθροῦ σκελισθέντα, καὶ εἰς γῆν κείμενον, καὶ κινδυνεύοντα, καὶ ἐξαπορούμενον, ἐπανορθώσατε, ὅπως εὐροῖμι τὴν ἄφесιν ὧν ἐπλημμέλησα.

Εμαυτὸν πρὸ τῆς δίκης Δικαιοκρίτα, ὁ ἄσματος δεδοικὼς κατακρίνω· πονηρὰ ἔργα γὰρ, ἄμετρα κέκτημαι· ὅθεν ἱκετεύω σε, ἀπεγνωσμένον με σῶσον, θείαις παρακλήσεσι, τῶν Ἀποστόλων σου.

Θεοτοκίον.

Σὺν ἁγίοις Προφήταις, σὺν Ἀποστόλοις, σὺν Μάρτυσι, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἐκτενῶς Κύριον, Ἄγνη ἱκέτευε, ὅπως τῆς σαρκὸς ἡμῶν, πάντα τὰ πάθη νεκρώσῃ, καὶ ζωὴν αἰώνιον, ἡμῖν δωρήσῃται.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Ὁ Εἰρμός. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ ἄσμα.

Τὸν φαινὸν λαμπτήρα, καὶ ἀκοίμητον ἐπὶ γῆς ὑπάρχοντα πυρσὸν, καὶ πρὸς λιμένας θείους ἐμβιβάζοντα, τοῖς κύμασι τοῦ βίου, αἰεὶ τοὺς θαλαττεύοντας, Νικόλαον τιμήσωμεν, καὶ πόθῳ μακαρίσωμεν.

Ρώμη Θεοῦ Παμμακάρε, δυναμούμενος, ζῆλον κατ' ἐπίγνωσιν, ἐκτήσω εὐσεβείας· ὅθεν θνήσκειν μέλλοντας ἀδίκως ἐλυτρώσω· διό σε ἱκετεύομεν, ἀδίκου πάσης ρύσαι ἡμᾶς, κακώσεως Νικόλαε.

Ικετηρίαν Πάτερ, ἀδιαλείπτου τῷ Κυρίῳ πρόσφερε, ὅπως ἁμαρτημάτων, καὶ φλογὸς κολάσεως, διαιωνιζούσης, καὶ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἡμᾶς ἀπολυτρώσῃται, ὡς μόνος ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Τὴν κιβωτὸν τὴν θείαν, τὴν χωρήσασαν τὸν τοῦ νόμου πάροχον, ἡμῶν ταῖς ἀνομίαις, πάσας ἀφαιρούμενον, δι' εὐσπλαγχνίας θείας, ἀδηγήτητον πέλαγος, Μαρίαν τὴν πανάχραντον, συμφώνως μακαρίσωμεν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν,
» τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύ-
» ματι, παντοκράτορ Ὑψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ
» τῇ σῇ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Οὐ τὰ τοῦ Κόσμου πληρώματα διδαχῆς, ἐν-
θέου πληρώσαντες, τὴν ψυχὴν μου πλη-
ρώσατε, ἐναρέτων πράξεων, καὶ λογισμῶν ἀ-
γαθῶν, Χριστοῦ αὐτόπται.

Απὸ σκανδάλων μυρίων τοῦ πονηροῦ, ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ἀπὸ πάσης στενώσεως,
ἀπὸ περιστάσεως, ὡς Μαθηταὶ Χριστοῦ, λυτρώ-
σασθέ με.

Οἱ μοι ψυχὴ μου ἀθλία καὶ ταπεινὴ, συχνῶς
ἁμαρτάνουσα, καὶ Θεὸν παροργίζουσα!
πῶς αἰτεῖς συγχώρησιν, τὴν ἀποχὴν τῶν κα-
κῶν μὴ ποιουμένη;

Θεοτοκίον.

Η δὲ κλίμαξ ἣν εἶδεν ὁ Ἰακώβ, δι' ἧς κα-
ταβέβηκεν, ὁ Θεὸς ἀνυψῶν ἡμᾶς, ἐκτενῶς
ἐκέτευε, σὺν Ἀποστόλοις, ἡμᾶς οἰκτειρηθῆναι.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε.

Η κνημένη μάχαιρα, Πνεύματος ὡφθης σοφῆ,
τὰ πονηρὰ ζιζάνια, διακόπτουσα αἰρετι-
ζόντων, καὶ τρίβον σωτήριον, πιλοῖς ὁμαλίζου-
σα, Πάτερ Νικόλαε.

Σὲ τὴν πηγὴν τὴν βρύουσαν, τῶν ἰαμάτων
κρουνούς, ἐκδυσωποῦμεν Ἄγιε, τὰ βορβο-
ρώδη πάθη πάντων ἡμῶν, εὐχαῖς σου ἀπέλα-
σον, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἀπολυτρούμενος.

Ισχυροτάτοις πόνοις σου, καταβαλὼν τὸν ἐχ-
θρὸν, νῦν κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσον, τοὺς ἀ-
σθενοῦντας λογισμοὺς ἡμῶν, παθῶν ἐπικλύσε-
σιν, ἀγίαις πρεσβείαις σου, Πάτερ Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ἐννοεῖν οὐ δύναται, τὸν ὑπὲρ νοῦν το-
κετόν, τῆς θαυμαστῆς λοχείας σου, Θεο-
γεννητορ μητροπάρθενε· διὸ ἐκετεύω σε, τὸν
νοῦν μου χαρίτωσον, τοῦ αἰεὶ δοξάζειν σε.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**θου πρὸς ἡμᾶς, κραταιὰν ἀγάπησιν Κύ-
• ριε· τὸν μονογενῆ γὰρ σου Υἱόν, ὑπὲρ
• ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας· διό σοι κραυγὰ
• ζομεν εὐχαριστῆντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Ωσπερ ἀστραπαῖς, ὡς ἀκτῖνας ἄδυτε Ἡλιε,
σοῦ τοὺς Ἀποστόλους ἐφαπλῶν, εἰς τὰ
τοῦ Κόσμου Λόγε πληρώματα, πάντας κατε-
φώτισας, καὶ ἀγνωσίας ζόφον ἀπεδίωξας.

Θάλασσα δεινῆς, ἁμαρτίας Λόγε χειμαῖζε
με, κύματα αἰσάντων λογισμῶν, τὴν τα-
πεινὴν ψυχὴν μου ταράττουσι. Κυβερνήτα Κύ-
ριε, τῶν Μαθητῶν σου, αἰσάν με δεήσεται.

Φρίττω ἐννοῶν, τὴν φρικτὴν σου Δέσποτα
ἐλευσιν· ἔχω γὰρ πρὸ δίκης τὴν ἐμὴν,
κατηγοροῦσαν ἐνδὸν συνειδήσιν, καὶ προβάσα-
νίζουσαν, πρὸ τῆς βασάνου, τὴν ἀναισθησίαν με.
Θεοτοκίον.

Λόγε τῷ Θεῷ, ὁ τεχθεὶς ἐκ Κόρης Θεόπαιδος,
ταύτης μεσιτείαις ἱεραῖς, καὶ τῶν σοφῶν
Σωτὴρ Ἀποστόλων σου, πάσης περιστάσεως,
πάσης ἀνάγκης, λύτρωσαι τοὺς δούλους σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τὸ κατάσκιον ὄρος.

Πρὸς Θεὸν σε μεσίτην, ἅπας πιστὸς κατ' ἐ-
κίστην, Νικόλαε προβάλλεται· διὸ σε ἐκε-
τεύομεν, ἐκ περιστάσεως, χαλεπῆς καὶ συμπτῶ-
σεως πταισμάτων, ἡμᾶς λύτρωσαι Πάτερ.

Ρεῖθρον ζῶν ἐν καρδίᾳ, Κυρίῳ ἔχων τὴν χά-
ριν, δροσίξεις ἀεννάως Σοφῆ, τοὺς καύσωνι
τῶν θλίψεων, καὶ τῷ αὐχμῷ τῶν ἁμαρτιῶν,
κινδυνεύοντας ἀθλίως, ἀπολέσθαι Παμμακάαρ.

Ο ῥυσάμενος πάλαι, ἀπαγομένους θανάτῳ,
ἀδίκου Παμμακάριστε, καὶ νῦν ἡμᾶς
περίσωζε, ἀπὸ ἀνθρώπων φθοροποιῶν, ἐνοχλή-
σεως καὶ πάσης, τῶν Δαιμόνων ἀπάτης.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα τὸν Λόγον, ὑπερβολῇ εὐσπλαγ-
χνίας, ἀρρήτως ἀπεκύνσας. Αὐτὸν δυσώ-
πει Ἀχραντε, τῶν σαρκικῶν πάντας μολυσμῶν,
ἐκλυτρώσασθαι, καὶ πάντων, δυσχερῶν τῶν
τοῦ βίου.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**πὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος ὡφθης, καὶ βρο-
• τοῖς ἐκὼν, συνανεστράφης ὁ ἀκατάλη-
• πτος· διὸ πρὸς σὲ ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμεν
• σε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Επὶ τῆς γῆς σαρκοθεὶς ἀπειργάσω, τοὺς
Μαθητάς οὐρανούς φθεγγομένους, Χριστὲ
τὴν δόξαν σου· δι' αὐτῶν ἔν Κύριε, τὰς ψυχὰς
ἡμῶν ἐλέησον.

Απὸ παθῶν, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, ἀπὸ δει-
νῆς περιστάσεως Λόγε, ῥύσαι τοὺς δού-
λους σου, ταῖς τῶν Ἀποστόλων σου, εὐπροσδέ-
κτοις παρακλήσεσιν.

Οἱ μοι ψυχὴ παναθλία! πῶς μέλλεις, τῷ φο-
βερῷ Δικαστῇ παραστῆναι, ἄκαρπος μέ-
νουσα; σπεῦσον μετανόησον, ἀρετῶν καρπούς
βλαστάνουσα.

Θεοτοκίον.

Επὶ τῆς γῆς τὸν ὀφθέντα, ἀφράστως, μεταῶ
σαρκὸς ἐξ ἀγκῶν σου αἰμάτων, Ἀγνή ἐκέ-

τευε, ὡς Υἱόν σου πάντοτε, ἱλασμόν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Κανὼν τῷ Ἁγίου Νικολάου.

Τὸ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον.

Φωτὶ τῷ καθαρῷ παρεστηκώς, καὶ ταῖς ἐκείθεν αἰεὶ ἐκδιδόμεναις αὐγαῖς, πυρσευόμενος, πᾶσιν αἵτησαι τὸν φωτισμόν, Πάτερ καὶ εἰρήνην.

Εμὲ τὸν ὑπὲρ πάντας τοὺς βροτούς, σὲ παροργίσαντα, φρενὶ ἀγνώμονι, Ὑπεραίγαθε κατοικτεῖρησον, ταῖς Νικολάου θερμαῖς πρεσβείαις.

Ρᾠθύμως δαπανῶν μου τὴν ζωὴν, καθικετεύω σε, Πάτερ Νικόλαε, διέγειρόν μου πρὸς μετανοίαν, τὸν λογισμόν κατεσπιδωμένον.

Θεοτοκίον.

Ως μόνη τῶν Ἀγγέλων χαρμονή, χαρᾶς μου πλήρωσον Θεοχαρίτωτε, τὴν διάνοιαν σκυθρωπαζουσαν, καὶ ἀμελείᾳ βεβυθισμένην.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν, ἐκύκλωσέ με,
» καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου· ἀλλ' ἐκ-
» τεῖνας Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς
» τὸν Πέτρον με, Κυβερνήτα διάσωσον.

Τροπάρια.

Αβυσσον σοφίας πνευματικῆς, ἀναπηγάσας, Ἀποστόλων ὁ σύλλογος, κοσμικῆς ἐξήρανε, σοφίας πάντα ρεύματα, καὶ κατήρδευσεν, εὐσεβῶν τὰ συστήματα.

Στέναξον καὶ δάκρυσον ταπεινὴ, ψυχὴ βοῶσα, καὶ πρὸς Κύριον λέγουσα: Ἥμαρτόν σοι Δέσποτα, ἱλάσθητί μοι Εὐσπλαγγχε, ταῖς δέησέσι, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων σου.

Ρεύσαντες οἱ χεῖμαρροι τῶν παθῶν, κατέπτωσάν μου, τῆς καρδίας τὸ οἶκημα· ποταμοὶ τοῦ Πνεύματος, πεφυκότες Ἀπόστολοι, συντριβέντα με, πρὸς ζωὴν ἀναπλάσατε.

Θεοτοκίον.

Δῆμός σε τῶν Ἀποστόλων, Χριστέ, καθικετεύει, μετὰ τῆς κηυσάσης σε, ἱλασμόν κατάπεμψον, καὶ εἰρήνην τοῖς δούλοις σε, ὡς φιάνθρωπος, καὶ Θεὸς εὐδιαλλακτος.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανεστή.

Νεκρώσας ἐγκρατεῖα τὰ μέλη, ἐκτήσω τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω· ἥς καὶ ἡμᾶς κοινωνοὺς, σοῦ ταῖς εὐχαῖς ἐργάζου Σοφέ, ἐκφεύξει τῆς πονηρᾶς ἐργασίας.

Ιστίῳ ἱερῶν πρεσβειῶν σου, πελαγούς πειρασμῶν πολυτρόπων, καὶ ἀμαρτίας βυθοῦ

ρύσαι ἡμᾶς, πρὸς ὄρμον ζωῆς, διαβιβάζων σοφὲ Ἱεράρχα.

Κοσμήσας τὴν τῶν Μύρων καθέδραν, ἐδείχθης κόσμος Ἀρχιερέων· ἀλλὰ πρεσβείαις ταῖς σαῖς, τῶν κοσμικῶν ἡμᾶς πειρασμῶν, διάσωζε ἀβλαβεῖς Ἱεράρχα.

Θεοτοκίον.

Οικήσας ὁ Λόγος ἐν γαστρί σου, τὴν πάλαι ἐν ἀνθρώποις οἰκοῦσαν, τῇ παραβάσει φθοράν, Μήτηρ ἀγνή ὡς μόνος Θεός, ἐξώκισε διὰ σπλαγγνα ἐλέους.

Ὡδὴ 7'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῇ πρὶν εἰκόνι τῇ χρυσῇ, Περσικῷ σεβά-
» σματι, Παῖδες οὐ προσεκύνησαν τρεῖς.
» ἀνυμνοῦντες ἐν μέσῳ τῆς καμίνου: Ὁ τῶν
» Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Τὸ φῶς τοῦ Κόσμου ὁ Χριστὸς, φῶς ὑμᾶς ἀνέδειξε, φωτοφόροι Ἀπόστολοι, ἐκμειοῦντας τὸ σκότος τῆς ἀπάτης, καὶ φωτίζοντας πιστῶν τὰς διανοίας.

Ταῖς κατ' ἡμῶν τῷ δυσμενοῦς, παγίδας συν-
τρίψατε, φωτοφόροι Ἀπόστολοι, καὶ ταῖς τρίβους ἡμῖν τῆς μετανοίας, ὁμαλίσατε ὑμῖν προσπεφευγόσι.

Τὴν μωρανθεϊσάν μου ψυχὴν, σαρκικοῖς παθήμασιν, ἄλλας θεῖον ὑπάρχοντες, θεηγόροι Ἀπόστολοι Κυρίου, ἐκκαθάρατε, πιστοὺς ζωογονοῦντες.

Θεοτοκίον.

Η καλλονὴ τοῦ Ἰακώβ, καλῶν ταῖς ἰδέαις με, δέομαι καταφαίδρυνον, δυσωποῦσα νῦν σὺν τοῖς Ἀποστόλοις, τὸν τεχθέντα ἐκ τῶν σῶν ἀγνῶν αἱμάτων.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Τρεῖς παῖδες.

Λυμαινόμενον πάλαι, τὸν παράφρονα Ἀρειον, τοῦ Κυρίου τὸν λαόν, ἐναπηγχόνησας, ταῖς νευραῖς σου τῶν λόγων, ὡς παιμενάρχης ἀληθῆς Πάτερ Νικόλαε.

Αγίως διανύσας, τὸν πανάγιον βίον σου, σὺν Ἀποστόλοις κατοικεῖς, Πάτερ Νικόλαε, ἀγιασμόν ἐπιπέμπων, καὶ φωτισμόν ταῖς εὐσεβῶς σε μακαρίζουσι.

Ως ἐτοιμόν σε ρύσῃ, ὡς θερμὸν ἀντιλήπτορα, προσκαλούμεθα αἰεὶ Πάτερ Νικόλαε, τῶν παθῶν ἡμᾶς ρύσαι, καὶ αἰδοκῆτων πειρασμῶν ἐπερχομένων ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Εμὲ τὸν ἀμελείᾳ, τὴν ψυχὴν σκοτιζόμενον, φωταγώγησον Ἀγνή, τὸν τῆς καρδίας με,

προσεπανάπτυσσα λύχνον, ἐν προθυμίᾳ ἀγαθῇ,
ὅπως δοξάζω σε.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**΄ ἐκτὼ πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ Θεοσεβεῖς προ-
» σῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωθῇ-
» σέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον: Εὐλογεῖτε πάν-
» τα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Επλήγην παθῶν τῇ ῥομφαίᾳ, καὶ ἐτραυ-
ματίσθην τὴν καρδίαν ἀπονοίᾳ, τοῦ κα-
κίαν δημιουργοῦντος· Ἀπόστολοι ἐνδοξοί, ἰά-
σασθε ὅλον ἐξηπορημένον με, ψυχῶν καὶ σω-
μάτων, ἱατροὶ πεφυκότες.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν τῶν Κηρύκων, φθόγγος
ἐξεχύθη ὁ Θεὸς, ἐκδιδάσκων, παραδόξως
μίαν οὐσίαν, μίαν φύσιν σέβεσθαι, τῆς Τριάδος,
μίαν ὄντως κυριότητα, μίαν Βασιλείαν, εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Εμὲ τὸν πολλὰ ἐπταικότα, καὶ μακροθυ-
μίαν σου τὴν θεῖαν δαπανῶντα, τῇ ἐπι-
μόνῳ πλημμελείᾳ, ἐπίσρεψον Δέσποτα, ὁ εἰδὼς
μου Λόγε τὴν πολλὴν ἀσθένειαν, καὶ τὴν ῥαθυ-
μίαν, καὶ τὴν κακοφροσύνην.

Θεοτοκίον.

Ηθεῖα λαβὴς ἡ τὸν Θεῖον, ἄνθρακα ἀρρή-
τως δεξαμένη Θεότοκε, τῶν παθῶν μου
πεπυρωμένους, ἄνθρακας κατὰσβεσον Πανα-
γία, δρόσῳ σου τῶν παρακλήσεων, καὶ τῶν
πανενδόξων, καὶ θεῶν Ἀποστόλων.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων.

Γῆν τῶν πράεων ἐκκληρώσω, πρᾶος ὅσις γε-
νόμενος· διό σθι δέομαι πισῶς, καταπραΰ-
νον πρεσβείαις σου, ταῖς ἐπεχειρομέναις διηνεκῶς,
τοῦ πονηροῦ κατ' ἐμοῦ τρικυμίας.

Ως ἐλυτρώσω σρατηλάτας, τοὺς ἀδίκως θνή-
σκειν μέλλοντας, οὕτως ἀνθρώπων πονη-
ρῶν, τῆς κακίας ἡμᾶς λύτρωσαι, καὶ πάσης
τῶν Δαιμόνων, ἐπιβουλῆς Νικόλαε, δυσωπῶν
τὸν Σωτῆρα.

Οδὸν ὑπέδειξας εὐθεΐαν, τοῖς ἀνθρώποις καὶ
σωτήριον, ἐν ᾗ ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐν τῷ βίῳ
παροδεύοντας, Νικόλαε τρισμάκαρ, ὅπως ὁμοῦ
εἰσελθῶμεν, τῆς ζωῆς πρὸς τὴν πόλιν.

Θεοτοκίον.

Ισχύς καὶ ὕμνησις ὑπάρχει, ὁ ἐκ σοῦ τεχθεὶς
Πανάμωμος· ὃν ἐκδυσώπει ἐκτεκῶς, παρει-
μένον με τοῖς πάθεσι, Παρθένε ἐνσχύσαι, τοῦ
ἐκτελεῖν ταῖς σωτηρίαις αὐτοῦ διατάξεις.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κα-
» τίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν
» μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότο-
» κον Λόγον, Πατὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτο-
» κούμενον μητρὶ, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ο λόγῳ τῶν σῶν σφριξας, Μαθητῶν τῆς
γῆς τὰ πέρατα, Πατὸς ἀνάρχου Λόγε,
ταῖς αὐτῶν δεήσεσι καὶ με, τὸν πρὸς τὰ πάθη
ἀλόγως, κατολισθήσαντα, καὶ τῶν Δαιμόνων
τῇ πλάνῃ, ὑπαχθέντα κατοικτεῖρησον.

Ψυχὴ μου παθῶν δουλεύουσα, ὁρμαῖς τῷ
παθητῷ διὰ σέ, προσάγαγε δεήσεις, ὅπως
ῥύσῃται σε ἐκ παθῶν, ἱκετευόντων προδηλῶς,
τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, μιμησαμένων τὰ τούτου,
τῇ σαρκὶ αὐτῶν παθήματα.

Χριστοῦ Μαθηταὶ ἡνίκα, σὺν αὐτῷ κρῖναι
καθίσητε, τοὺς κρίσει ὑπευθύνους, ἀκα-
τάκριτόν μου τὴν ψυχὴν, τὴν μολυνθεῖσαν ἀτό-
ποις ἔργοις τηρήσατε, ὡς ἀγαθοὶ μου προσάται,
ὡς τοῦ Κόσμου ἀντιλήπτορες.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἀγνή Θεόνυμφε, καθαρὸν Χριστοῦ
παλάτιον, Παρθένε παναγία, τῶν Ἁγίων
Ἄγιον Θεόν, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ λόγον κυοφορή-
σασα, σὺν Ἀποστόλοις ἁγίοις, ὑπὲρ πάντων
καθικέτευε.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει.

Ως χαράκωμα Θεῖον καὶ σήριγμα, καὶ κα-
λὴν καταφυγὴν, ὁ περίγειος Κόσμος σε
κέκτηται, μεσιτείαις σου αἰεὶ, ἐκλυτρούμενον
πάσης πειρασμῶν σενώσεως, Πάτερ Νικόλαε·
ὅθεν ἐν αἰνέσει, πισῶς μακαρίζει σε.

Στενωθεὶς ταῖς πολλαῖς περιστάσεσι, πρὸς
τὸ πλάτος τῆς θερμῆς, καταφεύγω Παμ-
μάκαρ πρεσβείας σου· μεταποίησον βοῶ, τῆς
ψυχῆς μου τὸν πόνον, τὰ κύματα πράυνον, τῆς
ἀπογνωσεως, καὶ εἰρήνευσόν μου, τὸν νοῦν τα-
ραττόμενον.

Η τοῦ Κτίστου ἐφέσκηκεν ἔλευσις, κρῖναι ἅ-
πασαν τὴν γῆν, καὶ ὑπάρχων ὁ τάλας
ἀνέταιμος, ὅλως φρίττω ἐννοῶν, τὴν πληθύν τῶν
κακῶν μου. Κύριε μακρόθυμε, οἵκτειρον σῶσόν
με, θεαῖς Νικολάου, εὐχαῖς τοῦ ὁσίου σου.

Θεοτοκίον.

Φωτισμός μου σωτήριος φάνηθι, ἡ κηύσασα
τὸ φῶς, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη διώκουσα
τὰ πολλὰ καὶ χαλεπαῖ, ὅπως υἱὸς ἡμέρας,

τῆς ὁδοῦ τῆς εὐθείας ἐκκλίνας, εἰς ἀνοδίας ἔρ-
 ρῖψε βόθρον πολλῶν ἁμαρτιῶν, καὶ κερπάζει
 ὁ δεινός, καταπτωθέντα ἰδὼν με παντελῶς·
 πρεσβειῶν σου ξίφει, τοῦτον οὖν πᾶταξον Παρ-
 θενε, καὶ ῥῦσαι τῶν αὐτοῦ με, παγίδων ὡς εὐ-
 σπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου.

Ο ῥῶσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Παναμώμητε,
κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ἤλ᾽ ἄλ᾽ αἶζες βοῶσα:
Ποθεινότατόν μου Τέκνον, προῦ σου ἔδῃ τὸ καί-
λος τὸ φωσφόρον, τοῦ καλλωπίσαντος τῶν ἀν-
θρώπων τὸ γένος;

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Τὸν Σταυρόν σου προσκύνῳ Ἄριστέ τὸν τίμιον, τὸν φυλακα τοῦ Κόσμου, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, τὸ μέγα ἱλαστήριον, τοῦ Βασιλέως τὸ νίκος, τὸ καύχημα πάσης τῆς Οἰκουμένης.

Ξύλον παρακοῆς τῷ Κόσμῳ θάνατον ἐβλά-
στησε, τὸ δὲ ξύλον τοῦ Σταυροῦ ζωὴν καὶ
ἀφθαρσίαν· διό σε προσκυνοῦμεν, τὸν ἑαυρω-
θέντα Κύριον· σημειωθῆτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς
τοῦ προσώπου σου.

Μαρτυρικά .

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε ἡ δύναμις· ἐπάγη γὰρ ἐν τόπῳ, καὶ ἐνεργεῖ ἐν Κόσμῳ· καὶ ἀνεδείξεν ἐξ ἀλιέων Ἀποστόλους, καὶ ἐξ ἐθνῶν Μάρτυρας, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ο ὁ Κόσμος ἠλεήθη Δόγε τῇ σαυρώσει σου, ἡ
Κτίσις ἐφωτίσθη, τὰ ἔθνη σωτηρίαν εὗρον
Δέσποτα· ἡ Πάναγνος ἐβόα· ἐγὼ δὲ νῦν τέ-
τρωμαι, καθορώσά σου τὸ ἐκούσιον πάθος.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΓ.

~~SECRET~~

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ἀ. Στιχολ. Καθίσμ. Σταυρώσιμα .

Ἡχος γ'.

Σταυρὸς ἐπάγει ἐπὶ γῆς, καὶ ἤψατο τῶν οὐ-
ρανῶν, οὐχ ὡς τοῦ ξύλου φθάσαντος τὸ
ὑψος, ἀλλὰ σοῦ τοῦ ἐν αὐτῷ πληροῦντος τὰ
σύμπαντα. Κύριε δόξα σοι.

Εν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ, ὑψώ-
θης ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ἵνα σώσης τοὺς
ἐν πίξει προσκυνῶντας, τὴν ἐκούσιόν σου σταύ-
ρωσιν· Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν ὥραιότητα.

Χαράν ἢ σύμπασα, Κτίσις ὁρῶσά σε, χαίρει
Μακρόθιμε, σταυρῷ ὑψούμενον, ἢ πανα-
κήρατος Ἀγνή, ἐβόα καὶ πανάμωμος· λύτρω-
σιν γὰρ εὔρατο, διὰ σοῦ Τέκνον φίλτατον, ξύ-
λῳ γὰρ ἰάτρευσας, τὴν τοῦ ξύλου κατὰκρισιν·
ἐγὼ δέ νῦν τὰ σπλάγχνα δονοῦμαι, μὴ φέρῃσα
ὀρᾶν σε θανατούμενον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα ὅμοια.

Τὴν ὠραιότητα.

Τὸ ἀναρίθμητον, τῆς ἐξουσίας σου, καὶ τὸ ἐκούσιον, τὸ τῆς σταυρώσεως, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, ὁρῶσαι κατεπλήττοντο· πῶς ὁ ἀθεώρητος, τῇ σαρκὶ ἐμαστίζετο, θελὼν ἐκλυτρώσασθαι, τῆς φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον; διό σοι ζωοδότα ἐβόων· Δόξα Χριστέ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Σταυρόν καὶ Θάνατον, παθεῖν ἐλόμενος, μέ-
σον τῆς Κτίσεως, ταῦτα ὑπέμεινας, ὅτε
ἠυδόκησας Σωτῆρ, τὸ σῶμά σου προσηλῶσαι·
τότε καὶ ὁ ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε· τότε
καὶ Ἀφρὴς ἰδὼν, ἐν σταυρῷ σε ἀνύμνησε, βοῶν
σοι εὐλαβῶς, Μνήσθητί μου, καὶ ἔλαβε πιστεῖ-
σας τὸν Παραδείσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀπειροζυγος, καὶ θεία Δάμαλις, κατανύσσασα, Μόσχον τὸν ἴδιον, ἐθελουσίως ἐν σταυρῷ, τὸ πάθος ὑπμέμοντα, Οἴμοι Τέκνον! ἔλεγε, τί τὸ ξένον μυστήριον; πῶς ὁ ὢν ἀθάνατος, κατεδέξω τὸν θάνατον; ὑμῶσι τὸ μακρόθυμον Λόγε, δοξάζω τὸ ἀμέτρητον ἔλεος.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

Ο ράπισθεῖς ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων, καὶ
μὴ ὀργισθεῖς, ἐλευθέρωσον ἐκ φθοράς, τὴν
ζωὴν ἡμῶν Κύριε, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ὡς φιλάν-
θρωπος.

Μαρτυρικόν.

Τὸ εὐψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε
τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ,
Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου
κατηξιώθητε μακαριότητος· ἀλλὰ πρεσβεύσα-
τε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ σῶσαι τὸ
ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον.

Τὴν ὥραιότητα.

Τὰ ἐπουράνια, ἰδόντα ἔφριξαν, καὶ τὰ ἐπί-
γεια, φόβῳ ἐτρόμαξαν, ὅτε ὑψώθης ἐν
σαυρῶ, ἐκὼν ὁ ἀναμάρτητος· ἥλιος ἐσκότασε,
καὶ σελήνη ἡμαύρωται· τότε καὶ ἡ Μήτηρ σου,

θρηνωδοῦσα ἐφθέγγετο: Υἱέ μου, τί τὸ ὄραμα
τοῦτο; πῶς ὑπὲρ πάντων μόνος πέπονθας;

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

« Καύχημα πιστῶν Σταυρός ἐστὶ καὶ κλέος. »
Ἰωσήφ.

Ἦχος γ'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

« **Χ**έρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἤλιος, ἔπε-
« **Χ**πόλευσέ ποτε· ὥσεί τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
« ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι,
« καὶ θαρρέστως μέλποντι: Ἄσωμεν τῷ Κυ-
« ρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Κύματα θαλάσσης τῇ ῥάβδῳ ἐπηξας, καὶ
διήγαγες λαόν, προμηνύων τὸν Σταυρόν
σου, δι' οὗ ἔτεμες ὕδωρ, τῆς πλάνης, καὶ πρὸς
γῆν Οἰκτίρμον, Θεογνωσίας ἔσωσας, ἅπαντας
τοὺς ἐν πίστει, ὑμνοῦντάς σου τὴν δύναμιν.

Αβυσσον ὁ ποιήσας τῇ προσταξί σου, ὑπε-
ρῶα Δυνατὲ ὁ στεγάζων, ἐφ' ὕδατων, ὁ
τὴν γαῖαν κρεμάσας, κρεμάσαι ἐπὶ ξύλου, καὶ
σαλεύεις πᾶσαν τὴν Κτίσιν νεύματι, πάντων
δὲ τὰς καρδίας στηρίζεις ἐν φόβῳ σου.

Μαρτυρικά.

Υιοὶ κατὰ μέθεξιν Θεῶι Μάρτυρες, χρημα-
τίζετε Θεοῦ, καὶ οἰκήτορες τῆς ἁνῶ, Σιών
καὶ κληρονόμοι, ἐν ᾗ καὶ στεφανηφοροῦντες,
περιφανῶς κραυγάζετε: Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ,
ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Χεῖρας ἐκμηθέντες καὶ πόδας Μάρτυρες,
καὶ ξεόμενοι δεινῶς, καὶ πυρὶ προσομι-
λοῦντες, οὐκ ἠρνήσασθε ὅλως, Χριστὸν τὸν Θεόν
ὄντα τῶν ὄλων, ἀλλὰ θερμῶς ἐκράζετε: Ἄσω-
μεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Σταυροθεοτοκίον.

Η περικαλλὴς καὶ παρθένος Δέσποινα, ὃν
ἐκύησεν Υἱόν, θεωρήσασα ἐν ξύλῳ ὑψω-
θέντα βυβλήσει, ἡλάλαζε βοῶσα ἐν ὁδύνῃ: Θεὸς
τῶν ὄλων Εὐσπλαγχνε, Κύριος ὢν τῆς δόξης,
πῶς ταῦτα πάσχεις Δέσποτα;

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ὁ Εἰρμός. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Η νόερά νεφέλη, τῆς οὐρανίου αἴγλης, ἀκτί-
να ἀνατείλασα ἀρρήτως, θείας ἐπιγνώ-
σεως φῶς, καὶ μετανοίας, κατέλαμψε πᾶσιν ἡ-
μῖν ἡ μόνη Θεοτόκος καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Καταφυγὴν ταχεῖαν καὶ ὀχύρωμα, τεῖχος
προπύργιον, καὶ ἀσφαλὴ λιμένα, σὲ τὴν
Θεομήτορα πάντες κекητημένοι, οἱ πελάγει τῶν
δυσχερῶν καὶ θλίψεων σαλεύοντες, κινδύνων
λυτρούμεθα.

Χαῖρε ἀρρήτου δόξης οἰκητήριον· Χαῖρε ἐν-
διαίτημα, τοῦ νοητοῦ Ἑλίου· Χαῖρε τὸ
κειμηλίον τὸ τῆς παρθενίας· Χαῖρε τὸ θεῖον
ὄχημα, τοῦ Λόγου τῆς Θεότητος· Χαῖρε τροφὴ
τῆς πάντων ζωῆς.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Τ**ὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεπαιθότων,
« στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν
« ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Τροπάρια.

Μίαν σύνθετον, φέρων ὑπόστασιν Λόγε, ὑ-
πέμεινας σταύρωσιν ἀτιμοτάτην, τοῖς τι-
μῶσί σε τιμῆς οὕσαν πρόξενον.

Απελύθησαν, οἱ γηγενεῖς τῆς κατάρας, κα-
τάρας σου Δέσποτα γεγεννημένου, καὶ σταυ-
ρῷ τὴν εὐλογίαν πηγάσαντος.

Μαρτυρικά.

Παρεπίδημοι, πάσης τῆς γῆς γεγονότες, οὐ-
ραῖνοι ὥφθητε ὄντως πολῖται, καὶ Χριστοῦ
συγκληρονόμοι Πανεύφημοι.

Ισχυρότατον, ὄπλον Σταυρόν κекητημένοι, οἱ
Ἅγιοι, ἄπασαν τὴν δυναστείαν, τοῦ ἀλάστο-
ρος ἐχθροῦ ἐτροπώσαντο.

Σταυροθεοτοκίον.

Συντετήρηται, καὶ μετὰ τόκον παρθένος, ἡ
Θεὸν Ἀγνὴ τέξασα σεσαρκωμένον, τὸν
σταυρῷ προσηλωθέντα βουλήματι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Η ἀκηλίδωτος Ἀμναῖς καὶ Παρθένος, τὸν
Ἀμνὸν τὸν αἵροντα πᾶσαν νόσον, Θεοτό-
κε κησάσας, σῶζε τὴν ποιμήνην σου.

Σὺ τὸν ἐράνιον καρποφορήσας βότρυν, καὶ
κρατῆρα πλήσας τῆς μετανοίας, ἁμαρ-
τωλοῖς τὴν συγχώρησιν ἐγεώργησας.

Οὐ ἐν πελάγει θαλαττεύοντες ἁμαρτίας,
καὶ πταισμάτων ἄλμῃ καταποθέντες, τῷ
γλυκασμῷ σῆς πρεσβείας, συγκαταφεύγομεν.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Ε**κάλυψεν οὐρανούς ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ·
« τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν τοῦ ἁγιά-
« σματός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ Ναῶ
« τῆς δόξης σου, ὥφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφο-
« ρούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς
« αἰνέσεως.

Τροπάρια.

Τὴν ἐκπτωσιν τοῦ Ἀδάμ νέος Ἀδάμ γεγο-
νὼς, μόνος ἀνέστησας Χριστέ, ἐπὶ σταυρῷ
τὰς χεῖρας προσηλούμενος, καλὰ μὲν τε τυπτό-
μενος θείων, καὶ ὄξους καὶ χολῆς γευόμενος·

ὑπερυψοῦμεν τὸ ὕψος τῆς μεγίστης εὐσπλαγχνίας σου.

Ως πρόβατον εἰς σφαγὴν σε ὁ Προφήτης ὄρα, καὶ ὡς ἀμνὸν σε, Λόγε Θεῷ ἐρίζοντα ἐδόλως, ἐδὲ κράζοντα· καὶ γὰρ ἐβελυσίως ἠνέσχε σταυροῦσθαι, τοὺς θελήσει πταίσαντας, ὅπως λυτρώσης τούτους ὡς πολυεὐσπλαγχνος.

Μαρτυρικὰ.

Νεώσαντες τὴν ψυχὴν ἀρότρῳ πίστεως, σπύρον οἱ Μάρτυρες Χριστοῦ, ὑπομονῇ βασάνων κατεβάλοντο, καὶ στάχυν μαρτυρίου πολύχουν, ἐδρέψαντο πιστῶν συστήματα, τὸν διατρέφοντα· ὅθεν αἰεὶ δοξάζονται.

Στενούμενοι συνοχῇ τῶν ἀνυποίστων δεινῶν, τῇ προσδοκίᾳ τῶν τερπνῶν, πρὸς πλατυσμὸν τῆς ἁνῶ, Βασιλείας Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες κατήντησαν· ὅθεν πλατύνῃσιν ἡμῶν τὰ εἶματα, τοῦ τὰ αὐτῶν ἀνευδότης ὑμνεῖν παλαιίσματα.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἄνθρακα ὡς λαβὴς τὸν θείον δέδεξαι, οὐ καταφλέγοντα ὅλως, δροσιζοντα δὲ μάλλον, Μητροπάρθενε τὴν ἄφθορον καὶ θείαν νηδύν σου· ὃν βλέπουσα σαρκὶ ὑψούμενον, ἐβελυσίως ἐν ξύλῳ, ὕμνοις ἐδόξαζες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Πολυέλεον, τὴν εἰς ἐμέ δεῖξον εὐσπλαγχνίαν σου· τοῦ γὰρ πάντων Ἐλεήμονος, ἐχρημάτισας Μήτηρ.

Φωταγώγησον, τὸν ἐν νυκτί με τῆς ἁμαρτίας Ἀειπάρθενε πλανώμενον, ὡς Φωστῆρα τεκοῦσα.

Υπὲρ δούλων σου, τὸν τῶν ἀπάντων Δεσπότην δυσωποῦσα ἐξiléωσαι, προστασία τῇ Κόσμου.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**ς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ
» ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὦ τάλας, ἐβόα, ἐγώ! πρὸ γὰρ
» εἶδον σωματούμενον Θεόν, φῶτος ἀνеспέρει,
» καὶ εἰρήνης δεσπύζοντα.

Τροπάρια.

Ανέπαυσάς με Λόγε τὸν κεκηνηκότα, κόπῳ παραπτώσεων, ἀναπεπαυμένος ἐν ξύλῳ Δέσποτα, καὶ ἥρας ὄνειδος μου, οἷς ὑπέστης Ἰησοῦ ὄνειδισμοῖς. Ὑμῶ σου τὸ κράτος, καὶ τὰ θεία παθήματα.

Υφῆψας ὥσπερ λύχνον ἐν τῷ σταυρῷ, τὴν σάρκα καὶ ἐζήτησας, τὴν ἀπολλυμένην δραχμὴν Φιλάνθρωπε, καὶ πάσας καλεῖς τὰς

φίλας σου Δυναμίεις, ἐν τῇ ταύτῃς εὐρέσει, ὑμνήσαι τὸ κράτος, Χριστέ τῆς δυναστείας σου.

Μαρτυρικὰ.

Ρηγνύμενος ὁ πλάνος τῶν ἀπλανῶν, πρὸς πόδας Ἀθλοφόρων Χριστοῦ, νεκρὸς καθορᾶται καὶ ἀνενέργητος· αὐτοὶ δὲ τοῖς ἀπλανέσι, συναριθμοὶ ὑπάρχουσιν Ἀγγέλοις νῦν, τῆς ἀόρητου χαρᾶς ἀποπληρούμενοι.

Οἱ Ἅγιοι τῷ κρύει τῶν χαλεπῶν, βασάνων καὶ τῶν θλίψεων, καὶ τῶν ἀλγηδόνων σφοδρῶς πηγνύμενοι, πρὸς θάλψιν μετῆλθον θείαν, οὐρανίου Βασιλείας ἀληθῶς, καὶ θερμοὶ προσταῖται, τῶν πιστῶν αἰεὶ δείκνυνται.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον ἐν ξύλῳ, καὶ τὴν πλευράν, τῇ λόγχῃ ὀρυττόμενον, τὸν ἐκ πλευρᾶς παῖλαι δημιουργήσαντα, τὴν Εὐάν, ἀγνὴ Παρθένε, θεωροῦσα ἀνεβόας μητρικῶς: Πῶς θνήσκεις Υἱέ μου, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Τὴν σὴν εἰρήνην.

Η τοῦ Ὑψίστου δύναμις ἐπισκιάσασα, τὴν σὴν γαστέρα Ἀγνὴ, χωρίον ἔδειξε Θεοῦ τοῦ ἀχωρήτου, καὶ μητέρα σε ζωῆς, καὶ σωτηρίαν πάντων ἡμῶν.

Πηγὴν σε θείαν κτώμενον τῆς σωτηρίας μου, μὴ καταιγὶς πονηρᾶ καταποντίσαι με, μηδὲ καταπιέτω ἁμαρτίας με βυθός, ὑπεραγία Δέσποινα.

Τῆς παρθενίας ἄρουρα, ἡ ἀγεώργητος γῆ, ἀνεδείχθης τῷ Κόσμῳ Ἀειπάρθενε, ἐξ ἧς ἀόρητῳ λόγῳ ἐγεννήθη γεωργός, ὁ πλασουργός πάντων ἡμῶν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέσκη, ἐκ
» Θεοῦ, Χριστέ σὺ Θεός μου.

Τροπάρια.

Εκὼν ἐτύθης, ὥσπερ ἀρνίον, τὸν βρώσει ξύλου τεθνήξαντα, ἐκουσίως πάλαι, πρὸς ζωὴν Χριστέ ἐπανάγων.

Σταυρῷ ὑψώθης, καὶ κατεπτώθης, Δαιμόνων πλάνη, ὑψώθης δὲ τῶν πιστῶν τὰ πλήθη, ἀνυμνοῦντά σε Ζωοδότα.

Μαρτυρικὰ.

Τῇ πορφυρίδι, τῇ ἐξ αἱμάτων, πεποικιλμένοι οἱ Μάρτυρες, Βασιλεῖ τῶν ὅλων, νῦν παρίστανται στεφηφόροι.

Ιάσεις πᾶσι, τοῖς ἀσθενοῦσιν, ἀναπηγάζει τὰ λείψανα, τῶν σεπτῶν Μαρτύρων, καὶ παθῶν ἐσμὸν κατακλύζει.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν οὐ σθένει, τὸ ὑπὲρ φύσιν, τῇ τοκετοῦ
σε Πανύμνητε, νῆς ἀνθρώπων Κόρη· ὑπὲρ
νοῦν δὲ σὺ ἀποτίκτεϊς.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐβόησα ἐν στεναγμοῖς.

Τὰ ἔργα μου καταδίκης μοι δίκη, γεγόνاسι
Δέσποτα· ἀλλὰ σὺ τῷ ξύλῳ τῷ τοῦ
σταυροῦ προσηλωθεῖς, δικαιώσεως προεξένησας
πλοῦτον.

Καθαίρεται τῇ πρεσβείᾳ σου πᾶσα, τῆς ἀ-
μαρτίας ἡ ἀχλύς· τὸ γὰρ φῶς ἐκλάμψαν
ἐκ σοῦ τὸ ἄχρονον Χριστὸς, διεσκεδάσε τῶν
πταισμάτων τὸν ζόφον.

Σοὶ τὴν ἐμὴν ἀνεθέμην ἐλπίδα, καὶ ἀναμένω
Ἀγαθὴ, τὴν ἐκ σὲ πρὸς τὸν ἐκ σὲ ἰλασῆ-
ριον χάριν, δι' ἧς με οἴκτειρον, Παναγία Παρθένε.

Ἐδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας Θεο-
» **Σ**λογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐ-
» νοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς
» μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
» τέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Κἔδρω ἀνυψώθης, πεύκη τε, καὶ κυπαρίσ-
σω Δέσποτα, τῆς Τριάδος εἰς ὑπάρχων
καὶ ἀνύψωσας, τοὺς εἰς βάθη μυρίων, ἡδονῶν
συμπτωθέντας. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Αἵματι τιμῷ Κύριε, τὴν Κτίσιν ἀνεκάθηρας,
ἐξ αἱμάτων φερομένων αἰσχροῖς Δαίμοσι,
καὶ ἔπαυσας θυσίας ἐναγεῖς, Θεοῦ Λόγε, τυ-
θεῖς ὡς ἄκακος ἄμνος. Δόξα τῷ κράτει σου.

Μαρτυρικόν.

Ιστάντο τυράννων ἔμπροσθεν, ὡς σῦλοι ἀπε-
ρίτρεπτοι, περιτρέποντες τὴν πλάνην καὶ
στηρίζοντες, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, οἱ Ἀ-
θληταὶ μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Κύησιν Ἀγνὴ ἀσύγκριτον, καὶ τόκον ἀνερ-
μήνευτον, μόνη ἔσχες τὸν Δεσπότην σω-
ματώσασα, τὸν σαρκὶ σταυρωθέντα, ὃν ὑμνῶν-
τες βοῶμεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ.

Εκ σοῦ Παρθενομήτορ, ὁ ὑπέρφωτος Ἥλιος,
ἀνατείλας, καὶ φωτίσας τὰς καρδίας ἡ-
μῶν, ἀναμέλπειν διδάσκει· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φαιδρύνεται ἡ Κτίσις, τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει
σου, καὶ μεγαλύνει σου τὸν τόκον, καὶ
δοξάζει αὐτὸν, εὐσεβῶς μελωδοῦσα· Εὐλογη-
τὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο Κτίστης τῶν ἀπάντων, καὶ ὑπέρθεος Κύ-
ριος, προσλαβὼν τὸ κακὸν ἡμᾶς ἐκ σοῦ
Πανύμνητε, καὶ θεώσας, πρὸς ὕψος, συνεδριά-
ζει τῷ Πατρὶ καὶ θείῳ Πνεύματι.

Ἐδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**στέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας
» **Α**προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
» λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῶτε
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Λαὸς ἀπειθής καὶ ἀγνώμων, γνώμη εὐπει-
θεῖ σε βουληθέντα σταυρωθῆναι, κατα-
δικάζει τεθνάναι· ὅπως τοὺς θελήματι, νεκρω-
θέντας Λόγε ζωώσης, ὑμνοῦντάς σε, καὶ δοξο-
λογοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εκτείνεις σταυρῷ τὰς παλάμας, ξύλῳ ἀ-
κρατῶς τὰς ἐκταθείσας, πρὸς τὸ ξύλον
τῆς βρώσεως, τῇ πρωτοπλάστου ὑγείωσας Δέ-
σποτα, καὶ ὀρῶν σε φόβῳ ἀκτῖνας συνέστειλεν
ἥλιος, καὶ πᾶσα ἡ Κτίσις ἐσαλευθῆ.

Μαρτυρικά.

Ομβροὶς ἱερῶν παλαισμάτων, ρεῖθρα ἀσε-
βείας, προχοάς τε αἰθείας, ἐξήραναν οἱ
Ἀθλοφόροι, καὶ πηγὴν ἀνέβλυσαν ἰαμάτων, ρύ-
πον παθημάτων πλύνουσιν, καὶ πιστῶν καρ-
δίας, ἀρδεύουσιν πλουσίως.

Σύμμορφοι σεπτῶν παθημάτων, θείων πλη-
ρωταί, παραγγελμάτων, Ἀθλοφόροι, τῶν
Ἀσωμάτων συμπολῖται, πολιτογραφεῖσθαι νῦν,
ἐν τῇ ἄνω πόλει, Θεὸν δυσωπήσατε, τοὺς ὑμᾶς
τιμῶντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στάμνον σε χρυσῇ καὶ λυχνίαν, τράπεζαν
καὶ ράβδον, θεῖον ὄρος καὶ νεφέλην, πα-
λάτιον τοῦ Βασιλέως· καὶ θρόνον πυρίμορφον,
Θεοτόκε πάντες πιστοὶ ὀνομάζομεν, τὴν καὶ
μετὰ τόκον, παρθένον φυλαχθεῖσαν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τὸν ἐν φλογί.

Εν τῷ σταυρῷ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, κατερ-
γασάμενος ὁ Υἱός σου Παρθένε, κραυγάζει
προτρέπεται· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταπιεῖν ὁ ἐχθρὸς με πειράται, ταῖς ἀμαρ-
τίαις· ἀλλὰ σὺ Θεοτόκε, ἐξελοῦ καὶ ρύ-

σαι με, τῆς αὐτοῦ τυραννίδος, ὅπως σε δοξάζω, εἰς πᾶν τας τοὺς αἰῶνας.

Δεινὴ με νύξ συγκαλύπτει πταισμάτων, Παρ-
 θένε ἄχραντε, οὐ γὰρ ἔχω λαμπάδα, τὴν
 ψυχὴν μου φωτίζουσαν, εὐποιᾶς ἐλαίῳ· διὸ καὶ
 τῆς ἄνω, ἀπερρίφην πασταδός.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν νόμῳ, σκια καὶ γράμματι, τύπον
 • κατιδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ
 • τὴν μήτραν διανοίγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρω-
 • τότοκον Λόγον, Πατὴρ ἀνάρχου Υἱόν,
 • πρωτοτοκούμενον μητρὶ, ἀπειράνδρῳ, μεγα-
 • λύνωμεν.

Τροπάρια.

Γκρίω παγεῖς, ὁ πῆξας Ἰησοῦ ἐπ' ὕδενός πα-
 σαν γῆν, ἰλυῖ με παγέντα, ἀμαρτίας γνῶμη
 πονηρᾶ, ὡς ἀγαθός καὶ οἰκτίρμων, Χριστέ ἀ-
 νεῖλκυσας, καὶ δι' ἀτίμου θανάτου, Πολυέλεε
 ἐτίμησας.

Ωραίης Θεὸς ἀόρατος φύσει, σαρκὶ ὑφούμε-
 νος, ἐχθρῶν τῶν ἀοράτων, ὅπως ῥύση Κό-
 σμον ὁρατόν, καὶ οὐρανίους τοὺς καίτω, ἀποτε-
 λήσης Χριστέ. Δοξολογοῦμεν τὸ κράτος τῆς με-
 γίστης ἐξουσίας σου.

Μαρτυρικά.

Στρατὸς ἱερῶν Ἀγίων, ἀγία παρεμβολὴ ἐκ-
 λεκτῇ, Παραδείσος ἐν μέσῳ, ζωῆς ξύλον
 ἔχων τὸν Χριστόν, Θεοτερπὴς Ἐκκλησία, σύλ-
 λογος τίμιος, πανευκλεεῖς Ἀθλοφόροι, τοῦ Σω-
 τῆρος ἀνεδείχθητε.

Ημῶν τῶν ἐν γῇ ὑμῶν, μεμνημένων μέμνησθε
 Ἄγιοι, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότη, παρε-
 σῶτες νῦν περιφανῶς, καὶ ταῖς ἐκείθεν πλου-
 σίαις μαρμαρυγαῖς ἱερῶς, καταλαμπόμενοι, ὅ-
 πως, ὀφλημάτων λύσιν εὐρωμεν.

Σταυροθεοτοκίον.

Φωστήρες τὴν σὴν ὁρῶντες, Υἱέ μου, σταύ-
 ρωσιν ἔδυσαν, καὶ πῶς Ἑβραίων δῆμος,
 οὐ κατέδυσεν ὁ ἀπειθής, παραδὲς σε θανάτῳ,
 τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς; ἡ Θεοτόκος ἐβόα· ἦν
 ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον.

Χεῖρας ἐκυσίως ἀπλώσας, ἐν τῷ θείῳ Σταυ-
 ρῷ σου, τὴν ἐκταθεῖσαν ἐν Ἑδὲμ τῇ πα-
 ραβάσει, ἐν ξύλῳ χεῖρα ἰάσω τῇ Προπάτορος.

Ολὴν ταῖς δειναῖς ἀμαρτίαις, τὴν ψυχὴν με
 τρωθεῖσαν, καὶ ἀνίατον ἄλγος νενοση-
 κυῖαν, μοτώσει τῆς πρεσβείας σου, ταύτην
 ἰάσαι.

Χαῖρε ὁ τῆς δόξης Κυρίου, Θεὸς ἔμψυχος
 οἶκος· Χαῖρε ὄπλον νοητόν, τῆς μετανοίας·
 Χαῖρε πύλη, δι' ἧς ἀμαρτωλοὶ σωζόμεθα.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν. Σταυρώσιμα.

Σταυροφανῶς Μωϋσῆς ἐν τῷ ὄρει, χεῖρας
 ἐκτείνας πρὸς ὕψος, τὸν Ἀμαλήκ ἐτρο-
 ποῦτο· σὺ δὲ Σωτὴρ ταῖς παλάμας ἀπλώσας,
 ἐν τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐνηγκαλίσω με σώσας,
 τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἔδωκάς μοι ση-
 μείωσιν ζωῆς, ἀπὸ τόξου φυγεῖν τῶν ἐναντίων
 μου· διὰ τοῦτο Λόγε προσκυνῶ, τὸν Σταυρόν
 σου τὸν τίμιον.

Φθόνῳ τρυφῆς ἐκβέβλημαι, πτώμα πεσὼν
 χαλεπὸν, ἀλλ' οὐ παρείδες Δέσποτα· ἀ-
 ναλαβὼν δι' ἐμέ τὸ κατ' ἐμέ, σταυροῦσαι καὶ
 σώζεις με, εἰς δόξαν εἰσάγεις με· Λυτρωτά μου
 δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἀγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην, δεῦτε
 λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν· ὅτι θάετρον
 γενόμενοι, Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, τὸν τῆς νί-
 κης στέφανον παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, καὶ
 πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Μεγάλῃ τοῦ Σταυροῦ σου.

Δακρύων προχοαὶς κενοῦσα ἡ Πανάμωμος,
 ἐστέναζεν, ἐθρήνει, βοῶσα ἐκ βαθέων
 ψυχῆς· Φῶς γλυκύτατον, πῶς ἔδυσ Ἰησοῦ μου;
 ὁ κτίσας λόγῳ πάντα, πῶς νεκρὸς ἄφωνος ἐν
 σταυρῷ νῦν ὁράσαι;

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Αθετήσαντα Χριστέ, τὴν ἐντολήν σε, τὸν προ-
 πάτορα Ἀδάμ, τῇ Παραδείσου ἐξώρισας·
 τὸν δὲ Ληστὴν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν
 σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσώκισας κράζοντα· Μνήστη-
 τί μου Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καθαρῶν σε ἐν σταυρῷ, ἥλιος Κύριε, ἐσκό-
 τασε τὸ φῶς, πέτραι ἐσχίσθησαν Δέσπο-
 τα· γῆ ἐσαλεύθη πᾶσα· τὸ καταπέτασμα δὲ
 τοῦ ναοῦ διερρύγη, ἀδίκως πάσχοντα βλέψαν-
 τά σε Σωτὴρ, τὸν ἀκατανόητον.

Υπὲρ πάντων Ἰησοῦ, ἤχθης εἰς θάνατον,
 τῶν ζώντων ἡ ζωὴ, ὅπως τοῖς θείοις σου
 πάθεσι, τοὺς τῇ τοῦ ξύλου βρώσει, θανατωθέν-
 τας σώσης ὡς Θεός, Παραδείσου δείξας οἰκῆ-
 τoras· ὅθεν πίσει τὰ σά, πάθη μεγαλύνωμεν.

Μαρτυρικόν.

Τοῦ παθόντος δι' ἡμᾶς, καὶ τὰ ὀνειδῆ ἀφε-
 λόντος τῶν βρωτῶν, πάθη μιμνήμενοι Μάρ-

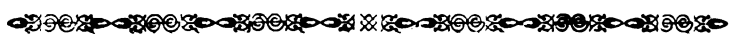
τυρες, διὰ πολλῶν βασιάνων, κατεπαλαίσατε τὸν δυσμενῆ, καὶ τῆς ἄνω δόξης ἐτύχετε· ὅθεν θεοπρεπῶς Ἅγιοι δοξάζεσθε.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, ὑμνήσωμεν πιστοί, ἐν ἀσυγχύτῳ Θεότητι, μίαν ἀρχὴν καὶ δόξαν, θεοπρεπῶς προσκυνῶντες καὶ σεπτῶς, ὀρθοδόξῳ πίστει καὶ κρᾶζοντες: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παῖθι φέροντα σαρκί, ἐβελουσίως καθορώσα ἐν σταυρῷ, τὸν σὸν Υἱὸν Παναμώμητε, διεδονήθης ὅλη, καὶ θρηνωδῶσα ἔκραζες Ἀγνή: Οἶμοι τέκνον ἐμόν! πῶς τέθνηκας, τοὺς θανόντας Σωτήρ, ζῶσαι βουλόμενος;

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος γ'.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Ναὸν με τοῦ σεπτοῦ σου Πνεύματος ἀπέργασαι, καθάρας τὰς κηλίδας, Χριστέ με τῶν πταισμάτων, καταγώγιον Δαιμόνων χρηματίζοντα νῦν· οὗς ἐξ ἐμοῦ ἔκβαλε, ὡς τοὺς μολύνοντας, πάλαι τὸ ἱερόν σου.

Ο θείων πάντας σῶσαι Κύριε ὡς εὖσπλαγχνος, ἀμαρτωλοὺς δικαίους, καὶ μή τινα ὀλέσθαι, αὐτὸς ποίησον ἕνα καὶ με τῶν σωζομένων, τὸν ἀμελῶς ζήσαντα, καὶ τὰ σὰ προσάγματα, παραβλέψαντα Λόγε.

Υπνώσας ἐν τῷ τάφῳ Χριστέ ὡς ἄνθρωπος, δυνάμει ἀηττήτῳ, ἀνέστης συνεγείρας, τῆς ἐν τοῖς μνημείοις κατοικοῦντας ἀπ' αἰῶνος· διὸ τοὺς κοιμηθέντας, πίσει ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς αἰώνιοις.

Ἔτερα τῆς Θεοτόκου, ὁμοία.

Ταῖς αὖραις τοῦ ἐχθροῦ ὡς κάλαμος ριπίζομαι, διηνεκῶς Παρθένε· ἀλλ' οἵκτειρον τὸν δοῦλόν σου, καὶ ταῖς τούτου καταιγίσιν μὴ εἰς τέλος, ἐάσης με κλονεῖσθαι, ἀλλὰ σφερέωσον, ἐν τῇ πίστει Κυρίου.

Ο κλύδων τῶν παθῶν συνέχων καὶ συμπνίγων με, διηνεκῶς ταραττει, τὴν ταπεινὴν ψυχὴν με, καὶ ὡθεῖ εἰς ἀπογνώσεως βυθόν με· ἀλλὰ τὴν ζάλην ταύτην, Ἀγνή μετὰβαλλε, εἰς βαθεῖαν γαλήνην.

Παρθένε, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα καθικέτευε, τὴν ποίμνην σου φυλάττειν, ἀλώθητον ἐκ πάσης, ἐπηρείας τοῦ ἀντικειμένου Διαβόλου.

καὶ ἐκπληροῦν ἅπαντας, αὐτοῦ τὸ θῆλημα, ἐν δυνάμει σου Κόρη.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θειανδρικόν σε Τόκον Πανσεβάσμιε; πείραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκί, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπὴν, ἢ φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἑκατέρας οὐσίας τὴν ιδιότητα σῶαν φυλάξαντα. Διὸ μητροπαύρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Ἀπόστιχα Μαρτυρικά.

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου Χριστέ ἡ δύναμις· ἐν μνήμασι γὰρ κεῖνται, καὶ πνεύματα διώκουσι, καὶ κατήργησαν ἐχθροῦ τὴν ἐξουσίαν, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, ἀγωνισάμενοι, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι Χριστοῦ καὶ Μάρτυρες, ἐδίδασκαν ὑμνεῖσθαι, Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ πεπλανημένα, καὶ κοινωνοὺς Ἀγγέλων ἐποίησαν, τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Οί Μάρτυρές σου Κύριε πίσει σπριχθέντες, ἐλπίδι βεβαιωθέντες, τῇ ἀγάπῃ τῆς Σταυροῦ σου ψυχικῶς ἐκωθέντες, τοῦ ἐχθροῦ τὴν τυραννίδα ὤλεσαν· καὶ τυχόντες τῶν στεφάνων, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα οὐχ ὑπάρχει μετὰ θάνατον· οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συνοδεύει ἡ δόξα· ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος, ταῦτα πάντα ἐξηφάνισε. Διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ βοηθώμεν: Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἐνθα πάντων ἐστὲν, εὐφρανομένων ἢ κατοικία ἐν σοί.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν γυναιξὶν ἀγία Θεοτόκε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, πρέσβευε ὃν ἔτεκες, Βασιλέα καὶ Θεόν, ἵνα σώσῃ ἡμᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Τ Ω Σ Α Β Β Α Τ Ω Π Ρ Ω Ι'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Μαρτυρικά.

Ἦχος γ'.

Τὴν ὡραιότητα.

Τῶν Ἀθλοφόρων σου, τὴν μνήμην Κύριε, ὑπερεφαιδρυνας, ὡς παντοδύναμος, ὅτι

ἐνίσχυσας αὐτοὺς, τὰ πάθη σου μιμήσασθαι· ἀνδρείως γὰρ ἐνίκησαν, τοῦ Βελιάρ τὴν δύναμιν, ὅθεν καὶ ἀπέλαβον, ἰαμάτων χαρίσματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, εἰρήνην παράσχου τῷ λαῷ σου.

Θωρακισάμενοι, τὴν πανοπλίαν Χριστοῦ, καὶ ἐνδυσάμενοι, ὅπλα τῆς Πίστεως, τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ, ἀθλητικῶς κατεβάλετε· προθύμως τῇ ἐλπίδι γὰρ, τῆς ζωῆς ὑπεμείνατε, πάσας τῶν Τυράννων, ἀπειλὰς τε καὶ μάστιγας· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξασθε, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ καρτερόφυχοι. Ἰδιόμελον.

Εκλάμπετε διὰ τῆς Πίσεως, ὑπέρλαμπροι φωστῆρες Ἅγιοι, τῶν ἀσθενούντων ἰατροί, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· τῶν Τυράννων γὰρ τὰς αἰκίσεις μὴ δειλανδρίσαντες, τῶν εἰδῶλων τὰς δυσφημίας κατηδαφίσατε, τρόπαιον ἔχοντες ἀήττητον, τὸν Σταυρὸν τῆς ἀληθείας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθέने· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἔτερα Καθίσματα, μετὰ τὸν Ἀμωμον.

Τὸ εὐψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκαίου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος· ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ σῶσαι τὸ ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Νεκρώσιμον. Τὴν ὠραιότητα.

Οτε τῷ λόγῳ σου, παρασησώμεθα, τῷ ἀδεκάστῳ σου, βήματι Κύριε, μὴ καταισχύνῃς τοὺς εἰς σέ, Σωτὴρ ἡμῶν πεπιστευκότας· πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπέσημεν· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων σου, Χριστέ, οὓς προσελάβῃ ἀνάπαυσον, ὡς μόνος ὑπάρχων πολυέλεος. Δόξα.

Εὐλῳ πεπτῶκαμεν, πικρῶς εἰς θάνατον, ξύλῳ τιμίῳ δέ, πάλιν ἀνέστημεν· διὰ σταυροῦ σου γὰρ Σωτὴρ, τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, καὶ τὴν ἀτελεύτητον, ζωὴν πᾶσιν ἐπήγασας· ἥς περ καταξίωσον, τοὺς πρὸς σέ ἐκδημήσαντας, οἰκέτας σου πιστοὺς Ἐλεῆμον, δωρούμενος αὐτοῖς τὴν Βασιλείαν σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν πολυτάραχον, τοῦ βίου κλυδωνα, τοὺς ἐκπεράσαντας, τῷ θείῳ νεύματι, καὶ με-

ταστάντας εὐσεβῶς, οἰκέτας σου Πανάμωμε, δέξαι, καὶ προσάγαγε, τῷ Κριτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν, τούτοις ἀπολύτρωσιν, παρασχεῖν ἱκετεύουσα· καὶ γὰρ ὡς τοῦ ποιήσαντος Μήτηρ, ἔχεις τὸ θέλειν καὶ τὸ δύνασθαι.

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους.

(Ποίημα Ἰωσήφ.)

Ἦχος γ'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**αυμαστός ἐνδόξως, ποιῶν τέρατα, σὺ εἶ
• ὁ Θεός, ὁ ἄβυσσον γεώσας, καὶ ἄρμα-
• τα καλύψας, καὶ λαὸν διασώσας, ἄδοντά
• σοι, ὡς Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Τροπάρια.

Μαρτυρίου κλέος σοφοί, εὗρατε πάντες Ἀθληταί, βασάνης πολυτρόπης ἐνεγκόντες γενναίως ὑπὲρ τῆς ἀληθείας· ὅθεν πίστει ὑμᾶς δοξάζομεν αἰεὶ.

Υπερτέραν σχόντες ζωὴν, ὤφθητε Προφῆται καὶ σοφοί, Κυρίου Ἱεράρχαι, τοῦ κενωθέντος Λόγου, ποιμάναντες ὁσίως, τοῦ Σωτῆρος τὴν ποίμνην σθένει θεικῷ.

Σταυρωθέντες Κόσμῳ σαρκὸς, Ὅσοι πάσας ἡδονὰς ἠρνήσασθε· καὶ σκεύη, τοῦ Πνεύματος δειχθέντες, τὰ πνεύματα πλάνης, θείῳ σθένει ἐξηφανίσατε σαφῶς.

Νεκρώσιμον.

Τοὺς ἐκ γῆς προστάξει τῇ σῇ, Κύριε, πίστει εὐσεβεῖ, Οἰκτίρμον μεταστάντας, ζωῆς ἀτελευτήτου, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, ἀξιώσας ἀνάπαυσον ὡς ἀγαθός.

Θεοτοκίον.

Ος Θεὸν τεκοῦσαν σαρκὶ, Πάναγνε γνώμη εὐσεβεῖ, τιμῶμέν σε ἀπαύστως, μετὰ σεμνῶν Γυναιῶν, ἀσκήσει λαμπруθέντων, καὶ ἀθλήσει καταβαλόντων τὸν ἐχθρόν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας, οὗ ἡ Ἀκροσιχίς:

• Τοῦτο τρίτον μέλισμα θνήσκουσιν νέμω. •

Τεμνομένην θάλασσαν.

Τῇ ταφῇ σου θάνατον θανατώσας, καὶ καθελὼν τοῦ Ἄδου τὴν τυραννίδα, οὐρανούς πρόδρομος ἡμῶν, ἀναπεφοίτηκας, Ἀθλοφόρων δῆμον συνανυψώσας· νῦν ταῖς ψυχαῖς ἀνάπαυσον, τῶν μεταστάντων Χριστέ.

Ο τοὺς θείους Μάρτυρας ἐνίσχύσας, καὶ δι' αὐτῶν τὴν πλάνην ἐξαφανίσας, ταῖς προσευχαῖς τούτων, ὡς Θεός, τοὺς τελευτήσαντας, τῆς παρὰ σοῦ Σωτὴρ ἀθανασίας, καὶ μακαρίας λήξεως, τυχεῖν ἀξίωσον.

Υπὲρ δούλων Δέσποτα τὸ σὸν αἷμα, σφαιγιασθεὶς ἐξέχεας ὡς οἰκτίρμων, τὴν ὀφει-

λὴν τὴν ὑπὲρ αὐτῶν, καταβαλόμενος· διὰ τοῦτο εὐσπλαγχνε σὲ αἰτοῦμεν, νῦν τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον, τῶν κοιμηθέντων Χριστέ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀγνὴν ὑμνήσωμεν Θεοτόκον, τὴν τὸν Θεὸν τεκοῦσαν, τὸν τῷ θανάτῳ, τῷ ἑαυτοῦ, θάνατον ἡμῖν ἀναμοχλεύσαντα, καὶ ζωὴν πηγάσαντα τὴν ἀγῆρω, καὶ δι' αἰῶνος μένουσαν μακαριότητα.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κτῆσαι καρπὸν
» εὐκλεῆ, εὐτεκνουμένη βόησον· Ἐξερεώ-
» θην διὰ σοῦ ὁ Θεός· οὐκ ἔστιν ἅγιος, οὐκ
» ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ρώμη Θεοῦ σθενούμενοι, Μάρτυρες ἔνδοξοι, ὀλεθροτόκον δύναμιν, τοῦ ἐν κακίᾳ δυνατοῦ δυσμενοῦς, τελείως ὠλέσατε, καὶ νίκης εἰλείφατε θείον σέφανον.

Οὓς τοὺς Ὁσίους Κύριε, δείξας ἐχθροῦ νικηταῖς, ταῖς αὐτῶν Ἰησοῦ παρακλήσεσιν, ἀγίασαν φῶτισον, καὶ σῶσον, τοὺς ἐν πίσει καὶ πόθῳ, ἀπαύτως ἀνυμνοῦντάς σε.

Σὺν τοῖς Προφήταις ἅπασιν, ἀνευφημήσωμεν, τοὺς τῶν Γυναίων θείους χορούς, τοὺς ἐν ἀσκήσει, καὶ ἐν ἀθλήσει διαλαμπύχοντας, καὶ τὸν πολυμήχανον ὄφιν πατήσαντας.

Νεκρώσιμον.

Οὓς ἐξ ἡμῶν μετέστησας, θεία βουλήσει Χριστέ, μετὰ Ἀγίων σύνταξον, τὰ ἐν τῷ βίῳ παραβλέψας αὐτῶν, Οἰκτίρμον ἐγκλήματα, πρεσβείαις δεόμεθα τῶν Ἀγίων σου.

Θεοτοκίον.

Οσσεσασμένοι Πάναγνε, σοῦ τῷ σεπτῷ τοκετῷ, τοῦ Γαβριὴλ βοῶμέν σοι πιστῶς, τὸ Χαῖρε, καὶ δεόμεθα· τῇ παρακλήσει σου, πταισμάτων ἄφεσιν πᾶσιν αἰτῆσαι.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων.

Ο διαπλάσας ἐκ γῆς με καὶ πρὸς τὴν γῆν, σφαρέντα τὸν δαίμονα, ἀναπλάσας λαμπρότερον, ταῖς ψυχὰς ἀνάπαυσον, τῶν κοιμηθέντων, πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων.

Τῶν Ἀθλοφόρων Μαρτύρων τοὺς αἰκισμούς, σφελώσεις καὶ μώλωπας, καὶ πληγὰς δυσωπούμενος, ταῖς ψυχὰς ἀνάπαυσον τῶν μεταστάντων, πρὸς σὲ τὸν πάντων Κτίστην.

Ρῦσαι γενένης πυρός τε καὶ ζοφερῶν, τῷ Ἄδου Φιλάνθρωπε, σκηνωμάτων, τοὺς δούλους σου, τοὺς ἐν πίσει Δέσποτα, κεκοιμημένους τῇ σῇ ἐλπίδι πάντας.

Θεοτοκίον.

Ιερωτέρα ὡς Μήτηρ τοῦ Πλαστοουργοῦ, τῆς Κτίσεως πέφνηας, τοῦ τὸν θάνατον λύσαντος, Θεοτόκε πάνσεμνε, καὶ ἀφθαρσίαν ἡμῖν δεδωρημένου.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸ κατάσκιον ὄρος, ὃ Ἀββακούμ προεώρα,
» τὴν ἄχραντόν σου μήτραν Ἀγνή·
» διὸ καὶ ἀνεκραύγαζεν· Ἀπὸ Θιμαῖν ἦξει ὁ
» Θεός, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους, κατασκήψας δασέος.

Τροπάρια.

Ιερεῖα κατὰ περ, προσανηνέχθητε πίσει, σφχ-γέντες ὡς περ ἄρνες σοφοί, Ἀμὲν τῷ ἐπὶ ξύλου ξαυροῦ, ἐπευδοκήσαντι Ἀθληταί, ἐθελουσίως ταθῆναι, ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων.

Σὺν Ὁσίοις τιμῶμεν, τοὺς εὐκλεεῖς Ἱεράρχας, φωστῆρας γεγονότας πιστῶν, παθῶν μὲν σκότος λύοντας, τῆς δὲ ἀχλύος ἐκκαθάραντας, καὶ πρὸς ἄδυτον ἐν πίσει, προσχωρήσαντας φέγγος.

Οραϊότητι λόγων, οἱ θρηγόροι Προφῆται, φαιδρύνουσι πιστῶν τὰς ψυχὰς· ἀγώνων ταῖς λαμπρότησι, καὶ τῶν θαυμαμάτων ἀνατολαῖς, καταυγαζοῦσι καρδίας, θεοφόροι Γυναῖκες.

Νεκρώσιμον.

Τοὺς τὸν βίον λιπόντας, ὑπερκοσμίου δόξης, μετόχους δεῖξον Ἀόγε Θεοῦ, πταισμάτων ἀπολύτρωσιν, τούτοις δωρούμενος Ἀγαθὲ, ὧν περ ἔπραξαν ἐν γνώσει, ἐπὶ γῆς καὶ ἀγνοίᾳ.

Θεοτοκίον.

Τῶν Μαρτύρων τὴν δόξαν, Ἱεραρχῶν καὶ Ὁσίων, τὸ θείον ἐγκαλλώπισμα, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Γυναίων σεμνολόγημα, ἀνυμνήσωμεν ἀξίως, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Ἔθου πρὸς ἡμᾶς.

Τάφον δι' ἡμᾶς, συμπαθῶς κατώκησας Δέσποτα· τάφους ὁ κενώσας ὡς Θεός, καὶ νικηφόρους δείξας τοὺς Μάρτυρας, ἐν τόποις ἀνέσεως, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου κατὰ τάξιν.

Ο τῶν Ἀθλητῶν, τοὺς σερροὺς ἀγῶνας καὶ μάστιγας, καὶ τῶν μελῶν ἀποκοπὰς, αἷς ὑπὲρ σοῦ ὑπέμειναν Δέσποτα, ἀσμένως δεξιόμενος, οὓς προσελάβου ῥῦσαι κολάσεως.

Νεύματι τῷ σῷ, τῆς ζωῆς ὃ ἔχων τὰ ταλάντα, τῆς ἀτελευτήτου σου ζωῆς, καὶ ἀκηράτου δόξης ἀξιώσον, οὓς πρὸς σὲ μετέστησας, τῆς ἀμαρτίας λύσας τὸ μεσότειχον.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀληθῶς, καὶ παρθένος ὠφθης Πανάμωμε, γέννησιν καὶ τόκον ἀληθῆ, τῇ παρθενίᾳ μόνῃ συνάψασα· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν τοῦ θανάτου λύσαντα τὴν δύναμιν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον Χριστέ, καταύγασσον ὡς Θεὸς τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, καὶ ὁδήγησον εἰς τὸν φόβον σου· διότι φῶς τὰ προσάγματά σου.

Τροπάρια.

Οἱ μώλωπες ὑμῶν καὶ αἱ πληγαὶ, ἐχθροῦ μὲν ὠφθησαν πληγαὶ ἀνίατοι, ταῖς ἡμῶν πληγὰς δὲ νῦν θεραπεύουσι, πάντων πιζῶν, Ἀθληταὶ Κυρίου.

Υμνήσωμεν Ὀσίων τὴν πληθύν, καὶ μακαρίσωμεν τοὺς Ἱεράρχας Χριστοῦ, καὶ τιμήσωμεν τοὺς Προφῆτας, νῦν, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν δυσωποῦντας.

Θεὸν τὸν σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, ποθοῦσαι πανευκλεεῖς Γυναῖκες, γνώμη εὐθεία ἐναθλήσασαι καὶ ἀσκήσασαι, τῆς Βασιλείας καταξιοῦνται.

Νεκρώσιμον.

Εν Παραδείσου Κύριε σκηναῖς, ἐν χώρᾳ ζώντων Χριστέ, ἐνθα σου λάμπει τὸ φῶς, κατασκήνωσον, οὓς μετέστησας, ἀπὸ τῆς γῆς, πιστοὺς σου οἰκέτας.

Θεοτοκίον.

Ε'κ σὺ Θεὸς σεσάρκωται Ἀγνή, καὶ ἀνωτέραν σε νῦν Ἀγγέλων ἀνέδειξε, ποιημάτων τε ὑπερέχουσαν, πάντων· διό σε ὑμνολογῶμεν.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Πρὸς σέ ὀρθρίζω.

Ε'ν ἐκκλησίᾳ, τῶν πρωτοτόκων Ἀγαθὲ, τοὺς ἐκδημήσαντας ἐξ ἡμῶν, πρεσβείαις, τῶν Ἀθλητῶν καὶ σεπτῶν Μαρτύρων, δικαίοις συναρίθμησον.

Λύτρον πταισμάτων, τὸ τῶν Μαρτύρων σου Χριστέ, παναγιώτατον αἷμα, νῦν προσδέχου, τῶν εὐσεβῶς κοιμηθέντων Σῶτερ, καὶ τοὺς διανάπαυσον.

Ιῥθυνον Λόγε, τῶν ἀπελθόντων ταῖς ψυχαῖς, εἰς τὸν αἰώνιον τόπον τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς ὑπέρ νοῦν τῶν Ἀγίων θείας, λαμπρότητος ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν Παρθένον, τὴν ὑπὲρ λόγον ἐν γαστρὶ, τὸν ἀπερίληπτον Λόγον συλλαβοῦσαν, τὸν τοῖς νεκροῖς τὴν ζωὴν διδόντα, ἀξίως μακαρίζομεν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Β**υθός μοι τῶν παθῶν ἐπανεστή, καὶ ζάλη ἐναντίων ἀνέμων· ἀλλὰ προφθάσας με σύ, σῶσον Σωτήρ, καὶ ῥῦσαι φθορᾶς, ὡς ἔσωσας τοῦ θνήσκοντος Προφήτην.

Τροπάρια.

Οἱ λύχνοι τῆς φρικτῆς φρυκτωρίας, οἱ ἄρνες τοῦ Ἀμνοῦ καὶ Ποιμένος, οἱ στρατιῶται Χριστοῦ, οἱ πανευκλεεῖς αὐτοῦ Ἀθληταί, τιμάσθωσαν ἱεραῖς μελωδίαις.

Υψώθη τῶν Ὀσίων ὁ δῆμος, ὑψώσας Θεὸν ἐν ταπεινώσει, καὶ ἐδοξάσθη πληθὺς Ἱεραρχῶν, ἐν ἔργοις αἰεὶ, δοξάσαντες τὴν ἀγίαν Τριάδα.

Θαυμαίων ἐπιδείξεις θείαις, καὶ πόνων καρτερία τελεία, τοὺς ἀνομοῦντας ἐχθροὺς, ὁ ἱερός Γυναίων χορὸς, κατέπληξεν ἱερῶς ἀριστεύσας.

Νεκρώσιμον.

Ε'ν πίστει οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, Ἀγίων συναρίθμησον δήμοις, καὶ τοῦ πιστοῦ Ἀβραάμ, τάξον Χριστέ, ἐν κόλποις Σωτήρ, δοξάζειν σου τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν.

Θεοτοκίον.

Μαρτύρων Προφητῶν τε ἀγίων, τῶν πάντων ἀπ' αἰῶνος Δικαίων, καύχημα σύ εἰ Ἀγνή· ὅθεν φωναῖς, σαφῶς ἱεραῖς, τιμῶμέν σε σὺν αὐτοῖς εἰς αἰῶνας.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς με.

Μετάβαλλε εἰς χαρὰν τῶν πίστει κεκοιμημένων, τὸν κοπετὸν, πρεσβείαις τῶν Ἀθλοφόρων, περιζωννὺς τέτους εὐσεβῶς, τὴν εὐφροσύνην Χριστέ, καὶ πρὸς φῶς τὸ σὸν, εὐθυνοῦν καὶ ἐφοδήγησον.

Α'νάπαυσον ὁ Θεὸς τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, Πατριαρχῶν ἐν κόλποις τοὺς μεταστάντας, ἐνθα τὸ φῶς λάμπει τὸ φαιδρὸν, τοῦ σοῦ προσώπου Χριστέ, παρορῶν αὐτῶν, ἅπαντα τὰ παραπτώματα.

Θαυμάστωσον ἐπὶ τοὺς ἐντεῦθεν ἀπηλλαγμένους, καὶ τῶν δεινῶν τοῦ βίου λελυτρωμένους, τὸ θαυμαστὸν ἔλεος Χριστέ, τῆς φιλανθρωπίας σου, καὶ χαρᾶς τῆς σῆς, ἔμπλησον καὶ ἰλαρότητος.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως καὶ φθορᾶς ἐρρύσω με καὶ θανάτου, τῷ παραδέξῳ τόκῳ σου Θεομήτορ· σύ γὰρ Ἀγνή τέτοκας ἡμῖν, ἀφθαρσίας πηγὴν, καὶ τῷ σῷ φωτί, Κόσμον ὅλον κατελάμπρυνας.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ, τὴν Τριάδα τυ-
• πώσαντες, τοῦ πυρὸς τὴν ἀπειλὴν κα-
• τεπάτησαν, καὶ ὑμνῶντες ἐβόων· Εὐλογητὸς
• εἷ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ισαίμενοι ἐν μέσῳ, τοῦ πυρὸς ἐδέξασθε, **Θ**είαν
ὁμίλουντες βασιάνοις, τὸν πολυμήχανον ἐχθρόν,
νεκρὸν εἰργάσασθε.

Οἱ **Θ**εοὶ Ἱεράρχαι, ὡς ὀλκάδα ἰθύναντες,
τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ ἀκαταπόντι-
στον ταύτην ἐτήρησαν, διεκφυγοῦσαν ἀβλαβῶς
πλάνης τὰ κύματα.

Νεκρώσαντες τὴν σάρκα, ἱεροῖς ἀγωνίσμα-
σιν, Ἀσκηταὶ τῆς ἀληθείας ἐκληρώσατε,
τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω, μετὰ ἀγίων Προφητῶν,
καὶ ἱερῶν Γυναικῶν.

Νεκρώσιμον.

Μὴ δείξης ὑπευθύνους, ἐν τῇ κρίσει τοὺς
δουλοὺς σου, οὓς μετέστησας πιστοὺς,
ἀλλὰ τάξον αὐτοὺς, ἐν ταῖς λαμπρότησι **Λ**όγε
ταῖς τῶν Ἀγίων καὶ ἡμᾶς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σε.

Θεοτοκίον.

Μαρτύρων καὶ Ὁσίων, Προφητῶν τε Πανά-
μωμε, Γυναικῶν καὶ πάντων τῶν Ἱεραρ-
χῶν, τῶν ἱερῶς βιωσάντων, σὺ εἷ τὸ κλέος ἀ-
ληθῶς· μεθ' ὧν τιμῶμέν σε.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Ὡς πάλαι τῆς εὐσεβεῖς.

Η πάντων ζωαρχικῇ, αἰτία καὶ δυνάμεις,
πονητικῇ **Λ**όγε τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐπηγγελ-
μένης τοῖς Μάρτυσι τρυφῆς, τὰς ψυχὰς ἀξίω-
σον τῶν μεταστάντων δούλων σου, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Σωμάτων μὲν ὡς φθαρτῶν, εὐτόνως ἠλόγη-
σαν, οἱ εὐκλεεῖς Μάρτυρες Χριστοῦ· νῦν
δὲ παρρησίᾳ πρεσβεύουσι πρὸς σέ· Τὰς ψυ-
χαῖς ἀνάπαυσον, τῶν κοιμηθέντων δούλων σου,
ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καλάμῳ τῷ τοῦ Σταυροῦ, ὑπέγραψας ἄφε-
σιν, ἀμαρτιῶν πᾶσι τοῖς πιστοῖς· ἥς νῦν
τὰς ψυχὰς, ὧν μετέστησας πρὸς σέ, μετασχεῖν
ἀξίωσον, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλοντας· Ὁ Θεὸς
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο **Λ**όγος ὁ τοῦ Πατρὸς, ὁ πάντα βουλήμα-
τι, δημιουργῶν φύσιν τῶν βροτῶν, τὴν
συγκεχωσμένην τοῖς πάθεσιν εὐρῶν, ὡς Θεὸς
ἀνέπλασεν. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς
τῆς κοιλίας σου.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως, ἐν ὑψίστοις
• δοξαζόμενον, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν,
• γῆ καὶ ὄρη καὶ βουνοὶ, καὶ βυθὸς καὶ πᾶν
• γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτὸν ὡς Κτίστην,
• καὶ **Λ**υτρωτὴν εὐλογεῖτε.

Τροπάρια.

Επιφοραῖς τῶν ἀλγηδόνων, καὶ τῶν πόνων
ἐπιδόσεις, περιστατούμενοι σφοδρῶς, οὐκ
ἠρνήσασθε τὴν ὄντως ζωὴν, Κυρίου Ἀθλοφόροι,
οὐδὲ γλυπτοῖς ἐνείματε, πονηρότατον σέβας.

Λύχνοι καθάπερ ἐν λυχνίᾳ, ἐπικείμενοι σε-
πτῶν ἀρετῶν, πᾶσαν αὐγάζετε τὴν γῆν,
ἅπαν σκότος ἐκδιώκοντες τῆς πλάνης, Ἀθλο-
φόροι ἱερευροὶ, τῶν ἐραυνῶν Νέων συμπολῖται.

Οἱ ἀξιεπαῖνοι Προφῆται, τῶν Ὁσίων ὁ κα-
τάλογος, τῶν Γυναικῶν ὁ ἱερὸς, ἀθλη-
σάντων **Θ**εῖος ὄμιλος, ὑμνεῖσθωσαν ἀξίως, ὑπὲρ
ἡμῶν πρεσβεύοντες, τῷ Χριστῷ καὶ Σωτῆρι.

Νεκρώσιμον.

Σὺ ἡ ζωὴ τῶν ζώντων Κύριε, οὓς ἐκ γῆς πε-
στῶς μετέστησας, μετὰ Ἀγίων ἐν φωτὶ,
τοῦ προσώπου σου ἀνάπαυσον, συγχώρησιν
πταισμάτων, διὰ πολλὴν παρέχων τούτοις, Κύ-
ριε εὐσπλαγχνίαν.

Θεοτοκίον.

Η πανύμνητος Παρθένος, Προφητῶν τὸ πε-
ριήχημα, Ἱεραρχῶν καὶ Ἀθλητῶν, καὶ
Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα, Γυναίκων τε ἀγίων ἡ
χαρμονή, ὑμνεῖσθω χρεωστικῶς εἰς αἰῶνας.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων. **Λ**ατρεύειν ζῶντι.

Υπάρχων ὁ **Θ**ησαυρὸς, τῆς ἀθανασίας σὺ
Ζωαρχικώτατε, τοῖς **Θ**νητοῖς ἀφθαρσίαν
κατήγγειλας, ἦν τοῖς σοῖς Μάρτυσι Χριστέ,
τοῖς εὐσεβῶς πίστει σοι βοῶσι δεδώρησαι· Εὐ-
λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σοφία πνευματικῇ, καὶ ὑπομονῇ τῶν ἔργων,
οἱ στερρότατοι Ἀθληταί, τῶν βασιάνων
καταπτύσαντες, ταῖς ψυχαῖς τῶν μεταστάν-
των παρὰ Χριστοῦ, ἄνεσιν αἰτοῦνται, κραυγάζ-
οντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον.

Ιλάσθητι Ἀγαθὲ, λόγῃ τῆς πλευρᾶς σου ῥή-
ξας τὸ χειρόγραφον, τῶν πρὸς σέ μεταστάν-
των, καὶ μεσότοιχον καθελὼν τὸ τῶν πταισμά-
των, ὑμνολογεῖν σε οὓς προσελάβου εὐδόκησον.
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νεφελὴν σε νοητὴν, τοῖς προκεκοιμηκόσι δι-
ψοῖ τῆς νεκρώσεως, ἕδωρ ζῶν τῆς ἀφέ-

σεως πηγάζουσιν, καὶ θνητοῖς ἀθανασίαν διηνεκῇ, πᾶσι τοῖς βοῶσι παρέχουσιν: Εὐλογοῦμεν εὐλογημένη Παρθένε τὸν Τόκον σου.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέν σε, ἐν τῇ βάλτῳ Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ. Δανιὴλ δέ σε εἶδεν, ὅρος ἀλατόμητον· ῥάβδον βλάστησας, Ἡσαΐας κέκραγε, τὴν ἐκ ρίζης Δαυὶδ.

Τροπάρια.

Ιερεῖα καθάπερ προσήχθητε, τῷ τυθέντι δι᾿ ἡμᾶς, καὶ τοὺς θεοὺς ναοὺς ἐπληρώσατε, τῶν Ἀγγέλων χαρμονῆς, Ἀθλοφόροι Κυρίου· διὸ ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν πάντας στηρίζατε, καὶ τῆς τοῦ ἐχθροῦ βλαβεράς πλάνης ῥύσασθε.

Ὡς φωστῆρες ζωῆς λόγον ἔχοντες, ἐφωτίσατε ψυχὰς, Ἱεράρχαι Χριστοῦ ἱερώτατοι, θείας δόξης κοινωνοί· ὡς τὸ πῦρ δεδεγμένοι, τοῦ Πνεύματος Ὅσιοι, πάθη ἐφλέξατε, καὶ τὴν τῶν Δαιμόνων πυρὰν ἠφανίσατε.

Σὺν Προφῆταις ἀγίοις τιμήσωμεν, τῶν Ὁσίων τὴν πληθύν, τῆς πρὸ νόμου ἐκλάμψαντας νόμῳ τε, πολιτεία καθαρά· Γυναικῶν τε ἀγίων, τοὺς χοροὺς αἰνέσωμεν καὶ ἐκβοήσωμεν: Κύριε, πρεσβείαις αὐτῶν, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Η ταφή σου Χριστέ καὶ Ἀνάστασις, πάντων γέγονε ζωὴ· διὰ τοῦτο τολμῶντες βοῶμέν σοι: Μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν, οὓς πῶς προσελάβου, δούλους σου ἀνάπαυσον, τούτων τὰ πταισμάτα, πάντα συγχωρῶν, ὡς Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Θεοτοκίον.

Φοβερὸς οὗτος τόπος ἐβόησεν, ὀπηνίκα Ἰακώβ, σοῦ τὸν τύπον ἐν κλίμακι ἔβλεψε, Θεοτόκε ἀψευδῶς, τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα, Ὁσίων τὸ καύχημα, Ἀγγέλων ἀγλαΐσμα, πάντων Προφητῶν, καὶ πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Τὴν ἐν βάλτῳ καὶ πυρί.

Νῦν ὡς μόνος ἀγαθός, καὶ φιλόανθρωπος Θεός, τοὺς μεταστάντας πρὸς σέ, τῶν Μαρτύρων ταῖς λιταῖς, ἐν χώρᾳ τῶν πραέων γῆς κατασκήνωσον, τὴν λύσιν τῶν πταισμάτων παρέχων, Ἐλεῆμον αὐτοῖς, διὰ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εν Ἀγίων σου σκηναῖς, ἐν τοῖς κόλποις Ἀβραάμ, οὓς προσελάβου Σωτὴρ, συναριθμήσον τοῖς σοῖς Δικαίοις, ἔνθα λάμπει τὸ φῶς,

τοῦ προσώπου σου, τὸ ἄχραντον καὶ θεῖον, καὶ μένει δι' αἰῶνος, ἡ ὄντως αἰδὶος ἀγαλλίασις.

Μακαρίας σου ζωῆς, αἰωνίων ἀγαθῶν, ἀκαταπαύστου τρυφῆς, εὐφροσύνης ἀληθῆς, ἀξιώσον τοὺς δούλους σου, οὓς μετέστησας βηλήσει ζωοδότα, ἐν τόπῳ τῷ τῆς χλόης, ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῆς ἀναπαύσεως.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἁγία Κιβωτός, μαρτυρίου τε Σκηνῇ, τὸν ζωοδότην Θεόν, ὑπεδέξω ἐν γαστρὶ, Παναμώμητε τὸν Κτίστην σου, τὴν ἀπόφασιν κατάρσας τῆς ἀρχαίας, καὶ νόμον τῷ θανάτου, ἰδίῳ θανάτῳ ἀναμοχλεύσαντα.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Μαρτυρικά.

Ἦχος γ'.

Βασιλέων καὶ τυράννων τὸν φόβον ἀπώσαντο, οἱ Χριστοῦ στρατιῶται, καὶ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως αὐτὸν ὠμολόγησαν, τὸν ἀπάντων Κύριον, Θεὸν καὶ Βασιλέα ἡμῶν, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἱ Δυνάμεις τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, ἐθαύμασαν τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους, ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, βασάνων κατεφρόνησαν, μιμηταὶ γενόμενοι, τῷ πάθει τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ λάμπετε, καὶ μετὰ θάνατον ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι· διὸ ἔχοντες παρρῆσιάν, Χριστὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Ανθρωποι, τί μάτην ταραττόμεθα; ὁ δρόμος βραχύς ἐστιν, ὃν τρέχομεν· καπνὸς ὑπάρχει ὁ βίος, αἵμις καὶ τέφρα καὶ κόνις, πρὸς ὀλίγον φαινόμενος, καὶ ταχέως ἀχρείουμένος· διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ βοηθώμεν: Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστίν, εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αγιοπρωτε σεμνῇ, ἐγκώμιον οὔσα τῶν οὐρανίων Ταγμάτων, Ἀποστόλων ὑμνωδία, Προφητῶν περιοχὴ, Δέσποινα πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

Ὅταν δέ ἐστίν· Ἀλληλουῖα, ψάλλομεν τὰ ἀνωτέρω Μαρτυρικά εἰς τοὺς Αἰνούς, Ἀπόστιχα δὲ τὰ παρόντα Νεκρώσιμα.

Τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ.

Δοξαζῶ τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι' ἧς ζωὴ δεδώρηται, καὶ τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὑμνοῦσι μόνε Πο-

λυέλεε· διὸ βοῶμέν σοι Χριστέ ὁ Θεός· Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν, εὐφραينوμένων ἢ κατοικία ἐν σοὶ, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω.

Ο μόνος ἐλεήμων καὶ εὐσπλαγχνος, ὁ ἔχων ἀκατάληπτον ἀγαθότητος πέλαγος, ὁ γινώσκων τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἣν ἐδημιούργησας, σὲ ἱκετεύομεν, Χριστέ ὁ Θεός· Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν, εὐφραينوμένων ἢ κατοικία ἐν σοὶ, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν.

Υπνώσας ἐν τῷ τάφῳ ὡς ἄνθρωπος, δυνάμει ἀηττήτῳ σου, ὡς Θεὸς ἐξανέστησας, τοὺς ἐν τάφοις ὑπνοῦντας, ἀσιγήτως ὕμνον σοὶ προσφέροντας· διὸ βοῶμέν σοι Χριστέ ὁ Θεός· τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν, εὐφραينوμένων ἢ κατοικία ἐν σοὶ, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λαμπάδα νοητὴν σε βραδάζουσιν, τὸ φέγγος τῆς Θεότητος, ῥμιλῆσαν παχύτητι, τῆς ἀνθρώπων οὐσίας Θεοτόκε, πάντες ἐπιστάμεθα. Τὸν σὸν δυσώπησον Υἱὸν καὶ Θεόν, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, αὐλίζεσθαι, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραينوμένων ἢ κατοικία Ἀγνή, δοξάζειν σὲ τὴν Πανάμωμον.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Αθετήσαντα Χριστέ, τὴν ἐντολήν σου, τὸν προπάτορα Ἀδάμ, τοῦ Παραδείσου ἐξώ-

ρισας· τὸν δὲ Ληστὴν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσώκισας κραζόντα· Μνήσθητί μου Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῷ πυρὶ τῶν αἰκισμῶν, προσομιλοῦντες, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, δρόσον οὐράνιον εὑρατε, ἐπαναψυχοῦσάν τε, καὶ δυναμοῦσαν φέρειν τῆς σαρκός, ταῖς ὁδύνας· ὅθεν κουφίζετε, πάντα πόνον αἰεί, ἀπὸ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εραρχαὶ ἱεροὶ, Προφῆται ἔνδοξοι, Ὀσίων ἡ πληθὺς, Γυναίων θείων ὁμήγυρις, ἐναθλησάντων πίστει, καὶ καθελόντων πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, ἑρανίῃ δόξης ἐπέτυχον· ὧν πρεσβείαις Σωτήρ, οἴκτειρον τοὺς δούλους σου.

Ενθα λάμπει σου τὸ φῶς, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν σου ὁ Θεός, ὅπου τρυφὴ ἡ ἀένναος, τοὺς ἐξ ἡμῶν ἐν πίσει, μετατεθέντας τάξον Ἰησοῦ, παρορῶν τὰ τούτων ἐγκλήματα, ἵνα σε ἐκτενῶς, Δέσποτα δοξάζωμεν.

Δόξα.

Τὴν προσώποις ἐν τρισὶ, προσκυνουμένην μίαν ἀναρχον πιστοὶ, θείαν Μονάδα δοξάζωμεν, ὅπως ἀξιωθῶμεν, ἀμχρτιῶν ἀφέσεως τυχεῖν, καὶ τῆς Βασιλείας τευχώμεθα, ἀνυμνοῦντες αὐτῆς, τὸ ἄπειρον ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φωτισμὸς καὶ ἰλασμὸς, ἐκ σοῦ ἐπέφανεν ὁ πάντων Λυτρωτὴς, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα· ὃν ἐκτενῶς δυσώπει, ἐν τῇ μελλούσῃ δίκη φοβερά, καταδίκης πάσης λυτρώσασθαι, Ἀχραντε τοὺς πιστῶς, πάντοτε ὑμνοῦντάς σε.

Ἔλος τοῦ Τρίτου Ἰηχοῦ.

Εἰ καὶ τρίτος σὺ, πλὴν πρὸς ἀνδρικοὺς πόνους

Σύνεγγυς εἰ πῶς, τοῦ προάρχοντος Τρίτε.

Ἀκομψος, ἀπλοῦς, ἀνδρικός πάνυ, Τρίτε,

Πέφνης ὄντως, καὶ σὲ τιμῶμεν Τρίτε.

Πλήθους κατάρχων, ἰσαρίθμου σοὶ Τρίτε,

Πλήθει προσήκεις προσφυῶς ἡρμοσμένῳ.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ Δ. ΠΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τὰ γ'. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, καὶ νῦν.

Θεοτοκίον τὸ Δογματικόν. Ἦχος δ'.

Α'σπόρως συνέλαβες, καὶ ἐκύησας ἀφράστως, τὸν καθελόντα δυνάστας ἀπὸ θρόνου, καὶ ὑψοῦντα ταπεινοὺς, καὶ ἐγείροντα κέρας πιστῶν αὐτοῦ, τοὺς δοξάζοντας Χριστοῦ, τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ταφὴν, καὶ τὴν ἐνδοξον Ἀνάστασιν· διό σε Θεοτόκε, τὴν πρόξενον τῶν τοσούτων ἀγαθῶν, ἀσιγήτοις ἐν ᾧδαῖς μακαρίζομεν, ὡς πρεσβεύουσαν αἰεὶ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Προσόμια, τῆς Θεοτόκου.

Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεῖς.

Ο' ἐξ ἀνάρχου Πατρὸς Υἱὸς ἀχρόνως, διασυγκατάβασιν καὶ σωτηρίαν βροτῶν, Θεὸς ὢν ἄνθρωπος γέγονεν, ἵνα παράσχη, τῷ Πρωτοπλάστῳ νῦν τὸν Παραδείσον, ἅμα καὶ τὴν ἅπασαν φύσιν λυτρώσῃται, ἐκ τῆς ἀπάτης τοῦ ὄφεως, καὶ τὴν εἰκόνα, πεσοῦσαν σώσῃ ὡς εὐδιαλλάκτος· ὅθεν Μητέρα ἀπειργάσατο, νυμφοτόκον Ἀγνὴν τὴν ἀμόλυντον, ἣν ὡς ἄγκυραν πάντες, τῶν ψυχῶν ἡμῶν κεκτήμεθα.

Στίχ. Ἀκουσον θυγατερ, καὶ ἴδε.

Σωματωθέντα τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων, ἔσχες ἐν τῇ μήτρᾳ σου Θεομακάριστε, ἀναμορφοῦντα τὸν ἄνθρωπον, τὸν πρὶν πεσόντα, τῇ παραβάσει διὰ τοῦ ὄφεως· Θεὸν γὰρ γεγέννηκας, σαρκὶ ἀφράστως ἡμῶν, καὶ τῆς φθορᾶς ἡλευθέρωσας, τὴν φύσιν πᾶσαν, παλαιωθείσαν διὰ τοῦ τόκου σου· διὸ ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν, σοῦ τὴν χάριν Παρθένε ἀνύμφευτε, δυσωποῦντες ῥυθῆναι, διὰ σοῦ πάσης κολάσεως.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Ινα σου πᾶσι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους, καὶ τῆς ἀγαθότητος ἀνακαλύψῃς ἡμῖν, τὸ ἀδιόριστον πέλαγος, τὰς ἀμαρτίας. τῶν οἰκετῶν σου πάσας ἐξάλειψον· ἔχεις γὰρ Πανάμωμε, ὡς Μήτηρ οὔσα Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν τῆς Κτίσεως, καὶ διεξάγεις, πάντα ὡς θέλεις τῇ δυναστείᾳ σου· καὶ γὰρ ἡ χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, τοῦ ἁγίου σαφῶς ἐνοικοῦσά σοι, συνεργεῖ σοι ἐν πᾶσιν, ἀεννάως Παμμακάριστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος δ'.

Ο' σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξολογούμενος Υἱὸς, ἐν ὑψίστοις ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, τὸν Πρωτόπλαστον ἀναπλάσαι βουλόμενος, ὅλον ἑαυτὸν ἐκένωσεν ἀφράγως ἐν μήτρᾳ σου, Θεοτόκε πανύμνητε· καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, ἐφώτισε πάντα τὸν Κόσμον Θεότητι, ῥυσάμενος εἰδωλομανίας· καὶ ἐν ἑαυτῷ θείωςας, εἰς οὐρανοὺς ἀνήγαγε τὸ ἀνθρώπινον, Χριστὸς ὁ Θεὸς καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ Ἀνασάσιμον Ἀπολυτίκιον, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος δ'.

Τὸν ζωοποιόν σου Σταυρὸν, ἀπαύτως προσκυνοῦντες Χριστέ ὁ Θεός, τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν· δι' αὐτῆς γὰρ ἀνέκαίνισας, τὴν καταφθαρεῖσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν Παντοδύναμε, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνοδόν, καθυπέδειξας ἡμῖν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς, τὸ ἐπιτίμιον ἔλυσας Σωτήρ, τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ ἐκούσιως προσηλωθεῖς· καὶ εἰς Ἄδου κατελθὼν δυνατὲ, τοῦ θανάτου τὰ δεσμά, ὡς Θεὸς διέ-

ρήξας· διὸ προσκυνοῦμεν τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες· Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε, καὶ τῷ σῷ θανάτῳ, τοῦ θανάτου τὸ βασίλειον ἔλυσας· γένος δὲ τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ φθορᾶς ἡλευθέρωσας, ζῶν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ Κόσμῳ δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὴν τοῦ Σωτῆρος τριήμερον ἔγερσιν· δι' ἧς ἐλυτρώθημεν τῶν τοῦ Ἄδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζῶν πάντες ἐλάβομεν κρίζοντες· Ὁ σταυρωθεὶς, καὶ ταφεὶς, καὶ ἀναστὰς, σῶσον ἡμᾶς τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Αγγελοι καὶ ἄνθρωποι Σωτήρ, τὴν σὴν ὑμνοῦσι τριήμερον ἔγερσιν· δι' ἧς κατηργήσθη τῆς Οἰκουμένης τὰ πέρατα, καὶ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, πάντες ἐλυτρώθημεν κρίζοντες· Ζωοποιεῖ παντοδύναμε Σωτήρ, σῶσον ἡμᾶς τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πύλας χαλκῆς συνέτριψας, καὶ μοχλοῦς συνέθλασας Χριστέ ὁ Θεός, καὶ γένος ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας· διὰ τοῦτο συμφώνως βοῶμεν· Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Κύριε ἡ ἐκ Πατρὸς σου γέννησις, ἄχρονος ὑπάρχει καὶ αἰδῖος· ἡ ἐκ Παρθένου σάρκωσις, ἄφραστος ἀνθρώποις καὶ ἀνερμήνευτος· καὶ ἡ εἰς Ἄδου κἀθοδος, φοβερὰ Διὰβολῳ, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ· θάνατον γὰρ πατήσας, τριήμερος ἀνέστης, ἀφθαρσίαν παρέχων ἀνθρώποις, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδὲν σὲ Θεοπάτωρ Προφήτης Δαυὶδ, μεγαλειᾶ σοι ποιήσαντι· Παρέστη ἡ βασιλίσσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσας εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἐαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὐρὼν, πρόβατον τοῖς ὥμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ θείῳ ματι ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ Δυναμέσι, καὶ σῶσῃ Θεοτόκε τὸν Κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων, τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἀπόστιχα Ἀναστασίμα. Ἦχος δ'.

Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ σταυρῷ, τὴν προγονικὴν ἡμῶν κατάραν ἐξήλειψας· καὶ κατελθὼν ἐν τῷ Ἄδῃ, τοὺς ἀπ' αἰῶνος δεσμίους ἡ-

λευθέρωσας, ἀφθαρσίαν δωρήμενος τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει· διὰ τοῦτο ὑμνοῦντες δοξάζομεν, τὴν ζωοποιὸν καὶ σωτήριόν σου ἔγερσιν.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Κρεμαίνεμος ἐπὶ ξύλου μόνε Δυνατέ, πᾶσαν Κτίσιν ἐσάλευσας· τεθεὶς ἐν τάφῳ δέ, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις ἀνέστησας, ἀφθαρσίαν καὶ ζῶν δωρήμενος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· διὸ ὑμνοῦντες δοξάζομεν, τὴν τριήμερόν σου ἔγερσιν.

Λαὸς παράνομος Χριστέ, σὲ προδοῦς τῷ Πιλάτῳ, σαυρωθῆναι κατεδίκησεν, ἀγνώμων περὶ τὸν εὐεργέτην φανείς· ἀλλ' ἐκὼν ὑπέμεινας ταφὴν, αὐτεξουσίως ἀνέστης τριήμερος, ὡς Θεὸς δωρούμενος ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ δακρύων Γυναῖκες, καταλαβοῦσαι τὸ μνῆμα σὲ ἐπεζήτησαν· μὴ εὐροῦσαι δέ, ὀλοφυρόμεναι, μετὰ κλαυθμοῦ βοῶσαι ἔλεγον· Οἴμοι! Σωτήρ ἡμῶν, Βασιλεῦ τῶν ἀπάντων, πῶς ἐκλάπης; ποῖος δὲ τόπος κατέχει τὸ ζωφόρον σῶμά σου; Ἀγγελος δὲ πρὸς αὐτὰς ἀπεκρίνατο· Μὴ κλαίετε φησὶν, ἀλλ' ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων ἡμῖν ἀγαλλίασιν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νεῦσον παρακλήτεσι σῶν οἰκετῶν Παναμίωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. Μὴ αἰσχυνῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλέμενοι· σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Τὸ παιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθεῖται αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἡγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΓ.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Κανὼν Τριαδικός, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Τέταρτος ὕμνος τῷ Θεῷ, Μητροφάνους.
Ὡδὴ α΄. Ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τριαδά Θεαρχικὴν δοξάζωμεν, ταῖς ὑποστά-
σεσι, μοναδικὴν δὲ φύσιν, τῶν τριῶν, συ-
ναῖδιον σύνθρονον, ἣν δυσωποῦντες λέγομεν:
Σῶσον τοὺς πίστει σε δοξάζοντας.

Εἵχρισθη ὑπὸ Πατρὸς τῷ Πνεύματι, ἀγαλ-
λιάσεως, Θεουργικῶς ἐλαίῳ ὁ Υἱός, ἐν ᾧ
σάρκωσιν εἴληφε, καὶ τῆς μιᾶς Θεότητος, τὸ
τρισυπόστατον ἐδίδαξε.

Τὸ κάλλος τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, Μονὰς
τρισηλίου, τὰ Σεραφίμ οὐ φέροντα ὄραν,
συγκαλύπτονται πτέρυξι, καὶ τρισαγίοις ἄσμα-
σιν, ἀκαταπαύστως σέ δοξάζουσι.

Θεοτοκίον.

Αφράδως τὸν Ποιητὴν γεγέννηκας, τῶν ὅλων
Πάναγνε, τῆς παλαιᾶς λυτρούμενον ἀράς,
τοὺς βροτοὺς καὶ θανάτου φθοράς, καὶ διὰ
σοῦ ἐπέγνωμεν, ἓνα Θεὸν τὸν τρισυπόστατον.

Ὡδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ρώμην ἐξ ὕψους, τοῖς ἀγίοις τὸ πρὶν Ἀπο-
στόλοις σου, ὡς ἀπέστειλας Χριστὲ, παρὰ
Πατρὸς τὸν Παρακλήτον, τὴν μίαν ἐνέφηνας
φύσιν τρισηλίον.

Τῷ Πατριάρχῃ, Ἀβραὰμ ὅτε ὥφθης ἐν σχή-
ματι, ἀνδρικῶς, τριττὴ Μονὰς, τὸ ἀπαράλ-
λακτον ἐδείξας, τῆς σῆς ἀγαθότητος καὶ κυ-
ριότητος.

Οἰ χαρακτῆρσιν, ἐν τρισὶν εἰς Θεὸς πιεζυόμε-
νος, ἀπερίγραπτος σαφῶς, ἀπερινόητος ἁ-
πασι, ῥῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐκ πάσης θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Στοιχειωθέντες, τοῦ Υἱοῦ σου σοφαῖς εἰσηγή-
σεσιν, ἐνικὴν καὶ τριλαμπῇ, τὴν Θεαρχίαν
δοξάζομεν, καὶ σέ μακαρίζομεν τὴν Ἀει-
πάρθενον.

Κάθισμα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρισηλίου ἄκτιστε, καὶ ὁμοούσιε, Μονὰς τρι-
συπόστατε, καὶ ἀκατάληπτε, τοὺς δού-
λους σου οἴκτειρον, σῶσον ἐκ τῶν κινδύνων, ὡς
Θεὸς ἐλεήμων· σέ γὰρ Κύριε μόνον, Λυτρωτὴν
καὶ Δεσπότην, κεκτῆμεθα βοῶντες: Γενεὴ ἡμῶν
ἴλεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλαῖς περιστάσεσι, καὶ συμφοραῖς τῶν
δεινῶν, Παρθένε κυκλούμενοι, καὶ πρὸς
ἀπόγνωσιν, αἰεὶ περιπίπτοντες, μόνην σε σωτη-
ρίαν, καὶ ἐλπίδα καὶ τεῖχος, ἔχομεν Θεοτόκε,
καὶ πρὸς σέ καταχρέως, ἐν πίστει καὶ νῦν ἀλ-
τοῦμεν: Σῶσον τοὺς δούλους σου.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ καθηήμενος ἐν δόξῃ.

Υπερῆσιον Τριάδα, ἐν μονάδι Θεότητος, καὶ
κυριαρχίαν, σὺν τοῖς Σεραφίμ σε δοξάζο-
μεν, ὡς ἀδιαίρετον φύσιν, ὡς ἀσύγχυτον, ὡς
ἰσορρόπον, δόξῃ Θεὸς ἀκατάληπτε.

Μεριστὴν οὕσαν ἀφράστως, τοῖς προσώποις
Θεότητα, καὶ ταυτιζομένην, ἅμα τῇ μιᾷ
κυριότητι, ἀπεριόριστον μόνην, ἀπερίγραπτον,
ἀνυμνουμένην σε, τὸν Ποιητὴν πάσης κτίσεως.

Νῆς ὁ ἀναρχὸς τὸν Λόγον, ἀπορρήτως γεγέννη-
κε, καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα, τὸ ἰσοσθενὲς ἐκ-
πεπόρευκε· καὶ διὰ τοῦτο Τριάδα ὁμοῦσιον, τὸν
Δεσπότην, τῶν ὅλων Θεὸν καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίον.

Οπτανόμενος τοῖς παλαί, τυπικῶς προκατήγ-
γειλε, τὴν ἐκ σὺ Παρθένε, σάρκωσιν ὁ Λό-
γος· ἀλλ' ὕψερρον, ἐπιφανεῖς τοῖς ἀνθρώποις κατ'
ἀλήθειαν, τρισυπόστατον, μίαν ἀρχὴν ἐφάνέρωσε.

Ὡδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Συνέντες ἐκ πίστεως, τῆς παντουργοῦ Θεό-
τητος, μίαν μὲν ἀπρόσιτον οὐσίαν, τρεῖς
δ' ὑποστάσεις, ζωαρχικὰς συμφυεῖς, σέβομεν
Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, συ-
ναῖδιον ὑπαρξιν.

Τὸ σέλας Τρισηλίου, τῆς οὐσιώδους αἴγλης
σου, λάμψον ἐνιαία μοι Θεότης, ἄκτιστε
φύσις, καὶ φωτουργαία πηγὴ, πάσης φωτοδό-
τιδος αὐγῆς, ἵνα κατοπτρίζωμαι, σοῦ τὸ κάλ-
λος τὸ ἄρρητον.

Ως μόνον ὑπάρχοντα, δημιουργὸν τοῦ σύμ-
παντος, καὶ συνεκτικὸν καὶ κυβερνήτην,
πάνσοφον ὄντως, καὶ τῆς ζωῆς χορηγόν, γνόν-
τες σε, βοῶμέν σοι πιστῶς: Δέσποτα τρισηλίου,
τοὺς ὕμνουχτάς σε φρούρησον.

Θεοτοκίον.

Θεῶσαι βουλόμενος, τὸν πρὶν φθαρέντα ἄν-
θρωπον, ὁ δὲ ἀγαθότητα Παρθένε, πλά-
σας καὶ δείξας, εἰκόνα θείας μορφῆς, ἄνθρω-
πος ἐγένετο ἐκ σοῦ, καὶ μίαν τρισαριθμόν,
Θεαρχίαν κατήγγειλεν.

Ὡδὴ ς΄. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ενέφηγεν, ὁ Πατὴρ ἐκλαλῶν τὴν υἱότητα,
καὶ τὸ Πνεῦμα, τῷ Χριστῷ βαπτισθέντι

ὁρώμενον· διὰ τοῦτο μίαν, καὶ τριττὴν Θεαρχίαν δοξάζομεν.

Ως εἶδές σε, τρισαγίαις φωναῖς ἀνυμνούμενον, Ἡσαΐας, ὑψηλῇ ἐπὶ θρόνον καθήμενον, τὴν τριττὴν ἐπέγνω, τῆς μιᾶς Θεαρχίας ὑπόστασιν.

Μετάρσιον, ὑψηλὲ Βασιλεῦ τρισυπόστατε, τὴν καρδίαν, καὶ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων ἀνάδειξον, ἵνα τῆς σῆς δόξης, θεωρῶμεν λαμπρῶς τὴν φαιδρότητα.

Θεοτοκίον.

Ηΐξισε, μορφωθῆναι σαφῶς τὸ ἡμέτερον, ἐκ Παρθένου, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὡς φιλάνθρωπος, καὶ τῆς θείας δόξης, κοινωνοὺς τοὺς ἀνθρώπους ἐποίησε.

Κάθισμα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρα ἀγέννητον, τὸν δὲ Υἱὸν γεννητὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρὸς, φρονούντες κηρύττομεν, ἀναρχὸν Βασιλείαν, καὶ Θεότητα μίαν, ἣν περ δοξολογοῦντες, ὁμοφρόνως βοῶμεν: Τριάς ὁμοούσιε, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν χρόνων ἐπέκεινα, καὶ πρὸ αἰώνων Θεόν, ἐν χρόνῳ ἐκύησας, ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, Θεάνθρωπον Ἀχραντε· ὅθεν σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, πάντες ὁμολογοῦντες, ἐκτενῶς σοι βοῶμεν: Τῆς δόξης τῆς αἰωνίᾳ πάντας ἀξιώσον.

Ῥδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ταῖς τεταγμέναις, ἐπουρανίους φύσεις καὶ νοεραῖς τάξεσι, ὀρθοδόξως πάντες οἱ γηγενεῖς, ἐκμιμούμενοι δοξάζομεν, μίαν Θεότητα, ἐν τρισὶν ἰσουργοῖς ὑποστάσεσι.

Δίς.

Ρῆσεις ἀγίων, Ὑποφητῶν σε πάλαι συμβολικῶς, ἕνα τῶν αἰώνων πάντων Δημιουργόν, προεδῆλωσαν ἀνέκφραστον, Θεόν καὶ Κύριον, Θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι.

Θεοτοκίον.

Ο κατ' οὐσίαν, ἀθεώρητος Λόγος καὶ Πανουργός, ὥφθης τοῖς ἀνθρώποις ἄνθρωπος ἐξ ἀγνῆς, Θεομήτορος, τὸν ἄνθρωπον ἀνακαλέμενος, πρὸς μετουσίαν τῆς Θεότητος.

Ῥδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Φῶς μοναρχικὸν καὶ τριλαμπές, ἕσια ἀναρχε, κάλλος ἀμήχανον, ἐν τῇ καρδίᾳ μου οἶκησον· καὶ ναὸν τῆς σῆς Θεότητος, φωτοειδῆ καὶ καθαρὸν, δεῖξόν με κράζοντα: Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δίς.

Απὸ τῶν ποικίλων με παθῶν, Τριάς ἀμέριστε, Μονὰς ἀσύγχυτε, καὶ τῆς ζωφώσεως

λύτρωσαι, τῶν πταισμάτων καὶ καταύγασον, μαρμαρυγαῖς σου θείαις, ἵνα φαντάζωμαι τὴν σὴν δόξαν, καὶ ἀνυμνῶ σε τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νοὺς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, καὶ Λόγος σύμμορφος, καὶ Πνεῦμα σύνθρονον, ἕσια δύναμις ὑπαρξίς, ὑπερουσίε ἀνέκφραστε, μεγαλουργε Τριάς Μονὰς, φέρει τὴν ποιήμνην σου, ταῖς πρεσβείαις, τῆς Θεοτόκου, ὡς φύσει φιλάνθρωπος.

Ῥδὴ θ'. Ἀπας γηγενής.

Ολὴν νῦν πρὸς σέ, κινῶ τὴν καρδίαν μου καὶ τὴν διάνοιαν, καὶ ταῖς διαθέσεις δέ, ψυχῆς ἀπάσας καὶ ταῖς τοῦ σώματος, τὸν πλαστοουργὸν καὶ ῥύστην μου, Μονάρχᾳ τρίφωτε, καὶ βοῶ σοι: Σῶσόν με τὸν θυλόν σου, πειρασμῶν ἐκ παντοίων καὶ θλίψεων.

Δίς.

Υψωσον ἡμῶν, καὶ νῦν καὶ διάνοιαν, πρὸς σέ τὸν Ὑψιστον, φώτισον ταῖς λάμπεσιν, ἀχράντοις, Πάτερ, Λόγε, Παράκλητε, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, τῆς δόξης Ἥλιε, φωτοκράτορ, πάντοτε δοξάζειν σε, τὸν μονάρχην Θεὸν τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Σῶσον τοὺς εἰς σέ, πιστεύοντας Κύριε, καὶ καταγγέλλοντας, ἀναρχὸν αἰδῖον οὐσίαν μίαν, τρία δὲ Πρόσωπα, Θεαρχικὰ καὶ σύμμορφα τῆς κυριότητος, καὶ τῆς θείας, δόξης σου ἀξιώσον, ταῖς λιταῖς τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος.

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α'. Στιχολ., Κάθισμ. Ἀναστάσιμα. Ἦχος δ'.

Αναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσταντο, λέγουσαι: Ἄρα ἐκλάπη, ὁ τῷ Ληστῇ ἀνοιξίας Παράδεισον; Ἄρα ἠγέρθη, ὁ καὶ πρὸ πάθους κηρύξας τὴν ἔγερσιν; Ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, τοῖς ἐν Ἀδὴ παρέχων ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.

Δόξα. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εκουσία σου βουλή, σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ, καὶ ἐν μνήματι καινῷ, ἄνθρωποι ἐδεντο θνητοί, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συνησάμενον· ὅθεν δεσμευθεὶς ὁ ἀλλότριος, θάνατος δεινῶς ἐσκυλεύετο, καὶ οἱ ἐν Ἀδὴ ἅπαντες ἐκραύγαζον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου: Χριστὸς ἀνέστη, ὁ ζωοδότης, μένων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πάσαν

ύετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ράβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήτωρ σου καὶ φυλάξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει παρθένος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Α'νέστης ὡς ἀθάνατος, ἀπὸ τοῦ Ἄδου Σωτήρ· συνήγειρας τὸν Κόσμον σου, τῇ Ἀναστάσει τῇ σῇ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔθραυσας ἐν ἰσχυϊ, τοῦ θανάτου τὸ κράτος· ἔδειξας Ἐλεῆμον, τὴν Ἀνάστασιν πᾶσι· διό σε καὶ δοξάζομεν, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ε'κ τῶν ἄνω κατελθὼν, τῶν ὑψωμάτων Γαβριήλ, καὶ τῇ πέτρᾳ προσελθὼν, ἔνθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, λευχειμονῶν ἀνεκραύγαζε ταῖς κλαιούσαις· Παύσασθε ὑμεῖς, τῆς θρηνώδους κραυγῆς, ἔχουσαι ἀεὶ, τὸ εὐσυμπάθητον· ὃν γὰρ ζητεῖτε κλαίουςαι, θαρσεῖτε, ὡς ἀληθῶς ἐξεγήγερται· διὸ βοᾶτε, τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν Ἀγνή, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτὸς, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ Προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν ὁ τρέφων, πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι; καὶ σέ ὡς ὄντως Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεὸς παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ε'κ νεότητος με πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ με. **Ο**ἱ μισθῶντες Σιών, αἰσχύνητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γὰρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Α'γίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μοναδί ἱεροκρυφίως.

Ἀντίφωνον Β'.

Ε'κείραξά σοι Κύριε, θερμῶς ἐκ βάθους ψυχῆς μου· Κάμοι γενέσθω, πρὸς ὑπακοὴν τὰ θεῖά σου ὦτα.

Ε'πὶ τὸν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τις κεντημένος, ὑψηλότερος ἐστὶ, πάντων τῶν λυπούντων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Α'γίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν Κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Ἀντίφωνον Γ'.

Η' καρδιά μου πρὸς σέ Λόγε ὑψωθήτω, καὶ οὐδὲν θέλξει με, τῶν τοῦ Κόσμου τερπνῶν, πρὸς χαμαιζηλίαν.

Ε'πὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἔχει τις στοργήν, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, θερμότερον φίλτρον χρεωστοῦμεν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Α'γίῳ Πνεύματι, θεωγνωσίας πλοῦτος, θεωρίας καὶ σοφίας· πάντα γὰρ ἐν τούτῳ τὰ πατρῶα δόγματα, ὁ Λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκείμενον.

Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.

Ἀνάσασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· τὸν Πεντηκοστὸν Ψαλμὸν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὅρα σελ. 6.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος δ'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**αλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἔχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σαυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Ἰροπάρια.

Υ'ψώθης, τὴν ἡμετέραν ἐκπτωσιν, ἐπανορθώμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος, πανολεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Ε'ν τάφῳ σωματικῶς, ἐν Ἀδῇ δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός· ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ Ἀηστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Α'σπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βυλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς Ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ Ἀπάτορα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Ὁ Εἰρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ι'άσω τὸ σύντριμμα, τῆς ἀνθρωπότητος Κυρίου, τῷ θείῳ σου αἵματι, ἀνασκευάσας αὐ-

τήν, καὶ συνέτριψας, δυνάστην ἐν ἰσχυρί, τὸν
πάλαι συντρίψαντα, σοῦ τὸ πλαστούργημα.

Νεκρῶν ἐξανάστασις, διὰ νεκρώσεως γέγονας· ἰσχύς γὰρ ἀφήρηται τῆς θανάτωσεως, ὁμιλήσασα, Ζωῇ τῇ αἰωνίῳ, τῷ πάντων δεσπόζοντι, σεσαρκωμένῳ Θεῷ.

Θεοτοκίον.

Ωραῖος ὑπέρτερος, τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, ὁ Θεὸς σου γέγονεν, οἶκος ὁ ἔμψυχος, ἡ ἐν μήτρᾳ σε, βαστάσασα Παρθένος, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ἧ ἡ Ἀκροστιχίς:
σὺν τοῖς Εἰρμοῖς.

• Τέταρτος ὕμνος τῇ πανευκλεεῖ Κόρῃ. •

Ὁ Εἰρμός. Τριστάτας κραταιούς.

Εσείσθησαν λαοί, ἐταράχθησαν ἔθνη, βασιλεῖται κραταιαὶ δὲ, ἐκλιναν Ἀγνὴ, ἐκ τοῦ φόβου τοῦ τόκου σου· ἦλθε γὰρ ὁ Βασιλεὺς μὴ, καὶ καθεῖλε τὸν τύραννον, καὶ τὸν Κόσμον φθορᾶς ἐλυτρώσατο.

Τὸ σκήνωμα αὐτοῦ, ὁ οἶκός ἐν ὑψίστοις, τοῖς βροτοῖς συγκαταβάς, ἡγίασε Χριστός, καὶ ἀσάλευτον ἔδειξε· μόνη γὰρ μετὰ τὸν τόκον παρθενίας κειμήλιον, ἡ τὸν Κτίστην τεκοῦσα διέμεινεν.

Ἠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ·
• **Ε**στὲ κράζουσα: Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
• καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοπτή καὶ ἀληθὴς ἄμπελος, ἐπὶ σταυροῦ κρέμαται, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Ως μέγας ὡς φοβερός, ὡς τὸ τοῦ Ἄδου καθελῶν φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἀφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγήγερται.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοὶ τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ιοῦ ἀναμέστους μοι ὁ ὄφης, ὁδόντας ἐνέπειρε Σωτήρ, οὓς παντοκράτορ Δέσποτα, ἥλοις χειρῶν σου ἔθλασας· ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, Ἀγίων πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Ωραῖος Φιλάνθρωπε βουλήσει, ἐν τάφῳ νεκρὸς ζωποιοῖς, καὶ πύλας ἀνεπέτασας, Ἄδου ταῖς ἀπ' αἰώνων ψυχαῖς· ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, Ἀγίων πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ανῆρτος ἄρουρα ὠράθης, τὸν στάχυν τεκοῦσα τῆς ζωῆς, τὸν πᾶσι τοῖς μετέχουσιν, ἀθανασίας πρόξενον, τὸν ἐν Ἀγίοις Ἄγιον, ἀγίως ἀναπαυόμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἀφ' ὕψους κατηῆλθες.

Ρύπτεται βροτῶν ἡ οὐσία, διὰ σοῦ ὁμιλήσασα, ἀσέκτω θείῳ πυρί, ὡς ἐγκρυφίας πάνανγος Παρθένε ἐξοπτηθεῖσα, τῷ καὶ σὲ ἀλώβητον διαφυλάξαντι.

Τίς αὕτη ἡ ὄντως πλησίον τοῦ Θεοῦ, ὡς ὑπερβάσας ἅπαντα, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα; Ἡ μόνη ἐν τῷ κάλλει τῆς παρθενίας, οἷα Μήτηρ λάμπουσα τοῦ Παντοκράτορος.

Ἠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
• σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
• ἔση ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα:
• Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ανελήλυθας τὰ πάθη μου θεραπεύσων, ἐπὶ σταυροῦ τῷ πάθει τῆς ἀχράντου σαρκὸς σου, ἣν ἐκὼν ἐφόρεσας· διό σοι κραυγάζομεν: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αναμαρτήτου ὁ θάνατος γεγευμένος, ζωοποιῶν τε σώματος τοῦ σου ἐπαξίως, Δέσποτα νενέκρωται· ἡμεῖς δὲ βοῶμέν σοι: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὡφθης παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίσει ἀδισάκτω κραυγάζομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Νενομοθετημένος ὢν Ἰσραὴλ, σὲ Χριστέ τὸν νομοθετήσαντα, Θεὸν οὐκ ἔγνων, ἀλλ' ὡς ἄνομον ξαυρῶ, παρανομῶν προσέπηξεν, ὁ νομοθεσίας ἀνάξιος.

Ητεθεωμένη σου Σῶτερ ψυχῇ, Ἄδου θησαυρὸς προνομεύσασα, ταῖς ἀπ' αἰῶνος, συνανέστησε ψυχὰς· τὸ ζωηφόρον σῶμα δὲ, πᾶσιν ἀφθαρσίαν ἐπήγαγε.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἀειπαρθενον καὶ ἀληθῆ, πάντες Θεοτόκον δοξάζομεν· ἣν προετύπου, τῷ θεόπτη Μωϋσῇ, ἀκαταφλέκτως Πάναγνε, βάτας τῷ πυρί ὁμιλήσασα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Συνανестράφη ἀνθρώποις, ὁραθεὶς ὁ Ἀράτος, ἐν μορφῇ ὑπάρχων, τῆς ἀκαταλήπτου Θεότητος· καὶ μορφωθείς ἐκ σοῦ Κόρη τὸ ἀλλότριον, τῆς εἰδότας σε, σῶζει ἀγνὴν Θεομήτορα.

Υπεδέξατο ἐν ὕλῃ, ἡ Παρθένο τὸν αὐτὸν, ἐν μεθέξει ὕλης, βρέφος ἐξ αὐτῆς χρηματίσαντα· ὅθεν ἐν δύο οὐσίαις εἰς γνωρίζεται, σαρκοφόρος Θεός, καὶ βροτὸς ὑπερούσιος.

Μετά τόκον σε παρθένον, ὁ παρθένον οἰκήσας σε, καὶ τεχθεὶς ἀσπόρως, Λόγος καὶ Θεὸς διεσώσατο, καὶ ἐν τῷ τίκτειν παρθένον διεφύλαξεν, ὡς Δεσπότης καὶ Δημιουργὸς πάσης Κτίσεως.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας·
• **Θ**ας· φῶς ἅγιον, ἐπιστρέφον ἐκ ζοφῶδους ἀγνοίας, τοὺς πίσει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τροπάρια.

Σὺ Κύριε πρὸς γῆν, συμπαθῶς κατελήλυθας·
σὺ ὑψώσας τὴν πεσοῦσαν, τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, ἐν ξύλῳ ἀναρτῶμενος.

Σὺ ἡράς μου Χριστέ, τῶν πταισμάτων τὸ ἐγκλημα·
σὺ ἔλυσας τὰς ὁδύνας, τοῦ θανάτου Οἰκτίρμον, τῇ θείᾳ Ἀναστάσει σου.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα·
σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε, κεκτήμεθα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἐξέση τὰ σύμπαντα.

Εδέξατο ὅλον σε, Ἄδης ὁ ἄφρων στόματι·
ξύλῳ γὰρ παγέντα σε ἀθρήσας, λέγῃ νυγέντα, ἄπνουν τὸν ζῶντα Θεόν, ψιλὸν ἐλογίσαστο βροτόν· ἔγνω πειραθεὶς δὲ σοῦ, τὴν ἰσχὺν τῆς Θεότητος.

Λυθέντα Φιλάνθρωπε, σοῦ τὸν ναὸν τοῦ σώματος, τάφος μερισάμενος· αἱ Ἄδης, ἄκοντες ἄμφω δίκας εἰσπράττονται, ὁ μὲν τῶν Ἀγίων σε ψυχὰς, σώματα δὲ ἕτερος, συνεκπέμπων Ἀθάνατε.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ νῦν πεπλήρωται, ἡ τοῦ Προφήτου πρόρρησις·
σὺ γὰρ Ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην βραβεύοντα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Νῦν ἀναστήσομαι.

Οἶκον τῆς δόξης σε, ὅρος Θεοῦ, ἅγιον Ἀγνή, νύμφην παστάδα, ναὸν ἀγιάσματος, ὁ

Υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ἐν σοὶ οἰκήσας, καὶ παράδεισον τρυφῆς. αἰδίου ἡμῖν εἰργάσατο.

Σάρκα ἐξ αἵματος παρθενικοῦ, εἴληφας Χριστέ, ἄσπορον ἄχραντον, καὶ ἐνυπόσατον, λογικὴν καὶ νοερὰν ἐμψυχωμένην, ἐνεργῇ θελητικῇ, αὐτοδέσποτον, καὶ αὐτεξούσιον.

Τύραννον φρόνημα παρθενικῇ, ἥσχυνε γαστήρ·
βρέφος ἀσπίδων γάρ, τρώγλην ψυχολέθρον ἐξηρεύνησε χειρὶ, καὶ ἀποσάτην, ἀλαζόνα καθελὼν, τῶν πιζῶν τοῖς ποσὶν ὑπέταξεν.

Ὡδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρη
• κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρέυσαντι αἵματι.

Τροπάρια.

Ανῆλθες, ἐν σαυρῷ θυναστεῖαν ζωσάμενος,
καὶ συμπλακείς τῷ τυράννῳ, ὡς Θεὸς ἐξ ὕψους κατέρραξας· τὸν Ἀδὰμ δὲ, ἀηττήτῳ παλάμῃ ἀνέστησας.

Ανέστης, ἐξασράπτων ὠραῖος ἐκ τάφου Χριστέ,
καὶ διεσκέδασας πάντας, τοὺς ἐχθροὺς τῇ θείᾳ σου δυναστείᾳ, καὶ τὰ πάντα, ὡς Θεὸς εὐφροσύνης ἐπλήρωσας.

Θεοτοκίον.

Ωσαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον!
ὅτι Παρθένο ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Διήνοιξε φάρυγγα ὁ Ἄδης, καὶ καταπέπρωκέ με,
καὶ ψυχὴν ἐπλάτυνεν ὁ ἄφρων· ἀλλ' ὁ Χριστὸς, καταβάς ἀνήγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλάνθρωπος.

Εἄλω ὁ θάνατος θανάτῳ· ὁ γὰρ θανὼν ἀνέστη,
ἀφθαρσίαν μοι δωρημένος· ἐμφανισθεὶς, Γυναιξὶ προσφθέγγεται, τὴν χαρὰν δὲ ὁ ἀθάνατος.

Θεοτοκίον.

Αΐετος Θεότητος χωρίον, ἡ καθαρά νηδὺς σου ἀναδέδεικται ὡς Θεοτόκε· ἡ ἀδεῶς, ἑρρανῶν τὰ Τάγματα, ἀτενίσαι οὐ δεδύνηνται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Πάλαι μὲν ἠπάτησεν ὁ ὄφις, καὶ ἐθανάτωσέ με,
διὰ τῆς προμήτορός μου Εὐας· νῦν δὲ Ἀγνή, διὰ σοῦ ὁ πλάσας με, ἐκ φθορᾶς ἀνεκαλέσατο.

Αβυσσὸς σε ἄβυσσον ἀρρήτως, τῆς εὐσπλαγχνίας Κόρη, ἐκλεκτὴν ἀνέδειξε θαυματῶν.

καὶ γὰρ ἐκ σοῦ, ἀσραπῇ Θεότητος, μαργαρίτης Χριστὸς ἔλαμψε.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο Ὁ Σωτὴρ καὶ ῥύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας Ἄδου συνέτριψε, καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀνασάντα ἐκ νεκρῶν Χριστὸν τὸν ζω-δότην, τριήμερον ἐκ τάφου, καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν Ἄδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐᾷ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς. Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταιὸς Θεὸς καὶ Δεσπότης ἀνέστη τριήμερος.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ
• Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον, ἢ τῇ
• φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον: Εὐλογη-
• μένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Τροπάρια.

Πρὸς ἀφθαρσίαν, ἢ ἀνθρωπότης ἀνακέκληται, θείῳ λουσαμένη αἵματι τοῦ Χριστοῦ, εὐχαρίστως ἀναμέλπουσα: Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ως ζωφόρος, ὡς Παραδείσου ὠραιότερος, ὄντως καὶ πασταδὸς πάσης βασιλικῆς, ἀναδέδεικται λαμπρότερος, Χριστὲ ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκηνώμα, Χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγαζουσιν: Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Εταπείνωσας ἐν ξύλῳ ἀναρτώμενος, ὄμμα μετέωρον, καὶ ἐπηρμένην ὄφρυν, εἰς γῆν καταβέβληκας, σώσας τὸν ἄνθρωπον, ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῇ δυνάμει σου τὸ κέρας ἡμῶν ὑψωσον, τῶν λατρευόντων σοι, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, καὶ Ἄδου κενώσας πρὶν, τὸν πολυάνθρωπον, πλοῦτον Δέσποτα· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδικόν.

Ρήσεσι θείαις ἐπόμενοι, δοξάζομεν μίαν Θεότητα, ὡς ἐν λαμπάσι τρισὶν, ἀσύγχυτον

ἄτμητον αἴγλην· ἀνέσπερον, τὴν φωτίζουσαν πᾶσαν τὴν Κτίσιν ψάλλουσιν: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Ελκειμε πρὸς ὑμνωδίαν, πόθου τοῦ παρθενικοῦ, τὸ πῦρ τὸ ἐγκάρδιον, βοᾷν τῇ Μητρὶ καὶ Παρθένῳ: Εὐλογημένη Κύριος, μετὰ σοῦ τῶν Δυνάμεων.

Υπερτέρα τῶν κτισμάτων, ὥφθης ὡς τὸν Ποιητὴν, τεκῆσα καὶ Κύριον· διό σοι βοᾷ Θεοτόκε: Εὐλογημένη Κύριος, μετὰ σοῦ τῶν Δυνάμεων.

Τριαδικόν.

Κυριότητά σε μίαν, σέβων ἐν ἁγιασμοῖς, τρισὶν ἀδιαίρετον ὑμῶν, τρισυπόστατε Φύσις, Εὐλογημένη κράζων σοι, ἡ τὸ πᾶν διίδνουςα.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δαντὴλ, λεόντων χάσρα-
• τα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν
• ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβεῖες
• ἔρασταί, Παῖδες κραυγαζόντες: Εὐλογεῖτε,
• πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Χεῖρας ἐκπετάσας ἐν σταυρῷ, τὰ ἔθνη ἅπαντα ἐπισυνήγαγες, καὶ μίαν ἔδειξας Δέσποτα, Ἐκκλησίαν ἀνυμνοῦσάν σε, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, συμφώνως ψάλλουσιν: Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λευχείμων ὠράθη γυναιξὶ, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς Ἀναστάσεως, καταστραπτόμενος Ἀγγελος: Τί τὸν ζῶντα ἐν τῷ τάφῳ βοῶν, ἐπιζητεῖτε ὡς θνητόν; ὄντως ἡγέρθη Χριστὸς, ὃ βοῶμεν: Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένη ἄχραντε, Μητὴρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδικαίτημα Πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία θεόνυμφε.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Παῖδας εὐαγεῖς.

Τὴν ἀδικὸν βλέπουσα σφαγὴν σου, ἡ Κτίσις κατηφῶσα ἐπ' ὠδύρετο· γῆς ταρασσομένης γὰρ, ζόφον ὡς ἱμάτιον, μελεμβαφὲς ὁ ἥλιος περιβαλλετο· ἡμεῖς δὲ σε ἀπαύστως ὑμνεῖμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο συγκαταβάς μοι μέχρις Ἄδου, καὶ πᾶσιν ὁδοποιήσας τὴν ἀνάστασιν, αὐθις ἀναβέ-

βηκας, ἄρας με ἐπ' ὤμων σου, καὶ τῷ Πατρὶ προσήγαγες· ὅθεν κραυγάζω σοι: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Νοῦν πρῶτον καὶ αἷτιον ἀπάντων, Πατέρα μόνον ἀναίτιον δοξάζομεν, Λόγον τε τὸν ἀναρχον, Πνεῦμα τὸ Παράκλητον, ἓνα Θεὸν καὶ Κύριον, καὶ Ποιητὴν τοῦ παντός, Τριάδα συμφυὴ προσκυνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Εκ πλευρᾶς τοῦ Ἀδάμ πλαστουργήσας σε, ἐκ τῆς σῆς παρθενίας σεσάρκωται, ὁ τῶν ἀπάντων Κύριος, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν: Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εν σκηνῇ Ἀβραάμ ἐθεάσατο, τὸ ἐν σοὶ Θεοτόκε μυστήριον· τὸν γὰρ Υἱόν σου ἄσαρκον, ὑπεδέξατο μέλπων: Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ισαριθμούς Τριάδος διέσωσε, τὸ τῆς σῆς παρθενίας προχάραγμα· ἐν γὰρ παρθένοις σώμασι, κατεπάτουν τὴν φλόγα, Κόρη βοῶντες: Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡδὴ 9'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Λ**ίθος ἀχειρότητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
- » **σ**υ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστός συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ολον με ἀνείληφας ὅλος, ἐν συναφείᾳ ἀσυγχύτῳ, ὅλω μοι διδούς ὁ Θεός μου, τὴν σωτηρίαν διὰ τοῦ πάθους σου· ὃ ἐν σταυρῷ ὑπέμεινας, σωματικῶς δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Οἱ σοὶ Μαθηταὶ καθορῶντες, ἀνεωγμένον σε τὸν τάφον, καὶ τὰς θεοφόρους σινδόνας, κεκνωμένας τῇ Ἀναστάσει, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἔλεγον: Ὡς ἐγὼ ἐγὼ γέρται ὁ Κύριος!

Τριαδικόν.

Μονάδα μὲν θείας οὐσίας, ἀλλ' ὑποστάσεων Τριάδα, πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνοῦμεν, ἐν ἀσυνγύτοις ταῖς ὑποστάσεσιν, ἰσοσθενῇ ὁμότιμον, ἣν εὐσεβοῦντες μεγαλύνομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἄπας γηγενής.

Δὼ τῆς Ἑδέμ, ἐρπύσας ὁ ὄφις με, εἶπεν αἰχμαλωτον· πρὸς τὴν τοῦ Κρανίου δέ, κρατίστην πέτραν τοῦτον ἠδάφισεν, ὁ παντοκράτωρ Κύριος, καθάπερ νήπιον· τῆς τρυφῆς

δὲ, αὐθις μοι τὴν εἴσοδον, διὰ ξύλου Σταυροῦ ἀνεπέτασεν.

Εθου κραταιὰ, ἐχθροῦ ὀχυρώματα, νῦν εἰς ἐρήμωσιν· τῇ παναλκυστῇ δέ, χειρὶ τὸν πλοῦτον τούτου διήρπασας, ἐκ κενεῶνων Ἄδου με συναναστήσας Χριστέ, καὶ τὸν πάλαι, ἄμετρα καυχώμενον, ὡς γελοῖον παιζόμενον ἔδειξας.

Γοῦ τοῦ πτωχοῦ, λαοῦ σου τὴν κίκωσιν, ἐπισκεψόμενος· τῇ συμπαθελῇ δέ, καὶ κραταιᾷ σου χειρὶ δυνάμωσον, τὸν σταυροφόρον Ἀνάκτα κατὰ βλασφημῶν ἐχθρῶν, ἐξελέσθαι, σοῦ τὴν περιούσιον, κληρουχίαν Χριστέ ὡς φιλάθρωπος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Κρυπτόν θείον.

Ορῶμεν ὡς κρινόν σε, τῇ αἰουργίδι, βεβαμμένην Ἀχραντε, τοῦ θείου Πνεύματος, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ ἐκλάμπουσας, καὶ εὐδίας πληροῦσας, τοὺς σὲ γνησίως μεγαλύνοντας.

Ρευστὴν προσλαβόμενος, βροτεῖαν φύσιν, ἐκ τῆς σῆς Πανάμωμε, γαστρός ὁ Ἀφθαρτος, ἐν ἑαυτῷ ἀνέδειξεν, ἄρρευσον δι' εὐσπλαγχνίαν· διὸ σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ηπάντων δεσπόζουσα, τῶν ποιημάτων, τῷ λαῷ σου δώρησαι, τὰ νίκης τρόπαια, τὸν δυσμενῇ τεθεῖσα ὑπόσπονδον τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἵνα σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος δ'.

Οσταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, παντοδύναμε Κύριε, δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Εν τῷ σταυρῷ σου Χριστέ, τῆς ἀρχαίας κατάρτας ἠλευθέρωσας ἡμᾶς, καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σου, τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα, Διάβολον κατήργησας· ἐν δὲ τῇ ἐγέρσει σου, χαρὰς τὰ πάντα ἐπλήρωσας· διὸ βοῶμέν σοι: Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστέ Σωτὴρ, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῇ ἀμαρτίᾳ, ἐκτείνας τὴν χεῖρά σου, φιλάθρωπε Κύριε, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἀγίων σου.

Τῶν Πατρικῶν σου κόλπων, μὴ χωριθεῖς μονογενὲς Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἡλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλανθρωπίαν, ἄνθρωπος γεγόμενος ἀτρέπτως, καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπέμεινας σαρκί, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι· ἀναστὰς δὲ ἐκ

νεκρῶν, ἀθανασίαν παρέσχες τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Ἔτερα Στιχηρά Ἀνατολικά.

Θάνατον κατεδέξω σαρκί, ἡμῖν ἀθανασίαν πραγματευσάμενος Σωτήρ· καὶ ἐν τάφῳ ὤκησας, ἵνα ἡμᾶς τοῦ Ἄδου ἐλευθερώσης, συναναστήσας ἑαυτῷ, παθῶν μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀναστὰς ὡς Θεός· διὰ τοῦτο βοῶμεν: Δόξα σοι ζωοδότα Κύριε, μόνε φιλόνητο.

Πέτραι ἐσχίσθησαν Σωτήρ, ὅτε ἐν τῷ Κρη- νίῳ ὁ σταυρός σου ἐπάγη· ἐφριξαν Ἄδου πυλῶροι, ὅτε ἐν τῷ μνημείῳ ὡς θνήσκων κατε- τέθης· καὶ γὰρ τοῦ θανάτου καταργήσας τὴν ἰσχὺν, τοῖς τεθνεῶσι πᾶσιν ἀφθαρσίαν παρέ- σχές, τῇ Ἀναστάσει σου Σωτήρ. Ζωοδότα Κύριε δόξα σοι.

Ε'πεθύμησαν Γυναῖκες, ἰδεῖν σου τὴν Ἀνά- στασιν, Χριστέ ὁ Θεός· ἦλθε προλαβοῦ- σα Μαρία ἡ Μαγδαληνή, εὔρε τὸν λίθον ἀπο- κυλισθέντα τοῦ μνήματος, καὶ τὸν Ἄγγελον καθεζόμενον καὶ λέγοντα: Τί ζητεῖτε τὸν ζῶν- τα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη ὡς Θεός, ἵνα σώσῃ τὰ σύμπαντα.

Ποῦ ἐσιν Ἰησοῦς, ὃν ἐλογίσασθε φυλάττειν; εἶπατε Ἰουδαῖοι· ποῦ ἐσιν, ὃν ἐθήκατε ἐν τῷ μνήματι, τὸν λίθον σφραγίσαντες; δότε τὸν νεκρὸν, αἱ τὴν ζωὴν ἀρνησάμενοι· δότε τὸν τα- φέντα, ἢ πιβεύσατε τῷ ἀναστάντι· καὶ ὑμεῖς σιγήσητε τοῦ Κυρίου τὴν ἔγερσιν, αἱ λίθοι κε- κράζονται, μάλιστα ὁ ἀποκυλισθεὶς ἐκ τοῦ μνή- ματος. Μέγα σου τὸ ἔλεος! μέγα τὸ μυστήριον τῆς αἰκονομίας σου! Σωτήρ ἡμῶν δόξα σοι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἄδὰμ, Παραδείσου γέγονεν ἄ- αικος, διὰ ξύλου δὲ σταυροῦ, ὁ Ληστής Παραδείσον ὤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ παιήσαντος, ὁ δὲ συσταυ- ρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί μου βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Οὕψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ τοῦ θανά- του λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεός, τὸ κατ' ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε, Λη- στοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ ἡμῖν παράσχου μόνε Φιλόνητο, τὰς πίστει λατρεύουσι, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ βοῶσί σοι: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ σταυρῷ τῇ λόγχῃ διέρρηξας· καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκεῖσε τύραννον ἔδωκας, ῥυσάμενος ἅπαν- τας, ἐκ δεσμῶν τοῦ Ἄδου τῇ Ἀναστάσει σου· δι' ἧς ἐφωτίσθημεν, φιλόνητο Κύριε, καὶ βοῶμέν σοι: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Οσταυρωθεὶς καὶ ἀναστὰς, ὡς δυνατὸς ἐκ τάφου τριήμερος, καὶ τὸν πρωτόπλαστον Ἀδὰμ, ἐξαναστήσας μόνε Ἀθάνατε, καὶ εἰς μετάνοιαν, ἐπιστρέψαι Κύριε καταξίωσον, ἐξ ὅλης καρδίας μου, καὶ ἐν θερμῇ τῇ πίστει αἰεὶ κραυγάζειν σοι: Μνήσθητί μου Σωτήρ ἐν τῇ Βα- σιλείᾳ σου.

Δι' ἡμᾶς ὁ ἀπαθής, παθητὸς ἐγένετο ἄνθρω- πος, καὶ ἐκουσίως ἐν σταυρῷ, προσηλω- θεὶς ἡμᾶς συνανέστη· διὸ καὶ δοξάζομεν, σὺν τῷ Σταυρῷ τὸ Πάθος καὶ τὴν Ἀνάστασιν, δι' ὧν ἀνεπλάσθημεν, δι' ὧν καὶ σωζόμεθα ἀνακραζόν- τες: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ τὸ τοῦ Ἄ- δου κράτος σκυλεύσαντα, καὶ ὁραθέντα γυναιξί, Μυροφόροις λέγοντα, Χαίρετε, πιστοὶ δυσωπήσωμεν, ἐκ φθορᾶς λυτρώσασθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, κραυγάζοντες πάντα, Ληστοῦ τοῦ εὐγνώμονος τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν: Μνή- σθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα πάν- τες τὸ ἅγιον, ὁμοφρόνως οἱ πιστοὶ, δοξο- λογεῖν ἀξίως εὐξώμεθα, Μονάδα Θεότητος, ἐν τρισὶν ὑπάρχουσιν ὑποστάσεσιν, ἀσύγχυτον μένουσαν, ἀπλὴν ἀδιείρητον καὶ ἀπρόσιτον, δι' ἧς ἐκλυτρεύμεθα τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα σου Χριστέ, τὴν ἐν σαρκὶ ἀσπό- ρως τεκοῦσάν σε, καὶ παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον μείναςαν ἀφθαρτον, αὐτὴν σοι προσάγομεν, εἰς πρεσβείαν Δέσποτα πολυέλεε, πταισμάτων συγχώρησιν, δώρησαι πάντοτε ταῖς βοῶσί σοι: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Τῇ Κυριακῇ Ἑσπερας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρά προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος γ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Δεῦρο ταλαινα πρόσπεσον, τῷ Θεῷ ἐν θερ- μότητι, τῶν δακρύων κρᾶζουσα, τὸ Ἠ- μάρτηκα· ψυχὴ παμβέβηλε ἔλεων, τὸν Κριτὴν ἀπέργασαι, πρὸ τοῦ τέλους καὶ αὐτῷ, ἐκ καρ-

δίας ἀνάκραξον: Μὴ ἀπώσῃ μου, στεναγμούς
ὁ Θεός μου, μὴ παρόψῃ, συντριβὴν μου τῆς καρ-
δίας, ὧς πολυεύσπλαγχνε Κύριε.

Εν νυκτὶ καὶ ἡμέρα τε, ὁ ἐχθρὸς ὁ παμ-
πόνηρος, πολεμῶν οὐ παύεται δελεάσαι
με, καὶ πρὸς ἀπώλειαν ἔλκει με, κακίας πρὸς
βάραθρα· ἀλλ' ὡς μόνος ἀγαθός, τῆς αὐτοῦ
τυραννίδος με, ἀπολύτρωσαι, καὶ παντοίας ἀ-
νάγκης, Ἰησοῦ μου, ὑπεράγαθε καὶ σῶσον, ἐκ
πολυτρόπων κολάσεων.

Οἰκητήριον γέγονα, λογισμῶν τῶν θλιβόν-
των με, καὶ ἀλλοτριούντων με ἐκ σοῦ
Δέσποτα· τὰς ἐντολάς σου ἠθέτησα, ποιεῖν σου
τὸ θέλημα, οὐκ ἠθέλησα ποτέ· ἀλλ' εὐδόκησον
Κύριε, ἐνοικῆσαί μοι, διὰ πλῆθος ἐλέους, καὶ
διδάξαι, τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὡς ἀγαθός
καὶ φιλόανθρωπος.

Τῶν Ἀσωμάτων ὅμοια.

Σοῦ τῆς θείας ἐλλάμπews, δεκτικὰ καταγώ-
για, καὶ δοχεῖα πάνσεπτα, κατεσκευά-
σας, τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, καὶ θεῖα
συστήματα, σοῦ τῆς δόξης θεωροῦς, παραστά-
τας τοῦ θρόνου σου, τοὺς τὸν λόγον σου, δυνα-
τῶς ἐν ἰσχύϊ ἐκτελοῦντας, καὶ συντόνως ἐκ-
πληροῦντας, τὰς ἐντολάς σου φιλόανθρωπε.

Α'γαθότητος πέλαγος, ἀναφαίνειν βουλόμε-
νος, ἀγαθὸς ὢν Ἄναρχε, πρῶτον ἐκτίσας,
παντοδυναμῶ σου νεύματι, καὶ θεῖῳ προσταγ-
ματι, τῶν Ἀγγέλων τοὺς χοροὺς, καὶ Δυναμέων
τάγματα· ὄντως ἔδει γάρ, τὸ καλὸν ἐκχυθῆ-
ναι καὶ ὁδεῦσαι, καὶ ὡς πλείονα γενέσθαι, τὰ
σὰ δωρήματα Δέσποτα.

Σεραφίμ ἑξαπτέρυγα, Χερουβίμ πολυόμμα-
τα, ἐπηρμένοι θρόνοι τε, περιέπουσι, τῆς
φωτουργοῦ σου ἐλλάμπews, ἀμέσως μετέχοντες,
Κυριότητες Ἀρχαί, Ἐξουσίαι Ἀρχάγγελοι καὶ
οἱ Ἄγγελοι, καὶ Δυναμίεις αἱ θεῖαι τὴν σὴν
δόξαν, Παντοκράτορ εὐφημοῦντες, ὑπὲρ ἡμῶν
δυσωποῦσί σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ος πρεσβεῖαν ἀκοίμητον, καὶ παράκλησιν
ἔμμονον, κεκτημένη Πάναγνε, πρὸς τὸν
Κύριον, τοὺς πειρασμούς κατακοίμισον, τὰ κύ-
ματα πράυνον, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ ἐν
θλίψει ὑπάρχουσιν, τὴν καρδίαν μου, παρα-
κάλεσον Κόρη δυσωπῶ σε, καὶ χαρίτωσον τὸν
νοῦν μου, ὅπως ἀξίως δοξάξω σε.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ηθελον δάκρυσιν ἐξαλείψαι, τῶν ἐμῶν πται-
σμάτων Κύριε τὸ χειρόγραφον, καὶ τὸ ὑπό-

λοιπον τῆς ζωῆς μου, διὰ μετανοίας εὐαρεστῇ-
σαι σοι· ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς ἀπατά με, καὶ πολεμεῖ
τὴν ψυχὴν μου· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλω-
μαι, σῶσόν με.

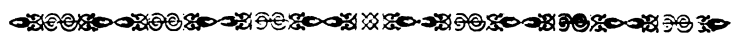
Τὺς χειμαζόμενος καὶ προστρέχων, τῷ λι-
μένι τούτῳ οὐ διασώζεται; ἢ τίς ὁδυνώ-
μενος καὶ προσπίπτων, τῷ ἱατρῷ τούτῳ οὐ
θεραπεύεται; Δημιουργέ τῶν ἀπάντων, καὶ
Ἰατρέ τῶν νοσούντων, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος
ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Ο ἐνδοξαζόμενος ἐν ταῖς μνείαις τῶν Ἀγίων
σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπού-
μενος, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε φωτὸς Νεφέλη· χαῖρε Λυχνία φωτει-
νή· χαῖρε Στάμνε ἡ τοῦ Μάννα· χαῖρε ἡ
Ρ'άβδος Ἀαρών· χαῖρε Βάτε ἀφλεκτε· χαῖρε
Λαμπάς· χαῖρε Θρόνε· χαῖρε Ὁρος ἅγιον· χαῖ-
ρε Παραδεδεισε· χαῖρε θεία Τράπεζα· χαῖρε Πύ-
λη μυστική· χαῖρε πάντων ἐλπίς.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ἦχος δ'.

Τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἐπίσκεψαι Κύριε,
τὴν ἐν ἀμαρτίαις τὸν βίον ὅλον δαπανή-
σασαν· ὃν τρόπον τὴν πόρνην, δεῖξαι καὶ
καὶ σῶσόν με.

Διαπλέων τὸ πέλαγος τῆς παρούσης ζωῆς,
ἐνθυμοῦμαι τὴν ἄβυσσον τῶν πολλῶν μου
κακῶν· καὶ μὴ ἔχων τὸν κυβερνήτην λογισμὸν,
τὴν τοῦ Πέτρου σοι προσφθέγγομαι φωνήν·
Σῶσόν με Χριστέ ὁ Θεός, σῶσόν με ὡς φιλόαν-
θρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φοβερόν τὸ μυστήριον, καὶ τὸ θαῦμα πα-
ράδοξον· πῶς ἡ Παρθένος σὲ τὸν Κτίστην
τῶν ἀπάντων ἐθάστασε, καὶ μετὰ τόκον πάλ-
ιν σώα καὶ παρθένος διέμεινεν! Ὁ τεχθεὶς ἐξ
αὐτῆς τὴν Πίστιν στήριξον, τὰ ἔθνη πράυνον,
καὶ τὸν Κόσμον εἰρήνευσον ὁ Θεός, ὡς φιλόαν-
θρωπος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺ συνεισέλθωμεν, εἰς τὸν νυμφῶνα Χρι-
στοῦ, καὶ πάντες ἀκούσωμεν, τῆς μακα-

ρίας φωνῆς, αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν: Δεῦτε οἱ ἀγαπῶντες, τὴν οὐράνιον δόξαν, μέτοχοι γεγόνότες, τῶν φρονίμων παρθένων, φαιδρύνετε ταῖς λαμπαδάς ὑμῶν, διὰ τῆς πίσεως.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Αναλόγισαι ψυχὴ, πῶς παραστῶμεν τῷ Κριτῇ· ἐν τῇ ὥρᾳ τῇ φρικτῇ, τίθενται θρόνοι φοβεροί, καὶ τῶν ἀνθρώπων αἱ πράξεις διελέγχονται· τότε ὁ Κριτὴς ἀδυσώπητος· πρὸ βήματος γὰρ πῦρ προπορεύεται, ὥσπερ ἀγρία θάλασσα σὺν ἡχῷ, κατακαλύπτει τοὺς πταίσαντας. Ἀναλογίζου ταῦτα ψυχὴ μου, καὶ τὰ ἔργα σου εὐθυνον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ηκυρίως καὶ ἀληθῶς Θεοτόκος πρεσβεύουσα, ὡς Μήτηρ ἐν παρρήσίᾳ τῷ Υἱῷ σου, καὶ Θεῷ ἡμῶν, διαφυλάξον ποιμνὴν, ἐξαιρέτως τῇ σκέπῃ σου προστρέχουσαν, πρὸς σέ καταφεύγουσαν τὸν λιμένα, τὸ τεῖχος, τὴν μόνην προστασίαν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Αὐλοῖς ἐν στόμασι, Τριάς ὑπέρβее, ἀπαύστως ὑμνοῦσί σε, τῶν Ἀσωμάτων χοροί, καὶ φόβῳ παρίστανται, Ἄγιος, ἐκβοῶντες, Τρισυπόστατε Φύσις. Ἐλέησον γοῦν χειρῶν σου τῶν οἰκείων τὸ πλάσμα, αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, μόνε φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικόν.

Σήμερον τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων παραγέγονε, ταῖς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίσαι, καὶ τὴν Οἰκουμένην τῇ χάριτι φαιδρύναι· δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπαύμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, τῇ περιβεβλημένη τὴν πίσιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἄμετρον παρθενίαν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριὴλ, προσέφερεν οὐρανόθεν τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὸ χαῖρε: Χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κανὼν Κατανυκτικός, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Σῶσόν με Σῶτερ, ὡς τὸν Ἀσωτον πάλαι. Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ριστάτας κραταιοὺς, ὃ τεχθεῖς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερὲς, καταπόντισον δέομαι· ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπιτίκιον ἄσω μελωδήμα.

Τροπάρια.

Σωτὴρ μου Ἰησοῦ, ὁ τὸν Ἀσωτον σῶσας, ὁ τῆς Πόρνης τὸν κλαυθμὸν, δεξάμενός ποτε, ὁ Τελώνην σενάξαντα, νεύματί σου δικαιοῦσας, ἀναρίθμητα πταίσαντα, ἐπιστρέφοντα δέξαι, καὶ σῶσόν με.

Ως ὕλην δαπανᾷ, τὴν ψυχὴν μου κακίας, ἡ πυρὰ, καὶ τῆς φλογός, ὑπέκκαυμα ποιεῖ, τῆς μελλούσης Φιλάνθρωπε· σθέσον ταύτην δροσισμῷ σου, τοῦ ἐλέους Μακρόθυμε, μετανοίας παρέχων μοι δάκρυα.

Μαρτυρικά.

Συνέσεως πολλῆς, ὁ χορὸς πεπλησμένος, τῶν ἁγίων Ἀθλητῶν, ἀσύνητον βουλήν, καὶ ἀλλόκοτον φρόνημα, πάντων τῶν παρανομούντων, νηφαλέως ἐξέκλινε, καὶ τῶν θείων βραβείων ἐπέτυχε.

Οἱ Κόσμου τὰ τερπνὰ, παρωσάμενοι πάντα, ὑπερκόσμιον ζωὴν, εἰλήφατε σοφοί, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· πάσης οὖν με τῆς τοῦ Κόσμου, ἐκλυτρώσασθε σχέσεως, τὸν γνησίως ὑμᾶς μακαρίζοντα.

Θεοτοκίον.

Υπέρφωτε λαμπαῖς, τοῦ Ἥλιου τῆς δόξης, τῆς ψυχῆς μου τὸν πυρσὸν, σθεννύμενον αἰεὶ, ῥαθυμίᾳ, προσάναψον, θείων ἔργων τῷ ἐλαίῳ, Παναγία ἐπάρδουσα, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

« Ὡδὴ τετάρτη τῶν Ἀσωμάτων νόων. »

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Ως νόες καθαροί, τῷ μεγάλῳ καὶ πρώτῳ, παριστάμενοι Νοῖ, καὶ θείας ἀστραπῆς, ἐμπιπλάμενοι Ἄγγελοι, ἀγγλῆ με τῇ ὑμετέρᾳ, καταυγάσατε μέλποντα, τὸν παναίτιον Λόγον πανένδοξοι.

Δὶ ὅλου πρὸς Θεόν, νενευκότες τῷ πόθῳ, καὶ ταῖς θείαις καλλοναῖς, μορφούμενοι αἰεὶ, ὧ Ἀρχάγγελοι ἐνδοξοί, στάσεσι παναρμονίοις περιέπετε, κρίζοντες ἐπινίκιον ὕμνον τῷ Κτίσαντι.

Θεοτοκίον.

Η μόνη ἐν γαστρὶ, δεξαμένη τὸν Λόγον, ὃν Ἀγγέλων στρατιαί, δοξάζουσιν αἰεὶ, τὴν ψυχὴν μου καταύγασον, λύουσα τῆς ἀμαρτίας, τὴν ζοφώδη κακόνοιαν, καὶ φωτίζουσα γνώσει τοῦ Πνεύματος.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**φ' ὕψους κατήλθες, βουλήσει ἐπὶ γῆς, ὁ ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ταπεινὴν

• ἀνύψωσας ἐξ Ἄδου κατωτάτου, φύσιν βρο-
• τείαν· οὐ γὰρ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Φιλάν-
• θρωπε.

Τροπάρια.

Νυκτί με τοῦ βίου, τὸ σκότος τῶν παθῶν
κατέλαβε Χριστέ ὁ Θεός· φῶς οὖν τυ-
χάνων ἄδυτον, ἀκτίσι μετανοίας με καταυγά-
σας, σῶσόν με Φιλάνθρωπε, ἵνα δοξάζω σε.

Μερίδος με δεῖξον, Χριστέ τῶν ἐκλεκτῶν,
τῆς ἐναντίας μοίρας Σωτῆρ, ἀποχωρίσας
δάκρυσι, καὶ ἐλεημοσύνη κεκαθαρμένον, ὅπως
καταχρέως σε δοξάζω πάντοτε.

Μαρτυρικά.

Εβάφησαν ὄντως, τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, οἱ πό-
δες, καὶ ὀξύτερον, πρὸς οὐρανὸν ἐβάδι-
σαν, μετὰ τῆς ἀμαρτίας τὴν γῆν λιπόντες, Μάρ-
τυρες ἐφάμιλλοι, θείων Δυναμέων.

Στρεβλούμενον σῶμα, ὑμῶν τοῖς αἰκισμοῖς,
ἐλύετο Χριστοῦ Ἀθληταί, ψυχῆς δὲ ἐκρα-
τύνετο, ὁ τόνος τῇ ἀγάπῃ προσδεδεμένος, ἀλύ-
τως τοῦ Κτίσαντος, πάντα βουλήματι.

Θεοτρικίον.

Μαρία Κυρία, ὡς οὐσα τοῦ παντός, τὸν Κύ-
ριον γεννήσασα, κυριευθέντα πάθεσι τὸν
νοῦν μου, καὶ κακία μελανωθέντα, ἐλεύθερον
ποίησον, καὶ καταλάμπρυνον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ταῖς ὑπερκοσμίαις, ὁ ὑμνούμενος χορεΐαις,
τὰς τάξεις τούτων Χριστέ, καὶ τὰ τῶν
πιστῶν συστήματα, μιμεῖσθαι θεοφρόνως ποίη-
σον Λόγε· οὐ γὰρ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Φι-
λάνθρωπε.

Εῤωτος θερμοῦ συντονία, ὀρεκτῶν, προσο-
μιλοῦντες πρώτη πηγῇ, λειτουργικῶς πα-
ρίστασθε, ὑμνοῦντες ἀσιγήτως μίαν ὑσίαν, Θεό-
τητος ἀναρχον, θεοὶ Ἀρχάγγελοι.

Θεοτοκίον.

Τῆς Εὐας τὴν παλαι κατάραν, περιφανῶς
διέλυσας, τὸν Χριστὸν κυοφοροῦσα, Μήτηρ
ἀγνή, τὸν πάντας στεφανοῦντα ταῖς εὐλογίαις·
οὐ γὰρ ἔστιν Ἀχραντε, πλήν σου βοήθεια.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεό-
• τητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς
• ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηρατῷ παλάμῃ, καὶ διέ-
• σωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ
• δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Ος Κριτὴ δικαιοτάτῳ, νῦν προσπίπτω σοι
Κύριε· κατακεκριμένον, καὶ κατεγνώ-

σμένον με οἴκτειρον, καὶ τῆς δικαίας σου ῥῦσαι
ἀποφάσεως, καὶ τῆς στάσεως, τῶν ἐκλεκτῶν
καταξίωσον.

Τὸν λησταῖς περιπεσόντα, ἀνημέροις Φιλάν-
θρωπε, τὸν τραυματισθέντα, ἴασαι Χριστέ,
ἐπιχέων μοι, τῆς μετανοίας τὸν οἶνον καὶ τὸ
ἔλαιον, καὶ ἐνδύων με, καταξολὴν τὴν σωτήριον.

Μαρτυρικά.

Ενεδύσασθε ἐξ ὕψους, σωτηρίῃ ἰμάτιον, ἐν τῇ
ἀπεικδύσει, σώματος πανεύφημοι Μάρτυ-
τες, καὶ τὸν ἐκδύσαντα πρώην τοὺς Προπά-
τορας, ἐγυμνώσατε, ἄπνην νεκρὸν ἐργασάμενοι.

Ρήτορεῦντες ἀνέμων, κατενώπιον Μάρτυ-
ρες, τοῦ Θεοῦ τὸν λόγον, γνώσει εὐσεβείας
κοσμούμενοι, σοφοὺς καὶ ῥήτορας πάντας, κα-
τησχύνατε, ἀσεβοῦντας, καὶ τὸν δυσμενῆ θά-
νατώσαντες.

Θεοτοκίον.

Επὶ σὲ καθάπερ ὄμβρος, τῆς σοφίας ἡ ἄβυσ-
σος, Ἰησοῦς κατῆλθε, μόνην καθαρὰν σε εὐ-
ράμενος, Θεογεννητορ Παρθένε, καὶ κατέκαυσεν,
ἀμαρτίας, χειμάρρους δεινούς θεία χάριτι.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ακαταλήπτῳ δυνάμει, ἐκ μὴ ὄντων παρή-
γαγες, οὐρανίους Νόας, Λόγε τοῦ Θεοῦ
ὑπερούσιε, καὶ τῇ ἀρρήτῳ σου δόξῃ κατεκαίλ-
λυνας, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ
δυνάμει σου.

Ρύθμιζόμεναι τῶν ἄνω, αἱ Δυνάμεις τοῦ
Πνεύματος, ταῖς ἡνίαις τούτῃ, καὶ θείαις
αὐγαῖς πυρσευόμεναι, ἀμεταπτώτους τὰς τά-
ξεις ἐκκληρώσαντο, μίαν σέβουσαι, πάντων ἀρ-
χὴν καὶ Θεότητα.

Τοῦ προσώπου σου τὸ κάλλος, τὸ ὥραϊον
θεάσασθαι, καταξιωθεῖσαι, αἱ λειτουργι-
καὶ σου λαμπρότητες, καὶ τὰς ἐκείθεν ἐμφά-
σεις εἰσδεχόμεναι, σοὶ κραυγάζουσι· Δόξα Χρι-
στὲ τῇ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

ΗΒασίλισσα Παρθένος, διαchrύσω στολί-
σματι, ὥραϊζομένη, Ὑῖῳ Βασιλεῖ νῦν πα-
ρίσταται, ἡ ἀσυγκρίτως Ἀγγέλους ὑπερέχου-
σα, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ ду-
νάμει σου.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ν**ῦν ἀναστήσομαι, προφητικῶς ἔφη ὁ Θεός,
• νῦν δοξασθήσομαι, νῦν ὑψωθήσομαι, τὸν
• πεσόντα προσλαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ
• πρὸς φῶς τὸ νοητὸν, ἀνυψῶν τῆς ἐμῆς
• Θεότητος.

Τροπάρια.

Ω πῶς κατάκριτος, σοὶ τῷ Κριτῇ πάντων καὶ Θεῷ, μέλλω παρίστασθαι, καὶ διελέγεσθαι, περὶ πάντων τῶν δεινῶν, ὧν περ ἀφρόνως ἐπλημμέλησα ἐκὼν, καὶ ἑμαυτὸν ὅλως κατηχρείωσα!

Σ ὥσόν με Κύριε, ὅτι κακῶν πέπλησμαι πολλῶν· ἴασαι Δέσποτα, τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ τὰ ἔλκη τὰ δεινὰ, καὶ μὴ ἐάσης ἀπολέσθαι με, τὸν μόνον Ἰησοῦ με, πολλά σοι πταίσαντα.

Μαρτυρικά.

Τέλος μακάριον, οἳ Ἀθληταὶ εὗραντο σαφῶς, δόξης ἐπέτυχον, Χριστὸν δοξάσαντες, τοῖς οἰκειοῖς μέλεσι τὸν ἀθλοθέτην, αἰκισμοῖς καὶ σπαραγμοῖς, ὁμιλεῖν ἀνδρικῶς αἰρούμενοι.

Ο ἄλθον οὐράνιον, πανευκλεῶς Δεῖοι Ἀθληταί, στέφος ἀμάραντον, καὶ φῶς ἀνέσπερον, καὶ οἰκίαν μηδαμῶς παλαιουμένην, ἀχειρότευκτον κληροῦσθε, Μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Σ οὐ τὰ θαυμασία, προφητικαὶ ἔφησαν φωναί, ὅρος καλῶντές σε, καὶ πύλην Ἀχραντε, καὶ λυχνίαν φαινήν, ἐξ ἧς τὸ φέγγος, ἀληθῶς τὸ θαυμαστὸν, φρυκτωρεῖ Ἀγνή Κόσμον ἅπαντα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τρόμῳ δοξάζουσι, τὰ Χερουβὶμ καὶ τὰ Σεραφίμ, Θρόνοι Ἀρχάγγελοι, καὶ Κυριότητες, καὶ Δυναμεις καὶ Ἀρχαί, καὶ Ἐξουσίαι, σὺν Ἀγγέλοις τὸ σεπτὸν, τῆς μιᾶς καὶ τριττῆς Θεότητος.

Ω φῆσαν Ἀγγελοι, φωτοειδῶς λάμποντες Χριστέ, σὺ τὴν Ἀνάσασιν διακηρύττοντες, ταῖς ὁσίοις Γυναιξί, καὶ τῶν ἐχθρῶν σε, κατασειόντες τὸν νοῦν, ἀστραπαῖς τῆς σαυτῆ Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Νῦν περιφρούρησον, παρεμβολαῖς, Ἀρχαγγελικαῖς τὴν Ἐκκλησίαν σου, τὴν σὲ δοξάζουσαν ὀρθοδόξοις ἐν φωναῖς, ὁ ἐκ Παρθένου, ἀπορρήτως γεννηθεὶς, καὶ βροτοὺς ἐκ φθορᾶς ρυσάμενος.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η** λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Τροπάρια.

Νεκρὸς χρηματίζων οὐ γινώσκω, ἀναισθητῶν ὁ τάλας, καὶ συνείδησιν μεμολυσμέ-

νην φέρων αἰεὶ· ὁ Θεὸς ὁ πλάστης μου, μὴ εἰς τέλος ἀπολέσῃς με.

Αἱ πράξεις μου μέλλουσιν Οἰκτίρμον, ἐπὶ τοῦ βήματός σου, ὥσπερ δῆμιοι κατηγορεῖν μου· ἐξ ὧν Χριστέ, διὰ τάχους ρῦσαί με, ὁδηγῶν με πρὸς μετάνοιαν.

Μαρτυρικά.

Συνέτριψε δῆμος παρανόμων, ὅστ' αὐτῶν Ἀθλοφόρων, ἀλλ' οὐκ ἔθραυσε τούτων τὴν πίστιν, δι' ἧς Θεοῦ. κληρονόμοι ὠφθήσαν, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ως τίμιοι λίθοι ἐπὶ πέτραις, τῆς ἀρράγοῦς ἐλπίδος, ὠκοδόμηνται οἱ Ἀθλοφόροι, καὶ ὡς ναοὶ, τοῦ ἁγίου Πνεύματος πρὸς ναὸν Θεοῦ ἐσκήνωσαν.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀμαυρωθεῖσάν μου καρδίαν, ταῖς σκοτειναῖς ἐφόδοις, Θεονύμφευτε τῆς ἀμαρτίας, τῷ φωτισμῷ, τῷ ἐν σοὶ καταύγασον, ἡ τὸν ἥλιον κυήσασα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Αἱ κύκλω παρεστῶσαι τοῦ Δεσπότου, καὶ καθαρῶς τρυφῶσαι, τῆς ἐλλάμψεως τῆς ἀρχιφώτου, Ἀγγελικαὶ στρατιαὶ λαμπρύνετε, τοὺς ἐν πίστει ὑμᾶς μέλποντας.

Σοφία τῇ σῇ δημιουργήσας, Ἀγγελικαῖς χορείας, Κυριότητάς τε καὶ Δυναμεις, καὶ Σεραφίμ, ὡς Δεσπότης ἔδειξας, αἰωνίως σε γεραίροντας.

Θεοτοκίον.

Ως Θρόνοις Χριστέ τοῖς ἐπηρμένοις, ἐπαναπεπαυμένος, καὶ τὰ σύμπαντα Δεῖα προνοία περισκοπῶν, ἐν ἀγκαλῆαις Δέσποτα, τῆς Παρθένου ἀναπέπαυσαι.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**έοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικόν, εἰς φλήναφον δέμενοι, ἐν μέσῳ φλογὸς ἀνεθῶν: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Τῖνι σε ἐξομωῶ, οἶμοι! τάλαινα ψυχῇ, ποθοῦσαν τὰ ἄτοπα, καὶ μὴ τὰ καλὰ ἐκζητοῦσαν; διὸ πρὸ τέλους σπεῦσον, τρόπους χρηστοῦς ἐπιδείξασθαι.

Ο μβρους Χριστέ δακρύων δίδου, ὅπως τὰ ἐμὰ κακὰ ἀποκλαύσωμαι πικρῶς· καὶ μὴ συγχωρήσης με Σῶτερ, νῦν ἀπολέσθαι πταίσαντα, σοὶ πολλὰ ὑπὲρ ἀνθρώπων.

Μαρτυρικά.

Νέκρωσιν τοῦ νεκρωθέντος, Λόγου φέροντες σαρκί, πλάνην ἐνεκρώσατε· ζῆτε δὲ θα-

νόντες ἐν δόξῃ, καὶ νεκρωθέντας πάθουσιν, Ἄ-
θληταὶ θεραπεύετε.

Ποῖος τόπος νῦν οὐκ ἔχει, Μάρτυρες φωτα-
γωγῆς, ὑμᾶς καὶ προπύργια; ποία εἰ φαί-
δρύνεται χώρα, ὑμῶν τοῖς ἄθλοις ἐνδοξοί, καὶ
δόσει τῶν ἰάσεων;

Θεοτοκίον.

Μόνη μένεις μετὰ τόκον, Δέσποινα παρθε-
νικῶ, κάλλει διαλαμπουσα· μόνη τὰ μητέ-
ρων διέδρας· Θεὸν γὰρ μόνη ἔτεκες, λυτρωτὴν
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Μάρτυρας τῶν πεπραγμένων, ἔχοντες τοὺς
νερους, Ἀγγέλους ἐλώμεθα, ἀγνώως βιω-
τεύειν βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ανθρακι κεκαθαρμένος, θρόνῳ σου τὰ Σερα-
φίμ, ὁρᾷ παριστάμενα, ὁ Θεὸς βοῶν Ἡ-
σαΐας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ταῖγματα τῶν Ἀσωμάτων, πάντων, ὡς τὸν
Ποιητὴν, τεκοῦσα καὶ Κύριον, Παρθένη
σαφῶς ὑπερέβης· εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρ-
πὸς τῆς κοιτίας σου.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**υτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν·
» Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Απεφάνθην τοῖς κτήνεσιν ὁμοίος, ὑποκύψας
αἰλόγων τοῖς πάθεσι, Λόγε Θεοῦ προά-
ναρχε· ἐπιστρέψας με σῶσον, ἀναβοῶντα· Εὐ-
λογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Λυμαινόμενος ὡς ἐλυμήνατο, μονιὸς με Σω-
τὴρ, ὥσπερ ἄμπελον, γεωργηθεῖσαν πά-
θουσιν· ἐξ οὗ ῥύσαι με τάχος, καὶ καρποφόρον,
ἀρεταῖς τὴν ψυχὴν μου ἀνάδειξον.

Μαρτυρικά.

Αἰ βαφαὶ τῶν αἱμάτων ἐπέχρωσαν, πορφυ-
ρίδα ὑμῖν Θεοῦφαντον· ἦν στολισθέντες
Μάρτυρες, στεφηφόροι ταῖς νίκαις, τῷ ἐν ὑψί-
στοις Βασιλεῖ αἰωνίῳ παρίστασθε.

Γερὸς τῶν Μαρτύρων κατάλογος, ἀνιέρων διέ-
λυσε σύστημα, τὸ κελεῦον παράνομα· καὶ
νομίμως ἀθλήσας, πρὸς τοῦ Δεσπότη τῶν ἀ-
πάντων νομίμως κατέστηται.

Θεοτοκίον.

Εὐλογεῖ πᾶσα Κτίσις τὸν τόκον σου, εὐλο-
γίαις ἡμᾶς στεφανώσαντα, καὶ τὴν ἀράν

ἐξάραντα, Παντευλόγητε μόνη, δεδοξασμένη, ἡ
τὸ γένος ἡμῶν χαριτώσασα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ως ὑπάρχων ζωὴ ἡ ἀθάνατος, ἀθανάτου
ζωῆς τοὺς μεθέξοντας, δημιουργῶν ὑπέξη-
σας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα,
εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νοερῶς σε κυκλοῦντες Ἀρχάγγελοι, ταῖς ἀ-
παύστοις φωναῖς ἀνακραῖζουσι, θεοπρε-
πῶς γεραίροντες, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων, ἀνα-
βοῶντες· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νομικαὶ προετύπουν εἰκόνες σε, τεξομένην
Θεὸν Παμμακάριστε, ὕλη σαρκὸς ἐνούμε-
νον, τὸν πρὶν ἄνθρωπον ὄντα, φύσει τῇ θείᾳ· εὐ-
λογοῦμεν Παρθένη τὸν τόκον σου.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσωνίσαστο· σὺ δὲ Παρθένη
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Γδοῦ μετανοίας ὁ καιρὸς· τί μέλλομεν; τί τῷ
ὑπνῷ βυθιζόμεθα; τῆς ῥαθυμίας ἀποσῶμεν·
κοσμήσωμεν λαμπαδάς ὡς γέγραπται, ἐλαίῳ εὐ-
ποιίας· μὴ μείνωμεν, ἔξω τῆς θύρας ὀδυρόμενοι

Ως ἔστι καιρὸς μετανοεῖν, ἐπίστρεψον, τῶν
κακῶν σου ὧν ἐποίησας, γνώσει ψυχὴ μου
καὶ ἀγνοία, καὶ βόησον τῷ πάντα γινώσκοντι·
Ἡμάρτηκα συγχώρησον Δέσποτα, μή με βδε-
λύξῃ τὸν ἀνάξιον.

Μαρτυρικά.

Συνῆξεν ἐκ πάσης ὁ Χριστὸς ἀθλήσαντας,
τοὺς Ἁγίους ἐμφανέστατα, χώρας καὶ
πόλεως εἰς τόπους, ἐνδόξους εἰς τιμίαν κατὰ-
παυσιν· καὶ νῦν τῶν πρωτοτόκων φαιδρύνῃσι,
τὴν Ἐκκλησίαν ἀγαλλόμενοι.

Ηπάνσεπτος θήκη τῶν σεπτῶν Μαρτύρων
σου, φρυκτωρίαις Θεοῦ Πνεύματος, αὐ-
γαζομένη παραδόξως, ἰάσεων ἐκπέμπει φαι-
δρότητας, ἐνθάπτε νουσημάτων ἐπήρειαν, Κύ-
ριε μόνη πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς Θεόνυμφε,
τὴν ψυχὴν μου φωταγωγήσον· κείμενον
βόθρῳ ἀπωλείας ἀνάστησον, ἐχθροὺς καταρ-
ράσσουσα, τοὺς θλίβοντας αἰεὶ τὴν καρδίαν μου,
καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωθοῦντάς με.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Κρυπτὸν Θεῖον.

Οἱ νῦν τὸν Γεννήτορα καὶ προβολέα, τῷ Υἱῷ
καὶ Πνεύματος, ὑμνοῦντες Ἀγγελοι, νῦν

με ὁδήγησον, τῆς μετανοίας, καὶ λογισμὸν μοι δός
κατανύξεως, κατασκευάσας τὴν καρδίαν μου,
ταπεινὴν καὶ ἀπλὴν, ἀπερίεργον, καὶ πραεῖαν
Σωτῆρ μου, τῇ σῇ χάριτι ὡς εὐσπλαγχνός.

Ἔτερα Στιγῆρά τοῦ Προδρόμου.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Τὴν ἀμαυρωθεῖσάν μου, ψυχὴν κακίᾳ τοῦ
ὄψεως, Ἰωάννη μακάριε, φώτισον πρεσ-
βείαις σου, καὶ εὐθείαις τρίβοις, ὁδήγησον βαί-
νειν, ταῖς εἰσαγούσαις πρὸς ζωὴν, τὴν μακα-
ρίαν καθικετεύω σε, ἵνα προθύμως πάντοτε,
δοξολογῶ σε πανθαύμαστε, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης
σου, ὡς τυχὼν τῆς αἰτήσεως.

Τῆς στεῖρας ὡς βλάστημα, ὑπάρχων τίμιε
Πρόδρομε, τὴν ψυχὴν μου στεριεύουσιν,
παντοίων ἐκ πράξεων, ἀγαθῶν Παμμακάρ,
ποίησον εὐχαῖς σου, καρπούς προσφέρειν τῷ
Θεῷ, ἐν μετανοίᾳ καθικετεύω σε· ὅπως ταῖς ἀ-
ριστείας σου, καὶ τὴν θερμὴν προστασίαν σου,
μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Κριτὰ δικαιοτάτε, καρδιογνώστα φιλόνητο
πε, καὶ Θεὲ ἀμνησίκακε, ἐν ὥρᾳ τῆς
κρίσεως, μή με καταισχύνῃς, τὸν ἄσωτον Λόγε,
ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ Βαπτιστοῦ, σεπταῖς πρεσβείαις
νῦν ἐπικαίμῃθι, καὶ σῶσόν με τὸν δειλαιον,
καθικετεύω καὶ δέομαι, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, ὁ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ησαῦ νέος γέγονα, πᾶσιν ἐν τρόποις Πανά-
χραντε, ἐμπαθὴς ὑπὲρ ἄνθρωπον, μόνος
ὦφθην ἄθλιος, ἀρετῆς ἐνθές, γυμνὸς μόνος ὅλος·
τίς οὖν μὴ κλαύσει ἐπ' ἐμέ; τίς μὴ θρηνήσει
μου τὴν ἀπώλειαν; διὸ πρὸ τέλους κράζω σοι;
Ἡμάρτον Δέσποινα, σῶσόν με, ὥσπερ ἔσωσε
πρότερον, ὁ Υἱός σου τὸν Ἄσωτον.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ηθελὸν δάκρυσιν ἐξαλείψαι, τῶν ἐμῶν
ἡταισμάτων Κύριε τὸ χειρόγραφον, καὶ
τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου, διὰ μετανοίας εὐα-
ρεστῆσαι σοι· ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς ἀπατά με, καὶ
πολεμεῖ τὴν ψυχὴν μου· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος
ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Τίς χειμαζόμενος καὶ προστρέχων, τῷ λιμένι
τούτῳ οὐ διασώζεται; ἢ τίς ὀδυνώμενος
καὶ προσπίπτων, τῷ ἱατρῷ τούτῳ οὐ θερα-
πεύεται; Δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, καὶ Ἰατρὲ
τῶν νοσούντων, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπάλωμαι,
σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Ο τῶν ἀγίων Μαρτύρων, δεξάμενος τὴν ὑ-
πομονήν, καὶ παρ' ἡμῶν δέχου τὴν ὑμνή-

δίαν Φιλάνθρωπε, δωρούμενος ἡμῖν, ταῖς αὐτῶν
ἱκεσίαις τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Σὲ τὸ καθαρώτατον τοῦ Βασιλέως παλά-
τιον, δυσωπῶ πολυῦμνητε, τὸν νοῦν μου
καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις πλημε-
λείαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου
Τριάδος ποίησον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου,
καὶ τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν σου, μεγαλύνω
σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ, ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ἦχος δ'.

Τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν ἐπίσκεψαι Κύριε,
τὴν ἐν ἀμαρτίαις τὸν βίον ὅλον δαπανή-
σασαν· ὃν τρόπον τὴν Πόρνην, δέξα καὶ ἐμὴ καὶ
σῶσόν με.

Διαπλέων τὸ πέλαγος τῆς παρούσης ζωῆς,
ἐνθυμοῦμαι τὴν ἄβυσσον τῶν πολλῶν μου
κακῶν, καὶ μὴ ἔχων τὸν κυβερνήτην λογισμὸν,
τὴν τοῦ Πέτρου σοι προσφθέγγομαι φωνήν· Σῶ-
σόν με Χριστέ, σῶσόν με ὡς φιλόνητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς, Χριστόν τὸν Θεόν
ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνώμεν, Θεο-
τόκε Παρθένε, μόνῃ ἀγνῇ, μόνῃ εὐλογημένῃ·
διὸ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Μετά τὴν β'. Στιχολ. ἕτερα.

Εννοῶν τὸ πέλαγος τῶν πολλῶν μου πται-
σμάτων, οὐ τολμῶ ἀτενίσαι καὶ αἰτῆσαι
τὴν συγχώρησιν· ἀλλὰ δός μοι κατανύξιν πρὸς
μετάνοιαν, Κύριε καὶ σῶσόν με.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τῇ ἀγλυῖ τῶν παθῶν, καὶ τῶν τοῦ βίου ἡ-
δονῶν, σκοτιζόμενος ὁ νοῦς, τῆς ταλαιπώ-
ρου μου ψυχῆς, πρὸς λογισμὸν κατανύξεως οὐκ
έρχεται· ἀλλ' οἵκτειρον Σωτὴρ, καὶ τὸν δει-
λαιον, καὶ δός μοι λογισμὸν κατανύξεως, ἵνα
καίγω πρὸ τέλους, ἐκβοήσω τῇ εὐσπλαγχνίᾳ
σου Κύριε· Χριστέ Σωτὴρ μου, ἀπεγνωσμένον,
σῶσόν με τὸν ἀνάξιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε
αὐτοῦ φωτὸς Νεφέλη, αὐτὸν βαστάσασα
ἐν κόλποις, τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα. .

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρυγῶν ἢ φιλέρημος, ὁ ἱερὸς Βαπτιστής, κηρύξας μετάνοιαν, καὶ φανερώσας Χριστὸν, γενόμενον ἄνθρωπον, πάντων ἀμαρτανόντων, ἐγεννήθη προσάτης, πᾶσι χειμαζομένοις, βοηθῶν ἀενναίως. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, σῶσον τὸν Κόσμον σου.

Μαρτυρικόν, ὁμοιον.

Σταυρόν ὀπλισάμενοι, οἱ Ἀθλοφόροι σου, ἐκήκησαν τὰ μηχανήματα, τοῦ ἀρχεκαίου ἐχθροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔλαμψαν ὡς φωστῆρες, τοὺς βροτοὺς ὀδηγοῦντες· κέμουσι ταῖς ἰάσεσι, τοῖς ἐν πίσει αἰτούσιν. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Η' μόνη κηύσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, ἢ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Ἀχραντε, ῥύσαι με τῶν παγίδων, τῆ δολίου Βελιάρ· ῥῆσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα ἐκτενῶς, ὃν ἐσωμάτωσας.

Κανὼν Κατανυκτικός. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο'** πατάξας Αἴγυπτον, καὶ Φαραῶ τὸν
» τύραννον, βυθίσας ἐν θαλάσῃ, λαὸν
» διέσωσας δουλείας, Μωσαϊκῶς ἄδοντα, ὡς
» δὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδοξασται.

Τροπάρια.

Κεκρυμμένως πράττοντα, ἔργα τοῦ σκότους Κύριε, μὴ φανερῶς ἐλέγξης, μὴ στηλιτεύσης ἐπὶ πάντων, ἀλλὰ φωτὶ λάμπρυνον γνησίας μετανοίας, Σωτὴρ καὶ σῶσόν με.

Α' μαρτίας πάντοτε, ἐφ' ἀμαρτίας Δέσποτα, ὁ ἄσωτος συνάπτω, καὶ οὐκ αἰσθάνομαι τοῦ φόβου τοῦ σοῦ ποτὲ Κύριε· διό με πρὸ τῆ τέλους σῶσον, οἰκτεῖρησον,

Μαρτυρικά.

Θυρεῶ σκεπόμενοι, τῆς εὐσεβείας Ἅγιοι, κατέχοντες ὡς ξίφος Σταυρὸς τὸ ὄπλον, πρὸς τὴν πάλην τῆ δυσμενοῦς, ἐνδοξοὶ ἐξηλήτετε, καὶ τοῦτον κατηδαφίσατε.

Α' ἰμοβόρους λέοντας, καὶ ξίφη κατατέμνοντα, καὶ βράσματα λεβήτων, ξεσμούς ὀνύχων, σπαθισμῆστε καὶ ἀλγεινὰ, βάσανα οἱ Μάρτυρες, οἱ θεῖοι οὐκ ἐπτοήθησαν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκηνὴν τὴν ἄχραντον, καὶ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, τὸ ὅρος οὗ ἐτμήθη, ἄνευ χειρὸς ἀνθρώπου, λίθος ὁ τοῦ παντός Κύριος, Μαρίαν τὴν Παρθένον ὑμνοῖς τηρήσωμεν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:
Ὡδὴν πλέκω σοι εὐκτικὴν, Μαῖκαρ πόθῳ.

Ἰωσήφ.

Ὁ Εἰρμός. Τριστάτας κραταιούς.

Ο'ς μέγιστος ἀστὴρ, τοῦ Ἥλιου προτρέχων, κατεφώτισας τὴν γῆν, ταῖς λάμπεσι ταῖς σαῖς, Βαπτιστά· ὅθεν κράζω σοι: Φώτισόν μου τὴν καρδίαν, ταῖς δειναῖς ἀμαυρότησι, τῶν ἀπείρων πταισμάτων τυφλώττουσαν.

Διελυσάς ποτε, ἐν τῷ τίκτεσθαι Μαῖκαρ, τῆς στειρώσεως δεσμά· διό σε δυσωπῶ, τὴν ἀκάρπως στειρεύουσαν, πάθεσι ψυχὴν μου δεῖξον, ταῖς εὐχαῖς σου κατάκαρπον, ἀρετῶν εὐτεκνίαν προσφέρουσαν.

Η' ὑτρέπισας ὁδὸν, Ἥλιου ἐν δυνάμει, προελθὼν τῷ Λυτρωτῇ· πρὸς ὄρμον τῆς ψυχῆς, τὰς κινήσεις κατεύθυνον, σκῶλον ἅπαντα καὶ λίθον, ἐμπαθείας αἰοῖδιμε, Βαπτιστά ὑπεξαίρων πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Νεφέλη φωτεινὴ, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη, τὰ πολλὰ καὶ χαλεπὰ, ταῖς σαῖς φωτιστικαῖς μεσιτείαις διαλύσον· ὅπως ἴδω τὰς ἀκτῖνας, τοῦ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντος, καὶ φωτὶ φῶς προσλάβωμαι ἄδυτον.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο'** στερεῶν βροντὴν καὶ κτιζὼν πνεῦμα,
» στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εἰλι-
» κρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θελημά σου· ὅτι οὐκ
» ἔστιν ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ο' τῶν τυφλῶν τὰ ὅμματα φωτίσας, τοὺς ὀφθαλμούς μου φώτισον, ἐσκοτισμένους ταῖς ἡδοναῖς, καὶ τοῦ βίου ταῖς φροντίσι, καὶ μηδαμοῦ τοῖς κρίμασι, τοῖς σοῖς ἀτενίζοντας.

Ι' δε καιρὸς, ἀνάνηψον ψυχὴ μου, ἐκ τῶν κακῶν ὧν ἐπραξας, καὶ τῷ Δεσπότη καὶ Λυτρωτῇ ἀναβόησον ἐν φόβῳ: Τῆς μετανοίας πύλας μοι, Χριστέ ἀναπέτασον.

Μαρτυρικά.

Σεσοβημένος ὦφθη ὁ Βελιάρ, τοῖς θείαις ἀγωνίσμασι τῶν Ἀθλοφόρων, καὶ ὑπ' αὐτῶν συμπατούμενος ὁράται, νεκρὸς καὶ ἀνενέργητος, ὁ πρῶν καυχώμενος.

Μαρτυρικῶς τὸν δρόμον διανύσας, ὁ τῶν Ἀγγίων σύλλογος, ταῖς μυριάδας τῶν νοσητῶν Αἰθιόπων, θείῳ σθένει ὡς ἀληθῶς διεκόψε, καὶ δόξης ἐπέτυχε. Θεοτοκίον.

Τῶν Προπατόρων ἔλυσας τὴν λύπην, χαρὰν ἡμῖν κηύσασα, τὸν ζωοδότην καὶ Λυτρω-

τὴν, Παναγία Θεοτόκε· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Τόξον δυνατῶν.

Πᾶσαν ἀρετὴν ἐξήσκησας, πᾶσαν ἀμαρτίαν ἀπὸ καρδίας ἐμίσησας, καὶ τὴν τρίβον τῆς μετανοίας, τοῖς ἀνθρώποις Μάκαρ ἔδειξας.

Λόγῳ σαρκωθέντος Προδρόμος, μέγιστος ἐδείχθης· καὶ διὰ τούτο σὺ δέομαι, τῶν ἀλόγων παθῶν με ῥῦσαι, ὁδηγῶν με πρὸς μετάνοιαν.

Ε"τι ἐνδημῶν τῷ σώματι, βίον Ἀσωμάτων ἐπεδείκνυστο Πρόδρομε· ὃν μιμεῖσθαι ἡμᾶς εὐχαῖς σου, ἐνδυναμώσον δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Κόσμος διὰ σοῦ ἠλέηται, ὃ τῇ παραβάσει ἀχρειωθεὶς Μητροπάρθενε· διὰ τοῦτο ὡδαῖς ἁσμάτων, καταχρέως μακαρίζει σε.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκοα ὃ Θεός, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου, ὃ Προφήτης ἔλεγε, καὶ ἐδόξασά σου τὴν δύναμιν.

Τροπάρια.

Ε'γυμνώθην τῶν ἀρετῶν, καὶ τὴν κακίαν ἐνεδυσάμην, καὶ ἰδοὺ αἰσχύνῃς πέπλησμαι· Ἰησοῦ φιλόανθρωπε, καταστολαῖς ἐνθέοις με φαίδρυνον.

Διαπλέων τῆς κοσμικῆς, θαλάσσης Λόγε τὸν πλοῦν ῥαθύμως, ναυαγίῳ περιέπεσα, ἠδονῶν τῇ σώματος· πρὸς μετάνοίας ὄρμον με ἴθυνον.

Μαρτυρικά.

Α'πεκαίθηραν ἀληθῶς, τὴν σηπεδόνα τῆς ἀμαρτίας, καρτερίας θείῳ ἅλατι, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, καὶ σωτηρίαν πᾶσιν ἐβράβευσαν.

Κυλιόμενοι ἐπὶ γῆς, καθάπερ λίθοι οἱ Ἀθλοφόροι, τὰ τῆς πλάνης ὀχυρώματα, παντελῶς συνέτριψαν. Αὐτῶν πρεσβείαις Κύριε σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίαν σε ἐν παντί, καιρῷ καὶ τόπῳ ἐπικαλοῦμαι, μὴ παρίδῃς με Πανάμωμε, ἢ Θεὸν κυήσασα, τὸν λυτρωτὴν ὁμῶ καὶ Σωτῆρά μου.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Δὶ ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Ω'ς τρυγὸνα σε τὸ ἔαρ τῆς ἀληθείας, παναληθέσι λόγοις, προμηνύουσιν Κόσμῳ, γνόντες μακαρίζομεν, αἰοῖδιμε Πρόδρομε.

Συντριβέντα με τῇ πλάνῃ ταῖς ἐπηρεαῖς, τῆς Παλαιᾶς μεσίτης, καὶ τῆς Νέας ὑπάρχων, ὅλον ἀνακαίνισον, πρεσβείαις σου Πρόδρομε.

Ο' τὴν ἔρημον οἰκήσας ἀμέμπτῳ βίῳ, ἐρημωμένον πάσῃ, παραβάσει τὸν νοῦν μου θείαις ἀνακαίνισον, πρεσβείαις σου Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Ιλασμός ἡμῖν καὶ λύτρωσις ἐγνωρίσθη, ὃ σὸς Υἱὸς Παρθέने· ὃν ἰκέτευε, σῶσαι τοὺς ἐν κατανύξει σε, ψυχῆς μακαρίζοντας.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**'νάτειλόν μοι Κύριε, τὸ φῶς τῶν προσηγμάτων σου, ὅτι πρὸς σέ Χριστέ τὸ πνεῦμά μου, ὀρθρίζει καὶ ὑμνεῖ σε· σὺ γὰρ πέλεις μου Θεός, καὶ πρὸς σέ κατέφυγον, τῆς εἰρήνης Βασιλεῦ.

Τροπάρια.

Ρ'αθύμως διανύσαντα, τὸν βίον τὸν φθειρόμενον, καὶ ταῖς ἀπάταις σκοτιζόμενον τῇ πλάνῃ καθεκάστην, Ἰησοῦ οἰκτείρησον, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, μετανοίας καὶ ζωῆς.

Υ'ψώθη ἡ καρδιά μου, ὑποβολαῖς τῇ ὀφείῃ, καὶ κατηνέχθην πτώμα μέγιστον· ἡ τῶν κατερράχμενων, Ἰησοῦ ἀνόρθωσις, ἐπίστρεψον σῶσόν με, διὰ πλῆθος οἰκτιρμῶν.

Μαρτυρικά.

Σταγόσι κατεσθέσατε, αἱμάτων τὴν πολυθεον, τῆς πλάνης κάμινον Μακάριοι, καὶ ὀμβροῖς ἱαμάτων, φλογμὸν κατεπαύσατε, παθημάτων πάντοτε, τοῦ Σωτῆρος Ἀθληταί.

Ι'στάμενοι πρὸ βήματος, καὶ μάλιστα ξαιόμενοι, καὶ κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι, καὶ πλήθει ὀμιλοῦντες, χαλεπῶν κολάσεων, ἀκλινεῖς ἐμείνατε, ἐπινεύσει θείῃ.

Θεοτοκίον.

Α'νάτειλόν μοι Δέσποινα, ἀκτίνα τοῦ ἐλέους σου, τῷ ἐν τῷ σκότει τῶν πταισμάτων μου, ὑπάρχοντι Παρθέने, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, μετανοίας Ἀχραντε, ἵνα πίστει σε ὑμνῶ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Τὸν φωτισμὸν σε Κύριε.

Ε'ρημικοῖς με ἀνθραξί, παθῶν ἐπαγωγαῖς, ἐρήμου θρέμμα, πυρούμενον δρόσῳ, σοῦ τῶν πρεσβειῶν, τῆς τούτων βλάβης, διατήρησον ἄτρωτον.

Υ'πὸ τῆς σῆς βαπτίζεται, ἀγίας δεξιᾶς, Πατρός ἡ θεία, Παμμάκαρ δεξιᾶ, σῶζουσα ἡμᾶς ταῖς σαῖς πρεσβείαις, ἀπὸ πάσης στενώσεως.

Καταφυγὴν σε Πρόδρομε, καὶ σκέπην κραταιάν, καὶ μέγα τεῖχος, πᾶς Κόσμος σε ἔχει· λύτρωσαι ἡμᾶς ταῖς σαῖς πρεσβείαις, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Τὴν καλλονὴν ἠγάπησε, Θεός σε Ἰακώβ, παρθένε Κόρη, ἐπικαλλωπίζων πάντας διὰ σὲ ἀμαυρωθέντας, παραβάσει τὸ πρότερον.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν πελάγει τοῦ βίου, ταῖς πράξεσί με κα-
• τήλθον εἰς βυθόν· ἀλλ' ὡς ἐκ κήτους ἰω-
• νᾶς, οὕτω βοῶ σοι: Ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν με
• ἀνάγαγε δέομαι, Υἱέ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγε.

Τροπάρια.

Νυσταγμῷ ἀμελείας, κατεβαρύνθην ὁ τάλας τὴν ψυχὴν, καὶ ἀμαρτίας ὑπὼ κατηνέχθην· μετανοίας πρὸς φῶς με ἐξέγειρον Κύριε, καὶ τῇ εὐσπλαγχίᾳ σῶσον.

Πῶς ἐπτώθην ὁ τάλας; πῶς ἐμακρύνθην Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ; πῶς οὐ λαμβάνω ἐν αἰσθήσει τὸ φρικτὸν κριτήριον ἐκεῖνο, ἐν ᾧ μέλλω κρίνεσθαι; Ποιητάμου, οἰκτείρησόν με.

Μαρτυρικά.

Λύρα ὦφθητε ὄντως, ἀναφωνοῦσα μέλος σω-
τήριον αἰεὶ, καὶ καθηδύνουσα πιζῶν καρ-
δίας, καὶ τὴν μέθην τῆς πλάνης τελείως διώ-
κετε, Ἀθληταὶ κατηγλαῖσμένοι.

Υπερβαίνετε τοὺς ὅρους, τοὺς ἀνθρωπίνους οἱ Μάρτυρες Χριστοῦ, τῇ πρὸς τὸν Κτίστην ἀνανεύσει Θεϊκῇ, τῶν βασιάνων τῆς ἁθλous ὑπέφερον χαίροντες, ὡς ἐν σώματι ἄλλοτρίῳ.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, προστασία ἀπάντων τῶν πιστῶν, πρόστηθι ρῦσαί με ἀπειλῆς, καὶ σκοτόυς, τοῦ φρικτοῦ κριτηρίου ἐν ᾧ ῥα τῆς κρίσεως, ἵνα πίστει αἰεὶ ὑμῶν σε.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Ιστασο βαπτίζων ἐν τοῖς ρείθροις, τὸν ἀμαρτίας πάντων, τῶν ἀνθρώπων αἶροντα Δεσπότην· ὃν δυσωπεῖν μὴ ἐλλείπης Πρόδρομε, οἰκτειρῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κάρυξ ἀνεδείχθης μετανοίας, ἐν ᾗ συντήρησόν μου, τὴν καρδίαν κατεσπιλωμένην, ταῖς βλαβεραῖς ἀμαρτίαις Πρόδρομε, καὶ ἀνάνευσιν μὴ ἔχουσαν.

Ηχησας ἐρήμοις ἐν ἀβάτοις, ψυχᾷς τῇ Λόγῃ Μάκαρ, τὴν ἐπίβασιν ἐλευσομένην· ὅθεν φωναῖς αἰγιότοις ἅπασα, Ἐκκλησία μακαρίζε σε.

Θεοτοκίον.

Νόμου διετραύκωσαν εἰκόνες, τὴν σὴν φρικτὴν λοχείαν, Θεονύμφευτε· ὧν τὰς ἐκβάσεις, ἡμεῖς νυνὶ καθαρῶντες Δέσπαινα, ἐπαξίως σὲ δοξάζομεν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, μὴ προσκυνήσαντες
• Παῖδες Ἀβραμιαῖοι, ἐδοκιμάζοντο, ὥς-
• περ χρυσὸς ἐν χωνευτηρίῳ· ἐν καμίνῳ γὰρ
• πυρὸς ὡς ἐν θαλάμῳ φωτεινῷ, ἐχόρευον βοῶν-
• τες: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Νέον βρέφος ὀραθεῖς, τῆς παλαιᾶς καταδί-
κης, λυτῆσαι Κόσμον Χριστέ, ὡς εὐσπλαγ-
χνος· διὸ βοῶ: Πεπαλαιωμένον, ἀμαρτίαις με
πολλαῖς, καινοποιήσον Σωτὴρ, καὶ σῶσόν με βοῶν-
τα: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο ποτὲ τὸν Μανασσῆν, μετανοήσαντα σώ-
σας, ὁ οἰκτειρήσας Πόρνην δακρύσασαν,
ὁ τὸν Ληστὴν λόγῳ δικαιοῦσας, τὸν πολλὰ καὶ
χαλεπὰ ἡμαρτηκότα σοι Σωτὴρ, καὶ με βοῶντα
δέξαι: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Ναυαγίου χαλεποῦ, πολυθείας κρατοῦντος τὴν Οἰκουμένην, νῆι χρησάμενοι τῆς εὐσεβείας οἱ Ἀθλοφόροι, κυβερνήσει τοῦ Χριστοῦ, πρὸς λιμένα τῆς ζωῆς, ἀπέπλευσαν βοῶντες: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λαμπρυνόμενοι σαφῶς, ὥσπερ χρυσὸς ἐν χωνείᾳ, ἐν ταῖς βασάνοις ἐδοκιμάζοντο οἱ Ἀθληταί, ἀποδεδειγμένοι ἐκσφραγίσματα σεπτά, παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, ταμείαις ἑρα-
νίοις, ἐν ἀφθαρσίᾳ παλλῇ ἐθησαυρίσθησαν νῦν.

Θεοτοκίον.

Τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν, καὶ Λυτρωτὴν καὶ Δεσπότην, σαρκὶ τεκοῦσα πάναγνε Δέσ-
παινα, τοῦτον αἰεὶ Ἀχραντε δυσώπει, ὅπως λύ-
σιν τῶν δεινῶν, καὶ πολλῶν ἀμαρτιῶν, τὴν ἄφε-
σιν λαβόντες, ὑμνολογῶμεν αὐτοῦ τοὺς ὑπέρ-
νοῦν οἰκτιρμαὺς.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Ἀβραμιαῖαι πατέ.

Μεῖζων παντός γεννητοῦ, ἀποδειχθεὶς Προ-
φήτα, Θεοῦ, μεγάλως ἀμαρτόντα με, με-
γίστη πρεσβείᾳ σου, φλογὸς μεγίστης ρῦσαι,
ὅπως σε μακαρίζω.

Ακαρπος ὦφθην συκῇ, καὶ τὴν τομὴν πτοῦ-
μαι· βελτίωσόν με μεσιτείᾳ σου, καὶ ἔγ-
καρπον ποίησον, ὅπως σε μακαρίζω, Πρόδρομε
τοῦ Σωτῆρος.

Καίμισον πᾶσαν ἐχθρῆ, ἐγειρομένην βλάβην,
κατὰ τῶν πίσει προσερχόντων σοι, ἀγρύ-
πνοις πρεσβείαις σου, τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ὅλων,
Πρόδρομε Ἰωάννη.

Θεοτοκίον.

Απαγωγῆς πονηρᾶς, καὶ προνομῆς Παρθένης,
καὶ τῆς δουλείας τοῦ αἰσχροῦ, τοὺς δέ-

λους σου φύλαττε, τοὺς σέ ψυχῇ καὶ γλώσση, αἰεὶ δοξολογώντας.

Ἰδὲ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πυρὶ φλογὸς παρίστανται, σοὶ Χερου-
» βὶμ, Σεραφὶμ Κύριε, καὶ πᾶσα Κτίσις
» ὕμνον ᾄδει σοι τερπνόν: Ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν μόνον Δημιουργόν
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Οὐκ ἐνέμεινα τῷ φόβῳ σου, οὐ τῶν σῶν ἐν-
τολῶν ἤκουσα, τὸ θῆλημά σου οὐκ ἐποίη-
σά ποτε· τί γένωμαι ὁ τάλας; φιλόανθρωπος
ὑπάρχων, οἰκτείρησόν με δῶρον Σωτῆρ, καὶ
μή με ἀπορρίψῃς.

Γεωργέ καλῶν τοῦ φόβου σου, τῇ δρεπάνῃ,
βοῶ, ἔκτιλον, προρρίζους πάντας ἀκαν-
θώδεις λογισμοὺς, ψυχῆς μου τῆς ἀθλίας· καὶ
σπόρῳ μετανοίας, βλαστάνειν σωτηρίας Χρι-
στὲ, ἀξιώσόν με στάχυν.

Μαρτυρικόν.

Ε'πλατύνθησαν ξενούμενοι, ἐν βασάνοις πολ-
λαῖς χάριτι, οἱ Ἀθλοφόροι καὶ ἐστένω-
σαν ἐχθροῦ, ὁδοὺς βαράθρων πλήρεις· καὶ νῦν
καθοδηγοῦσιν, ἡμᾶς πρὸς τὰς ὁδοὺς τοῦ Θεοῦ,
ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ.

Ε'ναυάγησεν ὁ δόλιος, ἐμπεσὼν εἰς βυθὸν Μάρ-
τυρες, τῆς καρτερίας καὶ ἀθλήσεως ὑμῶν,
καὶ κεῖται ὑπὸ πάντων γελῶμενος ὁ ἄφρων· ἡ-
μεῖς δὲ τῆς νίκης αἰεὶ τοῖς ξεφάνοις ἐγκοσμεῖσθε.

Θεοτοκίον.

Η'κοιλία σου Πανάμωμε, Δημωνία σεπτῆς
ἄλωνος, εἰδείχθη Κόσμῳ σῖτον φέρουσα
ζῶης, τὸν τρέφοντα τὰ πάντα· διό σε ὡς αἰ-
τίαν, ἀπάντων τῶν καλῶν, οἱ πιστοὶ συμφῶ-
νως ἀνυμνοῦμεν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ρ'αθυμίας με ὑπνῷ κρατούμενον, καὶ ὁμί-
χλη κακίας σκοτούμενον, φωτιστικαῖς
πρέσβειαις σου, ἐπανόρθου καὶ δίδου, ὡς ἐν ἡ-
μέρᾳ ἀρετῶν εὐσχημόνως πορεύεσθαι.

Πειρασμῶν με χειμαῖζει κλυδώνιον, καὶ πα-
θῶν καταιγὶς συνταράσσει με· χεῖρά μοι
δίδου Πρόδρομε, ἐμβιβάζων πρὸς ὄρμον, τῆς
μετανοίας, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκάφος πρεσ-
βείαις σου.

Ο'τὸν αἶροντα Κόσμου τὰ πταίσματα, πο-
ταμίους βαπτίσας ἐν ὕδασι, τὴν τῶν κα-
κῶν μου ἄβυσσον, ἀποξήρανον ρεῖθροισ τῶν
πρεσβειῶν σου, Ἰωάννη μακάριε Πρόδρομε.

Θεωρήσας τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐνωτίσθης
φωνῆς τοῦ Γεννήτορος, προσμαρτυρήσης
Πρόδρομε, ὑπὸ σοῦ τῷ ἀρρήτῳ, βαπτιζομένῳ
Ἰησοῦ· ὃν δυσώπει σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ο'ς πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναπλάσεως, συντριβέν-
τα με ὅλον ἀνάπласον, ταῖς προσβολαῖς
τοῦ ὄφους, ὅπως πίστει καὶ πόθῳ, σὲ μακαρί-
ζω, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Ἰδὲ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'ποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· κα-
» **Ε**θεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
» ὑψώσε ταπεινοὺς ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· ἐν οἷς
» ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ
» κατεύθυνεν ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Τροπάρια.

Ιδοὺ ἠνεώχθη ὁ νυμφὼν ὁ μυστικός, οἱ φρό-
νιμοι κοσμοῦσι τὰς λαμπάδας, ελαίῳ τῶν
ἀρετῶν, καὶ εἰσέρχονται φαιδροί· ἀπόθου τὸν
ὑπνον, ὦ ψυχῇ, τῆς ῥαθυμίας ὅπως, συνεισέλ-
θῃς τῷ Χριστῷ, λαμπαδηφοροῦσα.

Ο'ς Πόρνη κατέχω σου τοὺς πόδας νοητῶς,
καὶ δάκρυσιν ἐκπλύνω τούτους Λόγε·
ἀπόπλυνόν με Σωτῆρ, τοῦ βορβόρου τῶν πα-
θῶν, Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, νῦν καί-
μοι ὑποφωνήσας, ὅπως σου τὴν ἄμετρον, ὕμνῳ
εὐσπλαγχνίαν.

Μαρτυρικά.

Σκιρτώσῃ καρδίᾳ γηθομένη τε ψυχῇ, οἱ Μάρ-
τυρες τὰ ἄνω κατοικοῦσι, τὰ στίγματα
τοῦ Χριστοῦ, ὥσπερ κόσμον εὐπρεπῇ αἰεὶ κε-
κτημένοι, καὶ ἡμῖν, εἰρήνην ἐξαίτουσι, καὶ δει-
νῶν ἀπαλλαγὴν, καὶ πταισμάτων λύσιν.

Η'γίασται ἅπας τόπος, θεῖοι Ἀθληταί, τὰ
λείψανα ὑμῶν καθάπερ ἄλλην, ὁ Ἰσραὴλ
κιθωτὸν, κεκτημένος ἐν δεινοῖς· ἀγάλλεται δὲ
ὁ οὐρανός, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, τὰς ψυχὰς
Μακάριοι, ὑμῶν κεκτημένος. Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Κόρη τὸν φιλάγαθον Θεόν, κυήσα-
σα, ἀγάθινυν βοῶ σοι, κεκακωμένην δει-
νῶς, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, τοῖς πάθεσι καὶ
ταῖς πονηραῖς, ἐπιβουλαῖς τοῦ πλάνου, ἵνα πί-
σται σε ὕμνῳ, τὴν ἐλπίδα πάντων.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ισχύς μου καὶ ὕμνησις Χριστὸς ὁ Κύριος· ὃν
δυσώπει μάκαρ Πρόδρομε, κατὰ παθῶν με
ἐκσχύσαι, καὶ πάσης προσβολῆς τοῦ ἀλάστο-
ρος, τὸ θεῖον ἐργαζόμενον θῆλημα, ὅπως ὕμνῳ
σε εὐωδούμενος.

Οραία τρυγῶν καὶ χελιδῶν ἡδυλάλος, ἀνεδείχθης θεῖε Πρόδρομε, ἔαρ μηνύουσα τὸ θεῖον, Χριστόν· ὃν ἐκδυσώπει χειμῶνός με, ῥυσθῆναι ψυχοφθόρου καὶ κλυδωνος, τῆς ἀμαρτίας ἱκετεύω σε.

Σκιρτήσας νηδυῖ τῆς μητρὸς ἐμήνυσας, ἐκ Παρθένου τὸν ἐκλάμψαντα· τοῦτον ἱκέτευε, σαρκός μου, σκιρτήματα νεκρῶσαι νεκροῦντά με, πληρῶσαί τε χαρᾶς τὴν καρδίαν μου, ὅπως ὑμῶ σε θεῖε Πρόδρομε.

Η κρίσις ἀνίλεως ψυχὴ τοῖς ἔλεος, μὴ ποιῇσιν· ὅρα πρόσεχε, ἔλαιον βάλε εἰς τὴν λαμπάδα, δυνάμενον τηρεῖν σε ἀκοίμητον· ἐγγίζει ὁ Νυμφίος, γρηγόρησον, μὴ ἐσβεσμένην σχῆς προαίρεσιν.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθον τέξασα Θεὸν φιλάγαθε, Θεοτόκε τέτον αἵτησαι, πάσης με ῥύσασθαι κακίας, καὶ αὐτοῦ καρδιῶσαι τῷ ἔρωτι, σαρκὸς ἡδυπαθείας μισήσαντα, ὅπως ὑμῶ σε τὴν Πανύμνητον.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Κατανυκτικά.

Πρόβατόν εἰμι τῆς λογικῆς σου ποιμένης, καὶ πρὸς σέ καταφεύγω τὸν Ποιμένα τὸν καλόν· ζήτησόν με τὸν πλανηθέντα ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Ζαλὴ ἀμαρτημάτων περιέχει με Σωτήρ, καὶ μὴ φέρων τὸν κλυδωνά, σοὶ προσπίπτω τῷ μόνῳ Κυβερνήτῃ· ὡς τῷ Πέτρῳ τὴν χεῖρά μοι ἔκτεινον, τῆς φιλανθρωπίας σου, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Αγγέλων συμμέτοχοι, γεγόνατε ἅγιοι Μάρτυρες, ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἀνδρείως κηρύξαντες· πάντα γὰρ τὰ ἐν Κόσμῳ κατελίπετε τερπνὰ, ὡς ἀνύπαρκτα, τὴν Πίστιν δὲ ὡς ἄγκυραν ἀσφαλῆ ἐκρατήσατε· ὅθεν καὶ τὴν πλάνην ἀπελάσαντες, πηγάζετε τοῖς πιστοῖς ἱαμάτων χαρίσματα, ἀπαύτως πρεσβεύοντες, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε παντάνασσα, τῶν Ὁρθοδόξων τὸ καύχημα, αἱρετικῶν τὰ φρυάγματα, καὶ τὰ πρόσωπα καταίσχυνον, τῶν μὴ προσκυνούντων, μηδὲ τιμώντων Πάναγνε, τὴν σεβάσμιον Εἰκόνα σου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος, διὰ ξύλου δὲ σταυροῦ, ὁ Ληστὴς Παράδεισον ὤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συζαυ-

ρούμενος, Θεὸν ὠμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί μου βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ο τοῦ Πέτρου τὸν κλαυθμόν, καὶ τῆς Πόρνης Λόγε τὰ δάκρυα, προσδεξάμενος Χριστέ, καὶ τὸν Τελώνην μόνον στεναάζαντα, οἰκτεῖρας ὡς εὖσπλαγχνος, καὶ ἐμέ προσπίπτοντα καὶ αἰτούμενον, πταισμάτων συγχώρησιν, δοθῆναί μοι Κύριε ὑπεράγαθε, λύτρωσαι τῆς ἐκεῖ, γεέννης ὡς εὖσπλαγχνος.

Τῆς χειρώσεως δεσμά, διαλύσας μέγιστε Πρόδρομε, τὴν ἀκαρπίαν τῆς ἐμῆς, ταπεινῆς καρδίας διάλυσον, καὶ φέρειν εὐδωσον, ἐναρέτους πράξεις τῇ μεσιτεῖᾳ σου· δι' ὧν ἀπολήψομαι, ζωὴν τὴν ἀδάπανον, ἀνακράζων Χριστῷ· Μνήσθητί μου Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε.

Μαρτυρικόν.

Συντριβόμενοι ποινᾶς, καὶ θηρίοις βρώμα διδόμενοι, καὶ τεμνόμενοι δεινῶς, καὶ εἰς βυθὸν θαλάσσης ῥιπτόμενοι, πυρὶ δαπανώμενοι, καὶ ὠμοτάτῃ κρίσει καταξεόμενοι, Θεὸν οὐκ ἠρνήσασθε, πανεύφημοι Μάρτυρες· ὃν πάντοτε ἱκετεύσατε, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα.

Ανακαθάραντες τὸν νοῦν, τῇ Τριάδι πάντες βοήσωμεν· Πάτερ, Υἱὲ μονογενές, Πνεῦμα ἅγιον καὶ ὁμότιμον, τῆς δούλους σου φύλαττε, τοὺς εἰλικρινεῖ σοι πόθῳ λατρεύοντας μιᾷ τῇ Θεότητι, Βασιλείᾳ δόξῃ τε, καὶ κραυγάζοντας· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Πατρί, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι σύνθρονον, ὑπεδέξω ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπὲρ νῦν καὶ λόγον ἐκύησας, γενόμενον ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος, Μαρία Θεο-νυμφε, χωρίον εὐρύχωρον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν αἵτησαι ἐκτενῶς, σῶζεσθαι τοὺς δούλους σου.

Τῇ ΤΡΙΤῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημειῶσιν.

Εκ γῆς με τὸ πρότερον, δημιουργήσας Φιλάνθρωπε, σὴ εἰκόνι ἐτίμησας, τρυφῇ χαρισάμενος, τὴν ἐν Παραδείσῳ· καὶ γνώσεως ξύλῳ δελεασθέντα καὶ φθορᾷ, ὑποπεσόντα πάλιν ἀνέστησας, βροτὸς αὐτὸς γενόμενος, καὶ σταυρωθεὶς ὁ Ἀθάνατος, διὰ ἔλεος ἄμετρον, καὶ πολλὴν συγκατάβασιν.

Οἶκτον δι' ἀμέτρητον, ὁ Ποιητής μου καὶ Κύριος, μὴ λιπὼν τὸν Γεννήτορα, τῇ γῇ ἐπεδήμησεν, ἑαυτὸν κενώσας, μορφὴν τε τῶν δούλων, ἀναλαβὼν ὡς ἀγαθός, ἐκ τῆς Παρθένου, καθὼς ηὐδόκησε· καὶ σταύρωσιν ὑπέμεινε, σαρκὶ παθὼν ὁ Ἀθάνατος, καὶ τὸν θάνατον ἔλυσε, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἔσωσε.

Σταυρούμενος Δέσποτα, τὴν ἀμαρτίαν ὡς εὐσπλαγχνος, ἑαυτῷ συνεσταύρωσας, ἁρὰν δὲ ἐξήλειψας, τρήσει τῇ τῶν ἡλίων, καὶ τοῦ πρωτοπλάστου, λόγχῃ νυγείσῃ σου τὴν πλευράν, Χριστέ διέρρηξας τὸ χειρόγραφον· ὑμῶν σου τὰ παθήματα, δοξολογῶ σου τὴν ἔγερσιν, δι' ἧς πάντας ἐζώωσας, νεκρωθέντας τοῖς πάθεσιν.

Ἔτερα τῆς Θεοτόκου, ὅμοια.

Τὸν ῥύπον ἀπόσμηξον, τῆς ταλαιπωρῆς καρδίας μου, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἔλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἀμαρτίας, ἐναποκάθαρσον Ἀγνή, καὶ τοῦ νοός μου στῆσον τὸ ἄστατον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνω ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον, Παρθενομῆτορ πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε, εἰς ῥῶσιν καὶ δύναμιν, τοῦ φόβῳ καὶ πόθῳ, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ, ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, καὶ κλῆρον τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ ἀπολήψωμαι, εὐφραϊνόμενος πάντοτε.

Ζόφος φοβερώτατος, ὁ τοῦ θανάτου Θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν κατατρύχει μου, τὸ δὲ λογοθέσιον, ἐξιστᾶν καὶ τρέμειν, αἰεὶ τῶν Δαιμόνων, παρασκευάζει Ἀγαθή· ἐξ ὧν με ῥῦσαι τῇ δυναστείᾳ σου, Παρθένε ἀπειρόγαμε, καὶ πρὸς λιμένα σωτήριον, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, τῶν Ἀγίων κατὰταξον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἢ πάνανγος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ἠλάλαζε κρίζουσα, πικρῶς τῷ ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντι, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα κατεπλήττετο· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνῃς Φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν κατάδύμιον.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Οὔπλον αἰτήτητον Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας, καὶ ἐν τούτῳ νικῶμεν, τὰς προσβολὰς τοῦ ἀλλοτρίου.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου εἰς βοήθειαν, τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ, εὐχερῶς καταπατοῦμεν.

Μαρτυρικόν.

Εχοντες παρρησίαν πρὸς τὸν Σωτῆρα Ἀγιοι, πρεσβεύσατε ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, ἄφεσιν πταισμάτων αἰτούμενοι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἀμνάς ἡ τέξασα, ἐπώδυρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ θάυματων σου, ἀπολαύσας μεγίστων; ἀλλὰ δόξα, τῇ ἀρρήτῳ σου καὶ θείᾳ, συγκαταθάσει Φιλάνθρωπε.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΓ'.

✠✠✠✠✠✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα.
Ἦχος δ'.

Εξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τῆ νόμῃ, τῷ τιμίῳ σου αἵματι· τῷ σταυρῷ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Οὕψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου ζώρησαι Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ, ἡ Παναμώμητος Ἀμνάς, τοῦ Ἀμνοῦ καὶ Λυτρωτοῦ, θρήνοις ἐκόπτετο δεινοῖς, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν ἐκπληττομένη· Τί τῆτο τὸ καινόν, καὶ ξένον θέαμα; γλυκύτατε Υἱέ, πῶς φέρεις ταῦτα ἐκών; πῶς ὑπομένεις σταύρωσιν ἐκούσιον, καὶ τὸν ἐπώδυνον θάνατον; Δοξολογῶ σου, τὴν ὑπὲρ λόγον, Πλαστοργὲ συγκατάβασιν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἔτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν· ἄνελε τῷ σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς

ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἢ Πίσις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ὁμοιον.

Σταυρῶ σε προσήλωσαν, οἱ Ἰουδαῖοι Σωτήρ, δι' οὗ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμᾶς, ἀνεκαλέσω ποτὲ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἥπλωσας τὰς παλάμας, ἐν αὐτῷ τῇ βελῇ σου, λόγχῃ δὲ τὴν πλευράν σου, κατεδέξω νυγῆναι, τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄνυμφος Μήτηρ σου, ὡς ἐθεάσατο, σταυρῶ σε ὑψέμενον, ὀδυρομένη πικρῶς, τοιαῦτα ἐφθέγγετο: Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, καὶ παρὰ δόξον θάυμα; πῶς σε ἄνομος δῆμος, τῷ σταυρῷ προσπηγνύει, τὸν μόνον σε ζωοδότην, φῶς μου γλυκύτατον;

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ., ἕτερα.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εν Παραδείσῳ με δεινῶς πεπτωκότα, τοῦ βροτοκτόνου τῇ πικρᾷ συμβουλίᾳ, ἐν τῷ Κρανίῳ πάλιν ἐξανέστησας Χριστέ, ξύλῳ ἱασάμενος, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, κτείνας τὸν ἀπάτημε, θανατώσαντα ὄφιν, καὶ ἐδώρῃσω θείαν μοι ζωὴν. Δόξα τῇ θείᾳ σταυρώσει σου Κύριε.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ Κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι Χριστέ ὁ Θεός· Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμῆς σου κατὰπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθ. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Επὶ σταυροῦ σε· Δυνατὲ κρεμασθέντα, καταννοῦσα ἡ Ἀμναῖς καὶ Παρθένος, ὀδυρομένη ἔλεγε δακρύουσα: Τίς σου ἡ ἀπόρρητος συγκατάβασις Λόγε; πῶς σε νῦν κατέκρινεν, ὁ κατὰκριτος δῆμος, τὸν πάντας κρῖναι μέλλοντα Θεόν; Ὑμνολογῶ σου τὸ ἄφατον ἔλεος.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ὁ Σταυρὸς ἐστὶν ὄπλον εἰς σωτηρίαν. Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

- **Θ**αλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἔχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ,
- σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴν
- τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Ο τείνας, τὸν οὐρανὸν ἐξέτεινας, ἐπὶ σταυροῦ Ἰησοῦ, τὰς σὰς παλάμας ἔβην τὰ μακρὰν, ἀπὸ σοῦ χρηματίσαντα, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὖσπλαγχνος, περιφανῶς ἀγκαλιζόμενος.

Σταυρῶ με, τῷ σῷ Χριστέ μου τείχισον, ὅπως μὴ γένωμαι, θήραμα λύκου Λόγε, τὴν ἐμὴν ἐκζητοῦντος ἀπώλειαν, καὶ καθ' ἐκάστην λόχους μοι, καὶ τὰς ἐνέδρας ἐτοιμαζόντος.

Μαρτυρικά.

Τοῖς πόνοις, πόνου παντὸς τὸν πρόξενον, κατηδαφίσατε, καὶ νῦν κληροῦσθε ἄπονον ζωὴν, πάντα πόνον κηφίζοντες, ἐκ τῶν ψυχῶν, Μακάριοι, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν πάντοτε.

Αλύτοις, δεσμοῖς ὑμεῖς ἐδήσατε, τὸν πολυμήχανον, διὰ Χριστὸν δεσμούμενοι Σοφοί, τὸν δεθέντα θελήματι, καὶ πᾶσαν πλάνην λύσαντα· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένος, μετὰ τὸν τόκον ἄφθορος, διαμεμένηκας, τὸν ὑψωθέντα Ἀχραντε σταυρῷ, ὑπὲρ λόγον κυήσασα· ὅθεν πιστοὶ σε ἅπαντες μεγαλοφώνως μακαρίζομεν.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,

οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

• Ὡδὴ τετάρτη τῇ Θεοτόκῳ Κόρη. •

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Ως οὔσα, καθαρωτέρα Πάναγνε, πάσης τῆς Κτίσεως, τὴν ἀκαθάρτοις πάθεσι δεινῶς, μολυνθεῖσαν καρδίαν μου, τῇ καθαρᾷ πρεσβείᾳ σου, Θεοκυῆτορ ἀποκάθαρσον.

Δακρύων, καὶ στεναγμῶν με λύτρωσαι, ἀποκειμένων μοι, ἐν τῇ μελλούσῃ δίκῃ τῇ φρικτῇ, εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις σου, Παρθενομήτορ ἄχραντε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Η μόνη, τῇ ὑπὲρ νοῦν κυήσει σου, ἐλευθερώσασα, ἐκ τῆς ἀράς τὸ γένος τῶν βροτῶν, σαρκικοῖς ἀτοπήμασι, δεδουλωμένον, Πάναγνε, σαῖς ἱκεσίαις ἐλευθερώσον.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστέ
- κράζουσα: Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
- καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Γψόμενος ἐν σταυρῷ, τοὺς καταχθέντας εἰς φθορὰν ὑψώσας, καὶ τὸν ἐχθρόν ἐκπτώσας, Δέσποτα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ρομφαῖαι τοῦ δυσμενοῦς, σοῦ λογχευθέντος τὴν πλευρὰν ἡμβλυνται, καὶ ἡ Ἐδέμ ἡνοικται, Λόγε τοῦ Πατρὸς ἐνυπόστατε.

Μαρτυρικά.

Οἱ πύρινοι ποταμοί, τῆς τῆς ἀπάτης ποταμούς ἔπαυσαν, καὶ τὴν πυρὰν ἔσβεσαν, τῆς πολυθείας οἱ Μάρτυρες.

Σταυρούμενοι καὶ εἰς γῆν, τυμπανιζόμενοι Χριστοῦ Μάρτυρες, τὸν δυσμενῆ δράκοντα, ξίφει καρτερίας ἐσφάζατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Η' ἄμωμος σὲ Ἀμνὰς, ἀναρτηθέντα ἐν σταυρῷ βλέψα, ὀδυνηρῶς Δέσποτα, ἔκλαιεν, ὑμνοῦσα τὸ κράτος σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Τὴν ἀνωτέραν, Χερουβὶμ ἱκετεύω σε Δέσποινα, συμπτωθέντα μου τὸν νοῦν, ταῖς ἐπηρεαίαις τοῦ ὄφους, παθῶν τῶν τοῦ σώματος, δεῖξον ἀνώτερον.

Ε'ν τῇ ἐτάσει, τῇ φρικτῇ ὅταν μέλλῃ με Κύριος, κατακρῖναι τὸν πολλὰ, ἡμαρτηκότα Πανάμωμε, εὐροίμῃ σε σῶζεσάν, τῆς καταδίκης με.

Τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, τοὺς ἀσπλάγχνους μου τρόπους μετάβαλε· συμπαθεῖά σε Χριστέ, ἀσυμπαθῇ με ὑπάρχοντα, σῶσον παρακληήσεσι, τῆς κυησάσης σε.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε'**παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
» ἔση ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ε'παρθέντα σε ἐν ξύλῳ ἐθελουσίως, κατανοῶν ὁ ἥλιος, ἥλιε τῆς δόξης, σκότος ἐνεδύσατο, καὶ πέτραι ἐρρήγνυντο, καὶ τὸ τοῦ ναοῦ καταπέτασμα.

Σταυρουμένου σου, καὶ λόγῃ ἐκκεντουμένου, ἡ σρεφομένη Κύριε, ῥομφαία ἐδίδου, νῶτα τῇ κελεύσει σου, Ληστῇ τῷ εὐγνώμονι, ἀνυμνολογοῦντι τὸ κράτος σου. Μαρτυρικά.

Τειχιζόμενοι τῷ ὅπλῳ τῷ τοῦ σταυροῦ σου, οἱ Ἀθλοφόροι Κύριε, ἄτρωτοι τῷ βέλει, τῆς κακίας ὠφθησαν, καὶ τείχη κατέστρεψαν, εἰδωλομανίας ἀνίδρυτα.

Ιερεῖα ὥσπερ ἄμωμα καὶ θυσίαι, καὶ προσφοραὶ ὁλόκληροι, τῷ δι' εὐσπλαγχνίαν Μάρτυρες πτωχεύσαντι, Κυρίῳ προσήχητε, πόνων ἀμοιβὰς κομιζόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Η' τὸν ἄχρονον ἐν χρόνῳ ἀποτεκοῦσα, καὶ παρθενίαν ἄμωμον ἡ μόνη κεκτημένη, ξύλῳ ἀναρτώμενον, ὡς ἔγνωσ τὸν Κύριον, πόνοις τὴν ψυχὴν κατεμέριζες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Α' γιάσματος ὑπάρχουσα Θεῖος οἶκος, τοῦ κενωθέντος Ἀχραντε ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τοῦ

ἰδίου πλάσματος, ψυχὴν μου ἀγίασον, καὶ τὸν λογισμόν φωταγωγήσον.

Ρίπιζόμενον τῷ λαίλαπι τῆς κακίας, λογισμόν μου Δέσποινα, καὶ τῇ ἀμελείᾳ, ὅλον βυθιζόμενον, πρεσβείαις σου στήριξον, καὶ τῶν συμπτωμάτων ἐξάρπασον.

Τὸ παλάτιον Παρθένε τοῦ Βασιλέως, τὸν ἕρπαιον τὸν ἐμψυχον, νῦν ἐκδυσωπῶ σε, οἶκον τῆς Τριάδος με, εὐχαῖς σου ἀνάδειξον, σπῆλαιον λησῶν χρηματίζοντα.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας·
» φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίσει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τροπάρια.

Νυγείσης σου πλευρᾶς, ἀφθαρσίας προχέεις μοι, ὧς Δέσποτα Θεῖα ρεῖθρα, τῷ πλευρᾶς παραινέσει, εἰς φθορὰν ὀλισθήσαντι.

Ο' τίμιος Σταυρὸς, κατ' ἐχθρῶν ἐστὶ τρόπαιον· ὃν δέδωκας ἡμῖν Λόγε, εἰς ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς πίσει ἀνυμνοῦσί σε.

Μαρτυρικά.

Πυρίνοις οἱ θνητοί, λειτουργοῖς νῦν συνήφθησαν, πῦρ ἐνυλον διελθόντες, τῶν μεγίστων βασάνων, ὡς Μάρτυρες ὑπέρλαμπροι.

Λύόμενον πολλοῖς, τὸ σαρκίον παθήμασι, τὴν ἄλυτον πρὸς τὸν Κτίστην, τῆς ψυχῆς ἐβεβαίουν, τῶν Μαρτύρων διαθέσιν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ο' μόνος Ἀγαθός, ὑποδὺς μήτραν ἀφθορον, σαρκούμενος καθωράθη, καὶ σταυρούμενος ὅπως, φθορᾶς ἡμᾶς λυτρώσεται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

Η' Ἀμνὰς ἡ τέξασα, Ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐμὴν ζώωσον ψυχὴν, φαρμαχθεῖσαν δῆγματι, τῷ τοῦ ὄφους, καὶ εἰς ὅρη Δέσποινα, πλανωμένην παραβάσεως.

Τῇ θερμῇ πρεσβείᾳ σου, τῷ κράτει τῶν δεινῶν, πηγνυμένην μου τὴν ψυχὴν, εἰς θερμὴν τοῦ Κτίσαντος, Θεῖαν ἀγάπησιν, εὐσεβῶς συγκίνησον, Θεοτόκε παναμώμητε.

Η' καλὴ καὶ ἄμωμος, Ἀγνή ἐν γυναιξί, τὴν ταλαίπωρόν μου ψυχὴν, ἐμπαθοῦς μωμήσεως, νῦν ἐλευθέρωσον, καὶ ἀγνώως βιώσαι με, μεσιτείαις σου εὐόδωσον.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Τροπάρια.

Ο πάσης, ἀνωτάτῳ τιμῇς ὣν ἐπέκεινα, ἀ-
τιμασθῆναι ἡνέσχου, ὅπως με κακίστως
ἀτιμασθέντα, καὶ τιμῆσης, καὶ Σταυρῷ διασω-
σης Φιλάνθρωπε.

Νεκρὸς μὲν, ἐχρημάτισας ξύλῳ ὑψούμενος,
τὸν νεκρωτὴν δὲ εἰργάσω, καὶ νεκρὸν καὶ
πάσης πεπληρωμένον, νῦν αἰσχύνης· Ποιητά
μου, ὑμῶ σου τὴν δύναμιν.

Μαρτυρικά.

Ετρώθη, τῷ τιτρώσκειν ὑμᾶς ὁ παμπόνηρος,
ταῖς ἀνεικέστοις βασάνοις, καὶ ποσὶν ὑ-
μῶν καταβέβληται, καὶ ὁράται, ὑπὸ πάντων
γεγλωμένος Μάρτυρες.

Ιάσεις, ἀναβλύζει Μαρτύρων τὰ λείψανα· κό-
κς κειμένη ἐν τάφῳ, ὡσεὶ κόνιν Δαίμονας
διαλύει, καὶ ποικίλα, θεραπεύει σωμάτων νο-
σήματα.

Σταυροθεοτοκίον.

Ηλοῖς σε, ὁ παράνομος δῆμος προσήλωσε,
καὶ λύπης νῦν τῇ ῥομφαίᾳ, τὴν ἐμὴν καρ-
δίαν σπαράττομαι, ὦ Ποιητά μου· ἡ Παρθένος
ἐβόα δακρύουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Θανάτου, ἀναιρέτης ὁ τόκος σου γέγονεν,
ὡς τῶν θανόντων Παρθένε, καὶ ζωὴ καὶ
λυτρωσις· διὰ τοῦτο, δυσωπῶ σε, τὴν ψυχὴν
μου θανοῦσαν ἀνάστησον.

Εκτεινον, βοηθείας μοι χεῖρα Φιλάνθρωπε,
ἐν τῷ πελάγει τοῦ βίου, κλυδωνιζομένῳ,
ταῖς ἱκεσίαις, τῆς Μητρός σου, καὶ τῶν ἄνω
ἀπείρων Δυνάμεων.

Ηχώρα, ἡ τὸν θείον βλαψήσασα ἄσυχον,
τὴν χερσωθεῖσαν ψυχὴν μου, καὶ λιμῶ
τῶν θείων ἐκτηκομένην, μὴ παρίδης, ἀλλὰ
θρέψον, τοῦ Υἱοῦ σε ἐνθέοις χαρίσμασιν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμαῖοι Παῖδες τῇ
» Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον, ἢ τῇ
» φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραυγάζον· Εὐλογη-
» μένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Τροπάρια.

Σταυροῦσαι θέλων, ἐπὶ σταυροῦ γυμνὸς Ἀ-
θάνατε, μόνε ὁ ἐνδύων νέφεισιν οὐρανόν,
καὶ τὸν πάλαι τοὺς Προπάτορας, ἀπογυμνώ-
σαντα, ἐπενδύεις αἰσχύνην αἰώνιον.

Σταυρῷ ὑψώθης, καὶ ὁ πεσὼν Ἀδάμ ἐγήγε-
ται· λόγῃ ἐκεντήθης Δέσποτα τὴν πλευ-
ράν, καὶ πληγὴν καιρίαν ἔλαβεν, ὁ πολυμή-
χανος· Εὐλογητὸν τὸ κράτος σου Κύριε.

Μαρτυρικά.

Ωραιοτάτῳ, τῷ ὡραίῳ Λόγῳ ἐνούμενοι,
Κόσμου παντελῶς πανεύφημοι Ἀθληταί,
ἐχωρίσθητε δεσμέμενοι, καὶ συντριβόμενοι, καὶ
τὸν ἐχθρὸν αἰεὶ συμποδίζοντες.

Τεῖχη τῆς πλάνης, ἀναμοχλεύσει θεία κα-
τέαξαν, θείων παθημάτων ὄντως οἱ Ἀθλη-
ταί, καὶ πιστοῖς τεῖχος ἐδείχθησαν, καὶ φυλα-
κτήριον, τοῖς εὐσεβῶς αὐτοὺς μακαρίζουσι.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐν καμίνῳ, δρόσον ὀφθέντα Χριστὸν τὸν
Θεόν, Κόρη μηδαμῶς δὲ φλέξαντα τὴν νη-
δύν τὴν σὴν, βλέπουσα κρεμαμένον, ξύλῳ ἐδό-
ξαζες, τὴν ὑπὲρ νοῦν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τὸ θεῖον ὄρος, ἐξ οὗ λίθος τέτμηται ἄνευ
χειρὸς, ὁ συντρίψας σήλας Κόρη δαιμονι-
κὰς, τῆς ψυχῆς μετὰ τὰ ἰνδάλματα, καὶ τῆς καρ-
δίας μου, τὴν λιθῶδη ἀπέλασον πώρῳσιν.

Οὐκ ἐσαλεύθης, ὡς δεξαμένη ἐν τῇ μήτρᾳ
σου, Κόρη τὸν προσβλέψει γῆν καὶ τὰ ἐν
αὐτῇ, ὅτε βούλεται σαλεύοντα· διό με σήριξον,
ταῖς προσβολαῖς ἐχθροῦ σαλευόμενον.

Καταβαλοῦσα, τὰ σαρκικά μου Ἀγνή φρο-
νήματα, ὅλον Θεοτόκε δεῖξον πνευματικόν,
ἀρεταῖς κατακοσμοῦσά με, ὃν ὁ παμπόνηρος,
ἡδονῶν ἀκοσμία ἡμαύρωσεν.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπέτάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσμα-
» τα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν
» ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβεῖς
» ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε,
» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ηπλωσας παλάμας ἐν σταυρῷ, χειρὸς ἀμάρ-
τημα ἀκρατῆς Δέσποτα, θέλων ἰάσασθαι·
ἡλοῖς δὲ προσηλώθης, ἅπαν νόημα, τοῦ πρωτο-
πλάστου ἐξηλῶν, ἐμπαθὲς Κύριε, μελωδοῦντος·
Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ρήγνυται χειρόγραφον τῆς σῆς, νυγείσης
θείας πλευρᾶς, τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ·
ρανίσιν αἵματος Δέσποτα, ἀγιάζεται ἡ σύμ-
πασα, εὐχαριστίας ἐν φωναῖς, αἰεὶ κραυγάζουσα·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Μαρτυρικά.

Ισαντο ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς, ὡς δροσιζόμενοι,
οὐ φλογιζόμενοι, οἱ παναοιδίμοι Μάρτυρες,
καὶ τῶν Παίδων ἀναμείποντες, ἐν συμφωνίᾳ
μυστικῇ, τὴν θείαν ὄντως ᾠδὴν· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ανύσακτον φέροντες πυρσόν, τῆς προαιρέσεως, σκότει κολάσεων, οὐ παρετράπητε Μάρτυρες, ἀλλ' ἐνθέως δυναμούμενοι, ἐπανεδράμετε πρὸς φῶς, βοῶντες ἄδυτον: Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρήμενον βλέψασα Χριστόν, καὶ τὸν νεκρώσαντα, βροτὴς νεκρῶντα ἐχθρόν, ἡ πολυμήντος Δέσποινα, ὡς Δεσπότην ὕμναι κλαίμεσα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα, ἀνεβόα: Πάντα τὰ ἔργα ὕμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ωριμον ἐκήσας καρπὸν, ἐξ οὗ ὁ Θάνατος, φαγὼν ἀπώλετο· διὸ κραυγάζω σοι, Δέσποινα, τῷ καρπῷ τῆς ἀμαρτίας με, θανατωθέντα δολερῶς, ζώωσον μέλποντα: Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κοίμησον κινήσεις ἐμπαθεῖς, τῆς διανοίας μου, τῇ ἀκοιμήτῳ σου, πρεσβεία πάντα γνε Δέσποινα, καὶ ἀνάστησον ἐξ ὕπνου με, τῆς ῥαθυμίας μελωδεῖν, γρηγορήσῃ ψυχῇ: Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οὐχ ἔξεις ταλαίπωρε ψυχῇ, ἐκεῖ συνήγορον, κατηγορούσης σου, τῆς φαύλης πράξεως ἄμετρα· διὰ τοῦτο μετανόησον, καὶ συνεργὸν πρὸς τὸ καλόν, τὴν μόνην Ἀχραντον, προσλαμβάνου· μόνη γὰρ πέλαι βροτῶν καταφύγιον.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρόσμητος ὄρεος, ἐξ ἀλαξεύτη σὺ
» Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστὸς
» συνάψας τὰς διεσώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Γδοῦ ἡ Ζωὴ κρεμαμένη, ἐπὶ σταυροῦ πᾶσιν ὥράθη· ἥλιος δὲ τοῦτο μὴ φέρων, ἀκτῖνας παύει, καὶ γῆ σαλεύεται, καὶ λογισμοὶ σπνρίζονται, ἐπ' εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.

Ωπὼς σε ὁ ἄνομος δῆμος, τὸν Νομοδότην κατακρίνει ξυλῶ Ἰησοῦ με τεθνᾶναι, ζωὴν τῶν ὄλων, ὄντα καὶ Κύριον, καὶ διὰ πάθους ἅπασι, βροτοῖς παρέχοντα ἀπάθειαν!

Μαρτυρικά.

Στόμασιν ὑμῶν θεολόγοις, ἀνεκηρύξατε πανσόφως, σάρκωσιν τοῦ Λόγου ἐν μέσῳ, παρανομούντων ἐχθρῶν Πανεύφημοι, καὶ ἱερώς ἀθλήσαντες, νίκης στεφάνοις κατεστεφθῆτε.

Ημεροφαεῖς ὡς ἀστέρες, πᾶσαν τὴν Κτίσιν φρυκτωρεῖτε, ἁθλῶν ἱερῶν ἀναλαίμψει, καὶ ἁμαρτῶν θείαις λαμπρότησι, καὶ τῶν παθῶν σκεδάζετε, νύκτα βαθεῖαν θεῖοι Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Φώτισον Ἀγνή τὴν ψυχὴν μου, τῇ ἀμαρτίᾳ σκοτισθεῖσαν· λῦσον τῶν κακῶν με τὰ νέφη, φωτὸς νεφέλη, ἡ σκοτιζόμενον, ἥλιον πάλαι βλέψασα, ἐν τῷ σταυροῦσθαι τὸν Ἀθάνατον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ρῆξον τὰ δεσμά τῶν κακῶν με, τῇ θείᾳ λόγχῃ τοῦ Υἱοῦ σου· λῦσον τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, πεπεδημένην καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ τῇ ἀγάπῃ πρόσδῃσον, Παρθενομήτορ τῇ Θεῷ ἡμῶν.

Ητῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, τὴν σενωθεῖσάν μου καρδίαν, πάσῃ προσβολῇ ἐναντία, πρὸς ἀπαθείας πλάτος ἐξάγαγε, διὰ στενῆς ὁδεύειν με, ἐνδυναμοῦσα τρίβου πάντοτε.

Ινα σε δοξάζω Παρθένε, τὴν ἀληθῶς δεδοξασμένην, πάσης ἀδοξίας με ῥύσαι τῆς ἀμαρτίας, καὶ δόξης μέτοχον, ἐπουρανίου ποιήσον, τὸν προσφυγόντα τῷ ἐλέει σου.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Σταυρώσιμα.

Τεῖχος ἡμῖν γένοιτο ὁ Σταυρὸς σου, Ἰησοῦ Σωτὴρ ἡμῶν· ἄλλην γὰρ ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σὲ τὸν ἐν αὐτῷ σαρκὶ προσηλωθέντα, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰδωκας σημειώσιν, τοῖς φοβημένοις σε Κυρίου, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, ἐν ᾧ ἐθρίαμβευσας, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, καὶ τὰς ἐξουσίας, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα· διὸ σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Πῶς ὑμῶν θαυμάσωμεν, τοὺς ἀγῶνας ἅγιοι Μάρτυρες, ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε; οὐκ ἐφόβησαν ὑμᾶς τῶν τυράννων αἱ ἀπειλαί, οὐ κατέπτηξαν ὑμᾶς τῶν βασιάνων αἱ προσβολαί· ὄντως ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εν σταυρῷ σε τεινόμενον, καὶ τοῖς ἡλοῖς πηγνύμενον, καὶ πλευράν τῇ λόγχῃ σε, τιτρωσκόμενον, κατανοοῦσα ἡ Μήτηρ σου, θρηνοῦσα ἐκραύγαζεν: Οἶμα Τέκνον ποθεινόν! πῶς σε δῆμος ὁ ἄνομος, ἐθανάτωσε, τὴν ζωὴν τοῖς ἐν Ἀδῇ χορηγοῦντα; ἀλλ' ἀνάστηθι συντόμως, χαρποποιῶν οὓς ἠγάπησας.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος, διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Ληστής Παραδεδεικὸν ὤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συζαυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί μου βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προσηλωθὴς τῷ σταυρῷ, διὰ πολλὴν Χριστὴ ἀγαθότητα· ἐκεντήθης τὴν πλευράν, δύο κρουνοὺς πηγάσας ἀφέσεως· ἡ γῆ δὲ μὴ φέρεσα, καθορᾶν τὸ τόλμημα ἐκυμαίνετο, αἱ πέτραι ἐρρήγγυντο, ἐσβέννυτο ἥλιος, ἐσαλεύοντο ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ φόβῳ τοῦ κράτους σου.

Τῆς ταθείσης ἀκρατῶς, χειρὸς ἐν ξύλῳ παλαίης τῆς γνώσεως, τοῦ προπάτορος Ἀδάμ, ἐπανορθῶν Χριστὴ τὸ ὀλίσθημα, ἐτάθης θείῳ ματι, καὶ τὰς σὰς ἡλώθης χειρὸς Μακρόθυμε, ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, χειρὶ σου δι' ἄμετρον ἀγαθότητα. Δόξα τῇ ὑπὲρ νῦν Λόγε εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Μαρτυρικόν.

Οὐρανῶσαντες τὴν γῆν, ταῖς ὑπερτάταις Ἄγιοι λάμπεσι, τῶν ἀγώνων τῶν καλῶν, διῶν τὸ σκότος ἅπαν ἐδύσατε, τὸ τῆς ματαιότητος, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἄδυτον ἐσκηνώσατε, μεθέξει θεόμενοι, καὶ πᾶσιν αὐγάζοντες φέγγος γνώσεως, τοῖς καταχρέως ὑμᾶς μακαρίζεσι.

Δόξα.

Γέρας δόξαν καὶ τιμὴν, τῇ πανταίῳ Τριάδι προσνέωμεν, τρισαγίαις ἐν φωναῖς, τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον προσφέροντες· Πατρὶ τῷ ἀνάρχῳ τε, καὶ Υἱῷ καὶ Πνεύματι ἀνακράζωμεν, Ληστοῦ τοῦ εὐγνώμονος, φωνὴν ἀναμέλποντες καὶ κραυγάζοντες· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Αναρτῶμενον σταυρῷ, ἐβελυσίως βλέψασα Ἀχραντε, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἐκπλητομένη κλαίονσα ἔλεγε· Ποῦ ἔδου τὸ κάλλος σου, τοῦ τὰ πάντα Κύριε καλλωπίσαντος; τί ταῦτα ἀχάριστος, ἀπέδωκε δῆμός σοι ἀντὶ ἀγαθῶν; Δόξα Λόγε τῇ σῇ ἄκρα ἀγαθότητι.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀποστόλων. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Στερόροτάτῳ φρονήματι, στρατευσάμενοι ἐνδοξοὶ, κατὰ τοῦ ἀλάστορος παρετάξασθε, τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Πνεύματος, γενναίως φραζάμενοι, καὶ τὴν ἅπασαν ἰσχύν, τῶν Δαιμόνων ὀλέσαντες, ἀφηρηπάσατε, τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων, ὥσπερ σκύλα· διὰ τοῦτο εἰς αἰῶνας, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Σταυροτύπως ἀπλώσασα, τὴν σαγήνην τῆς Πίστεως, δωδεκάς ἡ θεία τῶν Ἀποστόλων σου, πάντα τὰ ἔθνη ἐζώγησε, Χριστὴ πρὸς ἐπίγνωσιν, καὶ θαλάσσας ἀλμυραῖς. τῶν παθῶν ἀπεξήρανε· διὰ τοῦτό σε, δυσωπῶ, τοῦ βυθοῦ με τῶν πταισμάτων, ἀνακλίεσαι ταῖς τούτων, πανευπροσδέκτοις δεήσεσι.

Δωδεκὶς ἡ θεόλεκτος, Ἀποστόλων καὶ πάντιμος, εὐφημείσθω σήμερον θείοις ἄσμασι, Πέτρος, καὶ Παῦλος, Ἰάκωβος, Ληκᾶς, Ἰωάννης τε, καὶ Ματθαῖος καὶ Θωμᾶς, Μάρκος, Σίμων καὶ Φίλιππος, καὶ ὁ ἐνδοξος, νῦν Ἀνδρέας τιμᾶσθω σὺν τῷ θείῳ, καὶ σοφῷ Βαρθολομαίῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς ἐβδομήκοντα.

Ἔτερα τοῦ ἁγίου Νικολάου, ὅμοια.

Μύρω θείῳ σε ἔχρισε, θεία χάρις τῷ Πνεύματος, Μύρων προεδρεύσαντα καὶ μυρίσαντα, ταῖς ἀρεταῖς ἱερώτατε, τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, ἡδυπνόοις σου εὐχαῖς, τὰ δυσώδη διώκοντα, πάθη πάντοτε· διὰ τοῦτό σε πίστει εὐφημοῦμεν, καὶ τὴν μνήμην σου τελοῦμεν, τὴν παναγίαν Νικόλαε.

Ως λαμπτήρᾳ σε ἄδυτον, ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, ἐν τῷ σερεώματι ἀναλλάμπσαντα, τῆς Ἐκκλησίας Νικόλαε, καὶ Κόσμον φωτίσαντα, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα, καὶ ἐξαίροντα, ἀθυμίας χειμῶνα, καὶ γαλήνην, ἐργασάμενον βαθεῖαν, χρεωσικῶς μακαρίζομεν.

Καὶ παρῶν καὶ φαινόμενος, ἐν ὀνείροις Νικόλαε, τοὺς ἀδίκως μέλλοντας θνήσκεν ἔσωσης, ὡς συμπαθὴς ὡς φιλάγαθος, ὡς ρύτης θερμότατος, ὡς προστατῆς ἀληθῆς, τῶν πιεσῶς ἐξαιτούντων σου, τὴν ἀντίληψιν, ἱερώτατε Πάτερ, τῶν Ἀγγέλων, συμπολιτὰ τῶν Ὁσίων, καὶ Προφητῶν ἰσοστάσις.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Η Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρημα-

τίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προσλαβόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδης με Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον, ἀλλ' οἰκτείρησον τάχει καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλάβης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικά.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χορὸν, Πνεύματι ἀγίῳ ἐφώτισας Χριστέ· καὶ ἡμῶν τὸν ρύπον τῆς ἀμαρτίας, δι' αὐτῶν ἀπόπλυνον ὁ Θεός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τοὺς ἀγραμμάτους Μαθητάς, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον παιδευτάς ἀνέδειξε, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τῇ πολυφθόγγῳ ἀρμονίᾳ τῶν γλωσσῶν, τὴν πλάνην κατήργησεν, ὡς παντοδύναμον.

Μαρτυρικόν.

Γερεῖα ἔμψυχα, ὀλοκαυτώματα λογικά, Μάρτυρες Κυρίου, θύματα τέλεια Θεοῦ, Θεὸν γινώσκοντα, καὶ Θεῷ γινωσκόμενα, πρόβατα, ὧν ἡ μάνδρα, λύκοις ἀνεπίβατος, πρεσβεύσατε καὶ ἡμᾶς συμποيمانθῆναι ὑμῖν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὁλῶν Ποιητὴν, ἵνα πάντες κρᾶζωμέν σοι: Χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Ἀποστολικά.
Ἦχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς Οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωσῆρας εἰς πέρατα, τῆς Μαθητᾶς σὺ Χριστέ, ἀνέδειξας ἐκλάμποντας, ἐν τῷ κηρύγματι, ψυχὰς καταυγάζοντας, πλάνην τὴν τῶν εἰδῶλων, δι' αὐτῶν ἀμαυρώσας, δόγμασιν εὐσεβείας, καταλάμψας τὸν Κόσμον. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάχραντε. λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, σκέδασον τὰς ἐνέδρας, καὶ τὰ θράσθη Παρθένε, τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων κατὰ τῶν δούλων σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Εἰς πᾶσαν διέδραμεν, ὑμῶν ὁ φθόγγος τὴν γῆν, καὶ πλάνης ἐμώρανε, σοφίαν ἄσοφον, Ἀπόστολοι ἐνδοξοί, εἵλκυσε τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ βυθοῦ τῆς ἀπάτης, ἔδειξε δὲ τοῖς πᾶσι, σωτηρίας τὴν τρίβον· διὸ νῦν ἐπαξίως, ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Τῆς Πίστεως κήρυκας, τοὺς Μαθητάς σου Σωτὴρ, τῷ Κόσμῳ ἀνέδειξας, καθοδηγῶν δι' αὐτῶν, τὰ ἔθνη πρὸς γνῶσίν σου· λόγων γὰρ ταῖς ἀκτῖσι κατεφώτισαν πάντας, σπόρον τῆς εὐσεβείας, κατασπείραντες ὄντως. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ε'παύησον Δέσποινα, ἐκ κατωδύνου ψυχῆς, βοῶντος τοῦ δούλου σου, καὶ τῶν πολλῶν μου κακῶν, παράσχου μοι ἄφεσιν· σέ γὰρ ἔχω προσάτιν, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα· λύτρωσαι Θεοτόκε, τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης, καὶ στῆσον ἐκ δεξιῶν με, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺ προκατάλαβε, Πάτερ Νικόλαε, καὶ σῶσον τοὺς δούλους σου, ἐπερχομένων ἡμῖν, κινδύνων καὶ θλίψεων· ἔχεις γὰρ πρὸς τὸν Κτίστην καὶ Θεὸν παρρήσιαν· πάρεσο οὖν ἐν τάχει, τοῖς πιστῶς σε καλοῦσι, τὴν σὴν νῦν προστασίαν, καὶ σκέπην δωρούμενος.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο, τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ Δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράσθη· αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κανὼν τῶν ἀγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος δ'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀθρόοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ,
» σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ
» τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Τὰ θεῖα, τοῦ Παρακλήτου ὄργανα, καθυφηγούμενα, τούτου ταῖς θεαῖς πάντοτε

πνοαῖς, ἐμελῶδῃσαν μέλος ἡμῖν, ὡς ἀληθῶς σωτήριον, οἱ εὐκλεεῖς Χριστοῦ Ἀπόστολοι.

Εν κλίνῃ, τῆς ῥαθυμίας κείμενον, καὶ τῇ πρὸς θάνατον, τῆς ἀμαρτίας νόσῳ τὴν ψυχὴν, χαλεπῶς ἐκτεκνόμενον, ἐπισκοπῆς με ἐνδοξοί, Χριστοῦ Αὐτόπται ἀξιῶσατε.

Οἱ λόγῳ, τὴν ἀλογίαν λύσαντες, ἐθνῶν Ἀπόστολοι, τὴν ἐξ ἀλόγων πράξεων δεινῶς, σκοτισθεῖσαν καρδίαν μου, τοῦ Παρακλητοῦ χάριτι, φωταγωγήσατε Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Παρθένος, μετὰ τὸν τόκον ἄφθορος, διαμεμένηκας, τὸν δι' ἡμᾶς ὀφθέντα ἐπὶ γῆς, ὑπὲρ λόγον κηρύσσας· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, φωταγωγήσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ ἁγ. Νικολάου, οὗ ἡ Ἀκροσυχίς:

Τέταρτος οὗτος εἰς Νικόλαον κρότος. Ἰωσήφ. Ὁ Εἰρμός. Τριζάτας κραταιούς.

Τὴν ἄλυπον ζωὴν, κληρωσάμενος Μάκαρ, καὶ χαρὰς πνευματικῆς, πληρούμενος αἰεὶ, πᾶσαν λύπην ἀπέλασον, δέομαι ἐκ τῆς ψυχῆς μου, ὅπως χαίρων δοξαῖζω σε, ἱερώτατε Πάτερ Νικόλαε.

Ε'τέλης ἀρετῶν, ὑψηλῶν ἐν λυχνίᾳ, ὥσπερ λύχνος δαδουχῶν, καρδίας τῶν πιστῶν, Ἱεράρχα Νικόλαε· ὅθεν πίπτει δυσωπῶ σε, φωτοδόλοις πρεσβείαις σε, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος ἀπέλασον.

Τῆ βίου τῆ φθαρτῆ, νῦν τὸ πέλαγος πλέων, πειρασμῶν παντοδαπῶν, πληρούμενον Σοφῆ, ἐπὶ σὲ καταφεύγω βοῶν: Εὐροιμί σε κυβερνήτην, εἰς γαλήνην μετὰγοντα, τὸ κλυδώνιον θείαις πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Α'κοίμητον Ἀγνή, κεκτημένη πρεσβείαν, κατακοίμησον ἡμῶν, τὰ πάθη τῆς ψυχῆς, ἱεραῖς μεσιτείαις σου, θείαν καὶ σωτηριώδη, δωρουμένη ἐγρήγορσιν, πρὸς Θεοῦ θελημάτων ἐκπλήρωσιν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» **Ε** Χριστέ κράζουσα: Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ σφετέρωμα.

Τροπάρια.

Τὴν πόλιν σου ὁ Θεός, τῶν λογικῶν σου ποταμῶν ρεύματα, τῶν Μαθητῶν Δέσποτα, ἁγιαστικῶς κατευφραίνουσι.

Ποιῖται τῶν οὐρανῶν, συλλειτουργοὶ τῶν νοερῶν Τάξεων, πανευκλεεῖς Ἀπόστολοι, πάσης ἡμᾶς θλίψεως ῥύσασθε.

Ο' σφειώσας Χριστέ, τὴς λογικούς σε οὐρανούς στήριξον, τούτων εὐχαῖς ἐν πέτρᾳ με, σοῦ τῶν θελημάτων ὡς εὐσπλαγγχνος.

Θεοτοκίον.

Ω'ς Μήτηρ σε δυσωπεῖ, σὺν τῷ χορῷ τῶν Μαθητῶν Κύριε, ἡ σὲ ἀγνῶς τέξασα· δώρησαι ἡμῖν τὰ ἐλέη σου.

Κανὼν τῆ Ἀγίου Νικολάου. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ρομφαία ὠφθης, πολεμίους ἐχθροὺς κατασφάττουσα· ὧν συντήρησον ἡμᾶς, τῆς ἐπιτηρείας ἀπήμονας, πράττοντας Νικόλαε, τὸ θεῖον βούλημα.

Τὴν συντριβὴν μου, τῆς ψυχῆς Ἱεράρχα θεραπεύσον, ὁ συντρίψας τοῦ ἐχθροῦ τὰς πανουργίας καὶ ἐνεδρα, ὅπως ὡς προστάτην μου, πίστει γεραίρω σε.

Ο' καταλύσας, τῆς Ἀρτέμιδος ἄψυχα ξόαν, αὐτοῦ νοός μου ἐμπαθῆ, ἰνδάλματα ἐξαφάνισον, θείαις μεσιτείαις σου, Πάτερ Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Σὲ προσασίαν, Παναγία Παρθένε κεκτημένη· μεταποιήσον ἡμῶν, εἰς χαρμονὴν τὴν κατήφειαν, καὶ θλίψεως λύτρωσαι, γεννώσης θάνατον.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» **Ε** σαυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔση
» ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγαζουσα:
» Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ε'πεθίβασας εἰς θάλασσαν σοῦ τοὺς ἵππους, τοὺς ἐκλεκτοὺς Φιλάνθρωπε, τῆς κακοπιστίας, ὕδατα ταραύσσοντας, καὶ πᾶσι τὴν γνῶσιν σου, τὴν ἀληθινὴν καταγγέλλοντας.

Οἱ ἀστέρες οἱ φαιδρύναντες εὐσεβεῖα, τὸ νοητὸν στερέωμα τὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἐνδοξοὶ Ἀπόστολοι, νυκτὸς ἐξ ἀγνοίας με, καὶ παραπτωμάτων λυτρώσατε.

Α'ναδειχθέντες ὡς βέλη ἠκονημένα, τοῦ δυσμενοῦς Ἀπόστολοι τὰ πεπυρωμένα, βέλη τῆς κακίας αὐτοῦ, νυνὶ κατασβέσατε, καὶ τὸν λογισμόν μου στηρίξατε.

Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου φαρμαχθεῖσαν τοῖς ἰοδόλοις, τῶν ἐναντίων δῆγμασι, δραστηκῶ φαρμάκῳ, πρεσβειῶν θεραπεύσον, Χριστέ τῆς Τεκνύσης σε, καὶ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ο' περιδοξός σου βίος, πανταχοῦ σε περιδοξόν, θαυμασίους θείους, κατακλειζόμενον

ἔδειξεν, Ἱεραρχῶν ὠραιότης, πάντων καύχημα,
τῶν τιμῶντων σε, χαρμονικοῖς μελωδήμασιν.

Υψηλῆς ἐπὶ καθέδρας, τὸν Θεὸν Μάκαρ ἤνε-
σας, ταπεινοφροσύνης, θείαις ἐξαεράπτων
φαιδρότησιν ἧς ἐν μεθέξει γενέσθαι ἡμᾶς ποιήσον,
εὐπροσδέκτοισ σου, Πάτερ σοφὲ παρακλήσεσι.

Τοὺς ἀδίκως ἀγομένους, ἐλυτρώσω εἰς θάνα-
τον, ζήλω θείῳ Πάτερ, ἱεροπρεπῶς πυρα-
κτούμενος· διὸ βοῶμεν· Ὡσαύτως ἐξελεῖ ἡμᾶς,
πειρασμῶν, θανατούντων δεινῶς τὴν διάνοιαν.

Οὐρανὸν περιπολεύων, χαρμοσύνως Νικόλαε,
ἀοράτως Πάτερ, πάντων τῶν καλούντων
σε πάρεσο, ἐπικυφίζων τὰς νόσους τῶν ψυχῶν
ἡμῶν, καὶ ἀνάψυξιν θεοπρεπῶς παρεχόμενος.

Θεοτοκίον.

Στρατηγίαι τῶν Ἀγγέλων, καταπλήττονται
Πάναγνε, ἀνυμνολογοῦσαι, μέγεθος τῆς
θείας λοχείας σου· μετ' ὧν δυσώπει Παρθένε,
πάντας σῶζεσθαι, τοὺς ἐν πίστει σε, εἰλικρινεῖ
μακαρίζοντας.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυ-
» **θ**ας· φῶς ἅγιον ἐπιτρέφον, ἐκ ζοφώδους
» ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τροπάρια.

Αμπέλου τῆς ζωῆς, οἱ κυπρίζοντες βότρυες,
ἐπότισαν πάντας οἶνον, νοητῆς εὐφροσύ-
νης, οἱ ἔνδοξοι Ἀπόστολοι.

Πρὸς φῶς τῶν ἐντολῶν, τῷ Θεοῦ ὁδηγήσατε,
Ἀπόστολοι τοὺς ἐν σκότει, ψυχικῆς ῥαθυ-
μίας, ἀφρόνως ἐνυπάρχοντας.

Λυτρώσασθε ἡμᾶς, ψυχικῶν παραπτώσεων,
καὶ κρίσεως τῆς μελλούσης, καὶ φθορᾶς
καὶ κινδύνων, Ἀπόστολοι μακάριοι.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με ὁ Θεός, ὡς φιάνθρωπος σῶσόν με,
δεήσεσι τῆς ἀφράστως, σὲ τεκούσης καὶ
πάντων, τῶν θείων Ἀποστόλων σου.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου Νικολάου.

Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Εἴδυσας ὡς ἥλιος, θανὼν Πάτερ σοφὲ, καὶ
ἀνέτειλας εἰς Χριστὸν, σελασφόροις λάμ-
ψεσι τῶν θαυμασίων σου, καταυγάζων ἅπα-
σαν, τὴν ὑψηλίον Νικόλαε.

Ιερὲ Νικόλαε, ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ
ἐπαγωγῆς, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, πᾶσαν
δυσχέρειαν, κατευναζων, χάριτι, τοῦ ἐν σοὶ οἰ-
κοῦντος Πνεύματος.

Συντριβεῖς τοῖς πάθεσι, τοῦ βίου τὴν ψυχὴν,
εἰς βοήθειαν σὲ καλῶ, ἱερὲ Νικόλαε· σπεῦ-

σον καὶ δίδου μοι, τὴν τελείαν ἱασιν, δυσωπῶν
τὸν Ὑπεράγαθον.

Θεοτοκίον.

Νοεροῖς τοῖς ὄμμασι, Παρθένε σὲ ὁρῶν, Ἡ-
σαΐας ἀναβοᾷ· Ἴδου μέλλει τίκτεσθαι
Κόρης θεόπαιδος, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, εἰς ἀνθρώ-
πων ἀναγέννησιν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρη
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρέυσαντι αἵματι.

Τροπάρια.

Ποιμένος, τοῦ καλοῦ τὰ θεόλεκτα πρόβατα,
διασπαρέντα ἐν Κόσμῳ, τὴν τῶν λύκων
πᾶσαν θηριωδίαν, εἰς προβάτων, ἡμερότητα
πίστει μετέβαλον.

Τοῦ θείου, Παραδείσου τὰ δένδρα τὰ εὐ-
καρπα, τῆς παναθλίας ψυχῆς μου, πᾶσαν
ἀκαρπίαν εἰς εὐκαρπίαν, ἐναρέτου, μεταγάγε-
τε γνώμης Ἀπόστολοι.

Εἰ τρώθην, ἡδονῆς τῇ ῥομφαίᾳ καὶ τέθνηκα·
οἱ πρὸς Χριστοῦ δεδεγμένοι, ἀνιστᾶν νε-
κροὺς χάριν ἔνδοξοι, νεκρωθεῖσαν, τὴν ἀθλίαν
ψυχὴν μου ζώωσατε.

Θεοτοκίον.

Κόπασον τῆς ψυχῆς με τὸν ἄγριον κλύδωνα,
Θεὲ τῶν ἔλων οἰκτίρμον, ἱκεσίαις τῆς
κυησάσης σε, Ἀποστόλων, τῶν σεπτῶν τε καὶ
θείων Μαρτύρων σου.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου Νικολάου.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Ισχυσας, τῷ σθένει τοῦ Σωτῆρος, δυναμωθείς
Θεόφρον, τὸν ἀόρατον ἐχθρὸν ὀλέσαι· οὗ
τῆς δεινῆς, βλάβης ἡμᾶς λύτρωσαι, ἱκεσίαις σε
Νικόλαε.

Κολάσεως τῆς ἐν τῇ γεέννῃ, καὶ πονηρῶν
ἀνθρώπων, ἐνοχλήσεως βλαβερωτάτης,
ῥῦσαι ἡμᾶς, ἱεραῖς πρεσβείαις σου, παναοίδιμε
Νικόλαε.

Οἱ παλαιοὶ τεθνήξασθαι ἀδίκως, μέλλοντες
στρατηλάται, ἐλυτρώθησαν σαῖς προστα-
σίαις· ὥσπερ αὐτοὺς, καὶ ἡμᾶς ἐξάρπασον,
πάσης βλάβης Ἀξιόγαστε.

Θεοτοκίον.

Λός σε καὶ πόλις δυσωπεῖ σε, τὴν τῷ Θεῷ
Μητέρα· ἐξελοῦ ἡμᾶς πάσης ἀνάγκης,
καὶ τῆς ἐκεῖ, Παναγία Δέσποινα, αἰωνίου κα-
τακρίσεως.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ
» **Π**ερσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον, ἢ τῇ

» φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον: Εὐλογη-
» μένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Τροπάρια.

Τῇ συντονίᾳ, τοῦ ἁγίου καὶ Θείου κηρύγμα-
τος, πλάνης ἀπλανεῖς Ἀπόστολοι τῷ Χρι-
στῷ, τὸν χειμῶνα διελύσατε, καὶ κατελάμψατε,
Θεογνωσίᾳ πιστῶν τὸ φρόνημα.

Μύρον εὐώδες, ἀναπνεύζοντες πάντοτε, Θεῶι
Μαθηταὶ τοῦ μύρου τοῦ νοητοῦ, εὐωδίας
τοὺς προσρέχοντας ὑμῖν πληρώσατε, καὶ τὰ
δυσώδη πάθη μειώσατε.

Διαφθαρέντα, τοῖς σαρκικοῖς με ἀτοπήμασι,
Λόγου τοῦ ἀφθάρτου ἐνδοξοὶ Μαθηταί,
διασώσατέ με ψάλλοντα: Εὐλογημένος εἶ, ἐν
τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Χορὸς Ἀγγέλων, χορὸς Μαρτύρων καὶ Ἀ-
ποστόλων σου, Λόγε δυσωποῦσι πάντοτε
τὴν πολλήν, εὐσπλαγχνίαν σου Φιλάνθρωπε·
πάντας οἰκτείρησον, διὰ τῆς Θεοτόκου ὡς
εὐσπλαγχνος.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Αἴγιε τὸν ἐν Ἀγίοις μόνον πάντων Ποιητὴν,
ἐπαναπαυόμενον, αἴτησαι ἡμᾶς ἁγιάσαι,
καὶ καταπέμψαι πλῆσι, ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἔλεη αὐτοῦ.

Οσῖος εὐθύς καὶ πρᾶος, μέτριος καὶ ταπει-
νός, γενόμενος Ἐνδοξε, ὕψος πρὸς περιδο-
ξον ἦρθης, ἱερωσύνης θαύματα, ἐκτελῶν καὶ
τεράστια.

Νόμους Θεῖους συντηρήσας Ὅσιε τοὺς τοῦ
Θεοῦ, ναὸς καθαρὸς ὥφθης, ὅθεν σοι βοῶ-
μεν Παμμακάρι: Παρανομίας λύτρωσαι, ἀπὸ
πάσης τοὺς δούλους σου. Θεοτοκίον.

Κοίμησον ἐπανασάσεις παθῶν τῆς ἐμῆς ψυ-
χῆς, τῇ ἀγρύπνῳ δεήσει σου· δίδου μοι ἐ-
γρήγορσιν Κόρη, τῆς ῥαθυμίας πόρρω, τὸν νυ-
σταγμὸν ἀπελαύνουσα.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δι-
» ναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεθείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες: Εὐλο-
» γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Στόματα πυρίπνοα Χριστοῦ, οἱ τὰ ἀπύλωτα
στόματα φράξαντες, καὶ τὸ σωτήριον κή-
ρυγμα, πανταχοῦ νῦν κατασπείραντες, σώματος
λύκου νοητοῦ ἀπολυτρώσασθε, τοὺς βοῶντας:
Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Σαλπίζατε κύκλῳ τῆς ἐμῆς, νενεκρωμένης
ψυχῆς, εὐηχοὶ σάλπιγγες, Χριστοῦ Ἀπό-
στολοι ἐνδοξοὶ, καὶ ἐκ τάφου ἀπογνώσεως, καὶ
ῥαθυμίας χαλεπῆς ταύτην ἐγείρατε, εἰς τὸ μέλ-
πειν: Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εμὲ τὸν τοὺς νόμους σου Χριστέ, καταπα-
τήσαντα νοὸς στρεβλότητι, ἐμὲ τὸν ἄσω-
τον Δέσποτα, τὸν εἰς βᾶθη ὀλισθήσαντα, καὶ
συνηθείᾳ πονηρᾷ αἰεὶ δουλεύοντα, μὴ παρίδης,
τῶν Μαθητῶν σου Χριστέ ταῖς δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Μαρία κυρία τῷ παντός, κυριευθέντα με ὑπὸ
τοῦ ὄφους, καὶ ἁμαρτάνοντα πάντοτε, ἐ-
λευθέρωσον πρεσβείαις σου, καὶ καταδούλωσον
Χριστῷ ἐν πολιτείᾳ σεμνῇ, ἀναμέλπειν: Πάντα
τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ρήτορεύων τοῖς Θεῖα Νικόλαε, ἀνομούντων
ἀπύλωτα στόματα, περιφανῶς ἐνέφραξας,
καὶ Ἀρείου τῆς λύμης πολλοὺς ἐρρύσω, ὀρθοδό-
ξως ὑμνοῦντας τὸν Κύριον.

Οτῆς νίκης ἐπώνυμος Ἄγιε, νικητὰς ἡμᾶς
δεῖξον πρεσβείαις σου, παθῶν γεννώντων
θανάτον, παρανόμων ἀνθρώπων, γλώσσης δο-
λίας, τοὺς πιστῶς σε αἰεὶ λιτανεύοντας.

Τὴν σὴν βοήθειαν τὴν σωτήριον, καταπέμ-
ψαι ἡμῖν παρακλητήτι, θαυματουργέ Νι-
κόλαε, ἐν ἡμέρᾳ ἀνάγκης, ἡνίκα ταύτης, οἱ
πιστῶς σε αἰτοῦντες δεόμεθα.

Τριαδικόν.

Ορθοδόξως πιστοὶ προσκυνήσωμεν, τὴν ἁ-
γίαν Τριάδα δοξάζοντες, Πατέρα τὸν
πανάγιον, τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, ἀναβοῶν-
τες: Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, συμπαθέ-
στατον Λόγον κηύσασα, εὐλογημένη Πά-
ναγνε· καὶ ἐν ὥρᾳ τῆς δίκης πρόστηθι, ῥῦσαι,
τῆς ἐκεῖ με Ἀγνή κατακρίσεως.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας ταῖς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐ-
» παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Λίθοι ἐκλεκτοὶ τοῦ τεθέντος, εἰς κεφαλὴν
γωνίας λίθου, ἐπωκοδομήσατε πάντων,
πιστῶν καρδίας πέτρα τῆς Πίσεως, τῷ δυσμενῆς
Ἀπόστολοι, οἰκοδομαὶς κατασρεψάμενοι.

Λύειν καὶ δεσμεύειν λαβόντες, παρὰ Χριστῆ τὴν ἐξουσίαν, λύσατε κακῶν μου τὴν δέσιν, καὶ τῇ ἀγάπῃ Χριστῆ συνδήσατε, καὶ Βασιλείας μέτοχον, Θεοῦ ἐργάσασθε Ἀπόστολοι.

Θεῖται τῇ Δεσπότη νεφέλαι, τὴν ξηρανθεῖσάν μου καρδίαν, πάσῃ πονηρᾷ ἐργασίᾳ, ἐν δέοις ὄμβροις νῦν καταρδεύσατε, καὶ καρποφόρον δείξατε, Θεομακάριστοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τῶν ἀγίων Ἀγγέλων, μετὰ τῶν θείων Ἀποστόλων, μετὰ τῶν ἐνδόξων Μαρτύρων, τὸν σὸν δυσώπει Υἱὸν καὶ Κύριον, Θεογεννητορ πάναγνε, κινδύνων σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ ἀγίου Νικολάου.

Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ιᾶσεις αἰεὶ ἐπιτελῶν ὁ τάφος σθ, εὐωδίας μύρον Ὅσιε, ἀναπηγάζεις τοῖς ἐν πίστει, καὶ πόθῳ προσιῦσι Νικόλαε, ἐνθάπτων νοσημάτων ἐπήρειαν· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ως ἥλιος πᾶσαν φρυκτωρεῖς Νικόλαε, Θεομάκαρ τὴν ὑψηλίον, θείων θαυμαμάτων φρυκτωρίαις, τὸ σκότος τῶν δεινῶν περιστάσεων, διώκων ἱεραῖς μεσιτείαις σθ, Ἀρχιερέων ἐγκαλῶπισμα.

Συνήθως οἰκτεῖρησον ἡμᾶς Νικόλαε, ταῖς τῇ βίου περιστάσεσι, καὶ τῶν Δαιμόνων ταῖς ἀπάταις, ἀνθρώπων πονηρῶν ἐπηρείαις τε δεινῶς χειμαζομένους ἐκάστοτε, ὅπως σε πάντες μακαρίζωμεν.

Ημέρας καὶ ὥρας φοβεράς μνημόνευε, ὦ ψυχὴ μου, ὅτε μέλλει σε ἅγειν εἰς κρίσιν ὁ Δεσπότης, καὶ κρίναί σου τὰ ἔργα τὰ κρύφια, καὶ βόησον αὐτῷ: Σῶτερ σῶσόν με, ταῖς Νικολάου παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι τοῦ θείου Γαβριὴλ προσάγομεν, χαρμωσύνης, καὶ κραυγαῖζομεν: Χαῖρε Παράδεισε, τὸ ξύλον ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς ἔχων πάντοτε· περιδοξὸν τῇ Λόγῳ παλάτιον, χαῖρε Παρθένε παναμώμητε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶνων, Ἀποστολικά.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χορόν, Πνεύματι ἁγίῳ ἐφώτισας Χριστέ· καὶ ἡμῶν τὸν ρύπον τῆς ἀμαρτίας, δι' αὐτῶν ἀπόπλυνον ὁ Θεός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τοὺς ἀγραμμάτους Μαθηταῖς, τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον παιδευτὰς ἀνέδειξε, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τῇ πολυφθόγγῳ ἀρμονίᾳ τῶν γλωσσῶν, τὴν πλάνην κατήργησεν, ὡς παντοδύναμον.

Μαρτυρικόν.

Τίμιος ὁ θάνατος τῶν Ἀγίων σου Κύριε· ξίφεσι γὰρ καὶ πυρὶ καὶ ψύχει συντετριμμένοι, ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, ἐλπίδα ἔχοντες εἰς σέ, ἀπολαβεῖν τοῦ καμάτου τὸν μισθόν· ὑπέμειναν καὶ ἔλαβον, παρὰ σὲ Σωτὴρ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ημόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀφράστως κηῖσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠✠✠✠✠

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος, διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Ληστής Παράδεισον ὥκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συσταυρῆμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί μου, βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τοῦ Ποιμένος καὶ Ἀμνοῦ, λογικὰ ὑπάρχοντες θρέμματα, μέσον λύκων παρ' αὐτοῦ, ὡς ἄμνοι Σοφοὶ ἀπεσταλῆτε, τῷ θείῳ κηρύγματι, τὴν αὐτῶν μετάγοντες ἀγριότητα, πρὸς τὴν ἡμερότητα, τῆς Πίστεως κρίζοντες ἀκλινεῖ λογισμῷ: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Διελθόντες τὰ τῆς γῆς, Μαθηταὶ Κυρίου πληρώματα, ὡς ἀστέρες φαινοὶ, τὸν σκοτασμόν τῆς πλάνης ἐλύσατε, καὶ φέγγος σωτήριον, τοῖς πεπλανημένοις ἐναπυστράφατε· διὸ μακαρίζομεν ὑμᾶς Χρισοκήρυκες, ἐξαιτούμενοι, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε πρὸς Κύριον.

Μαρτυρικόν.

Θανατούμενοι Σοφοί, καὶ πυρὶ ἐνύλῳ φλεγόμενοι, κατεφλέξατε πικρὰς πολυθείας ὕλην Μακάριοι· καὶ νῦν ἀναβλύζετε, ἱαμάτων ρεῖθρα τοῖς προσπελάζουσιν, ἡμῖν μετὰ πίστεως, θερμῶς ἀνακράζουσι καὶ βοῶσι Χριστῷ: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Αποσκοποῦντες λογισμῷ, διανοίας νήφοντι εἰπώμεν, τῷ ἐν ὑψίστοις σὺν Πατρὶ, καθεζομένῳ ἅμα καὶ Πνεύματι: Τριάς ἡ ἀχώριστος, ἡ τὰ πᾶν τῷ λόγῳ πρὶν ὑποσῆσασα, καὶ πάντας φωτίζουσα, τοὺς εὐλαβεῖα καὶ πίστει σοὶ κρίζοντας: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αποστόλων χαρμονή, καὶ Ἀβλοφῶρων στέφος ἀμάραντον, χρηματίζεις ἀληθῶς, Θεο-

γεννητορ Κόρη πανάμωμε· μεθ' ὧν ἡμῖν αἴτησαι, τῶν πταισμάτων Δέσποινα ἀπολύτρωσιν, καὶ βίου διόρθωσιν, τοῖς πίστει αἰτουσί σε καὶ βοῶσί σοι· Χαίροις παναληθῶς ἀγαθῶν θησαύρισμα.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Οτ' ἐσε σταυρούμενον, ἡ Κτίσις πᾶσα ἐώρακεν, ἡλλοιοῦτο καὶ ἔτρεμεν, ἡ γῆ δὲ ἐσειέτο, ὅλη κλονουμένη, μακρόθυμε Λόγε, τὸ καταπέτασμα Ναοῦ, φόβῳ ἐσχίσθη ὑβριζομένου σου, καὶ πέτραι διερρήχθησαν, ἀπὸ τοῦ φόβου, καὶ ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας συνέσειλε, Ποιητὴν σε γινώσκοντα.

Ρήγνυται χειρόγραφον, τὸ ἀπ' αἰῶνος νυγείσης σου, τῆς πλευρᾶς Πολυέλεε, Ἀδάμ τοῦ προπάτορος· καὶ ἡ ἀπωσμένη, φύσις τῶν ἀνθρώπων, ρανίσιν αἵματος τοῦ σοῦ, καθαγιάζεται ἀνακραζούσα. Δόξα τῇ δυναστείᾳ σου, δόξα τῇ θείᾳ σταυρώσει σου, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πῶς ὁ ἀνομώτατος, δῆμος τολμᾷ κατακριναί σε, τὸν Κριτὴν τὸν ἀθάνατον, τὸν νόμον χαράξαντα, ἐν ἐρήμῳ πάλαι, Μωσῇ τῷ θεόπτη; πῶς ἐπὶ ξύλου τὴν Ζωὴν, τὴν τῶν ὑπάντων ὀρώντες θνήξασαν, οὐδ' ὅλως ἐπτοήθησαν, οὐδ' ἐπὶ νοῦν ἐλογίσαντο, ὅτι σὺ μόνος Κύριος, καὶ Δεσπότης τῆς κτίσεως;

Ἑτέρα τῆς Θεοτόκου, ὁμοία.

Δαιμόνων κλονέμενον, ταῖς προσβολαῖς καὶ εἰς βάραθρον, ἀπωλείας ὠθούμενον, οἰκτεῖρησον Δέσποινα, καὶ στρέψόν με, ἀρετῶν ἐν πέτρᾳ, καὶ ταῖς βουλαῖς τῶν δυσμενῶν, διασκεδάσασα καταξίωσον, ποιεῖν με τὰ προσάγματα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, ὅπως τύχω ἀφέσεως, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Λησταῖς περιέπεσα, τοῖς μαιφόνοις Πανάμωμε, καὶ τὸ ἄφθαρτον ἔνδυμα, τῆς ἀνω λαμπρότητος, ταῖς τούτων ἐφοδοῖς, ἐξεδύθην Κόρη, καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀνηλεῶς, ἐτραυματίσθην καὶ καταβέβλημαι, ἐν τόπῳ τῆς κακώσεως, ἡμιθανής· ἀλλὰ πρόφθασον, καὶ τὴν χεῖρά σου ἔκτεινον, καὶ ἀνάστησον δέομαι.

Εν κλίνῃ κατὰκειμαι, τῆς ἀμελείας Πανάμωμε, καὶ ῥαθύμως διέρχομαι, τὸν βίον καὶ δέδοικα, τὸν τῆς τελευτῆς μου, καιρὸν

Θεοτόκε, μὴ ὥσπερ λέων ἀφειδῶς, διασπαράξῃ τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ὁ ὄφεις ὁ παμπόνηρος· διὸ τῇ σῇ ἀγαθότητι, πρὸ τοῦ τέλους προφθάσασα, πρὸς μετάνοιαν ἔγειρον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ιδὼν σε ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη Φιλάνθρωπε, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, ἀκτῖνας ἀπέκρυψαν, τῆς δικαιοσύνης, Ἦλιε Χριστέ μου, καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδονήθη φόβῳ τῆς κράτους σου· ἡ Μήτηρ σου τὰ σπλάγχνα δέ, τιτρωσκομένη ἐβόα σοι· Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Οπλον ἀήττητον Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας, καὶ ἐν τούτῳ νικῶμεν τὰς προσβολὰς τοῦ ἀλλοτρίου.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου εἰς βοήθειαν, τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ, εὐχερῶς καταπατοῦμεν.

Μαρτυρικόν.

Ο ἐνδοξαζόμενος, ἐν ταῖς μνείαις τῶν Ἀγίων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεῖς.

Μὴ ἐποδύρου μου Μήτηρ καθορώσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχετῶς, καὶ πᾶσαν Κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἀδου βασιλεία, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τοῦτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΠΡΩΤῇ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ἦχος δ'.

Εξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τῆς νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι· τῷ σταυρῷ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Αὐτόμελον.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς αἰκτι-

μούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν ἐθελούσιον σφαγὴν τοῦ Δεσπότη, καταννοῦσα ἡ Ἄγνη καὶ Παρθένος, ὀδυρομένη ἔλεγε δακρύουσα· Τέκνον ποθεινότατον, πῶς θανεῖν ἡρετίσω; πῶς δὲ τεθανάτωσαι, τῶν κακῆργων ἐν μέσῳ, ὁ κατὰ φύσιν δίκαιος Θεός; Δοξολογῶ σου Υἱέ τὸ μακρόθυμον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθοδόξων ἡ Πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνη Φιλάνθρωπε.

Ὁμοιον.

Σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ Ἰουδαῖοι Σωτὴρ, δι' οὗ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμᾶς, ἀνεκαλέσω τὸ πρὶν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν· ἔτεινας τὰς παλάμας ἐν αὐτῷ τῇ βουλῇ σου, λόγχῃ δὲ τὴν πλευράν σου, κατεδέξω νυγῆναι, τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, μόνη Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθε σου τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ., ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρόν καὶ τὸν θάνατον, ὑπὲρ ἡμῶν Ἀγαθὲ, δι' ἃμετρον ἔλεος, ἐκὼν ὑπέμεινας, καὶ κρίσιν τὴν ἄδικον, ὅπως τῆς καταδίκης, καὶ ἀρχαίας κατάρας, πάντας ἐλευθερώσῃς, τοὺς ἀπάτη φθαρέντας· διό σου καὶ προσκυνοῦμεν, Δόγε τὴν σταύρωσιν. Μαρτυρικόν.

Σήμερον τὰ τῶν Ἀγγέλων γρατεύματα, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων παραγέγονε, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίσαι, καὶ τὴν Οἰκουμένην τῇ χάριτι φαιδρύναι· δι' αὐτῶν ὁ Θεός δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ σε ὑψύμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Δόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρη-

νοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ κακὸν καὶ ξένον, τῆτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὀμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζῶσαι τοὺς θανέντας, θέλων ὡς εὐσπλαγχνος.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Σταυρῷ παγεῖς ὁ Χριστὸς, τὴν πλάην λυεῖ.

Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
• Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ
• βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα-
• νηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ
• θαύματα. Τροπάρια.

Σταυρῷ διεπέτασας, θείας παλάμας Μακρό-
δυμε, καὶ τὸν ἀπολλύμενον Κόσμον ἐκά-
λεσας, πρὸς ἐπίγνωσιν, τοῦ κράτους σου Οἰκτίρ-
μον· ὅθεν μεγαλύνομεν, τὴν εὐσπλαγχνίαν σου.

Τὸν ὄφιν ἀνύψωσεν, ὁ Μωϋσῆς εἰκονίζοντα,
τὴν θείαν σου σταύρωσιν, Δόγε προάναρ-
χε· δι' ἧς πέπτωκεν, ὁ ἰοδόλος ὄφης, τοῦ πτώ-
ματος πρόξενος, Ἀδάμ γενόμενος.

Μαρτυρικά.

Αγίων λαμπρότητας, νῦν κατοικεῖν ἤξιώθη-
τε, ἀσάλευτον Μάρτυρες, παραλαβόντες
σαφῶς, ὡς ἐδήλωσεν, ὁ Παῦλος Βασιλείαν, καὶ
δόξης συμμετοχοί, Χριστοῦ γεγόνατε.

Υψούμενα κύματα, τῶν ἀνυποίστων κολά-
σεων, ὑμῶν οὐκ ἐθύθισε, τὸ σκάφος Μάρ-
τυρες· κυβερνήσει γὰρ, τοῦ πάντων Βασιλέως,
λιμένας ἐφθάσατε, τῆς ἀναπαύσεως.

Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν
σου, διήλθεν ὡς ἔβλεψας, Χριστὸν σταυ-
ρούμενον, μόνον Δέσποινα, νυττάμενον τῇ λόγχῃ·
ὅθεν αἰαλαλίζουσα, πόνους ὑπέφερες.

Κανὼν τῆς Ὑπερχίας Θεοτόκου.

Ποίημα Θεοφανούς.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Οὗ ὡς φύσει ἄκτιστος, καὶ τῷ Πατρὶ συναΐ-
διος, καὶ χρόνων ὑπέρτερος, καὶ προαιώ-
νιος, ἐκ σοῦ Δέσποινα, κτιστὸς καὶ ὑπὸ χρόνον,
ὡς ἄνθρωπος γίνεται, σῶζων τὸν ἄνθρωπον.

Σὺ μόνη Θεόνυμφε, τὸν ἐν ὑψίστοις καθήμε-
νον, ἀγκαλίσαις ἐβάστασας, σάρκα γενομέ-
νον· σὺ γὰρ πέφνηας, ἐκ πάντων τῶν αἰώνων,
δοχεῖον ἐπάξιον, τοῦ Παντοκράτορος.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, δεῦτε ὑμνήσωμεν ἁ-
παντες, ὡς μόνην κυήσασαν, Χριστὸν τὸν
Κύριον, τὸν καινίσαντα, τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν,
Παρθένον τε μέινασαν, ἀδιαλώδητον.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- Τους σους ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
- καὶ ἄφθονος πηγὴ, Δίασον συγκροτή-
- σαντας, πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
- Δείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τροπάρια.

Ως πρόβατον εἴλκε πρὸς σφαγὴν σε, λαὸς ὁ παράνομος Χριστέ, Ἀμνὸν Θεοῦ ὑπάρχοντα, καὶ Διελόντα λυτρώσασθαι, λύκῃ πικρῇ τὰ πρόβατα, ἃ φιλανθρωπῶς ἠγάπησας.

Παρέστης κριτὸς κριτῇ ἀδίκῳ, ὁ κρίνων δικαίως πᾶσαν γῆν, καὶ ἤνεγκας ράπισμα-τα, ἐλευθερώσαι Δελων με, δεδουλωμένον Κύριε, τῷ πονηρῷ κοσμοκράτορι.

Μαρτυρικά.

Αθλήσαντες Ἅγιοι νομίμως, ἀνόμους ἡσχύνετε ἐχθρούς· καὶ γνώμη θανατούμενοι, διὰ τὴν πάντων ἔγερσιν, τὸν τοῦ θανάτου πρόξενον, κατεπαλαίσατε δράκοντα.

Γῆθεν ἀνυψώθησαν εὐκλείας, ἥδη ἐπιβαίντες ἀληθοῦς, μαρτυρικῶς οἱ Μάρτυρες, καὶ ταῖς αὐλοῖς Τάξεσιν, οἱ ὑλικά ἠνώθησαν, χαρᾶς ἀρρήτου πληρούμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Εκ σὲ ἡ ἀνάπλασις τῆς Εὐας, ὠραίθη Παρθένη ἀληθῶς, Θεὸς σαρκὶ τικτόμενος, καὶ ἐν σταυρῷ ὑψούμενος, καὶ καταρράϊστων Δαίμονας, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ο διαπλάσας, καταρχαῖς ἐκ χοός με τὸν ἄνθρωπον, πλαστουρεῖται δι' ἐμέ, ἐν τῇ γαστρὶ σου Πανάμωμε, τὴν πᾶλαι κατὰπτωσιν ἐπανορθούμενος.

Κράτος θανάτου, καὶ κατάρας ἀρχαίας ἀπόφασιν, συλλαβοῦσα τὴν Ζωὴν, Θεογεννητορ κατήρησας· διό σου τὴν ἄχραντον σέβωμεν γέννησιν.

Σὲ προσασίαν, ἀσφαλῇ Θεομητορ κειμήμεθα· ταῖς ἐλπίδας ἐπὶ σοί, ἀνατιθέντες σωζόμεθα· πρὸς σέ καταφεύγοντες περιφρουρέμεθα.

Σὲ τὴν τεκοῦσαν, τὸν Θεὸν Θεοτόκον δοξάζομεν, τῷ γεννήματι τῷ σῶ, προσηγορίαν ἀρμόζοντες, καὶ κλῆσιν καταλλήλον, πάντα γνε Δέσποινα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Τὴν ἀνεξίχνιαστον Δείαν βουλὴν, τῆς ἐκ
- τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψέστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν
- ἐκραύγαζε: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Γνα ἀπολύσης με ἐκ τῶν δεσμῶν, τῶν τῆς ἀμαρτίας Φιλάνθρωπε, ἐθελουσίως, ἐδεσμεύθης, καὶ σταυρῷ, ὡς περ κακοῦργος τέθνηκας. Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Στίγματα ὑπήνεγκας Λόγε Θεοῦ, καὶ τὸν ἐπονείδιστον θάνατον, ἀθανατίζων, τὴν οὐσίαν τῶν βροτῶν, θανατωθεῖσαν πάθεσι. Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Μαρτυρικά.

Οὶ τὴν ἀγαλλίασιν τὴν τῇ Θεοῦ, μέλλοντες κληροῦσθαι ἐν Πνεύματι, τῷ παναγίῳ, ἀγαλλόμενοι ψυχῇ, τοὺς αἰκισμοὺς ὑπήνεγκαν, καὶ τὸν βιαιότατον θάνατον.

Χεῖρας ἀφαιρέμενοι καὶ κεφαλὰς, γλῶσσάν τε κοπτόμενοι Μάρτυρες, τὴν Θεολόγον, καὶ στερεῖμενοι φωτός, καὶ μεληδὸν τεμνόμενοι, ἄτμητοι Χριστῷ διεμείνατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ρήγνυται χειρόγραφον τὸ τοῦ Ἀδάμ, λόγῃ νυττομένου σου Δέσποτα· ἡ Θεοτόκος ἀνεβόα τῷ Σταυρῷ, παρισταμένη Κύριε, καὶ ὀδυνηρῶς ἀλαλάζουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ωραιώθης ὑπὲρ πᾶσαν, τῶν Ἀγγέλων εὐπρέπειαν, ὡς τεκοῦσα τούτων, Κόρη Ποιητὴν τε καὶ Κύριον, ἐκ σῶν ἀχράντων αἱμάτων σωματῆμενον, τὸν ῥυόμενον πάντας αὐτὸν τῆς δοξάζοντας.

Ρύπον πάντα τῆς προτέρας, ἀποθέμενοι βρώσεως, τῆς ζωῆς τὸν ἄρτον, τὸν ἐξ οὐρανοῦ σιτιζόμεθα, τὸν ἐκ τῆς γῆς τῆς Παρθένου ἀνατείλαντα· ἦν ὡς πρόξενον, τῶν ἀγαθῶν ἀνυμνήσωμεν.

Η ἀγία Θεοτόκος, ἡ σκηνὴ ἡ ἀμόλυντος, τῇ φωτὸς ἡ πύλη, τράπεζα καὶ στάμνος ἡ πάγχρυσος, τὸ ἀλατόμητον ὄρος, καὶ κατάσκιον, ἡ χωρήσασα, τὸν Πλαστοργὸν μακαρίζεται.

Χαρισμαίων σου τὰ ρεῖθρα, καὶ πηγαὶ τῶν ἰάσεων, καὶ τοῦ Δείου πλούτου, αἱ διανομαὶ διαδίδονται, ζωαρχικῆς ἐκ παλάμης, Θεονύμφευτε, τοῦ τεχθέντος, ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς Παντοκράτορος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ Δείᾳ δόξῃ
- σε· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες
- ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, καὶ τέτοκας
- ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰ-
- ρήνην βραβεύουσα.

Τροπάρια.

Δὶ δὼν σε ὁ ἥλιος, ἐπὶ σταυροῦ ὑψούμενον, Δέσποτα συνέστειλεν ἀκτῖνας, φαίνειν μὴ σθένων, σοῦ Σῶτερ δύναντος, καὶ φωταγωγῶντος τῆς νυκτὶ, τῆς πλάνης καθευδοντας, προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Σταυροῦσαι καὶ σῶζεις με, δι' εὐσπλαγχνίαν Κύριε· ὅξους καὶ χολῆς δέχη τὴν γεῦσιν, τῆς ἐνηδόου ἀπολυτρούμενος, γεύσεως ἡμᾶς ὡς ἀγαθός, δι' ἧς ἠπατήθημεν, καὶ φθορᾷ ὑπέπεσαμεν.

Μαρτυρικά.

Τῆς πλάνης ἐλύσατε, χειμῶνα θεῖοι Μάρτυρες, Πνεύματος ἁγίου ἐπιθάλπει, καὶ πρὸς τὸ ἔαρ τῆς ἀναπαύσεως, χαίροντες ἐφθάσατε ὁμοῦ, πάντων προΐσαίμενοι, ὑπαρχόντων ἐν θλίψεσιν.

Ομβροὺς θείου αἵματος, τὴν γῆν πᾶσαν ἠρδεύσατε, ἐναποξηράναντες τοὺς ὄμβρους, τῆς ἀθείας ἅγιοι Μάρτυρες· ὅθεν πρὸς τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς, νῦν κατεσκηνώσατε, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύοντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Σαρκὶ ὃν ἐκύησας, Χριστὸν Θεοχαρίτωτε, ξύλῳ ἀναρτώμενον ὡς εἶδες, θρήνων ἐπλήσθης, καὶ τὸ μακρόθυμον, τούτου κατεπλήτου ἀληθῶς· ὅθεν ἐμεγαλυνες, τὴν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἀσεβεῖς οὐκ ὀψονται.

Ανατείλας ἥλιος ἐκ σοῦ ὁ νοητός, τηλαυγεῖς τὰς μαρμαρυγὰς, τῆς αὐτοῦ Θεότητος, πᾶσιν ἐφήπλωσε, Θεοτόκε Δέσποινα· διὸ πάντες σε δοξάζομεν.

Αληθῆ Θεὸν ἡμῖν τεκοῦσαν σαρκικῶς, Πατρός τὸν Μονογενῆ, Θεοτόκον πάναγνον σὲ ὀνομάζομεν, τὴν φωνὴν καταάλληλον, προσαρμόζοντες τῷ τόκῳ σου.

Συμφυῆς καὶ σύμμορφος ὑπάρχων τῷ Πατρί, ὁ Υἱὸς ὁ μονογενὴς, τοῖς ἀνθρώποις γέγονε, θέλων ὁμόφυλος, σαρκωθείς ὁ Ὑψιστος, ἐκ γαστροῦ σου Μητροπαρθενε.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελῶντες
» **Ε**ορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος,
» **δ**εῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς
» **τ**εχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Τροπάρια.

Τοῖς πόνοις οἷς περ ὑπέμεινας, σταυρούμενος τοὺς πόνους κατέπαυσας, τῆς ἀνθρωπότη-

τος, καὶ πρὸς τὴν ἄπονον ἅπαντας, διαγωγὴν μετὰ γεις εὐσπλαγχνε Κύριε.

Ηλίου σέλας ἐκρύπτετο, ναοῦ δὲ ἡ φαιδρότης ἐρρήγνυτο, γῆ κατεσείετο, πέτραι σὺν φόβῳ ἐσχίζοντο, ἐπὶ σταυροῦ τὸν Κτίστην ὁρᾶν μὴ σθένουσαι.

Μαρτυρικά.

Νεκρὸς ὁ ὄφις ἐγένετο, βασάνοις νεκρουμένους θιέμενος, τοὺς θεῖους Μάρτυρας, καὶ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, κληρονομοῦντας ὄντως τῇ θεῇ χάριτι.

Πολλὰς βασάνους ὑπέστητε, πολλῶν καὶ τῶν ἐπάθλων ἐτύχετε, πολυαριθμητα, πλήθῃ Μαρτύρων αἰεζῶα· διὸ τὰ τῶν κακῶν μετὰ πληθὺν μειώσατε.

Θεοτοκίον.

Αιμὴν γενοῦ μοι Πανάμωμε, πελάγει τῶν δεινῶν θαλαττεύοντι, ἡ ναυαγήσασαν, πᾶσαν τὴν φύσιν τῷ τόκῳ σου, Θεογεννητορ Κόρη νῦν διασώσασα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐβόησε, προτυπῶν.

Αγνείας σε, καθαρὸν εὐρηκῶς ἐνδιαίτημα, ἐν γαστρὶ σου, καθαρῶς ὁ Δεσπότης ἐσκήνωσεν, ἐκκαθάραι θέλων, τῶν ἀνθρώπων Παρθένε τὸ φύραμα.

Ουράνωσας, γεωθεῖσαν τὴν φύσιν Πανάμωμε, τῶν ἀνθρώπων, καὶ φθαρεῖσαν αὐτὴν ἐκαινούργησας· διὰ τοῦτο μόνην, ἀσιγήτοις φωναῖς σε γεραίρομεν.

Συνέλαβες, ἐν γαστρὶ Θεομήτορ τὸν ἄναρχον, Θεὸν Λόγον, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους γενόμενον, καθ' ἡμᾶς ἀτρέπτως, ἐν δυσὶ γνωριζόμενον φύσεσιν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ Κτίσει οἱ θεόφρονες,
» **π**ᾶρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον·
» **Υ**περύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
» **καὶ** Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Ανετράπη, ὁ πολέμιος καὶ βέβληται, πτωμα ἐξαισίον, ἀνυψωθέντος Χριστοῦ, ἐν ξύλῳ· καὶ σέσωσται, πρὶν ὁ κατάκριτος, ἐκβοῶν αὐτῷ·
Ο τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νεκρωθέντα, διὰ ξύλου με ἐθέωσας, θνητὰς ἐν ξύλῳ Χριστέ, καὶ θείοις τραύμασι σοῖς, ἰάσω τὰ τραύματα τὰ τῆς καρδίας μου·
Υπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μαρτυρικά.

Η φανίζετο, τὰ σώματα πληττόμενα, ἀπεί-
ροις μάλιστα, ἀλλ' ὄντως τὸ εὐπρεπές,
ψυχῆς ὠραιότερον ὑμῶν ἐδείκνυτο, Χριστομάρτυ-
ρες, αἰεὶ βοῶντων· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ν αυαγήσας, ὁ πολέμιος τοῖς αἵμασιν, ὑμῶν
ἀπώλετο, σὺν μυριάσιν αὐτοῦ· ὑμεῖς δὲ
πανεύφημοι Μάρτυρες χαίροντες, ἀνεμέλπετε·
Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νύμφη ἄμωμος, παλάτιον τοῦ Κτίσαντος,
Θρόνος πυρίμορφος, ἀγεώργητος γῆ, ἐδεί-
χθησιν Πανάμωμε· ὅθεν βοῶμέν σοι· Χαῖρε Δέσποι-
να, ἡ τῆς βροτῆς θείωσασα, θεικῇ κυφορίᾳ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Α νὰ καλῆμενος ἡμᾶς, αἰχμαλωτισθέντας Παρ-
θένε, ὁ Λόγος ὁ ὢν ἐν ἀρχῇ, ἐν γαστρί σου
σκηνώσας σεσάρκωται, ὁ φιλόανθρωπος Κύριος,
ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογημένος.

Π ὕλη ἐφάνης νοητῇ, τῆς Ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὕ-
ψους, ἐπιφανείσης ἐπὶ γῆς, τοῖς ἀνθρώποις
ἐκ σου Θεοῦ μφευτε, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν,
τοῦ Θεοῦ τοῦ τῶν Πατέρων εὐλογημένου.

Πεποικιλμένη ἀρεταῖς, τῇ Παμβασιλέως πα-
ρέσης, ἐκ δεξιῶν τῇ ἐκ τῶν σῶν, σαρκω-
θέντος αἱμάτων Ἀνύμφευτε, ἐκτενῶς ἱκετεύθ-
σα, λυτρωθῆναι ἀπὸ πάσης ἡμᾶς ἀνάγκης.

Ρ ῆξον πταισμάτων τὰς σειράς, τῇ σῇ μητρικῇ
παρρήσίᾳ, τῶν εὐσεβῶς τε καὶ πιστῶς, με-
λωδούντων Παρθένε τῷ Τόκῳ σου· Ὑπερύμνητε
Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Π** αἶδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ Τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν Οἰκουμέ-
» νην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Λ ύεις τῶν δεσμῶν με τῶν χρονίων, ἐν χρόνῳ
ὁ Ἄχρονος γενόμενος· δεθεῖς δὲ θείλῃματι,
καὶ τὸν ὑπερήφανον, δεσμοῖς ἀλύτοις Δέσποτα,
παραπεμψάμενος, σῶζεις με σταυρῷ καὶ τῷ
πάθει· ὅθεν εὐλογῶ σε Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υ ψώθης ἐν ξύλῳ ἐκουσίως, καὶ πᾶσαν τὴν
Κτίσιν συνανύψωσας, Λόγε ὑπερύμνητε,
ἄναρχε ἀόρατε, ὁ τὰς ἀρχὰς τῇ σκότητι τε, καὶ
ἐξουσίᾳ Χριστέ, τῷ πάθει σου παραδειγματίσας·
ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Ε πέβητε αἵμασιν οἰκείοις, ὡς ἄρματι Μάρ-
τυρες παγκόσμιοι, καὶ πρὸς ὑπερκόσμια,
ῆρθητε σκηνώματα, παρὰ Χριστοῦ ἐπάξια γέρα
λαμβάνοντες, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ι κρῖν ὑψούμενοι καὶ βόθρῳ, ῥιπτόμενοι, θη-
σί τε διδόμενοι, πυρί τε καὶ ὕδατι, διαμερι-
ζόμενοι, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες χαίροντες ἑ-
ψαλλον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑ-
περυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ι δοῦσα ὑπνώσαντα ἐν ξύλῳ, τὸν πᾶσιν ἐγρή-
γορσιν παρέχοντα, θείαν καὶ σωτήριον, Μη-
τηρ ἡ πανάμωμος, ἀλαλαγμῷ ὠδύρετο καὶ ἀ-
νεκραύγαζε· Τί τοῦτο τὸ καινότερον θαῦμα;
ὁ ζωοποιήσας τὰ πάντα θηήσκει θείων.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Α πάσαις ἀπρόσιτος ὑπὸ ῥχων, ὁ Κτίστης
ταῖς ἀνωτέραις Κόρη Τάξεσιν, ὥκησε τὴν
μήτραν σου, ἀφλεκτον τηρήσας σε, καὶ μετὰ
τόκον ἀφθορον, ὃ νῦν κραυγάζομεν· Τὸν Κύ-
ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πᾶν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Μ ὧμων καθαρὰ καὶ μολυσμάτων, καὶ πάσης
ἀγίωσύνης οὕσα τέμενος, Λόγον τὸν πα-
νάγιον, πάντας ἀγιάζοντα, καὶ τῷ Πατρὶ συ-
νάναρχον, ἐκκυφόρησας· διό σε τὴν Παρθένον
ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Σ τόματι καὶ γνώμῃ Θεοτόκον, φρονούντες
ὁμολογοῦμέν σε Πανάμωμε· τέτοκας γὰρ
Πάναγνε, σάρκα περιθέμενον, τὸν Ποιητὴν καὶ
Κύριον, καὶ Βασιλέα Χριστόν· διό σε τὴν Παρ-
θένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Σ ἐ τὴν κιβωτὸν τὴν παναγίαν, τὴν ἐπισκια-
ζομένην θείῳ Πνεύματι, τὴν τὸν προαιώ-
νιον, Λόγον καὶ αἰδῖον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφα-
τον ἐνανθρωπήσαντα, τεκῆσαν Θεοτόκον ὑμνῶ-
μεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α** πας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμ-
» παδουχούμενος· πανηγυρίζτω δὲ, αὐτῶν
» Νόων φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερά θαυμασία
» τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμ-
» μακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Τροπάρια.

Ι στασο κριτὸς, ὁ κρίναι τὰ σύμπαντα, μελ-
λων Φιλάνθρωπε· στέφος ἀνεδήσω δέ, ἐθε-

λυσίως Σῶτερ ἀκάνθινον, παρακοῆς τὴν ἀκάνθαν Χριστὲ προβέλυμον, ὑπεκτίλλων, πᾶσιν ἐμφυτεύων τε, τὴν τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας ἐπίγνωσιν.

Ω πῶς ὁ λαὸς, ὁ ἄδικος, δίκαιον ὄντα καὶ ἄμεμπτον, φθόνῳ σκοτιζόμενος, σὲ Φωτοδότα σαυρῷ προδίδωσιν· ὃ περ τὸ πάθος ἥλιος ὄρων σκοτιζεται, καὶ φαιδρότης Ναοῦ διαρρήγνυται, καὶ δονεῖται τῆς γῆς τὰ θεμέλια.

Μαρτυρικά.

Σύμμορφοι παθῶν, Χριστοῦ χρηματίζετε, ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ συγκληρονόμοι δέ, τῆς Βασιλείας καὶ τῆς λαμπρότητος· διὸ φωταγωγήσατε, τοὺς ὑμνωδοὺς ὑμῶν, ἀμαρτίας, ζόφου ἀπαλλάττοντες, καὶ ποικίλων Σοφοὶ περισταύων.

Η ἡ δὲ πρὸς αὐτὰ, Σοφοὶ τὰ ὑράνια κατεσκευάσατε, δόξης τε λαβόμενοι, τῆς αἰδίδι καὶ ταῖς μεθέξεσι, ταῖς ἱεραῖς Θεούμενοι· μέμνησθε πάντων ἡμῶν, τῶν τιμῶντων, πίσει τὴν πανίερον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν μνήμην Πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Φώτισον Ἀγνή, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε καὶ μεγαλύνοντας· λῦσον τῶν παθῶν ἡμῶν, τὸ σκότος Κόρη· παῦσον τὸν κλυδῶνα· τῇ πονηροῦ τὰ σκάνδαλα ἐκ μέσου ποίησον· τοὺς τῆς Ἀγάρ, γόνους καθυπόταξον, Βασιλεῖ εὐσεβεῖ ταῖς πρεσβείαις σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκης. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Α ἡ θρακα τὸν νοητὸν ἀγνή Θεόνυμφε, Ἡσαΐας ὃν τεθέαται, φέρεις ἀγκάλαις Θεοτόκε, μορφῇ τῇ ἡμετέρᾳ ἐνούμενον, καὶ Κόσμῳ σωτηρίαν πυρσεύοντα· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Σύμβολα Πανάμωμε τῆς σῆς γεννήσεως, οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, πόρρωθεν ταῦτα μυηθέντες, καὶ θεία ἐπιπνοία τοῦ Πνεύματος, τῷ Κόσμῳ διαπρυσίως κηρύξαντες· ὦν ταῖς ἐκβάσεις νῦν θαυμάζομεν.

Ω ραῖος τῷ κάλλει ὁ καρπὸς καὶ ἐκλαμπρος, παρὰ πάντας τῆς κοιλίας σου· σὺ γάρ Παρθένε Θεοτόκε, Θεὸν σεσαρκωμένον ἐγέννησας φανέντα, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον· ὃθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Σταυρώσιμα.

Τεῖχος ἡμῖν γένοιτο ὁ Σταυρός σου, Ἰησοῦ Σωτὴρ ἡμῶν· ἄλλην γὰρ ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σὲ τὸν ἐν αὐτῷ σαρκὶ προσηλωθέντα, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Αὐτόμελον.

Εδωκας σημείωσιν, τοῖς φοβουμένοις σε Κύριε, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ἐ-

θριάμβευσας, τὰς ἀρχαῖς τοῦ σκότους, καὶ τὰς ἐξουσίας, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα· διό σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Τίς οὐκ ἐξίσταται ὄρων, ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, ἐν ἡγωνίσασθε; πῶς ἐν σώματι ὄντες, τὸν ἀσώματον ἐχθρόν ἐνίκησατε; Χριστὸν ὁμολογήσαντες, καὶ Σταυρόν ὀπλισάμενοι· ὅθεν ἐπαξίως ἀνεδείχθητε Δαιμόνων φυγαδευταί, καὶ βαρβάρων πολέμιοι, ἀπαύστως πρεσβεύοντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης Μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Κατανυκτικά.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος· διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Ληστὴς Παράδεισον ὤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί μου βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καθορῶσαί σε σταυρῷ, τεταμένον μόνε Μακρόθυμε, αἱ Δυνάμεις οὐρανῶν, ἀποροῦσαι τρόμῳ ἐξίσταντο· ἡ γῆ ἐκυμαίνετο, καὶ φωστήρων κάλλος ἐναπεσθέννυτο· Ἀδὰμ ὁ κατὰκριτος, ἀδίκως Φιλάνθρωπε κρινομένου σου, ἐδικαιούτο, ὑμνῶν σου τὴν ἀγαθότητα.

Εν τῷ Κρανίῳ ὑψωθείς, τοῦ ἐχθροῦ τὴν κέραν συνέτριψας· ἐπὶ ξύλῳ δὲ θανὼν, τῆς καρπῷ τῇ ξύλῳ τεθνήξαντας, ἐζώσας Δέσποτα, καὶ Παραδείσου πολίτας ἐδειξας, ἀπαύστως ὑμνοῦντάς σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ βοῶντάς σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μαρτυρικόν.

Ωσπερ ὄπλον τὸν Σταυρόν, ἀναλαβόντες ἅγιοι Μάρτυρες, πρὸς παράταξιν ἐχθρῶν, λογισμῷ γενναίῳ ἐξήλθετε· καὶ τούτους ὀλέσαντες, ἀφθαρσίας στέφανον ἀνεδήσασθε, καὶ δόξης ἐτύχετε, καὶ θείας λαμπρότητος Ἀξιάγαροι· ὅθεν πίσει ὑμᾶς πάντες μακαρίζομεν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΤῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Μαρτυρικά.
Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ ὀπλισάμενοι, οἱ Ἀθλοφόροι σου, ἐνίκησαν τὰ μηχανήματα, τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔλαμψαν ὡς φωστῆρες, τοὺς βροτοὺς ὀδηγοῦντες· νέμουνσι τὰς ἰάσεις, τοῖς ἐν πίσει αἰτούσιν. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ Κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι Χριστέ ὁ Θεός: Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, σεφάνης ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τῆς τυράννης καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ Δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ ξαυρὸν ἐκείνως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Μετὰ τὸν Ἀμωμον, καὶ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια. Κάθισμα Μαρτυρικόν.

Σήμερον τὰ τῶν Ἀγγέλων γρατεύματα, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων παραγέγονε, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίσαι, καὶ τὴν Οἰκουμένην τῇ χάριτι φαιδρῦναι. Δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα Νεκρώσιμα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ψυχὰς ἅς μετέστησας, ἐκ τῶν προσκαιρῶν πρὸς σέ, ἀνάπαυσον Κύριε, ὡς παντοδύναμος, καὶ μόνος ἀθάνατος· ἄνες ἄφες Οἰκτιρμον, τὰ αὐτοῖς πεπραγμένα· ἐλέησον Ἐλεῆμον, τῶν χειρῶν σου τὰ ἔργα· πρεσβείαις τῆς Θεοτάκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τοῦ βίου τὸ πρόσκαιρον, διαπεράσαντες, μετέστησαν Κύριε, πρὸς σέ τὸν Εὐσπλαγγνον, πιστῶς οἱ βιώσαντες· οὓς περ ἐπὶ τὸν τόπον, τῆς ἀνέσεως τάξον, στῆσον ἐκ δεξιῶν σου, ἐν

ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τὰ τούτοις ἡμαρτημένα παραβλεψάμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Πιστῶν ἱλαστήριον, σὺ ἀνεδέιχθης Ἀγνή, κοινὸν καταφύγιον, καὶ μεσιτεία θερμῇ, Παρθένε Θεόνυμφε· ὅθεν καὶ τῶν ἐν πίστει, πρὸς Θεὸν μεταστάντων, φάνηθι νῦν μεσίτις, καὶ σωτήριος πύλη, πρὸς πλάτος τοῦ Παραδείσου τούτους εἰσάγουσα.

Κανὼν εἰς πάντας τῆς Ἀγίας, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς: Φαιδρῶς ἐπαινῶ τοὺς Θεοῦ χρηστοὺς φίλους.

Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ριτάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντισον δέομαι· ὅπως σοι ὡς
» τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ᾄσω μελωδήμα.

Τροπάρια.

Φαιδρύνεται αἰεὶ, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τοῖς ἀγῶσι τῶν φαιδρῶν, Κυρίῃ Ἀθλητῶν, καὶ Χριστὸν τὸν ἐκλάμψαντα, ἥλιον ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ τὸ σκότος μειώσαντα, τῆς ἀπάτης δοξάζει γεραίρουσα.

Αινέσωμεν πιστῶς, τοὺς Χριστοῦ Ἱεράρχας, περιούσιον λαὸν, ποιμάναντας καλῶς, καὶ λαμπρῶς ἐπαινέσωμεν, δῆμον ὅλον τῶν ὁσίων, βιωσάντων καὶ σώματος, ἡδοναῖς νεκρωσάντων ἐν πνεύματι.

Ισχύς παρὰ Θεοῦ, Γυναιξὶν ἐδωρήθη· ἐν ἀσκήσει καὶ στερεῷ, ἀθλήσει τὸν ἐχθρὸν συμπατούσαις ἐν χάριτι. Τέτων Κύριε πρεσβείαις, Προφητῶν τε ἀγίων σου, τὰ ἐλέη σου πᾶσι κατὰπεμψον.

Νεκρώσιμον.

Δικαίωσον Χριστέ, οὓς δικαία προνοία, ἐκ τοῦ βίου τοῦ φθαρτοῦ, πρὸς ἀφθαρτον ζωὴν, μετεβίβασας δούλους σου, πᾶσι τε συν τοῖς Δικαίοις, συγχορεύειν ἀξιώσον, τὰ αὐτῶν παριδῶν πλημμελήματα.

Θεοτοκίον.

Ρυόμενος ἡμᾶς, καταδίκης ἀρχαίας, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, εὐδόκησεν Ἀγνή, καὶ Υἱὸς χρηματίσαι σου· ὅθεν υἱοθετηθέντες, δι' αὐτοῦ τὸν ἑράνιον, εὐλογοῦμεν Πατέρα ὑμνεῖντές σε.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. οὐ ἡ Ἀκροστιχίς: Κανὼν τέταρτος τοῦ τέλους μεμνημένος.

Ὁ Εἰρμός. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Κρατήσας τῆς δεξιᾶς τῶν δούλων σου, χειρὸς ὁδήγησον, ἐπὶ ζωὴν αἰώνιον Χριστέ, ἐπὶ

Θεάν τοῦ κάλλους σου, τοὺς ἀθλοφόρους Μάρτυρας, τῆς ἀληθείας δυσωπούμενος.

Αφράστου καὶ μακαρίας δόξης σου, τοὺς μετασπέντας πρὸς σέ, κληρονομεῖν ἀξίωσον Χριστέ, ὑπερβαίνων τὰ πταίσματα, καὶ δικαίων τῇ χάριτι, καὶ τῇ ἐκχύσει τοῦ σοῦ αἵματος.

Νεκρώσει τὸν νεκρωτὴν ἐνέκρωσας, τῇ ζωφώρῳ σου, ὃ τοῖς νεκροῖς ἐμπνέων τὴν ζωὴν, ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεός· αὐτὸς καὶ νῦν ἀνάπαυσον, ὅς προσελάβη πιεστὴς δαίμων σου.

Σταυροθεοτοκίον.

Οραῖος τοῖς ὑπερτάτοις κάλλεσι, καθὼ Θεὸς ὁ Υἱός· ὡς δὲ ἐκ σὲ Παρθένε σαρκωθείς, καὶ τῷ ξύλῳ κρεμάμενος, κάλλος ἐκ εἶχε, θάνατον, τὸν ὑπὲρ πάντων προσιέμενος.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**όξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶντες περιζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
• ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδίᾳ μου.

Τροπάρια.

Οσπερ ἄρνες οἱ καλλίνικοι, Μάρτυρες τυθέντες καὶ σφαγέντες προσήχθησαν, τῷ τυθέντι Ἀμνῷ καὶ Λόγῳ, τῷ Θεοῦ εἰς πάντων λύτρωσιν.

Στόμα Θεοῦ χρηματίσαντες, οἱ ἱερομῦσαι ἐξ ἀναξίων προσήγαγον, τῆς ἀξίους διδασκαλίαις, ἱεραῖς καταλαμπρύνοντες.

Εὗρε τῶν Ὁσίων σύλλογος, δι' ἐγκρατείας θείας τρυφὴν τὴν ἀδιάπανον, ἐντρυφῆσαντες θεωρίαις, καὶ ταῖς θείαις ἀναβάσει.

Νεκρώσιμον.

Πάντας οὓς πιεστὴς μετέστησας, πάντων ἱεσίσαις τῶν σῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, παραβλέψας τὰ πεπραγμένα, ἐν τῷ βίῳ τούτοις πταίσματα.

Θεοτοκίον.

Αἶνον τῷ Θεῷ προσάξωμεν, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἀποτεχθέντι βεβήματι, Γυναικῶν τε τῆς χορῆς, Ἀγγέλων, ταῖς χοραῖς ἐπισυναίψαντι.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Νενικηκότες, τῶν εἰδῶλων τὴν πλάνην οἱ Μάρτυρες, τὸν Δεσπότην καὶ Θεόν, νῦν δυσωποῦσι δωρήσασθαι, τοῖς προτελευτήσασιν θείαν ἀνάπαυσιν.

Τὴν εὐεχόμεν, διαβῆναι ῥομφαίαν εὐδόκησον, καὶ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ἐπιτηδεῖου μεθέξεως, τυχεῖν, οὓς μετέστησας δούλους σου Δέσποτα.

Εν Παραδείσῳ, τῆς τρυφῆς αὐλισθῆναι τοὺς δούλους σου, ἐνθα ἤχος καθαρὸς, ἑορτα-

ζόντων ἀξίωσον, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν τοῖς δωρούμενος.

Θεοτοκίον.

Τῷ θείῳ τόκῳ, παρθενίαν συνήρμους Παύλα· τὸν γὰρ Κτίστην τοῦ παντός, ἀνερμηνεύτως γεγέννηκας, οὐπὲρ τῷ βουλήματι πάντα ὑπόκειται.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Ιερώτατος Μαρτύρων, ἐδοξάσθη κατάλογος, ἱερώς δοξάσας, μέλεσιν οἰκείοις τὸν Κύριον, τὸν ὑπὸ πάντων Ἀγγέλων δοξαζόμενον, καὶ πρεσβεύει, ῥύσθῃναι ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Νοῦν αὐτῷ φωταυγείᾳ, διαλάμποντα ἔχοντες, θεοὶ ἱεράρχαι, νύκτα ἀθείας ἐλύσατε, καὶ ἀπλανεῖ ὁδηγία τὴν θεόλεκτον, ποίμνην Χριστοῦ, πρὸς τὸ φῶς ὠδηγήσατε.

Οραιώθη τῶν Ὁσίων, πολυάριθμον σύστημα, καὶ ἐμεγαλύνθη, θείων Γυναικῶν ἡ ὁμήγυρις, τῶν Προφητῶν ἐτιμήθη ἄγιος, τῶν Ἀγγέλων δήμοις, ἐνωθεὶς ἀγαλλόμενος.

Νεκρώσιμον.

Τῶν Ἀγγέλων συμπολῖται, χρηματίζοντες Μάρτυρες, τοῖς κεκοιμημένοις, πᾶσιν ἐξαιτήσασθε ἄνεσιν, καὶ Παραδείσου τοῦ θείου τὴν κατοίκησιν, καὶ πταισμάτων, ὁλοσχερῇ ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ο παρθένον σε φυλάξας, μετὰ τόκον ἀμώμητον, τὰς παρθένους πάσας, σέ περιεστώσας ἐδόξασε· μεθ' ὧν ἀπαύστως δυσώπει διασωζέσθαι, πάσης θλίψεως, καὶ πειρασμῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Αναφανέντες οἱ Μάρτυρες ὡς φωστῆρες, τὸν οὐρανὸν φαιδρύνουσι τὸν τῆς Ἐκκλησίας· οἱ καὶ τὸν σωτῆρα Χριστὸν, αἰτοῦνται δωρήσασθαι, ταῖς κεκοιμημένοις τὴν ἄφεσιν.

Ράβδον δυνάμειος ἔχοντες τὸν Σταυρόν σου, τὴν κοσμικὴν αἰ δούλοι σου θάλατταν ἀηλθον· οὓς περ καταφύτευσον, εἰς ὄρος σου Κύριε, εἰς ὃ κατειργάσω ἀγίασμα.

Τὰ σκηνώματα τὰ ὄντως ἡγαπημένα, οὓς ἐξελέξα Δέσποτα, καὶ οὓς προσελάβου

δούλους σου εὐδόκησον, σκηνώσαι ὡς εὐσπλαγχνος, ἔνθα τῶν Δικαίων τὰ πνεύματα.

Θεοτοκίον.

Ο τῶν θανόντων καὶ ζώντων ἐξουσιάζων, σωματωθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐκ σοῦ Θεοτόκε, θάνατον ὑπέμεινε, σαρκὶ δ' Ἀθάνατος, λύσας τοῦ θανάτου τὴν δύναμιν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἔληλυ-
• **Σ**θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
• δους ἀγνοίας, τοὺς πίσει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τροπάρια.

Υψούμενοι ξαυρῶ, καὶ τροχοῖς συντριβόμε-
νοι, κοπτόμενοι μελιδόν τε, οἱ ξερροὶ Ἀ-
θλοφόροι, Θεοῦ ὥφθησαν ἄτμητοι.

Σωτῆρες τῶν πιστῶν, Ἱεράρχαι γενόμενοι,
προσηῆατε τῷ Ποιμένι, καὶ Ἀμνῶ ὅς ποι-
μαίνειν, ὁσίως ἐπιεθύητε.

Θορύβων κοσμικῶν, χωρισθέντες οἱ Ὅσιοι,
εἰρήνευσαν τὴν καρδίαν, ἐκ παθῶν, καὶ
τοῦ πάντων, Θεοῦ υἱοὶ γεγονάσι.

Νεκρώσιμον.

Ενθέων Προφητῶν, Γυναικῶν τε κατάλογος,
τὸν Κύριον θεραπεύσας, τοῖς προκεκοιμη-
μένοις, αἰτεῖται τὴν ἀνάπαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ο Κύριος ἐν σοί, κατοικήσας Πανάχραντε,
εἰργάσατο τοὺς ἀνθρώπους, τῆς αὐτοῦ
θείας δόξης, Παρθένε οἰκητήρια.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Σὺ Κύριε τῆς σῆς, δεσποτείας τῆς Μάρτυρας,
ἐδόξασας· δι' αὐτῶν τε, τοὺς πρὸς σέ με-
ταστάντας, ἀνάπαυσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Τὴν ἄλυπον ζωὴν, τὸ τερπνὸν ἀγαλλίαμα,
τὴν ἄληκτον εὐφροσύνην, τοῖς προκεκοι-
μημένοις, παράσχου Πολυέλεε.

Ο μόνος Ἀγαθός, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, ἀ-
νάπαυσον τοὺς ἐν πίσει, καὶ τῇ σῇ ἐπι-
γνώσει, τὸν βίον ἐκτελέσαντας.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε δι' ἧς, τοῖς ἐν σκότει ἀνέτειλε,
τὸ ἄφρασον Θεομῆτορ, καὶ ἀπρόσιτον
κάλλος, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
• **Η**κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρ-
• τημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε,
• τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε. Τροπάρια.

Υπέρτιμοι Μάρτυρες ὡς λίθοι, ἐπὶ τῆς γῆς
πανσόφως κυλιόμενοι, τῆς δυσσεβείας,

οἰκοδομῇ, πᾶσαν κατεσρέψατε, καὶ ναοὶ Θεῶ
γεγόνατε.

Χειρὸς διεσώσατε βιαίας, ὑποχειρίους πάν-
τας, Ἱεράρχαι καὶ Ὅσιοι πάντες, οἱ ἐν
Χριστῷ ποιμένης ἡγησάμενοι· διὰ τοῦτο μακα-
ρίζεσθε.

Ρήσσει Προφητῶν ἀκολουθοῦντα, τῶν Γυ-
ναικῶν τὰ πλήθη, ἐν ἀσκήσει τε καὶ ἐν
ἀθλήσει, τῷ Γυναικὸς, ἐκ παρθένου λάμπαντι,
Θεῷ Λόγῳ καθυπουργήσαν.

Νεκρώσιμον.

Η πάντων Ζωὴ τῶν τεθνεώτων, τοὺς ἐξ ἡ-
μῶν ἐν πίστει, ἐκδημήσαντας πρὸς σέ
τὸν Κτίστην, ἐν τῷ φωτὶ, Χριστέ τοῦ προσώπου
σου, Πολυέλεε κατὰταξον. Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γλώσση καὶ καρδίᾳ, ὁμολογῶ
σε Κόρη, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀγνὴν Μητέρα·
ἀλλὰ τῇ σῇ, μεσιτείᾳ ρύσαι με, αἰωνίου κατα-
κρίσεως.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Τὴν λόγχην τὴν θείαν πλευράν σου κεντή-
σασαν, ἡ σρεφομένη ῥομφαία, κατιδοῦσα
Σῶτερ ὑπεχωρεῖτο, τοῖς σοῖς δούλοις, ταῖς ἱκε-
σίαις τῶν Ἀθλοφόρων σου.

Εν ξύλῳ, κρεμασθεὶς τὸν Παράδεισον ἦνοι-
ξας· τοὺς οὖν πιστῶς μεταστάντας, ἐν
αὐτῷ Σωτὴρ με καταφυτεύσας, ὡς οἰκτίρμων,
τῆς σῆς δόξης μετόχους ἀνάδειξον.

Λειμῶνας, τοὺς τῆς τρυφῆς ἀξίωσον δρέ-
πεσθαι, τοὺς περὶ σέ τὸν Δεσπότην, εὐ-
σεβῶς φοιτῶντας διὰ θανάτου, καὶ Δικαίοις,
τοῖς ἀπ' αἰῶνός σου συναρίθμησον.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος, καθὰ Θεὸς ὑπάρχων ἀόρατος,
σωματωθεὶς καθωράθη, ἐκ παρθένου Κό-
ρης ἀπειρογάμου, καὶ θανάτῳ, τῷ οἰκίῳ τὸν
θάνατον ἔλυσε.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**βραμιαῖοί ποτε, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες,
• **Α**καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις
• κραυγάζοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
• Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Τὰ τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, ἡγιασμένα σκεῦη,
τῆς Ἐκκλησίας τὰ προπύργια, Κυρίου
τοῦ Μάρτυρας, ἐν εὐφροσύνῃ ψυχῆς, αἰγέσω-
μεν συμφώνως.

Ο Ἱεράρχαι Χριστοῦ, καὶ τῶν Ἀγίων παῖ-
των, χορὸς ὁ θείος ἐναγάλλεται, ταῖς ἁνῶ

Δυνάμεσιν. Αὐτῶν πρεσβείαις Σῶτερ, σῶζε τὸ ποίμνιόν σου.

Υπομονὴν ἀγαθὴν αἱ Γυναικῶν ὁσίως, ἀθλητικῶς τε διαλαμπάσαι, καὶ πίσει ἀσκήσασαι, ὑπακοῇ τὴν Εὐάν, τὸν τρώσαντα καθέϊλον.

Νεκρώσιμον.

Σὺ ὁ τὸν Ἄδην ἐλὼν, καὶ Θάνατον πατήσας, τῷ σῷ Θανάτῳ, οὓς μετέστησας, ἐν πίσει ἀνάπαυσον, καὶ Παραδείσου δείξον, οἰκήτορας Οἰκτίρμον.

Θεοτοκίον.

Φλόγα τὴν βάτον παλαιοί, μὴ πυρπολῆσαν βλέπων, ὁ Νομοθέτης ἐδιδάσκετο, τὸν τύπον τῆ τοκῆς, Θεοκυῆτορ μόνη, αἰεὶ εὐλογημένη.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ἐν τῇ καμίνῳ.

Υπομονήν τε, καὶ καρτερίαν καὶ τὰ αἵματα, πάντων τῶν Μαρτύρων, λύτρον τῶν εὐσεβῶς, μεταστάντων προσδεξάμενος, Σῶτερ ἀνάπαυσον, ὡς ἐλεήμων καὶ εὐδιάλλακτος.

Συναριθμήσας, τοῖς πρωτοτόκοις καὶ δικαίοις τε, Σῶτερ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου τῶν πρὸς σέ, μεταστάντων καταξιώσον, ἀκαταπαύστως σοι, ἐντρυφᾶν τῷ τῶν ὅλων δεσπότην.

Μετ' εὐφροσύνης, καὶ παρρησίας καὶ φαιδρότητος, Λόγε τῇ Θεοῦ εὐδόκησον ὡς Θεός, ἐν νεφέλαις ὑπαντῆσαι σοι, οὓς προσελάβη σύ, ὡς ἐλεήμων καὶ πολυέλεος.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη, Θεογεννητορ Μητροπάρθενε χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ γέγονεν ἀληθῶς, τοῦ Θανάτου ἡ καθίρεσις· ζωὴ δὲ ἄλυπος, τοῖς τεθνεώσι πᾶσι δεδωρηται.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**υτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβαῖς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάν-
» τὰ τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ιεράρχαι Προφῆται καὶ Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα αὐτῶν ἐκτελέσαντες, ἱερωτάτης ἔτυχον, συναυλίας Ἀγγέλων, μεθ' ὧν αἰτοῦσιν ἱλασμόν ἡμῖν πᾶσι καὶ ἔλεος.

Λαμπρυνθέντες οἱ Ὅσιοι Πνεύματι, τῶν Δαιμόνων τὸ σκότος ἠφάνισαν· μεθ' ὧν Ἱερομάρτυρες, Ἱεράρχαι, Προφῆται, σὺν τοῖς Δικαίοις, τοῖς ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εὐφραίνονται.

Οτὸ πρὶν ἀφροσύνη καυχώμενος, ἐξαλείψειν τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὑπὸ Γυναικῶν πάντοτε συμπατεῖται, ἀσκήσει τε καὶ ἀθλήσει, ἐκλαμφάντων ἀκτίσι τῇ Πνεύματος.

Νεκρώσιμον.

Υπὲρ πάντων Χριστέ δυσωποῦμέν σε, τῶν πεισῶς κοιμηθέντων· ὡς εὐσπλαγγνος, τήτους χοροῖς ἀριθμήσον, σωζομένων ἀπαύστως, ἀναβοῶντας· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξιώσον, συμπαθέ-
σατον Λόγον κηύσασα, Θεογεννητορ πάν-
αγνε, καὶ βοῶντά με σῶσον· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Χεῖρας ἐκπετάσας.

Μαρτύρων δεξάμενος λιταῖς, καὶ τὴν συμπα-
θείαν πρὸς τὸ ὁμόφυλον, ψυχὰς ἀνάπαυ-
σον Δέσποτα, τῶν ἐν πίσει κοιμηθέντων τῇ σῇ, τὰς ἀμαρτίας παρορῶν, τούτων βοῶντων σοι· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νεκρὸς μετ' ἀνόμων λογισθεῖς, νεκροῖς ἐπή-
γασας ζωὴν ἀθάνατον· τοὺς μεταστάν-
τας οὖν Δέσποτα, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως, τῆς Βασιλείας σε τυχεῖν, Σῶτερ ἀξιώσον, σοὶ βοῶν-
τας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ηὄντως ἀένναος πηγὴ καὶ ἀδαπάνητος, ἐν οὐρανίαις σκηναῖς, τοὺς τελευτήσαντας δούλους σε, καὶ τὸν βίον τὸν φθειρόμενον, ἀπολιπόντας, εὐμενῶς, Σῶτερ ὑπόδεξαι, σοὶ βοῶν-
τας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μόνη σύ ἐφάνης ἐπὶ γῆς, Παρθένος ἄχραν-
τος, καὶ Μήτηρ ἄφθορος· Θεὸν γὰρ τέ-
τοκας Δέσποινα, ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν, καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν θνητοῖς ἐπήγασας· ὅθεν πάν-
τες, σε εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσωκίσαστο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ιδόντες τὰς θείας δωρεὰς οἱ Μάρτυρες, τὰ γέρα κομισάμενοι, τὰ τῶν μεγίστων αὐτῶν πόνων, ἀγάλλονται Χριστὸν μεγαλύνοντες, τὸν τούτους ἀληθῶς μεγαλύναντα, καὶ νεκηφόρους ἀναδείξαντα.

Ως ἱεραρχήσαντες λαοῦ προέστητε, Ἱεράρ-
χαι θεῖοι κήρυκες· ὡς λαμπρυνθέντες τῇ ἀσκήσει, Ἡλίου τηλαυγέστερον Ὅσιοι, ἐλάμψα-
τε πιστοὺς καταυγάζοντες, ἔργων μεγάλων ἐ-
πιδείξεσι.

Σὺν Ἱερομάρτυσιν ὁμοῦ καὶ Μάρτυσι, καὶ Προφῆταις μακαρίσωμεν, πάντας Ὅσιους καὶ Δικαίους, καὶ Γύναια λαμπρῶς ὀριστεύσαντα: Αὐτῶν Χριστέ βοῶντες δεήσεσι, ρῦσαι γεέννης τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Ης κατηξιώθησαν χαρὰς οἱ Ἅγιοι, οἱ καλῶς σε θεραπεύσαντες, ταύτης Χριστέ τοὺς μεταστάντας ἐν πίστει τῇ εἰς σέ καταξιώσον, τὰ τούτων παρορῶν ἁμαρτήματα, διὰ τὸ πλεσίόν σου ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Φανείσα τῶν ἄνω Χερουβὶμ Πανάμωμε, ἀνωτέρα ὡς βασιάσασα, τὸν συνοχέα τῶν ἀπάντων, ἀνώτερον τὸν νοῦν μου ἀπέργασαι, παθῶν τῶν τῆς σαρκὸς δυναμοῦσά με, τὸ τοῦ Δεσπότης πράττειν θέλημα.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Εἰδωκας τοῖς ὄντως Ἀθληταῖς καὶ Μάρτυσι, παρρησίαν ἱκετεύειν σε· δὸς ἔν τοῖς πίσει κοιμηθεῖσι, τὴν θείαν δι' αὐτῶν ἀπολύτρωσιν, ἐν τόπῳ σκηνῆς ἀγίας σου Κύριε, κατασκηνώσαι χαριζόμενος.

Νεύματι τῷ δημιουργικῷ ὁ σύμπαντα, συμφορόντως ἐργαζόμενος, ζώντων ὁ ἔχων ἐξουσίαν, θανόντων κυριεύων ὡς εὐσπλαγχνος, κατὰταξον οὓς μεστέστησας δούλους σου, ἐπὶ βιβάτων ἀναπαύσεως.

Οφύσει ὑπάρχων ἀγαθὸς ὁ πλούσιος, ἐν ἐλέει καὶ χρηστότητι, ρῦσαι ἐκ σκότους ἐξωτέρου, τοὺς ἐπικεκλημένους σὸν ὄνομα, ἐκ πίσεως δικαιοῦσας καὶ χάριτι, τούτης λαμπρύνας ὡς φιλόανθρωπος.

Θεοτοκίον.

Σύμβολα Πανάμωμε τῆς σῆς γεννήσεως, οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, ἄλλοθεν ἄλλος παραδόξως, σοὶ τὰς προσηγορίας ἀρμόζοντες· Ζωὴν γὰρ τοῖς ἐν τῷ Ἄδῃ γεγέννηκας, κράτος θανάτου διαλύσας.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Μαρτυρικά.

Αγγέλων συμμέτοχοι γεγονάτε, ἅγιοι Μάρτυρες, ἐν σαδίῳ τὸν Χριστὸν ἀνδρείως κηρύξαντες· πάντα γὰρ τὰ ἐν Κόσμῳ κατελίπετε, τερπνὰ ὡς ἀνύπαρκτα, τὴν πίσιν δὲ ὡς ἄγκυραν ἀσφαλῆ ἐκρατήσατε· ὅθεν καὶ τὴν πλάνην ἀπελάσαντες, πηγάζετε τοῖς πιστοῖς ἰαμάτων χαρίσματα, ἀπαύτως πρεσβεύοντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πῶς ὑμῶν θαυμάσωμεν τοὺς ἀγῶνας, ἅγιοι Μάρτυρες; ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε· οὐκ

ἐφόβησαν ὑμᾶς τῶν τυράννων αἱ ἀπειλαί, οὐ κατέπτηξαν ὑμᾶς τῶν βασάνων αἱ προσβολαί. ὄντως ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Τίμιος ὁ θάνατος τῶν Ἀγίων σου Κύριε· ξίφεσι γὰρ καὶ πυρὶ καὶ ψύχει συντετριμμένοι, ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, ἐλπίδα ἔχοντες εἰς σέ ἀπολαβεῖν τοῦ καμάτου τὸν μισθόν· ὑπέμειναν καὶ ἔλαβον παρὰ σοῦ, Σωτὴρ τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμον.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σε ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σε, ὅτι μόνος ὑπάρχεις Ἀθάνατος.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ποῦ ἐσιν ἡ τοῦ Κόσμου προσπάθεια; πῦρ ἐσιν ἡ τῶν προσκαίρων φαντασία; ποῦ ἐσιν ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος; ποῦ ἐσιν τῶν οἰκετῶν ἡ πλημμύρα καὶ ὁ θόρυβος; πάντα κόνις, πάντα τέφρα, πάντα σκιά· Ἀλλὰ δεῦτε βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ: Κύριε, τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν ἀξιώσον, τῆς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ἐν τῇ ἀγήρῳ μακαριότητι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀλληλουῖα δὲ ψαλλομένη, λέγομεν τὰ ἀνωτέρω Μαρτυρικά εἰς τῆς Αἰνῆς· Ἀπόστιχα δὲ τὰ παρόντα Νεκρώσιμα, τοῦ κυρῆ Θεοφάνους. Ἐδωκας σημείωσιν.

Οντως φοβερώτατον, τὸ τοῦ θανάτου μυστήριον! Πῶς ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος, βιαίως χωρίζεται, ἐκ τῆς ἁρμονίας, καὶ τῆς συμφυΐας ὁ φυσικώτατος δεσμός, θείῳ βουλήματι ἀποτέμνεται; Διό σε ἱκετεύομεν· τοὺς μεταστάντας ἀνάπαισον, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων σου, ζωοδότα Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Υπνος ἀναδέδεικται, τῶν πιστευόντων ὁ θάνατος, σοῦ τεθέντος ἐν μνήματι, τοῦ πάντων δεσπόζοντος, καὶ τὸ τοῦ θανάτου, κράτος λευκότος, καὶ καταργήσαντος αὐτοῦ, τὴν δυναστείαν τὴν πολυχρόνιον· Διό σε ἱκετεύομεν· τοὺς μεταστάντας κατὰταξον, ἐν σκηναῖς τῶν Ἀγίων σου, ἐν μοναῖς ἀκηράτοις σου.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Σὺ δικαιοσύνη τε, ἁγιασμὸς ἡμῖν γέγονας, καὶ ψυχῶν ἀπολύτρωσις· Πατρὶ γὰρ προσή-

γαγες, δεδικαιωμένους, καὶ λελυτρωμένους, ἀνα-
δεξάμενος ἡμῖν, τὸ ὀφειλόμενον ἐπίτιμιον· καὶ
νῦν ἐκδυσωποῦμέν σε, τοὺς μεταστάντας ἀνά-
παυσον, ἐν χαρᾷ καὶ φαιδρότητι, εὐεργέτα Σω-
τῆρ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ρήσεσιν ἐπόμενοι, τῶν Θεηγόρων Πανάμωμε,
Θεοτόκον φρονοῦμέν σε· Θεὸν γὰρ ἐγέν-
νησας, σεσωματωμένον, ἀπερινοήτως, τὸν λυ-
τρωσάμενον ἡμᾶς, δεδουλωμένους τοῖς παρα-
πτώμασι· ὃν καὶ νῦν ἐκδυσώπησον, τοὺς με-
ταστάντας οἰκέτας σου, ταῖς οἰκείαις ἐλλάμψε-
σι, καταυγᾶσαι Πανάχραντε.

✠✠✠✠✠

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν ἄ-
ποικος· διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Ληστὴς
Παράδεισον ᾤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐν-
τολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συζαυρή-
μενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνή-
στητί μου βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Πυρπολούμενοι Χριστοῦ, τῇ ἀγάπῃ ἅγιοι
Μάρτυρες, δυσσεβείας τὴν πυρὰν, ὁρσι-
σμῷ ἀγώνων ἐσθέσατε, καὶ λύχνοι πολὺφωτοι,
Ἐκκλησίας ὥφθητε ἀπελαύνοντες, τὸ σκότος
ἐν χάριτι, τῶν νόσων καὶ θλίψεων τῶν ψυχῶν
ἡμῶν· ὅθεν χρεωσικῶς πάντες ὑμᾶς σέβομεν.

Ιεράρχαι ἱεροὶ, Προφητῶν ἐνθέων κατάλογος,
καὶ Ὀσίων οἱ χοροὶ, καὶ Γυναικῶν ἀγίων
ὁμήγυρις, Θεὸν θεραπεύσαντες, ἐναρέτοις πρά-
ξεσιν, ἐδοξάσθησαν. Αὐτοὺς μακαρίσωμεν, ταῖς
τούτων δεήσεσι δυσωποῦντες τυχεῖν, τῆς αἰῶ-
νίου δόξης τε καὶ λαμπρότητος.

Εἴθθα λάμπει σὺ τὸ φῶς, εἴθθα χοροὶ Ἀγίων
αὐλίζονται, οὗ ἀπέδρα στεναγμοί, καὶ
ὁδὺν τὰξον τῆς θυλῆς σου, τῆς προτελευτήσαν-
τας, καὶ λιπόντας βίον τὸν πολυῶδυνον, ὑμνεῖν
σου τὴν ἄφατον, Σωτῆρ ἀγαθότητα, παριδὼν
αὐτῶν, τὰ πλημμελήματα, ἅπερ διεπράξαντο.

Δόξα.

Η ἀχώριστος Τριάς, ἡ ἐν Πατρὶ Υἱῷ καὶ ἐν
Πνεύματι, ἐνουμένη ὀλικῶς, καὶ μὴ συγ-
χεομένη ταῖς ιδιότησι, Μοναὶς τρισυπόστατε, τῆς
θανέντας πίσει ἐν σοὶ ἀνάπαυσον, λιταῖς τῶν
ἀγίων σου, Μαρτύρων, Ὀσίων τε, καὶ σεπτῶν
Προφητῶν, νέμουσα ἰλασμόν τοῦτοις καὶ συγ-
χώρησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἷον ἐγέννησε Πατὴρ, πρὸ Ἑωσφόρου Λόγον
συνέλαβες, καὶ ἐκύησας σαρκί, γεγονότα
ἄνθρωπον τέλειον, δυσὶ γνωριζόμενον, ἐνεργείαις
Ἀχραντε καὶ θελήσεσιν· αὐτὸν ἔν ἱκέτευσ, ὡς
Κτίστην καὶ Κύριον, οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, τοὺς σὲ
ὑμνοῦντας Κόρη Θεονύμφευτε.

Τέλος τοῦ Τετάρτου Ἦχου.

Πανηγυριστῆς, καὶ χορευτῆς ὢν, φέρεις

Τέταρτον εὐχος μουσικωτάτη κρίσει.

Σὺ τοὺς χορευτὰς δεξιούμενος πλάττεις,

Φωνὰς βραβεύεις, καὶ κροτῶν ἐν κυμβάλοις.

Σὲ τὸν Τέταρτον Ἦχον, ὡς εὐφωνίας

Πλήρη, χορευτῶν εὐλογοῦσι τὰ στίφη.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΛ. Α΄ ΠΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τὰ τρία Στιχηρὰ Ἀναστασίμα δευτεροῦντες τὸ Ἀ΄.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον Δογματικόν.

Ἦχος πλ. ἀ΄.

Τὴν Θεοπρεπὴ καὶ σεβάσιμον Κόρην τιμήσωμεν, τὴν ὑπέρτιμον τῶν Χερουβὶμ· ὁ γὰρ Δημιουργὸς τῶν ὄλων ἐνανθρωπήσας βουλευθεὶς, ἐν αὐτῇ ὥκησεν ἀφράστως. Ὡς ξένων πραγμάτων, καὶ παραδόξων μυστηρίων! τίς οὐκ ἐκπλαγῇ ἐν τούτῳ ἀκουτισθεὶς; ὅτι Θεὸς ἄνθρωπος γέγονε, καὶ τροπὴ ἐν αὐτῷ οὐχ ὑπῆρξε; καὶ τῆς παρθενίας πύλας διῆλθε, καὶ μείωσις ἐν αὐτῇ ἔχ' ὑπελείφθη; καθὼς ὁ Προφήτης λέγει: Ἄνθρωπος ταύτην ἐξ ἐμοῦ ποτε, εἰμὴ μόνος Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόσιχα, τὸ πρῶτον Ἀναστάσιμον, καὶ τὰ παρόντα προσόμια, τῆς Θεοτόκου.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Χεῖρας ἐπανατείνω πρὸς σέ, καὶ ῥυπαρὰ χεῖλη ἀνοίγω πρὸς δέησιν, καὶ κάμπτω καρδίας γόνυ, καὶ νοητῶς τῶν ποδῶν, σὲ τῶν παναχράντων νῦν ἐφάπτομαι, Ἀγνή καὶ προσπίπτω σοι· ταῖς ὁδύνας μου ἴασαι, τὰ χρόνια μου, τὰ πολλὰ καὶ ἀνίατα, ἀγαθότητι, σὴ Θεράπευσον τραύματα· ῥῦσαι ἐξ ὀρωμένων με, ἐχθρῶν ἀοράτων τε· κούφισον Κόρη τὸ βάρος, τῆς ῥαθυμίας μου, ὅπως σε, ὑμνῶ καὶ δοξάζω, δι' ἧς εὗρατο ὁ Κόσμος, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀκουσον θύγατερ.

Χαίροις ἡ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἀνερμηνεύτως συλλαβοῦσα Πανάμωμε, καὶ τούτον σαρκὶ τεκοῦσα, τὸ κατ' ἡμᾶς ἀληθῶς, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων προσλαβόμενον, ψυχὴν νοεράν τε, καὶ

αὐτεξούσιον ἔχοντα· ἀνελλείπῳς γὰρ, τὸν Ἀδάμ ἐνδυσάμενος, διεσώσατο, ἀναπλάσας τὸν ἄνθρωπον· ὅθεν ἐν δύο φύσεσιν, ἡμῖν καταγγέλλεται, ὡς ἐκατέρων δεικνύων, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐνέργειαν, Χριστὸς· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Χαίροις ἡ καλλονὴ Ἰακώβ, ἣν ἐξελέξατο Θεὸς, ἣν ἠγάπησεν· ἡ θύρα τῶν σωζομένων, ἡ φλογοφόρος λαβὶς, τῆς ἀράς ἡ λύσις παντευλόγητε, γαστήρ Θεοχώρητε, πεπτωκότων ἀνόρθωσις, ἀγιωτέρα, Χερουβὶμ, καὶ τῆς Κτίσεως, ὑπερέχουσα, δυσθεώρητον ὄραμα, ἀκουσμα τὸ καινότατον, ἀνέκφραστον λαλήμα, ἄρμα τῆς Δόξης, νεφέλη, ἐξ ἧς ἀνέτειλεν Ἥλιος, ἡμᾶς καταυγάζων, τὴν ἐν σκόσει καὶ παρέχων, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αἱ περὶ σοῦ προφητεῖαι ἐπληρώθησαν, Παρθένε ἀγνή· ὁ μὲν γὰρ σε τῶν Προφητῶν, Πύλιν προηγόρευσεν ἐν Ἑδέμ, βλέπουσαν κατὰ ἀνατολαῖς, ἐν ἧς οὐδεὶς διῆλθεν, εἰμὴ ὁ σὸς Πλαστουργὸς, καὶ τοῦ Κόσμου παντός· ὁ δὲ Βάτον πυρὶ φλεγομένην, ὅτι ἐν σοὶ ὥκησε τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ ἀφλεκτον μείνασαν· ἄλλος Ὁρος ἅγιον, ἐξ οὗ ἐτμήθη λίθος ὁ ἀκρογωνιαίος, ἀνευ χειρὸς ἀνθρώπου, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα τοῦ νοητοῦ Ναβουχοδονόσορ. Ἀληθῶς μέγα καὶ παραδόξον, τὸ ἐν σοὶ μυστήριον ὑπάρχει Θεομητορ! διό σε δοξάζομεν, διὰ σοῦ γὰρ γέγονεν ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρά Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. α΄.

Διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ Χριστέ, Διάβολον ἡσχυνας, καὶ διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου, τὸ κέντρον τῆς ἁμαρτίας ἡμβλυνας, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ Θανάτου. Δοξάζομέν σε Μονογενές.

Ο τὴν Ἀνάστασιν διδούς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη· ἔφριξαν τῆτον οἱ ἄρχοντες τῆ Ἄδου, καὶ ἐπήρθησαν πύλαι ὀδυνηραί· εἰσελήλυθε γὰρ ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστός, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς· Ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύπτεσθε.

Μέγα Θαῦμα! ὁ τῶν ἀοράτων Κτίστης, διὰ φιланθρωπίαν σαρκὶ παθὼν, ἀνέστη ὁ ἀθάνατος. Δεῦτε πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τοῦτον προσκυνήσωμεν· τῇ γὰρ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ ἐκ πλάνης ῥυσθέντες, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἓνα Θεὸν ὑμνεῖν μεμαθήκαμεν.

Ἔτερα Στιχηρά Ἀνατολικά.

Εσπερινὴν προσκύνῃσιν προσφερόμέν σοι τῷ ἀνεσπέρῳ Φωτὶ, τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων ὡς ἐν ἐσόπτρῳ διὰ σαρκὸς, λάμπαντι τῷ Κόσμῳ, καὶ μέχρις Ἄδου κατελθόντι, καὶ τὸ ἐκεῖσε σκότος λύσαντι, καὶ τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῖς ἔθνεσι δείξαντι. Φωτοδότα Κύριε δόξα σοι.

Τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, Χριστὸν δοξολογήσωμεν· αὐτοῦ γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος, Κόσμος ἐκ πλάνης σέσωσται, χαίρει χορὸς Ἀγγέλων, φεύγει Δαιμόνων πλάνη· Ἀδάμ πεσὼν ἀνίσταται, Διάβολος κατήρηται.

Οὐ τῆς κουστωδίας ἐνηχοῦντο ὑπὸ τῶν παρὰ νόμων· Καλύψατε Χριστοῦ τὴν ἔγερσιν, καὶ λάβετε ἀργύρια, καὶ εἶπατε, ὅτι ἡμῶν κοιμωμένων, ἐκ τῆ μνημεῖς ἐσυλήθη ὁ νεκρός· Τίς εἶδε, τίς ἤκουσε νεκρὸν κλαπέντα ποτέ; μάλιστα ἐσμυρνισμένον καὶ γυμνόν, καταλιπόντα καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ; Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι· μάθετε τὰς ῥήσεις τῶν Προφητῶν, καὶ γινώτε, ὅτι αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου, καὶ Παντοδύναμος.

Κύριε ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν Θάνατον πατήσας, Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ φωτίσας τὸν Κόσμον, τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν τῇ Ἐρυθρᾷ Θαλάσῃ, τῆς ἀπειρογάμου Νύμφης εἰκὼν διεγράφη ποτέ. Ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος, ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ Θαύματος· τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν ἀβρόχως Ἰσραὴλ, νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος· ἡ Θάλασσα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ, ἔμεινεν ἄβατος· ἡ ἀμemptos μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἔμεινεν ἀφθορος. Ὁ ὢν καὶ προῶν, καὶ φανείς ὡς ἄνθρωπος, Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. α΄.

Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, καὶ τῶν οὐρανῶν μὴ χωρισθέντα, ἐν φωναῖς ἁσμάτων μεγαλύνομεν, ὅτι ξαυρόν καὶ Θάνατον κατεδέξω, διὰ τὸ γένος ἡμῶν, ὡς φιάνθρωπος Κύριος· σκυλεύσας Ἄδην πύλας, τριήμερος ἀνέστης, σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς Ζωοδότα, κρουνοὺς ἀφέσεως πᾶσιν ἐξέβλυσας, ζωῆς καὶ σωτηρίας· σαρκὶ δὲ Θάνατον κατεδέξω, ἀθανασίαν ἡμῖν δωρούμενος· οἰκῆσας τάφῳ δέ, ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, συναναστήσας ἑαυτῷ ἐνδόξως ὡς Θεός· διὰ τοῦτο βοῶμεν: Φιάνθρωπε Κύριε δόξα σοι.

Ξένη σὲ ἡ ξαύρωσις, καὶ ἡ ἐν Ἄδην κἀθοδος, Ἰλιάνθρωπε ὑπάρχει· σκυλεύσας γὰρ αὐτόν, καὶ τοὺς πάλαι δεσμίους συναναστήσας ἑαυτῷ, ἐνδόξως ὡς Θεός, τὸν Παραδείσον ἀνοίξας, ἀπολαβεῖν τούτου ἡξίωσας· διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δουξάζουσι τὴν σὴν τριήμερον ἔγερσιν, δώρησαι ἱλασμόν ἁμαρτιῶν, Παραδείσου οἰκήτορας καταξιῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Οὐ δὲ ἡμᾶς σαρκὶ πάθος δεξάμενος, καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὰ πάθη Θεράπειςον, καὶ ἀνάστησον ἐκ πταισμάτων χαλεπῶν, Φιάνθρωπε, καὶ σώσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως, Παρθένε πάνσεμνε· δι' ἧς ὁ λυτρωτὴς μου Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων οὓς ἔπλασε, κατ' εἰκόνα ἰδίαν χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ. Διὸ Πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τῆς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· Χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· Χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ Ἀπειρόγαμος· ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητήν σε καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

•••••

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Κανὼν Τριαδικός, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Κανὼν ὁ πέμπτος Φωτὶ τῷ τρισηλίῳ.

Ἦχος πλ. α'. Ὠδὴ α'.

Ὁ Εἰρμός· Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Κραίτος τῆς ἐνιαίας, καὶ τρισηλείου μορφῆς, ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Τὸν νοῦν ἡμῶν καταύγασον, Θεὲ παντοδύναμε, καὶ πρὸς τὴν σὴν Δέσποτα, μετεώρησον δόξαν ἄφραστον.

Αἴνω σε τῶν Ἀγγέλων, διάκονοι νοεροὶ, ἀσιγήτως ὕμνοῦσιν, ἐν τρισαγίοις ἄσμασι, Μονάδα τρισάριθμον, καὶ Τριάδα σύμμορφον, ὑπερούσιον παντοδύναμον.

Νέκταρ τῆς σῆς ἀγάπης, γλυκύτατον φωτοουργόν, τῇ ψυχῇ μου παράσχου, Τριάς Μονὰς ἀρχίφωτε, καὶ Θεῖαν κατάνυξιν, καθαρκτικὴν Δέσποτα, πολυέλεε πάσης Κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Ὡσπερ ἐπὶ τὸν πόκον, κατήλθεν ἀψοφητὶ, οὐρανόθεν Παρθένε, ὁ ὑετός ἐν μήτρᾳ σε ὁ Θεῖος, καὶ ἔσωσε, ξηρανθεῖσαν ἅπασαν, τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν Ἀχραντε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Νοήσας τὰς νοεραὶς ἐσίας ὑπέξησας, ὕμνωδους ἀπαύσης τῆς σῆς Θεότητος, τρίφωτε Θεὲ καὶ παντουργέ· ἀλλὰ καὶ τῶν πηλίνων, καὶ γηγενῶν δεῖξαι τὴν δέησιν, καὶ τὴν ἰκεσίαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Ὁ πάσης κατὰ φύσιν τροπῆς ἀπαράδεκτος, τοῖς ἀλλοιουμένοις ἡμῖν καὶ μέλπουσι, τὴν ἀνεξιχνίασον πηγὴν, τῆς σῆς ἀγαθωσύνης,

πλημμελημάτων δὸς συγχώρησιν, καὶ τὴν σωτηρίαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν καὶ Πνεῦμα δοξαζόμεν, ἐν ἀπαράλλακτῳ μορφῇ Θεότητος, σὲ τὸν ἐνικὸν καὶ τριλαμπῆ, Κύριον τῶν ἀπάντων, ὡς οἱ Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι, παρὰ σοῦ σαφῶς ἐδιδάχθησαν.

Θεοτοκίον.

Εφάνης τῷ Μωϋσῇ ἐν βάτῳ ὡς Ἀγγελος, βουλῆς τῆς μεγάλης τοῦ Παντοκράτορος, σοῦ τὴν ἐκ Παρθένου προδηλῶν, σάρκωσιν Θεῷ Λόγε· δι' ἧς ἡμᾶς μετεστοιχειώσας, καὶ πρὸς οὐρανούς ἀνεβίβασας.

Κάθισμα. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ελεήμων ὑπάρχεις Τριάς ἀμέριστε· ἐλεεῖς γὰρ τοὺς πάντας ὡς παντοδύναμος, καὶ πανοικτίρμων, συμπαθὴς καὶ πολυέλεος· διὸ προσφεύγομεν πρὸς σέ, οἱ ἁμαρτήμασι πολλοῖς, βαρούμενοι κεκραγότες· Ἰλάσθητι τοῖς σοῖς δούλοις, καὶ ῥῦσαι πάντας πάσης κολάσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, ἡμᾶς ἐλέησον, τῆς προσφεύγοντας πίσει εἰς σέ τὴν εὐσπλαγχνον, καὶ αἰτουμένους τὴν θερμὴν σε νῦν ἀντίληψιν· δύνασαι γὰρ ὡς ἀγαθὴ, τῆς πάντας σώζειν, ὡς οὔσα, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, αἰεὶ χρωμένη Θεοχαρίτῳ.

Ὠδὴ δ'. Τὴν Θεῖαν ἐννοήσας σου.

Μεῖται τῆς μιᾶς Κυριότητος, τὸ τριφαές ὁ Δανιὴλ, Χριστὸν κριτὴν Θεασάμενος, πρὸς τὸν Πατέρα ἰόντα, καὶ Πνεῦμα τὸ προφαῖνον τὴν ὄρασιν.

Δίς.

Πηλίνους τοὺς ὕμνοῦντάς σε στόμασι, τὸν ὑπερούσιον Θεόν, τριαδικὸν ὑποστάσει, μοναδικόν τε τῇ φύσει, τῆς δόξης τῶν Ἀγγέλων ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Τὸ ὄρος τὸ δασύ καὶ κατὰσκιον, ὃ εἶδε πρὶν ὁ Ἀββακούμ, ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ἅγιος, τὸν δυσθεώρητον τόκον, ἐδήλου σῆς Παρθένε συλλήψεως.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ὁ δι' ἀγαθότητα κτίσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ κατ' εἰκόνα τὴν σὴν ποιήσας, ἐν ἐμοὶ κατοίκησον, τρίφωτε Θεέ μου, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος.

Σὺ με καθοδήγησον, Μονὰς τρισηλίε, πρὸς τρίβους Θεῖας τῆς σωτηρίας, καὶ τῆς σῆς ἐλλάμψεως πλήρωσον ὡς φύσει, Θεὸς ἀπειροδύναμος.

Φῶς τὸ ἀδιαίρετον τῆς μιᾶς φύσεως, μεμερισμένον τοῖς χαρακτῆρσι, τριλαμπὲς ἀνέσπερον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καταύγασον ταῖς αἴγλαις σου.

Θεοτοκίον.

Ως κατεῖδε παλαι σε, Ἀγνή πανάχραντε, ὁ Ὑποφῆτης βλέπεσαν πύλην, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, εὐθύς σε ἐπέγνω, Θεὸ κατοικητήριον. Ὡδὴ ε΄. Μαινομένην κλυδωνί.

Τριφανὲς ὑπάρχουσα, Θεαρχία ὑποστατικῶς, ἐνιαία πέφυκας ὡς σύμμορφος, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ κατ' οὐσίαν καὶ βούλησιν. Δίς.

Ικανῶς ἐδήλωσεν, ὁ Προφῆτης ἄδων τῷ Πατρὶ, σὺ φωτὶ ἐψόμεθα τῷ Πνεύματι, φῶς τὸν Υἱόν, ἓνα Θεὸν τὸν τρισήλιον.

Θεοτοκίον.

Τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ κινδύνων Δέσποτα Θεέ, ἐνικὲ καὶ τρίφωτε κατὰ-πεμψον, σοῖς ὑμνηταῖς, πρεσβείαις τῆς Θεομήτορος.

Καθίσματα. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸ τρισήλιον σέλας δοξολογήσωμεν, καὶ ἀπλήν τὴν Τριάδα νῦν προσκυνήσωμεν· ὅτι ἐφώτισεν ἡμᾶς, καὶ ἠλέησε, καὶ ἐρρύσατο φθορᾶς, τὸ γένος ἅπαν τῶν βρωτῶν, λυτρώσασα ἐκ τῆς πλάνης, εἰδῶλων πάντα τὸν Κόσμον, καὶ Βασιλείαν ἡμῖν παρέσχετο.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Απορήσας ἐκ πάντων πρὸς σέ κατέφυγον, τὴν ἐλπίδα ἀπάντων, καὶ τὸ προσφύγιον, ἁμαρτωλῶν καὶ ταπεινῶν, κραίζων τὸ, Ἠμαρτον· ἀλλ' ἐπιμένω τοῖς χεῖροσιν, ἀναισθητῶν ὁ ἄθλιος· ἐλέησόν με πρὸ τέλους, ἐπίσρεψόν με καὶ ῥῦσαι, πάσης κολάσεως τὸν ἀνάξιον.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ως ἐλέους ἄβυσσον, κεκτημένος Κύριε, καὶ πέλαγος ἁπείρον, Οἰκτίρμον ἐλέησον, τῆς ἓνα σε ὑμνοῦντας, τριλαμπῇ Θεὸν τῶν ὅλων.

Δίς.

Τὸν ἀπερινόητον, ἐνικὸν καὶ τρίφωτον, Θεὸν σε καὶ Κύριον, ὑμνῶντες βοῶμέν σοι: Παράσχ' τοῖς σοῖς δούλοις, ἱλασμὸν ἁμαρτημάτων. Θεοτοκίον.

Ράδαμνον ἐβλάστησας, τῷ Πατρὶ συνάναρχον, ἄνθος τῆς Θεότητος, βλαστὸν συναἰδιον, Παρθένε τὸν διδοῦντα, τὴν ζωὴν πᾶσιν ἀνθρώποις.

Ὡδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ινα τῆς μιᾶς, ἀνακαλύψῃς παλαι, σαφῶς Κυριότητος, τριττὴν ὑπόστασιν, ὥφθης Θεέ μου,

ἐν σχήματι ἀνθρώπων, Ἀβραὰμ ὑμνοῦντι, σὸν κράτος ἐνιαῖον. Δίς.

Σὺ με πρὸς τὰς σαῖς, Θεουργικὰς ἀκτῖνας, δέρκειν καταξιώσον, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ Λόγε καὶ τὸ Πνεῦμα, τοῦ εὐαρεστεῖν σοι, αἰεὶ Κύριε πάντων.

Θεοτοκίον.

Ησραψας ἡμῖν, τῆς τρισήλις δόξης, τὸν ἓνα Πανύμνητε, Χριστὸν τὸν Κύριον, πάντας μυοῦντα τὴν μίαν Θεαρχίαν, ἐν τρισὶ Προσώποις, ὑμνεῖν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Λαλιαὶ σε βρότειαι, κατ' ἀξίαν ἀναρχε Μοναῖς, οὐ σθένουσιν ὑμνεῖν· πλὴν ὡς ἐφικτόν, τολμῶντες ἐκ πίσεως, Θεαρχικὴ συνήθρονε Τριάς, δόξαν προσφέρομεν, τῷ σὺ κράτει καὶ τὴν αἰνεσιν. Δίς.

Ισορρόπῳ δόξη σε, τὸν μονάρχην τρίφωτον Θεὸν, δοξάζει τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφὶμ, ἀχράντοις ἐν στόμασι· μεθ' ὧν ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, πρόσδεξαι Κύριε, τὸ σὸν κράτος μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Ως ἀγνή καὶ ἄμωμος, καὶ παρθένος τέτοκας Υἱόν, λυτρούμενον ἡμᾶς ἀπὸ πειρασμῶν, Θεὸν ἀναλλοίωτον· ἀλλὰ καὶ νῦν ἄφεσιν ἡμῖν, τῶν παραπτώσεων, τοῦτον δέξαι καδικέτευε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ., Καθίσμ. Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίῃ ἐγκωμιάσωμεν, τὴν Ταφὴν τὴν ἀγίαν ὑμνοῖς τιμήσωμεν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτῇ ὑπερδοξάσωμεν· ὅτι συνήγειρε νεκροὺς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καὶ ἰσχύϊν Διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν Ἀδὴ φῶς ἀνέτειλε.

Δόξα.

Κύριε νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον· ἐν μνήματι ἐτέθης, ὁ κενώσας τὰ μνήματα· ἄνω στρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον, κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς ἐξανέστησας. Παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον· χαῖρε ἔμψυχε βράτε καὶ ἀκατάφλεκτε· χαῖρε

ἡ μόνη πρὸς Θεὸν Κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητοὺς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν· χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Κύριε, μετὰ τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν καὶ τὴν τῶν Ἀποστόλων προσκύνησιν, ὁ Πέτρος ἐβόά σοι: Γυναῖκες ἀπετόλμησαν, καὶ γὼ ἐδειλίασα· Ληστὴς ἐθεολόγησε, καὶ γὼ ἥρνησάμην σε· ἄρα καλέσεις με τοῦ λοιποῦ Μαθητὴν; ἢ πάλιν δείξεις με αἰλία βυθοῦ; Ἀλλὰ μεταννοοῦντά με δέξαι, ὁ Θεὸς καὶ σῶσόν με.

Δόξα.

Κύριε, ἐν μέσῳ σε προσήλωσαν, οἱ παράνομοι τῶν καταδίκων, καὶ λόγῃ τὴν πλευράν σου ἐξεκέντησαν, ὡς Ἐλεῆμον· ταφὴν δὲ κατεδέξω, ὁ λύσας Ἄδου τὰς πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος· ἔδραμον Γυναῖκες ἰδεῖν σε, καὶ ἀπήγγειλαν Ἀποστόλοις τὴν ἔγερσιν. Ὑπερυψώμενε Σωτὴρ, ὃν ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι, εὐλογημένε Κύριε, δόξα σοι. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε Νύμφη Θεογεννήτρια, ἡ τῆς Εὐας τὴν λύπην χαροποιήσασα, ἀνυμνοῦμεν αἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμέν σε, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς· καὶ νῦν δυσώπει ἀπαύστως, παννύμνητε Παναγία, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή.

Αγγελικὴ δράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκὴ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο: Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Εν τῷ θλίβεσθαί με δαυϊτικῶς, ἄδω σοι Σωτήρ μου: Ῥῥσαί μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοῖς ἐρημικοῖς ζωὴ μακαρία ἐστὶ, θεϊκῷ ἔρωτι πτερουμένοις.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα τὰ ὁράτα τε σὺν τοῖς ἀόρατοις· αὐτοκρατὲς γὰρ ὢν, τῆς Τριαδος ἐν ἐστὶν ἀψεύστως.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθώμεν· δεῦρο ἐκείσε, ὅθεν βοήθεια ἦκει.

Δεξιὰ σε χεὶρ καὶ μέ, Χριστὲ ἵπταμένη, σκαιωρίας πάσης περιφυλαχάτω.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, θεολογῶντες φῶμεν: Σὺ εἶ Θεὸς, ζωὴ, ἔρως, φῶς, νοῦς, σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀντίφωνον Γ'.

Επὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι: Εἰς τὰς αὐλαὶς προσβῶμεν Κυρίου· χαρὰς πολλῆς πλησθεῖς, εὐχὰς ἀναπέμπω.

Επὶ οἶκον Δαυὶδ, τὰ φοβερά τελεσιουργεῖται· πῦρ γὰρ ἐκεῖ φλέγον, ἅπαντα αἰσχροὺς νοῦν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, ζωαρχικὴ ἀξία, ἐξ οὗ πᾶν ζῶον ἐμψυχοῦται, ὡς ἐν Πατρὶ, ἅμα τε καὶ Λόγῳ.

Προκείμενον.

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.

Ἀνάστασιν Χριστὸν θαυμάμενοι. Τὸν Πεντηκοστὸν, κτλ. ὅρα σελ. 6.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. α'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θαλάσσαν Ἐρυθρὰν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ
» βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα.

Τροπάρια.

Σὲ ἡ ἀκάνθηφόρος Ἑβραίων συναγωγὴ, οὐ σοργὴν Εὐεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα, μητρικὴν Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν Γενάρχη λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Ηγείρας με πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικλιθεῖς, ζωοδότα ἀπτῶτως· καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς, Χριστὲ ἀνασχόμενος, ἀπειράζως, θείας οὐσίας, μύρω με εὐωδίας.

Θεοτοκίον.

Λέλυται ἡ κατάρρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ Εὐλογημένη, καὶ κεχαριτωμένη, πῖσις χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν ἀνθηφοροῦσα, Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ Εἰρμός. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Τῷ βουλήσει σταυρῷ προσηλωθέντι σαρκί, καὶ τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως, τὸν διὰ ξύλου πεσόντα ἐλευθερώσαντι, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν· ὅτι δεδοξασται.

Τῷ ἐκ τάφου νεκρῷ, ἐξαναστάντι Χριστῷ, καὶ τὸν πεσόντα συνεγείραντι, καὶ συνε-

δρία Πατρική κατακοσμήσαντι, αὐτῷ μόνῳ ἄ-
σωμεν· ὅτι δεδοξασται.

Θεοτοκίον.

Α᾿χραντε Μήτηρ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ
σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος
μὴ ἐκφοιτήσαντα, Θεὸν ἀπαύστως πρέσβευε,
πάσης περιστάσεως, σῶσαι οὓς ἐπλασε.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,

οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Φῶς ἡ τεκοῦσα, φωτίσόν με Παρθένε.

Ὁ Εἰρμός. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Φῶς τὸ κατασκηνώσαν, ἐν σοὶ Πανάχραντε.
καὶ φωτίσαν τὸν Κόσμον, μαρμαρυγαῖς
Θεότητος, Χριστὸν ἐκδυσώπησον, φωτισθῆναι
ἅπαντας, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητροπάρθενε.

Ως ὡραῖζομένη, τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, ἡ
κεχαριτωμένη, καλλοποιὸν εὐπρέπειαν, τῇ
αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, ὑπεδέξω Πάναγνε, τὸν
τὰ σύμπαντα καλλωπίσαντα.

Σὲ πάλαι προτυποῦσα, ἡ βάτος ἡ ἐν Σινᾷ,
ἐκ ἐφλέχθη Παρθένε, τῷ πυρὶ ὁμιλήσασα·
παρθένος γὰρ τέτοκας, καὶ παρθένος ἔμεινας,
ὑπὲρ ἔννοιαν Μητροπάρθενε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** πῆξας ἐπ' οὐδενός τὴν γῆν τῇ προσάξει
» σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθου-
» σαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν
» ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον,
» μόνε ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαν-
τες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι,
σοὶ προσενηνόχασι Χριστέ· ὅξος δ' ἀντὶ τοῦ
μάννα, εὐεργεσίαν σοι ἡμεῖψαντο, παῖδες Ἰσραὴλ
οἱ ἀγνώμονες.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλῃ σκεπόμενοι, τὴν
Ζωὴν ἐν τάφῳ Χριστὸν κατέθεντο· ἀλλ'
αὐτεξουσίως ἀναστὰς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχε,
τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἄνωθεν τῇ Πνεύ-
ματος ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάσως γεγένησαι, τοῦ
ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἀνευ-
ζεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σε-
σαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως
κηρύττομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ.

Ανέστης ἐκ τοῦ τάφου Χριστέ, φθορᾶς θά-
νάτου λυτρωσάμενος, τοὺς ἀνυμνοῦντας
ζωοδότα, τὴν ἐκούσιόν σου σταύρωσιν.

Μυρίσαι σου τὸ σῶμα Χριστέ, αἱ Μυροφόροι
κατεπεύγοντο, καὶ μὴ εὐροῦσαι ὑπέστρε-
φον, ἀνυμνοῦσαί σου τὴν ἔγερσιν.

Θεοτοκίον.

Γέτευε ἀπαύσως Ἀγνή, τὸν σαρκωθέντα ἐκ
λαγόνων σου, ῥυσθῆναι πλάνης Διαβόλου,
τοὺς ὑμνοῦντάς σε Παρθένε ἀγνή.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Η κλίμαξ ἡ πρὸς ἡμᾶς, κατέβη ὁ Ὑψιστος,
τὴν φθαρεῖσαν φύσιν ἐπανορθώσασθαι,
σὺ ἀριδηλότατα Σεμνή, πᾶσι νῦν καθωράθης·
διὰ σοῦ γὰρ ὁ Ὑπεράγαθος, Κόσμῳ ὁμιλῆσαι
ἠύδοκῃσε.

Τὸ πάλαι προορισθὲν, Παρθένε μυστήριον,
καὶ πρὸ τῶν αἰώνων προγινωσκόμενον,
τῷ πάντα γινώσκοντι Θεῷ, χρόνων νῦν ἐπ' ἐ-
σχάτων, ἐν τῇ νηδυῖ σου Πανάμωμε, πέρας
εἰληφὸς ἀναδέδεικται.

Ελύθη ἡ τῆς ἀρᾶς, τῆς πάλαι κατάκρισις,
τῇ σῇ μεσιτείᾳ, Παρθένε ἄχραντε· ἐπὶ
σοὶ γὰρ Κύριος ὀφθεῖς, πᾶσι τὴν εὐλογίαν, ὡς
ὑπεράγαθος ἀνέβλυσε, μόνη τῶν βροτῶν ἐγ-
καλλώπισμα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν, προβλε-
» πτικῶς ὁ Ἀββακούμ, Χριστέ ἐν τρόμῳ
» ἐβόᾳ σοι: Εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι
» τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας.

Τροπάρια.

Τῆς Μερῆς τὰ πικρότατα ναίματα, ὡς ἐν
εἰκόνι προτυπῶν, τὸν ἄχραντόν σου Σταυ-
ρόν Ἀγαθὲ, τῆς ἀμαρτίας νεκροῦντα, τὴν γεῦ-
σιν διὰ ξύλου ἐγλύκανας.

Σταυρόν κατὰ τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως, κατὰ
γλυκείας ἐδωδῆς, χαλὴν Σωτήρ μου προ-
σίεσαι· κατὰ φθορᾶς δὲ θανάτου, τὸ αἷμά σου
τὸ θεῖον ἐξέχεας.

Θεοτοκίον.

Εκτὸς μὲν συναφείας συνέλαβες, ἀδιαφθό-
ρως ἐν γαστρὶ, καὶ πρὶν ὠδινήσαι τέτο-
κας, καὶ μετὰ τόκον παρθένος, Θεὸν σαρκὲ
τεκοῦσα πεφυλάξαι.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Ως ἐπάγη ἐπὶ γῆς, ἐν τῷ Κρανίῳ ὁ Σταυρὸς,
συνετρίβησαν μοχλοὶ, καὶ πυλωροὶ αἰώνιοι,
καὶ ἐβόησαν: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ως κατήλθεν ὁ Σωτὴρ, πρὸς τοὺς δεσμίους
ὡς θνητὸς, συνανέστησαν αὐτῷ οἱ ἀπ'

αἰῶνος θανέντες, καὶ ἐδόθησαν· Δόξα τῇ
 νάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Η Παρθένος ἔτεκε, καὶ τὰ μητέρων οὐκ ἔ-
 γνω, ἀλλὰ μήτηρ μὲν ἐστὶ, παρθένος δὲ
 διέμεινεν· ἦν ἀνυμνοῦντες, Χαῖρε Θεοτόκε,
 κραυγαῖζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Καρδιά, νῶ, ψυχῇ τε καὶ σώματι, ὁμολογῶν
 πανευσεβῶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως Ἀγνή,
 τὴν σωτηρίαν καρποῦμαι, καὶ σῶζομαι Παρθε-
 νε πρεσβείαις σου.

Οκτίσας ἐκ μὴ ὄντων τὰ σύμπαντα, ἐκ
 σοῦ κτισθῆναι τῆς Ἀγνῆς, ὡς εὐεργέτης
 ἠυδόκησε, πρὸς σωτηρίαν τῶν πίστει, καὶ πό-
 θω σε ὑμνοῦντων Πανάμωμε.

Υμνοῦσι τὸν σὸν τόκον Πανάμωμε, οἱ ὑπερ-
 κόσμιοι Χοροὶ, τῇ σωτηρίᾳ γηθόμενοι,
 τῶν ἀληθῆ Θεοτόκον φρονούντων σε, Παρθέने
 ἀμόλυντε.

Σὲ ῥάβδον Ἡσαΐας ὠνόμασεν, ἐξ ἧς ἐβλά-
 στησεν ἡμῖν, ὡραῖον ἄνθος Χριστὸς ὁ
 Θεός, πρὸς σωτηρίαν τῶν πίστει, καὶ πόθῳ
 προστρεχόντων τῇ σκέπῃ σου.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς
 » σὲ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγαῖζω· Τὴν
 » ψυχὴν μου φωτίσον τὴν ἐσκοτισμένην, Χρι-
 » στέ ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Τροπάρια.

Οτῆς δόξης Κύριος ἐν ἀδοξίας μορφῇ, ἐπὶ
 τοῦ ξύλου ἡτιμωμένος, ἐκουσίως κρέμα-
 ται, τὴν θείαν μοι δόξαν, ἀφράστως προμη-
 θούμενος.

Σὺ με μετημφιάσας πρὸς ἀφθαρσίαν Χριστέ,
 φθορᾶς θανάτου ἀδιαφθόρως, τῇ σαρκὶ
 γευσάμενος, καὶ ἐξανατείλας τοῦ μνήματος
 τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Σὺ δικαιοσύνην τε καὶ ἀπολύτρωσιν, ἡμῖν
 τεκοῦσα Χριστὸν ἀσπύρως, ἐλευθέραν ἐ-
 δρασας ἀρᾶς, Θεοτόκε τὴν φύσιν τοῦ προ-
 πάτορος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Εξέτεινας τὰς χεῖρας Σωτὴρ ἡμῶν, ἐπὶ τοῦ
 ξύλου πάντας προσκαλούμενος, πρὸς ἑαυ-
 τὸν ὡς φιλόανθρωπος.

Εσκύλευσας τὸν Ἀδὴν Σωτὴρ ἡμῶν, τῇ τα-
 φῇ σου καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, χαρᾶς τὰ
 πάντα ἐπλήρωσας.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνῶμέν σε, Θεοτόκε·
 σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ Κόσμῳ
 ἐκύησας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Απαντες Προφῆταί σε σαφῶς προήγγειλαν,
 γεννησομένην Θεοῦ Μητέρα, Θεοτόκε πάν-
 σεμνε· μόνη γὰρ εὐρέθης ἀγνή, τελείως ἄμωμος.

Φωτεινὴν νεφέλην σε τοῦ ζῶντος ὕδατος, ἡ-
 μῖν τὸν ὄμβρον τῆς ἀφθαρσίας, τὸν Χρι-
 στὸν ὀμβρήσασαν, τοῖς ἀπεγνωσμένοις, Σεμνὴ
 ἐπιγινώσκομεν.

Ως πλησίον ὄλην σε καλὴν καὶ ἄμωμον,
 ἐσφραγισμένην τῇ παρθενίᾳ, καθαρῶς
 ἠγάπησεν, ἐν σοὶ ὁ σκηνώσας Θεός, ὡς μόνος
 εὐσπλαγχνος.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Μαινομένην κλυδωνι, ψυχοφθέρῳ Δέσποτα
 Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κα-
 τεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς εὐ-
 σπλαγχνος.

Τροπάρια.

Εἰς φθοράν κατωλισθεν, ὁ Γενάρχης, Δέσ-
 ποτα Χριστέ, παρηκόου βρώσεως γευσά-
 μενος, καὶ πρὸς ζωὴν ἀνῆκται διὰ τῆς πάθης σε.

Η Ζωὴ κατήντησας, πρὸς τὸν Ἀδὴν Δέσπο-
 τα Χριστέ, καὶ φθορὰ τῷ φθείραντι γενό-
 μενος, διὰ φθορᾶς ἐπήγασας τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Η Παρθένος ἔτεκε, καὶ τεκοῦσα ἔμεινεν ἀ-
 γνή, ἐν χερσὶ τὸν φέροντα τὰ σύμπαντα,
 ὡς ἀληθῶς παρθένος Μητὴρ βασταάσασα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Εξέτεινας παλάμας σου, συνάγων μακρὰν
 διεσῶτά σου, ἐθνῶν τὰ συστήματα, Χρι-
 στέ ὁ Θεός ἡμῶν, τῷ ζωηφόρῳ Σταυρῷ σου ὡς
 φιλόανθρωπος.

Εσκύλευσας τὸν θάνατον, καὶ πύλας τοῦ
 Ἀδου συνέτριψας· Ἀδὰμ δὲ ὁ δέσμιος, λυ-
 θεὶς ἀνεβόα σοι· Διέσωσέ με ἡ δεξιὰ σε Κύριε.

Θεοτοκίον.

Βάτον σε ἀκατάφλεκτον, καὶ ὄρος καὶ κλί-
 μακα ἔμψυχον, καὶ πύλην ἑράνιον, ἀξίως
 δοξαζόμεν, Μαρία ἐνδοξε, Ὁρθοδόξων καύχημα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Μαινομένην.

Τοῦ παντός ὁ αἷτιος, καὶ τὸ εἶναι πᾶσι πα-
 ρασχῶν, ὡς αἰτίαν ἔσχηκε, σαρκούμενος
 τὸ κατ' ἡμᾶς, σὲ Θεομήτορ πανάμωμε.

Γαμάτων, Δέσποινα, ψυχοτρόφων βρύουσιν πηγὴν, τοῖς πιστῶς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, τῇ εὐκλεεῖ, γινώσκομέν σε Πανάμωμε.

Σωτηρίας αἷτιον, ζωοδότῃν τέτοκας ἡμῖν, αἰωνίαν λύτρωσιν δωρούμενον, τοῖς ἀληθῇ, σὲ Θεοτόκον κηρύττουσι.

Κοντάκιον. Μιμητὴς ὑπάρχων.

Πρὸς τὸν Ἄδην Σωτὴρ μὲ συγκαταβέβηκας, καὶ ταῖς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανέντας ὡς Κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε· διὸ πάντες σοὶ κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ακούσασαι αἱ Γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλοντο τὸν θῆλον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν Ἀνάστασιν ἔβλεπον· καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τὸ, Χαίρετε· θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν Κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρύσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητὰς ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ πόλει Γαλιλαίᾳ τοῦ κηρύξαι· διὸ πάντες σοὶ κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Κύριος,
» τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας ἐ-
» δρόσισε, συμφώνως μελωδοῦντας· Ὁ Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Σάρκα περιθέμενος, ὡς ἀγκίστῳ δέλεαρ, τῇ θείᾳ δυνάμει σου, τὸν ὄφιν καθεῖλκυσας, ἀνάγων τοὺς βρωῶντας· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ο τῆς γῆς τὴν ἀπλετον, οὐσιώσας σύσαςιν, ἐν τάφῳ καλύπτεται, σαρκὶ ὁ ἀχώρητος, ὃ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Μίαν μὲν ὑπόστασιν, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, Πανάμωμε τέτοκας, Θεὸν σωματούμενον, ὃ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός.

Ο διὰ ξύλου Σταυροῦ, τὴν τῶν εἰδώλων λύσας πλάνην, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, καὶ τοὺς ἐν Ἄδῃ συνεγείρας, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ Θεοτόκον ταύτην δεῖξας, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ο ἀπεριόριστος, διαμείνας ἄτρεπτος, σαρκὶ καὶ ὑπόστασιν, ἡνώθη ὡς εὐσπλαγχνος, ἐν σοὶ τῇ Παναγίᾳ, ὁ μόνος εὐλογημένος.

Νύμφην σε πανάμωμον, Θεοτόκε Δέσποινα, συμφώνως δοξάζομεν, καὶ θρόνον τοῦ Κτίστου σου· ὃ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μήτηρ τοῦ Πανσάνακτος, ἀγνισθεῖσα Πνεύματι, Παρθένε γεγέννησαι, τοῦ σὲ πλασουργήσαντος· ὃ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εἴσωσέ με Κύριος, Θεομῆτορ ἄχραντε, σαρκὸς περιβόλαιον, ἐκ σοῦ περιθέμενος· ὃ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**οὶ τῷ Πανουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
» παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελ-
» πον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Σὺ τὸ θελητόν, τοῦ σωτηρίου πάθους ἀπηύξω ποτήριον, ὥσπερ ἀβούλητον· δύο θελήσεις, δυσὶ γὰρ καταλλήλαις, φέρεις ταῖς οὐσίαις, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σοῦ τοῦ Πανουργοῦ, τῇ καταβάσει Ἄδης, Χριστὲ καταγέλαστος, γεγονὼς ἡμεσε, πάντας τοὺς παλαιοὺς, τῇ πλάνῃ νεκρωθέντας, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, Θεανδρικῶς τῷ λόγῳ, τεκοῦσαν τὸν Κύριον, καὶ παρθενεύουσαν, πάντα τὰ ἔργα, Παρθένε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Τὸν ἐν σταυρῷ ἐκουσίως, ταῖς παλάμας ἐκπετάσαντα, καὶ τὰ δεσμά τοῦ θανάτου διαρρήξαντα, Χριστὸν τὸν Θεόν, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ὡς νυμφίον ἐκ τάφου, ἀνατείλαντα Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ μυροφόροις ὀφθέντα, καὶ χαρὰν αὐταῖς φθεγξάμενον, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, ἀνεδείχθης Θεοτόκε ἁγνή, ἐν τῇ γαστρὶ σου τὸν τούτοις ἐποχοῦμενον βαστάσασα· ὃν σὺν Ἀσωμάτοις, βροτοὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Σοὶ τῷ Παντουργῷ.

Πέπαυται τανῦν, ἡ Προπατόρων λύπη, χαράν τεξαμένης σοῦ τῆς Θεομήτορος· ὅθεν ἀπαύστως, ὑμνοῦμέν σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἶδει σὺν ἡμῖν, τῶν Ἀσωμάτων δῆμος, Παρθένε τὸν τόκον σου τὸν ἀκατάληπτον, μίαν χορείαν, στησάμενοι σὺν πόθῳ, καὶ ὑπερυψοῦντες, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρεῖθρον διαυγές, ἀθανασίας Κόρη, ἐκ σοῦ ἐξεληλύθεν ὁ πάντων Κύριος, ρύπον ἐκπλύνων, τῶν πίστει σε ὑμνούντων, καὶ ὑπερυψούντων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεῖον ἀληθῶς, καὶ φωτοφόρον θρόνον, καὶ πλάκα τῆς χάριτος ὁμολογοῦμέν σε, Λόγον Παρθένε, Πατὴρ ὡς δεξαμένην· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Η**σαΐα χόρευε· ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ,
- » Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολή, ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Τροπάρια.

Τὸν πεσόντα ἄνθρωπον, ἀνεδέξω Δέσποτα Χριστέ, ἐκ μήτρας παρθενικῆς, ὅλως συναφθεὶς· μόνος ἁμαρτίας δὲ μὴ μετασχὼν, ὅλον ἐκ φθορᾶς, σὺ ἠλευθέρωσας, τοῖς ἀχράντοις σου παθήμασι.

Θεορρύτῳ αἵματι, κενωθέντι Δέσποτα Χριστέ, ἐκ σῆς ἀχράντου πλευρᾶς, καὶ ζωοποιοῦ, θυσία μὲν πέπαυται εἰδωλική, πᾶσα δὲ ἡ γῆ, σὺ τῆς αἰνέσεως, τὴν θυσίαν ἀναφέρομεν.

Θεοτοκίον.

Οὐ Θεὸν ἀσώματον, οὐδὲ πάλιν ἄνθρωπον ψιλόν, προήγαγεν ἡ ἁγνή Κόρη καὶ σεμνή, ἀλλ' ἄνθρωπον τέλειον καὶ ἀψειδῆ, τέλειον Θεόν· ὃν μεγαλύνομεν, σὺν Πατρί τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Σὲ τὸν ἐν Σταυρῷ τὰ πάθη δεξάμενον, καὶ θανάτῳ συντρίψαντα τοῦ Ἀδου τὴν δύναμιν, οἱ πιστοὶ ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Paralitichi.

25

Σὲ τὸν ἀναστάντα ἐκ τάφου τριήμερον, καὶ τὸν Ἀδὴν σκυλεύσαντα, καὶ Κόσμον φωτίσαντα, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ὃν ἐκύησας αἶτησαι, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, δωρηθῆναι τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσί σε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἡσαΐα χόρευε.

Εξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, ἐτυρώθη σὰρξ ὑπερφυῶς, τῷ πάντων δημιουργῷ, καὶ μονογενεῖ, Υἱῷ τοῦ Γεννήτορος, οὐκ ἐξ ἀνδρός, ἀνευ δὲ σπορᾶς, ἔννοος καὶ ἔμψυχος, Θεοτόκε αἰεπάρθενε.

Νεμομένην ἔστησας, τοῦ θανάτου ἄσχετον ὁρμήν, γεννήσασα σαρκικῶς, ἔντως ὑπὲρ νοῦν, ζωὴν τὴν αἰώνιον· ἡ πρᾶσθαι στόματι πικρῷ, Ἀδὴς κατήρηται, Παναγία Μητροπάρθενε.

Εν θρόνῳ καθήμενος, ὁ Υἱός σου τῷ δεσποτικῷ, χρυσοῖς σε ἐν κρυσσωτοῖς, θείαις ἀρεταῖς, φαιδρῶς διαλάμπουσιν, ἐκ δεξιῶν ἔστησεν αὐτοῦ, νέμων τὰ αἶσια, ὡς Μητρί σοι Παναμώμητε.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ τῶν παρανόμων, προῆλθες ἐκ τοῦ μνήματος, καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου· οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης, οἱ ἀσώματοί σου Ἄγγελοι· οὐκ ἤσθοντο πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται· ἀμφοτέρω γὰρ ἐσφράγισται τοῖς ἐρευνῶσι, πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὸ μυστήριον· ὁ ἀνιμνοῖσιν, ἀπέδωκε ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ δεσμὰ διαρρήξας, τῷ μνήματος ἀνέστης, καταλιπὼν σου τὰ ἐντάφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς τριήμερου ταφῆς σου· καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. Μέγα σοι τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ! Εἰλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, αἱ Γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ μνῆμα, τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστὸν, τὸν δι' ἡμᾶς παθόντα· καὶ προσελθοῦσαι, εὔρον Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλισθέντα, καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων· Ἀνέστη ὁ Κύριος· εἶπατε τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σωζὼν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, ὡς περ ἐξῆλθες ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, οὕτως εἰσῆλθες καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, πρὸς τῆς Μαθηταίς σου, δεικνύων αὐτοῖς τὰ τοῦ σώματος πάθη, ὥς περ κατεδέξω Σωτὴρ μακροθυμήσας. Ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, μῶλωπας ὑπὲνεγκας, ὡς Υἱὸς δὲ τοῦ Θεοῦ Κόσμον ἠλευθέρωσας. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτὴρ! Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἑτέρα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Κύριε, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, καὶ Ποιητὴς τῶν ἀπάντων, ὁ δὲ ἡμᾶς σταύρωσιν, καὶ ταφῇ σαρκὶ καταδεξάμενος, ἵνα ἡμᾶς τοῦ Ἀδου ἐλευθερώσῃς πάντας, σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Κύριε, τὰ ὑπερλάμποντά σου θαύματα τίς διηγῆσεται; ἢ τίς ἀναγγελεῖ τὰ φρικτὰ σου μυστήρια; ἐνανθρωπήσας γὰρ δι' ἡμᾶς, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, τὸ κράτος ἐφάνέρωσας τῆς δυνάμεώς σου· ἐν γὰρ τῷ Σταυρῷ σου τῷ Ἀγστῇ Παράδεισον ἤνοιξας, καὶ ἐν τῇ Ταφῇ σου, τοὺς μοχλοὺς τοῦ Ἀδου συνέτριψας, καὶ ἐν τῇ Ἀναστάσει σου, τὰ σύμπαντα ἐπλούτισας. Εὐσπλαγχνε δόξα σοι.

Μυροφόροι γυναῖκες, τὸν τάφον σου καταλαβούσαι, λίαν πρωῒ, ἐπέζητουν σε μυρίσαι τὸν ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεόν· καὶ τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐνηχηθεῖσαι, ὑπέστρεφον ἐν χαρᾷ, τοῖς Ἀποστόλοις μηνύσαι ἐμφανῶς· ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ παρέχεις τῷ Κόσμῳ ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Θεοδέγμονος τάφου, πρὸς τοὺς Ἰουδαίους οἱ φυλάκες ἔλεγον: "Ὡς τῆς ὑμῶν ματαιόφρονος συμβουλῆς! φυλάττειν τὸν Ἀπερίγραπτον δοκιμάσαντες, μάτην ἐκοπιάσατε· κρύψαι τὴν Ἀνάστασιν τοῦ σταυρωθέντος βουλόμενοι, τρανῶς ἐφανερώσατε." Ὡς τοῦ ὑμῶν ματαιόφρονος συνεδρίῃ! Τί παλιν κρύψαι συμβουλευέσθε, ὃ οὐ κρύπτεται; μᾶλλον δὲ παρ' ἡμῶν ἀκούσατε, καὶ πιστεῦσαι θελήσατε, τῶν γενομένων τὴν ἀλήθειαν. Ἀγγελος ἀστραπηφόρος, οὐρανὸθεν κατελθὼν, τὸν λίθον ἀπεκύλισεν, οὗ τῷ φόβῳ νεκρώσει συνεσχέθημεν· καὶ φωνήσας ταῖς κραταιόφροσι μυροφόροις, ἔλεγε γυναῖξιν: Οὐχ ὁρᾶτε τῶν φυλάκων τὴν νέκρωσιν, καὶ τῶν σφραγίδων τὴν διαλύσιν, τοῦ Ἀδου τε τὴν κένωσιν; Τί τὸν τὸ νῆκος τοῦ Ἀδου καταργήσαντα, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κέντρον συντρίψαντα, ὡς θνητὸν ἐπιζητεῖτε; Εὐαγγελισασθε δὲ ταχὺ πορευθεῖσαι, τοῖς Ἀποστόλοις τὴν Ἀνάστασιν, ἀφόβως κραυγάζουσαι:

Οὕτως ἀνέστη ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ Ἑωθινόν.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπόρχεις.

Εἴτα Δοξολογία μεγάλη, καὶ μετ' αὐτήν, Τροπάριον Ἀναστάσιμον, ψαλλόμενον εἰς τὸν πλ. α', πλ. β', βαρὺν καὶ πλ. δ'. Ἦχον.

Ἦχος πλ. δ'.

Ανάστας ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμά διαρρήξας τοῦ Ἀδου, ἔλυσας τὸ κατὰ κριμα τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος· ἐμφανίσας ἑαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ Οἰκουμένῃ, μόνε Πολυέλεε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Ο Ἀληθὴς ἐν τῷ σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πιεσέσας Χριστέ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας: Μνήσθητί μου Κύριε βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, ζωὴν ἀνθήσαντα τῷ γένει ἡμῶν, καὶ ξηράναντα τὴν ἐκ τοῦ ξύλου κατάραν, ὡς Σωτῆρα καὶ Δημιουργόν, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Τῷ θανάτῳ σου Χριστέ, θανάτου ἔλυσας τὴν δύναμιν, καὶ συνήγειρας τῆς αἰπ' αἰῶνος θανέντας, σὲ ὑμνῶντας τὸν ἀληθινὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα ἡμῶν.

Επὶ τὸ μνήμά σου Χριστέ, παραγενόμεναι γυναῖκες σεμναί, ἐπέζητουν σε ζωοδότα μυρίσαι, καὶ ὥφθη ταύταις Ἀγγελος βοῶν: Ἀνέστη ὁ Κύριος.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἐν μέσῳ δύο καταδίκων ληστῶν, ὁ μὲν εἰς βλασφημιῶν σε, κατεκρίθη δικαίως, ὁ δὲ ἄλλος σὲ ὁμολογῶν, Παράδεισον ὤκησε.

Τῶν Ἀποστόλων τῷ χορῷ, παραγενόμεναι γυναῖκες σεμναί, ἀνεβόησαν: Ὁ Χριστὸς ἀνέστη· ὡς Δεσπότην καὶ Δημιουργόν, αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δόξα.

Τριάς ἀμέριστε Μονάς, ἡ παντοουργὸς καὶ παντοδύναμος, ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, σὲ ὑμνοῦμεν τὸν ἀληθινὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἔμψυχε ναεῖ, Θεοῦ, καὶ πύλη ἀδιόδευ-
τε· χαῖρε ἀφλεκτε καὶ πυρίμορφε θρό-
νε· χαῖρε Μήτηρ τοῦ Ἐμμανουὴλ, Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια
Δεσποτικά. Ψαλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Οἱ μοι τῷ παροργίσαντι σέ, τὸν ἐλεήμονα
Θεόν μου καὶ Κύριον! ποσάνκις ἐπηγγει-
λάμην, μετανοῆσαι Χριστέ, καὶ ψευδὴς εὐρέθην
ὁ ἀνόητος! Τὸ πρὶν τοῦ βαπτίσματος, κατερ-
ρύπωσα ἔνδυμα, τῶν συνθηκῶν τε, τῶν πρὸς
σέ μου ἡλόγησα, καὶ τὸ δεύτερον, πάλιν τοῦτο
ἐπάγγελμα, ὅσοι καθωμολόγησα, Ἀγγέλων ἐ-
νωπίον, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ σχῆμα, τὸ πέν-
θιμον ἐνδύομενος, εἰμὶ ἀθετήσας· λοιπὸν Σω-
τερ μὴ εἰς τέλος, ἀφῆς ὀλέσθαι με.

Ποίαν ἀπολογίαν ψυχὴ, ἔχεις ἀθλία ἐν ἡ-
μέρᾳ τῆς κρίσεως; ἢ τίς σε τῆς καταδί-
κης, τοῦ αἰωνίου πυρὸς, καὶ πασῶν βασάνων
ἐξαίρησεται; οὐδεὶς εἰμὴ σὺ σαυτῇ, ἰλεώσῃ τὸν
Εὐσπλαγχνον, τὰς ἀθεμίτους, καταλείψασα
πράξεις σου, καὶ θεάρεστον, κτησαμένη βιώτε-
σιν, κλαίουσα κατ' ἐκástην σου, τὰ ἄπειρα
σφάλματα, ἅπερ κατ' ὥραν προσπταίεις, ἔργῳ
καὶ λόγῳ ἐννοῖά τε, Χριστὸν αἰτούμενη, παρα-
σχεῖν σοι τὴν τελείαν, τούτων συγχώρησιν.

Μή μὲ κατακρατεῖτω Σωτὴρ, τῆς ἀμαρτίας
ἡ συνήθεια ἔλκουσα, μηδὲ μου κυριευέτω,
Δαίμων αἰεὶ πολεμῶν, καὶ καταφερέτω πρὸς
τὸ θέλημα, αὐτοῦ· ἀλλ' ἐξάρπασον, τῆς αὐτοῦ
δεσποτείας με, καὶ τυραννίδος, καὶ ζοφώδους
πολάσεως· καὶ βασιλεύων ἐν ἐμοὶ σὺ Φιλάν-
θρωπε, ὅλον τε σὸν γενέσθαι με, καὶ ζῆν κα-
ταξίωσον, κατὰ τὸ θέλημα Λόγε, τὸ σὸν, καὶ
ἔχειν ἀνάπαυσιν, ἐν σοὶ, καὶ εὐρεῖν με, ἰλα-
σμόν καὶ σωτηρίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα τῶν Ἀσωμάτων, ὅμοια.

Λήμῃ με τῶν παθῶν τυραννεῖ, καὶ τῆς καρ-
δίας μὲ τὰς κόρας ἐζόφωσε, καὶ βλέπειν
οὐ σθένω ὅλως, τὰς σωτηρίους ὁδοὺς· προΐων
πλανῶμαι καὶ κρημνίζομαι, δεινῶς εἰς τὰ βά-
ραθρα, τὰ τοῦ Ἄδου Ἀρχάγγελοι· τῶν δὲ
θαυμάτων, τῶν ὑμῶν μιμησκόμενος, θερα-
πεύομαι, ἀπὸ πάσης τῆς νόσου μου. Ἰδοὺ με τὴν

εὐμένειαν ὑμῶν νῦν ταχύτατα· σπεύσατε σθέ-
σαι τὴν φλόγα, τὴν τῶν παθῶν μου πανσέβα-
στοι, πρὸς φῶς ὁδηγοῦντες, σωτηρίας με καὶ
λύσιν, κακῶν μοι νέμοντες.

Εσχέ τὸν τῆς εὐκλείας βαθμόν, τῆς κατ' ὑ-
μᾶς ὁ πονηρὸς Ἀρχιστράτηγοι, ὁ πρῶην
ὡς Ἐωσφόρος, συνανατέλλων ὑμῖν· ἀλλ' ἐκ
πονηρίας ὁ ἀντίπαλος, εἰς γῆν κατενήνεκται,
καὶ τῷ σκότει ζεζόφωται, καὶ σὺν αὐτῷ με,
καταρράξαι ἐπείγεται, τιμηθέντα με, τῇ εἰκόνι
τῷ πλάσαντος· ὅμως εἰ καὶ προπέπτωκα, Χρι-
στός με ἀνέστησε· φάνητε οὖν μοι προστάται,
καὶ προμηθεῖς καὶ ἐπίκουροι, Σοφοὶ τῷ ἀθλίῳ,
σωτηρίαν μοι αἰτοῦντες, καὶ μέγα ἔλεος.

Εδεῖ με, κατ' εἰκόνα Θεοῦ, γεγεννημένον καὶ
ὑμῖν συναριθμῖον, μηδ' ὅλως καθυποκύψαι,
τῷ πονηρῷ, φεῦ! ἐχθρῷ, ἀλλὰ συμβουλία τοῦ
ἀλάστορος, ὑμᾶς οὐκ ἐζήλωσα, ἐντολὴν δὲ ἡ-
θέτησα, καὶ ἐκπέπτωκα τῆς τιμῆς τοῦ Ποιή-
σαντος, Ἀρχιστράτηγοι, καὶ δουλείᾳ καθελο-
μαι· ὅμως περιπαρέντα με, τοῖς πάθεσι βλέ-
ποντες, δότε μοι χεῖρα πρὸς τρίβον, τὴν ἀνω-
τάτω με φέρουσαν, τυχεῖν σωτηρίας, ἐξαίτου-
ντές μοι καὶ καλλους, ἀρχαίαν εὐκλειαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Λάμψον τὸν φωτισμόν σου ἐμοί, τῷ ἐν τῷ
σκότει τῶν δεινῶν ἐνυπάρχοντι, τὸ φέγ-
γος τῆς ἀληθείας, ἡ συλλαβοῦσα Θεόν, καὶ
σαρκὶ τεκοῦσα Μητροπάρθενε· βυθοῦ ἀπογνώ-
σεως διὰ τάχους ἀνάγαγε, καὶ ἐπὶ πέτραν,
ἀσφαλοῦς βιοτεύσεως, ἐπιστήριζον; τῆς ψυχῆς
μου τὰ βήματα· δίκασον τοὺς ἀπαύστως με,
πολεμοῦντας Δαίμονας· παῦσον τὸν πόνον ἐν
τάχει, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, ἐλπίς τῶν
περάτων, ἢ τῷ Κόσμῳ δωρημένη, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Κύριε ἀμαρτάνων ἔπαύσμαι· φιλάνθρωπίης
ἀξιούμενος, οὐ γινώσκω· νίκησόν μου τὴν
πώρωσιν, μόνη Ἀγαθὴ, καὶ ἐλέησόν με.

Κύριε καὶ τὸν φόβον σου πτοοῦμαι, καὶ τὸ
πονηρὸν ποιεῖν οὐ παύομαι· τίς ἐν δικα-
στηρίῳ τὸν δικαστὴν οὐ πτοεῖται; ἢ τίς ἰαθῆ-
ναι βουλόμενος, τὸν ἰατρὸν παροργίζει ὡς κα-
γώ; Μακρόθυμε Κύριε, ἐπὶ τῇ ἀσθενείᾳ μου
σπλαγχνίσθητι, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων καταφρονήσαντες,
καὶ τῶν βασάνων ἀνδρείως κατατολμή-
σαντες, τῶν μακαρίων ἐλπίδων οὐκ ἡστοχή-
σατε, ἀλλ' αὐρανῶν Βασιλείας κληρονόμοι γε-

γόνατε, πανεύφημοι Μάρτυρες· ἔχοντες παρ-
ρήσιαν πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, τῷ Κόσμῳ
τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φοβερὸν καὶ παράδοξον, καὶ μέγα τὸ μυ-
στήριον! ὁ ἀχώρητος ἐν γαστρὶ ἐχωρήθη,
καὶ ἡ μήτηρ μετὰ τὸν τόκον Παρθένος πάλιν
διέμεινε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς σαρκω-
θέντα. Αὐτῷ βοήσωμεν, αὐτῷ τὸν ὕμνον εἴπω-
μεν, σὺν Ἀγγέλοις ἀναμελποντες: Ἅγιος εἴ
Χριστὸς ὁ Θεός· ὁ δὲ ἡμᾶς ἐνανθρωπήσας δό-
ξα σοι.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ἦχος πλ. α'.

Κριτοῦ καθεζομένου, καὶ Ἀγγέλων ἐσώτων,
σάλπιγγος ἠχούσης, καὶ φλογὸς καιομέ-
νης, τί ποιήσεις ψυχῇ μου, ἀπαγομένη εἰς κρί-
σιν; τότε γὰρ τὰ δεινὰ σου παρίστανται, τὰ
κρυπτά σου ἐλέγχονται ἐγκλήματα· διὸ πρὸ
τέλους βόησον: Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶ-
σόν με.

Ψυχὴ, τὰ ὧδε πρόσκαιρα, τὰ δὲ ἐκεῖ αἰώ-
νια· ὁρῶ τὸ δικαστήριον, καὶ ἐπὶ θρόνῳ
τὸν Κριτὴν, καὶ τρέμω τὴν ἀπόφασιν· λοιπὸν
σπουδῇ ἐπίστρεψον· ἡ κρίσις ἀσυγχώρητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Η δερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ
ἐλπίς ἡ βεβαία καὶ ἀκαταίσχυτος, τεῖ-
χος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν τῶν προστρεχόντων
σοι, Ἀειπάρθενε ἀγνή, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν,
ἰκέτευε σὺν Ἀγγέλοις, εἰρήνην δῆναι τῷ Κόσμῳ,
καὶ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Πάντες ἀγρυπνήσωμεν, καὶ Χριστῷ ὑπαντή-
σωμεν, μετὰ πλήθους ἐλαίου, καὶ λαμπά-
δων φαεινῶν, ὅπως τῷ νυμφῶνος ἔνδον ἀξιωθώ-
μεν· ὁ γὰρ τῆς θύρας ἔξω φθάνομενος, ἄπρα-
κτα τῷ Θεῷ κέκραγεν: Ἐλέησόν με.

Εν κλίνῃ κατακείμενος, ἁμαρτημάτων πολ-
λῶν, συλοῦμαι τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας
μου· ὁ γὰρ ὕπνος τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας, προξενεῖ

μου τῇ ψυχῇ τιμωρίαν· ἀλλὰ σὺ ὁ Θεός, ὁ
τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, διέγειρόν με πρὸς τὴν σὴν
ὑμνωδίαν, ἵνα δοξάζω σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αγιωτέρα τῶν Χερσβίμ, ὑψηλότερα τῶν οὐ-
ρανῶν Πανύμνητε, Θεοτόκον σε ἐν ἀληθείᾳ
ὁμολογοῦντες, ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ προστασίαν,
καὶ εὐρίσκομεν ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν· διὸ
μὴ παύσῃ πρεσβεύσας ὑπὲρ ἡμῶν, κραταίωμα
καὶ καταφυγὴ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸ κριτήριο τρέμω τὸ φοβερώτατον, καὶ
Κριτοῦ τὴν δικαίαν φρίττω ἀπόφασιν· ἡ
συνείδησις καὶ γὰρ αἰεὶ ἐλέγχει με· τῇ ἀμελείᾳ
δὲ συζῶν, ἀπορῶ καὶ δειλιῶ· πρεσβείαις ὑμῶν
ἀγίαις, ἐκλυτρώσασθε τοῦ πυρός με, οἱ τοὺς
πιστοὺς φρουροῦντες Ἀρχάγγελοι.

Μαρτυρικόν.

Λάμπει σήμερον ἡ μνήμη τῶν Ἀθλοφόρων·
ἔχει γὰρ καὶ οὐρανόθεν ἀπαύγασμα· ὁ
χορὸς τῶν Ἀγγέλων πανηγυρίζει, καὶ τῶν ἀν-
θρώπων τὸ γένος συνεορτάζει· διὸ πρεσβεύσας
τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Παβριῆλ σοι τὸ Χαῖρς τὸ ἐπουράνιον, ἐπὶ γῆς
παραδόξως ἐναπεκόμισε· τὸν γὰρ Ἀγγέ-
λων Ποιητὴν, ἐν σοὶ σαρκούμενον ὁρῶν, τὸ με-
λῶδημα χαρᾶς, ἀναμελῖται σοι Σεμνῇ, βροτοὺς
δὲ αὐτοῦ διδάσκων, ὡς σὺ μόνῃ χαρᾶς αἰτία,
πᾶσιν ἀνθρώποις πεφανέρωσαι.

Κανὼν Κατανυκτικός. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. α'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**σώμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι θαυμα-
» στά τέρατα, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὧ-
» δὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Τὸν πολλὰς ἀπάταις, ἐξελκόμενον καὶ δε-
λεαζόμενον, Χριστέ τοῦ αἰλλοτρίου, ἐπί-
στρεψον, οἴκτειρον, ὡς παντοδύναμος.

Ο τοῦ κωφοῦ τὰ ὦτα, διανοιξας Χριστέ,
τῆς ψυχῆς με δέομαι, κωφεύοντα τὰ ὦτα
διάνοιξον, ὅπως σου τοὺς λόγους ἐνωτισθῶ.

Μαρτυρικά.

Νεοφανεῖς ἀστέρες, χρηματίζοντες τοῦ Ἡ-
λίου Μάρτυρες, τοῦ τῆς δικαιοσύνης, τὸ
σκότος σκεδάξετε, τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Πεπυρωμένα βέλη, θείοις ἀνθραξι τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, οἱ Ἀθληταὶ δειχθέντες, τὰ βέ-
λη συντρίβουσι, πάντα τοῦ ὀφους.

Θεοτοκίον.

Πύλη τῆς θείας δόξης, μετανοίας μοι πύλας ἀναπέτασον, καὶ ἐκ πυλῶν τοῦ Ἄδου, ἐξάρπασον δέομαι, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Μέλος Ἀγγέλοις τὸ πέμπτον.

Ὁ Εἰρμός. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Μύσται τῆς Θεαρχίας τῆς φωτοδοτίδος, ὡς ταῖς ταύτης ἀκτίσι, πρωτοφανῶς λαμπόμενοι, φωτὶ καταυγάζεσθαι, τὴν ψυχὴν με Ἀγγελοι, τὸν Δεσπότην καθικετεύσατε.

Εχόντες παρρησίαν ὡς θρόνῳ τῷ ὑψηλῷ, παριστάμενοι πάντας, τοὺς εὐσεβῶς ὑμνοῦντας ὑμᾶς, κινδύνων λυτρώσασθε, Πρωτοζάται τάξεως, οὐρανίου, ὧ Ἀρχιστράτηγοι.

Θεοτοκίον.

Λέλυται ἡ κατάρρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ Εὐλογημένη, καὶ Κεχαριτωμένη, πίζοις χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν ἀνθηφοροῦσα, Χριστὸν τοῖς πέρασιν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πὶ τὰ ἔθνη ὁ Θεὸς ἐβασίλευσεν· ὁ Θεὸς καθῆται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ, καὶ ψάλλομεν αὐτῷ συνετῶς, ὡς Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Τροπάρια.

Σὺ ὁ μηδένα ἀπολέσθαι βουλούμενος, ἀγαθὲ Κύριε, ἀπολλύμενον οἴκτειρον, καὶ σῶσόν με ῥοπῇ, Πανοικτίρμον τοῦ ἐλέους σου.

Οτι ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ ἡμάρτηκα, σοὶ Χριστέ Κύριε, τῷ πάντα γινώσκοντι, προσέρχομαι, προσπίπτω σοι· δέξαι με ὥσπερ τὸν Ἀσῶτον.

Μαρτυρικά.

Ινα τὴν ζωσαν ἁμαρτίαν νεκρώσητε, καὶ νεκρόν Μάρτυρες τὸν ἐχθρόν ἀποδείξητε, νεκρώσεως σωμάτων, Μακάριοι ἐκ ἐφροντίσατε.

Πεποικιλμένοι τοῖς παθήμασι Μάρτυρες, καὶ σολαῖς αἵμασι βεβαμμέναις κοσμούμενοι, τῷ πάντων Βασιλεῖ, σεσηφόροι νῦν παρίστασθε.

Θεοτοκίον.

Παρθενομήτορ ἡ Θεὸν σωματώσασα, ταῖς φωναῖς πρόσδεξαι τῶν βοώντων σοι πάντοτε, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, τῶν ποικίλων περιστάσεων.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Ολόγῳ τοὺς χορευταῖς τῶν ἄνω Δυνάμεων, τὴν ἀπειροδύναμον δεικνύς, τούτων ταῖς προστασίαις, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε Ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγέννησαι, τοῦ τοὺς Ἀσωμάτους χοροὺς φωτίζοντος, μίαν Θεαρχίαν ἐν τρισὶ, μέλπειν ἀκαταπαύστως, ἀγιασμοῖς καὶ κυριότησιν, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὰ ἔργα τῆς οἰκονομίας σου Κύριε, ἐξέστησαν τὸν Προφήτην Ἀββακούμ· ἐξῆλθες γὰρ εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου· τοῦ σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας.

Τροπάρια.

Τὰ ἔργα ἅπερ ἐν τῷ βίῳ ἐτέλεσα, ὑπάρχουσι χαλεπὰ καὶ πονηρά· ἐξ ὧν Χριστὲ ὁ Θεὸς λύτρωσαί με, μετάνοιαν γνησίαν παρέχων μοι.

Απάσης ἐντολῆς σεπτῆς κατεφρόνησα, τὸν φόβον σου παρωσάμενος Χριστέ, καὶ δέδοικα τὸ ἀλάθητόν σου βῆμα· ἐν ᾧ μὴ κατακρίνης με Εὐσπλαγχνε.

Μαρτυρικά.

Τμᾶσι πανταχόθεν ὄντως τεινόμενοι, καὶ μάξι δαπανώμενοι σφοδρῶς, καὶ ὄνυξι καταξέόμενοι Λόγε, οἱ Ἀθληταὶ σε πίσει ἡγάλλοντο.

Σαλεῦσαι Ἀθληταὶ ὑμᾶς θείας σάσεως, οὐκ ἴσχυσε παντελῶς ὁ πονηρὸς· διὸ πολλῶν σαλευομένων γενναῖοι, στηρίγματα ἐνθέως ἐδείχθητε.

Θεοτοκίον.

Σαρκοῦται ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου Κύριος, μετάνοιαν τοῖς τιμῶσί σε διδούς Πανύμνητε, τῇ σῇ χρηστῇ μεσιτείᾳ, ὡς εὐσπλαγχνος καὶ μόνος φιλόανθρωπος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Αγγέλων ὑποστῆσας λαμπρότητας, Θεουργικαῖς μαρμαρυγαῖς, ἀγαθοδότης ἐλάμπρυνας, ὡς δυνατὰς ἐν ἰσχυρί, τὸν λόγον σου πληρῶσαι Φιλάνθρωπε.

Γεώδη τῶν σωμάτων φρονήματα, ἀποβαλλώμεθα πιστοὶ, τῇ πολιτείᾳ μιμούμενοι τῶν Ἀσωμάτων ταῖς τάξεις, καὶ νῦν ἀναπτερώσωμεν πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Γενοῦ μοι προσασία Πανάμωμε, καταφυγὴ τε καὶ λιμὴν, παθῶν τὴν ζάλην διώκουσα, ἡ τὰς Ἀγγέλων χορείας, τῷ κάλλει ἀσυγκρίτως νικήσασα.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, Χριστέ ὁ Θεός, πρὸς σὲ ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου ἐκ νυκτός· ἐπίφανον ἐπ' ἐμὲ τὸ πρόσωπόν σου.

Τροπάρια.

Ανάνηψον ψυχὴ ἀνάνηψον ὕπνε, βαρέος τῆς ἐμῆς δεινῆς ἁμαρτίας, καὶ μετανοίας φωτὶ περιουγάζου.

Νεώσωμεν τὴν ψυχὴν δι' ἐμμελείας, καὶ κατανύξεως ὁμβροῖς ἀρδευθῶμεν, ὅπως βλαστήσωμεν μετανοίας σάχυν.

Μαρτυρικά.

Τοῖς ἀνθραξι σωμαθέντες τῆς ἀγάπης, οὐραναχάλκευτα ξίφη Ἀθλοφόροι, ἐδείχθητε δυσμενῶν κόπτοντες ξίφη.

Αδουλωταὶ τῷ ἐχθρῷ γεγενημένοι, κατεδουλώσατε τοῦτον Ἀθλοφόροι, καὶ γνήσιοι τοῦ Χριστοῦ ὦφθητε φίλοι.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη, τὰ σὰ ἐλέη παράσχου τῷ λαῷ σου· τοῦ Ἐλεήμονος γὰρ ἐδείχθης Μήτηρ.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Επιπορευόμενοι, τῆς γῆς τὰ πέρατα, ταῖς τοῦ Δεσπότης εὐεργεσίας, τοῖς πιστοῖς νομίζετε, καὶ περιφραυρεῖτε, πανένδοξοι Ἀρχάγγελοι.

Λόγῳ σου πειθόμενοι, Λόγε Θεοῦ καὶ Πατρός, τῆς οὐρανίου ταξιαρχίας, οἱ κλεινοὶ Διάκονοι, τῷ τῆς σῆς λαμπάδος, φωτὶ περιουγάζονται.

Θεοτοκίον.

Οἴλη μου τὴν ἔφεςιν, πρὸς σὲ μετάστησον, τῆς ὑπὲρ λόγον ἐπιθυμίας, γλυκασμὸν ἢ φέρησα, τοῖς σὲ Θεοτόκον, αἴγνην ἐπιγινώσκῃσι.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**αῦ κήτους τὸν Προφήτην ἐλυτρώσω, ἐμέ
• **Τ**ὸ δὲ ἐκ βυθοῦ ἁμαρτημάτων, ἀνάγαγε
• **Κ**ύριε καὶ σῶσόν με.

Τροπάρια.

Οὐκ ἔστιν ἐν τῷ βίῳ ἁμαρτία, ἣν μόνος οὐκ ἔτελεσα ὁ ταῖας· μόνος Ἀναμάρτητε, αἰκτείρησόν με.

Ιστίῳ πτερωθῶμεν προθυμίας, καὶ σωτηρίου μετανοίας· ὅπως προφθάσαντες ἅπαντες σωθῆμεν.

Μαρτυρικά.

Κηρύκων, Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων, τοῖς ἅθλοις καταυγάζεται ἡ Κτίσις· δι' ὧν ἡμᾶς φωτίσον Φιλάνθρωπε.

Γὰ σκευὴ τὰ χωρήσαντα τὴν αἴγλην, τῆς Δείας καὶ σεπτῆς φωταδοσίας, τοὺς Μάρτυρας ἅπαντες τιμήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε, τῶν πιζῶν ἡ προσασία, ρύσθηναι ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, δυσώπει τὸν Κύριον, τοὺς δούλους σου.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Μαινομένην κλύδωνι.

Γερῶς κοσμούμενοι, τῶν Ἀγγέλων δῆμοι ἐκλεκτοί, φωτοδόταις λάμπεσι φαιδρύνονται, τὰς Θεουργοὺς ἐκφαντορίας μιμούμενοι.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Ἀχραντε, τὸν τῶν ὅλων Κτίστην καὶ Θεόν, ὃν σὺν τρόμῳ βλέπουσι γηθόμενοι, πανευλαβῶς παρεστηκότες οἱ Ἀγγελοι.

Ὡδὴ 7'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ βλέπων ἄβυσσους,
• **Κ**αὶ ἐπὶ θρόνου δόξης καθήμενος, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ δι' εὐσπλαγχνίαν, μετανοῦντας πάντας δεχόμενος, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερένδοξος.

Γάσαι εὐσπλαγχνε Σωτήρ, τὰ πολλὰ μὲ πάθη, ὁ τὴν ἐμὴν γινώσκων ἀσθένειαν, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερένδοξος.

Μαρτυρικά.

Ρώμη τῇ Δείᾳ κρατυνθείς, χορὸς Ἀθλοφόρων τοὺς δυσμενεῖς βοῶν κατεπάλαισεν, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερένδοξος.

Οἰκιστὴς τοὺς σοφοὺς, Ἀθλοφόρους Λόγε, ὑπενεγκεῖν πολὺπλοκα βάσανα, δεήσῃσιν αὐτῶν, πάντας οἰκτερον. Θεοτοκίον.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ μήτραν Παρθένου καθυποδύς, καὶ σῶσας τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ὁ ὑπερυψούμενος.

Τὴν ἀπειροδύναμον, ἀναφαίνων δύναμιν, ὑμᾶς Ἀρχισράττηγοι, Χριστὸς ὑπεσήσατο, διδάξας ἀναμέλπειν: Ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Οπληθὺν ἀμέτρητον, Ἀσωμάτων τάξεων, κοσμῶν ἀγαθότητι, πιζῶν τὰ συστήματα, ἀξίωσον ὑμνεῖν σε: Ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Πάθεσι κλονούμενον, σὺ με νῦν στερέωσον, ἡ πᾶσι πηγάσασα, πιστοῖς τὴν ἀπάθειαν, τοῖς πίξει μελωδοῦσιν: Ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ 11'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν Ποιητὴν τῆς Κτίσεως, ὃν φρίττουσιν
• Ἀγγελοι, ὑμνεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψῆτε,
• εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Νεκρὸν ταῖς παραβάσεσι, γενόμενον Κύριε
ζώωσόν με, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Αμπρύνας μετανοία με, σκότους ἀμαρτίας
ῥύσαι Κύριε, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, τὴν φλόγα τῆς
πλάνης κατεπαίτησαν, δρόσον οὐρανόθεν,
λαβόντες παραδόξως.

Τῇ ὥσπερ πίων Ἅγιοι, στάχυν ἀληθῶς ἐκα-
τοσεύοντα, τῷ ἀγωνοθέτῃ, Χριστῷ καρπο-
φορεῖτε.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ Θεὸς ἀνέτειλε, καὶ θεογνωσίᾳ κα-
τελάμπρυνε, τοὺς ἐσκοτισμένους, πανύ-
μνητε Παρθένε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Σοὶ τῷ Παντοουργῷ.

Ελκει με τὰ νῦν, τοὺς τῶν Ἀγγέλων δῆμους,
ὑμῆσαι τοῖς ἄσμασι, καρδίας ἔφεσις, οἷς
περ συμμέλπω: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπε-
ρυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μύσται τῆς ἀπλῆς, καὶ τρισηλίου αἴγλης,
σωθῆναι πρεσθεύσατε τῆς πίσει μέλπον-
τας: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πύλη τοῦ Φωτός, παρθενομήτορ Κόρη, φωτί-
σου καταύγασον, τοὺς σοὶ προσρέχοντας·
σύ γὰρ ὑπάρχεις, ἐλπίς καὶ προστασία, μόνη
Παναγία αἰεὶ εὐλογημένη.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Σὲ τὴν μακαρίαν ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογη-
» μένην ὑπὸ Θεῶ, τῶν ἀνθρώπων τὸ γέ-
» νος, ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ιλέως γενοῦ μοι Κύριε, ἄμετρα ἀφρόνως
πταίσαντι, καὶ τῆς σῆς Βασιλείας με, Λόγε
καταξίωσον.

Ος τῆς Νινευίτας ἔσωσας, παλαι μεταγνό-
ντας μόνη Σωτὴρ, καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνεῦν-
τάς σε, σῶσον τῷ ἐλέει σου.

Μαρτυρικά.

Σάρκα παραδόντες πάσαις πληγαῖς, ἀπλη-
γον ἔσωσατε ψυχὴν, Ἀθλοφόροι Κυρίου,
τῆς θείας δόξης μέτοχοι.

Ημεροφαεῖς ἀσέρες ἐν γῇ, πάντων καταυ-
γάζοντες τὰς ψυχὰς, Ἀθλοφόροι τῇ πᾶν-
των, Κυρίου ἀνεδείχθητε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις, ὥσπερ θρόνος πύρινος, νεύματι τὸν
πάντα φέροντα, καὶ θηλάζεις Παρθένε,
τὸν πάντα διατρέφοντα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἡσαΐα χόρευε.

Τῶν ταγματῶν ἑξαρχοί, πεφυκότες τῶν Ἀγ-
γελικῶν, φαιδρότατε Μιχαὴλ, θεῖε Γα-
βριήλ, τῆς θείας σαρκώσεως, παναληθῆς, κή-
ρυξ γεγονώς, πάντας φρουρήσατε, τοὺς ὑμνεῦν-
τας ὑμᾶς ἐνδοξοί.

Ο πλουσίαις δόσεσιν, ὑπερχέων σὲ τὸν θη-
σαυρὸν, ὁ τάξεις παραγαγὼν, τὰς Ἀγγε-
λικὰς, μεθ' ὧν ἐλευσόμενος, οἷα Κριτῆς, πᾶν-
των καὶ Θεός, φεῖσαί μου Δέσποτα, προσπε-
φυγότης τῷ ἐλέει σου.

Θεοτοκίον.

Νοερῶς Ἀρχάγγελοι, Ἐξουσίαι, Θρόνοι, Χε-
ρουβὶμ, Δυναμεις καὶ Σεραφίμ, Ἀγγελοι
φαιδροί, Ἀρχαί, Κυριότητες, τῷ σῷ Υἱῷ, ἁ-
χραντε Σεμνῇ, τρόμῳ λατρεύεσι, Θεοτόκε παμ-
μακάριζε.

Ἀπόστιχα τῶν Ἀἰνῶν, Κατανυκτικά.

Οἱμοί! τί ὠμοκώθη ἐγὼ τῇ ἀκάρπῳ συκῇ,
καὶ πτοῦμαι τὴν κατάραν σὺν τῇ ἐκκο-
πῇ; ἀλλ' ἐπουράνιε γεωργέ Χριστέ ὁ Θεός, τὴν
χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν, καρποφόρον ἀνάδει-
ξον, καὶ ὡς τὸν Ἀσωτον υἱὸν δέξαι με, καὶ ἐ-
λέησόν με.

Τὰ πλήθη τῶν πταισμάτων μου πάριδε Κύ-
ριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ πάσας
ἐξάλειψον τὰς ἀνομίας μου, λογισμὸν μοι παρέ-
χων ἐπιστροφῆς, ὡς μόνος φιλόανθρωπος δέομαι,
καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Εὐλογημένος ὁ στρατός, τοῦ Βασιλέως τῶν
οὐρανῶν· εἰ γὰρ καὶ γηγενεῖς ὑπῆρχον
οἱ Ἀθλοφόροι, ἀλλὰ ἀγγελικὴν ἀξίαν ἔσπευδον
φθάσαι, τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, καὶ
διὰ τῶν παθημάτων, τῆς τῶν Ἀσωμάτων ἀξιο-
θέντες τιμῆς. Εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, κατὰπεμ-
ψον ἡμῖν τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παῦσον τὸν πόνον τῆς πολυστενάρκτου ψυ-
χῆς μου, ἡ παύσασα πᾶν δάκρυον ἀπὸ
προσώπου τῆς γῆς· σύ γὰρ βροτῶν τὰς ὀδύνας
διώκεις, ἀμαρτωλῶν τὴν κατήφειαν λύεις· σὲ
πάντες κεκτήμεθα, ἐλπίδα καὶ σῆριγμα, Πανα-
γία Μητροπάρθενε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Ο Ἀγστής ἐν τῷ σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πι-
σεύσας Χριστέ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς
ἐκ καρδίας, Μνήσθητί μου Κύριε βοῶν, ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

Ψυχοφθόροι με λησαί, ὁδῷ τοῦ βίου συναν-
τήσαντες, κατεπλήρωσάν με· ἀλλὰ τῇ σῇ
εὐσπλαγγνίᾳ νῦν προσρέχω· ἴασαι Χριστέ, καὶ
σῶσόν με δέομαι.

Επουράνιοι Χοροί, ὕμνολογοῦσί σε τὸν πάν-
των Θεόν· τούτων Δέσποτα ἱεραῖς μεσι-
τείαις, τὰ πολλά μου πάριδε κακὰ, καὶ σῶσόν
με δέομαι.

Νεκρώσιμον.

Τῶν Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς, συναριθμοῦμενοι
Χριστῷ Ἀθληταί, καὶ πληρέμενοι φωτισμῷ
ἀνεσπέρου, τὰ δυσώδη πάθη τῆς ἐμῆς, καρδίας
μειώσατε.

Δόξα.

Μετὰ δόξης ὦ Τριάς, ταῖς τῶν Ἀγγέλων ὑ-
μνουμένη φωναῖς, τὴν κεκακωμένην ἐκ
τῶν Δαιμόνων ψυχὴν μου, σὺ ἐλέει ὅλην ὑγιῇ,
ἀνάδειξον δέομαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η δὲ Ἀγγέλου τὴν χαρὰν, ἐν τῇ νηδυῖ δεξα-
μένη Ἀγνή, σκυθρωπάζουσιν πονηραῖς
ἐργασίαις, τὴν ψυχὴν με πλήρωσον χαρᾶς, πρὸς
φῶς ὁδηγοῦσά με.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια
Δεσποτικά. Ήχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λυσὸν μου τῆς καρδίας Σωτήρ, τὴν ἐκ Δαι-
μόνων γενομένην μοι πώρωσιν, καὶ δός
μοι δακρύων ὄμβρους, τῆς μετανοίας ὡς ἂν, τὰ
πολλὰ θρηνήσω μου ἐγκλήματα, καὶ πᾶν τὸ
ρύπαῖνον, τὸν λογισμόν μου ρυφθίσωμαι, καὶ
τοῦ τῆς λήθης, σκοτασμοῦ λυτρωθίσωμαι, καὶ
ἀρθήσωμαι, πρὸς καλῶν κατανόησιν· πρόσχε-
μοι καὶ εἰσάκουσον, ἰλάσθητι Κύριε, καὶ τὴν
ἀθλίαν ψυχὴν μου, τῶν τυραννούντων ἀπάλλα-
ξον, παθῶν ὅπως εὖρω, ἐν σοὶ ἄνεσιν καὶ πράτ-
τω, τὰ σὰ θελήματα.

Χεῖλη μεμολυσμένα κινῶ, καὶ ρύπαράς χει-
ρας πρὸς σέ Ὑπεράγαθε, καρδίαν συγκε-
χωσμένην, τοῖς πονηροῖς λογισμοῖς, ὀφθαλμοὺς
τυφλώττων ὁ πανάθλιος, ψυχὴν περιφέρω, ἐ-

σκοτισμένην τοῖς πάθεσι, καὶ ταῖς αἰτοίαις, ἡ-
δοναῖς ὁ παμβέβηλος, συγκαλύπτομαι, καὶ οὐκ
ἔχω ἀνάνευσιν· ἔκτεινον τὰς ἀχράντους σου,
παλάμας Φιλάνθρωπε· σῶσόν με Σῶτερ βοῶ
σοι, καὶ μολυσμῷ ἀποκάθαρσον, πολλῶν ἐγκλη-
μάτων, καὶ δεινῶν ἐπερχομένων, ὡς πολυεύ-
σπλαγγχος.

Ψύξον τοὺς ὀχετοὺς Ἰησοῦ, τοὺς θολεροὺς,
καὶ τοὺς χειμάρρους ἀνάσειλον, καὶ ὄμ-
βρους πολλῶν δακρύων, ἐν κατανύξει ψυχῆς,
Ἀγαθὲ παράσχου τῇ καρδίᾳ μου· ἰδοὺ ἀπεμά-
κρυνα, ἀπὸ σοῦ ὡς ὁ Ἄσωτος, καὶ ἐγυμνώθην
ἀπὸ πάσης θελήσεως, σῆς χρηστότητος, πολυέ-
λεε Κύριε· ἤμαρτον, μὴ παρίδης με, μὴ λάβῃ με
τέλεον, ὥσπερ ὑπεύθυνον ὄντα, ὁ ἀλαζὼν καὶ
παμπόνηρος, ἐχθρὸς, ἀλλὰ τάχει, τῆς αὐτοῦ με
τυραννίδος, Δέσποτα λύτρωσαι.

Στιχηρὰ τῷ Προδρόμου, ὁμοία.

Ρεῦμα σφοδρὸν καὶ πάνυ δεινόν, τῆς καται-
γίδος τῶν παθῶν τῇ καρδίᾳ μου, ἐχύθη,
καὶ κατακλύζει, καὶ εἰς βυθὸν ζοφερόν, συνωθεῖ
αἰτόπου ἀπογνώσεως· αὐτὸς ἀοράτῳ, ἐπιζασία
σου φάνηθι, καὶ τῇ ἰσχυῖ, τῆς σεπτῆς συμπα-
θείας σου, τῷτο ξήρανον, καὶ εἰς τέλος ἀφάνι-
σον, ρεῖθρά μοι παρεχόμενος, πλημμύρη οἰοῖδι-
με, τὰ καταρδεύοντα φρένας, καὶ νοῦν καὶ ἔν-
νοϊαν ἅπασαν· δι' ὧν ἐκβλασάνειν, ἰλασμόν καὶ
σωτηρίαν, δίδου μοι Πρόδρομε.

Ολὴν μου τὴν καρδίαν Σοφὲ, καὶ τὴν δια-
νοϊαν ἐν σοὶ ἀνατέθεικα· γενοῦ μοι θερ-
μὸς προσταῆς, καὶ σωτηρίας ἐλπίς, βοηθὸς
καὶ φύλαξ, καὶ κραταίωμα, φρουρὸς ἀσφαλέ-
στατος, κυβερνήτης πανάριτος, λιμὴν καὶ τεῖχος,
ἐκ κινδύνων ρύόμενος, ἐξ ἐχθρῶν δεινῶν, ἀφαρ-
πάζων με Πρόδρομε· ἔχεις γὰρ ἀπροσμάχητον,
πρεσβείαν καὶ δύναμιν, ἔχεις παμμάκαρ, ἀμέ-
τρος, τοὺς οἰκτιροὺς καὶ συμπάθειαν· δι' ὧν
σκέπε, φρούρει, διαφυλάττε διδὸς μοι, τὸ μέγα
ἔλεος.

Δὸς μοι κατατρυφήσαι τῆς σῆς, εὐπρεπεσά-
της καὶ λαμπρᾶς ὠραιότητος, καθάρσας
τὸν ῥύπον πάντα, τῆς ἐμπαθοῦς βιοτῆς, διὰ
μετανοίας καὶ δακρύων μου· καὶ γὰρ σὺ ἐπί-
στασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸν ἔρωτα, τὸν θείον
πόθον, καὶ τὸ φίλτρον τὸ ἄμετρον, ὅπερ κέκτη-
μαι, μεγαλύνων σε Πρόδρομε· πλήρωσόν μου
τὴν ἔφρσιν, καὶ μέγα τὸ αἶτημα, καὶ ὑπερβαί-
νη τὰ μέτρα τῆς ταλαιπώρης ἀξίας μου, Χριστὸν
ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Στῆσον τοὺς ποταμούς τῶν παθῶν, τῆς ἀμαρτίας μου τὸ πέλαγος ξήρανον, τῷ ῥείθρῳ τῆς σῆς πρεσβείας, καὶ πρὸς λιμένα Θεῶ, θείων θελημάτων ἐγκαθόρμισον· ἐχθρὸς καὶ ἐκάστην, τοὺς τὴν ψυχὴν μου ἐκθλίβοντας, καὶ ταῖς αἰτοίαις, ἡδοναῖς ἐκταράττοντας, καταπόντισον, ἀπωλείας εἰς βάραθρα· πλήρωσον εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς τὴν καρδίαν μου, λῦσον τὸ νέφος βοῶ σοι, τῆς ἀθυμίας μου Πάναγνε, Χρισὸν δυσωποῦσα, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Κύριε, ἀμαρτάνων ἐπαύομαι, φιλανθρωπίας ἀξιούμενος, οὐ γινώσκω· νίκησόν μου τὴν πώρωσιν, μόνη Ἀγαθὲ, καὶ ἐλέησόν με.

Κύριε, καὶ τὸν φόβον σου πτοοῦμαι, καὶ τὸ πονηρὸν ποιεῖν οὐ παύομαι· τίς ἐν δικαστηρίῳ τὸν δικαστὴν οὐ πτοεῖται; ἢ τίς ἰαθῆναι βουλούμενος, τὸν ἰατρὸν παροργίζει ὡς καὶ γώ; Μακρόθυμε Κύριε, ἐπὶ τῇ ἀσθενείᾳ μου σπλαγχνίσθητι, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως περιβαλλόμενοι, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ ἑαυτοὺς διαναστήσαντες, πρὸς ταῖς βασάνους ἀνδρείως ἀπηνυτομόλησαν, καὶ Διαβόλου τὴν πλάνην καὶ τὸ θράσος κατήργησαν, οἱ Ἅγιοί σου Κύριε. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, ὡς παντοδύναμος Θεὸς, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξαζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ, ΠΡΩΓ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ἦχος πλ. α'.

Κριτοῦ καθεζομένου, καὶ Ἀγγέλων ἐσώτων, σάλπιγγος ἠχούσης, καὶ φλογὸς καιομένης, τί ποιήσεις ψυχὴ μου, ἀπαγομένη εἰς κρίσιν; τότε γὰρ τὰ δεινά σου παρίστανται, τὰ

κρυπτά σου ἐλέγχονται ἐγκλήματα. Διὸ πρότελος βόησον: Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Ψυχὴ τὰ ὧδε πρόσκαιρα, τὰ δὲ ἐκεί αἰώνια· ὁρῶ τὸ δικαστήριον, καὶ ἐπὶ θρόνου τὸν Κριτὴν, καὶ τρέμω τὴν ἀπόφασιν· λοιπὸν σπουδῇ ἐπίστρεψον· ἡ κρίσις ἀσυγχώρητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Η τὸ ἄνθος τὸ θείον ρίζα βλαστήσασα, κιβωτὲ καὶ λυχνία καὶ στάμνε πάγχρυσε, ἁγία τράπεζα Χριστόν, τὸν ἄρτον ζωῆς φέρουσα, ὡς Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἐκδυώπησον αὐτόν, σὺν τῷ ἁγίῳ Προδρόμῳ, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι, τοὺς Θεοτόκον ὁμολογοῦντάς σε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Θρήνησον ψυχὴ μου, τὴν ἑαυτῆς ῥαθυμίαν· θάλησον λοιπὸν πρὸ τελευτῆς ἐπιστρέψαι, θορύβων ἀπόστηθι βιωτικῶν, Θεῷ προσκολληθήτι τῷ ἀγαθῷ· καὶ σώσει σε, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου τοῦ ἀρχιποίμενος, ἀκουσώμεθα πάντες οἱ ἀμαρτήσαντες· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐπὶ γῆς σαρκὶ ἐπέφανεν, εἰς μετάνοιαν καλῶν, τοὺς κατ' ἐμὲ ἀμαρτωλούς· Θαρσεῖτε καὶ μὴ θροεῖσθε· μικρὸς γὰρ ἐστὶν ὁ κόπος, ἀλλὰ γλυκεῖα ἡ ἀνταπόδοσις.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφρατος τρόπος ὁ τῆς κηρύσεως, ἐν σοὶ ἐγνώσθη ἀληθῶς, ὦ Ἀειπάρθενε· καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφηπλωμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ., ἕτερα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ελισάβετ σειρώσεως ἠλευθέρωται, ἡ Παρθένος δὲ πάλιν παρθένος ἔμεινεν, ὅτε φωνῇ τοῦ Γαβριὴλ γαστρὶ συνελαβεν· ἀλλ' ἐν νηδυί προσκιρτᾷ, τὸν ἐν γαστρὶ παρθενικῇ, Θεὸν προγνούς καὶ Δεσπότην, ὁ Πρόδρομος Ἰωάννης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν σαρκούμενον.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὑπερεθαύμασαν, ὅτι ἐν σώματι θνητῷ, τὸν ἀσώματον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀγωνισάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν ἀοράτως· καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ἐπιτάχυνον ῥῦσαι λαόν σου, συνήθως κραυγάζοντά σοι ἐκτενῶς: Ἀντιτάχθητι αἰσχροῖς, καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι: Χαῖρε Ἀειπάρθε.

Κανὼν Κατανυκτικός, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
ἀνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ἰλασμόν, Χριστέ, πταισμάτων δίδου. Ἰωσήφ.
Ἦχος πλ. α'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**ῆν, ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν, οὐκ εἶδεν ἥλιος
» **Π**οτέ, ἄβυσσον, ἣν οὐχ ἐώρακε γυμνήν,
» τὸ κῦτος οὐρανοῦ, Ἰσραὴλ διώδευσεν ἀβρό-
» χως Κύριε· καὶ εἰσήγαγες αὐτόν, εἰς ὅρος
» ἀγιάσματός σου, ἄδοντα ψάλλοντα, ἐπινί-
» κιον ὠδὴν.

Τροπάρια.

Ιλασμόν μοι δώρησαι, τῶν πεπραγμένων μοι Σωτήρ, καὶ ἄντες μοι, πρὸ τοῦ ἐνθεν ἀπελθεῖν· καθαρόν πολλῆς, σηπεδόνος Κύριε, ὁ καθάρισας λεπρούς· καὶ ἀξίωσον καὶ μέ ἀμέμπτως παραστῆναί σοι, μέλλοντι ἔρχεσθαι, κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

Λήμην, ἣν περικείμεαι, τοῖς τῆς ψυχῆς μου ὀφθαλμοῖς, κωλύουσιν, μὴ ὁρᾶν σου τὰς αὐγὰς, ἃς ἐπιφανεῖς, ἐφ' ἡμᾶς ἐξήπλωσας, Ἦλιε ἄδυτε, ταύτην καθάρον Σωτήρ, καὶ δίδου ἐνοπτρίζεσθαι, Κύριε εὐσπλαγχνε, τῶν χαρίτων σου τὸ φῶς.

Μαρτυρικά.

Αγρυπνοὶ γινόμενοι, τῶν προσταγμάτων τῆς Χριστοῦ φύλακες, ἐκοιμίσαστε ἐχθροῦ κακίαν ἅπασαν, Ἀθληταὶ μακάριοι· διὸ βαρούμενον ὑπὸ τῶν ἁμαρτιῶν, πρὸς μετανοίας δέομαι, θείαν ἐγρήγορσιν, διεγείρατε καὶ μέ.

Σαρκὶ συμπλεκόμενοι, τῷ πολεμήτορι ἐχθρῷ, Μάρτυρες, ἐτροπώσασθε αὐτόν τῷ ὀπλῷ τοῦ Σταυροῦ, καὶ αἱμάτων ῥεύμασι κατεποντίσατε· καὶ στεφάνους ἐκ Θεοῦ, τῆς νίκης ἐκομίσασθε, ἄδοντες, ψάλλοντες, ἐπινίκιον ὠδὴν.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι συνηθείας με, ἀγνή Παρθένε πονηρᾶς· στήριξον ἐπὶ πέτραν ἐντολῶν, περιτρεπόμενον μεθοδεῖαις Δέσποινα, τοῦ παλαιοῦ πτερυγοῦ· καὶ ἀξίωσον καὶ μέ, Χριστῷ εὐαρεσῆσαι καλῶς, ἄδοντα, ψάλλοντα, ἐπινίκιον ὠδὴν.

Κανὼν τοῦ τιμίου Προδρόμου,
οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Βαπτισά, τὴν δε τὴν παράκλησιν δέχου. Ἰωσήφ.

Ὁ Εἰρμός. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Βίον καθηγισμένον, ζῶν τε αὐτὸν, ἐπεδείξω Προφῆτα, ἐν ὑλικῷ τῷ σώματι· διὸ δυσωποῦμέν σε, μιμητάς σου ἔργασαι, τοὺς ἐν πίστει σε μακαρίζοντας.

Αβυσσον καταδύσας, τῆς εὐσπλαγχνίας Χριστόν, ποταμίους ἐν ῥείθροις, αὐτόν δυσώπει Πρόδρομε, ζηρᾶναι τὴν ἄβυσσον, τῶν κακῶν μηδέομαι, καὶ φωτίσαι μου τὴν διάνοιαν.

Πρόδρομε τοῦ Σωτήρος, ἐκ μετανοίας μοι ἀφορμαῖς προξενούσας, κατάνυξιν δοθῆναι μοι, βορβόρου με πλύνουσιν, ἁμαρτίας αἵτησαι, τὸν Φιλάνθρωπον, ἵκετεύω σε.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας ἀπορρήτως, ὠδίνων ἀνευθεν, ὃν Πατὴρ πρὸ αἰώνων, ἀρρέυστως ἀπεγέννησε, πανύμνητε Δέσποινα· ὃν δυσώπει σῶζεσθαι, πάσης βλάβης, τοὺς σοὶ προστρέχοντας.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**αλευομένην τὴν καρδίαν μου, Κύριε, τοῖς
» κύμασι τοῦ βίου στερέωσον, εἰς λιμένα
» εὐδίων, καθοδηγῶν ὡς Θεός.

Τροπάρια.

Μετανοεῖν σοι τῷ Θεῷ ἐπαγγέλλομαι, καὶ πάλιν ἁμαρτάνων τί γένωμαι; πῶς σοι ἐποφθῆσωμαι, ἡνίκα κρίνης τὴν γῆν;

Οτι ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ ἡμάρτηκα, τῷ πάντα γινώσκοντι, προσέρχομαι, καὶ προσπίπτω σοι· δέξαι με ὥσπερ τὸν Ἄσωτον.

Μαρτυρικά.

Νενεκρωμένῳ λογισμῷ οἱ παράνομοι, τοὺς τὴν ζωὴν ποθοῦντας ἠκίζοντο, νικηφόρους Μάρτυρας, ὁμολογοῦντας Χριστόν.

Χοροὶ Μαρτύρων τοῖς χοροῖς ἠριθμήθησαν, τῶν νοερῶν Ἀγγέλων ἰσαγγελοὶ, γεγονότες, χάριτι τοῦ θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Τῆς μετανοίας πύλας νῦν μοι ὑπάνοιξον, πύλη φωτὸς Παρθένε, καὶ εἴσοδον τῶν παθῶν ἀπόκλεισον, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Γάσεις τοῖς προσιοῦσι πίστει τῷ οἴκῳ σου, θαυμαστὲ Προφῆτα πηγάζων πάντοτε, ἴασαι τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, καρδίας δυσωπῶ σε, τὰ παναθλίως συμφυέнта μοι, ἐξ ἀπροσεξίας πανόλβιε.

Στεναίζω καὶ ἐδυρμοῖς συνέχομαι πάντοτε, ἐννοῶν τὸ βῆμά σου τὸ ἀδέκαστον, ρόνε δικαιοτάτε Κριτὰ· ἐν ᾧ με ἱεσίσαις, ταῦ Βα-

πιστοῦ σου ἀκατάκριτον, Κύριε Θεέ μου συν-
τήρησον.

Τῆς νέας καὶ παλαιᾶς μεσίτης γενόμενος,
μεσιτείαις θείαις ἐνδοξε Πρόδρομε, πε-
παιδευμένον με πολλαῖς, βοῶ σοι ἁμαρτίαις:
Τῇ μετανοίᾳ καινοποιήσον, ὅπως ἐν αἰνέσει
γεραίρω σε. Θεοτοκίον.

Αγία Παρθενομῆτορ, μόνη Πανύμνητε, ἐγ-
κληματίων μώμου ἡμᾶς ἀπαλλάξον, φω-
τισον ἡμῶν τὸν λογισμόν, ἀγιάσον καρδίαν,
καὶ αἰώνιῃ ἡμᾶς λύτρωσαι, πάντας καταδίκης
δεόμεθα.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**κήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβή-
• θην, κατενόησα τὴν οἰκονομίαν σου, καὶ
• ἐδόξασά σε, μόνη Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ρημάτων σου Κύριε, καταφρονήσας φωταγω-
γούντων, σκότους ἔργα ἔπραξα, καὶ πτοῦ-
μαί σου, τὸ ἐκείθεν μέγα κριτήριον.

Ιστίῳ πετερώσωμεν, ἐνθέου φόβου ψυχῆς τὸ
σκάφος, πρὸς λιμένα τε μετανοίας φθάσω-
μεν, τῶν κακῶν φυγόντες τὰ κύματα.

Μαρτυρικά.

Σταλάζοντα Μάρτυρες γλυκασμόν, ὥφθητε
θεῖα ὄρη, καὶ παραδείσος θεοφύτευτος,
ζωῆς ξύλον, ἔχοντες τὸν Κύριον.

Τοξεύμασιν Ἅγιοι, ὑπομονῆς τε καὶ καρτε-
ρίας κατεσφάξατε, πολεμίους Δαίμονας,
καὶ στεφάνους δόξης ἐλάβετε.

Θεοτοκίον.

Ηπάναγνος Δέσποινα, ἁμαρτανόντων ἡ
προστασία, τῶν πιπτόντων θεῖα ἐπα-
νόρθωσις, ὡς Θεὸν τεκαῖσα δοξάζεται.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Τὴν θεῖαν ἐννοήσας σου.

Τὰ ἄνω καταικίησας βασιλεία, ὡς στρατιώ-
της ἀληθινῆς, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ Βα-
πτιστὰ, αὐτὸν δυσώπει ἀπαύστως, λαὸν κα-
τοιικτεῖν τὰς τιμῶντάς σε.

Ηγίασεν ἐκ μήτρας σε Κύριος, ὁ προειδὼς
τὸ εὐγενές, τῆς σῆς καρδίας Ἀοίδιμε
αὐτὸν ἐκέλευε πάντα, ἡμᾶς καθαγιασάσαι
δεόμεθα.

Νεκροῖς εὐηγγελίσω τὴν ἔλευσιν, τοῦ νεκρω-
θέντος δι' ἡμᾶς αὐτὸν ἐκέλευε Πρόδρο-
με νεκρωμένον ζωῶσαι, καὶ με ταῖς ἁμαρ-
τίαις καὶ σῶσαί με.

Δεσμοῖς προσομλήσας Μακάριε, καὶ φυλα-
καῖς διὰ Χριστὸν, δεσμά κακῶν μου διὰ

λυσον, καὶ τὰ σέπτά με φυλάττειν, προσάγμα-
τα δυνάμωσον δέομαι.

Θεοτοκίον.

Ελέησόν με μόνη Πανύμνητε, τὸν ἐλεήμονα
Θεόν, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ἀνερμηνεύ-
τως τεκούσα, καὶ ῥῦσαι αἰωνίου κολάσεως.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν τάλαιναν ψυχὴν μου, νυκτομαχοῦσαν
• τῷ σκότει τῶν παθῶν, προφθάσας οἰ-
• κτειρον, καὶ λάμψον νοητὴ Ἥλιε, ἡμερο-
• φαεῖς ἀκτῖνας ἐν ἐμοί, τοῦ διατμηῆσαι τὴν
• νύκτα τὸ φῶς.

Τροπάρια.

Εξ ἔργων σωτηρία, ἐμοὶ οὐκ ἔστι· πολλὰ
γὰρ ἐπὶ γῆς ὁ τάλαις ἡμαρτον, καὶ
τρέμω τὸ φρικτὸν βῆμά σου, ὅτε κατακρί-
ναι μέλλεις ὁ Θεός, τοὺς παραβάτας τῶν σῶν
ἐντολῶν.

Πῶς ἄφρων ἐγενόμην; πῶς ἐσκτισίθην ποιῶν
τὸ πονηρόν; πῶς οὐ συνῆκά σου τὸν φό-
βον; ἀλλ' εἰς γῆν νένευκα, καὶ ἐξωμοιώθην κτή-
νεσι πολλοῖς; ἐπίσρεψόν με Θεέ τοῦ παντός.

Μαρτυρικά.

Τὸ νέφος τῶν Μαρτύρων, διεσκέδασαν τὰ
νέφη τῶν πικρῶν βασάνων, καὶ ἠύγασαν
ἡμέραν ἀληθοῦς γνώσεως, καὶ πολυθείας ἔλυ-
σαν ἀχλὺν, καὶ πρὸς τὸ ἄδυτον ἔφθασαν φῶς.

Αγίασον τὸν νοῦν μου, ταῖς τῶν ἁγίων Μαρ-
τύρων σου Χριστέ πρεσβείαις δέομαι, καὶ
δεῖξον φωτισμοῦ ἔμπλεων, καὶ τῆς αἰωνίου δό-
ξης κοινωνόν, ἵνα δοξάζων ὑμῶ σε Σωτήρ.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἀρρήτῳ λόγῳ, Παρθενομῆτορ ἐκύησας,
ἡμῖν πᾶσι μετάνοιαν διδοῦντα, τοῖς πολ-
λὰ πταίουσι, διὰ μεσιτείας σου τῆς ἀγαθῆς,
καταφυγὴ τῶν πιστῶν καὶ λιμὴν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Τέτοκε στερεύουσα γαστήρ σε Πρόδρομε,
ταῖς στερεούσας καλῶν καρδίας, εὐτέ-
κινους δεικνύοντα, ἐγκάρποις σου λόγοις· διό σε
μακαρίζομεν.

Ηνῆσας ὡς εὖοσμον κρίνον ἀοίδιμε, ἐν
ταῖς ἐρήμοις· διό βοῶ σοι: Τῆς ψυχῆς
μου Πρόδρομε, πᾶσαν δυσωδίαν, κακίας ἀ-
ποδιώξον.

Νόμου μέσον ἔστηκας σφεὶ καὶ χάριτος· διό
κραυγάζω: Τροπούμενόν με ἁμαρτίας
Πρόδρομε, νόμῳ, αἰκτερῆσαι, τὸν Κύριον ἐ-
κέλευε.

Θεοτοκίον.

Πύλη ἀδιόδευτε τῆς δόξης Ἀχραντε, διάνοι-
ξόν μοι, τῆς μετανοίας, πύλας προξενήσας
μοι, τὰς θείας εἰσόδους, καὶ τὴν ἐκεῖ κατάπαυσιν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ω**ς τὸν Προφήτην τοῦ θηρός, ἐρρύσω Κύ-
• **Ω**ρις, καὶ με τοῦ βυθοῦ τῶν ἀκαθέκτων
• παθῶν, ἀνάγαγε δέομαι, ἵνα προσθήσω τοῦ
• ἐπιβλέψαι με, πρὸς Ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Τροπάρια.

Ιδού καιρὸς ἐπιστροφῆς, καὶ γὰρ κατάνκειμαι,
ὑπτιος αἰεὶ, ἀναισθησία πολλῇ, κρατούμενος
πάντοτε Λόγε· τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας μου,
διαλύσας ἐλέησόν με.

Στεναῖζοντα ὡς ποτὲ, τὸν Τελώνην οἴκτειρον,
οἰκτίρμον Χριστέ, καὶ ὡς τὴν Πόρνην θερ-
μῶς, δακρύειν ἀξιώσον, ἵνα ἐκπλύνω καὶ γὰρ τὸν
βόβαρον, τῶν πολλῶν μου ἐγκλημάτων.

Μαρτυρικά.

Μεγαλομάρτυρες Χριστοῦ, μεγάλως με πταί-
σαντα, μεγάλης φλογὸς τῆς ἐν γέννη ἐ-
κεῖ, μενούσης με ρύσασθε, ἵνα μεγάλως καὶ γὰρ
πανένδοξοι, τὴν ὑμῶν δοξάζω μνήμην.

Αγωνισάμενοι καλῶς, λαμπρῶς ἐστέφθησαν
οἱ Ἀθληταί σου, ζωαρχικῇ δεξιᾷ ὦ Θεέ
καὶ Κύριε, διὰ τούτων σεπταῖς παρακληήσεσι,
σῶσον πάντα τὸν λαόν σου.

Θεοτοκίον.

Θεαχαρίτωτε σκηνή, τοῦ ἀγιάσματος σεπτῇ
κιβωτέ, λυχνία θείου φωτός, ἄρτου ζωῆς
τράπεζα, τοῦ Λόγου παλαίτιον τὸ ἔμψυχον, οἶ-
κον Πνεύματος με δείξον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Μαινομένην κλυδωνι.

Απορρήτοις λάμπεσι, διαλάμπων Πρόδρομε
Χριστοῦ, ἐνεργεῖ πρεσβεία σου καταύγασον,
τὰς καρδίας τῶν εὐσεβῶς ἀνυμνούντων σε.

Ρᾠθυμίας ὑπνω με, συσχεθέντα Πρόδρομε
Χριστοῦ, καταυγάσας χάριτι διέγειρον, τοῦ
προθύμως τὰ θεῖα πράττειν δεκλήματα.

Απὸ πάσης διλίψεως, ἐναντίας λύτρωσαι
ἡμᾶς, τοὺς προστάτην θεῖαν σε πλουτή-
σαντας, καὶ πρεσβευτὴν πρὸς τὸν Δεσπότην
Μακάριε.

Θεοτοκίον.

Κатаγίς χεμαῖζει με, ἁμαρτίας Ἀχραντε
ἀγνή· σπεῦσον ἐξελεῖσθαι με εἰσάγουσα,
μετανοίας πρὸς τοὺς λιμένους Πανάμωμε.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Π**ρὸς σθεσῆριον, τῶν Παίδων ἡ προσευχή,
• **Π**ροσίζουσα κάμινος, κήρυξ τοῦ θαύματος.

• **Τ**ος, μὴ φλογίζουσα, μηδὲ συγκαίουσα, τοὺς
• ὑμνολόγους Θεοῦ, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Τὰς ἀνομίας μου, τὰς ἀδικίας μου Σωτήρ,
τὰ ἄπειρα πταίσματα, Χριστέ συγχώρη-
σον, καὶ μελλούσης με ρῦσαι κολάσεως, διὰ τὸ
πλῆθος τῶν σῶν οἰκτιρμῶν.

Ωσπερ ὁ Ἀσωτος, κατεδαπάνησα νῦν, τὸν
πλοῦτον ὃν εἴληφα, καὶ λιμῶ φθείρομαι,
ὑστερούμενος ἐνθέου βρώσεως· μεταννοῦντα,
Σωτήρ, δέξαι καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Νεκρὸν εἰργάσασθε, τὸν πολεμοῦντα ἐχθρόν,
τὰ μέλη νεκρούμενοι, πολλαῖς κολάσεσιν,
ἀξιάγατοι Κυρίου Μάρτυρες· διὰ οἱ πιστοὶ
εὐσεβῶς, εὐφημοῦμεν ὑμᾶς.

Δαιμόνων φάλαγγας, τυράννων πᾶσαν πλη-
θύν, τοξεύμασι Μάρτυρες, ἐτραυματίσα-
τε, καρτερίας τε καὶ γενναιότητος, καὶ πρὸς
ζωὴν ἀληθῆ, μετετέθητε νῦν.

Θεοτοκίον.

Λιμὴν σωτήριος, ἐδείχθης πᾶσιν Ἀγνή, πα-
θῶν τὸ κλυδώνιον καταπραΰνουσα, πρὸς
γαλήνην τε πάντας μεταίγουσα, τῆς μετανοίας
Σεμνή, τοὺς ἐν γῇ ταπεινοὺς.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ ὑπερυψούμενος.

Λόγοις δυσωποῦμέν σε, τὸν τοῦ Λόγου Πρό-
δρομον, πατρῶν ὡς ἔλυσας, φωνὴν ἐν
τῷ τίκτεσθαι, διαλύσον τοὺς βρόχους, τῶν ἡ-
μῶν ἁμαρτημάτων.

Ηλιε πολὺφωτε, λάμψον μετανοίας μοι, σω-
τήριον ἔλλαμψιν, καὶ σκότους με λύτρω-
σαι, παθῶν παρενοχλούντων, τὴν ζοφώδη μου
καρδίαν.

Στεῖραν ψυχὴν κέντημαί, καὶ καρδίαν ἄτε-
κνον· στεῖρας θεῖον βλάστημα, καρπούς
μετανοίας με, βλαστάνειν ἐκδυσώπει, Βαπτιστῇ
Χριστοῦ ἀπαύστως.

Τριαδικόν.

Ισον τῷ Γεννήτορι, τὸν Υἱὸν δοξάζομεν, καὶ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον, Τριάδα ἀχώριστον, ἐν-
δέως μελωδοῦντες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νέον ἀπεκύησας, παιδίον Πανάμωμε, Χρι-
στόν, τὴν ἀνάπλασιν, ἡμῶν ἐργαζόμενον,
τῶν πεπαλαιωμένων, τῇ ἀρχαίᾳ παραθείσει.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**γγέλων σύστημα, ἀνθρώπων σύλλογος,
• **Α**πὸν Βασιλέα καὶ Κτίστην τοῦ παντός.

» Ἰερεῖς ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε Λευῖται, λαὸς ὑπερ-
» υψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ιδού προσώζεσαν, καὶ κατεσάπησαν, οἱ τῆς
ψυχῆς μου μώλωπες Χριστέ, καὶ ταλαιπωρή-
σας, κατεκάμφθην διόλῳ· φαρμάκοις μετανοίας,
Σωτὴρ ἰάτρευσόν με.

Δολίως ὄφισ με, ὁ πονηρότατος, ἀποσυλήσας,
ἐπλήρωσε κακῶν, καὶ στενάζων κραῖζω·
Μὴ ἀπώσῃ με Δόγε, τὸν κατακεκριμένον, καὶ
τεταπεινωμένον.

Μαρτυρικά.

Οὐ παρετράπητε, κρείττονος στάσεως, τοὺς
τοῦ Σταυροῦ δε, Πανεύφημοι ἐχθρῆς, τῆς
ὑποσκελίζειν, ὑμᾶς ὑπολαβόντας, ἐπτώσατε
τελείως, σοφοὶ ἀνατραπέντας.

Υμᾶς πανεύφημοι, Κυρίῳ Μάρτυρες, ἢ πῦρ,
οὐ ξίφος, οὐ θῆρες, οὐ λιμός, οὐ τροχὸς
μερίζων, οὐδὲ βάσανος ἄλλη, κατίσχυσε χωρί-
σαι, Θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου.

Θεοτοκίον.

Αγγέλων καύχημα, βροτῶν διάσωσμα, ἐγ-
γυητῆς μου γενοῦ, Μήτηρ Θεοῦ, ὅπως ἐ-
πιστρέψω, καὶ κομίσωμαι λύσιν, τῶν προημαρ-
τημένων, ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Σοὶ τῷ Παντουργῷ.

Δῆμον προχοαῖς, ταῖς Ἰορδάνου λούεις, κη-
ρύττων μετανοίαν, μέγιστε Πρόδρομε· ὅ-
θεν βοῶ σοι· Τὰ τῶν παθῶν μου ρεῖθρα, ξήρα-
νον πηγὰς μοι, δακρύων ἐπιπέμπων.

Εντρομος γενοῦ, ἐννοουμένη ὅλη, ψυχὴ τὸ
κριτήριον, τοῦ Παντοκράτορος, κράζουσα·
Οἰκτίρμον, διὰ τοῦ Βαπτιστοῦ σου, ἀκτειρόν
με σῶσον, καὶ τῶν βασιάνων ῥῦσαι.

Χεῖλη ῥύπαρά, καὶ μολυνθεῖσαν γλῶσ-
σαν, κινῶ σοι πρὸς δέησιν, ἅγιε Πρό-
δρομε· σπεῦσον ἐν τάχει, βοήθει μοι παν-
τοίαις, προσβολαῖς τοῦ πλάνου, ἀπαύτως κλο-
νουμένῳ.

Τριαδικόν.

Ομβρισὸν ἡμῖν, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα,
Τριάς ὁμοούσιε, πταισμάτων ἄφεσιν· ὅ-
πως ταχόντες, παντελοῦς σωτηρίας, σὲ ὑπερυ-
ψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υψώσας ἡμᾶς, τῷ ὑψηλῷ σου τόκῳ, βαρά-
θρων συμπτώσεως, Θεοχαρίτωτε· ὅθεν
φωναῖς σε, χαριστηρίοις πίστει, Κόρη ἀνυμνου-
μεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

Οτι ἐποίησέ σοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός,
Παρθένον ἀναδείξας σε, Ἀγνὴν μετὰ
τὴν κύησιν, ὡς τεκοῦσαν ἀσπόρως τὸν ἑαυ-
τῆς Ποιητὴν· διό σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ινα σου μεγαλύνω τὸ μακρόθυμον Δυνατέ,
μακροθύμησον ἔτι ἐπ' ἐμοί, καὶ μὴ ἐκκό-
ψῃς με, ὡς τὴν ἄκαρπον Δόγε συκὴν, κραυγάζω
σοι, ὅπως τῆς μετανοίας καρποὺς προσφέ-
ρω σοι.

Ως φοβερός, σὺ μόνε Κραταῖε καὶ Δυνατέ!
καὶ τίς σου ὑποστήσεται τὴν φοβεράν ἀ-
πειλήν, ὅταν μέλλῃς εἰς κρίσιν αὐτὸς καθέζε-
σθαι; ἐν ᾗ συντήρησόν με ἀκατάκριτον.

Μαρτυρικά.

Σωμάτων ἀλγηδόνας ἀλγηδόσι θείαις ὑμῶν,
ἐξαίρετε Κυρίου Ἀθληταί· διό ἰάσασθε,
τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπώτατα, ἱα-
τῆρες ὡς ὄντες ἐμπειρότατοι.

Ηλιακῶν ἀκτίνων ἐξαστραπτει πλέον ὑμῶν,
ἡ θήκη τῶν λειψάνων τὰς αὐγάς, τῆς
θείας χάριτος, καὶ λαμπρύνει καρδίας, καὶ
καταυγάζει ψυχὰς, τῶν πίστει Ἀθλοφόροι εὐ-
φημούντων ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Φωτοειδὴς νεφέλη προηγουμένη νέου λαοῦ,
πρὸς γῆν ἐπαγγελίας ἀληθῶς, Θεοχαρί-
τωτε ἀνεδείχθης, καὶ πύλη εἰσάγουσα πρὸς
ζωὴν· διό σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἡσαΐα χόρευε.

Ιδού ἡ εὐπρέπεια, τοῦ σου οἴκου, οἷα οὐρα-
νός, γνωρίζεται ἐπὶ γῆς, Πρόδρομε Χριστοῦ·
ἐν ᾧ ἀφικόμενος, ἀγλαΐας θείαις φρυκτωρεῖς,
τοὺς κατ' ἐκείστην σε, νῦν ἐν τούτῳ μακαρί-
ζοντας.

Ως ὑπάρχων γνήσιος, τοῦ Δεσπότης φίλος.
Βαπτιστὰ, φιλεῖν με τοῦτον εὐθεῖ, γνώμη
ἀκλινεῖ, Παμμακάρ καρδίῳσον, καὶ τὰ πάθη
τὰ φθοροποιὰ, ἀποθδελύττεσθαι, συνωθοῦντα
πρὸς ἀπώλειαν.

Σὺ οὐκ ἔφυς κάλαμος, ἐναντίοις πνεύμασι.
Σοφὲ, κλονούμενος, ἀλλ' ἡμῶν, θείος στη-
ριγμός, καὶ ἄσειστον ἔρεισμα Ἐκκλησίας· ἦν
ταῖς σαῖς εὐχαῖς, τήρει ἀκλόνητον, ἀποπαύων
ἅπαν σκάνδαλον.

Η τοῦ Κτίστου ἔλευσις, ἐπὶ θύραις· τί οὖν
σὺ πενήθης, σαυτὴν ἀθλία ψυχῇ, ζῶσα.
ἀμελῶς; ἀνάνηψον βόησον τῷ Κυρίῳ· Φεῖσαί.

Ἔτερα τῆς Θεοτόκου, ὅμοια.

Κλαίω καὶ σκυθρωπάζω πικρῶς, κατανοῶν τὸ φοβερὸν λογοθέσιον, ἐξ ἔργων μὴ κεκτημένος, ἀπολογίας μικρᾶς, ἀφορμὴν ὁ τάλας· διὸ δέομαι, πρὶν ἢ ἐπιφθάσῃ με, τέλος βίου τὸ ἄδηλον, πρὸ τῆς δρεπάνης, πρὸ θανάτου, πρὸ κρίσεως, πρὸ τοῦ μέλλειν με, ταῖς εὐθύναις εἰσπράττεσθαι, ἔνθα τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ σκότος ἐξώτερον, ὅπου ὁ σκώληξ ἐκείνος, ὁ κατεσθίων τοὺς πταίοντας, Ἀγνὴ τῶν πταισμάτων, ἀπολύτρωσίν μοι δίδου, καὶ μέγα ἔλεος.

Θρόνος Χερουβικὸς ἀληθῶς, ὡς ὑπερτέρα τῶν κτισμάτων γεγένησαι· ἐν σοὶ γὰρ ὁ Θεὸς Λόγος, τὴν ἡμετέραν μορφήν, ἀναπλάσαι θελὼν κατεσκήνωσε, καὶ σοῦ ἐξεληλύθε, σαρκοφόρος ὡς εὐσπλαγχνος, σταυρὸν καὶ πάθος, δι' ἡμᾶς κατεδέξατο, καὶ Ἀνάστασιν, ὡς Θεὸς ἐδωρήσατο· ὅθεν ὡς καταλλάξασαν, ἡμῶν τὴν κατάκριτον, φύσιν τῷ Πλάστῃ σὺν τούτῳ, εὐχαριστοῦντές σοι κράζομεν· Παράσχῃ πταισμάτων, τὴν συγχώρησιν εὐχαῖς σου, ἡμῖν καὶ ἔλεος.

Ρεῖθρα δακρυρροΐας ἐμῆς, τῆς ἐξ ὀμμάτων μου Υἱέ ποθεινότατε, ὁ χρόνος ξηρᾶναι ὅλως, οὐ κατισχύσει ποτέ, ἡ Ἀγνὴ θρηνοῦσα ἀπεφθέγγετο· σὺ φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον, τὸ φωτίζον φωτίσματα, δι' οὗ φωστῆρες, οἱ μεγάλοι πεπήγασιν, οἱ οὐράνιοι, καὶ τὸ πᾶν κατουσίωται· τί μου τὸ βλέπειν ἥλιον, φωτὸς ἐμοῦ δύναντος; φῶς μου γλυκὺ πῶς ἐσθέσθης, ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου μου; Λοιπὸν ἀπαλείψω, τῶν δακρύων μου τοῖς ρεῖθροις, κόρας ὀμμάτων μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Αῖνον τὸν ἐαυτῆς ἡ Ἀμνάς, ποτὲ ὀρώσα πρὸς ἀσφαγὴν ἐπισπεύδοντα, προθύμως κατηκολούθει, ταῦτα βοῶσα αὐτῷ: Ποῦ πορεύῃ, Τέκνον μου γλυκύτατον; Χριστέ τίνος χάριν, τὸν δρόμον τοῦτον μακρόθυμε, τρέχεις ἀόκνως, Ἰησοῦ ποθεινότατε, ἀναμάρτητε, πολυέλεε Κύριε; Δός μοι λόγον τῇ δούλῃ σου, Υἱέ μου παμφίλτατε, μή με παρέλθῃς Οἰκτίρμον, σιγῶν φρικτῶς τὴν τεκοῦσάν σε, Θεέ ζωοδότα, ὁ δωροῦμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Ο Σταυρὸς σε Χριστέ, εἰ καὶ ξύλον ὁράται τῇ ὕσῃ, ἀλλὰ θείᾳ περιβέβληται δυναστείᾳ· καὶ αἰσθητῶς τῷ Κόσμῳ φαινόμενος, νοητῶς τὴν ἡμῶν θαυματουργεῖ σωτηρίαν· ὃν προσκυνῶντες, δοξάζομέν σε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μόνον παγέντος τοῦ ξύλου Χριστέ τοῦ Σταυροῦ σου, ἡ πλάνη πεφυγάδευται, καὶ ἡ χάρις ἐξήνθησεν· οὐ γὰρ ἔτι καταδίκης ἐστὶ τιμωρία, ἀλλὰ τρόπαιον ἐδείχθη ἡμῖν σωτηρίας· Σταυρὸς ἡμῶν στήριγμα· Σταυρὸς ἡμῶν καύχημα· Σταυρὸς ἡμῶν ἀγαλλίαμα.

Μαρτυρικόν.

Πρεσβεύσασε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Μάρτυρες, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ὑμῖν γὰρ ἐδόθη χάρις, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στάσα ἐπὶ σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡ σὲ τεκοῦσα θρηνοδοῦσα ὠδύρετο, βοῶσα: Οὐ φέρω Τέκνον, προσηλωμένον ὁρᾶν, ἐπὶ ξύλου ὃν περ ἀπεκύησα· ἐγὼ γὰρ διέφυγον, ταῖς ὠδῖνας ὡς ἄνανδρος, καὶ πῶς ἀρτίως τῇ ὀδύνῃ συνέχομαι, καὶ σπαράττομαι, τὴν καρδίαν ἡ Ἀμεμπτος; ἄρτι γὰρ ἐκπεπλήρωται, τὸ ῥῆμα ὃ εἶρηκεν, ὁ Συμεὼν τῇ καρδίᾳ, ἐμῇ ῥομφαίαν ἐλεύσεσθαι· ἀλλ' ὦ νῦν Υἱέ μου, ἐξανάστηθι καὶ σῶσον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ἦγος πλ. α'.

Τόπος Κρανίου Παράδεισος γέγονε· μόνον γὰρ ἐπάγη τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, εὐθύς ἐβλάστησε τὸν βότρυν τῆς ζωῆς, σὲ Σωτὴρ, εἰς ἡμῶν εὐφροσύνην. Δόξα σοι.

Τὸ ξύλον τῷ Σταυροῦ σου Σωτὴρ ἡμῶν, τοῦ Κόσμου ἀνεδείχθη σωτήριον· ἐν αὐτῷ γὰρ βουλήσει προσηλωθεῖς, τῆς κατάρας ἐρρύσω τοὺς γηγενεῖς, ἡ πάντων Ζωή. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εἴνα σταυρῶ σε ὀρώσα Χριστέ ἡ Μήτηρ σου, ἐκουσίως ἐν μέσῳ ληστῶν κρεμάμενον, κοπτομένη μητρικῶς, τὰ σπλάγχνα ἔλεγεν: Ἀναμάρτητε Υἱέ, πῶς ἀδίκως ἐν σταυρῷ, ὡς κακοῦργος ἐπάγης; τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, ζῶσαι θελὼν ὡς ὑπεράγαθος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Ἔτερα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν σταυρωθέντα Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴν ἡμῶν, ἐκουσίως ὡς αἶδε καὶ ὡς ηὐδόκησεν,

ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι προσήλωσε Σταυρῷ, τὰς ἀμαρτίας τῶν βροτῶν, ῥυσάμενος ἐκ τῆς πλάνης, τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ Βασιλείας κατηξίωσεν.

Ο Σταυρὸν ὑπομείνας σου ἐκουσία βουλῇ, καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἐλευθερώσας Σωτὴρ, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνῶμεν σε· ὅτι ἐφώτισας ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τῇ Σταυρῷ, καὶ φόβῳ δοξαζομέν σε, Φιλάνθρωπε καὶ Οἰκτίρμον, ὡς ζωοδότῃν καὶ Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τῷ σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδῶλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν Δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπᾶτῃται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, καταχρέως σε αἰεὶ, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Προφητῶν αἱ προρρήσεις ἰδοὺ πεπλήρωνται· ἡ ἀρχαία βουλή σου τὸ πέρας εἴληφε· σὺ γὰρ ἐκὼν Παμβασιλεῦ, σαρκὶ ἐπτώχευσας Χριστέ, καὶ κατεδέξω δι' ἡμᾶς, ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομείναι· διὸ δοξαζομεν Λόγε, τὴν ὑπὲρ νοῦν σου συγκατάβασιν.

Μαρτυρικόν.

Τὰ θαύματα τῶν ἀγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις βουλαῖς ἐθνῶν διασκεδάσον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Μεμυκότα σε κόρας, Υἱὲ παμφίλτατε, ὁφθαλμοῖς καθορῶσα τὰ φῶς με σθέννυται· οὐδὲ γὰρ ἥλιον ὄραν ὅλως ἀνέχομαι· ἤθελον Λόγε τοὺς ἐμούς ἐξορυχθῆναι ὁφθαλμούς· σκοτίσθητι φῶς ἡλίου· ὁ γὰρ δούς σοι τὸ φῶς ἐν λόγῳ ἐν τῷ σταυρῷ τὰς κόρας ἔμυσε.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸν κόσμον ὑψοῖ Χριστός, ὑψωθείς ξύλῳ. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. α'. Ωδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**ππον καὶ ἀναβάτην εἰς θάλασσαν Ἐρυν
» θραν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ
» βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα.

Τροπάρια.

Τὸν ἀκαταληψία, κατανοούμενον, σαρκωθέντα, καὶ Κόσμῳ ἐμφανισθέντα σώματι,

ξύλῳ ἀπηώρησε, βουλευθέντα παλαι, Ἑβραίων δῆμος παρανομώτατος.

Οτε τὴν καρποφόρον, Χριστέ σε ἄμπελον, ἐπὶ ξύλου Ἑβραῖοι, ξαυροῦ μανέντες ὕψωσαν, τότε οἶνον ἔσταξας, εὐφροσύνης ἄπασαν, μέθην Λόγε κακῶν ἐξαίροντα.

Μαρτυρικά.

Νόμοις οὐχ ὑποπίπτει, ἐπαίνων Μάρτυρες, ἡ ὑμῶν καρτερία· ὑπὲρ γὰρ φύσιν πάσαν βροτῶν, πόνους ὑπηνέγκατε, καὶ πρὸς λῆξιν ἄπονον, ἐσκηνώσατε εὐφραινόμενοι.

Κύματα τῶν βασάνων, ὑπερνηξάμενοι, κυβερνήσει τοῦ Λόγου πανεύφημοι, Χριστοῦ Ἀθληταί, λιμένας ἐφθάσατε οὐρανίους, θείας γαλήνης ὄντως ἐπαπολαύοντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Οτε τὸν ἐκ γαστρός σου τεχθέντα Κύριον, κατενόησας ξύλῳ ἀδίκως ἀνυψούμενον, Παρθένε ἐδάκρυσας, καὶ τοῦτε ὕμνησας ὅπως, τὴν ἄπειρον συγκατάβασιν.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,

οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Πέμπτον πέφυκεν ἄσμα νῦν τῇ Παρθένῳ.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Πύλη τῆς θείας δόξης ἡ διανοίξασα, Παραδείσου τὴν πύλην, τῆς μετανοίας πύλας μοι, διανοίξον δέομαι, καὶ τὸν νῦν με φώτισον, τοῦ ὑμνεῖν σε Θεοχαρίτωτε.

Εστησας τοῦ θανάτου τὴν ῥύμην, τέξασα, τὸν ζωῆς καὶ θανάτου δεσπόζοντα Πανάμωμε· αὐτὸν οὖν ἱκέτευε, τὰ νεκροῦντα πταίσματα, τὴν ψυχὴν μου στήσαι, καὶ σῶσαί με.

Μόνην ἐκ γενεῶν σε, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, ἐξελέξατο Λόγος, ὁ τῷ Πατρὶ συνάναρχος, καὶ σὲ σεσωμάτῳται, ἐξ αἱμάτων Δέσποινα, διασώζων με μεσιτείαις σου.

Πόκος καθάπερ ὄμβρον τὸν ἐπιθράνιον, ἐπὶ σὲ κατελθόντα κατεδέξω Παίναγεν· διὸ τὰ ὄμβρήματα, τῶν παθῶν μου ξήρανον, ἱκετεύω σε Μητροπάρθενε.

Ωδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**πήξας ἐπ' οὐδενός, τὴν γῆν τῇ προσάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίζουσιν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτρην
» τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου σερέωσαν, μόνε Ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Σταυρῆσαι, καὶ Παραδείσος πάλιν ἀνοίγεται, καὶ Ληθῆς πρὸ πάντων χαίρων εἰσέρχεται.

ται· θνήσκεις Ἰησοῦ μου, καὶ ἐχθρὸς ὁ πλάνος θανατοῦται, ὁ νεκρωθεὶς Ἀδάμ ζωοῦται δέ· Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Μαραίνεις τῆς ἀμαρτίας φλόγα σταυρούμενος, Ἰησοῦ ἐν ξύλῳ δι' ἀγαθότητα· λύεις τὴν ἀπάτην δεσμευθεὶς· γυμνούμενος ἐνδύεις, καταστολὴν δόξης τὸν ἄνθρωπον. Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Μαρτυρικά.

Ο δειξας αἰφανεῖς ἀστέρας τοὺς Μάρτυρας, ἀσεβείας σκότος διασκεδάζοντας, τούτων παρακλήσεσι Χριστέ, τὴν νύκτα τῶν παθῶν μου ἀποδιώξον, καὶ φώτισον, τὴν ἐσκοτισμένην καρδίαν μου.

Νομίμως οἱ εὐκλεεῖς ἠρίστευσαν Μάρτυρες, νομίμῳ πίστει ἐστεφανώθησαν, καὶ παρανομούντων τὰς βουλαὶς ἐξέκλιναν ἐμφρόνως, καὶ τὴν τρυφὴν τὴν θείαν ἔλαβον, καὶ τῇ Παρადείσου τὴν οἶκησιν.

Σταυροθεοτοκίον.

Υμνοῦσιν Ἀγγελικοὶ χοροὶ σε Πανύμνητε, ἀσυγκρίτως τούτους τὴν ὑπερέχουσαν· τέτοκας Θεὸν γὰρ ἐν σαρκί, τὸν ξύλῳ τὴν κατάραν, τὴν ἐκ τοῦ ξύλου ἀφανίσαντα, καὶ τὴν εὐλογίαν πηγάσσαντα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τῷ βέλει τῆς ἀμαρτίας τραυματισθέντα με, τῷ ἐν σοὶ φαρμάκῳ ὅλον ὑγείωσον, καὶ τῆς συνεχούσης με Ἀγνὴ, ἀπάλλαξον ὀδύνης, τῶν ὀδυνῶν ἢ ἀπαλλάξασα, γένος τῶν ἀνθρώπων τῷ τόκῳ σου.

Οἱ μάτην τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου θλίβοντες, καὶ ἐπιζητοῦντες τοῦ θανατῶσαί με, Δέσποινα, ἀόρατοι ἐχθροὶ, τῇ σῇ καταβληθέντες, ἐπιστάσι διαμένουσιν, ἄπρακτοι αἰσχύνῃς πληρούμενοι.

Ναμάτων ζωοποιῶν με πλήρωσον Δέσποινα, ἢ τὸ θεῖον ὕδωρ Κόσμῳ πηγάσασα, τῶν ἀνομιῶν μου τοὺς δεινοὺς, ξηράνασα χειμάρρους, καὶ τῆς καρδίας μου τὰ κύματα, θεία σε γαλήνη πραΰνουσα.

Παρήλθε τὰ σκιωδῶς τῷ νόμῳ τελούμενα· τὸν γὰρ νομοδότην Χριστὸν ἐκύησας, χάριν ἰλασμόν καὶ φωτισμόν, ἡμῖν νομοθετοῦντα, καὶ τῆς κατάρας ἐξαιρούμενον, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν, προβλεπτικῶς ὁ Ἀββακούμ, Χριστέ ἐν τρόμῳ

• ἐβόα σοι: Εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας.

Τροπάρια.

Ψυχῶν τὴν παντελὴ ἀπολύτρωσιν, περιποιήμενος Χριστέ, Πατὴρ εἰς χεῖρας παρέδωκας, τὴν παναγίαν ψυχὴν σου, ἐν ξύλῳ ἐκουσίως κρεμάμενος.

Ο ἄδικος κριτὴς κατακρίνει σε, δικαιοκρίτα Ἰησοῦ, τεθνᾶναι ξύλῳ κρεμάμενον, ὅπως ἡμᾶς δικαιοσύνης, ἀδίκῳ δυσμενεῖ ὑποκύψαντας.

Μαρτυρικά.

Γδεῖν κατηξιώθητε Μάρτυρες, τὰ δι' αἰῶνος ἀγαθὰ, κινδύνοις πλείστοις καὶ θλίψεσι, καὶ ἀνηκέστοις βασάνοις, ἐν γῇ περιφανῶς ὁμιλήσαντες.

Χειμῶνα πειρασμῶν ὑπεξήλθετε, καὶ πρὸς τὸ ἔαρ ἀμοιβῶν, ἐπουρανίων ἐφθάσατε, καὶ τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, σεπτοὶ κατηριθμήθητε Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία Θεομήτορ διηλθέ σου, εὐλογημένη τὴν ψυχὴν, ἥνικα εἶδες σταυρούμενον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ εἰς χεῖρας, ψυχὴν τὰς πατρικὰς παραθέμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Εξ ἔργων σωτηρία οὐκ ἔστι μοι· ὑπὸ τὴν σκέπην σου διό, ἐν πεποιθήσει προσέδραμον· ἀπεγνωσμένον με σῶσον, πρεσβείαις σου πανύμνητε Δέσποινα.

Φωτὸς τὸ καθαρὸν ἐνδιαίτημα, ἥλιος ὄχημα σεπτὸν, τὴν σκοτισθεῖσαν καρδίαν μου, τῇ τῶν δεινῶν ἀμαυρώσει, καταύγασον καὶ σῶσόν με Δέσποινα.

Υφάνασα ἱστὸν ἐξ αἱμάτων σου, παρθενικῶν, τὸν ἕρανὸν νεφέλαις Κόρῃ ἐνδύοντα, καταστολὴν ἀφθαρσίας, ἀπάτη γυμνωθέντα με ἐνδυσον.

Κοιλάδων τῶν τοῦ βίου ὡς κρῖνόν σε, ἀναλαβὼν ὁ Πλαστουργός, ἐκ σοῦ τῷ Κόσμῳ διέπνευσε, πνευματικὴν εὐωδίαν, Παρθένε Παναγία Θεόνυμφε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς σέ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω: Τὴν ψυχὴν μου φώτισον τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστέ
• ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Τροπάρια.

Γστασο κρινόμενος, δικαιοκρίτα Χριστέ, καὶ κατακρίνων σαρκὶ τὴν ἐχθραν, καλὰ μῶ

τυπτόμενος, καὶ ἐλευθερίαν, τελείαν ὑπογράφων μοι.

Σὲ ὡς ἐθεάσατο σαρκὶ κρεμάμενον, Χριστέ ἐν ξύλῳ, τὸ φῶς εἰς σκότος, μετέβαλεν ἡλιος, καὶ γῆ ἐσαλεύθη, καὶ πέτραι διερράγησαν.

Μαρτυρικά.

Τὰ τῆς γῆς πληρώματα καθηγιάσατε· ὡς πληρωταὶ γὰρ τῶν θείων νόμων, πανεύφημοι Μάρτυρες, τὴν ἀγιωσύνην, ἀθλοῦντες ἐκκληρώσασθε.

Οἱ περικαλλέστατοι καὶ θαυυέστατοι, οἱ θείαν δόξαν ἐνδεδυμένοι, καὶ ἀπογυμνώσαντες, ἐχθροῦ τὴν κακίαν, οἱ Μάρτυρες τιμάσθωσαν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν παναμώμητον Θεῶ λοχεύτριαν, δι' ἧς κατάρρα ἀπεστεριώθη, καὶ ἡ ἀπολύτρωσις καὶ ἡ εὐλογία, ἐδόθη, μακαρίζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Εὕρω σε βοήθειαν, ἐξαιρουμένην με ἐν ὥρᾳ δίκης τῆς καταδίκης, ὅτε ἐπὶ βήματος, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, Παρθένε παραστήσωμαι.

Νόμῳ με τροπούμενον, τῆς ἀμαρτίας Ἀγνή, καὶ ταῖς ἀπάταις τῆ ἀλλοτρίου, συνεχῶς πλανώμενον, καὶ κρημναῖς πταισμάτων, ὠθούμενον ἐπίσρεψον.

Ανθρακα κυήσασα, ὃν ἐθεάσατο ὁ Ἡσαΐας, κατὰφλεξόν με, τὴν ὕλην Πανάμωμε, τῶν ἀμαρτημάτων, καὶ φωτίσόν με δέομαι.

Σάρκα ἐξ αἱμάτων σου, Χριστῷ δανείσασα, τὰ σαρκικά μου Παρθένε πάθη, δι' ὅλου καθάρισον, καὶ τῆς ἀπαθείας, τὴν τρίβον μοι ὑπόδειξον.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Μ**αινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θαλάσσαν
• κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς
• εὖσπλαγχνος.

Τροπάρια.

Υψωθείς Μακρόθυμε, ἐπὶ ξύλου πάσας τοῦ ἐχθροῦ, ταῖς ἐπάρσεις ἐπτώσας, καὶ ἔσωσας τοὺς πεσόντας, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα.

Ψυχαὶ τῶν Δικαίων σε, ἐπὶ ξύλῳ πάλαι τὴν ψυχὴν, παραδόντα Δέσποτα, ὡς ἡσθοντο αἰώνιων, Λόγε δεσμῶν ἀπελύοντο.

Μαρτυρικά.

Ος γερροὶ ἀδάμαντες, τῶν βασάνων πᾶσαν τὴν πυράν, καρτερίᾳ γνώμης ὑπηνέγκατε, καὶ τὸν ἐχθρόν, ταπεινωθέντες ἐπτώσατε.

Θεοτοκίον.

Θαυμαστός ὁ Τόκος σου, ὁ μεγάλα θαύματα ποιῶν, καὶ ἐν τοῖς Ἀγίοις δοξαζόμενος, Θεοτόκε, μόνῃ πανθαύμαζε Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Μὴ καταπιέτω με, ῥαθυμίας Δέσποινα βυθός, ἀμαρτίας κῦμα μὴ καλύψαι με, ἀλλὰ μόνῃ ἡ σὴ πρεσβεία σωσάτω με.

Αγαθὸν κυήσασα, εὐεργέτην καὶ δημιουργόν, Παναγία Δέσποινα φιλάγαθε, τὴν ψυχὴν μου, κεκακωμένην ἀγαθύνον.

Νόμῳ προετύπου σε, ἡ λυχνία τέξασαν τὸ φῶς, τὸ φωτίσαν Πάναγνε τὰ σύμπαντα· διὸ βοῶ· Ἐσκοτισμένον με φωτίσον.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Κύριος,
• τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας ἐ-
• δρόσισε, συμφώνως μελωδῶντας· Ὁ Θεὸς εὐ-
• λογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Εστεφαν ἀκάνθαις σε, Βασιλεῦ αἰθάνατε, δῆμος ὁ παράνομος, προρρίζους ἐκτέμνοντα, τῆς πλάνης τὰς ἀκάνθας. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ινα ἐπενδύσης με, στολὴν Λόγε ἄφθαρτον, γυμνοῦσαι θελήματι, καὶ φέρεις ἐμπτύσμα-τα, καὶ σαύρωσιν καὶ πάθος, ἀπαθὴς ὢν κατ' οὐσίαν.

Μαρτυρικά.

Σύμμορφοι γενόμενοι, παθημάτων Ἅγιοι, τοῦ πάντων δεσπόζοντος, εἰκότως ὑπάρχετε, υἱοὶ καὶ κληρονόμοι, Βασιλείας ἀσαλεύτου.

Ξύλοις οὐκ ἐνείματε, σέβας ἀλογώτατον, τὸν ξύλῳ τανύσαντα, χεῖρας Χριστομάρτυρες, σεβόμενοι ὡς πάντων, Βασιλέα καὶ Δεσπότην.

Σταυροθεοτοκίον.

Ξένη σου ἡ γέννησις, ὑπάρχει Πανάμωμε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ξύλῳ μαράναντα, τὴν φλόγα τῆς κακίας, καὶ φωτίσαντα τὸν Κόσμον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Υμνῶ σε Πανάμωμε· Θεὸν ὑπερύμνητον, ἀσπόρως γὰρ ἔτεκες, θεοῦντα τῆς μέλπον-τας, Παρθένε Παναγία· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νέκρωσον τὰ πάθη μου, ζωὴν ἡ κυήσασα· ἔγειρόν με κείμενον, ἐκ τάφου Θεόνυμφε, τοῦ τῆς ἀναισθησίας, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Τὸν ἀπειροδύναμον, τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, φώ-
• ρέσαντα τέτοκας, Ἀγνή· ὃν ἰκέτευε, δεινῶς
• ἐξασθενοῦσαν, θεραπεῦσαι τὴν ψυχὴν μου.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**οὶ τῷ Πανουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
• παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελ-
• πον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
• καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπαρία.

Υψίστε Θεέ, ἐπὶ σταυροῦ ὑψώθης, χολὴν πο-
τιζόμενος, ὁ γλυκασμός τῆς ζωῆς· λόγῃ
κεντᾶσαι, ἐναποσφάττων ὄφιν, τὸν ἐν Παραδεί-
σῳ, Ἀδάμ καταβαλόντα.

Λύεις με δεσμῶν, τῆς ἀμαρτίας Λόγε, δε-
λῆσει δεσμούμενος, καὶ αἰωνίοις δεσμοῖς,
Σῶτερ δεσμεύων, τὸν δυσμενῆ Βελίαρ· ὅθεν σε
δοξάζω, τὸ πάθος εἰς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Ωφθητε φωτός, ἐν μετοχῇ αὐτῷ, φῶτα ὄν-
τες δεύτερα, ἅγιοι Μάρτυρες, σκότος τῆς
πλάνης ἐξαίροντα, καὶ πάντων, πιστῶν τὰς
καρδίας, φωτίζοντα ἐνθέως.

Γερουσαλήμ, τῆς ἁνῶ ἐλευθέρας, υἱοὶ χρηματί-
ζετε, καταφαιδρύνοντες, τῶν πρωτοτόκων,
Μάρτυρες Ἐκκλησίαν, καὶ ὑπερυψοῦντες, Χρι-
στὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Γστασο σταυρῷ, κατανοοῦσα Κόρη, πηγνύμε-
νον Δέσποινα, Χριστὸν ὃν ἔτεκες· ὅθεν ἐδόας·
Μὴ ἄτεκνόν με δείξης, ἀναρχε ἀνάρχε, Πατὴρ
Υἱὲ καὶ Λόγε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ηπερικαλλὴς, καὶ Θεαυγὴς Παρθένος, κα-
λῶς ταῖς ἰδέαις με, καλλυνον φαίδρυνον,
ὅπως κραυγάζω· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπε-
ρυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πύλη τοῦ φωτός, τῆς μετανοίας πύλην, φω-
ταυγῇ μοι ἀνοιξον, ἀποδεικνύουσα πᾶσαν
εὐθεῖαν, ὁδὸν δικαιοσύνης, φέρουσιν εἰς Θεοῦ,
Θελήματος εἰσόδους.

Αγιον Ἀγνή, ὑπεραγία Λόγον, πιστοὺς ἀγιά-
ζοντα, ἀρρήτως τέτοκας· τέτον δυσώπει,
τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου, νῦν καθαγιασάσαι, κα-
κία μίανθεισαν.

Ρεῖθρον διαυγές, πηγὴ ἀθανασίας, ἐκ σοῦ
προελήλυθεν, ἁγία Δέσποινα· ὅθεν βοῶ σοι·
Τὰ ρεῖθρα τῶν κακῶν μου, ξήρανον τοῖς ὀμ-
βροῖς, τῆς σῆς Ἀγνὴ πρεσβείας.

Ὡδὴ Β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Η**σαῖα χόρευε· ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ,
• καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμανουὴλ, Θεὸν
• τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν
• μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Τροπαρία.

Ως ἀμνὸς ἀνήρτησαι, ἐπὶ ξύλου Δέσποτα
Χρισέ, τὰς σιαγόνas συνθλῶν, λύκου νοη-
τοῦ, καὶ τούτου ἐκ στόματος, ἀφαρπαζῶν σοῦ
τὰ λογικά, Δέσποτα πρόβατα, καὶ προσάγων
τῷ Γεννήτορι.

Στέφανον ἀκάνθινον, ἀνεδήσω οἷα Βασιλεὺς,
βασιλευόντων Χρισέ, τὰ τοῦ πονηροῦ, κα-
θαίρων βασιλεία, καὶ ἐκ ῥιζῶν τέμνων Ἀγα-
θὲ, πλάνης τὴν ἄκανθαν· ὅθεν πίστει σε δο-
ξαζόμεν.

Μαρτυρικά.

Ηγραψεν ὡς ἥλιος, ἡ βεβαία ἔνστασις ὑμῶν,
καὶ πᾶσαν τῶν δυσμενῶν, ἔλυσεν ἀχλὺν,
Μάρτυρες ἀήττητοι, φωταγωγοὶ πάντων τῶν
πιστῶν, πύργοι ἀκλόνητοι, εὐσεβείας ἀξιάγασοι.

Φαλαγὲ Θεοσύλλεκτος, στρατὸς Θεῖος, δῆμος
ἐκλεκτός, ἁγία παρεμβολή, ὡφθητε ὑμεῖς,
Μάρτυρες πανεύφημοι, τοῦ πονηροῦ τὰς παρεμ-
βολαῖς, ἐξαφανίζοντες, τῷ Σωτῆρος Θεῷ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Φυτὴργὸν ἐκύησας, εὐσεβείας τὸν Δημιουργόν,
φυτεύοντα ἐπὶ γῆς, γινώσιν ἀληθῆ, καὶ τὴν
ἐκθλασθήσαν, ἀπὸ φυτοῦ, λύνοντα ἄραν· ὃν
μεγαλύνοντες, σὲ Παρθένε μακαρίζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Θεμέλιον ἄσεισον, σωτηρίας τέτοκας Ἀγνή,
ἐπὶ ὑδάτων τὴν γῆν, Θεαῖς προσταγαῖς,
τὸν Θεμελιώσαντα· ἐν ᾧ ἡμᾶς τοὺς εἰλικρινῶς,
σὲ μακαρίζοντας, στηριχθῆναι καθικέτετε.

Εν ὁδῷ εἰρήνης με, προσταγμάτων Θεῶν
ἀπλανῶν, πορεύεσθαι ἀκλινῶς, παίησον
Ἀγνή, Δαιμόνων τὸν τάραχον, καὶ τῶν παθῶν
τὰς ἐπαγωγὰς, ἀποδιώκουσα, καὶ τὸν νῆν μου
καταυγάζουσα.

Νυσταγμῷ κρατούμενον, ἀμελείας βλέπων ὁ
ἐχθρός, ἐπέρχεται ἀναιδῶς, ὑπὸν ἡδονῆς,
ἐλπίζων συλῆσαί με· ἀλλ' αὐτὴ με φύλαξον Ἀ-
γνή, τῇ ἀκοιμήτῳ σε, μεσιτεία Μητροπάρθενε.

Ως αὐτοκατάκριτος, ἐννοῶ μου τῶν ἀμαρ-
τιῶν, τὸ πλῆθος καὶ τὸ φρικτὸν, βῆμα
τοῦ Κριτοῦ, ἐν ᾧ μέλλω κρίνεσθαι· ἀλλ' ἡ Κρι-
τὴν τέξασα Θεόν, τότε με τήρησον, Θεοτόκε ἀ-
κατάκριτον.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν. Σταυρώσιμα.

Κύριε, ἐπὶ Μωϋσέως ποτὲ τῷ Προφῆτῃ, μό-
νον ὁ τύπος τοῦ Σταυροῦ σου δεικνύμενος,
ἐνίκα τοὺς ἐχθρούς σε· νῦν δὲ αὐτὸν τὸν Σταυ-
ρόν σου κατέχοντες, βοήθειαν αἰτούμεν· κράτυ-
νον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ δώρησαι τοῖς Βα-

σιλεῦσιν ἡμῶν, ὡς Κωνσταντίνῳ τὸ τρόπαιον, διὰ πλῆθος ἐλέους Φιλάνθρωπε.

Ο Σταυρός σε Χριστέ, καὶ τοῦ Ἄδου κατήργησε τὸ κράτος, καὶ τὸ γένος διέσωσε τῶν ἀνθρώπων· ἐκ φθορᾶς τὸν Κόσμον ῥυσάμενος, τῷ Ληστῇ τὸν Παραδείσον ἤνοιξεν· ὃν προσκυνοῦντες, δοξαζόμεν σε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Ο Ἄθλοφόροι σε Κύριε, ταῖς τάξεις τῶν Ἀγγέλων μιμησάμενοι, ὡς ἀσώματα ταῖς βασάνοις ἐνεκαρτέρησαν, μονολόγισον ἐλπίδα ἔχοντες, τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε.

Ως ἀμὸν σε Λόγε, ἡ Ἀμνὰς καὶ Παρθένος, πρὸς σφαγὴν χωροῦντα, καθαρῶσα ἐβόα· Ὡὲν ξένου τολμήματος! πῶς ἄνομοι σφάττουσι τὸν τοῦς ἀνθρώπους ζωῶντα; μέγα σου Υἱέ μου τὸ ἔλεος!

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Ο Ληστὴς ἐν τῷ σταυρῷ, Θεὸν εἰναί σε πιστεύσας Χριστέ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας, Μνήσθητί μου Κύριε βουῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Α νὰβὰς ἐν τῷ σταυρῷ, πᾶσαν ἐκλόνησας Δαιμόνων πληθύν, καὶ κατέρραξας τὸ ὀλέθριον κράτος, τοῦ τυράννου Δέσποτα Χριστέ, σῶσας τὸ ἀνθρώπινον.

Ε κεντήθης τὴν πλευράν, κρουνοὺς ἀφέσεως πηγάσας μοι· προσηλώθης δὲ ἐπὶ ξύλου ταῖς χεῖρας, ἐξηλώσας ἅπαν ἐμπαθεῖς, τῶν ἀνθρώπων νόημα.

Μαρτυρικά.

Μιμηταὶ τῷ Χριστῷ, παθῶν γενόμενοι Μακάριοι, πᾶσαν βάσανον Ἄθλοφόροι Κυρίου, διελθόντες, τῶν ἐν οὐρανοῖς, τερπνῶν ἡξιώθητε.

Δόξα.

Προσκυνοῦμέν σε πιστῶς, Θεὸν τὸν ἕνα ἐν Προσώποις τρισὶ, τὴν ἀδιαίρετον, καὶ ὁμότιμον φύσιν, κράζοντές σοι· Δόξα σοι Μοναῖς, Τριαῖς ὁμοούσις.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρισαμένη τῷ Σταυρῷ, Θεοχαρίτωτε, καὶ ταῖς τοῦ Υἱοῦ τρώσεις βλέπουσα, τὴν ψυχὴν κατετρώθης, ἀνυμνοῦσα τέτου τὴν πολλήν, ὄντως συγκατάβασιν.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀποστόλων. *Πχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Β ἐλη ἡκονημένα ὑμεῖς, τοῦ Δυνατοῦ ἀποσταλέντες Ἀπόστολοι, εἰς πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην, ἀπτέρῳ τάχει σαφῶς, πάντα τῶν Δαιμόνων ἀπημβλύνατε, δεινὰ καὶ πυρίφλογα, βέλη ὄντως Μακάριοι, πολυθείαν, ἐκποδῶν ποιησάμενοι, καὶ διδάξαντες, τὴν εὐσέβειαν ἅπαντας, πρόβατα χρηματίσαντες, Χριστῷ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ ἀρχιεπίμενος ὄντως, ὃς λύκων μέσον ἀπέσειλεν, ὑμᾶς τοῦ πρᾶναι, τὴν αὐτῶν θηριωδίαν, διὰ τῆς Πίστεως.

Λ ὁγῶ μαθητευθέντες Θεοῦ, ἐνυποστάτω τῷ βροτοῖς ὁμιλήσαντι, δι' ἅκραν φιλάνθρωπίαν, καὶ προσλαβόντι αὐτῶν, ἀληθῶς τὴν φύσιν καὶ θεώσαντι, αὐτῷ οὖν ἐπόμενοι, θείοις ἔχουσι Πάισοφοι, καὶ τὴν πτωχείαν, τὴν αὐτῷ ἐμιμήσασθε, πάντα σκύβαλα, ἡγησάμενοι ἐνδοξοὶ· ὅθεν καὶ ἀπερρίψατε, χιτῶνα τὸν δευτερον, μὴ βακτηρίαν, μὴ πήραν, ἐν τῇ ὁδῷ ἐπαγόμενοι· καὶ νῦν οὐρανίους, θησαυροὺς κληρονομήσαι, κατηξιώθητε.

Σ αἴλου τῶν πειρασμῶν καὶ δεινῆς, ἐρεσχεσίας τῶν ἀσέμνων αἱρέσεων, Δαιμόνων κακοβουλίας, καὶ τῶν ἀνθρώπων πικρᾶς, συστροφῆς καὶ ζαλῆς Παμμακάριστοι, πυρὸς ἀφεγγοῦς τε, καὶ αἰωνίζοντος σκώληκος, βρυγμοῦ ὀδόντων, καὶ πάσης ἄλλης κολάσεως· ταῖς πρὸς Κύριον, ἱκεσίαις λυτρώσασθε, πάντας ἡμᾶς, καὶ τεύξασθαι, αὐτὸν δυσωπήσατε, δι' ἐγκρατείας καὶ πόνων, τῶν ἀρετῆς ἀντιδόσεων, τυχεῖν κληρουχίας, οὐρανῶν τε Βασιλείας, καὶ μέγα ἔλεος.

*Ἔτερα τοῦ ἀγίου Νικολάου, ὁμοία.

Χ αῖροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ, τὸ καθαρὸν τῶν ἀρετῶν καταγώγιον, ὁ θεὸς τῆς θειοτάτης, ἱερωσύνης κανῶν, ὁ ποιμὴν ὁ μέγας ὁ φανώτατος, πυρὸς ὁ τῆς νίκης, ἐπιφερόμενος ὄνομα, ὁ δεομένοις συμπαθῶς ἐπικλώμενος, ὁ καμπτόμενος, ἀσθενῶν ταῖς δεήσεσι, ῥύστης ὁ ἐταιμότατος, φρουρὸς ὁ σωτήριος, πᾶσι ταῖς πίστει τιμῶσι, τὴν πανσεβάσμιον μνήμην σου· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χ αῖροις ὁ ἱερώτατος νοῦς, τὸ τῆς Τριαδος καθαρὸν ἐνδιαίτημα, ὁ στυλὸς τῆς Ἐκ-

κλησίας, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, καταπονουμένων ἢ βοήθεια· ἀστὴρ ὁ ταῖς λάμπειν, εὐπροσδέκτων δεήσεων, διασκηδάζων, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, σκότος πάντοτε, Ἱεράρχα Νικόλαε· ὁρμος ὁ γαληνότητος, ἐν ᾧ καταφεύγοντες, οἱ τρικυμίαις τοῦ βίου, περιστατούμενοι σώζονται· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ὁ Θεοῦ ζήλου πλησθεὶς, ἀπαγωγῆς τε πονηρᾶς λυτρωσάμενος, ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν, ἐπιστάσις φρικτῇ, καὶ ταῖς δι' ὀνείρων προσφοιτήσεσι· πηγὴ ἢ πηγάζουσα, ἐν τοῖς Μύροις Νικόλαε, μῦρα πλουσίως, καὶ ψυχὰς καταρδεύουσα, τὰ δυσώδη τε, τῶν παθῶν ἀπελαύνουσα· μάχαιρα τὰ ζιζάνια, τῆς πλάνης ἐκτέμνουσα· πτύον λικμίζον Ἀρείου, τὰ ἀχυρῶδη διδάγματα· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εχὼν ἀμαρτημάτων πληθύν, πεπωρωμένος, καὶ τὸν νοῦν σκοτιζόμενος, βοῶ σοι ἐν κατανύξει, καὶ συντριβῇ λογισμῶν· Κόρας τῆς ψυχῆς μου φωταγωγήσον· καὶ γὰρ τὸ ἀνέσπερον, φῶς ἐκύησας Ἀχραντε, τὸ καταυγάζον, Οἰκμένης τὰ πέρατα, τοῖς πυρσεύμασι, τῆς αὐτῆς ἐπιγνώσεως· φωτίσον μου Πανάμωμε, τὸν νοῦν ταῖς λαμπρότησι, τῆς σῆς πρεσβείας γενέσθαι, υἱὸν φωτὸς ἀξιούσά με, Χριστὸν δυσωπῆσα, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικά.

Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, μυστηρίων αὐτόπται· γεγόμενοι, τὸν μὴ θεωρούμενον, καὶ ἀρχὴν ἔχοντα, ἐκηρύξατε λέγοντες· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· οὐκ ἐκτίσθητε πρὸ τῶν Ἀγγέλων, οὐκ ἐμάθετε παρὰ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀνωθεν σοφίας· διὸ παρρήσιαν ἔχοντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὴς Ἀποστόλης Κυρίῃ μελωδικῶς, ἐν ᾧδαῖς ἀνευφημήσωμεν· ἐνδυσάμενοι γὰρ τὴν τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν, τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην κατήργησαν, καὶ νικηφόροι ἀνεδείχθησαν στεφανῶνται· ὧν ταῖς πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Αγορεύων διαθέσει ψυχῆς, Χριστὸν οὐκ ἀρνησάμενοι ἄγιοι Μάρτυρες, τῆς δεινῆς καὶ διαφόρου αἰκισμοῦ παθημάτων ὑπεμείνατε· τῶν τυράννων τὰ θράση κατηδαφίσατε· ἀκλινη καὶ ἄτρωτον τὴν πίστιν φυλάξαντες, εἰς θρανὸς μετέστητε· ὅθεν καὶ παρρήσιᾶς τυχόντες

πρὸς αὐτόν, αἰτήσασθε δωρηθῆναι, ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε κεχαριτωμένη, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐπέφανέ σοι ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, καὶ ἐπεσκήασέ σοι τὸ πανάγιον Πνεῦμα· ὡς παρρήσιαν ἔχουσα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Ἀποστολικά.

Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ως αὐτόπτας τοῦ Λόγου καὶ ὑπηρετάς Χριστοῦ, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους ἀνευφημήσωμεν, ἐν ᾧδαῖς πνευματικαῖς, καὶ ὕμνοις ἁπαντες πιστοί· τὸν Χριστὸν γὰρ ἐκτενῶς, καθικετεύουσιν αὐτοί, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, τὴν ἱεράν αὐτῶν μνήμην, καὶ προσκυνούντων τὰ λείψανα.

Τοὺς Ἀποστόλους συμφώνως ἀνευφημήσωμεν, ὡς κηρύξαντας πᾶσι πιστοῖς τὴν ἄψευστον, καὶ ὀρθόδοξον τοῦ Κυρίου διδασχὴν, καὶ ἐκδιώξαντας τὴν τῶν αἱρέσεων ἀχλὺν, καὶ φωτισμὸν πνευματικόν, ἐκλάμψαντας ἐν τῷ Κόσμῳ, τὴν χάριν τὴν τῶν δογμάτων, καὶ δυσωποῦντας τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Απειρόγαμε Νύμφη καὶ ἀειπάρθενε, σὺν τοῖς Θεοῖς Αὐτόπταις ἀνευφημοῦμέν σε· ὅτι ἐν σοὶ ὁ Δυνατὸς μεγαλεῖα ἐποίησε· δι' ἡμᾶς γὰρ καὶ ἡμᾶς, ὁ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, τῇ μητρὶ σου ἐνοικήσας, εὐδόκησε γεννηθῆναι, ἵνα ἐκ πλάνης σῶσῃ τὸ γένος ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τοὺς Ἀποστόλους ἐν ὕμνοις ἀνευφημήσωμεν, ὡς αὐτόπτας τοῦ Λόγου καὶ Θεοὺς κήρυκας, καὶ τῶν ἐθνῶν πνευματικούς σαγηνευταίς σαφῶς· ὅτι προσήγαγον ἡμᾶς, εἰς τὴν ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, ῥυσάμενοι ἐκ τῆς πλάνης, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ Βασιλείας κατηξίωσαν.

Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος Θεοὶ Ἀπόστολοι, οἱ σωτήριον λόγον ἐγκατασπείραντες, εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ καταυγάσαντες, τοὺς ἐν τῷ σκότει καὶ σκιᾷ καθημένους, τὴν ἐμὴν, φω-

τίσατε σκοτισθεῖσαν, ψυχὴν παθὼν ἀμαυρώσει, ταῖς ἰκεσίαις ὑμῶν πάνσοφοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τῶν ἐν σοὶ ταῖς ἐλπίδας Παρθένε ἄχραντε, ἐκ ψυχῆς κεκτημένων σκέπη ὑπάρχουσα, καὶ ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, ἐλευθέρωσον Ἀγνή, πρεσβεύουσα τῷ Υἱῷ σου, σὺν τοῖς αὐτοῦ Ἀποστόλοις, σωθῆναι πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

Κύριε, τὸ ἀπόρρητον μυσῆριον, τῆς σῆς σαρκώσεως κηρύξαντες οἱ ἄσοφοι, φιλοσόφους κατήσχυναν· τοὺς ῥήτορας ἀλιεῖς ἐπεσόμισαν, καὶ γεγόνασιν τῶν ἐθνῶν σοφοὶ Διδάσκαλοι, φωτίσαντες τὰ πέρατα φωτὶ τῆς Δείας γκώσεως· δι' αὐτῶν δίδου ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Κύριε, τὸ ποτήριον τοῦ πάθους σου, οἱ Ἀθλοφόροι σου ζηλώσαντες κατέλιπον, τὴν τῆ βίου τερπνότητα, καὶ γεγόνασιν τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχοι. Αὐτῶν ταῖς παρακλησίαις, παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἱλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν ταχεϊάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· καὶ τὰ κύματα Ἀγνή καταπραΰνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ ὅτι Παρθένε, ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

Κανὼν τῶν ἀγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος πλ. α'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**ππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυν
» θρᾶν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ
» βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα.

Τροπάρια.

Εἰλαμψιν πρωτοδότως, τὴν φωτοδότιδα, τῇ σαρκὶ ὁμιλήσαι, βροτοῖς καταξιώσαντος, πλουτήσαντες ἔνδοξοι, τῆς ψυχῆς μου λύσατε, πάντα ζόφον Δεῖοι Ἀπόστολοι.

Τείνας καθάπερ βέλη, τὸ Δεῖον τόξον ὑμᾶς, εἰς τὸν σύμπαντα Κόσμον, ἀπέστειλεν Ἀπόστολοι, τὰ βέλη συντρίβοντας, τοῦ Βελιάρ ἅπαντα, καὶ ἰωμένους πιστῶν τὰ τραύματα.

Εἰσφύγοντες τὴν σοφίαν, αὐτὴν διδάσκαλον, ἐσοφίσατε πάντα, Ἀπόστολοι τὰ πέρατα· διό με φωτίσατε, τοῦ δυσμενοῦς ἁπασαν, κακουργίαν ἀποκρουόμενοι.

Θεοτοκίον.

Μόνη εὐλογημένη, Θεοχαρίτωτε, εὐλογίαις ἀνθρώπων, τὸ γένος χαριτώσασα, Χριστὸν καθικέτευε, σὺν τοῖς Δεῖοις Ἀχραντε, Ἀποστόλοις ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Κανὼν τοῦ ἀγ. Νικολάου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Πέμπτου προσάξω σοί, Νικόλαε, μέλος. Ἰωσήφ.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Πῖσει καὶ πόθῳ Πάτερ, οἰκειωθείς τῷ Θεῷ, τὰ πανάγια τούτε, ἐπλήρωσας Δελημάτα, δι' ὧν ἐχρημάτισας, κατὰ πάντα ἅγιος, Θεοφόρε Πάτερ Νικόλαε.

Εἰσφύγοντες σε προσάτην, πρὸς τὸν Οἰκτίρμονα, περισάσεις Μακάρι, καὶ θλίψεις κλονούμενοι, πρὸς σέ καταφεύγομεν· δίδου χεῖρα σώζουσαν, ἀπὸ πάσης ἡμᾶς στενώσεως.

Μύρων Ἀρχιερέα, Χριστὸς σε ἔχρισεν, εὐωδίαις θαυμαμάτων ἡμᾶς εὐωδιάζοντα· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, δυσωδίας λύτρωσαι, ἀμαρτίας ἡμᾶς Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Πάλαι τῶν Προφητῶν σε, χορὸς ἐκάλεσεν, ὅρος Δεῖον Παρθένε, καὶ πύλην αἰδιόδευτον· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, μετανοίας πύλας, Παρθενομῆτορ ἡμῖν ὑπάνοιξον.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** πῆξας ἐπ' οὐδενός, τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίζουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν
» τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου σερέων
» σον, μόνε ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ο σάρκα ὑπερβολῇ πτωχεύσας χρηστότητος, δι' αὐτὸν πτωχεύσαντας κατεπλούτησεν, ἔνδοξοι Ἀπόστολοι ὑμᾶς, χάρισμασι παντοίοις, καταφωτίζοντας τὰ πέρατα, Δεῖοις καὶ σεπταῖς ἐπιγνώσεσι.

Επλήγην τῷ ἰοβόλῳ ὄφους δῆγματι, καὶ τραυματισθεῖσαν καρδίαν κέκτημαι· ὅθεν σοι βοῶ τῷ δι' ἐμέ, Χριστέ τραυματισθέντι: Τῶν Ἀποστόλων σου δεήσεσιν, ἴασαι καὶ σῶσόν με δέομαι.

Σαγήνη τῶν πρεσβειῶν ὑμῶν Παμμακάριστοι, ἐκ βυθοῦ κακίας τοῦ πολεμήτορος, καὶ ἐκ τρικυμίας λογισμῶν, παθῶν τε ψυχοφθόρων, ἀναγαγόντες με προσάξατε, τῷ Θεῷ τῶν ὅλων σωζόμενον.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ὁμβρον δεξαμένη τὸν ἐπουράνιον, σὺν τοῖς Ἀποστόλοις τοῦτον ἰκέτευε, στησαί

μου τοὺς ὄμβρους τῶν παθῶν, τὸ πέλαιος ξηρᾶναι τῆς ἀμαρτίας μου, καὶ σῶσαί με τὸν εὐλκρινῶς σε δοξάζοντα.

Κανὼν τοῦ ἁγίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τὰ βέλη τῆς πονηρᾶς ἀπήμβλυνας Ὅσιε, ταῖς ἀντιτυπίαις τῶν θείων πόνων σου· ἀλλὰ ταῖς πρεσβείαις σου σοφὲ, τῆς τούτου κακουργίας, καὶ ἐπηρείας διατήρησον, καὶ ἡμᾶς ἀτρώτους Νικόλαε.

Ο βίον ἀγγελικὸν ἐν γῇ ἐνδειξάμενος, νῦν σὺν τοῖς Ἀγγέλοις αἰεὶ παρίζασαι, θρόνῳ τῆς Τριάδος ἱερῷ, ἡμῖν ἀμαρτημάτων, καὶ πειρασμῶν λύσιν αἰτούμενος, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε.

Νοός μου τὰς ἀμαυρώσεις πάσας ἀπέλασον, σου ταῖς σελασφόροις εὐχαῖς Νικόλαε· κόπασον τὸν σάλον τῶν παθῶν· κυβέρνησόν με Πάτερ, πρὸς ἀπαθείας ὄρμον δέομαι, ὅπως ἐν αἰνέσει δοξάζω σε.

Θεοτοκίον.

Παρέστης ἐκ δεξιῶν Χριστοῦ ὡς Βασίλισσα, κροσσωτοῖς χρυσέοις Θεοχαρίτωτε, περιβεβλημένη ἀληθῶς, ἡμῖν τὴν Βασιλείαν, τῶν οὐρανῶν τῇ μεσιτείᾳ σου, Κόρη προξενούσα πρεσβείαις σου.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν θείαν ἐννόησας σου κένωσιν, προβλεπτικῶς ὁ Ἀββακούμ, Χριστὲ ἐν τρόμῳ
» ἐβόᾳ σοι: Εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τῆς σῶσαι
» τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας.

Τροπάρια.

Η θύρα Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καθυπανοίξας τὴν αὐτοῦ; τοῖς Ἀποστόλοις ἐπίγνωσιν, πᾶσι τοῖς ἔθνεσι θύραν, διηνοίξε τοῖς τούτων διδάγμασι.

Υἱὲ Θεοῦ, υἱοὺς κατὰ μέθεξιν, τοῦ οὐρανοῦ σου Πατρός, τοὺς Ἀποστόλους ἀνέδειξας· ταῖς παρακλήσεσι τούτων, υἱοὺς φωτὸς ἡμᾶς πάντα ποιήσον.

Ο ἰθρόνων ἐπὶ δώδεκα μέλλοντες, σὺν τῷ Κριτῇ καὶ Βασιλεῖ, δεδοξασμένως καθέζεσθαι, τῆς φοβεραῆς καὶ φρικτῆς με, Ἀπόστολοι, λυτρώσασθε κρίσεως. Θεοτοκίον.

Τοῦ θείου κιβωτὲ ἀγισμάτος, ἀγιάσόν μου τὴν ψυχὴν, τὸν λογισμὸν φωταγωγήσον, διαπαντὸς δυσωποῦσα, Χριστὸν σὺν Ἀποστόλοις σωθῆναι με.

Κανὼν τοῦ ἁγίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ρεόντων ἀντηλλάξω τὰ μέλλοντα· ὧν κληρονόμους καὶ ἡμᾶς, εὐχαῖς ἀγίαις σε ποιή-

σον, πειρατηρίων παντοίων, λυτρούμενος τοῦ βίου Νικόλαε.

Ο Μύρων προεδρεύσας Νικόλαε, πάσας αἰσθήσεις τῆς ἐμῆς, καρδίας μύρισον Ἄγιε, πάθῃ δυσώδη ἐκ ταύτης, εὐχαῖς σου ἐκδιώκων ἐκάστοτε.

Συντρίψας τοῦ ἐχθροῦ μηχανήματα, τοὺς ὁρατοὺς ἡμῶν ἐχθροὺς, καὶ ἀοράτους Νικόλαε, διηνεκῶς πολεμοῦντας, τελείᾳ ἀφανίᾳ παράπεμψον.

Θεοτοκίον.

Α γία Θεοτόκε βοήθει μοι, ταῖς ἡδοναῖς διηνεκῶς, βυθιζομένῳ τοῦ σώματος, καὶ ῥαθυμίας ἐν κλίνῃ, αἰεὶ κατακειμένῳ καὶ ξένοντι.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς
» σὲ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω: Τὴν
» ψυχὴν μου φώτισον, τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστέ
» ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Τροπάρια.

Ο ἰ πνευματορρήτορες σοφοὶ Ἀπόστολοι, ἐν ὑπερώῳ πυρὸς ἐν εἴδει, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, αὐτοῖς προσφοιτῆσαν, φρικτῶς καθυπεδέξαντο.

Βέλη ἐκλεκτὰ ὑμᾶς Χριστὸς ἀπέστειλε, συνθλῶντας βέλη τῆς πονηρίας· διό με ἰάσαθε, τετραυματισμένον, τῆς δυσμενῆς τοῖς βέλεσι.

Ο καταστρεψάμενοι τῆς ἀσεβείας τὴν γῆν, καταστραφεῖσαν ταῖς πλημμελείαις, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, δρόσῳ ἰαμάτων, Ἀπόστολοι ἰάσασθε.

Θεοτοκίον.

Μὴ καταδικάσης με, μὴ ἀπορρίψης με, τῆς σῆς προσώπῃ· ἐκδυσωπεῖ σε, ἡ ἀγνώως τεκῆ· σά σέ, καὶ τῶν Ἀποστόλων, ὁ δῆμος Πολυέλεε.

Κανὼν τοῦ ἁγίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ξόανα κατέαξας εἰδῶλων Ἄγιε, βουλαῖς ἀπράκτους αἰρετιζόντων, ἔδειξας Νικόλαε, καὶ ἀπαγομένους πρὸς θάνατον ἐξήρπασας.

Ω ρθρῖσας πρὸς Κύριον ἐκ βρέφους Ὅσιε, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν φωτοχυσίαις, ὅλως κατηγαῖσαι· διὸ τῆς ψυχῆς μου, τὰ νέφη ἀποδιώξον.

Σέ καθικετεύομεν Πάτερ Νικόλαε, τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, ἐν μέσῳ πάντων, γενῆ τῶν καλόντων σε, τὰ πρὸς σωτηρίαν διδούς ἡμῖν αἰτήματα.

Θεοτοκίον.

Ο ἄπερινόητος Θεοχαρίτωτε, περιοχὴν σε, σωματοφόρος, γενόμενος ἔσχηκε, βροτοὺς ἀπαλλάττων, περιεχούσης θλίψεως.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Μ**αινομένην κλυδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσπο-
- » **Μ**τα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν
- » κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς
- » εὖσπλαγχνος.

Τροπάρια.

Νεμομένην ἔστησας, τῆς κακίας σῆψιν τῶν
ἐθνῶν, τὰς ψυχὰς Φιλάνθρωπε τῷ ἄλατι,
τῶν διδασκῶν τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων σου.

Τὸν βυθὸν ἐπίσασαι, τῶν κακῶν μὴ Δέσπο-
τα Χριστέ· δός μοι χεῖρα σῶσόν με Φιλάν-
θρωπε, ἱκεσίαις τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων σου.

Κριτὰ δικαιοτάτε, ἐν ἡμέρᾳ δίκης φοβεράς,
τῆς φρικτῆς με ῥῦσαι κατακρίσεως, τῶν
εὐκλεῶν σου Ἀποστόλων δεήσεσι. Θεοτοκίον.

Τὸν ἀπεγνωσμένον με, ὑπὸ πλήθους τῶν ἀ-
νομιῶν, σωτηρίας Κύριε ἀξίωσον, τῶν Μα-
θητῶν, καὶ τῆς Μητρός σου δεήσεσι.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Γλεων ἀπέργασαι, τὸν Δεσπότην σοῦ ταῖς
προσευχαῖς, πᾶσι τοῖς τιμῶσί σε Νικόλαε,
ὅπως ἡμῖν λύσιν πταισμάτων δωρήσῃται.

Νοσημάτων λύτρωσαι, καὶ σκανδάλων τῶν
βιωτικῶν, πειρασμῶν καὶ θλίψεων Νι-
κόλαε, τοὺς πρεσβευτὴν σέ κεκτημένους πρὸς
Κύριον.

Γατρόν σε ἄρισον, ὁ Δεσπότης ἔδειξε Χριστός·
διὸ τὰ νοσήματα θεράπευσον, τῶν εὐσεβῶς
σοὶ προσιόντων Νικόλαε. Θεοτοκίον.

Κυφóρος ἄνανδρος Θεομήτορ πέφηνας Ἀ-
γνή· διὰ τῆτο πίσει ἱκετεύω σε, τῆς ψυχῆς
μου τὴν ῥαθυμίαν ἀπέλασον.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ο** ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Κύριος,
- » **Ο** τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας ἐ-
- » δρόσισε, συμφώνως μελωδῶντας· Ὁ Θεὸς εὐ-
- » λογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Ο ὑπερυψόμενος, τῶν Πατέρων Κύριος, ὑμᾶς
ὑπερύψωσε, καὶ πᾶσαν κατέρῃραξεν, ἐχθρῇ
τὴν δυναστείαν, Μαθηταὶ Χριστοῦ θεόπται.

Ρύπον τῆς κακίας μὴ, ῥείθροις κατανύξεως,
ὑμῶν παρακλήσεσιν, Ἀπόστολοι πλύνετε,
διδάσκοντες κραυγάζειν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πυρὶ θείου Πνεύματος, ὕλην κατεφλέξατε,
πάσης ματαιότητος· διὸ φλογιζούσης με,
λυτρώσασθε γεέννης, Μαθηταὶ Θεοῦ τοῦ Λόγου.

Θεοτοκίον.

Η τῆς καταπτώσεως, τοῦ Ἀδάμ ἀνόρθωσις,
ἔγειρον πεσόντα με, κακίας πρὸς βάρ-

θρα, πρεσβείαις σου Παρθέने, καὶ τῶν θείων
Ἀποστόλων.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ολος ἀνακείμενος, τῷ Θεῷ Νικόλαε, ὅλον
με διάσωσον, τῇ βίῃ τοῖς πάθεσιν, ἀθλίως
καθ' ἐκάστην, περιπίπτοντα Θεόφρον.

Λαμπτήρ θεαυγέστατε, τὸν νοῦν μὴ καταύ-
γασον, παθῶν ἀμαυρότησιν, αἰεὶ σκοτιζόμε-
νον, καὶ δίδω εὐσχημόνως, παροδεύειν ἐν τῷ βίῳ.

Απαν ἀνοιγόμενον, κατ' ἐμῇ Νικόλαε, εὐχαῖς
σου ἀπόφραξον, ζῶμα πονηρότατον, καὶ
ῥῦσαι ὁρατῶν με, δυσμενῶν καὶ ἀοράτων.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἡμῖν ἔλαμψεν, ἀνέσπερος Ἥλιος, νε-
φέλη ὁλόφωτε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φω-
τίζον τοὺς ἐν σκότει, ἀγνωσίας Θεοτόκε.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Σ**οὶ τῷ Παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
- » **Σ**παγκόσμιον πλέξαντες, χορεῖαν ἐμελ-
- » πον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
- » καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Σὺ ταῖς νοηταῖς, τῶν Ἀποστόλων Λόγε, νεφέ-
λας ἐξήπλωσας, ἐπὶ ῥόρινούσας ἡμῖν, ὁμ-
βρους πανσόφων, καὶ θείων διδασμάτων, καὶ
καταρδευοίσας, ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὐ περικαλλεῖς, τῆς Ἐκκλησίας στῦλοι, οἱ
ταύτην βαστάζοντες, πίστεως δόγμασι,
σεσαθρωμένην, ψυχῆς μου τὴν οἰκίαν, θείᾳ
τεχνουργίᾳ, στηρίζατε Θεόπται.

Στέναξον ψυχὴ, καὶ ὀχετοὺς δακρύων, ἐξ ὁ-
λης προσάγαγε, καρδίας κρᾶζουσα· Μόνε
Οἰκτίρμον, σῶσον ἱλάσθητί μοι, ταῖς τῶν Μα-
θητῶν σου, πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις.

Θεοτοκίον.

Σιὼν ἐκλεκτὴ, τοῦ Βασιλέως πόλις, τῆς ἁνῶ
πολίτην με, ποίησον πόλεως, μετὰ τῶν
θείων, Μαθητῶν δυσωποῦσα, ἄχραντε Παρθέने,
τὸν ἄχρονον Υἱόν σου.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Μύρων γεγωνὺς, Ἀρχιεράρχης μέγας, ψυχῆς
μου Νικόλαε, αἰσθήσεις μύρισον, ὅπως
ἐκφύγω, παθῶν τὴν δυσωδίαν, καὶ τοῦ Παρα-
κλήτου, εἰσδέξωμαι τὴν χάριν.

Εστησας Σοφὴ, τῆς σῆς ἀγίας γλώσσης,
τοῖς ῥεύμασι ῥεύματα, Ἀρείου δύσφημα·
ὅθεν βοῶ σοι· Τὴν ῥύσιν τῶν παθῶν μου, ξήρα-
νον εὐχαῖς σου, Νικόλαε παμμάκαρ.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἁμαρτιῶν εὐχαῖς σου, Δαι-
μόνων κακώσεως, ἐθνῶν ἀλώσεως, πάν-

των ἀνθρώπων, πονηροτάτης βλάβης, ἵνα σε ὡς
ρύστην, ἡμῶν ἀνευφημῶμεν.

Τριαδικόν.

Ο ἰ τριαδικῶς, τὴν μοναρχίαν πίστει, ἀπαύ-
στως δοξάζοντες, ἀναβοήσωμεν: Πάτερ
καὶ Λόγε, καὶ πανάγιον Πνεῦμα, σὲ ὑμνολογῶ-
μεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σάρκα δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ Θεὸς φορέσας, ἀγνὴν
σε πανάμωμον, παντὸς τοῦ γένους ἡμῶν,
Θείαν Παρθένη, δεικνύει προστασίαν· ὅθεν σε
ὑμνοῦμεν, πιστοὶ μεγαλοφώνως.

Ὡδὴ Δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Η** σαῖα χόρευε· ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γα-
• στρί, καὶ ἔτεκεν Υἱόν, τὸν Ἑμμανουήλ,
• Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολή, ὄνομα αὐ-
• τῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακα-
• ρίζομεν.

Τροπάρια.

Ο ὕρανοὶ κατὰστέροι, ἀγλαΐαις Θείων ἀρε-
τῶν, ἐδείχθητε νοητῶς, μέσον τὸν Χριστόν,
ὡς ἥλιον ἔχοντες, καὶ τὸ τῆς γῆς, πλήρωμα
Σοφοί, κατενεώσατε· διὰ τοῦτο μακαρίζεσθε.

Τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα, ἐν τῷ Θεῷ σώ-
ματι ὑμῶν, ὡς κόσμον πανευπρεπῆ, φέ-
ροντες Σοφοί, τὴν κατατακεῖσάν μου, δαιμονι-
κοῖς βέλεσι ψυχὴν, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον, με-
σιτείαις θεραπεύσατε.

Λάκκῳ κατωτάτῳ με, ἁμαρτίας κείμενον
Χριστέ, καὶ ῥαθυμίας δεινῆς, ὑπνώ τὴν ψυ-
χὴν, ἐπιβαρυνόμενον, διὰ τῶν σῶν Λόγε Μαθη-
τῶν, ὡς περ τὸν Λάζαρον, ἐξεγείρας σῶσον Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τῆς ψυχῆς μου εὐθυνον, ταῖς πορείας Λόγε
τοῦ Θεοῦ, πρὸς τρίβους τῶν ἐντολῶν, σοῦ
τῶν ἀπλανῶν, ἔχων τὴν τεκοῦσάν σε, δυσωπῆ-
σαν ἄχραντον Ἀγνὴν, καὶ τοὺς πανσόφους σου,
Ἀποστόλους Πολυέλεε.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ιεράρχης ἐνθεος, χρηματίσας πάσας τῆ Χρι-
στοῦ, ἐφύλαξας ἐντολαίς· ὅθεν τῶν πιστῶν,
φύλαξ Θεὸς γέγονας, ἀπὸ πάσης τούτους συν-
τηρῶν, Πάτερ Νικόλαε, ἐπηρείας καὶ κακώσεως.

Ως ποτὲ διέθρεψας, ἀπορῆσαν ἄρτι ἐν λιμῷ,
τὴν πόλιν σου ὡς καλὸς, Ὅσιε ποιμὴν· ὡ-
σαύτως διάθρεψον, τὴν ψυχὴν μου ἄρτῳ νοητῷ,
Πάτερ Νικόλαε, σὲ προστάτην εὐμοιρήσασαν.

Σὲ τὸν μέγαν ἥλιον, τὸν ἐν ὕψει κείμενον αἰεῖ,
τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, Ὅσιε ποιμὴν, πι-
στῶς ἱκετεύομεν, σελασφόροις λάμπεσι φωτός,
σκότος ἀπέλασον, ἁμαρτίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Η γγικεν ὡς γέγραπται, ἡ ἡμέρα ἡ περιφα-
νῆς, τῆς παρουσίας Χριστοῦ· ἄγρον ψυχῇ,
ἀπόθε τὸ ῥάθυμον, καὶ προθύμως βόησον Χρι-
στῷ: Κύριε σῶσόν με, Νικολάου παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Φαινήν λυχνίαν σε, ὁ Προφήτης ἔβλεψεν Ἀ-
γνὴν, λαμπαδίων νοητῶν, φέρουσιν Χριστόν·
δι' οὗ ἐφωτίσθημεν, οἱ ἐν σκοτει κείμενοι κακῶν,
σὲ μακαρίζοντες, Θεοτόκε αἰεπάρθενε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Ἀποστολικά.

Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, μυστηρίων αὐτόπται
γενόμενοι, τὸν μὴ θεωρούμενον, καὶ ἀρ-
χὴν μὴ ἔχοντα, ἐκηρύξατε λέγοντες: Ἐν ἀρχῇ
ἦν ὁ Λόγος· οὐκ ἐκτίσθητε πρὸ τῶν Ἀγγέλων,
οὐκ ἐμάθετε παρὰ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἁνω-
θεν Σοφίας· διὸ παρρήσιαν ἔχοντες, πρεσβεύ-
σατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοὺς Ἀποστόλους Κυρίου, μελωδικῶς ἐν ᾧ-
δαῖς ἀνευφημήσωμεν· ἐνδυσάμενοι γὰρ τὴν
τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν, τὴν τῶν εἰδώλων πλά-
νην κατήργησαν, καὶ νικηφόροι ἀνεδείχθησαν
στεφανῖται· ὧν ταῖς πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Εν ταῖς βασάνοις ὄντες οἱ Ἅγιοι, ἀγαλλό-
μενοι ἐβόων: Συναλλάγματα ἡμῖν ἐστὶ
ταῦτα πρὸς τὸν Δεσπότην· ἀντὶ γὰρ τῶν ἐπα-
νισταμένων μωλώπων τῷ σώματι, φωτεινὸν ἐν-
δυμα ἐν τῇ ἀναστάσει ἐπανθήσει ἡμῖν· ἀντὶ
δεσμωτηρίων, ὁ Παραδείσος· καὶ ἀντὶ τῆς με-
τὰ τῶν κακούργων κακαδίκης, ἡ μετὰ Ἀγγέ-
λων διαγωγή. Εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η προεκλελεγμένη, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς
ἡμῶν, καὶ δώρησαι τὰ αἰτήματα ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν· λύτρωσαι ἡμᾶς παθῶν καὶ τῶν
ὀδυνῶν, διὰ τῶν Ἀποστόλων, πάντα δυναμένη
ὡς Μήτηρ Θεοῦ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Ο Ληστής ἐν τῷ σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πι-
στεύσας Χριστέ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς
ἐκ καρδίας: Μνήσθητί μου Κύριε βῶν, ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

Ως περ νεφέλαι φωτειναί, τὴν γῆν διήλθετε,
τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν, ἐπιρράινοντες, καὶ καρ-
δίας τακείσας, ἁμαρτίαις Θεοὶ Μαθηταί, πλε-
σίως ἠρδεύσατε.

ἐνίκα τοὺς ἐχθροὺς σου· νῦν δὲ αὐτὸν τὸν Σταυρόν σου κατέχοντες, βοήθειαν αἰτοῦμεν· κράτουν τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ δώρησαι τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, ὡς Κωνσταντίνῳ τὸ τρίπαιον, διὰ πλῆθος ἐλέους Φιλάνθρωπε.

Οὐ Σταυρός σε Κύριε, εἰ καὶ ξύλον ὀράται τῇ ὕψει, ἀλλὰ θεῖαν περιθέβληται δυναστείαν· καὶ αἰσθητῶς τῷ Κόσμῳ φαινόμενος, νοητῶς τὴν ἡμῶν θαυματουργεῖ σωτηρίαν· ὃν προσκυνοῦντες, δοξάζομέν σε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων καταφρονήσαντες, καὶ τῶν βασάνων ἀνδρείως κατατολμήσαντες, τῶν μακαρίων ἐλπίδων ἐκ ἡσυχίασε, ἀλλ' οὐρανῶν Βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε, πανεύφημοι Μάρτυρες· ἔχοντες παρρησίαν πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λόγη σου τὴν πλευράν, ὦ Υἱέ, ὀρυττομένην καθορώσα, τιτρώσκομαι, τῆς λύπης δεινὴ ρομφαία, καὶ στεναγμὸν ἐκ ψυχῆς, προϊέναι ὅλως ἐδεδύνημαι, ἡ Πάναγνος ἔλεγε, παρεῷσα τῷ πάθει σου, καὶ τὴν σφαγὴν σου, καθορώσα τὴν ἄδικον, ἀνεξίκακε, ὑπεράγαθε Κύριε· ποῦ μοι τὰ εὐαγγέλια, βοῶσα σὺν δάκρυσι; ποῦ ὁ τὸ Χαῖρέ μοι λέξας; ποῦ ἡ λοχεία ἡ ἀφρατος; ποῦ Πέτρος ὁ φίλος; ἀλλὰ δόξα τῇ ἀφάτῳ μακροθυμίᾳ σου.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ἦχος πλ. α'.

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου.

Τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ σου, Σωτὴρ ἡμῶν, τῷ Κόσμῳ ἀνεδείχθη σωτήριον· ἐν αὐτῷ γὰρ βυλῆσαι προσηλωθεῖς, τῆς κατάρτας ἐρρύσω τῆς γηγενεῖς, ἡ πάντων ζωὴ. Κύριε δόξα σοι.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εκυσίως Οἰκτίρμον Σταυρὸν ὑπέμεινας, καὶ τὴν πάλαι κατάραν τὴν διὰ βρώσεως, ὡς παντοδύναμος Θεὸς σὺ ἐξηφάνισας· διὸ τὰ θεῖα καὶ σεπτὰ, πάθη σου Δέσποτα Χριστέ, ὑμνοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν, δοξολογῶντες ἀπαύτως, τὴν ὑπὲρ νοῦν οἰκονομίαν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου παρισταμένη, θρηνηδοῦσα ἐβόα ἡ Θεοτόκος· Οἶμοι τέκνον μου θεῖον, φῶς μου γλυκύτατον! πῶς ἐτανύθης ἐν σταυρῷ, ὁ τείνας θεϊκῶς τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, καὶ ἐκ θαλάσσης ἀνάγων, πηγαῖς ὑδάτων τῷ σῶ προστάγματι;

Μετά τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Οὐ Σταυρὸν ὑπομείνας ἐκουσία βουλῇ, καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἐλευθερώσας Σωτὴρ, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμέν σε, ὅτι ἐφώτισας ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καὶ φόβῳ δοξάζομέν σε, Φιλάνθρωπε καὶ Οἰκτίρμον, ὡς ζωοδότην καὶ Κύριον.

Τόπος Κρανίου, Παραδείσος γέγονε· μόνον γὰρ ὡς ἐπάγη τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, εὐθὺς ἐβλάστησε τὸν βότρυν τῆς ζωῆς, σὲ Σωτὴρ; εἰς ἡμῶν εὐφροσύνην· δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ σε ὀρώσα Χριστέ ἡ Μήτηρ σου, ἐκυσίως παγέντα ἄμνον ὡς ἄκακον, θρήνον ἐκίνει γοερὸν, καὶ κατετρύχετο, Οἶμοι! βοῶσα τὸ ἐμὸν, πῶς ἀπεσθέσθης φῶς πικρῶς; καὶ πῶς ὡς ἄδικος θνήσκεις, μέσον κακῶν Υἱέ μου, ὁ Βασιλεὺς πάσης Κτίσεως;

Μετά τὴν γ'. Στιχολ., ἕτερα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εκ τοῦ ξύλου πικρίαν Ἀδάμ ἐτρύγησε, πρὸς φθοράν ὀλισθήσας φθόνῳ τοῦ ὀφειῶς· σοῦ δὲ παγέντος Ἰησοῦ, ζωὴν ἐτρύγησε, καὶ διὰ ξύλου τοῦ Σταυροῦ, πάλιν οἰκεῖ τοὺς οὐρανοὺς· καὶ κατηργήθη ὁ ὄφης, καὶ ἡ φθορὰ κατεπόθη, καὶ πάντες δόξαν σοι προσάγομεν.

Μαρτυρικόν.

Αἰμπερ σήμερον ἡ μνήμη τῶν Ἀθλοφόρων· ἔχει γὰρ καὶ οὐρανόθεν ἀπαύγασμα· ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων πανηγυρίζει, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος συνεορτάζει· διὸ καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Καθριλῆ μοι τὸ Χαῖρε πρὶν προσεκόμισε, μετ' ἐμοῦ σε φωνήσας ἔσεσθαι Κύριε, ἡ Θεοτόκος ἐν κλαυθμῷ πικρῶς ἐφθέγγετο· πῶς ἦν εἰς λύπην ἡ χαρὰ, νῦν μοι ἐγένετο Υἱέ; καὶ πῶς ὡς ἄπαις φανοῦμαι, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, σὲ τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν;

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Παθῶν με σῶζοις τῷ πάθει σου, Χριστέ μου. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. α'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν Θαλάσῃ λαόν,
» ποσὶν ἀβρόχοις ὀδηγήσαντι, καὶ Φαραῶ
» πανστρατιᾷ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ᾧ
» σωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Παθοκτόνον Χριστέ, ἐηλουσίως αὐτός, ὑπέ-
στης πάθος καὶ ἀπέκτεινας, τὸν ἀπο-
κτείναντα πάλαι ἐν Παραδείσῳ ἡμᾶς· διό σου
δοξάζομεν, τὴν ἀγαθότητα.

Ανυψώθης σταυρῷ, καὶ κατεπόθη ἐχθρός,
καὶ οἱ πεσόντες ἀνυψώθημεν, καὶ Παρα-
δείσου πολῖται Χριστέ γεγόναμεν, τὸ κράτος
δοξάζοντες, τῆς εὐαπλαγχνίας σου.

Μαρτυρικά.

Θυρεῷ τοῦ Σταυροῦ, καθοπλισθέντες καλῶς,
πρὸς πάλιν πᾶσαν τοῦ ἀλάστορος, προσ-
εχωρήσατε σοφοὶ Μεγαλομάρτυρες, καὶ τοῦ-
τον νικήσαντες, δόξης ἐτύχετε.

Ως ἀρνία σεμνά, τῷ δὲ ἡμᾶς Ἀθληταί, Ἀ-
μνῷ τυθέντι προσηνέχθητε, ταῖς ἐναγεῖς
περιφανῶς θυσίας παύοντες· διὸ μακαρίζομεν,
ὑμᾶς πανεύφημοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Νέαν βρέφος ἡμῖν, τὸν Παλαιὸν ἡμερῶν, ἀγνὴ
Παρθένε ἀπεκύησας, παλαιωθεῖσαν τὴν
φύσιν ἀνακαινίσαντα, ἀνθρώπων Πανάμωμε,
τῷ θείῳ πάθει αὐτοῦ.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Πέμπτη δέησις τῇ Θεοτόκῳ πέλει.

Ὁ Εἰρμός. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Πύλη τοῦ ἀπροσίτου, φωτὸς Πανάμωμε, με-
τανοίας ταῖς πύλας τῇ ψυχῇ μου διανοιῶν,
καὶ δίδου τὴν εἴσοδον τῆς ἐκείσε Κόρης, ἀγαλ-
μιάσεως καὶ τερπνότητος.

Εχῶν σε Θεοτόκε, προστατὶν ἅμαχον, καὶ
ἀπόρρητον τεῖχος, καὶ σκέπη ἀνυπέρ-
βλητον, ῥυθθεῖν τοῦ δράκοντος, τοῦ δολίου
Πάναγνα, ταῦ πάλαι ἐκζητοῦντος, καταπιεῖν
με σφοδρῶς.

Μή με ἀπογυμνώσης, τῆς θείας σκέπης
σου, μὴ κενὸν ἀποδείξης, τῆς χάρι-
τός σου Ἀχραντε, μηδὲ ἀποπέμψης, κατησχυ-
μένον Δέσποινα, ἀλλὰ παράσχου μοι τὸ σὸν
ἔλεος.

Παῦσον τῆς ταλαιπώρου, καὶ παναθλίας μου,
Θεοτόκε καρδίας, πόνον τὸν ἀφόρητον,
καὶ τῇ σωτηρίᾳ σου παράσχου μοι, Θεομήτορ,
θείαν αἴγλην καὶ σωτήριον.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**υναμίει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, στερέω-
» σόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ
» δοξάζειν σου, τὴν σωτήριον νῦν Σταύρωσιν.

Τροπάρια.

Μαραίνεις τὸν καρπὸν τῆς φθορᾶς, ἐν ξύλῳ
Σωτῆρ ἀνυψούμενος, καὶ ἀφθαρσίας πη-
γὰς ἡμῖν, ἐκ πλευρᾶς ἐκβλύζεις Δέσποτα.

Ετύθης ἐν Σταυρῷ ὡς ἀμνός, φλοιᾶς σφρα-
γίζων τῶν ψυχῶν ἡμῶν, θείῳ σου αἵματι
Δέσποτα· ὅθεν φόβῳ σε δοξάζομεν.

Μαρτυρικά.

Στρεβλούμενοι Χριστοῦ Ἀθληταί, καὶ πολυ-
τρόπως αἰκιζόμενοι, καὶ τοῖς θηρίοις ῥι-
πτόμενοι, ἀπερίτρεπτοι ἐμείνατε.

Ως βότρυες ἀμπέλου ζωῆς, τοῦ μαρτυρίου
οἶνον ἔβλυσαν, πιστῶν καρδίας εὐφραίνον-
τες, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν οἱ Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ζωῆς ἡμῖν πρόξενος Ἀγνή, θανὼν ἐν ξύλῳ
ἀναδεδεικται, ὁ σὸς Υἱός τε καὶ Κύριος,
δοξάζων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Τοῦ Κόσμου τὸ προσφύγιον σὺ εἶ Πανά-
χραντε, καὶ ἐν σοὶ προστρέχων, ἐκ δια-
νοίας θερμῆς, πᾶς τις ἐκλυτρεῖται τῶν δεινῶν·
διὸ με προσδραμόντα, ἐν τῇ σῇ σκέπῃ ἀπολύ-
τρωσαι, πάσης πονηρᾶς ἐνοχλήσεως.

Η μόνη τῶν γηγενῶν ἀπάντων ἀντίληψις,
σὺ ἀντιλαβοῦ μου ἰλέῳ ὄμματι, Δέσποινα
τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, καὶ φρουρήσον τῇ θείᾳ,
ἐπισκοπῇ τῆς δυναστείας σου· ἔχεις γὰρ ἰσχὺν
ἀνυπέρβλητον.

Δυναμίει τῇ σῇ χειρός με τοῦ πολεμήτορος,
καὶ τῆς τυραννίδος τούτου ἀφάρπασον,
Δέσποινα τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, μή με ἰσχύσας
λάβῃ, καὶ καταπῇ, καὶ πρὸς ὀλεθρον, ἄξῃ
αἰωνίου κολάσεως.

Εν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ προσπίπτων κῆρυ-
γάζω σοι, Θεοτόκε: Σὺ μοι γενεὴ βοήθεια,
Δέσποινα τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, ἐν ᾧρᾳ τοῦ θά-
νάτου, ἡνίκα τῶν βεβιωμένων μοι, μέλλω ταῖς
εὐθύναις εἰσπράττεσθαι.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα τὴν ἀκοήν τῆς δυναστείας τῇ
» Σταυρῷ σου, ὡς Παραδείσος ἡνοίγη δι' αὐ-
» τῇ, καὶ ἐδόξα: Δόξα τῇ δυναμίει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Οτε ἔδυσ ἐν σταυρῷ δικαιοσύνης Ἥλιε
Χριστέ, φῶς ἀνέσπερον ἀνέτειλας ἡμῖν,

τοῖς ὕμνοῦσί σου Δόγε τὴν φρικτὴν συγκατάβασιν.

Γ'στάμενος πρὸ δικαστικοῦ Χριστέ μου βήματος ποτέ, κατεδίκασας τὸν ἄδικον ἐχθρόν, καὶ ἐσταυρώθης μέσον καταδίκων, ἡμᾶς δικαίων.

Μαρτυρικὰ.

Στεφανήμενοι νικητικῶς οἱ τῷ Χριστῷ Ἀθληταί, τὸν ἀόρατον κατήσχυαν ἐχθρόν, καὶ ἐκραύγαζον: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ ἀμάραντα ἄνθη πιστοὶ, τοῦ νοητοῦ Παραδείσου, τὰ πολύτιμα σκευὴ τῷ Χριστῷ, δεῦτε τῆς Ἀθλοφόρου, ἐν ὕμνοις εὐφημήσωμεν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ως εἰώρακας ἐν τῷ σταυρῷ Χριστὸν ὃν ἔτεκες Ἀγνή, ἀπεθαύμαζες τὴν ἄφατον αὐτῇ, μακροθυμίαν· ὅθεν σὺν αὐτῷ σὲ δοξάζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τὴν Δεῖαν ἐννοήσας σου.

Η πάντων γεννητῶν ὑπερέχουσα, ὡς τὸν Δεσπότην καὶ Θεόν, ἐν τῇ γαστρί σου βαστάσασα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἐξαμαρτάνοντά με κατοικτείρησον.

Σαρκός μου τὰς ἀτάκτους κατὰσβεσον, ὀρέξεις, ὁμброις σὼν εὐχῶν, καὶ τῆς ψυχῆς μου διάναψον, τὸν λύχνον τὸν ἐσβεσμένον, πυρὶ τοῦ Δείου ἔρωτος Πάναγνε.

Γ'σχὺς τῶν ἀσθενούντων Πανάμωμε, ἀπεγκωσμένων ἢ ἐλπίς, καὶ τῶν πενθούντων παράκλησις, χαροποιὸν μοι παράσχου, πένθος, δι' οὗ εὐρήσω τὴν ἄφεσιν.

Σὲ τεῖχος καὶ ἀσφάλειαν Δέσποινα, σὲ προστασίαν ἀψευδῇ, σὲ πύργον ἀκαταμάχητον, πιστῶς αἰεὶ κειτημένος, ἐλπίζω διασῶσαι σωτηρίας τυχεῖν.

Ωδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ῥηθρίζοντες βοᾶμέν σοι Κύριε: Σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ αἰδομεν.

Τροπάρια.

Πέτραι σε ἐπὶ ξύλου αἰσθόμεναι, ὑψωθέντα Χριστέ, διεσχίσθησαν, καὶ γῆς ἐσείσθη Σεμέλια.

Απέθετο λαμπάδα ὁ ἥλιος, ὑψωθέντος σου, ἐν ξύλῳ Ἦλιε, δικαιοσύνης μακρόθυμε.

Μαρτυρικὰ.

Θαυμάτων ἀπαστράπτετε Ἅγιοι, λαμπηδόνας, τὰ σκότος διώκοντες, τῶν νοσημάτων ἐν χάριτι.

Ετέμεσθε τὸ σῶμα, ὦ Μάρτυρες, τὸ δὲ πνεῦμα Δείας ἀγαπήσεως, ἄτμητον εἴχετε ἅγια.

Σταυροθεοτοκίον.

Γ'δοῦσα ἐπὶ ξύλῳ ὑπνώσαντα, τὸν Δεσπότην, θρηνῶσα ἡλαλάζεις, Παρθενομήτορ πανάμωμε. Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Τίς με τὸ χειρόγραφον, τῶν παραπτώσεων, καὶ τῶν ἀμέτρων πλημμελημάτων, Ἀγνή διαῤῥήξειεν; εἰμὴ σὺ προφθάσης, καὶ δῶῃς μοι τὴν λύτρωσιν.

Η ἄλθον εἰς ἀπόγνωσιν, ἐξ ἀπορίας πολλῆς, τὴν τῶν κακῶν μου, πληθύν Παρθένε ἀναλογιζόμενος· διό σοι κραυγάζω: Ἐλέησον καὶ σῶσόν με.

Θεῖ Μήτηρ ἄφθορε, Θεῖ λοχεύτρια, Θεῖ τῇ πάντα νεύματι μόνῳ, ἐκτελοῦντος ῥῦσαί με, τῆς αἰωνιζέσης, καταδίκης τὸν δοῦλόν σου.

Εχουσα τὸ καύχημα, παρθενίας φαιδρὸν, ὡς Μήτηρ αὐθις Θεοῦ γεραίρη, ὑπερτέρως Ἀχραντε· διό σοι τὸ Χαῖρε, τοῦ Γαβριὴλ προσφέρομεν.

Ωδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος· ἐγένετο· ἐγὼ δὲ ἐβόησα πρὸς σὲ τὸν Φιλάνθρωπον, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου Κύριε.

Τροπάρια.

Σταυρὸς ἐν γῇ ἐπήγνυτο, καὶ πτώσις Δαιμόνων ἐγένετο, καὶ πίεσις ἔδρασμα ἀρχὴν ὑπεδέχετο, καὶ ἡ κακία ἐκ μέσου ἀπεκλήλατο.

Ο ἥλιος ἐσθέννυτο, τὴν σάρκα ὡς λύχνον ἀνάψαντος, ἐν ξύλῳ σου Κύριε· δραχμὴ δὲ εὐρίσκετο, ἡ κεχωσμένη ἐσκοτισμένοις πάθεσι.

Μαρτυρικὰ.

Γ'ψόμενος Φιλάνθρωπε, ἐν ξύλῳ, χοροὺς ἐπομένους σου, τοῖς ἔχουσιν ἔσχηκας, Μαρτύρων τὸ πάθος σε, ἐκμιμουμένους τὸ ἀπαθείας πρόξενον.

Χειμάρρους ἐξηράνατε, τῆς πλάνης, αἱμάτων τοῖς ρεύμασι, καὶ πῦρ ἀπεσθέσατε, Δαιμόνων ἀλλότριον, τῇ Δείᾳ δρόσῳ στεφανηφόροι Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία τὴν καρδίαν σου, διήλθεν ἡνίκα σταυρέμενον, τὸν Κτίστην τεθέσσαι, Παρθένε πανάμωμε, καὶ λόγχῃ Δείαν πλευράν ἐξορυττόμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Μαινομένην κλύδων·.

Η ζῶν κηύσασα, οὐσιώδη Δέσποινα ἁγνή, νοητοῦ θανάτου με ἐξάρπασον, καὶ τῆς ζωῆς, τῆς αἰωνίου ἀξίωσον.

Τὴν ὄντως ἀσύγκριτον, ἐν τῷ κάλλει πάντων γεννητῶν, σὲ αἰτῆμαι Δέσποινα Θεόφυε, τῆς εἰδεχθοῦς, κακίας με ἐλευθέρωσον.

Οὐκ ἔχω ἀντίληψιν, ἐν τῷ Κόσμῳ πλὴν σου Ἀγαθή· διό σοι προσπίπτω καὶ κραυγάζω σοι· Μὴ ἀποστῆς, ἀπὸ τοῦ δούλου σου Πάναγνε.

Κακουργῶν ὁ δόλιος, ταῖς ἡδοναῖς, τὸν νοῦν μου αἰεὶ, ἐκταράσσει· Δέσποινα βοήθει μοι, καὶ τῆς τούτου, πονηρίας με ἐξάρπασον.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** ἐν καμίνῳ πυρὸς, τοὺς ὑμνολόγους σώ-
• σας Παῖδας, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
• Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ινα ῥυσθῶμεν ἡμεῖς, τῆς ἐνηδόνου ἀμαρτίας, χολῆς ἐγεύσω Χριστέ, ὁ γλυκασμός τῆς ζωῆς.

Σὲ ἐν σαυρῷ Ἰησοῦ, τραυματισθέντος ἱατρευθῆ, τὰ τραύματα τοῦ Ἀδάμ, τὰ πολυχρόνια.

Μαρτυρικά.

Τετιμηκότες Χριστὸν, δι' ἐπιπόνου ἀτιμίας, τῆς ἀνωτάτῳ τιμῆς, ἐτύχετε Ἀθληταί.

Εθέλησάις ὁρμαῖς, κεχωρηκότες πρὸς τὸ πάθος, οἱ Ἀθληταί νικηταί, ἐναπεφάνθησαν.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον Ἀγνή, ὡς πρὸ τοῦ τόκου διαμένεις· Θεός γάρ ἦν ὁ τεχθεὶς, ἵνα θεώσῃ βροτοὺς.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ω θεομακάριστε, Θεοτόκε Πάναγνε, ψυχῆς μου τὴν κίκωσιν, ἱάσαι καὶ δώρησαι, γαλήνην σωτηρίας, καὶ ζωῆς τὴν εὐφροσύνην.

Πύλας ἀπὸκλείσον, λόγοις ματαιότητος, ταῖς πύλας ἀπὸκλείσον, δι' ὧν μοι ὁ θάνατος, καὶ ὁ τῆς ἀμαρτίας, ὀλεθρος ὑπέισεδον.

Εβλύσεν ὁ τόκος σου, ἀφθαρσίας νάματα· ἀλλὰ ταῖς πρεσβείαις σου, βλύσαι παρασκεύασον, καὶ μοι τῆς συμπαθείας, τὸν αὐτοῦ ἄμετρον πλοῦτον.

Λύτρωσαί με Πάναγνε, ἐκ πάσης κακώσεως, βίβη περιστάσεων, συμφορῶν καὶ θλίψεων, καὶ νόσων καὶ κινδύνων, καὶ δεινῆς συκοφαντίας.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα
• Υἱὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν
• χρόνων, σαρκωθέντα ἐκ παρθένου Μητρὸς,
• Ἰερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας
• τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ο τὴν κατάρχην τοῦ ξύλου, διὰ ξύλου ἰασάμενος, καὶ εὐλογίαν πηγάσας, τοῖς ἀνθρώποις Ὑπεράγαθε, σὲ Σωτὴρ ἡμνοῦμεν, καὶ σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπεραιρούμενον ὄφιν, τῷ σταυρῷ σου ἐταπείνωσας, καὶ τὸν δεινῶς συμπτωθέντα, ταπεινούμενον ἀνύψωσας· σὲ Σωτὴρ ὑμνοῦμεν, καὶ σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Τοὺς καθαιρέτας τῆς πλάνης, καὶ προμάχους θείας Πίστεως, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς στυλοὺς, καὶ στερρόους ὄντως ἀδάμαντας, τοὺς Χριστοῦ ὀπλίτας, πιστοὶ τοὺς Ἀθλοφόρους, τιμῶμεν ἐν ὕμνοις.

Ο εὐκλεεῖς Ἀθλοφόροι, ὥσπερ ἥλιος ἐκλάμπαντες, τῶν ἀλγηδόνων τὰ νέφη, διεσκέδασαν ἐν χάριτι, καὶ τῆς ἀσθεθείας, διέλυσαν τὸν ζόφον, τῇ πίστει τῆς Τριάδος.

Θεοτοκίον.

Νυμφαγωγός σοι Παρθέने, Γαβριὴλ ἀποσελλόμενος, Χαῖρε, ἐδόθησε λέγων, φωτεινότατον παλάτιον, τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ, ἐν ᾧ οἰκήσας, βροτοὺς θεώσει πάντας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Σοὶ τῷ Πανουργῷ.

Εν τοῖς πειρασμοῖς, εὐροίμῃ σε προστάτιν, ἐν θλίψεσι πρόμαχον, ἐν συμφοραῖς βοηθόν, ἐν τοῖς κινδύνοις σωτήριον λιμένα, καὶ ἐν πάσῃ λύπῃ, Σεμνὴ παραμυθίαν.

Ιδε τὴν ἐμὴν, σεμνὴ Παρθέने πίστιν· ἴδε τὸν πόθον μου, ὃν εἰς σὲ κέκτημαι· ἴδε ψυχῆς μου τὸν ἔρωτα τὸν θεῖον, καὶ τὴν σὴν μοι δίδου, πολυπλασίως χάριν.

Φῶς τὸ νοητὸν, σὺ ἐν γαστρὶ λαβοῦσα, φωτίσον τὰ ὄμματα, τὰ τῆς καρδίας μου· λύσον τὸν ζόφον τῶν ἐμῶν ὀφλημάτων, καὶ τῶν παθημάτων, σκέδασον τὴν ὁμίχλην.

Η τὴν ὑπὲρ νοῦν, τεκοῦσα σωτηρίαν, τὸν πᾶσι βραβεύοντα, τὴν σωτηρίαν βροτοῖς, Κόρη τὴν θείαν δίδου μοι σωτηρίαν, τῶν ἀμαρτημάτων, ἀναστελλούσα λύμην.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, καὶ λόγον Μητέρα Θεῶ,
• τὴν ἐν χρόνῳ τὸν Ἀχρονον, ἀφράστως
• κηύσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ισχύς τῆ ἐχθρῆ, καὶ κράτος ἀφήρηται, κραταιὲ μόνη Κύριε, σταυρῷ ὑψωθέντος σε, καὶ δακτύλους, ἐν τούτῳ αἱματώσαντος.

διασπᾶσαί με, καὶ κατάθρωμα, ἐαυτῶν ἀπεργάσασθαι, ῥῦσαί με καὶ ἀξιώσον, τυχεῖν ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα ὁδύνη, καὶ στεναγμός· ἐνθα πέφυκε, τρυφῆς ὁ χειμάρρους, καὶ φωνῇ ἑορταζόντων, καὶ ἀγαλλίασις.

Ωραν τῆς τελευτῆς δεδοικώς, καὶ τῶν Δαιμόνων τὴν φρικτὴν ἐπανάστασιν, βοῶ σοι ἐκ κατωδύνου, ψυχῆς ὁ τάλαις ἐγώ: Τὰς αὐτῶν παγίδας καὶ τὰ σκάνδαλα, τῇ σῇ δυναστείᾳ, Δέσποτα Κύριε σύντριψον, καὶ μὴ ἐάσης, τῆς αὐτῶν με σκαιότητος, παρανάλωμα, χρηματίσαι τὸν δοῦλόν σου· ἴδε με τὴν κατήφειαν, καὶ πρόσχες τῇ θλίψει μου, καὶ τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, τῶν ὁδυνῶν ἐλευθέρωσον, Θεὲ πανοικτίρμον, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ωσπερ ἡ Χαναναία Σωτήρ, κἀγὼ βοῶ σοι: Τὴν ψυχὴν μου θεράπευσον, καὶ ῥῦσαι Δαιμόνων βλάβης, καὶ ἐπηρείας ἐχθρῶν, τῶν παρὰ σὴν φύσιν ἐνοχλούντων με, αἰεὶ καὶ φθειρόντων, τὸ κατ' εἰκόνα σε Κύριε, καὶ ἐξελεγκόντων λογισμοῦ τὸ κριτήριον, εἰς ἀνόνητα, καὶ ψεκτὰ ἐνθυμήματα· ἅπερ ἐκ τῆς καρδίας μου ἐξάλειψον δέομαι, καὶ ἐν αὐτῇ μοι τὸν φόβον σου τὸν ἀγνότατον φύτευσον· καὶ δὸς ἐν εἰρήνῃ ἐκτελεῖσαι μου τὸν βίον, ἐν ταπεινώσει ψυχῆς.

Ἔτερα Μαρτυρικά, Αὐτόμελα.

Τὸν θύρεόν τῆς Πίστεως περιβαλλόμενοι, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ ἐαυτοὺς διαναστήσαντες, πρὸς ταῖς βασάνους ἀνδρείως ἀπηυτομώλησαν, καὶ Διαβόλου τὴν πλάνην καὶ τὸ θράσος κατήργησαν οἱ Ἅγιοί σου Κύριε. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, ὡς παντοδύναμος Θεός, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν ἅγιοι Μάρτυρες, ἵνα ῥύσθωμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ὑμῖν γὰρ ἐδόθη χάρις, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Α'κορέστῳ διαθέσει ψυχῆς, Χριστὸν οὐκ ἀρνησάμενοι, ἅγιοι Μάρτυρες· οἵτινες διαφόρους αἰκισμοὺς παθημάτων ὑπομείναντες, τῶν τυράννων τὰ θράσκη κατηδαφίσατε· ἀκλινῇ καὶ ἄτρωτον τὴν Πίστιν φυλάξαντες, εἰς οὐρανούς μετέστητε· ὅθεν καὶ παρρησίας τυγχόντες πρὸς αὐτόν, αἰτήσασθε δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, τῆς ἀπειρογάμου Νύμφης εἰκὼν διεγράφη ποτὲ· ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος, ἐνθαδὲ Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος· τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν

ἀβρόχως Ἰσραὴλ, νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος· ἡ θαλάσσα, μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ, ἔμεινεν ἄβατος, ἡ Ἄμεμπτos, μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἔμεινεν ἄφθορος. Ὁ ὢν καὶ πρῶν, καὶ φανεῖς ὡς ἄνθρωπος, Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστιχα Μαρτυρικά.

Τῶν ἐπιγείων πάντων καταφρονήσαντες, καὶ τῶν βασάνων ἀνδρείως κατατολμήσαντες, τῶν μακαρίων ἐλπίδων οὐκ ἡστοχήσατε, ἀλλ' οὐρανῶν Βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε, πανεύφημοι Μάρτυρες. Ἐχόντες παρρησίαν πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Εμνήσθην τοῦ Προφήτου βοῶντος: Ἐγὼ εἴμι γῇ καὶ σποδός· καὶ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ εἶδον τὰ ὅστ' αὐτὰ γεγυμνωμένα, καὶ εἶπα· Ἄρα τίς ἐστίν; Βασιλεὺς, ἡ στρατιώτης, ἡ πλῆσιος, ἡ πένης, ἡ δίκαιος, ἡ ἁμαρτωλός; ἀλλὰ ἀνάπαυσον Κύριε, μετὰ δικαίων τοὺς δούλους σου.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Σὺ ἐπλάσας με Κύριε, καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρά σου, καὶ ἐνετείλω μοι, καὶ εἶπας: Εἰς γῆν πάλιν πορεύσῃ. Ὁδήγησόν με εἰς εὐθείαν ὁδόν σε, συγχώρησόν μοι τὰ πλημμελήματά μου, καὶ ἄνες μοι δέομαι, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν, ὡς Θεοῦ Μητέρα· Εὐλόγημένη, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τ Ω Σ Α Β Β Α Τ Ω Π Ρ Ω Γ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Μαρτυρικά.

Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, τὸ ποτήριον τοῦ πάθους σε, οἱ Ἀθλοφόροι σου ζηλώσαντες, κατέλιπον τὴν τοῦ βίου τερπνότητα, καὶ γεγόνασιν τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχοι. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, παρὰ σε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ἱλασμόν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὑπερεθαύμασαν, ὅτι ἐν σώματι θνητῷ, τὸν ἀσώματον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀγωνισάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν

ἀοράτως, καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· χαῖρε τει-
χος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ·
χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ ἀπειρόγαμε. Ἡ
τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν,
πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούν-
των, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Ἑτέρα Καθίσματα, μετὰ τὸν Ἀμωμον,
καὶ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Μαρτυρικά.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων, τει-
χος ἀκαταμάχητον, ἡμῖν δωρησάμενος
Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις βουλαῖς
ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα
κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Νεκρώσιμον.

Ανάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων τῆς
δούλους σου, καὶ τούτους κατασκήνωσον
ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται· παρο-
ρῶν ὡς ἀγαθός, τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ
ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀ-
γνοίᾳ, καὶ γνώσει Φιλόανθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Θεοτόκε Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἡ τὸν
Σωτῆρα τοῦ Κόσμου κυοφορήσασα, καὶ
τεκοῦσα ἐν δυσὶ τελείαις φύσεσιν, ἐκδυσώπη-
σον αὐτὸν, σὺν Προφήταις ἱεροῖς, καὶ Μάρτυσι
καὶ Ὁσίοις, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ Κόσμου, καὶ σω-
τηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν εἰς πάντας τῆς Ἀγίας, ἧ ἡ Ἀκροστιχίς·
Σοῖς, Χριστέ, δούλοις τοὺς δε τοὺς ὕμνους φέρω.

Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. α'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**ῆν, ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν, οὐκ εἶδεν ἥλιος.
» ποτέ, ἄβυσσον, ἣν ἔχ' ἐώρακε γυμνήν, τὸ
» κύτος οὐρανοῦ, Ἰσραὴλ διώδευσεν ἀβρόχως
» Κύριε· καὶ εἰσήγαγες αὐτὸν εἰς ὅρος ἀγιάσμα-
» τός σου, ἄδοντα ψάλλοντα, ἐπινίκιον ᾠδὴν.

Τροπάρια.

Σώματα προῖεμένοι, τοῖς ἀνημέροις δικασαῖς,
ἠνέγκατε ἀνυπόιστους αἰκισμούς, γενναῖοι
Ἀθληταί, προσδοκῶντες λήψεσθαι βραβεῖα ἀ-
νῶθεν· καὶ εἰσήγαγεν ὑμᾶς, Χριστὸς εἰς αἰωνίους
σκηναῖς, χαίροντας ἄδοντας, ἐπινίκιον ᾠδὴν.

Οἱσίοι καὶ Δίκαιοι, καὶ Ἱεράρχαι εὐκλεεῖς,
τελέσαντες τὰ προσταγμάτων Θεοῦ, ἐποί-
μαναν λαὸς, καὶ καλῶς ᾠδήγησαν ἐφ' ὕδωρ γνώ-

σεως, καὶ χεμαῖρρος τῆς τρυφῆς, ἀξίως ἀπειλι-
φασι, βρύνοντες πάντοτε, ἱαμάτων ποταμούς.

Ιθυνόν με Κύριε, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ζωῆς,
δεήσεσι Προφητῶν πανευκλεῶν, σοφῶν Ἱε-
ραρχῶν, ἱερῶν Γυναίων τε τῶν ἀθλησάντων σε-
ρίως, καὶ τὸν ἄρχοντα αἰεὶ, ἀνδρεία πατησάντων
φρενὶ, ἄδοντα ψάλλοντα, ἐπινίκιον ᾠδὴν.

Νεκρώσιμον.

Σὲ καθικετεύομεν, τὸν εὐδιάλλακτον Θεόν·
ἀνάπαυσον ἐν τοῖς κόλποις Ἀβραάμ, τοὺς
δούλους σου Χριστέ, οὓς πιστῶς μετέστησας,
ἐκ τῆς τοῦ βίου ταραχῆς, καὶ ἀξιώσον αὐτῆς,
φωτὸς διαιωνίζοντος, τούτων τὰ πταίσματα,
παρορῶν ὡς ἀγαθός. Θεοτοκίον.

Χαῖρέ σοι κραυγάζομεν, τῇ κυησάσῃ τὴν χα-
ράν, Πανύμνητε· φωταγωγήσον ἡμῶν, τὸν
νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν, καὶ πρὸς τρίβης γνώσεως
πάντας ὁδήγησον, καὶ πταισμάτων ἱλασμόν,
δοθῆναι πᾶσιν αἴτησαι, Δέσποινα ἄχραντε, τὸν
Υἱόν σου καὶ Θεόν.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Θεοφάνης ὁ πέμπτος εἰς νεκροὺς κανῶν.

Ὁ Εἰρμός. Τῷ σωτῆρι Θεῷ.

Θειοτάτῃ στοργῇ, οἱ Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, τυ-
ράννων θρόσος κατηδάφισαν· τοῖς μετα-
στᾶσι δὲ πιστοῖς, οἱ συμπαθέστατοι, αἰτοῦνται,
τὴν ἄφεσιν καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Εν Ἀγίων σκηναῖς, ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Χρι-
σέ, τοὺς μεταστάντας κατασκήνωσον, τὴν
ὀφειλὴν ὑπὲρ αὐτῶν καταβαλλόμενος, τὸ αἷμά
σου Δέσποτα τὸ τιμιώτατον.

Η σοφία Θεῶ, χαρακτηρὸς ὁ ἀκριβής, ὁ πᾶν-
τα φέρων τοῦ Γεννήτορος, οὓς προσελάθῃ
Οἰκτίρμον αὐτὸς ἀνάπαυσον, διδούς τὴν αἰδίδιον
μακαριότητα. Θεοτοκίον.

Φωτοφόρος σκηνή, χρυσοειδὴς κιβωτός, τὸν
Θεὸν Λόγον περιέχεσα, σεσαρκωμένον δι'
ἡμᾶς τὸν καταλύσαντα, θανάτου τὴν δύναμιν,
ᾠφθης Πανάμωμε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**αλευομένην τὴν καρδίαν μου Κύριε, τοῖς
» κύμασι τοῦ βίου, στερέωσον εἰς λιμένα
» εὐδίων, καθοδηγῶν ὡς Θεός.

Τροπάρια.

Ραβδιζομένου οὐκ ἐφείσασθε σώματος, πα-
νεύφημοι ὀπλῆται νευρούμενοι, ταῖς ἐλπίσι
Μάρτυρες, τῶν αἰωνίων τερπνῶν.

Ιεραρχίας στολὴν ἐφαιδρύνετε, ιδέαις ἐναρέ-
τοις ποιμάναντες, τοῦ Χριστοῦ τὸ ποίμνιον,
ἐπὶ νομᾶς ζωηράς.

Σάρκα νεκροῦντες ἐγκρατεῖα οἱ Ὅσιοι, ζωῆς
Θείας μετέσχον· αὐτῶν Χριστέ, ἱεραῖς
δεήσεσι, κινδύνων ῥῦσαι ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Τῷ κοιμηθεῖσι τὴν ἐκεῖθεν ἀνάπαυσιν, Φι-
λάνθρωπε παράσχου, ἃ ἔπραξαν, ἐπὶ γῆς
ὀφλήματα, παρορῶν ὡς Θεός. Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη γυναικῶν σε ὡς ἔβλεψε, κατὰ-
λογος γενναίως ἐνήθλησε, καὶ τῷ σῶ προσ-
ήνεκται, Παρθενομήτορ Υἱῶ.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Στερέωσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ανδρείως ταῖς τυράννων ὁρμαῖς, ἀνθεστηκό-
τες ἠγωνίσαντο, οἱ Ἀθληταί, καὶ πρεσ-
βεύουσιν, ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων Χριστέ.

Νομίμοις ἐντραφέντας τοῖς σοῖς, τοὺς μετα-
στάντας Ὑπεράγαθε, ἐν φωτεινοῖς σε σκη-
νώμασι, προσδεξάμενος ἀνάπαυσον.

Ο μόνος ἐλεήμων Θεός, οὓς ἐξελέξω κατα-
ξίωσον, τῆς τῶν Ἀγίων λαμπρότητος, πα-
ρορῶν αὐτῶν τὰ πταίσματα. Θεοτοκίον.

Υμνοῦμεν τὸν σὸν Τόκον Ἀγνή, δι' οὗ τῆς
πρώην κατακρίσεως, καὶ τῆς κατάρας ἐρ-
ρύσθημεν, καὶ θανάτου ἐλυτρώθημεν.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**κήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβή-
» θην, κατενόησα τὴν οἰκονομίαν σε, καὶ
» ἐδόξασά σε, μόνη Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Δυνάμει σου Κύριε, οἱ Ἀθλοφόροι ἐχθροῦ δυ-
νάμεις, κατεπάτησαν καὶ ἰσχύς γεγόνασι,
τῶν πιστῶν καὶ μέγα κραταίωμα.

Ο ἱ Ὅσιοι ἅπαντες, ἀγαλλιάσει ἀγαλλιώνται,
καὶ ἐνδεδυνταὶ οἱ Ἱερεῖς οἱ ἔνθεοι, δικαιο-
σύνην, ὥσπερ ἱμάτιον.

Υμνήσωμεν ἅπαντες, τοὺς θηγόρους Θεοῦ
Προφήτας, καὶ τιμήσωμεν Γυναικῶν κα-
τάλογον, τὸν καλῶς τὸν δρόμον τελέσαντα.

Νεκρώσιμον.

Λιμένισου Δέσποτα, τῆς Βασιλείας ἐγκα-
θορμίσας, οὓς μετέστησας ταραχῆς καὶ
κλύδωνος, τοῦ παρόντος βίου ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ο ἄχρονος γέγονε, νῦν ὑπὸ χρόνον ἐκ σοῦ
Παρθένε· τῆτον αἶτησαι διαλυῖσαι ἅπαν-
τα, τῆς ψυχῆς μου τὰ χρόνια πταίσματα.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Συναῖδιον σὲ τῷ Πατρὶ ὁμολογοῦντες εὐ-
σεβῶς, ἀνῆρέθησαν οἱ Μάρτυρες Χριστέ,

καὶ βοῶσί σοι: Σῶσον οὓς προσελάβου δού-
λους σου.

Ο γενόμενος ἐν τοῖς νεκροῖς νεκρὸς ἐλεύθε-
ρος Χριστέ, καὶ νεκροῖς ζωὴν αἰώνιον δε-
δούς, τὴν ἀνάπαυσιν, δός νῦν τοῖς μεταστᾶσι
δούλοις σου.

Παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸ πλανώμε-
νον Χριστέ, τὸν Παράδεισον ἀξίωσον οἰ-
κεῖν, οὓς μετέστησας, πίστει δικαιώσας καὶ
χάριτι.

Θεοτοκίον.

Επεσκίασεν ἡ τοῦ Ὑψίστου Κόρη δύναμις
ἐν σοί, καὶ Παράδεισον εἰργάσατο ζωῆς,
ξύλον ἔχουσα, μέσον τὸν μεσίτην καὶ Κύριον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν τάλαιναν ψυχὴν μου, νυκτομαχοῦσαν
» τῷ σκότει τῶν παθῶν, προφθάσας οἰ-
» κτειρον· καὶ λάμψον νοητὴ Ἥλιε, ἡμεροφαιῖς
» ἀκτῖνας ἐν ἐμοί, τοῦ διατμηῆσαι τὴν νύκτα
» τὸ φῶς.

Τροπάρια.

Ιάσεις τοῖς νοσοῦσι, πηγάζει Μαρτύρων τὰ
ὅστα· μὴ συντριβέντα γὰρ κακία, ὥσει
χνοῦν ἐλέπτυναν, τὰ τῆς δυσσεβείας ἅπαντα
ὅστα, καὶ τὴν ἡμῶν ἀνορθοῦσι συντριβήν.

Σοὺς νόμους συντηροῦσαι, Ἱεραρχίαι ἐποίμα-
ναν λαοὺς, καὶ καθωδήγησαν Οἰκτίρμον,
πρὸς ζωὴν τὴν μένουσαν· οἱ δὲ Ὅσιοι ἐνέκρω-
σαν παθῶν, τυραννίδα τελείῳ νοῖ.

Τιμάσθωσαν Προφῆται, καὶ σὺν αὐτοῖς πᾶν-
τες Δίκαιοι πιστῶς· καὶ εὐφημείσθωσαν
ὁσίως αἱ πολιτευσάμεναι, καὶ διὰ βασιάνων
λάμπασαι ἐν γῇ, θεῖαι Γυναῖκες, ὡς δοῦλαι
Χριστοῦ.

Νεκρώσιμον.

Οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, ἐν οὐρανίοις κατὰ-
ταξον σκηναῖς, πιστοὺς οἰκέτας σου, τού-
των παρορῶν τὰ πταίσματα, δι' ὑπερβολὴν
χρηστότητος τῆς σῆς, ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς τῆς
βροτοῦς.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε Παρθένε, δι' ἧς ἐφάνη ὁ Θεός
ἐπὶ γῆς, βροτὸς γενόμενος. Χαῖρε γῇ εὐ-
καρπε, ἡ καρποφορήσασα στάχυν μυστικὸν ἡ-
μῖν, τὸν διατρέφοντα πᾶσαν πνοήν.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Μαρτύρων προσδεξάμενος Κύριε, ταῖς αἰτή-
σεις, ψυχὰς ἅς μετέστησας, τοῖς ἐκλε-
κτοῖς σου συναριθμήσον.

Προέφησας, Οὐκ ὄψεται θάνατον, ὁ πιστεύ-
σας εἰς σέ· διὸ Δέσποτα, τοὺς μεταστάν-
τας ἀνάπαυσον.

Τερπνότητος τοῦ οἴκου σου Κύριε, τοὺς σοὺς
δούλους τυχεῖν καταξιώσον, καὶ τῆς γλυ-
κειάς μεθέξεως.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος ὁ Πατρὶ συναΐδιος, σαρκωθείς
ἐκ Παρθένου ἐνέκρωσε, διὰ θανάτου τὸν
θάνατον.

Ὤδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**ς τὸν Προφήτην τοῦ θηρός, ἐρρύσω Κύ-
» ριε, καὶ με τοῦ βυθοῦ, τῶν ἀκαθέκτων
» παθῶν ἀνάγαγε δέομαι, ἵνα προσθήσω τοῦ
» ἐπιβλέψαι με, πρὸς Ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Τροπάρια.

Σώματα προδόντες αἰκισμοῖς, οἱ Μάρτυρες,
τυράννων χερσὶν, ἠγάλλοντο τῇ ψυχῇ· τὴν
θεῖαν γὰρ ἔβλεπον, ὅντως αἰώνιον ἀπόλαυσιν,
καὶ τὰς θείας ἀντιδόσεις.

Δόξα σοφῶν Ἱεραρχῶν, καὶ τῶν Ὁσίων συ-
» ὑπάρχεις Χριστέ· ταῖς ἱκεσίαις αὐτῶν,
τὸν σὸν Λαὸν οἴκτειρον, ὃν περ ἰδίῳ σου αἵμα-
ματι, ὡς φιλόνηθρωπος ἐκτήσω.

Εκ σοῦ λαμπόμενοι τὸν νοῦν, Προφηταὶ Κύ-
» ριε δηλοῦσι μακράν, τὰ ἐσόμενα τρανῶς·
» Γυναῖκες δὲ σθένει σου, κράτος ἐχθροῦ κατα-
» λύουσιν, ἐν ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει.

Νεκρώσιμον.

Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, πιστοὺς οἰκέ-
» τας σου χοροῖς ἐκλεκτῶν, συναριθμῶν Ἀ-
» γαθῇ, ἀνάπαυσον Κύριε, πάντα τὰ τούτων ἐγ-
» κλήματα, παρορῶν δὲ εὐσπλαγχνίαν.

Θεοτοκίον.

Ο διαπλάσας κατ' ἀρχαῖς, τὴν Εὐάν Κύριε,
» Παρθένου νηδύν, καθυποδὺς τὴν ἐμήν, ἐρ-
» γάζῃ ἀνάπλασιν, δούλου σχῆμα ἐνδυσάμενος,
» ὁ Δεσπότης τῶν ἀπάντων.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Ἐκκύλωσέ με ἄδυσσος.

Στρατεύματα Μαρτύρων σου, τὰς ἄνω Δυ-
» ναμεις μιμούμενα, Χριστέ δυσωποῦσί σε·
» παράσχου Φιλάνθρωπε, τοῖς μεταστᾶσι τὴν
» παρὰ σοῦ ἀπόλαυσιν.

Εν τόποις ἀναψύξεως, ἐν τόποις Ἀγίων
» λαμπρότητας, ἐν τόποις ἀνέσεως, ὡς μά-
» νος φιλόνηθρωπος, οὗς προσελάβου ἐγκατατάξον
» οἰκέτας σου.

Γλίσθητι τοῖς δούλοις σου, καὶ τούτοις πται-
» σμάτων συγχώρησιν, παράσχου δεόμεθα,

ζωῆς καταξιώσον τῆς ἀνωλήθρη, καὶ μακαρίας
λήξεως.

Θεοτοκίον.

Συλλήψεως ἀσπόρου σου, τίς λόγος ὁ φρά-
»σαι δυνάμενος, τὸ θαῦμα Παναίμων; Θεὸν
» γὰρ ἐγέννησας, δι' εὐσπλαγχνίαν ἡμῖν ἐπιδη-
» μήσαντα.

Ὤδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**υρὸς σβεσθήριον, τῶν Παίδων ἡ προσευχή·
» δροσίζουσα κάμινον, κήρυξ τοῦ θαύμα-
» τος, μὴ φλογίζουσα, μηδὲ συγκαίουσα, τοὺς
» ὑμνολόγους Θεοῦ, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Υμεῖς πυρούμενοι, σφοδρῶν βασάνων φλογί,
» τὸ φίλτρον θερμότερον, Μάρτυρες ἐνδο-
» ξοι, ἐδείκνυτε τὸ πρὸς Κύριον, καταδροσίζον
» ὑμᾶς λογισμῷ εὐσεβεῖ.

Σοφία Πνεύματος, καλλωπισθέντες Σοφοί,
» λαοῦ προηγίσασθε, ἱεουργήσαντες, τῆς
» χάριτος τὸ Εὐαγγέλιον· καὶ ὡς Χριστοῦ λει-
» τουργοὺς εὐφημοῦμεν ὑμᾶς.

Υμεῖς νεκρώσαντες, τὴν σάρκα πόνοις πολ-
» λοῖς, ζωῆς ἠξιώθητε, μελλούσης Ὅσοι,
» πρεσβεύοντες αὐτῆς τυχεῖν ἡμᾶς, τοὺς νεκρου-
» μένους αἰεὶ ταῖς τῶν παθῶν προσβολαῖς.

Μακαριώτατος, χορὸς Θεοῦ Προφητῶν, Γυ-
» ναίων καταλόγος, ἀγωνισάμενος, δι' ἀσκή-
» σεώς τε καὶ ἀθλήσεως, καὶ καθελὼν τὸν ἐχθρόν,
» εὐφημοῦμεν ὑμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Νεκροῖς ὁμιλήσας, ἡ πάντων Λόγε ζωῆ, τῆς
» νῦν καταλείψαντας, βίου τὸν τάραχον,
» λιμένι σου θεῖῳ καθόρμισον, τὰς ἀμαρτίας αὐ-
» τῶν παρορῶν Ἀγαθῇ.

Θεοτοκίον.

Ο ἱ Θεοτόκον σε, φρονοῦντες γνώμῃ εὐθείᾳ,
» πυρὸς αἰωνίζοντος, καὶ σκότους Δέσποι-
» να, ῥυσθείημεν τῇ μεσιτείᾳ σου, καὶ ἀοράτων
» ἐχθρῶν πολεμούντων ἡμᾶς.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς.

Νῦν ἀπροσίτου φωτός, ἐμφορηθῆναι δίδου,
» Σῶτερ, τοῖς μεταστᾶσι, λιταῖς τῶν Ἀθλο-
» φόρων σου.

Εν Ἐκκλησίᾳ Χριστέ, τῶν Πρωτοτόκων
» τοὺς ἐν πίστει, τελειωθέντας, Οἰκτίρμον
» συναρίθμησον.

Κεκοσμημένους σολαῖς, τῆς ἀφθαρσίας τοὺς
» σοὺς δούλους, τοὺς μεταστάντας, πρὸς σέ
» ὥστε ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ρύμην θανάτῃ Ἀγνή, ζῶν ἄσπόρως συλλα-
βοῦσα, τὴν ἐσιώδη, Πανάμωμε διέκοψας.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**γγέλων σύστημα, ἀνθρώπων σύλλογος,
• τὸν Βασιλέα καὶ Κτίστην τοῦ παντός,
• Ἰσρεῖς ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε Λευῖται, λαὸς ὑπερ-
• υψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Υπερνηξάμενοι, βασιάνων πέλαγος, τῇ κυβερ-
νήσει τοῦ Λόγου Ἀθληταί, ρεῖθροις τῶν
αἱμάτων, ἐβυθίσατε πάσας, τὰς φάλαγγας τῆ
πλάνου, καὶ ζῆτε εἰς αἰῶνας.

Σοφοὶ γενόμενοι, Ἱεουργοὶ πιστῶς ὀρθο-
ξίας ἐφ' ὕδωρ τὴν ὑμῖν, πιστευθεῖσαν ποί-
μνην, ἐξεθρέψατε ὄντως, τρυφῆς τερπνὸν χει-
μάρρουν, τρυφάτε εἰς αἰῶνας.

Φωστῆρες Ὅσιοι, πιζῶν ἐδείχθητε, ὡς ἐκτε-
λέσαντες ἔργα τοῦ φωτός, καὶ πρὸς θείον
φέγγος μετετέθητε· σκότους ἡμᾶς ἐλευθερώσαί,
Χριστὸν ἐκδυσωπεῖτε.

Εὐφραίνε σύλλογος, Γυναικῶν εὐχάδιον, πλη-
ρες παντοίων ἀνύσας αἰκισμῶν· καὶ χο-
ρὸς ἀγάλλε, Προφητῶν καὶ Δικαίων, τῶν εὐα-
ρεστησάντων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεκρώσιμον.

Ρομφαίαν Δέσποτα, τὴν στρεφομένην, δίδου
τοῖς σοῖς δούλοις ἀκωλύτως διελθεῖν, με-
ταστάσι τοῦ βίου, ἔνδον τοῦ Παραδείσου, αὐ-
τοὺς κατασκηνώσας, ὡς μόνος ἐλεήμων.

Θεοτοκίον.

Ως πύλην φέρουσας, πρὸς θείαν εἴσοδον, ὡς
εὐδιάβατον κλίμακα Θεοῦ, τῶν σωζομέ-
νων ἀπλανῆ ὁδηγίαν, τὴν Κεχαριτωμένην ὑμνή-
σωμεν Παρθένον.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Ο τῶν ἁγίων Μαρτύρων, τῆς ἀγῶνας προ-
δεξάμενος, καὶ δι' αὐτῶν ἀναπαύων, τοὺς
ἐν πίστει κοιμηθέντας τῇ σῇ, σὲ Σωτὴρ ὑμνοῦ-
μεν, καὶ σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Υπερκοσμίου σου δόξης, λαμπηδόσι κατα-
στράπτεσθαι, τοὺς ἐξ ἡμῶν μεταστάν-
τας, καταξίωσον ὡς εὐσπλαγχνος, σὲ Σωτὴρ
ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τῆς
αἰῶνας.

Σὺν ταῖς Ἀγίων χορείαις, οὓς μετέστη-
σας κατὰ τάξιν, καὶ Ἀβραὰμ ἐν τοῖς κόλ-
ποις, τῷ Λαζάρῳ συναρίθμησον, σὲ Σωτὴρ ὑ-

μνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Κεκοσμημένη τῷ κάλλει, τῆς ἀγνείας Μη-
τροπάρθενε, καλλοποιὸν εὐπρεπείας, ἐν-
διαίτημα γεγένησαι· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, καὶ ὑ-
περυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**τι ἐποίησέ σοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός,
• Παρθένον ἀναδείξας σε ἀγνήν μετὰ τὴν
• κύησιν, ὡς τεκοῦσαν ἄσπόρως τὸν ἑαυτῆς
• Ποιητὴν· διό σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ιεουργοὶ Ποιμένες, Προφητῶν ἁγίων χορὸς,
Δικαίων ἀναρίθμητον πλῆθος, Μαρτύρων
σύλλογος, ἱεραῖς μελωδίαις μακαριζέσθωσαν,
πρεσβεύοντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ως θαυμαστῶς ἀσκήσας, τῶν Ἀγίων δῆμος
ὁ σοφός, θαυμάτων ἐπιδειξέσι πολλῶν,
νῦν θαυμάστωται· ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, θαυ-
μαστὲ Κύριε, θαυμάστωσον εἰς πάντας τὰ ἐ-
λέη σου.

Σὺν Ἱερομάρτυσι, τελεσάντων δρόμον κα-
λῶς, Γυναικῶν ἀναρίθμητος πληθὺς, ἥτε
ἄθλησασα καὶ ἀσκήσασα πόθῳ, μακαριζέ-
σθω πιστῶς, Ἀγγέλων ταῖς χορείαις συνυ-
πάρχουσα.

Νεκρώσιμον.

Η τῶν Ἀγίων πάντων δυσωπεῖ σε Λόγε
πληθὺς· Ἀνάπαυσον τὰ πλήθη τῶν πι-
στῶς μετατεθέντων ἐκ γῆς, διὰ πλῆθος ἐλέους,
τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς ἅπαντα, ἐν βίῳ παρα-
βλέπων πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Φρενοβλαβῶς Παρθένε, ἁμαρτίας πράξεις
πολλὰς, τὴν κόλασιν ἐκδέχομαι λοιπόν·
ἀφ' ἧς με λύτρωσαι, ἀδιζάκτῳ καρδίᾳ τῇ θείᾳ
σκέπῃ σου, προστρέχοντα, τῆς μόνης προστα-
σίας τῶν πιστῶν.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Αθλῶν ἱερῶν οἱ Μάρτυρες ἔπαθλα, εἰληρό-
τες δωρήσασθαι, σὲ νῦν ἰκετεύουσι, τοῖς
πιστῶς μεταστάσι Σῶτερ ἄνεσιν.

Νέκρωσιν ὑπέστης μόνη Ἀθίνατε, ὁ νεκροῖς
τὴν ἀνάστασιν, παρέχων ὡς εὐσπλαγχνος,
καὶ τῆς ἀθανασίας τὴν λαμπρότητα.

Ωρθώσας ἡμᾶς, πεσόντας εἰς θάνατον, καὶ
ζῶν τὴν αἰώνιον, ἐλπίζειν ἐδίδαξας· ἥς
τυχεῖν τοὺς σου δούλους Σῶτερ δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Νόμου αἱ σκιαί, παρήλθον τῷ τόκῳ σου· ἡ ἀλήθεια ἔλαμψεν· ἡ χάρις δεδωρήται, Θεοτόκε· διό σε μεγαλύνομεν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Μαρτυρικά.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, ἐπὶ τῆς γῆς ἠγωνίσαντο, τῷ αἵρι ἐνεκαρτέρησαν, τῷ πυρὶ παρεδόθησαν, τὸ ὕδωρ αὐτοὺς ὑπεδέξατο· ἐκείνων ἐστὶν ἡ φωνή· Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ Ἀθλοφόροι σου Κύριε, ταῖς τάξεις τῶν Ἀγγέλων μιμησάμενοι, ὡς ἀσώματοι ταῖς βασάνοις ἐνεκαρτέρησαν, μονολόγιστον ἐλπίδα ἔχοντες, τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Εν ταῖς βασάνοις ὄντες οἱ ἅγιοι, ἀγαλλόμενοι ἀνεθόων· Συναλλάγματα ἡμῖν ἐστί ταῦτα πρὸς τὸν Δεσπότην· ἀντὶ τῶν ἐπανισταμένων μωλώπων τῷ σώματι, φωτεινὸν ἔνδυμα ἐν τῇ ἀναστάσει ἐπανθήσει ἡμῖν· ἀντὶ δεσμωτηρίων, ὁ Παράδεισος, καὶ ἀντὶ τῆς μετὰ τῶν κακούργων καταδίκης, ἡ μετὰ Ἀγγέλων διαγωγή. Εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Οὐκ ἔστι τῶν ἐν βίῳ τερπνῶν οὐδὲν, ὃ οὐ παρελεύσεται· οὐ πλοῦτος, οὐ τυραννὶς, οὐ νεότητος ἄνθος· ὁ γὰρ θάνατος πάντα ἐπίσης λυμαίνεται· διαδέχεται δὲ τὰ μὴ σαλευόμενα· σπείρεται γὰρ ἐν φθορᾷ, ἐν ἀφθαρσίᾳ ἐγείρεται· σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐν δόξῃ ἀνίσταται. Διὸ Χριστέ οὓς προσελάβου δούλους σου, μετὰ Δικαίων ἀνάπαυσον ὡς φιλόνητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, καταφεύγομεν Θεοτόκε· ταῖς ἡμῶν ἱκεσίαις μὴ παρίδης ἐν περιστάσει· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη ἀγνή μόνη Εὐλογημένη.

Ὅταν δέ ἐστιν Ἀλληλουῖα, ψάλλομεν τὰ ἀνωτέρω Μαρτυρικά εἰς τοὺς Αἰνούς μετὰ τὸ, Πᾶσα πνοή· Ἀπόστιχα δὲ τὰ παρόντα προσόμοια.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Αἵ γλῆ τοῦ σοῦ προσώπου Χριστέ, τοὺς μετασάντας, ὡς οἰκτίρμων κατὰταξον, σκηνώσας εἰς τόπον χλόης, ἐπὶ ὑδάτων τῆς σῆς, ἀκραιφνοὺς καὶ θείας ἀπολαύσεως· ἐν κόλποις

ἀνέσεως, Ἀβραάμ τοῦ προπατόρος, ἔνθα τὸ φῶς σὴ, καθαρῶς ἀναφαίνεται, καὶ προχέονται αἱ πηγαὶ τῆς χρηστότητος· ἔνθα περιχορεύουσι, τρανῶς ἀγαλλόμενοι, πάντων Δικαίων οἱ δῆμοι, περὶ τὴν σὴν ἀγαθότητα· μεθ' ὧν ἀριθμήσας, τοὺς οἰκέτας σου παράσχου, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Ψάλλειν παναρμονίῳ φωνῇ, δοξολογεῖν τε τὸ σὸν κράτος εὐδόκησον, Οἰκτίρμον τοὺς μεταστάντας, ἐκ τῶν προσκαιρῶν πρὸς σέ, τὸν Δεσπότην πάντων καὶ Φιλάνθρωπον, διδούς ὥραιότητι, τοῦ σοῦ καλλοῦς ἐλλάμπεσθαι, καὶ τῆς γλυκείας, καὶ τερπνῆς μετουσίας σου, ἀπολαύειν τε, καὶ τρυφᾶν καθαρώτερον· ἔνθα περὶ τὸν θρόνον σου, χορεύουσιν Ἀγγελοι, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ δῆμοι, χαρμονικῶς περιέπυσιν· μεθ' ὧν τοῖς σοῖς δούλοις, τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Οἶπον τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς, τῶν Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων τὰ τάγματα, καὶ πάντες οἱ ἀπ' αἰῶνος, δικαιοθέντες τῷ σῷ, σωτηρίῳ πάθει καὶ τῷ αἵματι, δι' οὗ ἐξηγόρασας τὸν αἰχμάλωτον ἄνθρωπον· ἐκεῖ τοὺς πίστει, κοιμηθέντας ἀνάπαυσον, ὡς φιλόνητος, συγχωρῶν ὅσα ἡμάρτον· μόνος γὰρ ἀναμάρτητος, ἐν γῇ πεπολίτευσαι, ἅγιος μόνος καὶ μόνος, ἐν τεθνεῶσιν ἐλεύθερος· διὰ τοῖς σοῖς δούλοις, τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Νόμῳ τῆς αἱμαρτίας ἡμᾶς, δεδουλωμένους· ἠλευθέρωσας Δέσποινα, ἐν μήτρᾳ τὸν νομοδότην, καὶ Βασιλέα Χριστὸν, συλλαβοῦσα μόνη Μητροπάρθενε· δι' οὗ δικαιοῦμεθα, δωρεᾶ τε καὶ χάριτι· ὃν νῦν δυσώπει, ταῖς ψυχὰς τῶν εἰδότην σε, Θεομήτορα, βίβλῳ ζώντων ἐγγράψασθαι· ὅπως τῇ μεσιτείᾳ σὴ, σωθέντες Πανάμωμε, τῆς τοῦ Υἱοῦ σου εὐκταίας, ἀπολυτρώσεως τύχωμεν, αὐτὸν ἀνυμνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Ο Ληστῆς ἐν τῷ σταυρῷ, Θεὸν εἶναι σε πιστεύσας Χριστέ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας· Μνήσθητί μου Κύριε βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, θανέντες Μάρτυρες· ὠλέσατε, καὶ διήλθετε πρὸς τὰ ἄνω στε-

φθέντες, θείαις νίκαις τῷ παμβασιλεῖ, Θεῷ
παριστάμενοι.

Γερωσύνης τῷ φωτί, οἱ Ἱεράρχαι λαμπρυνό-
μενοι, ἐδοξάσθησαν, καὶ Ὁσίων τὰ πλήθη,
αἰδίου ἔτυχον ζωῆς· ὅθεν μακαρίζονται.

Νεκρώσιμον.

Σὺν τοῖς χοροῖς τῶν ἐκλεκτῶν, ἐν τόπῳ Δέσ-
ποτα ἀνέσεως, οὓς μετέστησας, κατασκή-
νωσον Δάγε, παραβλέψας τούτων τὰ ἐν γῇ,
Σῶτερ πλημμελήματα.

Δόξα.

Ω Τριάς, Ἱεραρχῶν, καὶ τῶν Μαρτύρων τοῖς
ἀγῶσι σεπτῶν, δυσωπήθητι, καὶ τοῖς πίσει
θανοῦσι, σωτηρίαν δώρησαι ψυχῆς, καὶ τὸ μέ-
γα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η τὸν Ἀχώρητον παντὶ, Θεοχαρίτωτε, χω-
ρήσασα, καὶ κυήσασα ὑπὲρ φύσιν καὶ
λόγον, τοῦτον πᾶσιν ἱλεων ἡμῖν, γενέσθαι
ἐκέλευς.

Τέλος τοῦ Πλαγίου Πρώτου Ἦχου.

Θρηνηδὸς εἰ σὺ, καὶ φιλοκτίρμων ἄγαν·

Ἄλλ' εἰς τὰ πολλὰ καὶ χορεύεις εὐρύθμως.

Ὁ μουσικὸς ναῦς, ὃν ἐγνώρισε τέχνη,

Τίς ἢ παρεκκλίνουσα κλησὶς πλαγίων;

Πέμπτον σε τάξις, ἀλλὰ πρῶτον τοῦ μόνου,

Ἔχει σε, καὶ λέγει σε, Πρῶτε πλαγίων.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΛ. Β'. ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τὰ γ'. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, δευτεροῦντες τὸ α'.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ Δογματικόν.

Ἦχος πλ. β'.

Αῖον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον· τὴν σὴν γὰρ ἄχραντον ὑποδὺς γαστέρα, ὁ πάντων Δημιουργός, ἐγένετο σὰρξ, οὐ τραπείς τὴν φύσιν, σὺ δὲ φαντάσας τὴν οἰκονομίαν, ἀλλὰ τῇ ἐκ σοῦ ληφθείσῃ λογικῶς ἐμψυχωμένη σαρκί, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ εἶναι λαβούσῃ, ἐνώθεις κατ' ὑπόστασιν· ὅθεν εὐσεβῶς ἐν δύο φύσεσιν ἐπιδηλοιμέναις, τὴν διαφορὰν ποιούμεθα. Αὐτὸν ἱκέτεε, σεμνὴ Παναγία, καταπέμψαι ἡμῖν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα Προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Οῦρκῳ ὡς ὑπέσχετο, τῷ σὺ Προπάτορι πάντων, Θεὸς ὑπερχρόνιος, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων τετελείωκε, προσελθὼν Ἀχραντε ἐκ γαστροῦ σε θείας· καὶ γὰρ ὄντως ἐξανέτειλεν, ἐκ σῆς ὁ Κύριος, ὁ δρακί συνεχὼν τὰ πέρατα· ὃν περ καί μοι εὐΐλατον, ποιήσον ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, Παρθένε Μαρία, αὐτῇ τῆς Βασιλείας με τυχεῖν, δι' ἀρετῶν ἀνυψώσεως, καὶ παθῶν νεκρώσεως.

Στίχ. Ἀκουσον θυγατερ.

Νοὸς καθαρότητι, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε, πόρρωθεν προέφησε, Ποιητὴν τῆς Κτίσεως τεξομένην σε, ὡς σεμνὴ Πάναγνε· σὺ γὰρ ὥφθης μόνη, ἐξ αἰῶνος παναμώμητος· διό σου δέομαι, τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου, καθάρισον καὶ λάμπεως, θείας κοινωνόν με ἀναδείξον, Κόρη τῇ Υἱοῦ σου, καὶ στάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, ὅταν καθίσῃ ὡς γέγραπται, κρῖναι Κόσμον ἅπαντα.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Θανάτῃ καταλύσις, διὰ τοῦ τόκου σε ὥφθη· σὺ γὰρ Κόρη πέφυκας, τῆς ζωῆς ἀφθάρτου ἐνδiciaίτημα· διό σου δέομαι, ἐν σωροῖς τῆς Ἀδῆς, τῶν παθῶν μου κατακείμενον, σὺ ἐξανάστησον, καὶ πρὸς εὐφροσύνην καὶ ζώωσιν, Παρθένε χειραγώγησον, πρὸς τὴν μακαρίαν ἀντίδοσιν, καὶ τῆς ἀνολέθρου, καὶ θείας καταξίωσον χαρᾶς, ἐνθα τρυφὴ ἡ αἰδίας, ἐνθα φῶς ἀνέσπερον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον Δογματικόν.

Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, τὴν Παναγίαν Παρθένον, καὶ Θεοτόκον ἀνευφημήσωμεν, τῆς ἀνθρωπίνης οὐσίας τὸ χωνευτήριον, τῶν ἀπορρήτων θαυμάτων τὸ ἐργαστήριον· ἐν αὐτῇ γὰρ γέγονε καινὰ· ὁ Ἀναρχος ἄρχεται, ὁ Λόγος παχύνεται, ὁ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται, ἵνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον ἀπεργασθῇ, οὐ τροπῇ τῶν φύσεων, ἀλλ' ἐνώσει τῇ κατ' ὑπόστασιν· προέρχεται γὰρ εἰς ἐκ δύο τῶν ἐναντίων, ἐν δυσὶ τελείαις ταῖς φύσεσιν, ἀδιαίρετως γνωριζόμενος, διελκματικῶς τε καὶ ἐνεργητικῶς, κατ' ἐκατέραν οὐσίαν, ὁ αὐτὸς τὸ ἀληθὲς πιστοίμενος, τῆς σωτηρίου οἰκονομίας, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ ἱλασμόν, εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν κτλ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τὰ παρόντα.

Ἦχος πλ. β'.

Νίκην ἔχων Χριστέ, τὴν κατὰ τοῦ Ἀδου, ἐν τῷ σταιρῷ ἀνῆλθες, ἵνα τοὺς ἐν σκότει θανάτου καθημένους, συναναστήσῃς σεαυτῷ,

ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ὁ πηγάζων ζωὴν ἐξ οἰ-
κειῆς φωτός· Παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, θάνατον πατήσας, κα-
θὼς εἶπεν ἀνέστη, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν
τῷ Κόσμῳ ἐδωρήσατο, ἵνα πάντες κραυγάζον-
τες, τὸν ὕμνον οὕτως εἴπωμεν· Ἡ πηγὴ τῆς
ζωῆς, τὸ ἀπρόσιτον φῶς, παντοδύναμε Σωτὴρ,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὲ Κύριε τὸν ὄντα ἐν πάσῃ τῇ Κτίσει, ἀ-
μαρτωλοὶ ποῦ φύγωμεν; ἐν τῷ οὐρανῷ;
αὐτὸς κατοικεῖς· ἐν τῷ Ἄδῃ; ἐπάτησας θά-
νατον· εἰς τὰ βάθη τὰ τῆς θαλάσσης; ἐκεῖ ἡ
χείρ σου Δέσποτα. Πρὸς σέ καταφεύγομεν, σοὶ
προσπίπτοντες ἱκετεύομεν· Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν
νεκρῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἔτερα Ἀναστάσιμα Ἀνατολικά.

Εν τῷ σταυρῷ σου Χριστέ καυχώμεθα, καὶ
τὴν Ἀνάστασιν σου, ὑμνοῦμεν καὶ δοξά-
ζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον
οὐκ οἶδαμεν.

Διαπαντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦ-
μεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρὸν γὰρ
ὑπομείνας, θανάτῳ θάνατον ὤλεσε.

Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε· ὅτι κατήργησας
τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, ἀνε-
καίνισας ἡμᾶς διὰ τοῦ Σταυροῦ σου, δωρούμε-
νος ἡμῖν ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν.

Η ταφή σου Κύριε, τὰ δεσμά τοῦ Ἄδου συν-
τρίψασα διέρρηξεν· ἡ ἐκ νεκρῶν Ἀνάστα-
σις τὸν Κόσμον ἐφώτισε. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε;
τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τό-
κον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πιτρὸς ἐκλάμψας
Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς
προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς
ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι'
ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος,
ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμε-
νος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐ-
λεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν Ἀνάστασιν σου Χριστέ Σωτὴρ, Ἀγγε-
λοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς· καὶ ἡμᾶς τοὺς
ἐπὶ γῆς καταξιώσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σέ
δοξάζειν.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Πύλας συντρίψας χαλκᾶς, καὶ μοχλοῦς τοῦ
Ἄδου συνθλάσας, ὡς Θεὸς παντοδύναμος,
γένος ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας· διὰ

τῆτο καὶ ἡμεῖς συμφώνως βοῶμεν· Ὁ ἀναστὰς
ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Ρεύσεως ἡμᾶς τῆς πόλαι Χριστὸς ἐπανορθώ-
σαι θέλων, σταυρῷ προσπήγνυται, καὶ
τάφῳ τέθιται· ὃν Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ
δακρύων ζητοῦσαι, θρηνοῦσαι ἔλεγον· Οἴμοι
Σωτὴρ τῶν ἀπόντων! πῶς κατεδέξω τάφῳ οἰ-
κῆσαι; οἰκήσας δὲ θέλων, πῶς ἐκλάπης; πῶς
μετετέθης; ποῖος δὲ τόπος τὸ σὸν ζωηφόρον
κατέκρυψε σῶμα; Ἀλλὰ Δέσποτα, ὡς ὑπέσχε-
σθαι, ἡμῖν ἐμφάνηθι, καὶ παῦσον ἀφ' ἡμῶν, τὸν ὀ-
δυρμὸν τῶν δακρύων. Θρηνοῦσαις δὲ αὐταῖς,
Ἀγγελος πρὸς αὐτάς ἀπεβόησε· Τὸν θρῆνον
παυσάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις εἶπατε, ὅτι ἀνέ-
στη ὁ Κύριος, τῷ Κόσμῳ δωρούμενος ἰλασμόν,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυρωθεὶς ὡς ἡβουλήθη Χριστέ καὶ τὸν θά-
νατον τῇ ταφῇ σου σκυλεύσας, τριήμερος
ἀνέστης ὡς Θεὸς μετὰ δόξης· τῷ Κόσμῳ δωρή-
μενος ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου Πάναγνε, Χρι-
στὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς μηδύος προελ-
θὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας τὸν
Ἄδᾱμ ἠλευθέρωσε· διό σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ
Θεοῦ Μητρί τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν
ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου· Χαῖρε Δέ-
σποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Αγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σου, καὶ
οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἔξα-
το Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν
σε σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, μὴ πειρασθεὶς
ὑπ' αὐτῆ· ὑπὴντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος
τὴν ζωὴν· Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε
δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ο τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα,
ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσία βουλῇ, λάμ-
ψας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀ-
δᾱμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· Συγχάρητέ μοι, ὅτι
εὐρέθη ἡ ἀπολωμένη δραχμή· Ὁ πάντα σοφῶς
οἰκονομήσας, δόξα σοι.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Κανὼν Τριαδικός, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
Τὸν ἔκτον ὕμνον προσφέρω σοι, Θεότης.
Ἦχος πλ. β'. Ὡδὴ α'.

Ο' Εἰρμός. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεξεύσας ὁ Ἰσραὴλ.
Τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνοῦμεν Θεαρχικάς, ἐνιαίας
φύσεως, ἀπαράλλακτον μορφήν, ἀγαθὸν
φιλόανθρωπον Θεόν, τῶν πταισμάτων ἰλασμέν
ἡμῖν δωρούμενον.

Ο ὑπερούσιος μόνος καὶ τριλαμπής, χαρά-
κτῆρσι Κύριος, ἐν Θεότητι μιᾷ, πεφυκώς,
συνέτισον ἡμᾶς, καὶ ἀξιώσον τῆς σῆς Δείας
ἐλλάμψεως.

Νυμφοστολήσας ὁ Παῦλος τὴν ἐξ ἐθνῶν,
Ἐκκλησίαν, ἔνα σε, τρισυπόστατον Θεόν,
προσκυνεῖν ἐδίδαξεν, ἐξ οὗ, καὶ δι' οὗ περ, καὶ
ἐν ᾧ τὰ πάντα γέγονε.

Θεοτοκίον.

Εκ τῆς γαστρὸς σου προῆλθεν ὁ νοητὸς, Θεο-
τόκος Ἥλιος, καὶ κατηύγασεν ἡμᾶς, τρι-
φauς Θεότητος ἀΐγαῖς· ὃν ὑμνοῦντες εὐσεβῶς
σε μακαρίζομεν.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Κοσμήσας τρίφωτε Θεέ, Τάξεις τὰς οὐρα-
νίους, κατεσκεύασας μέλπειν, τρισαγαίαις
σε φωναῖς· δέξαι μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, ἀνυμνοῦν-
τας σοῦ τὴν ἀγαθότητα.

Τὴν μόνην ἄτρεπτον τριττὴν, σύμμορφον ἐ-
νιαίαν, Θεαρχίαν ὑμνοῦντες, λιτάζομέν σε
θερμῶς, ἀμαρτημάτων πολλῶν, καταπέμψαι
νῦν ἡμῖν συγχώρησιν.

Ο Νοῦς ὁ ἀναρχος Πατὴρ, σύμμορφε Θεοῦ
Λόγε, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Δεῖον, τὸ ἀγα-
θὸν καὶ εὐθές, τοὺς ἀνυμνοῦντας πιστῶς, τὸ
σὸν κράτος φρούρησον ὡς εὖσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Νομὴν ἀνέστειλε φθορᾶς, ἄνθρωπος κατ' οὐ-
σίαν, γεγονώς ὁ Θεός μου, ἐν τῇ μήτρᾳ
σου Ἀγνή, καὶ τοὺς Γενάρχας τῆς πρίν, κα-
ταδίκης μόνος ἡλευθέρωσε.

Κάθισμα. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δέσποτα Θεέ, ἐπίβλεψον ἑρπαιόθεν· ἴδε τὴν
ἡμῶν ταπείνωσιν ὡς οἰκτίρμων, καὶ σπλαγ-
χνίσθητι Φιλόανθρωπε πανάγαθε· ἔδαμόθεν γὰρ
ἐλπίζομεν συγχωρήσεως τευξασθαι, τῶν κακῶν
ὧν ἡμάρτομεν· διὸ γενοῦ μεθ' ἡμῶν, καὶ οὐδεὶς
καθ' ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Δέσποινα ἁγνή, ἐπίβλεψον οὐρανόθεν· ἴδε
τῶν ἡμῶν τραυμάτων τὰς ἀλγηδόνας, καὶ
σπλαγγνίσθητι Πανάχραντε, καὶ ἴασαι τοῦ συ-
νειδότος τὸν καύσωνα, τῷ σῷ ἔλεει δροσίχυσσα,
καὶ βοῶσα τοῖς δούλοις σου· Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑ-
μῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὡδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Υψοῦ διάνοιαν, Μονὰς ἢ τρίφωτος, καὶ ψυ-
χὴν καὶ καρδίαν σῶν ὑμνητῶν, Δάττον
ἀναβίβασον, καὶ τῆς ἐλλάμψεως τῆς σῆς, καὶ
λαμπρότητος ἀξιώσον.

Μετασχημάτισον, καὶ μεταμόρφωσον, ἐκ
κακίας με πάσης πρὸς ἀρετὴν, μόνῃ ἀ-
σχημάτιστε, καὶ ἀναλλοιώτε Τριάς, ταῖς σαῖς
αἰγλαῖς καταλάμπρυνον.

Νοήσας πρότερον σοφῶς ὑπέψησας, τῶν Ἀγ-
γέλων τὰς τάξεις λειτουργικάς, σοῦ τῆς ἀ-
γαθότητος, ἡ τρισυπόστατος Μονὰς· μεθ' ὧν
δέξαι μου τὴν αἴνεσιν.

Θεοτοκίον.

Ο φύσει ἄκτιστος, Θεὸς αἰδῖος, τὴν κτι-
στὴν τῶν ἀνθρώπων προσειληφώς, φύσιν
ἀνεμόρφωσεν, ἐν τῇ ἀγίᾳ σου γαστρὶ, Θεοτόκε
ἀειπάρθενε.

Ὡδὴ ε'. Τῷ Δεῖῳ φέγγει σου.

Νοῦντες φύσιν Θεαρχικὴν, προνοητικὴν καὶ
σωστικὴν, πάντων ὑπάρχουσαν Δέσποτα,
τρίφωτόν τε μίαν πρὸς σέ ὀρθρίζομεν, συγχώ-
ρησιν αἰτοῦντες τῶν παραπτώσεων.

Πατὴρ ὁ ἀναρχος καὶ Θεός, καὶ ὁ συναἰδῖος
Υἱός, Πνεῦμα τὸ ἅγιον στήριξον, μοναρχι-
κωτάτῃ Τριάς τοὺς σοὺς ὑμνητὰς, καὶ πάσης
ἐπηρείας ῥῦσαι καὶ ἐλπίφεις.

Ρυθμίζων λάμψεσι Θεουργοῖς, καὶ πρὸς εὐα-
ρέσησιν τῆς σῆς, τρισυποστάτου Θεότητος,
Ἥλιε τῆς δόξης καθοδηγῶν με αἰεὶ, τῆς Δείας
Βασιλείας μέτοχον ποίησον.

Θεοτοκίον.

Ο πάντα φέρων καὶ συντηρῶν, τῇ παντο-
δυνάμῳ σου χειρὶ, Λόγε Θεῷ ἀναλλοιώτε,
φρούρει καὶ συντήρει τὴν σέ δοξαζόντας, πρεσ-
βείαις τῆς τεκούσης σε Θεομήτορος.

Ὡδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν Δάλασσαν.

Σοφίαν καὶ σύνεσιν, Θεαρχία τριφauς, τοῖς
ὑμνηταῖς σε δώρησαι, καὶ τῷ κάλλει ἀκτι-
σι τοῦ φωτουργοῦ, τῆς σῆς ἀγαθότητος, κατα-
λάμπεσθαι πάντας καταξιώσον. Δίς.

Φως τὸ ἀδιαίρετον, κατ' οὐσίαν τριλαμπές,
παντοκράτὴς ἀπρόσιτον, τὰς καρδίας

καταύγασον τῶν πιζῶς, αἰνούντων τὸ κράτος σου, καὶ πρὸς θεῖαν ἀγάπην ἀναπτέρωσον.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ κατεσκήνωσεν, Ἀειπάρθενε σαφῶς, ὁ συνοχεὺς καὶ Κύριος, τῶν ἀπάντων, καὶ μίαν τρισσολαμπῇ, μορφὴν τῆς Θεότητος, προσκυνεῖν τοὺς ἀνθρώπους εἰσηγήσατο.

Καθίσμα. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάτερ καὶ Υἱὲ σὺν Πνεύματι τῷ ἁγίῳ, βλέψον εἰς ἡμᾶς τοὺς πίστευσε προσκυνούντας, καὶ δοξάζοντας τὸ κράτος σου Εὐσπλαγχνε, σὺν τοῖς πυρίνοις οἱ πῆλινοι· ἄλλον γὰρ πλήν σου οὐκ οἶδαμεν· καὶ βόησον τοῖς ὑμῶσίν σε: Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Βλέψον εἰς ἡμᾶς πανύμνητε Θεοτόκε, λάμψον φωτισμὸν καρδίαις ἐσκοτισμέναις, καὶ καταύγασον τὴν ποιήμην σου Πανάχραντε· ὅσα γὰρ θέλεις καὶ δύνασαι, ὡς Μήτηρ οὕσα τοῦ Κτίστου σου· καὶ βόησον τοῖς αἰτοῦσί σε: Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ρώμαλαίαν μοι διάνοιαν πρυτάνευσον, τρίφωτε χαρακτῆρσι Μοναῖς, τοῦ φυλάττειν σου, καὶ τηρεῖν τὰς θείας ἐντολαῖς, καὶ πάντοτε ψάλλειν σοι πιστῶς: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως ταυτότητι τῆς φύσεως ὑμνούμενος, ἀφράγως ἐνιαῖος Θεός, τοῖς προσώποις δέ, τῆς Τριάδος φέρων ἀριθμὸν, συντήρησον ἅπαντας ἡμᾶς, ἀπὸ ποικίλων πειρασμῶν, καὶ περιστάσεων.

Συμφυῇ καὶ συναΐδιον δοξάζομεν, ἓνα σε κατ' οὐσίαν Θεόν, ιδιότησιν, ἀσυγχύτως ὑποστατικαῖς, Τριάς τὸ διάφορον ἀπλῶς προβαλλομένη ἐν μορφῇ, ἀπαράλλάκτῳ σαφῶς.

Θεοτοκίον.

Ο Θεός ὁ ὑπερήσιος προσεΐληφεν, Ἀχραντε ἐκ γαστροῦ σου ἀγνῆς, τὸ ἡμέτερον, φιλανθρωπῶς φύραμα σαφῶς, καὶ πάντας ἐδίδαξε βοᾶν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ιλασμόν τῶν πταισμάτων θᾶττον παράσχῃ μοι, καὶ παθῶν πολυτρόπων τὴν ἀπολύτρωσιν, σύμμορφε Τριάς, καὶ Μοναῖς τρισυπόστατε, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θελητῆς τοῦ ἐλέους καταγγελλόμενος, ὡς Θεός ἐλεήμων πάντας ἐλέησον, τρίφωτε Μοναῖς, καὶ Τριάς ὁμοούσιε, τῆς δοξολογῆντας, τὴν σὴν μεγαλωσύνην.

Εκ φωτὸς αἰδίδι φῶς συναΐδιον, τῷ Πατρὶ γεννηθέντα Λόγον σὺν Πνεύματι, τῷ ἐκπορευτῷ φωτὶ πίσει δοξάζομεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ιατρὸν τοῖς ἀνθρώποις Ἀχραντε τέτοκας, παντοδύναμον Λόγον Χριστὸν τὸν Κύριον, τῆς προγονικῆς πληγῆς πάντας ἰώμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ο ῥᾶν αἱ τάξεις Χερυθίμ Δέσποτα, κάλλης τοῦ σοῦ τὴν δόξαν οὐ δυνάμεναι πτέρυξι, κατακαλυπτόμεναι ἀπαύστως τριττόν, ὕμνον ἀναβοῶσι, τὸ τρισυπόστατον, τῆς σῆς θεαρχίας ἐνικῆς κράτος δοξάζουσιν.

Τὰς σὰς ἐλλάμψεις ἄδυτε Ἥλιε, σὼν οἰκετῶν παράσχῃ ταῖς καρδίαις, καὶ φωτίσον τὰς ψυχὰς, καὶ λύτρωσαι πταισμάτων πολλῶν, μόνε Παντελεῆμον καὶ Τρισυπόστατε, καὶ τῆς ἀκηράτου σου ζωῆς ἡμᾶς ἀξιώσον.

Η γὼν Θεότης πεφυκυῖα καταύγασον, τοὺς πιστῶς σε μέλποντας, καὶ τῆς ζοφεράς, ῥῦσαι κακοπραγίας, καὶ καταξιώσον, τῶν φωτεινοτάτων σου σκηνῶν, ὡς ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Σοφῶς τὸν ἄνθρωπον πρὶν διέπλασεν, ὁ σὸς Υἱὸς Παρθέने, καὶ φθαρέντα ἀνέπλασε, διὰ σοῦ Πανύμνητε, καὶ θείου φωτὸς, αἴγλης τῆς ἀνεσπέρου, πάντας ἐπλήρωσε, τῆς σέ Θεοτόκον ἀληθῆ αἰεὶ δοξάζοντας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ., Καθίσμ. Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. β'.

Τοῦ τάφου ἀνεωγμένη, τοῦ Ἄδου ὀδυρομένη, ἡ Μαρία ἐβόα πρὸς τῆς κεκρυμμένου Ἀποστόλους: Ἐξέλθετε οἱ τῷ ἀμπελῶνος ἐργάται, κηρύξατε τὸν τῆς Ἀναστάσεως λόγον· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ σου Μαρία ἡ Μαγδαληνῇ, καὶ ἐκλαίε βοῶσα, καὶ κηπουρόν σε νομίζουσα ἔλεγε: Ποῦ ἔκρυψας τὴν αἰώνιον ζωὴν; ποῦ ἔθηκας τὸν ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ; οἱ γὰρ τοῦτον φυλάσσοντες, ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπενεκρώθησαν· ἢ τὸν Κύριόν μου δότε μοι, ἢ σὺν ἐμοὶ κραυγάσατε: Ὁ ἐν νεκροῖς καὶ τοὺς νεκροὺς ἀναστήσας δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προϊστορεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν σύλληψιν, καὶ ἐρμηνεύει ὁ Δαυὶδ τὸν τόκον σου Θεοτόκε· κατέβη γὰρ ὡς ὑετός ἐπὶ πόκον, ὁ Λόγος ἐν τῇ γαστρὶ σου· καὶ ἐβλάστησας ἄνευ σποράς Γῆ ἁγία, τοῦ Κόσμου τὴν σωτηρίαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Η Ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγὶς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς Βασιλέα ὑπνῶντα, σφατιῶται ἐφύλαττον Χριστὸν· καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἀορασίᾳ πατάξας, ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα.

Προϊστορεῖ ὁ Ἰωάννης τὸν τάφον σε, καὶ ἐρμηνεύει Συμεὼν τὴν ἔγερσιν τὴν ἐνθεον, ἀθάνατε Κύριε· κατέβης γὰρ ὡσεὶ νεκρὸς ἐν τῷ τάφῳ, ὁ λύσας Ἄδου τὰς πύλας· ἀνέστης δὲ ἄνευ φθοράς ὡς Δεσπότης, τοῦ Κόσμου εἰς σωτηρίαν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίσας τοὺς ἐν σκότει.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε, ἐκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή.

Τῷ ἐκυσίῳ καὶ ζωοποιῷ σε θανάτῳ Χριστέ, πύλας τῆς Ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἠνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθοράς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Εν τῷ οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμούς μου αἶρω, πρὸς σέ Λόγε· οἶκτειρόν με, ἵνα ζῶ σοι.
Ελέησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενημένους, καταρτίζων εὐχρηστα, σκεύη σου Λόγε.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, πανσωστικῇ αἰτίᾳ· εἴτινι τούτων κατ' ἁλίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ, αὖξει, τάττει ἄνω.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν ἀντισχεῖν ἠδύνατο, ἐχθροῦ πάλαισμα· οἱ νικῶντες γὰρ ἐνθεν ὑψοῦνται.

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μὴ με ληφθῆτω ἡ ψυχὴ, ὡς σρουθίου Λόγε· οἱ μοι! πῶς μέλλω τῶν ἐχθρῶν ῥυσθῆναι, φιλαμαρτήμων ὑπάρχων;

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν, εὐδοκία, σύμεις, εἰρήνη καὶ ἡ εὐλογία· ἰσχυρόν γὰρ τῷ Πατρὶ ἐστὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιοῦτες ἐπὶ Κύριον, ἐχθροὶς φοβεροί, καὶ πᾶσι θαυμαστικοί· ἄνω γὰρ ὁρῶσιν.
Εν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, ὁ τῶν δικαίων κληροσ, ἐπὶ κερὸν σε ἔχων, Σῶτερ ἐκ ἐκτείνει.
Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων· ὁ περ αἱ ἄνω Στρατηγαὶ προσκυνοῦσι, σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν καίτω.

Προκείμενον.

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἐλθέ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ, κτλ. ὅρα σελ. 6.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. β'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**ς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἁβύσσῳ ἔχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ κα-
» θορῶν ποντῆμενον Θεῷ, ἐπὶ νίκιον ὠδὴν, ἐβόα
» ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Εκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ σταυροῦ, Πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθῆς, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διὸ, ἐπὶ νίκιον ὠδὴν σοι πάντες ἄδομεν.

Φόβῳ σοι ὡς Θεραπειῆς ἡ τελευτῇ, προσταχθεῖσα πρόσσεισι, τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς· δι' αὐτῆς βραβεύονται ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Τὼν ἑαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρος, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνῇ, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς ἐδείχθης δέσποινα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ Εἰρμός. Κύματι θαλάσσης.

Βῆματι Πιλάτου, παρίσταται θείων ἀνόμων κρίματι, ὥσπερ κριτὸς ὁ Κριτής, καὶ ἐκ χειρὸς ἀδικίας, εἰς τὸ πρόσωπον ῥαπίζεται, ὁ Θεὸς ὃν φρίττουσιν, ἡ γῆ καὶ τὰ οὐράνια.

Ηπλῶσας τὰς θείας, παλάμας σου Σῶτερ ἐν τῷ ἀχράντῳ σου, καὶ ζωηφόρῳ Σταυρῷ, καὶ συνηγάγω τὰ ἔθνη, εἰς ἐπίγνωσίν σου Δέσποτα, προσκυνῶντα Κύριε, τὴν ἐνδοξὴν σου Σταύρωσιν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ιστατα δακρύων, πηγᾶς ἀφιεῖσα ἡ Ὑπεράμωμος, ἐν τῷ Σταυρῷ σου Σωτήρ, τὰς ἐκ πλευρᾶς σου ῥανίδας, τῶν αἱμάτων καθορῶσα

Χριστέ, καὶ τὴν σὴν ἀνείκαστον, συμπαθεῖαν
δοξάζουσα.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Μήτηρ Θεοῦ, τὴν ἀφθονόν μοι δὸς χάριν.

Ὁ Εἰρμός. Ὡς ἐν ἡπεύρῳ πεζεύσας.

Μεταλαβοῦσα ἡ Εὐὰ τῆς τοῦ φυτοῦ, παρη-
κόου βρώσεως, ἐπεισάγει τὴν ἀράν· ἀλλ'
αὐτὴν διέλυσας Ἀγνή, εὐλογίας ἀπαρχὴν Χρι-
στὸν κηύσασα.

Η μαργαρίτην τῆς θείας ἐξαστραπῆς, τὸν
Χριστὸν κηύσασα, τῶν παθῶν μου τὴν ἀ-
χλὺν, καὶ πταισμάτων τάραχον Ἀγνή, διασκέ-
δασον φωτὶ τῆς σῆς λαμπρότητος.

Τὴν τῶν ἐθνῶν προσδοκίαν ὁ Ἰακώβ, τὸν
ἐκ σοῦ σαρκούμενον, προεώρα μυστικῶς,
νοεροῖς τοῖς ὄμμασι Θεὸν, τὸν ῥυσάμενον ἡμᾶς
τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ε κλειλοπότων ἀρχόντων ἐκ τῆς φυλῆς, τοῦ
Ἰαυδα Πάναγνε, ὁ Υἱός σου καὶ Θεός,
προελθὼν ἡγήμενος τῆς γῆς, τῶν περάτων ἀλη-
θῶς νῦν ἐβασίλευσεν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
- ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
- Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς ἐν τῇ πέτρᾳ
- τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Θεὸν ξαυρούμενον σαρκί, καθορώσα ἡ Κτίσις,
διελύετο φόβῳ· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ
τῇ δι' ἡμᾶς, ξαυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κείται δειλῆς ἁ-
πνης· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον
προσβολὴν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρὸς, καὶ δωρεῖται,
πᾶσιν ἡ Ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως
τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ
ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα,
μένεις ἀειπαρθένος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὕδατων.

Τὰ φῶς τριμερεῦσας, ἀνέστησας ζωοποιῶ ἐ-
γέρσει, τοὺς πρὶν θανατωθέντας· οἱ κα-
ταδίκης λυόμενοι, χαρμανικῶς ἡγάλλοντα, Ἰδοὺ
ἡ λύτρωσις, ἦλθες Κύριε, κραυγάζοντες.

Δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει, Σωτὴρ ἡμῶν· ὅτι ἡμᾶς
ἐξ Ἄδου, φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου, ἐρρύ-
σω ὡς παντοδύναμος· καὶ μελωδῶντες λέγομεν·
Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σε Κύριε φιλόανθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ὡς ἔβλεψας τιτρω-
σκόμενον λόγῃ, ἐτρώθης τὴν καρδίαν, Ὑ-
περαγία πανάμωμε, καὶ θαμβουμένη ἔλεγες·
Τί σοι ἀπέδωκε, Τέκνον, δῆμος ὁ παράνομος;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Ρέυστήν με σάρκα καὶ θνητὴν, πᾶναγνε Θεο-
μήτορ, ἐκ γαστροῦ σου ἀφράστως, προσλα-
βὼν ὁ Ἀγαθός, καὶ ἀφθαρτίσας αὐτὴν, αἰωνίως
ἐαυτῷ συνεδήσε.

Θεὸν σαρκούμενον ἐκ σοῦ, καθορῶντες Παρ-
θένε, ἐξεπλήττοντο φόβῳ, τῶν Ἀγγέλων
οἱ χοροὶ· καὶ ὡς Μητέρα Θεοῦ, ἀσιγήτοις ὕ-
μνοις σε γεραίρουσιν.

Εξέστη ὁρος νοητόν, βλέπων σε ὁ Προφήτης,
Δαυκὴλ ἐξ οὗ λίθος, ἐτμήθη ἄνευ χειρῶν·
καὶ τῶν Δαιμόνων βωμούς, Θεομήτορ κρα-
ταιῶς συνέτριψεν.

Οὐ σθένει λόγος σε βρωτῶν, οὔτε γλῶσσα
Παρθένε, εὐφημῆσαι ἀξίως· ἐκ σοῦ γὰρ
ἄνευ σποράς, ὁ ζωοδότης Χριστός, σαρκωθῆναι
Πάναγνε ηὐδόκησε.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Χριστός μου δύναμις, Θεός καὶ Κύριος· ἡ
- σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
- ἀνακραίνουσα, ἐκ διανοίας καθαράς, ἐν Κυ-
- ρίῳ ἐορτάζουσα.

Τροπάρια.

Τὸ ξύλον ἠνθήσεν, Χριστέ τῆς ὄντως ζωῆς·
ὁ Σταυρός γὰρ ἐπάγη, καὶ ἀρδευθεὶς, αἵ-
ματι καὶ ὕδατι, ἐξ ἀκηραίου σου πλευράς, τὴν
ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησεν.

Οὐκ ἔτι ὄφεις μοι, ψευδῶς τὴν θέωσιν, ὑπο-
βάλλει· Χριστὸς γὰρ ὁ θειουργός, τῆς
ἀνθρώπων φύσεως, νῦν ἀκωλύτως τὴν τρίβον,
τῆς ζωῆς μοι ἀνεπέτασεν.

Θεοτοκίον.

Ως ὄντως ἀφθελκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ
τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεποῦς, πέφυκε
κητέως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, Ἀειπαρθέ-
νε μυστήρια.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τὴν ἐν σταυρῷ σου θείαν κένωσιν.

Τὸν τίμιον Σταυρόν σου σέβομεν, καὶ τοὺς
ἡλούς Χριστέ, καὶ τὴν ἀγίαν λόγῃν, σὺν
τῷ καλαμῷ στέφανον τὸν ἐξ ἀκανθῶν· δι' ὧν
ἐκ τῆς ταῦ Ἄδου φθορᾶς ἐρρύσθημεν.

Τάφος Σωτὴρ σε ὑπεδέξατο, ἐκουσίως νε-
κρόν, ὑπὲρ ἡμῶν ὀφθέντα, ἀλλ' οὐδαμῶς
δεδυνῆται λόγῳ κατασχεῖν· ὡς Θεός. γὰρ ἀνέ-
στης, σώζων τὸ γένος ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ ἀειπάρθενε, ἡ Σωτῆρα Χριστὸν, βροτῶς ἀποτεκοῦσα, κινδύνων καὶ κολάσεων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς προσφεύγοντας πιστεὶ τῇ θείᾳ σκέπῃ σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Χριστὸς μου δύναμις.

Υμνοῦμεν Ἀχραντε, σὲ τὴν πανάμωμον, διὰ σοῦ οἱ σωθέντες καὶ εὐσεβῶς, μέλποντες κραυγάζομεν: Εὐλογημένη ἡ Θεὸν, Ἀειπάρθενε κυήσασα.

Τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, Παρθένε τέτοκας, τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου διὰ σαρκὸς, φαῖνον παμμακάριστε, καὶ τοῖς ὑμνοῦσί σε χαρὰν, Ἀειπάρθενε ἐπήγασας.

Η χάρις ἦνθησεν, ὁ νόμος πέπαυται, διὰ σοῦ Παναγία· σὺ γὰρ Ἀγνή, τέτοκας τὸν Κύριον, τὸν παρεχόμενον ἡμῖν, Ἀειπάρθενε τὴν ἄφεισιν.

Νεκρὸν με ἔδειξε, φυτὲ ἀπόγευσις· τῆς ζωῆς δὲ τὸ ξύλον ἐκ σοῦ φανέν, Πάναγνε ἀνέστησε, καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, κληρονόμον με κατέστησε.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**ῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρ-
- **Θ**ριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον
- **δ**έομαι, σὲ εἶδέναι Λόγε Θεῶ, τὸν ὄντως Θεόν,
- **ἐκ** ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμεναν.

Τροπάρια.

Υποχωρεῖ μοι τὰ Χερουβὶμ, νῦν καὶ ἡ φλογὶν ῥομφαία, Δέσποτα νῶτά μοι δίδωσι, σὲ ἰδόντα Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, Ληστὴ ἁδοποιήσαντα τὸν Παραδείσον.

Οὐκ ἔτι δέδοικα τὴν εἰς γῆν, Δέσποτα Χριστέ ἐπιστροφὴν· σὺ γὰρ ἐκ γῆς με ἀνήγαγες, ἐπιλεησμένον δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, πρὸς ὕψος ἀφθαρσίας τῇ Ἀναστάσει σου.

Θεοτοκίον.

Ταὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, ὁμολογοῦντας διάσωσον· σὲ γὰρ προσασίαν ἀκαταμάχητον, κεντήμεθα τὴν ὄντως Θεογεννήτριαν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Θεοφανείας σου Χριστέ.

Βρώσει τοῦ ξύλου ἐν Ἑδέμ, ἀπατηθεὶς εἰς φθορὰν κατώλισθεν, ὁ Γενάρχης παρακούσας Κύριε, ἐνταλῆς τῆς αἰῆς ὑπεράγαθε· ἀλλὰ ταῦτον διὰ Σταυροῦ, πάλιν ἀνήγαγες εἰς τὸ πρῶτον κάλλος, ὑπήκοος τῷ Πατρὶ Σῶτερ γενόμενος.

Τῷ σῷ θανάτῳ Ἀγαθὲ, τὸ τῷ θανάτῳ ἠφάνισαι κράτος, καὶ πηγὴ ζωῆς ἡμῖν ἀνέβλυσε, καὶ ἀθανασία δεδώρηται· διὰ τὸτό σε τὴν Ταφὴν καὶ τὴν Ἀνάστασιν πίσει προσκυνοῦμεν, δι' ἧς ὡς Θεός, Κόσμον πάντα κατεφώτισας.

Θεοτοκίον.

Ο κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς, καὶ ποιητὴς τῶν ἀπάντων Κύριος, ἐν τῇ σῇ Πανάμωμε κατώκησεν, ἀπορρήτως μήτρα δοξάσας σε, ὑπερτέραν τῶν ἑρανῶν, ἀγιωτέραν τε Ταγματῶν αὐλῶν· διὸ νῦν οἱ ἐπὶ γῆς σε μακαρίζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ.

Αγνεῖα λάμψασα τηλαυγῶς, θεῖον ἐνδιαίτημα τῷ Δεσπότῳ Πανύμνητε γέγονας· σὺ γὰρ μόνῃ Μήτηρ ἐδείχθης ὄντως Θεοῦ, ἀγκάλαις ὥσπερ βρέφος τοῦτον βασταύσασα.

Φοροῦσα κάλλος τὸ νοητὸν, τῆς ὠραιότητός σου ψυχῆς, Νύμφη Θεῷ ἐχρημάτισας, κατεσφραγισμένη τῇ παρθενίᾳ Σεμνῇ, καὶ φέγγει τῆς ἀγνεύσεως Κόσμον φαιδρύνουσα.

Θρηνείτω σύστημα δυσσεβῶν, τῶν μὴ κηρυττόντων σε, διαρρήδην ἀγνήν Θεομήτορα· σὺ γὰρ πύλη θείου φωτός ἐδείχθης ἡμῖν, τὸν ζόφον τῶν πταισμάτων διασκεδάζουσα.

Ῥδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**οῦ βίου τὴν θαλάσσαν, ὑψουμένην καθο-
- **ρ**ῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
- **εὐ**δίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι: Ἀνά-
- **γ**αγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Σταυροῦμενος Δέσποτα, τοῖς μὲν ἡλοῖς τὴν ἁρὰν, τὴν καὶ ἡμῶν ἐξηλείψας· τῇ δὲ λόγχῃ νυττόμενος τὴν πλευράν, Ἀδάμ τὸ χειρόγραφον, διαρρήξας τὸν Κόσμον ἠλευθέρωσας.

Αδὰμ κατενήνεκται, δι' ἀπάτης πτερινισθεὶς, πρὸς τὸ τοῦ Ἀδὰμ βράθρον· ἀλλ' ὁ φύσει Θεός τε καὶ συμπαθὴς, κατήλθες πρὸς ἔρευναν, καὶ ἐπ' ὧμων βασταύσας συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Η πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄσπετον καὶ δεινόν, κατεύνασον τάρachan, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη.

Χριστοκτόνος, καὶ προφητοκτόνος, ἔφυ. Ἐβραίων ἡ πληθὺς· ὡς γὰρ Πραφήτας παῖλαι, ἀληθείας μυστικὰς ἀκτῖνας, κτείνειν οὐκ ἔδεδόκει, καὶ νῦν τὸν Κύριον, ὃν ἐκήρυττον, ἐ-

κεῖνοι τότε, φθόνῳ βαλλόμενοι ἔκτειναν· ἀλλ' ἡμῖν, γέγονε ζωὴ αὐτοῦ ἡ νέκρωσις.

Συνεσχέθης, ἀλλ' οὐ κατεσχέθης, Σῶτερ ἐν τῷ μνήματι· εἰ γὰρ καὶ ἐκουσίως, ἀπεγεύσω τοῦ θανάτου Λόγε, ἀλλ' ἀνέστης ὡς Θεὸς ἀθάνατος, συνεγείρας τοὺς δεσμίους τοὺς ἐν Ἀδῇ, καὶ χαρὰν Γυναιξὶν ἀντὶ τῆς λύπης, τῆς πρὶν ἀνταλλαζάμενος.

Θεοτοκίον.

Α"τιμόν σε, καὶ ἐκλείπον ὥφθη, εἶδος σαρκὸς παρὰ βροτοῦς, ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους, τῆς Θεότητος καὶ γὰρ οὐσία, ὠραῖος κάλλει, τῷ Δαυὶδ ἐδείκνυσο· ἀλλὰ ῥάβδῳ σου τῆς Βασιλείας, ἐχθρῶν συντρίψας ἰσχὺν, ἔλεγεν ἡ Ἀγνή, ὦ Υἱέμου καὶ Θεέ τάφου ἀνάστηθι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ο μέγας προέγραψεν, ἐν Προφήταις Μωϋσῆς, σὲ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον συμβολικῶς, σημαίνων τὴν σάρκωσιν τὴν ἐκ σοῦ τοῦ Ὑψίστου Μητροπαρθένε.

Νεκροῦται ὁ θάνατος, καταργεῖται καὶ φθορὰ, τὸ τοῦ Ἀδάμ κατάκριμα, τῷ καρπῷ σου, ὦ Δέσποινα προσβαλὼν· ζωὴν γὰρ ἐγέννησας, ἐκ φθορᾶς λυτρουμένην τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ο νόμος ἡσθένησε, καὶ παρῆλθεν ἡ σκιά, τῆς ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔννοιαν, ἐκφανθείσης μοι χάριτος τῆς ἐκ σοῦ, Παρθένε κυήσεως, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος Παλυῦμνητε.

Κοντάκιον. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ ζωαρχικῇ παλάμῃ τοὺς τεθνεώτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν κευθμώνων ὁ Ζωοδότης ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν ἀνάξασιν ἐβράδευσε, τῷ βροτείῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτὴρ, ἀνάστασις, καὶ ζωὴ, καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ταφὴν σε Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν· ὅτι τὸν Ἀδὴν ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκρὸς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ Ἀδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀνυστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ Κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τῆ ὀφείας, καὶ ὡς μέγαν δυνατὸν, ἐκ τῆς πλάνης τῆ ἐχ-

θροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν Ἀνάστασίν σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς, ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισὶ· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον, πρόσαγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάριον.

Οδυρόμενος τῷ πάθει σε ὁ ἥλιος, ζόφον περιεβάλετο, καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἐπὶ πᾶσαν Δέσποτα τὴν γῆν, τὸ φῶς συνεσκότασε βοῶν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ημψιάσαντο Χριστὲ τῇ καταβάσει σε, φέγγος ταῖς καταχθόνια· ὁ Προπάτωρ δὲ θυμηδίας ἔμπλεως ὄφθεις, χορεύων ἐσκίρτησε βοῶν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ Μήτηρ Παρθένε φῶς ἀνέτειλε, πάση τῇ Οἰκουμένῃ φαειδρὸν· τὸν γὰρ Κτίστην σὺ τῶν ἀπάντων τέτοκας Θεόν· ὃν αἰτησαι Πάναγνε ἡμῖν, καταπεμφθῆναι τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἀφραστον θαῦμα.

Ω ξένου τρόπου! τὸν Ἰσραὴλ ὁ ῥυσάμενος, ἐκ δουλείας τῆς τοῦ Φαραῶ, σταυροῦται ἐκὼν, ὑπ' αὐτοῦ, καὶ λύει σειρᾶς ἀμπλακημάτων· ὃ πίστει μελωδοῦμεν· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Σὲ τὸν Σωτῆρα, ἐν τῷ Κρανίῳ ἐσταύρωσαν, παρανόμων παῖδες ἀσεβεῖς, τὸν πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς συνθλάσαντα, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Θεοτοκίον.

Εὕας τῆς πάλαι, ἐλευθερίαν κυήσασα, τῆς κατάρας λύεις τὸν Ἀδὰμ, Παρθένε ἀγνή· διὸ μετ' Ἀγγέλων σε, σὺν τῷ Υἱῷ σε ὑμνοῦμεν καὶ βοῶμεν· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Νεανίας τρεῖς ἡ κάμιнос οὐκ ἔφλεξε, γέννησιν προτυποῦσα τὴν σὴν· τὸ γὰρ θεῖον πῦρ, σὲ μὴ φλέξεν ὥκησεν ἐν σοὶ, καὶ πάντας ἐδίδαξε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακαρίζουσι τὰ πέρατα σὲ πάναγνε, Μη-
τερ ὡς προεφήτευσας, φωτιζόμενα, φωτα-

βόλοις λάμψουσι ταῖς σαῖς, καὶ χάριτι μέλποντα βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο λειθρίου μὲν ὁδόντας μοι ἐνέπειρεν, ὅφρις ὁ πονηρότατος· ἀλλ' αὐτοὺς ὁ σὸς, Θεομήτορ ἔθλασεν Υἱός, ἰσχύν δέ μοι δέδωκε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ι λασήριον τῆς φύσεως σὺ πέφυκας, μόνῃ Θεομακάριστε· τὸν ἐπ' ὧμων γάρ, Χερουβὶμ καθήμενον Θεόν, ἀγκάλαις βαστάζουσα βοᾶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε** κ φλογὸς τοῖς Ὅσις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας·
» ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βηλεσθαι·
» σέ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ι ουδαίων τὸν πάλαι προφητοκτόνον λαόν, Θεοκτόνον ὁ φθόνος νῦν ἀπειργάσατο, σέ ἐπὶ σταυροῦ, ἀναρτήσαντα Λόγε Θεοῦ· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο ὑραίνους ἀψίδας οὐ καταλέλοιπας, καὶ εἰς Ἀθὴν φοιτήσας, ὅλον συνήγειρας, κείμενον Χριστέ, ἐν σαπρίᾳ τὸν ἄνθρωπον, σέ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ε κ φωτὸς φωτοδότην Λόγον συνέλαβες, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως τοῦτον δεδοξασαι· Πνεῦμα γὰρ ἐν σοί, Κόρη Θεῖον ἐσκήνωσεν· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἐκστηθὶ φρίττων οὐρανέ.

Ε φρίξε πᾶσα ἀκοή, ὅπως ὁ Ὑψιστος ἐκὼν ἦλθεν ἐπὶ γῆς, τοῦ Ἀδου τὴν ἰσχύν χειρώσασθαι, διὰ σταυροῦ καὶ ταφῆς, καὶ πάντας διεγείραι κραυγάζειν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Π έπαυται Ἀδου τυραννὶς, καὶ τὸ βασίλειον ἐξουδένωται λοιπόν· σταυρῷ γὰρ ἐπὶ γῆς πηγνύμενος, ὁ ἐπὶ πάντων Θεός, τὴν τέττι δυναστείαν καθεῖλεν· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ω τῆς ἀφράστου σου Χριστέ, φιλανθρωπότητος, καὶ ἀρρήτων ἀγαθῶν! ἐμέ γὰρ καθορῶν ὀλλύμενον, ἐν τῇ τοῦ Ἀδου φρουρᾷ, τὰ πάθη ὑπομείνας ἐρρύσω· διό σε εὐλογοῦμεν, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσις.

Δ ιαχρύσω ἐσθῆτι ὥσπερ Βασίλισσαν, ὁ Υἱός σου λαμπρύνας αἴγλη τοῦ Πνεύματος, σέ ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἔστησε Πάναγνε· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο δελήματι μόνῳ Κόσμον πηξάμενος, ἐξ ἀχράντου σε μήτρας σάρκα δανείζεται, ἄνωθεν αὐτὴν ἀναπλάσαι βεβλόμενος· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σ υναφείας τοῦ Λόγου πρὸς με τὸν ἄνθρωπον, ἐνδιαίτημα Θεῖον Πάναγνε πέφυκας, λάμψασα σαφῶς παρθενίας λαμπρότησιν· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χ ρυσαυγὴς σε λυχνία προδιετύπωσε, δεξαμένην ἀφράστως Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, γνώσει τῇ αὐτοῦ καταυγάζον τὰ σύμπαντα· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν Ἀγνή εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ** εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν ἐ τολμαῖ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δέ Πάναγνε, ὥράθη βροτοῖς, Λόγος
» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς ὑρανίαις Στρατιαῖς σέ μακαρίζομεν.

Τροπάρια.

Π αθῶν ἀμέτοχος σὺ διέμεινας, Λόγε Θεοῦ σαρκὶ προσομιλήσας τοῖς πάθεσιν· ἀλλὰ λύεις τῶν παθῶν τὸν ἄνθρωπον, πάθεσι χρηματίσας, πάθος, Σωτὴρ ἡμῶν· μόνος γὰρ ὑπάρχεις ἀπαθὴς καὶ παντοδύναμος.

Φ θορὰν θανάτου καταδεξάμενος, διαφθορᾶς ἐτήρησας τὸ σῶμά σου ἄγευσον· ἡ δέ σὴ ζωοποιὸς καὶ Θεία ψυχὴ, Δέσποτα ἐν τῷ Ἀδῇ οὐ καταλέλειπται· ἀλλ' ὥσπερ ἐξ ὕπνου ἀναστάς ἡμᾶς συνήγειρας.

Τριαδικόν.

Θ εὸν Πατέρα, Υἱὸν συνάναρχον, πάντες βροτοὶ ἐν χεῖλεσιν ἀγνοῖς μὲν δοξάζομεν, τὴν δὲ ἀρρήτον καὶ ὑπερένδοξον, Πνεύματος παναγίου, δύναμιν σέβομεν· μόνῃ γὰρ ὑπάρχεις πανσθενὴς Τριάς ἀχώριστος.

Κανὼν Σταυροαν. Μὴ ἐποδύρου μου Μήτηρ.

Ε ἰ καὶ ἐν τάφῳ κατηῆλθες, ὡς θνητὸς ζωοδότα· ἀλλὰ τῷ Ἀδῇ τὴν ἰσχύν διέλυσας Χριστέ, συνεγείρας νεκροὺς, οὓς καὶ συγκατέπιε· καὶ ἀνάστασιν πᾶσι παρέσχες ὡς Θεός, τοῖς ἐν πίσει καὶ πόθῳ σέ μεγαλύνουσι.

Α γαλλιάσθω ἡ Κτίσις, καὶ ἀνθειτω ὡς κρίνον· ὁ γὰρ Χριστὸς ἐκ τῶν νεκρῶν ἠγέρθη ὡς Θεός. Ποῦ σου θάνατε, νῦν τὸ κέντρον; κρίζομεν; Ποῦ σου Ἀδῇ τὸ νῆκος; καθεῖλέ σε

εἰς γῆν, ὃ ὑψώσας τὸ κέρας ἡμῶν ὡς εὖσπλαγχ-
νος. Σταυροθεοτοκίον.

Φέρεῖς τὸν φέροντα πάντα, καὶ κατέχεις ὡς
βρέφος, ἐν ταῖς χερσὶ τὸν ἐκ χειρὸς ρυό-
μενον ἡμᾶς, πολεμίου ἐχθροῦ ἄχραντε Δέσποι-
να· καὶ ὁρᾷς ἐπὶ ξύλου ὑψούμενον σταυροῦ,
τὸν ἐκ βόθρου κακίας ἡμᾶς ὑψώσαντα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Αΐψῃ ἐκλάμπων ἀγαθὴς Θεότητος, ἐξ Ἰακώβ
τοῖς ζόφῳ κρατούμενοις ἀνέτειλε, διὰ σοῦ
νῦν Πάναγνε Χριστὸς ὁ Θεός, Λόγος σεσαρκω-
μένος· ὃ φωτιζόμενοι, σὺν ταῖς ἑβραϊαῖς Στρα-
τιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ρωσθεὶς δυνάμει τῇ σῇ καὶ χάριτι, σοὶ τὴν
ὠδὴν προθύμως ἐκ καρδίας ἀνέθηκα· ἀλ-
λά ταύτην πρόσδεξαι Παρθένε ἀγνή, χάριν ἀν-
τιτιδοῦσα, σοῦ τὴν πολύφωτον, ἐκ τῶν ἀκηρά-
των θησαυρῶν Θεομακάριζε.

Ιστός ἐδείχθης σαφῶς Θεότητος, ἐν ᾧ στολὴν
τοῦ σώματος ὁ Λόγος ἐξύφανε, θειερghσας
τὴν ἐμὴν Παρθένε μορφήν· ἣν περ ἐνδεδυμένος,
πάντας διέσωσε, τοὺς ἐκ διανοίας καθαράς σὲ
μεγαλύνοντας.

Νεκροῖς ἀνάστασις νῦν δεδώρηται, διὰ τῆς
σῆς ἀφράσου καὶ ἀρρήτου κυνσεως, Θεο-
τόκε Πάναγνε· ζωὴ γὰρ ἐκ σοῦ, σάρκα περι-
κειμένη, πᾶσιν ἐξέλαμψε, καὶ τὸ τοῦ θανάτου
ἀμειδῆς σαφῶς διέλυσε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. β'.

Ο σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις
ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· καὶ ἐπ' αὐτῷ πε-
ποιθότες, σὲ τὸν ἀναστάντα Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦ-
μεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Η ταφή σου Δέσποτα, Παράδεισον ἤνοιξε
τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐκ φθορᾶς
λυτρωθέντες, σὲ τὸν ἀναστάντα Θεὸν ἡμῶν ὑ-
μνοῦμεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Χριστὸν ἀνυμνήσω-
μεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ πρὸς
αὐτὸν ἐκβοῶμεν· Σὺ ζωὴ ὑπάρχεις, ἡμῶν καὶ
ἀνάστασις· ἐλέησον ἡμᾶς.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ, ἐκ τάφου καθὼς
γέγραπται, συνεγείρας τὸν Προπάτορα
ἡμῶν· διό σε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώ-
πων, καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν Ἀνάστασιν.

Ἔτερα Ἀναστάσιμα Ἀνατολικά.

Κύριε, μέγα καὶ φοβερὸν ὑπάρχει, τῆς σῆς
Ἀναστάσεως τὸ μυστήριον· οὕτω γὰρ

προῆλθες ἐκ τῆ τάφου, ὡς νυμφίος ἐκ πασῶδος,
θανάτῳ θάνατον λύσας, ἵνα τὸν Ἀδὰμ ἐλευθε-
ρώσῃς· ὅθεν ἐν οὐρανοῖς Ἄγγελοι χορεύουσι,
καὶ ἐπὶ γῆς ἄνθρωποι δοξάζουσι, τὴν εἰς ἡμᾶς
γενομένην, εὖσπλαγχνίαν σου Φιλάνθρωπε.

Ω παρανόμοι Ἰουδαῖοι, ποῦ εἰσὶν αἱ σφρα-
γίδες, καὶ τὰ ἀργύρια, ἃ ἐδώκατε τοῖς
στρατιώταις; οὐκ ἐκλάπη ὁ θησαυρός, ἀλλὰ
ἀνέστη ὡς δυνατός· αὐτοὶ δὲ κατησχύνθητε,
ἀρνησάμενοι Χριστὸν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τὸν
παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νε-
κρῶν· αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Σφραγισθέντος τῆ μνήματος, πῶς ἐσυλήθητε
Ἰουδαῖοι, φύλακας καταστήσαντες, καὶ ση-
μεῖα θέντες; τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, προῆλθεν
ὁ Βασιλεὺς· ἢ ὡς νεκρὸν παραστήσατε, ἢ ὡς
Θεὸν προσκυνήσατε, σὺν ἡμῖν μελωδοῦντες·
Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστά-
σει σου.

Τὸ ζωοδόχον σου μνημα, αἱ Μυροφόροι γυ-
ναῖκες, ὀδυρόμεναι κατέλαβον Κύριε· καὶ
μύρα βασιάζουσαι, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον
μυρίσαι ἐπέζητουν· εὗρον δὲ φωτοφόρον Ἄγ-
γελον, ἐν τῷ λίθῳ καθήμενον, καὶ πρὸς αὐτὰς
φθεγγόμενον, καὶ λέγοντα· Τί δακρύετε τὸν
ἐκ πλευρᾶς πηγάσαντα τῷ Κόσμῳ τὴν ζωὴν;
τί ἐπιζητεῖτε ὥσπερ θνητὸν ἐν μνήματι τὸν
Ἀθάνατον· δραμῆσαι δὲ μᾶλλον, ἀπαγγεῖλατε
τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς, τῆς αὐτοῦ ἐνδόξου Ἀνα-
στάσεως τὴν παγκόσμιον χαρμονήν· ἐν ᾗ καὶ
ἡμᾶς Σωτὴρ φωτίσας, δώρησαι ἰλασμόν καὶ
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ Ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς. Καὶ νῦν.
Υἵπερευλογημένη. Καὶ μετὰ τὴν Δοξολογίαν,
τὸ Ἀναστάσιμον Τροπάριον, Ἀναστάς ἐκ τοῦ
μνήματος, κτλ. ὅρα σελ. 194.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητί μου, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, ὅταν
ἐλθῇς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με,
ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Διὰ ξύλου, τὸν Ἀδὰμ ἀπατηθέντα, διὰ ξύ-
λου σταυροῦ πάλιν ἔσωσας, Ληστὴν βωών-
τα· Μνήσθητί μου Κύριε.

Αἶθρο πύλας, καὶ μοχλοὺς συντρίψας Ζωοδό-
τα, νεκροὺς ἀνέστησας ἅπαντας, Σωτὴρ
βωώντας· Δόξα τῇ ἐγέρσει σου.

Μνήσθητί μου, ὁ τὸν θάνατον σκυλεύσας, τῇ ταφῇ σου καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, χαρὰς τὰ πάντα, πληρώσας ὡς εὐσπλαγχνος.

Μυροφόροι, ἐν τῷ μνήματι ἐλθῆσαι, τοῦ Ἀγγέλου κραυγαζόντος ἤκουον· Χριστὸς ἀνέστη, φωτίσας τὰ σύμπαντα.

Τὸν ἐν ξύλῳ, τῇ σαυροῦ προσηλωθέντα, καὶ τὸν Κόσμον ἐκ πλάνης ῥυσάμενον, συμφώνως πάντες, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν δοξολογῆμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, λέγοντες· Τριάς ἁγία, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η ἀρρήτως, ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθέने σῶζε, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρά προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ο πάντων βυθόμενος, ἔχῃ τὸν θάνατον Λόγε, ἀλλὰ τὴν μετάνοιαν, τῶν ἡμαρτηκόντων σοι πολυεύσπλαγχνε, Χριστέ καὶ Κύριε, καὶ ποιῶν ἔλεος, μετ' ἐμοῦ αἰεὶ τοῦ δούλου σου, μετανοοῦντί μοι, καὶ τὴν τῶν κακῶν μου συγχώρησιν, δι' ὧν σε παρεπίκρανα, ἔξαιτεῖν τολμῶντι συμπάθησον· ἐν ἐμοὶ γὰρ δείξεις, τὴν ἄβυσσον τῶν θείων οἰκτιρμῶν, εἰς ἀνάξιον ὄντα με, σώσης ὡς φιλόανθρωπος.

Ο μόνος φιλόανθρωπος, ὁ πάντας θείων σωθῆναι, καὶ καλῶν ὡς εὐσπλαγχνος, τοὺς λελυπηκότας σε πρὸς μετάνοιαν, μὴ μνησθῆς Δέσποτα, μηδαμῶς δέομαι, τῆς αἰσχύνης τῶν ἀτόπων μὲ, ἔργων ὧν ἔπραξα, φεῦ! τῶν ὀφθαλμῶν σου ἀπέναντι, μὴ φρίξας ὁ πανάθλιος, τὸ τῶν σῶν χειρῶν ἀναπόδρασον· ὅθεν νῦν προσπίπτω, ξενάζων καὶ πενθῶν, καὶ νοητῶς, τῶν σῶν ποδῶν ἐφαπτόμενος, τοῦ λαβεῖν συγχώρησιν.

Δέξαι μου τὴν δέησιν, ὁ πάντας θείων σωθῆναι, καὶ μὴ ἀπορρίψῃς με, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸν ἀνάξιον, τὸν πολλὰ πταίσαντα, ὑπὲρ πᾶσαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων ἐκ νεότητος· διὸ προσπίπτω σοι, κλίνων μου τὸ γόνυ σὺν δάκρυσιν· σπλαγχνίσθητι ἐλέησον, δεῖξον ἐν ἐμοὶ τὰ ἐλέη σου, Κύριε τῆς δόξης, ἐλέης ὁ Πατὴρ καὶ οἰκτιρμῶν, μή με ἀπόσῃ τὸν ἄθλιον, τὸν παρακαλοῦντά σε.

Ἔτερα τῶν Ἀσωμάτων, ὅμοια.

Η ἔχον ἑορτάσιμον, Ἀγγελικαὶ σοι χορεῖαι, ἀσιγήτοις σόμασιν, αἰώνίως μέλψουσιν Ὑπεράγαθε, σὲ τρανῶς βλέπυσσαι, τὸ ὠραῖον κάλλος, καὶ τῆς αἴγλης ἐμφορήμεναι, τῇ πρὸς τὰ χείρονα, νεύσει ὑδαμῶς ἐμφερόμεναι, αἰεὶ δὲ ἐν ταῖς ἐμπροσθεν, μᾶλλον ἀκλινῶς ἀνανεύσασαι, καὶ τὰς πανολβίους, δεχόμεναι προθύμως ἀσραπαῖς, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τεῖχισον τὴν ποιμήνην σου, Ἀγγελικαῖς προσάσιας, ὁ τὰ τούτων τάγματα, λόγῳ συνησάμενος καὶ βουλήματι, πειρασμὸν ἅπαντα, καὶ βαρβάρων θράσος, ἐκδιώκων καὶ αἰρέσεων· τῷ σῷ γὰρ αἵματι, ταύτην ἀληθῶς ἐξηγόρασας, καὶ νόμου τὸ κατὰκριμα, καὶ τῆς ἀμαρτίας ἐξήλειψας· ὅπως λυτρωθεῖσα, τῶν νῦν παρενοχλόντων λυπηρῶν, ἐν ὀρθοδόξῳ φρονήματι, Σῶτερ μεγαλύνῃ σε.

Αρχαὶ Κυριότητες, καὶ Σεραφίμ σὺν τοῖς ὁρόνοις, Χερουβίμ τὰ ἄχραντα, Ἀγγελοι, Ἀρχάγγελοι τὸν σεβάσμιον, καὶ σεπτὸν θρόνον σου, καὶ τὴν θείαν δόξαν, μετὰ δέους περιέπεσι· Δυναμίεις πᾶσαι δέ, σὺν ταῖς Ἐξουσίαις γεραίρουσι, τὴν σὴν μεγαλοπρέπειαν, καὶ τῆς σῆς προνοίας τὸ ἄφρασον, καὶ τὴν ἐν τοῖς ἔσι, σοφίαν σου θαυμάζουσι Χριστέ, καὶ παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Γνώμη ὀλισθήσας τε, καὶ ὑποκύψας τῷ πλάνῳ, ἀπάτη Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερβαίμασον εὐσπλαγχνίαν σου, καὶ θερμὴν δέησιν, παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ πανάθλιος· δεσμῷ με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων, καὶ σῶσόν με Πανάμωμε, τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων· ἵνα σὲ δοξάζω, καὶ πόθῳ ἀνυμνῶ καὶ προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω σε Δέσποινα, τὴν αἰεμακάριζον.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι, ἀλλ' οὐδὲ πάλιν δάκρυα· διὰ τοῦτο ἵκετεύω σε Σωτὴρ, πρὸ τέλους ἐπιστρέψαι, καὶ δοῦναί μοι μετάνοιαν, ὅπως ῥυσθῇσωμαι τῆς κολάσεως.

Εν τῇ φρικτῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ μὴ ἀκέσωμεν, Οὐκ οἶδα ὑμᾶς· τὴν γὰρ ἐλπίδα ἐπὶ σοὶ τῷ Σωτῆρι ἐθέμεθα, εἰ καὶ τὰ σὰ προσάγματα οὐ πράττομεν, διὰ τὴν ἀμέλειαν ἡμῶν· ἀλλὰ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Μαρτυρικόν.

Οὐ Μάρτυρές σου, Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν πιστοί, τὴν οὐράνιον πασπάδα, καὶ πύλην σφραγισθεῖσαν ἀληθῶς· Χαῖρε δι' ἧς ἀνεβλάστησεν ἡμῖν, ὁ Σωτὴρ ὁ τῶν ἀπάντων, Χριστὸς ὁ ζωοδότης καὶ Θεός· κατὰβαλε Δέσποινα, τοὺς τυράννους ἀθέους ἐχθροὺς ἡμῶν, τῇ χειρὶ σου Ἀχραντε, ἢ ἐλπίς Χριστιανῶν.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ἦχος πλ. β'.

Εννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβεράν, καὶ θρηνῶ μου τὰς πράξεις τὰς ῥυπαράς· πῶς ἀπολογήσωμαι, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ; ποίᾳ δὲ παρρησίᾳ ἀτενίσω τῷ Κριτῇ, ὁ ἄσωτος ἐγώ; Εὐσπλαγγνε Πάτερ, Υἱὲ μονογενές, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐλέησόν με.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν διέθου, ὅταν καθίσῃς Ἐλεῆμον, κρίσιν δικαίαν ποιῆσαι, μὴ δημοσιεύσης με τὰ κεκρυμμένα, μηδὲ κατασχύνῃς με ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ φεῖσαι μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ελπίς καὶ σκέπη καὶ λιμὴν, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, Θεοκυῆτορ ἀγαθὴ, προστασία τοῦ Κόσμου· ἰκέτευε σὺν Ἀσωμάτοις ἐκτενῶς, ὃν ἔτεκες φιλανθρωπότατον Θεόν, ῥυθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ελέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοὶ τὴν ἰκεσίαν ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθάμεν· μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνηστῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγγνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἰ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αρχὴ σωτηρίας ἡ τοῦ Γαβριὴλ προσηγορία, πρὸς τὴν Παρθένον γέγονεν· ἤκουσε γὰρ τὸ Χαῖρε, καὶ οὐκ ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμόν·

οὐκ ἐδίστασεν ὡς ἡ Σάρρα ἐν τῇ σκηνῇ, ἀλλ' οὕτως ἔλεγεν· Ἴδου ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

Ψυχὴ, ῥαθύμως τὴν ζωὴν διανύουσα πᾶσαν, ἡμέραν κρίσεως φρικτὴν κατὰ νῦν ἐλαμβάνεις· ἀνάνηψον, καὶ τὴν μετάνοιαν ἐλθ' ἐπίσρεψον, καὶ βόησον Χριστῷ· Οἰκτίρμον, μὴ μνηστῆς ἡμῶν πολλῶν ἁμαρτιῶν, ἐν ὥρᾳ καταδίκης.

Μαρτυρικόν.

Φῶς δικαίοις διαπαντός· οἱ γὰρ Ἅγιοι ἐν σοὶ φωτισθέντες, καταλάμπουσιν αἰεὶ ὡς φωστῆρες, λύχνον ἀσεβῶν σβέσαντες· ὧν ταῖς εὐχαῖς, σὺ φωτιεῖς λύχνον μου Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπερένδοξον τῇ Θεοῦ Μητέρα, καὶ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων ἁγιωτέραν, ἀσιγήτως ὑμνήσωμεν, καρδίᾳ καὶ στόματι, Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογοῦντες, ὡς κυρίως γεννήσασαν Θεὸν σεσαρκωμένον, καὶ πρεσβεύουσαν ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν Κατανυκτικός, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Τῶν ὀμμάτων μου, Χριστέ, τὸν κλαυθμὸν δέχου.

Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. β'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** αἰσθητὸς Φαραῶ, κατεποντίσθη παν-
» στρατί· Ἰσραὴλ δὲ διελθὼν, ἐν μέσῳ τῆς
» θαλάσσης, ἀνεβόα· Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν ᾤ-
» σωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Τὸν ἐμπεσόντα Χριστέ, ληστῶν εἰς χεῖρας πονηρῶν, καὶ πληγαῖς ψυχοφθόροις, ἡμιθανῇ γενόμενον, συμπαθείας ἐλαίῳ, θεραπεύσας, οἰκτεῖρησον, ἵνα δοξάζω σε.

Ὡς ἁμαρτήσας πολλὰ, σπῆλαιον γέγονα ληστῶν· ὁ τεχθεὶς ἐν σπηλαίῳ, δακρύων ὄμβρους δίδου μοι, καὶ καθάρισον, ὅπως τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ναὸς γενήσωμαι.

Μαρτυρικά.

Νεανικῶς τὸν ἐχθρόν, καταβαλόντες Ἀθληταί, θεοπλόκοις ἀληθῶς, στεφάνοις ἐκοσμήθητε, καὶ Θεῷ ἐν ὑψίστοις, μετ' Ἀγγέλων παρίστασθε, δόξης πληροῦμενοι.

Οἱ τῶν αἱμάτων βυθῷ, τὸν Φαραῶ τὸν νοητόν, ἀποπνίξαντες ποτὲ, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες, πρὸς γῆν ἐπαγγελίας, ἑρανίου μετέβητε, Χριστὸν δοξάζοντες.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Μαρτύρων Ἀγνῇ, μετὰ τῶν θείων Προφητῶν, μετὰ πάντων Ἀγγέλων, τὸν Κτί-

στην τῶν ἀπάντων, ἐκδυσώπει σωθῆναι, τοὺς σὲ δοξάζοντας, θεοχαρίτωτε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Ἐκτε πέφυκε τῶν Νόων μελωδίᾳ.

Ὁ Εἰρμός. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Εὔρουανίου χορείας ἀνευφημῶν, τὴν τερπνὴν εὐπρέπειαν, ταῖς αὐτῆς φωτισικαῖς, ἀσραπαῖς φαιδρύνεσθαι βοῶ, ἱκετεύων σε Χριστέ, τὸν μόνον εὐσπλαγχνον.

Κατακοσμήσας τῷ Λόγῳ καὶ τῷ ἐκ σοῦ, παναγίῳ Πνεύματι, τῶν Ἀγγέλων τοὺς χοροὺς, σὲ τὸν πάντων αἴτιον ὑμνεῖν, παρεσκεύασας αὐτοὺς, ὡς παντοδύναμος.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρος, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν τῇ στερρόᾳ τῆς πίσεώς σου πέτρα, λογισμόν ἐδράσας τῆς ψυχῆς μου, σερέω-
• σον Κύριε· σὲ γὰρ ἔχω Ἀγαθὲ, καταφυγὴν
• καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Μετανοεῖν Χριστῷ συνεταξάμην, καὶ τῶν κακῶν οὐδόλως ἐπαυσάμην· τίς γένωμαι τύφλωσιν, περικείμενος πολλήν; Υἱὲ Θεοῦ σὺ με οἰκτεῖρον.

Αποσκοπῶν Θεοῦ μακροθυμίαν, ἐκδαπανῶ ζωὴν τῇ ῥαθυμίᾳ, καὶ δέδοικα πάντοτε, μὴ ἐξαίφνης ἡ τομὴ, ἡ τῇ θανάτῳ προφθάσῃ με.

Μαρτυρικά.

Τοὺς διωγμοὺς, τοὺς πόνους, τοὺς κινδύνους, ὥσπερ τρυφὴν οἱ Μάρτυρες ποθοῦντες, ἡγάλλοντο βλέποντες, διανοίας ὀφθαλμοῖς, τὴν δι' αἰῶνος ἀπόλαυσιν.

Ως τῇ στερρόᾳ τῆς εὐσεβείας πέτρα, τὸν λογισμόν ἐδράσαντες πανσόφως, μοχλεύεσιν Ἅγιοι, πολυτράπων αἰκισμῶν, οὐκ ἀνετράπητε Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Νέος ἡμῖν Παραδείσος ἐδείχθης, ζωῆς Ἀγνή τὸ ξύλον μέσον ἔχων· ἐξ οὗ φαγὼν Ἀχραντε, τῆς νεκρώσεως Ἀδαμ, τῆς πονηρᾶς ἀπολύεται.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Ηπάσαν φύσιν λογικὴν, ἐκ μὴ ὄντων βουλήσει, πλασουργήσασα Φύσις, τρισαγίας ἐν φωναῖς, ὑμνολογεῖται τριταῖς, ἐν προσώποις, καὶ δοξολογεῖται πιστῶς.

Πηγάζων σὺ τὸ ἀγαθόν, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, καὶ πλησίως ἐκχέων, τῇ μεθέξει ἀγαθούς, τοὺς ἀσωμάτων χοροὺς, τῶν Ἀγγέλων ἐδείξας Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Εδόθη ἄφεσις ἡμῖν, διὰ σοῦ Θεοτόκε· ὁ γὰρ νόμου Δεσπότης, ὁ ἐκ σοῦ σωματωθεῖς, τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν, ὑπομείνας, πάντας ἐλυτρώσατο.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κάλυψεν οὐρανούς, ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ,
• καὶ τῆς σῆς αἰνέσεως Κύριε, τὰ πάντα
• πεπλήρωται.

Τροπάρια.

Μὴ κατακρίνης ἡμᾶς, τοὺς πταίοντάς σοι πολλά· ἀλλὰ τῷ συνήθει σου Δέσποτα, ἐλέει οἰκτείρησον.

Οδὸς ὑπάρχων ζωῆς, θανατηφόρους ὁδοὺς, Σῶτερ ἁμαρτίας ἐκκλίνειν με, αἰεὶ καταξίωσον.

Μαρτυρικά.

Υφάπτουσαν αἰκισμῶν, καθυπελθόντες πυρᾶν, δρόσῳ θείου Πνεύματος Μάρτυρες, ἐμείνατε ἀφλεκτοί.

Χειμάρρουν θείας τρυφῆς, τρυφᾶτε περιφανῶς, Μάρτυρες αἱμάτων τοῖς ρεύμασιν, αὐτὴν κληρωσάμενοι.

Θεοτοκίον.

Ραθύμως μου τὴν ζωὴν, ἐκδαπανήσας Ἀγνή, πρὸς τὴν σὴν προστρέχω ἀντίληψιν· οἰκτείρησον σῶσόν με.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Χριστὸς μου δύναμις.

Φθορᾶς ἀπρόσδεκτον, τὴν φύσιν ἔχοντες, οἱ θειότατοι Νόες σου τὸν σεπτὸν, θρόνον περιέπουσιν, ἀθανασίας σε πηγὴν, κληρωσάμενοι Φιλάνθρωπε.

Υπὸ τοῦ Πνεύματος, ἁγιαζόμενοι, τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι πρὸς τὸ κακόν, μένουσιν ἀκίνητοι, ταῖς πρὸς τὸ πρῶτον Ἀγαθόν, ἀναβάσει θεούμενοι.

Θεοτοκίον.

Κατάρρα λελυται, ἡ τῆς Προμήτορος, διὰ σῆς Θεομήτορ· σὺ γὰρ ἡμῖν, Ἀχραντε πανάμωμε, τῆς εὐλογίας τὴν πηγὴν, τὴν ἀένναον ἐκύησας.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ Κόσμῳ, Χριστέ,
• φωτίσον τὴν καρδίαν μου, ἐκ νυκτός
• σοι κραυγάζοντος, καὶ σῶσόν με.

Τροπάρια.

Γεσσαὶ ἐκ τῆς ρίζης βλαστήσας Χρισέ, ξήρα-
νον τὰ βλαστήματα τῶν παθῶν μου, φυτεύων
μοι τὸν φόβον σου.

Στεναγμὸν ὡς ὁ Τελώνης κτησώμεθα, καὶ
κακῶν ἀποσχώμεθα, στεναγμὸν ὅπως φύ-
γωμεν αἰώνιον.

Μαρτυρικά.

Τετρωμένοι τῷ Θεῷ σου ἔρωτι, τιτρωσκόμε-
νοι ἔχαιρον, ταῖς βασάνοις, οἱ Μάρτυρές
σου Κύριε.

Εκ περάτων τῆ σώματος οἱ Μάρτυρες, ἐνα-
θλοῦντες κεκραίγατε, καὶ Χριστὸς τῆς
φωνῆς ὑμῶν εἰσήκουσε. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην ὑμνήσωμεν, δι' ἧς πάν-
τες εἰσέρχονται, ἁμαρτωλοὶ πρὸς εἰσό-
δους συγχωρήσεως.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Τῷ Θεῷ φέγγει σου.

Επὶ τοῦ θρόνου τῶν Χερουβὶμ, βλέπων ὁ
Προφήτης σε, Παντεπόπτα τὸν Κτίστην
καὶ Κύριον, ἐπιβεηκότα διὰ συμβόλων τὴν
σὴν, μυεῖται δεσποτείαν καὶ κυριότητα.

Ταῖς μυριάσιν ὁ Δανιὴλ, καὶ ταῖς χιλιάσι,
τῶν Ἀγγέλων κυκλομένῳ σοι Δέσποτα,
βλέπων ἡνωμένην τὴν τῶν ἀνθρώπων μορφήν,
τὸ κράτος σου τῆς δόξης μεμυσταγώγηται.

Θεοτοκίον.

Ωραῖος κάλλει ὁ σὸς Υἱός, παρὰ τοὺς υἱοὺς
τῶν γηγενῶν, ὥφθη πανύμνητε Δέσποινα·
Λόγος γὰρ ὑπάρχει τοῦ ἐπὶ πάντων Θεοῦ, εἰ
καὶ φύσιν ἀνθρώπου ἐκ σοῦ ἀνέλαβε.

Ὤδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ κῆτει καταποθεῖς, τῷ τῆς ἁμαρτίας,
» κραυγάζω σοι Χριστέ: Ὡς τὸν Προφή-
» την, ἐκ φθορᾶς με ἐλευθέρωσον.

Τροπάρια.

Ο ὁματώσας τυφλοὺς, τῆς ψυχῆς με ἄνοι-
ξον ὁμματα, ὅπως τὸ φῶς σου βλέψω,
καὶ παθῶν σκότους ῥυσθίσωμαι.

Ναμάτων ζωποίων, μετανοίας ἔμπλεων
ποιήσον, Οἰκτίρμον τὴν ψυχὴν μου, ποτα-
μοὺς διδούς δακρύων μοι.

Μαρτυρικά.

Κοιλάδες μαρτυρικά, κρίνα ἱαμάτων ἐκ-
φύουσι, καὶ πάντων ταῖς καρδίαις, εὐσε-
βῶν εὐωδιάζουσι.

Λυόμενοι αἰνισμοῖς, σῶμα τὸ φθειρόμενον Ἀ-
γιοι, τῷ πόθῳ τοῦ Κυρίου, τὴν καρδίαν
συνεδήσατε.

Θεοτοκίον.

Αγία Μῆτερ Θεοῦ, τὴν βεβηλωθεῖσαν καρ-
δίαν μου, πράξεις ἐναγέσι, συμπαθεία
σου ἀγίασον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Νοὸς καθαρότητι, καταβαίνοντας ὁρῶν, ὁ Ἰα-
κώβ ἐν κλίμακι, τοὺς Ἀγγέλους σε Δέσπο-
τα τηλαυγῶς, τὴν σὴν ἐδιδάσκετο, ἐν σαρκὶ
παρουσίαν προδηλότατα.

Νοήσας τὴν ἔνθεον, τῶν Ἀγγέλων καὶ φαι-
δράν, παρεμβολὴν ἠγάλλετο, ὁ Θεράπων
σου Δέσποτα Ἰσραὴλ, εὐρύθμως χορεύουσαν,
καὶ τὴν ἄρρητον δόξαν περιέπουσαν.

Θεοτοκίον.

Ορέων ὑπέρτερον, αἰωνίων ἀληθῶς, ἀγγελι-
κῶν Δυναμέων, ἀνεδείχθη τὸ ὄρος τὸ ἐμ-
φανές, σὴ γαστήρ χωρήσασα, τῆς Θεότητος
αἴγλην, Κόρη Δέσποινα.

Ὤδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τῶν ὁσίων σου Παίδων, τὸν ὕμνον ἐπα-
» κούσας, καὶ τὴν κάμινον καιομένην
» δροσίσας, εὐλογητὸς εἰ Κύριε.

Τροπάρια.

Υπὸ τῆς ἄγαν κακίας, τὸν νοῦν ἀπετυφλώ-
σθην, καὶ οὐκ ἔβλεψα μετανοίας τὸ φέγ-
γος· Χριστέ Σωτήρ μου σῶσόν με.

Θαρήρων τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, προσπίπτω σοι
Οἰκτίρμον, ἐξαιτούμενος τῶν κακῶν μου
τὴν λύσιν· μή με παρίδῃς Δέσποτα.

Μόνος ἐγὼ ἐγυμνώθην, ἐξ ἔργων δικαιοῦν-
των· μόνος ἐπραξά πασαν ἄτοπον πρά-
ξιν· μόνος Χριστέ σύ με οἴκτειρον.

Μαρτυρικά.

Ο ὑπερκόσμιον δόξαν, ἐνδύσας τοὺς Ἀγίους,
τοὺς ἀθλήσαντας ἐν τῷ Κόσμῳ, πρεσ-
βείαις αὐτῶν, Χριστέ με σῶσόν με.

Νομοθεσίας ἀδίκης, δικαίᾳ νόμου ὄντες, Θεοὶ
φυλάκες κατεπτύσατε πίστει, νομίμως
ἐναθλήσαντες.

Θεοτοκίον.

Δούλου μορφήν ὑποδύντα, Δεσπότην Κόρη
τίκτεϊς· ὃν ἰκέτευε τῶν παθῶν τῆς δου-
λείας, Ἀγνή ἐλευθερώσαι με.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ωραιότητι φαιδρύνεσθε πανάγιοι, Ἀγγελοι
τοῦ Παντοκράτορος, πλησιάζοντες, τῇ ἀ-
φράστῳ δόξῃ τοῦ Χριστοῦ, καὶ πόθῳ κραυγαῖ-
ζοντες αἰεὶ: Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Νοερῶς περὶ σέ Δέσποτα σρεφόμενοι, Ἄγγελοι τὴν ἀκατάληπτον, φωτοφανείαν, αἰδίδως δέχονται τὴν σὴν, ὑμνῶντες καὶ λέγοντες αἰεὶ: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μετὰ σὺ εὐλογημένη, ὁ Ἀσώματος, Κύριος ἔφη ὁ Γαβριήλ· τὴν καταφθαρεῖσαν γὰρ ἀναπλάσαι φύσιν βυληθεῖς, τὴν μήτραν σὺ ὥκησεν Ἀγνή· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν, σαρκὶ κυήσασα.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ἱ ὅσιοί σου Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, τὰ Χερσὶ ἐμιμήσαντο, τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναβοῶντες: Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Εζήλωσα ἀσπλάγχχνου πλουσίου τρόπους, καὶ παρορῶ μου πτωχεύσαντα, τὸν νοῦν πρό θυρῶν τῆς μετανοίας, κακία ἠλκωμένον· Χριστέ μή με εἰς πῦρ πέμψῃς ἄσβεστον.

Χειμῶνι καὶ σαββάτῳ καλῶν ἀργίας, μή με τοῦ βίου ἀνέτοιμον, λάβῃς, χειμῶνα τῆς ἀμαρτίας, ὁ καταπαύσας Οἰκτίρμον, ἀλλ' ἐπιστροφὴν θείαν δίδου μοι. Μαρτυρικά.

Οἱ Μάρτυρες τὴν πλάνην καταπατοῦντες, τῇ ἀπλανεῖ πίστει ἅπασαν, βασάνων ἡνεγκαν τρικυμίαν, εὐλογοῦντες ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες τὸν Κύριον.

Υφάπτουσιν βασάνων ἡνεγκαν φλόγα, ὑπομονῆς δρόσῳ οἱ Ἅγιοι, ὕλην ἐφλεξάν τε ἀσεβείας· θείας ζήλῳ ἀγάπης, πυρῆμενοι καλλίνικοι Μάρτυρες. Θεοτοκίον.

Υπάρχουσα Ἀγγέλων τριωτέρα, Θεὸν τὸν ἅγιον τέτοκας, ὑπερβαλλόντως ἁγιασθεῖσα, Θεοτόκε Παρθένε· διό μου τὴν ψυχὴν καταγαίασον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἐκ φλογός τοῖς Ὅσις.

Ελισσαῖον ὡς παλαι σοῦ τὸν θειάποντα, Στρατιαῖς ἀσωμάτοις περιτείχισας· ἔτω δὴ καὶ νῦν, Χριστέ τὴν Ἐκκλησίαν σου, σὲ ὑπερυψοῦσαν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λυτρωθῆναι πταισμάτων καθικετεύσατε, Ἀρχιστράτηγοι θεῖοι ὡς παριστάμενοι, θρόνῳ τῷ φρικτῷ, τοὺς ἐν πόθῳ δοξάζοντας, καὶ ὑπερυψοῦντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ως Μητρὶ καὶ Παρθένῳ Χαῖρέ σοι κράζομεν, Γαβριήλ σὺν τῷ θείῳ Θεομακάρισε· Λόγον γὰρ ἡμῖν, Θεὸς σαρκὶ γεγέννηκας· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Η** τὸ Χαῖρε δι' Ἀγγέλου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε· σῶζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Τροπάρια.

Γωσὴφ μὲν σωφρονήσας σιτοδότης, ἐγνωρίσθη· ἐγὼ ἀσωτεύων δέ, λιμῷ κρατῆμαι ἐναρέτων πράξεων.

Ως ὁ Πέτρος μεταγνοὺς Χριστὲ δακρύω, ὡς ὁ Τελώνης στεναίω, ὡς ὁ Ἀσωτος ἐκ βάθους κράζω: Ἡμαρτον, συγχώρησον.

Μαρτυρικά.

Συμμαχία τοῦ Θεοῦ καταβαλόντες, τὴν κακίαν Σοφοὶ τοῦ ἀλάστορος, στεφάνους νίκης ἐξ ὕψους ἐδέξασθε.

Η ἀγία τῶν σεπτῶν Μαρτύρων μνήμη, ἀγιαίνει ἐν ἀγίῳ Πνεύματι, τοὺς ὀρθοδόξως αὐτὴν ἀγιαζοντας.

Θεοτοκίον.

Φώτισόν με ἀμαρτίᾳ σκοτισθέντα, ἀπαθείας τὸ φῶς ἡ κυήσασα, ἵνα ὑμνῶ σε ἀγνή Ἀειπαρθένε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Δαυὶδ Προφήτῃ τῷ σῶ ὡς ἔπαυσας, τὸν σὸν λαὸν πατάσσοντα ῥομφαία σου Ἄγγελον· ἔτως Οἰκτίρμον βράβευσον εἰρήνην Χριστέ, πάσαις ταῖς Ἐκκλησίαις, τὸν ἐπικείμενον νῦν, ἐπικουφίζων πειρασμόν ὡς πολυέλεος.

Γδὼν λαοῦ σὺ Χριστέ τὴν κάκωσιν, ὡς ἰατρὸς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων θειάπευσον, ἰεσσίας Δέσποτα τῶν σῶν Λειτουργῶν, τῶν νῦν περικυκλούντων, σὲ τὸν Παντάνακτα, φωναῖς τε ἀπαύστοις ὡς Θεὸν δοξολογούντων σε.

Θεοτοκίον.

Αρχαί, Ἀρχάγγελοι, Κυριότητες, καὶ Σεραφίμ, Δυναμεις, Ἐξουσίαι καὶ Ἄγγελοι, Θρόνοι πολυομμάτοις σὺν τοῖς Χερουβίμ, νῦν τὸν δεδοξασμένον, Τόκον σὺ σέβοντες, σὲ Παρθενομήτορ εὐλαβῶς αἰεὶ δοξάζουσι.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Κατανυκτικά.

Τὰ τῆς καρδίας μου τραύματα, ἐκ πολλῶν ἀμαρτημάτων φυέντα μοι, ἰάτρευσον Σωτήρ, ὁ τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρός, παρέχων τοῖς αἰτούσι, πταισμάτων τὴν συγχώρησιν αἰεὶ· παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας, διδούς μοι τὴν λύσιν τῶν ὀφλημάτων Κύριε, καὶ ἐλέησόν με.

Γυμνὸν με εὐρῶν τῶν ἀρετῶν ὁ ἐχθρὸς, τῷ βέλει τῆς ἀμαρτίας ἔτρωσεν· ἀλλὰ σὺ ὡς

ποιῶντες ἔνοχον, πυρὸς τῆς γεέννης, ὡς γέγραπται· διὸ ψυχὴ γρηγόρησον, φεῦγε τὸν θυμὸν τὸν πικρὸν, τὴν ὀργὴν, μῆνιν καὶ τὴν ὕβριν, καὶ πᾶσαν τὴν δυσώδη ἐκδρομὴν, τῇ Θεοτόκῳ κραυγάζουσα· Δέσποινά μου σῶσόν με.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι, ἀλλ' ἔδὲ πάλιν δάκρυα· διὰ τοῦτο ἱκετεύω σε Σωτήρ, πρὸ τέλους ἐπιστρέψαι, καὶ δοῦναί μοι κατάνυξιν, ὅπως ῥυσθῇσωμαι τῆς κολάσεως.

Εν τῇ φρικτῇ παρυσίᾳ σε Χριστέ, μὴ ἀκούσωμεν, Οὐκ οἶδα ὑμᾶς· τὴν γὰρ ἐλπίδα ἐπὶ σοὶ τῷ Σωτῆρι ἐθέμεθα, εἰ καὶ τὰ σὰ προστάγματα ἔπραττομεν, διὰ τὴν ἀμέλειαν ἡμῶν· ἀλλὰ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Μαρτυρικόν.

Οἱ μαρτυρήσαντες διὰ σέ Χριστέ, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, καὶ τέλειον ἀπέλαβον, τὸν στέφανον ἐν οὐρανοῖς, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθέने, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνην, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνην, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΤ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ἦχος πλ. β'.

Εννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβεράν, καὶ θρηνῶ μου τὰς πράξεις τὰς πονηράς· πῶς ἀπολογήσωμαι τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ; ποίᾳ δὲ παρρησίᾳ ἀτενίσω τῷ Κριτῇ ὁ ἄσωτος ἐγώ; Εὐσπλαγχνε Πάτερ, Υἱὲ μονογενές, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐλέησόν με.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν διέθου, ὅταν καθίσῃς Ἐλεῆμον, κρίσιν δικαίαν ποιῆσαι, μὴ δημοσιεύσης με τὰ κεκρυμμένα, μηδὲ καταισχύνῃς με ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων, ἀλλὰ φεῖσαί μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἄνευ μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ,

ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου Θεοκυῆτορ ἄνευ ἁνδρός· ὃν αἶτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἁμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ., ἕτερα.

Ελέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοὶ τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν· μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφοδρὰ, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίθλεφον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ελπίς τοῦ Κόσμου ἀγαθή, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην φοβεράν προστασίαν αἰτοῦμεν· σπλαγχνίσθητι εἰς ἀπροστάτευτον λαόν· δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεόν, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ., ἕτερα.

Ἐλπίς τοῦ Κόσμου.

Ζωῆς ὡς ἔδειξας ὁδοὺς, τοῖς λαοῖς Ἰωάννη, βωῶν· Εὐθύνατε ὑμῶν τὰς καρδίας Κυρίῳ· διάσωσον πολυαμάρτητον ψυχὴν, κατάνυξον πεπωρωμένον λογισμόν, καὶ ῥῦσαι κολάσεως μελλούσης σαῖς εὐχαῖς, Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος.

Μαρτυρικόν. Ἀγγελικαὶ δυνάμεις.

Αθλητικαὶ ἐνστάσεις ἐπὶ τῷ σκάμματι, τυραννικαὶ αἰκίσεις ἐπὶ τοῖς Μάρτυρας, καὶ ἴσταντο χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, βραβεῖα κατέχοντες τῆς νίκης· ἐξέστησαν τυράννους, καὶ Βασιλεῖς οἱ Σοφοί· καθεῖλον τὸν Βελίαρ, ἐμολογία Χριστοῦ. Ὁ ἐνισχύσας αὐτοὺς, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν Θεοτόκε πταισμάτων· πρὸς σέ κατέφυγον Ἀγνή, σωτηρίας δεόμενος· Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ αἶτησαι τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναι μοι τὴν ἄφεσιν, ὣν ἔπραξα δεινῶν, μόνη εὐλογημένη.

Κανὼν Κατανυκτικός. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. β'. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

Βοηθὲς καὶ σκεπαστὴς, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεός, καὶ δοξά-

» σω αὐτόν· Θεὸς τοῦ πατρὸς μου, καὶ ὑψώσω
» αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Λυτρωτά μου Ἰησοῦ, ὡς ἐλυτρώσω πολλῶν
πταισμάτων, Πόρνην τὴν ποτέ, μεταγνῶ-
σαν καλῶς, καὶ με δυσωπῶ σε, τῶν ἀμέτρων μη-
κακῶν, ὡς ἐλεήμων λύτρωσαι.

Υποπλέων Ἰησοῦ, ἐν ματαιότητι διανοίας,
βίου τὸ δεινόν, τοῦτο πέλαγος, φεῦ! πολ-
λοῖς ναυαγίοις, περιέπεσα· ἐξ ὧν, ἀπολυτρώ-
σας σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Τοὺς γενναίους Ἀθληταῖς, τοῦ ἀλλοτρίου τοὺς
καθαίρετας, τοὺς καρτερικῶς ἐναθλήσαν-
τας, καὶ στέφος λαβόντας, ἐκ Θεοῦ νικητικόν,
περιχαρῶς δοξάσωμεν.

Ρήτορεύοντες σοφῶς, ἐν παρρήσίᾳ Θεοῦ τὸν
λόγον, ρήτορας δεινοὺς ἐνίκησατε, καὶ πᾶ-
σαν ἰδέαν, ἐνεγκόντες ἀλγεινῶν, μεγαλῶς ἐδο-
ξάσθητε.

Θεοτοκίον.

Ωφθης πύλη τῆς ζωῆς, θανάτου πύλας τῷ
τοκετῷ σου, λύσασα Ἀγνή· ὡφθης γῇ ἐ-
κλεκτῇ, δι' ἧς ἀνυψώθη, ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανὸς,
τὸ τῶν ἀνθρώπων φύραμα.

Κανὼν τῆ τιμῆ Προδρόμου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς,
κατὰ Ἀλφάβητον. Ἡ δὲ Η'. καὶ Θ'.

« Ἔπος Ἰωσήφ. »

Ὁ Εἰρμός. Ὁ αἰσθητὸς Φαραώ.

Αγγελος θεῶς τὴν σὴν, γέννησιν Ἀγγελε
Θεοῦ, προμηνύει τῷ πατρί· μεθ' ἧς ἡμῶν
μνημόνευε, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τῇ εὐρεῖν ἡμᾶς
ἐλεος, ἅγιε Πρόδρομε.

Βλαστὸς ὑπάρχων τερπνός, ἐρήμου Πρόδρο-
με Χριστοῦ, ἐν ἐμοὶ τὴν ἀπαύστως, βλα-
σταίνουσαν ἀμέλειαν, ἐκ ριζῶν ἀνασπάσας, με-
τανοίας προφέρειν με, καρποὺς εὐόδωσον.

Γαστήρ στειρεύουσα σέ, καρπογονεῖ πανευ-
κλεῶς, γονίμους καρδίας, τὰς πρὶν ἀκάρ-
πους δείξαντα· ἀλλὰ πίστει βρωῶ σοι· Βαπτί-
στα, τοὺς ἀκάρπους μου, λογισμοὺς ἐκτίλον.

Θεοτοκίον.

Δὺλῳ ἀπαύστως ὁ ἐχθρός, θηρεύει με ὁ πο-
νηρός· τῆς αὐτοῦ με ἐνέδρας, Πανάμωμε
ἐξάρπασον, καὶ ποιεῖν τῇ Δεσπότῳ, Θεοτόκε
εὐόδωσον, μόνον τὸ θέλημα.

Ὁδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον, Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτρην τῶν ἐν-
» τολῶν σε, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου,
» ὅτι μόνος ἅγιος, ὑπάρχεις καὶ Κύριος.

Τροπάρια.

Γλέῳ σου ὄμματι, ἡνίκα μέλλω ἐνώπιόν σου,
παραστῆναι τε καὶ κρίνεσθαι, πρόσβλεψόν
μοι μόνε, εὐδιαλλάκτε Κύριε.

Στενάζοντα δέξαι με, ὡς τὸν Τελώνην ψυχῆς
ἐκ βάθους, καὶ μετάνοιάν μοι δώρησαι, ἀ-
μαρτίας πάσης με, Σωτὴρ ἀπαλλάττουσαν.

Μαρτυρικά.

Τοῖς ρεύμασιν Ἅγιοι, τῶν παναγίων ὑμῶν
αἱμάτων, ἐναγῶς λύθρον φερόμενον, ἀπε-
παύσατε Δαίμοσι, ποτέ ἐπιβώμιον.

Εν Πνεύματι Ἅγιοι, ἐρρίζωμένοι τῷ πανα-
γίῳ, κατεσρέψατε σεβάσματα, ἀπωλείας
πάντας, πρὸς τὴν πίστιν στηρίζοντες.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Ἀχραντε, τὸν συνοχέα παντὸς τῆ
Κόσμου· διὰ τῆτο ἰκετεύω σε· Λύτρωσαί
με πάσης, συνεχούσης κολάσεως.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἐν τῇ στερεῇ τῆς πίστεώς σου.

Επιστροφὴν ὁδοῦ πεπλανημένης, δίδου μοι
νῦν, καὶ ἐκτεινόν μοι χεῖρα, μακάριε Πρό-
δρομε, ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, διηνεκῶς θαλατ-
τεύοντι.

Ζῶ ἀμελῶς καὶ ἡ τομὴ ἐγγίζει· ταῖς σαῖς
προσευχαῖς, ἀνάνευσίν μοι δίδου, αἰδίδιμε
Πρόδρομε, μὴ ὡς ἄκαρπος εἰς πῦρ, ἀποπεμ-
φθῇσώμαι ἄσβεστον.

Η φοβερά ἡμέρα ἐπὶ θύραις, καὶ χαλεπαί,
περίκειμαι φορτία· ἐξ ὧν με εἰλάφρωσον,
τῇ Κυρίᾳ Βαπτιστῇ, ταῖς καθαραῖς σε δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Θρόνος Θεοῦ, εἰδείχθης Θεοτόκε, ἐν ᾧ σαρκί
καθίσας, τοῦ ἀρχαίου ἐξήγειρε πτώμα-
τος, τοὺς ἀνθρώπους ἐν φωναῖς, χαριστηρίοις
ὑμνοῦντάς σε.

Ὁδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**κήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σε Κύ-
» ριε καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθέ-
» νου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι, καὶ
» ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβή-
» θην· δόξα τῇ δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Κρουνοὺς μοι δακρύων δίδου, ξηραίνοντας
τῶν παθῶν μου τὰς ἀναβλύσεις, καὶ τῆς
ἀμαρτίας πάντα βόρβορον, ἀποπλύνοντας Οἰ-
κτίρμον Κύριε, καὶ παύοντας πυρὸς γεέννης,
αἰωνιζούσης, φλόγα μοι τὴν ἄσβεστον.

Οὐ παύομαι ἐπιξέων, τὰ τραύματα τῆς ψυ-
χῆς μου φιληδονίαις· μόνος δὲ ἀναισθη-

τος εἰς αἴσθησιν, ἑμαυτοῦ ἐλθεῖν μὴ προαιρούμενος· τίς γένωμαι, καὶ τί ποιήσω; Χριστέ οἰκτίρμον, ἴασαι καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Υδάτων τῆς ἀπωλείας, καὶ κλυδωνος τῆς κακίας, τῇ κυβερνήσει, τῇ ἐνθέῳ Μάρτυρες αἰοίδιμοι, πίστει ὑποπλέοντες τὸ πέλαγος, τὸ ἄσφατον, τῆς Βασιλείας, τῆς οὐρανίου, ὄρμον κατελάθετε.

Φωστῆρες τῆς εὐσεβείας, λαμπτῆρες τῆς ἀληθείας γεγεννημένοι, φέγγει τῶν ἀγώνων ἑμειώσατε, σκότος ἀθεΐας πολυωδυνον· θαυμάτων δὲ ταῖς φρυκτωρίαις, παθῶν ὁμίχλην, Μάρτυρες σκεδαΐζετε. Θεοτοκίον.

Εἴπταφωτόν σε λυχνίαν, τὸ πῦρ τῆς Θεογνωσίας φέρουσας Κόρη, ὁ Προφήτης πάλαι προεώρακε, φαῖνον τοῖς ἐν σκότει κινδυνεύουσι, Πανάμωμε τῆς ἀγνωσίας· διὸ βοῶ σοι· Φώτισόν με δέομαι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἀκήκοα Κύριε.

Ιάτρευσον Πρόδρομε, τὴν πληγωθεῖσαν ληξῶν ἐφόδοις, ἱκετεύω σε καρδίαν μου, δραστηρίῳ, θείας σου φαρμάκῳ δεήσεως.

Κατάβαλε Πρόδρομε, τὴν ἔτι ζῶσαν ἐν τῇ ψυχῇ μου, ἀμαρτίαν καὶ ἀνάνευσιν, νῦν μοι δίδου, πρὸς ταῖς ἡδοναῖς ὀλισθαίνοντι.

Λιμὴν ἡμῖν φάνηθι, χειμαζομένοις ἐν τῷ πελάγει, τῷ τοῦ βίου τὸ κλυδώνιον, μεταβάλλων, ὅλον εἰς γαλήνην Πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Μὴ κρίνης με Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα μου δυσωπῶ σε, ἀλλὰ ἰλεῶς μοι φάνηθι, δυσωπεῖ σε, σὺν τῷ Βαπτιστῇ ἡ Τεκοῦσά σε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ νυκτὸς ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε, φώτισον δέομαι, καὶ ὁδήγησον καμὲ, ἐν τοῖς
» προσάγμασί σου, καὶ δίδασκόν με Σωτῆρ, ποιεῖν
» τὸ θέλημά σου.

Τροπάρια.

Ιδοὺ ὁ τὸ τάλαντόν σου κρύψας Χριστέ, ὀκνηρὸς δεῦλός σου, καὶ σχολάσας πονηραῖς, τῶν παθῶν ἐργασίαις, ἐγὼ ὑπάρχω· διὸ, μή με εἰς πῦρ ἐκπέμψης.

Σὸς υἱὸς γεγόμενος ἐν χάριτι, εὐσπλαγχνε Κύριε, ἐδουλώθην τῷ ἐχθρῷ, καὶ σὺ ἀπεμακρύνθην, ζήσας ἀσώτως· διὸ, ἐπιστρέψας με σῶσον.

Μαρτυρικά.

Οἱ Μάρτυρες ἴσταντο πρὸ βήματος, θώρακα πίστεως, περιφέροντες· διὸ, τοῖς βέ-

λεσι τῆς πλάνης, τρώσαι αὐτοὺς ὁ δεινός, οὐκ ἴσχυσε Βελίαρ.

Νεκρούμενοι σώμασιν οἱ Μάρτυρες, πάσας ἐνέκρωσαν, μεθοδείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ πρὸς ζωὴν ἀγῆρω, μετέβησαν ἐν χαρᾷ, στέφος λαθόντες δόξης.

Θεοτοκίον.

Πύλη ἀδιόδευτε διανοίξον, πύλας μοι δέομαι, μετανοίας ἀληθοῦς, καὶ δεῖξόν μοι τὴν τρίβον, τῆς σωτηρίας Ἀγνή, ἡ πάντων ὁδηγία.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ναὸς ἐγένου, Μάκαρ τῆς Τριάδος, καὶ ναῶ σου ἀγίῳ, ἰδοὺ συνηθροισμένοι, ἐν πίστει θερμῇ, δυσωποῦμέν σε Πρόδρομε· ρῦσαι ἡμᾶς, πειρασμῶν τε, καὶ θλίψεων Μακάριε.

Ξενώσας πάσης, ἀρετῆς τὸν νοῦν μου, σὲ τὸν ξένην τεμόντα, ὁδὸν ἐν βίῳ Μάκαρ, νῦν ἐκδυσωπῶ· τῷ τῶν ὅλων Θεῷ με οἰκείωσον, βελτιῶν με ἀρίσταις ἐπιδόσεσιν.

Οκαταδύσας, ταῖς τῇ Ἰορδάνῃ, προχοαῖς, τοῦ ἐλέους, τὴν ἄβυσσον Προφήτα, ταῖς βρύσεις τῶν κακῶν μου, πρεσβείαις σου ξήρανον, ὀχετοὺς μοι δακρύων παρεχόμενος.

Θεοτοκίον.

Πεποιικιλμένη, θείαις ἀγλαταῖς, τὸν ὥραϊον ἐν κάλλει, ἐκύησας Παρθένε· αὐτόν οὖν αἰεὶ ἐκδυσώπει, σωθῆναι ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σε δοξάζοντας.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου, ἐξ
» Ἀδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς
» τὴν ζωὴν μου.

Τροπάρια.

Μὴ δείξης με Δαιμόνων ἐπίχαρμα, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φρικτῇ· μὴ ἀκούσω τότε, φωνῆς παραπεμπούσης, εἰς τὸ πῦρ Χριστέ, Ἰησοῦ τὸ τῆς γεέννης.

Εβύθισε βυθῷ παραπτώσεων, ὁ τῶν δικαίων με ἐχθρός, καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου, προστρέχω τῷ πελάγει· Ἰησοῦ πρὸς ὄρμον, ζωῆς νῦν ἱθυνόν με.

Μαρτυρικά.

Πόνων πολλῶν ἀρότρῳ νεώσαντες, ψυχῆς τὴν αὐλακα Σοφοί, τῷ ἐνθέῳ σπόρῳ, τῆς πίστεως πολύχουν, μαρτυρίου στάχυν, σαφῶς ἐγεωργεῖτε.

Τροῖς τραύμασι κατετραυματίσατε, τὸν τραυματίσαντα ὑμᾶς, εὐσεβῶς Ὀπλῖται· διὸ

μετατεθέντες, πρὸς ζωνήν, τὰ πάθη, βροτῶν καὶ νῦν ἰᾶσθε.

Θεοτοκίον.

Ναὸς Θεοῦ ἐδείχθης Πανάμωμε, ἐν ᾧ οἰκήσας ἱερῶς, τὴν βροτῶν οὐσίαν, ἐθέωσε ποιήσας, τῆς πιςῆς, ναοὺς, ἑαυτῇ παραδόξως.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Ρᾶδαμος Προφῆτα, ρίζης ἐβλάστησας στερεούσης, καὶ καρδίας στερεοοῦσας πάσης, Θεογνωσίας ἐγκάρπους, εἰς αἴνεσιν ἀπέδειξας.

Σύντριψον ἐν τάχει, τὸν πονηρὸν ἐν τοῖς ποσὶν ἡμῶν, καὶ κατεύθυνον ἡμῶν τοὺς πόδας, τοὺς νοητῆς εἰς εἰρήνης ὁδὸν, ταῖς προσαισῖαις σου Πρόδρομε.

Τείχισον Προφῆτα, δικαιοσύνης, τὴν ποιήσασα σου, ἐκλυτρούμενος ἡμᾶς παντοίας, ἐπιβουλῆς τῶν Δαιμόνων, καὶ τῆς αἰωνιζούσης κολάσεως.

Θεοτοκίον.

Υμνον σοι Παρθένε, εὐχαριστίας προσάγομεν, διὰ σοῦ Ἀγνὴ οἱ σεσωσμένοι, ἐκ τῆς ἀρχαίας κατάρας, καὶ πᾶσαν εὐλογίαν καρπούμενοι.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η**μάρτομεν, ἡνομήσαμεν, ἡδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποίησαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν· ἀλλὰ μὴ παραδῶῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τροπάρια.

Αποσκοπῶ εἰς τὸ ἔλεος, σοῦ τὸ ἄμετρον ἄμετρα πταίσας· οἶδά σου τὴν συμπάδειαν, οἶδα τὸ μακρόθυμον, καὶ τὸ ἀνεξίκακον· μετανοίας μοι δώρησαι Οἰκτίρμον, καρποὺς καὶ σῶσόν με.

Ιάτρευσον τῆς καρδίας μου, τὰ ἀνίατα πάθη Οἰκτίρμον, δίδου ἀποκοπὴν τῶν χρεῶν μου, τό βαρύντατον φορτίον ἐλάφρυνον, ἵνα ἐν κατανύξει σε δοξάζω αἰεὶ, τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Μαρτυρικά.

Στρεβλούμενοι, συγκοπτόμενοι, δαπανώμενοι πυρὶ ἐνύλῳ, λένουσιν ἐκδιδόμενοι βρώμα, καὶ τεινόμενοι τροχοῖς, οὐκ ἠρνήσαντο σέ, τὸν ζῶντα Θεὸν ἡμῶν οἱ Θεοὶ, καὶ ἱεροὶ Ἀθληταί.

Μερίζεσθε ἐκ τοῦ σώματος, ἀλλ' ἀμέριστοι Θεῷ ὁρᾶσθε, Μάρτυρες δι' ἐνώσεως, Θείας τοῦ ἐνώσαντος, ἑαυτὸν ἀρρέυστως ἡμῖν· ὃν αἰεὶ δυσωπήσατε σωθῆναι, πάσης ἀνάγκης ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ε'βλάστησας ἄνευ σπέρματος, ὃν ἐγέννησε Πατὴρ ἀρρέυστως· ἔμεινας μετὰ τόκον, παρθένος ὡς πρὸ τοῦ τόκου· διὸ μεμακάρισαι, καὶ δεδοξασαί Ἀχραντε ἀπαύστως, ὡς Μητὴρ οὐσα Θεοῦ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Φωνὴ τοῦ Λόγου ὑπάρχων, νῦν τὰς φωνὰς ἡμῶν πρόσδεξαι Βαπτιστὰ, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων, καὶ πολλῶν περιστάσεων, καὶ αἰώνιου λύτρωσαι, τὸν λαόν σου κολάσεως.

Χειρὶ δεικνύεις Προφῆτα, Ἀμνὸν Θεῷ Κόσμη αἴροντα ἀμαρτίας αἰεὶ· ὃν δυσώπει, ἀφαιρεῖν μου τὰ πταίσματα, τὰ χαλεπὰ καὶ χρόνια, καὶ ζωῆς ἀξιῶσαί με.

Ψυχὴ μου σπεῦσον καὶ κράζον, τὸν σκοτασμὸν καταλείψασα τῶν ἀλόγων πράξεων· Οἵκτειρόν με, Ἰησοῦ παρακλήσεσι, τοῦ Βαπτιστῆ καὶ ῥῦσαί με, τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Θεοτοκίον.

Ωπαιρειστήκεισαν τρόμῳ, τὰ ἐπουράνια Τάγματα, τοῦτον τίκτετε Ἀγνὴ ἐνωθέντα, τοῖς βροτοῖς ἀγαθότητι· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ν Στρατιαί, οὐρανῶν δοξαζοῦσι, καὶ φρίττει τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶσα πνοὴ καὶ Κτίσις, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Αποσκοπῶ, εἰς τὸ μέγα ἔλεος, τῶν οἰκτιρμῶν σου Χριστέ, ὥσπερ ὁ Δαυὶδ, πταίσας ὑπὲρ ἐκεῖνον, καὶ κράζω σὺν ἐκείνῳ· Μόνε Εἰλεῆμον, ἐλέησόν με διὰ τάχους.

Τέλος χρηστὸν, γενέσθαι μοι εὐχομαι, καὶ θέσθαι ταῖς πονηραῖς, πράξεσι ποτε, τέλος οὐ προθυμοῦμαι, πεπωρωμένην ἔχων τὴν ἐμὴν καρδίαν· οἰκτειρήσόν με Θεοῦ Λόγε.

Μαρτυρικά.

Ως ἐκλεκτὰ, καὶ ἄμωμα θύματα, τυθέντι ὑπὲρ ἡμῶν, τῷ μονογενεῖ, Λόγῳ ἐθελουσίως, προσήχθητε θυσίας. πᾶσας καταργοῦντες, τὰς τῶν Δαιμόνων Ἀθλοφόροι.

Νευρῶν τομας, ὁδόντων ἐκρίζωσιν, ἀφαίρεσίν τε χειρῶν, ξέσεις τε μελῶν, πᾶσαν ποιήν τε αὐτὴν, ἠνέγκατε γενναίως, Μάρτυρες ὑμνήντες, Χριστὸν τὸν μόνον ἀθλοθέτην. Θεοτοκίον.

Νέον ἡμῖν, βρέφος ἀπεκύησας, τὸν Παλαιὸν ἡμερῶν, νέας ἐπὶ γῆς, τρίβους ὑποδει-

κύντα, καὶ τὴν παλαιωθεῖσαν, φύσιν καινουρ-
γοῦντα, Ἀνύμφευτε εὐλογημένη.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Νόμων πατρῶων.

Επὶ τὸν Λόγον, βαπτίζομενον, περιστερᾶς
ἐν εἶδει Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐθεάσω κα-
τερχόμενον, καὶ φωνῆς ἐπακοῦσαι, κατηξιώθης,
Μάκαρ τοῦ Πατρός: Οὗτος ἐστίν, ὁ Υἱός μου
ὁ σύνθρονος· ὃ μέλπει πᾶσα Κτίσις: Τὸν Κύ-
ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῶτε, εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Πυρὶ Προφῆτα, σὼν δεήσεων, τὰ φρυγανώδη
πάθη τῆς διανοίας μου, καταφλέξας ἐσβε-
σμένον μου, τὸν λύχνον τῆς καρδίας, ἀναψον
πάλιν, ὅπως τηλαυγῶς κατανοῶν, ἀναμέλπω
τοῦ Κτίσαντος, τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων:
Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο κατακρύψας, δοῦλος τάλαντον, ὅπερ εἰς
ἐργασίαν ἐκ Θεοῦ εἴληφα, ἐγὼ πέφυκα
ὁ ἄθλιος· καὶ τί ποιήσω, ὅταν εἰς κρίσιν ἔλθῃ,
ἐκάστου τὸ ἔργον ἐκζητῶν; Πρόφθασον τοίνυν
Προφῆτα, κραυγάζοντά με πίστει: Τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Συντήρησόν μου, τὴν διάνοιαν, ἐν ταπεινώσει
Κόρη Θεοχαρίτωτε, ἡ τῷ τόκῳ σου συν-
τρίψασα, ἐπάρσεις τῶν Δαιμόνων· καὶ ὑψώσόν
με, ἀπὸ τῆς κοπρίας τῶν παθῶν, καὶ πεινῶντα
τὴν χάριν σου, κόρεσον μελωδοῦντα: Τὸν Κύ-
ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**σπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευ-
» τος, Μητρὸς ἀνάνδρου, ἄφθορος ἡ κῆ-
» σις· Θεῶ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύ-
» σεις· διό σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, ὡς Θεόνυμφον
» Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ιησοῦ φιλάνθρωπε, ὁ μόνος τὴν ἀσθένειαν,
ἡμῶν γινώσκων· ταύτην γὰρ ἐφόρεσας, δι'
οἶκτον βουλόμενος, αὐτὴν ἀποκαθάραι· διό
τοὺς σπύλους τοὺς πονηροὺς, καὶ τὰ ἔλκη τῶν
παθῶν μου, ἀποκάθαρσον, καὶ σῶσόν με.

Ως Πόρνη τὰ δάκρυα, προσφέρω σοι Φιλάν-
θρωπε· ὡς ὁ Τελώνης, σεναῖζων κραυγάζ-
ω σοι: Ἰλάσθητι σῶσόν με· ὥσπερ ἡ Χανα-
ναία, Ἐλέησόν με, ἐκβοῶ· ὡς τὸν Πέτρον με-
ταγνόντα, συγχωρήσεως ἀξίωσον.

Μαρτυρικά.

Σαρκὶ συμπλεκόμενοι, ἀσάρκῳ κοσμοκράτο-
ρι, πυγμαῖς τῶν ἄθλων, τοῦτον κατεβάλε-
τε, καὶ νίκης τὸν σέφανον, ἐδέξασθε ἀξίως· διό
πρεσβεύσατε ἐκτενῶς, ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν
πίστει, εὐφημούντων ὑμᾶς Ἅγιοι.

Ηγίαςας Κύριε, τὴν γῆν ἀγίοις αἵμασι, τῶν
σὼν Ἀγίων, καὶ τούτων Πανάγιε, τὰ
πνεύματα πνεύμασι, Δυναμέων ἀγίων, συνά-
πτεις πάντοτε· δι' αὐτῶν, ἀγιάζων τοὺς ἐν πί-
στει, ἀληθεῖ σε ἀγιάζοντας. Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι προσάγομεν, τὴν τοῦ Ἀγγέλου
Πάναγνε, εὐλογημένη: Χαῖρε ἡ χωρήσα-
σα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον· χαῖρε κατάραι λύσις,
καὶ εὐλογίας εἰσαγωγή· χαῖρε μόνη Παραδεί-
σου, ἡ τὴν θύραν ἀνεῴξασα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ξενίας δεσποτικῆς.

Ιάτρευσόν μου τὸν νοῦν, φιληδονίαις τοῦ βίου,
δεινῶς τραυματισθέντα, καὶ παῦσον τὸ σφο-
δρῶς, συνταράσσον με κλυδώνιον· καὶ δεῖξόν
μοι τῆς μετανοίας, τὰς ὁδοὺς τὰς εὐθείας, Κυ-
ρίου Πρόδρομε.

Ωράθης μέσον ἐστῶς, τῆς Παλαιᾶς τε καὶ
Νέας· τὴν μὲν Προφῆτα παύων, τῆς δὲ τὸ
φῶς δηλῶν· ὁ πορεύεσθαι εὐόδωσον, ἡμᾶς ἐν
συνειδότη θείῳ, ὅπως σκότους ῥυσθῶμεν, διαιω-
νίζοντας.

Συνήφθης ταῖς Στρατιαῖς, ταῖς οὐρανίαις
Θεόφρον· μεθ' ὧν Χριστὸν δυσώπει, τοὺς
ἐπὶ γῆς ἡμᾶς διασωζέσθαι τιμῶντάς σε, τῷ σε-
πτῷ σου τῆτι οἴκῳ, Βαπτιστὰ Ἰωάννη Κυρίῳ
Πρόδρομε.

Ημέρα πλήρης θυμοῦ, ἡμέρα σκότους ὑπάρ-
χει, τοῖς ἔργα σχοῦσι σκότους, ἡ δίκη ἡ
φρικτή. Βαπτιστὰ Χριστοῦ καὶ Πρόδρομε, ἰ-
κεσίαις σου τότε ῥῦσαι, κατακρίσεως πάσης,
τοὺς σὲ γεραίροντας. Θεοτοκίον.

Φανείσα τῶν Χερουβὶμ, ἀγιώτερα Παρθένε,
ὡς τὸν Θεὸν τεκῆσα τὸν ὑπεράγιον, πάν-
τας ἡμᾶς καθαγιάσον, τοὺς ἐν φωναῖς ἀγίαις
πίστει, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, σὲ ἀγιάζοντας.

Ἀπόσιχα τῶν Αἰνῶν, Κατανυκτικά.

Τὰ τῆς καρδίας μου τραύματα, ἐκ πολλῶν
ἁμαρτημάτων φυέντα μοι, ἰάτρευσον Σω-
τῆρ, ὁ τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρός, καὶ
παρέχων τοῖς αἰτοῦσι πταισμάτων τὴν συγχώ-
ρησιν αἰεὶ· παράσχῃ μοι δάκρυα μετανοίας, δι-
δούς μοι τὴν λύσιν τῶν ἐγκλημάτων Κύριε, καὶ
ἐλέησόν με.

τῆς ζῶντας Σῶτερ, καὶ Πιλάτῳ παριστῶσί σε, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης φεῦ! οἱ παράνομοι· καὶ βλέπousα τιτρώσκομαι, καὶ συγκατακρίνομαι Κύριε· ὅθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν ἐν σенаγμοῖς, ἢ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, μόνη Πολυέλεε.

Ἀπόσιχα Σταυρώσιμα.

Ο Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀντίληψις, ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν σταυρωθέντα, σαρκὶ Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο Σταυρός σε Κύριε, Παράδειςον ἡνοιξε, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν σταυρωθέντα, σαρκὶ Θεὸν ὑμνοῦμεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Ο ἰ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, καὶ ἔρανοπολῖται, ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν· πρεσβείαις Κύριε, καὶ εὐχαῖς αὐτῶν, πάντας ἡμᾶς διαφυλάξον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ο ῥῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἢ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον, ὃ ὀρώ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ἦχος πλ. β'.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστέ τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλευθήσαν τοῦ θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπτε πόθῳ ὁ Ἄδης, ἀπέλυσε τρόμῳ. Ἐδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σε Ἀγγε, καὶ δοξολογοῦμέν σε Υἱέ Θεοῦ· ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, κατέκρινάν σε Ἰουδαῖοι θανάτῳ, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων· οἱ τὴν Ἐρυθρὰν ῥάβδῳ πεζεύσαντες, σταυρῷ σε προσήλωσαν· καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολὴν σοι προσήνεγκαν· ἀλλ' ἐκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Χριστέ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Η σὲ κυήσασα Χριστέ, ἀειπάρθενος Κόρη, ἐν τῷ σταυρῷ σε δι' ἡμᾶς, ὑψωθέντα ὀρώσα, ἐτέτρωτο λύπης ῥομφαία τὴν ψυχὴν, καὶ ἐ-

κλαιε θρηνῶδοῦσα μητρικῶς. Αὐτῆς ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε τοῦ ἐλέους.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Σήμερον τὸ προφητικόν, πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε· καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνη Φιλάνθρωπε.

Ο Σταυρός σου Κύριε ἡγίασται· ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἱάματα, τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις· δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Εν ξύλῳ βλέπousα νεκρὸν, κρεμάμενον ἢ Παρθένος Θεὸν, ὃν ἔτεκε σαρκὶ, θρηνῶ-δῶσα ἐβόα· Τὴν ἀφατον μακροθυμίαν σου Υἱέ ἐκπλήττομαι· πῶς ὡς κατάκριτον σταυρῷ προσήλωσαν οἱ ἄνομοι τὸν δίκαιον Κριτὴν, καὶ μόνον σε Δεσπότην.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Τὸ ξύλον ἠνεγκε φθορὰν, ἐν Ἐδέμ τῷ Γενάρχη· Σταυροῦ δὲ ξύλον τὴν ζωὴν, ἠνθησεν ἐν Κρανίῳ· πεπάτῃται καὶ γὰρ κακία τοῦ ἐχθροῦ· ἠλέηται τῇ προσηλώσει τοῦ Χριστοῦ, καὶ εὗρε τὸν Παράδειςον, κραυγάζων ὁ Ἀδάμ· Ὡς ξύλον εὐλογημένον!

Μαρτυρικόν.

Αθλητικὸν ἀγῶνα ὑπομείναντες οἱ Ἅγιοι, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης παρὰ σοῦ κομισάμενοι, κατήργησαν ταῖς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, ἐδέξαντο τοὺς στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας· δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ, καὶ τὸν Κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Σώζεις με, Σῶτερ, προσπαγεῖς ἐπὶ ξύλῳ. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. β'. Ὡδή α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**ς ἐν ἡπίρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραῶ, κα-
» θορῶν ποντοῦμενον, Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν,
» ἐβόα ἄσωμεν. Τροπάριον.

Σὺ τὰς παλάμας ἀπλώσας ἐπὶ σταυροῦ, ἡγ-καλίσω Δέσποτα, ἀπωσθέντας τοὺς βρο-

τούς, καὶ τῷ σὺ προσήγαγες Πατρί, ὡς Υἱὸς ἀγαπητός, καὶ ὁμοούσιος.

Οσπερ ἀμνὸς ἀνηρτήθης ἐπὶ σταυροῦ, τὸ σὸν Λόγε πρόβατον, ἐκζητῶν τὸ πλανηθέν, καὶ εὐρὼν συντάξας αὐτὸ, ἀπλανέσιν, Ἰησοῦ· δόξα τῷ κράτει σου.

Μαρτυρικὰ.

Ζωὴν ποθοῦντες τὴν ἄνω οἱ εὐκλεεῖς, Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ἐνεκρώθησαν ἐν γῇ, ὑποστάντες βάσανα πολλὰ, καὶ ποικίλους πειρασμούς, οἱ ἀξιάγαστοι.

Επὶ βηματίων ἀδίκων διὰ Χριστὸν, τὸν ἐν πᾶσι δίκαιον, παρεσῶτες Ἀθληταί, κρίσιν πᾶσαν ἀδίκον ὑμεῖς, δικαιούσαν ἐν Θεῷ, καθυπεμείνατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ινα ἀπάθειαν πᾶσι τοῖς ἐξ Ἀδαμ, προξενήσης Δέσποτα, πάθος φέρεις ἐν σταυρῷ, καὶ ὀρώσα σείεται ἡ γῇ· θρηνωδοῦσα μητρικῶς, ἐβόας Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Ἐκτον προσάξω τῇ Θεπτόκῳ μέλος.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Εκ πονηρᾶς συμβουλίας τοῦ δυσμενοῦς, ἡ Προμήτωρ θάνατον, ἐπεισῆξεν· ἀλλ' αὐτὴ, τὴν Ζωὴν κυήσασα Ἀγνή, νεκρωθέντας τῇ φθορᾷ, ἡμᾶς ἐζώσας.

Καὶ λογισμοῖς ὀλισθαίνων, καὶ μολυσμοῖς, σαρκικοῖς σπιλούμενος, ἐπὶ σέ τὴν καθάραν, ἀληθῶς καὶ ἄσπιλον Ἀγνήν, καταφεύγω: Βοηθός, γενοῦ τῷ δούλῳ σου.

Τὰ τῆς καρδίας μου πάθη τὰ χαλεπαῖ, Θεοτόκε ἰάσαι· τῶν ἀστάτων λογισμῶν, τὸ δεινὸν κλυδώνιον, τῇ σῇ, μεσιτείᾳ πρὸς Θεόν, κόπασον Δέσποινα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθὲ, καὶ ἡρεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ
» τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Σταυρὸς ἐπήγγυτο ἐν γῇ, καὶ κατέστραπτο πλάνη, καὶ ἐσεῖετο Κτίσις, καὶ καρδίαι τῶν βροτῶν, σεσαλευμέναι ἐχθροῦ, ἐπηρείᾳ, πίστιν ὑπεδέχοντο.

Μανεῖς ὁ ἀδίκος λαός, σὲ τὸν Δίκαιον μόνον, κατακρίνει θανάτῳ, δικαιούντα τοὺς βροτῆς, καὶ ἐξ ἀδίκου χειρός, τοῦ δολίου τούτους ἐξαιρούμενον.

Μαρτυρικὰ.

Εκίνει πᾶσαν ἑαυτῇ, τὴν κακίαν ὁ πλάνος, τοῖς Ἀγίοις παλαίων, ἀλλ' ἠττάτο καθορῶν, ἀταπεινώτους αὐτούς, καὶ τῆς θείας κοινωνοὺς λαμπρότητας.

Σωμάτων ὥρα ταῖς σφοδραῖς, ἡλλοιοῦτο αἰκίαις, ἀλλ' ἐπέλαμπε μᾶλλον, ἢ φαιδρότης τῆς ψυχῆς, τῶν Ἀθλοφόρων Χριστοῦ, ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Σταυροθεοτοκίον.

Οραῖον κάλλει σε Υἱέ, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἐν τῷ τίκτειν ἐπέγνων· καὶ πῶς σταυρούμενος νῦν, κάλλος οὐκ ἔχεις Χριστέ; ἡ Παρθένος ἔλεγε δακρύουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ομόνος φύσει συμπαθής, ὁ τὸ αἷμά σου Λόγε, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, δι' ἐμέ ἐπὶ σταυρῷ, κενώσας, διὰ τῆς σέ, κυησάσης, οἴκτειρον καὶ σῶσόν με.

Ναὸς γεγόμενος Θεοῦ, τῇ Θεογενεσίᾳ, ἐκουσίως εἰς πάθη ὠλίσθησα χαλεπαῖ· διό σε Θεοῦ ναεῖ, ἱκετεύω: Δέσποινα βοήθει μοι.

Πασαῖς Κυρίου ἐκλεκτῇ, οὐρανίου πασάδος, ποιήσον κληρονόμον, τὸν τῇ θείᾳ σκέπῃ σου, ὡς ἐν πασαδί σεπτῇ, κατ' ἐκάστην, πόθῳ σε γεραίροντα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος· ἡ
» σεπτὴ Ἐκκλησία Θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακράζουσα, ἐν διανοίας καθαράς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἐορτάζουσα.

Τροπάρια.

Ταθέντα ξύλῳ σε, ὀρῶν ὁ Ἥλιος, ἐμελαίνετο φόβῳ, καὶ σκοτασμὸν πλάσμα ἀπεδύετο, καὶ ἐδεσμεῖτο ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἡ πλάνη διελύετο.

Εδέσμει χειρὰς σου, λαὸς παράνομος, καὶ δεσμῶται ἀλύτων, Σῶτερ δεσμῶν, πάντες ἀπελύοντο, Ἦλιε ἄδυτε Χριστέ· πᾶσα Κτίσις δὲ ἀνύμνει σε.

Μαρτυρικὰ.

Ροαῖς ἐπνίξατε, αἱμάτων Μάρτυρες, Φαραὼ τὸν διώκτην, φρενοβλαβῶς, ἅμετρα καυχώμενον, καὶ πρὸς τὴν γῆν τὴν ναητὴν, ἀγαλλόμενοι μετέβητε.

Πτεροῖς τοῦ Πνεύματος, ὑπεριπτάμενοι, τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων οἱ Ἀθληταί, χαίραντες ἀνέδραμον, ἐνθα τὸ πρῶτον Ἀγαθόν, καὶ ζωὴ καὶ φῶς ἀνέσπερον.

Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία τέτρωσαι τοῦ πάθους Δέσποινα, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὅτε αὐτὸν, ἐβλε-

ψας σαυρέμενον, καὶ λόγῃ ἄχραντον πλευράν, δι' ἡμᾶς ἐξορυττόμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ράνισιν Ἀχραντε, πλευρᾶς τοῦ Τόκου σου, τῶν παθῶν μου τὸν ῥύπον, καὶ τοὺς δεινοὺς, σπίλους τῆς καρδίας μου, ἐναποκάθαρν Ἀγνή, καὶ φωτί σου καταλάμπρυνον.

Οδὸς εὐθεϊά μοι, ὁδὸς εἰσάγουσα, σωτηρίας πρὸς τρίβους, ἢ τὴν ὁδὸν, τέξασα γενήσῃ, ἀποπλανήσῃ πονηρᾷ, καὶ ἐκάστην ὀλισθαίνοντι.

Σταγόνᾳ ὄμβρισον, ἐν τῇ καρδίᾳ μου, κατανύξεως Κόρη, ἢ τὴν πηγὴν, τῆς ζωῆς κησασα, ταῖς διεκχύσεις τῶν ἐμῶν, παθημάτων ἀναστέλλουσα.

Αγία Δέσποινα, τὸν ὑπεράγιον, ἢ κησασα Λόγον, ἀγιασμόν, τῇ ψυχῇ μου δώρησαι, καὶ τρικυμίας πειρασμῶν, τὴν ζωὴν μου ἐλευθέρωσον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῷ Δεῖῳ φέγγει σου Ἀγαθέ, ταῖς τῶν ὀρ-
• θρίζοντων σοι ψυχᾶς, πόθῳ καταύγασον δέομαι, σὲ εἶδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Τροπάρια.

Ο περιβάλλον τὸν οὐρανόν, νέφεσι Χριστὲ ἐπὶ σταυροῦ, γυμνὸς ἐπάγης Δελημάτι, γυμνωσιν κακίας προσαπεκδύων με, καὶ σολαῖς ἀφθαρσίαις φαιδρύνων Δέσποτα.

Σταυρῷ ἐτάθη ἡ ἀληθὴς, ἄμπελος Χριστὸς ὁ φυτουργός, καὶ γλυκασμός τῶν ψυχῶν ἡμῶν, γλεῦκος ἀποσάζων, τὴν μέθην ἁπασαν, τῆς πλάνης ἀναξέλλων τοῦ πολεμήτορος.

Μαρτυρικά.

Πεποικιλμένοι ταῖς ἱεροῖς, στίγμασι Χριστὲ οἱ Ἀθληταί, καὶ τοῖς σεφάνοις κοσμούμενοι, τῷ σαρκὶ παθόντι Θεῷ παρίστανται, ἡμῖν ἀμαρτημάτων λύσιν αἰτούμενοι.

Αποσκοποῦντες πρὸς τὴν ἐκεῖ, δόξαν Ἀθλοφόροι καὶ ζωὴν, καὶ ἀληθὴ ἀγαλλίασιν, πᾶσαν τρικυμίαν παθῶν ἠνέγκατε, τῷ πάθει τοῦ Δεσπότη ἐνδυναμούμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Γαστρί χωρήσασα Χριστόν, μόνον τὸν ἀχώρητον παντί, ὠδίνων ἀνέυθεν τέτοκα· νῦν, δὲ ὀδυνῶμαι ἐν τῷ σαυροῦσθαί σε, Υἱέ μου· ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός:

Ξένον ὡς ἔσχηκας τοκετὸν, ξένον με γένόμενον Θεοῦ, δι' ἀμαρτίας οἰκείωσιν, ξένωσον

ἐκ ταύτης, καὶ τῷ Οἰκτίρμονι, οἰκείωσον Παρθένη τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ος ὅρος πάλαι σε Δανιὴλ, βλέπει τηλαυγῶς μαρμαρυγαῖς, τῆς παρθενίας ἐκλάμπουσιν· ἐξ οὗ ἐτμήθη λίθος συντρίβων Πάναγνε, τὰ εἶδωλα τῆς πλάνης σθένει Θεότητος.

Τὸν ταῖς ἐφόδοις ταῖς ληστρικαῖς, τετραυματισμένον τὴν ψυχὴν, ἡμιθανῆ τε τυγχάνοντα, ἐν ὁδῷ τῆ βίου καὶ κινδυνεύοντα, διὰ τῆς σὲ Τεκούσης Λόγε ἐπίσκεψαι.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οῦ βίου τὴν θαλάσσαν, ὑψουμένην κα-
• θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
• εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι: Ἀνά-
• γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Εστέφθης Μακρόθυμε, ταῖς ἀκάνθαις τῶν παθῶν, ἐναποτέμνων ἀκάνθαν· λόγῃ πλευράν ἐτρώθης, καὶ τὸν ἡμᾶς, νεκροὺς ἐργασάμενον, ἀπενέκρωσας ὄφιν πολυμήχανον.

Γκρίῳ ἀνήρηται, καταρράσων τοῦ ἐχθροῦ, τὴν δυναστείαν Δέσποτα, δουλείας δὲ πικρᾶς με ἐλευθερῶν, ἐδέξω ῥάπισματα· ἀνυμνῶ σου Οἰκτίρμον τὸ μακρόθυμον.

Μαρτυρικά.

Σταυρῷ τειχιζόμενοι, πλάνης τεῖχη πονηρᾶ, οἱ Ἀθληταί κατέστρεψαν, καὶ πρὸς τὴν ἄνω πόλιν νικητικοῖς, στεφάνοις κοσμούμενοι, μετωκίσθησαν· ὅθεν μακαρίζονται.

Εἰς ὕψος περιδοξον, μαρτυρίου ἑαυτοῦς, ἀναγαγόντες Ἅγιοι, ταῖς πονηραῖς ὑψώσεις τοῦ δυσμενοῦς, εἰς γῆν κατεπτώσατε, καὶ στεφάνους ἐξ ὕψους ἐκομίσασθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Πατὴρ τὸ ἀπαύγασμα, πῶς ἐπήρθη ἐν σαυρῷ, φωταγωγοῦν τὰ σύμπαντα, καὶ καταρράσσον σκότους τὸν ἀρχηγόν! ἡ πάντα γνος Δέσποινα, μητρικῶς θρηνηδοῦσα ἀπεφθέγγετο.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Η ῥάβδος ἡ ἔντιμος, ἡ βλαστήσασα ἡμῖν, ξύλον ζωῆς τὸν Κύριον, τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου φθοροποιούς, ἐννοίας βλασταίνουσας, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἀποκάθαρν.

Θηρὸς ἀμαρτίας με, ὡς κητῶς ἐκ γαστροῦ, τὸν Ἰωάνν ἐξάγαγε, ταῖς ἱκεσίαις Λόγε τῆς ἐν γαστρὶ, ἀγνώως χωρησάσης σε, τὸν ἀχώρητον φύσει Πολυέλεε.

Επλήθυναν Δέσποτα, ὑπὲρ ἄμμον θαλάσσω, τὰ πονηρά μου πταίσματα· ὡς κε-

κτημένος πέλαγος οἰκτιρμῶν, ἐπίσρεψον σῶσόν με, παρακληήσεσι Λόγε τῆς Τεκούσης σε.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισὶ· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον, πρόσαγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ιοβόλον ἀπερράπισας τοῦ δράκοντος, κα-
κίαν ράπιζόμενος, καὶ κρεμάμενος, ἐπὶ ξύ-
λου μόνε Δυνατέ, τοὺς πάντας ἐφώτισας βοᾶν·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ξύλου εὗρατο γευσάμενος τὸν θάνατον, Ἀ-
δάμ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος· ὁ δὲ δεύτερος,
ἐν αὐτῷ Χριστὸς θανατωθεὶς, ἀθάνατον δίδωσι
ζωὴν, ἀπονεκρώσας τὸν ἐχθρὸν, τὸν πολυμή-
χανον.

Μαρτυρικά.

Υπομένοντες τὸν Κύριον ἀνήχθητε, ταλαι-
πωρίας Μάρτυρες, τῶν κολάσεων· καὶ ἐν
πέτρᾳ ἔστητε σερρά, τῆς πίσεως, πᾶσαν πονη-
ράν, ὑποσκελίζοντες ἐχθρῶ, κακίαν θείᾳ ροπῇ.

Λαμπρυνθέντες τοῖς παθήμασιν ἐλάμψατε,
Ἡλίου τηλαυγέστερον, καὶ τὰς τοῦ σκό-
τους ἐξουσίας πᾶσας Ἀθληταί, ἐλύσατε μέλ-
ποντες Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Οὐπάρχων ἀναλλοίωτος Θεότητι, ἡλλοίω-
σας κρεμάμενος, ξαυρῷ Κτίσιν ἅπασαν,
ἡ Παρθένος ἔλεγεν Υἱέ· καὶ βλέπουσα ταῦτα
θρηνῶδῶ, ἐκπληττομένη τὴν φρικτὴν οἰκονο-
μίαν σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ητὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος θεώσασα, τῷ
ὑπὲρ φύσιν τόκῳ σου, ἀμαρτόντα με ὑ-
πὲρ φύσιν καὶ τὸν ἀγαθὸν, τῇ φύσει πικράναντα
Θεόν, καταλλαγαῖς σου μητρικαῖς αὐτῷ οἰ-
κείωσον.

Τὴν πηγάζουσιν ἐκάστοτε καρδίαν μου, ἀ-
μαρτημάτων ρεύματα, ἡ πηγάσασα, σω-
τηρίας ὕδωρ τοῖς πιστοῖς, καθάρισον μέλπειν
ἐμμελῶς· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Οὐρανὸς ἐπὶ τῆς γῆς σὺ ἐχηρημάτισας, τοῦ
οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητοῦ· ὃν ἰκέτευε,
τῶν γῆς με ρύσασθαι κακῶν, καὶ μέτοχον τῶν
ἐν ὕρανοῖς, καταξιῶσαι ἀγαθῶν Θεογεννήτρια.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ φλογός τοῖς Ὀσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλέξας· ἅ-

» παντα γὰρ δρᾷς Χριστέ, μόνῳ τῷ βύλεσθαι
» σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Υπερήφανον ὄφιν σὺ ἐταπεινώσας, ταπεινώ-
σει καρδίας ξύλῳ ὑψούμενος· ὕψιζε Θεέ,
καὶ Ἀδάμ τὸν τοῖς πάθεσι, τεταπεινωμένον,
ἀνύψωσας Οἰκτίρμον.

Τὴν τοῦ ξύλου πικρίαν μεταποιούμενος, ἐπὶ
ξύλου ἐτύθης χολῆς γεύόμενος, πάντων
γλυκασμός, καὶ ζωὴ ἐνυπόστατος, Δέσποτα ὑ-
πάρχων, καὶ φῶς καὶ σωτηρία.

Μαρτυρικά.

Οὐκ ἐκάμψατε γόνυ γλυπτοῖς Πανεύφημοι,
ἀλλ' ἐτύθητε ἄρνες ὥσπερ ἀμώμητοι, καὶ
τοῦ πονηροῦ, τὴν ἰσχὺν κατεκάμψατε, καὶ ὑ-
περυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ναοὶ Πνεύματος ζῶντος ὥφθητε Μάρτυρες,
τοὺς ναοὺς τῶν εἰδώλων κατηδαφίσατε,
καὶ πρὸς τὸν Ναόν, τὸν οὐράνιον ἤρθητε, ἀνυ-
μολογοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γακῶβ σε προεῖδε Παρθένε κλίμακα, πρὸς
οὐράνιον ὕψος ἡμᾶς ἀνάγουσαν, τοὺς εἰς
τὸν βυθὸν, τῶν κακῶν ὀλισθήσαντας· ὅθεν σε
ὑμνοῦμεν, Ἀγνή εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Καὶ μὴ θέλων ὁ τάλας πράττω τὰ ἄτοπα,
συνηθείᾳ δουλεύων καταδουλούση με, δι-
λοῖς πονηροῖς, ἐκ Θεοῦ ὀλισθήσασιν· Δέσποινα
Παρθένε, ἐλεύθερόν με δεῖξον.

Ως τὸν βότρυν τεκῆσα τὸν ἀγεώργητον, τὸν
πηγάζοντα οἶνον πᾶσι σωτήριον, μέθη με
πικρᾶς, ἀμαρτίας σκοτούμενον, Δέσποινα Παρ-
θένε, σωφρόνισον καὶ σῶσον.

Μῆμε στήσης, ἐν ὥρᾳ Δέσποτα κρίσεως
μετὰ τῶν κατακρίτων ὄντα κατὰκριτον·
ἀλλὰ τὸν μικρὸν, ξεναγμόν με δεξάμενος, σῶσόν
με πρεσβείαις, τῆς σῆς Μητρὸς Οἰκτίρμον.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» **Θ**τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὥράθη βροτοῖς, Λόγος
» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Τροπάρια.

Ωρῶν καὶ χρόνων ὑπάρχων Κύριος, μέσον
τῆς γῆς μεσούσης τῆς ἡμέρας Μακρόθυ-
με, ἐπὶ ξύλου ὑψώθης σταυρούμενος, καὶ μέσον
τοῦ Παραδείσου, τοῦ ὑπομείναντος, ὀλισθόν,
καρπὸν φθοροποιὸν ἐπανορθούμενος.

Σταυρός ἐπήγνυτο, καὶ ὁ τύραννος, ἐν τῇ ψυχῇ καιρίαν τὴν πληγὴν ὑπέδεχετο, καὶ δεσμῶται φθορᾶς ἀπελύοντο, γνῶσις πᾶσιν ἀνθρώποις, ἐνεφυτεύετο, ἐχθρὸς κατηργεῖτο, καὶ χαρὰς πάντα πεπλήρωται.

Μαρτυρικά.

Η γῆ συνήφθη Κυρίου Μάρτυρες, τοῖς οὐρανοῖς, ἀφ' οὗ Χριστὸς ἐτύθη σταυρούμενος, καὶ ὑμῶν τὴν πληθύν ἐπεσπάσατο, πληθὸς πολλῶν βασάνων, καθυπομείναςαν, καὶ πληθὺν θείων Λειτουργῶν συνεξαεσράπτουσαν.

Φωτὶ αὐτῷ ἐναπαστράπτοντες, θέσει θεοί, Κυρίου χρηματίζετε Μάρτυρες, πρωτοτόκων σκηναῖς αὐλιζόμενοι, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, δόξης πληρούμενοι· ὅθεν καταχρέος οἱ πιστοὶ ὑμᾶς γεραίρομεν.

Σταυροθεοτοκίον.

Φρικτὴν λοχείαν ὑπέστην Δέσποτα, ἐν τῷ φρικτῶς σε τίκτειν· ὃν ἡ Κτίσις σταυρούμενον, ἐπὶ ξύλου θελήσει Μακρόθυμε, ἔφριξε καθορῶσα· πάλαι ἡ Ἀμεμπτος, ἔκλαιε βοῶσα μητρικῶς· ἦν μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Εμὲ τὸν μόνον καταπατήσαντα, φρενοβλαβῶς τὸν νόμον σου Χριστέ τὸν σωτήριον, καὶ δεινὴ παραβάσει δουλεύοντα, καὶ κατακεκριμένον, σῶσον οἰκτείρησον, διὰ τῆς τεκνύσεως σε Ἀγνῆς, ὡς ὑπεράγαθος.

Λιμὴν ἐν ζάλῃ μοι κινδυνεύοντι, τῶν πειρασμῶν γενοῦ θεοχαρίτωτε Δέσποινα, καὶ παθῶν με τὸν σάλον πρᾶννουςα, τὸ τῶν α�μαρτιῶν μου ξήρανον πέλαγος, ὅπως καταχρέος σὲ ὑμνῶ τὴν πολυῦμνητον.

Οδὸν εὐθεῖάν μοι καθυπόδειξον, δι' ἧς εὐρεῖν δυνησόμαι τὴν πύλιν τὴν φέρουσαν, πρὸς τὰ ἄνω Παρθένη Βασιλεία, πρὸς τὰ τοῦ Παραδείσου, θεία σκηνώματα, πρὸς τὴν δι' αἰῶνος ἀληθῆ μακαριότητα.

Στρατὸς Μαρτύρων, Ὁσίων σύλλογος, Ἱεραρχῶν δικαίων, Προφητῶν, Ἀποστόλων τε, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων τὰ τάγματα, μετὰ τῆς σὲ Τεκνύσεως, ἐκδυσωποῦσί σε: Σῶσον ἡμᾶς, οἰκτεῖρον Χριστέ, ὡς πολυέλεος.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Σταυρώσιμα.

Εν τῷ Σταυρῷ τὴν ἐλπίδα κέκτημαι, καὶ ἐν αὐτῷ καυχώμενος βοῶ: Φιλάνθρωπε Κύριε, τὴν ἀλαζονείαν κατάβαλε, τῶν μὴ ἐμολογούντων σε, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Οὐ τῷ Σταυρῷ τειχιζόμενοι, τῷ ἐχθρῷ ἀντιτασσόμεθα, μὴ δειλιῶντες τὰς αὐτῇ μεθο-

δείας καὶ ἐνέδρας· ὁ γὰρ ὑπερήφανος κατήρηται, καὶ καταπεπαίτηται, τῇ δυνάμει τοῦ ἐν ξύλῳ προσπαγέντος Χριστοῦ.

Μαρτυρικόν.

Μνήμη Μαρτύρων, ἀγαλλίαμα τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον· ἀθλήσαντες γὰρ διὰ Χριστὸν, σεφάνους παρ' αὐτοῦ ἐκομίσαντο· καὶ νῦν ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Η Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, ἀνεβόα θρηνηδοῦσα μητρικῶς: Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

✠✠✠✠✠

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητί μου, ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος φιλόανθρωπος.

Εκουσίως, ὑψωθείς ἐπὶ τοῦ ξύλου, τοὺς εἰς βάθην κακῶν ὀλισθήσαντας, ἀνεκαλέσω, μόνε Πολυέλεε.

Γῆ ἐσείσθη, καὶ ὁ ἥλιος ἐσθέσθη, καθορῶν σε ἐπὶ ξύλου Ἥλιε, δικαιοσύνης, θελήματι πάσχοντα.

Μαρτυρικόν.

Παθημάτων, Ἀθλοφόροι κοινωνοῦντες, τοῦ Δεσπότη, καὶ θείας λαμπρότητος, συγκοινωνεῖτε, μεθέξει θεούμενοι.

Δόξα.

Υψώσόν με, ἐκ βυθοῦ τῆς ἀμαρτίας, τῆς Τριάδος ὁ εἷς ἐθελούσιον, καθυπομείνας, Χριστέ μου καθήλωσιν.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρεσῶσα, τῷ σταυρῷ καὶ καθορῶσα, ἐκούσιως τὸν σὸν Υἱὸν πάσχοντα, Παρθενομῆτορ, τοῦτον ἐμεγάλυνες.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Ἀποστολικά. Ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Δύναμιν ἐράνιον, τῷ Παρακλήτου λαβόντες, τῶν ἐχθρῶν τὰς φαλαγγας, οἱ Χριστοῦ Ἀπόστολοι, ἐτροπώσαντο· Βασιλεῖς ἠλεγξαν, καὶ σοφοὺς ἥσχυναν, ἰδιῶται καὶ ἀγράμματοι, γυμνοὶ καὶ ἄοπλοι, εὐαγγελικῶς παρετάξαντο· τῷ λόγῳ δὲ τῆς χάριτος, τὰς τερατουργίας εἰργάσαντο· καὶ οὕτω τὰ ἔθνη, ὑπήκοα ποιήμενοι

Χριστῷ, ἐν παρρήσίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σὲ ἐπιποθήσαντες, οἱ εὐκλεεῖς Μαθηταί σου, καὶ ἀπαρνησάμενοι, ἑαυτοὺς προθύμως σοι ἠκολούθησαν· καὶ σταυρὸν ἄραντες, σοῦ αὐτοῦ ὀπίσω, πειθαρχοῦντες τῇ προσᾶξει σου, τὴν γῆν κατέλιπον, καὶ τοὺς οὐρανούς ἐκκληρώσαντο, τὰ ἔθνη ἐπιστρέφοντες, εἰς τὴν ἀληθῆ σὲ ἐπίγνωσιν· καὶ νῦν διὰ πάντων, ὑπήκοοι γενόμενοι αἰεὶ, ἐν παρρήσίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Απαντα τὸν βίον μὲν ἐν ἀμελείᾳ διάγω, πρὸς τὸ τέλος ἔφθασα, ἄκαρπος ὁ δεῖλαιος, Ὑπεράγαθε, πονηρῶν πράξεων, ἐπιφέρων μόνον, νῦν φορτία τὰ δυσβάστακτα· ἅπερ Φιλάνθρωπε, σκόρπισον ῥοπῇ τοῦ ἐλέους σου, καὶ δίδου μοι κατάνυξιν, καὶ ἐπιστροφὴν τὴν σωτήριον, Δείαις Ἀποστόλων, πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις ὁ Θεός· οὓς εἰς πρεσβείαν προσάγω σοι, καὶ τὴν σὲ κυήσασαν.

Ἔτερα τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Νικόλαε μακάριε, προσπίπτοντά με οἴκτειρον, δέομαί σε, καὶ τὰ ὄμματα Σοφέ, φωτίσον τῆς ψυχῆς μου, ἵνα καθαρῶς βλέψω, τὸν φωτοδότην καὶ Οἰκτίρμονα.

Εχθρῶν ἐπιζητούντων με, κακοποιῆσαι Ἄγιε, λύτρωσαί με, παρρήσιαν πρὸς Θεόν, ὡς ἔχων Ἱεράρχα, καὶ σῶσόν με ἐκ βλάβης, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων ῥύσαι με.

Λιμένα σε ἀχείμασον, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, Ἱεράρχα, νῦν κενκτήμεθα πιστῶς, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ Σύραν μετανοίας, καὶ ὁδηγὸν πιστὸν καὶ πρόμαχον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μεγίστων δωρημάτων ἡμῖν, ὁ τόκος ὁ ἀλόχευτος, τῆς Παρθένου, πᾶσι γέγονε σαφῶς· Θεός γὰρ τὴν φθαρεῖσαν, καινίζει πάλιν φύσιν, καὶ ἀναπλάττει τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπόσιχα Ἀποστολικά.

Ποτὲ οἱ Μαθηταί σου Χριστέ, ἐν πλοίῳ χειμαζόμενοι, ἀνεβόων· Διδάσκαλε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα· καὶ νῦν ἡμεῖς κραυγάζομεν· Φιλάνθρωπε Σωτὴρ ἡμῶν, ῥύσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Κύριε, οἱ Ἀπόστολοι κατέλαβον, ποτὲ μὲν τὸ βάθος τῆς θαλάσσης διὰ δικτύων, ποτὲ δὲ τὸ ὕψος τῆς Βασιλείας διὰ δογμάτων· καὶ τῇ μὲν τέχνῃ, τὸν ἀκατάληπτον βυθὸν ἠρεύνησαν, τῇ δὲ πίστει, τὸν ἀπερίγραπτόν σου

κόλπον ἔφθασαν, καὶ τῷ Κόσμῳ ἐκήρυξαν τὸν ἄχρονον Υἱόν σε· ὧν ταῖς πρεσβείαις, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικά.

Ο Σταυρός σε Κύριε, τοῖς Μάρτυσι γέγονεν ὄπλον ἀήττητον· ἔβλεπον γὰρ τὸν προκείμενον θάνατον, καὶ προβλέποντες τὴν μέλλουσαν ζωὴν, τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ ἐνεδυναμύντο. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν· Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΠΡΩΓ'.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσματα Ἀποστολικά.
Ἦχος πλ. β'.

Ως ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου παρεγένου Σωτὴρ, τὴν εἰρήνην διδούς αὐτοῖς, ἐλθέ καὶ μεθ' ἡμῶν καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Ως φῶς σταλέντες ἐπὶ γῆς, ἐφωτίσατε πάντας, σοφοῖς διδάγμασιν ὑμῶν, καὶ ἐν δόγμασι Δείοις διώξαντες πολυθείας σκοτασμόν, καὶ λάμπαντες τὸν τῆς Τριάδος φωτισμόν, καὶ σῶσαντες λαοὺς πολλοὺς ἐκ πλάνης ἀφεγγῆς, Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλιν ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σὲ, μὴ ἀστοχῆσαιμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περὶ ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τῶν γένους τῶν Χριστιανῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τῶν Ἀποστόλων σε ἡ μνήμη Κύριε, ἀνεδέιχθη ὡς Παράδεισος ὁ ἐν Ἐδέμ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγαλλεται ἡ Οἰκουμένη· διὸ δίδου ἡμῖν ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Η δωδεκάς τῶν Ἀποστόλων Κύριε, δωδεκάπυρρος ὡς ἥλιος, ὥφθη τῇ γῇ· δι' αὐτῶν γὰρ ἐμάραντας πλάνης τὴν βλάβην· δι' αὐτῶν καταυγάζεις ψυχὰς, τῶν σῶν δειλῶν· δι' ὧν καὶ ἡμᾶς σῶσον Εὐσπλαγχνε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Αἰγία Δέσποινα ἀγνή, τῇ Θεῷ ἡμῶν Μήτηρ, ἢ τὸν ἀπάντων Ποιητὴν ἀπορρήτως τεκῆσα, ἰκέτευε σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, ἐκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, καὶ ἄφεσιν ἡμῖν δοῦναι ἀμαρτημάτων.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

Τῇ σαγήνῃ τῆς ἐνθέου Πίσεως, ταῖς διπλόας ἀνατρέψαντες οἱ Ἀλιεῖς, ἐκ βυθῆ ματαιότητος εἴλκυσαν πάντας, καὶ παρέσχον αὐτοὺς τῷ Θεῷ εὐσεβοῦντας, καὶ τοῦτον αἰεὶ μεγαλύνοντας.

Μαρτυρικόν.

Τῶν Ἀγίων σου ἡ μνήμη Κύριε, ἀνεδείχθη ὡς Παράδεισος ὁ ἐν Ἑδέμ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται πᾶσα ἡ Κτίσις· διὰ παρασχοῦ ἡμῖν τῇ αὐτῶν παρακλήσει, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν τῷ ναῷ ἐσῶτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐρανῷ ἐξάναι νομίζομεν. Θεοτόκε, πύλη ἐπεράνιε, ἀνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος πλ. β'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ω**ς ἐν ἡπεύρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, κα-
• θρωπῶν ποντοῦμενον, Θεῷ, ἐπινίκιον ὥδην,
• ἐβόα ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Φῶς πεφυκότες τοῦ Κόσμου φωτιστικάις, Θεηγόροι λάμπεσι, καταυγάσατε ἡμᾶς, καὶ παθῶν λυτρώσατε νυκτός, καὶ ὁμίχλης πειρασμῶν, Θεομακάριστοι.

Αρχοντας γῆν ἐπὶ πᾶσαν Πνεῦμα ὑμᾶς, τὸ σεπτὸν κατέστησε, τοῦ Κυρίου Μαθηταί· τοῦ αἵματος ἀρχοντας διὸ, ἐτροπώσασθε, πιζοὺς ἐκλυτρωσάμενοι.

Εκ τοῦ πυρός τοῦ αὐλοῦ ὡς φωταυγεῖς, ἀναφθέντες ἄνθρακες, τὰ ὑλῶδη μου Σοφοί, πάθη καταφλέξατε πρὸς φῶς, ἀπαθείας καὶ ζωῆς καθοδηγοῦντές με. Θεοτοκίον.

Τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις καὶ Προφητῶν, καὶ Μαρτύρων Κύριε, Ἰησοῦ παμβασιλεῦ, καὶ τῆς κυρασίας σε Ἀγνῆς, κατοικτεῖρησον λαὸν ἡμαρτηκότα σοι.

Κανὼν τοῦ ἁγ. Νικολάου, οὗ ἡ Ἀκροσιχίς:

Ἐκτον μέλισμα Νικόλαε προσδέχου. Ἰωσήφ.

Ὁ Εἰρμός. Ὁ αἰσθητὸς Φαραὼ.

Εν οὐρανῷ κατοικῶν, χαρμονικῶς Πάτερ σοφέ, ἐπὶ γῆς τῶν ἐν πίστει συμφώνως ἀ-

νυμνούντων σε, πᾶσαν λύπην καρδίας πονηραὶν διασκεδάσον, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Κατὰ παθῶν βλαβερῶν, κατὰ ἐχθρῶν φθοροποιῶν, κατὰ πάσης τῆς πλάνου κακίας νῦν ἐνίσχυσον, τοὺς τῇ σκέπῃ σου Πάτερ τῇ ἀγίᾳ Νικόλαε, πίστει προστρέχοντας.

Τραυματισθέντας ἡμᾶς, ὑπ' αἰσθητῶν τοξευτῶν, τῇ μοτώσει τῆς σῆς Νικόλαε πρεσβείας, περιποίησαι, ὅπως ὑγιῶς βηματίζωμεν, τὰς τοῦ Κυρίου οἰκίας.

Θεοτοκίον.

Ο συνυπάρχων Πατρί, ὁ συναΐδιος Υἱός, ἐπ' ἐσχάτων βουλευθεὶς κατώκησε τὴν μήτραν σου, εἰς ἡμῶν Θεοτόκε τῶν πιστῶν ἀναγέννησιν· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
• ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
• Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρᾳ
• τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Τὸ Θεῖον Πνεῦμα ταῖς ὑμῶν, γλώσσαις ἀναχωνεῦσαν, ἐπελεύσει φρικῶδει, συντριβέντας πρὸς ζωὴν, καινοποιεῖ δι' ὑμῶν, τοὺς ἀνθρώπους ἐνδοξοὶ Ἀπόστολοι.

Εν γνώσει Λόγε πλημμελῶν, ποίαν ἔξω συγνώμην, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης; διὰ τούτο σοι βοῶ: Διὰ τῶν σῶν Μαθητῶν, οἵκτειρόν με τὸν αὐτοκατάκριτον.

Οἱ μιμησάμενοι Χριστοῦ, τὰ σωτήρια πάθη, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, τὰ χρόνια καὶ δεινὰ, ἰάσασθε ἰατροί, πεφυκότες ἐνδοξοὶ Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον.

Ημαρτηκότα με Χριστέ, διὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ τῆς σέ κυρασίας, ἐπιστρέψας ὡς Θεός, ἐλέησον, καὶ πυρός, αἰωνίου Σῶτερ ἐλευθέρωσον.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἐν τῇ στερῇ τῆς πίστεώς σου.

Νίκη σαφῶς, κατὰ τῶν ψυχοφθόρων, παθῶν, Νικόλαε παμμάκαρ πέλει· ὑφ' ὧν ἡμᾶς πάντοτε, πορθομένους χαλεπῶς, σαῖς προσευχαῖς ἀπολύτρωσαι.

Μέλη σαρκός, νεκρώσας ἐγκρατεῖα, πρὸς τὴν ζωὴν, μετέβης τὴν ἀγῆρω· ἦν καὶ ἡμᾶς πρέσβευε, ἀπολήψεσθαι Σοφέ, χαρμονικῶς εὐφημοῦντάς σε.

Επισκοπῶν, ἡμᾶς ἐξ οὐρανόθεν, περισπῆς, μὴ παύσῃ ἱεράρχα, ἀποσοβῶν ἅπαντα, τὰ τῇ βίᾳ δυσχερῇ, σαῖς πρὸς Θεὸν παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Λύσιν ἡμῖν, Ἀγνή ἀμαρτημάτων, τὸν Λυτρω-
τὴν, δοθῆναι ἐκδυσώπει, τὸν σκοτασμὸν
Ἀ᾿χραντε, τῶν ψυχῶν ἡμῶν αἰεὶ, ταῖς σαῖς
πρεσβείαις σκεδάζουσα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος· ἡ
» **Χ**σεπτὴ Ἐκκλησία Θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακραζούσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἐορτάζουσα.

Τροπάρια.

Λιμένες εὐδιοι, λιμένες ἄκλυστοι, γαληνὸν με
πρὸς ὄρμον αἰληθινῆς, μετanoiας σώσατε,
ἀμαρτημάτων χαλεπῶν, τρικυμῖα χειμαζόμενον.
Ψυχὴ μου στέναξον, ψυχὴ μου δάκρυσον·
ταπεινὴ μου καρδία τῷ Ἀγαθῷ, ὀλικῶς
κολλήθητι, ὅπως μελλούσης σε φλογός, καὶ κο-
λάσεως λυτρώσεται.

Σωτῆρα Κύριον, σωτῆρες πέλοντες, τῶν βρο-
τῶν δυσωπεῖτε, ὅπως ἡμᾶς, σῶσῃ ὡς φι-
λάνθρωπος, πειρατηρίων χαλεπῶν, παμμακάρι-
στοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἄχραντε, Παρθένε ἄμωμε, μετὰ
τῶν Ἀποστόλων ὑπὲρ ἡμῶν, ἱκεσίαν ποιή-
σον, ὅπως ῥυθβήμεν δεινῶν, πειρασμῶν καὶ
περιστάσεων.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἀκήνοα Κύριε.

Ιάτρευσον Ἄγιε, τὴν πληγωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ
πλάιου, αἰδιόρθωτον καρδίαν μου, ἱκετεύων,
τὸν ἀγαθοδότην Θεὸν ἡμῶν.

Συνέτριψας ξόανχ, τῆς ἀπωλείας, Χριστοῦ
Θεράπον· ὅθεν πίστει ἱκετεύω σε, τοῦ
καὶ μου, κἀκίστα ἰνδαλματα μείωσον.

Μυρίπνοας γέγονας, δικαιοσύνης ἔργοις Θεό-
φρον, καὶ τῶν Μύρων κατεκόσμησας, τὴν
καθέδραν, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Δέσποινα, εὐλογημένη Θεοκυῆ-
τορ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε, πάσης
βλάβης, μόνῃ τῶν ἀνθρώπων βοηθεία.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ Θεῷ φέγγει σε Ἀγαθὲ, ταῖς τῶν ὀρθρι-
» **Τ**ζόντων σοι ψυχαῖς, πόθῳ καταύγασον
» δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεῶ, τὸν ὄντως Θεόν,
» ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Τροπάρια.

Οδὸν τὴν φέρουσιν εἰς ζωὴν, διὰ στενωτά-
της ἀγωγῆς, καὶ πειρασμῶν τε καὶ θλί-

ψεων, Μαθηταὶ τοῦ Λόγου, σαφῶς ὁδεύσαντες,
ταῖς τρίβους τῆς ψυχῆς μρυ ἐξομαλίσατε.

Λύχνοι τῆς Θείας ἀνατολῆς, ῥύσασθε ἐκ
σκοτούμε παθῶν, καὶ ἡδονῶν ἀμαυρό-
τητος, καὶ πειρατηρίων καὶ περιστάσεων, καὶ
ζάλης καὶ κινδύνων, Χριστοῦ Ἀπόστολοι.

Τόμοι τῷ Λόγου Θεοειδεῖς, βίβλω με γραφῇ-
ναι τῆς ζωῆς, ἐκδυσωπεῖτε Ἀπόστολοι, τῶν
ἀμαρτιῶν με τὸ χαλεπώτατον, ῥηγνύντες γραμ-
ματεῖον ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Η σωτηρία μου καὶ ἐλπίς, σῶσόν με ἐλπί-
ζοντα εἰς σέ, πάντων ἐλπίς ἀκαταίσχυ-
τε, πρὸς τὸν Δεσπότην σου παρακλήσεσι, τῶν
Θείων Μαθητῶν τε, μόνῃ Πανύμνητε.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατελλων.

Νυσαγμῷ ἀμελείας κρατήμενον, πρόθυμόν με
ἀπέργασαι, ἱεραῖς μεσιτείαις σε Νικόλαε.
Ιῆσθ' ὃν Σωτῆρα ἱκέτευε, Ἱεράρχα Νικόλαε,
αἰωνίου κολάσεως με ῥύσασθαι.

Κοσμικῶν με σκανδαλίων διάσωσον, καὶ Δαι-
μόνων κακώσεως, Ἱεράρχα Νικόλαε πρεσ-
βείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ο τὸ εἶναι ἡμῖν παρεχόμενος, σοῦ τὴν μή-
τραν κατώκησε Θεοτόκε· ὃν αἵτησαι
σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθο-
» **Τ**ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδωνι, τῷ
» εὐζίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Ως πλάκες θεόγραφοι, ταῖς τοῦ Πνεύματος
σαφῶς, νομοθεσίας Ἐνδοξοι, ἐν ταῖς ψυ-
χαῖς ἐσχήκατε ἀψευδῶς· δι' ὧν τὸν ἐν γραμμα-
τι, κατηργήσατε νόμον, Κόσμον σώσαντες.

Ψυχὴ ἀμαρτάνουσα, συνηθεία τε κακῇ, φρε-
νοβλαβῶς δουλεύουσα, ἐπιστροφῇ ἐπί-
στρεψον, καὶ Θεῷ, οἰκτίρμονι βόησον· Διὰ τῶν
Ἀποστόλων, Λόγε σῶσόν με.

Προβάτοις με σύνταξον, δεξιῶς ἐν τῇ φρικτῇ,
καὶ φοβερᾷ ἐλεύσει σου, τῶν ἐκλεκτῶν
προβάτων σε προσευχαῖς, τῶν Θεῶν Κηρύκων
σου, ὁ τυθεῖς ὑπὲρ πάντων Ἀμνός ἄκακος.

Θεοτοκίον.

Χορὸς ἱκετεύει σε, Ἀσωμάτων λειτουργῶν,
Υἱὲ Θεοῦ προάναρχε· ἐκδυσωπεῖ σε δῆ-
μος τῶν Μαθητῶν· διὰ τῆς Τεκούσης σε, τῷ
λαῷ σου παράσχου τὰ ἐλέη σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τῷ κήτει καταποθείς.

Λαμπτήρὰ σε νοητόν, ἔχουσα ἡ Κτίσις Νικολάε, φωτίζεται ἀκτίσι, τῶν ἀπείρων θαυμασίων σου.

Ανύσακτε πρεσβευτὰ, τῶν σοὶ προστρεχόντων Νικολάε, ὕπνου χαλεπωτάτου, ῥαθυμίας με ἀπάλλαξον.

Ερρύσω πάλαι Σοφέ, μέλλοντας ἀδίκως τεθνήξασθαι ὡσαύτως ἔν με ῥῦσαι, συμβαινόντων παραπτώσεων. Θεοτοκίον.

Παρθένε μόνη ἀγνή, Κεχαριτωμένη βοήθει μοι, αἰεὶ χειμαζομένῳ, ταῖς τοῦ βίου περισταῖσι.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, • ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισὶ· τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον, πρόσαγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν: Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τροπάρια.

Τῷ ἀγκίστρῳ τῷ τοῦ λόγου ἀνελκυσάντες, βυθῷ τῆς πλάνης ἅπαντας, προσηγάγετε, τῷ τυθέντι Λόγῳ δι' ἡμᾶς, Ἀπόστολοι μέλποντες αὐτῷ: Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῷ φανέντι ὕλη σώματος Ἀπόστολοι, ἀμέσως ὁμιλήσαντες, ἐφωτίσθητε, φωτοδότοις λάμψεσιν αὐτοῦ· διό με φωτίσατε βοᾶν: Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν Ποιμένα τὸν καλὸν ἐκδυσωπήσατε, εἰς ὄρη με πλανώμενον, παραβάσεως, ἐκζητῆσαι θεῖοι Μαθηταί, καὶ σῶσαι βοῶντα ἐμμελῶς: Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὺν Προφήταις Ἀποστόλοις τε καὶ Μάρτυσι, Παρθένε, ὃν ἐκύησας, καθικέτευσεν, λυτρωθῆναι πάντας τῶν δεινῶν, τοὺς φόβῳ κραυγαζόντας αὐτῷ· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὁ τῶν ὁσίων σου Παίδων.

Ρώμη τοῦ Θεοῦ Παμμάκαρ, αἰρετιζόντων σίφος, κατεπάτησας, καὶ τῆς τέτων ἀπάτης, τὸ ποίμνιον διέσωσας.

Ο ἐποφθεῖς τοῖς πλωτήρσι, καὶ τὴν πόλιν σου θρέψας κινδυνεύουσαν, ψυχοφθόρου λιμοῦ με, εὐχαῖς σου Πάτερ λύτρωσαι.

Στήριξον Πάτερ εὐχαῖς σε τοὺς σὲ προσκαλούμενους εἰς βοήθειαν, κατευναζῶν Δαιμόνων, τὸ πονηρὸν κλυδώνιον.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα πάντων ἀνθρώπων, ἁγία Θεοτόκε τῆς δουλείας με, τῶν παθῶν, σαῖς πρεσβείαις, τελείως ἐλευθέρωσον.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὀσίοις δρόσον ἐπήγασας, • καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλέξας· ἅπαντα γὰρ δρᾷς, Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι. • σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Χερσωθείσας καρδίας κατενεώσατε, τῷ ἁρότρῳ τοῦ λόγου, ἐγκατασπεύραντες, δόγμα τὸ σεπτόν, σάχυν ἐκατοσεύοντα, τοὺς διασωθέντας, ἐδρέψασθε Θεόπται.

Πρεσβειῶν τῇ δρεπάνῃ ἐπικαθάρατε, τὰ ζιζάνια πάντα τῆς διανοίας με, θεῖοι γεωργοί, τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι, ὅπως σωτηρίας, καρποφορήσω στάχυν.

Τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν κατακοιμήσαντες, ἐκοιμήθητε ὕπνον δικαίσις πρέποντα, ἀγρυπνοὶ ἡμῶν, πρεσβευταὶ χρηματίσαντες, Μαθηταί τοῦ Λόγου, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τοῦ πυρὸς τῷ ἀσθέσου ῥῦσαί με Κύριε, Προφητῶν καὶ Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων σε, καὶ τῆς ἐν γαστρὶ, χωρησάσης ἀρρήτως σε, Κόρης ἀπειράνδρου, πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Οἱ ὁσιοὶ σου Παῖδες.

Εν ὕψει πολιτείας φαινοτάτης, ἀναδραμῶν ὥσπερ γνῶριμος, πάσῃ τῇ Οἰκῇ τῆς θαυματουργίας, Θεοφόρε ποικίλαις, φωτίζεις τοὺς ἐν σκότει Νικόλαε.

Χαρίτωσον ἐνθέως ἐπαγρυπνοῦντας, τῆς σὲ τιμῶντας Νικόλαε· κατακοίμησον τὴν κακίαν ἐχθραίνόντων ἀνθρώπων, ἡμῖν ἐπεμβαίνόντων Νικόλαε.

Ο πάσας τὰς παγίδας τοῦ Διαβόλου, σθένει συντρίψας τοῦ Πνεύματος, ἐκ τούτων ῥῦσαί με σαῖς πρεσβείαις, κυβερνῶν τὴν ζωὴν με, θεόφρον Ἱεράρχα Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε Παρθένε Θεοκυῆτορ, δι' ἧς αἰρὰ ἀπεσεύρωται, καὶ εὐλογία πᾶσιν ἐπῆλθε, τοῖς εἰδόσι σε μόνην, Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀνάνδρον.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν ἔτολμα Ἄγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· • διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὡράθη βροτοῖς, Λόγος

» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαῖς σέ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Θεὸν ἀνθρώποις προσομιλήσαντα, καὶ τὸ
θνητὸν ἐνώσει ἀσυγκρίτῳ θεώσαντα, εἰς
τὸν σύμπαντα Κόσμον κηρύξαντες, πάντας ἀ-
θεοῦ πλάνης, ἡλευθερώσατε· ὅθεν μακαρίζεσθε
αἰεὶ θεοὶ Ἀπόστολοι.

Χριστοῦ τὸ πάθος ἐξεικονίζοντες, διὰ παθῶν
τοῦ σώματος πακίλων Ἀπόστολοι, τῆς
σαρκὸς μου τὰ πάθη νεκρώσατε, καὶ τὴν ἐξα-
σθενοῦσαν, καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ νενεκρωμέ-
νην μου ψυχὴν ζωοποιήσατε.

Οὅς γενοῦ μοι καθοδηγῆσά με, πρὸς ἀπλα-
γὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου Φιλάνθρωπε, ἀ-
μαρτίας πεσάντι εἰς βάραθρα, καὶ περιπλανω-
μένῳ, καὶ ἀποκλίναντι, ἐπὶ ταῖς ὁδοῦς ταῖς πο-
νηραῖς καὶ κινδυνεύοντι.

Θεοτοκίον.

Χοροὶ Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων τε, Ἐξου-
σιῶν Δυνάμεις, καὶ Ἀρχαὶ Κυριότητες,
Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ καὶ Θρόνοι Χριστέ, δῆ-
μος τῶν Ἀποστόλων, σὺν τῇ Τεκνοῦσῃ σε, μόνη
δυσωπαῦσι Βασιλεῦ: Σῶσον τοὺς δούλους σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἦ τὸ Χαῖρε.

Γερέων, καλλονῇ, θαυμαίων βρύσις, ἐκδυσώ-
πει Θεὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἀμαρτημάτων,
εὐρεῖν ἡμᾶς ἄφεισιν.

Ωσπερ πάλαι, τῆς δεσμώτας ἐλυτρώσω, τῇ
θανάτου, ἡμᾶς οὕτω λύτρωσαι, πειρατη-
ρίων, τοῦ βίου Νικόλαε.

Σὺ ἐν Μύροις, τῆς Λυκίας τεθαμμένος, μύρα
βρύεις πάντατε Νικόλαε, τὴν δυσωδίαν,
τῶν παθῶν διώκοντα.

Η τοῦ Κτίστου, παρουσία ἐπὶ θύραις· μὴ
αἰμέλει ψυχὴν, ἀλλὰ βόησον: Ταῖς Νικο-
λάου, Χριστέ εὐχαῖς σῶσάν με.

Θεοτοκίον.

Φῶς τεκοῦσα, τῆς καρδίας μου τὰς κόρας,
μὴ βλεπούσας Πανύμνητε φώτισαν, ἵνα
ὑμνωῶ σε, διὰ σοῦ σωζόμενος.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Ἀποστολικά.

Ποτὲ οἱ Μαθηταὶ σου Χριστέ, ἐν πλοίῳ χει-
μαζόμενοι ἀνεβόων: Διδάσκαλε σῶσον ἡ-
μᾶς, ἀπολλύμεθα· καὶ νῦν ἡμεῖς κραυγάζομεν:
Φιλάνθρωπε Σωτὴρ ἡμῶν, ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν
ἀναγκῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Κύριε, οἱ Ἀπόστολοι κατέλαβον, ποτὲ μὲν
τὸ βάθος τῆς θαλάσσης διὰ δικτύων, πο-

τὲ δὲ τὸ ὕψος τῆς Βασιλείας διὰ δογμάτων·
καὶ τῇ μὲν τέχνῃ, τὸν ἀκατάληπτον βυθὸν ἡ-
ρεύνησαν, τῇ δὲ πίστει τὸν ἀπερίγραπτόν σου
κόλπον ἐφθασαν, καὶ τῷ Κόσμῳ ἐκήρυξαν τὸν
ἄχρονον Υἱόν σου· ὣν ταῖς πρεσβείαις, καὶ
πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικά.

Τοὺς Ἀγίους ἐθαυμάστωσε, καὶ Ἀγίας ὁ
Θεὸς ἡμῶν· ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε,
πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ· ὑμῖν γὰρ ἡτοίμασε τὸν
στέφανον, καὶ τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ· ἀλλ' αἰ-
τοῦμεν, καὶ ἡμῶν μὴ ἐπιλάβεσθε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, Παρθένε Θεο-
μήτορ σεμνή, ἡξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκί,
τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην,
εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητί μου, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, ὅταν ἔλ-
θῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με,
ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Ως νεφέλαι, ἐπωμβρίσατε τὸ ὕδωρ, ἐν τῷ Κό-
σμῳ τῆς ἐνθέου γνώσεως, πεφωτισμένοι,
Κυρίου Ἀπόστολοι.

Ως ἀκτῖνες, μυστικαὶ διαδραμόντες, εἰς τὸν
Κόσμον, Ἀπόστολοι ἐνδοξοί, ἀνθρώπων
γένος, πίστει ἐφωτίσατε.

Μαρτυρικόν.

Τῶν βασάνων, τῷ πυρὶ προσομιλῶντες, θεῖαν
δρόσον ὑμᾶς ἀναψύχουσαν, παρὰ Κυρίου,
ἐδέξασθε Μάρτυρες.

Δόξα.

Τὴν ἀγίαν, καὶ σεπτὴν πιθοὶ Τριάδα, προσ-
κυνοῦντες συμφώνως βοήσωμεν: Τῶν Ἀ-
ποστόλων, λιταῖς σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η τεκοῦσα διὰ λόγου ὑπὲρ λόγον, Θεοτόκε
Πατρὶ τὸν Συνάναρχον, αὐτὸν δυσώπει,
σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

.....

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια
Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μακρόθυμε φιλάνθρωπε, Θεέ μου πολυέλεε,
καὶ οἰκτίρμον, πῶς ὑπήνεγκας σφαγὴν,

καὶ νέκρωσιν ἐν ξύλῳ, ὑπὲρ ἀνθρώπων γένους; δοξολογοῦμέν σου τὸ εὖσπλαγχνον.

Ραπίσματα ὑπήνεγκας, καὶ σταύρωσιν Μακρόθυμε, καὶ ὀνειδῆ, θέλων πάντας ἐκ χειρὸς, λυτρώσασθαι τοῦ πλάνου, ὁ μόνος ζωοδότης, καὶ πάντα φέρεις Ὑπεράγαθε.

Ανῆλθες ὁ Ποιμὴν ἐν σταυρῷ, καὶ ἔτεινας ταῖς χεῖρας βρωῶν: Δεῦτε πρὸς με, καὶ φωτίσθητε βροτοί, οἱ πλάνη σκοτισθέντες· ἐγὼ γὰρ φῶς ὑπάρχω. Δόξα σοι μόνε φωτοπάροχε.

Ἔτερα τῆς Θεοτόκου. Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Κατακαμπομένην δυσφορωτάτῳ, βάρει τὴν ψυχὴν μου, τῷ τῶν πταισμάτων, καὶ κατασυγκύπτυσαν, ἀνόρθωσον Παρθένε· σὺ γὰρ τὸν τοὺς κατερράγμένους, ἀνορθοῦντα Σωτῆρα, ἔχεις πειθόμενον εὐκόλως, μητρικῇ παρρησίᾳ· καὶ διαρρήξον σὴ μεσιτεία, τῆς ἀμαρτίας τὸ χειρόγραφον δέομαι, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Τ

Ανοιξόν μοι θύραν τῆς μετανοίας· δός μοι Παναγία πηγὴν δακρύων, παράσχου κατάνυξιν, καὶ σῶφρονα καρδίαν· σέ γὰρ βεβαίαν προσασίαν, ἐπιγράφεμαι μόνην· πᾶσαν ἐπὶ σέ προσδοκίαν, τὴν ἐμὴν ἀναφέρω· μὴ ἀπώσῃ με κατησχιμένον, ἀλλὰ προσδέχῃ, καὶ διάσωσον Δέσποινα, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ορώσά σε ἡ Πάναγνος, ἐν ξύλῳ καθηλέμενον, ἀνεβόα: ὦ Υἱέ μου καὶ Θεέ, τί τὸ παραδόξόν σου, καὶ ἄκοισμα τὸ ξένον, ὃ ὑπομένεις διὰ οἶκτον πολύν;

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Ο Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀντίληψις, ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σέ τὸν σταυρωθέντα σαρκὶ Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο Σταυρός σου Κύριε, Παραδείσον ἠνοιξε, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σέ τὸν σταυρωθέντα σαρκὶ Θεὸν ἡμῶν ὑμνῶμεν· ἐλέησον ἡμᾶς. Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Παρίξατο τῷ ξύλῳ ποτὲ, καιρῷ τῷ τῆς σαυρώσεως, ἡ Παρθένος σὺν παρθένῳ Μαθητῇ, καὶ κλαίῃσα ἐβόα: Οἴμοι πῶς πάσχεις πάντων, Χριστέ ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια!

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον τὸ προφητικόν πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε, καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἀμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστέ τοῦ σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλευθήσαν τοῦ θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπτε πόθῳ ὁ Ἄδης, ἀπέλυσε τρόμῳ. Ἐδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σε Ἄγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε, Υἱέ Θεῷ· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐλπίς τοῦ Κόσμου ἀγαθή.

Η μόνη ἄμωμος ἀμνὰς, Θεοτόκε Παρθένε, τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν, σαρκωθέντα ὀρώσα, κρεμάμενον ἐθελουσίως ἐν σταυρῷ, ἐκραύγαζες Κόρη, ἐν δάκρυσι πικροῖς: Υἱέ μου ἀνεξίκακε, ὑμνῷ σου τὴν φρικτὴν πᾶσαν οἰκονομίαν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ., ἔτερα.

Ο Σταυρός σου Κύριε ἡγίασται· ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἱάματα τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἀμαρτίαις· δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, κατέκρινάν σε Ἰουδαῖοι θανάτῳ τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων· οἱ τὴν Ἐρυθρὰν ῥάβδῳ πεζεύσαντες, σταυρῷ σε προσήλωσαν, καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολήν σοι προσήνεγκαν· ἀλλ' ἐκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῆς θηλείας τῇ ἐχθρῇ· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐλπίς τοῦ Κόσμου ἀγαθή.

Παρισταμένη τῷ σταυρῷ, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ τοῦ ἀνευ πάθους ἐξ αὐτῆς ὑπὲρ νοῦν σαρκωθέντος, ἐκραύγαζε δακρυρρόοντα μητρικῶς: Οὐ φέρω σε νεκρὸν κρεμάμενον ὁ-

ρᾶν, πνοὴν τὸν παρεχόμενον, τοῖς ζῶσιν ἐπὶ γῆς, ὦ Υἱὲ καὶ Θεέ.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ., ἕτερα.

Ἐλπίς τοῦ Κόσμου ἀγαθή.

Σταυρεῖ Δαιμόνων ὀλετὴρ, ἰατρὲ τῶν νοσούντων, ἰσχύς καὶ φύλαξ τῶν πιστῶν, Βασιλέων τὸ νῆκος, τὸ καύχημα τῶν Ὁρθοδόξων ἀληθῶς, τὸ σῆριγμα τῆς Ἐκκλησίας τῆ Χρισθῆ γενοῦ ἡμῖν ἀσφάλεια, καὶ τεῖχος καὶ φρουρός, ξύλον εὐλογημένον.

Μαρτυρικόν.

Φῶς δικαίοις διὰ παντός· οἱ γὰρ Ἅγιοι ἐν σοὶ φωτισθέντες, καταλαμβάνουσιν αἰεὶ ὡς φωστῆρες, λύχνον ἀσεβῶν σβέσαντες· ὧν ταῖς εὐχαῖς Σωτὴρ ἡμῶν, σὺ φωτιεῖς λύχνον μὲ, Κύριε καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με· ἀνθρωπίνῃ προσασία, μὴ καταπιστεύσῃς με, ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Πάθος τὸ σεπτὸν αἰνέσω τῆ Δεσπότης. Ἰωσήφ. Ἦχος πλ β'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**ύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα παλαι
» διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆν ἔκρυψαν,
» τῶν σεσωσμένων οἱ Παῖδες· ἀλλ' ἡμεῖς ὡς
» αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσσωμεν· Ἐνδόξως γὰρ
» δεδοξασται. Τροπάρια.

Πάθει σου τιμίῳ, τὴν ἀτιμασθεῖσαν φύσιν ἐτίμησας, τῆς ἀνθρωπότητος· διὸ τιμῶντές σε φόβῳ, μεγαλύνομεν τὸ κράτος σου, καὶ πιστῶς δοξάζομεν· Ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Αἵματί σου Λόγε, αἱμάτων ἀδίκων χύσιν ἀνέσειλας, καὶ ἀπεκάθηρας, ρύπῃ κακίας τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων Παντοδύναμε· διὸ σε δοξάζομεν, σωζόμενοι τὸ κράτος σου.

Μαρτυρικά.

Θῆρας αἰμοδόρους, ἐνίκησεν ὄντως ἡ ἀξίεπαινος, Μαρτύρων ἔνστασις· πυρὸς ὑπέταξε φύσιν, δροσισμῷ ἐνθέος χάριτος· καὶ σφοδρὸν κλυδώνιον, πολυθείας ἔπαυσε.

Ομβροῖς τῶν αἱμάτων, ὀμβρήματα πλάνης ἀποξηράναντες, ὀμβροὺς ἰάσεων, ἐποχετεύετε Κόσμῳ, καὶ φλογμὸν παθῶν διώκετε, ἀληθείας Μάρτυρες· ἐντεῦθεν μακαρίζεσθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Κάλλος ἐν τῷ πάσχειν, ὥραϊον ἐν κἀλλει, οὐδ' εἶδος ἔχοντα, ἡ ἀπειρόγαμος, κατα-

νοῦσά σε Κόρη, τῶν πιεσῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, μητρικῶς ἠλάλαζε, καὶ πόθῳ σε ἐδόξαζε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ἧ ἡ ἀκροστιχίς:

κατὰ Ἀλφάβητον. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Αῖχραντε Παρθένε, κεχαριτωμένη Μαρία ἐνδοξε, τῆς χαρᾶς πρόξενε, τοὺς ὑμνηταίς σε ἐνθέως, θείαις χάρισι χαρίτωσον, ὅπως χαριστήριον, ὠδὴν σοι ἀναπέμψωμεν.

Βαβαὶ Θεομήτορ, τῶν σῶν μυστηρίων! τῶν ποιημάτων γὰρ, ἐδείχθης Δέσποινα, ὃν οὐ τολμᾷ ἀτενίσαι, τῶν Ἀγγέλων τὰ στρατεύματα, ἐν ἀγκάλας φέρουσα· διὸ σε μακαρίζομεν.

Γένος βροτῶν ἅπαν, φθορᾷ τῆ θανάτου καταδεδίκασται, τῇ τῆς Προμήτορος, ἀπογεύσει τοῦ ξύλου· διὰ σοῦ δὲ ἀνακέκληται, ὡς ζωὴν τεκούσης σου, Ἀγνή τὴν ἀδιάφθορον.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν
» τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ Κτίσις κατιδοῦσα,
» ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῷ
» συνείχετο, Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε,
» κραυγάζουσα.

Τροπάρια.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἐν ξύλῳ ὑψωθέντα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, κατανοῶν ὁ ἥλιος, συνησκοτιζέτο, πάντων φωτισμὸν γινώσκων σε.

Τέτρωταί σου τοῖς ἥλοις, Μακρόθυμε, ὁ Παράδεισῳ παλαι, τρώσας Ἀδὰμ κακῆργο, καὶ πληγωθεὶς ἀνιάτρευτος, εἰς τὸν αἰῶνα ἔμεινε· πιστοὶ δὲ εὖρομεν, πάντων τῶν τραυμάτων ἴασιν.

Μαρτυρικόν.

Οτε χορὸς Ἀγγέλων, ἑώρακε Μαρτύρων τὰς ἀγέλας, ὑπὲρ Ἀμνοῦ τυθέντος, συγκοπτομένας ἐθαύμαζε, πῶς δυσμενεῖς οἱ ἔνυλοι, αὐλοὺς ἔτρεπον, νίκης στέφος κομιζόμενοι.

Σθένος ἐνδεδυμένοι, οἱ Ἅγιοι τοῦ ἐν ἰσχυῖ μόνου, τὰ πάντα δυναμοῦντος, τῷ δυσμενεῖ συνεπλέκοντο, καὶ τὴν αὐτοῦ ἀνίσχυρον, ἐπάτουν δύναμιν, στέφος ἐκ Θεοῦ δεχόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Σὺ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ὡς ἔβλεψας τιτρωσκόμενον λόγῃ, ἐτρώθης τὴν καρδίαν ὑπεραγία Πανάμωμε, καὶ θαμβουμένη ἔλεγες: Τί σοι ἀπέδωκε, Τέκνον, δῆμος ὁ παράνομος;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Δὼλῳ με δελεᾶσας, θεώσεως ἐχθρὸς τῷ πόθῳ παλαι, ἐξ Ἐδέμ Θεομήτορ, εἰς γῆν ἐρπύσας συνέτριψεν· ἀλλ' ὁ Χριστὸς οἴκτει-

ρας με, ἐκ τῆς νηδύος σου, σάρκα προσλαβὼν ἀνέπλασεν.

Ελύθη τῆς κατάρας, τῆς ἔκπαλαι ἡ δίκη Θεομῆτορ, ἐν τῇ σῇ μεσιτείᾳ· ἐπιφανεῖς γάρ σοι Κύριος, πᾶσιν ἀφθόνως ἔβλυσεν, ὡς ὑπεράγαθος, πᾶσαν εὐλογίαν Πάναγνε.

Ζωῆς ὠράθης πύλη, Προφήτῃ πρὶν Ἰεζεκιήλ Κόρη, ἣν ὁ Κύριος μόνος, σεσαρκωμένος διῶδευσε, καὶ κεκλεισμένην πάλιν σε, Ἀγνή τετήρηκεν, ὡς αὐτὸς οἶδεν ὁ Ὑψιστος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἐν σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, προο-
» ρῶν Ἀβθακοῦμ, ἐξεσηκὼς ἐβόα: Σὺ δυ-
» νασῶν διέκοψας, κράτος Ἀγαθῆ, ὁμιλῶν τοῖς
» ἐν Ἀδῇ, ὡς παντοδύναμος. Τροπάρια.

Εκτεταμένης χειρὸς Κύριε, τὴν ὁρμὴν ἀναι-
ρῶν, πρὸς τὴν τοῦ ξύλου γεῦσιν, νεκροὺς ἐν ξύλῳ τέθυσαι, σῶσαι βουληθεῖς, ἐκ πλευρᾶς δ' ἀποσάξεις, δεσμώταις ἄφειν.

Παθεῖν ἡνέσχου Ὑπεράγαθε, ὅπως λύσης ἡμᾶς, παθῶν τῆς ἀλογίας· χολῆς ἐγεύσω, βρύων μοι, θείον γλυκασμόν· ἐνεκρώθης ζωὴν μοι, παρέχων Δέσποτα.

Μαρτυρικά.

Τὸ πῦρ τῆς θείας ἀγαπήσεως, ἐν ψυχῇ λο-
γικῇ, προσφέροντες τὴν φλόγα, παρανο-
μούντων ἔσθεςαν, καὶ φωτισκαί, οἱ Χριστὲ Ἀ-
θλοφόροι, λαμπάδες ὥφθησαν.

Οἱ θεῖοι φίλοι τοῦ Παντάναντος, σαρκικῆς ἑαυτοὺς, χωρίσαντες φιλίας, πρὸς ἄπα-
σαν ἐχώρησαν, βάσανον στερρώς, καὶ νικήσαν-
τες, δόξῃ, ἐστεφανώθησαν.

Σταυροθεοτοκίον.

Εκτός σε πάθους ἀπεκύησα, καὶ πῶς βλέ-
πω σε νῦν, πάθει προσομιλοῦντα; πῶς
φέρεις τῷτο ἔκραζεν, ἀναρχε Υἱέ, ἡ Παρθένος;
δοξάζω σου τὸ μακρόθυμον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Η ἐκλεκτὴ τε καὶ ὑπέρτιμος, ἐκ πασῶν γε-
νεῶν, ἀναφανεῖσα μόνη, ἡ ἀρεταῖς ἐκλάμ-
ψασα, Ἀχραντε σεμνή, τῆς σὲ ὑμνολογοῦντας,
αἰγλή σου λάμπρυνον.

Θεὸν σαρκὶ Παρθένε τέτοκας, ἐξ ἀγνῶν σου
σεμνῇ αἱμάτων Θεομῆτορ, Σωτῆρα τὸν
λυτρούμενον, πάντας ἐκ δεινῶν, τῆς ὑμνοῦντάς
σε, Κόρη θροαρίζω.

Ιερουργεῖ τῷ θείῳ τόκῳ σου, Θεοτόκε ἀγνή,
ἡ τῶν Ἀγίων φύσις, καὶ τῶν βροτῶν τὸ
σύστημα, πόθῳ σε ὑμνεῖ· ἀλλὰ σοῦ τῇ ἐλλάμ-
ψει, ἡμᾶς καταύγασον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**ρὸς σὲ ὀρριζῶ, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν,
» σεαυτὸν τῷ πεσόντι, κενώσαντα ἀτρέ-
» πτως, καὶ μέχρι παθῶν, ἀπαθῶς ὑποκύφαν-
» τα Λόγε Θεοῦ: Τὴν εἰρήνην παράσχου μοι
» Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Νεκρὸς ὁράσαι, ἐπὶ τοῦ Κρανίου, ὁ νεκρώσας
τὸν Ἀδῆν, τῷ πάθει τῆς σαρκὸς σου, καὶ
εἶδος Χριστέ, οὐδὲ κάλλος σὺ εἶχες κρεμάμενος,
καλλωπίσαι με θείων ὡς φιλάνθρωπος.

Αἰδοῦ τοῦ πρώτου, ἐξηλῶσαι θείων, ἐμπα-
θεῖς διαθέσεις, τοῖς ἡλοῖς προσηλοῦσαι,
καὶ λόγῃ τρωθεῖς, τὴν φλογίνην ῥομφαίαν
κωλύεις Χριστέ, μὴ κωλύειν τὴν εἴσοδον τοῖς
δουλοῖς σου.

Μαρτυρικά.

Ιχνηλατοῦντες πάθη, τοῦ Δεσπότου, οἱ χοροὶ
τῶν Μαρτύρων, ἐν ξύλῳ προσηλοῦνται, καὶ
χεῖρας ὁμοῦ, ἀφαιρῶνται καὶ πόδας, πρὸς τρί-
βον σεπτοῦ, μαρτυρίου ἐνθέως εὐθυνόμενοι.

Ναὶ τελείῳ, νοῦν τὸν ἀλαζόνα, ἐπαιρόμενον
θράσει, καθεῖλετε τελείως, ταπεινωθέν-
τες, ἐν μιμῇσι τοῦ πάντας ὑψώσαντος, ταπει-
νώσει καρδίας, Χριστομάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Εκ ρίζης Κόρη, Ἰεσσαὶ βλαστάνεις, καὶ ὡς
ἄνθος προφέρεις, τὸν φυτουργὸν τοῦ Κό-
σμου, παραφυάδας, ξηράναντα, θείῳ φυτῷ τῷ
Σταυρῷ, ὃν σαρκὶ κατεδέξατο ὡς εὐσπλαγχνος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Θεοφανείας σου Χριστέ.

Κλίμαξ φανεῖσα τυπικῶς, τῷ Ἰακώβ πρὸς
ὑψος ἐπηρμένη, τοῦ σοῦ Θεονύμφευτε ὑ-
πέφηνε τοκετοῦ τὸ ὄντως ἐξαίσιον· διὰ σοῦ
γὰρ Θεὸς ἡμῖν ὠμίλησε συγκαταβάσει τῇ θείᾳ,
καὶ πρὸς ζωὴν πάλιν ἐπανήγαγε.

Λελυτρωμένοι διὰ σοῦ, τῆς μητρικῆς λύπης
Θεοκυῆτορ, θυμηδίας ἐμπλεοὶ γεγόναμεν,
εὐφροσύνην πᾶσι κηύσασα, καὶ παγκόσμιον
χαρμονὴν· διὸ Πανύμνητε τοὺς σοὺς ὑμνολό-
γους, κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διαφυλάξον.

Μυσαγωγούμενος τὴν σὴν, θροπτικῶς ὁ Μωϋ-
σῆς εἰκόνα, προεώρα βᾶτον ἀκατάφλε-
κτον, τῷ πυρὶ Παρθένε πανάμωμε· ἐν σοὶ γὰρ
ὁ Πλαστουργὸς, οἰκήσας ἐκ ἐφλεξέ σε τὴν ἀνωτέ-
ραν, ἀπάντων τῶν ποιημάτων Θεονύμφευτε.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**υνεσχέθη, ἀλλ' ἐκατεσχέθη, ξέρνοιο κη-
» τῶοις Ἰωῆς· σὺ γὰρ τὸν τύπον φέρων,

- τοῦ παθόντος καὶ ταφῇ δοθέντος, ὡς ἐκ θαλάμου τοῦ θνήσκοντος ἀνέθορε· προσεφώνει δὲ τῇ
- κουστωδίᾳ: Οἱ φυλασσόμενοι μάταια καὶ
- ψευδῇ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε.

Τροπάρια.

Εναλλάττων, χεῖρας προετύπῃ, πάλαι Σταυρὸν ὁ Ἰακώβ, ἐπευλογῶν τοὺς παῖδας· ὅθεν Ὑψιζε ἐν τῷ βαίνων, ἀρᾶς τῆς πάλαι λύεις τὸ ἀνθρώπινον, καὶ πηγαῖς νῦν τὴν εὐλογίαν, τοῖς εὐλογοῦσί σε μόνε Εὐλογητέ, καὶ Δημιουργέ καὶ Ὑπεράγαθε.

Σοῦ τὸ πάθος, προτυπῶν ὁ μέγας, Λόγε Μωϋσῆς ἀνυψοῖ, χαλκῶν τὸν ὄφιν πάλαι, ἐξαιρούμενον τοὺς καθορῶντας, τοῦ ἰοβόλου δῆγματός τῶν ὀφειῶν· καὶ γὰρ Δέσποτα σοῦ σταυρωθέντος, βλάβης τῆ ὀφείας ἅπαντες οἱ πιστοί, τοῦ θεοστυγοῦς ἀπελυτρώθημεν.

Μαρτυρικά.

Ωςπερ ἄλλου, πάσχοντος οἱ θεῖοι, πάλαι καὶ σεπτοὶ Ἀθληταί, διέκειντο ἀθλοῦντες, προορώμενοι τὰς ἀντιδόσεις, τὰς αἰωνίους καὶ τὴν ἀγαλλίασιν. Ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν Χριστὲ οἰκτίρμον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε λύτρωσαι πειρασμῶν, καὶ ἀμαρτιῶν καὶ περιστάσεων.

Τοὺς χειμάρρους, ἔπαυσαν τῆς πλάνης, ρείθροις αἱμάτων οἱ σεπτοί, καὶ θεῖοι Ἀθλοφόροι, καὶ πηγαὶ πιστοῖς θεογνωσίας, βλύζουσαι ὕδωρ ὄντως ἀνεδείχθησαν. Ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν Σωτὴρ τῷ Κόσμῳ, ὁμβρισὼν ἄφεσιν ἅπασι καὶ ζωὴν, καὶ τὸν ἰλασμόν καὶ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ποιμένα, πρῶτον καὶ Δεσπότην, ξύλω ὀρώσα ἡ Ἀμναῖς, ἐναπηρωρημένον, θνήσκουσα μητρικῶς ἐβόα: Ἐγὼ τοῦτο τέκνον τὸ καινὸν μυστήριον; πῶς ἀθάνατος τὸ κατ' οὐσίαν, ὑπάρχων θάνατον δέδεξαι, τοὺς βροτῆς, θείων ἐκ φθορᾶς ἀπολυτρώσασθαι;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Νομικοί σε, τύποι Θεοτόκε, καὶ αἱ προρρήσεις σαφῶς, τῶν Προφητῶν ἐδήλουν, τεξομένην τὸν τοῦ Κόσμου ρύστην, καὶ εὐεργέτην ἀπάσης τῆς Κτίσεως, τὸν πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως, εὐεργετήσαντα τῆς πίστεως καὶ σωτηρίας, Δέσποινα ἀγνή, δοξολογοῦντάς σε.

Ενωθέντας, πάλαι ἐξ ἀπάτης, τοῦ ἀνθρωποκτόνου ἐχθροῦ, Θεοῦ τοὺς Πρωτοπλάστους, τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου μόνη, Θεογεννητορ αὐτῆς ἐπανήγαγες, πρὸς Παραδείσον ἀποτεκῆσα, Σωτῆρα Κύριον σώρῳσιν καὶ ταφὴν, θεία ἐξουσία ὑπομείναντα.

Ο βουλήσει, θεία καὶ δυνάμει, δημιουργικῇ ἑαυτοῦ, τὰ πάντα ἐκ μὴ ὄντων, συνησάμενος Ἀγνή προήλθεν, ἐκ σῆς νηδύος καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, καὶ τοὺς ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνοίας, τὸ πρὶν ὑπάρχοντας λάμψει θείκῃς, Δέσποινα ἀγνή φαιδρῶς κατηύγασεν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἀφραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ρύσάμε-
- νος, τοὺς ὁσίους Παῖδας ἐκ φλογός, ἐν
- τάφῳ νεκρός, ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτη-
- ρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων: Λυτρωτὰ ὁ
- Θεός, εὐλογητός εἶ.

Τροπάρια.

Οτε σταυρῷ σε, δῆμος Ἑβραίων κατέκρινε, θεωρῆσα ἐφρίξεν ἡ γῆ, ἥλιος τὸ φῶς τὸ ἴδιον ἔπαυσε, καὶ οἱ ἐν σκότει φῶς εἶδον μελωδῶντες: Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Υβριν ὑπέστης, καλὰ μὲν Σῶτερ τυπτόμενος, καὶ ἀκάνθαις οἷα Βασιλεὺς, βυβλήσει Χριστὲ ὁ Θεός σεφόμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων: Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Μαρτυρικά.

Δεσμεῖσθε πᾶσαν, τῇ Διαβολῇ Πανεύφημοι, τὴν ἀπάτην λύνοντες σαφῶς· φέρετε ποιναὶς καὶ θάνατον ἄδικον, ζωὴν ποιοῦντες τὴν ἄνω καὶ βιώντες: Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Εστητε μέσον, φλογὸς πανεύφημοι Μάρτυρες τὴν ἀπάτην φλέγοντες σαφῶς, καὶ τῷ δροσισμῷ τῆς ἐνθέου χάριτος, μὴ φλογισθέντες, βοᾶτε μελωδούντες: Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταυροῦσαι θείων, ἡ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, καὶ ὀρώσα ἀναρχε Υἱέ, λύπη τὴν ψυχὴν νῦν καταβαπτίζομαι· θνήσκεις παρέχων ζωὴν τοῖς μελωδῶσι: Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Πεποικίλμένην, σὲ κεκτημένην διάχρυσον, Θεομήτορ κόσμον εὐπρεπῇ, ἔσερξεν ὁ σὸς Υἱός τε καὶ Κύριος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν σοὶ βιώντων: Ὁ καρπὸς σὲ Ἀγνή εὐλογημένος.

Ρόδον ἐν μέσῳ, τῶν ἀκάνθων εὐρὴν Ἀχραντε, ὁ Δεσπότης ἐπλησεν ἡμᾶς, ὁσμάς σε τερπναῖς χαρίτων τοῦ Πνεύματος, τοὺς ἐκβοῶντας αὐτῷ ἐν κατανύξει: Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Σύμβολα πάντες, θεῖοι Προφῆται θεώμενοι, τῇ σοῦ θείᾳ τόκῳ εὐκλεῶς, ἐβόων Ἀγνή: Ὁ Θεός ἐλεύσεται, ἐκ τῆς Παρθένου, τῇ σῶσαι τῆς βιώντας: Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Ε"κστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν
τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς
• λογίζεται, ὃ ἐν ὑψίσταις οἰκῶν, καὶ τάφω
• σμικρῷ ξενοδοχεῖται· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε,
• Ἱερεῖς ἀννυμεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
• τας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Πίνεις ποτήριον Χριστέ, ὃ ἐπεθύμησας, διὰ
πάθους τοῦ σταυροῦ, πηγὰς μοι προχέων
ἀφέσεως, ἐκ ζωηφόρου πλευρᾶς, τῷ διὰ πλευ-
ρᾶς θανατωθέντι· ὑμῶ σε ἀναμέλπων· Ἱερεῖς
εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Οτε σε ἄνομος λαὸς, μέσον κατέκρινε, σαυ-
ρωθῆναι Ἰησοῦ, ἀνόμων, ζωδοτά Κυρίε,
διδονήθη ἡ γῆ, καὶ πάντες ἀνέμελπον ἐν φόβῳ·
Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀννυμεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Τίμιος ἔναντι Θεοῦ, ὑμῶν ὁ θάνατος ἀπε-
φάνθη Ἀθληταί· πολλοῖς γὰρ ὁμιλοῦντες
πάθεισι, πάθους σεπτοῦ κοινωνοί, βοῶντες ἐ-
δείχθητε ἐμφρόνως· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱε-
ρεῖς ἀννυμεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ο"ντως οὐ σαρκικά ὑμῶν, τὰ ὄπλα Μάρτυ-
ρες, πρὸς παράταξιν ἐχθρῶν, ἐλπίς δέ,
πίστις καὶ ἀλήθεια· δι' ὧν τυχόντες Θεοῦ, Ἀγ-
γέλων χοροῖς συναριθμεῖσθε, βοῶντες τῷ Δε-
σπότη· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Υψιζε ἀναρχε Υἱέ, φέρεις ἐμπτύσματα, καὶ
ὄνειδη καὶ σταυρόν, καλαίμῳ παικτικῶς
τυπτόμενος, ἡ Θεοτόκος ἐβόα· δοξάζω τὴν σὴν
μακροθυμίαν· ἣν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀ-
ννυμοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τῷ θεολήπτῳ Δανιὴλ, σὺ προτεθέασαι, ἀ-
λατόμητον ὄρος· ἐκ σοῦ γὰρ Κόρη λίθος
τέτμηται, Χριστὸς ὁ μόνος Θεός, Παρθένη ἄνευ
χειρὸς ἀνθρώπου· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς
ἀννυμοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Υμνοῖς τὸν Τόκον σου Ἀγνή, αἰεὶ δοξάζουσιν,
οἱ τῶν ἄνω Στρατηγοί· καὶ σέ δέ Κόρη
ἀειπάρθενε, χαρμονικῶς σὺν ἡμῖν, ὡς Θεομή-
τορα ἀννυμαῖσιν· ἣν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς

ἀννυμοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Φέγγες σου ταῖς μαρμαρυγαῖς, τοὺς σέ φρο-
νοῦντας νῦν, Θεοτόκον ἀληθῆ, Μαρία φω-
ταυγεῖς ἀπέργασαι, φωτογεννήτορ Ἀγνή· φω-
τὸς γὰρ σκηνὴ ὥφθης Παρθένε, τοῖς πίστει σοι
βοῶσι· Χαῖρε εὐλογημένη, καὶ δεδοξασμένη, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Μ**ὴ ἐποδύρῃ με Μῆτερ, καθορώσα ἐν τάφῳ,
• ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς, συνέλαβες
• Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι,
• καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός, τῆς
• ἐν πίστει καὶ πόθῳ σέ μεγαλύνοντας.

Τροπάρια.

Ινα τὸν βρώσει φθαρέντα, ἐνεδόνῳ τοῦ ξύλου,
μόνε Σωτὴρ ὡς ἀγαθός, λυτρώσῃ τῆς φθο-
ρᾶς, σταυρωθῆναι σαρκὶ θανατωθῆναί τε, κα-
τεδέξω· ὑμῶμεν, ἀπαύστως Ἰησοῦ, τὴν πολλὴν
εὐσπλαγχνίαν καὶ δυναστείαν σου.

Ωπὼς ὑπέστης ὁδύνας, ἐν σταυρῷ ἡπλωμέ-
νος, τῶν ὀδυνῶν τῶν χαλεπῶν, ἐξαίρων
με Σωτὴρ! πὼς ἀκάνθας στεφθεῖς, πάσας ἐ-
καυσας τῶν παθῶν ταῖς ἀκάνθας! πὼς ὄξος
ποτισθεῖς, εὐφροσύνης κρατῆρα ἡμῖν ἐκέρασας!

Μαρτυρικά.

Στενοχωρούμενοι πάντες, καὶ εἰρκταῖς ὁμι-
λοῦντες, καὶ μεληδὸν οἱ Ἀθληταί, τεμνό-
μενοι δεινῶς, καὶ τροχοῖς ἀπηνῶς κατατεινόμε-
νοι, καὶ βορὰ ταῖς θηρίοις διδόμενοι, Χριστὸν,
τὸν ἀπάντων Δεσπότην οὐκ ἐξηγήσασθε.

Ηλιακῶν λαμπηδόνων, πλειότερως ἐκλάμπει,
τῶν Ἀθλητῶν ἡ παμφανής, καὶ εὐσημος
μνήμη, καὶ ψυχὰς εὐσεβῶν φωτίζει πάντοτε, καὶ
διώκει τὸ σκότος, παθῶν καὶ πειρασμῶν, καὶ
Δαιμόνων σπεδαίνει ζόφον βαθύτατον.

Σταυροθεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, καὶ κατέχεις ὡς
βρέφος, ἐν ταῖς χερσὶ τὸν ἐκ χειρὸς, ῥυ-
σάμενον ἡμᾶς, πολέμιου ἐχθροῦ ἄχραντε Δέ-
σπαινα· καὶ ὄρας ἐπὶ ξύλου, ὑψούμενον σταυ-
ροῦ, τὸν ἐκ βόθρου κακίας ἡμᾶς ῥυσάμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Χαρὰς ἡμῖν αἰωνίου, καὶ ζωῆς ἀνεδείχθης,
ὑπερφῶς Θεογεννήτορ, πρόξενος Ἀγνή,
τὸν Σωτῆρα πάντων κυοφορήσασα, τὸν τῆς γῆς
ἐκ προσώπου, πᾶν δάκρυον σαφῶς, ἀφελόντα,
καὶ πᾶσι χαρὰν βραβεύσαντα.

Ψάλλων Δαυὶδ σὸς προπάτωρ, κιθωτόν σε
προέφη συμβολικῶς, καὶ Δεῖου, μάννα

χρυσῆν, στάμνον Μωσῆς ὁ Θεόπτης· καὶ γὰρ ἐχώρησας, τὸν ἐν κόλποις πατρώοις, ὑπάρχοντα αἰεὶ, Θεοτόκε· διό σε ὕμνοις δοξάζομεν.

Οὗς ἀληθῶς ὑπερτέρα, πάσης Κτίσεως πέλεις, τὸν γὰρ Θεὸν τῶν ἀπάντων, ἐκύησας σαρκί· διό σε προστάτιν ἔχομεν Δέσποινα, καὶ ἐλπίδα βεβαίαν, καὶ τεῖχος ὀχυρὸν, διὰ σὺ σωτηρίας τυχεῖν ἐλπίζοντες.

Ἀποσιχα τῶν Αἰνῶν, Σταυρώσιμα.

Εν τῷ Σταυρῷ τὴν ἐλπίδα κέκτημαι, καὶ ἐν αὐτῷ καυχώμενος βοῶ· Φιλάνθρωπε Κύριε, τὴν ἀλαζονεῖαν κατάβαλε, τῶν μὴ ὁμολογούντων σε Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Οὐ τῷ Σταυρῷ τειχιζόμενοι, τῷ ἐχθρῷ ἀντιτασσόμεθα, μὴ δειλιῶντες ταῖς αὐτῇ μεθοδείας καὶ ἐνέδρας· ὡς γὰρ ὑπερήφανος κατήργηται, καὶ καταπεπάτῃται, τῇ δυνάμει τοῦ ἐν ξύλῳ προσπαγέντος Χριστοῦ.

Μαρτυρικόν.

Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀγίων σου, πᾶσα ἡ Κτίσις ἐορτάζει, οὐρανοὶ ἀγαλλονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν ταῖς ἀνθρώποις. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησαν ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Επάγην μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἐν ξύλῳ καὶ νεκρῶμαι, καὶ ἐν τάφῳ κατετέθην ὡς θνητός· ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐν δόξῃ, Μήτηρ ἀγνή Παρθένε, πάλιν ἀνίσταμαι τριήμερος.

✠✠✠

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητί με, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Υφαπλώσας, ταῖς παλαίμας ἐπὶ ξύλῳ, ἡγκαλίσσω τὰ ἔθνη ὑμνοῦντά σε, τὴν εὐσπλαγχνίαν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Προσηλώθης, ἐκυσίως ἐπὶ ξύλῳ, καὶ τὰ κέντρα Χριστέ τοῦ αἰλάστορος, τῇ σῇ δυνάμει, τελείως ἐξήλειψας. Μαρτυρικόν.

Ταῖς βασάνοις, ἐντρυφῶντες Ἀθλοφόροι, Παραδείσου τρυφῆς ἠξιώθητε, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου, ἀπαύστως δεόμενοι. Δόξα.

Απὸ πάσης, ἐξελοῦ ἡμᾶς βασάνε, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱός, καὶ τὸ σύνθρονον, Πνεῦμα τὰ θεῖον, τοὺς δούλους σου Κύριε.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Καθωρῶσα, σὲ σταυρῷ ἐφηπλωμένον, ἡ Παρθένος δακρύουσα ἔστενεν· ἥς ταῖς πρεσβείαις, σῶσαν ἡμᾶς Κύριε.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος πλ. β'.

Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Ρῦσαί με γεέννης ἀποκειμένης, ἐξελοῦ πυρός με τοῦ αἰωνίου, Κριτὰ δικαιοτάτε, τὸν κατακεκριμένον, δεῖξον ἐκ ζάλης ἐναντίας, ἀνάλωτόν με Λόγε· τρέμω ὁ τάλας ἐννοῶν μου, τὸ τῶν πταισμάτων πλήθος, καὶ προσπίπτω σοι μετὰ δακρύων, καὶ συντριβῆς καρδίας, τὸ σὸν αἰτούμενος ἔλεος.

Τίς ἐμέ μὴ κλαύσῃ τὸν παραβάντα, ἐντολήν Δεσπότου δι' ἀκрасίαν; τὸν Ἄδην οἰκήσαντα, ἀντὶ τοῦ Παραδείσου; βρωσίς γλυκεῖά μοι φανεῖσα, εἰς χολὴν μετετράπη· ξένος τῆς δόξης σου Οἰκτίρμον, καὶ Ἀγγέλων ἐδείχθην· ἀλλὰ δέξαι με μετανοοῦντα, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Κύριος, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πάντας τῆς ἐν πίστει κεκοιμημένους, τάξον Ζωοδότα ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν τόποις ἀνέσεως, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, ἔνθα τὸ φῶς τοῦ σὺ προσώπου, ἀφθόνως καταλάμπει, ὅπου τρυφὴ καὶ χαρμῶσύνη, καὶ εἰρήνῃ τῶν Δικαίων, παριδὼν αὐτῶν τὰ ἐπταισμένα, ἔργῳ καὶ λόγῳ διανοίᾳ τε Δέσπота, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα.

Στιχηρὰ Μαρτυρικά, αὐτόμελα.

Οἱ μαρτυρήσαντες διὰ σὲ Χριστέ, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, καὶ τέλειον ἀπέλαβον, τὸν στέφανον ἐν ἑρανοῖς, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, καὶ ἑρανοπολίται, ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν· πρεσβείαις Κύριε καὶ εὐχαῖς αὐτῶν, πάντας ἡμᾶς διαφυλάξον.

Ο Σταυρός σου Κύριε, ταῖς Μάρτυσι γέγονεν ὄπλον ἀήττητον· ἔβλεπον γὰρ τὸν προκείμενον θάνατον, καὶ προβλέποντες τὴν μέλλουσαν ζωὴν, τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ ἐνεδυναμοῦντο. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, παναχρία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς, ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράδως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα. Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Αρχήμοι καὶ ὑπόστασις, τὸ πλασθεργόν σε γέγονε πρόσταγμα· βουληθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε καὶ ὁρατῆς, ζῶν με συμπῆξαι φύσεως, γῆθέν μου τὸ σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχὴν, τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῷ ἐμπνεύσει. Διὸ Σωτὴρ τοὺς δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Αἴσχος τῷ Ἀδὰμ ἐχρημάτισεν, ἡ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις πάλαι ἐν Ἑδέμ, ὅτε ὁφίς ἰὼν ἐξηρεύξατο· δι' αὐτοῦ γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, παγγενῇ κατεσθίων τὸν ἄνθρωπον· ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Δεσπότης, καθεῖλε τὸν δράκοντα, καὶ ἀνάστασιν ἡμῖν ἔδωρήσατο· πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν· Φεῖσαι Σωτὴρ, καὶ οὓς προσελάβου, μετὰ τῶν Δικαίων ἀνάπαυσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πρεσβείαις τῆς Τεκνίης σε, Χριστέ καὶ τῶν Μαρτύρων σου, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Ἱεραρχῶν, Ὁσίων καὶ Δικαίων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου ἀνάπαυσον.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Μαρτυρικά.

Ἦχος πλ. β'.

Αθλητικαὶ ἐνστάσεις ἐπὶ τῷ σκάμματι, τυραννικαὶ αἰκίσεις ἐπὶ τοὺς Μάρτυρας, καὶ ἵσταντο χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, βραβεῖα κατέχοντες τῆς νίκης· ἐξέστησαν Τυράννης καὶ Βασιλεῖς οἱ σοφοί, καθεῖλον τὸν Βελίαρ, ὁμολογία Χριστῷ. Ὁ ἐκσχύσας αὐτούς, Κύριε δόξα σοι.

Αθλητικὸν ἀγῶνα ὑπομείναντες οἱ Ἅγιοι, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης παρὰ σοῦ κομισάμενοι, κατήργησαν τὰς ἐπινοίας τῶν παρὰ νόμων, ἐδέξαντο στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας. Δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπῆμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο τὴν εὐλογημένην καλέσας σε Μητέρα, ἡλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσία βουλῇ, λαίμ-

ψας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδὰμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· Συγχαρήτε μοι, ὅτι εὗρέθη ἡ ἀπολωμένη δραχμή. Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, Θεὸς δόξα σοι.

Ἔτερα, μετὰ τὸν Ἀμωμον,

καὶ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Τῶν Ἀγίων σε ἡ μνήμη Κύριε, ἀνεδείχθη ὡς Παράδεισος ὁ ἐν Ἑδέμ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται πᾶσα ἡ Κτίσις· διὸ παράσχου ἡμῖν τῇ αὐτῶν παρακλήσει, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμον.

Αληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σκιά καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενής, ὡς εἶπεν ἡ Γραφή· ὅτε τὸν κόσμον κερδήσομεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσομεν, ὅπου ὁμοῦ Βασιλεῖς καὶ πτωχοί. Διὸ Χριστέ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπίς τοῦ Κόσμου ἀγαθή.

Η κραταιὰ τῶν γηγενῶν, προστασία καὶ σκέπη, Θεοκυῆτορ Μαριάμ, ἡ τεκοῦσα ἐν χρόνῳ, τὸν ἄχρονον Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἰκέτευε αὐτόν, ὡς Μήτηρ οὖσα ἐκτενῶς, σὺν Μάρτυσι καὶ Προφήταις, καὶ θείαις Ἀσκηταῖς σῶσαι τοὺς μεταστάντας.

Κανὼν εἰς πάντας τῆς Ἀγίας, ἢ ἡ ἀκροσυχίς· Λόγοις γεραίρω τῆς ἐρασῆς τῷ Λόγῳ. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. β'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** αἰσθητὸς Φαραὼ, κατεποντίσθη πανστρατί· Ἰσραὴλ δὲ διελθὼν, ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, ἀνεβόα· Κύριω τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄσσωμεν, ὅτι δεδόξασται. Τροπάρια.

Λελαμπρυσμένῳ νοῦ, τοὺς σκοτεινοὺς περὶ τὸ φῶς, δυσσεβοῦντας τυράννους οἱ Μάρτυρες αἰσχύναντες, πρὸς ἀνέσπερον φέγγος, νικηφόροι γεγόμενοι, σοφῶς μετέβησαν.

Οἱ Ἱεράρχαι Χριστοῦ, τῶν Ὁσίων ὁ χορός, Προφητῶν καὶ Δικαίων ἀπάντων ὁμήγυρις, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις, ἀσραπτόμενοι ἐφθασαν, πρὸς οὐρανίους σκηναίς.

Γυναίων πᾶσα πληθὺς, προσωκειώθη τῷ Θεῷ, καὶ τὴν Εὐὰν τὸν δεινῶς ἀπάτη θανατώσαντα, συμπατήσασα πόνοις, ἀνδρικοῖς μακαρίζεται, ἐνθέοις ἄσμασι.

Νεκρώσιμον.

Ο ἀπὸ γῆς καταρχάς, πλάσας τὸν ἄνθρωπον Χριστέ, ταῖς ψυχαῖς τῶν σῶν δούλων ἀνάπαυσον δεόμεθα, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων, καὶ ἐν τόποις ἀνέσεως, ὡς ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Γερωτέρα Ἀγνή, τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ἀνεδείχθης τεκούσα τὸν Ποιητὴν τῆς Κτίσεως· ὃν ἀπαύστως δυσώπει, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου, τοὺς σὲ δοξάζοντας.

Ἔτερος εἰς Κοιμηθέντας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Ἐκτον προσαυδῶ τοῖς ἀπελθοῦσιν μέλος.

Ὁ Εἰρμός. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Εν οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, δυσωποῦσί σε Χριστέ: Οὓς ἐκ γῆς μετέστησας πιστοὺς, αἰωνίων ἀγαθῶν, τυχεῖν ἀξιώσον.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα ζῶν μικτόν, μέσον με τὸν ἄνθρωπον, ταπεινότητος ὁμοῦ, καὶ μεγέθους ἔπλασας· διὸ, τὰς τῶν θυλῶν σὺ ψυχὰς, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Τοῦ Παραδείσου πολίτην καὶ γεωργόν, καταρχάς με ἔταξας, παραβάντα δὲ τὴν σὴν, ἐντολὴν ἐξώρισας· διὸ τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ο ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας Εὐὰν τοπρὶν, τὴν ἡμῶν προμήτορα, ἐξ ἀχράντου σου γαστρὸς, σάρκα περιβάλλεται, δι' ἧς, τοῦ Θανάτου τὴν ἰσχύν, Ἀγνή διέλυσε.

Ἠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ σεῖρᾳ, τῆς Πίσεώς σου πέτρα; τὸν
» λογισμόν, ἐδράσας τῆς ψυχῆς μου, στε-
» ρέωσον Κύριε· σὲ γὰρ ἔχω Ἀγαθὲ, καταφυ-
» γὴν καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Σωματικοῖς, ὀμιλοῦντες νῦν πόνοις, οἱ Ἀθληταί, τὴν ἄπονον ἐσκόπουν, ἀντίδοσιν χαίροντες· καὶ νῦν παύουσιν ἡμῶν, πόνους πανταίους ἐν χάριτι.

Γνώμη στεῖρᾳ, σοβοῦντες τὰ θηρία, τὰ ποθηρά, οἱ θείοι Ἱεράρχαι, ἐρρύσαντο ἄτρωτα, τῆς κακίας τῆς αὐτῶν, τὰ τοῦ Χριστοῦ θεία θρέμματα.

Εθέλοντι, ζυγὸν τὸν τοῦ Κυρίου, ὑπεισελθὼν, χορὰς ὁ τῶν Ὁσίων, ἐνέκρωσε φρόνημα, τῆς σαρκὸς καὶ τὴν ζῶν, τὴν δι' αἰῶνας ἀπέλαβε.

Νεκρώσιμον.

Ρῦσαι πυρὸς, Χριστέ τοῦ αἰωνίου, τοὺς εὐσεβῶς, τοῦ βίου μεταστάντας, καὶ δὸς αὐτοῖς ἄφεσιν, ὀφλημάτων Ἀγαθὲ, καὶ αἰωνίαν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Αὐτὸν Χριστὸν, παθήσασαι Γυναῖκες, σὲ τὴν αὐτὸν, ἀρρήτως τετοκυῖαν, πανάχραντε

Δέσποινα, γεγηθότι λογισμῷ, περιστάσαι νῦν χορεύουσι.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Νομίμως ἤθλησαν οἱ σοί, Μάρτυρες Ζωοδότα, καὶ σεφάνῳ τῆς νίκης, κοσμηθέντες παρὰ σοῦ, τοῖς μεταστάσι πιστοῖς, αἰωνίαν λύτρωσιν βραβεύουσι.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ σημείοις, ἐμέ τὸν πλανηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων σεαυτὸν, κενώσας ὡς συμπαθὴς, καὶ ζητήσας εὗρες καὶ διέσωσας.

Ρεόντων ἄστατον φορὰν, τοὺς πρὸς σὲ διαβάντας, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, κατοικεῖν χαρμονικῶς, ἀξιώσον Ἀγαθὲ, δικαιώσας πίσει τε καὶ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σύ, πάναγνε Θεομήτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τοῦ Θανάτου λύσαντα τὴν δύναμιν.

Ἠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**κήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφο-
» βήτην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐξέστην· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Γσταμένοι ἐβλεπον, τὸν ἀλαζόνα οἱ Ἀθλοφόροι, πρὸ ποδῶν αὐτῶν πατούμενον, καὶ τὸν πάντων, Κτίστην εὐχαρίστως ἐδόξαζον.

Ρημάτων λαμπρότητας, οἱ Ἱεράρχαι καθοπλισθέντες, πρὸς τὸ φῶς τῆς ἐπιγνώσεως, τῆς ἀνθρώπου, σκότους τῶν αἰρέσεων ἔσωσαν.

Ως ἄνθρακες ὥφθησαν, τῇ πρὸς τὸ θείον θερμῇ συνέσει, καὶ τὰ πάθη καταφλέξαντες, τὰ ὑλώδη, Ὅσοι μεγαλῶς δοξάζονται.

Νεκρώσιμον.

Τ

Θεοτοκίον.

Ο Κύριος Ἀχραντε, ἐκ σὲ ἀρρήτως σάρκα φορέσας, τῶν Γυναικῶν τὸν κατάλογον, ἐν ἀνδρείᾳ, διηγωνισμένον προσήκατο.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Χριστὸς μου δύναμις.

Σαφίας μεζονος, δεικνύων γνώρισμα, καὶ τῆς περὶ τὰ δῶρα πολυτελοῦς, Δέσποτα χρηστότης, τὰς τῶν Μαρτύρων χαρείας, τοῖς Ἀγγέλοις συνηρίθμησας.

Αφράστου δόξης σου, τυχεῖν ἀξιώσον, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας ἔνθα Χριστέ, τῶν

εὐφραινομένων ἐστίν, ἡ κατοικία, καὶ φωνή, καθαράς ἀγαλλιᾶσεως.

Υμνοῦντας πρόσδεξαι, τὸ θεῖον κράτος σου, οὓς ἐκ γῆς προσελάβου τέκνα φωτός, τοὺτους ἐργαζόμενος, τῆς ἀμαρτίας τὴν ἀχλὺν, ἐκκαθαίρων Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Δοχεῖον ἄχραντον, ναὸν πανάμωμον, κιβωτὸν παναγίαν, παρθενικὸν, τόπον ἀγιάσματος, σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ Κόσμῳ Χριστέ,
» φώτισον τὴν καρδίαν μου, ἐκ νυκτός
» σοι κρυγαίζοντα, καὶ σῶσόν με.

Τροπάρια.

Υφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος, ἐνδυθέντες ἱμάτιον Ἀθληταί, τὸν ἐχθρὸν ἀπεγυμνώσατε.
Σὺν ἀγίοις Προφήταις τιμήσωμεν, Ἱεράρχας θεόφρονας, καὶ Ὀσίους Θεῷ εὐαρεστήσαντας.
Εκ περάτων τοῦ σύμπαντος Μάρτυρες, ἐναθλοῦντες κεκραγάτε, καὶ Χριστὸς τῆς φωνῆς ὑμῶν εἰσήκουσε.

Θεοτοκίον.

Ρυομένη ἡμᾶς πάσης φάνηθι, τοῦ ἐχθροῦ βλάβης Δέσποινα, δυσωπῆσα Χριστὸν τὸν μόνον εὐσπλαγχνον.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Ως ὀλοκάρπωσις ἱερά, καὶ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ δεδοξασμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν αἰεὶ βραβεύουσι.

Τῆς οὐρανίου διαγωγῆς, τῆς διανομῆς τῶν χαρισμάτων ἀξίωσον Δέσποτα, τῆς προκοιμηθέντας πιστοὺς οἰκέτας σε, παρέχων τῶν πταισμάτων τὴν ἀπολύτρωσιν.

Ο μόνος φύσει ζωποιοὺς, τὸ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, τοὺς τελειωθέντας τῆς Βασιλείας τῆς σῆς, ἀξίωσον Οἰκτίρμον μόνε ἀθάνατε.

Θεοτοκίον.

Ισχύς καὶ ὕμνησις ὁ ἐκ σοῦ, Δέσποινα τοῦ Κόσμου γεννηθεῖς, καὶ σωτηρία ἐγένετο, τοῖς ἀπολλυμένοις, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου πυλῶν, ρυόμενος τοὺς πίστει σὲ μακαρίζοντας.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ κῆτει καταποθεῖς, τῷ τῆς ἀμαρτίας
» κρυγαίζω σοι, Χριστέ: Ὡς τὸν Προφή-
» την, ἐκ φθορᾶς με ἐλευθέρωσον.

Τροπάρια.

Αιμάτων θείαις ῥοαῖς, νοητοὺς ἐχθροὺς ἐβυθίσατε, πιστῶν δὲ ταῖς καρδίαις, Ἀθλοφόροι κατηρδεύσατε.

Σταυρώσαντες ἑαυτοὺς, Κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσιν Ὅσοιοι, σοφοὶ σὺν Ἱεράρχαις, θείας δόξης ἠξιώθητε.

Τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς, καὶ σεπτῶν Γυναίων κατάλογος, καλῶς ἠγωνισμένος, καταχρέος μακαρίζονται.

Νεκρώσιμον.

Ανάπαυσον ὁ Θεός, τῶν προκοιμηθέντων τὰ πνεύματα, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σε, παρῶν αὐτῶν τὰ πταίσματα. Θεοτοκίον.

Σαρκεὶ τεκοῦσα Χριστὸν, τῆς σαρκὸς μου τὰ πάθη θανάτωσον, καὶ ζώωσον Παρθένε, τὴν ψυχὴν μου μεσιτεία σου.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Τοῦ βίβη τὴν θάλασσαν.

Σταυρῷ προσηλούμενος, τῶν Μαρτύρων τοὺς χοροὺς, πρὸς ἑαυτὸν συνήγαγες, μιμουμένους τὸ πάθος σου Ἀγαθέ· διό σου δεόμεθα, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας διανάπαυσον.

Αφράστῳ τῇ δόξῃ σου, ὅταν ἔλθῃς φοβερός, κρῖναι τὸν Κόσμον ἅπαντα, ἐν νεφέλαις εὐδόκησον Λυτρωτά, παιδρῶς ὑπαντῆσαί σοι, οὓς ἐκ γῆς προσελάβου πιστοὺς δούλους σου.

Πηγὴ ζωῆς πέφυκας, ἐν ἀνδρίᾳ θεϊκῇ, πεπεδημένους Δέσποτα, ὁ ἐξάγων· τῆς δόξης σου τοὺς πρὸς σὲ, πιστῶς ἐκδημήσαντας, ἐν τρυφῇ Παραδείσου κατασκήνωσον.

Θεοτοκίον.

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν, παραβάντες τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐντολὴν τὴν ἐνθεον· διὰ σοῦ δὲ Παρθένε πρὸς οὐρανὸν, ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν, τὴν φθορὰν τοῦ θανάτου ἐκτιναξάντες.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τῶν ὁσίων σου Παιδῶν, τὸν ὕμνον ἐπα-
» κούσας, καὶ τὴν Κάμινον καιομένην
» δροσίσας, εὐλογητὸς εἰ Κύριε.

Τροπάρια.

Τοὺς τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρους, τῆς σβέσαντας τὴν φλόγα, ὁμβροῖς αἱμάτων, τῆς δεινῆς ἀθείας, μελωδικῶς τιμήσωμεν.

Οἱ εὐκλεεῖς Ἱεράρχαι, αἰρέσεων χειμῶνα, διαλύσαντες, πρὸς τὸ ἔαρ τὸ θεῖον, χαρμονικῶς μετέστησαν.

Υπομονῇ ἐν πλουσίᾳ, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν, ἐπλουτήσατε, Ἀσκηταί καὶ τὰ θράση, τῶν δυσμενῶν ὠλέσατε.

Νεκρώσιμον.

Λειμῶνας τῆς τῆς τρυφῆς σου, κληρώσασθαι, ἐν πίσει, καταξίωσον, τοὺς μεταστάντας τοῦ βίου, Οἰκτίρμον ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Οὐ σέ τὴν παρθένον δείξας, ἀγνὴν καὶ μετὰ τόκον, τῶν ἀγίων σοι, Γυναικῶν τὰς χορείας, ἀκολουθούσας ἔσχηκε.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Δροσοβόλον μὲν.

Λυτρωθέντες τῷ σῶ αἵματι οἱ Μάρτυρες, τῆς πρώτης παραβάσεως, ῥαντισθέντες δὲ τῷ ἰδίῳ αἵματι τὴν σὴν, σαφῶς εἰκονίζῃσι σφαγὴν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θρασυνόμενον τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, Λόγε ζωαρχικώτατε· τοὺς ἐν πίσει δὲ κοιμηθέντας πρόσδεξαι τανῦν, ὑμνῶντας καὶ ψάλλοντας Χριστέ: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οὐ ψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον φυσῆματι, θείῳ Θεαρχικώτατε, τῆς μεταστάντας Βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς, ἀξίωσον ψάλλειν σοι Σωτήρ: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πάσης Κτίσεως Πανάμωμε, γέγονας, συλλαβοῦσα Θεόν, τὸν συντρίψαντα τοῦ θανάτου πύλας, καὶ μοχλοῦς, συνθλάσαντα· ὅθεν σε Ἀγνή, ὑμνολογοῦμεν οἱ πιστοὶ ὡς Θεομήτορα.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ ὅσιοί σου Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, ταῖς
» Χερουβὶμ ἐμιμήσαντο, τὸν τρισάγιον
» ὕμνον ἀναβοῶντες: Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, καὶ
» ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Γενναίως τῶν βασάνων τὴν τρικυμίαν, αἰκίζόμενοι χάριτι, οἱ θεῖοι Μάρτυρες διελθόντες, εἰς γαλήνην βαθεῖαν, τῆς ἁνῶ Βασιλείας κατήντησαν.

Οἱ ὅσιοι καὶ πάνσοφοι Ἱεράρχαι, ἀναφανέντες ὡς ἥλιος, φωταγωγοῦσι τὴν Οἰκουμένην διδασκαλίᾳ ἀκτίσι, καὶ ταῖς τῶν θαυμάτων λαμπρότησι.

Υμνήσωμεν Γυναίων τὰς φιλοθέας, καὶ τοὺς ἀσκήσει τε καὶ ἀθλήσει, δελεύσαντας τῷ Κτίστῃ, καὶ πρεσβευτὰς γενομένους, πρὸς τῶν ὅλων Δεσπότην καὶ Κύριον.

Νεκρώσιμον.

Υμνήσωμεν Δικαίους τοὺς ἀπ' αἰῶνος, τοὺς θεηγόρους Προφήτας, καὶ ἐκβοήσωμεν

κατανύξει: Τούτων Λόγε πρεσβείαις, τοὺς πίστει μεταστάντας ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Οὕλην σε τὴν πλησίον Θεοῦ Παρθένε, χορὸς Γυναίων ἡγάπησε, καὶ σοῦ ὀπίσω προσηέχθη, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων, συμφώνως μακαρίζων σε Ἀχραντε.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας ἐπιδειξάμενοι, τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ κατεκοσμήθητε, Μάρτυρες Χριστοῦ, ἀθλοφόροι κραυγαῖοντες: Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γερῶς τοὺς τὸν βίον ἀπολιπόντας πιεσθῆς, καὶ πρὸς σέ τὸν Δεσπότην μεταχωρήσαντας, δέξαι προσηνῶς, ἀναπαύων ὡς εὐσπλαγχνος, σέ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νῦν ἐν γῇ τῶν πράεων πάντας αὐλίζεσθαι, τοὺς προκεκοιμημένους Σῶτερ εὐδόκησον, πίστει τῇ εἰς σέ δικαιοῦσας καὶ χάριτι, σέ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζομεν πάντες σὲ Παμμακάρισε, τὴν τὸν Λόγον τὸν ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δι' ἡμᾶς, γεγονότα γεννήσασαν· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η** τὸ Χαῖρε, δι' Ἀγγέλῳ δεξαμένη, καὶ τε-
» κοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε
» σῶζε, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Τροπάρια.

Γερεῖα, καθαρά προσενεχθέντες, τῷ Δεσπότη ἀθλοφόροι Μάρτυρες, αὐτὸν αἰτεῖσθε, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ως ποιμένες, ἐπὶ χλόην εὐσεβείας, Ἱεράρχαι πιστοὺς ἐποιμάνατε, καὶ νῦν εἰς μάνδραν, θείαν ἐσκηνώσατε.

Σὺν ἀγίοις, Ἱεράρχαις καὶ Προφήταις, καὶ Γυναίων χορῷ ἐναθλήσαντι, τοὺς τῶν Ὁσίων, χοροὺς μακαρίσωμεν.

Νεκρώσιμον.

Ης μετέσχον, εὐφροσύνης αἰδίδι, τῶν Ἀγίων οἱ δῆμοι, ἀξίωσον, τοὺς μεταστάντας, τυχεῖν Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Φῶς τεκοῦσα, φωταγωγήσον Παρθένε, τὴν ψυχὴν μου τὸ σκότος διώκουσα, τῆς ἀμαρτίας, Ἀγνή τὸ βαρύτερον.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ελπίς Μαρτύρων χορὸς ἐνεύρωσε, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην διακύρως ἐπτέρωσε, τῶν

μελλόντων τούτοις προτυπώσασα, τὴν μὴ σαλευομένην ὄντως, ἀνάπαυσιν· ἥς τὴς μετασάσας Ἀγαθὲ πιστοὺς ἀξιώσον.

Λαμπρὰς καὶ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως, τῆς σῆς Χριστέ τοὺς πίστει μεταστάντας εὐδόκησον, τὴν ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀνάπαυσιν, μόνος ὡς ἐλεήμων, τούτοις δωρούμενος, καὶ τῆς αἰωνίου ἀξίων μακαριότητος.

Οὖν τῇ φύσει χρηστὸς καὶ εὖσπλαγχνος, καὶ θελητὴς ἐλέους, εὖσπλαγχνίας ἡ ἄβυσσος, οὓς ἐκ τόπου τούτου τῆς κακώσεως, καὶ σκιάς τοῦ θανάτου, Σῶτερ μετέστησας, ἔνθα καταλάμπει σου τὸ φῶς τούτους κατὰ ταξον.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴν ἀγίαν Ἀγνή γινώσκωμεν, καὶ κιβωτόν καὶ πλάκα σέ τοῦ νόμου τῆς χάριτος· διὰ σοῦ γὰρ ἄφεσις δεδωρήται, τοῖς δεδικαιωμένοις, διὰ τοῦ αἵματος, τοῦ σωματωθέντος ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς Πανάμωμε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ὅταν ἐν Ἀλληλουΐα. Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος πλ. β'.

Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀγίων σου, πᾶσα ἡ Κτίσις ἐορτάζει· οἱ οὐρανοὶ ἀγάλλονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, εἰμὴ τὴς Ἀγίους σε εἶχομεν πρεσβευταῖς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν Σωτὴρ ὑμνησαί σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἀγγελοι; Καρδιογνώστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μνήμη Μαρτύρων, ἀγαλλίαμα τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον· ἀθλήσαντες γὰρ διὰ Χριστὸν, στεφάνους παρ' αὐτοῦ ἐκομίσαντο· καὶ νῦν ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐθαυμάστωσε, καὶ Ἀγίους ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ· ὑμῖν γὰρ ἠτοίμασε τὸν στέφανον, καὶ τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ· ἀλλ' αἰτοῦμεν, καὶ ἡμῶν μὴ ἐπιλάβησθε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργῶν καὶ πληρῶν· Προφῆτας ἐξαπέστειλας Χριστέ, προφητεῦσαί σου τὴν παρουσίαν, καὶ Ἀποστόλους κηρύξαι σου τὰ μεγαλεῖα· καὶ οἱ μὲν προεφήτευσαν τὴν ἔλευσίν σου, οἱ δὲ τῷ βαπτίσματι ἐφώτισαν τὰ ἔθνη· Μάρτυρες δὲ ἔτυχον ὥνπερ ἐπόθουν· καὶ πρεσ-

βεύει σοι ὁ χορὸς τῶν ἀμφοτέρων σὺν τῇ Τεκούσῃ σε· Ἀνάπαυσον Κύριε ψυχὰς, ἃς προσελάβου· καὶ ἡμᾶς καταξιώσον τῆς Βασιλείας σου, ὁ εὐρυὸν ὑπομείνας δι' ἐμέ τὸν κατὰκριτον, ὁ Λυτρωτὴς μου καὶ Θεός.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Νεκρώσιμα.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Εἴχων ἀκατάληπτον, τὴν εἰς ἡμᾶς εὖσπλαγχνίαν, καὶ πηγὴν ἀκένωτον, θεϊκῆς χρηστότητος Πολυέλεε, τοὺς πρὸς σέ Δέσποτα, μεταβεθηκότας, ἐν γῇ ζώντων κατασκήνωτον, εἰς τὰ σκηνώματα, τὰ ἀγαπητὰ καὶ ποθούμενα, κατὰσχεσιν δωρούμενος, τὴν διηνεκῶς διαμένουσαν· σὺ γὰρ ὑπὲρ πάντων, ἐξέχεας τὸ αἷμά σου Χριστέ, καὶ ζωηφόρῳ τιμήματι, Κόσμον ἐξηγόρασας.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω.

Νέκρωσιν ὑπέμεινας, ζωοποιὸν ἐκυσίως, καὶ ζῶν ἐπήγασας, καὶ τρυφὴν αἰδίδιον πιστοῖς δέδωκας· ἐν ἧ κατὰταξον, τοὺς κεκοιμημένους, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως, τὰ τούτων πταίσματα, πάντα συγχωρῶν ἀγαθότητι, ὡς μόνος ἀναμάρτητος, μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος· ἵνα διὰ πάντων, ὑμνηταί σου τὸ ὄνομα Χριστέ, καὶ σεσωσμένοι δοξαζώμεν, τὴν οἰκονομίαν σου.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ζώντων κυριεύοντα, θεαρχικῇ ἐξουσίᾳ, καὶ νεκρῶν δεσπόζοντα, σέ Χριστέ γινώσκοντες, ἱκετεύομεν· τοὺς πιζοὺς δούλους σε, τοὺς πρὸς σέ τὸν μόνον, εὐεργέτην ἐκδημήσαντας, αὐτοὺς ἀνάπαυσον, σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου Φιλάνθρωπε, ἐν τόποις ἀναψύξεως, ἐν ταῖς τῶν Ἀγίων λαμπρότησι· θελητὴς ἐλέους, ὑπάρχεις γὰρ καὶ σῴζεις ὡς Θεός, οὓς κατ' εἰκόνα σου ἐπλασας, μόνη Πολυέλεε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ωφθης ἐνδιαίτημα, θεοπρεπὲς Παναγία· Θεὸν γὰρ ἐχώρησας, καὶ Χριστὸν ἐγέννησας Ἀπειρόγαμε, βροτὸν ὁρώμενον, ἐν δυσὶν οὐσίαις, ἐν μιᾷ τῇ ὑποστάσει δέ· ὃν ἐκδυώπησον, ὡς μονογενῇ καὶ πρωτότοκον, τὸν σέ παρθένον ἄμωμον, καὶ μετὰ τὸν τόκον φυλάξαντα, ψυχὰς ἀναπαῦσαι, τῶν πίστει κοιμηθέντων ἐν φωτὶ, ἐν ἀκηράτῳ φαιδρότητι, καὶ μακαριότητι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητί μου, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος φιλόνητος.

Ο Προφῆτας, Διδασκάλους καὶ Ὁσίους, καὶ Δικαίους δοξάσας φιλόνητε, αὐτῶν πρεσβείαις, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Μαρτυρικόν.

Πῦρ καὶ ξίφος, ξέσεις καὶ ἀγρίους θῆρας, Ἀθλοφόροι μὴ πτήξαντες ἐνδοξοί, τῆς αἰδίου, ζωῆς ἡξιώθητε.

Νεκρώσιμον.

Μετά πάντων, τῶν Ἁγίων καὶ Δικαίων, ταῖς Λόγε οὓς πίστει μετέστησας, ἐκ τῶν προσκαίρων, ὅπως σέ δοξάζωμεν.

Δόξα.

Παντοκράτορ, ἡ Τριάς ἡ ἐν Μονάδι, ἡ μνημένη, ἐκ γῆς οὓς μετέστησας, πιστοὺς ἐν κόλποις, Ἀβραάμ κατὰταξον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρία, γενεαῖς ἐν πάσαις ὥφθης· τὸν Θεὸν γὰρ τὸν ὄντως μακάριον, ἀνερμηνεύτως, ἐκύησας Ἀχραντε.

Τέλος τοῦ Πλαγίου Δευτέρου Ἦχου.

Ἐκτος μελωδός, ἀλλ' ὑπέρπρωτος πέλεις,
Ὁ δεύτερος σὺ, τῶν μελῶν δευτερεύων.
Τὰς ἡδονὰς σὺ διπλοσυνθέτους φέρεις,
Τοῦ δευτέρου πῶς δευτερεύων δευτέρως.
Σὲ τὸν μελιχρὸν, τὸν γλυκύν, τὸν τέττιγα,
Τὸν ἐν πλαγίοις δεύτερον, τίς οὐ φιλεῖ;

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ γ'. Ἀναστάσιμα, δευτεροῦντες τὸ α'.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον Δογματικόν.

Ἦχος βαρύς.

Φρικτὸν καὶ ἄρρητον ὄντως, τὸ ἐπὶ σοὶ πεπραγμένον μυστήριον Ἀμίαντε· Λόγον γὰρ τῶν πάντων αἷτιον, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ λόγον, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι σωματωθέντα τέτοκας, ἐκ σὲ τὴν σάρκα ἀνειληφότα, τῆς οἰκείας φύσεως, ἀμεταβλήτου μενάσης· συνδραμόντων γὰρ ἐκατέρων, αὐθυπάρκτως καὶ ὑπόσασιν ἐνικὴν, διπλοῦς τῇ φύσει προέρχεται ὁλος Θεός, καὶ ὁλος ἄνθρωπος, τὴν ἐπ' ἀμφοῖν ὁλότητα, ἐνεργητικοῖς ιδιώμασιν ἐνδεικνύμενος· πεπονηὼς γὰρ ἐν σταυρῷ σαρκικῶς, ἀπαθὴς διέμενεν ὁ αὐτὸς θείκως· ὥσπερ βροτὸς τεθνηκώς, ἀνεβίω ὡς Θεὸς τριήμερος, τὸ κράτος τοῦ θανάτου καθελὼν, καὶ φθορᾶς ῥυσάμενος τὸ ἀνθρώπινον. Αὐτὸν ὡς λυτρωτὴν, καὶ σωτῆρα τοῦ γένους ἡμῶν, Θεομῆτορ αἶτησαι, καταπέμψαι ἡμῖν, τῶν οἰκτιρμῶν αὐτοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Απόστιχα τῆς Θεοτόκου, προσόμοια.

Καταφρονήσαντες πάντων.

Α'νατολὴ τῷ Ἠλίῳ, τῷ νοητοῦ Παρθένε γέγονας, ἐπὶ δυσμῶν τῆς καὶ ἡμᾶς γενομένου φύσεως· ἀλλ' ὡς ἔχουσα παρρησίαν, αὐτὸν ἐκδυσώπησον Θεοτόκε πανύμνητε, ἀμετρήτων πταισμάτων ἐλευθερῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Ρ'άβδος ρίζης Παρθένε, τοῦ Ἰεσσαὶ σαφῶς ἐβλάστησας, τὸν τὰ φυτὰ τῆς ἀπάτης ἐκ ρίζης ἀφανίσαντα· ἀλλ' ὡς ἔχουσα παρρησίαν, ἀπαύστως ἰκέτευε ἐκρίζῳσαι Πανύμνητε, τὰ τῆς καρδίας μου πάθη, καὶ τὸν αὐτοῦ ἐμφυτεῦσαι φόβον καὶ σῶσαί με.

Στίχ. Ἀκουσον θυγάτερ.

Πύλη Θεοῦ Παναγία, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ Ἀδου ῥύσαι με, καὶ μετανοίας τὴν ὁδὸν καί μοι καθυπόδειξον, δι' ἧς εὐρήσω πύλην, τὴν πρὸς ζωὴν εἰσάγουσαν· ὁδηγέ πλανωμένων, πιστῶν ἀνθρώπων τὸ γένος φρουρήσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε'κ σὲ παναγία Θεοτόκε Παρθένε, ἀφροΐσως ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀληθῶς ὑπάρχων Θεὸς προαιώνιος, καὶ ἄνθρωπος πρόσφατος· τὸ μὲν, ὢν αἰδῖος, τὸ δέ, δι' ἡμᾶς γενόμενος· σῶζει γὰρ ἐν ἑαυτῷ, ἐκατέρας φύσεως τὴν ιδιότητα, τὴν μὲν, διαλάμπων θαύμασι, τὴν δέ, πεισθόμενος πάθεσιν· ὅθεν εἰς καὶ ὁ αὐτὸς, καὶ θνήσκει ὡς ἄνθρωπος, καὶ ὡς Θεὸς ἀνίσταται· ὃν ἰκέτευε, σεμνὴ Ἀπειρόγαμε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος βαρύς.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τῷ συντριψαντι θανάτου τὸ κράτος, καὶ φωτίσαντι ἀνθρώπων τὸ γένος, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων κραυγάζοντες· Δημιουργέ καὶ Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτὴρ, καὶ ταφὴν δι' ἡμᾶς· θανάτῳ δέ ὡς Θεὸς θάνατον ἐνέκρωσας· διὸ προσκυνοῦμεν τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν· Κύριε δόξα σοι.

Α'πόστολοι ἰδόντες τὴν ἔγερσιν τοῦ Δημιουργοῦ, ἐθαύμασαν βοῶντες τὴν αἴνεσιν τὴν Ἀγγελικὴν· Αὕτη ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, ἕτος ὁ πλοῦτος τῆς Βασιλείας. Ὁ παθὼν δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Ἑτερα Στιχηρά Ἀνατολικά.

Κ ἂν συνελήφθης Χριστέ, ὑπὸ ἀνόμων ἀνδρῶν, ἀλλὰ σύ μὲ εἶ Θεός, καὶ ἔκ αἰσχύνομαι· ἐμασίχθης τὸν νῶτον, ἔκ ἀρνῆμαι· σαυρῶ προσηλώθης, καὶ ἔκ κρύπτω· εἰς τὴν ἔγερσίν σου καυχῶμαι· ὁ γὰρ θάνατός σου ζωὴ μὲ. Παντοδύναμε καὶ φιλόανθρωπε, Κύριε δόξα σοι.

Δ αὐτίκην προφητείαν ἐκπληρῶν, Χριστὸς μεγαλειότητά, ἐν Σιών τὴν οἰκίαν Μαθηταῖς ἐξεκάλυψεν· αἰνετὸν δεικνὺς ἑαυτὸν, καὶ δοξαζόμενον αἶψι, σὺν Πατρὶ τε καὶ Πνεύματι ἁγίῳ· πρότερον μὲν ἄσαρκον ὡς Λόγον, ὕψεραι δὲ δι' ἡμᾶς σεσαρκωμένον, καὶ νεκρωθέντα ὡς ἄνθρωπον, καὶ ἀναστάντα κατ' ἐξουσίαν ὡς φιλόανθρωπον.

Κ ατῆλθες ἐν τῷ Ἄδῃ Χριστέ ὡς ἡβουλήθης, ἐσκύλευσας τὸν θάνατον, ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης· καὶ ἀνέστης τριήμερος, συναναστήσας τὸν Ἀδὰμ, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου δεσμῶν καὶ τῆς φθορᾶς, κραυγάζοντα, καὶ λέγοντα· Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Ε ν τῷ τάφῳ κατετέθης, ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριε, καὶ ἀνέστης τριήμερος, ὡς δυνατὸς ἐν ἰσχυί, συναναστήσας τὸν Ἀδὰμ, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ὡς παντοδύναμος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μ ἦτηρ μὲν ἐγνώσθης, ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε, ἔμεινας δὲ παρθένος ὑπὲρ λόγον καὶ ἔγνωσαν· καὶ τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου, ἐρμηνεύσαι γλῶσσα οὐ δύναται· παραδόξου γὰρ οὔσης τῆς συλλήψεως Ἀγνή, ἀκατάληπτος ἐστὶν ὁ τρόπος τῆς κυήσεως· ὅπου γὰρ βήλεται Θεός, νικᾶται φύσεως τάξις. Διό σε πάντες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γινώσκοντες, δεόμεθά σου ἐκτενῶς· πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα.

Α νέστης ἐκ τοῦ τάφου, Σωτήρ τοῦ Κόσμου, καὶ συνήγειρας τοὺς ἀνθρώπους, σὺν τῇ σαρκί σου· Κύριε δόξα σοι.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ φωτίσαντα πάντα, δεῦτε προσκυνήσωμεν· ἐκ τῆς τῆς Ἄδου γὰρ τυραννίδος ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, διὰ τῆς αὐτοῦ τριημέρου ἐγέρσεως, ζωὴν ἡμῖν δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Υ πὸ τὸν Ἄδην κατελθὼν Χριστέ, θάνατον ἐσκύλευσας· καὶ τριήμερος ἀναστὰς, ἡμᾶς συνανέστησας, δοξάζοντας τὴν σὴν παντοδύναμον ἔγερσιν, Κύριε φιλόανθρωπε.

Φ οβερός ὡφθης Κύριε, ἐν τάφῳ κείμενος ὡς ὁ ὑπνῶν· ἀναστὰς δὲ τριήμερος ὡς δυνα-

τός, τὸν Ἀδὰμ συνανέστησας κραυγάζοντα· Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε Φιλόανθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υ πὸ τὴν σὴν Δέσποινα σκέπην, πάντες οἱ γηγενεῖς, προσπεφευγότες βοῶμέν σοι· Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ἡμῶν, ρῦσαι ἡμᾶς ἐξ αἰμάτων πταισμάτων, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Κ ατέλυσας τῷ σαυρῷ σου τὸν θάνατον· ἠνέωξας τῷ Λησῇ τὸν Παραδείσον· τῶν Μυροφόρων τὸν θρήνον μετέβαλες· καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ω ς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαυρίσμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ, ἔσωσας τεκῆσα τὴν σωτηρίαν· ἡ πρὸ τόκου παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν ρῦσα παρθένος.

Τῇ Κυριακῇ Πρωί.

Εἰς τὸ Μεσονυκτικόν.

Κανὼν Τριαδικός, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Αἰνῶ, Τριάς, σέ τὴν μοναρχικὴν φύσιν.

Ἦχος βαρὺς. Ὡδὴ α'.

Ὁ Εἰρμός. Νεύσει σου πρὸς γσῶδη.

Α νοῖζόν μου τὸ στόμα, τὸ νοερὸν τῆς καρδίας, καὶ χεῖλη τὰ ἔνυλα, πρὸς αἰνεσίαν σου τρίψωτε, μία Θεότης ἀπάντων, ἄδαιν σοι ὠδὴν, φωτουργέ χαριστήριον.

Ι να τὸ ὑπερβάλλον, τῆς σῆς χρηστότητος δείξης, διέπλασας ἄνθρωπον, Τριάς ἀπειροδύναμε, μόνην εἰκόνα πληρίην, σοῦ τῆς ἀρχικῆς, Πλαστουργέ κυριότητος.

Ν οὺς ὁ ἀναρχὸς Λόγον, συναϊδίως γεννήσας, καὶ Πνεῦμα συνἀναρχον, ἐκλάμψας κατηξίωσεν, ἕνα Θεὸν κατ' αὐσίαν, σύμμορφον ἡμᾶς, προσκυνεῖν τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Ω φθης ἐπὶ τῆς βάρτου, τῷ Μωϋσῇ Θεοῦ Λόγε, ὡς πῦρ καθαρτήριον, μὴ φλέγον δὲ τὸ σύνολον, τὴν ἐκ Παρθένου προτυπῶν σου, σῶσιν, δι' ἧς, τοὺς βροτοὺς ἀνεμόρφωσας.

Ὡδὴ γ'. Ὁ καταρχαὶς τῶν οὐρανῶν.

Τὸν ἐνικόν καὶ τριλαμπή, καὶ παντουργόν σε Δεσπότην, ἀνυμνοῦντες τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πειρασμῶν αἰτῶμεν λύτρωσιν, ἀπειρο-

δύναμε Θεέ· μὴ οὖν παρίδῃς τοὺς πίστει, σοῦ τὴν ἀγαθότητα δοξάζοντας.

Ράδαμνος ὠφθῆς ἐκ Πατρὸς, ὡς ἀπὸ ρίζης ἀνάρχου, Θεὸς Λόγος καὶ ἰσοσθενής, σὺν τῷ συμφυεῖ καὶ Δεῖῳ Πνεύματι· καὶ διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, τριαδικὴν τοῖς προσώποις, μίαν Κυριότητα δοξάζομεν.

Ισοκλεῇ καὶ συμφυῇ, τὴν τρισυπόστατον φύσιν, ἀμερίστως καὶ διαιρετῶς, καὶ μοναρχικὴν Τριάδα πάντες σε, δοξολογοῦμεν οἱ πιστοὶ, καὶ προσκυνῶντες αἰτοῦμεν, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν. Θεοτοκίον.

Αναλλοιώτως τοῖς βροτοῖς, ὁμοιωθεὶς κατὰ πάντα, Θεὸς Λόγε Κόρης ἐξ ἀγνῆς, προῆλθες σαφῶς, καὶ πᾶσιν ἔδειξας, τὴν Θεαρχίαν τριλαμπῇ, καὶ ἐνικὴν τῇ οὐσίᾳ, τῶν ἀπαρалаκτικῶν ὑποστάσεων.

Κάθισμα. Ὁ δὲ ἐμὲ ἀνασχόμενος.

Ημαρτηκότας ἐλέησον, Τριάς ἀγία τῆς δούλου σου· οὓς δέξαι μετανοοῦντάς σοι Εὐσπλαγχνε, καὶ συγχωρήσεως ἀξίωσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ταῖς κακωθείσας ψυχὰς ἡμῶν, ταῖς ἀμαρτίαις, ἀγάθυνον πάναγνε Θεοτόκε· καὶ λύτρωσαι πταισμάτων, τῆς σέ ὑμνῶντας Θεονύμφευτε.

Ῥδὴ δ'. Ὁ πατρικὸς κόλπος.

Συνεκτικὴ τρίφωτε Μονάς, Θεαρχικὴ καὶ σωστικὴ τῶν ὅλων, τοὺς σοὺς ὑμνωδοὺς νῦν περιφρούρησον, καὶ σῶσον ἐκ θλίψεων, καὶ παθῶν καὶ πάσης κακώσεως.

Σημαντικῶν λέξεων τῆς σῆς, ἀκαταλήπτου τριφαοῦς Θεότητος, ἀποροῦντες ἀνυμνοῦμέν σε, φιλόανθρωπε Κύριε, καὶ δοξάζομέν σου τὴν δύναμιν.

Επὶ τῆς γῆς ὡς ἐν ἔθρονοῖς, σὺν Ἀσωματίων τοῖς χοροῖς Μονάς Τριάς, ἀμερίστως σε μερίζομεν, καὶ πόθῳ δοξάζομεν, ὡς τῶν ὄντων πάντων δεσπόζουσαν.

Θεοτοκίον.

Τῆς Πατρικῆς δόξης οὐκ ἐκσταῖς, εἰς τὴν ἡμῶν ἐσχάτιαν κατῆλθες ἐκὼν, σαρκωθεὶς ὁ Ὑπερούσιος· καὶ πάντας ἀνύψωσας, πρὸς τὴν Δεῖαν δόξαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Ῥδὴ ε'. Οἱ ὀρθρίζοντες.

Ηἀρχίφωτος φύσις, Τριάς τοῖς χαρακτηῖρε, καὶ Μονάς ἐν βελήσει, καὶ δόξῃ καὶ τιμῇ κραταίωσον ἡμᾶς, εἰς τὴν σὴν ἀγάπην. Δίς.

Νοῦν καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα, τὴν μίαν Θεαρχίαν, καὶ τρισήλιον φύσιν, δοξάζοντες αἰτῶμεν, ῥυσθῆναι πειρασμῶν, καὶ παντοίων θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Μορφωθείς Θεὸς Λόγε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἐξ ἀγίας Παρθένου, Τριάδα ἐν Μονάδι ἐδίδαξας ὑμνεῖν, σύμμορφον καὶ σύνθρονον.

Ῥδὴ ς'. Ναυτιῶντα σάλω.

Ομοδόξῳ κράτει, τὴν μοναρχικὴν Θεαρχίαν, τρισὶν ὑποστάσεσι πεφυκυῖαν, ἀπαρалаκτικῶς ἀλλήλαις δοξάζομεν, τὴν διαφορὰν ἐχούσαις μόνην, τῆς ὑπαρκτικῆς ἐκάστης ιδιότητος.

Δίς.

Νοεραὶ σε τάξεις, τῶν Ἀγγελικῶν διακόσμων, αἰνεῖσι τρισήλιε Μοναρχία μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, ἐν πληνίοις στόμασιν, ὡς ποιητικὴν ἀπάντων μόνην, ἀνυμνολογοῦμεν καὶ πιστῶς δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Απορρήτῳ λόγῳ, Λόγος γεννηθεὶς ἐξ Ἡλίου, Πατρός, ἄλλος Ἡλῖος πρὸ αἰώνων, ἐκ τῆς Παρθένου ἐσχάτως ἀνέτειλε, καὶ μοναδικὸν τρισὶ προσώποις, τὸν ἀπερινόητον Θεὸν ἐδίδαξε.

Καθίσματα. Πυρὸς φωτεινότερον.

Τριάς ὁμοούσιε, Μονάς τρισυπόστατε, ἐλέησον οὓς ἐπλασας Ἀθάνατε, καταφλέγουσα κακίας τῶν πταιόντων, καὶ φωτίζουσα καρδίας τῶν ὑμνούντων, τὴν εὐσπλαγχνίαν σου· ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Πυρὸς φωτεινότερον, φωτὸς ἐναργέστερον, τὸ ἔλεος τῆς χάριτός σου Δέσποινα, καταφλέγον ἀμαρτίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ δροσίζουσα διανοίας τῶν αἰνούντων, τὰ μεγαλεῖά σου, Θεοτόκε πανάμωμε.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ρήσεσι Δείων Προφητῶν, πειθαρχοῦντες ἕνα σε μόνον, Θεὸν τῶν ὅλων δοξάζομεν, ἐν τρισὶ χαρακτηῖρσιν, οὕτω βοῶντες: Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Δίς.

Χοῖκοις χεῖλεσιν ἡμεῖς, σὺν αὐλοῖς Τάξεσιν ὕμνοις, Τριάς ἀγία σε μέλομεν, ἐν μονάδι οὐσίας, ἀναβοῶντες: Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ινα ὁ πλάσας τὸν Ἀδὰμ, ἀναπλάσῃ Πάναγνε πάλιν, ἐκ σοῦ σαφῶς ἐννηθρώπησε, τῆς ἀνθρώπους Δεώσας, οὕτω βοῶντας: Εὐλογημένος, Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ῥδὴ η'. Ἀφλεκτος πυρὶ.

Κρατεῖς τοῦ παντός, ἡ τρίτῃ καὶ ἐνιαίᾳ, Κυριαρχία ἀναρχε, καὶ διιθύνεις οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· διό με φίλτρῳ τῷ σῷ, καταθελγόμενον, αἰεὶ φύλαξον ψάλλειν σοι: Πάντα τὰ ἔρ-

γα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ηλίου βολαῖς, τριλαμποῦς καταυγασθῆναι, φωτουργικαῖς ἀξίωσον, τῶν ὑμνωδῶν σου τὰς καρδίας· καὶ νῦν, ὁρᾷν τὸ κάλλος τὸ σὸν, Τριάς Μονάς ὡς ἐφικτὸν, δώρησαι πάντοτε, πᾶσι τοῖς πίστει πρεπούσῃ, τὴν σὴν μεγαλωσύνην, ἀνυμνολογοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ναὸν με τῆς σῆς, τριφαοῦς ποίησον αἴγλης, ἀγαθουργέ Φιλάνθρωπε, καὶ μετουσίᾳς καὶ μεθέξεως· ἀπρόσιτον τοῖς ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις, καὶ σαρκὸς πάθεσι Δέσποτα, δεῖξον μονάρχα Θεέ μου, καὶ Κύριε τῆς δόξης, τοῦ ὑμνολογεῖν σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φως Θεαρχικόν, ἐκ γαστροῦ σου ἀνατεῖλαν, Παρθενομήτορ ἄχραντε, πάντα τὸν Κόσμον τρισηλίῳ φωτὶ κατηύγασε, καὶ τὴν γῆν, καθάπερ ἄλλον οὐρανὸν ἔδειξε ψάλλουσαν· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Μήτηρ Θεῶ καὶ Παρθένος.

Υψηγορεῖν καὶ ὑμνεῖν ἀξίως σε, ὃν ἐν ὑψίστοις ἀπαύστως Σεραφίμ ἀνυμνοῦσιν, οὐκ ἐξισχύομεν οἱ πῆλινοι· πλὴν ὡς Δεσπότην τῶν ὅλων τολμῶντες, καὶ φιλανθρωπότατον Θεὸν μεγαλύνομεν.

Σωματικῆς ἀλγηδόνης λύτρωσαι, καὶ ψυχικῆς ἐμπαθείας τοὺς ὑμνωδοὺς σε, μοναδικῇ Τριάδι ἀχώριστε· καὶ διαφυλάττεσθαι ἀτρώτους, ἐκ πάντων τῶν βιωτικῶν πειρατηρίων ἀξίωσον.

Ισοσθενὴς Θεαρχία τρίφωτε, προῖσχομένη τὸ κράτος· ἀπαράλλακτον κάλλος, τῆς οὐσιώδους ἀγαθότητος, δὸς τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν τοῖς δούλοις, καὶ τῶν πειρασμῶν, καὶ παθῶν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Νοῦν καὶ ψυχὴν καὶ σαρκὸς τὸ φύραμα, προσειληφώς Θεοτόκε, ἐκ σῆς μήτρας ἀχράντου, ὁ Θεὸς Λόγος κατ' ἀλήθειαν, ἄνθρωπος ὥφθη, καὶ θείας οὐσίας, κοινωνὸν τὸν ἄνθρωπον σαφῶς ἐναπέφηνε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ., Καθίσμ. Ἀναστάσιμα.
Ἦχος βαρύς.

Η Ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγίς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς Βασιλέα ὑπνῶντα, στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστὸν, καὶ Ἄγγε-

λοι ἐδόξαζον, ὡς Θεὸν ἀθάνατον, Γυναῖκες δὲ ἐκραύγαζον· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Τῇ τριημέρῳ ταφῇ σου σκυλεύσας τὸν θάνατον, καὶ φθαρέντα τὸν ἄνθρωπον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου, ἀναστήσας Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος· δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν σαυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἀναστάντα Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἰκέτευε, Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Εσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ Ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλες Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης, ἡ πάντων ἀνάστασις· Πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα.

Επὶ τὸ μνημα ἔδραμον Γυναῖκες, μετὰ δακρύων μύρα φέρουσai, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων σε τὸν τῶν ὅλων Βασιλέα, ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον; ἀνέστη ὁ μεγάλῃς βουλῆς Ἄγγελος, πατήσας τὸν θάνατον. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασίαν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ καὶ Παρθένος, αἰεὶ εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι, πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή.

Ο ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν, καὶ ὑπομείνας σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σε, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σαὼν, ἐκ πλάνης ἐπιστρέψας, καὶ με Σωτὴρ ζώωσον, ἐξαίρων δουλοπαθείας.

Εν τῷ νότῳ ὁ σπείρων θλίψεις, νηστείας μετὰ δακρύων, οὗτος χαρὰς δρέψεται, δράγματα αἰζωοτροφίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, πηγὴ τῶν θείων θησαυρμάτων, ἐξ οὗ σοφία, σύνεσις, φόβος· αὐτῷ αἰνεῖσις, δόξα, τιμὴ, καὶ κράτος.

Ἀντίφωνον Β'.

Εὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τὸν τῆς ψυχῆς, μάτην κοπιῶμεν· πλὴν γὰρ αὐτοῦ, οὐ πράξις, οὐ λόγος τελείται.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς, οἱ Ἅγιοι πνευματοκινήτως, ἀναβλαστοῦσι πατρῶα δόγματα υἰοθεσίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αἰγίω Πνεύματι, τὰ σύμπαντα τὸ εἶναι ἔχει· πρὸ πάντων γὰρ Θεός, τῶν ὅλων κυριότης, φῶς ἀπρόσιτον, ζωὴ τῶν πάντων.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὁδοὺς ζωῆς εὐρόντες, νῦν καὶ αἰεὶ μακαριούνται, δόξη ἀκηράτῳ.

Κύκλω τῆς τραπέζης σου, ὡς στελέχη βλέπων τὰ ἔκγονά σου, χαῖρε εὐφραίνου, προσάγων ταῦτα, τῷ Χριστῷ Ποιμενάρχα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αἰγίω Πνεύματι, βυθὸς χαρισμάτων, πλοῦτος δόξης, κριμάτων βάθος μέγα· ὁμόδοξον Πατρὶ καὶ Υἱῷ, λατρευτὸν γάρ.

Προκείμενον.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν. Ἀνάσασιν Χριστοῦ. Τὸν Πεντηκοστὸν, κτλ. ὅρα σελ. 6.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος βαρύς. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ν**εύσει σου πρὸς γεῶδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἢ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις
• Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραὴλ
• σοι, ὦδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἡ τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου, κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Αῶς σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὁδοῦσι μὴ σθένων, συντρίψαι τὸ σῶμά σου, ταῖς σιαγὸνας τέθλασται· ὅθεν Σωτὴρ ταῖς ὁδύνας, λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Λέλυνται αἱ ὁδύναι, αἱ τῆς προμήτορος Εὐας· ὠδίνας λαβοῦσα γάρ, ἀπειρογάμως τέτοκας· ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, Πάναγνε εἰδότες σε πάντες δοξαζόμεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ Εἰρμός. Πόντῳ ἐκάλυψε.

Δύο πηγὰς ἡμῖν, ἐν σταυρῷ ἀνέβλυσεν, ὁ Σωτὴρ ζωηφόρους, ἐκ τῆς αὐτοῦ νυγείσης πλευρᾶς· ἄσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδοξασται.

Ταίφον οἰκήσας, καὶ ἀναστὰς τριήμερος, ἀφθαρσίας παρέσχεν, ἀπεκδοχὴν Χριστὸς τοῖς θνητοῖς· ἄσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδοξασται.

Θεοτοκίον.

Μόνη παρθένος, καὶ μετὰ τόκον ἐδείχθης· τὸν γὰρ Κτίστην τοῦ Κόσμου σεσαρκωμένον τέτοκας· Χαῖρέ σοι διὸ πάντες κραυγάζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, κατ' Ἀλφάβητον.

Ὁ Εἰρμός. Νεύσει σου πρὸς γεῶδη.

Αβυσσον ἢ τεκῆσα, τῆς εὐσπλαγχνίας Παρθένε, ψυχὴν μου καταύγασον, τῇ φωτοφόρῳ λάμπει σου, ὅπως ὑμνήσω τῶν σῶν θαυμασίων σὺν πόθῳ τὴν ἄβυσσον.

Βέλει τῆς ἀμαρτίας, κατατρωθέντας ὁ Λόγος, ἡμᾶς θρασυάμενος, ὡς εὐεργέτης ὠκτεῖρεν· ὅθεν ἀφράστως ἐνοῦται, Πάναγνε σαρκί, τῇ ἐκ σοῦ ὁ Ὑπέρθεος.

Γέγονε τῷ θανάτῳ, κατασχεθεῖσα ἡ φύσις, φθαρτὴ καὶ ἐπίκηρος, ἡ τῶν ἀνθρώπων Πάναγνε· σὺ δὲ Ζωὴν συλλαβοῦσα, ταύτην ἐκ φθορᾶς, πρὸς ζωὴν ἐπανήγαγες.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**καταρχαῖς τοὺς οὐρανούς, παντοδυναμῶ σου Λόγῳ, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι,
• πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με
• πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυναῖσαι, ἐκουσίως εὐσπλαγχνε Σωτὴρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, δι' ἧς τῷ σῷ Ἐλεῆμον, πάντες κατηλάγημεν Γεννήτορι.

Σὺ με καθήρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον, δρακοντίῳ δήγματι Χριστέ, καὶ εἰδείξας φῶς ἐν σκότει, πάλαι μοι κατωκισμένῳ καὶ φθορᾷ· διὰ σταυροῦ γὰρ εἰς Ἄδην, καταβεβηκώς με συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρὸς, ταῖς ἱεσίσαις τῷ Κόσμῳ, τὴν εἰρήνην βράβευσον Σωτὴρ, καὶ τῷ Βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξιώσον.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ οὐρανὸς τῷ λόγῳ στερεώσας.

Ο ἐν σταυρῷ τὰ πάθη ὑπομείνας, καὶ τῷ Ἀηστῇ τὸν Παραδείσον ἀνοίξας, ὡς εὐεργέτης καὶ Θεός, στερεώσόν μου τὸν νοῦν, εἰς τὸ θέλημά σου μόνε Φιλάνθρωπε.

Ο ἀναστάς τριήμερος ἐκ τάφου, καὶ τὴν ζωὴν τῷ Κόσμῳ ἀνατείλας, ὡς ζωοδότης καὶ Θεός, στερεώσόν μου τὸν νῆν, εἰς τὸ θέλημά σου μόνε Φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Η τὸν Θεὸν ἀσπόρως συλλαβοῦσα, καὶ τῆς ἀρᾶς τὴν Εὐὰν ῥυσαμένη, Παρθενομῆτορ Μαριάμ, δυσώπησον τὸν ἐκ σοῦ, σαρκωθέντα Θεὸν σῶσαι τὴν ποίμνην σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ καταρχὰς τοὺς οὐρανούς.

Δράκων ἐρπύσας ἐξ Ἑδέμ, ἐμέ θρώσεως πόθῳ, δελεάσας ἐρρίψεν εἰς γῆν· ἀλλ' ὁ συμπαθὴς καὶ φύσει εὖσπλαγχνος, κατοικτειρήσας θουργεῖ, ἐν τῇ γαστρί σου σκηνώσας, καὶ ὁμοιωθεὶς μοι Μητροπάρθενε.

Εὐλογημένος ὁ καρπός, τῆς σῆς κοιλίας Παρθένε, Θεοτόκε πάντων ἡ χαρὰ· χαρὰν γὰρ παντὶ τῷ Κόσμῳ τέτοκας, καὶ εὐφροσύνην ἀληθῶς, διασκεδάζουσιν λύπην, τὴν τῆς ἀμαρτίας Θεογύμφευτε.

Ζωὴν αἰώνιον καὶ φῶς, Θεογενῆτορ Παρθένε, καὶ εἰρήνην τέτοκας ἡμῖν, τὴν τὸν παλαιὸν ἀνθρώπων πόλεμον, πρὸς τὸν Πατέρα καὶ Θεὸν, καταπραῦνυσαν πίστει, καὶ ὁμολογίᾳ τῇ τῆς χάριτος.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** Πατρικὸς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ καταβάς ἐπὶ τῆς γῆς, Χριστέ ὁ Θεός, τὸ μυστήριον ἀκήκοα τῆς οἰκονομίας σου, καὶ ἐδόξασά σε μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Τὸν ἑαυτοῦ νῶτον δεδωκώς, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς εἰς μάστιγας, δούλου πταίσαντος αἰκνίζεται, Δεσπότης ἀνεύθυνος, διαλύων μου τὰ ἐγκλήματα.

Παρεστηκὼς βήματι κριτῶν, παρανομῶντων ὡς κριτὸς εὐθύνεται, καὶ ῥαπίζεται πηλὴν χειρὶ, ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, ὡς Θεός, καὶ κρίνων δικαίως τὴν γῆν.)

Θεοτοκίον.

Ως ἀληθῶς Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, τὸν Ποιητὴν σου καὶ Υἱὸν ἱκέτευε, πρὸς σωτήριον ἰθύναι με, λιμένα Πανάμωμε, τοῦ αὐτοῦ ἐνδόξου θελήματος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Κατανοῶν ὁ Προφήτης.

Ο μὴ εἰδὼς ἀμαρτίαν, καὶ διὰ ταύτην γεγωνὼς Κύριε, ὃ οὐκ ἤσθα, μορφοῦσαι λαβὼν τὸ ἀλλότριον, ἵνα σώσης τὸν Κόσμον, καὶ κτείνης δελεάσας τὸν τύραννον.

Επὶ σταυροῦ ἀνηρτήθης, καὶ τοῦ προπάτορος Ἀδάμ, λύσας τὴν ἀμαρτίαν, χαρᾶς τὴν Προμήτορα Κύριε ἐνεπλήσω· ὅτι πάντας τοῦ σῶσαι, τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας.

Θεοτοκίον.

Σὺ γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, Στήσκεις, ζωὴς δὲ τὸν Ἀδὰμ, γνώμη τὸν πλανηθέντα· καὶ γὰρ κατέπτηξε θάνατος τὴν ἰσχύν σου, ὅτι πάντας τοῦ σῶσαι, τοὺς φθαρέντας ἐλήλυθας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Πατρικὸς κόλπους μὴ λιπὼν.

Η ἐκλεκτὴ ὅλη καὶ καλὴ, ἀναφανείσα τῷ Θεῷ πρὸ Κτίσεως, τῇ λαμπρότητι Πανύμνητε, τῆς φωτοχυσίας σου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε καταφαίδρυνον.

Θεὸν βροτοῖς τέτοκας Ἀγνή, σεσαρκωμένον ἐξ ὁμῶν αἱμάτων σου, τὸν λυτροῦμενον πταισμάτων πολλῶν, τοὺς πόθῳ γεραίροντας, καὶ ὑμνοῦντάς σε Μητροπάρθενε.

Γεουργεῖ φύσις λογικὴ, τῷ ἀνατείλαντι ἐκ σοῦ Πανύμνητε, τὸ μυστήριον τὸ ἄφραστον, τῆς κυοφορίας σου, μνηθεῖσα νῦν παμμακάριστε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ῦξ ἀφεγγὴς ταῖς ἀπίστοις Χριστέ, τοῖς δὲ πιστοῖς φωτισμός, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου· διὰ τοῦτο πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ ἀνυμνῶ σου τὴν Θεότητα.

Τροπάρια.

Υπὲρ σῶν δούλων πιπράσκη Χριστέ, καὶ ῥαπισμὸν καρτερεῖς, ἐλευθερίας πρόξενον, ταῖς μελωδοῦσί σοι· Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ ἀνυμνῶ σου τὴν Θεότητα.

Τῇ θείκῃ σου δυνάμει Χριστέ, δι' ἀσθενείας σαρκός, τὸν ἰσχυρὸν κατέβαλες, καὶ νικητὴν με θανάτῳ Σῶτερ, δι' Ἀναστάσεως ἀνέδειξας.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐγέννησας Μήτηρ ἀγνή, σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ, Θεοπρεπῶς πανύμνητε· ἐπεὶ οὐκ ἔγνωσ ἀρρένος εὐνήν, ἀλλ' ἐξ ἀγίου κύεις Πνεύματος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Κύριε ὁ Θεός μου.

Οτε ἐν τοῖς ἀνόμοις, λογισθεὶς ὑψώθης ἐν τῷ Κρανίῳ, φωστῆρες ἐκρύπτοντο, καὶ

διεκλονεῖτο ἡ γῆ, καὶ ναοῦ φαιδρότης ἐρράγη, Ἐβραίων δηλοῦσα τὴν ἔκπτωσιν.

Σὲ τὸν ἐξανελόντα, τοῦ τυράννου πᾶσαν τὴν δυναστείαν, ἰσχυῖ Θεότητος, τῆς ἀκαταλήπτου σου, καὶ νεκροὺς τῇ σῇ Ἀναστάσει, ἐγείραντα, ὕμνοις δοξαζόμεν.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ τοῦ Βασιλέως, καὶ Θεοῦ πανύμνητε Θεοτόκε, τοῖς πίσει καὶ πόθῳ σε, ὕμνοις εὐφημῶσιν αἰεὶ, ἱλασμόν ταῖς ἱκεσίαις, τῶν παραπετωμάτων κατὰπεμψον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Κλίμακα θεωρήσας, Ἰακώβ πρὸς ὕψος ἐσηριγμένην, εἰκόνα μεμύηται, τῆς Ἀπειρογάμου σου· διὰ σοῦ γὰρ Θεὸς ἀνθρώποις, ὠμίλησε πάνταγενε Δέσποινα.

Λύτρωσιν αἰωνίαν, διὰ σοῦ Παρθέने νῦν εὐρηκότες, προθύμως βοῶμέν σοι, τὸ Χαῖρε Θεόνυμφε· καὶ τῷ σῷ φωτὶ γεγηθότες, Πανύμνητε ὕμνοις σε μέλπομεν.

Μόνην σε ὁ Νυμφίος, ἀκάνθων ἐν μέσῳ κρίνον Παρθέने, εὐρών, διαλάμπυσαν, ἀγνείας σιλπνότητι, καὶ φωτὶ τῷ τῆς παρθενίας, Πανάμωμε νύμφην προσήκατο.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ν**αυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημάτων,
- **Ν**των, συμπλοοῖς ποντούμενος ἀμαρτίαις,
- καὶ ψυχοφθόρῳ θνητὶ προσριπτούμενος, ὡς ὁ
- Ἰωᾶς Χριστὲ βοῶ σοι: Ἐκ θανατηφόρου με
- βυθοῦ ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Ε'μνημόνεόν σε, αἱ κατακλεισθεῖσαι τῷ Ἄδῃ, ψυχαὶ καὶ ἐκλείπουσαι τῶν Δικαίων, καὶ παρὰ σοῦ σωτηρίαν προσηύχοντο· ἦν διὰ σταυροῦ Χριστὲ παρέσχες, τοῖς καταχθονίοις ἐπιβάς ὡς εὐσπλαγχνος.

Πρὸς τὸν ἔμψυχόν σε, καὶ ἀχειροποίητον δόμον, λυθέντα παθήμασιν, ἐπιβλέψαι πάλιν χορὸς Ἀποστόλων ἀπήλπισεν· ἀλλ' ὑπὲρ ἐλπίδα προσκυνήσας, ἀνεγηγερμένον πανταχῇ ἐκήρυξε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ ἀφράστου τόκου, σοῦ τῆς Παναμώμου τὸν τρόπον, Παρθέने Θεόνυμφε, τοῦ δι' ἡμᾶς, τίς ἐρμηνεῦσαι ἀνθρώπων δυνήσεται; ὅτι ὁ Θεὸς ἀπεριγράπτως, Λόγος ἐνώθεῖς σοι, σὰρξ ἐκ σοῦ ἐγένετο.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ Ἰωᾶς ἐκ κοιτίας.

Ε'ν τῷ σταυρῷ ὑψωθείς Σωτὴρ ἐκουσίως, τὸ τοῦ ἐχθροῦ ἡχμαλώτευσας κράτος, ἐν τῷ

προσηλώσας, τῆς ἀμαρτίας Ἀγαθὲ τὸ χειρόγραφον.

Ε'κ τῶν νεκρῶν ἀναστὰς Σωτὴρ ἐξουσία, συνήγειρας τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν, δωρησάμενος ἡμῖν ὡς φιάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Ο'ν ἔτεκες Θεοτόκε ἀνερμηνεύτως, Θεὸν ἡμῶν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε ἀγνὴ Ἀειπάρθενε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ναυτιῶν τῷ σάλῳ.

Νομικοὶ σε τύποι, καὶ τῶν Προφητῶν αἱ προρρήσεις, σαφῶς προεμήνουν, τεξομένην τὸν Εὐεργέτην Ἀγνὴ πάσης Κτίσεως, τὸν πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως, εὐεργετηκότα τῆς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε.

Ξενωθέντα παλαι, ἐξ ἐπιβουλῆς βροτοκτόνου, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον, τῆς ἐνθέου τοῦ Παραδείσου τρυφῆς Ἀπειρόγαμε, αὐθις ἐπανήγαγες τεκοῦσα, τὸν ἐκ παραβάσεως ἡμᾶς ῥυσάμενον.

Οβηλήσει θεία, δημιουργικῇ τε δυνάμει, τὸ πᾶν συστησάμενος ἐκ μὴ ὄντων, ἐκ τῆς γαστρὸς σου Ἀγνὴ προελήλυθε, καὶ τοὺς ἐν τῷ σκότει τοῦ θανάτου, Θεαρχικωτάταις ἀστραπαῖς κατέλαμψε.

Κοντάκιον. Οὐκέτι φλογίνῃ ῥομφαία.

Ουκέτι τὸ κράτος τῷ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτῆς· Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων, καὶ λύων ταῖς δυνάμεις αὐτῷ· δεσμεῖται ὁ Ἄδης, Προφῆται συμφώνως ἀγάλλονται, Ἐπέση λέγοντες Σωτὴρ τοῖς ἐν πίσει· ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν Ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Ε'τρεμὲ καίθωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ Ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν ἕνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ Ἄδῃ ἰδόντες σε ἔπηξαν· ἡ Κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρῃσα ψάλλει σοι, ἐπινίκιον ᾠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάζωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ: Εὐλὸν τοῦτον εἰσήγαγεν· ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν Ἀνάστασιν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Κ**άμινον Παῖδες πυρίφλεκτον παλαι, δροσοβολοῦσαν ὑπέδειξαν, ἕνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες καὶ λέγοντες: Ὁ ὑπερυψούμενος,
- τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Ξύλῳ νεκροῦται Ἀδάμ ἐκουσίως, παρακτὴν ἐργασάμενος, ὑπακοῇ δὲ Χριστοῦ ἀναπέ-

πλασται· δι' ἐμὲ σταυροῦται γάρ, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ὑπερένδοξος.

Σὲ ἀναστάντα Χριστέ ἐκ τοῦ τάφου, ἡ Κτίσις πᾶσα ἀνύμνησε· σὺ γὰρ ζωὴν τοῖς ἐν ᾿Αδῇ ἐξήνησας, τοῖς νεκροῖς ἀνάστασιν, τοῖς ἐν σκότει τὸ φῶς, ὁ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θυγάτηρ Ἀδὰμ τῇ φθαρέντος· χαῖρε ἡ μόνη Θεόνυμφος· χαῖρε δι' ἧς ἡ φθορὰ ἐξωστράκισται, ἡ Θεὸν κυήσασα· ὃν δυσώπει Ἀγνή, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ο ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀμαρτίας κέντρον ἀμβλύνας, καὶ τῆς Ἀδὰμ παραβάσεως, τὸ χειρόγραφον λύσας λόγχῃ πλευρᾶς σε, εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο τὴν πλευρὰν διανυγείς, καὶ ῥανίσιν αἵματος θείου, τὴν γῆν καθάρας τοῖς αἵμασι, τῆς εἰδωλομανίας καταχρανθεῖσαν, εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸν πρὸ ἡλίου φωτισμόν, ἀνατέλλεις Θεοκῆτορ, Χριστόν τοῦ σκότους ῥυσάμενον, καὶ φωτίζοντα πάντας, θεογνωσίᾳ, εὐλογητὸς εἰ κρᾶζοντας, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Κάμινον Παῖδες πυρίφλεκτον.

Πεποικιλμένον διάχρυσον κόσμον, σὲ κεκτημένην ἡγάπησεν, ὁ Πλαστουργὸς σου Παρθένε καὶ Κύριος, ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Ρύπτεται Κόρη τὸν ἄνθρακα πάλαι, ὁ Ἡσαΐας δεξάμενος, συμβολικῶς τὸν σὸν τόκον θεώμενος, τὸν ὑπερυψούμενον, τῶν Πατέρων Θεόν, καὶ ὑπερένδοξον.

Σύμβολα πάλαι τοῦ θείου σου τόκου, θεῖοι Προφῆται θεώμενοι, χαρμονικῶς ἀνυμνῶντες ἐκραύαζον· Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

- » **Α**φλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλήσα, βᾶτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ
- » καὶ δυσήχῳ Μωσῇ· καὶ Παῖδας ζῆλος Θεοῦ,
- » τρεῖς ἀναλώτους ἐν πυρὶ, ὑμνωδοὺς ἔδειξε.
- » Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Αχραντος Ἀμνὸς λογικὸς ὑπὲρ τοῦ Κόσμου σφαγιασθεὶς κατέπαυσε, τὰ κατὰ νόμον

προσφερόμενα, καθάρας τοῦτον χωρὶς παραπτωμάτων ὡς Θεός, εἰς αἰεὶ κρᾶζοντα· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αφθαρτος ἦν οὖσα πρὸ πάθους ἡ ληφθεῖσα, ὑπὸ τοῦ Κτίστου σὰρξ ἡμῶν, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἔγερσιν, ἀπρόσιτος τῇ φθορᾷ, κατεσκευάσθη, καὶ θνητοὺς, καὶ κληρονομίαν κρᾶζοντας· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σοὺ τὸ καθαρὸν καὶ πανάμωμον Παρθέने, τὸ ῥύπαρὸν καὶ ἔμμυσον τῆς Οἰκουμένης ἀπεκάθηρε, καὶ γέγονας τῆς ἡμῶν, πρὸς τὸν Θεὸν καταλλαγῆς αἰτία Πάναγνε· πάντες διό σε, Παρθέने εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τὸν μόνον ἀναρχον Βασιλέα.

Τὸν ὑπομείναντα ἐκσυσίως τὰ πάθη, καὶ ἐν σταυρῷ προσηλωθέντα βουλήσει, καὶ λύσαντα τὰς Ἀδου δυνάμεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν καταργήσαντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, καὶ ἀναστάντα ἐκ τῆς τάφου ἐν δόξῃ, καὶ σώσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν μόνον εὐσπλαγχνον καὶ προαιώνιον Λόγον, τὸν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου τεχθέντα, καὶ λύσαντα τὴν ἀρχαίαν κατάραν, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἄφλεκτος πυρὶ.

Τῷ φέγγει τοῦ σοῦ τοκετοῦ, τὴν Οἰκωμένην, ξενοπρεπῶς ἐφώτισας, Θεογεννητορ· τὸν γὰρ ὄντως Θεόν, ἀγκάλαις φέρεις ταῖς σαῖς, καταλαμπρύνοντα πιστοὺς, τῆς αἰεὶ κρᾶζοντας· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υμνοῦμεν Ἀγνή εὐσεβῶς τὴν σὴν γαστέρα, τὴν τὸν Θεὸν χωρήσασαν, ἀνερμηνεύτως σωματούμενον, τὸν δόντα πᾶσι πιστοῖς, θεογνωσίας φωτισμόν, τοῖς αἰεὶ κρᾶζουσι· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτὸς σου ταῖς μαρμαρυγαῖς τῆς σὲ ὑμνοῦντας, φωτοειδεῖς ἀπεργάσαι, φωτογεννητορ Θεοτόκε ἀγνή· φωτὸς γὰρ ὡφθης σκιηνῇ, καταφαιδρύνουσα φωτὶ τοὺς αἰεὶ κρᾶζοντας· Πάντα

τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ 9'. Ὁ Εἰρμός.

• **Μ**ὴ τῆς φθορᾶς διαπείρα κυοφορήσασα,
• καὶ παντεχνήμονι Λόγῳ σάρκα δανεί-
• σασα, Μήτηρ ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε,
• δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου
• Πλαστουργοῦ σου, σέ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Οἱ τῇ Θεότητι πάθη προσεφαρμόζοντες, ἐ-
πιστομίζεσθε πάντες ἀλλοτριόφρονες·
Κύριον δόξης γὰρ, σαρκὶ ἐσαυρωμένον, ἀσταύ-
ρωτον δὲ φύσει, τῇ θείᾳ, ὡς ἐν δύο, ἓνα φύσει
μεγαλύνομεν.

Οἱ τῶν σωμάτων τὴν ἔγερσιν ἀθετήσαντες,
πρὸς τὸ Χριστοῦ πορευθέντες μνήμα δι-
δάχθητε· ὅτι νεκρῶνται, καὶ ἐγήγερται πάλιν,
ἡ σὰρξ τοῦ ζωοδότου, εἰς πίστωσιν ἐσχάτης,
Ἀναστάσεως, ἣν ἐλπίζομεν.

Τριαδικόν.

Οὐ Θεοτήτων Τριάδα, ἀλλ' ὑποστάσεων, οὐδὲ
Μονάδα προσώπων, ἀλλὰ Θεότητος, σε-
βοντες, τέμνομεν, τοὺς ταύτην διαιροῦντας,
συγχέομεν δὲ πάλιν, τοὺς σύγχυσιν τολμῶντας,
κατὰ ταύτης, ἣν μεγαλύνομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Μήτηρ Θεοῦ καὶ Παρθένος.

Φῶς ἐκ φωτός, Πατρικῆς ἀπαύγασμα δόξης,
ἀχρόνως ἐκλάμψαν, ὡς ἐν σκότει τῷ βίῳ
τῷ ἀνθρωπίνῳ Χριστὸς ἔλαμψε, καὶ τὸ διῶκον
ἀπῆλασε σκότος· ὃν ἀκαταπαύστως οἱ πιστοὶ
μεγαλύνομεν.

Πάθη σαρκὸς, καὶ ἰσχὺν Θεότητος, ἐν Χρι-
στῷ καθορῶντες, οἱ φρονοῦντες τὴν μίαν
σύνθετον φύσιν αἰσχυνέσθωσαν· ὁ γὰρ αὐτὸς
ὡς μὲν ἄνθρωπος θνήσκει, ὡς δὲ τοῦ παντὸς
Δημιουργὸς ἐξανίσταται.

Θεοτοκίον.

Πλὴν σου Θεόν, οὐ γινώσκω ἕτερον, ἢ Ἐκ-
κλησία βοᾷ σοι, ἐξ ἐθνῶν με ἀπίστων,
αἰκείαν νύμφην ἐκλεξάμενον· δίδου οὖν Λόγε
πιστοῖς σωτηρίαν, σὲ τῆς κυρασίας πρεσβείαις,
ὡς εὐσπλαγχνος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Χαρᾶς ἡμῖν αἰώνιος πρόξενος, καὶ εὐφροσύνης
ἐδείχθης, αἰετάρθενε Κόρη, τὸν Λυτρωτὴν
κυοφορήσασα, τὸν ἀληθεῖα καὶ Πνεύματι θείῳ,
τοὺς αὐτὸν τιμῶντας ὡς Θεὸν ἐκλυτρούμενον.

Ψάλλον Δαυὶδ σὸς προπάτωρ Πάναγνε,
ἀε κιβωτὸν ὀνομάζει, ἀγιάσματος θείου,

ὑπερφυῶς Θεὸν χωρήσασαν, τὸν ἐν πατρῷοις
καθήμενον κόλποις· ὃν ἀκαταπαύστως οἱ πι-
στοὶ μεγαλύνομεν.

Οὗς ἀληθῶς ὑπερτέρα πέφυκας, πάσης τῆς
Κτίσεως Κόρη· τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὁ-
λῶν, σωματικῶς ἡμῖν ἐγέννησας· ὅθεν ὡς Μή-
τηρ τοῦ μόνου Δεσπότη, φέρεις κατὰ πάντων
ἀρχικῶς τὸ ἐκνίκημα.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος βαρύς.

Ανέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, λύσας θανάτου
τὰ δεσμά· εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγά-
λην· αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνή-
σωμεν ἅγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον
ἀναμάρτητον.

Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν προσκυνοῦντες οὐ
παυόμεθα· αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν, ἐκ
τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἅγιος Κύριος Ἰησοῦς, ὁ
δείξας τὴν Ἀνάστασιν.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων
ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; δι' ἡμᾶς Θεὸς ἐν
ἀνθρώποις· διὰ τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν, ὁ
Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν·
πρὸς τοὺς ἀχαρίστους ὁ Εὐεργέτης· πρὸς τὴς
αἰχμαλώτους ὁ Ἐλευθερωτής· πρὸς τοὺς ἐν
σκότει καθημένους, ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης·
ἐπὶ τὸν σταυρὸν ὁ ἀπαθής· ἐπὶ τὸν Ἄδην τὸ
φῶς· ἐπὶ τὸν θάνατον ἡ ζωὴ· ἡ Ἀνάστασις διὰ
τοὺς πεσόντας· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ Θεὸς
ἡμῶν δόξα σοι.

Ἔτερα. Ἀνατολικά.

Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε, καὶ θανάτου
τὸ κράτος κατήργησας, τῇ κραταιᾷ δυ-
νάμει σου· καὶ συνήγειρας νεκρούς, τοὺς ἀπ'
αἰῶνος ἐν σκότει καθεύδοντας, τῇ θείᾳ καὶ ἐν-
δόξῳ Ἀναστάσει σου, ὡς Βασιλεὺς τοῦ παντὸς,
καὶ Θεὸς παντοδύναμος.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, καὶ εὐ-
φρανθώμεν ἐν τῇ Ἀναστάσει αὐτοῦ· ὅτι
συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου αλύτων
δεσμῶν, καὶ ἐδώρησατο τῷ Κόσμῳ ὡς Θεὸς,
ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εξαστράπτων Ἄγγελος, ἐν τῷ λίθῳ ἐκά-
θηντο τοῦ ζωοδόχου μνήματος, καὶ Γυναί-
ξί Μυροφόροις εὐηγγελίζετο λέγων· Ἀνέστη ὁ
Κύριος, καθὼς προεῖπεν ὑμῖν· ἀπαγγεῖλατε
τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς
τὴν Γαλιλαίαν· τῷ δὲ Κόσμῳ παρέχει, ζωὴν
αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τί ἀπεδοκιμάσατε τὸν λίθον τὸν ἀκρογωνιαῖον, ὃ παράνομοι Ἰουδαῖοι; οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὃν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν Σιών, ὁ ἐκ πέτρας πηγάσας ἐν ἐρήμῳ τὸ ὕδωρ, καὶ ἡμῖν ἀναβλύζων ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀθανασίαν· οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὁ ἐξ ὄρους Παρθενικοῦ ἀποτμηθεῖς, ἄνευ θελήματος ἀνδρός, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνδρώπου, ὁ ἐρχόμενος ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, πρὸς τὸν Παλαιὸν τῶν ἡμερῶν, καθὼς εἶπε Δαυὶδ· καὶ αἰώνιας αὐτοῦ ἡ Βασιλεία.

Δόξα, Τὸ Ἐωθινὸν τῆς Κυριακῆς. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Καὶ μετὰ τὴν Δοξολογίαν, τὸ Ἀναστάσιμον Τροπάριον, Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος. Ὅρα σελ. 194.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Ωραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρωσιν, ὁ ἐμέ θανατώσας καρπός· Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Ληστῇ· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εν τῷ σταυρῷ ὑψωθείς Οἰκτίρμον, τοῦ Ἀδάμ τὸ χειρόγραφον, τῆς πάλαι ἀμαρτίας ἐξήλειψας, καὶ ἔσωσας ἐκ πλάνης, ἅπαν τὸ γένος τῶν βροτῶν· ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, εὐεργέτα Κύριε.

Προσήλωσας ἐν σταυρῷ Οἰκτίρμον, ταῖς ἡμῶν ἀμαρτίας Χριστέ, καὶ τῷ σῶ θανάτῳ, τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, ἐγείρας τοὺς τε θνεῶτας ἐκ νεκρῶν· ὅθεν προσκυνοῦμέν σου, τὴν σεπτὴν Ἀνάστασιν.

Εξέχεε τὸν ἱὸν ὁ ὄφης, ἀκοαῖς ταῖς τῆς Εὐαγγελιστοῦ· Χριστὸς δὲ ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, ἐπήγαγε τῷ Κόσμῳ, τῆς ζωῆς τὸν γλυκασμόν. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εν μνήματι ὡς θνητὸς ἐτέθης, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων Χριστέ, καὶ ἔθλασας τοῦ Ἄδου τοὺς μοχλοὺς· καὶ ἀναστάς ἐν δόξῃ, τριήμερος ὡς δυνατὸς, πάντας κατεφώτισας. Δόξα τῇ ἐγέρσει σου.

Ο Κύριος ἀναστὰς τριήμερος ἐκ νεκρῶν, ἐδώρησάτο εἰρήνην τὴν ἰδίαν τοῖς Μαθηταῖς· καὶ τέτῃς εὐλογήσας, ἐξαπέστειλεν εἰπὼν· Πάντας προσαγάγετε, εἰς τὴν Βασιλείαν μου.

Δόξα.

Φῶς ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος, φῶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀλλ' ἐν φῶς τὰ τρία· εἰς γὰρ Θεός, ἐν τρισὶ μὲν προσώποις, μιᾷ δὲ

φύσει καὶ ἀρχῇ, ἄτμητος, ἀσύγχυτος, πέλων προαιώνιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκύησας τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τῷ Πατρὶ, ἐν σαρκὶ ἐπὶ γῆς, ὡς οἶδε Θεοτόκε ὁ αὐτός· διὸ Παρθενομῆτορ, οἱ θεωθέντες διὰ σὲ, Χαῖρές σοι κραυγάζομεν, τῶν Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς.

.....

Τῇ Κυριακῇ Ἑσπερας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ήχος βαρύς.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰουδας.

Αρόν σου ὡ ψυχὴ μου τὸ ὄμμα, καὶ Θεοῦ ἐνατένισον τῇ οἰκονομίᾳ, καὶ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ, πῶς οὐρανούς κλίνας, ἦλθεν ἐπὶ γῆς, ἵνα ὑψώσῃ σε ἐκ τῆς ταλαιπωρίας σου τῶν παθῶν, καὶ στήσῃ σε ἐν πέτρᾳ τῆς πίστεως· βαβαὶ φρικτοῦ θαύματος! Δόξα τῇ κενώσει σου Φιλάνθρωπε.

Βλέψον σου τὰ παράνομα ἔργα, ὡ ψυχὴ μου, καὶ θαύμασον, πῶς σε γῆ βαστάζει; καὶ σκηπτὸς ἐφλέγει; πῶς ἄγριοι θῆρες ἐκ ἐσθίεσί σε; πῶς δὲ καὶ ὁ ἥλιος ὁ ἄδυτος ἐλλάμπωνσαι αἰεὶ, οὐκ ἐπαύσατο; ἀνάστα μετανόησον, βόησον πρὸς Κύριον· Ἠμαρτόν σοι ἡμαρτον, ἐλέησόν με.

Εχόντες ἐπὶ σὰ ταῖς ἐλπίδαίς, παντοδύναμε Κύριε, σὲ ἐκδυσωποῦμεν, παντοίων κινδύνων, παθῶν τε τῆς ζαίης ἡμᾶς ἐκλυτρεῖσθαι· ὅπως τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρηνικῶς διαγώμεν, καὶ ἐν καθαρότητι βιώσαντες, εὐρωμεν, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, εὐμενῇ σε Δεσπότην καὶ ἱλεων.

Ἔτερα Στιχηρὰ τῶν Ἀσωμάτων.

Ξύλον ζωῆς.

Φλόγα πυρὸς τοὺς Ἀγγέλους, Χριστέ ἀπεφγάσω, τούτων ἡμῖν τὸ θερμὸν ὑπεμφαίνων, καὶ πνεῦμα παλιν τὸ ταχὺ διαγράφων. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Σῶσον ἡμᾶς προστασίαις, Κύριε τῶν Ἀγγέλων· πλῆνον ἡμῶν τῶν πταισμάτων τὸν ῥύπον, τῆς ἀμαρτίας ταῖς οὐλαῖς ἐξαλείφων, ἵνα κράζωμεν· Κύριε δόξα σοι.

Τὰ Σεραφίμ, Χερουβίμ, Ἀγγελοι καὶ Δυνάμεις, Θρόνοι Ἀρχαί, Κυριότητες πάσαι, σὺν Ἀρχαγγέλοις καὶ λαμπραῖς Ἐξουσίαις, σοὶ κραυγάζουσι· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Σοὶ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἀναβοᾷ, γηγενῶν πάσα φύσις, ὡς

σωτηρίας τῆς αὐτῶν γενομένη, Θεοτόκε προξένω τῷ τόκῳ σου.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ως ὁ ἄσωτος Υἱὸς, ἦλθον καὶ γὰρ Οἰκτίρμον·
δέξαι με προσπίπτοντα, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου, ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Ως ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς ληστὰς, καὶ τετραυματισμένος, οὕτω καὶ γὰρ περιέπεσα,
ἐξ ἐμῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τετραυματισμένη ὑπάρχει μου ἡ ψυχὴ· πρὸς τίνα καταφύγω ὁ ὑπεύθυνος ἐγώ, εἰμὴ πρὸς σέ τόν Εὐσπλαγχνον, τῶν ψυχῶν τόν ἰατρόν; Ἐπίχεε ἐπ' ἐμέ ὁ Θεός, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα, Τριάς ἡ ὁμοούσιος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰουδας.

Τάγματα ὑπερέβης Ἀγγέλων, ὡς Θεὸν σωματώσασα· ἐγὼ δὲ τοὺς πάντας νικήσας ἁμαρτίαις, οἱμοί! δέδοικα, καὶ τρέμω· ὅθεν οὐδαμῶς ἀποτολμῶ παρακαλέσαι σε, Θεοτόκε Δέσποινα· σὺ οὖν μὴ παρίδῃς με, ἀλλὰ σπεῦσον σῶσόν με, ὁδὸν εἰς εὐθείαν ὁδηγοῦσά με.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ἦχος βαρὺς.

Εῃχουσα ψυχὴ μου τὸ ἰατρεῖον τῆς μετανοίας, πρόσελθε προσπίπτουσα, ἐν στεναγμοῖς κραυγαῖζουσα, τῷ Ἰατρῷ ψυχῶν τε καὶ σωματίων· Ἐλευθέρωσόν με Φιλάνθρωπε, ἐκ τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων· συναρίθμησόν με τῇ Πόρνῃ, καὶ τῷ Ληστῇ καὶ τῷ Τελώνῃ· καὶ δώρησαί μοι ὁ Θεός, τῶν ἀνομιῶν μου τὴν συγχώρησιν, καὶ σῶσόν με.

Τοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν οὐκ ἐζήλωσα, καὶ τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα οὐ κέκτημαι· ἀπορῶ γὰρ ἐκ πωρώσεως, τῆς τοκαύτης διορρώσεως· ἀλλὰ τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε ἀμίαντε, τόν Υἱόν σου δούσῃ, σὺν ταῖς ἁγίαις Δυναμέσι, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους δωρήσασθαι, τοῖς πιστῶς σε δοξάζουσι.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ., ἕτερα.

Ο τοῦ Πέτρου τὴν ἄρνησιν, τοῖς δάκρυσι καθάρισας, καὶ τοῦ Τελώνου τὰ πταίσματα, ἐν στεναγμῷ συγχωρήσας, Φιλάνθρωπε Κύριε ἐλέησόν με.

Εἰτοιμάζου ψυχὴ μου ἐν τῇ ζωῇ σου, πρὸς τὴν μέλλουσαν ζωὴν μὴ παραχθῆναι· ἐκεῖ γὰρ οὐδεὶς ὁ βοηθῶν, οὐ πλοῦτος, οὐ δύναμις, οὐ φίλοι, οὐκ ἄρχοντες, ἀλλ' ἡ τῶν ἔργων ἐπίδειξις, καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπία.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τιμιωτέρα τῶν ἐνδόξων Χερουβὶμ ὑπάρχεις, Παναγία Παρθένε· ἐκεῖνα γὰρ τὴν θείαν μὴ φέροντα ἔλλαμψιν, πτέρυξι κεκαλυμμένῳ προσώπῳ, τὴν λειτουργίαν ἐπιτελοῦσιν· αὐτὴ δὲ σεσαρκωμένον τὸν Λόγον, αὐτόπτως ὁρῶσα φέρεις· ὃν ἀπαύστως ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

Ο τοῦ Πέτρου προσδεζόμενος τὰ δάκρυα, καὶ Τελώνην στεναῖζαντα ἐκ βαθέων δικαιώσας, καὶ ἐν μετανοίᾳ προσπίπτοντα, οἰκτείρησον Σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Αγιοὶ πρεσβεύσατε, ἄφεςιν δωρηθῆναι ἡμῖν, τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν προσδοκωμένων δεινῶν ῥυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ πικροῦ θανάτου δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Υπερέβης τὰς Δυναμεις τῶν οὐρανῶν, ὅτε ναὸς ἐδείχθης θεικός, εὐλογημένη Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσα Χριστόν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν Κατανυκτικός. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος βαρὺς. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ συνεργήσαντι Θεῷ Μωϋσῇ ἐν Αἰγύπτῳ,
» ἐξαγαγεῖν τὸν Ἰσραὴλ, αὐτῷ μόνῳ ἅ-
» σωμεν, ὅτι δεδόξασται. Τροπάρια.

Εν τῷ πελάγει τῶν δεινῶν, ἐμπεσὼν ἐκβοῶ σοι· Χεῖρά μοι ἔκτεινον, Οἰκτίρμον καὶ σῶσόν με, ὡς τὸν Πέτρον Φιλάνθρωπε.

Μετανοοῦντά με Χριστέ, ὡς τὴν Πόρνην, πταισμάτων, πολλῶν ἀπόπλυνον, ῥοπῇ τοῦ ἐλέους σου, ἵνα πίστει δοξάζω σε.

Μαρτυρικά.

Ο τοὺς Ἁγίους σου Χριστέ, τῇ χωνείᾳ λαμπρύνας, πολυειδῶν αἰκισμῶν, αὐτῶν παρὰ κλήσεσι, σκοτασμοῦ παθῶν ῥυσαί με.

» **Υ**πομονῇ τῶν αἰκισμῶν, καθαρθέντες ἡλίου πλέον ἐξέλαμψαν, οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ τὴν πλάνην ἡμαύρωσαν.

Θεοτοκίον.

Η προστασία τῶν πιστῶν, ἡ τῶν ἀμαρτανόντων, ἐπιστροφή πρὸς Θεόν, Παρθένε πανάμωμε, τῇ πρεσβείᾳ σου σῶσόν με.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
Ἀσωμάτοις ἐπαινον ἔβδομον φέρω.

Ὁ Εἰρμός. Τῷ ἐκτινάξαντι.

Α πειροδύναμε Χριστέ, τῷ σῷ φωτὶ καταυγάσας μου τὸν νοῦν, τοὺς Ἀγγέλους σου ὑμνεῖν ἐμπνευσον, ὅτι δεδόξασαι.

Σ ταθηρὰν ἔχοντες αὐγὴν, Θεαρχικῆς προῖουσιν ἐκ πηγῆς, ἐπουράνιοι Χοροὶ, ἄσμασι Χριστὸν γεραίρουσιν.

Θεοτοκίον.

Ω ραιωθεῖσάν σε Ἀγνή, ταῖς Θεϊκαῖς ἀγλαΐαις οἱ πιστοὶ, ἐπιστάμενοι σαφῶς, Χαῖρέ σοι πάντες κραυγάζομεν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στερεώσας τῷ λόγῳ σου τὴν Οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται, στερέωσον καὶ ἡμῶν τὴν διάνοιαν, εἰς τὸν φόβον σου
» Κύριε.

Τροπάρια.

Νυκτὶ ἀτόπων κατεσχέθην ἀμαρτημάτων, φωτὶ μετανοίας με νῦν καταύγασον, φωτοδότα Φιλάνθρωπε, ἵνα πίστει δοξάξω σε.

Α ἰ τρίβοι πᾶσαι ὥς διώδευσα ἐν τῷ βίῳ, ἐν βαράθροισι ἡδονῶν με κατεκρήμνισαν· Ἰησοῦ μετανοίας μοι, Θεῖας τρίβους ὑπόδειξον.

Μαρτυρικά.

Γενναιοφρόνως διανύσαντες τὸν ἀγῶνα, ἐπάθλων ἑβρανίων ἡξιώθητε, παναοίδιμοι Μάρτυρες, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύοντες.

Μυρίους πόνους ὑπομείναντες Ἀθλοφόροι, μυρίων ἀγαθῶν ἡξιώθητε, μυριάσιν ἐνούμενοι, ἀσωμάτων Δυναίμεων.

Θεοτοκίον.

Μόνη τεκοῦσα τὸν οὐράκιον Βασιλέα, Παρθένε ἐν ἐμοὶ τὴν βασιλεύουσαν, ἀμαρτίαν κατάβαλε, καὶ οἰκτείραςα σῶσόν με.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἐστερεώθη τῇ πίστει.

Μεσῖται Θεῖας χρηματίζοντες ἐκφαντορίας, χοροὶ Ἀγγέλων αὐλῶς, κραυγάζετε πάντες. Ἅγιος εἰ Κύριε, ὁ μόνος παντοδύναμος.

Α γάπης νόμῳ ταῖς Θεῖας, Ἀρχάγγελοι ἐμφάσεις, διαδιδόντες, εὐρύθμως, Χριστῷ μελωδεῖτε: Ἅγιος εἰ Κύριε, ὁ μόνος παντοδύναμος.

Τῆς πρώτης αἵγλης, δευτέρας, τῆς λαμπρότητος βίον οἱ εὐσεβοῦντες ζηλοῦντες, συμ-

φώνως Χριστῷ μελωδοῦσιν: Ἅγιος εἰ Κύριε, ὁ σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα, παραγαγὼν βουλήσει, ἐκ σῆ Παρθένε τὴν σάρκα, δανείζεται Λόγος, ἄνθρωπος γενόμενος, δι' οἶκτον ὁ φιλάνθρωπος.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε** κάλυψεν οὐρανούς Χριστέ ὁ Θεός, ἐν τῇ
» σῇ οἰκονομίᾳ, ἡ ἀρετὴ τῆς ἀφράστου,
» σοφίας σου φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ο θέλων πάντας Οἰκτίρμον σῶζεσθαι, σῶσόν με τὸν παραβάντα, σοῦ τὰ προσάγματα Λόγε, καὶ μὴ ἐξουδενώσης με.

Υ πέκυψα τοῖς ἀλόγοις πάθεισι, καὶ τοῖς κτήνεσιν ὁ τάλας, ἐξωμοιώθην· Οἰκτίρμον, Λόγε Θεοῦ οἴκτειρον.

Μαρτυρικά.

Σ τρεβλούμενοι καὶ πυρὶ καιόμενοι, κατεφλέξατε τὴν πλάνην, ἀναπτόμενοι τῷ ζήλῳ, τῆς εὐσεβείας Μάρτυρες.

Π αράδεισος νοητὸς ἐδείχθητε, μέσον ἔχοντες τὸ ξύλον, τὸ τῆς ζωῆς Μακάριοι, Χριστὸν τὸν φυτουργὸν τοῦ παντός.

Θεοτοκίον.

Π αρθένε ἀγνή Θεοχαρίτωτε, χαριτώσασα τὸν νοῦν μου, τοῦ σκοτασμοῦ τῆς ἀγνοίας, τελείως ἐλευθέρωσον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Γ άσασθε τὰ τῆς ψυχῆς μου τραύματα, παρτάμενοι Χριστῷ, ὡς λειτουργοὶ ἐκλεκτοί, χοροὶ Ἀγγέλων τοῦτον ἱκετεύοντες.

Σ τρατεύματα τῶν Ἀσωμάτων Κύριε, τὸν σὸν θρόνον εὐλαβῶς, περικυκλοῦντα τρακῶς, αἰεὶ βοῶσι: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ε ξέστησαν τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, καθ' ὁρῶντά σε Χριστέ, μετὰ σαρκὸς ἐπὶ γῆς, θνητοῖς ἀνθρώποις ἀναστρεφόμενον.

Θεοτοκίον.

Π ανύμνητε καὶ Θεομῆτορ ἄχραντε, ἡ τεκῆσα τὸν Θεόν, ἀνερμηνεύτως σαρκί, σὲ δυσωπούμεν: Πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἰ ὀρθρίζοντες Λόγε, εἰς δόξαν σὴν καὶ
» αἶνον, ἀνυμνοῦμεν ἀπαύστως, τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ σου, ὃν ἔδωκας ἡμῖν, ὅπλον
» εἰς βοήθειαν.

Τροπάρια.

Ραθυμία τὸν βίον, ἀνήλωσα καὶ τρέμω, τὸ
ἀλάθητον βῆμα, ἐν ᾧ κριθῆναι μέλλω, ὁ
ἄσωτος ἐγώ· οἵκτειρόν με Κύριε.

Ο τὰ ὄμματα Λόγε, τὰ τῶν τυφλῶν φωτί-
σας, τῆς ψυχῆς μου τὰς κόρας, δεινῶς ἀ-
μαυρωθείσας, διάνοιξον ὁρᾶν, φῶς τῶν προσαγ-
μάτων σου. Μαρτυρικά.

Σταθῆρᾷ διανοίᾳ, Χριστὸν ὁμολογοῦντες, ὑ-
πεμείνατε πᾶσαν, βασάνων ἀλγηδόνα, γεν-
ναῖοι Ἀθληταί· ὅθεν μακαρίζεσθε.

Διαπλεύσαντες πᾶσαν, βασάνων τρικυμίαν,
προσωρμίσθητε ὁρμῇ, τῆς ἄνω Βασιλείας,
γαλήνης ἀληθοῦς, Μάρτυρες πληρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Δια σὺ Παναγία, ποιήσας μεγαλεῖα, ὁ Θεὸς
ὑπὲρ λόγον, ἐκ σοῦ ἐσωματώθη· αὐτὸν
οὖν ἐκτενῶς, ὑπὲρ πάντων πρέσβευε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Πρὸς σέ ὀρθρίζω.

Αγιωτάτοις, καὶ πολυφθόγοις στόμασιν,
ἄδουσι, τὴν ὑπεράρχιον καὶ ὑπέρθεον
Ἀρχὴν, Σεραφίμ ταῖς αὐλοῖς, φωτοχυσίαις πυρ-
σεύμενοι.

Ιερωτάταις, ὅψεις καὶ πόδας πτέρυξι σκέπον-
ται, θείαν λαμπηδόνα μὴ τολμῶντες καθορᾶν,
Χερσὶν τῆς σοφίας, τῆς ὑπερθέου καταγωγία.

Νοήσῃ θεία, καὶ πανολβίῳ Θρόνῳ οἱ ἐνδο-
ξοί, ταῖς ὠραιωτάταις ἐντρυφῶντες ἀ-
στραπαῖς, θεωροὶ τῶν ἀρρήτων, ὑπερκοσμίως
ἀναδείκνυσθε. Θεοτοκίον.

Ο Νοῦς ὁ θείος, τῷ ἀνθρωπίνῳ Πάναγνε
μίγνυται, ἐν τῇ παναχράντῳ καὶ πανά-
γνω σου γαστρὶ, ἐνωθείς ἀσυγχύτως, ἀναλλοιώ-
τως καὶ ὑπόστασιν.

ᾠδὴ 5. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας Ἄδου ἐβόα· Ἀνάγαγε
» ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου· ἡμεῖς δέ σοι
» βοῶμεν· Παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τροπάρια.

Εκύκλωσεν ἄβυσσός με πταισμάτων, κατέ-
δυσεν εἰς βυθὸν ἀμαρτίας· ἀνάγαγέ με
Λόγε, ὡς ποτὲ τὸν Ἰωνᾶν, ἐκ φθορᾶς πρὸς ζωὴν.

Χειμάζει με λογισμῶν τρικυμία· πρὸς ὁρμον
με ἀληθῆς μετανοίας, κυβέρνησον Οἰκτίρ-
μον, ἐν γαλήνῃ συντηρῶν τὴν καρδίαν μου.

Μαρτυρικά.

Ο Ἅγιοι θυρεῶ ἀληθείας, σκεπόμενοι, τὰς
ψευδεῖς τῶν τυράννων, ἐξέκλιναν θωπείας,
καὶ θανόντες σὺν Χριστῷ βασιλεύουσιν.

Υψούμενοι πρὸς Θεὸν ἐν ἀγάπῃ, ἐμίσησαν
τὴν τοῦ Κόσμου φιλίαν, οἱ Μάρτυρες καὶ
φίλοι, τοῦ τῶν ὅλων Ποιητοῦ ἐχρημάτισαν.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε ὑπερύμνητε Κόρη, κηύσασαν
ὑπερύμνητον Λόγον· ὃν πᾶσαι αἱ Δυνα-
μεις, ἀνυμνοῦσιν οὐρανῶν, ἀσιγήτοις φωναῖς.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Νεανικῶς ἀγλαΐαις τῆς Κυριαρχίας ἀστρά-
πτεισαι, καὶ τὴν ἀρρήτον δόξαν, τὴν ταύ-
της ἀνυμνοῦσαι, Κυριότητες αἰεὶ διαδείκνυνται.

Ερωτικῶς δυναστείας τῆς ὑπερδυναμού σου τὴν
δύναμιν, κατοπτεύουσαι θεῖαι Δυναμεις,
ἐν ἰσχυρῇ διαμένουσι σαφῶς δυναμούμεναι.

Θεοτοκίον.

Βασιλικῆς ἐκ φυλῆς προαχθεῖσα Παρθένε, γε-
γέννηκας ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν πάν-
των Βασιλέα, καὶ παρθένος ἀληθῶς διετέλεσας.

ᾠδὴ 7. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άμινον καιομένην, ἐδρόσισας Σωτήρ, Παῖ-
» δας δὲ διέσωσας, ὑμνοῦντας καὶ λέγον-
» τας· Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ
» Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Θῦσον ψυχὴ θυσίαν, αἰνέσεως Θεῷ, σπεῦσον
μετανόησον· ἐνόσω ἡ πανήγυρις, τοῦ βίβ
ἐστὶ, νῦν ἐμπορεύου τῶν καλῶν τὴν ἐπίδοσιν.

Εγγίξει τῇ θανάτῳ, ψυχὴ, ἡ ἐκτομή· καρ-
ποὺς ἀξίους ποιήσον, ὅπως μὴ ὥσπερ ἄ-
καρπον, ἐκβληθῇ δένδρον, εἰς πῦρ γεέννης,
καὶ θρηνήσης ἀνόνητα.

Μαρτυρικά.

Ο Ἅγιοι τὴν κάμινον, τῆς πλάνης τῶν αἰ-
μάτων, τοῖς ὀμброῖς κατασθέσαντες, ἐ-
βόων ὡς οἱ Παῖδες· Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶ-
νας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υιοὶ φωτὸς γεγόνατε, φωτὶ τῷ ἀκροτάτῳ,
ἀνακραθέντες Μάρτυρες, καὶ πάντας τοὺς
ἐν σκότει, φωταγωγεῖτε, καὶ τῆς ἀπάτης τὴν
ἀχλὺν ἐκδιώκετε.

Θεοτοκίον.

Βάτος σε προεικόνιζεν, Ἀγνή, μὴ φλεγόμενη,
τὸ πῦρ γὰρ ἀπεκύησας, τὸ ἄστεκτον
Παρθένε· διὸ βοῶσοι· Κατάφλεξόν μου τὰ ὑλώ-
δη παθήματα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Δοξολογῆσιν ἀκλινῶς, τὸν σὸν θρόνον περιε-
στῶσαι, παντοδύναμε Κύριε, αἱ ἐνδοξοὶ
καὶ λαμπρόταται Ἐξουσίαι, Εὐλογητὸς εἶ κρά-
ζουσαι, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ολικωτάταις σε Ἀρχαί, προθυμίαις, περί τὴν μίαν ἀρχὴν αὐλῶς στρεφόμεναι, ἐν ἀκαταπαύστοις δοξολογίαις, Εὐλογητὸς εἴ κρᾶζουσιν, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μίαν ὑπόσασιν δυσὶν, ἐν οὐσίαις Θεογεννητορ, Χριστὸν τὸν μόνον φιλάνθρωπον, τὴν φρικτὴν ἐκτελοῦντα οἰκονομίαν, ἄνευ σποράς γεγέννηκας, τὸν Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας μιμούμενοι, οἱ τῷ
» **Π**νεύματος τὴν δρόσον δεξάμενοι, ἐν πίστει κραυγάζομεν: Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου
» τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Λόγον ὡς λύχνον φαίνοντα εἴληφα, ἀλλ' ὡς ἄνους τοῖς ὁ λόγοις ὑπέκυψα ὁ ἄθλιος πά-
» **Θ**εσι, καὶ ἐν σκότει κακίας πορεύομαι πάντοτε.

Ο Κύριος ἐγγὺς ὡς πιεζύομεν: μερίμνησον ψυ-
» **Χ**ήμη, καὶ μὴ κἀθευδε· ἀγρύπνησον βόησον
ἐγρηγόρως: Οἰκτίρμον φιλάνθρωπε σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Γευσάμενοι ἐνθέου γλυκύτητος, πικρίαν τῶν
» **Α**λγεινῶν ὑπεμείνατε· καὶ νῦν ἐνηδύνεσθε,
» **Θ**ειοτάταις τοῦ Λόγου μεθέξεσι Μάρτυρες.

Εἰσῆλθετε πρὸς Θεῖαν κατάπαυσιν, ἐτύχετε
» **Κ**αλῶν ὧν ἠλπίζετε, πανεύφημοι Μάρτυ-
» **Ρ**ες· διὰ τοῦτο ἀξίως ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ελύθη τῆς κατάρας τῷ τόκῳ σου, Παρθένε
» **Τ**ὸ ἀνθρώπινον φύραμα· τὸν γὰρ παντευ-
» **Λ**όγητον, εὐλογία τὰ πάντα κοσμοῦντα, ἐκύησας.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Τὸν μόνον ἀναρχον.

Οὶ πᾶσαν ἔφεσιν, πρὸς Θεὸν μεταθέντες, καὶ
» **Τ**αῖς ἐκεῖθεν ἐντροφῶντες ἀκτῖσιν, Ἀρχάγ-
» **Γ**ελοι, τοῖς ὑμᾶς ἀνυμνοῦσιν, αἰτεῖσθε ἐκτενῶς,
» **Σ**υγχώρησιν πταισμάτων, δοθῆναι εἰς αἰῶνας.

Νόες ὑπάρχοντες, καθαρώτατοι πάσης, ἀ-
» **Π**ηλλαγμένοι ὑλικῆς προσπαθείας, ὡς Ἀγ-
» **Γ**ελοι, διασώσατε πάντας, τοὺς πόθῳ σὺν ὑμῖν,
» **Χ**ριστὸν ὑπερυψῆντας, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν τῇ
» **Γ**αστρί σου δεξαμένη ἀφράστως, ἐφώτισας
» **Τ**ὴς ἐν σκότει τῷ βίῳ, δοξαῖζειν εὐσεβῶς, Χρι-
» **Σ**τὸν τὸν προελθόντα, ἐκ σοῦ ἀνερμηνεύτως.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ φύσιν
» **Π**αρθένον, τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν εὐλο-

» **γ**ημένην, ἄσμασι μυστικοῖς, οἱ πιστοί, μεγα-
» **λ**ύνομεν.

Τροπάρια.

Ιδοὺ ἡ κρίσις ἐγγίξει, καὶ κατακρίσεως ἔργα,
» **Κ**ητῶν, ἐμαυτὸν ἀπογινώσκω· Δικαιο-
» **Κ**ρίτα Χριστέ ὁ Θεός, μὴ κατακρίνης με.

Ως ἡ πιστὴ Χαναναία, Ἐλέησόν με, βοῶ σοι·
» **Ω**ς τὴν συγκύπτεισαν πρὶν ἀνόρθωσόν με,
» **Τ**οῦ βηματίζειν ὀρθῶς, πρὸς τὰς τρίβους σου
» **Φ**ιλάνθρωπε.

Μαρτυρικά.

Συναπεκδύσασθε πᾶσαν, τῷ ἱματίῳ κακίαν,
» **Κ**αὶ ἐπενδύσει σφοδρῶν μαστίγων, δόξης
» **Κ**αταστολήν, ἑαυτοῖς Ἀθληταὶ προεξενήσατε.

Ηθεῖα χώρα τῶν ζώντων, Σιών ἡ ἄνω τε
» **Π**όλις, τῶν πρωτοτόκων, ὑμᾶς λελαμπρυ-
» **Σ**μένους, ταῖς καλλοναῖς Ἀθληταί, τῶν ἀγώνων
» **Υ**πεδέξατο.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς φρυκτωρίαις, τοῦ ἀνατείλαντος
» **Λ**όγου, ἐκ σοῦ Παρθένε ἀγνὴ καταύγα-
» **Σ**όν με, ἁμαρτιῶν καὶ παθῶν, ἐν τῷ σκότει
» **Κ**αλυπτόμενον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Πανύμνητε, τῶν ἑρανῶν.

Ελλάμψεσι, Θεαρχικῆς φωτοχυσίας, ἐνηδό-
» **Μ**εναι πᾶσαι, χορεῖαι τῶν Ἀγγέλων, τὸν
» **Δ**εδοξασμένον Θεὸν, ἀπαύστως ἀνυμνοῦσι, καὶ
» **Δ**οξαῖζουσιν αἰεὶ μεγαλύνοντες.

Ρύσθηναί με τῆς τῶν παθῶν ἐπικρατείας, ὡς
» **Χ**ερουβὶμ Σεραφὶμ, Δυναμεις, Ἐξουσίαι,
» **Α**γγελοι, Ἀρχάγγελοι, Ἀρχαὶ Θρόνοι τε ὁμοῦ,
» **Κ**αὶ Κυριότητες Χριστὸν ἱκετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Ως Μητὴρ νῦν πρὸς τὸν Υἱόν σου Θεοτόκε,
» **Π**αρρησία χρωμένη, τοὺς πόθῳ σε ὑμνοῦν-
» **Τ**ας, ῥῦσαι ἐκ πταισμάτων, καὶ νόσων καὶ
» **Κ**ινδύνων, ἵνα πάντες σε αἰεὶ μεγαλύνωμεν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Κατανυκτικά.

Ως τὴν συκὴν τὴν ἀκαρπον, μὴ ἐκκόψῃς με
» **Σ**ωτὴρ τὸν ἁμαρτωλόν· ἀλλ' ἐπὶ πολλῶ
» **Τ**ῷ ἔτει, συγχώρησίν μοι δώρησαι, ἀρδεύων μου
» **Τ**ὴν ψυχὴν, τοῖς δάκρυσι τῆς μετανοίας, ἵνα
» **Κ**αρπὸν προσενέγκω σοι ἐλεημοσύνης.

Ως Ἡλὶος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωταγώ-
» **Γ**ησον τὰς καρδίας τῶν σοὶ βοώντων:
» **Κ**ύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Τὴν μνήμην τῶν ἀγίων σου, Ἀθλοφόρων ἐρ-
» **Τ**αίζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ Χαῖρέ σοι προσάγομεν Θεοτόκε· τῶν Ἀγγέλων γὰρ ἀνωτέρα ἐδείχθης, Θεὸν κυήσασα.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Ωραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρώσιν, ὃ ἐμέ θανατώσας καρπὸς· Χριστὸς ἐστὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βωῶ σὺν τῷ Ληστῇ· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ως ἡ πιστὴ Χαναναία κράζω, ἐν ὁδύνῃ τῆς καρδίας μου· Ἐλέησόν με Σωτὴρ, ὡς ἀγαθός· καὶ γὰρ ψυχὴν ἀπάσαις, ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἐχθροῦ, ἔχω κινδυνεύουσαν, καὶ χειμαζομένην δεινοῖς.

Τὰ Χερουβὶμ, Σεραφὶμ καὶ Θρόνοι, Ἀρχαὶ καὶ Δυναμεῖς αἰεὶ, Ἀρχάγγελοι, Ἀγγέλων στρατιαί, καὶ τῶν Κυριοτήτων, καὶ σοφῶν Ἐξουσιῶν, δῆμοι σέ δοξαῖζουσιν, εὐεργέτα Κύριε.

Μαρτυρικόν.

Ταῖς τῷ ἐχθρῷ πονηραῖς ἐπάρσεις, πρὸς Θεὸν ἀνυψήμενοι, κατέρράξαν τελείως οἱ Ἀθληταί· καὶ νικηταὶ ὀφθέντες, ἐν χαρᾷ τῆς ἑρανθῆς, νῦν περιπολεύουσι, δόξῃ ἀπαστράπτοντες.

Δόξα.

Τ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταῖς ῥδοναῖς μολυνθεὶς τοῦ βίου, ἐπὶ σέ τὴν ἀμόλυντον, κατέφυγον Παρθένον· μώμου παντός, καὶ ἐγκλημάτων ῥῦσαι, τὴν παναθλίαν μου ψυχὴν, ὅπως μακαρίζω σε, τὴν αἰμακαρίστον.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος βαρύς.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰουδας.

Δέσποτα καὶ Θεέ πανοικτίρμον, οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, δός μοι ἐν καρδίᾳ, τὸν σὸν φόβον ἔχειν· δός μοι τὸ φιλεῖν σε, ἐξ ὅλης ψυχῆς μου· δός μοι τὸ μυσάττεσθαι, ταῖς πράξεις τοῦ αἰλάστορος, καὶ ποιεῖν τὸ θέλημα, τὸ σὸν τὸ σωτήριον· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ὃ εἰπὼν, Αἰτεῖτε καὶ λαμβάνετε.

Γέγονα τῶν Δαιμόνων μὲν γέλως, τῶν ἀνθρώπων δὲ ὄνειδος, τῶν Δικαίων θρῆνος, τῶν Ἀγγέλων πένθος, μολυσμὸς αἴερος, καὶ γῆς καὶ ὑδάτων· σῶμα γὰρ ἐμίαννα, ψυχὴν καὶ νῦν ἐσπίλωσα, παραλόγοις πράξεσι, Θεῷ ἐχθρὸς πέφυκα· οἶμοι! Κύριε, ἡμαρτόν σοι, ἡμαρτον συγχώρησον.

Δέσποτα, καὶ μὴ με ἐκκώψης, ὡς ἀκαρπον δένδρον, ταμῇ τοῦ θανάτου, εἰς πῦρ ἀποπέμπων· ἀλλὰ καρποφόρον με, ποιῆσαι παρακλήτητι, καιρὸν μετανοίας μοι, διδοὺς ὡς φιλάνθρωπος, ὅπως ἀπονίψω μου, ταῖς πολλαῖς Σωτῆρ μου ἀμαρτίας Χριστέ.

Ἔτερα τοῦ Προδρόμου.

Καταφρονήσαντες.

Νυμφοσολήσας τοῖς λόγοις, ἱερῶς τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, προσηγάγου Σοφὲ ὡς νύμφην πανάμωμον, καὶ ὑπήκοον ταύτῃ τῷ Δεσπότῃ παρέστησας· ἀλλ' ὡς ἔχων νῦν δυναστείαν, αὐτῆς ὑπεράσπισον, καὶ ὑπέρμαχος φάνηθι, ἀπὸ πάσης κακίας, τοῦ Διαβόλου Παμμάκαρ λυτρούμενος.

Φῶς νοερὸν ἐπιλόμψας, τῇ ταπεινῇ ψυχῇ με Πρόδρομε, ἐναποδίωξον αὐτῆς ὁμίχλην τὴν ἄπασαν, ἡδονῶν ψυχοφθόρων, καὶ παθῶν τῶν τοῦ σώματος· καὶ ὡς ἔχων νῦν δυναστείαν, καὶ ὑπεράσπισον, καὶ προσάτης μοι φάνηθι, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ περιστάσεως δεινῆς λυτρούμενος.

Ω Προφητῶν ἡ ἀκρότης, καὶ σφραγὶς τοῦ νόμου τοῦ τυπικοῦ· ὃ τῶν ἀπάντων γηγενῶν μείζων ἀγιότης· ὃ Χριστοῦ παρουσίας, Θεῖος Κήρυξ καὶ Πρόδρομος· ὃ Διδάσκαλε μετανοίας· ὃ ἀγνείας ἀγαλμα· τοὺς σοὺς δούλους περισώζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ περιστάσεως, ἡμᾶς λυτρούμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Ἀγνή, τὸ σεπτὸν κειμήλιον παρθενίας. Χαῖρε Σεμνή, ἐνδιαίτημα Θεῖον. Χαῖρε Παρθέने, τῶν πιστῶν σωτηρία. Χαῖρε Δέσποινα Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ως ὁ Ἄσωτος υἱὸς, ἦλθον καὶ γὰρ Οἰκτίρμον· δέξαι με προσπίπτοντα, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Ως ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς ληστὰς, καὶ τραυματισμένος, οὕτω καὶ γὰρ περιέπεσα, ἐξ ἐμῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τετραυματισμένη ὑπάρχει μου ἡ ψυχὴ· πρὸς τίνα καταφύγω τοῦ Δεραπευθῆναι, εἰ μὴ πρὸς σέ τὸν Εὐσπλαγχνον,

τῶν ψυχῶν τὸν ἱατρόν; Ἐπίχρε ἐπ' ἐμέ ὁ Θεός, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Αῖγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες καὶ σεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὴν ζωὴν ἡμῶν, τῶν βοώντων σοι: Ἐλεῆμον Κύριε δόξα σοι.

Τῇ ΤΡΙΤῇ ΠΡΩΤῇ.

✠✠✠✠✠✠✠✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ἦχος βαρύς.

Εἴχουσα ψυχή μου, τὸ ἱατρεῖον τῆς μετανοίας, πρόσελθε προσπίπτουσα, ἐν στεναγμοῖς κραυγάζουσα, τῷ Ἰατρῷ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων: Ἐλευθέρωσόν με Φιλάνθρωπε, ἐκ τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων, συναρίθμησόν με τῇ Πόρνῃ, καὶ τῷ Ληστῇ καὶ τῷ Τελώνῃ, καὶ δώρησαί μοι ὁ Θεός, τῶν ἀνομιῶν μου τὴν συγχώρησιν, καὶ σῶσόν με.

Τὸ πέλαγος τοῦ βίου, χειμάζει με Κύριε, τὰ κύματα τῶν ἀνομιῶν μου, βυθίζουσί με Δέσποτα· ἀλλ' ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, καὶ σῶσόν με, ὡς τὸν Πέτρον Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προσασία Σερμῇ, καὶ ἀντίληψις Χριστιανῶν, ὑπάρχεις Θεοτόκε ἀνύμφευτε· διὸ σὺν τῷ Προδρόμῳ, τὸν Υἱόν σου δυσώπησον, τῷ εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν οὐκ ἐξήλωσα, καὶ τῆς Πόρνῃς τὰ δάκρυα οὐ κέκτημαι· ἀπορῶ γὰρ ἐκ πωρώσεως, τῆς τοιαύτης διορθώσεως· ἀλλὰ τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ ὁ Θεός, σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Ο τοῦ Πέτρου τὴν ἄρνησιν, τοῖς δάκρυσιν καθάρισας, καὶ τοῦ Τελώνου τὰ πταίσματα, τῷ ξυναγμῷ συγχωρήσας, Φιλάνθρωπε Κύριε ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κύριε, ἡμεῖς ἐσμέν λαός σου, καὶ πρόβατα νομῆς σου· πλανηθέντας ὡς ποιμὴν, ἐπίστρεψον ἡμᾶς· σκορπισθέντας τῇ φθορᾷ, συναγαγε ἡμᾶς· ἐλέησον τὴν ποιμνὴν σου Φιλάνθρωπε, σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Ἀναμάρτητε.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Κύριε, τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, ἐλέους σου ὑσώπῳ, σπλαγχνισθεὶς ὡς ἀγαθός, ἀπόπλυνον Σωτήρ, καὶ καθάρισας μολυσμοῦ, τῆς ἰλῦος τῶν παθῶν, ἐλέησόν με Δέσποτα· διάσωσον τὸ πλάσμα σου, πρεσβείαις τοῦ σοῦ Προδρόμου, μόνε Πολυέλεε.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Ἅγιοί σου Κύριε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμενοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους παρὰ σοῦ ἐκομίσαντο, τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότη, καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ, τοῦ παρέχοντος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως ἔχουσα τὸ συμπαθές, εἰς τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, καὶ σκέπουσα τοὺς ἐπὶ γῆς, εἰς ἀπερίστατον λαόν, σπλαγχνίσθητι εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐπίμεινον πρεσβεύουσα, μὴ ἀπολώμεθα δεινῶς· ἰκέτευε ὡς ἄχραντος τὸν εὐδιάλλακτον Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Παναγία Παρθένε.

Κανὼν Κατανυκτικός. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος βαρύς. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ συντρίψαντι πολέμους, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, καὶ ἀναβάτας τριστάτας βυθίσαντι, ἄσωμεν αὐτῷ, ὡς λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδοξασται.

Τροπάρια.

Καθ' ἐκάστην ἁμαρτάνω, καὶ οὐ φρίττω σε Χριστέ, μακροθυμία ζητοῦντά μου τὴν μετάνοιαν· δός μοι λογισμόν, ἐπιστροφῆς ὡς ἀγαθός, καὶ μὴ παρίδης με.

Αῖμαρτίαις ἁμαρτίας, προστιθέμενος Χριστέ, διαλιμπάνω οὐδολῶς ὁ τάλας ἐγώ· μόνε ἀγαθὲ καὶ ἀναμάρτητε Σωτήρ, οἴκτειρον σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Θαρσαλέως οἱ γενναῖοι, ἐπεφώνουν Ἀθληταί: Ἴδου τὸ στάδιον πλήρες ἀγώνων, δράμωμεν· καίθηται, Χριστὸς ἀγωνοθέτης στεφανῶν, τοὺς νικητὰς τοῦ ἐχθροῦ.

Αῖ πεκδύσασθε τὸ σῶμα, πολυτρόποις αἰκισμοῖς, καὶ ἀφθαρσίας χιτῶνα περιεβάλεσθε, Μάρτυρες σοφοί, καὶ τοῦ Πατρὸς τῶν οἰκτιρμῶν, υἱοὶ γεγόνατε. Θεοτοκίον.

Τὸν πολλὰς κεκακωμένον, ἁμαρτίαις τὴν ψυχὴν, Θεογεννητορ Παρθένε Στεράπευσον, ὅπως ἐν φωναῖς, εὐχαριστίας ἐκτενῶς, αἰεὶ δοξάζω σε.

Κανὼν τῷ Προδρόμου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
Καὶ τὴν δε, Κλεινέ, τὴν μελωδίαν δέχῃ. Ἰωσήφ.

Ὁ Εἰρμός. Νεύσει σου πρὸς γεωδή.

Κόσμος τῆς Ἐκκλησίας, ωραῖσμένος ἐδείχθης, μακάριε Πρόδρομε· ἦν πάντοτε πρεσβείαις σου, σῶζε πάσης καταδίκης, τῶν αἰρετιζόντων, ἐδραίαν ἀκλόνητον.

Αῖμωμον ἱερεῖον, τῷ Ποιητῇ προσηνέχθης, τυθεὶς θεῖε Πρόδρομε, ὡς περ ἀρνίον ἀκακόν· ὅθεν πίσει δυσωπῶ σε, πάσης με κακίας, ἐχθρῶν ἀπολύτρωσαι.

Ιᾶσαι τῶν σωματίων, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν νόσους, αἰοῖδιμε Πρόδρομε, ἐκδυσωπῶν ἐκαστοτε, Λόγον τὸν πάντων τὰς νόσους, καὶ τὰς μαλακίας, εὐσπλαγγχνως ἀράμενον.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας Παναγία, τὸν ἀπερίληπτον Λόγον, σαρκὶ καὶ ὑπόσασιν, ἡμῖν προσομιλήσαντα· τοῦτον πάντοτε δυσώπει, σῶσαι τοὺς πιστῶς σε αἰεὶ μακαρίζοντας.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας, καὶ τὸ
» τῆς γῆς θεμέλιον ἐδράσας, ἐπὶ ὑδάτων
» πολλῶν, στερεώσόν μου τὸν νοῦν, εἰς τὸ θε-
» λημά σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ο παρορῶν ἀνθρώπων ἀμαρτίας, διὰ πολλὴν Χριστέ φιλανθρωπίαν, πάριδε μόνε Σωτὴρ, τὰ πλήθη μου τῶν κακῶν, ἵνα δοξάζω σε τὸν ὑπεράγαθον.

Ινα σαρκὸς τὸ θελημα ποιήσω, τὰ σὰ Χριστέ θελήματα παρεῖδον, ὁ ἀσυνείδητος, καὶ δέδοικα τῆς φλογός, τὴν τιμωρίαν Λόγε, ἀφ' ἧς με λύτρωσαι.

Μαρτυρικά.

Σωματικοῖς προσομιλοῦντες πόνοις, οἱ Ἀθληταὶ τὴν ἄπονον ἐσκόπουν, ζωὴν καὶ ἀνεσιν· ἧς ἔτυχον ἐν χαρᾷ, τῶν ἀνθρώπων πόνους αἰεὶ κουφίζοντες.

Μαρμαρυγαῖς τῶν ἀθλῶν Θεοφόροι, πλάνης δεινῆς ἐλύσατε τὴν νύκτα, καὶ πρὸς ἀνέσπερον φῶς, μετέβητε, τῶν ἡμῶν, ὀδυνῶν τὸ σκότος αἰεὶ ἐξαίροντες.

Θεοτοκίον.

Πύλην Θεῷ προεῖδεν ὁ Προφήτης, δι' ἧς αὐτὸς διήλθε καθὼς εἶδε, Παρθένε ἄχραντε· διό σε ἐκδυσωπῶ, μετανοίας πύλας αὐτὴ μα ἀνοιξον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ καταρχαὶς τοὺς οὐρανοὺς.

Ηλιοβόλοις ἀστραπαῖς, πᾶσαν φωτίζεις τὴν Κτίσιν· τοῦ Ἡλίου γὰρ τοῦ νοητοῦ, ἀσῆρ

φαινὸς ἐδείχθης Πρόδρομε· ὃν ἐκδυσώπει ἐκτενῶς, παθῶν τὸ σκότος διώξαι, ἐκ τῶν πανωδύνων καρδιῶν ἡμῶν.

Νόμου καὶ χάριτος ἐστὼς, ἐν μέσῳ θεῖε Προφήτα, παρεδήλους πᾶσιν ἐμφανῶς, τὴν παῦλαν τοῦ μὲν, τῆς δὲ τὴν ἔλλαμψιν, γεννησομένην καθαρῶς, ἀνακαινίσει τελεία, τῶν παλαιωθέντων ἀμαρτήμασι.

Δαιμονικῆς ἐπιφορᾶς, ἐκ τῶν σκανδαλῶν τοῦ βίου, ἀπὸ πάσης θλίψεως ἡμᾶς, Χριστοῦ Βαπτιστᾶ, βοῶμεν, λύτρωσαι, ἐκδυσωπῶν τὸν Ἀγαθόν, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τῶν κολαστηρίων ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη ἡ Θεὸν, ἀνερμηνεύτως τεκοῦσα, σὺν τῷ θεῷ τούτου Βαπτιστῇ, δυσώπει ἀγνὴ ἀπαύστως Δέσποινα, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν συμφοραῖς, περιπιπτόντων τοῦ βίου, καὶ συνεχόμενων ἀμαρτήμασι.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἑνσαρκον παρουσίαν σου Χριστέ, πι-
» στούμενος ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ ἐ-
» κραύγαζε: Δόξα τῇ δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Εξένευσά τῆς ὁδοῦ τῆς πρὸς ζωὴν, φερῆσης με, καὶ εἰς βόθρον τῶν κακῶν κατέπεσον· Σῶτερ μὴ παρίδῃς με.

Δακρύων μοι ὀχετοὺς Λόγε Θεῷ, κατάπεμψον, ἵνα πλύνω, τῶν πολλῶν πταισμάτων μου, Δέσποτα τὸν βόρβορον.

Μαρτυρικά.

Αγόμενοι ὡς ἀρνία πρὸς σφαγὴν, οἱ Μάρτυρες τὸν πολέμον, ἐχθρὸν κατέσφατον, δόξης ἀξιούμενοι.

Κενούμενοι τῶν αἱμάτων οἱ κρουνοὶ, Πανεύφημοι τοῦ χειμάρρου, τῆς τρυφῆς νύτρεπιζον, πᾶσι τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Σεσάρκωται ἐξ αἱμάτων σε ἀγῶν, ὁ Κύριος, τὴν μετάνοιαν, βροτοῖς δωρούμενος, πᾶσι μεσιτείαις σου.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ Πατρικὸς κόλπους.

Καταβαλὼν σῖφος δυσμενῶν, καὶ ἀρισεύσας κατ' αὐτῶν λαμπρότατα, ἐν ἐμοὶ τὴν βασιλεύουσάν, ἀμαρτίαν δέομαι, Βαπτιστᾶ εὐχαῖς σου κατάβαλε.

Λύχνος ὀφθεῖς Μάκαρ νοητός, δικαιοσύνης τοῖς βροτοῖς ὑπέδειξας, Ἰησοῦν τὸν μέγαν Ἡλίον· ὑφ' οὗ καταυγάζεται, τὰς καρδίας πάντων ἐκέτερε.

Εν ἀνομίαις συλληφθεὶς καὶ γεννηθεὶς, ζω-
ἀμελῶς καὶ δέδοικα, τὰ ἐκεῖθεν κολασή-
ρια· ἐξ ὧν με ἐξάρπασον, Βαπτιστὰ Θεὸν ἰ-
λεοῦμενος.

Ικετηρίαν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ τιμώντων τῷ
Θεῷ προσάγαγε, ὅπως πάσης ἡμᾶς ρύση-
ται, δεινῆς περιστάσεως, καὶ Δαιμόνων βλάβης
Πανόλβιε. Θεοτοκίον.

Νόμου σκιαὶ σε πολυειδῶς, τὴν τεξαμένην τὸν
Θεὸν ἐδήλωσαν· ὃν ἱκέτευε Πανάμωμε,
πάσης ἀνομίας με, καὶ παθῶν ρύσθῃναι τοῦ
σώματος.

Ὡδὴ εἴ. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ιασκεδάσας τὴν νύκτα τῶν παθῶν, λάμ-
» ψον μοι φῶς νοερὸν, ὃ τὸ ἀρχέγονον
» σκότος τῆς ἀβύσσου διώξας, καὶ τὸ πρωτό-
» κτιστον φῶς καταλάμπας τῷ Κόσμῳ, Δη-
» μιουργέ τοῦ παντός.

Τροπάρια.

Ρῦσαι με Λόγε δικαίας σου ὀργῆς, ἥνικα
κρίνης τὴν γῆν· καὶ τῶν πολλῶν μου πται-
σμάτων μετανοίᾳ καθάρας, ναόν με δεῖξον τῆς
σῆς, ἀγαθότητος μόνε, Δημιουργέ τοῦ παντός.

Υπὸ τῆς ἄγαν ἀχλύος τῶν παθῶν, ἀπετυφλώ-
σθην τὸν νῆν, καὶ οὐ γινώσκω τί πράττω,
πρωωθείς τὴν καρδίαν· ἐπίστρεψόν με Χριστέ,
καὶ μετάνοιάν μοι δίδου, καθαρτικὴν μολυσμῶν.

Μαρτυρικά.

Στάδιον πλήρες ἰδρώτων Ἀθληταί, δραμόν-
τες νεανικῶς, πρὸς τὴν οὐράνιον νύσαν
κατηντήσατε, νίκης, βραβεῖα ζωαρχικῆς, ἐκ
χειρὸς δεδεγμένοι· ὅθεν ἐπαγάλλεσθε.

Ισχυροτάταις νευραῖς τῶν ἱερῶν, πόνων ὑμῶν
Ἀθληταί, ἀπηγγονήσατε ὄντως, τὸν ἀρχέ-
κακον ὄφιν, καὶ Παραδείσου τρυφῆς, ἡξιώθητε·
ὅθεν, ἀνευφημοῦμεν ὑμᾶς. Θεοτοκίον.

Η τοῦ Ἡλίου νεφέλη φωτεινὴ, λάμψον μοι
φῶς νοερὸν, τῆς ἀληθοῦς μετανοίας, καὶ
ἀπέλασον σκότος, τῶν πονηρῶν λογισμῶν, ἵνα
πίστει ὑμῶν σε, ὡς σωτηρίαν πιστῶν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Κύριε ὁ Θεός μου.

Εφ' ὧν φωνὴ βοῶντος, ἐν ἐρήμοις Πάνσοφε
διανοίαις, Θεοῦ ἐπιγνώσεως· διὸ ἱκετεύω
σε, τὴν ψυχὴν μου ἐρημωθεῖσαν, πάσῃ παραβά-
σει καινούργησον.

Τίμιον τοῦ Δεσπότη, σκεῦος δεδειγμένος
Θεοῦ Προφῆτα, ἀτίμων με πράξεων, πρεσ-
βείαις σου λύτρωσαι, καὶ τιμῆς τυχεῖν αἰώνιου,
τὸν ἀγαθοδότην δυσώπησον.

Ηγγισαν ἀνομίαι, ἐπ' ἐμὲ εἰσὶ δὴ τῆς ῥάθυ-
μίας· τρόποις μετανοίας με, μακάριε Πρό-
δρομε, βελτίωσον, ὅπως προθύμως, ταῖς ὁδοῦς
Κυρίου ἀφίκωμαι.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τῆς σαρκός μου, τὸ γεῶδες φρόνη-
μα Θεοτόκε, ζωὴν ἢ κυήσασα, θανάτῳ τὸν
θάνατον, παντελῶς θείᾳ δυναστείᾳ, Ἀχραντε
σεμνὴ ἀφανίσασαν.

Ὡδὴ εἴ. Ὁ Εἰρμός.

» **Β**υθῷ ἀμαρτημάτων, περιπεσὼν Ἀγαθὲ,
» ὡς Ἰωῆς ἐκ τοῦ κήτους βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, καὶ σῶσόν με
» Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Νέος ἄσωτος ὥφθην, αἰσchrῶς βιώσας ἐν γῇ,
καὶ ἡδονῶν ὑποκύψας ταῖς ὁρμαῖς· ἐπί-
στρεψόν με Χριστέ ὁ Θεός μου, καὶ σῶσον ὡς
φιλάνθρωπος.

Στέναξον ὦ ψυχὴ μου, ἵνα ρύσθῃς σναγμῶν·
δάκρυσον ὅπως δακρύων ἀπαύζων, μὴ λά-
βῃς πείραν ἐκεῖ ἐν ὀδύνῃ, ἣδὲν ἐχόντων ὄφελος.

Μαρτυρικά.

Οφθητε ὥσπερ λίθοι, ἐν τῷ σφάινῳ σαφῶς,
τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας πηχθέντες,
καὶ κόσμος ταύτης τερπνὸς γεγονότες, σεπτοὶ
Μεγαλομάρτυρες.

Τέλους ἀξιοθέου, ἀξιωθέντες σοφοί, ἀτελευ-
τήτους κληροῦσθε ἀμοιβάς· διὰ τὰ τέλη
ἡμῶν ἐν μετανοίᾳ, γενέσθαι ἱκετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Βυθοῦ με ῥαθυμίας, τῶν ἀμετρήτων παθῶν,
ἢ τὸν βυθὸν εὐσπλαγχνίας τεκοῦσα, ἀνά-
γαγε Ἀγαθὴ καὶ δακρύων, πολλῶν πηγὴν μοι
δώρησαι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ Ἰωῆς ἐκ κοιλίας.

Μαρμαρυγαῖς ἀρετῶν σαφῶς ἐξαστράπτων, καὶ
φωταυγεῖ μαρτυρίῳ ἐκλάμπων, φωτίζεις
πᾶσαν Κτίσιν, νοητῆς Ἀνατολῆς Φίλε γνήσιε.

Εβλάστησας γηραλαίας Μάκαρ ἐκ σείρας· διὸ
βοῶ· Ἀμαρτίαις πολλαῖς με, γηράσαντα,
εὐχαῖς σου, μετανοίας καλλοναῖς ἀνακαινίσαν.

Λύχνον μου τῆς καρδίας σβεσθέντα, ἐπά-
ναψον εὐχαῖς σου, καὶ φωτὸς με κανωνὸν θείᾳ
ποίησον. Θεοτοκίον.

Ος ὑετὸς ἐν γαστρί σου ὁ Λόγος κατέθη-
ν ὃν αἰτήσαι Παναγία Παρθένα, τὰ ρεύματα
ξηρᾶναι, τῶν ἀμέτρων μου κακῶν ἱκετεύω σε.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Τὸς ἐν καμίνῳ Παῖδας ἐκ ἔφλεξεν, εἰδὲ πα-
- » ρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ
- » ἐνὸς σώματος ὕμνου, καὶ εὐλόγην λέγοντες:
- » Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Εἰς πάθη ἀτιμίας ἐνέπεσα, κτήνεσι Σῶτερ ὁμοιωθεὶς· καὶ σκοτισθεὶς, οὐ θεωρῶ τῆς ἀνοχῆς σου, Λόγε τὸ μακρόθυμον· ἐπιστροφῆς μοι καιρὸν, δίδου καὶ σῶσόν με.

Ρᾶθύμως τὴν ζωὴν ἐξετέλεσα, πράττων ἅ ἐκ ἔξεστι ποιεῖν· καὶ νῦν ἰδοὺ Ἄδου λοιπὸν πύλαις ἐγγίζω, μὴ λαμβάνων αἴσθησιν· μή με παρίδῃς Χριστέ, ὁ μόνος ὢν ἀγαθός.

Μαρτυρικά.

Ποθήσαντες ζωὴν τὴν αἰώνιον, Κόσμῳ ἐνεκρώθητε σοφοί· καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀπονεκρώσαντες τελείως, εἰς οὐρανοὺς ἀνίπτασθε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἀθληταί, αἰεὶ πρεσβεύοντες.

Λυθέντες ἀναγκῶν τῶν τῷ σώματι, ἐλύσατε πλάνης τὰ δεσμά, καὶ τῇ τῷ Χριστῷ ἁγιοι Μάρτυρες, σοργῇ ψυχὰς συνεδήσατε, τῷ δεσμευθέντος σαρκί, καὶ λύσαντος τὴν φθοράν.

Θεοτοκίον.

Τόμον καινόν σε Προφήτης ἔβλεπεν, ἐν ᾧ Λόγος γέγραπται Πατρός· ὅθεν Ἀγνή ἐκδυσωπῶ, βίβλω με ζώντων γραφῇναι ἱκέτευε, τὸν καινουργὸν τοῦ παντός, ἐκδυσωποῦσα Ἰησοῦν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Κάμινον Παῖδες.

Δίδου μοι ὄμβρους, δακρύων εὐχαῖς σου, τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ὁ ποταμοῦ προχοαῖς λούσας Πρόδρομε, καὶ ὅλον με κάθαρον, μολυσμοῦ σαρκός τε καὶ πνεύματος.

Ικετηρίαν, προσάγαγε Μάκαρ, τῷ ἐπὶ πάντων Θεῷ ἡμῶν, ὅπως καὶ ἐλεήσῃ ὡς εὐσπλαγχνος, πολλὰ ἁμαρτάνοντα, καὶ ἀνάνευσιν νῦν μὴ ἔχοντα.

Αἴγωνε σπεῦσον, ψυχὴ μεταγνῶναι, μὴ ὡς σκυλὴν σε τὴν ἄκαρπον, ἢ θεία δίκη ἐκτίλῃ προθελυμνον· τῷ Δεσπότῃ βόησον· Ὁ Θεὸς εἰλάσθητι, σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην, ψυχὴν κεκτημένος, ταῖς χαλεπαῖς παραβάσει, σὲ τὴν νεκρώσασαν Ἀῖδην τῷ τόκῳ σου, ἱκετεύω Δέσποινα· Μετανοίας τρόποις με ζώωσον.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- » Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως, ἐν ὑψίστοις θα-
- » ξαζόμενον Θεόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν ἑρραῶν,
- » γῆ καὶ ὄρη καὶ βουναὶ καὶ βυθός, καὶ πᾶν

- » γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτὸν ὡς Κτίστην,
- » καὶ Λυτρωτὴν εὐλογεῖτε.

Τροπάρια.

Υπερβαλλόντως ἐντροφήσας, ταῖς βλαπτέσαις ἡδοναῖς φρενοβλαβῶς, ὁ ἀσυνείδητος ἐγὼ, ὑπερέβην πάντας ἁμαρτωλούς· ὁ ἔχων εὐσπλαγχνίας ὑπερβολὴν, παρασχομοι, ἱλασμόν τῶν πταισμάτων.

Νῦν ἐπὶ θύραις ὁ νυμφίος· τὴν λαμπάδα κατακόσμησον ψυχὴ· ἐλαίῳ ἄρδουσιν αὐτήν, συμπαθείας καὶ παντοίων καλῶν· πρὶν ἂν κλεισθῇ ἡ θύρα, σπεῦσον Χριστῷ συνεισελθεῖν, ἐν χαρᾷ ἀσυγκρίτῳ.

Μαρτυρικά.

Οὐ δειλιῶντες ταῖς βασάνους, οἱ γενναῖοι ἀνεβόων Ἀθληταί· Ἰδοὺ εὐπρόσδεκτος καιρὸς, στῶμεν πάντες ξερότάτῳ νοτὶ· κτησώμεθα βραχέσι πόνοις, ζωὴν τὴν ἄπονον, καὶ τρυφήν τὴν ἀγήρω.

Ναῖμασι θείοις Ἀθλοφόροι, τῷ Σωτῆρι προσκλυζόμενοι αἰεὶ· πᾶσαν ἄρδεύετε γῆν, ἐκμιμήσει τῶν ἀγώνων ὕμῶν, καὶ καρποφόρον ταύτην, ταῖς ἀρεταῖς ἐργάζεσθε, ἐν Χριστῷ εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε οὐσα βεβαία, προσασία καὶ ἐλπίς Χριστιανῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φορικτῇ, πρόσθημί μοι ἐπτακίτοι πολλὰ, καὶ ῥύσαι τῆς γεέννης, τῆς φοβεραῆς, προβάτοις με, δεξιῶς ἀριθμήσασα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Τὸν μόνον ἀναρχον.

Δεσμῶν λυθῆναί με, τῶν πολλῶν με πταισμάτων, τὸν δεσμευθέντα, καὶ δεσμώταις τὴν λύσιν, βραβεύσαντα, ἱκετεύων Προφήτα, τὸν μόνον Λυτρωτὴν, μὴ παύσῃ εἰς αἰῶνας, αἰεὶ σε εὐφημοῦντα.

Επλήγην Πρόδρομε, ἡδονῆς τῇ ῥαμφαίᾳ, καὶ ἐν ὁδῷ σοι καρδίας κραυγαῶν· Ἰατρευσσον τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος, Χριστὸν ἐκδυσωπῶν, τὸν μόνον ἱατῆρα ψυχῶν τε καὶ σωμάτων.

Χειρὶ σε Πρόδρομε, ὃν ἐβάπτισας Λόγον, μὴ διαλίπῃς ἱκετεύειν ἀπαύτως, ῥυσθῆναί με ἐκ χειρὸς ἁμαρτίας, τὸν πταίσαντα πολλὰ, καὶ τεταπεινωμένον, καὶ κατασκευαμένον.

Οτι κατάρυξα, εἰς τὴν γῆν ἀγνωμόνως, τάλαντον, ὅπερ ἐκ Θεοῦ ἐπιστεύθην, ἐκδέχομαι τὴν πικρὰν τιμωρίαν· ἐξ ἧς με Βαπτιστὰς, ἐξάρπασον εὐχαῖς σου, πιστῶς ἐκδυσωπῶ σε.

Θεοτοκίον.

Υπῆρξας ἀφλεκτος, δεξαμένη ἐν σπλαγχνοῖς, τὸ πῦρ τὸ ἄσεκτον, ὡς Παρθένε· διό με, ἐξάρ-

πασον τοῦ πυρός τοῦ ἀσβέσου, δροσίζουσά με νῦν, γνησίας μετανοίας, περικαλλέσι τρόποις.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**'σπόρου τόκου σύλληψιν, τίς ἐρμηνεύσει
» βροτῶν; ἀφθόρου τόκου γέννησιν, τίς
» μὴ θαυμάσει γηγενῶν; διό σε αἱ φυλαὶ τῆς
» γῆς, Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ι'να κληρονομήσωμεν, τὰ μέλλοντα ἀγαθὰ,
πενθήσωμεν στεναζόμεν, παρακαλέσωμεν
Χριστόν, ἐν ᾧ καιρὸν ἔχομεν πιστοί, μετανοίας
καὶ δεήσεως.

Ω'ς Χαναναία κράζω σοι, Ἐλέησόν με Χριστέ·
ὥς πάλαι τὴν συγκύπτουσιν, ἀνόρθωσόν
με Ἰησοῦ, καὶ σῶσόν με Σωτὴρ με τὸν πολλαῖς,
ἀμαρτίαις βυθιζόμενον.

Μαρτυρικά.

Στενούμενοι ἐν θλίψεσι, καὶ φυλακαῖς καὶ
ποιναῖς, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, πρὸς
πλατυσμόν ἀναψυχῆς, μετῆλθον ἐκ στενώσεως
ἡμᾶς, ἐγκλημάτων ἐκλυτρούμενοι.

Η' γῇ μὲν κατεκάλυψεν, ὑμῶν τὰ σώματα,
οὐρανὸς δὲ Ἅγιοι, φέρει τὰ πνεύματα αἰεὶ,
τῷ θρόνῳ παρεστῶτα τῆς δόξης, μετ' Ἀγγέλων
ἀγαλλόμενα.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με ὁ Κύριος, ἐκ σὲ προῆλθεν Ἀγνή·
αὐτόν οὖν ἐκδυσώπησον, στολῇ φαιδρῦναι
με φωτός, Παρθένε καὶ ἐκδυῖσαι τῶν παθῶν,
νῦν τὸν σάκκον τὸν βαρύτατον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Μὴ τῆς φθορᾶς.

Γερωτάτης Προφῆτα ρίζης ἐβλάστησας, καὶ
τῆς κακίας τὰς ρίζας πάσας ἀνέσπασας·
καὶ συμπνιγόμενον, καὶ κατηχρειωμένον, ἐπί-
σκεψαί με Μάκαρ, καὶ θείας μετανοίας, ἐκ-
βλαστάνειν καρπούς εὐόδωσον.

Ω'ραιοτάτην τρυγόνά καὶ ἀηδόνα σε, ἡ Ἐκ-
κλησία γνωρίζει μέγιστε Πρόδρομε, τῆς
μετανοίας γὰρ, ἐδόησας τὸ μέλος, ψυχᾷς ἐρη-
μωθείσαις, καὶ κακοῖς χερσωθείσαις· ὅθεν πί-
σται σε μακαρίζομεν.

Σὺ τὰς ὁδὸς τὰς φερούσας πᾶσιν ὑπέδειξας,
πρὸς σωτηρίους εἰσόδους ἅγιε Πρόδρομε·
αἰς βηματίζειν με, εὐόδωσον τὸν πάσαις, τοῦ
βίου ἀνοδίαις, πλανώμενον ἀπάτη, τοῦ κακίαν
δημιουργήσαντος.

Η' φοβερά ἐπὶ θύραις ἡμέρα ἤγγικε, καὶ
κατακρίσεως ἔργα ἔχων ὁδύρομαι· εὐ-
σπλαγχνε Κύριε ὁ μόνος ἐλεήμων, εὐχαῖς τοῦ

σοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἀκα-
τάκριτον τότε δεῖξόν με. Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον Θεοχαρίτωτε, τὴν
σκοτισθεῖσαν ψυχὴν με ταῖς παραβάσεσι,
φώτισον δέομαι, καὶ σκότους αἰωνίου, ἐλεύθε-
ρόν με δεῖξον, ὅπως σε μεγαλύνω, καὶ δοξάζω
ἀειμακάριστε.

Ἀπόσιχα τῶν Αἰνῶν, Κατανυκτικά.

Ω'ς τὴν συκὴν τὴν ἄκαρπον, μὴ ἐκκόψης με
Σωτὴρ τὸν ἀμαρτωλόν, ἀλλ' ἐπὶ πολλῶ
τῷ ἔτει, κατὰ νύξιν μοι δώρησαι, ἀρδεύων με τὴν
ψυχὴν, τοῖς δάκρυσι τῆς μετανοίας, ἵνα καρ-
πὸν προσενέγκω σοι ἐλεημοσύνης.

Ω'ς Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωταγωγή-
σον τὰς καρδίας τῶν σοὶ βωόντων: Κύριε
δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Ε'ν μέσῳ τοῦ σταδίου τῶν παρανόμων, ἀγαλ-
λόμενοι ἀνεβόων οἱ Ἀθλοφόροι: Κύριε δό-
ξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰουδας.

Εὔρατο ἐκ γαστροῦ σφειρευούσης, θεολογεῖν
τὸν ἐν σπλάγχνοις σου, Θεὸν Λόγον Κόρη,
Φωνὴ ἡ τοῦ Λόγου ἐν τοῖς ἀσπασμοῖς σου, τὴν
χάριν εὐρύουσα· ὅθεν Θεοτόκον σε, μητρὸς τῇ
γλώσσει ἔκραζε, δι' αὐτῆς ὑστέρημα, πληροῦσα
τῆς φύσεως, καὶ ὀργάνων στέρησιν, δι' ὧν διαρ-
θροῦνται τὰ νοήματα.

***

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Ω'ραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρώσιν, ὁ ἐμὲ θα-
νατώσας καρπός· Χριστός ἐστι τὸ ξύλον
τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ
σὺν τῷ Ληστῇ: Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βα-
σιλείᾳ σου.

Τὰ τραύματα τῆς ἐμῆς καρδίας, τὰ ἀνίατα
Κύριε, ἰάτρευσον ὡς μόνος ἰατρός, ψυχῶν
τε καὶ σωμάτων, καὶ βηματίζειν με ὀρθῶς,
πάντοτε εὐόδωσον, τὰς σωτηριώδεις ὁδοὺς.

Ο' προδραμὼν τῆς δικαιοσύνης, τοῦ Ἥλιου
Χριστοῦ Βαπτιστᾶ, τὸν λύχνον τῆς ψυχῆς
μου τὸν τῇ πολλῇ, κακίᾳ ἐσβεσμένον, ἀναψον
θείαις προσευχαῖς, ὅπως μακαρίζω σε, πάντοτε
σωζόμενος.

Μαρτυρικόν.

Α'θλήσαντες καὶ γεφανωθέντες, τὸν ἐχθρόν
κατησχύνετε· καὶ νῦν περιπολεῖτε τῆς ἡ-
ρανῆς, φωτός ἀδιαδόχου, ἀποπληρέμενοι σοφοί,
Μάρτυρες πρεσβεύοντες, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα.

Γάτρευσον τῆς ψυχῆς με τὰ πάθη, τὰ ἀνίατα
Θεία Τριάς· καὶ ῥύσαι με γεέννης καὶ πει-
ρασμῶν, ἢ ἐν μιᾷ Θεότητι, δοξαζομένη εὐσεβῶς,
καὶ τὴν αἰώνίαν μοι Βασιλείαν δώρησαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰχώρησας ἀξενωχωρήτως, ἐν γαστρὶ τὸν ἀχώ-
ρητον· ὃν πάντοτε δυσώπει Μήτηρ ἀγνή,
ξενωχωρίας πάσης, καὶ παθῶν ἐπαγωγῆς, ῥύσα-
σθαι τοὺς δούλους σου, πόθῳ σε δοξαζοντας.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια
Σταυρώσιμα. Ἦχος βαρὺς.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Εν ξύλῳ σε προσήλωσαν Ἰουδαῖοι, ἵνα ξύλῳ
τὸν θάνατον ἀναστείλῃς· Κύριε δόξα σοι.

Εκὼν ἐδέξω ῥάπισμα Ἐλεῆμον, ἵνα ῥύσῃ
τὸν ἄνθρωπον ἐκ θυλείας· Κύριε δόξα σοι.

Εξύλῳ Σταυροῦ ἰάσω πικρίαν ξύλου, καὶ Πα-
ράδειςον ἡνοιξας τοῖς ἀνθρώποις· Κύριε
δόξα σοι.

Ἔτερχ τῆς Θεοτόκου, ὁμοια.

Προσάξωμεν τὸ Χαῖρε τῇ Θεοτόκῳ, ὡς ὁ
Ἄγγελος, καὶ βοήσωμεν· Εὐλογημένη, Πάιν-
αγγε δόξα σοι.

Ανύμφευτε Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, τοὺς οἰ-
κέτας σου ἐλευθέρωσον ἐκ τῶν βελῶν, ἀ-
πάντων τοῦ ὄφους.

Κατέπαυσας τὴν λύπην Ἀγνή τῆς Εὐας, ὡς
κῆσασα τὴν χαρὰν τοῦ Κόσμου· χαῖρε
Ἀνύμφευτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Εν ξύλῳ προσπαγέντα σε ἐκείως, ἢ Πανά-
μωμος ὡς ἐώρακε θρηνωδοῦσα, ὕμνει τὸ
κράτος σου.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα ξύλου ζωῆς, τὴν ἐλπίδα
ἔχοντες τοῦ Σταυροῦ σε· Κύριε δόξα σοι.

Κρεμάμενος Ἀθάνατε ἐπὶ ξύλῳ, ἐθριαμβεύσας
ταῖς παγίδας τοῦ Διαβόλου· Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Καταφρονήσαντες πάντων τῶν ἐπὶ γῆς, ἁ-
γιοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐν σταδίῳ τὸν Χρι-
στὸν ἀνδρείως κηρύξαντες, ἀμοιβὰς τῶν βασι-
νῶν παρ' αὐτοῦ ἐκομίσασθε· ἀλλ' ὡς ἔχοντες
παρρησίαν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ὡς Θεὸν παντο-
δύναμον, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν σῶσαι, τῶν εἰς ὑμᾶς
προστρεχόντων δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Νέκρωσιν καθυπέμεινας Λόγε, ἐπὶ σταυροῦ
προσηλούμενος, ἡ Παρθενομήτηρ ἐβόα
θρηνοῦσα, σὺν ἡγαπημένῳ σεπτῷ Θεολόγῳ·
ὧν ταῖς ἱκεσίαις, ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν Χριστέ,
καὶ νεκρώσας θάνατον, τὰ πάθη μου νέκρω-
σον, καὶ ζωῆς με μέτοχον, τῆς Θείας ἀπέργα-
σαι, καὶ σῶσόν με.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΓ'.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα.
Ἦχος βαρὺς.

Οὐκ ἐμὲ ἀνασχόμενος, τῆς ἐν σταυρῷ προσ-
ηλώσεως, δέξαι μου τὴν ἄγρυπνον αἴνεσιν,
Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Οὐκ ἐμὲ ἀνασχόμενος, τῆς ἐν σταυρῷ προσ-
ηλώσεως, δέξαι μου τὴν ἄγρυπνον αἴνεσιν,
Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου αἰεὶ φρουρούμενοι,
τάς προσβολὰς Παρθένης τῶν Δαιμόνων
ἐκκλίνομεν· διό σε κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες δο-
ξαζομεν, Θεοτόκε πανύμνητε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Πυρὸς φωτεινότερον, φλογὸς ἐναργέστερον, τὸ
ξύλον ἀνέδειξας τὸ τοῦ Σταυροῦ σου, κα-
ταφλέγον ἀμαρτίας τῶν νοσούντων, καὶ φωτί-
ζον ταῖς καρδίαις τῶν ὑμνούντων, τὴν ἐκούσιόν
σου σταύρωσιν· Χριστέ ὁ Θεός δόξα σοι.

Η ἐκκλησία βοᾷ σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἐν κέ-
δρῳ καὶ πεύκῃ καὶ κυπαρίσσῳ προσκυ-
νοῦσά σε. Νίκας τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, διὰ τῆς
Θεοτόκου δωρούμενος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰ καὶ Μητέρα σε ἡ Κτίσις ἐγνώρισεν, ἀλλὰ
Παρθένον σε ὁ Πλάστης ἀνέδειξεν· ἔτεκες
γὰρ ἐν σαρκὶ Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν Σωτῆρα
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ., ἕτερα.

Οὐκ ἐμὲ ἀνασχόμενος, τῆς ἐν σταυρῷ προσ-
ηλώσεως, δέξαι μου τὴν ἄγρυπνον αἴνεσιν,
Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Αγαλλιᾶσθε Δίκαιοι· εὐφραίνεσθω τὰ οὐρά-
νια· ἐπὶ γῆς γὰρ οἱ Μάρτυρες ἀγωνισά-

μενοι, τὸν ἐχθρόν κατεπάτησαν, καὶ τῶν εἰδῶλων τὴν πλάνην κατήργησαν· σκιρτάτω ἡ Ἐκκλησία, τὰ νικητήρια ἐορταζουσα, τῷ ἀθλοθέτῃ καὶ μόνῳ νικοποιῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἰκέτευε Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
Σταυρὸς φυτευθεὶς, τὴν πλάνην ἀνέσπασεν.

Ἰωσήφ.

Ἦχος βαρὺς. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**εύσει σὺ πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη,
» ἢ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε·
» ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραὴλ σοι, ὦ-
» δὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Σταύρωσιν ὁ Δεσπότης, ὀνειδιζόμενος φέρει,
βροτῶν ἀφαιρούμενος, ὀνειδὴ ὡς φιλάν-
θρωπος· λόγχῃ πλευράν ἐκκεντᾶται, ταύτη
κατασφάττων, ἐχθρόν τὸν πολέμιον.

Τείνας καθάπερ τόξον, τὸν σὸν Σταυρὸν ἔ-
λεημον, βέλεσι κατέτρωσας, τῶν ἡλῶν τὸν
ἀντίπαλον, Σῶτερ, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνου, πάλαι
τετρωμένους, ἀνθρώπους ὑγείωσας.

Μαρτυρικά.

Αἶμασι τῶν Ἀγίων, τὰ ἐναγῇ τῶν αἱμάτων,
ἐπαύθη μιάσματα, εἰδῶλοις προσφερόμε-
να· πᾶσα δὲ ἡ γῆ ἡγιάσθη, τούτους ἐν αἰνέσει,
αἰεὶ μακαρίζουσα.

Υἱμνησαν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν τοὺς
γνῆνους, ὁρῶσαι ἐν σώματι, ἀσωμάτους
παλαίοντας· ὅθεν ὁ Ἀγωνοθέτης, τούτους τοῖς
στεφάνοις, νικήσαντας ἔστεψε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ρήγνυται γραμματεῖον, τὸ τοῦ Ἀδάμ, ἀνε-
βόα, ἡ πάναγνος Δέσποινα, λόγχῃ Υἱὲ
τρωθέντος σου· ὅθεν ὑμῶν σου τὸ πάθος, πᾶσι
τὸ πηγάσαν, ἀπάθειαν Δέσποτα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ἧ ἡ ἀκροστιχίς:

« Τὴν ἐβδόμην δέησιν, Ἀγνή, νῦν δέχου. »

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τάγματα ὑπερέβης, τῶν ἀσωμάτων Ἀγγέ-
λων, Θεὸν σωματώσασα, Παρθένε τὸν ἀ-
σώματον· ὅθεν Ἀγνή δυσωπῶ σε, πάντα μου
τὰ πάθη, τοῦ σώματος νέκρωσον.

Ηκεχαριτωμένη, εὐλογημένη Παρθένε, τὸν
νοῦν μου χαρίτωσον, καὶ τὴν ψυχὴν μου

λάμπρυνον, ὅπως αἰεὶ εὐλογῶ σε, τὴν ταῖς εὐλο-
γίαις, βροτοὺς στεφανώσασαν.

Ναίμασι ζωηρότοις, τὴν ἐκτακεῖσαν ψυχὴν
μου, Παρθένε τῷ καύσωνι, τῆς ἀμαρτίας
ἄρδουσον, ὅπως ῥάχυν καρποφόρον, θείας ἐκ-
βλαστήσω, Ἀγνή κατανύξεως.

Εχὼν σε μέγα τεῖχος, καθυπερβήσομαι τεί-
χη, πολλῶν παραπτώσεων, τειχιζόμενος
σκέπῃ σου, μόνῃ βροτῶν σωτηρία, μόνῃ τοῦ
πεσόντος, Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** καταρχὰς τοὺς οὐρανὸς, παντοδυναμῶ
» σου Λόγῳ, στερεώσας Κύριε Σωτὴρ, καὶ
» τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν
» τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα,
» τῆς ὁμολογίας σου στερεώσον.

Τροπάρια.

Ο διατείνας οὐρανὸν, καθάπερ δέρριν Οἰ-
κτίρμον, ἀπετάθης χειρας ἐν σταυρῷ,
χειρὸς ἀκράτους Ἀδάμ ἀμάρτημα, ἰώμενος ὡς
συμπαθὴς, καὶ ἐκ χειρὸς ἀφαρπαζῶν, πάντας
τοῦ δολίου.

Σὲ ταῖς ἀκάνθαις Βασιλεῦ, λαὸς παράνομος
στέφει, τὸν τῇ δόξῃ στέψαντα βροτοὺς,
καὶ παρακοῆς Ἀδάμ τὴν ἀκάνθαν, ἀπορρίζω-
σαντα Χριστέ, καὶ ἐμφυτεύοντα πᾶσι, τῆς
θεογνωσίας τὰ βλαστήματα.

Μαρτυρικά.

Φύσει ὑπάρχοντες θνητοὶ, ἀθανασίαν ἐν
ταύτῃ, μελετῆσαι εἴλεσθε σοφοί· διὸ ταῖς
ποιναῖς, ταῖς θλίψεϊς Μάρτυρες, τοὺς διωγμοὺς
τε καὶ ξεσμούς, ταῖς τῶν μελῶν ἐκκοπὰς τε, ἅ-
παντα γηθόμενοι ὑπέστητε.

Υπερηφάνῳ λογισμῷ, τὸν ἐξαλείφειν τὰ πάν-
τα, ἀπειλῶντα δόλιον ἐχθρόν, ὑμεῖς Ἀθλη-
ταὶ ἐταπεινώσατε, ταπεινωθέντες ἐν Χριστῷ, καὶ
ἀνυψώθητε, κράτος, θεῖον κατ' αὐτοῦ ἀναδυ-
σάμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐθελόθυτον Ἀμνόν, ἐπὶ τὸ πάθος ἐλθόν-
τα, καθορῶσα Μήτηρ καὶ Ἀμνάς, δακρύων
πηγὰς προχέεις λέγουσα: Τί τοῦτο Τέκνον ἱε-
ρόν; πῶς θανατοῦσαι ζωῶσαι, πάντας τοὺς
θανέντας προμηθεύμενος;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Βῆμα φρικτὸν καὶ φοβερόν, ἡμαρτηκότα με
μένει, ἐν ᾧ μέλλω κρίνεσθαι φρικτῶς·
Παρθένε Ἀγνή ἡ μόνῃ τέξασα, Κριτὴν αἰώνιον
Θεόν, αὐτὸν ἰκέτευε τότε, τῆς δεινῆς με ρύσα-
σθαι κολάσεως.

Δεδοξασμένα περί σου, καθά φησὶν ὁ Προφήτης, ἐλάληθη πόλις τοῦ Θεοῦ· αὐτὸν ἔναι ὡς δόξης Κύριον, αἵτησαι μόνῃ Ἀγαθῇ, μετόχους δόξης ποιῆσαι, πάντας τοὺς ἐν πίσει σε δοξάζοντας.

Ο Θεηγόρος σε ποτὲ, προεθεάσατο τόμον, ἐν ᾧ Λόγος γέγραπται Ἀγνή· δακτύλῳ Πατρός· διὸ ἰκέτευε, βίβλῳ γραφῆναί με ζωῆς, τὸ πονηρὸν γραμματεῖον, τῶν ἀμαρτιῶν μου διαρρήξασα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** Πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ καταβάς ἐπὶ τῆς γῆς Χριστέ ὁ Θεός, τὸ μυστήριον ἀκήκοα, τῆς οἰκονομίας σου, καὶ ἐδόξασά σε μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Επὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος ὄφθεις, ἐπουρανίους τοὺς βροτοὺς ἐτέλεσας· ὑψωθείς ἐν ξύλῳ Δέσποτα, πάντας συνανύψωσας, ἀνυμνοῦντάς σου τὰ παθήματα.

Υπὲρ θνητῶν θνήσκεις ἡ ζωὴ, ὑπὲρ ἀδίκων Ἰησοῦ μου δίκαιε, πάθος φέρεις ἐπονείδιστον· ὑμνοῦμεν Μακρόθυμε, τὴν ἀμέτρητον εὐσπλαγχνίαν σου. **Μαρτυρικά.**

Θηρῶν ὀρμαῖς, βράσματα πυρὸς, χειρῶν ποδῶν τε ἐκκοπαῖς, καὶ ξέσεις μελῶν, καὶ παντοίαν ἄλλην βάσανον, ὑπέστητε Μάρτυρες, προξενούσαν θείαν ἀπόλαυσιν.

Εκ τῶν τοῦ σώματος Ἀθλήται, περάτων ἤδη πρὸς Χριστὸν, τὸν πάντων Θεόν, κεκραγότες εἰσηκούσθητε, καὶ πέτρα ὑψώθητε, τῆς ἐνθέου νῦν τελειώσεως.

Σταυροθεοτοκίον.

Ικετηρίαν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων, Θεοτόκε ποίησον, ὅπως εὐρωμεν βοήθειαν, καιρῷ περιστάσεως, οἱ Χριστοῦ τὸ πάθος δοξάζοντες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Μύρον ἐκ σου ἐκκενωθὲν, ἄχραντε Ἀγνή ὁ Πλαστοργὸς τῆς Κτίσεως, εὐωδίασε τὰ σύμπαντα, θείαις ἐπιγνώσεσι, τοῦ αὐτοῦ ἐνδόξου θελήματος.

Ηλιακαῖς θείαις ἀστραπαῖς, ὁ ἀνατείλας ἐκ γαστρὸς σου Ἀχραντε, κατεφώτισε τὰ σύμπαντα· διὸ με καταύγασον, τὸν ἐσκοτισμένον τοῖς πάθεσι.

Νόμῳ σκιαί σε καὶ Προφητῶν, θηγορίαι μυσικῶς ἐδήλωσαν, Νομοδότην τίκτειν μέλλουσιν· διὸ ἀνυμνήντά σε, Θεομῆτορ Κόρη διόρθωσον.

Διὰ τῶν σῶν Λόγε Προφητῶν, διὰ τῶν θείων καὶ σεπτῶν Μαρτύρων σου, καὶ Ὁσίων

καὶ Δικαίων σου, τῆς κηυσάσης σε, τὸν λαόν σου σῶσον Φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**ύριε ὁ Θεός μου, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας σέ
» ἰκέτεύω· παράσχε μοι ἄφεσιν, τῶν πα-
» ραπτωμάτων μου, καὶ πρὸς φῶς τῶν σῶν
» προσαγμάτων, τὰς ὁδὸς μου εὐθυνον δέομαι.

Τροπάρια.

Σταύρωσιν κατεδέξω, εἰς κακῶν ἀναίρεσιν Θεοῦ Λόγε, χολῆς ἀπεγεύσω τε, ἐνηδόου βρώσεως, τὴν πικρὰν βλάβην ἀναστελλῶν· δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Τῇ ἐν σταυρῷ ὑψώσει, πᾶσαν γῆν σαλεύεις· θείῳ σε κράτει, καὶ ἰᾶσαι Δέσποτα, ταύτης τὰ συντρίμματα, καὶ σαλευομένας καρδίας, πρὸς τὴν σὴν στηρίζεις ἐπίγνωσιν.

Μαρτυρικά.

Ηπλωσεν ὁ Βελίαρ, πανταχοῦ τὰ θήρατρα κακίας, ἀλλ' οὐ συνελάβετο, τοῦ Χριστοῦ τοὺς Μάρτυρας· πτέρυγας λαθόντες πυρὸς γάρ, πρὸς μονὰς ἐνθέους κατέπαυσαν.

Νεύσεσιν ἀνενδότοις, πρὸς Θεοῦ θρούμενοι Ἀθλοφόροι, ἀλγεινῶν κολάσεων, ὅλως οὐκ ἠσθάνεσθε, ὥσπερ ἄλλῃ πάσχοντος· ἔτι πάνσοφοι αὐτοὶ διακείμενοι. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ποίοις ὄμμασι βλέψω, ὄμμα τὸ ξηραῖνον πάσας ἀθύσσης, Υἱέ μου σθεννύμενον, σταυρῷ κρεμαμένου σου; ἡ ἀγνή Παρθένος ἐβόα, θρήναις ἑαυτὴν συνταράσσουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Επαῖσε με πονηρῷ, ὁ Βελίαρ ἔλκει, καὶ τραυματίαν, ὅλον ἐργασάμενος, ἡμίτητον ἔλιπεν· ἀλλ' αὐτὴ τῇ σῇ χειρουργίᾳ, ἰασαί με ζώωσον Δέσποινα.

Ητῶν κατερράγμενων, ἀρράγῃς ἀνόρθωσις Θεοτόκε, ἐγειρόν με κείμενον, σῶσον ἀπολλύμενον, ταῖς σαῖς μητρικαῖς ἰκεσίαις, καὶ τὸν νοῦν μου φώτισον δέομαι.

Σύμβολα τοῦ σου τόκου, Προφητῶν ὁ σύλλογος ἐμνεῖτο· ὅρος γὰρ κατάσκιον, ὅρος ἀλατόμητον, πῖον ὅρος τετυρωμένον, σὲ ποικιλοτρόπως ἐτράνωσε.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**αυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημάτων,
» των, συμπλοαῖς ποντούμενος ἀμαρτίας,
» καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσριπούμενος, ὡς ὁ
» Ἰωνᾶς Χριστέ βροῶ σοι· Ἐκ θανατηφόρου με
» βυθοῦ ἀνάγαγε. **Τροπάρια.**

Αντρωτὴς ὢν μόνος, τίμημα τὸ σὸν κατεβά-
λου, αἷμα τὸ σωτήριον, καὶ ἡγοράσω, τῆς

αίχμαλώτους ἡμᾶς Ὑπεράγαθε, καὶ τῷ σῷ Γεννήτορι προσήξας, κτείνας τῷ Σταυρῷ σου Χριστέμου τὸν τύραννον.

Αῖκρασίᾳ πάλαι, πτώμα χαλεπὸν κατηνέχθην· Χριστὸς δὲ ὑφούμενος ἐπὶ ξύλου, χεῖρας ἐκτείνας, πεσόντα με ἤγειρε, καὶ τραυματισθεὶς ἐθελουσίως, πάντα μὲ τὰ τραύματα σαφῶς ἰάσατο. *Μαρτυρικὰ.*

Νυσταγμὸν ἀπάτης, ὅλως μὴ νυστάξαντες, πᾶσαν, ὁρμὴν ἐκοιμήσατε τῶν τυράννων· καὶ τὸν δικαίοις ἀρμόζοντα ὕπνον, κοιμηθέντες μακαρίως, ἄγρυπνοι τῶν πιστῶν ἀπάντων πρεσβευταὶ γεγόνατε.

Ηδρασμένοι πέτρα, θείων τοῦ Χριστοῦ θελημάτων, ἐχθρῶ ἀπερίτρεπτοι μεθοδεΐαις, πανευκλεεῖς διμείνατε Μάρτυρες, τοῦτον συμποδίζοντες ἐμφρόνως, καὶ πρὸς οὐρανὸν πανευπρεπῶς βαδίζοντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Νέον βρέφος τίκεις, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων ἀχρόνως, Πατρὶ συννοούμενον Θεοτόκε, νεοποιῶντα Σταυρῷ τὸ ἀνθρώπινον, πεπαλαιωμένον ἀμαρτίαις, τῇ τοῦ ἀρχεκάκου συμβουλῇ Πανάμωμε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ιωνᾶς ἐτύπου, τῇ ἐκ σοῦ τεχθέντος Παρθένε, ταφὴν καὶ τὴν ἔγερσιν παραδόξως, τῷ ἐναλίῳ θηρὶ προσριπτούμενος· ὅθεν δυσωπῶ Ἀγνὴ θηρόσμε, τῶν θανατηφόρων ἡδονῶν ἐξάρπασον.

Νυσταγμῷ κακίας, νῦν περισχεθεὶς κατηνέχθην, εἰς ὕπνον Πανάμωμε ἀμαρτίας, καὶ ἀπογνώσεως κλίνη κατὰκειμαι· ἀλλὰ τῇ ἀγρύπνῳ σου πρεσβείᾳ, φώτισον ἐξέγειρον Ἀγνὴ καὶ σῶσόν με.

Απορῷ καὶ τρέμω, ὅταν ἐπὶ θρόνῳ σε δόξης, καθήμενον Κύριε ἐννοήσω· ἀμαρτιῶν γὰρ περίκειμαι ἄβυσσον· πέλαγος ἦν ἔχων εὐσπλαγχνίας, διὰ τῆς τεκούσης σε καὶ ἐλέησον.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**άμινον Παῖδες, πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβολοῦσαν ὑπέδειξαν, ἓνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες καὶ λέγοντες· Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Αῖνον εὖρε, ζῶν ὁ Προπάτωρ, σοῦ ἐκουσίως πονήσαντος, ἐπὶ σταυροῦ καὶ νεκροῦ χρηματίσαντος, καὶ ὅφιν νεκρώσαντος, Ἰησοῦ Χριστέ πολυέλεε.

Νόμου κατάρας, λυτρούμεθα πάντες· ὁ Νομοδότης ὑψοῦται γὰρ, ἐπὶ σταυροῦ εὐλο-

γίαν ἀένναον, καὶ χάριν καὶ ἔλεος, καὶ φθορᾶς πηγάζων ἀναίρεσιν. *Μαρτυρικὰ.*

Εθελουσίῳις, ὁρμαῖς προχωρῶντες, πρὸς ταῖς βασάνης οἱ Μάρτυρες, τὸν ἐκυσίως παθόντα εἰκόνιζον· ὑφ' οὗ στεφανούμενα, τοῖς Ἀγγέλοις νῦν συγχορεύουσι.

Σῶμα προδόντες, ποικίλαις βασάναις, ταῖς τῶν αἱμάτων προσχύσει, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἀπεπνίξατε, πανεύφημοι Μάρτυρες, καὶ πηγὰς ἰάσεων βλύζετε.

Σταυροθεοτοκίον.

Πῶς οὐ πενήθσω, γλυκύτατον Τέκνον, ἐπὶ σταυροῦ θεωροῦσά σε; πῶς οὐ θρηνησῶ, ἀδίκως σου πάσχοντος, Κριτὰ δικαιοτάτε; ἢ Παρθένος Μήτηρ ἐφθέγγετο.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Γεύσει με ξύλῳ, πληγέντα ἰάσω, πληγὰς ἐν ξύλῳ δεξάμενος, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι Δέσποτα· διὸ τῆς τεκούσης σε, ἱκεσίαις σῶσον τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν.

Νέοι τρεῖς Παῖδες, ἐν μέσῳ καμίνῳ, σὲ προτυποῦσι τὴν γέννησιν· οὐ κατεφλέχθης τὸ πῦρ γὰρ κυήσασα· διὰ τὰ ὑλῶδη μου, τῆς καρδίας πάθη Ἀγνὴ κατὰφλεξον.

Ηδεία δρόσος, ἐκ σοῦ προϊοῦσα, τοὺς ἐκτακέντας τῷ καύσῳ, τῆς ἀμαρτίας δροσίζει Πανάμωμε· ὅθεν ἱκετεύω σε, τὴν κατὰκαεῖσαν ψυχὴν μου δροσίσον.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**φλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλῶσα, Βάτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσῇ· καὶ Παῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ ὑμνωδοὺς ἔδειξε.
• Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Αῖμα καὶ ὕδωρ ἐκρύντα τῆς πλευρᾶς σου, Κόσμον ὅλον ἀνέπλασαν, καὶ ἀφθαρσίας Σῶτερ ἐπλησαν, θυσίας τε μυσαραῖς, καὶ διεκχύσεις ἐναγῶν αἱμάτων ἐπαυσαν. Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στέφος Σωτὴρ ἐξ ἀκανθῶν ἀνεδήσω, ὅξους χολῆς ἐγεύσω τε, καὶ ἐνεπτύσθης φραγελλούμενος, ὑψώθης ἐπὶ σταυροῦ, ἥλους δεξάμενος, δι' ὧν σωθεὶς κραυγάζω σοι· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. *Μαρτυρικὰ.*

Εξ ἀκενώτων θησαυρῶν τῆς ἀληθείας, περιφανῶς πλητήσαντες, πάσης πενίας κατε-

πτύσατε, εἰδῶλων, καὶ πλουτισταὶ, τῶν πενομένων Ἀθληταί, βοῶντες ὥφθητε: Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νομοθεσίας δυσσεβοῦς καταφρονούντες, ὥσπερ οἱ Παῖδες Μάρτυρες, εἰς πῦρ παμφλάζον ἐνεβλήθητε, ἐν ᾧ τὴν δρόσον Θεοῦ, ἐπαναψύχουσιν ὑμᾶς βοῶντες εὐρατε: Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Νόμου σε πάλαι, κιβωτὸς προδιετύπου, οὐ πλάκας ἐνδον φέρουσιν, ἀλλὰ Χριστὸν τὸν νομοδότην Ἀγνή· ὃν ἄνομος ἐν σταυρῷ, λαὸς προσήλωσεν, ἡμᾶς βοῶντας σῶζοντα: Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Νεύματι θείῳ σε Ἀγνή πύλιν προεῖδε, τῶν Προφητῶν ὁ μέγιστος· δι' ἧς διήλθε καὶ ἐξῆλθε Θεός, ἐσφραγισμένην λιπῶν, καὶ τοῖς βοῶσιν οὐρανοῦ πύλιν ἀνοίγουσαν: Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπὲρ αἰτίαν Υἱὸν ἅγιον τίκεις, ἁγιασμόν δωρούμενον, Ἀγνή τοῖς τοῦτον ἁγιαζουσι· διό μὲ τὸν λογισμόν, καὶ τὴν ψυχὴν ἁγιασμοῦ πλήρωσον ψάλλουσιν: Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νῦν τῶν κακῶν μου τὰς σειρὰς τῇ θείᾳ, λόγχῃ τοῦ σου Υἱοῦ διάρρηξον, τοῦ διάρρηξαντος τοῦ Ἄδου δεσμά, καὶ φαίδρυνόν με στολαῖς, τῆς ἀπαθείας τῆ βοᾶν Θεοχαρίτωτε: Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δῆμος τῶν θείων Προφητῶν ἐκδυσωπεῖ σε, τῶν Ἀποστόλων σύλλογος, καὶ τῶν Μαρτύρων ἡ ὁμήγυρις, πρεσβείαις τῆς σῆς Μητρός, πάσης ἀνάγκης τοὺς πιζῶς κρίζοντας λύτρωσαι: Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**ήτηρ Θεοῦ, καὶ Παρθένος τίκτους, καὶ
» **Μ**παρθενεύσας πάλιν, οὐχὶ φύσεως ἔρ-
» γον, ἀλλὰ Θεοῦ συγκαταβάσεως· ὅθεν ὡς
» μόνην τῶν θείων θαυμαμάτων, καταξιωθείσιν
» σε Ἀγνή μεγαλύνομεν. Τροπάρια.

Ισχὺς ἐχθροῦ, παντελῶς ἐξέλιπε, σὲ ἰσχυρῶς ἐπὶ ξύλου, Δυνατὲ κεκραγότες, πρὸς τὸν

προάναρχον Πατέρα σου, καὶ συγκαλῆντος τὰ ἐσκορπισμένα πρόβατά σου, Δέσποτα Χριστέ πρὸς ἐπίγνωσιν.

Ωσπερ ἄμνος ἀνηρτήθης Δέσποτα, ἐπὶ σταυροῦ ἐκουσίως ἀφαρπάζων τοῦ λύκου, τὰ λογικά σου Σῶτερ θρέμματα, καὶ ἐν τῇ μάνδρᾳ τῶν σῶν προσταγμάτων, κατασφαλίζόμενος αὐτὰ ἀνυμνοῦντά σε. Μαρτυρικά.

Σοῦ τῶν παθῶν, μιμηταὶ δεικνύμενοι, οἱ εὐκλεεῖς Ἀθλοφόροι, πολυτρόπους ιδέας, βασιάνων ἔφερον Φιλάνθρωπε· ὅθεν στεφάνων ἐπέτυχον δόξης, καὶ τῆς Βασιλείας σου Χριστέ ἡξιώθησαν.

Ηλιακάς, ἀπασράπτει χάριτας, φωταγωγῆσα τοὺς πιζοῦς, τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων, ἡ ἀξιεπαινος πανήγυρις· ὅθεν οἱ ταύτην αἰεὶ ἐκτελοῦντες, σκότους παραπτώσεων δεινῶν ἐκλυτρούμεθα.

Σταυροθεοτοκίον.

Φῶς νοητὸν, ἐν σταυρῷ ἀπήστραψεν, ὁ σὸς Πανάχραντε Υἱός, καὶ ἀρχαῖς τὰς τοῦ σκότους, παρεδειγμάτισε Πανάμωμε· καὶ τὸ τοῦ Ἡλίου ἡμαύρωσε φέγγος, καὶ πιστῶν τὸ πλήρωμα Ἀγνή κατεφώτισε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρα.

Εν ἀμελείᾳ τὸν βίον μου κατηνόλωσα, καὶ πρὸς τὸ τέλος ὁ ταῖας ἄκαρπος ἔφθασα· Μήτηρ ἀπείρανδρε, μετάνοιάν μοι δίδου, καὶ ἄφεςιν πταισμάτων, ταῖς σαῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱκεσίαις καθικετεύω σε.

Χοροστασίαι τῶν ἁγῶν σεπτῶν Δυναμέων, ἱερομύσται Προφῆται, Μάρτυρες ἐνδοξοί, θεοὶ Ἀπόστολοι, μετὰ τῆς Θεοτόκου, Θεῷ παρεστηκότες, πρεσβεύσατε ἀπαύστως, πάσης βλάβης ἡμᾶς λυτρώσασθαι.

Ολοσχερῶς νῦν τοῖς χείροσιν ἐπεκτείνομαι, καὶ τῆς ψυχῆς ἀλογήσας, σαρκὶ δεδούλωμαι· αἶμοι! τί γένωμαι; πῶς φύγω τὰς κολάσεις; πῶς τύχω σωτηρίας; Παρθένε Θεοτόκε, βοηθός μοι γενοῦ καὶ σῶσόν με.

Υἱὸν μακάριον μόνη Θεομακάρισε, ἐναπεκύνθας πάντας ἀποδεικνύοντα, τὴν σὲ δοξάζοντας, Παρθένε μακαρίης· διό σε ἱκετεύω, τῶν μακαριζομένων, τῆς μερίδος με καταξίωσον.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Σταυρώσιμα.

Οὐκ ἔτι κελυνόμεθα.

Δεσπότης ὢν φιλάνθρωπε ζωοδότα, ἐξηγόρασας διὰ Σταυροῦ σου τὴν Οἰκουμένην. Κύριε δόξα σοι.

Ο ἥλιος ἐσκότασεν Ἐλεῆμον, σταυρουμένου σου ἐκουσίως ὑπὲρ τοῦ Κόσμου. Κύριε δόξα σοι. Μαρτυρικόν.

Φωστῆρες ἀνεδείχθησαν Οἰκουμένης, οἱ πανεύφημοι Ἀθλοφόροι Χριστῷ βοῶντες: Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Εν ξύλῳ προσπαγέντα σε ἐκουσίως, ὡς ἐώρακεν ἡ Θεοτόκος θρηνολογούσα, ὕμνει τὸ κράτος σου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Ωραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρωσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπὸς Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Ἀηστῇ: Μνησθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εξέτεινας ἐν ξυρῷ παλάμας, τῆς ταθείσης χειρὸς τοῦ Ἀδάμ, πρὸς ξύλον τῆς γνώσεως ἀνορθῶν, ὀλίσθημα Οἰκτίρμον, δι' ἀγαθότητα πολλήν· ὅθεν σε δοξάζομεν, εὐεργέτα Κύριε.

Εν τόπῳ σε τοῦ Κρανίου δῆμος, τῶν Ἑβραίων Χριστέ Βασιλεῦ, ἐσταύρωσε συνθλῶντα τοῦ πονηροῦ, τὴν ὀλεθρίαν κάραν, καὶ πηγάζοντα ἡμῖν, ἐκ πλευρᾶς ἀγίας σου, ποταμοὺς ἀφέσεως. Μαρτυρικόν.

Μιμούμενοι τοῦ Χριστοῦ τὰ πάθη, τὰ θεῖα καὶ σωτήρια, ὑπέστητε βασιάνους πολυειδεῖς, καὶ πρὸς ἀθανασίαν, μετεβιβασθητε ὁμοῦ, Μάρτυρες πανεύφημοι· ὅθεν μακαρίζεσθε.

Δόξα.

Φῶς τριλαμπές τῆς Τριάδος σέβω, ἐν τρισὶ προσώποις νοούμενον, καὶ μιᾷ οὐσίᾳ ἓνα Θεόν, τὰ τρία νῦν γινώσκω· μία γὰρ φύσις καὶ ἀρχὴ, Πατὴρ Υἱὸς καὶ Πνεῦματός, συνέχουσα τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, καθορῶσα ἐκράυγες, τὰ σπλαγχνὰ δονουμένη Μαριάμ: Πῶς ταῦτα ἐκουσίως, πάσχεις, μακρόθυμε Υἱέ, θέλων τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ φθαρᾶς λυτρώσασθαι;

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀποστόλων. Ἦχος βαρύς.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Οφθόγγος τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, εἰς τὰ πέρατα διεξῆλθε τῆς Οἰκημένης, Κύριε δόξα σοι.

Εὐωδία ὀφθέντες Θεῷ τῷ Λόγῳ Πανσεβάσμιαι μυρίσατέ με, ὁσμῇ τοῦ Πνεύματος.

Οὐράνιον πολίτευμα κερκτῆμένοι, τὰ οὐράνια φρονεῖν με διδάξατε, καὶ λαλεῖν τὰ θεῖα Θεοῦ θελήματα.

Ἔτερα τοῦ ἁγίου Νικολάου, ὁμοία.

Ωσπερ ἐρρύσω Πάτερ τοὺς στρατηλάτας, θνήσκειν μέλλοντας, δι' ἐντεύξεως καὶ νῦν ὡσαύτως, ἡμᾶς διάσωσον.

Τοὺς πίστει σε καὶ πόθῳ προσκαλουμένους, καὶ τιμῶντάς σε πανσεβάσμιε Ἱεράρχα, ῥῦσαι τῶν θλίψεων.

Λιμοῦ, σεισμοῦ, καὶ θλίψεων, καὶ ἀνάγκης, ἐλευθέρωσον τοὺς ἱκέτας σου, Ἱεράρχα σοφέ Νικόλαε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένον σε γινώσκομεν μετὰ τόκον· ἀπειράνδρως γὰρ σὺ ἐκύησας τὸν Σωτῆρα· ὦ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόσιχα Ἀποστολικά.

Απόστολοι ἐνδοξοί, στυλοὶ τῶν Ἐκκλησιῶν, τῆς ἀληθείας Κήρυκες, λαμπάδες ὑπάρχοντες φαειναί, ὑμεῖς τῷ πυρὶ τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν τὴν πλάνην ἐφλέξατε, ἀνθρώπων τὸ γένος ἐφωτίσατε· διὸ ἱκετεύσατε δεόμεθα, τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν,

Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, ἐργάται τοῦ Σωτῆρος· Σταυρὸν γὰρ ὡσπερ ἄροτρον, ἐν τοῖς ὠμοῖς φέροντες, κεχερσωμένην τὴν γῆν, τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης ἐκκαθάραντες, καὶ Πίστεως τὸν λόγον σπείραντες, ἀξίως τιμᾶσθε, ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι.

Μαρτυρικόν.

Πανεύφημοι Μάρτυρες, θρέμματα πνευματικά, ὁλοκαυτώματα λογικά, θυσία δεκτὴ, εὐάρεστος τῷ Θεῷ, ὑμᾶς ἐχ' ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο· Ἀγγέλων συμμέτοχοι γέγονατε· μεθ' ὧν ἱκετεύσατε δεόμεθα τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λύτρωσαι Θεοτόκε τῶν συνεχιστῶν ἡμᾶς ἁμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οἱ πιστοὶ ἔκ ἔχομεν, εἰμὶ σέ, καὶ τὸν ἐκ σῆς τεχθέντα Θεόν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετά τὴν α'. Στιχολ., Καθίσματα Ἀποστολικά.
Ἦχος βαρύς.

Γεωργοὺς τοῦ ἀγροῦ σου ἀνέδειξας, τοὺς Ἀποστόλους σου Κύριε, ἐκτεμόντας τὰ εἰδωλά· διό σε τὸν Σωτῆρα, εἰς τὰ ἔθνη κηρύξαντες, εὐσεβῶς ἐμεγαλύναν.

Μαθηταὶ τοῦ Κυρίου πανεύφημοι, οἱ τὴν ὑφήλιον πᾶσαν, ὡς πυρσοὶ καταυγάζαντες, ἐν σκότει με παθῶν καὶ πταισμάτων ὑπάρχοντα, φωτισθῆναι πρεσβεύσατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο' καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἀχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει, καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον, ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετά τὴν β'. Στιχολ., ἕτερα.

Φωστήρες ὑμεῖς ὄντες τοῦ Κόσμου, Ἀπόστολοι Κυρίου, ἀπαστράπτετε αἰεὶ τὸν λόγον τοῖς πιστοῖς, ἀπελαύνοντες σφοδρῶς τῆς πλάνης τὴν ἀχλὺν· διόπερ καὶ φωτίζετε τὰ ἔθνη τῷ Βαπτίσματι, ὡς Κήρυκες τῆς Τριαδος ὄντες αἰεσέβαστοι.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, ὅτι σὺ εἶ Χριστέ, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ἐπὶ γῆς σὲ ἐκήρυξαν, καινοφανῆ Παρθέne, οἱ αὐτόπται τῆς χάριτος, Θεὸν τὸν ἐπουράνιον ἐν γαστρί σου χωρήσασαν, αὐρανοῦντα τὸ πρόσλημμα.

Μετά τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

Τὴν τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς, δόξαν οὐκ ἠγάπησατε Ἐνδοξοὶ· Θεὸν τὸν ἐπουράνιον τοῖς ἀνθρώποις κηρύξαντες, τούτῳ πάντας ἠγάγετε.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, τὸν ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδωλῶν κατήσχυναν, καθοπλισάμενοι τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν· διό καὶ σὺν Ἀγγέλοις ἀνυμνοῦντές σε, κραυγάζουσι τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, δοξολογῶντές σε Χριστέ. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο' καρπὸς τῆς γαστρὸς σου Θεόνυμφε, τοῖς ἀνθρώποις εἰδείχθη σωτηρίας πρόξενος·

διό σε Θεοτόκον, γνώμη καὶ γλώσση δοξάζοντες, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῶν ἀγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος βαρύς. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**εύσει σου πρὸς γεωδὴ, ἀντιτυπίαν με-
» τήχη, ἢ πρὶν εὐδίαχυτος, ὑδάτων φύ-
» σις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει
» Ἰσραὴλ σοι, ὥδην ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Νεύσει πρὸς τὸ Θεῖον, Θεοειδεῖς γεγονότες, Θεοὺς συνετρίψατε, ἀθέων, καὶ πρὸς ἔνθεον, πάντας ἠγείρατε πόθον, τοὺς πεπιστευκότας, Θεῷ Πανσεβάσμια.

Αλλας ὡς πεφυκότες, πάσης τῆς γῆς Ξηγῶροι, Κυρίου Ἀπόστολοι, τὴν σηπεδόνα ζησατε, πᾶσαν τῆς ἐμῆς καρδίας, καὶ μεμωραμένην, δεινῶς θεραπεύσατε.

Πάντων ἡνίκα μέλλῃ, ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐλεύσει, σὺν ὑμῖν καθέζεσθαι, Κριτῆς ὁ δικαιοτάτος, Δεῖοι Ἀπόστολοι τότε, πάσης καταδίκης, ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Αχραντε Θεοτόκε, σὺν ἁσωμάτοις Ἀγγέλοις, Προφήταις καὶ Μάρτυσι, καὶ Ἀποστόλοις πρέσβευε, ὅπως ἄφεισιν πταισμάτων, λαίβωμεν Παρθέne, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κανὼν τοῦ ἀγ. Νικολάου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
Δέχου δέησιν ἐβδόμην, Νικόλαε, τοῦ Ἰωσήφ.

» **Ο** Εἰρμός. Τῷ συνεργήσαντι, Θεῷ.
» **Δ**οδοξασμένην ἐπὶ γῆς, μετελθὼν πολυτείαν,
» τοὺς σὲ δοξάζοντας, μετόχους Νικόλαε,
» τῆς ἐκεῖ δόξης ποίησον.

Εν τῷ πελάγει τοῦ φθαρτοῦ, διαπλέοντες βίου, πειρασμῶν κύμασι, Παμμάκαρ κυκλούμεθα· ἐξ ὧν ἡμᾶς διάσωσον.

Χεῖρά μοι ὄρεξον αἰεὶ, βοηθεῖας καὶ πάντων.
» Πάτερ Νικόλαε, ἐχθρῶν ὀρωμένων τε, καὶ
» ἀοράτων λύτρωσαι. Θεοτοκίον.

Ο τοὺς αὐλοὺς λειτουργοὺς, Θεοτόκε ποιήσας ἐκ σου γεγέννηται, δι' ἔλεον ἁφάτακ, ἀνθρώποις καθορώμενος.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**' καταρχὰς τοὺς οὐρανούς, παντοδυνα-
» μω σου Δόγω, στερεώσας Κύριε Σωτῆρ,
» καὶ τῷ παντουργῷ καὶ Δείῳ Πνεύματι, πᾶ-
» σαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέ-
» τρα, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Βεῖλη Χριστοῦ τοῦ δυνατοῦ, ἡκονημένα δειχθέντες τῶν βελῶν με τῶν τοῦ πονηροῦ,

σοφοὶ Μαθηταὶ τῷ Λόγῳ ῥύσασθε δέομαι· καὶ πληγωθεῖσαν χαλεπῶς, τῆς ἀμαρτίας ῥομφαία, τὴν ἐμὴν καρδίαν θεραπεύσατε.

Ως οὐρανοὶ δόξαν Θεοῦ, καθὰ φησὶν ὁ Προφήτης, διηγείσθε θεῖοι Μαθηταὶ, τρανοῦντες αὐτοῦ τὴν θείαν σάρκωσιν, καὶ τὰ παθήματα σαφῶς· δι' ὧν παθῶν καὶ θανάτου, πάντες καὶ φθορᾶς ἀπελυτρώθημεν.

Απατηθέντα με δεινῶς, καὶ τῆς στολῆς γυμνωθέντα, τῆς ἐνθέου θείοι Μαθηταὶ στολαῖς με φωτὸς φαιδρῦναι σπεύσατε, οἱ τῷ ἐχθρῷ ταῖς μηχαναῖς, ἀπογυμνώσαντες πίστει, καὶ τῷτον αἰσχύνῃ ἐπενδύσαντες. Θεοτοκίον.

Ο τὰς Δυνάμεις οὐρανῶν, καθυποσχέσας τῷ λόγῳ, ὁ Προφήταις χάριν παρασχών, καὶ τοῖς Μαθηταῖς, καὶ πᾶσι Μάρτυσι, τούτων πρεσβείαις ὁ Θεὸς, καὶ τῆς ἀχράντου Μητρὸς σε, σῶσον πάντας, οἵ κτειρον ὡς εὖσπλαγχνος.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Στερέωμά μου γενοῦ.

Υπὲρ τῆς αἰκουμένης, προσφέρων ἱκεσίας, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ θλίψεων μυρίων, περισώζε ἡμᾶς, ἅγιε Νικόλαε.

Δεδεμένους ἀφύκτω, φρουρᾷ ὡς ἐλυτρώσω, τὰ δεσμά διαρρήξας, εὐχαῖς σου τῶν κακῶν μου, κατὰλλαξον Θεῷ, ἅγιε Νικόλαε.

Εν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, προστατήν σε καλοῦμεν· ταῖς ἡμῶν ἱκεσίαις, προσάγαγε Κυρίῳ, φρουρῶν ἡμᾶς αἰεὶ, ἅγιε Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Ηλαθὶς ἢ τὸν θείον, ἀνθρακὰ δεξαμένη, ἐν τοῖς θείαις σου σπλάγχχνοις, μηδὲν φλεγεῖσα, κατὰφλεξον ἡμῶν, Πάναγνε τὰ πταίσματα.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** Πατρικαὺς κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ καταβαῖς ἐπὶ τῆς γῆς, Χριστέ ὁ Θεός, τὸ μυστήριον αἰκήκοα τῆς οἰκονομίας σου, καὶ ἐδόξασά σε μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ο τοῦ Πατρὸς σύνθρονος Υἱός, ἐπὶ τῆς γῆς σωματωθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐξελέξατο ὑμᾶς Μαθηταῖς, αὐτοῦ τὴν Θεότητα, διαγγέλλοντας πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Δημιουργοῖς πάντων τῶν παθῶν, περιπεσῶν φρενοβλαβῶς ὁ ταῖς ἐγὼ, τὴν καρδίαν τετραυματίσμαι· δέομαι ἰάσασθε, ἱατροὶ νοσούντων Ἀπόστολοι.

Απὸ παθῶν ῥύσασθε ἡμᾶς, ἀπὸ κινδύνων χαλεπῶν καὶ θλίψεων, ἀπὸ πάσης πε-

ριστάσεως Ἀπόστολοι ἐνδοξοί, καὶ τῆς πανωδύνου κολάσεως. Θεοτοκίον.

Η τοῦ Θεοῦ Μητὴρ ἐκλεκτὴ, σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς καὶ Μάρτυσι, καὶ Προφήταις καθικέτευε, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ πλημμελημάτων ῥύσθηναι με.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἐκάλυψεν οὐρανούς.

Σοφία σου ἀμαυρῶν Ἀρείου τὸν νοῦν, τὸν αἰρέσει σκοτισθέντα, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ πλανωμένους, Νικόλαε διέσωσας.

Ιάτρευσον τὰ πολλά μὲ πταίσματα, εὐπροσδέκτοις σου πρεσβείαις, θεομακάριστε Πάτερ, καὶ τὴν καρδίαν φωτίσον.

Νεκρώσας τὰ τῶν παθῶν σκιρτήματα, ὑπ' αὐτῶν με νεκρωθέντα, ταῖς προσευχαῖς σε Παμμακάρε, ζώσας καινοποιήσον.

Θεοτοκίον.

Εκύησας ἐν σαρκὶ τὸν Ἀχρονον, ὃν δυσώπει τῶν χρονίων, παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, ὑμνοῦντάς σε Πανχύμωμε.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**ύριε ὁ Θεός μου, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας σέ
» ἱκετεύω· παράσχου μοι ἄφεσιν τῶν
» παραπτωμάτων μου, καὶ πρὸς φῶς τῶν σῶν
» προσαγμάτων, ταῖς ὁδοῦς μὲ εὐθυνον δέομαι.

Τροπάρια.

Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ τοῖς Ἀποστόλοις σε τὴν εἰρήνην, πάλαι δωρησάμενος, τούτων παρακληήσεσι, τὴν εἰρήνην δώρησαι πᾶσι, καὶ πλημμελημάτων τὴν ἄφεσιν.

Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ Ληστὴν καὶ Πόρνην ἡμαρτηκότας, διὰ ὑπερβάλλουσιν σώσας ἀγαθότητα, καὶ ἐμὲ οἵ κτειρον καὶ σῶσον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων δεήσεσι. Θεοτοκίον.

Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ τεχθεὶς ἐκ Κόρης ἀπειρογάμου, ταύτης παρακληήσεσι καὶ τῶν Ἀποστόλων σου, ἱλασμὸν πταισμάτων μοι δίδου, καὶ μελλούσης ῥῦσαι κολάσεως.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὁρθρίζει τὸ πνεῦμά μου.

Βουλεύματα Πάτερ, συγκινούμενα, αἰεὶ καθ' ἡμῶν ἀπαιδευτῶν ἀνθρώπων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀπρακτα, ἀπέργασαι Νικόλαε.

Δεσμά τῶν κακῶν ἡμῶν διαρρήξον, ταῖς σαῖς προσευχαῖς ὁ δεσμεύσας κακίαν, τοῦ ψυχροφθάρου δράκοντος, πανάγιε Νικόλαε.

Ο ἡ γνώμη αἰεὶ κατολισθαίναντες, καὶ πλήθει δεινῶν συνεχόμενοι Πάτερ, προστατήν σε δερμάτατον, Νικόλαε κεκτήμεθα.

Θεοτοκίον.

Μαρία Κυρία, πάσης Κτίσεως, ἐχθροῦ ἀναιδῶς κυριεύειν ζητούντος, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, Θεογεννήτορ λύτρωσαι.

ᾠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ν**αυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημάτων,
• των, συμπλόοις ποντῆμενος ἀμαρτίαις,
• καὶ ψυχοφθόρῳ θνήρι προσριπτούμενος, ὡς ὁ
• Ἰωνᾶς Χριστέ βοῶ σοι: Ἐκ θανατηφόρου με
• βυθοῦ ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Τῆς αὐτοσοφίας, Θεῖοι Μαθηταὶ γεγονότες, Ἑλλήνων ἐμώρναναν τὴν σοφίαν, καὶ σοφιστὴν τῆς κακίας ἀπώλεσαν, καὶ τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ πλανωμένους, φέγγει εὐσεβείας οἱ σοφοὶ ἐφώτισαν.

Ο τοῦ Πέτρου πάλαι, δάκρυσι τὸ πταῖσμα καθάρας, αὐτοῦ ταῖς δεήσεσι, τῆς ψυχῆς μου, τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα κάθαρων, διὰ τὴν πολλὴν σου εὐσπλαγχνίαν, καὶ τὴν ὑπερβάλλουσιν Χριστέ χρηστότητα.

Ο τοὺς Νινευῖτας, πάλαι μεταγνόντας οἰκτείρας, καὶ μετ' ἐπὶ συνήθει σου εὐσπλαγχνίᾳ, διὰ τῶν σῶν Ἀποστόλων ἐλέησον, καὶ μὴ διὰ πλῆθος ἐγκλημάτων, πλῆθει ὑποβάλης Λυτρωτὰ κολάσεων.

Θεοτοκίον.

Η τὸ φῶς τεκοῦσα, φώτισον τὴν ἐσκοτισμένην, ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, καὶ δυσώπει, σὺν Ἀποστόλοις Προφήταις καὶ Μάρτυσι, πάσης ἀμαρτίας, πάσης βλάβης, πάσης τῆς κακίας τοῦ ἐχθροῦ ῥυσθῆναί με.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας.

Η κύρωσας τὴν τοῦ θανάτου ἄδικον ψῆφον, καὶ ἔσωσας συμπαθείᾳ σου Πάτερ, μέλνοντας ἀποθνήσκειν, ὡς θερμός ὑπερασπιστὴς τῶν καλούντων σε.

Νοσήματα τῶν ψυχῶν ἡμῶν παῦσον, καὶ σόματα ἀνοιγόμενα μάτην, κατὰ τῶν σέ ποθοῦντων, ἱερώτατε Ποιμὴν ἐναπόφραξον.

Νομὴν πικράν δυσσεβείας Ἀρείῃ, ἀνέξειλας τῷ φαρμάκῳ τῶν λόγων, τῶν σῶν Ἱερομῦστα, Ὁρθοδόξων στηριγμός σὺ γενόμενος.

Θεοτοκίον.

Ιάτρευσον ἀνιάτως νοσοῦσαν, Πανάμωμε τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, τοῦ βίου ταῖς ἀπάταις, καὶ πολλῶν ἀμαρτιῶν ἐπικλύσεσι.

ᾠδὴ 7'. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**άμινον Παῖδες, πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβολοῦσαν ὑπέδειξαν, ἕνα Θεὸν ἀνυ-

• μνοῦντες καὶ λέγοντες: Ὁ ὑπερυψούμενος,
• τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Κάμινον πάλαι, πικρᾶς ἀθείας, δρόσῳ τοῦ Θεοῦ κηρύγματος, ἐναπεσθέσατε κράζοντες Ἐνδοχοι: Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς χαλεπῆς με, Χριστέ ἀμαρτίας, τῆς ἐν τῷ Ἄδῃ κολάσεως, τῆς ἐν γεέννῃ ὀδύνης ἐξάρπασον, καὶ σῶσόν με δέομαι, ἱκεσίαις Λόγε τῶν Ἀποστόλων σου.

Λόγῳ σαγήνῃ, βυθοῦ ἀγνωσίας, οἱ τοὺς βροτοὺς σαγηνεύσαντες, βεβυθισμένον ἀμέτροις με πταίσμασι, καὶ κλυδωνιζόμενον, Μαθηταὶ Χριστοῦ διασώσατε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Μαρτύρων, Ἀγγέλων, Ὁσίων καὶ Ἀποστόλων Πανάμωμε, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδυσώπει καὶ Κύριον, σωθῆναι τοὺς δούλους σου, πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Κάμινον καιομένην.

Κόσμος τῆς Ἐκκλησίας γενόμενος Σοφὲ, πάσης ἀκροσμίας με, παθῶν ἀτίμων λύτρωσαι, τὸν Εὐεργέτην παντὸς τοῦ Κόσμου ἐκδυσωπῶν Ἱεράρχα αἰεὶ.

Ο μύθοις τῶν πρεσβειῶν σου Νικόλαε σοφὲ, πάντων ἡμῶν ἄρδευσον, καρδίας ὅπως φέρωμεν, καρπούς ἀξίους τῆς μετανοίας, καὶ λαβώμεν Θεοθεν τὴν ἄφεσιν.

Λάμπρυνόν σαῖς πρεσβείαις ἡμῶν τοὺς λογισμοὺς, πίστει ἐπορθρίζοντας, καὶ τὸν Θεὸν δοξάζοντας, καὶ σὲ τὸν τοῦτου ἀνυμνοῦντας, ἀληθεῖ Ἱεράρχην Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Απάσα γλῶσσα πίστει δοξάζει σε Ἀγνή, δόξαν χρηματίζουσαν, καὶ καύχημα τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ ὁδηγίαν τῶν πλανωμένων, Θεοτόκε πανύμνητε.

ᾠδὴ 11. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**φλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλήσα, βάτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ
• καὶ δυσήκῳ Μωσεῖ καὶ Παῖδας ζῆλος Θεοῦ,
• τρεῖς ἀναλώτους ἐν πυρὶ ὑμνωδοὺς ἔδειξε.
• Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ανθρακες πυρὶ νοητῷ προσαναφθέντες, ὥσπερ καλὰ μὴν ἄπασαν, εἰδῶλων πλάνην ἀπετέφρωσαν, οἱ τοῦ Χριστοῦ Μαθηταί, καὶ

κατεφώτισαν πιστῶν ψυχὰς κραυγάζοντες·
Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ἐσθεςμένην μου ψυχὴν τῇ ἀμαρτίᾳ, τὴν σκοτισθεῖσαν πάθεσι, τῆς ἀτιμίας νῦν καρδίαν μου, φωτίσατε τοῦ φωτός, τοῦ αἰδίου κοινωνοὶ θεοὶ Ἀπόστολοι, ὅπως κραυγάζω· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν πληγωθεῖσάν μου ψυχὴν τοῖς ἰοδόλοις, τοῦ ἀλαζόνος δῆγμασιν, ὃ τὰς πληγαῖς σαρκὶ δεξάμενος, ἰάτρευσον προσευχαῖς, τῶν ἱερῶν σθ Μαθητῶν, καὶ σῶσον ψάλλοντα· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αῖφλεκτος τεκοῦσα τὸ πῦρ διεφυλάχθης, Παρθένε ἀπειρόγαμε· διὸ ἰκέτευε ὃν ἔτεκες, σὺν Ἀσωμάτων χοροῖς, καὶ Ἀποστόλοις, τοὺς πιστῶς σωθῆναι ψάλλοντας· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τοὺς ἐν καμίνῳ.

Εἰν Μύραις τὸ μυρίπνοον σῶμά σε, πανάγιε Νικόλαε κείμενον, μύρα τοῖς προσρέχουσιν, ἀναβλύζει καὶ παύει ἀνθρώπων νοσήματα.

Τοῦ Κόσμου σε προσάτην ἀνέδειξεν, ὁ Κόσμος Ποιητὴς τε καὶ Κύριος· διὸ τοῖς καλῶσί σε, ἐν ἀνάγκαις εὐρίσκη ῥύστης ἐτοιμότητος.

Οὐκ ἔστιν ὃς καλεῖ σε ἐν θλίψεσι, καὶ θᾶττον ἔχ εὐρίσκει παρακλήσιν· διό σε δεόμεθα· Πάντα πόνον Παμμακάρε ἡμῶν ἐπικούφισον.

Θεοτοκίον.

Υμνεῖ σε πᾶσα γλῶσσα δοξάζουσα, Θεὸν τὸν ὑπερύμνητον τέξασαν, Παρθένε Θεόφυμπε· ὃν δυσώπει ἀπαύστως σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**ὴ τῆς φθορᾶς διαπείρα κυφορήσασα,
» καὶ παντεχνήμονι λόγῳ σάρκα δανείσασα,
» Μητὲρ ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε,
» δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου,
» Πλαστοουργοῦ σου σὲ μεγαλύνομεν.

Ἰσοπαρία.

Ισχύς ἀφήρηται πᾶσα τοῦ κοσμοκράτορος· τὴν γὰρ ἰσχύν ὠπλισμένοι τοῦ Παντοκράτορος, οἱ παμμακάριστοι, Ἀπόστολοι καὶ θεοὶ, καθεῖλον παρατάξεις, καὶ ἔσωσαν τῆς τούτου, κακουργίας πάντα τὰ πέρατα.

Ὡς ποταμοὶ τῆς πηγαίας Πνεύματος χάριτος, ὕδασι θείων δογμάτων ἐπικλυζόμενοι, πᾶσαν ἠρδεύσατε, Ἀπόστολοι τὴν Κτίσιν, καὶ ταύτην καρποφόρον, εἰργάσασθε πανσόφως· ὅθεν πάντοτε μακαρίζεσθε.

Σὺν τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις ἀνευφημήσωμεν· τοὺς ἱερούς Ἀθλοφόρους καὶ ἐκβοήσωμεν· Δέσποτα Κύριε, ταῖς τούτων ἰκεσίαις, καὶ τῶν σῶν Ἀποστόλων, εἰρήνευσον τὸν Κόσμον, καὶ παντοίων κινδύνων λύτρωσαι.

Ἡ γῆ τοῖς θεοῖς λειψάνοις καθαγιαζεται, τῶν εὐκλεῶν Ἀποστόλων ἐν θεῷ Πνεύματι· τῶν πρωτοτόκων δέ, ἡ ἄνω Ἐκκλησία, τοῖς πνεύμασι τοῖς τούτων, φαιδρύνεται ἀπαύστως· δι' ὧν Σῶτερ πάντα οἰκτείρησον.

Θεοτοκίον.

Φωτεινοτάτην λαμπάδα μέσον σε ἔχουσαι, χοροστασίαι Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων Ἀγνή, φῶς ἀπαστραπτουσάν, ἐνθέων χαρισμάτων, φωτίζονται αὐλῶς, καὶ πάντας τοὺς ἐν πίστει, μεγαλύνοντάς σε φωτίζουνσι.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τὴν ὑπὲρ φύσιν.

Ιχνηλατήσας τοὺς τρόπους, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, τὴν αὐθεντίαν αὐτῶν κατεκληρώσω, ὡς Ἱεράρχης σεπτός, ἀξιάγαστε Νικόλαε.

Ὡς ζηλωτὴν ἐνθεόν σε, καὶ βοηθὸν κατὰ πάντα, τῶν σὲ καλούντων θερμῶς εἰς πάντα Κόσμον, Παμμακάρε ὁ Ποιητὴς, περιβόητον ἀνέδειξε.

Συντετριμμένη καρδίᾳ, ἀναβοῶμέν σοι Πάτερ· Παραμυθία ἡμῶν γενοῦ, τὰς θλίψεις, σκεδάζων διηνεκῶς, τῶν ψυχῶν ἡμῶν Νικόλαε.

Ἡ ἐκτομὴ τῆς θανάτου, καθάπερ πέλεκυς δένδρῳ, ἐπὶ κείται σοι ψυχῇ· μὴ ἔν ἀμέλει τῆς μετανοίας καρποῦς, ἐπιδείξαι προθυμηθῇ.

Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, ἐν ταῖς ἀγίαις χερσί σου· ὃν ἐκδυσώπει Ἀγνή τοῦ ἀλλοτρίου, τῆς κακουργίας ἡμᾶς, ἀχειρώτους περὶ σῶζεσθαι.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Ἀποστολικά.

Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, ἐργάται τοῦ Σωτῆρος, Σταυρὸν ὥσπερ ἄροτρον ἐν τοῖς ὅμοις φέροντες, κεχερσωμένην τὴν γῆν, τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης ἐκκαθάραντες, πίστει τὸν λόγον σπείραντες, ἀξίως τιμᾶσθε, ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι.

Απόστολοι ἐνδοξοὶ, στύλοι τῶν Ἐκκλησιῶν, τῆς ἀληθείας Κήρυκες, λαμπάδες ὑπάρ-

χόντες φαειναί, ὑμεῖς τῷ πυρὶ τοῦ Πνεύματος
πᾶσαν τὴν πλάνην ἐφλέξατε, ἀνθρώπων τὸ γέ-
νος ἐφωτίσατε· καὶ νῦν ἱκετεύσατε δεόμεθα, τῷ
Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον,
καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Εν πνέοντες, πρὸς ἓν βλέποντες οἱ ἀθλοφό-
ροι Μάρτυρες, μίαν ὁδὸν ζωῆς εὐράμενοι,
τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον, ζηλοτυποῦντες ἀλ-
ληλων τὴν τελευτὴν, ὡς τοῦ θανάτου! ὡσπερ
θησαυροὺς τὰς βασιάνης προαρπάζοντες, πρὸς
ἀλλήλους ἔλεγον: "Οτι κἂν μὴ νῦν ἀποθάνωμεν,
τεθνηζόμεθα πάντως, καὶ τῇ γενέσει τὰ ὀφει-
λόμενα λειτηρήσωμεν· ποιήσωμεν τὴν ἀνάγκην
φιλοτιμίαν· τὸ κοινὸν ἴδιον ἡγησώμεθα, θανάτῳ
ζωὴν ὠνήσάμενοι. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν ὁ
Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰουδας.

Γέγονα καταγώγιον οἱμοί! τῶν ἡδονῶν ὁ πα-
ναθλιός! Γέλως ἔν ὁρώμαι, αἰεὶ τοῖς ἐχθροῖς
με· ὅθεν σοι προσπίπτω ἀγία Παρθένη· ἴδε με
τὴν θλίψιν, καὶ βοήθειάν μοι ὄρεξον, καὶ δακρύ-
οις κάθαρσον, καὶ ῥῦσαί με δέομαι, καὶ καται-
σχυνθείησαν, οἱ χαίροντες Ἀγνή τῇ ἀπωλείᾳ με.

~~~~~

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Ωραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρωσιν, ὁ ἐμὲ θά-
νατώσας καρπός· Χριστός ἐστι τὸ ξύλον
τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ
σὺν τῷ Ἀηστῇ: Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βα-
σιλείᾳ σου.

Εκ τοῦ βυθοῦ τοῦ τῆς ἀπιστίας, τῶν ἐθνῶν
ταῖς ἀγέλας σοφοί, ἡγερεύσατε πρὸς πίσιν
θεοτερπῇ, καὶ νοητῇ τραπέζῃ, ὀψώνιον πολυτε-
λές, πάντα προσηγάγετε, ἐνδοξοὶ Ἀπόστολοι.

Τὸν σκοτασμόν τῆς δεινῆς ἀπάτης, τῷ φωτὶ
τῷ κηρύγματος, διώξαντες καρδίας τῶν εὐ-
σεβῶν, Ἀπόστολοι Κυρίου, κατεφωτίσατε σαφῶς·
ὅθεν ὑμᾶς ἄσμασι, θείοις μακαρίζομεν.

Μαρτυρικόν.

Τεμνόμενοι μεληδὸν τῷ ξίφει, Ἀθληταὶ θεῶν
ἄτμητοι, ἐμείνατε ἀγάπης τοῦ Λυτρω-
τοῦ· πρὸς ὃν ἀναδραμόντες, νῦν κατοικεῖτε ἐν
χαρᾷ, πάντα τὰ ἑράνια, δόξῃ ἀπασφράπτοντες.

Δόξα.

Οκείκιστος καὶ φθορεὺς τῷ γένει, τῶν ἀνθρώ-
πων κατέχει με· πρεσβείαις τῶν Κηρύκων
πανσθενῆς, Τριάς ἐξάρπασόν με, ἐκ τοῦ φάρυγ-
γος αὐτοῦ, ἵνα μεγαλύνω σε, τὸ ἄμετρον ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν Σύνθρονον τῷ Πατρὶ Παρθένη, ἐξ ἀγνῶν
σου αἱμάτων Σεμνῇ, προήγαγες φοροῦν-
τα σάρκα θνητὴν, ὅπως ἀθανατίσῃ, τὴν οὐ-
σίαν τῶν βροτῶν· ὅθεν κατὰ χρέος σε, πάντες
μακαρίζομεν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια
Σταυρώσιμα. Ἦχος βαρύς.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Ινα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον ἀπεργάσῃ, βροτὸς
γέγονας Ὑπεράγαθε, καὶ σταυροῦσαι· δόξα
τῇ δόξῃ σου.

Οτε σταυρῶ σε δῆμος Ἑβραίων Λόγε, κατε-
δίκασε γῇ ἐσειέτο, καὶ ἡλίου σέλας ἐ-
κρύπτετο.

Ο ἥλιος ἐσκότασεν Ἐλεῆμον σταυρουμένου
σου, καὶ ἡ Κτίσις συνεκλονεῖτο, κράζου-
σα: Δόξα σοι.

Ἔτερα τῆς Θεοτόκου.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰουδας.

Κλινόν μοι τὸ φιλάγαθον οὖς σου, δεομένῳ
Πανάμωμε, καὶ μὴ ἀπορρίψῃς τοῦ σοῦ με
προσώπου, μηδὲ πόρρῳ πέμψῃς τῆς σῆς βοη-
θείας· δόλω γὰρ ὁ δόλιος, σπουδαίνει ἀπολέ-
σαι με· παραλόγοις πάθεσι, κινεῖ τὴν καρδίαν
με· σὺ δὲ με συντήρησον, ὅλον τῆς αὐτοῦ βλα-
βῆς ἀμέτοχον.

Οφελος οὐδαμῶς ἐκ τῆς ὕλης, ὡς ψυχὴ μου
γενήσεται, περὶ ἣν σπουδαζέις εἰς μάτην
τοῦ βίου, περὶ ἣν ἐκτῆκεις σαυτὴν ταῖς φρον-
τίσι· πᾶσαν οὖν τὴν μέριμναν, ἐπὶ ῥήψιν πρὸς
Κύριον, τὸν κριναί σε μέλλοντα, καὶ δάκρυσι
βόησον: Δέσποτα φιλάνθρωπε, σῶσόν με πρεσ-
βείαις τῆς τεκούσης σε.

Ονομα εὐλαθείας Παρθένη, ἐμαυτῷ ἔξω θέ-
μενος, παίγνιον πορνείας, ἐντὸς χρηματί-
ζω, καὶ ἀλαζονείας, γέλως καθορώμαι· θηρίοις
γὰρ δυσὶν ὡς ἀντιμάχοις, παραδέχομαι ἐξ ἀ-
προσεξίας· διὰ τοῦτο ῥῦσαί με· σὺ γὰρ ἀγαλ-
λίαμα, πέφυκας ψυχῆς μου καὶ πεποίθησις.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ρήματα ἐν τῷ τόκῳ σου Τέκνον, χαροποιᾷ
πρῶν ἡκουον, δι' ὧν προσεδόκων, χαρᾶς
ἐμπλησθῆναι, καὶ χαροποιῆσαι, ψυχὰς τεθλιμ-
μένας· ταῦτα δὲ πρὸς λύπην μετετράπη, τῇ
σταυρώσει σου ἐναργῶς τὰ πράγματα, ἡ λύπη

γὰρ τήκει με, καὶ θανεῖν προήρημαι, πληρούσης τῆς λύπης τὴν καρδίαν μου.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα ξύλῳ ζωῆς, τὴν ἐλπίδα ἔχοντες τῷ Σταυρῷ σου. Κύριε δόξα σοι.

Κρεμάμενος Ἀθάνατε ἐπὶ ξύλῳ, ἐθριαμβεύσας τὰς παγίδας τοῦ Διαβόλου. Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα· ὡς τὸ κήρυγμα, Τριάς ἡ ὁμοούσιος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Τέτρωμαι τῇ ρομφαίᾳ τῆς λύπης, ἐν σταυρῷ καθορώσά σε, τὸν ἐπὶ ὑδάτων τὴν γῆν στερεοῦντα, καὶ καθάπερ δέρριν ἐκτείναντα πόλον· βλέπω γὰρ γυμνὸν κατεσφαγμένον σε κρεμάμενον, καὶ θανεῖν ὕψους μου νῦν, αἰρούμαι παμφίλτατε· φρίζον γῆ καὶ σείσθητι· ἔλεγεν ἡ Πάναγνος δακρύουσα.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΠΡΩΉ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ἦχος βαρὺς.

Θεὸς δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος, τῆς ἐν σταυρῷ προσηλώσεως, δεξαίμην τὴν ἄγρυπνον αἰνεσιν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

Οδεσπόζων τῶν ἀσωμάτων Δυναμέων, καὶ γινώσκων τῆς ψυχῆς μου τὸ ῥάθυμον, τῷ Σταυρῷ σου σῶσόν με, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Θεοτόκε ἀειπαρθένε, ἐν τῷ σταυρῷ ὀρώσα τὸν Υἱόν σου κρεμάμενον, ὡς Μητέρα θρηνηδοῦσα, τὴν αὐτοῦ ἐμεγάλυνας φοβεράν συγκατάβασιν, ἀπειρόγαμε Δέσποινα.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. ἕτερα.

Πυρὸς φωτεινότερον, φλογὸς ἐναργέστερον, τὸ ξύλον ἀνέδειξας Χριστέ τὸ τῷ Σταυροῦ σου, καταφλέγον ἁμαρτίας τῶν νοσούντων, καὶ φωτίζον τὰς καρδίας τῶν ὑμνούντων, τὴν ἐκούσιόν σου σταύρωσιν· Χριστέ ὁ Θεός δόξα σοι.

Θεὸς δι' ἡμᾶς τὴν ἐκθυσίαν καταδεξάμενος σταύρωσιν, συντρίψον ἐχθροὺς μὴ εἰδότας σε Θεὸν ἀληθῆ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Οτε προσηλώθης βουλήσει, καὶ ὑψώθης τῷ σταυρῷ σου, ἡ Θεοτόκος παρισταμένη ἔλεγε· Κύριε Κύριε, οὐδεμιᾷ γυναικὶ συνέβη τὸ ἄλγος μου· Θεὸν σε ἐπίσταμαι ἐκ τῶν θανάτων· καὶ ἰδοὺ βλέπω σε, νεκρὸν ἐν ξύλῳ κρεμάμενον· ἀλλ' ἀνάστηθι, ὡς εἶπας, ὅπως σοι βοῶ, χαίρουσα, δόξα σοι.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ., ἕτερα.

Οτου Ἀδάμ τὸ κατάκριμα, ξύλῳ σταυροῦ ἱασάμενος, ἱασαὶ ἡμῶν τὰ συντρίμματα τῶν καρδιῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Αγιοὶ πρεσβεύσατε, ἄφεσιν δωρηθῆναι ἡμῖν τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν προσδοκωμένων δεινῶν ῥυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ πικροῦ θανάτου δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ασπόρως συνέλαβες, ἐν μήτρᾳ σου Παρθένε Θεοτόκε, ὃν περ κατεῖδες ἐν σταυρῷ κρεμάμενον· ἀπαύστως οὖν ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

« Χριστὸς ξύλῳ πέπαυκε τὴν ξύλου βλάβην. »

ᾠσμα Ἰωσήφ.

Ἦχος βαρὺς. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ ἐκτιναζάντι Θεῷ, τὸν Φαραὼ ἐν θαλάσσῃ Ἐρυθρᾷ, ἐπινίκιον ὠδὴν ἄσωμεν, » ὅτι δεδοξασται. Τροπάρια.

Χριστὸς ὑψούμενος σταυρῷ, πρὸς ἑαυτὸν πάντας εἴλκυσε πιστοὺς, καὶ κατέρράξεν ἐχθρὸν, ἅπαντας τὸν καταπτώσαντα.

Ρεῖθρον ζωῆς μοι Ἰησοῦ, ἐκ ζωηφόρου ἐπήγασας πλευρᾶς, καὶ ἐνέκρωσας ἐχθρὸν, Δέσποτα νεκρὸς γενόμενος.

Μαρτυρικόν.

Ικετηρίαν τῷ Χριστῷ, ὑπὲρ ἡμῶν οἱ Ἀθλοφόροι ἐκτενῆ, προσενέγκατε φρικτῆς, ἅπαντας ῥυσθῆναι κρίσεως.

Σοβαρευόμενον ἐχθρὸν, ταπεινωθέντες ὑμεῖς διὰ Χριστὸν, κατεπτώσατε σοφοί, Μάρτυρες τῇ θείᾳ χάριτι.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀνατείλαντα ἐκ σῆ, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, ἐν σταυρῷ καθορώσα θρηνηδοῦσα, Δέσποινα τοῦτον δοξάζουσα.

ἕτερος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ὁ Εἰρμός. Τῷ συντρίψαντι πολέμους.

Ως τερπνότατον ἄσματῶν, ὠδὴν θεοτερπῆ, εὐχαριστίας ἕνεκα προσφέρομεν,

τὸ Χαῖρέ σοι Ἀγνή, ὅτι ἐκ θλίψεως χαρὰν ἡμῖν ἐβράβευσας.

Τοῦ ἐλέους σου τὴν χάριν, καὶ τῆς σκέπης τὴν ἰσχύν, οὐ σιωπῶμεν Παρθένε πανύμνητε· κηρύττομεν δὲ νῦν, ὅτι κινδύνων χαλεπῶν ἡμᾶς διέσωσας.

Εκ ποικίλων λυτρωθέντες, πειρασμῶν καὶ συμφορῶν, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις Πανύμνητε, ψάλλομεν θερμῶς, εὐχαριστίας σοι φωναῖς ὡδὴν ἐπινίκιον.

Κροσσωτοῖς κεχρυσωμένη, ὡς χρυσοῖς ταῖς ἀρεταῖς, καὶ ταῖς τοῦ Πνεύματος χάρισι Πάναγνε, ὡς νύμφη τοῦ Πατρὸς, ὡραῖσθεῖσα ἀληθῶς ἐδείχθης Μήτηρ Θεοῦ.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**στερεώθη τῇ πίστει, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία· καὶ γὰρ ἀπαύστως ἐν ὕμνοις, βοᾷ μελωδοῦσα: Ἅγιος εἶ Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Τροπάρια.

Ο ἀπαθὴς κατ' οὐσίαν, πῶς πάθος ὑπέστης; ὁ τὴν ζωὴν μοι ἐμπνέων, πῶς θνήσκεις ἐν ξύλῳ; Μέγα σου τὸ ἔλεος, καὶ ἡ μακροθυμία σου!

Σταυρῷ ληστῶν μέσον Λόγε, ἀδίκως ἀνυψώθης, καὶ ἐδικαίωσας πίστει, τὸν σὲ ἐπεγνωκότα, Κτίστην πάσης Κτίσεως, ἐθελουσίως πάσχοντα.

Μαρτυρικά.

Εεῖς σαρκὸς καρτεροῦντες, χειρῶν τε ἀφαιρέσεις, καὶ τῶν ποδῶν καὶ παντοίων, μελῶν Ἀθλοφόροι, δόξης ἐπετύχετε, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες.

Υπερβολῇ τῶν βασιάνων, ἐνθέως λαμπρυνθέντες, τὴν ὑπερβάλλουσιν δόξαν, Σοφοὶ νῦν κληροῦσθε, πάντοτε πρεσβεύοντες, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Λύσιν ἡμῖν ὀφλημάτων, ἁγνὴ Παρθένε διδου, ταῖς μητρικαῖς σε πρεσβείαις, ἢ τὸν σταυρῷ παγέντα, ἄνθρωπον γενόμενον, Θεὸν Λόγον κηύσασα.

Ἔτερος τῆς Θεοτόκου.

Ὁ οὐρανοῦς τῷ λόγῳ.

Τὸ τῆς χαρᾶς τῆς θείας μεγαλεῖον, ὡς παροχὴν ἡμῖν τῆς σωφροσύνης, εὐχαριστίας φωναῖς, προφθάσωμεν εὐσεβῶς, χαιρετίζοντες αὐτήν, ὡς προστασίαν ἡμῶν.

Οὐκ ἀπορροῦσθέντες τῶν κινδύνων, καὶ διὰ σοῦ χαρᾶς ἐπιτυχόντες, Μήτηρ ἀνύμ-

φευτε, ὡς δοτῆρα ἀγαθὴν, καὶ προστατὴν ἐκκλησίαν, πάντες δοξαζόμεν.

Καταλλαγὴν πταισμάτων καὶ κινδύνων, τὴν θείαν πρεσβείαν σε πλουτοῦντες, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὡς αἰτίαν ἀγαθῶν, ἀνυμνεύμεν σε πιστῶς, εὐχαριστίας φωναῖς.

Η τῆς χαρᾶς πηγὴ τῆς ἀθανάτου, βρύεις χαρᾶς τὰ ρεῖθρα ἱαμάτων, τοῖς κινδυνεύουσι, καὶ σώζεις πάντας Ἀγνή, ὡς ἀένναος ἡμῶν, ἀγαθοδότις Θεοῦ.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην Κύριε.

Τροπάρια.

Οραϊότατος καθάπερ βότρυς, σταυρῷ ὑψώθης, εὐφροσύνης γλεῦκος Δέσποτα, ἐναποστάξας φιλόανθρωπε.

Πολυῶδυνα ἀνθρώπων πάθη, ἔπαυσας Λόγε, πάθος Δέσποτα ἐκούσιον, ἐν τῇ σαρκί σου δεξιόμενος.

Μαρτυρικά.

Ετραυματίσαν τῷ τραυματοῦσθαι, οἱ Ἀθλοφόροι, τὸν πολέμιον καὶ ὠφθησαν, ἱατροὶ τῶν παθημάτων ἡμῶν.

Παρατάξαντο πρὸς τοὺς τυράννους, οἱ Ἀθλοφόροι, καὶ νικήσαντες ἐστέφθησαν, νικητικοῖς διαδήμασι.

Σταυροθεοτοκίον.

Απεκύησας ἄνευ σποράς, Παρθένε τὸν Λόγον, τὸν Σταυρῷ ἐξαφανίσαντα, τὴν φθορὰν ἀγαθότητι.

Ἔτερος τῆς Θεοτόκου.

Ἐκάλυψεν οὐρανοῦς.

Επαξιόν σοι ὡδὴν, τὸ Χαῖρε Ἀγνή, οἱ ῥυσθέντες τῶν κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Παρθένε, γηθόμενοι προσάγομεν.

Επήγειρον κατ' ἡμῶν, κινδύνους πολλὰς, τῶν παθῶν αἱ ἀμαρτίαι, ἀλλὰ ἡ θεία σε σκέπη, ἡμᾶς Ἀγνή ἐρρύσατο.

Εὐχάριστόν σοι ὡδὴν, ψυχῆς ταῖς χερσὶν, ἐπισείομεν Παρθένε, τοῖς θείοις ὕμνοις σκιρτῶντες, ἐκ θλίψεως ῥυσθέντες πολλῆς.

Μακάριοι ἀληθῶς, οἱ σέβοντες σέ, Θεοτόκε Παναγία, ὅτι ἐν σοὶ ἀμαρτίας, καὶ θλίψεως ἐρρύσθημεν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ ὁ Θεός· διότι φῶς εἶ, καὶ τὰ σὰ προσταγάματα, ἐγένοντο ἱάματα, τοῖς δούλοις σου Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Υψόμενος Δέσποτα ἐν ξύλῳ σαρκί, τὴν Κτίσιν πᾶσαν, ἐκ Φαραθρῶν χαλεπῶν, τῆς ἀγνωσίας εἰλκυσας, πρὸς γνῶσίν σου Φιλάνθρωπε. **Κ**ρανίου σε τόπῳ ἐξητήσαντο, λαὸς ἄνομος, σταυρωθῆναι Ἰησοῦ, τὴν κάραν τὴν ὀλέθριον, τοῦ ὄφους συντρίβοντα.

Μαρτυρικά.

Εστήσατε δυσσεβείας ρεύματα, Χριστὲ Μάρτυρες, θείοις αἵμασιν ὑμῶν, καὶ Φαραῶ τὸν τύραννον, ἐν τούτοις ἀπεπνίξατε.

Τ

Σταυροθεοτοκίον.

Ηγίασεν ὁ Θεὸς τὴν μήτραν σου, ἀγία Σεμνή, κατοικήσας ἐν αὐτῇ· καὶ ἐν σταυρῷ ὑψούμενος, τὴν Κτίσιν συνανύψωσε.

Ἔτερος τῆς Θεοτόκου.

Διασκεδάσας τὴν νύκτα τῶν παθῶν.

Τ

Κ

Ως σωτηρίας φύλαξ τῶν πιστῶν, καὶ οἰκετῶν σου Ἀγνή, ἀποδιώκεις κινδύνους, καὶ φρουρεῖς ἀπημάντους· διὸ οἱ μέτοχοι, τῶν πολλῶν ἀγαθῶν σου, εὐχαριστοῦμεν ὡδαῖς.

Ε

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** Ἰωάννης ἐκ κοιλίας Ἀδὲ ἐβόα· Ἀνάγαγε
• ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου· ἡμεῖς δὲ σοι
• βοῶμεν· Παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τροπάρια.

Ν

Ε

Υ

Μαρτυρικά.

Λ

ΟΣταυροθεοτοκίον.

ΥἜτερος τῆς Θεοτόκου.

Βυθῷ ἁμαρτημάτων, περιπεσών.

Α

Ε

Υ

Εν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, καὶ φανερώς καὶ κρυπτῶς, ἐπὶ τὴν σὴν καταφεύγομεν, πάντες βοήθειαν, Παναγία Θεοτόκε ἀγνή, καὶ σεπτῶς σε γεραίρομεν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**άμινον Παῖδες, πυρίφλεκτον παῖλαι, δροσοβολοῦσαν ὑπέδειξαν, ἓνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες καὶ λέγοντες· Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Β

Λ

Μαρτυρικά.

Α"στρα ἐν ὕψει, τεθεμελιωμένα, τῆς Ἐκκλησίας οἱ Ἅγιοι, γεγεννημένοι τὴν Κτίσιν αὐγάζουσιν, ἁθλῶν ταῖς λαμπρότησι, καὶ τῶν ἱεμάτων φαιδρότησι.

Β

Θεοῦ δικαιώματα, προθύμως φυλάξαντας, καὶ ἐνηθληκότας στερρότατα.

Σταυροθεοτοκίον.

Η Παναγία, πανάγιον Λόγον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνατείλαντα, ἐν τῷ ἀγίῳ Σταυρῷ ἀνυψούμενον, καὶ καθαγιαζόντα τοὺς ἀνθρώπους, ὁρῶσα ἐπωδύρετο.

Ἄλλος τῆς Θεοτόκου.

Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας.

Τὸ Χαίρειν εὐχαρίστως σοι προσφέρομεν, πάσης δυσχερείας διὰ σοῦ, Μήτηρ Θεοῦ ὡς ἀληθῶς λελυτρωμένοι, καὶ συμφώνως κράζοντες, ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ, σὲ μεγαλύνομεν.

Η ὑλίσθημεν ἐσπέρας, κλαυθμῷ πολλῷ, ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ τῶν κακῶν· ἀλλὰ τὴν σὴν Θεοπρεπῇ σκέπῃ Παρθένε, δεηθέντες εὐρομεν, ἀγαλλιάσιν καὶ λύσιν, ἀπάσης θλίψεως.

Ως θεῖον καταφύγιον τὴν σκέπῃ σου, πάντες κεκτημένοι πρὸς Θεόν, ἐν πειρασμοῖς καὶ διωγμοῖς καὶ ἀμαρτίαις, ἐπὶ σοὶ προσπίπτομεν, καὶ διὰ σοῦ ἀπαλλαγὴν, πλουτοῦμεν Ἀ΄χραντε.

Τὴν χάριν τῆς πρεσβείας σου κηρύττομεν, στόματι καὶ πνεύματι αἰεὶ, ὡς δι' αὐτῆς καὶ πειρασμῶν καὶ τυραννίδος, καὶ βαρείας θλίψεως, καὶ παντοίων παθῶν, οἱ δοῦλοί σου λυτρούμενοι.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**ὸν μόνον ἀναρχον, Βασιλέα τῆς δόξης,
- ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ Δυναμεις,
- καὶ φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Νεκρόν με ἔδειξε, τό τῆς γνώσεως ξύλον· σὺ δὲ Χριστέ μου νεκρωθεὶς ἐπὶ ξύλου, ἐζώσας καὶ ἐφώτισας ψάλλειν· Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Α΄κάνθαις ἔσπεφεν, ὁ παράνομος ἄνθρωπος, σὲ Βασιλεῦ παρακοῆς ἐκρίζουντα, τὴν ἄκανθαν Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου, καὶ ὕψωσε σταυρῷ, τὸν πάντας ἐκ τοῦ βάρους, ἐλκύσαντα τῆς πλάνης.

Συνέσει τείναντα, οὐρανοὺς σε τανύει, ἐπὶ τῷ ξύλῳ ὁ λαὸς ὁ ἀγνώμων, ἰώμενον ταῖς ἡμῶν ἀμαρτίαις, τῷ πάθει σου Σωτὴρ, καὶ παύσονται τοὺς πόνους, τοῖς ἐκ τῶν ἡλῶν πόνοις.

Μαρτυρικόν.

Μαρτύρων λείψανα, εὐωδίαν θαυμαμάτων, τοῖς προσιοῦσιν ἀδιστακτικῶ καρδίᾳ, ἐκπέμ-

πουσι καὶ παθῶν δυσωδίαν, διώκουσιν αἰεὶ, καὶ πᾶσιν εὐρωστίαν, ἐνθέως χορηγοῦσι.

Σταυροθεοτοκίον.

Α΄γίων τάγματα, λιτανεύουσι Κόρη, τὸν ἐκ γαστροῦ σου προελθόντα Δεσπότην, τὸν δείξαντα ἐν Σταυρῷ τούτοις τρίβον, ἀθλήσεως Ἀγνῆ, καὶ σὲ δοξολογῶσιν, ὡς πάντων Βασιλίδαν.

Ἄλλος τῆς Θεοτόκου.

Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων.

Ως λυτρωθέντες καταιγίδος, ἀμαρτίας καὶ παθῶν καὶ πειρασμῶν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀγαθῇ, Θεοτόκε εὐχαρίστῳ φωνῇ, τὸ Χαίρέ σοι βοῶμεν, ὡς διὰ σοῦ ἐκ θλίψεως, εἰς χαρὰν μετελθόντες.

Εν τῇ ὁδῷ τῶν κινδύνων, κεκραγόντας οὐ παρεῖδες Ἀγαθῇ, ἀλλὰ δεήσεως πτωχῆς ἐπακῆσσα ἐρρύσω ἡμᾶς, ἐκ θλίψεως μεγάλης· ὅθεν πιστῶς τὴν σὴν πρεσβείαν, Ἀγνῆ ἀνυμνεῖμεν.

Α΄μαρτημάτων καὶ πταισμάτων, ἡ αἰτία νῦν ἐπήγειρεν ἡμῖν, θλίψεις κινδύνων καὶ παθῶν, καὶ ἀνθρώπων πειρασμοὺς ἀπηνεῖς· ταῖς σαῖς Θεοκυήτορ, θεαῖς λιταῖς ἐρρύσθημεν, ἐξ ἐχθρῶν παραδόξως.

Οἱ οἰκτιρμοί σου ἐπὶ πάντας, ἀενάως καταπέμπονται Χριστέ, ἀγαθοδότης ἀληθῶς, ταῖς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε· ἐν ταύτῃ γὰρ πλουτοῦμεν, Χριστιανοὶ τὸ ἔλδος σου, Σωτὴρ ἐλεῆμον.

Ὡδὴ Β'. Ὁ Εἰρμός.

- Πανύμνητε, τῶν ἑρανῶν ὑψηλότερα, ἢ τὸν ἀναρχον Λόγον ἀσπόμενος συλλαβοῦσα,
- καὶ σεσαρκωμένον Θεόν, τεκῆσα τοῖς ἀνθρώποις· ὧδαῖς πάντες σε πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Κρίω σε, ἀνυψωθέντα ὡς ἑώρα, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων ὁ ἥλιος ἐσθέσθη, καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐρράγη, ἡ φαιδρότης Ἰησοῦ Παντοδύναμε.

Ωρυζάν σου χεῖρας οἱ ἄνομοι καὶ πόδας, καὶ πλευρὰν ζωφόρον ἐκέντησαν τῇ λόγχῃ, καὶ χολὴν καὶ ὄξος σε ἐπότισαν Οἰκτίρμον, τοῦ παντὸς τὸν γλυκασμὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Συνέτριψαν, τοῦ ἀρχεκάκου τὰς παγίδας, συντριβόμενοι πάσαις ἰδέαις τῶν βασάνων, καὶ στεφανηφόροι τῇ νίκῃ γεγονότες, οἱ γενναῖοι Ἀθληταὶ μακαρίζονται.

Η΄γίασαν, τῇ καταθέσει τῶν λειψάνων, πᾶσαν γῆν οἱ Ἀθλοφόροι, καὶ ἔπαυσαν τὰς

"Ετερα προσόμοια Δεσποτικά.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Σῶτερ μὴ κατασχύνῃς με· ὅταν ἔλθῃς κρί-
ναι Κόσμον ἅπαντα, τὸν αἰσχύνῃς ἔργα
ποιήσαντα.

Α'μέτρητά σοι πταίσας, ἀμετρήτους κολά-
σεις ἐκδέχομαι· ὁ Θεός μου οἵκτειρον καὶ
σῶσόν με.

Νεκρώσιμον.

Α'νάπαυσον τοὺς πῖστει κεκοιμημένους, ἐν
αὐλαῖς σου Δέσποτα, καὶ Βασιλείας σου
αἰξίωσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε,
ἔμεινας δὲ παρθένος ὑπὲρ λόγον καὶ ἔν-
νοον· καὶ τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου, ἐρμηνεύ-
σαι γλῶσσαι οὐ δύναται· παραδόξου γὰρ οὔσης
τῆς συλλήψεως Ἀγνή, ἀκατάληπτός ἐστιν ὁ
τρόπος τῆς κηρύσεως· ὅπερ γὰρ βούλεται Θεός,
νικᾶται φύσεως τάξις. Διό σε πάντες Μητέρα
τοῦ Θεοῦ γινώσκοντες, δεόμεθά σου ἐκτενῶς,
πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα. Δεσποτικόν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, Ἀποστόλων καύχη-
γμα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα· ὧν τὸ κήρυγ-
μα, Τριάς ἡ ὁμοούσιος.

Νεκρώσιμον.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, πλαστουργή-
σας καταρχὰς τὸν ἄνθρωπον, ἐν Παρα-
δείσῳ τέθεικας, κατάρχειν σε τῶν κτισμάτων·
φθόνῳ δὲ Διαβόλου ἀπατηθεὶς, τῆς βρώσεως
μετέσχε, τῶν ἐντολῶν σου παραβάτης γεγονώς·
διὸ πάλιν αὐτὸν εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη, κατεδί-
κασας ἐπιστρέφειν Κύριε, καὶ αἰτεῖσθαι τὴν
ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Α'νάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν ζωοδότα, οὓς μετέ-
στησας ἀδελφούς ἡμῶν ἐκ τῶν προσκαί-
ρων, κρίζοντας· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἶκος τοῦ ἁγίου εἶδεν σε ὁ Δανιὴλ, καὶ
Ἡσαΐας δὲ ὁ σοφός, Μητέρα Θεοῦ ἐκήρυ-
ξέν σε Σεμνὴ, Θεὸν ἐν σαρκὶ χωρήσασαν, τὸν Ἀ-
δάμ πλαστουργήσαντα, ὃν τὰ Χερουβὶμ ἐτρό-
μαξαν σαρκούμενον, ὑμνοῦντα καὶ δοξαζόντα,
αἰσιγῆτῳ τρισαγία φωνῇ· ἀλλὰ τοῦτον αἶτησαι,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Μαρτυρικά.

Ἦχος βαρύς.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, τὸν ἐχθρὸν ἐτρο-
πώσαντο, καὶ τῶν εἰδῶλων τὴν πλάνην
κατήργησαν, καθοπλισάμενοι τοῦ Σταυροῦ τὴν
δύναμιν· διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις ἀννυνοῦντες
κραυγάζουσι, τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, δοξολογοῦν-
τές σε Χριστέ. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, δώρησαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἅγιοί σου Κύριε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισά-
μενοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, καὶ τῶν
εἰδῶλων τὴν πλάνην κατήργησαν· διὸ καὶ τοὺς
ζεφάνους παρὰ σοῦ ἐκομίσαντο, τοῦ φιλανθρώ-
που Δεσπότη καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ, τοῦ παρέ-
χοντος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως θησαυρίσμα, τοὺς
ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκ-
κου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ
τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ, ἔσωσας τεκοῦσα
τὴν σωτηρίαν· ἡ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ ἐν
τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τὸν πάλιν οὔσα
Παρθένος.

Ἔτερα Καθίσματα, μετὰ τὸν Ἀμωμον,
καὶ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Μαρτυρικόν.

Αἱ γιοὶ πρεσβεύσατε, ἄφεσιν δοθῆναι ἡμῖν τῶν
πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν προσδο-
κωμένων δεινῶν ῥυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ πικροῦ θά-
νατου δεόμεθα.

Νεκρώσιμον.

Θὸ θάνατός σου Κύριε, τοῖς νεκροῖς ζωὴν
ἐξήνθησε· τὸν γὰρ Ἄδην ἐσκύλευσας, ἀ-
νακαλύπτων τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας· διὸ
σε ζωοδότα, ὡς Θεὸν ἰκετεύομεν· Οὓς ἐξ ἡμῶν
προσελάβου, μετὰ Δικαίων ἀνάπαυσον, ὅπως
εὕρωσιν ἐν κρίσει τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν ἑβρανοῖς, χωρήσασα
ἐν μήτρᾳ σου. Χαῖρε Παρθένε τῶν Προ-
φητῶν τὸ κήρυγμα, ἐξ ἧς ἐλαμψεν ὁ Ἐμμανυὴλ.
Χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κανὼν εἰς Μάρτυρας, Ὅσιους, Ἱεράρχας,
καὶ εἰς Κοιμηθέντας, οὓς ἡ ἀκροστιχίς:

Χοροὺς ἀννυνῶ Ποιμένων καὶ Μαρτύρων, ἐγὼ
ὁ Ἰωσήφ.

Ἦχος βαρύς. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῷ συνεργήσαντι Θεῷ, Μωϋσῇ ἐν Αἰγύπτῳ,
• εξαγαγεῖν τὸν Ἰσραὴλ, αὐτῷ μόνῳ ἄ-
• σωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Χορὸς Μαρτύρων ἀπλανῶν, πᾶσαν πλάνην
νικήσας, τοῦ πολεμήτορος, χορεύει γηθό-
μενος, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίσαντος.

Οἱ Ἱεράρχαι τοῦ Χριστοῦ, καὶ αἱ Ὅσοι
πάντες, ἀγωνισάμενοι, τρυφῆς ἡξιώθησαν,
αἰωνίου ἐν χάριτι.

Ρῦσαι ἡμᾶς πάσης ὀργῆς, Προφητῶν καὶ Ὁ-
σίων, καὶ Γυναικῶν ἱερῶν, Χριστέ παρα-
κλήσεσι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Οὐ διαπλάσας με ἐκ γῆς, καὶ εἰς γῆν πάλιν
Λόγε, καθυποσρέφειν με, κελεύσας ἀνά-
παυσον, οὓς ἐν πίστει μετέστησας,

Θεοτοκίον.

Υπεραγία ἡ Θεὸν, ὑπεράγιον Λόγον, ἀπο-
κυήσασα, ἀγίασον ἅπαντας, τοὺς πίστευ-
σε δοξάζοντας.

Ἄλλος εἰς Κοιμηθέντας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Κανὼν τὸν αὐτὸν ἑβδομος σκοπὸν φέρων.

Ὁ Εἰρμός. Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Κόσμος ὠραϊσμένος, τῶν ἀρετῶν ταῖς ιδέαις,
καὶ Δεῖον ἀνάθημα, τοῖς διαφόροις κάλ-
λεσι, λάμπων ταῖς Θεοσημείαις, Μάρτυρες Χρι-
στῷ, τῷ Θεῷ προσηνέχθητε.

Αἰγλης τῆς ἀπροσίτου, καὶ τρισηλίου λαμ-
παῖδος, τυχεῖν καταξίωσον, τοὺς μεταστάν-
τας δούλους σου, ἐνθ' ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη σε-
ναγμός, πολυέλεε Κύριε.

Νεκρώσει ζωοδότα, κατακριθεῖσαν τὴν φύ-
σιν, ζωὴ ἐνυπόστατος, ὑπάρχων Χριστέ
ἡγείρας· ὅθεν ὡς μόνος οἰκτίρμων, πίστει τοὺς
πρὸς σέ, μεταστάντας ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ωρθώσας Παναγία, τὴν τῆς προμήτορος
πτῶσιν, τεκοῦσα τὸν Κύριον, τὸν ταύτην
ἀναστήσαντα, Λόγον τὸν ἐν ταῖς μνημαίρις,
πνέοντα ζωὴν, ἐξουσία Θεότητος.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ἱ ὀρθρίζοντες Λόγε, εἰς δόξαν σὴν καὶ
• αἶνον, ἀνυμνοῦμεν ἀπαύστως, τὸν τύ-
• πον τοῦ Σταυροῦ σου, ὃν ἔδωκας ἡμῖν, ὅπλον
• εἰς βοήθειαν. Τροπάρια.

Συντριβόμενοι λίθοις, καὶ βόθροις ὁμιλῶντες,
συνετρίψατε πᾶσαν, τῇ πλάνῃ δυναστείαν,
καὶ ἄθραυστοι τὸν νοῦν, ἐμείνατε Ἅγιοι.

Αἰγλη Δείων δογμάτων, καὶ ἀρετῶν ταῖς
ἀκτίσιν, οἱ σοφοὶ Ἱεράρχαι, πιστοὺς φω-
ταγωγοῦντες, αἰρέσεων ἀχλὺν, πᾶσαν διε-
σκέδασαν.

Νεκρωθέντες τῷ Κόσμῳ οἱ Ὅσιοί σου Λόγε,
ὑπερκόσμιον ὄντως ζωὴν κληρονομοῦσι·
δι' ὧν ἡμᾶς Χριστέ, ἅπαντας οἰκτείρησον.

Νεκρώσιμον.

Υπὲρ τῶν μεταστάντων, ἐν πίσει καὶ ἐλπίδι,
ἱκετεύομεν πάντες, τὸν ἀγαθὸν Δεσπότην,
τοῦ φείσασθαι αὐτῶν, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως.

Θεοτοκίον.

Μὴ κενώσας τοὺς κόλπους, τοὺς Πατρικεῖς ὁ
Λόγος, σοῖς ἐν κόλποις ὡς βρέφος, κρα-
τούμενος ὠράθη, ἀρχὴν ἐκ σοῦ λαβὼν, Ἀχραν-
τε ὁ Ἄναρχος.

Ἄλλος εἰς Κοιμηθέντας.

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς.

Νεανικὴν καὶ σταθηρὰν, τὴν καρτερίαν ἀν-
δρείως, οἱ Μαρτύρων ἔδειξαν χοροί· τῶν
γὰρ αἰκισμῶν τὴν ῥύμην ἠνεγκαν, καὶ τῶν βα-
σάνων τὰς πληγαίς, τῆς ἀκηραΐτου σου δόξης,
Σῶτερ ἐφιεμένοι καὶ τέρψεως.

Τῆς αἰωνίου σου ζωῆς, τῶν ἐπ' ἐλπίδι θα-
νέντων, Ἐλεῆμον πρόσδεξαι ψυχὰς, καὶ
τῶν ὀρεκτῶν καὶ Δείων Εὐσπλαγχνε, κόλπων
τοῦ Δεῖου Ἀβραάμ ἐνδον σκηνώσας Λαζάρῳ,
καὶ τοῖς ἐκλεκτοῖς σου συναρίθμησον.

Οὐ καταβάς ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ τὸ σῶσαι τὸ
γένος, τῶν ἀνθρώπων εὐσπλαγχνε Σω-
τῆρ, αὐλοῦ φωτὸς καὶ Δεῖας δόξης σου, κατα-
τρυφῆσαι καὶ χαρᾶς, τοὺς εὐσεβῶς μεταστάν-
τας, τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νόμοι τῆς φύσεως ἐν σοὶ, τὸν ἀπερίληπτον
Λόγον, συλλαβούσῃ λέλυνται Ἀγνή, καὶ
νόμος ἡμῖν ὁ Δεῖος δέδοται, πᾶσι τὴν ἄφεσιν
διδούς, ἀπεγνωσμένοις πταισμάτων, χάριτι τῆς
Δεῖας ἀγαθότητος.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν ἐνσάρκον παρουσίαν σου Χριστέ, πι-
• στούμενος ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ ἐ-
• κραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Νευρούμενοι τῇ πρὸς Κύριον εὐργίᾳ, οἱ Μάρ-
τυρες, ἐξενεύρισαν ἐχθροῦ τὴν δύναμιν· ἔ-
θεν μακαρίζονται.

Ως θρέμματα τοῦ Ποιμένος καὶ Ἀμνῶ, μα-
κάριοι, Ἱεράρχαι λογικῆς προέστητε, ποι-
μνὴς Δεῖα χάριτι.

Πολύφωτοι ὡς ἀστέρες ἀρετῶν, λαμπρότησι, κατηνυγάσατε πιζῶν πληρώματα, Ὅσιοι Πατέρες ἡμῶν.

Ομήγυρις στερρότατων Γυναικῶν, καὶ σύλλογος, τῶν ἀγίων Προφητῶν τετύχηκε, τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀγαθῶν.

Θεοτοκίον.

Ἰκέτευε ὃν ἐκύησας Θεόν, Πανύμνητε, πειρασμῶν παντοδαπῶν καὶ θλίψεων, ρύσασθαι τὴν ποιμνὴν σου.

Ἄλλος εἰς Κοιμηθέντας.

Ὁ πατρικὸς κόλπος.

Αθλητικούς πόνους καρτερῶς, ἐπιδειξάμενοι Χριστέ οἱ Μάρτυρες, τοὺς στεφάνους ἀνεδήσαντο, τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐδόξασάν σου τὴν δύναμιν.

Υπερφλοῦς δόξης σου Χριστέ, τοὺς μεταστάντας εὐσεβῶς ἀξιώσον, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ δόξῃ σου, μετὰ τῶν Ἀγγέλων σου, ὡς οἰκτίρμων καὶ πολυέλεος.

Τρισσοφαοῦς αἰγλῆς Ἀγαθὲ, καὶ ἐνιαίας ἀστραπῇ Θεότητος, ἀπολαῦσαι καταξίωσον, τῆς προεκδημήσαντας, καὶ δοξαζοντάς σε Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ο Πατρικὸς κόλπος μὴ λιπὼν, παρθενοκοῖς κόλποις ὁ Χριστὸς αὐλίζεται, καὶ θανάτου ἐλυτρώσατο τοὺς σὲ μακαρίζοντας, Θεομήτορ μόνῃ πανύμνητε.

ᾠδὴ εἰς Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ ὁ Θεός,
• διότι φῶς εἶ, καὶ τὰ σὰ προσάγματα,
• ἐγένοντο ἰάματα, τοῖς θύλοις σου Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Μωλώπων σαρκὸς κατεφρονήσατε, στερρόοι Ἀθληταί, καὶ τῆς μώλωπας πάντων, ἰᾶσθε καὶ τὰ τραύματα, τῶν προσερχομένων ὑμῖν.

Ελάβετε λύειν καὶ δεσμεῖν ἐπὶ γῆς, τὴν ἐξουσίαν, Ἱεράρχαι τοῦ Χριστοῦ· διὸ τὰ τῶν κακῶν ἡμῶν, αἰεὶ φορτία λύσατε.

Νοὶ καθαρῶ τῷ Θεῷ ἐνούμενοι, χοροὶ Ἀσκητῶν, Προφητῶν καὶ Δικαίων καὶ Γυναικῶν, χορεύουσι, χορείαν ἀκατάλυτον.

Νεκρώσιμον.

Ως μόνος ὑπάρχων πολυέλεος, τοὺς πίστει Χριστέ, μεταστάντας τοῦ βίου, τοῦ Παραδείσου ποιήσον, φιλάνθρωπε οἰκήτορας.

Θεοτοκίον.

Νυμφῶν ἀκατάλυτος ὀφθειῖσα Θεοῦ, δυσώπει αὐτὸν, Παναγία Παρθένε, τοῦ νυμφῶνος οἰκήτορα, τοῦ νοητοῦ γενέσθαι με.

Ἄλλος εἰς Κοιμηθέντας.

Κύριε ὁ Θεός μου.

Νέκρωσιν ζωηφόρον, διὰ τῶν βασάνων ἐξυφανθεῖσαν, πανεύφημοι Μάρτυρες, περιβεβλημένοι φαιδρῶς, ταῖς ψυχαῖς τῶν προκοιμηθέντων, τὴν θείαν αἰτήσασθε ἄνεσιν.

Εκ τῶν ἀδαπανήτων, θησαυρῶν προχέων τὴν εὐσπλαγχνίαν, ψυχὰς ἅς μετέστησας, σὺν τοῖς πρωτοτόκοις σου, ἐν σκηναῖς ταῖς ἀκαταλύτοις, εὐδόκησον Σῶτερ αὐλίζεσθαι.

Βάρος ἀποθεμένους, καὶ δεσμῶν λυθέντας νῦν πρὸς τὴν ἄνω, ζωὴν τοὺς οἰκέτας σου, μεταβεβηκότας Χριστέ, ἐντροφᾶν ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων, λαμπρότησι Σῶτερ εὐδόκησον.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα Θεομήτορ, τῶν ἐμῶν πταισμάτων λύσιν παράσχου, καὶ δός μοι συγχώρησιν, τῶν πλημμελημάτων μου, ἢ ζωὴν τῷ Κόσμῳ τεκοῦσα, Πανάμωμε τὴν ἐνυπόστατον.

ᾠδὴ εἰς Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** Ἰωάννης ἐκ κοιλίας Ἰδοὺ ἐβόα· Ἀνάγαγε
• ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου· ἡμεῖς δέ σοι
• βρώμεν· Παντοδύναμε Σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τροπάρια.

Καθείλετε τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, ὑψήμενοι πρὸς Θεὸν ἐν τοῖς ἄθλοις, πανένδοξοι Ὀπλίται, οἰκήτορες οὐρανῶν χρηματίζοντες.

Αἱρέσεων τὸν χειμῶνα σοβοῦντες, οἱ τῷ Χριστῷ ἀληθεῖς Ἱεράρχαι, πρὸς ἕα ἀληθείας, τὴν πληθύν τῶν εὐσεβῶν μετεβίβασαν.

Ἰσχυῖ σου τῶν ὁσίων τὰ πλήθη, καὶ Προφητῶν καὶ Γυναιῶν ἀγίων, Χριστέ δικαιοδέντα, τοῦ ἀδύτου φωτισμοῦ ἀπολαύουσι.

Νεκρώσιμον.

Μετέστησας τῶν προσκαίρων Οἰκτίρμον, τοὺς δούλους σου, ὅλλ' αὐτὸς αἰωνίου, μετασχεῖν εὐφροσύνης, καὶ ζωῆς ἀληθινῆς καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Αγίασον Παναγία Παρθένε, τοὺς δούλους σου, τὸν πανάγιον Λόγον, σαρκὶ ἀποτεκοῦσα, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα πνοὴ ἀγιόζουσα.

Ἄλλος εἰς Κοιμηθέντας.

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ.

Ο χορὸς τῶν Μαρτύρων, τὰς δυσφορωτάτας ὁδύνας, στερρόως καρτερήσαντες, τὰς ἀπόνους, καὶ ἀνωδύνους τρυφαῖς ἐκαρπώσαντο, τῆς δικαιοσύνης τοὺς γεφάνους, ἐκ τῆς ζωηφόρου δεξιᾶς δεξάμενοι.

Μετὰ τῶν Δικαίων, ἔνθα τῶν Ἀγγέλων χορεῖται, καὶ ὅπου λαμπρότητες τῶν Ἀγίων,

καὶ αἰωνίῃ ζωῇ ἀπόλαυσις, τῆς προκοιμηθέντας
σε οἰκέτας, τάξον Ἐλεῆμον ὡς Θεὸς ἀθάνατος.

Θεοτοκίον.

Ο βουλήσει Δεῖα, δημιουργικῇ τε δυνάμει,
τὸ πᾶν συστησάμενος ἐκ μὴ ὄντων, ἐκ
τῆς γαστροῦ σου Ἀγνή προελήλυθε· καὶ τοὺς
ἐν τῷ σκότει τοῦ θανάτου, πάντας ὡς Θεὸς
ἐκ φθορᾶς ἀφήρπασε.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογη-
• τὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας. Τροπάρια.

Ροαῖς αἱμάτων οἱ Ἀθλοφόροι, τῆς ἀσεβείας
ἔσβησαν φλόγα.

Τοὺς Ἱεράρχας φωστῆρας Κόσμου, γεγενη-
μένους, ἀνευφημοῦμεν.

Υμνοῖς τιμάσθω τῶν Προφητῶν τε, καὶ τῶν
Ὀσίων ἅγιος δῆμος.

Νεκρώσιμον.

Ρῦσαι γεέννης οὓς προσελάβου, πιστοὺς σου
δούλους Χριστὲ οἰκτίρμον. Θεοτοκίον.

Ως τῶν Ἀγγέλων τιμιώτεραν, τὴν Θεοτόκον
ὑμνολογοῦμεν.

Ἄλλος εἰς Κοιμηθέντας.

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Στεφηφοροῦντες οἱ χοροί, τῶν Μαρτύρων τὸν
Βασιλέα, Χριστὸν τρανῶς περιέπουσι, νοη-
τῶς σὺν Ἀγγέλων χοροστασίαις. Εὐλογητὸς εἰ
Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σὺ τοῦ θανάτου καὶ ζωῆς, ἐξουσίαν ἔχων
Οἰκτίρμον, τρυφῆς ἐνθέου ἀξιώσον, τοὺς ἐν
πίσει σου δούλους προκοιμηθέντας. Εὐλογητὸς
εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταλαμπρύνας τῷ φωτί, τὰς αὔλους φω-
τοχυσίας, ψυχὰς ὡς αὐτὸς μετέστησας,
ἐν σκηναῖς αἰωνίοις κατασκηνώσας. Εὐλογητὸς
εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο πρὶν ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς, νῦν ἀπάτωρ
ἐκ σοῦ Παρθέने, Χριστὸς ἀφράστως γε-
γέννηται, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἐκὼν πτω-
χεύσας. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς
κοιλίας σου.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας μιμούμενοι, οἱ

• τοῦ Πνεύματος τὴν δρόσον δεξάμενοι,

• ἐν πίστει κραυγαῖζομεν: Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα,

• Κυρίου τὸν Κύριον. Τροπάρια.

Ναοὺς εἰδωλικούς κατεσρέψατε, Πανεύφημοι,
καὶ οἴκῃς ἐδείμασθε, ἑαυτῆς τοῦ Πνεύμα-
τος, Ἀθλοφόροι ἀνδρείως, τὸν δρόμον τελέσαντες.

Εφάνητε ὡς κρίνα ἡδύπνοα, Ἱεράρχαι ψα-
χὰς ἐπιγνώσεσι, πιστῶν κατευφραίνοντες,
εὐσεβείας· ἀξίως, διὸ μακαρίζεσθε.

Τῆς πάσης παρεπίδημοι Ὅσιοι, ὡς οἱ τοῦ Θεοῦ
Προφῆται γεγονάτε, τὴν ἄνω σκοποῦμενοι,
κληρυχίαν καὶ δόξαν, τὴν πάντοτε μένουσαν.

Νεκρώσιμον.

Ως ζώντων καὶ νεκρῶν Λόγε Κύριος, τοὺς
πίστει κοιμηθέντας οἰκέτας σου, χοροῖς
συναρίθμησον, σωζομένων ἀπάντων, ὡς μόνος
Φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Ο τῶν Γυναιῶν ἀπάντων κατάλογος, ὁ ἀ-
σκήσει καὶ ἀθλήσει Πανάμωμε, ζητήσας
τὸν Κύριον, λιτανεύει ἀπαύστως, τὸ Δεῖόν σου
πρόσωπον.

Ἄλλος εἰς Κοιμηθέντας.

Τὸν μόνον ἄναρχον.

Πρὸς τὴν οὐράνιον ἀτενίζοντες δόξαν, τῆς ἐ-
πιγείου κατεφρόνησαν δόξης, οἱ Μάρτυρες
τῆς Χριστοῦ παρουσίας, ὑμνοῦντες εὐσεβῶς,
αὐτὸν ὡς Βασιλέα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο τὴν ἐπίγειον καταλύσας οἰκίαν, τῶν ἐπ'
ἐλπίδι εἰς ζωὴν μεταστάντων, οὐράνιον
κκοικίαν παράσχε, Δικαίων ἐν σκηναῖς, τοῦ-
τους ἐπαναπαύων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεκροῖς ἀνάπαυσιν, ὡς Θεὸς ὁ παρέχων, σὺ
πότισον τῆς τρυφῆς τὸν χειμάρρουν, ὁ τὴν
πηγὴν τῆς ζωῆς κεκτημένος, ὡς μόνος ἀγαθός,
τοὺς προκεκοιμημένους, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Θεοτόκε Παρθέने, ἐν τῇ
γαστρί σου δεξαμένη ἀφράστως, ἐφώτισας
τοὺς ἐν σκότει τοῦ βίου, δοξαῖζειν εὐσεβῶς Χρι-
στὸν τὸν προελθόντα, ἐκ σοῦ ἀνερμηνεύτως.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ φύσιν

• Παρθένον, τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν εὐλογημέ-

• νην, ἄσμασι μυσικοῖς, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Γερωτάτων Μαρτύρων, καὶ Προφητῶν καὶ Δι-
καίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος καλῶς βεβιωκότων,
ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐλέησον.

Ως λειτουργοὶ τοῦ Δεσπότη, Ἱερομῦσται
δειχθέντες, συνήφθητε Λειτουργοῖς ἐπα-
ρανίοις· μεθ' ὧν τὰς ὑπὲρ ἡμῶν, ἱκεσίας προσ-
αγάγετε.

Σὺν Γυναιξὶ μακαρίως, τελειωσάσας τὸν δρό-
μον, τιμήσωμεν Ἀσκητῶν χοροὺς ἁγίους,
τοῖς τῆτων ἀγιασμοῖς, ὅπως τύχωμεν ἐντεύξεως.

Νεκρώσιμον.

Ης ἡξιώθησαν δόξης, αἱ τῶν Ἀγίων ἀπάντων, χοροσασίαι Χριστὸς τοὺς μεταστάντας, ἀξίωσον μετασχεῖν, ὀρθοδόξως σοι λατρεύσαντας.

Θεοτοκίον.

Φιλαμαρτημῶν ὑπάρχων, τὸ δικαστήριον τρέμω, τὸ φοβερόν τοῦ ἐκ σοῦ Ἀγνὴ τεχθέντος· ἐν ᾧ με ὡς ἀγαθὴ, ἀκατάκριτον συντήρησον.

Ἔτερος εἰς Κοιμηθέντας.

Μήτηρ Θεοῦ.

Επιφανῶς, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, καταλαμπρύνουσι Κόσμον, οἱ τῆς πίστεως στύλοι, Ἐκκλησιῶν οἱ ἀρράγαγέστατοι πύργοι, καὶ πρόβολοι τῆς εὐσεβείας· τούτης, ἐπαξίως εὐσεβῶς μακαρίζομεν.

Ρῦσαι πυρὸς, τῆς γεέννης Δέσποτα, τοὺς ἐξ ἡμῶν μεταστάντας, τῆς πλευρᾶς σου τῇ λόγχῃ, τῆς ἀμαρτίας τὸ χειρόγραφον, τούτων ὡς μόνος φιλόνητος ῥήξας, καὶ τῆς τῶν Ἀγίων ἀξίῳ λαμπρότητος.

Ως ἀγαθὸς, καὶ φιλόνητος φύσει, ὡς συμπαθὴς καὶ οἰκτίρμων, ὡς ζωῆς ἀθανάτου, ὡν θησαυρὸς ὁ ἀδαπάνητος, Σῶτερ τοὺς πιστεῖ προκεκοιμημένους, τῆς ἀκαταλήπτου σου τρυφῆς καταξιώσον.

Θεοτοκίον.

Νόμου σκιαί, καὶ τὰ πρὶν αἰνίγματα τῇ σῇ γεννήσει παρῆλθον· καὶ γὰρ πλήρωμα νόμου, καὶ Προφητῶν ὁ Χριστὸς γέγονεν· ὃν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις ὑμνοῦντες, σὲ τὴν Ἀειπαρθένον αἰνὴν μακαρίζομεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ὅταν ἐνὶ Ἀλληλουΐα, Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος βαρύς.

Εν μέσῳ τοῦ σαδίσ τῶν παρανόμων ἀγαλλόμενοι ἀνεβόων, οἱ Ἀθλοφόροι· Κύριε δόξα σοι.

Φωστῆρες ἀνεδείχθησαν Οἰκουμένης οἱ πανεύφημοι Ἀθλοφόροι, Χριστῷ βοῶντες· Κύριε δόξα σοι.

Εν πνέοντες, πρὸς ἐν βλέποντες οἱ Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, μίαν ὁδὸν ζωῆς εὐράμενοι, τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον, ζηλοτυποῦντες ἀλλήλων τὴν τελευτήν, ὡς τοῦ θαύματος! ὥσπερ θησαυροὺς, τὰς βασάνους προαρπάζοντες, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον· Ὅτι καὶ νῦν ἀποθάνωμεν, τεθνηξόμεθα πάντως, καὶ τῇ γενέσει τὰ ὀφειλόμενα λειτουργήσομεν· ποιήσωμεν τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν· τὸ κοινὸν ἴδιον ἡγήσώμεθα· θανάτῳ ζωὴν ὠνησάμενοι. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ μνήμῃ τῶν ἁγίων σου Ἀθλοφόρων ἐορτάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν· Κύριε δόξα σοι.

Νεκρώσιμον.

Εν χώρᾳ τῶν Δικαίων σου Ἐλεῆμον, τοὺς ἐν πίστει σοι μεταστάντας ἐκ τῶν προσκαίρων, τάξον Φιλόνητε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ικέτευε Παρθέने, σὺν Ἀποστόλοις καὶ τοῖς Μάρτυσιν, εὐρεῖν ἐν κρίσει τοὺς μεταστάντας τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Νεκρώσιμα.

Ποίημα τοῦ κυροῦ Θεοφάνους.

Καταφρονήσαντες πάντων.

Νενεκρωμένους ὥραθης, ἐπὶ σταυροῦ μόνε Ἀθάνατε, καὶ ἐν τάφῳ ὡς θνητὸς ἐτέθης, νεκρώσεως καὶ φθορᾶς καὶ θανάτου, τοὺς ἀνθρώπους λυτρούμενος· ἀλλ' ὡς πέλαγος εὐσπλαγχνίας ὑπάρχων ἀκένωτον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, ταῖς ψυχαῖς τῶν σῶν δούλων, τῶν ἐξ ἡμῶν μεταστάντων ἀνάπαυσον.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Τῷ ἀκηράτῳ σου κάλλει, καὶ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὠραιότητος, καὶ ταῖς τοῦ Θεοῦ σου φωτὸς ἀκτίσιν, ἐλλάμπεσθαι τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, Ἀγαθὲ καταξιώσον, ἐν αὐτῷ φωτοχυσίᾳ τῆς φωτοφανείας σου, σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντας, περὶ σὲ τὸν Δεσπότην, καὶ Βασιλέα τῆς δόξης καὶ Κύριον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ως ἀδαπάνητον ἔχων, τῶν δωρεῶν τὴν μεγαλοπρέπειαν, ὡς θησαυρὸς ἀνελλιπῆς πλουσίας, χρηστότητος, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, ὡς Θεὸς κατασκήνωσον, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ἐκλεκτῶν σου, ἐν τόπῳ ἀνέσεως, ἐν τῷ οἴκῳ τῆς δόξης σου, ἐν τρυφῇ Παραδείσου, ἐν τῷ τῶν παρθένων νυμφῶνι ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νόμου τὸ πλήρωμα τίκεις, τὴν Αὐτρωτὴν σάρκα γερόμενον· οὐ γὰρ ἐγένετο τοῖς πρὶν ἐν νόμῳ δικαίωσις· ἀλλ' ἡμᾶς ὁ Χριστὸς νῦν σταυρωθεὶς ἐδικαίωσεν. Ὡς οὖν ἔχουσα παρρησίαν, Παρθέने ἰκέτευε, τὸν Υἱόν σου τὸν εὐσπλαγχνον, ταῖς ψυχαῖς ἀναπαῦσαι, τῶν εὐσεβῶς μεταστάντων δεόμεθα.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Ωραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρώσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπὸς· Χριστὸς ἐστε τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Ἀηστῇ· Μνήσθητέ μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τελέσαντες τὸν καλὸν ἀγῶνα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, στεφάνους ἀφθαρσίας παρὰ Θεοῦ, ἐδέξασθε καὶ δόξης, καταξιούσθε τῆς αὐτοῦ, Μάρτυρες πανεύφημοι, τῶν Ἀγγέλων σύσκηνοι.

Γερουργῶν καὶ Ὁσίων δῆμοι, Προφητῶν καὶ σέπτων Γυναικῶν, καταλόγος τιμάσθω ὁ ἱερός, σκηναῖς τῶν πρωτοτόκων, νῦν κατοικαῦντες ἐν χαρᾷ, καὶ συναγελαίζοντες, Ἀσωμάτων τάξεσι.

Νεκρώσιμον.

Κατάταξον ἐν σκηναῖς Δικαίων, ἐξ ἡμῶν οὓς μετέστησας, τὰ ταύτων παραβλέψας

Λόγε Θεοῦ, ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, πεπραγμένα ἐπὶ γῆς, ψυχικὰ ἐγκλήματα, διὰ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Γέταί σοι, ὦ Τριάς ἁγία, οἱ θανέντες προσέρχονται, ῥυσθῆναι ἐξαίτουντες ἐκ φλογός, τῆς φοβεράς ἐκείνης, καὶ τυχεῖν τῶν ἀγαθῶν, δόξης τῆς ἁγίας σου, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εσκήνωσεν ἐν τῇ σῇ νυδύϊ, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, καὶ τοὺς καθυπαχθέντας τῷ ἐχθρῷ, κακίῃ συμβουλία, καὶ ἐμπεσόντας εἰς φθοράν, Παναγία Ἀχραντε, πάλιν ἀνεκαίνισε.

Τέλος τοῦ Βαρέος Ἦχου.

Ὁπλητικῆς φάλαγγος εἰκέλου μέλας,
Ὁ τοῦ βάρους σὺ, κλῆσιν εἰληφώς, φέρεις.
Ἦχον τὸν ἀπλοῦν, τὸν βάρους ἐπώνυμον,
Ὁ τοὺς λογισμοὺς ἐν βοαῖς μισῶν, φιλεῖ.
Ἀνδρῶν δὲ ἄσμα, δευτερότριτε βρέμεις.
Ποικίλος δὲ ὢν, ὁ ἀπλοῦς ἔχεις φίλους.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΛ. Δ'. ΠΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσι-
μα γ', δευτεροῦντες τὸ α'.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον Δογματικόν.

Ἦχος πλ. δ'.

Πῶς σε μακαρίσωμεν Θεοτόκε; πῶς δὲ ἀνυ-
μνήσωμεν Ὑπερευλογημένη, τὸ ἀκατάλη-
πτον μυστήριον τῆς κυοφορίας σου; Τῶν αἰώνων
γάρ ὁ Ποιητής, καὶ τῆς ἡμετέρας Δημιουργὸς
φύσεως, τὴν ἰδίαν εἰκόνα οἰκτείρας, καθῆκεν
ἐαυτὸν εἰς κένωσιν τὴν ἀνεξιχνίαστον· ὁ ὢν ἐν
τοῖς αὔλοις κόλποις τοῦ Πατρὸς, ἐν μήτρᾳ σου
Ἀγνὴ κατεσκήνωσε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ἐγένε-
το ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμος· μείνας μὲν, ὅπερ ὑπῆρ-
χε, φύσει Θεός. Διὸ αὐτὸν προσκυνοῦμεν Θεὸν
τέλειον, καὶ ἄνθρωπον τέλειον, τὸν αὐτὸν ἐν ἐ-
κατέρᾳ μορφῇ· ἐκατέρα γὰρ φύσις, ἐστὶν ἐν
αὐτῷ ἀληθῶς· διπλᾶ δὲ πάντα κηρύττομεν, τὰ
φυσικὰ αὐτοῦ ἰδιώματα, κατὰ τὴν διπλὴν τῶν
οὐσῶν, δύο σέβοντες τὰς ἐνεργείας, καὶ θελή-
ματα. Ὁμοούσιος γὰρ ὢν τῷ Θεῷ καὶ Πατρί,
αὐτεξουσίως θέλει καὶ ἐνεργεῖ ὡς Θεός· ὁμο-
σιος δὲ ὢν καὶ ἡμῖν, αὐτεξουσίως θέλει καὶ ἐ-
νεργεῖ ὡς ἄνθρωπος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμ-
μακάριστε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀπόστιχα, τὸ Α'. Ἀναστάσιμον, καὶ τὰ παρόν-
τα προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Χαῖρε Θεοτόκε πάνσερνε· Χαῖρε Πηγὴ τὴν
ζωὴν, τοῖς πιστοῖς ἡ πηγαῖζουσα· Χαῖρε
πάντων Δέσποινα, καὶ Κυρία τῆς Κτίσεως·
εὐλογημένη, χαῖρε πανάμωμος· δεδοξασμένη,

χαῖρε πανάχραντε· Χαῖρε παλάτιον· Χαῖρε
θεῖον σκήνωμα· Χαῖρε Ἀγνή· Χαῖρε Μητρο-
πάρθενε· Χαῖρε Θεόνυμφε.

Στίχ. Ἀκουσον θύγατερ.

Χαῖρε Θεομήτορ ἄχραντε· Χαῖρε πιστῶν ἡ
ἐλπίς· Χαῖρε Κόσμου καθάρσιον· Χαῖρε
πάσης θλίψεως, ῥυομένη τοὺς δούλους σου· ἡ
τῶν ἀνθρώπων, χαῖρε παράκλησις· ἡ ζωηφό-
ρος, χαῖρε ἀντίληψις· Χαῖρε προπύργιον, τῶν
προσκαλουμένων σε· Χαῖρε Θεοῦ, θεῖον ἐνδιχί-
τημα, καὶ ὅρος ἅγιον.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσι.

Χαῖρε Θεοτόκε Μήτηρ Χριστοῦ· Χαῖρε ἡ
μόνη ἐλπίς, τῶν βροτῶν καὶ ἀντίληψις·
Χαῖρε καταφύγιον· Χαῖρε λυχνία φωτός· ἡ
γλαῖσμένον, χαῖρε λαμπάδιον· ἡγιασμένον, χαῖ-
ρε παλάτιον· Χαῖρε Παράδεισε· Χαῖρε θεῖον
σκήνωμα· Χαῖρε πηγὴ, βρύουσα τὰ νάματα,
τοῖς προσιοῦσί σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Θεοτοκίον Δογματικόν.

Οὗν ἕρανος ἔκ ἐχώρησε, Παρθένε Θεοτόκε, ἐν
γαστρὶ σου ἀξενωχωρήτως ἐχωρήθη, καὶ ἔ-
μεινας ἀγνή, ἀρρήτῳ λόγῳ, μηδὲν τῆς παρθενίας
λυμανθείσης. Σὺ γὰρ μόνη γεγονός ἐν γυναιξί,
καὶ Μήτηρ καὶ Παρθένος· καὶ σὺ μόνη Πάναγνε,
ἐγαλήχησας Υἱὸν ζωοδότην, καὶ ἀγκαλίσαις σου
ἐβάσασας τὸ ἀνύστακτον ὄμμα· ἀλλ' οὐ διέλιπε
τοῦ κόλπου τοῦ Πατρικοῦ, ὡς προὔπῆρχε πρὸ
τῶν αἰώνων· ἀλλ' ἄνω ὅλως Θεός μετὰ Ἀγγέ-
λων, καὶ κάτω ὅλως ἐκ σοῦ μετὰ ἀνθρώπων,
καὶ πανταχοῦ ἀνερμηνεύτως. Αὐτὸν ἱκέτευε,
Δέσποινα Παναγία, τοῦ σωθῆναι τοὺς ὀρθοδό-
ξως, ὁμολογοῦντάς σε Θεοτόκον ἀγνήν.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα
τοῦ ψαλτηρίου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τὰ παρόντα Στιχηρὰ
Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. δ'.

Εσπερινὸν ὕμνον, καὶ λογικὴν λατρείαν, σοὶ
Χριστέ προσφέρομεν, ὅτι ἠυδόκησας, τοῦ
ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Κύριε, Κύριε, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου· ἀλλὰ εὐδόκησον, τοῦ ἐλεῆ-
σαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Χαῖρε Σιών ἁγία, Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν,
Θεοῦ κατοικητήριον· σὺ γὰρ ἐδέξω πρῶ-
τη, ἄφесιν ἁμαρτιῶν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Ἔτερα Ἀναστάσιμα Ἀνατολικά.

Ο ἐκ Θεοῦ Πατρός Λόγος, πρὸ τῶν αἰώνων
γεννηθεῖς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων, ὁ
αὐτὸς ἐκ τῆς Ἀπειρογάμου σαρκωθεῖς, βουλή-
σει σταύρωσιν θανάτου ὑπέμεινε, καὶ τὸν πάλαι
νεκρωθέντα ἄνθρωπον ἔσωσε, διὰ τῆς ἐαυ-
ταῦ Ἀναστάσεως.

Τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, δοξολογοῦμεν
Χριστέ, δι' ἧς ἠλευθέρωσας Ἀδαμικίον
γένος, ἐκ τῆς τοῦ Ἄδου τυραννίδος· καὶ ἐδώ-
ρήσω τῷ Κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν αἰώνιον, καὶ
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα σοι Χριστέ Σωτήρ, Υἱὲ Θεῷ μονογενές,
ὁ προσπαγεῖς ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ ἀναστὰς
ἐκ τάφου τριήμερος.

Σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἐκουσίως δι' ἡμᾶς
ξανυρὸν ὑπομείναντα, καὶ σὲ προσκυνῶμεν,
παντοδύναμε Σωτήρ. Μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ
τοῦ προσώπου σου· ἀλλ' ἐπάκουσον καὶ σῶσον
ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλάνθρω-
πίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώ-
ποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς,
σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελ-
θὼν μετὰ τῆς προσλήψεως, εἰς ἑστὶν Υἱός, δι-
πλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· διό
τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀ-
ληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεη-
θῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. δ'.

Ανῆλθες ἐπὶ σταυροῦ Ἰησοῦ, ὁ καταβάς ἐξ
οὐρανοῦ· ἤλθες ἐπὶ θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ αἰ-

θάνατος· πρὸς τοὺς ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ἀλη-
θινόν· πρὸς τοὺς πεσόντας, ἢ πάντων Ἀνάστα-
σις. Ὁ φωτισμὸς καὶ ὁ Σωτήρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Χριστὸν δοξολογήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ
νεκρῶν· ψυχὴν καὶ σῶμα γὰρ ἀναλαβὼν,
τῷ πάθει ἀπ' ἀλλήλων διέτεμε· τῆς ἀχράντου
μὲν ψυχῆς, ἐν Ἄδῃ κατελθούσης, ὃν καὶ ἐσκύ-
λευσε· τάφῳ δὲ διαφθορὰν οὐκ οἶδε τὸ ἅγιον
σῶμα, τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις δοξολογοῦμεν Χριστέ,
τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν· δι' ἧς ἡ-
μᾶς ἠλευθέρωσας, τῆς τυραννίδος τοῦ Ἄδου,
καὶ ὡς Θεὸς ἐδώρήσω, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

Ω Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ἀκατάληπτε
Ποιητὰ οὐρανοῦ καὶ γῆς, διὰ σταυροῦ
παθὼν, ἐμοὶ ἀπάθειαν ἐπήγασας· ταφὴν δὲ
καταδεξάμενος, καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ, συνανέ-
στησας τὸν Ἀδὰμ χειρὶ παντοδυναμῶ. Δόξα
τῇ σῇ τριήμερῳ ἐγέρσει, δι' ἧς δεδώρησαι ἡμῖν,
τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ ἴλασμόν ἁμαρτιῶν, ὡς
μόνος εὐσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθένε, ἢ τὸν Θεὸν ἀρράστως
συλλαβούσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψί-
στου, σὼν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανά-
μωμε· ἢ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν
πταισμάτων, νῦν ταῖς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχο-
μένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Εξ ὕψους κατηλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφὴν
κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς
τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν,
Κύριε, δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς ἐκ Παρθένου, καὶ ξαν-
ύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν
θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἐγερσιν δείξας ὡς
Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἐπλάσας τῇ χειρὶ σου·
δείξον τὴν φιλάνθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι
τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκα, πρεσβεύουσαν ὑ-
πὲρ ἡμῶν· καὶ σῶσον Σωτήρ ἡμῶν, λαὸν ἀπε-
γνωσμένον.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ ΠΡΩΐ.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Κανὼν Τριαδικός, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
Τριας Μονάς, σῶσόν με τὸν σὸν οἰκέτην.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡδὴ α'.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τῷ τρισηλίῳ βασιλεῖ καὶ πρύτανι, καὶ προ-
μηθεῖ τοῦ παντός, καὶ ἀγαθῷ μόνῳ, φυ-
σικῶς ὑπάρχοντι, καὶ ἐνιαίαν ἔχοντι, τῆς Θεό-
τητος δόξαν, Θεῷ Μονάρχῃ προσπίπτομεν, ὕ-
μνον τὸν τρισάγιον ᾄδοντες.

Ρῆσεις τὰς θείας, καὶ χρησμούς τοὺς ἀνω-
θεν, μεμνημένοι σαφῶς, Θεαρχικὴν φύσιν,
ἐνικὴν δοξάζομεν, αἰῶδιον συνάναρχον, ἐν τρισὶ
τοῖς προσώποις, Πατρὶ Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι,
δημιουργικὴν, παντοδύναμον.

Ιερομύστης Ἀβραάμ γενόμενος, ἱεροτύπως
τοπρὶν, τὸν Ποιητὴν πάντων, καὶ Θεὸν καὶ
Κύριον, τρισὶ μὲν ὑποστάσεσιν, ὑπεδέξατο χαί-
ρων, καὶ τῶν τριῶν ὑποστάσεων, κράτος ἐνιαῖον
ἐγνώρισε.

Θεοτοκίον.

Α'πειρογάμῳ τὸν Χριστὸν ἐκύησας, τὸν κατ'
ἡμᾶς δι' ἡμᾶς, εἰληφότα φύσιν, Πάναγνε,
καὶ ἄτρεπτον, κατ' ἄμφω διαμείναντα· ὃν δυ-
σώπει ἀπαύστως, ἀμαρτιῶν μοι δωρήσασθαι,
καὶ τῶν πειρασμῶν ἀπολύτρωσιν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Σὲ τὸν ἀπρόσιτον Θεὸν, καὶ Βασιλέα τῆς
δόξης, ἐπὶ θρόνου Ἡσαΐας κατεῖδεν, ὑψη-
λῇ καὶ Χερυθίμ, καὶ Σεραφίμ δοξάζοντα, ἀκα-
ταπαύστοις ὕμνοις, μοναδικὸν τρισυπόστατον.

Μόνον πατρόθεν ὡς ἐκ Νοῦ, γεγεννημένον
τὸν Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα προελθὸν ἀ-
πορρήτως, καταλλήλοις λογισμοῖς, καὶ γραφι-
κοῖς διδάγμασι, κατεληφότες ἓνα, Θεὸν τριση-
λίον σέβομεν.

Οὗ ὡν ἀγέννητος Πατὴρ, καὶ τῆς ἰδίας οὐ-
σίας, τὸ ἀπαύγασμα γεννήσας ἀρρέυστως,
τὸν Υἱὸν φῶς ἐκ φωτός, ἐκπορευτῶς προβάλλ-
εται, συμφυὲς φῶς τὸ Πνεῦμα, τὸ παντουργὸν
καὶ ὁμότιμον.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθης καθαρὸς, Παρθενομήτορ Μα-
ρία, τοῦ τὰ πάντα πανσθενῶς καὶ παν-
σόφως, ὑποστήσαντος Χριστοῦ, καὶ τάξαντος
καὶ φέροντος· ὃν ἐξιλέωσαί μοι, ταῖς μητρι-
καῖς σου δεήσεσι.

Κάθισμα. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῆς τρισηλίου καὶ σεπτῆς Τελεταρχίας, τὰς
δυναστείας οἱ πιστοὶ νῦν εὐφημοῦμεν· ὅτι
νεύματι μόνῳ τὸ πᾶν συνέστηκε· τὰς ἄνω χορο-
στασίας Ἀγγελικὰς, τὰς κάτω Ἱεραρχίας Ἐκ-
κλησιῶν, τῇ κραυγᾷ τὸ Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος
εἶ, Θεὲ Ὑπεράγαθε, δόξα, ὕμνος τῷ κράτει σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν ἡ τετοκῖα, ἀλλοιου-
μένην εἰς αἰεὶ τῇ ἀμαρτίᾳ, ταῖς προσβο-
λαῖς τοῦ δολίου καὶ τῇ ῥαθυμίᾳ, στερέωσον τὴν
καρδίαν μου Ἀγαθὴ, πρεσβείαις ταῖς μητρικαῖς
σου, ὥπως καὶ γὰρ, εὐχαρίστως κραυγαῶσαι·
Θεογεννῆτορ Μαριάμ, ἐλέησον τὴν ποιμήνην σου,
ἣν ἐκτίσω Πανάμωμε.

Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Α'νατολή, ἐπιφανείσα Θεότητος, τοῖς ἐν σκό-
τει, πᾶσαν διεσκέδασε, τὴν ἀφεγγῇ νύκτα
τῶν παθῶν, καὶ δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον ἐξανέ-
τειλεν, ἀπλοῦν μὲν κατ' οὐσίαν, τριλαμπῇ δὲ
προσώποις, ἐν ὕμνοῦμεν αἰεὶ καὶ δοξάζομεν.

Σεραφικοῖς, στόμασι τὸν ἀνυμνούμενον, τοῖς
πηλίνοις, χεῖλεσι δοξάζομεν, μοναδικόν,
καὶ τριαδικόν. Κύριον τῆς δόξης, τῇ φύσει καὶ
ὑποστάσεσι, βρῶντες· Ὁ Παντάναξ, τοῖς σοῖς
δουλοῖς παράσχου, τῶν ποικίλων πταισμάτων
συγχώρησιν.

Συνεκτικὴ, πάντων τῶν ὄντων ἀόρατε, παν-
σοικτίρμον, εὐσπλαγχνε φιλόνηρωπε, Τριας
σεπτῇ καὶ Θεαρχικῇ, μή μου ἐπιλάβῃ τοῦ σοῦ
οἰκέτου τοσύνολον, μηδὲ διασκεδάσης, ἣν διέ-
δου σοῖς δουλοῖς, διαθήκην δι' ἄφατον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Οραίαν σέ, Πάναγνε μόνην εὐράμενος, ἐξ
αἰῶνος, Λόγος ὁ προάναρχος, τὴν Ἰακώβ
Κόρη καλλονὴν. καὶ ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' εὐ-
σπλαγχνίαν ἀνέπλασε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώ-
πων· ὃν δυσώπει ἀπαύστως, ἀπὸ πάσης ρύ-
σθηναί με θλίψεως.

Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Συναΐδια τρία, Πρόσωπα δοξάζομεν, ἓνα δὲ
Κύριον, σέ τὴν θείαν φύσιν, διαιρουντες
ἀπλῶς καὶ συνάπτοντες, καὶ πιστῶς βρῶμεν·
Θεαρχικὴ Τριας ἀγία, τοὺς σοὺς δούλους ἐκ
θλίψεως λύτρωσαι.

Ολοφύρομαι σφόδρα, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς
διανοίας μου, πῶς μὴ θέλων πάσχω, τὴν
ἀβούλητον ὄντως ἀλλοίωσιν· διὰ τοῦτο κράζω·
Ζωαρχικὴ Τριας ἀγία, τῶν καλῶν ἐν τῇ στά-
σει με σύνταξον.

Νυσταγμῷ βαρυνθέντα, τῷ τῆς ἀμαρτίας με καὶ συνωθούμενον, πρὸς θανάτου ὕπνον, ὡς φιλάνθρωπος καὶ ὑπεράγαθος, καὶ παντελεσμένων, Θεαρχικὴ Τριάς ἀγία, κατοικτείρησον καὶ διανάστησον.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε Κόρη, πάναγνε, πανάμωμε, Θεοχαρίτωτε, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου καὶ Κύριον, ἐξιλέωσαί μοι, καὶ τῶν παθῶν καὶ τῶν πταισμάτων, τὸν σὸν δοῦλον ἐκλύτρωσαι τάχιον.

Ὡδὴ ε'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ε'πουρανίων Νοῶν, ταξιαρχίας μιμούμενοι, μοναρχικὴ τοῦ παντός, Τριάς ὑπερούσιε, τρισαγίοις ἄσμασι, σὲ δοξολογοῦμεν, τοῖς πηλίοις ἡμῶν στόμασι.

Τὸν κατ' εἰκόνα τὴν σὴν, τὸν ἄνθρωπον διαπλάσαντα, καὶ ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πᾶν, σοφῶς ὑποστήσαντα, Θεὸν τρισυπόστατον, προσκυνῶ καὶ σέβω, καὶ ὕμνῳ καὶ μεγαλύνω σε.

Ο' παντοκράτωρ Θεός, καὶ μόνος ἀπεριόριστος, ἐνοίκησον ἐν ἐμοί, δι' ἄφατον ἔλεος, τρισηλίε Δέσποτα, καὶ καταύγασόν με, καὶ συνέτισον ὡς εὖσπλαγχνος. Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθης Θεοῦ, τοῦ ἀχωρήτου Πανάχραντε· ναὸν καί με τῆς αὐτοῦ, δεῖξον θείας χάριτος, Παναγία Δέσποινα, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, καὶ συντήρησον ἀλώβητον.

Καθίσματα. Τὸ προσταχθέν.

Πατέρα ἄναρχον πιστοί, Υἱὸν συνάναρχον, καὶ Πνεῦμα θεῖον, ἀληθῶς ὑμνολογοῦμεν, ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως, Τριάδα ἀπλὴν ἀγίαν καὶ συμφυῆ, βοῶντες σὺν τοῖς Ἀγγέλοις: Ἄγιος εἶ, Πάτερ Υἱέ σὺν τῷ Πνεύματι, τῷ παναγίῳ καὶ σεπτῷ· ἐλέησον οὓς ἐπλάσας, κατ' εἰκόνα σου Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι αἰεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν Ἀγνή καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως: Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθὴ, καὶ Δαιμόνων ἐξάρπασον, λογιθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτρίσεως, μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Σοφία ἀρρήτῳ σου, καὶ τῷ πελάγει τῆς ἀγαθότητος, δωρεὰν τὸν σὸν δοῦλον, ἡλεπμένον ἀνάδειξόν με καὶ νῦν, καθάπερ πάλαι, καὶ ῥῦσαι κακώσεως, Τριάς Μονὰς ὁ Θεός, ἀμαρτιῶν καὶ παθῶν. Δίς.

Ο' Νοῦς ὁ ἀγέννητος, Πατὴρ καὶ Λόγος ὁ γεννηθεὶς ἐξ αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, ἀκαταλήπτως ἐκπορευτὸν πεφυκός, Θεὲς Μονάρχᾳ τρισηλίε, ψάλλω σοι: Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νενέκρωμαι Πάναγνε, τῆς ἀμαρτίας πιὼν τὸ φάρμακον, καὶ προστρέχω σοι πίστει, τῇ τετοκυῖᾳ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς· ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν δῆλόν σε ζώωσον, καὶ πειρασμῶν καὶ παθῶν, λύτρωσαι μόνῃ Ἀγνή.

Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως καίμινον.

Ο' φῶς ὑπάρχων ἄδυτον, τριλαμπές καὶ τρισηλίον, καὶ μοναρχικόν, μονοκρατὲς, ἀπλούστατον, Θεὸς ἀκατάληπτος, καὶ μονοκράτωρ Κύριος, νῦν τὴν σκοτεινὴν, καὶ ζοφερὰν μου καρδίαν, καταύγασον καὶ δεῖξον, φωταυγῇ καὶ φωσφόρον, ὕμνεῖν σε καὶ δοξάζειν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιερωτάταις πτέρυξι, Σεραφίμ οἱ θειότατοι, πρόσωπα καὶ πόδας, εὐλαβῶς καλύπτουσι, τὴν δόξαν μὴ φέροντες, τοῦ ἀμνηχάνου κάλλους σου, ἀγαθαρχικὴ, Θεαρχικὴ Μοναρχία, Τριάς ὑπεραγία· πλὴν ἡμεῖς ἀνυμνεῖν σε, τολμῶμεν καὶ δοξάζειν, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κυριαρχίαν ἄναρχον, πανσθενῆ καὶ πανάγαθον, τελεταρχικὴν, ἀγαθουργὸν ἀόριστον, αἰτίαν ἀναίτιον, ποιητικὴν αἰδίων, προνοητικὴν, καὶ σωστικὴν τῶν ἀπάντων, Μονάδα κατ' οὐσίαν, καὶ Τριάδα προσώποις, δοξάζω σε Θεέ μου, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Επὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν, ὁ ἀνέσπερος ἥλιος, διὰ τῆς ἐκ σοῦ παρθενικῆς γεννήσεως, πανάχραντε Δέσποινα, καὶ τοὺς βροτοὺς ἀπὸ πᾶν λαξε, τῆς εἰδωλικῆς, καὶ ζοφεράς σκοτομήνης· διὸ καὶ νῦν με μᾶλλον, τῆς αὐτοῦ Θεαρχίας, καταύγασον ταῖς αἰγλαῖς, καὶ φρούρει τὸν σὸν δοῦλον.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Τὴν πάντων Βασιλίδᾳ καὶ παντουργόν, ὑπεράρχιον φύσιν, ὑπέρχρονον, ζωαρχικὴν, εὖσπλαγχνον, φιλάνθρωπον, ἀγαθὴν, ἐναρχικὴν Τριάδα σε, νῦν δοξολογοῦντες ἀμαρτιῶν, συγχώρησιν αἰτοῦμεν, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν. Δίς.

Ημία Κυριότης καὶ τριλαμπής, ἐνικὴ Θεαρχία τρισηλίε, τῆς ὕμνηταῖς, πρόσδεξαι τῆς σου ἀγαθοπρεπῶς, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν δυσχερῶν,

καὶ θάττον τὴν εἰρήνην, παράσχου φιλανθρωπῶς, ταῖς Ἐκκλησίαις καὶ τὴν ἑνώσιν.

Θεοτοκίον.

Νηδὺν Χριστέ Σωτῆρ μου παρθενικὴν, ἐνοικήσας ἐφάνης τῷ Κόσμῳ σθ, θεανδρικῶς, ἄτρεπτος ἀσύγχυτος ἀληθῶς, καὶ καθυπέσχου πάντοτε, μετὰ τῶν σῶν δούλων εἶναι σαφῶς· διὸ τῆς σέ τεκούσης, πρεσβείαις τὴν εἰρήνην, πάσῃ τῇ πόϊμνῃ σου πρυτάνευσον.

✠✠✠✠✠✠✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ., Καθίσμ. Ἀναστάσιμα.
Ἦχος πλ. δ'.

Α'νέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ Ἄγγελος φωτὸς ταῖς Γυναῖξιν ἐβόα: Παύσασθε τῶν δακρύων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε· κράξατε ἀνυμνοῦσαι: Ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Α'νασταῖς ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἀληθῶς, ταῖς ὁσίοις προσέταξας Γυναῖξιν, κηρύξαι τὴν ἔγερσιν, Ἀποστόλοις ὡς γέγραπται· καὶ δρομαῖος ὁ Πέτρος, ἐπέστη τῷ μνήματι, καὶ τὸ φῶς ἐν τῷ τάφῳ, ὁρῶν κατεπλήττετο· ὅθεν καὶ κατεῖδε, τὰ ὀθόνια μόνα, χωρὶς τοῦ θείου σώματος, ἐν αὐτῷ κατακείμενα· καὶ πιστεύσας ἐβόησε: Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι σῶζεις ἅπαντας Σωτῆρ ἡμῶν· τοῦ Πατρὸς γὰρ ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτὸν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῇ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐσας τὴν λύτρωσιν, τῆς Οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ Κόσμῳ καὶ ἄφεςις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ τῆτο βοῶμεν αὐτῇ: Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνούσι, τὸν πανάγιον Τόκον σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Α'νθρωποι τὸ μνημά σου, Σωτῆρ ἐσφραγίσαντο, Ἄγγελος τὸν λίθον, ἐκ τῆς θύρας ἀπεκύλισε· Γυναῖκες ἐθεάσαντο, ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, καὶ αὐταὶ εὐηγγελίσαντο τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Σιών: Ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ διελύθη τὰ δεσμά τοῦ θανάτου. Κύριε δόξα σοι.

Paraclitichi.

Δόξα.

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς, αἱ Γυναῖκες κομίσασαι, φωνῆς Ἀγγελικῆς, ἐκ τοῦ τάφου ἤκουον: Παύσασθε τῶν δακρύων, καὶ ἀντὶ λύπης χαρὰν κομίσασθε· κράξατε ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε'πὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ Κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναε, καὶ Παράδεισε λογικῇ, παρθενικὸν καύχημα· ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν. Τὴν γὰρ σὴν μήτραν, θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ Κτίσις· δόξα σοι.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή.

Αἱ Μυροφόροι τῷ Ζωοδότῃ ἐπισᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτην, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρὰς εὐαγγέλια, ἐκ τῷ Ἀγγέλῳ δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνουν: Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ε'κ νεότητός μου ὁ ἐχθρὸς με πειράζει, ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με· ἐγὼ δὲ πεποιοῦς, ἐν σοὶ Κύριε τροποῦμαι τοῦτον.

Οἱ μισοῦντες Σιών, γεννηθήτωσαν δὴ, πρὶν ἐκσπασθῆναι ὡς χόρτος· συγκόψει γὰρ Χριστὸς, αὐχένους αὐτῶν, τομῇ βασάνων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Α'γίῳ Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, φῶς ἐκ φωτὸς Θεὸς μέγας· σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτὸ καὶ τῷ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Η' καρδίᾳ μου τῷ φόβῳ σου σκεπέσθω, ταπεινοφρονοῦσα· μὴ ὑψωθείσα ἀποπέσῃ, ἐκ σοῦ Πανοικτίρμον.

Ε'πὶ τὸν Κύριον ὁ ἐσχηκὼς ἐλπίδα, ἔδειξει τότε, ὅτε πυρὶ τὰ πάντα, κρινεῖ καὶ κολάσει.

Δόξα, καὶ νῦν.

Α'γίῳ Πνεύματι, πᾶς τις θείος βλέπει καὶ προλέγει, τερατουργεῖ ὑψιστα, ἐν τρισὶν ἑνᾷ Θεῷ μέλπων· εἰ γὰρ καὶ τριλαμπεῖ, μοναρχεῖ τὰ Θεῖον.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ε'κείραξά σοι Κύριε, πρόσχε, κλινόν μοι τὸ οὖς σου βοῶντι, καὶ καθαρόν πρὶν ἄρῃς με, ἀπὸ τῶν ἐνθένδε.

Επὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ γῆν, δύνων πᾶς αὐ-
 ρις ἀναλύσει, τοῦ λαβεῖν βασάνους, ἢ
 γέρα τῶν βεβιωμένων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίω Πνεύματι, Θεολογία Μονὰς τρισαγία·
 ὁ Πατὴρ γὰρ ἀναρχος, ἐξ οὗ ἔφυ ὁ Υἱὸς
 ἀχρόνως, καὶ τὸ Πνεῦμα σύμμορφον, σύνθρο-
 νον, ἐκ Πατρὸς συνεχλαύψαν.

Ἀντίφωνον Δ'.

Ιδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ
 κατοικεῖν ἀδελφούς ἅμα; ἐν τούτῳ γὰρ
 Κύριος, ἐπηγγείλατο ζωὴν αἰώνιαν.

Τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὁ τὰ κρίνα τοῦ
 ἀγροῦ κοσμῶν, κελεύει μὴ δεῖν φρον-
 τίζειν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίω Πνεύματι, ἐνοιδεῖ αἰτία, πάντα ἔχε-
 ται εἰρηνοβραβεύτως· Θεὸς τοῦτο γὰρ
 ἔστι, Πατρί τε καὶ Υἱῷ, ὁμοούσιον κυρίως.

Προκείμενον.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου
 Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Στίχ. Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν τῆς Κυ-
 ριακῆς. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ὁ
 Πεντηκοστός, κτλ. ὅρα σελ. 6.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουρ-
 » γοῦσα ποτε, Μωσαϊκὴ ράβδος σταυρο-
 » τύπως πλήξασα, καὶ διελούσα θάλασσαν·
 » Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
 » ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμελποντα.

Τροπάρια.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς
 μὴ θαυμάσωμεν; ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι,
 τοῖς πιθοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζου-
 σαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ αἰγίας, πηγὴν ἀθάνατον
 σταΐζουσιν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἰδίων.

Ως εὐπρεπὴς ταῖς Γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν
 ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγὴ φέρων, τῆς
 ἐμφύτου σύμβολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ μορ-
 φῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς Ἀναστάσεως,
 κράζει: Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γε-
 νεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γασ-
 τρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε
 Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ
 Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ Εἰρμός. Ὑγραὶν διοδεύσας ὥσει ξηράν.

Επήρθησαν πύλαι ὀδυνηραί, καὶ ἔφριξαν
 Ἄδου, καθορῶντες οἱ πυλωροί, ἐν τοῖς
 κατωτάτοις τὸν ἐν ὕψει, τῆς τῶν ἀπάντων ἐ-
 πέκεινα φύσεως.

Εξέστησαν τάξεις Ἀγγελικαί, ὁρῶσαι ἐν
 θρόνῳ, ἰδρυμένην τῷ Πατρικῷ, τὴν ἐκ-
 πτωτον φύσιν τῶν ἀνθρώπων, τὴν καθειργμέ-
 νην ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.

Θεοτοκίον.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμ-
 φευτε Μῆτερ, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν
 Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος, ἐν ταῖς
 ἀγκάλαις σου ἐδάστασας.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Κατὰ Ἀλφάβητον.

Ὁ Εἰρμός. Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ.

Αῆραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἰ-
 διον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τε-
 κοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Βότρυν σε ζωηφόρον, τὸν τῆς παγκοσμίου ἀ-
 ποσταζόντα, γλυκασμὸν σωτηρίας, ἡ Παρ-
 θένος Χριστέ ἀπεκύησε.

Γένος Ἀδαμιαῖον, πρὸς τὴν ὑπὲρ νοῦν μα-
 καριότητα, διὰ σοῦ ἀνηγμένον, Θεοτόκε
 ἀξίως δοξάζει σε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**στερεώσας κατ' ἀρχαίς, τοὺς οὐρανούς
 » ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
 » ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντο-
 » λῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἄ-
 » γιος μόνε Φιλάνθρωπε. Τροπάρια.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἀμαρ-
 τίας, τῆς σαρκὸς σε τὸ σωτήριο πάθος, ἐδι-
 καίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ
 τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφνης ὁ ἀναμάρτητος.

Τῆς Ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν
 σκοτει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις,
 ὁ Θεὸς με Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ Θεότητι, τὸν
 ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτῃ τὰ σκευὴ διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ἐδείχθης ὑψη-
 λότερα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν
 ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ
 πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις αἰεὶ μακαρίζομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Οὐρανίας ἀψίδος.

Απειθήσαντα πρῶην, τῇ ἐντολῇ Κύριε, τοῦ
 πεποιηκότος με ὄντως σὺ ἀπεξέκωσας·

ὄν μορφωσάμενος, ὑπακοήν τε παιδεύσας, σεαυτῷ οἰκείωσας διὰ σταυρώσεως.

Ο σοφία τὰ πάντα, προεγνωκῶς Κύριε, καὶ τῇ σῇ συνέσει συμπήξας τὰ ὑποχθόνια, οὐκ ἀπηξιώσας, συγκαταβάσει σου Λόγε, τοῦ Θεοῦ ἀναστῆσαι τὸν κατ' εἰκόνα σου.

Θεοτοκίον.

Ενοικήσας Παρθένω, σωματικῶς Κύριε, ὡφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεαθῆναι σε ἦν καὶ ἀνεδείξας, ὡς ἀληθῶς Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν, μόνε Φιλάνθρωπε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἐκείαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολὰς ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Εὕας τῆς προμήτορος, σὺ ἐπανόρθωσις γέγονας, τὸν ἀρχηγόν, τῆς ζωῆς τῷ Κόσμῳ, Θεοτόκε κυήσασα.

Ζῶσον δυναστεῖάν με, ἡ ἀληθῶς Θεὸν Πάναγνε, τὴν τοῦ Πατρὸς, ἐν σαρκὶ τεκοῦσα, ἐνυπόστατον δύναμιν.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ύ μου ἰσχύς, Κύριε σύ μου καὶ δυνάμεις.
» σύ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πα-
» τρικὸς κόλπος μὴ λιπὼν, καὶ τὴν ἡμετέ-
» ραν, πτωχεῖαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ
» Προφῆτῃ Ἀββακούμ σοι κραυγάζω: Τῇ δυ-
» νάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Σὺ δυσμενῇ, ὄντα με λῖαν ἠγάπησας, σὺ κενώ-
σει, ξένη καταβέβηκας, ἐπὶ τῆς γῆς, εὐσπλαγ-
χνε Σωτῆρ, τῆς ἐσχατιᾶς μου, τὴν ὕβριν μὴ ἀ-
νηνάμενος· καὶ μείνας ἐν τῷ ὕψει, τῆς ἀφρά-
στου σου δόξης, τὸν πρὶν ἠτιμωμένον ἐδόξασας.

Τίς καθορῶν, Δέσποτα νῦν οὐκ ἐξίσταται,
διὰ πάθους, θάνατον λυόμενον, διὰ σταυ-
ροῦ, φεύγουσαν φθοράν, καὶ διὰ θανάτου, τὸν
Ἀδὴν πλούτου κενούμενον; τῆς θείας δυνα-
στείας, σοῦ τοῦ Ἐσταυρωμένου, τὸ ἐξαίσιον
ἔργον φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε,
σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χρι-
στιανῶν, τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου,
ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σῶζεις
ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτό-
κον ἀγνὴν σε γινώσκοντας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῷ σταυρῷ σε προσήλωσαν, αἱ τῶν παρα-
νόμων παῖδες Φιλάνθρωπε· δι' αὐτὸν ἔσωσας

ὡς εὐσπλαγχνος, τοὺς δοξάζοντάς σου τὰ πα-
θήματα.

Αναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, πάντας συνανέ-
στησας τοὺς ἐν Ἀδὴ νεκροὺς, καὶ ἐφώ-
τισας ὡς εὐσπλαγχνος, τοὺς δοξάζοντάς σου
τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

**Ττον δυσώπησον, τοῖς ἐκέταις σου δωρήσα-
σθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.**

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Η τὸν στάχυν βλαστήσασα, τὸν ζωοποιὸν
ἀνήροτος ἄρουρα, τὸν παρέχοντα τῷ Κό-
σμῳ ζωὴν, Θεοτόκε σῶζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτόκον σε Πάναγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάν-
τες γινώσκομεν· τὸν γὰρ Ἥλιον ἐκύησας,
τῆς δικαιοσύνης Ἀειπάρθενε.

Ιλασμόν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς
ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν Κόσμον
σου, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαίον; ἀλλ' ἐπίστρε-
» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τροπάρια.

Περιθέσθαι ἡνέσχου, χλαῖναν πρὸ τοῦ πά-
θους σου Σῶτερ παιζόμενος, τὴν τοῦ πρω-
τοπλάστου, περιστέλλων ἀσχήμονα γύμνωσιν,
καὶ γυμνὸς παγῆναι, ἐν τῷ Σταυρῷ ἀπαμφιά-
ζων, τὸν χιτῶνα Χριστέ τῆς νεκρώσεως.

Εκ χορὸς τοῦ θανάτου, σὺ τὴν πεπτωκυῖάν
μου ἀνωκοδόμησας, ἀναστὰς οὐσίαν, καὶ
ἀγῆρω Χριστέ κατεσκεύασας, ἀναδείξας πάλιν,
βασιλικὴν ὥσπερ εἰκόνα, ἀφθαρσίας φω-
τὶ ἀπαστράπτουσιν.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου
κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας·
τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μό-
νην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμόν
εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Φώτισον ἡμᾶς.

Οδήγησον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου
Χριστέ, δι' αὐτοῦ γὰρ σοι προσπίπτομεν·
τὴν σὴν εἰρήνην παραίσχου ἡμῖν Φιλάνθρωπε.

Κυβέρνησον ἡμῶν, τὴν ζωὴν νῦν ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν, τῶν ὑμνούντων σου τὴν ἔγερσιν, καὶ
τὴν εἰρήνην παραίσχα ἡμῖν Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Δυσώπησον Ἀγνή, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἀπειρόγαμε Μαρία σεμνή, τοῦ καταπέμψαι ἡμῖν τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁρθρίζοντες.

Κατεύνασον τὸν ἄστατον, κλύδωνα τῶν παθῶν μου, ἡ Θεὸν κυήσασα, τὸν Κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Λατρεύουσι τῷ τόκῳ σου, ἄχραντε Θεοτόκε, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν τὰ συστήματα.

Μαρία Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τὰς ἐλπίδας τῶν ἐχθρῶν ματαιώσον, καὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σε εὐφρανον.

ᾠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομῖαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τροπάρια.

Δὰ ξύλου κραταιῶς, καθεῖλέ με ὁ ἀρχέκακος· αὐτὸς δὲ ἀναρτηθεὶς, Χριστέ κραταιότερον, Σταυρῷ καταβέβληκας, δειγματίσας τοῦτον, τὸν πεσόντα δὲ ἀνέστησας.

Σὺ ᾧ κτεiras τὴν Σιών, ἐξανατείλας τοῦ μνήματος, καινὴν ἀντὶ παλαιᾶς, τελέσας ὡς εὐσπλαγχνος, τῷ θείῳ σου αἵματι, καὶ νῦν βασιλεύεις, ἐν αὐτῇ εἰς τοὺς αἰῶνας Χριστέ.

Θεοτοκίον.

Ρύσθειμεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἰκεσίαις σου, Θεογεννήτορ Ἀγνή, καὶ τύχοιμεν Πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμπσεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τὴν δέξιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Παλάμας ἐν τῷ Σταυρῷ ἐξήπλωσας, ἱατρεύων ἀκρατῶς τὴν ταθεῖσαν, ἐν τῇ Ἐδέμ, χεῖρα τοῦ πρωτοπλάστου, καὶ πικροῦ ξύλου χολῆς ἀντεγεύσω Χριστέ· καὶ ἔσωσας ὡς Δυνατὸς, τοὺς δοξάζοντάς σου τὰ παθήματα.

Θανατὴ ὁ Λυτρωτὴς ἐγεύσατα, τὴν ἀρχαίαν τε ἀπόφασιν ὅπως, καὶ τῆς φθορᾶς, τὸ βασιλείον λύσῃ· καὶ τοῖς ἐν Ἀδὴ φοιτήσας ἀνέστησε, καὶ ἔσωσεν ὡς δυνατὸς, τοὺς ὑμνῶντας αὐτοῦ τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, Παναγία Θεοτόκε Παρθένε· ὅτι πιστῶν, στήριγμα σὺ ὑπάρχεις, καὶ τῇ ἐλπίδι τῇ σῇ κραταιούμεθα, καὶ πάντα σὲ καὶ τὸν ἐκ σοῦ, σαρκωθέντα ἀφράστως δοξάζαμεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Χιτῶνά μοι παραύχου.

Ναὸν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτὸν, καὶ πασάδα ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, Θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Ξοάνων καταλύτης ὡς Θεός, γεγονώς ὁ τόκος σου, Μαρία Θεόνυμφε, προσκυνεῖται σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Ο Λόγος τοῦ Θεοῦ σὲ ταῖς βροτοῖς, Θεοτόκε ἔδειξεν, οὐράνιον κλίμακα· διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκε.

Κοντάκιον. Ὡς ἀπαρχαῖς τὴν φύσεως.

Εξαναστὰς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεώτας ἠγειρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας, καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ Κόσμος τὰ πέρατα πανηγυρίζει, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τῷ Ἀδὲ σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκρὸς ἀναστήσας μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήνησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτήρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν Κτίσιν ἐφώτισας Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ Κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου πολυέλεε.

ᾠδὴ 7'. Ὁ Εἰρμός.

» Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν
» Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τῆτο οἱ Παῖδες, ἐν
» τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδὶ, ὡς ἐν λειμῶνι
» χορεύοντες ἔψαλλον: Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Η ἐνδοξος κένωσις, ὁ θείος πλοῦτος τῆς σῆς πτωχείας Χριστέ, καταπλήττει Ἀγγέλους, Σταυρῷ ὀρώντάς σε καθηλούμενον, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίστει κραυγάζοντας: Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ θείᾳ καθόδῳ σε, φωτὸς ἐπλήσθη τὰ κατὰ χθόνια, καὶ τὸ σκότος ἤλαθῃ, τὸ πρὶν διῶκον· ὅθεν ἀνέστησαν, αἱ ἀπ' αἰῶνος δεσμῶται κραυγάζοντες: Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Α πάντων μὲν Κύριον, ἐνὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα, θεολογῶντές σε καταγγέλλομεν, καὶ ἐν εἰδάτεσθε ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐθὲς, συμφυὲς καὶ συναῖδιον.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σωτηρίαν εἰργάσω, μέσον τῆς Οἰκουμενῆς προφητικῶς ὁ Θεός· ὑψωθείς γὰρ ἐν ξύλῳ, πάντας ἀνεκαλέσω, τῆς ἐν πίστει κραυγάζοντας: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Αναστὰς ἐκ τῆ τάφου, ὡς ἐξ ὑπνους Οἰκτίρμων,
πάντας ἐρρύσω φθορᾶς· ἡ Κτίσις δὲ πισθ-
ται, διὰ τῶν Ἀποστόλων, κηρυττόντων τὴν ἔγερ-
σιν. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.
Θεοτοκίον.

Ισοργὸς τῷ τεκόντι, ἰσοδύναμος Λόγος καὶ
συναῖδιος, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, Πατὴρ
τῇ εὐδοκίᾳ πλαστουργεῖται καὶ Πνεύματος·
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.
Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ αὐτός.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθείς ἐπεφάνης
εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα,
εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν·
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ράβδος ἔφυς Παρθένη, Ἰεσσαὶ ἐκ τῆς ρίζης
ἡ παμμακάριστος, καρπὸν ἀνθηφοροῦσα,
σωτήριον τοῖς πίσει, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν·
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σοφίας ἐμπλησον πάντας, καὶ δυνάμει
Δείας, ἡ ἐνυπόστατος, σοφία τοῦ Ὑψίστου,
διὰ τῆς Θεοτόκου, τῆς ἐν πίσει σοὶ ψάλλοντας·
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
• **Ε**τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξ-
• ἔκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
• τέτθης ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Αὐτρωτὴν ἁ-
• νεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
• λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Τῆς Ἰησοῦ Θεότητος, ἡ ὑπέρθεος δύναμις,
ἐν τοῖς κατ' ἡμᾶς, θεοπρεπῶς ἐξέλαμψε·
σαρκὶ γὰρ γευσάμενος, ὑπὲρ παντός θανάτου
Σταυροῦ, ἔλυσεν τοῦ Ἄδου τὴν ἰσχύν· ὃν ἀπαύ-
στως, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οσταυρωθεὶς ἐγήγερται, ὁ μεγάλαυχος
πέπτωκεν, ὁ καταπεσὼν, καὶ συντριβείς
ἀνῴρθωται, φθορὰ ἐξωστράκισται, καὶ ἀφθαρ-
σία ἠνθησεν· ὑπὸ τῆς ζωῆς γὰρ, τὸ θνητὸν κα-
τεπόθη· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαῖ Θεότητα, ἐκαίαν ἐκλάμπουσιν,
αἴγλην ἐκ μιᾶς, τρισυποστάτου φύσεως,
Γεννήτορα ἀναρχον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρός,
καὶ συμβασιλευόν, ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ Παῖ-
δες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυ-
ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Νικηταὶ τυράννου.

Τὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου, χεῖράς μοι ἐκτείναντα τῷ
γυμνωθέντι, καὶ καλούμενόν με, τῇ αὐτοῦ
εὐσχήμονι θάλψαι γυμνώσει, εὐλογεῖτε πάντα
τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐκ κατωτάτου, Ἄδου με ὑψώσαντα τὸν
πεπτωκότα, καὶ τῇ ὑψιθρόνῳ, δόξῃ τοῦ
Γεννήτορος τιμηκότα, εὐλογεῖτε πάντα τὰ
ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀδάμ Παρθένη, τοῦ παραπесόντος μὲν
ὥφθης θυγάτηρ, τοῦ Θεοῦ δὲ Μητὴρ, τοῦ
ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν· ὃν ὑμνοῦμεν
πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Τῶν ἐναντίων ταῖς θελκτικαῖς καὶ φλογώ-
δεις, κατ' ἡμῶν κατὰσβεσον βολίδας, ὅ-
πως σε ὑμνώμεν, Ἀγνὴ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπερφυῶς τὸν Δημιουργὸν καὶ Σωτῆρα,
Θεὸν Λόγον τέτοκας Παρθένη· ὅθεν σε ὑ-
μνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτιστικὴν σε καὶ χρυσαυγὴ τὸ σκηνωσαν,
ἐν σοὶ φῶς ἀπρόσιτον Παρθένη, ἔδειξε
λαμπάδα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
• γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
• ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γα-
• στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
• νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
• πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Τροπάρια.

Τῇ Δείᾳ καὶ ἀνάρχῳ φύσει ἀπλοῦς, πεφυ-
κὼς συνετέθης προσλήψει σαρκὸς, ἐν
σεαυτῷ, ταύτην ὑποστήσας Λόγος Θεοῦ· καὶ
πεπονθὼς ὡς ἄνθρωπος, ἔμεινας ἐκτὸς πάθους
ὡς Θεός· διό σε ἐν οὐσίαις, δυσὶν ἀδιαιρέτως,
καὶ ἀσυγχύτως μεγαλύνομεν.

Πατέρα κατ' οὐσίαν τὴν Θεϊκὴν, ὡς δὲ φύ-
σει γενόμενος ἄνθρωπος, ἔφη Θεὸν, Ὑψι-
σε τοῖς δούλοις συγκατιῶν, ἐξαναστὰς τοῦ μνή-
ματος, χάριτι Πατέρα τῶν γηγενῶν, τιθεὶς τὸν
κατὰ φύσιν, Θεὸν τε καὶ Δεσπότην· μετ' οὗ σε
πάντες μεγαλύνομεν. Θεοτοκίον.

Οράθης ὡς Παρθένη Μητὴρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύ-
σιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λό-

γον ἐκ καρδίας τῆς ἐαυτοῦ, ὃν ὁ Πατήρ ἡρέυ-
ξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς Ἀγαθός· ὃν νῦν
καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ
τὸ σῶμα περιβέβληται.

Κανὼν Σταυροαναστάς. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Θεὸς σε φύσει τὸν Υἱόν, συλληφθέντα ἐν γα-
στρί ἐπιστάμεθα, τῆς Θεομήτορος, καὶ
γεγονότα δι' ἡμᾶς ἄνθρωπον, καὶ ἐπαρθέντα ἐν
Σταυρῷ, τῇ φύσει μὲν πάσχοντα τῆς ἀνθρω-
πότητος, ἀπαυθὴ δὲ ὡς Θεὸν διαμείναντα.

Λέλυται σκότος ἀμειδές· ἐκ τοῦ Ἄδου γὰρ
ἀνέτειλεν Ἥλιος, δικαιοσύνης Χριστός,
τῆς γῆς φωτίζων πάντα τὰ πέρατα, λάμπων
Θεότητος φωτὶ οὐράνιος ἄνθρωπος, Θεὸς ἐπί-
πίγειος· ὃν ἐν φύσει διτταῖς μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Εντεινε καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε Υἱὲ
Θεομήτορος, Ἰσμαηλίτην λαόν, καθυπο-
τάττων τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς, φιλευσεβοῦντι
Βασιλεῖ, ὡς ὄπλον ἀνίκητον, ἐπαγομένῳ σοι,
σὺν τῇ λόγχῃ τὸν Σταυρὸν χαριζόμενος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Κυρίως Θεοτόκον.

Χαρὰς καὶ εὐφροσύνης, πλήρης σου ἡ μνήμη,
τοῖς προσιοῦσιν ἰάματα βρύουσα, καὶ εὐ-
σεβῶς Θεοτόκον σε καταγγέλλουσι.

Ψάλμοις σε ἀνυμνοῦμεν, Κεχαριτωμένη, καὶ
ἀσιγήτως τὸ Χαῖρε προσάγομεν· σὺ γὰρ
ἐπήγασας πᾶσι τὴν ἀγαλλίασιν.

Οραῖος Θεοτόκε, ἔφυ ὁ καρπός σου, οὐχὶ
φθορᾶς τοῖς μετέχουσι πρόξενος, ἀλλὰ
ζωῆς τοῖς ἐν πίστει σε μεγαλύνουσι.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέσης, ὑπὸ Πιλάτῃ
κρινόμενος, ἀλλ' ἐκ ἀπελείφθης τῷ Θρόνῳ,
τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος· καὶ ἀναστὰς ἐκ νε-
κρῶν, τὸν Κόσμον ἡλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας
τοῦ αἰλατρίου, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλόανθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ ὡς θνητὸν ἐν μνημείῳ, Ἰηδαῖοί
σε κατέθεντο, ἀλλ' ὡς Βασιλεῖα ὑπνοῦντα,
ερατιῶταί σε ἐφύλαττον, καὶ ὡς ζωῆς θησαυ-
ρὸν, σφραγίδι ἐσφραγίσαντο· ἀλλὰ ἀνέστης καὶ
παρέσχες, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κύριε, ὄπλον κατὰ τῷ Διαβόλῳ, τὸν Σταυρὸν
σε ἡμῖν δέδωκας· φρίττει γὰρ καὶ τρέμει,
μὴ φέρων καθορᾶν αὐτῇ τὴν δύναμιν· ὅτι νεκρὸς
ἀκιστᾶ, καὶ θάνατον κατήργησε· διὰ τοῦτο
προσκυνοῦμεν, τὴν ταφὴν σου καὶ τὴν ἔγερσιν.

Ο Ἀγγελός σου Κύριε, ὁ τὴν Ἀνάστασιν
κηρύξας, τοὺς μὲν φύλακας ἐφόβησε, τὰ

δὲ Γύναια ἐφώνησε, λέγων· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶν-
τα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη Θεὸς ὢν, καὶ τῇ
Οἰκουμένη ζωὴν ἐδώρησατο.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικῶν.

Ε'παθες διὰ σταυροῦ, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι·
ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐ-
λευθέρωσῃς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· καὶ
ἀθνατίσας, ζωοποιήσῃς ἡμᾶς Χριστέ ὁ Θεός,
διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου Φιλάνθρωπε.

Προσκυνῶ καὶ δοξάζω, καὶ ἀνυμνῶ Χριστέ,
τὴν σὴν ἐκ τάφου Ἀνάστασιν· δι' ἧς ἡλευ-
θέρωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν τῷ Ἄδῃ αἰλύτων δεσμῶν,
καὶ ἐδώρησῳ τῷ Κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν αἰώνιον,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ ζωοδόχον σου μνήμα, φρουροῦντες παρὰ-
νομοι, σὺν τῇ κουστωδίᾳ ἐσφραγίσαντο
τοῦτο· σὺ δὲ ὡς ἀθάνατος Θεός καὶ παντοδύ-
ναμος, ἀνέστης τριήμερος.

Πορευθέντος σου ἐν πύλαις Ἄδου Κύριε, καὶ
ταύτας συντρίψαντος, ὁ αἰχμάλωτος οὐ-
τως ἐβόα· Τίς ἐστὶν οὗτος, ὅτι οὐ καταδικάζε-
ται ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ ὡς
σκηνὴν κατέλυσε τοῦ θανάτου τὸ δεσμοτήριον·
ἐδεξάμην αὐτὸν ὡς θνητὸν, καὶ τρέμω ὡς Θεόν.
Παντοδύναμε Σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Τὸ Ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς. Καὶ νῦν.
Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη·
καὶ μετὰ ταῦτα, τὸ Ἀναστάσιμον τροπάριον,
Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος. Ὁρα σελ. 194.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστέ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου,
ὥσπερ τοῦ Ληστοῦ ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου,
καὶ καταξίωσον πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς
οὐρανίου Βασιλείας σου.

Α'κουε Ἀδάμ, καὶ χαῖρε σὺν τῇ Εὐᾷ, ὅτι ὁ
γυμνώσας, πρὶν τοὺς ἀμφοτέρους, καὶ δι'
ἀπάτης λαβὼν ὑμᾶς αἰχμαλώτης, ἐν τῷ Σταυ-
ρῷ Χριστοῦ κατήργηται.

Εὐλῶ προσπαγεῖς, Σωτὴρ ἡμῶν βουλήσει, ξύ-
λου τὸν Ἀδάμ, κατάρας ἐλυτρώσω, ἀπα-
διδούς ὡς Οἰκτίρμων τὸ κατ' εἰκόνα, καὶ Πα-
ραδείσου τὴν κατοίκησιν.

Σήμερον Χριστὸς, ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου, πᾶ-
σι τοῖς πιστοῖς, παρέχων ἀφθαρσίαν, καὶ
τὴν χαρὰν ἐγκαινίζει ταῖς Μυροφόροις, μετὰ
τὰ πάθος καὶ τὴν ἔγερσιν.

Χαίρετε σοφαί, γυναῖκες Μυροφόροι, πρῶται
τὴν Χριστοῦ, Ἀνάστασιν ἰδοῦσαι, καὶ ταῖς

αὐτοῦ ἀπαγγεῖλασαι Ἀποστόλοις, παντός τοῦ Κόσμου τὴν ἀνάκλησιν.

Φίλοι τοῦ Χριστοῦ, Ἀπόστολοι φανέντες, σύνθρονοι αὐτῷ, ἐσόμενοι τῇ δόξῃ, ἐν παρρησίᾳ αὐτῷ ἡμᾶς παραστήναι, ὡς Μαθηταὶ αὐτοῦ πρεσβεύσατε. Δόξα.

Αναρχε Τριάς, ἀμέριξε Οὐσία, σύνθρονε Μονάς, ὁμότιμε τῇ δόξῃ, ἡ ὑπεράρχιος φύσις καὶ Βασιλεία, σῶζε τοὺς πίσει ἀνυμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε τοῦ Θεοῦ, εὐρύχωρον χωρίον· Χαῖρε κιβωτὲ, τῆς Νέας Διαθήκης· Χαῖρε ἡ ἔγχρυσος στάμνος, ἐξ ἧς τὸ Μάιννα, πᾶσιν ἐδόθη τὸ οὐράνιον.

~~~~~

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω πῶς διάγω ἀμέριμνος, τὸν τῆς ζωῆς μου καιρὸν, μετεώρως παρέρχομαι, μὴ εἰς νῦν βαλλόμενος, ταῖς πολλὰς ἀμαρτίας μου, μὴ τοῦ θανάτου, τὴν φοβεράν ἀπειλήν, καὶ τῆς ἐτάσεως τὸ ἀδέκαστον! ὦ τίς με ῥύσεται, πυρὸς αἰωνίζοντος, εἰμὴ Θεέ, μόνε ὑπεράγαθε, σὺ οἰκτειρήσῃς με.

Ο ἴ μοι ψυχὴ μου ταλαίπωρε, πόσα θρηνησεις ἐκεῖ, ἐνθυμοῦσα ταῖς πράξεις σου, ὅταν εἰς αἰώνιον, Βασιλείαν οἱ δίκαιοι, καλῶνται, σὺ δὲ, εἰς πῦρ αἰώνιον, κατακριθῇς, διὰ ταῖς πράξεις σου! Στέναξον δάκρυσον, ἀπεντεῦθεν πρόσδραμε τῷ Λυτρωτῇ, Χριστῷ, καὶ ἀπόνηψαι, ταῖς ἀμαρτίας σου.

Εως καιρὸς σοι ἐνέστηκεν, ὁ τῆς παρούσης ζωῆς, ὃ ψυχὴ μετανόησον, καὶ ἐνταῦθα πόνησον, διὰ ταῖς ἀμαρτίας σου, ἵνα ἐκείσε, εὖρης ἀνάπαυσιν, καὶ αἰωνίῃ ῥυσθῇς κολάσεως. Κύριε, Κύριε, ἀγαθὲ καὶ εὐσπλαγχνε, τῶν ἐκλεκτῶν, μοίρας με ἀξιώσον, γενέσθαι μέτοχον.

Ἔτερα προσόμοια, τῶν Ἀσωμάτων.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης.

Κύριε, σὲ τῶν Ἀσωμάτων οἱ δῆμοι, ἀκαταπαύστως δοξαζοῦσι, τῷ σῷ ἐνθρόνῳ καλλεῖ, καὶ τῇ ἀφράστῳ ὠραιότητι, καὶ τρισηλίῳ αὐγῇ, πλουσίως αὐγαζόμενοι· ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ προσασίαις, σῶσον Σωτὴρ ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, ταῖς παναρμονίους χορείαις, σὺ τῶν Ἀγγέλων ὑπέστησας, τῷ παντοδυναμῷ

σου Λόγῳ, καὶ ἀγίῳ σου Πνεύματι, ἀμεταπτῶ τοις αὐγαῖς, τοῖς ἐλλάμπεις χαριζόμενος· ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ προστασίαις, σῶσον Σωτὴρ ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, σὲ τὰ Σεραφίμ ἀνυμνοῦσι, καὶ Ἐξοσταῖοι καὶ Ἀγγελοι, Ἀρχαὶ Κυριότητες Θρόνοι καὶ Δυναμεῖς καὶ Ἀρχάγγελοι, καὶ Χερουβίμ τὰ φρικτὰ, τὸν αἰνόν σοι προσάγουσιν· ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ προστασίαις, σῶσον Σωτὴρ ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε Δαιμόνων ἀφάνισις· χαῖρε θυγάτηρ Ἀδάμ, ἀληθῶς ἡ ἀνθήσασα, ὅνθος τὸ ἀμάραντον· χαῖρε δόξα τῶν δούλων σε· δεινῶν ἡ λύσις, χαῖρε Πανάμωμε· τὸ δῶρον χαῖρε, παρὰ Θεοῦ δωρηθὲν, Κόσμῳ, διάσωσμα, τῶν παρακαλούντων σε· χαῖρε Σεμνή· χαῖρε δόξα Δέσποινα, τῶν δοξαζόντων σε.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Σὲ τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην, Ἀγγελοι ἀπαύστως ἀνυμνοῦσιν· ἐγὼ δὲ σοι προσπίπτω, ὡς ὁ Τελώνης κράζων· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Αθάνατος ὑπάρχουσα ψυχὴ μου, τοῖς κύμασι τοῦ βίβη μὴ καλύπτου· ἀνάνηψον βοῶσα, πρὸς τὸν σὸν Εὐεργέτην· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με. Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τῷ ἐχθρῷ, ταῖς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε παλάτιον ἔμψυχον, περισερὰ λογική· χαῖρε πόλις τοῦ Κτίσου σου· χαῖρε καταφύγιον, τῶν πιεῶν καὶ προπύργιον, ἡ προστασία, τῶν πεποιθότων ἐν σοί, καὶ σωτηρία, καὶ ἀπολύτρωσις· χαῖρε ἡ γέφυρα, πάντας ἡ μεταίτουσα, πρὸς Οὐρανόν· χαῖρε παντευλόγητε, ἀγία Δέσποινα.

~~~~~

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΓ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Δεσποτικά. Ἦχος πλ. δ'.

Ο ἴμματι εὐσπλαγχνῷ Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, ὅτι κατὰ μικρόν ἡ ζωὴ μου δα-

πανᾶται, καὶ ἐξ ἔργων ἐμοὶ οὐχ ὑπάρχει σωτηρία· διὰ τῆτο δέομαι· Ὁμματι εὐσπλαγγῶ Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, καὶ σῶσόν με.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν φοβεράν, ἐννοῦσά ψυχὴ μου γρηγόρησον, ἀνάπτουσα λαμπάδα σου, ἐν ἐλαίῳ φαιδρύνουσα· οὐ γὰρ οἶδας πότε, πρὸς σέ ἐπελεύσεται, ἡ φωνὴ ἡ λέγουσα· Ἰδού ὁ Νυμφίος σου. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ νυστάξης, καὶ μείνης ἔξωθεν κρούουσα, ὡς αἱ πέντε Παρθένοι· ἀλλ' ἀγρύπνως καρτέρησον, ἵνα ὑπαντήσης Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἐν ἐλαίῳ πίονι, καὶ δώῃ σοι, τὸν νυμφῶνα τὸν θείον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ο τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα λαβὼν, προστάτιν σε ἔδειξε τῶν ἀνθρώπων Πανάμωμε· διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σέ καταφεύγομεν, ἱλασμὸν πταισμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασιάν, καὶ πάσης κολάσεως, τῆς ἐκείσε δεόμεθα, ἵνα πίσει βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι πᾶσι Κόρη ἄφεςιν, τοῖς πιστῶς προσιοῦσι τῇ σκέπῃ σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ως τοῦ Κριτοῦ παρόντος, μερίμνησον ψυχῇ, καὶ τῆς φρικτῆς ἡμέρας τὴν ὥραν ἐννοοῦ· ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεώς ἐστι, τοῖς μὴ πράξασιν ἔλεος· διὸ πρὸ τέλους βόησον· Φεῖσαι μου Σωτήρ· μόνος γὰρ ὑπάρχεις φιλόανθρωπος.

Ως ἡ Πόρνη σοι προσπίπτω, ἵνα λάβω τὴν ἄφεςιν, καὶ ἀντὶ μύρου τὰ δάκρυα ἐκ καρδίας, προσφέρω σοι Χριστέ ὁ Θεός· ἵνα ὡς ἐκείνην οἰκτειρήσῃς με Σωτήρ, καὶ παράσχῃς ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν· ὡς αὐτὴ γὰρ κραυγάζω σοι· Λύτρωσαί με τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Θεοχαρίτωτε ἀγνὴ εὐλογημένη, τὸν διασπλαγγῆνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἁγίαις Δυναμέσι, καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς Ἀσώματοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους διόρθωσιν, καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ βίβιν ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εως πότε ψυχὴ μου ζῆς ἀμελῶς; ἕως πότε ῥαθυμῶς διατελεῖς; τοῦ ὕπνου ἐξεγέρθητι, ῥαθυμίας ταλαίπωρε· καὶ κατὰ νοῦν λαβοῦσα, ταῖς πράξεις σου στέναξον, καὶ τοῦ δικαίου φρί-

ξον, Κριτοῦ τὴν ἀπόφασιν. Τί ἀπολογήσῃ, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ; ἢ πῶς τῆς μελλήσης, λυτρωθῆσῃ φλογώσεως, ἀδιόρθωτος μένουσα; Βόησον πρὸ τέλους τῷ Κριτῇ· Τῶν πταισμάτων δός μοι Σῶτερ ἄφεςιν· σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις μακρόθυμος.

Μαρτυρικόν.

Φωτὶ οὐρανίῳ καταλάμπεται σήμερον αὕτη ἡ σκηνή· ἐν αὐτῇ γὰρ ἐρατταὶ Ἀγγέλων ἀγαλλονται, σὺν αὐτοῖς καὶ Δικαίων χοροὶ εὐφραίνονται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων. Αὐτῶν ταῖς παρακλησεσι, κατὰπεμψον τῷ Κόσμῳ σου τὴν εἰρήνην Χριστέ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανούς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζων σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κανὼν Κατανυκτικός, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ρ' ὕσαι πυρός με τῆς γεέννης. Χριστέ με, τὸν Ἰωσήφ.
Ἦχος πλ. δ'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

• Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἴγυπτιαν, μοχθηρίαν διαφυγὼν, ὁ Ἰσραηλῆτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν, Τροπάρια.

Ρ' ὕσαι με γεέννης, ἣν ἐμαυτῷ, δι' ἔργων ἀτόπων, προεξένησα. Λυτρωτὰ, καὶ τῆς σῆς ἀγάπης ἀναψὸν μου, ἐν διανοίᾳ τὸ πῦρ τὸ μακάριον.

Υπέκυψα πάθει σκοτισθεῖς, καὶ ἄλογος ὤφθην, λόγῳ Κυρίῳ τιμηθεῖς· ἀνάνηψιν δίδου τῇ ψυχῇ μου, καὶ οἷς ἐπίσασαι κρίμασι σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Στρεβλούμενοι σῶμα τοῖς αἰκισμοῖς, ἐδήλουν τῆς γνώμης, τὸ ὀρθόν τε καὶ ἀκλινές, καὶ τὴν πρὸς τὸν Κτίσαντα ἀγάπην, στεφανηφόροι πανεύφημοι Μάρτυρες.

Αἱμάτων συρρέουσιντες ποταμοί, σωματίων ἁγίων, τῶν ἐνδόξων σου Ἀθλητῶν, εἰδωλομανίας ταῖς ἀκάνθας, τῇ σῇ δυνάμει Οἰκτίρμον, ἀπερῶξαν. Θεοτοκίον.

Γᾶσαι νοσῆντά με χαλεπῶς, τῆς θανατηφόρου, ἀσθενείας τῶν σαρκικῶν, Ἀγνὴ ψυχικῶν τε παθημάτων, ὅπως ἐν πίστει αἰεὶ μακαρίζω σε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Κατὰ Ἀλφάβητον. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Αγίων Ἀγγέλων ὡς ἀρχηγοί, καὶ τῆς Θεοπτίας, ἀπολαύοντες τηλαυγῶς, τὸν Ἀγαθοδότην καὶ Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν καθικετεύσατε.

Βιαίοις κρατούμενοι πειρασμοῖς, ὑμῖν ὡς προσταταίς, νῦν προσφεύγομεν οἱ πιστοί· Ἀρχάγγελοι θεῖοι τὸν Δεσπότην, νῦν ἐκτενῶς ἐκδυσωπήσατε. Θεοτοκίον.

Γενοῦ μοι Παρθένε καταφυγή, λιμὴν τε καὶ τεῖχος, καὶ προστατίς ἡ τὸν Θεόν, ἐν σαρκὶ τεκοῦσα Θεομήτορ, τὸν Δυτρωτὴν καὶ πανοικτίρμονα.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὁροφηγέ Κύριε, καὶ τῆς
» Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με σερέωσον, ἐν
» τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν
» πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ποίοις βλέψω σε τότε, Χριστέ Σωτήρ ὄμμασι, μίαν ἐντολήν ἐπὶ γῆς σε, μὴ ἐργασάμενος; πῶς τῷ ἀσέκτῳ σου, παρασταθῆσομαι θρόνῳ, λόγον τῶν ἀμέτρων μου, κακῶν ποιούμενος;

Υφαπλώσας ἀγκαλάς, σὼν οἰκτιρμῶν δέξαι με, Ἄσωτον ὡς πρὶν ἐφ' ὁμοίοις, τρόποις δουλεύσαντα, ἀτίμοις πάθεσι, καὶ ἀπὸ σῆ μακρυνθέντα, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε καὶ ὑπεράγαθε.

Μαρτυρικά.

Ρίζωθέντες ἐν πέτρᾳ, τῆς τῆ Θεοῦ γνώσεως, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀθλοφόροι, ξίφει τῆς πίστεως, ἐξερρίζωσατε, τῆς ἀγνωσίας ἀκάνθας, καὶ καρποὺς ἀθλήσεως ἐγεωργήσατε.

Οἱ ἀκράδαντοι πύργοι, τῆς ἀληθοῦς Πίξεως, τὰ περιφανῆ Ἐκκλησίας ἐγκαλλωπίσματά, οἱ ὠραιότατοι, καὶ ἐθελόθυτοι ἄρνες, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἀνευφημείσθωσαν.

Θεοτοκίον.

Σὲ φρουρὸν Παναγία, ἐν πειρασμοῖς κέκτημαι· σὲ μετὰ Θεὸν προστασίαν, ἔχω ἀκοίμητον· σὲ ῥυομένην με, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς δίκης, πάσης κατακρίσεως, εὖροιμι Πάναγνε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Δωρεαῖς πολυτρόποις, Ἀγγελικῆς τάξεως, οἷα Ταξίαρχαι, δεικνύμενοι Ἀρχισράτῃγοι, κατακοσμούμενοι, ταῖς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀσφαλῶς τηρήσατε, ταῖς προσασίαις ὑμῶν.

Εὐδοκίας ἐν ὄπλῳ, τὸ τῶν πιστῶν πλήρωμα, τῆς ὀρθοδοξίας τῷ κάλλει, νῦν στεφανούμενοι, ἐκ περιστάσεως, ὡς εὐκλεεῖς παρασάται, τοῦ Θεοῦ λυτρώσασθε, θεῖοι Ἀρχάγγελοι.

Θεοτοκίον.

Ζωῆς τῆς ἀκηράτης, θεῖα σκηνὴ γέγονας, μόνη ἐξ αἰῶνος φανεῖσα, Παρθενομήτορ ἀγνή· ὅθεν καὶ δέομαι: Τὸν ἐν σκιά τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, νῦν με πρεσβείαις σου.

Paraclitichl.

42

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξ ὅρους κατασκίου Λόγε ὁ Προφήτης,
» τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκοῦσθαι, θεοπτικῶς κατενόησε, καὶ ἐν φόβῳ,
» ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Τροπάρια.

Μέγιστος ἀγὼν ψυχῆς χωριζομένης· τρόμος φοβερός, Κριτοῦ καθεζομένου· καὶ κρινομένων ἀνθρώπων ἡμαρτηκότων· οἱμοι! τί πράξω ὁ κατὰκριτος;

Εἴχων μολυσμῶν ἀνάπλεων καρδίαν, καὶ ἀμαρτιῶν, δυσβάστακτα φορτία, τοῖς οἰκτιρμοῖς σε προστρέχω· μή με παρίδῃς, ἀλλὰ οἰκτείρησόν με δέομαι.

Μαρτυρικά.

Τίμιος ὑμῶν ὁ θάνατος ἐδείχθη, ἐναντι Θεοῦ, γενναῖοι Ἀθλοφόροι· οὐ γὰρ ἡρνήσασθε τοῦτον πόνοισι μυρίοις, καὶ αἰκισμοῖς περικυκλούμενοι.

Ηἤλγησεν ἐχθρὸς τῷ ἄλγει τῶν Μαρτύρων, πέπτωκεν αὐτοῦ, ὄφρ' οὐς ἐπαιρομένη· καὶ μεγαλύνεται τέτων ὁ στεφοδότης, μέλεσι θείοις δοξαζόμενος. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρὸν δοχεῖον τοῦ Δεσπότη, πίστει δυσωπῶ, καθάρισόν με πάσης, Θεογεννητορ κηλίδος, καὶ οἶκον δεῖξον, τοῦ καθάρου καὶ θείου Πνεύματος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἰσακήκοα Κύριε.

Ηδυαὶς ἡ πρωτεύουσα, τῆς τῶν Ἀρχαγγέλων νῦν ὁμηγύρεως, τῆς προστρέχοντα τῇ σκέπῃ ὑμῶν, ἐκ παντὸς κινδύνου διασώσατε.

Θεωροὶ τῆς λαμπρότητος, τῆς θειάρχικῆς καὶ ἀγαθοδοτίδος, Ἀρχισράτῃγοι πανένδοξοι, νῦν τὴν ποιμνὴν ὑμῶν ἐκλυτρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Γερῶς σε δοξαζοῦσι, τὰ τῶν Ἀσωμάτων θεῖα στρατεύματα, Θεομήτορ πανσεβάσμι· τὸν γὰρ Κτίστην τούτων ἀπεκύησας.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Φ**ώτισον ἡμᾶς, τοῖς προσταγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν
» σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Γνώμη ποιηρᾶ, παρεπίκρανά σε Κύριε, ἐργαζόμενος τὰ ἄτοπα· ἀλλ' οἴκτειρόν με, ἐπιστρέφοντα καὶ σῶσόν με.

Εἴχων λογισμόν, τῷ κακῶν μὴ ἀνανεύοντα, ἀναισθητῷ ὁ ἀσυνείδητος· τὴν πώρωσίν μου, Ἰησοῦ λύσον καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Ε"θετο ὑμᾶς, ὡς περ λίθους ἐναυγάζοντας, θεογνωσίαν θεῖοι Μάρτυρες, ὁ Φωτοδότης, καὶ τῆς πλάνης σκότος λύοντας.

Νόμοις πονηροῖς, νόμους θεῖους ἀντεθήκατε, καὶ Θεὸν ἀνακηρύττοντες, θανατωθῆναι, δι' αὐτὸν προεθυμήθητε.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον Ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὰ κινήματα, ἢ νεκρώσασα τῷ τόκῳ σου, τὴν ζωσαν Κόρη, ἁμαρτίαν τοῦ προπάτορος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Κύκλω τῷ Θεοῦ, παρεσῶτες Ἀρχιεραῖτοι, καὶ ταῖς ἐκείθεν πηγαζούσαις αὐγαῖς, λαμπρυσμένοι, τὴν ποιμνὴν ὑμῶν φρουρήσατε.

Λύτρωσιν ἡμῖν, δωρηθῆναι ἱκετεύσατε, τὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν ἡμῶν, ὡς παραστάται, τῆς πάντων ἀπολυτρώσεως.

Θεοτοκίον.

Μύρον μυστικῶς, ὀνομάζομέν σε Πάναγνε, ὡς γεννήσασαν Θεὸν ἐν σαρκί, τὸν τὰ εὐώδη, ἀναβρύοντα χαρίσματα.

ᾠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν Ἰωαννὲν ἐν τῷ κήτει Κύριε, μονώτατον
• κατώκησας· ἐμέ δὲ τὸν πεπεδημένον,
• ἐν ἄρκυσι τοῦ ἐχθροῦ, ὡς ἐκ φθορᾶς ἐκείνον
• διάσωσον.

Τροπάρια.

Ηλιακὸν φῶς τῆς μετανοίας μοι, ἀνάτειλον ὑπάρχοντι, ἐν σκότει τῶν ἁμαρτημάτων, Χριστέ φωτὸς χορηγέ, ἵνα ὑμνῶ τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Σοῦ τὸ φρικτὸν βῆμα φρίττω πάντοτε, κακῶν δὲ οὐκ ἀφίσταμαι, δουλεύων φαυλὴ συνηθείᾳ· διόρθωσόν με Χριστέ, ἵνα ὑμνῶ τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Μαρτυρικά.

Χοροὶ σεπτῶν Μαρτύρων ἐνήθλησαν, καὶ πλῆθος ἐτροπώσαντο Δαιμόνων, καὶ χοροῖς Ἀγγέλων, συνήφθησαν ἐν χαρᾷ. Τούτων εὐχαῖς, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ρώμη τῇ σῇ δυνατοῦς ἀπέδειξας, τοὺς Μάρτυράς σου Κύριε, καὶ πᾶσαν δύναμιν καθεῖλον, τοῦ παλαιοῦ πτερνιστοῦ. Τούτων εὐχαῖς, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ινα φωναῖς εὐχαρίστοις πάντοτε, Πανάμωμε δοξάζω σε, ψυχῆς μου διώξον τὸ σκότος, καὶ μετανοίας φωτί, τὰ φοβερά λῦσόν μου ἐγκλήματα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νῦν θρόνῳ τῷ φοβερῷ παρίστασθαι, ἀκλινῶς ἀξιωθέντες θεόπται, καὶ ταῖς αὐγαῖς, τῆς ἀγίας Τριάδος, ἐμφορηθῆναι ὑμῖν τῆς προστρέχοντος, πρεσβεύσατε καὶ πειρασμῶν, καὶ παθῶν λυτρωθῆναι Ἀρχάγγελοι.

Ενίας δεσποτικῆς δεήθητε, τῆς ὑμᾶς μελωδικῶς ἀνυμνῆντας, ἐπιτυχεῖν, καὶ χαρᾶς αἰδίου, ἀξιωθῆναι καὶ θείας λαμπρότητος, Ἀρχάγγελοι θεοειδεῖς, Μιχαὴλ Γαβριήλ τε πανένδοξοι.

Θεοτοκίον.

Ο ἔμφυχος τοῦ Δεσπότης θαλάμος, ὁ λαμπραῖς τῆς Παρθενίας ἀκτῖσι, φωτοειδῶς, ὡς περ κρίνον ἐκλάμπων, τῆς ἀκανθώδους ἐν μέσῳ συγχύσεως, ἢ πᾶναγνος καὶ εὐπρεπῆς, Θεοτόκος Παρθένος δοξάζεται.

ᾠδὴ 7'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὶ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
• δες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς
• Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
• σαν ψάλλοντες: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
• εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Στεναγμὸν μοι παράσχε, ὡς ποτέ τῷ Τελῶνῃ, καὶ ὡς τὴν Πόρνην Χριστέ, δάκρυσιν ἀποπλύνας, τὰ ἔλκη τῶν κακῶν μου· καὶ βοῶντά με οἴκτειρον: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὸν λησαῖς ψυχοφθόροις, Σῶτερ περιπεσόντα καὶ πληγωθέντα δεινῶς, ἰάτρευσον ἐλαίῳ, γνησίας μετανοίας, καὶ κατάνυξον ψάλλοντα: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μαρτυρικά.

Ενεκρώθητε Κόσμω, καὶ νεκρὸν ζωηφόρον Χριστὸν γενόμενον, ἡρνήσασθε οὐδόλως, γενναῖοι Ἀθλοφόροι, ἐναθλῶντες καὶ ψάλλοντες: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μίαν φύσιν Τριάδος, ἐν τρισὶ χαρακτῆρσιν ὁμολογοῦντες σοφοί, πολύθεον ἀπάτην, εἰδῶλων Ἀθλοφόροι, διελύσατε ψάλλοντες: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ο Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ἐν γαστρί σου σκηνώσας Θεοχαρίτωτε, ἀπάντων προστασίαν τῶν καταπονημένων, καὶ βοώντων δεικνύει σε: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Πολυποίκιλον χάριν, Ἀρχιστρατήγοι θεῖοι ὑμῖν δεδωρῆται, ὁ πάντων Εὐεργέτης· οὐ

νῦν τὴν Ἐκκλησίαν, διασώσατε ψάλλουσιν·
Οἱ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ρώμη τῇ παντεπόπτῃ, δυναμούμενοι πάντα
τῆς γῆς τὰ πέρατα, τρανῶς περισκοπεῖτε,
καὶ πάντας τῆς ἐν πίστει, περισώζετε ψάλλον-
τας· Οἱ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας λιμένα, Θεοτόκε Παρθένε σὲ νῦν
κατέχοντες, τοῦ βίου τοὺς κινδύνους, ἐκ-
φεύγομεν καὶ ζάλας, τῷ Υἱῷ σε κραυγαζόντες·
Οἱ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βρά-
» τῳ, πυρὶ τὸ τῆς Παρθένου, τῷ Μωϋσῇ
» μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
» ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Υπαχθέντα, σαρκὸς φιληδονίαις, καὶ σοῦ
Λόγε, ἀφρόνως μακρυνθέντα, ὁμοιωθέντα
πᾶσιν τε τοῖς κτήνεσι, Σῶτερ μὴ παρίδης, ἀλλὰ
πρὸ τοῦ τέλους, ἐπίστρεψον καὶ σῶσον.

Τῶν πταισμάτων, ἀφίσταμαι οὐδόλως, καὶ
βοῶ σοι, τὸ Ἠμαρτον ὃ τάλας, ἐπιστρο-
φήν οὐδέ ποτε ποιούμενος· Κύριε οἰκτίρμον,
τὴν πεπωρωμένην, κατάνυξον ψυχὴν μου.

Μαρτυρικά.

Οἱ γενναῖοι, Κυρίῃ Ἀθλοφόροι, τῶν αἱμάτων,
τοῖς ρείθροις βαπτισθέντες, δευτέροις ρύ-
ποις οὐ κατεμολύνθησαν· ὅθεν στεφανόφοροι, με-
τὰ τῶν Ἀγγέλων, χορεύουσιν ἀπαύστως.

Νευρωθέντες, ἐλπίσι τῶν μελλόντων, τῶν βα-
σάνων τὸν ὄγκον οἱ γενναῖοι, τῆς εὐσεβείας
Μάρτυρες ὑπήνεγκαν, καὶ τελειωθέντες, θρόνῳ
τοῦ Δεσπότη, παρίστανται ἀπαύστως.

Θεοτοκίον.

Ισαμένων βεβαίως ὑπάρχεις, καὶ πεσόντων,
ἀνόρθωσις Παρθένε· διὸ καταπτωθέντα με
ἀνάστησον, ἵνα σε δοξάζω, τὴν Κεχαρετωμένην,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Τοὺς παραστάτας καὶ ὑμνωδοὺς τῆς ἀφρά-
στου, καὶ ἀρρήτου σου δόξης προσδέχου,
σὲ νῦν δυσωποῦντας Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπὲρ ἡμῶν μόνε Ἀγαθὲ δυσωπύσας, στρατιάς
τῶν Ἀγγέλων προσδέχῃ, σὲ τῶν ἀνυμνούν-
των Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Φαινοτάταις σου ἀστραπαῖς Θεομήτορ, τῆς
πιστῶς μελωδοῦντας φαιδρύνεις, καὶ σὲ
ἀνυμνοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ 2. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν· ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ
» γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραν-
» τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ως παλαι Πόρνην ἐν κλαυθμῷ, προσπεσῆσάν
σοι Χριστὲ ἐκαθάρισας, ὡς ἐδικαίωσας,
Τελώνην Λόγε μόνον στεναῖζαντα, ὡς προσεδέξω
Μανασσῆν, ὡς Δαυὶδ ἠλέησας, μετανόησαντα,
οὕτω δέξαι με, καὶ σῶσον φιλάνθρωπε.

Στέναξον, δάκρυσον ψυχὴ· τῶν προτέρων σου
σφαλμάτων ἀπόστηθι· καὶ τῷ γινώσκοντι,
τὰ κρύφια σου φανερώς πρόσπεσον, καὶ ἀνα-
βόησον θερμῶς· Ἠμαρτόν σοι Κύριε, σῶσόν με
οἴκτειρον, ἔχων σπλάγχνα οἰκτιρμῶν Πολυέλεε.

Μαρτυρικά.

Ηθλησαν οἱ θειοειδεῖς, Ἀθλοφόροι ἐπὶ γῆς καρ-
τερώτατα, καὶ τὴν ἀσάλευτον, νῦν Βασι-
λείαν κλῆρον εἰλήφασιν, καὶ Παραδείσῃ τῆς τρυ-
φῆς, μετέχουσι χαίροντες. Αὐτῶν πρεσβείαις
Χριστὲ, σοῦ τῆς δόξης κοινωνοὺς ἡμᾶς ποίησον.

Φωστῆρες τὴν ἀνατολὴν, τὴν ἀνέσπερον φω-
τίσαντες ὥφθητε, καὶ τὴν ἐσπέραν σοφοί,
τῆς ἀθείας ἀπεμειώσατε, καὶ δαδουχίαις ἱεραῖς,
πάντας καταυγαίετε, τῆς τὴν φωσφόρον ὑμῶν,
Ἀθλοφόροι ἐορτὴν μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τῆς καρδίας μου
τὰ ὄμματα δέομαι, ἅπερ ἡμαύρωσε, τῆς
ἁμαρτίας σκότος βαθύτατον, καὶ μετανοίας
μοι αὐγὴν, κατὰπεμψον Δέσποινα, καὶ αἰωνίου
πυρός, μεσιτείαις σου αἰεὶ ἐλευθέρωσον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Κυρίως Θεοτόκον.

Χορείας Ἀσωμάτων, νῦν τὴν Ἐκκλησίαν, δι'
ἀρετῆς μιμουμένην ἀνάδειξον, περτειχιζῶν
Ἀγγέλοις Χριστὲ τὴν πόλιν σου.

Ψυχῶν τὴν σωτηρίαν, Ἀγγελοι προστάται,
παρὰ Θεῷ δυσωποῦντες δωρήσασθε, τοῖς
προσιτοῦσι τῇ σκέπῃ ὑμῶν πανένδοξοι.

Θεοτοκίον.

Ως ὀρθρος τοῖς ἐν σκότει, καὶ πεπλανημέ-
νοις, δικαιοσύνης Παρθένε τὸν ἥλιον, ἐν
ταῖς ἀγκάλαις κρατῶσα Χριστὸν ἀνέτειλας.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Κατανυκτικά.

Οταν λάβω κατὰ νοῦν, τὰ πλήθη τῶν πε-
πραγμένων μοι δεινῶν, καὶ εἰς ἔννοιαν
ἐλθῶ τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἐτάσεως, τρόμῳ συνε-

χόμενος, πρὸς σέ καταφεύγω τὸν φιλόανθρωπον Θεόν. Διὸ μή με παρίδῃς ἱκετεύω σε, μόνε ἀναμάρτητε· δώρησαι κατάνυξιν τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ πρὸ τελευτῆς, καὶ σῶσόν με.

Δάκρυά μοι δὸς ὁ Θεός, ὡς ποτὲ τῇ γυναικὶ τῇ ἀμαρτωλῷ, καὶ ἀξιώσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμέ ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας, καὶ μύρον εὐωδίας σοι προσφέρειν, βίαν καθαρὸν ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα, ἵνα ἀκούσω καὶ γὰρ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς: Ἡ πίστις σου σέσωκέν σε, παρεύου εἰς εἰρήνην. Μαρτυρικόν.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χερουβὶμ· ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός. Σεραφίμ· ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν. Ἀγγέλους· τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε. Δυνάμεις· ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι· πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μεῖζονα τὰ χαρίσματα. Πρεσβεύσατε, ταῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, Κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἐνεξιχνίαστόν σου γέννησιν, Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Μησθήτι ἡμῶν, Χριστέ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ὥσπερ τοῦ Ληστοῦ, ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσαν πάντας μάνε. Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ιᾶσαι Χριστέ, τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, μόνε Ἰατρὲ, ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων· καὶ κατακυζεως ρείθραις με ἀπαπλύνας, ὅλον καθαίρισον ὡς Εὐσπλαγχνος.

Θρόνον τῆς σεπτῆς, κυκλοῦντες Θεαρχίας, Θρόνοι Χερουβὶμ, Ἀρχαὶ καὶ Ἐξουσίαι, καὶ αἱ λοιπαὶ Ἀρωμάτων· Ταξιαρχίαι, ἱερωτάτως ἀναλαμπουσι. Μαρτυρικόν.

Ζέσει τῆς Χριστοῦ, πυραύμενοι ἀγάπης, ἀφλεκτοὶ πυρός, διέμειναν ἐν μέσῳ, οἱ Ἀσληταὶ πυρπολήσαντες τὰς ἀκάνθας, τῆς δυσθεΐας, θεῖα χάριτι. Δόξα.

Ω Τριὰς ἀπλή, Μονὰς ἀρχικωτάτη, λύτρωσαι πυρός, σοὺς δούλους τοῦ ἀσθέστου, ταῖς ἱκεσίαις τῶν θείων σου Ἀσωμάτων, καὶ Βασιλείας καταξίωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τόμον σέ ποτε, προεῖδεν Ἡσαΐας, ἐν ᾧ τοῦ Πατρὸς, δακτύλῳ κατεγράφη, Θεοχαρίτωτε, Λόγος ἀνερμηνεύτως, βίβλῳ ζωῆς ἐγκαταγράφων ἡμᾶς.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τί μοι ψυχὴ ἐξωμοίωσαι, ἐν ῥαθυμίᾳ πολλῇ, τὴν ζωὴν σου ἐξάγουσα, ὑπὸ βαθυτάτῳ τε, χαλεπῇ καταπτώσεως, βαρυνομένη; Δράμε καὶ πρόφθασον, καὶ τῷ τὰ πάντα, εἰδοὶ πρόσπεσον· κλαῦσον καὶ αἶτησαι, καιρὸν μετανοίας σοι, πρὶν τοῦ πυρός, τοῦ ἀσθέστου τάλαινα, γένη ὑπέκκαυμα.

Οἶδας Χριστέ τὴν ἀσθένειαν, τῆς ἀνθρωπίνης σαρκός, καὶ τὸ χαῦνον τῆς φύσεως, ἐπίστασαι Δέσποτα, ὡς Παιτὴς καὶ Θεός ἡμῶν· τὸν σάλον κόπασον τῆς καρδίας μου, διδούς γαλήνην τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ· δίδου διάρθρωσιν, τῶν αὐτόπων ἔργων μου, καὶ τοῦ πυρός, τοῦ ἀσθέστου ῥύσαι με, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ολον τὸν βίον ἠνάλωσα, καὶ τὴν ζωὴν μου αἰσχροῦς, καὶ ἀσώτως Φιλόανθρωπε, μὴ προσχὼν τὸ σύνολον, ταῖς ἐκείθεν κολάσεσιν· ἀλλὰ Θεέ μου, νῦν ἐπιστρέφοντα, δέξαι Σωτὴρ μου, ὥσπερ τὸν Ἀσωτον, ταῖς τοῦ Προδρόμου σου, καὶ πάντων Ἀγίων σου, σεπταῖς λιταῖς, καὶ τῆς κηυσάσης σε, Χριστέ καὶ σῶσόν με.

Ἔτερα τοῦ Προδρόμου, ὁμοια.

Τῆς στερευούσης τὸ βλαστήμα, τὸ τῆς ἀγνείας φυτὸν, τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα, τοῦ Δεσπότη Προδρόμε, Ἰωάννη πανεύφημε, φύλαξ ὁ θεῖος τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, τὴν σὴν πρεσβείαν καὶ τὴν βοήθειαν, δίδου λυτρώμενος, μηχανῶν τοῦ ὄψεως, καὶ πονηρᾶς, τούτε με κακώσεως, καὶ ἐπιθέσεως.

Ινα δοξάζω καὶ σέβωμαι, ἵνα τιμῶ καὶ ὑμνῶ, καὶ γεραίρω ἐκ πίστεως, σοὺ τὸ θεῖον ὄνομα, τὸ φαίδρον χαριτώνυμε, μὴ ἀφιστάνου ποτὲ τοῦ δούλου σου, μηδὲ χωρίζου μου θεῖε Προδρόμε· ἀλλὰ ταῖς πτέρυξι, τῆς σεπτῆς πρεσβείας σου, διαπαντός, σκέπε με καὶ φύλαττε, ἀπὸ παντοίων κακῶν.

Ολος ὑπάρχεις ἡδύτητος, καὶ γλυκασμοῦ θεϊκοῦ. πεπλησμένος Ἀοιδίμε, καὶ εὐφραίνεις ἅπαντας, τοὺς πιστῶς προσιόντας σοι, καταγλυκαίνων τὰ αἰσθητήρια, τὰ τῆς ψυχῆς τε καὶ τὰ τοῦ σώματος, νόσων καὶ θλίψεων, συμφορῶν κακώσεων, καὶ ἀδυνῶν, ψυχοφθόρων πάντοτε, ἡμᾶς λυτράμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Χαῖρε Θεοτόκε Δέσποινα· χαῖρε Θεοῦ κα-
θαρόν, οἰκητήριον Ἀχραντε· χαῖρε Δεῖον
ὄχημα, τοῦ Λόγου Δεοχώρητε· τὸ Δεότευκτον,
χαῖρε παλάτιον Δεοπάροχον χαῖρε Δησαύρισμα·
Δαλαμος ἔμψυχος, Θεῶ Δεῖα τράπεζα, καὶ κι-
βωτέ, καὶ κατοικητήριον, τῷ Δεῖν Πνεύματος.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Σὲ τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην, Ἀγγελοι ἀ-
παύστως ἀνυμναῖσιν· ἐγὼ δέ σοι προσπί-
πτω, ὡς ὁ Τελώνης κράζων· Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί
μοι, καὶ σῶσόν με.

Α'θάνατος ὑπάρχουσα ψυχὴ μου, τοῖς κύμα-
σι τοῦ βίου μὴ καλύπτου· ἀνάνηφον βοῶ-
σα, πρὸς τὸν σὸν εὐεργέτην· Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί
μοι, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, ἱκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡ-
μῶν, καὶ αἰτήσασθε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
πλήθος οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἱλασμόν, τῶν πολ-
λῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η'σκέπη σου Θεοτόκε Παρθένε, ἱατρεῖον ὑ-
πάρχει πνευματικόν· ἐν αὐτῇ γὰρ κατα-
φεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ηχος πλ. δ'.

Ομματα εὐσπλάγχυν Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν
ταπείνωσιν, ὅτι κατὰ μικρὸν ἡ ζωὴ μου
δαπανᾶται, καὶ ἐξ ἔργων ἐμοί, ἔχ ὑπάρχει σω-
τηρία· διὰ τῆς δέομαι· Ὁμματα εὐσπλάγχυν
Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, καὶ σῶσόν με.

Ω'ς ἡ Πόρνη προσπίπτω σοι, ἵνα λάβω τὴν
ἄφεσιν, καὶ ἀντὶ μύρου τὰ δάκρυα ἐκ καρ-
δίας, προσφέρω σοι Χριστέ ὁ Θεός· ἵνα ὡς ἐκεί-
νην οἰκτειρήσῃς με Σωτὴρ, καὶ παραίσχῃς μοι
ἱλασμόν ἀμαρτιῶν· ὡς αὐτὴ γὰρ κραυγάζω σοι·
Αὐτρώσαι με τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα τὸ τῆς πίστεως,
καὶ σεβάσμιον δώρημα τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν πιστοί·
Χαῖρε ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, ἐν γαστρὶ σου
χωρήσασα· χαῖρε τῶν περάτων ἡ ἐλπίς, δι-
βομένων ἀντίληψις· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ., ἕτερα.

Ω'ς τοῦ Κριτοῦ παρόντος, μερίμνησον ψυχῇ,
καὶ τῆς φρικτῆς ἡμέρας τὴν ὥραν ἐννοῶ·
ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως ἐστὶ, τοῖς μὴ πράξασιν
ἐλεος. Διὸ φεῖσαί με Σωτὴρ· μόνος γὰρ ὑπάρ-
χεις ἀναμάρτητος.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν φρονίμων Παρθένων τὸ ἱλαρόν, καὶ μω-
ρῶν ἀσπλαγχνίαν βλέπε ψυχῇ· πεινῶσιν
ἀπάρκεσον, καὶ τοὺς ξένης εἰσάγαγε, εὐποιίας
ἐλαίῳ, τὴν λαμπάδα φαιδρύνουσα, καὶ μὴ μά-
την φρόνει, μικροῖς κατορθώμασιν· ἔλεον γὰρ
μᾶλλον, ἢ θυσίαν λαμβάνει, καὶ δίδωσι χρη-
στότητα, τὸν μισθὸν πολυπλάσιον, ὁ Δεσπότης
ὁ εὐσπλαγχνος, πᾶσι τοῖς σκορπίζουσι καλῶς
ἐπὶ γῆς τὸν πλοῦτον, παρεχόμενος τὸν νυμφῶ-
να, τὸν Δεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Εἰς πέλαγος δεινῆς, ἐμπεσὼν ἀθυμία· ἐκ
πλήθους πονηρῶν, καὶ ἀθέσμων μου ἔρ-
γων, ἤλθον εἰς ἀπορίαν, καὶ ἀπογνώσει νυνὶ
συνέχομαι· Δέσπανα Θεοτόκε, αὐτῇ με σῶσον
τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· ἀμαρτωλῶν σὺ γὰρ εἰ
βοηθός, καὶ καθάρσις σωτήριος.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ψυχὴ μου ἀμελῶς, τὴν ζωὴν δαπάνῃς, ἀ-
νάστηθι ποτέ, πρὸς μετάνοιαν βλέψον,
κλαῦσον πικρῶς ἐκ βάθους· μήπως θρηνησῇς
ἐκεῖ ἀνόνητα· φρίξον κατανοοῦσα, τὴν τῷ Δε-
σπότης δευτέραν ἔλευσιν, καὶ πρὸ τῆς δίκης
δίκασον σαυτὴν, καὶ φεύξῃ δίκην ἐνδίκον.

Μαρτυρικόν.

Φωστῆρες νοεροί, ἀνεδείχθητε ἅγιοι Μάρτυ-
ρες· τὴν γὰρ ἀχλὺν τῆς πλάνης κατηρ-
γῆσατε διὰ τῆς πίστεως, ταῖς ψυχικαῖς ἡμῶν λαμ-
πάδας ἐφαιδρύνετε, καὶ τῷ Νυμφίῳ μετὰ δόξης
συνεισλήθετε, εἰς τὸν ἑράνιον νυμφῶνα· καὶ νῦν
ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ Χήρα
ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποι-
να, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠ-
φθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ
θλίψεων, αἶε με ἐξαίρουσα· Ὅθεν ὡς ἐκ μέσου,
φλογιζούσης καμίνου, ρυθθεῖς τῶν διλιθόντων
με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοή-
θει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν

πταισμάτων ἄφεςιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Κανὼν Κατανυκτικός. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ συντρίψαντι πολέμους, ἐν βραχίονι αὐ-
» τοῦ, καὶ διαβιβάσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ἐν
» Ἐρυθρᾷ Θαλάσσει, ἄσωμεν αὐτῷ ὡς Λυτρω-
» τῇ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδοξάσται.

Τροπάρια.

Πλήρωσόν με τὴν καρδίαν, κατανύξεως Χρι-
στὲ, ὅπως εἰσελεύσωμαι ἐν μετανοίᾳ εἰς
σκηνώματά σε, καὶ ἐξομολόγησιν προσάξω σοι,
χρεῶν με λύουσιν.

Λύσον Δόγε τῶν κακῶν με, τῶν ἀμέτρων τε
δεσμῶν, ἵνα βηματίζω σου ἐν μετανοίᾳ,
ταῖς δικαίαις τρίβους, θείαν ὁδηγούσας εἰς κα-
τάπαυσιν, τῶν αἰώνιων τερπνῶν.

Μαρτυρικά.

Ηῤῥη μέγιστον πρὸς ὕψος, τῶν Μαρτύρων σε
Χριστέ ἡ μεγαλοπρέπεια πανευπρεπῶς·
καὶ γὰρ διηθληκότες, τοῖς ὑπερφυέαι σου χαρί-
σμασιν, ἐμεγαλύνθησαν.

Ρ᾿αντισμῷ θείων αἱμάτων, τῶν ἁγίων Ἀ-
θλητῶν, αἷμα ἐπιβώμιον, τῷ δυσμενεῖ φε-
ρόμενον ἐπαύθη, καὶ καθηγιασθῇ, τὰ ἐπίγεια,
Πνεύματος χάριτι.

Θεοτοκίον.

Μετανοίας μοι Παρθένε, καθυπόδειξον ὁδοῦς,
καὶ τῆς ἀπαγούσης με, πρὸς ἀμαρτίαν
ἀπόσρεψον τρίβου, ἵνα σὲ ὕμνω τὴν πυλινύμνη-
ταν, καὶ παμμακάριστον.

Κανὼν τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Ὁ Εἰρμός. Τῷ ἐκτιναῖζαντι ἐν Θαλάσσει.

Πρόδρομε κήρυξ τῆς μετανοίας, μετανοεῖν
με ἐκ ψυχῆς, πάντοτε δυσώπει τὸν Δε-
σπότην καὶ Κύριον, τὸν νοῦν μου φωταγωγῶν,
καὶ τὴν καρδίαν, τοῦ πίστευσε τιμῶντος.

Ως τῆς ἐρήμου κάλλιστον θρέμμα, Πρόδρομε
Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, νῦν ἐν ἐρημίᾳ με
παθῶν ἀυλιζόμενον, ὁδήγησον εἰς ὁδὸν τῆς σω-
τηρίας, θείᾳ σου ἐντεῦξει.

Τῆς τυραννοῦσης με ἀμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ
σου σοφέ, Πρόδρομε ἐν τάχει δυσωπῶ ἐ-
λευθέρωσον, καὶ θραῦσον τὴν κατ' ἐμοῦ ἐχειρο-
μένην, Δαιμόνων καταγιῖδα.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με ἁγνή Μητὲρ τῆς ἀληθείας, κλυδω-
μιζόμενον δεικῶς, ὑπὸ τῶν παθῶν, καὶ συνε-
χῶς βυθιζόμενον· καὶ ἔθρονόν με Σεμνὴ πρὸς
σωτηρίας, τὸν εὐδὸν λιμένα.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'σπερώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη
» κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη ἐπ'
» ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σω-
» τηρίῳ σου.

Τροπάρια.

Ρύπου κακίας ἀποπλύνας μου τὴν καρδίαν,
ὀφθῆναι ἄμεμπτον ἐναντίον σου, ἐν ἡμέρᾳ
φοβερᾷ καταξιώσον, Χριστέ με ὡς ὑπεράγαθος.
Ισχυσε δόλῳ θανατῶσαί με ὁ Βελίαρ, τῷ κέν-
τρῳ Δόγε τῆς ἀμαρτίας· ἀλλ' αὐτόσμε ζωηφό-
ροις αἰάτρευσον, φαρμάκοις τῆς μετανοίας Χριστέ.

Μαρτυρικά.

Στῶμεν ἀνδρείως, ἐπεφώνουν οἱ Ἀθλοφόροι,
ἀθλοῦντες, μήτις ἀποστρατεύσῃ· ὁ Δεσπότης
βοηθὸς ἡμῶν πάρεστιν, ἀθλοῦσι γενναιοτά-
τῳ νοῖ.

Ταὺς ὑπερτίκους λίθους πάντες τῆς Ἐκ-
κλησίας, τοὺς θείους πύργους τῆς εὐσε-
βείας, τὴς τῆς πλάνης καθαιρέτας, ἐν ἁσμασι,
τιμῶμεν πισοὶ τοὺς Μάρτυρας.

Θεοτοκίον.

Κατερράγμενων ἐπανόρθωσις Θεοτόκε, πτω-
θέντα ἔγειρον ἐκ βόθρου τῶν κακῶν μου,
καὶ ἐδραίωσον Δεσποίνα, ἐν πέτρᾳ τῶν τοῦ
Θεοῦ ἐνταλῶν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν.

Ομβρησον καί μοι, σταγόνα μετανοίας, ὁ ἐν
ποταμῷ, τὴν ἄβυσσον βαπτίσας, τῆς εὐ-
σπλαγχνίας τὸν Κύριον τῶν αἰπάντων, Πρό-
δρομε Μάρτυς ἀξιάγαγε.

Περιστατικαῖς, συγχύσει τοῦ βίου, πάντοτε
τὸν νοῦν, κλονούμενος προσφεύγω, ὑπὸ
τὴν σκέπην σου Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος· σπεῦ-
σαν βοήθησον τῷ δούλῳ σου.

Εν νυκτεριναῖς, εὐχαῖς ἐπικαλοῦμαι, τὸν
ἡμερινόν, λαμπτήρᾳ σε τοῦ Κόσμου· θεο-
μακάρισε Πρόδρομε φώτισάν μου, τὰ τῆς καρ-
δίας αἰσθητήρια.

Θεοτοκίον.

Φώτισον αἴγνη, Παρθένε τὴν ψυχὴν μου, φῶς
τὸ ἐκ φωτός, τεκοῦσα Θεοτόκε, καὶ τῆς
μερίδος με δεῖξον τῶν σωζομένων, ἵνα ὕμνω σε
τὴν πανύμνητον.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**'κήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σε καὶ ἐφοβήθην,
» ὅτι ἀρρήτῳ βουλῇ Θεός ὢν αἰδῖος, ἐκ τῆς
» Παρθένου προήλθες σαρκωθείς. Δόξα τῇ συγ-
» καταβάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Ε'πλάνησε γεύσει με, τῆς ἀμαρτίας ἐχθρὸς ὁ πλάνος, καὶ ἀπὸ σοῦ Ἀγαθὲ πόρρω ἀπεμάκρυνε, καὶ τοῖς ὁδοῦσι κατὰ βρωμα αὐτῆ, ἐργάσατο μόνε Σωτῆρ· σπεῦσον ἐξελεῖσθαι με.

Τὰ ἄδηλα Κύριε, καὶ κρύφια μου αὐτὸς γινώσκεις· ἡμαρτηκότα πολλὰ τοῖς πολλοῖς σου οἴκτειρον, ὡς συμπαθὴς οἰκτιρμοῖς μόνε Σωτῆρ, καὶ μετανοίας μοι καιρὸν, δίδου καθαρτήριον.

Μαρτυρικά.

Ο'ς κύμασι Μάρτυρες, περικυκλούμενοι ταῖς βασάνοις, τῇ κυβερνήσει Χριστοῦ πρὸς λημένας ἤχητε, τῆς οὐρανῶν Βασιλείας, παρ' αὐτῆ νίκης σεφάνοις ἀληθῶς, κατακληϊζόμενοι.

Νεώσαντες Μάρτυρες, τῇ εὐσεβείᾳ γῆν τῆς καρδίας, ὁμολογίας αὐτῇ σπóρον κατεβαίετε, καὶ μαρτυρίου ἐδρέψασθε σαφῶς ἐκατοστεύοντα ἐκ Θεοῦ, ἄσταχιν Πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε Δέσποινα, μεγαλοφώνως ἀναβοῶ σοι· πλήρωσον πάσης χαρᾶς τὴν ἐμὴν διάνοιαν, παρεχομένη μοι πένθος ἀγαθόν, καὶ μετανοίας ἀφορμαῖς, καὶ γνῶσιν σωτήριον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἰσακήκοα Κύριε.

Ε'μαυτὸν ἀποκλαίωμαι, βίον ἀδιόρθωτον ἔχων Ἁγίε· σῶσον, οἴκτειρόν με δέομαι, τὸν ἐν ἀμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Ε'ν εὐχαῖς καὶ δεήσεσιν, εὖροιμι συλλήπτωρα σὲ Μακάριε, τὴν ψυχὴν μὲ ἐνισχύοντα, καὶ τὸν λογισμόν μου καταυγάζοντα.

Βαπτίζόμενον κλύδωνι, τῶν ἀμαρτημάτων καὶ κινδυνεύοντα, Βαπτιστὰ Θεοῦ κυβέρνησον, πρὸς γαλήνην θείας ἐπιγνώσεως.

Θεοτοκίον.

Ταπεινώσασα σῶσόν με, τὸν ὑψηλοφρόνως πολιτευόμενον, ἡ τεκοῦσα τὸν ὑψώσαντα, τὴν ταπεινωθεῖσαν φύσιν Πάναγνε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου διασκέδασον,
» φωτοδότα Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τὸ ἀρχέγονον σκότος διώξας τῆς ἀβύσσου, καὶ δώρησαί μοι τὸ φῶς, τῶν προσταγμάτων σου Λόγε,
» ἵνα ὀρθρίζων δοξάζω σε.

Τροπάρια.

Ο' Πόρνην καθάρισας τῇ προσταξεί σου, Δημιουργέ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, τῆς εἰδεχθῆς ἀμαρτίας ὡς μόνος Ἐλεήμων, καθάρισον, καὶ στολαῖς ἑξαστραπτούσαις ὡραίαν, ἀπέργασαι δέομαι.

Δεσμῶν με ἀπολύσας τῶν πολλῶν με, ἀμαρτημάτων Χριστέ ὁ Θεός, ἀνεμποδίστως βαδίζεις εὐθυνον τὰς ὁδοὺς σου, ὅπως λυθεῖς τῆς σαρκὸς, εἰς καταπαίσεις ἀγίας, σκηνώσας δοξάζω σε.

Μαρτυρικά.

Υ'φάναντες ἐκ πόνων ἑαυτοῖς, ἱμάτιον δόξης οἱ Μάρτυρες, καὶ στολισθέντες κοσμίως, τὰ ἄνω κατοικοῦσι, βασιλεία ἐν χαρᾷ, νίκης στεφάνοις ὡραίοις, ἐγκαλλωπιζόμενοι.

Ρεόντων τὰ ἐστώτα ἀντηλλάξασθε, Θεοφρόνως Πανεύφημοι· στενοχωρία γὰρ πόνων ποικίλων σισχεθέντες, πρὸς πλατυσμόν ἀληθῆ, τῆς οὐρανίου Βασιλείας, σοφαὶ κατηντήσατε.

Θεοτοκίον.

Α'γία Θεοτόκε ἡ τὸν ἅγιον, Λόγον ἀποτεκῆσα σαρκί, ἀναπαυόμενον μόνον ἐν παῖσι τοῖς Ἁγίοις, ἀγίασόν μου τὸν νοῦν, ταῖς πονηραῖς ἐργασίαις, αἰεὶ ἐπιμένοντα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ε'ν τῇ νυκτὶ τοῦ βίου, περιπλανώμενον ἐνδοξε Πρόδρμε, λύχνος ὢν τοῦ Ἡλίου, τῆς δικαιοσύνης καταύγασον.

Περιστατοιμένόν με, καὶ ἐπηρείαις Δαιμόνων κλονούμενον, στηρίξόν με ἐν πέτρᾳ, θείων θελημάτων ἀοίδιμε.

Ε'ν τῇ μελλούσῃ κρίσει, ἡνίκα μέλλω Κυρίῳ παρίσασθαι, εὖροιμί σε προστατήν, δίκης με φρικτῆς ἐξαιρούμενον.

Θεοτοκίον.

Ο'ς ὑπερτέρα ἀπάντων τῶν ποιημάτων, ὑπέρτερον δεῖξόν με, τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ αἰεπάρθενε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**'ς τὸν Προφήτην ἐρρίσω, ἐκ βυθοῦ κατωτάτου, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ με τῶν πταισμάτων μου ρῦσαι ὡς φιλόανθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι.

Τροπάρια.

Μετανοοῦντά με δέξαι, ὡς ποτὲ Νινευίτας, πειθήσαντας, τῷ θείῳ κηρύγματι Χριστὲ τοῦ Προφήτου σου, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι.

Ο'ς ὁ Τελώνης σεναίω, ὡς ἡ Πόρνη δακρύω, ὡς Πέτρος βοῶ, πολλοῖς βυθιζόμενος Χριστέ πλημμελήμασι· Βοηθείας μοι χεῖρα δός καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Νεοφανεῖς ὡς ἀστέρες, φρυκτωρίαις τῶν ἁδλῶν αὐγάζετε, πάντα τὸν περίγειον Κό-

σμον καὶ διώκετε, πλάνης Μάρτυρες σκότος τὸ βαθύτατον.

Μακαριώτατον τέλος, εὐρηκότες μακάριοι Μάρτυρες, Θεὸν τὸν μακάριον γεραίρετε πάντοτε, ἐνηδόμενοι τούτου ταῖς λαμπρότησι.

Θεοτοκίον.

Η μανναδόχος σε στάμνος, Θεοτόκε ποτὲ προεικόνισε· Χριστὸν γὰρ ἐβλάστησας, τὸ μάννα τῆς γνώσεως, ἐπομβρίζοντα πᾶσι τοῖς τιμῶσί σε.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Χιτῶνά μοι παράσχου.

Τῷ κήτει συσχεθεῖς τῶν πειρασμῶν, ἐκ βάνδους καρδίας μου κραυγάζω σοι Προδρόμε· Ὀδυνῶν με χαλεπῶν ἐλευθέρωσον.

Αΐνη μετανοίας ἀληθοῦς, τὴν ὕλην καθαρίσον Σοφὲ τῆς καρδίας μου, καρποφόρον ἀρεταῖς ἐργαζόμενος.

Ψυχὴ μου μετανόησον Ξερμῶς· ἡ κρίσις ἐφέστηκεν· ἀνάνηψον κρᾶζουσα· Ἰησοῦ μου ὁ Θεός, σύ με οἴκτειρον. Θεοτοκίον.

Η μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκί, τὸν Λόγον κησασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** δὲ Ἀγγέλου Παῖδας ἐκ πυρὸς διασώσας, καὶ τὴν βροντῶσαν κάμινον με-
» ταβαλὼν εἰς δρόσον, εὐλογητὸς εἰ Κύριε ὁ
» Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τροπάρια.

Οτι ἐν ἀνομίαις συνελήφθην Οἰκτίρμον, καὶ γεννηθεῖς ἡμάρτηκα ὑπὲρ ἀνθρώπου πάντας, ἐπιστροφῆς μοι δὸς καιρὸν δικαιουντά με.

Υπεραρθεῖς ἀφρόνως, ὡς ὁ πρὶν Φαρισαῖος, πτώμα δεινὸν κατέπεσα, καὶ καθορῶν με χαίρει ὁ δυσμενής. Λόγε Θεοῦ μὴ παρίδης με.

Μαρτυρικά.

Δῆμος σεπτῶν Μαρτύρων, στρατὸς δυσμαχώτατος, παρεμβολὴ ἀγία τε, ἐπολιτογραφήθη ἐν οὐρανοῖς, ἐπὶ γῆς ἀριστεύσασα.

Εθελουσίως πάθος ὑπελθόντες γενναῖοι, ἀθανασίας πρόξενον ρεῖθρα τῶν ἱματίων, ἀναπηγάζετε, βροτῶν πάθη παύοντες.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ αἰτίαν τίκεις τοῦ παντὸς τὸν αἴτιον, ὑπερβολὴ χρηστότητος, βροτὸν γεγεννημένον· ὅθεν συμφώνως σε Ἀγνή μακαρίζομεν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν.

Ο τὰς ὁδὸς Κυρίῃ ἐτοιμάσας, ταῖς πρὸς Θεὸν κατευθυνόν μου τρίβους, ἵνα κραυγάζω· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κήρυξ φωτὸς φώτισον τὴν ψυχὴν μου, καὶ τοῦ δεινοῦ ἀπάλλαξόν με σκότους, καὶ τῆς γεέννης τῆς φλογιζέσης, τὸν προσφεύγοντα εἰς σέ, ἀδιστακτῶ ψυχῇ.

Στείρας βλαστὸς κατάκαρπος ὑπάρχων, τὴν τῆς ἐμῆς καρδίας ἀκαρπίαν, εὐκαρπον δεῖξον ταῖς σαῖς πρεσβείαις, μεταποιούμενος σοφὲ, Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Η ἐκλεκτὴ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ Λόγου, τοῖς ἐκλεκτοῖς προβάτοις με ἐν ὥρᾳ, φοβερωτάτῃ καταριθμῆσαι, ἰκέτευε τὸν ἐκ σοῦ, σαρκωθέντα Θεόν.

Ἠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στεγαῶν ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῶα Χριστέ,
» ὁ τιθεὶς θαλάσση ὄριον ψάμμον, καὶ
» συνέχων τὸ πᾶν, σέ ὕμνεϊ ἥλιος, σέ δοξάζει
» σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα ἡ Κτίσις,
» ὡς Δημιουργῷ καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Χεῖρας πάσας ἐμόλυνας, ἀκαθαρσία ψυχῇ, καὶ πῶς ταύτας αἶρεις ἐπὶ τὸ ὕψος, ὁμιλοῦσα Θεῷ; πόδας ἡχρεῖωσας, ἐπὶ ἔργα βαδίζοντας αἰσχύνῃς· σπεῦσον πορευθῆναι, διὰ μετανοίας εἰς τρίβους σωτηρίας.

Οὐκ ἐνέμεινα Κύριε, ταῖς ἐντολαῖς σου ποτέ· οὐκ ἐποίησά σου ἡμέραν μίαν, θέλημα Ἀγαθὲ· ποίοις οὖν ὄμμασιν ἀτενίσω σοι, ποιουμένῳ κρίσιν τὴν δικαίαν, καὶ τοὺς ὑπευθύνους ἐκπέμποντι εἰς κρίσιν;

Μαρτυρικά.

Υφαπτέσας ἐσθέσατε, πολυθεῖας σοφοί, Ἀθληταὶ καμίνοὺς καθάπερ ὕδωρ, ἐκκενοῦντες πολὺ, τὰ ὕμῶν αἵματα, τὰ ἀδίκως χυθέντα δι' ἀγάπην, τοῦ πεπονηκότος· ὅθεν τὸν χειμάρρουν τρυφῆς κληρονομεῖτε.

Υπερέβητε Ἅγιοι, τῆς ταπεινώσεως, τὸ γεῶδες σῶμα, καὶ ταῖς βασάνους, ὥσπερ πάσχοντος ἄλλου ἠνέγκατε, ἐκτεμνόμενοι, χεῖράς τε καὶ πόδας· ὅθεν ὑπερτέρας, νῦν καταξιούσθε, ζωῆς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Κυματούμενον σάλῳ με, τῆς ἀμαρτίας Ἀγνή, τῇ σῇ μεσιτείᾳ πρὸς σωτηρίου, μετανοίας βοῶ, ἔθνον Δέσποινα, παγγαλήνους λιμένας, ὅπως βλέψω φῶς σωτηρίας ἐσκοτισμένος, αἰεὶ τῇ ῥαθυμίᾳ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Τὸν ἀναρχον Βασιλέα.

Τὸν αἶροντα, ἀμαρτίας τοῦ Κόσμου, Ἀμνὸν Θεοῦ, ὃν ὑπέδειξας πᾶσι, δυσώπει Βα-

πτιστά, τὰ πάθη μου νεκρῶσαι, καὶ σῶσαι τὴν ψυχὴν μου.

Εμάκρυνας φυγαδεύων Προφῆτα, ἠύλισθης δὲ ἐν ἐρήμῳ ἀβάτῳ· διό σε δυσωπῶ, τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, ἐρήμωσον ἐν τάχει.

Ελάφρυνον, τὸν κλοιὸν τῆς ψυχῆς μου, πολέμησον τοὺς ἐμέ πολεμοῦντας, Κυρίου Βαπτιστά, καὶ ἄτρωτόν με δείξον, τῆς τούτων κακουργίας. Θεοτοκίον.

Η ἄμπελος, ἡ τὸν βότρυν τεκοῦσα, τὸν πέπειρον κατανύξεως πόμα, ποτίζουσά με νῦν, ἀνάσειλον τὴν μέθην, Παρθένε τῶν κακῶν μου.

Ωδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐλογητὸς ὁ Κύριος, ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, ὁ
• ἐγείρας κέρασ σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ
• Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο
• ἡμᾶς, Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡ-
• μᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Τροπάρια.

Ινα καὶ γὰρ σωζόμενος, εὐχαρίστως σε Χριστέ, μεγαλύνω, βλέπον εἰς ἐμέ, τὸν πολλὰς πληγὰς ἐπὶ νώτου δεξάμενον, καὶ ἴασαι, οἶνον ἐπ' αὐταῖς, καὶ ἔλαιον προχέων, τὰ τῆς σῆς γνωρίσματα, Σῶτερ εὐσπλαγχνίας.

Ως τὸν Ληστήν εὐγνώμονα, ἀναπέμψαντα φωνὴν, ἐλυτρώσω φόνων καὶ μυρίων κακῶν, ὡς ὥκτειρας Πόρνην δακρίσασαν, ὡς Πέτρον τὸν μέγαν μαθητὴν, καὶ Δαυὶδ τὸν Προφήτην, καὶ ἐμέ ἐλέησον τὸν ἀπεγνωσμένον.

Μαρτυρικά.

Συμμορφωθέντες πάθεσι, τοῦ παθόντος δι' ἡμᾶς, Ἀθλοφόροι τούτῳ συνδοξαίσεσθε, νῦν θεόμενοι θείαις μεθέξεσι, καὶ λάμποντες ὑπὲρ ταῖς αὐγὰς, τοῦ αἰσθητοῦ ἡλίῃ, καὶ καταφωτίζοντες, πάντων τὰς καρδίας.

Η ἀρετὴ ἐξέλαμψε, τῶν ἁγίων Ἀθλητῶν· πᾶσα πόλις τούτους θησαυροὺς ἀληθῶς, ἀσύλους πλουτεῖ διὰ πίστεως, ἀστράπτοντας χάριν δαφνίῃ, θαυμαμάτων παραδόξων· ὅς ὑμνολογήσωμεν, ὡς κοινούς προστάτας.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς Πανάμωμε, ἀστραπαῖς τοῦ ἐκ τῆς σῆς, προελθόντος μήτρας Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε φαίδρυνον, καὶ σκότους ἡμᾶς τοῦ ἀφεγγοῦς, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, ἐξελοῦ κολάσεως τῇ σῇ μεσιτεία.

Κανὼν τῷ Προδρόμῳ.

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει.

Μελλων τῷ φρικτῷ σου παρίστασθαι Λόγε θρόνῳ, καὶ τῶν πράξεων τῶν ἐμῶν, εἰς-

πράττεσθαι εὐθύνας, ποῖαν εὖρω ἀπολογίαν ὁ τάλας; Κύριε Θεέ μου, τότε φείσάι μου.

Η φωνὴ τοῦ Λόγου κατεύθυνον τὰς φωνάς μου, πρὸς Θεὸν σοφὴ Βαπτιστά, καὶ ῥῦσαί με κακίας, τῶν Δαιμόνων, καὶ ἐπηρείας ἀνθρώπων, ἵνα καταχρέος μακαρίζω σε.

Θρέψον με Χριστοῦ ἐντολῶν τροφῇ ἀθανάτῳ, πότισόν με πόμα ζωῆς, Βαπτιστά καὶ Προφῆτα, καὶ παράστησον τῷ Θεῷ σεσωσμένον, τὸν ὑπὸ τὴν σκέπην σου προστρέχοντα.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα Παρθένε ἀγνή καὶ δεδοξασμένη, μετὰ τοῦ Προδρόμου, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Βασιλέα, καθικέτευε ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, σῶσαι τοὺς πιστῶς σε μακαρίζοντας.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Κατανυκτικά.

Οταν λάβω κατὰ νοῦν, τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μου δεινῶν, καὶ εἰς ἔννοιαν ἔλθω τῆς φοβεραῆς ἐκείνης ἐτάσεως, τρόμῳ συνεχόμενος, πρὸς σὲ καταφεύγω, τὸν φιλόανθρωπον Θεόν· διό μὴ με παρίδῃς ἱκετεύω σε, μόνε ἀνὰ μάρτητε· δώρησαι κατανύξιν τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, πρὸ τελευτῆς, καὶ σῶσόν με.

Δάκρυά μοι δὲς ὁ Θεὸς, ὡς ποτὲ τῇ γυναικὶ τῇ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἀξιώσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμέ ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας· καὶ μύρον εὐωδίας σου προσφέρειν, βίον καθαρὸν, ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα, ἵνα ἀκούσω καὶ γὰρ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς: Ἡ πίσις σε σέσωκέ σε, πορεύε εἰς εἰρήνην.

Μαρτυρικόν.

Μεγάλως ἠγωνίσασθε Ἅγιοι, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπομείναντες γενναίως, καὶ Χριστὸν ὁμολογοῦντες ἐναντίον βασιλέων· καὶ πάλιν μεταστάντες ἐκ τοῦ βίου, δυνάμεις ἐνεργεῖτε ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ ἀσθενεῖς θεραπεύετε, ἐκ τῶν παθῶν αὐτῶν Ἅγιοι· πρεσβεύσατε, τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εγὼ Παρθένε ἁγία Θεοτόκε, τῇ σκέπῃ σου προσρέχω· οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας· δύνασαι γὰρ Ἀγνή βοηθῆσαί μοι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστέ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ὥσπερ τοῦ Ληστοῦ, ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΓ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ἦχος πλ. δ'.

Βλέπων ὁ ληστὴς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐπὶ σταυρῷ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰμὶ Θεὸς ὁ πῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, ἐκ ἃν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυπεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνεται. Ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εν μέσῳ δὺν ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης εὗρεθι ὁ Σταυρὸς σου· τοῦ μὲν καταγομένου εἰς Ἀθῆν, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας· τῇ δὲ κηφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν Θεολογίας. Χριστέ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμναὶς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν Κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν· ἦν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεέ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνῶσιν ἐν πίστει, αὐτῇ τὰ παθήματα.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ., ἕτερα.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Εν μέσῳ τῆς Ἑδέμ, ξύλον θάνατον ἦνθησεν· ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωὴν ἐβλάστησε· γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἀφθαρτοὶ ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν· σχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν· ἐν τῷ Σταυρῷ γὰρ ἔσωσε Χριστὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Εν Παραδείσῳ μὲν τοπρὶν ξύλον ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρὸς εἰσφέρων νέκρωσιν· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις, φέρον ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ Κόσμος, ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· ὃν ὁρῶντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοὶ, συμφώνως ἐκβοήσωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Παριζαμένη τῷ σταυρῷ δακρυρρόουσα, ἔλεεινῶς ἡ Θεοτόκος ἀνεβόα· Ἀκατάληπτον ὄντως Υἱὲ τὸ πάθος σου· οὐ φέρω τῶν σπλάγχνων μου χωρισμόν· οὐ γέγω, ὁρώσά σε ἐν σταυ-

ρῷ· μὴ παρίδῃς τὴν δούλην σὺ· ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, δοξάζων με κραυγαῖζουσιν· Πολυέλεε δόξα σοι.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Ξύλον πικρίαν ἐν Ἑδέμ τὸ πρὶν ἐξήνεγκε, ξύλον Σταυροῦ δὲ γλυκεράν ζωὴν ἐξήνεγκε· ὁ Ἀδάμ γὰρ φαγὼν, εἰς φθοράν κατώλισθεν· ἡμεῖς δὲ, κατατρυφῶντες σαρκὸς Χριστοῦ, ζωούμεθα, καὶ Θεούμεθα μυστικῶς, Βασιλείαν λαμβάνοντες, αἰῶδιον τοῦ Θεοῦ· διὸ καὶ πίστει κρίζομεν· Δόξα Λόγε τῷ πάθει σου.

Μαρτυρικόν, ὁμοιον.

Δὲ ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτας, ἀποτεφρώσαντες μορφαῖς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους, ἀποδῶκεν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες, καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν· ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὅστέα γυμνα ἐκβλύζουσιν ἱάματα. Δόξα τῷ μόνῳ σοφῷ καὶ Κτίστῃ Θεῷ.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Η ἄσπιλος Ἀμναὶς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον Σταυρῷ, κατιδοῦσα ἐβόα· Τέκνον μου τί τὸ ξένον, καὶ παρ' ἐλπίδα νῦν τοῦτο θάμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν πάντων, βροτοῖς ὁμοίως καταδεδίκασαι; ἀλλὰ ἀνάστα Λόγε ἐκ νεκρῶν, τριήμερος ὡς εἶρηκας.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

ἀνευ τῶν Σταυροθεοτοκιῶν.

Τῷ προσπαγέντι τῷ ξύλῳ Θεῷ χάρις. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐθύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴν ῥάβδος, σταυροτύπως πληξάσα, καὶ δελοῦσα θαλάσσαν·
» Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
» ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Τῇ ἐκ τοῦ ξύλου ἐνηδὼν βρώσει με, νεκρὸν γενόμενον, ἐπὶ Σταυροῦ Λόγε, νεκρωθεὶς ἐζώσας, καὶ δόξῃ κατεκαλλυνας· προσκυνῶ σου τὸ κράτος, ὑμνολογῶ τὰ παθήματα, καὶ τὴν εὐσπλαγχνίαν τὴν ἄμετρον.

Ως ἐφηπλώθη ἐπὶ ξύλου ἄμπελος, ἡ ἀγεώργητος, οἶνον ἡμῖν θείας, χάριτος ἀπέσαξε, καρδίας τὸν εὐφραίνοντα, καὶ τῆς πλάνης τὴν μέθην, ὁλοσχερῶς ἀνασέλλοντα, καὶ τὴν αἵμαρτίαν καθαίροντα.

Μαρτυρικά.

Πεποικιλμένοι ἱεροῖς ἐν στίγμασι, Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, καὶ ἀθλητῶν πόνοις, ἐγκαλ-

λωπιζόμενοι, καλλοποιῶ παρίστασθε, μετὰ δόξης Δεσπότη, πανευκλεῶς εὐφραινόμενοι, καὶ θεοειδεῖς γνωριζόμενοι.

Ρώμη τῇ θείᾳ προφανῶς ῥωννύμενοι, ἅγιοι Μάρτυρες, τοῦ δυνατοῦ πᾶσαν, ἰσχὺν τὴν ὀλέθριον, ἀνδρείως κατεβάλετε, καὶ στεφθέντες ὠραίως, νικητικοῖς διαδήμασι, χαίροντες Κυρίῳ παρίστασθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ σου Κύριε, ἡ Ἀπειρόγαμος, καὶ τὰς ἐν σοὶ τρώσεις, καὶ θορῶσα Δέσποτα, τιτρωσκομένη ἔλεγεν: Οἶμοι Τέκνον! ὠδῖνας, ἀποφυγοῦσα τῷ τόκῳ σου, νῦν ὀδυνηρῶς κατατρύχομαι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ἢ ἡ ἀκροστιχίς:
Δέησίς ἐστιν ὁ γδοή τῇ Παρθένῳ. Ἰωσήφ.
Εἰρμός ὁ αὐτός.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελαλήνται, δεδοξασμένα Ἀγνή, ἡ τῶν πιζῶν δόξα, μόνη χρηματίσασα· διὸ μελλούσης δόξης με, κοινωνὸν σαῖς πρεσβείαις, δοξάζοντά σε ἀναδείξον, ἄχραντε πανάμωμε Δέσποινα.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς Πανάμωμε, ὁ τῆς κοιλίας σου, δι' οὗ βροτοὶ πάντες, τῆς ἀρᾶς ἐλύθημεν· εὐλογημένη Πάναγνε, ἀνερμήνευτον θαῦμα, ἀκατανόητον ὄραμα, πάντων τῶν βροτῶν τὸ διάσωμα.

Η τῶν Ἀγγέλων δυσωπεῖ σε Κύριε, πληθὺς ἐκάστοτε, τῶν Μαθητῶν δῆμος, Προφητῶν ὁ σύλλογος, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων σου, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἀμαρτημάτων συγχώρησιν, δώρησαι ἡμῖν ὡς φιλάνθρωπος.

Σὲ τὴν ἐν σπλάγχχνις δεξαμένην Ἀχραντε, τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, ἐκδυσωπῶ πίστει, τῆς γενένης ῥῦσαί με, καὶ τῆς ἀποκειμένης μοι, διὰ πληθὺς πταισμάτων, κολάσεως ἐλευθέρωσον, σοῦ ταῖς εὐπροσδέκτοις δεήσεσι.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στερεώσας καταρχάς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν ἀνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐ-
» δραῖσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν
» σου ἀτήρηξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἅγιος
» μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ο σφραγίσας ἑρανόον, καὶ γῆν ὁ θιμελιώσας, καὶ τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ πεδήσας, σὺ ἐδέχης δι' ἐμέ, Σταυρῷ προσαναρτώμενος, ὅπως δεσμῶν με λύσης, τῆς ἀμαρτίας Φιλάνθρωπε.

Σταυρῷ τῷ ξύλῳ ὁ ἐχθρὸς, προσκόψας ἐθανάτωθη, σὺν τοῖς δαίμοσι αὐτῷ ταῖς κακῆ-

γοῖς· καὶ ὁ γεύσει πονηρᾶ, κατακριθεὶς ἠλέηται, καὶ ἐδρασμῷ ἡ Κτίσις, τῆς εὐσεβείας ἐνιδρυται.

Μαρτυρικά.

Πολυειδέσιν αἰκισμοῖς, καὶ ξίφεσι καὶ θηρίοις, καὶ γυμνότητι σωμάτων, οἱ θείοι, καὶ γενναῖοι Ἀθληταὶ διδόμενοι ἀχείρωτοι, τῷ πονηρῷ διώκτῃ, ἔμειναν νεύσει τῇ κρείττονι.

Αποσκοποῦντες λογισμῷ, νηφούση τε διανοία, πρὸς τὰ μένοντα ῥεόντων τελείως, κατεφρόνησαν, Χριστοῦ, οἱ Μάρτυρες οἱ ἐνδοξοὶ· ὅθεν τοὺς ἀνυποίτους, πόρους ὑπέφερον χαίροντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Η πολυῦμνητος Ἀρνὰς, τὸν Ἀρνα θρασυμένη, πρὸς ἐκούσιον ἐλκόμενον πάθος, καὶ σταυρούμενον σαρκί, ἠλάλαξε δακρύουσα, καὶ τὴν μακροθυμίαν, ὕμνει τὴν τούτου δοξαζέουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Οὐρανίας ἀψίδος.

Γερᾶς πολιτείας, ἀποπεσὼν Ἀχραντε, παρασυνεβλήθη τῷς κτήνεσι καὶ κατὰ κράτος, ὅλος γεγένημαι· ἡ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης κατακρίσεως, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Στεναγμούς ἀνενδότους, καὶ ψυχικὸν δαίκρυον, καὶ διηνεκὴ μοι παράσχου Κόρη κατάνυξιν, ὅπως πενθήσω με, τὰ συμφύεστα μοι πάθη, ἐξ ἀπροσεξίας μου, Θεοχαρίτωτε.

Επουράνιοι Τάξεις, λειτουργικά Πνεύματα, δῆμος Προφητῶν, Ἀποστόλων σου καὶ Μαρτύρων σου, σὺν τῇ Τεκνοῦσῃ σε, ἐκδυσωποῦσιν Οἰκτίρμον· τῷ λαῷ σου δώρησαι, πταισμάτων ἄφεσιν.

Συμπαθείας με θείας, ὡς συμπαθὴς Ἀχραντε, νῦν καταξιώσαι δυσώπει τὸν εὐσυμπάθητον· τρόπῃς ἀσπλάγχχνος γὰρ, ἀσυμπαθεῖς κεκτημένον, μετανάϊας τρόποις με, νῦν ἀνακαλέσαι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ μου ἰσχύς, Κύριε σύ μου καὶ δύναμις,
» σὺ Θεός μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πα-
» τρικὸς κόλπος μὴ λιπὼν, καὶ τὴν ἡμετέ-
» ραν, πτωχεῖαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ
» Προφῆτῃ, Ἀββακούμ σοι κραυγάζω: Τῇ δυ-
» νάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε. Τροπάρια.

Γένος βροτῶν, τοῦ πτώματος ἀνακέκληται, αὐτὸ ὑπέστη, πάλαι ὁ Πρωτόπλαστος· ὁ γὰρ τῶν ὄλων Δημιουργὸς, ἤρθη ἐπὶ ξύλου, δακτυλοῦς ἐξαίματουμένος, καὶ ἦλκας ἐκθεσίως, προσηλούμενος χεῖρας, καὶ πλευρὰν ὑπὸ λόγ-
χης νυττόμενος.

Εστη σαυρός, καὶ πλάτη πᾶσα κατέπεσεν· ἐγυμνώθη, Σῶτερ ὁ ἀλλάτριος, σοῦ γυμνα-

θέντος, καὶ ὁ Ἀδάμ, θείας ἀφθαρσίας, κατα-
σολὴν ἐπενδύσατο· ἡ Κτίσις ἐφωτίσθη, σκοτι-
σθέντος ἡλίου, ἐπὶ ξύλῳ Χριστὲ σαυρμένου σου.
Μαρτυρικά.

Νεοσφαγῇ, καθάπερ θύματα Μάρτυρες, τῷ
τυθέντι, Λόγῳ προσηνέχθητε, ταῖς τῶν
αἱμάτων ἐπὶ ῥοαῖς, πλάνης τὰς θαλάσσας,
ξηράναντες θεία χάριτι, καὶ χύσιν παθημάτων,
ἐπομβρίαις θαυμάτων, ἀναστέλλοντες πάντοτε
ἐνδοχοί.

Τῇξιν μελῶν, πάντων ὁδόντων ἐκρίζωσιν, καὶ
όνύχων, Μάρτυρες ὑπέστητε, χεῖρας κοπτό-
μενοι ἀφειδῶς, γλώσσάν τε καὶ πόδας, καὶ ἄρ-
μονίας τοῦ σώματος· διὸ ὑπερβαλλέσης, ἡξιώ-
σθητε δόξης, τῷ τῶν ὄλων Θεῷ παριστάμενοι.
Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἑαυτῆς, Μόσχον ἢ ἄμεμπτος Δάμαλις,
κατιδοῦσα, ξύλῳ ἀναρτώμενον, Τέκνον, ἐ-
βόα ἀλαλαγμῷ, πῶς σὲ παρανόμων, δῆμος οὐ-
δόλως ὤκτειρήσεν, αὐτὸν ὤκτειρηκότα, ἀλλὰ
σκέψαι δολία θανατῶσαι ἀδίκως προεῖλετο;
Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τὸ πονηρόν, ἀμαρτιῶν μὴ χειρόγραφον, θεία
λόγχη, Πάναγνε διάρρηξον, τῇ κεντησάσῃ
θείαν πλευράν, τοῦ ἐνανθρωπήσαι, ἐκ σῆ Παρ-
θένης θελήσαντος· καὶ βίβλωμε γραφῆναι, σωζο-
μένων δυσώπει, τὸν ἀφρόνως Θεῷ μακρυνόμενον.

Ἰνα φωναῖς, χαριστηρίοις δοξάζω σε, ἵνα
θείῳ, πόθῳ μεγαλύνω σε, τὴν τῷ μεγίστῳ
σε τοκετῷ, πάντας σμικρυνθέντας, Πανάμωμε
μεγαλύνασαν, μεγάλως ἀμαρτῶντα, καὶ δεινῶς
συμπτωθέντα, συγχωρήσεως Κόρη ἀξιώσον.

Νόμοι ἐν σοὶ, κεκαινοτόμονται φύσεως· ὑπὲρ
φύσιν, Λόγον γὰρ ἐκύησας· διὸ σε πίστει
ἐκδυσωπῶ· Τὸν ὑπὲρ τὴν φύσιν, τὴν ἀνθρωπίνην
Πανάμωμε, πολλὰ ἡμαρτηκότα, καὶ Θεῷ μακρυ-
θέντα, ἐπιστρέψαντα σῶσον πρεσβεΐαις σου.

Οδυσμενῆς, τῆς ἀμαρτίας τοῖς βέλεσι, τὴν
ψυχὴν μὴ, ὅλην ἐτραυματίσε, καὶ κατεμό-
λυνεν ἡδοναῖς, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ τῆς ὁδοῦ
ἀπεπλάνησε, Παρθένε τῆς εὐθείας· διὰ τοῦτο
βοῶ σοι· Ἐπιστρέφοντα δέξαι καὶ σῶσόν με.

Ωδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἰνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τῆ προσώπου σε τὸ
• Ἰφῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλό-
• τρον σκότος τὸν δείλαιον; Ἀλλ' ἐπίστρεψόν με,
• καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδούς
• μου κατευθύνων δέομαι. Τροπάρια.

Ἰνα τῆς ἐνηδόσου, γεύσεως λυτρώσης με χο-
λῆς Μακρόθυμε, ἀπεγεύσω θείων, καὶ νε-

κρώσεως ὅπως ἐκδύσης με, Ἰησοῦ τὸ πάθος,
γυμνὸς παγῆναι κατεδέξω, ἐπὶ ξύλου· ὕμνῳ
σου τὸ εὖσπλαγχνον.

Τὴν φθαρεῖσαν ψυχὴν μου, Λόγε τοῖς παθή-
μασι καινοποιούμενος, τὴν ψυχὴν παρέθι,
τῷ Πατρὶ ἐπὶ ξύλου κρεμάμενος· καὶ οὐ φέ-
ρει ταῦτα, ἄψυχος γῇ κατανοοῦσα, ἀλλὰ φόβῳ
κλονεῖται ὕμνουσά σε.

Μαρτυρικά.

Ωραιώθητε θεῖοις, Μάρτυρες παθήμασι καλ-
λωπιζόμενοι, καὶ ἰχνηλατοῦντες, τὸν τοῖς
πάθεισι πᾶσιν ἀπάθειαν, δεδωκότα Λόγον, μο-
νογενῇ Πατρὸς ἀνάρχου· διὰ τοῦτο αὐτῷ συν-
δοξάζεσθε.

Ξενωθέντες τῶν καίτω, τὰ μὴ θεωρήμενα κα-
τεκληρώσασθε, ἐν ἐπιθρανίοις, ἀυλιζόμενοι
θείοις σκηνώμασι, καὶ μεθέξει θεία, θεοποιή-
μενοι αὐλῶς, τοῦ Σωτῆρος ἀήττητοι Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ξένον θέαμα βλέπω, ἔκραζες Πανύμνητε πῶς
ὁ τῷ βλέμματι, πᾶσαν γῆν σαλεύων, ἐπὶ
ξύλου ὑψούμενος ὑπνώσας; τῆς ὑπνοῦντας μέλ-
λων, ἐκ τοῦ αἰῶνος ἀφυπνίζειν; Προσκυνῶ σου
Υἱὲ τὸ μακρόθυμον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Γενεαὶ γενεῶν σε, τὴν αἰμακάριστον νῦν μα-
καρίζουσιν· οὐρανῶν Δυνάμεις, ὡς τὰ καί-
τω τοῖς ἄνω συνάψασαν, εὐφημοῦσι μόνῃ, ἐν
γυναιξὶν Εὐλογημένη, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἢ
ἀνάκλησις.

Διαμένειν με σῶσον, μὴ περιτρεπόμενον στά-
σεως κρείττονος, ἀλλ' εὐθυποροῦντα, καὶ
Θεῷ τὰ εὐάρεστα πράττοντα, ἐνδυναμώσόν με,
τὸν ἀγαθὸν τεκοῦσα Λόγον, τὸν ἡμᾶς ἀλογίας
ρύσάμενον.

Οτὸ αἷμά σου Λόγε, διὰ ὑπερβάλλουσαν
ἐλέους ἄβυσσον, ἐν σταυρῷ κενώσας,
τῶν παθῶν μου τὴν ἄβυσσον ξήρανον, καὶ ἐν
κατανύξει, σοὶ τῷ Θεῷ εὐαρεστήσαι, διὰ τῆς
Θεοτόκου ἀξιώσον.

Ωδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἀβυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων κα-
• ταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν βι-
• αῖως συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν
• κρατααῖν, χεῖρά μοι ἔκτενον, ὡς τῷ Πέτρῳ,
• ὃ Κυβερνήτα, καὶ διάσωσον.

Τροπάρια.

Υμνησαν τῶν οὐρανῶν, αἱ Δυνάμεις, καὶ
ἐξέστησαν πᾶσαι, ἐπὶ σταυροῦ σε Λόγε
καθαρῶσαι κρεμάμενον· καὶ Ἀδάμ ὁ πληγω-

Θεῖς, Σῶτερ ἰάτρευται τῷ Σταυρῷ σου, καὶ ἡ κατάρρα ἐξωστράκισται.

Λέλυται ἐκ τῶν δεσμῶν, τὸ ἀνθρώπινον Μακρόθυμε γένος, σοῦ ἐν σαρκὶ δεθέντος, καὶ δεσμεῖται ὁ τύραννος, ὑπὸ πάντων τῶν πιζῶν, καταπαιζόμενος ὡς στρουθίον. Δόξα Χριστὲ τῇ δυναστείᾳ σου.

Μαρτυρικά.

Ωφθητε Θεοειδεῖς, Ἀθλοφόροι, ὥσπερ ἄνθρωποι παῖσαν, τῆς δυσσεβείας ὕλην κατακαίοντες χάριτι, ἐπ' ἀνθρώπων τε πυρὸς περιχορεύοντες, καὶ τὴν Θεῖαν, ἀναψυχὴν ὑποδεχόμενοι.

Θρέμματα ἀληθινοῦ, δεδειγμένοι Ἀθλοφόροι Ποιμένος, μέσον ἀγρίων λύκων ἀβλαβεῖς διεμείνατε· καὶ τελέσαντες κελῶς, δρόμον τὸν ἔνθεον, ἐν τῇ μάνδρᾳ, τῇ ἑρρανίῳ ἐσκηνώσατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Κύριόν σε τῆς ζωῆς, καὶ ὠραῖον ἀπεκύησα κάλλει, ὑπὲρ υἱὸς ἀνθρώπων, ἡ Παρθένος ἐκραύγαζε· καὶ πῶς θνήσκεις νῦν Υἱέ, κάλλος οὐκ ἔχων ἐν τῷ σταυροῦσθαι, ὁ καλλωπίζων πάντα νεύματι;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ηλέηται διὰ σοῦ, ἡ φύσις τῆς ἀνθρωπότητος· τὸν ἐλεήμονα γὰρ, ἐκύησας Κύριον, ἐλεῆμον Πάναγνε· ὅθεν δυσωπῶ σε, τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐλέησον.

Τῶν Ἀσωμάτων Χριστὲ, τὰ τάγματα δυσωποῦσί σε, Μαρτύρων τε Προφητῶν, καὶ τῶν Ἀποστόλων σου, διὰ τῆς Τεκούσης σε, τὸν λαόν σου σῶζε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

Η ἀγεώργητος γῆ, τὸν Γεωργὸν ἡ κυήσασα, καὶ πάντων Δημιουργόν, τὴν ὑλομανήσασαν, ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, δεῖξον καρποφόρον, διὰ Θεῖας ἐπιγνώσεως.

Παρέβην ταῖς ἐντολαῖς, ταῖς πρὸς Θεὸν ὀδηγούσας με, καὶ θέλων τοῖς πονηροῖς, δεδούλωμαι πάθεσι· διὸ ἱκετεύω σε, τῆς αὐτῶν με ῥῦσαι, δεσπτείας Ἀειπάρθενε.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν
» Βαβυλῶν ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες,
» ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν λειμῶ-
» νι χορεύοντες ἔφαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Επλήρης ταῖς χεῖράς σου, ἐν αἷς εἰργάσω Χριστὲ τὰ θαύματα, καὶ τραυμάτων ἡνέσχου, τὰ τραύματά μου πάντα ἰώμενος·

ὑμνῶ σε Λόγε, κραυγάζων Μακρόθυμε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωρύχθης ταῖς χεῖράς σου, καὶ πόδας ἡλκίς Χριστὲ σταυρούμενος, καὶ πλευράν ἐλογχεύθης, κρουνοὺς πηγάζων πᾶσιν ἀφέσεως, τοῖς μελωδοῦσιν ἀπαύστως καὶ λέγουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Χορείαν στησώμεθα, ὑμνολογοῦντες Θεοῦ τοὺς Μάρτυρας, τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, ἀριθμουμένους, καὶ τὰ ἐπίγεια, φωταγωγοῦντας, καὶ πάντοτε μέλποντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αγίων λαμπρότησιν, ἀγιασθέντες κατεσκηνώσατε, ἐπιπέμποντες πᾶσιν, ἀγιασμόν τε καὶ ἀπολύτρωσιν, τοῖς εὐφημοῦσιν ὑμᾶς καὶ κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ο ἄδυτος Ἥλιος, πῶς ἔδυσ ξύλῳ Λόγε τεινόμενος, ἡ Παρθένος ἐβόα, καὶ βλέπων ἔση τοῦ δρόμου ἡλίου, φαίνειν μὴ σθένων σοῦ πᾶσχοντος Δέσποτα; Ὑμνολογῶ, προσκυνῶ τὸ Θεῖον κράτος σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Αρρήτῳ κυήσει σου, φρικτῶν ἀρρήτων ἡμᾶς ἡξίωσας, Θεοτόκε πραγμάτων· διὸ φρικτῆς με ῥῦσαι κολάσεως, καὶ τῆς ἀρρήτου χαρᾶς καταξίωσον, ἵνα ὑμνῶ σε αἰεὶ τὴν πολυύμνητον.

Ραθύμως τὸν βίον μὲ, ἐκδαπανήσας ἄκαρπος ἔμεινα, καὶ πτοοῦμαι τὴν δίκην, καὶ τῆς γεέννης τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· ἡ πῦρ τεκῆσα Παρθένε τὸ ἄσπεκτον, ῥῦσαί με τοῦ πυρός, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Θαυμάτων ἐπέκεινα, τὸ μέγα θαῦμα τῆς σῆς κυήσεως· διὰ τοῦτο βοῶ σοι· Ἀγνή Παρθένε Θεογεννήτρια, τὰ σὰ ἐλέη ἐπ' ἐμοὶ θαυμάσιωσον, καὶ τῆς μελλούσης ὀργῆς, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Εμὲ τὸν βιώσαντα, ἐν ἀμελείᾳ, καὶ παραβλέψαντα, τοὺς ἀγίους σου νόμους, καὶ τὰ σεπτά σου Σῶτερ ἐντάλματα, οἵ κτειρον σῶσον διὰ τῆς Τεκούσης σε, ὡς εὐεργέτης Θεός, καὶ πολυέλεος.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» Τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξ-
» ἔκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τέττης ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν,
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνι-

» μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ρίζης Χριστὲ ἐβλάστησας, Ἰησοῦσαι σωματούμενος, καὶ ῥιζοτομεῖς τὴν ἐκφυεῖσαν ἄκανθαν, Ἀδαμ παραβάσεως, σέφος φορῶν ἀκάνθινον· ξύλω δὲ παγεῖς, τὴν ἐκ τῆ ξύλης ἰάσω, βλαστήσασαν κατάραν, καὶ τῆς μέλποντας σῶζεις: λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον, ἀπεργάσῃ Φιλάνθρωπε, γέγονας βροτὸς καὶ τῷ σταυρῷ ὠμίλησας, πλευράν ἐκκεντούμενος, καὶ ὄξος ποτιζόμενος· ὅθεν οἱ σωθέντες, σοῦ τοῖς πάθεσι Λόγε, βοῶμεν εὐχαρίστως: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικόν.

Συμποδισθέντες Μάρτυρες, καὶ ὡς ἄρνες θυόμενοι, καὶ ἐπὶ πυρὸς ἀνηλεῶς ὀπτῶμενοι, θηρσὶν ἐκδιδόμενοι, ταῖς κεφαλαῖς τεμνόμενοι, χαίρετε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ βοῶντες: Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στεφανηφόροι Μάρτυρες, τῶν Ἀγγέλων συμμετοχοί, οἱ τοὺς ὠμοτάτους δυσμενεῖς πατήσαντες, πρεσβείαν ποιήσατε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, ὅπως ἐν ἀγάπῃ, καὶ πολλῇ ὁμονοίᾳ, ζησώμεθα βοῶντες: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Οδυνηρῶς στεναζούσα, μητρικῶς ἀλαλάζουσα, καὶ τὴν ἐκ τῶν σπλάγχχνων συνοχήν μὴ φέρουσα, σταυρῷ ἐνητένιζες, τῷ ἐκ τῆς σῆς τεχθέντι γαστρὸς, Τέκνον, ἐκβοῶσα, τί τὸ ὄραμα τοῦτο; πῶς πάσχεις ὁ τῇ φύσει ἀπαθής; πάντως θέλων, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, φθορᾷς ἐλευθερώσαι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Νενεκρωμένην ζώωσον, συμπτωθεῖσαν ἀνάστησον, τετραυματισμένην τὴν ψυχὴν μου ἱάσαι, τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, τῶν πειρασμῶν τὰ κύματα, πράϋνον Παρθένε, καὶ βοῶντά με σῶσον: Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ὁ Ληστής κραυγάζω σοι, Μνήσθητί μου Φιλάνθρωπε· κλαίω ὡς ἡ Πόρνη, καὶ βοῶ σοι, Ἡμαρτον, ὡς πάλαι ὁ Ἄσωτος· μετανοῶντα δέξαι με τὸν ἀπεγνωσμένον, διὰ τῆς Θεοτόκου, προθύμως ἵνα μέλπω: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰκετικῶς βοῶμέν σοι, Θεοτόκε πανύμνητε, μετὰ τῶν ἀπείρων, νοερῶν Δυνάμεων, Μαρτύ-

ρων, Ὅσιων τε, καὶ Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, ποιήσον πρεσβείαν, ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει, ἐνθέως μελωδούντων: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὠφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου
» γέγονεν εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε
» Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχαὶ
» μεγαλύνουσιν.

Τροπάρια.

Ἰάτρευσάς μου Δέσποτα τὰς πληγαῖς, πληγωθεῖς καὶ αἱμάξας τὰς χεῖράς σου· καὶ πρὸς ὁδοῦς, βαίνειν σωτηρίους ὡς ἀγαθός, κατεύθυνάς με Κύριε, πόδας ὀρυχθεῖς ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, οὓς πάλαι οἱ Γενάρχαι, βαδίζοντας ἰδόντες, ἐν Παραδείσῳ κατεκρύπτοντο.

Ὁρθώθη ὀρθωθέντος σου ἐν σταυρῷ, ὁ πεσὼν πτώμα μέγα Πρωτόπλαστος, ἡ δὲ ἰσχὺς, ἅπαντα ἐπτῶθη τοῦ δυσμενοῦς, πᾶσα δὲ γῆ ἡγίασται, αἷματι καὶ ὕδατι ἐκ τῆς σῆς, πλευρᾷς προχεομένῳ· διό σε Πανοικτίρμον, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Μαρτυρικόν.

Στρεβλούμενοι τὰς στρέβλας τοῦ πονηροῦ, διελύσατε ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ τοῖς δεσμοῖς, οἷς περ ὑπεμείνατε καρτερῶς, τοῦτον συνεποδίσσατε, καὶ καθυπετάξατε τοῖς ποσὶν, αἰσχύνῃς πεπλησμένον, καὶ γέλῳς τοῖς ὀρώσι, χάριτι θείᾳ χρηματίσαντα.

Ἡ γῆ τῇ καταθέσει τῶν ἱερῶν, τῶν Μαρτύρων λειψάνων ἡγίασται, καὶ γὰρ πηγὴν, βρύουσαν ἰάσεις παντοδαπὰς, ταῦτα ἐνθέως κέκτηται, πάθη τῶν σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν, ἀπαίστως ἰωμένην, καὶ λῶθην τῶν Δαιμόνων, ἐκκρουομένην θείῳ Πνεύματι.

Σταυροθεοτοκίον.

Φυγοῦσα τὰς ὠδῖνας τὰς μητρικὰς, τῷ καιρῷ τῆς λοχείας Μακρόθυμε, σὲ ἐν τῷ νῦν, πάθει ἐκουσίως προσομιλεῖν, καὶ ἄλγος καθυφίστασθαι, ἤλγησα τὰ σπλάγχχνα καὶ τὴν ψυχὴν, ὁδύνῃς ἐπληρώθην, ἡ Πάναγνος ἐβόα· ἦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ὡς κλίνῃ Σολομών, ἦν κυκλοῦσι δυνατοὶ νῦν ἐξήκοντα, ῥήσει τῆς θείας Γραφῆς, ἐν ᾗ ὁ Λόγος ἐπανεπαύσατο, ταῖς μυριάσι με αἰεὶ, Δαιμόνων κλονούμενον, ἄτρωτον φύλαξον, τῇ δυνάμει σου ἀγνὴ Ἀειπάρθενε.

νου, καὶ πάσης, ἐλευθέρωσον κακώσεως, καὶ ἐπηρείας κακῶν, τοὺς δούλους σου Φιλάνθρωπε, τοὺς ἐν πίστει προσκυνοῦντας, σοῦ τὸ κράτος τὸ ἀνείκαστον.

Κύριε, σὺ τὸν Ἱεράρχην ἐν Κόσμῳ, ὡς εὐωδίαν ἀνεδειξας· πάντων γὰρ πιστῶν τὰς καρδίας, εὐωδιάζει νῦν τοῖς θαύμασι, νόσους καὶ πάθη ψυχῶν, διώκων τῇ σῇ χάριτι· ὃ ταῖς πρεσβείαις, ὡς Οἰκτίρμων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περισώζει.

Κύριε, σὺ τὸν σὸν σεπτὸν Ἱεράρχην, ἐν τοῖς πέρασιν ἐδόξασας, δούς αὐτῷ θαυμαμάτων τὴν χάριν, καὶ ὑπέρμαχον ἀνεδειξας, τῶν ἐν κινδύνοις δεινοῖς, καὶ θλίψεων κακώσεσι, περιπτόντων καὶ αἰτήντων, τέττε ἀεὶ τὴν ἀντίληψιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Γδε μου, τῆς συντετριμμένης καρδίας, τοὺς σεναγμούς Θεοσύμφευτε· πρόσδεξαι Παρθένε Μαρία, καὶ μὴ ἀπώσῃ πανάμωμε, τὰς τῶν χειρῶν μου ἀγνῇ, ἐπάρσεις ὡς φιλάγαθος, ἵνα ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω, τὸν μεγαλύναντα τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικά, ὁμοια.

Κύριε, σὲ εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ Ἀπόστολοι ποθήσαντες, σκύβαλα ἡγήσαντο πάντα, ἵνα σε μόνον κερδήσωσι, καὶ ὑπὲρ σὲ αἰκισμοῖς, τὰ σώματα παρέδωκαν· διὰ τοῦτο δοξασθέντες, πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε, σὺ τῶν Ἀποστόλων τὴν μνήμην, ἐπὶ τῆς γῆς ἐμεγαλύνας· πάντες γὰρ ὁμοῦ συνελθόντες, ἐν αὐτῇ δοξολογοῦμέν σε· ὅτι παρέχεις ἡμῖν, δι' αὐτῶν τὰ ἰάματα, καὶ τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην, εὐχαῖς αὐτῶν καὶ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Εἴτις ἀρετῇ, καὶ εἴτις ἔπαινος, πρέπει τοῖς Ἀγίοις· ἔλφεσι γὰρ ἐκλιναν τοὺς ἀνχένας, διὰ σὲ τὸν κλινάντα οὐρανὸς καὶ καταβαίντα· ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, διὰ σὲ τὸν κενώσαντα ἑαυτὸν, καὶ μορφήν δούλου λαβόντα· ἐταπεινώθησαν ἕως θανάτου, τὴν πτωχείαν σου μιμνύμενοι. Ὡν ταῖς εὐχαῖς, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Νύμφην σε παρθένον ἐκήρυξαν, τῆς ἀξίας τοῦ Πατρὸς, καὶ τῆς Θεότητος αὐτοῦ, οἱ Θεὸν ἀξιωθέντες, κατιδεῖν σωματικῶς, καὶ Λόγου καὶ Θεοῦ Κόρη γεννήτριαν, καὶ Πνεύματος ἁγίου οἰκητήριον· ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τῆς Θεότητος, σωματικῶς κατεσκήνωσε, τὸ πλήρωμα, πληρεστάτης οὐσης χάριτος.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΤ.

✠✠✠✠✠✠✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσματα Ἀποστολικά.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ος φωστῆρας τοῦ Κόσμου καὶ ὁδηγοὺς, τῆς ἡμῶν σωτηρίας τὰς ἀπαρχάς, τοὺς θείους ὑμνήσωμεν, Μαθητὰς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὅτι φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἡμῖν ἐξανέτειλαν, καὶ τὸν ἥλιον πᾶσι, τῆς δόξης ἐγνώρισαν· ὅθεν καὶ τὴν πλάνην, τῶν εἰδῶλων καθεῖλον, Τριαδα κηρύξαντες, ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι. Πρὸς αὐτῆς ἔν βοήσωμεν: Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσασθε, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Ὅμοιον.

Εἰς τὰ πέρατα πάντα διαδραμῶν, ὁ σοφὸς ὑμῶν φθόγγος ὡς ἀληθῶς, τοῦ Κόσμου πανεύφημοι, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολοι, θεογνωσίαν πᾶσι τρανῶς ἀνεκήρυξε, καὶ τῶν ἐθνῶν τὴν ἄγνοιαν, εἰς γνώσιν μετήγαγεν· ὅθεν καὶ εἰδῶλων, τὴν ἀχλὺν ἐκδιώξας, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως, τοῖς ἐν σκότει κατέλαμψε. Διὰ τοῦτο δεόμεθα: Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Εκ πάσης ἀπειλῆς, καὶ κακίας ἀνθρώπων, διάσωσον ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε· σκέπην καὶ γάρ σε πάντες, καὶ προστασίαν θερμὴν κεκτήμεθα, καὶ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ἐν σοὶ θαρρόυντες ἀεὶ προσπίπτομεν· ὃν ἐκδυσώπει ρύσασθαι ἡμᾶς, ἐκ πάσης περιστάσεως.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Φωστῆρες ὦφθητε λαμπροὶ Χριστοῦ Αὐτόπται, διαπαντός πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγοῦντες, καὶ σοβοῦντες τὸ σκότος τῆς πολυθείας, τῷ φέγγει τῆς εὐσεβείας τῶν διδασκῶν· διό με, τὸν ἐν τῷ σκότει τῶν ἡδονῶν, ἀδεῶς πορευόμενον, φωτίσατε τῷ φωτί, τῶν θείων προσευχῶν ὑμῶν, θεοφόροι Ἀπόστολοι.

Ὅμοιον.

Τὰς τοῦ Κυρίου ἐν ψυχῇ παραγγελίας, ὡς θησαυρὸν πλουτοποιὸν πιστῶς λαβόντες, οἱ Ἀπόστολοι ὦφθησαν πᾶσιν εὐεργέται, πτωχείαν, ἀποσοβοῦντες δαμονικὴν, καὶ πάντας, καταπλουτοῦντες πλούτῳ Θεοῦ· πρὸς οὓς

πάντες βοήσωμεν: Πλουτίσατε καὶ ἡμεῖς, ἀρίσταις ἐργασίαις νῦν, πενομένους δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον ποντουμένην Πανάμωμε, ἀμαρτιῶν τε φόρτω, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα Ἄδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκα, τῇ Ξερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα τὸν λιμένα τὸν εὐδίων, ἵνα πίστει κραυγάζω σοι: Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῇ σαγήνῃ τῶν λόγων τῶν Θεϊκῶν, ὡς ἱχθύας ζωγραφούντες τοὺς λογικοὺς, τούτους προσηγάγετε, ἀπαρχὴν τῷ Θεῷ ἡμῶν· καὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα, ποθοῦντες ἐνδύσασθαι, μιμηταὶ τοῦ πάθους, αὐτοῦ ἀνεδείχθητε. Ὅθεν συνελθόντες, καταχρέος τιμῶμεν, Ἀπόστολοι ἐνδοξοί, τὴν ὑμῶν νῦν πανήγυριν, καὶ συμφώνως κραυγάζομεν: Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Μαρτυρικόν, ὅμοιον.

Οἰκουμένης φωστῆρες ἀειλαμπεῖς, ἀνεδείχθητε πίσει μαρτυρικῇ, ὅλην ἀναθέμενοι, τὴν ἐλπίδα πρὸς Κύριον, καὶ νοητῷ ἐλαίῳ, τῷ Πνεύματος Ἁγιοί, τὰς ψυχικὰς λαμπάδας, ὑμῶν ἐφαδρύνετε· ὅθεν καὶ κρατῆρες, νοητοὶ τοῖς ἀνθρώποις, ἰάσεις προχέοντες, ὥσπερ νάματα ὤφθητε, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἄχραντε Θεοτόκε, τὴν προσρέχοντάς σοι πιεῶς, λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἵνα δοξάζωμεν τὸν πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, οὗ ἡ ἀκροσιγίς:

Χορὸς με σῶζοις τῶν σοφῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

• **Υ**γραὶν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλῆτης ἀνεβόα: Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Χορὸς Ἀποστόλων φωτοειδής, Φωτὶ τῷ μεγάλῳ, παριστάμενος τὴν ἐμὴν, ζοφώδη

καταύγασον καρδίαν, καὶ σωτηρίας πρὸς τριβους ὁδήγησον.

Οἱ γνήσιοι φίλοι τοῦ Λυτρωτοῦ, παθῶν μεφιλίας, ἐκλυτρώσασθε τὸν πολλὰς, ἀπαιταῖς τοῦ βίου πλανηθέντα, καὶ ἀγνωσίας νυκτὶ καλυπτόμενον.

Ρομφαία πληγέντας τοῦ πονηροῦ, ἰάσασθε βέλη, πεφυκότες τοῦ Δυνατοῦ, Ἀπόστολοι θεοὶ τοὺς ἐν πίστει, ὑπὸ τὴν σκέπην ὑμῶν καταφεύγοντας.

Θεοτοκίον.

Ο πλήρης κενοῦται καθὼ Θεός, καὶ σοῦ ἐκ κοιλίας, σαρκοφόρος Μήτηρ ἀγνή, πρόερχεται σῶζων εὐσπλαγχνία, τοὺς ὑπαχθέντας κακίᾳ τοῦ ὄφους.

Κανὼν τοῦ ἀγ. Νικολάου, οὗ ἡ ἀκροσιγίς:

Σοὶ Νικόλαε ὄγδοον πρέπει μέλος. Ἰωσήφ.

Ὁ Εἰρμός. Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Σὺν ταῖς χορείαις τῶν ἁγίων Δυνάμεων, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ, Μάκαρ παριστάμενος, ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς πιστῶς ἐξαιτούμενους σε, παντὸς πειρατηρίας χαλεπῶ, Νικόλαε περισώζε, λύσιν ἐξαιτούμενος ἡμῖν τῶν παραπτώσεων.

Ο σὲ προστατὴν πλουτοῦντες Νικόλαε, ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς, πίστει σοι κραυγάζομεν: Νῦν πρόφθασον ἡμᾶς μεγάλως κινδυνεύοντας, Δαιμόνων πονηραῖς ἐπιβουλαῖς, φθοροποιῶν ἀνθρώπων τε, ὅπως ἀναψύξεως, τυχόντες εὐφημῶμέν σε.

Ισχυροτάταις νευραῖς τῆς πρεσβείας σε, τοῦς ἀποπνίγειν ἡμᾶς, σπευδοντας Νικόλαε, τελείᾳ ἀγχιονία παραδός, λυτρώμενος τῆς τέτων, πονηρᾶς ἐπαγωγῆς, τὴν ἐν αἰνέσει κράζοντας: Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Θεοτοκίον.

Νομίμων δίχα τῆς φύσεως τέτοκας, τὸν Νομοδότην καὶ Θεόν, ἀνθρωπον γενόμενον· αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκέτευε Πανάμωμε, ἡμῶν τὰς ἀνομίας παριδεῖν, τῶν βωόντων πάντοτε: Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ εἰ τὸ σερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
• **Κ**ύριε· σὺ εἰ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
• καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Τροπάρια.

Σθένος περιζώσατε, ἐξασθενήσασαν πάθει, καὶ ἡδοναῖς, τὴν ἐμὴν καρδίαν, τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι.

Μίαν καταγγέλλοντες, τριςσοφῇ Θεοῦ ἐλ-
λαμψιν, οἱ Μαθηταί, τῆς πολυθείας, τὴν ἀχλὺν ἐξηφάνισαν.

Ελκή πονηρότατα, τὰ τῆς καρδίας με παύσατε, ὡς ἰατροί, θεία χειρουργία, τῷ Σωτῆρος Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον.

Σὼσόν με κυήσασα, ὑπερφυῶς ἀγνή Δέσποινα, τὸν Λυτρωτὴν, πάντων καὶ Δεσπότην, καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ινα σε γεραίρωμεν, ἵνα τιμῶμέν σε πάντοτε, δίδου ἡμῖν, χεῖρα βοηθείας, Ἱεράρχα Νικόλαε.

Κοίμισον Νικόλαε, σαῖς ἀκοιμήτοις ἐντεύξεσι, τοὺς κατ' ἡμῶν, ἐπεχειρομένους, πειρασμούς, δυσωποῦμέν σε.

Ολον με τοῖς πάθεσι περιστατούμενον Ἄγιο, καὶ πειρασμοῖς, πονηρῶν ἀνθρώπων, μεσιτεία σου λύτρωσαι. Θεοτοκίον.

Λύσιν δωρηθῆναι μοι, ἀμαρτιῶν Ἄγνη αἴτησαι, τὸν Ἀγαθόν, καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ, χαλεπῶν περιστάσεων.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τροπάρια.

Ωραιώθητε Ἐνδοξοί, θείαις ἀγλαΐαις καλλωπιζόμενοι, καὶ ἀκτίσι πυρσευόμενοι, τοῦ ὑμᾶς φωστήρας ἀναδείξαντος.

Ζᾶλης πάσης λυτρώσασθε, πάντων κυβερνῆται θεῖοι Ἀπόστολοι, τὸν πελάγει κινδυνεύοντα, συμφορῶν τοῦ βίου καὶ δονούμενον.

Οἱ θαλάσσης ταραξάντες, τῆς πολυθείας ἵπποι θιολεκτοί, τῶν πταισμάτων με τὴν ἄδυσσον, ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις θεραπεύσατε.

Θεοτοκίον.

Ισουργὸν τῷ Γεννήτορι, Λόγον ἐκ λαγόνων σου ἐσωμάτωσας· ὅθεν ὠφθης ὑπερέχουσα, ποτημάτων πάντων, Κόρη Δέσποινα.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Απὸ πλήθους πταισμάτων μου, πλήθει περιπέπτωκα δεινῶν θλίψεων· σπεῦσον Ἄγιο βοήθει μοι, τὸν Ἀγαθοδότην ἐκμμούμενος.

Εμαυτὸν ἀποκλαίωμα, ζῶν ἐν ἀμελείᾳ, καὶ ἀπολλύμενος· τῇ πρεσβείᾳ σου Νικόλαε, πρὸς μετάνοιάν με χειραγώγησον.

Οτούς τρεῖς λυτρώσάμενος, Παῖτερ νεανίας, τεθναῖναι μέλλοντας, πάσης ρῦσαι με κολάσεως, καὶ τῆς αἰωνίου κατακρίσεως.

Θεοτοκίον.

Γεωργεῖν με νοήματα, Ἀχραντε οὐράνια ἐνδυναμῶσον, τῆς ψυχῆς μου, καὶ κατεύθυνον, πρὸς ζωῆς εἰσόδους τὰ κινήματα.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ρβρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Τροπάρια.

Στενούμενον πολλοῖς πλημμελήμασι, σωτηρίας πρὸς πλάτος ἰθύνατε, ὡς κυβερνῆται Ἀπόστολοι.

Τιμῶντά με τὸν πάντιμον δῆμον ὑμῶν, Θεόπται πάσης ἐκλυτρώσασθε, ἀτίμου πράξεως δέομαι.

Ος πάθη τοῦ Σωτῆρος, μιμήμενοι Ἀποστόλοι, πᾶσαν ἡδυπάθειαν, ἐκ τῆς ψυχῆς με διώξατε. Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν τὴν ψυχὴν μου θεραπεύσον, ἡ τεκοῦσα πάντων τὸν ἰώμενον, τὰς νόσους πάντα γνε Δέσποινα.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Δυναμῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, Ἱεράρχα, τηρεῖν τὰ προσταγμάτων, Χριστοῦ τοῦ μόνου Θεοῦ ἡμῶν.

Ομύροις παροικήσας Νικόλαε, εὐωδίας θείας ἡμᾶς πλήρωσον, τοὺς εὐσεβῶς ἐφημοῦντάς σε.

Οἰκτίρησον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σε, Θεομάκαρ, Θεὸν τὸν οἰκτίρμονα, καθικετεύων Νικόλαε. Θεοτοκίον.

Ναμάτων ζωηρόντων ἀνάπλεως, οὐσα Κόρη, πάντας ἡμᾶς πότισον, εὐσεβοφρόνως ὑμνοῦντάς σε.

Ὡδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ με τῷ Ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωάννης· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Συσσείσαντες προσευχῶν ἐπικλήσει, κατεστρέψατε ναοὺς τῶν εἰδῶλων, Μύσται Χριστοῦ· ἀλλὰ δέομαι πίστει, τὰ τῆς ψυχῆς με συντρίψατε εἰδῶλα, καὶ δείξατε Θεῷ ναόν, τὸν πολλὰς ἀμαρτίαις ὑπεύθυνον.

Οἱ πέτρα τῇ ἀρράγει δομηθέντες, ἐκλεκτοὶ καθάπερ λίθοι Θεόπται, τὸν τὴν ἐμὴν, ἐπὶ ψάμμον καρδίαν, φρενοβλαβῶς δομησάμενον σώσατε· συρρέουσι γὰρ πειρασμῶν, ποταμοὶ καὶ δεινῶς με χεμαζοῦσι.

Φιλίας τῆς πρὸς τὴν σάρκα δολίας, ἐκλυτρώσασθέ με φίλοι τοῦ Λόγου, καὶ μισήτον, διὰ πλήθος κακίας, ἀποδειχθέντα φίλῃ

συνδησάτε, τοῦ στέργοντος ἁμαρτωλῶν, διὰ πλῆθος ἐλέους τὴν ἄφεισιν.

Θεοτοκίον.

Ως ῥόδον, ὡς καθαρώτατον κρίνον, ὡς εὐωδές σε ὁσφραδίδιον Κόρη ὁ Ποιητής, ἐξ ὠραιῶν κοιλαδῶν, τῶν κοσμικῶν ἐκλεξάμενος ὥκησε, τὴν μήτραν σου καὶ σαρκωθεὶς, εὐωδίας τὸν Κόσμον ἐπλήρωσεν.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Παραδειςος ἡ καρδιά σου ὥφθη, ζωῆς ξύλον κεκτημένη ἐν μέσῳ, τὸν Λυτρωτὴν ὃν δυσώπει ἀπαύστως, τοῦ Παραδείσου ποιῆσαι οἰκήταρας, Νικόλαε πάντας ἡμᾶς, τοὺς θερμόν σε προστάτην πλουτήσαντας.

Ρᾠδύμως μου τὴν ζωὴν διανύων, ἀδελῶς ἐξαμαρτάνω ὁ τάλας, καὶ τὴν ἐκεῖ, ἀπαραίτητον κρίσιν, κατανοῶν ἀγωνία συνέχομαι. Οἰκτερήσόν με ὁ Θεός, Νικολάου πρεσβείαις, ὡς εὐσπλαγχνος.

Εξαίφνης ἐπερχομένης μοι Μάκαρ, καταιγίδος πειρασμῶν πολυτρόπων, διὰ πληθύν, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων, μή με ἐάσης βοῶ ἀπροστάτευτον ἄλλ' οἴκτειρον ὡς συμπαθὴς, βοηθεῖας νῦν χεῖρα ὀρέγων μοι.

Θεοτοκίον.

Παλατίον ὑψηλοῦ Βασιλέως, καὶ πυρίμορφος γεγένησαι θρόνος, τῶν Χερυθίμ, ἀνωτέρα Παρθένε, καὶ Σεραφίμ ὑπὲρ νῦν χρηματίσασα ἔντεῦθεν σε πᾶσα πνοή, ὡς Μητέρα δοξάζει τῇ Κτίσαντος.

Ῥωδή ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες: Εὐλογητὸς εἶ
» Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Νύξ με συνέχει ἀμελείας, καὶ καλύπτει με ὁμίχλη ἁμαρτίας· φῶς τοῦ Κόσμου σοφοί, Ἀπόστολοι δειχθέντες, νῦν καταυγᾶσαι σπεύσατε, τὴν ζοφώδη μου καρδίαν.

Αλλο σερῶμα δειχθέντες, δηγούμενοι Θεοῦ ἡμῶν τὴν δόξαν, ἀδοξίας παθῶν, λυτρώσασθε τοὺς πίστει, τῇ κραταιᾷ προστρέχοντας, Θεηγόροι ὑμῶν σκέπη.

Πύρνοι ἄνθρωποι ὀφθέντες, ἀναπτόμενοι πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, πᾶσαν ὕλην ἡμῶν, συμφλέξατε κακίας, καὶ τοῦ πυρὸς λυτρώσασθε, τοῦ ἀσβέστου εἰς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Οὗρος προβλέπει Δανιὴλ σε, ἀχειρότμητος ἐξ οὗ ἐτμήθη λίθος· τὴν λιθώδη διό, κατὰ-

νυξὸν ψυχὴν μου, πεπωρωμένην Δέσποινα, ταῖς πικραῖς φιληδονίαις.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Εβλυσας ῥεῖθρα διδασμάτων, τῶν αἱρέσεων ξηραίνων τοὺς χειμάρρους, καὶ πιστῶν τὰς ψυχὰς, πλουσίως καταρδεύων, ἱερουργε Νικόλαε· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν.

Ισχυσας σθένει τῆς Τριάδος, δυναμούμενος τὰ ξόανα τῆς πλάνης, ἀφηνίσαι· διό, πιστῶς σε λιτανεύω, τὰ τοῦ νοός μου εἶδωλα, ἐμπαθῇ μείωσον, Πάτερ.

Μύρων ὁσίως προεδρεύων, μετὰ θάνατον πηγάζεις θεῖα μύρα, τὰ δυσώδη ἡμῶν, Νικόλαε παμμάκαρ, ἀποσοθῶν νοσήματα, τῶν πιστῶς σοι προσιόντων.

Θεοτοκίον.

Εστησας ῥύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνατον Θεὸν ἀποτεκοῦσα· ὃν δυσώπει Ἀγνή, τὰ πάθη θανατῶσαι, τοῦ ταπεινοῦ μου σώματος, καὶ ζωῆς με ἀξιῶσαι.

Ῥωδή η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν, ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Σαλευομένην πάθῃσι, τὴν ψυχὴν μου στηρίξατε, οἱ τῆς Ἐκκλησίας ἀρράγεῖς θεμέλιοι, οἱ στῦλοι οἱ ἄσβιστα, τὰ τῶν πιστῶν προπύργια, οἱ σαγηνευταί, τῶν ἐν βυθῷ ἀπωλείας, οἱ εὐδίοι λιμένες, οἱ αἰεὶ μελωδοῦντες: λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν μνημείῳ κείμενον, σκοτεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ ἐν κατωτάτῳ ἡδονῶν συμπτώσεως, ὑμῶν παρακλήσεσιν, ἀναγαγεῖν σπλαγχνίσθητε, τὴν τοῦ Διδασκάλου εὐσπλαχνίαν πλουτῆσαι, σαφῶς ἀξιωθέντες, Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, Ἀπόστολοι θεόπται, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οτι φαιδρὰ ἐν κάλλεσιν, ἀρετῶν ὥφθης Πάναγνε, τὴν καλλοποιὸν τοῦ Πλαστοουργοῦ εὐπρέπειαν, ἐν μήτρᾳ ἐχώρησας· ὃν ἐκτενῶς ἐκέτευε, τὴν ἐν ἁμαρτίαις, τῶν παθῶν συσχεθεῖσαν, ψυχὴν μου καὶ τὸ κάλλος, τὸ ἀρχαῖον ζητοῦσαν, ἀγνή εὐπρεπεστάτως, λαμπρύναι εἰς αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Οἱ θεωρήμονες Παῖδες.

Αελαμπρυσμένος θεόφρον, ὦ ἱεράρχα, ταῖς φωτοδόλοις ἀκτίσι, τῆς τρισηλίου Θεότητος, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, ἐδόας, τὸν Κύριον.

Ο ἑσρατηλάτας ῥυσάμενος τοῦ θανάτου, ἐπισασία φρικῶδει σθ, ἱερομύσα Νικόλαε, πάσης θανατηφόρου, βλάβης ἡμᾶς λύτρωσαι.

Σαλευομένους δαιμόνων ταῖς ἐπηρείαις, καὶ ἀδικούντων ἀνθρώπων, ταῖς προσευχαῖς σου ἡμᾶς στήριξον, ἀβλαβεῖς διασωζών, πρεσβείαις σου Ἄγιε. Θεοτοκίον.

Ικετηρίαν προσάγαγε τῷ Κυρίῳ, κατοικτειρήσαι καὶ σῶσαι, τῆς ἐπὶ σοὶ καταφεύγοντας, Παναγία Παρθένε, ἀνθρώπων βοήθεια.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
• κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὦφθη
• τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σθ
• γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε
• Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαί
• μαγαλύνουσι. Τροπάρια.

Αεόντων ψυχοφθόρων σθένει Θεοῦ, οἱ συνδλάσαντες μύλας Ἀπόστολοι, ὑπὸ Χριστοῦ, ἄρχοντες κατέστητε ψαλμικῶς, ἐπὶ τῆς γῆς τῷ πνεύματι, ταύτην ὑποτάττοντες εὐσεβῶς· διό μου τὰς ἀτάκτους, κινήσεις τῆς καρδίας, νόμῳ τῷ θείῳ ὑποτάξατε.

Ωραῖον παρὰ πάντα υἱούς βροτῶν, τὸν ὀφθέντα ἐν Κόσμῳ κηρύξαντες, Λόγον Θεοῦ, πόδας ὠραιώθητε ἀγαθούς, ὡς εὐαγγελιζόμενοι, πάνσοφοι εἰρήνην τε καὶ ζωὴν· διὸ παραττομένην, πάθεισιν τὴν ψυχὴν μου, ὑμῶν πρεσβείαις εἰρηνεύσατε.

Νεκρώσαντες τὰ μέλη τὰ ἐπὶ γῆς, τὴν ζωὴν ὀλκικῶς ἀνεδύσασθε, διὰ παθῶν, πάθος εἰκονίσαντες τὸ σεπτόν· διὸ θανατωθέντα με, βέλει τῆς κακίας τοῦ πονηροῦ, ζωώσατε φαρμάκοις, γνησίας μετανοίας, θεομακάριστοι Ἀπόστρλοι.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν τὴν ψυχὴν μου πάθει δεινῷ, ἡ τεκοῦσα Θεὸν ὑπεράγαθον, ὡς συμπαθὴς, ἴασαι καὶ λύτρωσαι τῶν αἰεί, κολαφίζόντων Ἀχραντε, καὶ ἐπεμβαίνόντων μοι δυσμενῶν, σωζόμενός σε ὅπως, προθύμως μεγαλύνω, τὴν μεγαλύνουσαν τὸ γένος ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Κυρίως Θεοτόκον.

Ως ῥύστης τῶν ἐν θλίψει, σὲ λιτανευόντων, ῥῦσαί με πάσης κακίας Νικόλαε, τῶν ὀρωμένων παμμάκαρι, καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.

Συνὼν ταῖς ἑρρανίαις, νῦν χοροσασίας, παναγιώτατε Πάτερ Νικόλαε, τὸν Ἀγαθὸν ἐκδυσώπει, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Η κρίσις ἐπὶ θύραις· πρόσεχε ψυχὴ μου, καὶ τῷ Κριτῇ καὶ Θεῷ ἀναθήσον· Ταῖς Νικολάου πρεσβείαις, Κύριε σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οὔσα δοχεῖον, φώτισον Παρθένε, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσιν, ὅπως ἐν πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ δοξάζω σε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Ἀποστολικά.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σὲ εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ Ἀπόστολοι ποθήσαντες, σκύβαλα ἡγήσαντο πάντα, ἵνα σε μόνον κερδήσωσι, καὶ ὑπὲρ σὲ αἰκισμοῖς, τὰ σώματα παρέδωκαν· διὰ τοῦτο δοξασθέντες, πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε, σὺ τῶν Ἀποστόλων τὴν μνήμην, ἐπὶ τῆς γῆς ἐμεγάλυνας· πάντες γὰρ ὁμοῦ συνελθόντες, ἐν αὐτῇ δοξολογοῦμέν σε, ὅτι παρέχεις ἡμῖν, δι' αὐτῶν τὰ ἰάματα, καὶ τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην, εὐχαῖς αὐτῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Τὸν θώρακα τῆς πίστεως, ἐνδυσάμενοι καλῶς, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ καθοπλίσαντες ἑαυτοὺς, ἐσρατιῶται εὐσθενεῖς ἀνεδείχθητε, τοῖς τυράννοις ἀνδρείως ἀντικατέστητε, καὶ Διαβόλου τὴν πλάνην κατηδαφίσατε· νικηταὶ γενόμενοι, τῶν στεφάνων ἡξιώθητε· πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Μνησθητι ἡμῶν, Χριστέ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ὥσπερ τοῦ Ληστοῦ ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Σάλπιγγες Χριστοῦ, Ἀπόστολοι δεχθέντες, τοὺς ἐν τοῖς μνημείοις τῆς κακοπιστίας, ἀνακειμένους ἡγείρατε, καὶ ἐνθέου, ζωῆς μετόχους ἀπειργάσασθε.

Σπείραντες Χριστῷ, τὸν Λόγον Θεηγόροι, πάντων τῶν ἐθνῶν, καρδίας τὰς ἀκάρπες, καρποφορούσας εἰργάσασθε θείαν γνῶσιν· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε. Μαρτυρικόν.

Πάσης ἑαυτοὺς, γυμνάσαντες κακίας, μέσον τῶν δεινῶν, ἐχώρησαν γενναίως, καὶ οὐ-

ρανόθεν ἱμάτιον σωτηρίου, οἱ Ἀθληταὶ περι-
βαίοντο.

Δόξα.

Νέκρωσον σепτή, Τριάς ἡ παναγία, πάθη
τὰ δεινὰ, ψυχῆς μου τῆς ἀθλίας, ταῖς ἱκε-
σίαις τῶν θείων σου Ἀποστόλων, ἵνα δοξάζω
σε σωζόμενος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ λαβίς, τοῦ ἀνθρακος τοῦ θείου.
χαῖρε Προφητῶν, σφραγίς καὶ Ἀποστό-
λων, τὸ περιήχημα Ἀχραντε Θεότοκε, δι' ἧς
φθορᾶς ἠλευθερώθημεν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια
Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ Ἄγγελός σου Κύριε.

Λαὸς ὁ ἀνομώτατος, μέσον κατέκτανεν ἀνό-
μωκ, Ἰησοῦ μου σταυρωθῆναι σε, τὸν Κύ-
ριον καὶ Κτίστην τοῦ παντός Κόσμου· καὶ ὀρώ-
σα τὸ τάλμῃμα, ἡ γῆ ἐσεῖστο ἅπασα, πάντων
Ποιητὴν σε, δεικνύουσα Δέσποτα.

Νόμου κατάραις ἅπαντες, λυτρούμεθα καὶ
ἐγκλημάτων· ὁ γὰρ νόμου πέλων Κύριος,
ἀνυψώθη ἐν τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, εὐλογίαν πη-
γάζων ἀνελλιπῇ, καὶ χαῖρην καὶ ἔλεος, ἡμῖν ταῖς
ὑμνοῦσιν αὐτοῦ, τὰ θεία παθήματα.

Ιἄτρυσας Φιλάνθρωπε πληγὰς ἡμῶν, πλη-
γὴς ταῖς χεῖρας· πρὸς ὁδοὺς δὲ βαίνειν Κύ-
ριε, σωτηρίου κατεύθυνας πάντας, πόδας σου
ἐρυχθεῖς ἐπὶ σταυροῦ· αὖς παλαί ὁ πρωτόπλα-
στας, ἐν Παραδείσῳ, ἰδὼν κατεκρύπτετο.

Ἔτερα Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε Θεότοκε Δέσποινα· χαῖρε τὸ σκῆ-
πτρον Δαυὶδ· χαῖρε πύλη οὐράνης· χαῖρε
βράττε ἀφλεκτε· χαῖρε ὅρος κατὰσκιον· χαῖρε
λυχνία· χαῖρε Πανοῦχραντε· χαῖρε ἡ στάμνος·
χαῖρε παλαίτιον· χαῖρε παναίωμε, Μήτηρ τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν· χαῖρε λαβίς· χαῖρε θεία τράπεζα·
χαῖρε τοῦ Κόσμου ἐλπίς.

Αμαρτωῶν μὲ τὰ κύματα, ὡς ἐν πελάγει δεινῷ,
ὑπεράνω ὑψούμενα, κεφαλῆς παντίζεν με,
κατεπείγουσι Δέσποινα· ἀλλ' ἐκτεινόν μοι, χεῖρας
ὡς Πέτρῳ πρὶν, βυθιζομένῳ, καὶ εἰς λιμένα με,
σῶσον, ἀδήγησον, μετανοίας δέομαι, Μήτηρ Θεῶ,
ἔχραντε παμύμνητε, ἐλπίς τοῦ Κόσμου παντός.

Εἰς ἀκοτισμένους ταῖς πάθεσι, τῆς ἀμαρτίας
δεινῶς, εἰς κρημνὸν ἀπογνώσεως, σπεύδω

ὁ ταλαίπωρος, ἐμπεσεῖν· σύ με οἵκτειρον, εὐλο-
γημένη Θεοχαρίτωτε· λάμψον μοι φέγγος, τῆς
εὐσπλαγχνίας σου, καὶ ἐφοδήγησον, εἰς ὁδοὺς
εὐθείας με, παρακαλῶ, Πάναγνε καὶ δέομαι·
Μὴ ὑπερίδης με.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Η Πάναγνος ὡς εἶδέ σε σταυρῷ, κρεμάμενον
ἐθελουσίως, κατανοοῦσά σε τὴν δυναστείαν,
λύπη συνείχετο Χριστέ, καὶ ὀδυρομένη ἀνεβόα
σοι· Τέκνον μή με λίπης τὴν τεκοῦσάν σε· δός
μοι λόγον Υἱέ μου· μή με σιγῶν παρελθῇς, Λό-
γε Θεοῦ τὴν δούλην σου.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Υψώθης ἐν Σταυρῷ Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἔσω-
σας τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· δοξάζομέν
σου τὰ παθήματα.

Επάγης ἐν Σταυρῷ Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἡ-
νοίξας Παραδείσου τὰς πύλας· δοξάζομέν
σε Λυτρωτὰ ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιαῖτε,
καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν
πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχ-
θροῦ, ταῖς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ορώσά σε σταυρούμενον, καὶ θανατούμενον
ἡ Θεοτόκος, Οἶμοι! ἐκραύγαζε· πῶς ταῖς
ὀδύνας φέρεις, γλυκύτατε Υἱέ; βάλλει τὴν καρ-
δίαν μου ἡ λόγχη σου, φλέγει δὲ τὰ σπλάγχνα
μου τὸ πάθος σου· ὁμως ὑμνολογῶ σε· θέλων
γὰρ ταῦτα πάσχεις, σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΓ'.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ., Καθίσμα. Κατανυκτικά.

Ἦχος πλ. δ'.

Βλέπων ὁ Ληστής τὸν Ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐπὶ
σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεός
ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθείς, οὐκ
ἂν ὁ ἥλιος ταῖς ἀκτῖνας ἐναπέκρυπεν, ἢ δὲ ἡ γῆ
σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμε-
νος, Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εν μέσῳ δύο ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης εὐ-
ρέθη ὁ Σταυρός σου, τοῦ μὲν καταγομένου
εἰς Ἀδὴν, τῷ βιάρει τῆς βλασφημίας· τοῦ δὲ
κουφίζομένου πταισμάτων, πρὸς γινῶσιν Θεολο-
γίας. Χριστέ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ Σεμνὴ τεχθέντα, ἐπὶ ξύλῳ κρεμάμενον μέσον τῶν κακούργων, ὁρῶσα, τὰ σπλάγχνα ἡλγεις, καὶ μητρικῶς, θρηνοῦσα, ἐβόας: Οἶμοι! Τέκνον ἐμόν, τίς ἡ θεία καὶ ἄφωτος, οἰκονομία σου, δι' ἧς, ἐζώσας τὸ πλάσμα σου! Ἀνυμνῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ., ἕτερα.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ο σταυρὸν ὑπομείνας ὡς ἀγαθός, τοῦ Ἀδάμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβὼν, μόνε Ὑπεράγαθε, ἀναμάρτητε Κύριε, τοῦ θανάτου εὐσπλαγχνε, τὸ κράτος κατέλυσας, καὶ τῷ πάθει σου Δέσποτα, τὸν Κόσμον διέσωσας· ὅθεν ζωοδότα, τὴν πεσοῦσαν ψυχὴν μου, οἰκτείρησον δέομαι, ὅταν κρίνης τὰ ἔργα μου, Δικαιοκρίτα φιλάνθρωπε· καὶ δός μοι πανοικτίρμον ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν ὡς εὐσπλαγχνος, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος.

Εν μέσῳ τῆς Ἑδέμ, ξύλον θάνατον ἠνθησεν, ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωὴν ἐβλάστησε· γευσάμενοι γάρ τοῦ πρώτου, ἀφθαρτοὶ ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν· σχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν· ἐν τῷ Σταυρῷ γάρ ἔσωσε Χριστός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Εκ τῶν αἱμάτων τῶν ἐμῶν βροτὸς γεγέννησαι, ἐκ τῶν αἱμάτων δὲ τῶν σῶν βροτὸς ἐθέωσας, τοὺς βρώσει δὲ φθαρέντας, ζητῶν κατῆλθες ὡς ὑπεράγαθος· ἐβόα πάλαι ἡ Ἀμεμπτος ἐν κλαυθμῷ, Χριστὸν θρηνοῦσα κρεμάμενον ἐν σταυρῷ· ὃν ὁρῶσα νεκρόμενον, δακρύων ἔρρει κρουνούς, ταῖς ὄψεις καταξαίνουσα, καὶ αὐτὸν μεγαλύνουσα.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Θεώσεως ψευθεῖς, ὁ Γενάρχης ἐλπίδος, φθορᾶς τοῖς ἐξ αὐτοῦ, πᾶσιν αἷτιος ὥφθη· σὺ δὲ διὰ Σταυροῦ σου, ζωὴν πηγάζεις ὡς Ὑπεράγαθος· θέλων καὶ γὰρ ἐπάγης, ἵνα τὸ πρῶτον λύσης κατὰκριμα· διὸ ὑμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ πάθος τὸ ἐκούσιον.

Μαρτυρικὰ.

Φωτὶ οὐρανίῳ καταλάμπεται, σήμερον αὕτη ἡ σκηνὴ· ἐν ταύτῃ γὰρ στρατιαὶ Ἀγγέλων ἀγαλλονται, σὺν αὐταῖς καὶ Μαρτύρων χοροὶ εὐφραίνονται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων.

Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, κατὰπεμψον τῷ Κόσμῳ σου τὴν εἰρήνην Χριστέ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ω θάυματος καινοῦ! ὦ φρικτοῦ Μυστηρίου! ἐβόα ἡ Ἀμναῖς, τὸν Υἱὸν καθορῶσα, ξύλῳ Σταυροῦ παγέντα: Τί τοῦτο Λόγε Θεοῦ ἀθάνατε; πῶς νεκρὸς ὁρᾶσαι, καὶ γῆν σαλεύεις ὡς παντοδύναμος; ἀλλὰ ὑμνῶ σε τὴν φρικτὴν, καὶ θείαν συγκατάβασιν.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Πλήρωμα πάντων τῶν καλῶν Σταυρὸς πέλει.

Ἀμὴν. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἠνώσεν, ἐπ' εὐρύς διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Τροπάρια.

Παλάμας θείας Σταυρῷ, Ἰησοῦ ἀπλώσας, πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες, χειρῶν σου τὸ πλαγούργημα, καὶ ἐκ χειρὸς πονηροῦ, πάντας ἠλευθέρωσας, καὶ καθυπέταξας, χειρὶ κραταιοτάτῃ Βασιλεῦ τῶν ἀπάντων· διὸ πιστοὶ ἄσωμεν, τῷ μεγέθει σου, ὅτι δεδοξασται.

Λυμαντικὴ ἐν Ἑδέμ, γέγονε τοῦ ξύλου, ἡ ἀπενυκτὴ ἀπόγευσις, τὸν θάνατον εισάξασα· Χριστὸς δὲ θανατωθεὶς, ἐπὶ ξύλου ἄπασι, ζωὴν ἐπήγαγε, καὶ ἔκτεινε τὸν ὄφιν, θεϊκῇ δυναστείᾳ· διὸ αὐτῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Μαρτυρικὰ.

Ηνδρίσαντο Ἰησοῦ, τῶν Μαρτύρων πλήθη, Σταυρῷ τε καὶ τῷ πάθει σου, παθῶν κατεξανίστασθαι, καὶ ἐναντι τῶν ἐχθρῶν, σὲ τὸν Βασιλεύοντα, ὁμολογεῖν τῆς Κτίσεως, προφέρειν τε βασάνους, καὶ κινδύνους ἀπείρους· διὸ τῆς σῆς δόξης, ἔτυχον ἅπαντες, τῆς αἰδίου ζωῆς.

Ραντίσματι θειοργῷ, τοῦ σεπτῆς αἱματος, οἱ Μάρτυρές σε Κύριε, τὴν λύτρωσιν εὐράμενοι, τὰ αἵματα ἑαυτῶν, ἀληθῶς ἐκένωσαν, ἀδίκως τυραννέμενοι, σπονδαῖς προσφέρειν πᾶσι, Δαίμοσι ψυχοφθόροις· ὅθεν σεπτὰ θύματα, σοὶ προσηνέχθησαν, τῷ τοῦ παντὸς Βασιλεῖ.

Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἐβλεψέ σε σταυρῷ, τὸν τὰ πάντα βλέποντα, ἡλούμενον ἡ Ἀμεμπτος, ὀδυρομένη ἔλεγε: Τί τοῦτο Τέκνον ἐμόν; τί σοι ἀντα-

πέδωκαν οἱ ἀπολαύσαντες, πολλῶν σου δωρημάτων; πῶς ὑποίσω τὸν πόνον; Δόξα τῇ σῇ εὐσπλαγγνε, καὶ μακρόθυμε, οἰκονομία φρικτῇ.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ὁ Εἰρμός. Ἀρματηλαίτην Φαραῶ ἐθύθισε.

Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν ἄχραντον, πάσης αἰρέσεως, ἀποτροπὴν φέρει· σάρκα γὰρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως ἔτεκες, τὸν ἐπέκεινα πάσης, Θεογεννήτορ τῆς Κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν αἰδίδιον.

Ὁς Θεοῦ Μήτηρ παρρήσιαν ἔχουσα, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, μονογενῇ Λόγον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συμφῇ τῷ Πνεύματι, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, κινδύνων σῶσαι Πανάμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον δοξάζοντας.

Σὲ Θεομήτορ προστασίαν ἔχοντες, οὐ δειλιάσομεν, τὸ τῶν ἐχθρῶν στίφος, τὸ ἀντιμαχόμενον, τοῖς εὐσεβῶς δοξάζουσι, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Θεὸν τῶν ὅλων καὶ Κύριον· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον.

Νοῦς καὶ οὐράνιος τὸ σὸν Μυστήριον, τὸ ἀκατάληπτον, κατανοεῖν ὄντως, ἀτονεῖ Πανύμνητε· τοῦ γὰρ Πατρὸς ὁ σύνθρονος, ἐν γαστρί σὺ σκηνώσας, ἐκ σοῦ τεχθῆναι εὐδόκησε, φύσει διτταῖς γνωριζόμενος.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ρ**άβδος εἰς τύπον, τοῦ Μυστηρίου παρα-
» λαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει
» τὸν Ἱερέα· τῇ στειρευούσῃ δὲ πρώην Ἑκ-
» κλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κρά-
» τος καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Μέλανα κόσμον, μετημφιάσθη ὁρῶν ὁ ἥλιος, ἐπὶ ξύλου σε ἀδίκως ἀρθέντα, καὶ διερράγησαν πέτραι, καὶ γῇ φόβῳ πᾶσα ἔφριξε, μόνε Σωτῆρ, εἰς πάντων ἀπολύτρωσιν.

Απλώσας χεῖρας, Μωσῆς ἐτύπη Σταυρὸν τὸν τίμιον· ὃν ἡμεῖς νῦν ἐκτυπῶντες ἐμφρόνως, ἔθνη ἀλλόφυλα πάντα, τῶν Δαιμόνων ἐκτρεπέμεθα, βλάβης ἐκτὸς, ἀπάσης διαμένοντες.

Μαρτυρικά.

Παθῶν κρατῶντες, οἱ Ἀθλοφόροι πάθη εἰκό-
νιζον, πολυτρόποις πάθεσιν ὁμιλῶντες, τῷ ἐκουσίως παθόντος, καὶ τὰ πάθη θανατώσαν-
τος, καὶ τὴν ζωὴν, τῷ Κόσμῳ ἀνατείλαντος.

Ανεπισρόφως, τῷ μαρτυρίῳ ὁδὸν βαδίζοντες, τὰ προσκόμματα τῆς πλάνης ἐκ μέσου, οἱ εὐκλεεῖς Ἀθλοφόροι ἐποίησαν, καὶ κατήντησαν πρὸς καταπαύσεις, θείας εὐφραινόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Νομίμων δίχα τῶν ἀνθρωπίνων, σὲ Τέκνον ἔτεκον· καὶ πῶς ἄνομοι ὑψοῦσί σε ξύλῳ μέσον ἀνόμων, τὸν μόνον νόμους ζωῆς ἐκτιθέμε-
νον; Ἡ Θεοτόκος θρήνοις ἀπεφθέγγετο.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νενεκρωμένον με τὸν νῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ Κόσμῳ, διανάστησον, οὐλαῖς, καὶ τύπους ἐξαλείφουσα, τῆς ἁμαρτίας μόνῃ, Θεογεννήτορ πανάμωμε.

Ρήσεις τῶν θείων Προφητῶν, καὶ ταῖς αὐτῶν Προφητείαις, ἐπεσφράγισας, τεκοῦσα τὸν Λόγον, τὸν λαλοῦντα δι' αὐτῶν, καὶ ταῖς αὐτῶν πληρώσαντα, θηγορίας, μόνῃ, εὐλογημένη Πανάμωμε.

Απειρογάμως ἐκ Πατρὸς, τὸν πρὸ αἰώνων ἀφράδως, ἐν γαστρί σὺ συλλαβῆσα Παρθένε, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἀνθρωπον, ἐν ἑκατέρᾳ φύσει, τέλειον οὐ διαιρούμενον.

Σοῦ τὴν ἀγίαν ὁ Θεὸς, γαστέρα κατασκηνώσας, ἐσαρκώθη Θεομήτορ ὡς οἶδε, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς, τοῖς ζωηφόροις πάθεσιν· ὅθεν σε σωτηρίας, πύλιν Παρθένε γνωσκόμεν.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Εἰσακήκοα** Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» Μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τροπάρια.

Τῷ Σταυρῷ σὺ Παραδείσος, Σῶτερ ἀνέωχθη, καὶ ὁ κατάκριτος, εἰσῳκίσθη πάλιν ἄνθρωπος, τὴν σὴν μεγαλύνων ἀγαθότητα.

Ὁσεῖ κέδρον εὐσέβειαν, πίστιν ὡς κυπάρισ-
σον, τὴν ἀγάπην τε, ὡσεὶ πεύκην περιφέ-
ροντες, τὸν Σταυρὸν τὸν θεῖον προσκυνήσωμεν.

Νεκρωθέντας ἐζώσας, Σῶτερ τοὺς ἀνθρώ-
πους, νεκρὸς γενόμενος, καὶ τὸν ὄφιν ἀπενέκρωσας, τὸν τὴν ἁμαρτίαν ἐπεισάξαντα.

Μαρτυρικά.

Τῶν παθῶν χρηματίσαντες, σύμμορφοι εἰς
θεῖοι τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες, κοινωνοὶ καὶ
τῆς λαμπρότητος, τῆς ἐπουρανίου ἐχρημά-
τισαν.

Ὁραιώθητε Μάρτυρες, Λόγῳ τῷ ὡραίῳ εὐα-
ρεστήσαντες· ἐλαμπρύνθητε τὸν ἥλιον,
τῆς δικαιοσύνης ἀγαπήσαντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Νέον βρέφος ἐκύησας, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων ὄντα παντέλειον, καὶ Σταυρῷ Κόρη παν-
άμωμε, τελειοῦντα πάντα ἀγαθότητι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Σὺ μου ἰσχὺς Κύριε.

Μετὰ Θεόν, σὲ προσασίαν κεκτήμεθα· σὺ γάρ Μητήρ, Θεῶ ἐχηματίσας, τῇ ποιητῇ καὶ δημιουργῇ, καὶ τὴν ἡμετέραν, μορφὴν λαβόντος Παναίωμε, καὶ ταύτην σεσωκότος, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου, καὶ τῇ ἑαυτοῦ δόξῃ δοξάσαντος.

Ὁς ἐκ φυλῆς, τοῦ Βασιλέως ὑπάρχουσα, τὸν τῶν ὄλων, κατεξουσιάζοντα, Λόγον Θεὸν τέτοκας ἡμῖν, σάρκα γεγονότα, καὶ μέιναντα ἀναλλοίωτον· διό σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, Παναγία Παρθένε δοξάζομεν.

Θεὸν ἐκ σοῦ, τὸν σαρκωθέντα δυσώπησον, τὸν ἀτρέπτως, ὃ ἦν διαμείναντα, καὶ φυσικῶς ἴσον τῷ Πατρὶ, καὶ σοὶ τῇ Τεκούσῃ, γεγόμενον ὁμοούσιον, συγχώρησιν πταισμάτων, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς ὑμνοῦσί σε πίστει δωρήσασθαι.

Νῦν τὴν ὄφρυν, τῶν ἀθετούντων κατάβαλε, τῆς εἰκόνης, Κόρη τὴν προσκύνησιν, σοῦ τῆς σεπτῆς, καὶ τοῦ ὑπὲρ νοῦν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, καὶ Κόσμον ὅλον φωτίσαντος, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων· τοὺς δὲ πίστει τιμῶντας, καταφαιδρυνον μόνῃ Πανύμνῃ.

Ὡδὴ ἑ. Ὁ Εἰρμός.

• **Ὁ** τρισμακάριστον Ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεῖς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τροπάρια.

Καταστολὴν ἀφθαρσίας. τοὺς γυμνωθέντας ἡμᾶς, ἐνδύσαι ἐφιέμενος, ἀπεκδύτης καὶ σταυρῷ ἐξετάθης, καὶ ἐγύμνωσας ἐχθροῦ, Χριστέ τὰ πανουργεύματα· διὰ τοῦτό σου, τὰ παθήματα δοξάζομεν.

Αἶμα πλευρᾶς ἀποστάξαν, σωτηριώδους σαφῶς, τὸν Κόσμον ἀπεκαθήρεν, ἐπιθώμιαι τε αἵματα καταπαῦσαν, τοὺς φθαρέντας τῷ καρπῷ, τῆς βρώσεως ἀνέπλασε, καὶ ἐπήγαγεν, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Λελαμπρυσμένοι τῷ κάλλει, πολυειδῶν αἰκισμῶν, αἱ Μάρτυρες οἱ ἐκδοχοὶ, θείῳ αἱματί σου σημειωθέντες, τὴν κωλύουσαν τοπρίν, διήλθοσαν ῥομφαίαν σαφῶς, καὶ ἐσκήνωσαν, γεγηθότες εἰς Παράδεισον.

Ὁς θαυμαστός σὺ ὑπάρχεις, ἐν τοῖς Ἀγίοις Χριστέ, τοῖς πίσει σε παθήσασι! διὰ σοῦ γὰρ πλουτισθέντες τὰ θεῖα, ἱαμάτων ποτα-

μοὺς, ἐν τῷ Κόσμῳ ἀναβλύζουσι, καὶ ξηραίνουσι, διεκχύσεις τῶν παθῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Νενοσηκότας Παρθένε, τῇ ἀμαρτίᾳ ἡμᾶς, ἰάτρευσας κηύσασα, τὸν Σωτῆρα ἱατρόν τε τῶν ὄλων, καὶ ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τραυματισθέντα Ἀχραντε, τὸν παρέχοντα, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἵνα τί με ἀπώσω.

Απειράνδρως Παρθένε, τὸν ἀπεριόριστον φύσει Θεότητος, ἀνδρωθέντα Λόγον, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους συνέλαβες, ἐξ αἱμάτων Κόρη, παρθενικῶν διαπλασθέντα, ὑπὲρ λόγον καὶ νόμον τῆς φύσεως.

Ὁραιωθῆς Παρθένε, τοῖς τῆς παρθενίας σου ἀχράντοις κάλλεσι, καὶ τῆς πρώτης Εὐας, περιέστειλας αἷσχος τὸ δύσμορφον, τὸν Χριστὸν τεκούσα, περιβολὴν ἀθανασίας, χαριζόμενον τοῖς σὲ γεραίρουσι.

Αληθῇ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε πάν-
αγνε Δέσποινα, τὸν ἐκ σὲ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες κηρύττομεν, ἐν δυσὶν ἐστίαις, θελητικαῖς, αὐτεξουσίαις, ὑπὲρ λόγον καὶ νόμον τῆς φύσεως.

Οἱ σὲ τεῖχος πλουτοῦντες, καὶ τῇ προσασίᾳ σου περιφρουρούμενοι, τῇ σῇ θείᾳ δόξῃ, ἐγκαυχώμενοι σὲ μακαρίζομεν· σὺ γὰρ Παναγία, τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν πηγάζεις, εὐφροσύνην καὶ τὴν ἀγαλλίασιν.

Ὡδὴ ῃ. Ὁ Εἰρμός.

• **Ν**οτίῃ θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας ἰω-
• νᾶς σαυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτή-
• ριον πάθος προδιετύπου σαφῶς· ὅθεν τριήμε-
• ρος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον ἀνάσασιν ὑπε-
• ζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ
• τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ Ἐγέρσει, τὸν Κόσμον
• φωτίσαντος.

Τροπάρια.

Σταυρὸς ἐπάγη ἐν τόπῳ, Κρανίου μέσον γῆς, καὶ τὴν ἐν μέσῳ Παραδείσου, ἐκβλαψήσασαν ξύλῳ πληγὴν ἴασατο· ὁ γὰρ Μεσσίας Ἰησοῦς, μέσον ἀνόμων, μόνος δίκαιος ληστῶν κρεμάμενος, ἑαυτῷ συνανήψωσεν ἅπαντας, καὶ τὸν ἐξ ὕψους πεσόντα, εἰς χάρις ἀπέρριψε.

Τὸ τόξον Χριστέ ἐκτείνας, τοῦ θείου καὶ παλαιοῦ σου τῶν χειρῶν, καὶ ἐγκατέπηξας αὐτοῦ, εἰς τὴν ὀργίλον καὶ παμβέβηλον καρδίαν Δέσποτα, καὶ τελείως αὐτὸν

ἐθανάτωσας, καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοὺς θανέντας, Οἰκτίρμον ἐζώωσας. Μαρτυρικά.

Αἱμάτων ρέυσαντα ρεῖθρα, σωματίων ἐξ ἁγίων Ἀθλητῶν ἐσβεσαν πᾶσαν, τῆς εἰδωλομανίας πυρὰν ἐν Πνεύματι, καὶ Ἐκκλησίας τὰς σεπτάς, αὐλακὰς ἠρδευσαν, καὶ ἄσταχυν βλαστάνειν ἐπεισαν, σωτηρίου ἐλπίδος καὶ πίστεως, δι' ὧν ἐκτρέφεται πᾶσα, ψυχὴ θείᾳ χάριτι.

Υφῆπτον τὸ πῦρ πλειόνως, τῆς γνώμης τῆς ἐνθέου, εὐσεβῶς οἱ Ἀθλοφόροι, ὅπηνίκα ἐνύλῳ πυρὶ φλογίζεσθαι, πονηροτάτων δικασῶν, ψήφῳ ἐδίδοντο, καὶ ἄφλεκτοι διεφυλάττοντο, ἐνεργείᾳ καὶ χάριτι Πνεύματος, τοῦ σεφανώσαντος τούτους, νομίμως ἀθλήσαντας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία τὴν σὴν δῆλθε, καρδίαν καθορώσης σὸν Υἱὸν Ἀχραντε Κόρη, ἠπλωμένον ἐν ξύλῳ, καὶ πάθη φέροντα, καὶ λόγχῃ θείαν πλευράν, ἐξορυττόμενον θελήματι, καὶ κατασφάττοντα, ἐν αὐτῇ τὸν πολέμιον δράκοντα· ὅθεν θρηνοῦσα μητρικῶς τοῦτον ἐμεγαλύνες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Επῆλθε τὸ πανουργόν, ἐπὶ σέ Πνεῦμα Πανάμωμε, καὶ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισεν, ἀνεκδιηγήτως, διαμείνας ἀναλλοίωτος.

Ως ἔμψυχος κιβωτός, τὸν Νομοδότην ἐχώρησας, ὡς ἅγιος δὲ ναός, ἐδέξω τὸν Ἄγιον, γενόμενον ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων Παναμώμητε.

Κυρίαν σε τοῦ παντός, καὶ Δέσποιναν ὀνομάζομεν· τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν, ἀρρήτως γὰρ τέτοκας, τὸν πάντα ποιήσαντα, καὶ διακρατοῦντα, καὶ συνέχοντα Πανάμωμε.

Θεὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, ἐπέγνωμεν Θεονύμφευτε· ὃν ἐξiléωσαι νῦν, ἡμῖν ὡς ἰσχύουσα, τοῖς πίστει κραυγάζουσι, δωρηθῆναι λύσιν, τῶν πταισμάτων Παναμώμητε.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβεῖς,
» λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ
» δυσφημίας θεοσυγῆς· ὅμως τρεῖς Παῖδας ἐκ
» εἰδεμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, ἐ πῦρ βρόμιον·
» ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ
» συνόντες ἐψάλλον· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Τροπάρια.

Οτε ἐφήπλωσαι ἐν ξύλῳ τὴν σαυρῆ, καθάπερ ἄμπελος, Λόγε τοῦ Πατρὸς, γλεῦκος ἀ-

πέσας μυσικόν, παύων τὴν μέθην τῆς παραβάσεως, καὶ πάντας εὐφραίνων τοὺς εἰδότας σε, Θεὸν καὶ Κτίστην ἐκουσίως πάσχοντα, καὶ σώζοντα τοὺς ψάλλοντας· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Σταύρωσιν ἠνεγκας Χριστέ μου Ἰησοῦ, τὴν ἐπονείδιστον, παύων τὰ βροτῶν, πάντα ὀνειδῆ καὶ σεναγμούς· χολῆς ἐγεύσω πικρίαν ἅπασαν, ἐξαίρων κακίας· ἐπλήγης ἡμῶν, πληγὰς Οἰκτίρμον ψυχικὰς ἰώμενος, καὶ ψάλλειν προτρεπόμενος· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Μαρτυρικά.

Πόνοις τὴν ἄπονον γενναῖοι Ἀθληταί, ζωὴν ἐκτήσασθε· ὅθεν τοὺς ἡμῶν, πόρους κουφίζετε παντελῶς, χάριν λαβόντες ἐξ ὑψους ἐνδοξοί, ἰᾶσθαι τὰ πάθη καὶ πνεύματα, ἀποδιώκειν καὶ πιζῶν προΐξασθαι, καὶ σώζειν τοὺς κραυγάζοντας· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Εστητε Μάρτυρες πρὸ βήματος Χριστόν, ἀνακηρύττοντες, σάρκα δι' ἡμᾶς, ἀναλαβόντα δίχα φθορᾶς· καὶ μιμηταί τῶν παθῶν αὐτοῦ δεικνύμενοι, ὄντως πυρὸς κάκωσιν ὑπέστητε, καὶ πᾶσαν ἄλλην βάσανον ἠνέγκατε, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλοντες· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Σταυροθεοτοκίον.

Λύπης πεπλήρωμαι ὁρῶσα σέ Υἱέ, ἀδίκως πάσχοντα· τέτρωμαι ψυχὴν, λόγχῃ τρωθέντος σου τὴν πλευράν· ἡ Θεοτόκος ἐβόα κλαίουσα, καὶ ὀδυρομένη μόνη Δέσποινα· ἦν ἐπαξίως πάντες μακαρίζομεν, καὶ εὐσεβῶς κραυγάζομεν· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ιδοὺ νῦν πεπλήρωται, Δαυὶδ τοῦ θείου ἡ θεία πρόρρησις· λιτανεύουσιν ὄντως, τῷ σῷ προσώπῳ Θεογεννητορ ἀγνῇ, οἱ κερτημένοι τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος, καὶ εὐλογῶντες Θεόν, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νῦν πάντα πεπλήρωται, φωτὸς τοῦ θείου, διὰ σοῦ Πάναγνε· σὺ γὰρ πυλὴ ἐφάνης, οἷ τῷ Κόσμῳ Θεὸς ὠμίλησε, καταφωτίζων τοὺς πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λυτρούμενοι Πάναγνε, τῷ θείῳ τόκῳ τῆς παρθενίας σου, τῶν δεσμῶν τοῦ θανάτου, καὶ τῆς κατάρας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ,

σέ Θεοτόκον φρονούντες κραυγάζομεν: Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κυρίαν σέ Δέσποιναν, καὶ Θεοτόκον πάντες δοξάζομεν· διὰ σοῦ γὰρ ὁ Πλάστης, τὴν σωτηρίαν τῇ φύσει πάσῃ σαφῶς ἐβράβευσε· καὶ διὰ τοῦτο συμφώνως κραυγάζομεν: Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι,
• Δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε τὸν
• συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον
• μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψθε τὸ πᾶσι ζῶν
• παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Εὐλογεῖτε ξύλον, δι' οὗ πᾶσα ἠφάνισται, ἡ ἐν Ἐδέμ δολία ἀρὰ φυεῖσα, βρώσει πονηρᾷ τοῦ ξύλου· καὶ Χριστὸς ὑψοῦται ὁ ὑπεργαθός, ὁ ἀνυψωθῆναι ἐν τούτῳ ἐθελουσίως, αἰρετисάμενος δι' εὐσπλαγχνίαν.

Γερῶς ἐδήλου, ἐναλλάξ ὁ αἰοίδιμος, ἐπευλογῶν ἐγγόνους ποτὲ τὸν τύπον, τοῦ ἡγιασμένου Εὐλου· δι' οὗ εὐλογία πᾶσι δεδώρηται, τοῖς καταπραμένοις, κακίστῃ τοῦ ξύλου βρώσει, καὶ ὀλισθήσασιν κακῶν εἰς βᾶθ.

Ανορθοῦται ἅπαν, τὸ ἀνθρώπινον Δέσποτα, σοῦ ὀρθωθέντος ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, καὶ σίφος, πίπτει πονηρῶν Δαιμόνων, καὶ τὰ διεσῶτα ἔνωσιν δέχεται, καὶ ὑπερυψοῦται τὸ κράτος τῆς ἐξουσίας, καὶ τῆς δυναστείας σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Μακαρίαν δόξαν, καὶ τρυφὴν ἀδιάρρευστον, καὶ φωταυγὴ σκηνώματα νῦν κληροῦσθε, θεοὶ Ἀθληταὶ Κυρίε, καὶ ταῖς οὐρανίαις σκηνοῦσθε Τάξεσι, καὶ τῶν αἰοιδίμων ἐλπίδων ὑμῶν τὸ πέρας, νῦν κατειλήφατε ἐν εὐφροσύνῃ.

Η ὑμῶν ἀνδρία, ὑπὲρ ἡλίον ἔλαμψε, φωτοειδεῖς Χριστοῦ Ἀθληταί, καὶ πᾶσαν, τὴν τῷ Διαβόλου πλάνην, θεῖκῃ δυνάμει ἐναπημαύρωσε, καὶ πιστῶν καρδίας Μάρτυρες εὐσεβοφρόνων, ἐφωταγώγησεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νοητὴν νεφέλην, καὶ σκηνὴν ἀγιάσματος, θρόνον Θεοῦ καὶ πύλην φωτὸς λυχνίαν, καὶ ἀνατολὴν τοῦ Λόγου, αἱ πισταὶ σε πάντες κατονομάζομεν, Πάναγνε Παρθένε τοῦ πάντα τεκνηναμένου, Μήτηρ ὑπάρχουσα εὐλογημένη.

Ἄλλος ὁ Εἰρμός τῆς Θεοτόκου.

Ἐπταπλάσιως αἰμίνον.

Φωτὸς αὐτὴ γέγονας, ἐνδίαίτημα Πάναγνε, ταῖς τῆς παρθενίας, καλλοναῖς ἀσπράπτου-

σα, καὶ πάντας κατηύγασας, τοὺς Θεοτόκον σε ἀληθῆ, καθομολογῦντας ἐκ ψυχῆς καὶ βωῶντας: Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λόγον Θεῦ τὸν ἀναρχον, καὶ Πατρὶ συννοούμενον, τὸν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, Πατρικῶ βεβλήματι, τὸ πᾶν συστησάμενον, θεοπρεπῶς γεγέννηκας, σάρκα γεγονότα δι' ἡμᾶς τῆς ἀνθρώπων· διό σε Θεοτόκον, ὀρθοδόξως φρονοῦμεθ, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Γερωτέρα πέφνης, Θεοτόκε πανάμωμε, τῆς ὑπερκοσμίου τῶν Ἀγγέλων τάξεως· τὸν τούτων γὰρ τέτοκας, Δημιουργὸν καὶ Κύριον, ἐκ Παρθενικῆς ἀπειρογάμου νηδύος, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, μιᾷ δὲ ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Νενεκρωμένην Πάναγνε, τὴν ψυχὴν μου τοῖς πταίσμασι, καὶ κατεφθαρμένην, ἰοδόλοις δήγμασι, Θεὸν τὸν δυνάμενον, ζωοποιεῖν τὰ σύμπαντα, ἡ ἀπειρογάμῳ ὑπὲρ φύσιν τεκῆσα, ἀνάσῃσον βωῶσαν: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγεγόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατῆρηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἡ παγγενῆς, κατὰρα διαλέκται, τῷ βλαστῷ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος· ἦν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσι.

Τροπάρια.

Γερωτάτως σε ὑψοῦντες, Οἰκτίρμον προσκυνούμεν σου λόγχην τε, καὶ τὸν Σταυρὸν, τὸν σπόγγον, τὸν κάλαμον, καὶ τοὺς χερσὶ παγέντας καὶ ποσὶν, ἀγίους ἡλούς Δέσποτα· δι' ὧν εὖρομεν τελείαν ἄφειν, καὶ τῆς ἐν Παραδείσῳ, διαγωγῆς ἡξιώθημεν.

Ωπὼς ἀδίκως κατεκρίθης, παγῆναι δικαιοτάτε, μόνη πάντων Βασιλεῦ, ἐν ξυλῷ σταυρούμενος, τοῦ δικαιοῦσαι πάντας ἐκζητῶν, τοὺς πίστει τὰ παθήματα, τὰ ἐκούσια καὶ τὴν οἰκονομίαν σου, δοξάζοντας ἀπαύστως, καὶ σὲ αἰεὶ μεγαλύνοντας.

Μαρτυρικά.

Σῶμα προδόντες ταῖς βασάνοις, προθύμως αἱ Πανεύφημοι ἤνεγκαν, τοὺς αἰετισμούς, τὸν βίαν θάνατον, τὰς ἐκτομὰς μελῶν, τῆς σπαραγμῶς, καὶ πᾶσαν ἄλλην βάσανον, τῷ πρὸς Κύριον φίλτρῳ πυρούμενοι· διὰ στεφανηφόροι, ἐν οὐρανοῖς πολιτεύοντες.

Η Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων, γλυκύτης ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν, πάντων ἡμῶν ταῖς εὐ-

χὰς ὡς εὐσπλαγχνος πλήρωσον, ἀμαρτημάτων λύσιν τῶν πολλῶν, παρέχων καὶ ταπεινῶσιν, τὴν τῆς σῆς Βασιλείας οἰκείωσιν, Χριστέ Θεὲ τῶν ὄλων, ὃ δὲ ἡμᾶς ὀφθεὶς ἄνθρωπος.

Σταυροθετοκίον.

Φωτοειδὴς παστὰς ὥραθης, Παρθένε τοῦ οἰκῆσαντος σοῦ τὴν ἀφθορον νηδύν, καὶ πάθος μακάριον, καθυπομείναντος ἐβελοντί, καὶ πᾶσι τὴν ἀπάθειαν, παρασχόντος δι' ἄφατον ἔλεος· ὃν πίστει προσκυνοῦντες, σὲ εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ἔτερος τῆς Θεοτόκου.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Νικῶσαν τὰς αἰρέσεις νεανικῶς, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ἀναδείξον, ἣν ὁ Χριστὸς, αἵματι τιμῶ τῷ ἑαυτοῦ, ὡς ἀγαθὸς ἐκτῆσατο, Κεχαριτωμένη ὁ σὸς Υἱός· καὶ σῶσον ἐκ κινδύνων, καὶ τῆς ἐπικρατείας, τῆς κατεχούσης ἡμᾶς Δέσποινα.

Ριφθέντας οὐρανίου διαγωγῆς, καὶ πεσόντας ἀθλίως εἰς θάνατον, πάλιν ἡμᾶς, Μήτηρ γενομένη τοῦ Λυτρωτοῦ, ἀνεκαλέσω Πάναγνε, καὶ πρὸς τὴν ἀρχαίαν πάλιν δραμεῖν, ἡξίωσας πατρίδα· διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ραδίως Θεοτόκε διαπεράῃ, τὸν τοῦ βίου παράσχου μοι κλυδῶνα, τῶν πειρασμῶν, τὰς ἐπαναστάσεις καὶ τῶν παθῶν, ὡς ἀγαθὴ πραῦνους, καὶ καθοδηγοῦσα πρὸς ἀρετῆς, οὐράκιον πορείαν, ὅπως ὡς εὐεργέτιν, ἀκαταπαύστως μεγαλύνω σε.

Σωτῆρα ὡς τεκοῦσα καὶ Λυτρωτὴν, σωτηρίας με Κόρη ἀξιώσον, ἐπιτυχεῖν, Πάναγνε πταισμάτων με τὰς σειρὰς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύουσα· πάντα γὰρ ὡς θέλεις σὺ κατορθοῖς, ὡς φέρουσα ἐν κόλποις, τὸν πάντων Βασιλέα, τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον.

Ἀπόσιχα τῶν Αἰνῶν, Σταυρώσιμα.

Τοῦ Μωσέως ἡ ράβδος, τὸν τίμιον Σταυρόν σου προετύπου Σωτὴρ ἡμῶν· ἐν αὐτῷ γὰρ σῴζεις, ὡς ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, τὸν λαόν σου φιλάνθρωπε.

Ο ἐν Ἐδέμ Παραδείσῳ ποτέ, τὸ ξύλον τῆς γνώσεως, ἀνεβλάστησεν ἐν μέσῳ τῶν φυτῶν· ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου ἐξήνθησε, τὸν πηγάσαντα τῷ Κόσμῳ τὴν ζωὴν· ἀλλὰ τὸ μὲν ἐθανάτωσε, βρώσει φαγόντα τὸν Ἀδὰμ, τὸ δὲ ἐζωοποίησε, πίστει σωθέντα τὸν Ἀπητήν· οὐ τῆς ἀφέσεως, κοινωνοὺς ἡμᾶς ἀναδείξον Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τῷ πάθει σου λύσας,

τὴν κατ' ἡμῶν μαρίαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς, τῆς Βασιλείας σου Κύριε.

Μαρτυρικόν.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χερουβίμ· ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός· Σεραφίμ· ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν· Ἀγγέλους· τὸ γὰρ σῶμα ἀψευδράφητε· Δυναμίς, ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι· πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα· πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου φρικτοῦ! ὃ τῇ φύσει ἀθάνατος, πῶς ἐν ξύλῳ κρέμαται; πῶς θανάτου νῦν γεύεται; πῶς κατακρίνεται ὁ ἀνεύθυνος; Κρύψον τὸ φῶς σου, καὶ φρίξον ἦλιε, βλέπων τὸ τόλμημα· ἡ Παρθένος ἔλεγεν ἐν στεναγμοῖς, βλέψα σταυρούμενον, Χριστὸν ὃν ἔτεκε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστέ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ὥσπερ τοῦ Ληστοῦ ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας, μόνε Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ετενας Χριστέ, παλάμας ἐπὶ ξύλου, καὶ τὰς πονηραῖς, ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας, παρεδειγματίσας σῶσας τῆς τούτων βλάβης, τοὺς εὐσεβῶς σε μεγαλύνοντας.

Λόγῃ κεντηθεὶς, κρεμάμενος ἐν ξύλῳ, ἐβλυσας ἡμῖν, κρουνοὺς ἀθανασίας, θανατωθεῖσιν ἀφρόνως τῇ παραβάσει· ὅθεν ἐν φόβῳ ἀνυμνοῦμέν σε.

Νεκρώσιμον.

Ξενοὶ τῶν τῆς γῆς, δεικνύμενοι ἡδέων, ξέναις ἑαυτοὺς, ἐξέδωκαν βασιάνοις, οἱ Ἀθληταὶ τραυματίσαντες τὸν Βελίαρ, τοῖς ἑαυτῶν ἀγίοις τραύμασι.

Δόξα.

Μίαν τοῦ Πατρὸς, καὶ Πνεύματος καὶ Λόγου, ἀναρχὸν ἀρχήν, πιστοὶ δοξολογοῦντες, δεῦτε προσπέσωμεν λύσιν τῶν ἐγκλημάτων, αὐτῷ αἰτοῦντες ὡς Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον.

Τὸν Ἐμμανουὴλ, Ἀμνὸν Θεοῦ καὶ Λόγον, βλέπουσα σαρκί, κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, Ἀμναὶς ἡ μόνη ἀμίαντος καὶ Παρθένος, λύπη συνείχετο δακρύουσα.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Μαρτυρικά.
Ἦχος πλ. δ'.

[illegible]

Θαῦμα παραδόξον! ὅτι ὅστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὗ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ θάψωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὲ, ὁ Θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἐπλάσας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον. Ἔτερα, μετὰ τὸν Ἀμωμον, καὶ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Προφῆται, Μάρτυρες Χριστοῦ, καὶ Ἱεράρχαι, οἱ τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν εὐσεβοφρόνως, νομίμως τελέσαντες, καὶ ἀπειληφότες, στεφάνους, ἀμαραντίνους παρὰ Θεοῦ, ἀπαύστως ἐκδυσωπεῖτε ὑπὲρ ἡμῶν, τὴν αὐτοῦ ἀγαθότητα, ὅπως δωρήσῃται ἡμῖν, πταισμάτων τὴν συγχώρησιν, ὡς Θεὸς εὐδιάλλακτος.

Ἔτερα Νεκρώσιμα. Ὁμοιον.

Τοὺς μεταστάντας εὐσεβῶς ἐκ τῶν προσκαίρων, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν μετὰ Δικαίων, συναρίθμησον Δέσποτα, τούτους ἀναπαύων, ἐν τόποις, ἐορταζόντων καὶ ἐν τρυφῇ, ἀλήκτῳ τοῦ Παραδείσου ὡς ἀγαθός, τὰ ἐκούσια πταίσματα, καὶ τὰ ἀκούσια αὐτῶν, δι' ἁκραν ἀγαθότητα, συγχωρήσας φιλάνθρωπε.

Οὕ βαθεῖ σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γάρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ Ποιητῇ καὶ Πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τείχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπράσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτάκε ἀνύμφευτε, τῶν Πιστῶν ἡ σωτηρία. Κανὼν εἰς πάντας τῆς Ἀγίης, ὃ ἡ ἀκροστιχίς: Τῆς Ὀκταήχου τῆς νέας θείον τέλος.

Πόνοι δὲ Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ'. Ὤδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
• λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὅτι
• μόνος ἐνδόξως δεδόξασται. Τροπαρία.

Τίμιοι μαργαρίται, ὦφθητε, τὸν στέφανον φαιδρύνοντες, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, Ἀσλοφάροι Χριστοῦ γενναϊόταται.

Ηστράψαν τῶν θαγμάτων, καὶ τῶν ἀρετῶν θείαις λαμπρότησιν, οἱ σοφοὶ Ἱεράρχαι, καὶ πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισαν.

Σὲ τὸν ἐν τοῖς Προφήταις, καὶ ἐν τοῖς Ὁσίοις θαυμαζόμενον, ἐκτεύομεν Λόγε, ταῖς αὐτῶν ἡμᾶς σῶσον δεήσεσιν.

Νεκρώσιμον.

Οταν κρίσιν δικαίαν, ἔλθῃς τῇ ποιῆσαι Δικαιοσύνην, ἀκατακρίτους Λόγε, τῆς πρὸς σὲ μεταστάντας ἀπέρχασαι.

Θεοτοκίον.

Κύριον τετοκυῖαν, γυναικῶν χορὸς σε ἐπισταίμενος, σὺ ὀπίσω Παρθένε, ἐναβλήσας αὐτῷ προσεήνεκται.

Ἄλλος εἰς Κοιμηθέντας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Ὁνήσκουσι πιστοῖς, ὁ γδοον πλέκω μέλος.

Ὁ Εἰρμός. Ὑγράν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν.

Θανάτῳ τὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ, καὶ πάθεσι πάθος, μιμησάμενοι τὸ σεπτόν, οἱ Μάρτυρες πάντες τῆς ἐνθέου, καὶ μακαρίας ζωῆς ἔτυχον.

Νεότητος πταίσματα παρορῶν, καὶ ταῖς ἀμαρτίαις, ὑπερβαίνων Χριστὲ Σωτὴρ, τῶν προκοιμηθέντων οἰκετῶν σθ, τοῖς ἐκλεκτοῖς σου συναρίθμησον.

Ης ἔτυχον δόξης τε καὶ χαρᾶς, οἱ τὴν μακαρίαν, κεκτημένοι διαγωγὴν, μετάδος πλησίως τοῖς σοῖς δούλοις, ὅς προσελάβη Πολυέλεε. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, σαρκὶ ἐνωθέντα, καὶ ὑπόξασιν τῇ ἐκ σθ, πανάμωμε Κόρη, καὶ τὸν Ἄδην, θείᾳ δυνάμει καταργήσαντα.

Ὤδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ὅστερῶσας Λόγῳ τοὺς οὐρανούς, καὶ
• τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας πολλῶν,
• στερέωσόν με πρὸς ὕμνον, τῆς δοξολογίας σθ
• Κύριε.

Τροπαρία.

Τὰς μυσταὶς θυσίας οἱ Ἀθληταί, στερόντα τῇ γνώμῃ ἀποσεισάμενοι, θυσία καθαρῶταίτη, Λόγῳ τῷ τυθέντι γεγονάσιν.

Ανανεοῦντες λόγοις ἱερουργοῖς, τοὺς παλαιωθέντας παντοίοις παθήμασι, τοῦ ἀναπλάσαντος Κόσμον, θείᾳ Μαθηταί ἀπεφάνθητε.

Ητοῖς Προφήταις πρότερον προφανῶς, δεδομένη χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος, τῆς Ἀσκηταῖς ἐπ' ἐσχάτων, θείῳ χαρισματικῶν ἐνέπλησε.

Νεκρώσιμον.

Χοροῖς ἁγίοις σύνταξον ὁ Θεός, τοὺς πιστῶς τοῦ βίου μεταχωρήσαντας, καὶ Παραδείσου πολίτας, παίησον δι' ἄφατον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ο μηδαμοῦ χωρούμενος Ἰησοῦς, ἀστενοχωρήτως τὴν σὴν κατώκησεν, ἡγιασμένην γαστέρα, ἄχραντε Παρθένε, καὶ Κύριος.

Ἄλλος εἰς Κοιμηθέντας.

Οὐρανίας ἀψίδος.

Καθαρθέντες τῆς παλαιοῦ προγονικῆς πτώσεως, διὰ τοῦ Βαπτίσματος καὶ τῆς ἀναγεννήσεως, ρείθροις αἱμάτων τε, τοῖς ἑαυτῶν ῥαντισθέντες, τῷ Χριστῷ Μακάριοι, συμβασιλεύετε.

Ο νεκρὸς ἐκουσίως, κατατεθεὶς μνήματι, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις ἀνακαλούμενος, Σῶτερ εὐδόκησον, οὓς ἐξ ἡμῶν προσελάβου, ἐν σκηναῖς Δικαίων σου, τούτους αὐλίζεσθαι.

Υπὸ τῆς εὐσπλαγχνίας τῆς Θεϊκῆς Δέσποτα, καὶ τῆς συμφυῶς νοουμένης σου ἀγαθότητος, παρακαλούμενος, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, παρασχὼν τοῖς δούλοις σου, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθείς ἐκ γαστρός σου, καὶ γεγονὼς ἄνθρωπος, ὁ διαφερόντως ὑπάρχων μόνος φιλόανθρωπος, σώζει τὸν ἄνθρωπον, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, Θεομήτορ ἄχραντε, μόνῃ πανύμνητε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
• Μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου,
• καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τροπάρια.

Υπελθόντες τὸ στάδιον, τὸ τῆς μαρτυρίας, ζέοντι πνεύματι, Ἀθληταὶ θρονακάριχοι, τὴν ὑλῶδη πλάνην κατεφλέξατε.

Τοὺς Ὁσίους σου Κύριε, καὶ τοὺς Ἱεράρχας λαμπρῶς ἐδόξασας· τούτων θείαις παρακλήσεσι, κοινωνόν με δόξης τῆς σῆς ποιήσον.

Η τοῦ θείου ἐπίπνοια, Πνεύματος Προφήτας καταλαμπρύνασα, Γυναξὶν ἰσχὺν δωρῆται, τοῦ ἐχθροῦ ὀλέσαι τὰ φρυάγματα.

Νεκρώσιμον.

Συγχορεύειν ἀξίωσον, πᾶσι τοῖς Ἀγίοις, οὓς περ μετέστησας, Ὑπεράγαθε οἰκέτας σε, ἐν σκηναῖς Ἀγίων δυσωπούμενος.

Θεοτοκίον.

Νόμου θείου τὸν πάροχον, φύσεως νομίμων ἀνευθεν τέτοκας, ἀναπλάττοντα Πανάμωμε, τῶν βροτῶν τὴν φύσιν ὀλισθήσασαν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Ινα τὴν σὴν, Δέσποτα δόξαν θεάσωνται, καὶ τῆς αἴγλης, σοῦ τῆς φωτοδοτίδος, ἐν

οὐρανοῖς τύχῳσι φαίδρῳς, ἅπασαν βασιάνων, πείραν ἀθλοῦντες ὑπήνεγκαν, οἱ Μάρτυρες οἱ θεῖοι, σοὶ Χριστέ μελωδοῦντες· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Πολλοὶ μοναὶ, παρὰ σοὶ Σῶτερ πεφύκασιν, κατ' ἀξίαν, πᾶσι μεριζόμεναι, κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀρετῆς· ταύτας οὖν Οἰκτίρμον, πληρῶσαι τούτους ἀξιώσον, τοὺς πίστει μεταστάντας, εὐσεβῶς σοὶ βοῶντας· Τῇ δυνάμει σε δόξα φιλόανθρωπε.

Ισὸς ἡμῖν, ἄνθρωπος ὥφθης Ἀθάνατε, πᾶσιν ἴσον, θάνατον ὑπέμεινας, καὶ τῆς ζωῆς ἔδειξας ὁδὸς· ἧς τὸς μεταστάντας, ἀξιώσον ὡς φιλόανθρωπος, συγχώρησιν πταισμάτων, ὡς Δεσπότης παρέχων, καὶ φωτὸς μετῃσιαν δωρήμενος.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνὴν σε γινώσκοντας.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Φ**ώτισον ἡμᾶς, τοῖς προσάγμασί σε Κύριε,
• καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν
• σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν φιλόανθρωπε.

Τροπάρια.

Εφ' ἑκτον πληγὰς, τῆς σαρκὸς οἱ θεῖοι Μάρτυρες· καὶ διὰ τοῦτο ταῖς πληγὰς ἡμῶν, αἰεὶ ἰῶνται, τραυματίζοντες τοὺς Δαίμονας.

Αγιοὶ Θεῶ, Ἱεράρχαι ἱκετεύσατε, μετὰ πάντων τῶν Ὁσίων Χριστὸν, ἀμαρτημάτων, δωρηθῆναι ἡμῖν ἄφεσιν.

Σάρκα αἰκισμοῖς, καὶ ἀσκήσει δαπανήσασαι, γυναικῶν αἱ Ὁσiai, καὶ Μάρτυρες, τῶν ἐν ἐλπίσιν, ἀγαθῶν κατηξιώθησαν.

Νεκρώσιμον.

Θάνατον ἐλὼν, τῷ θανάτῳ σου Ἀθάνατε, τοὺς θανέντας ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς, πιστοὺς σου δούλους, ὡς φιλόανθρωπος ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Επαύσας Ἀγνή, προπατόρων τὸ κατάκριμα, τὸν τοὺς πάντας δικαιώσαντα, σαρκὶ Χριστὸν τεκοῦσα, Ἰησοῦν τὸν μόνον Κύριον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Τῆς ἀφράστου σου δόξης, καὶ τῆς ὑπὲρ λόγον σου μακαριότητος, ἐν σκηναῖς Ἀγίων, ἔνθα ἡχος τερπνὸς ἐορτάζοντος, τὸς μεταθεμένους, πρὸς ἀπαθῆ ζωὴν οἰκτεῖρας, καταξιώσον μόνε Φιλόανθρωπε.

Οπου τάξεις Ἀγγέλων, ὅπου τῶν Δικαίων οἱ δῆμοι ἀγάλλονται, Ἀβραάμ ἐν κόλποις, κατασκήνωσον Σῶτερ τοὺς δούλους σου· καὶ σὺν παρρησίᾳ, τῷ φοβερῷ καὶ θείῳ θρόνῳ, παρεστᾶναι εὐδόκησον Εὐσπλαγχνε.

Ιλασμός ἡμῖν ὥφθης, καὶ δικαιοσύνη τε καὶ ἀπολύτρωσις, καὶ τῷ μῶλωπί σου, τὰς ἡμῶν ἀσθενείας ἰάτρευσας· αὐτὸς οὖν Οἰκτίρμον, ὡς ἀγαθὸς τοὺς μεταστάντας, ἐν τρυφῇ Παραδείσου κατὰταξον. Θεοτοκίον.

Συμπαθῶς Ἐλεῆμον, τὸ τῆς ἀνθρωπότητος μέτρον ἀνέλαβες, ὁ τῆς θείας δόξης, ὑπερτάτοις ἐμπρέπων ὑψώμασιν, ἐκ Παρθένου μήτρας, σάρκα λαβὼν ἐμψυχωμένην, λογικὴν, δι' ἧς θάνατον ὤλεσας.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέσμαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τροπάρια.

Ιχῶρσιν ὑμῶν σέπτοις, ψυχῶν ἰᾶσθε νοσήματα, καὶ σηπεδόνας αἰεὶ, σωματῶν ἐξαίρετε, κατατραυματίζοντες, πονηρῶν Δαιμόνων, τὴν πληθύν, ἅγιοι Μάρτυρες.

Ο τῶν Ὁσίων χορὸς, Ἱεραρχῶν τε ὁ σύλλογος, καὶ Γυναικῶν ἱερῶν, ὁ θεῖος κατάλογος, στερρόως ἐναθλήσαντες, ἐν ἐπουρανίοις, ἀπολαύσεις ἐκκληρώσαντο.

Νεκρώσαντες Ἀσκηταί, τὴν σάρκα ζωῆς ἐτύχετε· ποιμάναντες δὲ καλῶς, Κυρίου τὸ ποίμνιον, Ἱεράρχαι πάνσοφοι, ἀθανάτου δόξης, μετὰ τέλος ἡξιώθητε.

Νεκρώσιμον.

Τῶν ζώντων Λόγε ζωὴ, καὶ τῶν θανόντων ἀνάπαυσις, ὑπάρχων τῆς ἐξ ἡμῶν, τῷ θείῳ σε νεύματι, μεταστάντας δούλους σου, Ἀβραάμ ἐν κόλποις, τοῦ θραύοντός σου σκηνώσον.

Θεοτοκίον.

Εσκήνωσεν ἐπὶ σοί, Πατὴρ Ἀγνή τὸ ἀπαύγασμα, καὶ ταῖς αὐλοῖς αὐγαῖς, αὐτῇ τῆς Θεότητος, τὸ σκότος διέλυσε, τῆς πολυθείας, καὶ τὸν Κόσμον κατεφώτισεν.

• Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Οἱ Μάρτυρές σου Σωτήρ, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, τῷ πόθῳ σε τὰς ψυχὰς, τρώδέντες οἱ ἅγιοι, τῆς σῆς ὀρεγόμενοι, αἰδίου δόξης, καὶ γλυκειάς σου μεθέξεως.

Γαστέρα τοῦ δυσμενοῦς, θανάτου Σῶτερ διέρρηξας, καὶ πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ, δε-

σμῶτας ἀνέστησας, ζωὴν χαρισάμενος· ἧς τοὺς μεταστάντας, Εὐεργέτα καταξιώσον.

Δακρύων καὶ στεναγμῶν, τῶν ἐν τῷ Ἀδῇ τοὺς δούλους σου, ἀπάλλαξον Ἀγαθὲ· ὡς μόνος γὰρ εὐσπλαγχνος, ἀφείλες πᾶν δάκρυον, ἐκ παντός προσώπου, τῶν πιστῶς θεολογούντων σε.

Θεοτοκίον.

Ο φύσει Δημιουργός, δημιουργεῖται ἐν μήτρᾳ σε· ὁ πλήρης καθὼς Θεός, κενῆται Πανάμωμος· ὁ μόνος Ἀθάνατος, τὸν ὑπὲρ τῆς πάντων, σωτηρίας θνήσκει θάνατον.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Π**αῖδες θεοσεβεῖς ἐν Βαβυλῶνι, εἰκόνι χρυσῇ οὐ προσεκύνησαν· ἀλλ' ἐν μέσῳ καμίνου πυρὸς δροσιζόμενοι, τὴν ὁδὴν ἀνέμελλον λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Λύσαντες τὸν φραγμὸν τῆς δυσσεβείας, δασμοῖς ἱεροῖς ὑμῶν Πανεύφημοι, τῶν ἡμῶν ἐγκλήματων φορτία σκορπίσατε, καὶ βοῶντας Μάρτυρες σώσατε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ομβρῶ τῶν ἱερῶν αἱμάτων, αἱρέσεων πῦρ ἐναπεσθέσατε, καὶ φλογὶ Ἱεράρχαι σοφοὶ κατεφλέξατε, ἀσεβείας πλάνης ζιζάνια, καὶ τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς κατεφωτίσατε.

Σάρκα οἱ Ἀσκηταὶ δι' ἐγκρατείας, νεκρώσαντες, ζῶσι μετὰ θάνατον· Προφητῶν τε Δικαίων χορὸς, καὶ κατάλογος Γυναικῶν ἀθλήσας, δεδοξασται. Αὐτῶν πρεσβείαις Χριστέ, κινδύνων ῥῦσαι ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι κοιμηθέντων, ζωῆς τὰς ψυχὰς Χριστέ ἀνάπαυσον, παρορῶν τὰ ἐν βίῳ αὐτῶν πλημμελήματα, διὰ τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν σου, εὐσπλαγχνε μόνε Σωτήρ, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Ολῆ ὡς καθαρά καθυπεδέξω, ἐν μήτρᾳ τὸν Λόγον σωματούμενον· αὐτὸν γοῦν ἐκδυσώπει καθᾶραι πταισμάτων με, καὶ ψυχῆς καὶ σώματος Πάναγνε, τὸν ἐπὶ σοὶ καθαρᾷ, πίσει προστρέχοντα.

Ἔτερος εἰς Κοιμηθέντας.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ολος ὁ πόθος τῶν Μαρτύρων, ἀνατέταται πρὸς μόνον τὸν Δεσπότην, δι' ἀγάπης αὐτῷ, ἐνούμενος καὶ μέλων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέμοις τοῖς πίστει μεταστᾶσι, τὴν παιδρότητα τῆς Δείας Βασιλείας, ἀφθαρσίας στολὴν, δωρούμενος βοῶσιν: Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πλῆσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, οὓς μετέστησας οἰκέτας σου Οἰκτίρμον, ἀξιώσας αὐτοὺς, κραυγάζειν σοι καὶ μέλπειν: Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λύων τῆς Εὐας τὴν κατάραν, τὴν πανάμωμον κατώκησας Παρθένον, εὐλογίας πηγὴν, βλυστάνων τοῖς βοῶσιν: Εὐλογημένος Πάναγχε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες· ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν ἡλάνῃ, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον: Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ναὐτοῖς εἰδώλων καθεῖλετε ἀθλῶντες, καὶ ἑαυτῆς, τῆς Τριάδος, Δείης ναὺς ἐδομήσασθε, Ἀθλοφόροι Κυρίου, Ἀγγέλων συνόμιλοι.

Οἱ Ἱερεῖς σὺ Χριστέ δικαιοσύνην, ἐνδεδυμένοι οὐσίῳις, τοῖς ἀπ' αἰῶνος συναγάλλονται, σοῦ τὸ κάλλος ὀρῶντες, τὸ Δεῖον τρανώτερον.

Ιερωτάτων πρεσβείαις Προφητῶν σὺ, καὶ Γυναικῶν αἰοιδίμων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Δικαίων τε, τὰ ἐλέη σου Λόγε, τῷ Κόσμῳ σου δώρησαι.

Νεκρώσιμον.

Δικαιοκρίτα ἡνίκα μέλλεις κρῖναι, οὓς ἐξ ἡμῶν προσελάβου, ἀκατακρίτους συντήρησον, παραβλέψας τὰ τούτων, ἐγκλήματα Δέσποτα.

Θεοτοκίον.

Ε'πιφανεῖσα Παρθένη, τῆς ψυχῆς μὲ, τὰ σκοτεινότατα νέφη, τῷ φωτισμῷ σου ἀπέλασον, ἡ τῆς δικαιοσύνης, τεκοῦσα τὸν Ἥλιον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Μουσικῶν ὁργάνων.

Ε'πιγείους ἄθλους διελθόντες, οὐρανίους ἔλαβον στεφάνους, οἱ Μάρτυρες οἱ ἀληθεῖς, βοῶντές σοι ἀπαύσως: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβαῖς ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, τοὺς ἐν τοῖς μνημείοις κατοικοῦντας, ἀνέστησας ζωαρχικῇ, παλάμῃ, καὶ παρέσχες, τοῖς δούλοις σου τοῖς πίστει, προκεκοιμημένοις, ἀνάπαυσιν Οἰκτίρμον.

Ως πηγὴ ζωῆς τῆς αἰδίου, ὡς τρυφῆς ὑπάρχων ὁ χειμάρρους, τοὺς δούλους σου τοὺς

εὐσεβῶς, πρὸς σὲ μετατεθέντας, ἀξιώσον ὑμνεῖν σε, καὶ δοξολογεῖν σε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μαρία Παρθένη Θεοτόκε, ἡ Θεὸν Σωτῆρα τοῖς ἀνθρώποις, γεννήσασα σωματικῶς, περίσωζε τοὺς πίσει, ὑμνοῦντάς σε τὸν τόκον, καὶ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ
» **Υ**ψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κηύσασαν,
» διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν
» τῶν ἀχράντων Δυναμέων, ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ι'σταντο οἱ Μάρτυρες, πρὸ τῶν ἀδίκων κριτηρίων, πᾶσαν ἀδικίαν χάριτι, τοῦ Χριστοῦ κατακρίνοντας, καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῶν κεκρατημένους ἐλέγχοντας, καὶ στεφάνους, δικαιοσύνης κομιζόμενοι.

Ωφθητε ὡς οἶακες, τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὁλκάδα, πᾶσαν εὐσεβῶς ἰθύναντες, εἰς λιμένα Θεοῦ ἐντολῶν, πάντες Ἱεράρχαι καὶ Ποιμένες μακάριοι· διὰ τοῦτο, ὡς κυβερνήτας ὑμᾶς σέβομεν.

Στίφος ἱκετεύει σε, τῶν Προφητῶν καὶ τῶν Ὁσίων, σύλλογος Δικαίων Κύριε, ἀθλησάντων λαμπρότατα, καὶ διαπρεψάντων ἐν ἀσκήσει φιλόνηρωπε, δυσωπεῖ σε, τοὺς οἰκτιρμούς σου ἡμῖν δώρησαι.

Νεκρώσιμον.

Ης κατηξιώθησαν, τιμῆς καὶ δόξης αἰωνίου, ἅπαντες Χριστοῦ οἱ Ἅγιοι, τοὺς πιστῶς ἐκδημήσαντας τῇ ματαίᾳ βίῃ, μετασχεῖν καταξίωσον, Ἐλεῆμον, ταῖς ἱκεσίαις τῶν Ἀγίων σὺ.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα τὸ πλήρωμα, τῶν ἀγαθῶν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, πλήρωσον ἡμῶν Πανάμωμε, ταῖς ἐντεῦξαις τῶν δούλων σου, καὶ ταῖς πρὸς Θεὸν ἡμῶν πορείαις κατεύθυνον, ἐναρέτως ἐνδυναμοῦσα πολιτεύεσθαι.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Εχόντες Μάρτυρες Χριστοῦ, τὴν ἀνίκητον ἰσχὺν καὶ ἀήττητον, ἐξεφαυλίσσατε, τὸ τῶν Τυράννων ἄθεον πρόσταγμα, καὶ Βασιλείας ἕρανῶν, σαφῶς ἠξιώθητε, καταλαμπόμενοι, τῆς Τριάδος ταῖς αὐγαῖς ἀξιάγαστοι.

Λέλυται Ἄδης ὁ πικρὸς, καταλύσαντος αὐτὸν σοῦ φιλόνηρωπε, καὶ ἀναστήσαντος, τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκεῖ καθευδοντας· ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς

ἀγαθός, τὸς μεταχωρήσαντας, πρὸς σέ τὸν εὐ-
σπλαγγνον, ἀνεσπέρου σου φωτὸς καταξίωσον.

Ολος εἰ Σῶτερ γλυκασμός, ὅλος εἰ ἐπιθυ-
μία καὶ ἔφρεσις, ὄντως ἀκόρεστος, ὅλος
ὑπάρχεις κάλλος ἀμήχανον· τοὺς μεταστάντας
οὖν πρὸς σέ, τῆς σῆς ὠραιότητος, τρυφᾶν εὐδό-
κησον, καὶ τῆς θείας καλλονῆς σου ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἡ γεννήσασα Χρι-
στὸν τὸν Σωτῆρά μου, Θεὸν καὶ ἄνθρω-
πον, διπλοῦν τὴν φύσιν, οὐ τὴν ὑπόστασιν, μο-
νογενῇ μὲν ἐκ Πατρὸς, ἐκ σοῦ δὲ πρωτότοκον,
πάσης τῆς Κτίσεως· ὃν ἐν φύσεσι διτταῖς με-
γαλύνομεν.

Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀλληλουῖα. ψαλλομένου,

Στιχηρά Μαρτυρικά. Ἦχος πλ. δ'.

Μεγάλως ἠγωνίσασθε Ἅγιοι, ταῖς βασάνους
τῶν ἀνόμων, ὑπομείναντες γενναίως, καὶ
Χριστὸν ὁμολογοῦντες, ἐναντίον Βασιλέων· καὶ
πάν, μεταστάντες ἐκ τοῦ βίου, δυνάμεις, ἐνερ-
γεῖτε ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ ἀσθενεῖς θεραπεύετε,
ἐκ τῶν παθῶν αὐτῶν Ἅγιοι. Πρεσβεύσατε, τῇ
σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ νικήσαν-
τες τὴν πλάνην τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ,
ἀπολαύετε τὴν χάριν αἰώνιως τῆς ζωῆς· τυ-
ραννῶν ἀπειλαῖς οὐκ ἐπτοήθητε, βασάνοις, αἰ-
κιζόμενοι εὐφραίνεσθε· καὶ νῦν τὰ αἵματα ὑ-
μῶν, γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Πρεσ-
βεύσατε, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὸν θώρακα τῆς πίστεως ἐνδυσάμενοι κα-
λῶς, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ καθοπλί-
σαντες ἑαυτοὺς, στρατιῶται, εὐσθενεῖς ἀνεδεί-
χθητε, τοῖς τυράννοις, ἀνδρείως ἀντικατέστητε,
καὶ Διαβόλου τὴν πλάνην κατηδαφίσατε· νι-
κηταὶ γενομένοι, τῶν στεφάνων ἠξιώθητε. Πρεσ-
βεύσατε, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Αμέτρητος ὑπάρχει, τοῖς ἀσώτως βιοῦσιν ἡ
κόλασις· βρυγμός οδόντων καὶ κλαυθμός
ἀπαράκλητος, γέεννα πυρός, καὶ σκότος ἐξώ-
τερον, καὶ σκώληξ ἀκοίμητος, δάκρυα ἀνενέρ-
γητα, καὶ Κριτὴς ἀσυμπάθητος. Διὰ τοῦτο
πρὸ τοῦ τέλους βοήσωμεν λέγοντες: Δέσποτα
Χριστέ, οὓς ἐξελέξω, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου
ἀνάπαυσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εγὼ Παρθένε ἁγία Θεοτόκε, τῇ σκέπῃ σου
προσρέχω· οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτη-
ρίας· δύνασαι γὰρ Ἀγνή βοηθῆσαί μοι.

Ἀπόστιχα τῶν Αἵνων, Νεκρώσιμα.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Βασιλικῶς μοι ὑπέγραψας, ἐλευθερίαν βα-
φαῖς, ἐρυθραῖς τῶν δακτύλων σου, αἵμα-
τώσας Δέσποτα, καὶ φοινίξας σὺ αἵματι· καὶ
νῦν σε πίστει καθικετεύομεν: Τοῖς πρωτοτό-
κοις σου συναρίθμησον, καὶ τῶν Δικαίων σου,
τῆς χαρᾶς ἀξίωσον, ἐπιτυχεῖν, τοὺς μεταφοι-
τήσαντας, πρὸς σέ τὸν Εὐσπλαγγνον.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω.

Γερarchήσας ὡς ἄνθρωπος, σφαγιασθεὶς σεαυ-
τὸν, προσφοράν προσενήνοχας, τῷ Πατρὶ,
τὸν ἄνθρωπον, τῆς φθορᾶς ἐξαιρούμενος· τοὺς
μεταστάντας οὖν ὡς φιλόανθρωπος, ἐν τῇ τῶν
ζώντων χώρα κατὰταξον, ἐνθα οἱ χεῖμαρροι,
τῆς τρυφῆς προχέονται, ἐνθα πηγαί, τῆς αἰδιό-
τητος, ἀναβλυστάνουσιν.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Βάθει σοφίας ἀρρήτου σου, ὁροθετεῖς τὴν
ζωὴν, καὶ προβλέπεις τὸν θάνατον, καὶ
πρὸς βίον ἕτερον, μετοικίζεις τοὺς δούλους σου·
οὓς προσελάβου τοίνυν κατὰταξον, ἐπὶ ὑδά-
των τῆς ἀναπαύσεως, ἐν τῇ λαμπρότητι, τῶν
Ἀγίων Κύριε, ἐνθα φωνή, τῆς ἀγαλλιάσεως,
καὶ τῆς αἰνέσεως.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Λόγος ὑπάρχων ἀόρατος, ὁμοφυὴς τῷ Πα-
τρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι σύνθρονος, δι' ἐμέ
τὸν ἄνθρωπον, τῇ σαρκὶ πεφανέρωσαι· ὡς
ἐλεήμων οὖν καὶ φιλόανθρωπος, τοὺς ἐκ τῆ βίβ
μεταφοιτήσαντας, τῆς εὐπρεπείας σου, καὶ τῆς
ὠραιότητος, ταῖς καλλοναῖς, τούτους καταλάμ-
πρυνον, Ζωαρχικώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ως συλλαβοῦσα τὸν ἄναρχον, Λόγον Θεοῦ
καὶ Θεόν, μητρικῇ παρρησίᾳ σου, ἐκ-
τενῶς ἱκέτευε, κατὰτάξαι τοὺς δούλους σου,
ἐνθα χορεῖα ἡ ἀκατάληκτος, εὐφραίνομένων
καὶ εὐφημούντων σε, ἐνθα λαμπρότητες, αἱ
δικιωνίζουσαι, καὶ ὁ γλυκὺς, ἦχος ἐορταζόντος,
Θεογεννήτρια.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστέ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου,
ὥσπερ τοῦ Ληστοῦ, ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου,
καὶ καταξίωσον πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς
οὐρανίου Βασιλείας σου.

Πᾶσιν ἀλγεῖνοις, στερόρως προσομιλοῦντες,
τραύμασιν ὑμῶν, ἀγίοις Ἀθλοφόροι, ἐτραυ-

ματίσατε πάσας τὰς μυριάδας, τὰς τῶν Δαι-
μόνων θεία χάριτι.

Οἱ Χριστοῦ, καὶ θεῖοι Ἱεράρχαι, στίφος
Προφητῶν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῆς
οὐρακίου ἐπέτυχον κληρουχίας· οὕς ἐπαξίως
μακαρίζωμεν.

Νεκρώσιμον.

Πάντας τοὺς πιστῶς, τοῦ βίου μεταστάν-
τας, τάξον ὁ Θεὸς, ἐν χώρᾳ τῶν Δικαίων,
καὶ Παραδείσου ἀνάδειξον κληρονόμους, θρο-
νευσάμενος ὑμνολογούντάς σε.

Δόξα.

Πάτερ, καὶ Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα μία φύσις, σὺ
εἷ ὁ Θεὸς, ὁ κτίσας πάντα λόγῳ· σὲ
προσκυνοῦσιν οἱ ἄνθρωποι σὺν Ἀγγέλοις, ἀκα-
ταπαύστως σὲ δοξάζοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντων τῶν καλῶν, τὸ πλήρωμα τεκοῦσα,
πλήρωσον ἡμῶν, Παρθένε τὰς ἐντεύξεις,
ἁμαρτιῶν ἡμῶν λύτρωσιν αἰτουμένη, καὶ φω-
τισμὸν καὶ μέγα ἔλεος.

Τέλος τοῦ πλ. δ'. Ἦχος.

Ἦχων σφραγὶς, Τέταρτε σὺ τῶν πλαγίων,
Ὡς ἐν σιαντῷ πᾶν καλὸν μέλος φέρων.
Ἀνευρύνεις σὺ τοὺς κρότους τῶν ἁσμάτων,
Ἦχων κορυφαίς, ὡς ὑπάρχων καὶ τέλος.
Ὡς ἄκρον ἐν φθόγγοις τε, καὶ φωνῶν στάσεις,
Ἄκρον σε φωτὸς δὲ σε καλῶ, καὶ τέλος.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΝΔΕΚΑ ΕΘΘΙΝΑ ΙΔΙΟΜΕΛΑ

ΤΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

Τὰ μὲν Ἑωθινὰ, ποίημα Λέοντος Βασιλέως τοῦ σοφοῦ· τὰ δὲ Ἑξαποστειλάρια, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Βασιλέως.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Α'.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθόμεν, ἐν ὄρει Γαλιλαίας, πίστει Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἐξουσίαν, λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω· μαθώμεν πῶς διδάσκει, βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, ἔθνη πάντα, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι, ταῖς Μύσταις ὡς ὑπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

Θεοτοκίον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέχαιρες, Θεοτόκε Παρθένα, ὅτι Χριστὸν ἐώρακας, ἀναστάντα ἐκ τάφου, τριήμερον καθὼς εἶπεν· οἷς καὶ ὥφθη διδάσκων, καὶ φανερῶν τὰ κρεῖττονα, καὶ βαπτίζειν κελεύων ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι, τοῦ πιστεύειν, αὐτοῦ ἡμᾶς τὴν ἔγερσιν, καὶ δοξάζειν σε Κόρη.

Ε Ω Θ Ι Ν Ο Ν Α'.

Ἦχος α'.

Εἰς τὸ ὄρος τοῖς Μαθηταῖς ἐπιταγμένοις, διὰ τὴν χαμόθεν ἔπαρσιν, ἐπέστη ὁ Κύριος· καὶ προσκυνήσαντες αὐτόν, καὶ τὴν δοθεῖσαν ἐξουσίαν, πανταχοῦ διδασκόμενοι, εἰς τὴν ὑπὸ οὐρανὸν ἐξαπεστέλλοντο, κηρύττειν τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀποκατάστασιν· οἷς καὶ συνδιακονίζειν, ὁ αἰψευδὴς ἐπηγγέλατο, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Β'.

Τὸν λίθον θεωρήσασαι, ἀποκεκυλισμένον, αἱ Μυροφόροι ἔχαιρον· εἶδον γὰρ Νεανίσκον, καθημένον ἐν τῷ τάφῳ· καὶ αὐτὸς ταῦταις ἔφη· Ἴδου Χριστὸς ἐγήγερται, εἶπατε σὺν

τῷ Πέτρῳ, τοῖς Μαθηταῖς· Ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας· ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται, ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Θεοτοκίον.

Αγγελος μὲν ἐκόμισε, τῇ Παρθένῳ τὸ, Χαῖρε, πρὸ σῆς Χριστέ συλλήψεως, Ἀγγελος δὲ τὸν λίθον, ἐκύλισέ σου τοῦ τάφου· ἀντὶ λύπης ὁ μὲν γάρ, χαρᾶς ἀφράιστου σύμβολα, ὁ δὲ ἀντὶ θανάτου, σὲ χορηγόν, τῆς ζωῆς κηρύττων καὶ μεγαλύνων, καὶ λέγων τὴν Ἀνάστασιν, Γυναίξι καὶ τοῖς Μύσταις.

Ε Ω Θ Ι Ν Ο Ν Β'.

Ἦχος β'.

Μετὰ μύρων προσελθούσαις, ταῖς περὶ τὴν Μαριάμ Γυναίξι, καὶ διαπορευόμεναις, πῶς ἔσται αὐταῖς τυχεῖν τοῦ ἐφετῆ, ὡράθη ὁ λίθος μετρημένος, καὶ θεῖος Νεκνίας, καταστέλλων τὸν θάρυβον αὐτῶν τῆς ψυχῆς· Ἠγέρθη γάρ φησιν, Ἰησοῦς ὁ Κύριος· διὸ κηρύξατε τοῖς κηρύξιν αὐτοῦ Μαθηταῖς, εἰς τὴν Γαλιλαίαν δραμεῖν, καὶ ὄψεσθε αὐτόν, ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὡς Ζωοδότῃ καὶ Κύριον.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Γ'.

Οτι Χριστὸς ἐγήγερται, μή τις διαπιστεῖτω· ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γάρ, ἔπειτα καθωράθη ταῖς εἰς ἄγρον ἀπιοῦσι· Μύσαις δὲ πάλιν ὥφθη, ἀνακειμένοις ἑνδεκα· οὓς βαπτίζειν ἐκπέμψας, εἰς οὐρανοὺς, ὅθεν καταβέβηκεν ἀνελήφθη, ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα, πλήθεσι τῶν σημείων.

Θεοτοκίον.

Ο ἀνατείλας Ἥλιος, ἐκ παστοῦ ὡς Νυμφίος, ἀπὸ τοῦ τάφου σήμερον, καὶ τὸν Ἀδὴν σκυλεύσας, καὶ θάνατον καταργήσας,

σὲ Τεκνύσης πρεσβείαις, φῶς ἡμῖν ἐξαπόστει-
λον, φῶς φωτίζον καρδίας, καὶ τὰς ψυχὰς, φῶς
βαδίζειν ἅπαντας ἐμβιβάζον, ἐν τρίβοις προσαγ-
μάτων σου, καὶ ὁδοῖς τῆς εἰρήνης.

Ε Ω Θ Ι Ν Ο Ν Γ'.

Ἦχος γ'.

Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας, τὴν τοῦ Σωτῆρος
εὐαγγελιζομένης, ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν καὶ
ἐμφάνειαν, διαπιστοῦντες οἱ Μαθηταί, ὡνειδί-
ζοντο τὸ τῆς καρδίας σκληρόν· ἀλλὰ τοῖς ση-
μείοις καθοπλισθέντες καὶ θαύμασι, πρὸς τὸ
κῆρυγμα ἀπεστέλλοντο. Καὶ σὺ μὲν Κύριε,
πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἀνελήφθης Πατέρα· οἱ δὲ
ἐκήρυττον πανταχοῦ τὸν λόγον, τοῖς θαύμασι
πιστούμενοι. Διὸ οἱ φωτισθέντες δι' αὐτῶν, δο-
ξαζόμεν σου, τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, φιλάν-
θρωπε Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Δ'.

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράφαντες, ἴδωμεν ἐπιστάν-
τας, ἐν ζωηφόρῳ μνήματι, ἄνδρας ἐν ἀ-
στραπτούσαις, ἐσθήσεσι Μυροφόροις, κλινέσαις
εἰς γῆν ὅψιν· τοῦ οὐρανοῦ δεσπύοντος, ἔγε-
ρσιν διδασχθῶμεν, καὶ πρὸς ζωὴν, ἐν μνημείῳ
δράμωμεν σὺν τῷ Πέτρῳ, καὶ τὸ πραχθέν
θαυμάσαντες, μείνωμεν Χριστὸν βλέψαι.

Θεοτοκίον.

Τὸ Χαίρετε φθεγξάμενος, διημείψω τὴν λύ-
πην, τῶν Προπατόρων Κύριε, τὴν χαρὰν
ἀντεισάγων, ἐγέρσεώς σου ἐν Κόσμῳ. Ταύτης
οὖν ζωδότα, διὰ τῆς Κυριασῆς σε, φῶς φωτί-
ζον καρδίας, φῶς οἰκτιρμῶν, τῶν σῶν ἐξαπό-
σειλον τοῦ βοᾶν σοι: Φιλάνθρωπε, Θεάνθρωπε,
δόξα τῇ σῇ Ἐγέρσει.

Ε Ω Θ Ι Ν Ο Ν Δ'.

Ἦχος δ'.

Ορθρος ἦν βαθύς, καὶ αἱ Γυναῖκες ἦλθον
ἐπὶ τὸ μνήμα σου Χριστέ, ἀλλὰ τὸ σῶ-
μα οὐχ εὗρέθη, τὸ ποθέμενον αὐταῖς· διὸ ἀπο-
ρουμέναις, οἱ ταῖς ἀστραπτούσαις ἐσθήσεσιν
ἐπιστάντες· Τί τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν
ζητεῖτε; ἔλεγον· ἠγέρθη ὡς προεῖπε· τί ἀμνη-
μονεῖτε τῶν ῥημάτων αὐτοῦ; Οἷς πεισθεῖσαι,
τὰ ὁραθέντα ἐκήρυττον· ἀλλ' ἐδόκει λῆρος τὰ
εὐαγγέλια· οὕτως ἦσαν ἔτι καθεῖς οἱ Μαθηταί·
ἀλλ' ὁ Πέτρος ἔδραμε, καὶ ἰδὼν ἐδόξασέ σου,
πρὸς ἑαυτὰν τὰ θαυμάσια.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ε'.

Η ζῶη καὶ ὁδὸς Χριστός, ἐκ νεκρῶν τῷ
Κλεόπα, καὶ τῷ Λουκᾷ συνώδευσεν, οἷς
περ καὶ ἐπεγνώσθη, εἰς Ἑμμαοὺς κλῶν τὸν
ἄρτον· ὧν ψυχαὶ καὶ καρδίαι, καίόμεναι ἑ-
τύγχανον, ὅτε τούτοις ἐλάλει ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ
Γραφαῖς ἠρμήνευσεν, ἃ ὑπέστη· μετ' ὧν, Ἠγέρ-
σῃ, κράζωμεν, ὥφθητε καὶ τῷ Πέτρῳ.

Θεοτοκίον.

Υμῶ σου τὸ ἀμέτρητον, ἔλεος Ποιητά μου,
ὅτι σαυτὸν ἐκένωσας, καταβῆναι καὶ σῶ-
σαι, φύσιν βροτῶν κακωθεῖσαν· καὶ Θεὸς ὧν
ἠνέσχου, ἐκ τῆς ἀγνῆς Θεόπαιδος, κατ' ἐμὲ γεν-
νηθῆναι, καὶ κατελθεῖν, μέχρις Ἀδου, θέλων με
λόγε σῶσαι, πρεσβείαις τῆς Τεκνύσης σε, Δέσ-
ποτα πανοικτίρμον.

Ε Ω Θ Ι Ν Ο Ν Ε'.

Ἦχος πλ. α'.

Ο τῶν σοφῶν σου κριμάτων Χριστέ! πῶς
Πέτρῳ μὲν τοῖς ὁθονίαις μόνοις, ἔδωκας
ἐννοῆσαι σου τὴν Ἀνάστασιν; Λουκᾷ δὲ καὶ
Κλεόπα, συμπορευόμενος ὡμίλει, καὶ ὁμιλῶν,
οὐκ εὐθέως ἑαυτὸν φανεροῖς; Διὸ καὶ ὡνειδί-
ζη, ὡς μόνος παροικῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ μὴ με-
τέχων τῶν ἐν τέλει βουλευμάτων αὐτῆς. Ἀλλ'
ὁ πάντα πρὸς τὸ τοῦ πλάσματος συμφέρον οἰ-
κονομῶν, καὶ τὰς περὶ σοῦ προφητείας ἀνέ-
πτυξας, καὶ ἐν τῷ εὐλογεῖν τὸν ἄρτον, ἐγνώ-
σθης αὐτοῖς· ὧν καὶ πρὸ τούτου αἱ καρδίαι,
πρὸς γινώσιν σου ἀνεφλέγοντο· οἱ καὶ τοῖς Μα-
θηταῖς συνηθροισμένοις, ἤδη τρανῶς ἐκήρυττόν
σου τὴν Ἀνάστασιν· δι' ἧς ἐλέησον ἡμᾶς.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Σ'.

Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος, Σῶτερ εἰ κατ' ἐστίαν,
ἀνάστας ἐκ τοῦ μνήματος, βρώσεως συμ-
μετέσχες, καὶ μέσον εἰς ἐδίδασκες, μετάνοιαν
κηρύσσεν· εὐθύς δὲ πρὸς οὐραῖον, ἀνελήφθης
Πατέρα, καὶ Μαθηταῖς, πέμπειν τὸν Παράκλη-
τον ἐπηγγελῶ. Ὑπέρβας Θεάνθρωπε, δόξα τῇ
σῇ ἐγέρσει.

Θεοτοκίον.

Ο Ποιητῆς τῆς Κτίσεως, καὶ Θεὸς τῶν ἀ-
πάντων, σάρκα βροτείαν ἔλαβεν, ἐξ ἀ-
χράντων αἱμάτων, σοῦ Παναγία Παρθένη· καὶ
γαρ φθαρεῖσαν πᾶσαν, τὴν φύσιν ἐκαινούργη-
σε, πάλιν ὡς πρὸ τοῦ τόκου, καταλιπὼν, με-

τά τόκον· ὅθεν πιζῶς σε πάντες, ἀνευφημῶμεν
κραζόντες· Χαίρε Δέσποινα Κόσμου.

Ε Ω Θ Ι Ν Ο Ν Σ'.

Ἦχος πλ. β'.

Η ὄντως εἰρήνη σὺ Χριστέ, πρὸς ἀνθρώπους
Θεοῦ, εἰρήνην τὴν σὴν διδούς, μετὰ τὴν
ἐγερσιν Μαθηταῖς, ἐμφόβους ἐδειξας αὐτοὺς,
δόξαντας πνεῦμα ὁρᾶν· ἀλλὰ κατέστειλας τὸν
τάραχον αὐτῶν τῆς ψυχῆς, δείξας ταῖς χεῖρας
καὶ τοὺς πόδας σου· πλὴν ἀπιστούντων ἔτι,
τῇ τῆς τροφῆς μεταλήψει, καὶ διδασχῶν ἀνα-
μνήσει, διηνοιξας αὐτῶν τῶν νοῦν, τοῦ συνέναι
ταῖς Γραφαῖς· οἷς καὶ τὴν Πατρικὴν ἐπαγγελ-
λίαν καθυποσχόμενος, καὶ εὐλογήσας αὐτοὺς,
διέστης πρὸς οὐρανόν. Διὰ σὺν αὐτοῖς προσκυ-
νοῦμέν σε, Κύριε δάξασα.

✠✠✠

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ζ'.

Οτι ἦσαν τὸν Κύριον, τῆς Μαρίας εἰπου-
σης, ἐπὶ τὸν τάφον ἔδραμον, Σίμων Πέ-
τρος, καὶ ἄλλος, Μύστης Χριστοῦ, ὃν ἡγάπα·
ἔτρεχαν δὲ οἱ δύο, καὶ εὗραν τὰ ὀθόνια, ἐνδον
κείμενα μόνα, καὶ κεφαλῆς, ἣν δὲ τὰ σουδαρίου
χωρὶς τούτων· διὰ πάλιν ἡσύχασαν, τὸν Χρι-
στὸν ἕως εἶδον.

Θεοτοκίον.

Μεγάλα καὶ παραδόξα, δι' ἐμὲ κατεργάσω,
Χριστέ μου Πολυέλεε· ἐν Παρθένῳ γάρ Κο-
ρης, ἐτέχθης ἀνερμηνεύτως, καὶ Σταυρόν κτε-
δέξω, καὶ θάνατον ὑπομείνας, ἐξανέστης ἐν δόξῃ,
καὶ τὴν ἡμῶν φύσιν ἠλευθέρωσας τῷ θανάτῳ.
Δάξασα Χριστέ τῇ δόξῃ σου, δόξα τῇ σῇ δυνάμει.

Ε Ω Θ Ι Ν Ο Ν Ζ'.

Ἦχος βαρύς.

Ιδοὺ σκοτία καὶ πρῶτ' καὶ τί πρὸς τὸ μνη-
μεῖον Μαρίας ἔστηκας, πολὺ σκότος ἔχουσα.
ταῖς φρεσίν· ὑφ' οὗ ποῦ τέθειται ζῆτεῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· ἀλλ' ὅρα τοὺς συντρέχοντας Μαθηταῖς,
πῶς τοῖς ὀθονίοις καὶ τῷ σουδαρίῳ, τὴν Ἀνά-
στασιν ἐτεκμήρησαν, καὶ ἀνεμνήσθησαν τῆς
περὶ τούτου Γραφῆς. Μετ' ὧν, καὶ δι' ὧν καὶ
ἡμεῖς πιστεύσαντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ζωοδό-
την Χριστόν.

✠✠✠

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Η'.

Δύο Ἀγγέλους βλέψασα, ἐνδοθεν τοῦ μνη-
μείου, Μαρία ἐξεπλήττετο, καὶ Χριστὸν

ἀγνοοῦσα, ὡς κηπουρόν ἐπηρώτα· Κύριε ποῦ
τὸ σῶμα, τοῦ Ἰησοῦ μου τέθεικας; κλήσει δὲ
τοῦτον γνοῦσα, εἶναι αὐτὸν, τὸν Σωτῆρα ἡκου-
σε· Μὴ μου ἄπτου, πρὸς τὸν Πατέρα ἄπειμι,
εἰπέ τοῖς ἀδελφοῖς μου.

Θεοτοκίον.

Τριάδος Κόρη τέτοκας, ἀπορρήτως τὸν ἕνα,
διπλοῦν τῇ φύσει πέλοντα, καὶ διπλοῦν
ἐνεργείᾳ, καὶ ἕνα τῇ ὑποστάσει· τοῦτον οὖν
ἐκδυσώπει, αἰεὶ ὑπὲρ τῶν πίστει σε, προσκυ-
νούντων, ἐκ πάσης ἐπιβουλῆς, τοῦ ἐχθροῦ λυ-
τρώσασθαι, ὅτι πάντες, πρὸς σὲ νῦν καταφεύ-
γομεν, Δέσποινα Θεοτόκε.

Ε Ω Θ Ι Ν Ο Ν Η'.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα, σὺ μάτην χεῖνται
θερμῶς· ἰδοὺ γὰρ κατηξίωται, καὶ διδα-
σκάντων Ἀγγέλων, καὶ τῆς ὄψεως τῆς σῆς ὡς
Ἰησοῦ· ἀλλ' ἔτι πρόσχεια φρονεῖ, οἷα γυνὴ ἀ-
σθενής· διὰ καὶ ἀπαπέμπεται μὴ προσπαῦσαί
σοι Χριστέ. Ἀλλ' ὅμως κήρυξ πέμπεται τοῖς
σοῖς Μαθηταῖς, οἷς εὐαγγέλια ἔφησε, τὴν πρὸς
τὸν πατρώον κληρὸν ἀνοδὸν ἀπαγγέλλουσα.
Μετ' ἧς ἀξιώσον καὶ ἡμᾶς, τῆς ἐμφανείας σου,
Δέσποτα Κύριε.

✠✠✠

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Θ'.

Συγκεκλεισμένων Δέσποτα, τῶν θυρῶν ὡς
εἰσῆλθες, τοὺς Ἀποστόλους ἐπλησας, Ἡεὺ-
ματος παναγίου, εἰρηνικῶς ἐμφυσήσας· οἷς δε-
σμεῖν τε καὶ λύειν, ταῖς ἀμαρτίαις εἰρηνικῶς· καὶ
ὀκτῶ μετ' ἡμέρας, τὴν σὴν πλευράν, τῷ Θωμᾷ
ὑπέδειξας καὶ ταῖς χεῖρας· Μετ' οὗ βοῶμεν·
Κύριε, καὶ Θεὸς σὺ ὑπάρχεις.

Θεοτοκίον.

Τὸν σὸν Υἱὸν ὡς ἔβλεψας, ἀναστάντα ἐκ τά-
φου, τριήμερον Θεόνυμφε, παναγία Παρθένε,
ἄπασαν θλίψιν ἀπέθου, ἣν ὑπέστης ὡς Μήτηρ,
ὅτε κατεῖδες πάσχοντα· καὶ χαρὰς ἐμπλησθεῖ-
σαι, σὺν τοῖς αὐτοῦ, Μαθηταῖς γεραίρουσα τῷ
τον ὕμνους. Διὰ τοὺς Θεοτάκον σε, νῦν κηρύτ-
τοντας σωξέ.

Ε Ω Θ Ι Ν Ο Ν Θ'.

Ἦχος πλ. α'.

Ος ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, οὔσης ὀφίας
Σαββάτων, ἐφίστασαι τοῖς φίλοις Χριστέ,
καὶ θαύματι θαῦμα βεβαιοῖς, τῇ κεκλεισμένῃ
εἰσοδῶ τῶν θυρῶν, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνά-

στασιν· ἀλλ' ἐπλησας χαρᾶς τοὺς Μαθητὰς, καὶ Πνεύματος ἁγίου μετέδωκας αὐτοῖς, καὶ ἐξουσίαν ἐνεῖμας ἀφέσεως ὁμαρτιῶν, καὶ τὸν Θωμᾶν σὺ κατέλιπες, τῷ τῆς ἀπιστίας καταβαπτίζεσθαι κλυδωνι. Διὸ παράσχου καὶ ἡμῖν, γινῶσιν ἀληθῆ, καὶ ἄφεςιν πτασμάτων, εὐσπλαγχνε Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ι'.

Τιβεριαῖδος θάλασσα, σὶν παισὶ Ζεβεδαίου, Ναθαναὴλ τῷ Πέτρῳ τε, σὺν δυσὶν ἄλλοις παλαιοῖς, καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν· οἱ Χριστοῦ τῇ προσάξει, ἐν δεξιῶς χαλάσαντες, πληθὺς εἰλκον ἰχθύων· ὃν Πέτρος γνοὺς, πρὸς αὐτὸν ἐνήχετο· οἷς τὸ τρίτον, φανείς καὶ ἄρτον ἔδειξε, καὶ ἰχθὺν ἐπ' ἀνθρώπων.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀναστάντα Κύριον, τριήμερον ἐκ τοῦ τάφου, Παρθένε καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν σέ ὑμνοῦντων, καὶ πόθῳ μακαριζόντων. Σὲ γὰρ ἔχομεν πάντες, καταφυγὴν σωτήριον, καὶ μεσίτην πρὸς τοῦτον· κλῆρος γὰρ σός, καὶ οἰκέται πέλομεν Θεοτόκε, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀντίληψιν, ἅπαντες ἀφορῶμεν.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ι'.

Ἦχος πλ. β'.

Μετά τὴν εἰς Ἄδου καθόδον, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, ἀθιμοῦντες ὡς εἰκὸς, ἐπὶ τῷ χωρισμῷ σου Χριστέ οἱ Μαθηταί, πρὸς ἐργασίαν ἐτράπησαν· καὶ πάλιν πλοῖα καὶ δίκτυα, καὶ ἄγρα οὐδαμοῦ. Ἀλλὰ σὺ Σῶτερ ἐμφανισθεῖς, ὡς Δεσπότης πάντων, δεξιῶς τὰ

δίκτυα κελεύεις βαλεῖν· καὶ ἦν ὁ λόγος ἔργον εὐθὺς, καὶ πληθεύς τῶν ἰχθύων πολὺ, καὶ δεῖπνον ξείσον ἔτοιμον ἐν γῇ· οὗ μετασχόντων τότε σὺ τῶν Μαθητῶν, καὶ ἡμᾶς νῦν νοητῶς καταξίωσον, ἐντρυφήσαι φιλανθρώπε Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ ΙΑ'.

Μετά τὴν θείαν ἔγερσιν, τρεῖς τῷ Πέτρῳ· Φιλεῖς με; πιθόμενος ὁ Κίριος, τῶν ἰδίων προβάτων, προβάλλεται Ποιμενάρχην· ὃς ἰδὼν, ὃν ἠγάπα, ὁ Ἰησοῦς ἐπόμενον, ἤρετο τὸν Δεσπότην· οὗτος δὲ τίς; Ἐὰν θέλῃς, ἔφησε, μένειν τοῦτον, ἕως καὶ πάλιν ἔρχεμαι, τί πρὸς σέ φίλε Πέτρε; Θεοτοκίον.

Ωφραβερόν μυστήριον! ὦ παράδοξον θαῦμα! διὰ θανάτου θάνατος, παντελῶς ἠφανίσθη. Τίς ἔν μὴ ἀνυμνήσει σὺ, καὶ τίς μὴ προσκυνήσει σοι, τὴν Ἀνάστασιν Λόγε, καὶ τὴν ἀγνώστῃ, ἐν σαρκὶ τεκούσάν σε Θεοτόκον; Ἦς ταῖς πρεσβείαις ἅπαντας, λύτρωσαι τῆς γεέννης.

ΕΩΘΙΝΟΝ ΙΑ'.

Ἦχος πλ. δ'.

Φανερών ἑαυτὸν, τοῖς Μαθηταῖς σου Σωτήρ, μετὰ τὴν Ἀνάστασιν, Σίμωνι δέδωκας τὴν τῶν προβάτων νομὴν, εἰς ἀγάπης ἀντέκτισιν, τὴν τοῦ ποιμαίνειν φροντίδα αἰτῶν· διὸ καὶ ἔλεγες· Εἰ φιλεῖς με Πέτρε, ποιμαίνει τὰ ἀρνία μου, ποιμαίνει τὰ πρόβατά μου. Ὁ δὲ εὐθέως ἐνδεικνύμενος τὸ φιλόστοργον, περὶ τοῦ ἄλλου Μαθητῆ ἐπυνθάνετο. Ὡς ταῖς πρεσβείαις Χριστέ, τὴν ποίμνην σου διαφυλάττε, ἐκ λύκων λιμαιομένων αὐτήν.

Υ Μ Ν Ο Ι Τ Ρ Ι Α Δ Ι Κ Ο Ι

Κ Α Τ' Η Χ Ο Ν,

Ψαλλόμενοι ἐν ταῖς νηυσίμοις ἡμέραις, ὅτε ἐστὶν Ἀλληλουΐα.

Η Χ Ο Σ Α'.

Σωματικαῖς μορφώσεσι τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων, πρὸς νοεράν καὶ αὔλον ἀναγόμενοι ἔννοιαν, καὶ τρισαγίῳ μελωδήματι τρισυποστάτη Θεότητος, ἐκδεχόμενοι ἔλλαμψιν, χερουβικῶς βοήσωμεν: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα.

Μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, χερουβικῶς τῷ ἐν ὑψίστοις βοήσωμεν, τὸν Τρισαγίον ἀναπέμποντες αἶνον: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ε'ξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι Ἀγαθὲ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι Δυνατὲ: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοπόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Η Χ Ο Σ Β'.

Α"κτιζε φύσις, ἡ τῶν ὄλων δημιουργός, τὰ χεῖλη ἡμῶν ἀνοιξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν αἰνεσίαν σου βοῶντες: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα.

Τὰς ἄνω Δυνάμεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφερόμέν σοι Ἀγαθὲ: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοιξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, Ἀγία Τριάς: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Η Χ Ο Σ Γ'.

Πατέρα ἀναρχον, Υἱὸν συνἀναρχον, Πνεῦμα συναἰδιον, Θεότητα μίαν χερουβικῶς δοξάσωμεν: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα.

Τριάς ὁμοούσιε καὶ ἀδιαίρετε, Μονὰς τρισυπόστατε καὶ συναἰδιε, σοὶ ὡς Θεῷ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον κραυγαζομεν: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός. Καὶ νῦν.

Α'θρόον ὁ Κριτὴς ἐπελεύσεται, καὶ ἐκάστῳ αἱ πράξεις γυμνωθήσονται· ἀλλὰ φόβῳ κρᾶζομεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Η Χ Ο Σ Δ'.

Τὸν ἀναρχόν σου Πατέρα, καὶ σέ, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸ παναγίόν σου Πνεῦμα, χερουβικῶς δοξολογεῖν τολμῶντες, λέγομεν: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα.

Ὡς αἱ τάξεις νῦν τῶν Ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, καὶ στάσεις φόβῳ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφερόμέν σοι Ἀγαθὲ: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τῶν νοερῶν σου Λειτουργῶν προσφέρειν οἱ ζῆνητοὶ τὸν ὕμνον τολμῶντες, λέγομεν: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Η Χ Ο Σ ΠΑ. Α'.

Υμνωδίας ὁ καιρὸς, καὶ δεήσεως ὥρα· ἐκτενῶς βοήσωμέν σοι τῷ μόνῳ Θεῷ: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα.

Εἰκονίζειν τολμῶντες τὰ νοερά σου στρατεύματα, Τριάς ἀναρχε, στόμασιν ἀναξίοις βοῶμέν σοι: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ὁ ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ χωρηθεὶς, καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατρὸς μὴ γνωρισθεὶς, σὺν

Ἀγγέλοις καὶ ἡμᾶς πρόσδεξαι, Χριστέ ὁ Θεός, βωῶντάς σοι: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Η Χ Ο Σ Π Α. Β'.

Ασώματοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις, τὰ Ἑξαπτέρυγα ἄδουσί σοι τὸν Τρισάγιον ὕμνον, ὁ Θεός ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, ἀναξίοις χεῖλεσιν αἰνόν σοι ἀναπέμπομεν: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα.

Παριζάμενα φόβῳ τὰ Χερουβὶμ, ἐξισταίμενα τρόμῳ τὰ Σεραφὶμ, τὸν Τρισάγιον ὕμνον προσφέρει ἀσιγήτῳ φωνῇ· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βωῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τριαδικῆς μονάδος Θεότητα, ἀσυγχύτῳ ἐνώσει δοξάσωμεν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοήσωμεν: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Η Χ Ο Σ Β Α Ρ Υ Σ.

Ο ὑψίστῳ δυνάμει χερουβικῶς ἀνυμνούμενος, καὶ θεϊκῇ δόξῃ ἀγγελικῶς προσκυνούμενος, πρόσδεξαι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἀναξίως τολμῶντας κραυγάζειν σοι: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα.

Τῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι, τῇ ἐν Μονάδι Τριάδι, τῶν Σεραφὶμ τὸν Τρισάγιον ἀναπέμποντες αἶνον, μετὰ φόβου βοήσωμεν: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ως ὕπνον τὸν ὄκνον ἀποθεμένη ψυχῇ, διόρῳ θωσιν πρὸς ἔγερσιν δεῖξον τῷ Κριτῇ, καὶ ἐν φόβῳ βόησον: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Η Χ Ο Σ Π Α. Δ'.

Ο ῥᾶν σε μὴ τολμῶντα τὰ Χερουβὶμ, ἱπτάμενα κραυγάζει ἀλαλαγμῷ, τὸ ἔνθεον μέλος τῆς Τρισαγίας φωνῆς· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βωῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα.

Εἰς οὐρανὸν ταῖς καρδίαις ἔχοντες, Ἀγγελικὴν μιμησώμεθα τάξιν· καὶ ἐν φόβῳ τῷ Ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν, ἐπινίκιον ἀνακραζόντες αἶνον: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Κατακαμπτόμενοι τῷ πλήθει τῶν πταισμάτων ἡμῶν, καὶ μὴ τολμῶντες ἀτενίσαι

τῷ ὑφεί σου, τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι κλίναντες, μετὰ Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΑ ΚΑΤ' ΗΧΟΝ

Ἐκ τρίτου ψαλλόμενα.

Η Χ Ο Σ Α'.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων Κύριε, τὴν ψυχὴν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Η Χ Ο Σ Β'.

Τὸ φῶς σου τὸ αἰδὶον ἐξαπόστειλον Κύριε, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα τὰ κρυπτά τῆς καρδίας μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Η Χ Ο Σ Γ'.

Εξαπόστειλον τὸ φῶς σου, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Η Χ Ο Σ Δ'.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ Κόσμῳ σου, τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου ὑπάρχουσαν, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Η Χ Ο Σ Π Α Α'.

Φωτοδότα Κύριε, ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Η Χ Ο Σ Π Α Β'.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, κατὰ πεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ φῶς σου τὸ αἰδὶον.

Η Χ Ο Σ Β Α Ρ Υ Σ.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, φῶς κατὰ πεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Η Χ Ο Σ Π Α Δ'.

Φῶς ὑπάρχων Χριστέ, φώτισόν με ἐν σοὶ προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αρχάγγελοι καὶ Ἄγγελοι, Ἀρχαὶ καὶ Κυριότητες, Δυναμεις καὶ Ἐξουσίαι, καὶ Θρόνοι, πολυόμματα, τὰ Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ, ἅμα τὰ Ἐξαπτέρυγα, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε, τοῦ λυτρωθῆναι ἡμῶν, καὶ τῷ πυρὸς τῷ ἀσβέσει.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Σύμου πρόσαις Ἀχραντε, καὶ ἰσχυρὸν προπύργιον, καὶ προστασία τοῦ Κόσμου, καὶ σοὶ προσπίπτω κραυγάζων: Τῶν ὀδυνῶν με λύτρωσαι, καὶ τοῦ πυρὸς ἐξάρπασον, τοῦ αἰωνίου Παρθένε, τὸν ἐπὶ σοὶ πεποιθότα.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸν Προδρόμον Ἰωάννην, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, τὸν ἐν Προφήταις Προφήτην, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, τῆς Ἐλισάβετ τὸν γόνον, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Σὲ καὶ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν· μή μου ἐλέγξῃ τὰς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων. Παρακαλῶ σε Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸ ὄπλον τὸ ἀήττητον, τὸ στήριγμα τῆς Πίσεως, Σταυρὸν τὸν Δεῖον ὑμνοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν ἐν πίστει· τὸ μέγα καταφύγιον, Χριστιανῶν τὸ καύχημα, τῶν Ὁρθοδόξων φύλακα, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ κλέος, αἰζίως σε εὐφημοῦμεν.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Παρισταμένη Πάναγνε, ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ βλέπουσα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐπὶ ξύλου, ταδέντα καὶ νεκρωθέντα, ὡς περ μήτηρ ἠλάλαζες, δακρύουσα καὶ λέγουσα: Τί τοῦτο τὸ παραδο-

ξον; ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ Κόσμου, Σταυρῷ παθῆναι ἠέσχου;

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Η δωδεκαὶς ἡ ἀγία, τῶν Ἀποστόλων τὸ πλῆθος, σὺν τῷ σεπτῷ Νικολαῷ, καὶ Ἰεραρχῇ Μυρέων, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσσαπέτε ἀπαύστως.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ελπίς τῶν ἀπηλπισμένων, πανύμνητε Θεοτόκε, μετὰ δακρύων βοῶ σοι, ἐκ βάθους μου τῆς καρδίας: Ἐξάρπασόν με Παρθένε, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου κευθμῶνων.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

Αὐτόμελον, Ἦχος β'.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρὸς ἡ ὥραότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς Βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς Πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν Δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκαῦσα, καὶ θρηνηδοῦσα ἐβόα: Οἶμοι! γλυκύτατον τέκνον, πῶς ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθη;

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ.

Αὐτόμελον, Ἦχος γ'.

Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, κατακοσμήσας ὡς Θεός, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἀγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Νεκρώσιμον, ὁμοιον.

Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιαζὼν ὡς Θεός, ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν Ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ ἡμάρτον Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, Χριστιανῶν ἡ προσταίς, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου, καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰώνιων βασάνων.

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΕΙΣ ΕΚΑΣΤΟΝ ΗΧΟΝ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ ΟΛΩ ΤΩ ΕΝΙΑΥΤΩ

ΜΕΤΑ ΤΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΤΩΝ ΜΗ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ Α'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α'.

Θαῦμα θαυμαίων κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ θεωροῦσα ἡ Κτίσις ἀγάλλεται· συνελαβες γὰρ ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως, ὃν ταξιαρχίαι Ἀγγέλων ὄραν οὐ δεδύνηται· αὐτὸν ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α'.

Αᾠκραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν ὑρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογούμενη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α'.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσωζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α'.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α'.

Οὐκ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α'.

Αᾠκραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν ὑρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογούμενη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α'.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσωζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α'.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α'.

Οὐκ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α'.

Αᾠκραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογούμενη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαβ. πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α'.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκούτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α'.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ Β'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή, συμπα-
θείας ἀξίωσον ἡμᾶς Θεοτόκε· βλέπον
εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αἰεὶ τὴν
δυναστείαν σου· εἰς σέ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ Χαῖ-
ρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γάβριηλ, ὁ τῶν Ἀ-
σωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β'.

Μήτηρ ἀγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγε-
λικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγα-
λύνομεν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σου
Θεοτόκε αἰειπαρήνε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σε-
σαρκωμένον τέτοκας· διὸ κατὰ χρέος σε πάν-
τες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἀ-
δύτου φωτός νεφέλη, αὐτὸν βασιτάσασα
ἐν κόλποις τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρ-
θένε, ὑμνουμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ
τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θάνα-
τος τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς
ἡξιώθημεν· τὸν Παραδείσον ἐλάβομεν, τὴν ἀρ-
χαίαν ἀπόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολο-
γοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν,
καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ
ράβδος, ἐξ ἧς ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας,
ἀνείλεν ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σου
Θεοτόκε αἰειπαρήνε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σε-
σαρκωμένον τέτοκας· διὸ κατὰ χρέος σε πάν-
τες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἀ-
δύτου φωτός νεφέλη, αὐτὸν βασιτάσασα
ἐν κόλποις τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρ-
θένε, ὑμνουμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ
τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θά-
νατος τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ
ζωῆς ἡξιώθημεν· τὸν Παραδείσον ἐλάβομεν,
τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες
δοξολογοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ
ράβδος, ἐξ ἧς ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας,
ἀνείλεν ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σαβ. πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ
σὰ Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφρα-
γισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ
ἐγνώσθης ἀψευδής, Θεὸν τεκῆσα ἀληθινόν. Αὐ-
τὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β'.

Μήτηρ ἀγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγε-
λικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγα-
λύνομεν.

Ἐὰν δὲ τύχη, Ἀλληλουῖα, ἐν οἱωδήποτε

Ἦχω, λέγονται ταῦτα, Ἦχος β'.

Απόστολοι, Μάρτυρες καὶ Προφῆται, Ἱε-
ράρχαι, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν
ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες,
παρόρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ
ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκετεύσατε, σωθῆναι
δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου,
καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον, συγχώρησον·
ἡδεῖς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος,
καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγ-
γελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς με-
γαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ Γ'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Τὴν ὠραότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ
ὑπέρλαμπρον, τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γα-

βριήλ καταπλαγείς, ἐβόα σοι Θεοτόκε: Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπαΐξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ, καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι: Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Εἵκαστος ὅπου σῶζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Καταφυγή καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ Κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνῃ εὐλογημένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Εἵκαστος ὅπου σῶζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Ράβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, αἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Καταφυγή καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ Κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνῃ εὐλογημένη.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσιν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν, τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Εἵκαστος ὅπου σῶζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Ράβδον δυνάμεως κεκτημένοι τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, αἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Καταφυγή καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ Κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνῃ εὐλογημένη.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαβ. πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσιν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ΕΙΣ ΤΟΝ Δ'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ, εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἀγίων, τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἄμετρον παρθενίαν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριήλ, προσέφερεν οὐρανὸν τὸν ἀσπασμόν, καὶ τὸ Χαῖρε: Χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε δεδοξασμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Οτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερέτερα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε: Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετάνοιᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς: Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πεταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς τοὺς δούλους κενοῦς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες: Σὺ εἶ ἡ βίατος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρᾳ, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἥνικα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωπαῖσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῶν δωρήσασθαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες: Σὺ εἶ τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συνέτριψε.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρᾳ, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνώμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη· διὰ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Οτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε: Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρᾳ, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διηλθέ σου τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἥνικα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωπαῖσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῶν δωρήσασθαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες: Σὺ εἶ τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συνέτριψε.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρᾳ, καὶ τῷ Σαβ. πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε ταῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες: Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ᾗ ἀφλέκτως Μωσῆς κατεῖδεν, ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Εἰς τὸν Πλ. Α'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρᾳ, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

Μετὰ Ἀγγέλων τὰ οὐράνια, μετὰ ἀνθρώπων τὰ ἐπίγεια, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, Θεοτόκε βοῶμέν σοι: Χαῖρε πύλη τῶν ὀρανῶν πλατυτέρα· χαῖρε μόνη τῶν γηγενῶν σωτηρία· χαῖρε σεμνὴ κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα Θεὸν σεσαρκωμένον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. α'.

Ο ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ Κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱὸς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρᾳ, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπη καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τοὺς δούλους σου· καὶ τὰ κύματα ἀγνὴ καταπραΰνον, τῶν ματαίων λογισμῶν· καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ ὅτι Παρθένε, ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. α'.

Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ῥῦσαι λαόν σου συνήθως, κρυγάζοντά σοι ἐκτενῶς: Ἀντιτάχῃτι αἰσχροῖς καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι: Χαῖρε ἀειπαύρηνε.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρᾳ, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

Τῷ σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήρηται, καὶ τῶν Δαιμόνων ἡ ἰσχύς καταπεπᾶται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοί, κατὰ χρέος σε αἰεὶ, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. α'.

Ο ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ Κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱὸς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρᾳ, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου Μυστήριον, τῷ Κόσμῳ ἀνεδείχθη σωτήριον· ἐξ αὐτῆς γὰρ ἐτέχθησιν ἄνευ σποράς, καὶ σαρκὶ ἀνεδείχθησιν δίχα φθορᾶς, ἡ πάντων χαρὰ. Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. α'.

Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ῥῦσαι λαόν σου συνήθως, κρυ-

γαίζοντά σοι ἐκτενωῶς· Ἀντιτάχθητι αἰσχροῖς
καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βωῶμέν σοι· Χαῖρε
ἀειπάρενε.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

Τῷ σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτα, τῶν
εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήρηται, καὶ
τῶν Δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπᾶνται, διὰ
τοῦτο οἱ πιστοί, κατὰ χρέος σε αἰεὶ, ὑμνοῦμεν
καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως, ὁμολο-
γοῦντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. α'.

Ο ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ Κόσμῳ, Χρι-
στὲ ὁ Θεός, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀνα-
δείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαβ. πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· χαῖρε τεῖ-
χος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς
σέ· χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ ἀπειρόγαμε· ἡ
τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν Ποιητὸν σου καὶ Θεόν,
πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούν-
των, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. α'.

Ο ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ Κόσμῳ, Χρι-
στὲ ὁ Θεός, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀνα-
δείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

.....

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑ. Β'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Αρχὴ σωτηρίας, ἡ τοῦ Γαβριὴλ, προσηγορία
πρὸς τὴν Παρθένον γέγονεν· ἤκουσε γὰρ
τὸ Χαῖρε, καὶ οὐκ ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμόν·
οὐκ ἐδίστασεν, ὥς ἡ Σάρρα ἐν τῇ σκηνῇ, ἀλλ'
οὕτως ἔλεγεν· Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό
μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Αρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καὶ χερουβι-
κὸς θρόνος ἀνεδείχθη, καὶ ἐν ἀγκαλῆαις
σου ἐβάστασας, Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Ελπίς τοῦ Κόσμου ἀγαθή, Θεοτόκε Παρθέ-
νε, τὴν σὴν καὶ μόνην κραταιὰν προστα-
σίαν αἰτοῦμεν· Σπλαγχνίσθητι εἰς ἀπροστά-
τευτον λαόν, δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεόν,

ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς,
μόνη εὐλογημένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμέ-
νος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνὴ Παρθέne
Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβά-
νει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Θεοτόκε Παρθέne, ἰκέτετε τὸν Υἱόν σου, τὸν
ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ, καὶ
τὸν Κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν
τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἄνευ Μητρὸς
γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ,
ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σαρκαρ-
κωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ ἄνευ
ἀνδρός· ὃν αἶτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἀμαρ-
τιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Αγία Δέσποινα ἀγνὴ, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μη-
τηρ, ἡ τῶν ἀπάντων Ποιητὴν, ἀπορρήτως
τεκοῦσα, ἰκέτετε σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, ἐκά-
στοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς, λυ-
τρώσασθαι, καὶ ἄφεσιν ἡμῖν δοῦναι ἀμαρτη-
μάτων.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνὴ, Παρθέne Θεο-
μήτορ σὺ ἤξιώθης· ὅτι ἔτεκες σαρκὶ τὸν
ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς
σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Θεοτόκε Παρθέne, ἰκέτετε τὸν Υἱόν σου, τὸν
ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ, καὶ
τὸν Κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν
τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἄνευ Μητρὸς
γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ,
ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σαρκαρ-
κωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ, ἄνευ
ἀνδρός· ὃν αἶτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἀμαρτιῶν
ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαβ. πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Προϊστορεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν συλληψιν, καὶ ἐρ-
μηνεύει ὁ Δαυὶδ τὸν τόκον σου Θεοτόκε·

χωρήσασα· χαῖρε τῶν περάτων ἡ ἐλπίς, θλιβομένων ἀντίληψις· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινουσα σπλάγχχνα μητρικά, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ. Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα, ἡ Τεκνοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα· Ὁ μὲν Κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Ο καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἄχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Η νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς, ἄχραντε Θεοτόκε, τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς, λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἵνα δοξάζωμεν τὸν πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινουσα σπλάγχχνα μητρικά, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα, ἡ Τεκνοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα· Ὁ μὲν Κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Ο καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἄχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σάβ. πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινουσα σπλάγχχνα μητρικά, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΘΕΟΚΤΙΣΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΥΔΙΟΥ.

Ἦχος β'. Ὡδή α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν βυθῷ κατέστρωσε ποτὶ τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρα-
» τιάν ἢ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθείς ὁ Λόγος δέ,
» τὴν παμμέγλητον ἀμαρτίαν ἐξέλειψεν, ὁ δεδοξασμένος
» Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται. Τροπάρια.

Ιησοῦ γλυκύτατε Χριστὶ, Ἰησοῦ μακρόθυμε, τὰ τῆς ψυ-
» χῆς μου θεράπευσον τραύματα, Ἰησοῦ καὶ γλύκανον,
» τὴν καρδίαν μου Πολυέλεε δέομαι, Ἰησοῦ Σωτῆρ μου, ἵνα
» μεγαλύνω σε σωζόμενος.

Ιησοῦ γλυκύτατε Χριστὶ, Ἰησοῦ διάνοιξον, τῆς μετα-
» νοίας μοι πύλας φιλήνθρωπε, Ἰησοῦ καὶ δέξαι με, σοὶ
» προσπίπτοντα, καὶ θερμῶς ἐξαιτούμενον, Ἰησοῦ Σωτῆρ
» μου, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Ιησοῦ γλυκύτατε Χριστὶ, Ἰησοῦ ἐξάρπασον, ἐκ τῆς χει-
» ρός τοῦ δολίου Βελιάρ με, Ἰησοῦ καὶ ποίησον, δεξιὸν
» καμὲ παραστατήν τῆς δόξης σου, Ἰησοῦ Σωτῆρ μου, μοί-
» ρας εὐνούμου λυτρωσάμενος.

Θεοτοκίον.

Ιησοῦν γεννήσασα Θεόν, Δέσποινα δυσώπησον, ὑπὲρ ἀ-
» χρείων οἰκετῶν πανάχραντε, ὅπως τῆς κολάσεως, ταῖς
» πρεσβείαις σε λυτρωθῶμεν ἀμύλνῃ, οἱ μεμολυσμένοι, δό-
» ξης αἰδίου ἀπολαύσαντες.

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρᾳ με τῆς Πίστιως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ
» στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦ-
» μά μου ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεός
» ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Εισάκουσον φιλήνθρωπε Ἰησοῦ μου, τοῦ δέλου σου βοῶν-
» τος ἐν κατανύξει· καὶ ῥῦσαι Ἰησοῦ με τῆς καταδί-
» κης, καὶ τῆς κολάσεως, μόνε μακρόθυμε, Ἰησοῦ γλυκύ-
» τατε πολυέλεε.

Υπόδεξαι τὸν δούλόν σου Ἰησοῦ μου, προσπίπτοντα σὺν
» δακρυσιν Ἰησοῦ μου· καὶ σῶσον Ἰησοῦ μου μετανο-
» οῦντα, καὶ τῆς γέννησέ με, Δέσποτα λυτρώσαι, Ἰησοῦ γλυ-
» κύτατε πολυέλεε.

**Τ» πάνησα Ἰησοῦ μου· διό με Ἰησοῦ με μὴ ἀπορρίψης,
» ἀλλ' ἀνακάλεσαι, δέομαι Δέσποτα, Ἰησοῦ γλυκύτατε, καὶ
» διάσωσον. Θεοτοκίον.**

Παρθένε ἡ τεκοῦσα τὸν Ἰησοῦν μου, ἐκέλευε ῥυθῆναι με
» τῆς γέννησέ, ἡ μόνη προστασία τῶν ὀλιβομένων,

» Θεοχαρίτωτι, καὶ καταξίωσον, τῆς ζωῆς Πανάμωμε τῆς
» ἀγῆρω με.

Κάθισμα. Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Σωτῆρ μου Ἰησοῦ, ὁ τὸν Ἄσωτον σώσας, Σωτῆρ με Ἰη-
» σοῦ, ὁ δεξάμενος Πόρνην, καμὲ νῦν ἐλέησον, Ἰησοῦ
» πολυέλεε· σῶσον, οἴκτειρον, ὦ Ἰησοῦ εὐεργέτα, ὥσπερ ὤκτει-
» ρας, τὸν Μανασσὴν Ἰησοῦ μου, ὡς μόνος φιλήνθρωπος.

Ὡδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**λῆλυθας ἐκ Παρθένου, οὐ πρίσβις, οὐκ Ἄγγελος,
» ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος σισαρκωμένος, καὶ ἰσωσας ὁ-
» λον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δο-
» νάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Θεράπευσον Ἰησοῦ μου ψυχῆς μου τὰ τραύματα, Ἰησοῦ
» μου δέομαι, καὶ τῆς χειρός με ἐξάρπασον, Ἰησοῦ
» εὐσπλαγχνι, τοῦ ψυχοφθόρου Βελιάρ, καὶ διάσωσον.

Ημάρτηκα, Ἰησοῦ μου γλυκύτατε εὐσπλαγχνι· Ἰησοῦ μου
» σῶσόν με, τὸν προσφυγόντα τῇ σκέπη σου, Ἰησοῦ μα-
» κρόθυμε, καὶ Βασιλείας τῆς σῆς με καταξίωσον.

Οὐχ ἤμαρτιν, Ἰησοῦ μου οὐδεὶς ὥσπερ ἤμαρτον, ἐγὼ ἰ-
» ταλαίπωρος· νῦν δὲ προσπίπτω δέομενος· Ἰησοῦ μου
» σῶσόν με, καὶ τὴν ζωὴν Ἰησοῦ μου κληροδότησον.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, Ἰησοῦν ἡ γεννήσασα Κύριον, αὐτὸν καθι-
» τευι, τοῦ λυτρωθῆναι κολάσεως, πάντας τοὺς ὑμνοῦν-
» τὰς σε, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὀνομαζόντας.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** φωτισμός, τῶν ἐν σκότει καιμένων, ἡ σωτηρία τῶν
» ἀπεγνωσμένων Χριστὶ Σωτῆρ μου, πρὸς σὲ ὀρβρίζω
» Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης· φωτισόν με τῇ ἐπιλάμψει σου· ἄλ-
» λον γὰρ ἐκτός σου Θεόν οὐκ ἐπίσταμαι.

Τροπάρια.

Σὺ φωτισμός, Ἰησοῦ μου νοός μου, σὺ σωτηρία, τῆς ἀ-
» πεγνωσμένης ψυχῆς μου Σῶτερ, σὺ Ἰησοῦ μου, τῆς
» κολάσεως ῥύσαι, καὶ γέννης ἐμὲ κραυγάζοντα· Σῶσον Ἰη-
» σοῦ μου, Χριστὶ με τὸν ἄθλιον.

Ολοσχερῶς, Ἰησοῦ μου πρὸς πάθη τῆς ἀτιμίας, κατα-
» βεβλημένος ἤδη κραυγάζω· Σὺ Ἰησοῦ μου, βοήθειάς
» μοι χεῖρα, καταπέμψας ἔκπασσον κράζοντα· Σῶσον Ἰη-
» σοῦ μου, Χριστὶ με τὸν ἄθλιον.

Βέβηλον νῦν, Ἰησοῦ περιφέρων ἀναβῶ σοι: Κάθαρον τοῦ ῥύπου με τῶν πταισμάτων, καὶ λύτρωσαί με τὸν εἰς βάθην κακίας, ἐξ ἀγνοσίας κατολισθήσαντα, Σῶτερ Ἰησοῦ, καὶ σῶσόν με δέομαι.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἰησοῦν, ἡ γεννήσασα Κόρη Θεοκυῆτορ, τοῦτον ἐκδυσώπει σωθῆναι πάντας τοὺς ὀρθοδόξους, μοναστάς καὶ μιγάδας, καὶ γένυνθαι ῥυσθῆναι κράζοντας: Πλήν σου προστασίαν, βεβαίαν οὐκ ἔγνωμεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀδύσσω πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄδυσσον: » **Ε**κ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Ιησοῦ μου Χριστέ Πολυέλε, ἐξομολογούμενον δέξαι με Δέσποτα, ὃ Ἰησοῦ καὶ σῶσόν με, καὶ φθορᾶς Ἰησοῦ με ἐξάρπασον.

Ιησοῦ μου, οὐ γέγονεν ἕτερος, ἄσματος οὐδεὶς, ὡς ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος, ὃ Ἰησοῦ φιλάνθρωπε· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ με διάσωσον.

Ιησοῦ μου, καὶ Πόρνην καὶ Ἀσωτον, καὶ τὸν Μανασσῆν καὶ Τελώνην νενίκηκα, ὃ Ἰησοῦ μου πάθει, καὶ Ἀθετήν, Ἰησοῦ, Νινευίτας τε.

Θεοτοκίον.

Ιησοῦν τὸν Χριστὸν μου κηύσασα, Ἀχραντε Παρθένη, ἡ μόνη ἀμόλυντος, μεμαλυσμένον ὄντα με, πρεσβεῖων σου ἐσώσω νῦν κάθαρον.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ιησοῦ γλυκύτατε, τὸ φῶς τοῦ Κόσμου, τῆς ψυχῆς μου φώτισον, τοὺς ὀφθαλμούς, ὅτι Θεοῦ, τῇ Θεαυγεί σου λαμπρότητι, ἵνα ὑμῶν σε, τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰκόνομος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Διεργᾶ λατρευομένης, οἱ » **Τ**ρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν ἀθεωτάτου προστάγματος: » **Μ**έσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἐψάλλον: Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστέ Ἰησοῦ, οὐδεὶς ἡμαρτεν ἐν γῇ ἐκ τῶ αἰῶνος, ὃ Ἰησοῦ μου, ὡς περ ἡμαρτον ἐγὼ ὁ τάλας καὶ ἄσματος· ὅθεν Ἰησοῦ μου βοῶ σοι: Μελεδουντά με οἰκτεῖρον, Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστέ Ἰησοῦ, ἐν τῷ φέδῳ σου βοῶ καθήλωσόν με, ὃ Ἰησοῦ μου καὶ κυβέρνησον, νῦν πρὸς λιμένα τὸν εὐδαίον, ὅπως Ἰησοῦ μου οἰκτίρμων, μελωδῶ σοι σωζόμενος: Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστέ Ἰησοῦ, μυριάκις ὑπέσχεθην σοι ὁ τάλας, ὃ Ἰησοῦ μου τὴν μετάνοιαν, ἀλλ' ἐνευσάμην ὁ ἄθλιος· ὁ δὲ Ἰησοῦ μου βοῶ σοι: Τὴν ἀναίσθητον μένουσαν, ψυχὴν μου φώτισον Χριστέ, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Χριστὸν Ἰησοῦν, ἡ γεννήσασα φρικτῶς καὶ ὑπὲρ φύσιν, αὐτὸν δυσώπει Παναμώμητι, τὰ παρὰ φύσιν μου πταίσματα, πάντα συγχωρῆσαί μοι Κόρη, ἵνα κράζω σαζόμενος: Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κηύσασα.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ » **Τ**συγκαταδάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταδιδόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερψῆτε » **Ε**ἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Σὶ Ἰησοῦ μου δυσωπῶ: Ὡς τὴν Πόρνην Ἰησοῦ μου ἐλύτρωσω, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, οὕτω καὶ Ἰησοῦ, Χριστέ μου λύτρωσαι καὶ κάθαρον, τὴν ῥεπωμένην ψυχὴν μου Ἰησοῦ μου.

Καθυπεκύνθης Ἰησοῦ, ταῖς ἀλόγοις ἡδοναῖς, ἄλογος ὡφθην, καὶ τοῖς κτήνεσιν ὄντως, ὃ Ἰησοῦ μου,

οἰκτρῶς, ὁ τάλας Σῶτερ ἀφωμοίωμαι· ὅθεν Ἰησοῦ με τῆς ἀλογίας ῥύσαι.

Περιπεσὼν ὃ Ἰησοῦ, ψυχοφθόροις ἐν λησταῖς ἀπειγυμνώθην, τὴν στολὴν Ἰησοῦ μου, τὴν Θεοφαντον νῦν, καὶ καῖμαι μῶλοφι κατάστικτος· ἔλαιον Χριστέ μου ἐπίχει καὶ οἶνον.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἰησοῦν μου καὶ Θεόν, ἡ βαστάσασα Χριστὸν ἀνερμηνεύτως, Θεοτόκε Μαρία, τῶτον δυσώπει αἰεὶ, κινδύνων σῶζεσθαι τοὺς δούλους σου, καὶ τοὺς ὑμνητάς σου ἀπείρανδρε Παρθένη.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ ἤκοντα » **Τ**καὶ κενυργῆσαι τὸν Ἀδὰμ, βρῶσι φθορᾶ πεπτωκότα » **Δ**εινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντα δι' » **ἡ**μᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Τὸν Μανασσῆν Ἰησοῦ μου, τὸν Τελώνην, τὴν Πόρνην, τὸν Ἀσωτον, οἰκτίρμων Ἰησοῦ, καὶ τὸν Ἀθετὴν ὑπερβέβηκα, Ἰησοῦ μου ἐν ἔργοις, αἰσχίστοις καὶ ἀτόποις Ἰησοῦ· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ μου, προφθάσας με διάσωσον.

Τοὺς ἐξ Ἀδὰμ Ἰησοῦ μου, ἁμαρτήσαντας πάντας, πρὸ νόμου καὶ ἐν νόμῳ Ἰησοῦ, καὶ μετὰ νόμον ὁ ἄθλιος, Ἰησοῦ μου καὶ χάριν, νενίκηκα τοῖς πάθεσιν οἰκτρῶς· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ μου, τοῖς κρίμασί σου σῶσόν με.

Μὴ χωρισθῶ Ἰησοῦ μου, τῆς ἀφράστου σου δόξης, μὴ τύχω τῆς μερίδος Ἰησοῦ, τῆς εὐωνύμου γλυκύτατε, Ἰησοῦ· ἀλλὰ σὺ με, τοῖς δεξιόις προβάτοις σου Χριστέ, Ἰησοῦ μου συντάξας, ἀνάπαυσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἰησοῦν Θεοτόκε, ὃν ἐδάστασας μόνη, ἀπείρανδρε Παρθένη Μαριάμ, τοῦτον ἀγνὴ ἐξιλέωσαι, ὡς Τίόν σε καὶ Κτίστην, ῥυσθῆναι τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ, πειρασμῶν καὶ κινδύνων, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ μέλλοντος.

Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ιησοῦ γλυκύτατε, ψυχῆς ἐμῆς θυμῆς, Ἰησοῦ ἡ καθαρίσας, τοῦ νοός μου, Δέσποτα πολυέλε· Ἰησοῦ σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτὴρ μου, Ἰησοῦ με παντοδύναμι, μὴ καταλίπης με, Σῶτερ Ἰησοῦ με ἐλέησον· καὶ λύτρωσαι καλὰ σεως, Ἰησοῦ καὶ ἀξίωσον, τῆς τῶν σωζομένων, μερίδος Ἰησοῦ μου τῷ χορῷ, τῶν ἐκλεκτῶν σου μὲ σύνταξον, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε.

Ιησοῦ γλυκύτατε, τῶν μοναζόντων τὸ κλῆρος, Ἰησοῦ μακρόθυμι, Ἀσκητῶν ἐντρύφημα καὶ καλλωπισμα· Ἰησοῦ σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτὴρ μου, Ἰησοῦ μου πολυέλε, χεῖρὸς ἐξάρπασον, Σῶτερ Ἰησοῦ με τοῦ δράκοντος, καὶ τρυφῆς τῶν παγίδων με, Σῶτερ Ἰησοῦ ἐλευθέρωσον, λάκκου κατωτάτε, Σωτὴρ μου Ἰησοῦ ἀναγαγὼν, καὶ δεξιόις συναρίθμησον, Ἰησοῦ προβάτοις με.

Δόξα.

Ιησοῦ γλυκύτατε, τῶν Ἀποστόλων ἡ δόξα, Ἰησοῦ μου καύχημα, τῶν Μαρτύρων Δέσποτα παντοδύναμι· Ἰησοῦ σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτὴρ μου, Ἰησοῦ μου ωραιότατε, τὸν σοὶ προστρέχοντα, Σῶτερ Ἰησοῦ με ἐλέησον, πρεσβεῖαις τῆς Τεκνύσεως σε, πάντων Ἰησοῦ τῶν Ἁγίων σου, Προφητῶν τε πάντων, Σωτὴρ μου Ἰησοῦ, καὶ τῆς τρυφῆς, τοῦ Παραδείσου ἀξίωσον, Ἰησοῦ πανάγαθε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴ καταπιστεύσης με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, Παναγία Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέξαι τὸν ἰκέτου σου· Ὁλίψης γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν Δαιμόνων τὰ τοξεύματα· σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλὴν σου. Δέσποινα τοῦ Κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδης τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποίησεν.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ, Ο ΜΙΚΡΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ψαλλόμενος ἐν πάσῃ περιστάσει καὶ θλίψει ψυχῆς.
Ποίημα Θεοστηρίκτου Μοναχοῦ· οἱ δὲ, Θεοφάνους·

Ἦχος πλ. δ'. Ὡδή α'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὑγρὰν διεδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἴγυπτιαν,
» μοχθηρίαν διαφυγὼν, ὁ Ἰσραηλῆτης ἀνεβόα· Τῷ
» Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν. Τροπάρια.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς αὐτὸν καταφεύγω,
Πωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μήτηρ τοῦ Λόγου καὶ Παρ-
θένη, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθὼν με ταραττοῦσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἔμπι-
πλῶσαί με τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ,
τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Σωτήρα τεκῆσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένη, λυτρω-
σῆναι με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνα-
τείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Νισσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας,
καὶ προνοίας τῆς παρὰ σὲ, ἀξιώσον μόνη Θεομήτορ,
ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λογιέτρια.

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐρανίας ἀψίδος, ὁροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλη-
» σίας δομήτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ
» σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,
» μόνε φιλάνθρωπε. Τροπάρια.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεν-
νήτορ Παρθένη· σύ με κυβερνήσου, πρὸς τὸν λιμένα
σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,
μόνη πανύμνητε.

Ἰκετεύω Παρθένη, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυ-
μίας τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου· σύ γὰρ Θεοῦμεν,
τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη
πανάχραντε.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν πῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργε-
σίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύ-
νασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεο-
μακάριστε.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιάσι, καὶ νοσηροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένη
Παρθένη, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γὰρ ἀνελ-
λιπὴ σε γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

Κάθισμα, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεῖα θεικῆ, καὶ τείχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πη-
γὴ, τοῦ Κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι·
Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λυτρώσαι
ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὡδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Εἰσακήκουσα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ Μυστήριον,
» κατενόησα τὰ ἔργα σε, καὶ ἐδόξασά σε τὴν Θεότητα.

Τροπάρια.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦ-
σα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν
πταισμάτων Θεοῦμεν.

Εὐσπλαχνίας τὰν ἄδυσσαν, ἐπικαλουμένη τῆς σῆς πα-
ράσχου μοι, ἡ τὸν εὐσπλαγγνον κυήσασα, καὶ Σωτήρα
πάντων τῶν ὑμνουμένων σε.

Ἀπολαύοντες Πανάγγε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαρι-
στήριον, ἀναμίλλομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντες σε
Θεομήτορα.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τείχος ἀ-
κράδαντον, κεκτημένοι σε Πανύμνητε, δυσχερείας πά-
σης ἐκλυτρούμεθα.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ
» βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην παρά-
» σχου ἡμῖν φιλάνθρωπε. Τροπάρια.

Εμπλήσων Ἀγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν
ἀκήρατον διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης ἡ γεννη-
σασα τὸν αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε Ἀγνή, ἡ αἰώνιαν
τεκοῦσα λυτρώσιν, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νῦν
υπερέχουσαν.

Λύσον τὴν ἀχλὺν, τῶν πταισμάτων μου Θεοῦμεν, τῷ
φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα τὸ
θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ἰάσαι Ἀγνή, τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς
σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγίαν τῇ πρεσβεῖᾳ σου πα-
ράσχου μοι.

Ὡδή ς'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγεῶ
» μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη,
» καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἀδὲ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς
» Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀναγαγε.

Τροπάρια.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὅς εἰσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκώς
τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ, καὶ θανάτῳ μου φύσιν,
κατασχεθεῖσαν Παρθένη δυσωπήσου, τὸν Κύριόν σου καὶ
Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφα-
λεστάτην Παρθένη, τῶν πειρασμῶν, διαλύουσαν ὄχλον,
καὶ ἐπηρεῖας δαιμόνων ἐλαύνουσαν· καὶ δέομαι διαπαν-
τός· ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυθθῆναι με.

Ὡς τείχος καταφυγῆς κεκτημένη, καὶ ψυχῶν σε παντελῇ
σωτηρίαν, καὶ πλατυσμόν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη,
καὶ τῷ φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα. Ὁ Δέσποινα καὶ νῦν
ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Εἰς κλίνην, νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι. καὶ ἔκ ἐστιν ἱασις
τῇ σαρκί μου· ἀλλ' ἡ Θεόν, καὶ Σωτήρα τοῦ Κόσμου,
καὶ τὸν λυτήρα τῶν νόσων κυτήσασα, σὲ δέομαι τῆς ἀγα-
θῆς· Ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεῖα πρὸς
τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεή-
σεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοή-
θειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνεν εἰς
πρεσβεῖαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα αἰεὶ,
Θεοτόκε τῶν τιμῶντων σε.

Ὡδή ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βα-
» βυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα
» τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων
» ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ. Τροπάρια.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσα-
σθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατέφκησας, τῷ Κό-
σμῳ, ἣν προστάτιν ἀνδείξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,
Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μήτηρ Ἀγνή δασύ-
πησον, ῥυθθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμά-
των, τοὺς ἐν πίστει κραυγαζόντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡ-
μῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας, τὴν σὲ κυ-
ήσασα, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μεσομαρτίας,
τοῖς κραυγαζουσιν ἐδείξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητὸς εἰ.

Οἱ μισούντες με μάτην, βέλεμνα καὶ ξίφη, καὶ λάκκον ἠντρίπισαν, καὶ ἐπιζητοῦσι, τὸ παναθλίον σῶμα σπαράξαι μου, καὶ καταδιδοῦσαι, πρὸς γῆν Ἀγνήν ἐπιζητοῦσιν· ἀλλ' ἐκ τούτων προφθάσασα σῶσόν με.

Α'πὸ πάσης ἀνάγκης, θλίψεως καὶ νόσου, καὶ βλάβης με λύτρωσαι· καὶ τῇ σῇ δυνάμει, ἐν τῇ σκέπῃ σου φύλαξον ἄτρωτον, ἐκ παντὸς κινδύνου, καὶ ἐξ ἐχθρῶν τῶν πελεμούντων, καὶ μισούντων με Κέρη πανύμνητε.

Τί σοι δῶρον προσάξω, τῆς εὐχαριστίας, ἀνδ' ὧν περ ἀπῆλυσας, τῶν σῶν δωρημάτων, καὶ τῆς σῆς ἀμετρίας του χρηστότητος; Τοιγαρὺν δοξάζω, ὑμνολογῶ καὶ μεγαλύνω, σοῦ τὴν ἄφατον πρὸς με συμπάθειαν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ
» μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἢ ψυχῇ μου ἐπλήσθη,
» καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς
» Ἰωνᾶς· Ἐκ γθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Τὰ νέφη τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ σκοτασμόν, ἐμποιοῦσί μοι Κόρη· ἀλλ' ἡ γεννήσασα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἀπέλασον ταῦτα μακρὰν, τῇ ἐμπνεύσει τῆς Θείας πρεσβείας σου.

Παράκλησιν ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα, καὶ τῶν νόσων ἰατρόν σε γινώσκω, καὶ παντελῇ, συντριμμὸν τοῦ θανάτου, καὶ ποταμὸν τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητον, καὶ πάντων τῶν ἐν συμφοραῖς, ταχινῇ καὶ ὀξείᾳ ἀντίληψιν.

Οὐ κρύπτω σου τὴν βυθὸν τοῦ ἔλεους, καὶ τὴν βρύσιν τῶν ἀπείρων θαυμασίων, καὶ τὴν πηγὴν, τὴν αἰννασθὲν ὄντως, τῆς πρὸς ἐμὲ συμπαθείας σου Δέσποινα· ἀλλ' ἀπασι ὁμολογῶ, καὶ βοῶ καὶ κηρύττω καὶ φθίγγομαι.

Εκύκλωσαν αἱ τοῦ βίου με ζάλαι, ὥσπερ μέλισσαι κηρίον Παρθένε, καὶ τὴν ἐμὴν, κατασχῶσαι καρδίαν, κατατιτρώσκουσι βέλει τῶν θλίψεων· ἀλλ' εὐροίμι σε βοηθόν, καὶ διώκτην καὶ ῥύστην Πανάχαρτον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίδλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς κρεββαίαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἢ προατατείνουσα αἰεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα
» θερσαλέως, καὶ εἰς ὄρεον τὸ πῦρ, μετέβαλον βωή-
» τες· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Φῶς ἢ τεκοῦσα Θεοτόκε, σκετισθέντα με νυκτὶ ἁμαρτημάτων, φωταγώγησον σὺ, φωτὸς οὐσα δοχεῖον, τὸ καθαρὸν καὶ ἁμῶμον, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Σκέπη γενοῦ καὶ προστασία, καὶ ἀντίληψις, καὶ καύχημα Παρθένε, γυμνωθέντι μοι νῦν, ἀπάσης βοηθείας, ἀδελφότητων δυνάμεις, καὶ ἐλπίς ἀπηλπισμένων.

Ολὴ ψυχὴ καὶ διανοία, καὶ καρδίᾳ σε καὶ χεῖλεσι δοξάζω, ἀπολαύσας τῶν σῶν μεγάλων χαρισμάτων. Ἀλλ' ὡς τῆς σῆς χρηστότητος, καὶ ἀπείρων σε θαυμάτων!

Βλέπον ἰλέψ ὁμματί σου, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν κάκωσιν ἡν ἔχω· καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλάβης καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν με λύτρωσαι, ἀμετρήτῳ σου ἔλεει.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐν ἔρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, πυρὶ,
» τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρί-
» σαυτα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Τροπάρια.

Διὰ σπλάγχνα, ἐλέους σου Παρθένε, μὴ παρίδης Σεμνὴ ποντούμενόν με σάλῳ, βιωτικῶν κυμάτων· ἀλλὰ δίδου μοι, χεῖρα βοηθείας, καταπονημένῳ κακώσεσι τοῦ βίου.

Περιστάσεις, καὶ θλίψεις, καὶ ἀνάγκαι, εὐροσάν με Ἀγνή, καὶ συμφοραὶ τοῦ βίου, καὶ πειρασμοὶ με πάντοθεν ἐκύκλωσαν· ἀλλὰ πρόσθι μοι, καὶ ἀντιλαβοῦ μου τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ.

Εν ταῖς ζάλαις, ἐφευρόν σε λιμένα· ἐν ταῖς λύκαις χαράν καὶ εὐφροσύνην· καὶ ἐν ταῖς νόσοις ταχινῇ βοήθειαν· καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις, ῥύστην, καὶ προστατὴν ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

Χαῖρε Θρόνε, πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε Θεία καὶ μανναδόχε στάμνη· χαῖρε χρυσῇ λυχνίᾳ, λαμπρὰς ἀσβεστε· χαῖρε τῶν παρθένων, δοξα, καὶ μητέρων, ὠραῖσμα καὶ κλῆος.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τέτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη
» τὰ πέριπα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωμα-
» τικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γεγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν
» οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
» ξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Τροπάρια.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην Ἀγνή; ποῦ προσδράμω λυπὸν καὶ σωθῆσομαι; ποῦ πορευθῶ; ποῖαν δὲ ἐφεύρω καταφυγὴν; ποῖαν θερμὴν ἀντίληψιν; ποῖαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοήθον; εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, εἰς σὲ μόνην καυχώμαι, καὶ ἐπὶ σὲ θαρρῶν κατεφυγον.

Οὐκ ἔστιν ἀριθμῆσασθαι δυνατόν, μεγαλεῖα τὰ σὰ Θεο-
νύμφευτε, καὶ τὸν βυθόν, τὸν ἀνεξερεύνητον ἐξεπτειν, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου, τῶν τετελεσμένων διηνεκῶς, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ πίστει προσκυνοῦσιν, ὡς ἀληθῇ Θεοῦ λοχεύτριαν.

Εν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ, καὶ γηραίρω τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν, δυνάμιν σου πᾶσιν ὁμολογῶ· καὶ τὰς εὐεργεσίας σου, ἃς ὑπερεκένωσας εἰς ἐμὲ, κηρύττω, μεγαλύνω, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ, καὶ λογισμῷ καὶ γλώσσει πάντοτε.

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχράν, καὶ κλαυθμόν μὴ παρίδης καὶ δάκρυα, καὶ στεναγμόν, ἀλλ' ἀντιλαβοῦ μου ὡς ἀγαθὴ, καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον· δύνασαι γὰρ πάντα, ὡς πανσθενούς, Δεσπότου Θεοῦ Μήτηρ, εἰ νύσεις εἴ τι μόνον, πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν ταπεινώσιν.

ΚΑΝΩΝ

ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ο' ἐφεξῆς Κανὼν ἐστὶ ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου·
φέρει δὲ ἀκροστιχίδα:

Χαρὰς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαῖρειν μόνῃ. Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος,
» καὶ λόγον ἐρεῦξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ· καὶ
» ὀφθήσομαι, παιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος,
» ταύτης τὰ θαύματα.

Τροπάρια.

Χριστοῦ βίβλον ἐμψυχον, ἐσφραγισμένην σε Πνεύματι, ἡ
μῖγας Ἀρχάγγελος, Ἀγνή θεώμενος, ἐπαφώνει σοι· Χαῖ-
ρε χαρὰς δοχεῖον, δι' ἧς τῆς Προμάτορος, ἀρὰ λυθήσεται.

Αδάμ· ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε, τῷ Ἄδῃ
ἡ νύμφη· χαῖρε πανάμωμε, τὸ παλάτιον τοῦ μόνου
Βασιλέως· χαῖρε θρόνε πύρινε, τοῦ Παντοκράτορος.

Ρόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνη βλαστήσασα· τὸ μῆλον τὸ εὖοσμον. χαῖρε ἡ τίξασα· τὸ σφράδιον, τὸ πάντων Βασιλέως· χαῖρε ἀπειρόγαμε, Κόσμου διάσωσμα.

Αγνείας θησαυρισμα, χαῖρε δι' ἧς ἐκ τοῦ πτώματος, ἡμῶν ἐξανίστημεν· χαῖρε ἡδύπνοον, κρίνον Δέσποινα, πιστοὺς εὐωδάζον· θυμίαμα εὖοσμον, μύρον πολύτιμον.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζωῶσα καὶ ἄφθο-
• νος πηγὴ, Δίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν
• σπερέωσον· καὶ ἐν τῇ Δείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης
• ἀξίωσον. Τροπάρια.

Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν Δεῖον, ὡς χώρα ἀνθρώπος σα-
φῶς, χαῖρε ἔμψυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα·
χαῖρε τοῦ ζῶντος ὕδατος, πηγὴ ἀκίνωτος Δέσποινα.

Δάμαλις τὸν μόσχον ἡ τεκοῦσα, τὸν ἄμωμον χαῖρε τοῖς
πιστοῖς· χαῖρε ἀμνάς κυήσασα, Θεοῦ ἀμνὸν τὸν
αἶροντα, Κόσμου παντός τὰ πταίσματα· χαῖρε θερμὸν
ἰλαστήριον.

Ορθρος φαινός χαῖρε ἡ μόνη, τὸν Ἥλιον φέρουσα Χρι-
στὸν, φωτὸς κατοικητήριον· χαῖρε τὸ σκότος λύσασα,
καὶ τοὺς ζοφώδεις Δαίμονας, ὀλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Χαῖρε πύλη μόνη, ἣν ὁ Λόγος, διώδενσε μόνος ἡ μο-
χλοῦς, καὶ πύλας Ἄδου Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συν-
τρίψασα· χαῖρε ἡ Δεία εἰσόδος, τῶν σωζομένων πανύμνητε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νε-
• φελῇ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρβιος, τῇ ἀκηρά-
• τῳ παλάμῃ καὶ δέσσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα
• Χριστῇ τῇ δυνάμει σου. Τροπάρια.

Εν φωναῖς ἁσμάτων πίστει, σοὶ βοῶμεν Πανύμνητε·
χαῖρε πῖον ὄρος, καὶ τετυρωμένον ἐν Πνεύματι· χαῖ-
ρε λυχνία καὶ στάμνη Μάννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον, τὰ
τῶν εὐσεβῶν αἰσθητήρια.

Γλαστήριον τοῦ Κόσμου, χαῖρε ἄχραντε Δέσποινα· χαῖρε
κλίμαξ γῆθεν, πάντας ἀνυψώσασα χάριτι, χαῖρε ἡ γέ-
φυρα ὄντως ἡ μετάγουσα, ἐκ θανάτου πάντας, πρὸς ζωὴν
τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Οὐρανῶν ὑψηλότερα, χαῖρε γῆς τὸ Σεμέλιον, ἐν τῇ σῇ
νυδῷ· Ἀχραντε ἀκόπως βαστάσασα· χαῖρε κογχύ-
λη πορφύραν Δείαν βάψασα, ἐξ αἱμάτων σου, τῷ Βασιλεῖ
τῶν Δυνάμεων.

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα, ἀληθῶς χαῖρε Δέσποινα, τὸν τὰς
ἀνομίας, πάντων ὠρεῶν ἐξαλείφοντα· ἀκατανόητον
βάθος ὕψος ἄρρητον, ἀπειρόγαμε, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεωθήμεν.

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ Κόσμῳ, ἀχειρόπλοκεν στέφανον, ἀ-
νυμολογοῦμεν, Χαῖρέ σοι Παρθένη κραυγάζοντες, τὸ
φυλακτήριον πάντων καὶ χαρσκόωμα, καὶ κραταίωμα, καὶ
ιερόν καταφύγιον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ Δείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ
• ἀπειρόγαμε Παρθένη, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάν-
• των Θεὸν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦ-
• σί σε, σωτηρίαν βραβεύουσα. Τροπάρια.

Οδὸν ἡ κυήσασα, ζωῆς χαῖρε πανάμωμε, ἡ κατακλυ-
σμοῦ τῆς ἀμαρτίας, σῶσασα Κόσμον· χαῖρε Θεόνυμφε,
ἄκουσμα καὶ λαλήμα φρικτόν· χαῖρε ἐνδιαίτημα τοῦ
Δεσπότου τῆς Κτίσεως.

Γσχὺς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων χαῖρε Ἀχραντε, τότε ἀ-
γιασματος τῆς δόξης, νέκρωσις Ἄδου, νυμφὼν ἐλόφω-
τε· χαῖρε τῶν Ἀγγέλων χαρμονή· χαῖρε ἡ βοήθεια, τῶν
πιστῶς δεομένων σου.

Πυρίμορφον ὄχημα, τοῦ Λόγου χαῖρε Δέσποινα, ἔμψυχε
Παράδεισε τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ ἔχων ζωῆς τὸν Κύριον,
οὗ ὁ γλυκασμός ζωοποιεῖ, πίστει τὸς μετέχοντας, καὶ
φθορᾷ ὑποκύψαντας.

Ρωννύμενοι σθένοι σου, πιστῶς ἀναδοῦμέν σοι· Χαῖρε
πόλις τοῦ παμβασιλείως, δεδοξασμένα καὶ ἀξιάκουστα,
περὶ ἧς λελάληται σαφῶς· ὄρος ἀλατόμητον, χαῖρε βάθος
ἀμέτρητον.

Εὐρύχωρον σκήνωμα, τοῦ Λόγου χαῖρε Ἀχραντε· κέ-
χλος ἡ τὸν Δεῖον μαργαρίτην, προαγαγούσα, χαῖρε
πανθαυμαστε· πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγή, τῶν μακα-
ριζόντων σε, Θεοτόκε ἑκάστοτε. ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν Δείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελούντες εορτὴν εἰ
• Σεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κρο-
• τήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξαζόντες.

Τροπάρια.

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμύλοντα, αἰτία τῆς τῶν πάντων
Θεώσεως, χαῖρε Πανάχραντε, τῶν Προφητῶν περιή-
χημα· χαῖρε τῶν Αποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Εκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπίσταξε, φλογμὸν πολυθείας ἡ λύ-
σασα· ὅθεν βοῶμεν σοι· Χαῖρε ὁ πόκος ὁ ἐνδροσος,
ὃν Γεδεὼν Παρθένη προεθεάσατο.

Ιδοὺ σοι Χαῖρε κραυγάζομεν· λιμὴν ἡμῖν γενεῶν θαλατ-
τεύουσι, καὶ ὀρμητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων,
καὶ τῶν σκανδάλων πάντων τοῦ πολεμήτορος.

Χαρὰς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν λογισμὸν τοῦ κραυ-
γάζειν σοι· Χαῖρε ἡ ἀφλεκτος, βάτος νεφέλη ὀλόφω-
τε, ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως ἐπισκιάζουσα.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει οἱ Σεόφρονες, παρὰ τὸν
• Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατή-
• σαντες, χαίροντες ἑψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέ-
• ρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Τροπάρια.

Ανυμνοῦμέν σε, βοῶντες· Χαῖρε ὄχημα, Ἡλίου τοῦ νοη-
τοῦ· ἄμπελος ἀληθινή, τὸν βότρυ τὸν πέπειρον, ἡ
γεωργήσασα, οἶνον στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα,
τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

Γατῆρα, τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα, χαῖρε Θεόνυμφε· ἡ
ράβδος ἡ μυστική, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἡ ἐξανθήσα-
σα· χαῖρε Δέσποινα, δι' ἧς χαρὰς πληρούμεθα, καὶ ζωὴν
κληρονομοῦμεν.

Ρητορεύουσα, σὺ σθένει γλῶσσα Δέσποινα, ὑμολογῆσαι
σε· ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφίμ, ὑψώθηκες κυήσασα, τὸν Βα-
σιλέα Χριστόν· ὃν ἰκέτευς, πάσης νῦν βλάβης ρύσασθαι,
τοὺς πιστῶς σε προσκυνοῦντας.

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακράζει σοι·
Χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ, δακτύλῳ ἐγγέγραπται, Πατὴρ
ὁ Λόγος ἀγνή· ὃν ἰκέτευς, βίβλῳ ζωῆς τοὺς δούλους σου,
καταγράψαι Θεοτόκε.

Γκετεύομεν, οἱ δούλοι σου καὶ κλίνομεν, γόνυ καρδίας
ἡμῶν. Κλίνουν τὸ οὖς σου ἀγνή, καὶ σῶσον τοὺς θλίψεσι,
βυθιζομένους ἡμᾶς, καὶ συντήρησον, πάσης ἐχθρῶν αἰώ-
σεως, τὴν σὴν Πόλιν Θεοτόκε. ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Π**αῖδας εὐαγῆς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου
• διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργού-
• μενος, τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Ἦν
• Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
• τοὺς αἰῶνας. Τροπάρια.

Νηδυῖ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βαστάζοντα ἐθά-
στασας· γάλακτι ἐξέβρεψας, νύμφῃ τὸν τρέφοντα,
τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν, Ἀγνή, ᾧ ψάλλομεν· Τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα μυστήριον τοῦ τέ-
κου σου· Παῖδες προεικόνισαν, τούτο ἐμφανέστατα,
μέσον πυρὸς ἱστάμενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε ἁγία
Παρθένη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οσθημεν, τῇ κυοφορίᾳ σου· καὶ οἱ καθιζόμενοι, ἐν σκό-

παι παραπτώσεων, φῶς κατωπτεύσαμεν, φωτὸς κατοικητήριον Κόρη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιῦνται· ζῶν γὰρ τὴν ἐνυπόστατον ἐκύησας· εὐλαλοὶ οἱ ἄλαλοι, πρῶν χρηματίζοντες· λεπροὶ ἀποκαθαίρονται· νόσοι διώκονται· πνευμάτων αἰρίων τὰ πλήθη, ἡττηνται Παρθένε, βροτῶν ἡ σωτηρία.

Η Κόσμῳ τεκούσα σωτηρίαν, δι' ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἤρθημεν, χαίροις παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα, τῶν μελωδούντων Ἀγνή· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄσπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχίας·
» Ἄνθος· πανηγυριζέτω δὲ, αὐλῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω·
» Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθε.

Τροπάρια.

Ινα σοὶ πιστοὶ, τὸ Χαῖρε κραυγάζωμεν, οἱ διὰ σοῦ τῆς χαρᾶς, μέτοχοι γενομένοι, τῆς αἰδίου, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ, βαρβαρικῆς ἀλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς,

διὰ πλήθος, Κόρη παραπτώσεων, ἐπιούσης βροτῶν ἀμαρτανουσιν.

Ωφθης φωτισμός, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις· ὅθεν βοῶμεν σοι· Χαῖρε ἄστρον ἄδυτον, εἰσαγὼν Κόσμῳ τὸν μέγαν Ἥλιον· χαῖρε Ἐδέμ ἀνοίξασα, τὴν κεκλεισμένην Ἀγνή· χαῖρε στύλι, πύρινε εἰσαγούσα, εἰς τὴν ἄνω ζωὴν τὸν ἀνθρώπινον.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐκδοθήσονται· Χαῖρε Κόσμος Δέσποινα· χαῖρε Μαρία Κυρία πάντων ἡμῶν· χαῖρε ἡ μόνη ἄμωμος, ἐν γυναιξὶ καὶ καλή· χαῖρε σκευὸς, μύρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ σὲ κενωθέν εἰσδεχάμενον.

Η περιστέρα, ἡ τὸν ἐλεήμονα ἀποκυήσασα, χαῖρε ἀειπαρθε· Ὅσιων πάντων χαῖρε τὸ καύχημα, τῶν Ἀθλητῶν στεφάνωμα· χαῖρε ἀπάντων τε, τῶν Δικαίων Σῆτον ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὸ διάσωμα.

Φεῖσαι ὁ Θεός, τῆς κληρονομίας σου, τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, πάσας παραβλέπων νῦν, εἰς τοῦτο ἔχων ἐκδυσωποῦσάν σε, τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρως σε, κυοφορήσασαν, διὰ μέγα, ἔλεος Σελήσαντα, μορφωθῆναι Χριστέ τὸ ἀλλότριον.

ΤΕΛΟΣ.

ΤΩ ΔΕ ΘΕΩ ΔΟΣΑ.

